This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Dette er en digital utgave av en bok som i generasjoner har vært oppbevart i bibliotekshyller før den omhyggelig ble skannet av Google som del av et prosjekt for å gjøre verdens bøker tilgjengelige på nettet.

Den har levd så lenge at opphavretten er utløpt, og boken kan legges ut på offentlig domene. En offentlig domene-bok er en bok som aldri har vært underlagt opphavsrett eller hvis juridiske opphavrettigheter har utløpt. Det kan variere fra land til land om en bok finnes på det offentlige domenet. Offentlig domene-bøker er vår port til fortiden, med et vell av historie, kultur og kunnskap som ofte er vanskelig å finne fram til.

Merker, notater og andre anmerkninger i margen som finnes i det originale eksemplaret, vises også i denne filen - en påminnelse om bokens lange ferd fra utgiver til bibiliotek, og til den ender hos deg.

Retningslinjer for bruk

Google er stolt over å kunne digitalisere offentlig domene-materiale sammen med biblioteker, og gjøre det bredt tilgjengelig. Offentlig domene-bøker tilhører offentligheten, og vi er simpelthen deres "oppsynsmenn". Dette arbeidet er imidlertid kostbart, så for å kunne opprettholde denne tjenesten, har vi tatt noen forholdsregler for å hindre misbruk av kommersielle aktører, inkludert innføring av tekniske restriksjoner på automatiske søk.

Vi ber deg også om følgende:

- Bruk bare filene til ikke-kommersielle formål
  Google Book Search er designet for bruk av enkeltpersoner, og vi ber deg om å bruke disse filene til personlige, ikke-kommersielle formål.

- Ikke bruk automatiske søk
  Ikke send automatiske søk av noe slag til Googles system. Ta kontakt med oss hvis du driver forskning innen maskinoversettelse, optisk tegngjenkjenning eller andre områder der tilgang til store mengder tekst kan være nyttig. Vi er positive til bruk av offentlig domene-materiale til slike formål, og kan være til hjelp.

- Behold henvisning
  Google-"vannmerket" som du finner i hver fil, er viktig for å informere brukere om dette prosjektet og hjelpe dem med å finne også annet materiale via Google Book Search. Vennligst ikke fjern.

- Hold deg innenfor loven
  Uansett hvordan du bruker materialet, husk at du er ansvarlig for at du opptrer innenfor loven. Du kan ikke trekke den slutningen at vår vurdering av en bok som tilhørende det offentlige domene for brukere i USA, impliserer at boken også er offentlig tilgjengelig for brukere i andre land. Det varierer fra land til land om boken fremdeles er underlagt opphavrett, og vi kan ikke gi veiledning knyttet til om en bestemt anvendelse av en bestemt bok, er tillatt. Trekk derfor ikke den slutningen at en bok som dukker opp på Google Book Search kan brukes på hvilken som helst måte, hvor som helst i verden. Erstatningsansvaret ved brudd på opphavsrettigheter kan bli ganske stort.

Om Google Book Search

Googles mål er å organisere informasjonen i verden og gjøre den universelt tilgjengelig og utnyttbar. Google Book Search hjelper leserne med å oppdage verdens bøker samtidig som vi hjelper forfattere og utgivere med å nå frem til nytt publikum. Du kan søke gjennom hele teksten i denne boken på `http://books.google.com/`

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07577592 8

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07577592 8

N11.
Dad

SVENSK-NORSK

HAAND-ORDBOG.

UDGIVEN

AF

LUDVIG KR. DAA,
Cand. mag.

ASTOR LIBRARY
NEW-YORK

To Dele.

Kristiania.
Forlagt af *Guldberg & Dzwonkowski.*
Trykt i Forlæggernes Officin af L. Risum.

1841.

Forord.

Den der vilde bedømme en Ordbog, som nærværende, uden at tage Hensyn til det ganske ejendommelige ved et saadant Arbejde, frygter jeg for vilde blive meget uretfærdig. Arbejdets Detaljer ere saa utallige og frembyde saa mange Anledninger til Forglemmelse, Overseelse, og Vildfarelse fra Forfatteres, Afskriveres, Sætteres og Korrektørers Side at der vanskelig, med den største Omhu kan præsteres nogen fejlfri første Udgave, men det er alene Sammenligning, der kan vise om Arbejdet er godt, middelmaadigt eller slet.

Et Værk af saa mange usammenhængende Enkeltheder, der yder saaliden Anledning til selvstændig Frembringelse, som Udgivelsen af en letkjøbs Haandordbog, bliver vel desuden i faa Tilfælde skrevet af én Mand. Naar Udgiveren, til den yderst brysomme og kjedsomlige Udarbejdelse skal bruge Hjælp, er det saa vanskeligt i alle Dele at faa Planens Konsekvens iagttagen, at derved ogsaa lettelig indsnige sig Uoverensstemmelser, som ikke uden den møjsomligste Gjennemgaaen bogstavvis, kunne rettes.

Jeg har saaledes til at sammendrage denne Ordbog havt den væsentligste Bistand af en meget duelig og saare omhyggelig svensk Students Arbejde. Saa fortjenstfuldt dette end var, med Hensyn til hans eget Sprog, har dog ikke al Afvigelse fra Grammatikens Terminologi og System derved

kunnet undgaaes. Hvorvidt det har lykkets os at forene Fuldstændighed, med en saadan Udeladelse af Ord, der af sig selv eller af sine Stamord kunne forstaaes, at Værket kunde blive letkjøbs, maa Læseren afgjøre. Da næsten alle de afledede og sammensatte Ord, som forekomme i de største Svenske Ordbøger, ere optagne under sine Stamord, og for det meste tillige oversatte i nærværende, haaber jeg ikke at den vil findes i nogen væsentlig Henseende ufuldstændig.

At Skriftet kaldes svensk-norsk Ordbog er ikke skeet alene af Hensyn til vort Skriftsprogs Navn, men ogsaa fordi jeg har bestræbt mig for at give Plads i den for alle saadanne det norske Talesprogs ejendommelige Vendinger, som ere forstaaelige og brugelige overalt i Norge, og som altsaa kunne siges at være almindelig nasjonale.

Fra Aaret 1837, da første Hefte af dette Værk, Grammatiken, udkom ere nu forløbne fire Aar. Jeg har benyttet denne Udsættelse til at skaffe Arbejdet de Forbedringer, som jeg enten ved egne Iagttagelser og Bemærkninger, eller ved velvilligen meddelte Resensjoner var istand til at erhverve. I denne Anledning maa jeg med Taknemlighed erkjende Værdien af en Anmeldelse i Morgenbladet No. 133 Aar 1837, og fornemlig de ypperlige Vejledninger, som den svenske Grammatiker Her Rektor P. G. Boivie, har havt den Godhed at meddele mig.

Efter disse Kilder har jeg været istand til at foretage i den svenske Grammatik, følgende Tillæg og Rettelser, dels af Trykfejl, dels af virkelige Vildfarelser.

Side 7. § 1. Den samme Udtale som *Sk* har foran bløde Vokaler, har ogsaa *Sc*, baade i Svenskens Udtale af det latinske Sprog og i de latinske Ord, som ere optagne i Svensk. Saaledes læses *scena* som *sjena* el. eng. *shena*; og det svenske *scen* oftest som *shen*.

2. I franske og tyske Ord bruger den nyere svenske Ortografi ofte *sch* til at udtrykke Sh-Lyden, saasom *affisch* fr. affiche, en Plakat.

3. Det er en Egenhed ved Sh-Lyden i de skandinaviske Sprog, at den aldrig kan staa foran en Konsonant, eller i Enden af et Ord. Der findes altsaa intet ægte svensk eller norsk Ord som det eng. *cash*, det tyske *Schnee*, eller det franske *breche*. Forsaavidt enkelte saadanne fremmede Ord ere optagne i Sprogene, have de stundom beholdt den fremmede Lyd, saasom det sv. *bresch*, der udt. *bresj*.

Side 9. § 11. 2. Ordet *Hof* i Betydningen 2) Maadehold, er et Hverkenkjønsord. Derimod er Udtalen rigtig angiven h ȯ v.

S. 15. *Mygg* er efter Boivie Hankj.

S. 16. Formen *Spir* findes ikke; kun *spira*. For *Svaner* læs *svanar*.

S. 17. Af Ordene paa *ing* ere Abstrakterne H u n k j., men de, som betegne levende Væsener, saasom *Yngling*, *främling* ere H a n k j.

S. 18. *Staf* har i Flert. *stafvar* i Betydningen Kjeppe, men *stäfver* i Betydningen Tøndestave.

S. 28 § 50. 1) Ordene paa *ig* faa baade Endelsen *ast* og *st*.

S. 31. Jeg antager at til de personlige Pronomener bør føjes, som det fjerde, og brugeligt som forstærkende Apposisjon til alle Personer: *sjelf*, hvortil svarer Ejepronomenet: *egen*, f. Ex. *jag sjelf*, *min egen*.

S. 33. Formerne *begge* og *båda* bruges nu om hinanden, som Alkjøn.

S. 35. *Skämmas* læs *skämmes*.

S. 42. Verbet *måste* mangler Infinitiv (Boivie).

S. 44. Læs *Kalle han*. *Kalle De*.

S. 49. § 86. Bortkastelsen af *er* indskrænker sig til de Verber, som endes paa *rer* og *ler* i Præsens.

S. 47. Anm. 2. Udeladelsen af Hjælpeverbet *hafva* indskrænker sig formentlig til:

1) afhængige Sætninger t. Eks. *om jag kallat honom*.

2) de Ordføjninger, hvor endnu et andet Hjælpeverb gaar foran, saasom: *han måste väl känt honom*.

Hyppigst venter jeg at Indvendingerne ville blive imod det anvendte ortografiske System; uagtet dette er valgt, ikke alene fordi det synes mig i Almindelighed det hensigtsmæssigste, men i Særdeleshed forekommer mig at være det i et Skrift, som skal have til Hensigt at lette de skandinaviske Folkeslag Adgangen til hverandres Literatur. Man vil se at det, med to væsentlige Modifikasjoner er den store Sproggransker Rasks System, der er bygget ikke alene paa det dybeste Kjendskab til de skandinaviske Tungemaal, men ogsaa til Lingvistiken i det Hele. Med Hensyn til den almindelige Begrundelse af dette Skrivesæt, behøver jeg derfor kun at henvise til Rasks endnu uigjendrevne, lærde Sprogværk: „den danske Retskrivningslære." For saavidt derimod denne Ortografis Forhold til de skandinaviske Literaturer angaar, har jeg engang havt Anledning til at ytre mig i en Afhandling i Morgenbladet N. 331, 333 og 338 for Aaret 1838, af hvilken jeg derfor tillader mig at hidsætte følgende:

„Den anden Hensigt, Rask havde med sine ortografiske Forandringer, var større i sin Idé, men vanskeligere at opnaa ved dette, eller maaske ved noget Middel. Han vilde at en hensigtsmæssig Forandring i den danske og svenske Retskrivning skulde gjøre disse Sprog mere forstaaelige for alle Skandinaviens Beboere og derigjennem styrke deres Literatur og nordiske Nasjonalitet. Hans Kunskab omfattede de fjerneste Folkefærd og de mest afvigende Sprog; hans Patriotisme havde derfor tabt det ensidige danske og havde udvidet sig til noget mere almindeligt. Det forekavvede ham altid, at der i Sverrig, Finland, Danmark, Island og Norge bo 6—7 Millioner Mennesker, som forstaa hinandens Tale uden Vanskelighed, men som saa lidet forstaa hinandens Skrift, at de læse 10 ja maaske 100 tyske eller franske Bøger for hver dansk eller svensk. Ham var det klart, at dette Forhold var højst skadeligt, og at denne Skade var tilvejebragt ved en ogsaa i andre Henseender uhensigtsmæssig og byrdefuld Retskrivning. Naar den forandredes og Sprogene bleve gjensidig forstaaelige, vilde en Bane for det skandinaviske Talent være aabnet, vel endnu ikke mere end en sjette eller syvende Dél saa vid, som den, der ligger udbredt for den engelske, tyske

eller franske Skribent, som er over førti Millioners Tolk. Opmuntringen til at tragte efter Udmærkelse som Forfatter, vilde dog fordobbles eller tredobbles. Efter Rasks Anskuelse var vel Sproget Nasjonernes væsentligste Kjendemærke, og ved Sproget vilde han heller ikke røre. Han vilde ikke forandre et eneste Ord, en eneste Lyd i Sproget — kun Betegnelsen af Lyden vilde han rette. Men han vilde, at Folkeejendommeligheden skulde bære Frugter og skyde Blomster, ikke blot være et Skjelnemærke. En Nasjonalitet, der var saa svag som den danske, forekom ham ikke at fyldestgjøre disse Fordringer. Et Folk, som i Poesi, Kunst, Videnskab og selskabelige Sæder, i det Væsentlige, ja næsten i Alt efterligner det tyske, franske eller engelske, uden nogensinde at fremstille noget Efterlignelsesværd til Vederlag, opfyldte ikke sin verdenshistoriske Bestemmelse. En Literatur, hvoraf den større og indflydelsesrigere Halvdel bestaar af Oversættelser, er ikke Befordrer af den almindelige Kultur, men i det bedste Fald kun en Udbreder og dens Sprog er, saalænge det kun anvendes til at meddele hvad Andre have tænkt, snarere en blot Hindring for de almen-menneskelige Fremskridt.

Rask kunde endog have Erfaringen for sig, naar han vilde i et mismodigt Lune forudse, at saadanne smaa Nasjoner maa gaa til Grunde og sammensmelte med de større. Britannien var for et Par Aarhundreder siden beboet af fem keltiske Folkestammer, der maaske vare ligesaa talrige tilsammen, som dens engelske Befolkning. Disse fem Dialekter havde fem forskjellige Literaturer, som vare lidet forstaalige og uafhængige af hinanden. Resultatet heraf er blevet at disse Mennesker have kultiveret sig, ikke gjennem sin egen, men formedelst den rigere engelske Literatur og at disse Dialekter enten nu ere forsvundne aldeles (som *cornisk*), eller indskrænkede til foragtede og indflydelsesløse Kragemaal blandt de fattigste Uslinger, eller et Rotvælsk mellem Forbrydere. En dannet Mand skammer sig i Almindelighed ved at lade Folk vide at han forstaar dem. O'Connells Veltalenhed har næsten altid klunget gjennem den engelske Tunge, naar han har talt Irlands Sag.

Det halve Tyskland var ligeledes fordum bebeet af slaviske Stammer, som forstode Russisk og Polsk, men Politiken holdt dem fjernede i Literatur fra hinanden og fra sine Sprogslægtninger. Der gives maaske Katekismer i et halv Snes slaviske Sprogarter i Tyskland; men kun Katekismer og endog disse ere blevne til Kuriositet. Ti flere af Sprogene ere uddøde. De Distrikter, som brugte dem, tale nu Tysk og endog i flere af de endnu slaviske Lande, som Bøhmen, Ungarn, Sydøsterrig og Slesien er det slaviske Sprog kun et Bondemaal, som ikke fremmer Kulturen, fordi det er udyrket, men tvertom hindrer den, ikke fremhjælper Fædrelandskjærligheden og den borgerlige Enighed, men tvertimod adsplitter Befolkningen i en tysktalende dannet Stand, og en raa og fattig slavisk Stamme, hvilke ikke anse hverandre som Medborgere, men kun betragte hverandre med Foragt eller Had, som Tyranner og Trælle. Det er heller ikke alene et Folks Undertvingelse, som udrydder Sproget og Folkeejendommeligheden. Hollænderne have altid været fri, men de have altid været et lidet Folk omgivet af store Nasjoner: Deres store Mænd have derfor for det meste været store for den latinske, den franske eller tyske Literatur, saaat Holland ikke har været siviliseret gjennem hollandsk. Nu da Dampen og Jærnbanen gjør den hele Verden til en Stad i kommersiel Henseende, er den fremmede Paavirkning i den Grad forstærket, at neppe det hollandske Folk længe vil kunne bevare mere end den politiske Selvstændighed, dersom denne kan overleve den nasjonale. Belgierne ere allerede Franske i Literatur (skjønt de fleste Bønder endnu tale hollandsk). Holland vil vel i en forholdsvis kort Tid være fransk ogsaa, eller tysk.

Det er muligt eller rimeligt, at en uafvendelig Verdensstyrelse ogsaa fordrer den svenske, danske og norske Nasjons politiske og literære Tilintetgjørelse eller Overgang i et større Folkeslags Skjød. Men den Statsmand hos os, som ikke ansér denne Omvæltning som et Onde, er en Forræder; og den Videnskabsmand, som ikke har den samme Overbevisning for sit Vedkommende, er uden Patriotisme.

Antagelsen af Rasks Ortografi vilde være et stort Skridt til at gjøre det danske, norske og svenske Sprog forstaaelige for alle de skandinaviske Landes Beboere. Den vilde virke til at Literaturen fik mere Værd og Betydning, gjennem den større Opmuntring for dens Dyrkere og gjennem Rivningen af de forskjellige Folkekarakterer imod hinanden. Hvad der var ægte skandinavisk vilde da vanskeligere druknes i evropæisk Efterabelse end nu. Men Rasks System vilde ikke være tilstrækkeligt til at udrette saa meget, endskjønt det vilde aabne Vejen. For at Maalet skulde opnaaes maatte ogsaa den svenske Sproglære gjøre Konsessjoner.

Hvad der gav Rask Haab om, at hans Plan vilde have Fremgang, var ogsaa nogle mærkelige udenlandske Eksempler. Ikke blot findes en konsekvent Ortografi, efter samme Regler baade for indenlandske og fremmede Ord i de fleste, skjønt ikke betydeligste Sprog. Især er Italiensken mærkelig formedelst den konsekvente og fra andre Sprog afvigende Maade, hvorpaa fremmede Ords Lyd betegnes. Men just paa Rasks Tid, i Aaret 1815, havde det spanske Akademi antaget en ny Retskrivning, saare afvigende fra den ældre og meget simplere, end denne. Denne Forbedring blev ved kongelig Forordning befalet at skulle anvendes i alle Regjeringens Skrifter. Maaske denne Forandring vil blive den eneste af Ferdinand 7des Regjeringsforanstaltninger, som ikke omstødes."

Man vil imidlertid lettelig bemærke, at der i denne Ordbogs ortografiske System findes to Hoved-Afvigelser fra Rasks. Den ene at her istedetfor Å er anvendt Aa. Dette hidrører fornemmelig fra den Omstændighed, at der til dette Værk, ligesom i de norske Trykkerier i Almindelighed, endnu bruges gotiske Bogstaver. Saalænge man ikke har faaet afskaffet denne Middelalderens smagløse Fordærvelse af det latinske Alfabets simple Skjønhed, lade baade Aksenter og saadanne sammensatte Tegn som Å sig vanskelig anvende. De tage sig slet ud til de gotiske Typer, og da man tør forudsætte, at større Forbindelse med det vestlige Evropa omsider vil oplyse de Norske og Danske om det Urimelige i, ligesom Russerne, at isolere sig

ved at eget Alfabet, er det ikke Umagen værd at paalægge de gotiske Bogstaver nogen Tvang paa deres sidste Dage.

Den anden Afvigelse fra Rask bestaar i, at jeg har skrevet Kj, Gj, og Skj, istedetfor hans bløde K, Sk og G. Denne Forskjel er begrundet i en virkelig Afvigelse i Meninger. Raske Maade til at betegne disse Lyd, strider ganske imod hans Systems konsekvente Simpelhed, og frembyder ingen af de Fordele, som de øvrige Bestemmelser.

1. Raske Betegnelsesmaade for disse bløde Konsonantlyd er ukonsekvent, da hans Bygning ellers hviler paa den eneste Regel: hver Lyd skal have sit Tegn, men kun ét, og hvert Tegn eller Bogstav skal kun have én Udtale. Naar Rask altsaa skriver *Kan* og *Kær* begge med samme Tegn K, giver han jo dette to aldeles forskjellige Lyd. Naar han skriver *Kær*, men derimod *Kjende*, udtrykker han paa den anden Side samme Lyd ved to forskjellige Betegnelser *K* og *Kj*.

2. Rasks Regel at *E* skal ansees som en haard Vokal, der altsaa, naar Udtalen af Konsonanten desuagtet er blød, fordrer Understøttelse af *j*, strider imod alle Sprogs Analogi og begrundes ogsaa kun paa en ganske ufilologisk og som det synes højst usikker Maade, ved et akustisk Experiment af Fysikeren Chladni. Hvad spesielt de skandinaviske Sprog angaar, er det kun undtagelsesvis, at *E* tilsyneladende frembringer haard Konsonantlyd. Hvorledes dette bør forklares har jeg i Grammatiken Side 6 Note, søgt at vise. Et System, som betragter Undtagelsen som Regel, maa ansees for fejlagtigt.

3. Raske Betegnelsesmaade af disse bløde Lyd *Kj*, *Skj*, *Gj* fjerner det danske Sprog fra det svenske istedetfor at tilnærme, og vækker hos det danske og norske Folk stor Modstand formedelst den betydelige Forandring fra det Gamle. Det svenske *känna* udtales omtrent som det danske *kjende*; men Rasks Ortografi gjør ingenlunde dette anskueligere. Naar Rask skriver *Gør*, *Kær*, *skære* indbilder Normanden sig, at han fordrer at disse Ord skulle udtales haardt ligesom i et Par danske Dialekter. Endskjønt dette ingenlunde er hans Mening, er dog Misforstaaelsen næsten unndgaaelig.

Disse, som det forekommer mig, Fejl ved Rasks System, have hindret mig fra at antage det i sin Helhed. Det har desuden flere Mangler, som endnu gjøre det uskikket til at opfylde hvad jeg har anseet for dets Hovedhensigt, nemlig at bortfjerne alle de kunstige Skillerum, som Bogstaveringen opstiller imellem Svensk samt Dansk og Norsk, og at bevirke at de tre Literaturers Skrifter blive ligesaa forstaaelige for samtlige Skandinaver, som deres Tale altid har været.

For at et saadant, efter min Formening stort og nyttigt Øjemed skulde kunne opnaaes maatte endnu flere Forandringer foretages og de maatte naturligvis finde Sted i alle Sprogenes Ortografi, ikke blot i det Danskes og Norskes. Saaledes vil Enhver, som kjender noget til disse Sprog kunne angive flere ortografiske, i Udtalen ubegrundede Forskjelligheder, der ligesaavel egnede sig til Afskaffelse, som de, hvilke Rask allerede har anvisket. Herhen høre den svenske Ortografis forvirrende og modsigende Anvendelse af *F* og *Fv* med Udtalen *V*; den svenske Brug at fordoble Konsonanter, som er fuldelig saa ufornøden og brysom for den simple Maad, som den danske Vokalfordobling, hvilken Rask afskaffede; den danske Anvendelse af stumme *D*, er i mangfoldige Tilfælde, hvor hverken det islandske eller svenske Sprog kjender noget til dem, og hvor de heller ikke ere hjemlede i *Udtalen*; de Danskes og Svenskes Afvigelse i hvert andet Ord mellem *E* og *Æ* samt *O* og *Å*, der heller ikke har nogen Begrundelse i Udtalen. Man kunde endelig tænke sig vedtagne ganske ejendommelige Tegn for de bløde Konsonantlyd saasom *Sh* for *skj*, *J* for *Gj* eller for *Kj* og *Gj* det strøgne *K* og *G*, som findes benyttede i Rasks senere Skrifter (navnlig den lappiske Sproglære) og siden ere optagne af flere Sprogforskere.

Det maa visselig være vanskeligt at afgjøre, om det er rimeligt at Folkeslag der i saa mange Aarhundreder have været baade politisk adskilte og staaet fiendtligt over for hverandre, skulle kunne hæve sig til den Fordomsfrihed og Enighed i literære Anliggender, at de for at fremme det indbyrdes Samkvem, gjøre Konsessjoner, af hvad de have anseet for Dele af sin Nasjonalitet. De forhaanden værende Tegn til en saadan Overenstemmelse

ere ubetydelige og ringe. Men Verdens Tendens er imod Forening og Udjævning af Nasjonaliteter. De naturvidenskabelige Kongresser mellem de tre Rigers Læger og Fysikere i de sidste Aar, tyde hen paa at denne Aand ogsaa rører sig i Norden.

Af hvem en saadan Forandring skulde foretages blev det andet Hovedspørgsmaal, hvis Udførbarheden først var erkjendt. At der i nogen af disse Literaturer i det første Aarhundrede skulde opstaa en Sproggransker af Rasks Skille og evropæiske Berømthed, som med sit videnskabelige Navn kunde give Forandringen Vægt, hører til de usandsynligste Lykkes-Tilfælde. Ifald Rask havde levet længere vilde han uden Tvivl selv været Manden til at udføre Ideen i al sin Udstrækning. Hans sidneste lingvistiske Arbejder vise, at han havde hævet sig til et langt højere Standpunkt, end da han skrev sin danske Retskrivningslære, og det er efter Benyttelsen af disse Rasks egne allernyeste Skrifter (engelsk Formlære, lappisk Sproglære) at Forf. af disse Linjer, har trøstet sig til at finde Fejl i hans danske ortografiske System. Maaske skulde man under de forhaandenværende Omstændigheder kunne tro at en Kongres af Sprogforskere, hvis de skandinaviske Nasjoner kunde ligesom Tyskland enes om at holde en saadan, var mest skikket til at udkaste Planen til denne Udsletteise af et tankeløst Bogstaveringssystems Hindringer imod svenske, danske og norske Bøgers almindelige Læsning af alle dem, som forstaa Norsk, Dansk og Svensk, naar det tales.

Med disse Ord, saavel til Undskyldning for mit ortografiske System, som til Forsvar for den Idé, hvorfra det er gaaet ud, overleverer jeg mine Landsmænd dette Værk, hvorfor jeg vil føle mig belønnet, hvis det har gjort den svenske Literatur mere tilgjængelig for Danske og Norske, hvilket har været Hovedhensigten med dette i andre Henseender utaksomme Arbejde.

Kristiania den 26de Jan. 1841.

Ludvig Kr. Daa.

SVENSK-NORSK

HAAND-ORDBOG,

Udgiven

af

Ludvig Kr. Daa.

FÖRSTE DEEL,

A — M.

KRISTIANIA.

Guldberg & Dzwonkowski.

1939.

Trykt i **Guldberg & Dzwonkowskis** Officin af L. Risum.

Forklaring

over de i Ordbogen forekommende Forkortelser.

adj. — Adjektiv (Gram. §. 46 følg.).
adj. v. — Partisip, som bruges som Adjektiv.
A. S. — Angelsaksisk Ord.
bergv. — Kunstudtryk af Bergfaget.
bot. — Et botanisk Kunstudtryk.
dagl. T. — Ord eller Udtryk af Hverdagssproget.
D. — Dansk.
d. s. s. — det samme som.
E. — Engelsk.
f. — Hunkjøn.
Fr. — Fransk.
gl. — gammelt.
gl. T. gammelt Tysk.
gl. Sv. gammelt Svensk o. s. v.
Gr. — Græsk.
Holl. — Hollandsk.
I. og Isl. — Islandsk.
konj. — Konjunksjon.
l. — læs (Angivelse af Ordets Udtale).
Lin. — Dyrs eller Plantes latinske Navn i Linnés Naturhistorie.
m. fl. — med flere.
m. — Hankjøn.
n. — Hverkenkjøn.
n. pr. — Navn paa et Individ, Sted eller Land.
N. — Norsk.
= N. — at det svenske Ord bruges i samme Betydning paa Norsk.
N. S. — nedersaksisk eller plattysk Ord.
part. — Partisip.
p. p. — Partisip i Passiv.
pl. — Flertallet (Gram. 18 følg.)

pron. — Pronomen. (§. 54 og følg.)
pron. pers. — personligt Pronomen.
ſ. — se (Henvisning til et andet Ord).
Sv. — Svensk.
Søt. — Sømandsudtryk.
s. pl. — Substantiver, som have samme Endelse i Enkelttal og det ubestemte Flertal.
T. — Tysk.
v. a. 1. — Verb, som bøjes efter første Konjug. Gr. § 79.
v. a. 2. *1.* el. *2.* el. *3.* Verb, som bøjes efter en af de tre Klasser i anden Konj. § 84 Gr.
v. a. 3. — Verb efter tredje Konjug. Gr. § 93. følg.
v. dep. – Verb, som har passivisk Form men intransitiv refl. el. vekselvirkende Betydning. Gr. § 63. 2.
v. recipr. — Verb med vekselvirkende Betydning.

A.

Abbot — ter, *m.* Abbed.
Abbotsdöme — men, *n*, og **Abbotsstift**, *s. pl.* Abbedi.
Abbotlig, *adj.* abbedlig.
Abecedarie — ier, *m.* Abecet, Stavebog.
Abrahamsrot, *f.* Storkenæb, Geranium.
Abrotsört, *f.* Abrod (Urt).
Ack! *interj.* Ak!
Adelsdam — er, *f.* Adelsfrue.
Adelskap, *n.* Adelskab.
Adelsman — män, *m.* Adelsmand.
Adelsstånd, *s. pl. n.* Adelstand.
Aderton, *adj.* Atten. En af de Aderton, et Medlem af det svenske Akademi, hvis Antal kun er atten indfødte Svenske.
Adjunkt — ter, *m.* 1) En personel Kapellan. 2) En Lektor ved et Universitet. 3) En af Lærerne paa et Gymnasium.
Adla, *v. a.* 1. adle. Ophøje i Adelstand, drf. Adlande, *n.*
Af, *præp.* 1) af, 2) itu, slå af käppen, bryta af värjan.
Af och an, *adv.* af og til, frem og tilbage.
Afbalka, *v. a.* 1. afdele ved Bjælker; drf. Afbalkning, *f.* Afdeling ved Bjælker.
Afbeda, *v. a.* 3. (afbeder, afbad, afbedit), afbede; drf. Afbedjande, *n.*
Afberga, *v. a.* 1. (udt. avberja), afhøste
Afbeta, *v. a.* 1. (Isl. beita), afgræsse, bejte af Nk. drf. Afbetning, *f.* Afgræsning.
Afbetsla, *v. a.* 1. afbidske.
Afbida, *v. a.* 1. oppebie; drf. Afbidande, *n.* Afbidan, *f.* Venten paa.
Afbila, *v. a.* 1. behugge, beskjære Træer.
Afbild — er, *m.* (T. Abbild) Billede, Afbildning; drf. Afbildande, *n.* Afbilden.
Afbita, *v. a.* 3. (afbiter, afbet, afbitit) afbide.
Afblåsa, *v. a.* 2. 2. afblæse, 2) slutte, t. E. afblåsa en Riksdag (med Trompeter).
Afbrinna, *v. n.* 3. (afbrinner, afbrann, afbrunnit) 1) brænde af, fortæres af Ild, 2) brænde for (om Gevær).
Afbrott, *s. pl. n.* Afbrud, Afbrydelse, Forskjel.
Afbryta, *v. a.* 3. (afbryter, afbröt, afbrutit, *p. p.* afbruten), afbryde; drf. Afbrytning, *f.* Afbrydelse.
Afbrända, *v. a.* 2. 2. afbrænde, opbrænde; drf. Afbränning, *n.* Afbränning, *f.* Afbrænden, Afbrænding.
Afböja, *v. a.* 2. 1) afbøje, 2) afvende, afværge; drf. Afböjande, *n.*
Afbön — er, *f.* Afbigt.
Afbörda sig, *v. r.* 1. befri sig fra, tilfredsstille; (om Gjæld) betale. A.

sin Pligt, udføre sin Pligt; drf. Afbördande, *n.*

Afdagatага, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -tagit), ombringe, berøve Livet; drf. Afdagatagande, *n.*

Afdamma, *v. a.* 1. afstøve, rense for Støv. Afdamning, *f.* Afstøvning.

Afdanka, *v. a.* 1. afdanke, give Afsked.

Afdelande, *n.* Afdelen. Afdelning, *f.* Afdeling.

Afdika, *v. a.* 1. afdige, adskille ved Diger. Afdikning — ar, *f.* Afdigning.

Afdrifva, *v. a.* 3. (-drifver, -dref, -drifvit); drf. Afdrifning — ar, *f.* Afdrivning.

Afdrifningshärd, *m.* Ildsted ved en Masovn.

Afduka, *v. a.* 1. tage af et Bord.

Afdånad, *part.* besvimet.

Afdömma, *v. a.* 2. *1.* paadomme, afgjøre ved endelig Dom. Afdömmande, *n.* Paadømmelse, Paakjendelse.

Affall, *s. pl. n.* (J. Affall). Affald, Frafald.

Affalla, *v. n.* 3. (-faller, -föll, -fallit), falde af, falde fra. *p. p.* Affallen, om Folks Udseende: affalden, mager, indsvunden.

Affeja, *v. a.* 1. glatte, polere.

Affinna sig, *v. r.* 3. (-finner, -fann, -funnit), affinde sig.

Affira, *v. a.* 1. fire et Toug.

Affjälla, *v. a.* 1. rive Skorper eller Skal af.

Affly tning. *f.* Afflod.

Affly tta, *v. n.* 1. flytte ud fra; drf. Affly ttning, *f.* Bortflyttelse.

Affällig, *adj.* (T. abfällig), frafalden, oprørsk mod Regjering og Øvrighed. Affällighet, *f.* Frafald, Oprørskhed, Troløshed.

Affälling — ar, *m.* Frafalden, Rebel, Renegat.

Affärd, *m.* (J. Ferd), 1) Afreise, 2) Affærdigelse, Ende. Han fick en ömkelig A. Det tog en sørgelig Ende med ham.

Affärda, *v. a.* 1. affærdige, expedere; ogsaa: afskedige; drf. Affärdande, *n.* Affærdigelse, Afskedigelse.

Afföda, *f.* Afkom, Yngel.

Affölja, *v. n.* 2. *1.* Låta A. lade afgive, aflevere, oversende. Afföljande, *n.* (Penges o. dsl.)

Afföra, *v. a.* 1) afføre, bortføre, 2) trække fra (som i Regnskab).

Afgifva, *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gifvit,) afgive; drf. Afgifvande, *n.* Afgivelse.

Afgjuta, *v. a.* 3. (afjuter, afgöt, afgjutit), afstøbe; drf. Afgjutning, *f.*

Afgjord, *p. p.* afgjort, se Afgöra.

Afgnaga, *v. a.* 3. afgnave.

Afgnuggande, *n.* Afgnidning.

Afgrunds-foster, Helvedes Yngel.

Afgrunds-anda, Dæmon, Djævel.

Afguda, *v. a.* 1. forgude.

Afgudabeläte — n, *n.* og **afgudabild** — der, *m.* Afgudsbillede; drf. Afgudadyrkan, *f.* Afgudadyrkere, *s. pl. m.*

Afgående, *n.* og **Afgång**, *m.* (J. Afgångr), Afgang.

Afgärda, *v. a.* 1. afgjærde, fraskille ved et Gjærde.

Afgärda, *adj.* A. hemman. En Gaard paa Landet, som ligger afsondret fra den Landsby, hvortil den hører; (T. Beyhof). Enbolt Gaard Nrsk.

Afgöra, *v. a.* 2. afgjøre; drf. Afgörande, *n.* Afgjørelse.

Afhjelplig, *adj.* (T. abhelflich), som kan afhjælpes.

Afhyfla, *v. a.* 1. afhøvle.

Afhysa, *v. a.* 2. *2.* A. ett hemman nedbryde Bygningerne paa en Bondegaard og forene den med en anden. A. ur ett hemman, jage fra en Bondegaard; drf. Afhysning, *f.*

Afhålla, *v. a.* 3. (-håller, -höll, -hållit), afholde, *p. p.* afhållen, brug. ogsaa som *adj.* afholdt, yndet. Afhållande, *n.* Afhold.

Afhålla, *v. a.* 2. *1.* holde af.

Afhämta, *v. a.* 1. afhente.

Afhända, *v. a.* 2. *1.* fratage, stille ved, berøve. A. någon sin egendom, berøve En sin Ejendom. A. sig lifvet. **Afhändande**, *n.* Fratagelse. Berøvelse.

Afhängig, *adj.* 1) afhængig. 2) stejl.

Afhölja, *v. a.* 2. *1.* afhylle, blotte, især fig.; drf. **Afhöljning**, *f.* Afhylling, Oydagelse.

Afhöra, *v. a.* 2. *1.* 1) høre paa, 2) afhøre, forhøre; drf. **Afhörande**, *n.* Høren.

Afkapa, *v. a.* 1. afkappe.

Afkastning — ar, *f.* Indkomst, Indtægt, især af Jord.

Afklädande, *n.* Afklæden.

Afkoka, *v. a.* 1. afkoge; drf. **Afkokning**, *f.* Afkogning, Afkog.

Afkomling — ar, *m.* (T. **Abkömmling**). En Ætling, Afkom.

Afkomma, *f.* Afkom.

Afkomst — er, *m.* Indkomst, Indtægt.

Afkoppla, *v. a.* 1. afkoble.

Afkunna, *v. a.* 1. forkynde, kundgjøre, bekjendtgjøre drf. **Afkunnande**, *n.* Forkyndelse, Bekjendtgjørelse.

Afkyla, *v. a.* 2. *1.* (T. **abkühlen**) afkjøle; drf. **Afkylning**, *f.* Afkjøling.

Afla, *v. a.* 1. 1) avle, 2) undfange, blive svanger, 3) erhverve (Gods). **Aflande**, *n.*

Aflaktera, *v. a.* 1. yde, indyde. **Aflakterare**, *f.* Indydelse.

Aflassa, *v. a.* 1. afslæse. **Aflassning**, *f.* Afslæsning.

Aflasta, *v. a.* 1. aflade, tomme en Ladning, losse. **Aflastning**, *f.* Afladning, Tømning af en Ladning.

Aflat, *m.* Aflad, Syndsforladelse.

Aflefva — vor, *f.* 1) Levning, Rest, 2) Relikvie.

Aflelse, *m.* Undfangelse. A—delar, *pl.* Avlelemmer, Kjønsdele. A—förmåga, *f.* Avleevne.

Aflefvera og

Aflemna, *v. a.* 1. afgive, give fra sig, aflevere, overgive; drf. **Aflemnande**, *n.* Afgivelse, Aflevering.

Aflida, *v. n.* 3. (**aflider**, **afled**, **aflidit**), ved Døden afgaa, dø; drf. **Aflidande**, *n.* Død, Dødsstund.

Aflifva, *v. a.* 1. aflive; drf. **Aflifvande**, *n.*

Aflig, *adj.* frugtbar; drf. **Aflighet**, *f.*

Aflinge, *n.* erhvervet Gods, (modsat Arv).

Aflopp, *s. pl. n.* (S. Afhlaup, T. **Ablauf**), 1) Afløb, 2) Slutning, Ende, Udfald. En saks a. En Sags Udfald. **Afloppsdike** — n, *n.* Afløbsgrøft.

Aflång, *adj.* aflang.

Aflåta, *v. a.* 3. (**aflåter**, **aflet**, **aflåtit**), aflade, overlade, afgive, afstaa; *v. n.* aflade, ophøre.

Aflägga, *v. a.* 2. *3.* (-lade, -lagt) aflægge; drf. **Afläggande**, *n.* **Afläggare**, *s. pl. m.* Aflægger, (i Gartnerkunsten).

Aflägsen, *adj.* (T. **abgelegen**), afsides beliggende, fraliggende, fjern. **Aflägsenhet**, *adv.* **Aflägsenhet**, *f.* (T. **Abgelegenheit**), Frastand, Fraliggenhed, Afstand, Fjernhed.

Aflägsna, *v. a.* 1. bortfjerne. **Aflägsnande**, *n.* Bortfjernelse.

Aflönna, *v. a.* 1. aflønne.

Aflöpa, *v. a.* 3. (**aflöper**, **aflopp**, el. **aflöpte**, **aflupit**, el. **aflöpt**). (T. **ablaufen**), 1) afløbe, 2) faa Udfald, løbe af. Saken har aflupit efter önskan. Sagen er faldet ud efter Ønske.

Afmagra, *v. n.* 1. magres, blive mager.

Afmåla, *v. a.* 1. afmale.

Afmasta, *v. a.* 1. kappe Masten.

Afmatta, *v. a.* 1. udmatte.

Afmäta, *v. a.* 2. *3.* (**afmäter**, **afmätte**, **afmätit**, **afmätt**), (T. **abmessen**), afmaale. **Afmätning** — ar, *f.*

Afnysta, *v. a.* 1. nøste af N. vinde af D. **Afnystning**, *f.*

Afnämare, *s. pl. m.* (T. **Abnehmer**), den, som kjøber noget af En i Mængde. Kunde, Kjøber.

Afnödga, *v. a.* 1. (T. abnöthigen) afnøde.
Afnöta, *v. a.* 2. 2. (T. abnutzen), forslide, opslide, (især om Værktøi).
Afplana, se Utplåna.
Afplanka, *v. a.* 1. afslukke ved Plankeværk.
Afplocka, *v. a.* 1. afplukke; drf. Afplockning, *f.* Afplukning.
Afpruta, *v. a.* 1. afprutte, afstinge.
Afprägla, *v. a.* 1. afpræge.
Afpåla, *v. a.* 1. afpæle.
Afrad (udt. åvrad), *m.* Tiende, aatlig Afgift in Natura, Grundafgift.
Afraka, *v. a.* 1. afrage, aftage ved Rageknív. Afrakning, *f.* Afragning.
Afresa, *v. n.* 2. 2. afrejse. Afresa, *f.*
Afrita, *v. a.* 1. afregne.
Afråda, *v. a.* 2. 1. fraraade.
Afräkna, *v. a.* 1. afregne; drf. Afräkning, *f.*
Afrätt, *n.* Halmstubber paa en skaaren Ager.
Afrätta, *v. a.* 1. 1) henrette, aflive, 2) afrette, oplære, (om Dyr); drf. Afrättning, *f.* 1) Henrettelse, 2) Afrettelse. Afrättsplats, *m.* Rettepladš, Rettersted.
Afröka, *v. n.* 2. 2. ryge bort.
Afrösa, *v. a.* 1. sætte Grændseskjel, Markeskjel. Afrösning, -ar, *f.*
Afsaknad, *f.* Afsavn.
Afsalu, *indikl.* Salg. till a. til Salgs.
Afse, *v. a.* (-ser, -såg, -sett), tage Hensyn til, tage i Betragtning; drf. Afseende — den, *n.* Hensyn, Henseende. I afseende på, med Hensyn til, i Henseende til. Göra afs. på, tage Hensyn til.
Afsegla, *v. a.* 1. (T. abſegeln), afsejle; drf. Afsegling, *f.*
Afsela, *v. a.* 1. tage Seletøjet af, Rene-er, *m.* (T. Abſicht), Hensigt,
Affärd, *m.* færdigelse, 1. affile N., affe D.; drf. A. Det tog *sf.*
Afsjunga, *v. a.* 3. (-sjunger, -sjöng, -sjungit), afsynge; drf. Afsjungande, *n.*
Afskaf, *n.* Afskav, det som afskaves.
Afskafva, *v. a.* 2. (-skafver, -skafde, -skafvit), afskave.
Afskaka, *v. a.* 1. afryste; drf. Afskakning, *f.*
Afskala, *v. a.* 1. afskalle.
Afskeda, *v. a.* 1. afskedige; drf. Afskedande, *n.*
Afskeppa, *v. a.* 1. afskibe, udskibe.
Afskicka, *v. a.* 1. afsende.
Afskilja, *v. a.* 2. 1. afskille, adskille.
Afskjuta, *v. a.* 3. (afskjuter, afsköt, afskjutit), afskyde.
Afskräp, *n* Afskrab.
Afskrapa, *v. a.* 1. afskrabe.
Afskrifva, *v. a.* 3. (afskref, afskrifvit), afskrive; deraf Afskrifvare, *s. pl. m.*
Afskrubba, *v. a.* 1. skrubbe af.
Afskrufva, *v. a.* 1. afskrue.
Afskräcka, *v. a.* 2. 2. afskræcke; drf. Afskräckande, *n.*
Afskräde, *n.* det som levnes, falder af, gaar til Spilde. Afskräda, *v. a.* 2. 1.
Afskudda, *v. a.* 1. (T. abſchütteln), afryste, afkaste. A. oket, afkaste Aaget. A. en skam, afkaste en Skam. drf. Afskuddande, *n.*
Afskyvärd, *adj.* afskyelig.
Afskära, *v. a.* 3. (-skär, -skar, -skurit), afskjære; drf. Afskärning, *f.*
Afskölja, *v. a.* 2. 1. afskylle.
Afslag, *s. pl. n.* 1) Afslag, 2) Kvinders Renøning efter Barselsengen.
Afslipa, *v. a.* 1. afslibe.
Afslita, *v. a.* 3. (-sliter, -slet, -slitit), afslide.
Afsluta, *v. a.* afslutte, bringe i Stand; drf. Afslutning, *f.* Afslutande, *n.*
Afsmeda, *a.* 2. 2. a. en åker, pløje paatværs.
Afsnäsa, *v. a.* 2. 2. affærdige med fornærmelige, foragtelige Ord, give et kort Svar; drf. Afsnäsning, *f.*

Afsomna, *v.n.* 1. henſove, dø. **Afsommad**, *p. p.* henſoved.

Afsopa, *v. a.* 1. affeje D., ſope af N.

Afspetsa, *v. a*, 1. affpidſe.

Afspinna, *v. a.* 3. (-spinner, -spann, -spunnit), affpinde.

Afspräng, *n.* 1) Sideſpring, 2) Digreſſion, Omſvøb.

Afstadna og **Afstanna**, *v. n.* 1. ſtanſe, ſtaa ſtille, blive ſtaaende. **Afstannande**, *n.*

Afstamling — **ar**. *m.* Ætling.

Afsteg, *s. pl. n.* d. ſ. ſ. Afsprång.

Afstiga, *v. n.* 3. (afstiger, afsteg, afstegit), ſtige af. A. hos någon, tage ind hos En.

Afstryka, *v. a.* 3. (-stryker, -strök, -strukit), affryge, afviſke; drf. **Afstråk**, *n.* det Afraſpede.

Afstympa, *v. a.* 1. affſtumpe, affſtympre, afkutte.

Afstyra, *v. a.* 2. *1.* afvende, afværge,

Afstyrka, *v. a.* 2. *2.* fraraade; drf. **Afstyrkande**, *n.*

Afstående, *n.* eller **Afståelse**, Affſtaaelſe.

Afstånd, *n.* Afſtand, Fraſtand.

Afstänga, *v. a.* 2. *1.* 1) afgjærde, indgjærde, afſtænge, N. 2) affondre, udelukke, ſkille fra; drf. **Afstängning**, *f.*

Afstängsel, *m.* Gjærde, Indhegning, Skillerumsvæg.

Afstöta, *v. a.* 2. *2.* afſtøde.

Afsugare, *m.* Affuger, (i Gartnerkunſten).

Afsvala og **Afsvalka**, *v. a.* 1. affvale, afkjole.

Afsvalna, *v. n.* 1. affvales, ſvalne N.

Afsvimmad, *p. p.* beſvimet, afmægtig.

Afsvärja og **Afsvära**, *v. a.* 3. (-svärjer, -svor, -svurit, -svuren), (T. abſchwören), affværge. **Afsvärjande** og **Afsvärande**, *n.*

Afsåga, *v. a.* 1. (J. saga), affave D. affage, N.; drf. **Afsågning**, *f.*

Afsäga, *v. a.* 2. *2.* (afsäger, afsade, afsagt), affige. f. E. A. en dom. A. sig, fraſige ſig; drf. **Afsägande**, *n.* og **Afsägelse**, *m.* 3. 1) Affigelſe, 2) Fraſigelſe, Opſigelſe.

Afsända, *v. a.* 2. *1.* affende; drf. **Afsändare**, *m.* 3. Affender. **Afsändning**, *f.* Affending, Affendelſe.

Afsänka, *v. a.* 2. *2.* 1) gjøre Afſkeggere, (i Bjergværksſprog), affynke, arbejde ſig lodret ned; drf. **Afsänkande**, *n.* -ning, *f.* 1) Plantning ved Afkeggere, 2) Geſenk, Affynkning.

Afsättning, *f.* 1) Affætning, 2) Affætteſelſe.

Afsöndra, *v. a.* 1. affondre; drf. **Afsöndring**. *f.*

Aftal, *n.* (J. Aftal), Aftale.

Aftecknа, *v. a.* 1. aftegne.

After, *m.* i Bjergværkerne, alt det, der bliver tilbage, naar Ertſen er udbanket og udvaſket. N. **After**.

Afton. *m.* 2. (J. Aftan), Aften. **Aftonkyla** *f.* ell. **Aftonsvalka**, *f.* Aftenkulde, Aftenkjøling. **Aftonrodnad**, *f.* Aftenrøde. **Aftonsång**, *m.* Aftenſang. **Aftonvard**, (J. Aftanverdr), (hos Almuen Aftonval og Aftval i Småland, og i Skåne Meraſton), Weſtasvæl, N. Veſperkoſt, D.

Aftorka. *v. a.* 1. (J. thurka), aftørre D., **aftorke** N. **Aftorkning**, *f.*

Aftroppa, *v. a.* 1. afmarſere, troppe af; drf. **Aftroppning**, *f.* Afmarſ.

Aftruga. *v. a.* 1. (J. thruga), aftrue, aftvinge.

Afträdande, *n.* 1) Fratræden, Bortgang (om Biſper o. ſ. v.) 2) Aftræden, Affſtaaelſe, Overdragelſe.

Afträde. *n.* 4. 1) Bortgang. Domaren befallde parterna tage afträde, Dommeren befalede Parterne at gaa ud af Retten. 2) Aftrædelſe, Affſtaaelſe, 3) Erſtatning, Skadesløsholdelſe, i Talemaaden: i afträde, 4) Privet, Vandhus.

Aftröska, *v. a.* (J. treskia), aftærſke D., **aftræſke** N.

Aftunna, *v. a.* 1. aftappe.

Aftvaga, Aftvå, *v. a.* 2. *3.* afto, afvaske, bruges nu næsten kun fig.: udslette, afsone; drf. **Aftvagning**, *f.* og **Aftvående**, *n.*

Aftvätta, *v. a.* 1. afvaske.

Aftyna, *v. a.* 1. hensvinde, blive mager, hentæres.

Aftåg, *n.* Aftog, Afmars. **Aftåga**, *v. a.* 1. afmarsere; drf. **Aftågande**, *n.*

Aftäcka, *v. a.* 2. *1.* afdække; drf. **Aftäkning**, *f.*

Afund, *m.* (J. Öfundr), Avind, Misundelse. **Afund-sjuka**, 1) d. s. 2) Ugunst. **Afunda**, *v. a.* ell. **Afundas**, *v. i.* 1. misunde. **Afundsam**, **Afundsfull**, **Afundsjuk**, *adj.* misundelig, avindsfuld, avindssyg. **Afundsman**, *m.* Avindsmand. **Afundsvärd**, *adj.* misundelsesværdig.

Afvakta, *v. a.* 1. oppebie, forvente. **Afvaktan**, *f. indkl.* Forventning. I afvaktan af.

Afvel, *m.* (J. Afl, Kraft), Avl, Race. **Afvelsam**, *adj.* avlsom, yngelsom, grøderig; drf. **Afvelsamhet**, *f.*

Afvenbok — ar, *f.* Avnbøg. *Carpinus Betulus.*

Afverka, *v. a.* 1. oparbejde; drf. **Afverkning**, *f.*

Afvig, **-vog**, **-vug**, *adj.* (J. öfugr), vrang, bagvendt, forkært, ugunstig, hadsk. Vara a. emot någon, A.-sköld, Avindsskjold. A.-sida, og **Afvigan**, den vrange Side, Vrangen. (Afvigan bruges kun i dagl. T.) **Afvighet**, *f.* 1) Forkærthed, 2) Modbydelighed, Uvilje.

Afvika, *v. a.* 3. (afviker, afvek, afvikit), afvige. **Afvikande**, *n.* **Afvikning**, *f.* **Afvikelse**, *f.* Afvigelse.

Afvita, *adj.* (jurid.) affindig, vanvittig.

Afvittra, *v. a.* 1. skifte, dele, A. sina barn, skifte med sine Børn, A. ägorna, udskifte Jordgodset i visse Lodder. **Afvittring**, *f.* Barnens a. Skifte med Børnene, Ägornas a. Udskiftning.

Afväg, *m.* (J. Afvägr), Afvej, **Afväges**, *adv.* afvejs.

Afväga, *v. a.* 2. *1.* afveje, afdele efter Vægt. A. en höjd, nivellere en Højde: drf. **Afvägning**, *f.*

Afvälta, **Afvältra**, *v. a.* 1. afvælte, **Afvältning**, *f.*

Afvända, *v. a.* 2. *1.* afvende. **Afvändande**, *n.* Afvendelse.

Afvänja, *v. a.* 2. (afvänjer, afvande, afvant, *pp.* afvand), afvænne.

Afväpna, *v. a.* 1. afvæbne. **Afväpning**, *f.*

Afvärja, *v. a.* 2. *1.* afværge; drf. **Afvärjande**, *n.* Afværgelse.

Afyttra, *v. a.* 1. (T. abäuſſern), afhænde, skille sig ved, sælge. **Afyttring**, *f.*

Afäta, *v. a.* 3. afspise, afæde, afgnave.

Ag, *m.* Planten *Schoenus*, Skjæne, Ax, N.

Aga, *f.* (J. Agi). Ave, Tugt. **Aga**, *v. a.* 1. (J. Aga), ave, tugte, revse. **Agelös**. *adj.* avelös, som ikke er straffet.

Agg, *n.* Nag, hemmeligt, varigt Had, indgroet Had. Samvetsagg, Samvittighedsnag.

Agga, *v. a.* 1. stikke, nage, pine, (om Samvittigheden). **Aggande**, *n.* **Aggning**, *f.*

Agn, *n.* (J. Agn), Mading, Lokkemad for Fisk; N. Agn.

Agn, *m. n. pl.* Agnar, (J. Ögn, *pl.* Agnir), Avne, Avner.

Aj! *interj.* Ei! au!

Akja, *f.* (Lap. Kjereta), Kjeriſt, et Slags lappisk Slæde.

Akleja, *f.* Akeleje, *Aqvilegia.*

Akt, *m.* 1] (J. Akt), Agt, gifva a. på något. 2] (T. Acht) Fredløshedserklæring.

Akta, *v. a.* 1. (J. Akta), agte. A. dig! vogt dig, ogsaa: gaae af Vejen! Akta sig undan för, trække sig tilbage. **Aktning**, Agtelse. **Akt-**

, aingsvärd, *adj.* agtværdig. Aktsam, *adj.* (T. Achtſam) agtſom. Aktsamhet, *f.* Agtſomhed.

Akter, *m.* Agter, Bagdelen af et Skib. Aktersegel, *s. pl. m.* Agterſejl. Akterspegel, -glar, *m.* Agterſpejl. Akterstäf, -var *m.* Agterſtavn.

Aktris, -er, *f.* Skuespillerinde.

Aktör, -er *m.* Skuespiller.

Al, -ar *f.* Elletræ D. Older, Or N. *Betula alnus.* Alskog, -ar., *m.* Olderskov. Alkärr, *s. pl.* n. Myr bevokset med Older.

Alabaster, *m.* Alabaſt.

Alf, -er, *m.* Alf, Ellefolk. Alfdans, Elledans.

Alfogel, -glar *m.*, Aler *m.* Alfugl. *Anas glacialis.*

Alkov, -er, *m.* Alkove.

All, Allt, pl. Alle, Alla, *adj.* (J. allr) al, alt. All, *adj.* ude, forbi med, død, f. Ex. Hesten har blifvit all, Hesten er død.

Alla, -or, *f.* Dublet i Bretspil.

Allahanda, *adj.* allehaande.

Allaredan, *adv.* allerede.

Alldaglig, *adj.* (T. alltäglich) daglig, hverdags.

Alldeles, *adv.* aldeles. Alldeles icke, slet ikke. Alldeles ingen. A. intet, slet ingen, slet intet.

Alldenstund, *konj.* fordi.

Allena, Allén, *adj.* alene. Allén ſiges kun i Enkelt.

Allenast, *adv.* alene. 2) *konj.* naar kun, for saavidt kun.

Aller, D. ſ. ſ. Allra, men bruges kun i Titler.

Allesamman, *adj.* alleſammen. Alltsamman, altſammen.

Allestädes, *adv.* alleſteds. Allestädesnärvarande, *adj.* alleſtedsnærværende. Allestädesnärvarelse, Alleſtedsnærværelſe.

Allfar, Allfarig, *adj.* banet. Allfar väg, Alfarvej.

Allgod, *adj.* algod. Allgodhet, *f.* Algodhed.

Allhelgonedag, *m.* Allehelgensdag.

Allhärjarting, *n.* eller Ting allra Svia, kaldtes i Hedenold det ſtore Ting, ſom forſamledes i Upſala i Februar Maaned hvert Aar.

Allierad, *adj.* allieret.

Allihop, Allihopa, *adj.* (dagl. T.) alle tilhobe, alleſammen.

Allmakt, *f.* Almagt.

Allmoge, *m.* (J. Almuge) Almue.

Allmän, *adj.* (J. Allmennr) almén, almindelig. Det allmänna, det Almindelige, hele Statsſamfundet. Allmänhet, *f.* 1) Alménhed, Publikum, 2) Almindelighed. I allmänhet, i Almindelighed. Allmännelig, *adj.* almindelig. Allmänneligen, *adv.* almindeligen. Allmännelighet, *f.* Almindelighed.

Allmänning, -ar. *m.* Alminding, fælles Jord (Mark, Skov, Hede), Betesallmänning, fælles Græsmark, Fælled.

Allo, méd allo, ganſke, aldeles, for beſtandig. I allo, i Alt, i det Hele.

Allom, gammelt *Dativ* af alla, alle. Allt i allom, Faktotum; En, ſom er Potte og Pande i et Hus.

Allra, gam. *Genit.* af All, aller; lægges ſom Forſtærkelſe til Superlativer, f. E. Allraödmjukast, allerærbødigſt.

Allrådande, *adj.* alraadende.

Alls, ſammendraget for Aldeles. Alls ingen, Allsintet, ſlet ingen, ſlet intet.

Allsköns, *adj.* alſkens.

Allsmäktig, *adj.* almægtig. Allsmäktighet, *f.* Almagt.

Allsvåldig, *adj.* alvældig. Allsvåldighet, *f.* Alvælde.

Allt, *adv.* Alt. Allt framgent, Allt fort, Allt för ett, Allt jemnt, altid, ſtedſe, idelig, uden Ophold, beſtandigen.

Alltför, *adv.* altfor, f. E. Alltför hög, altfor høj.

Alltså, *konj.* altsaa.
Alludera, *v. n. 1.* sigte til med noget.
Allvar, Allvare, *s.* (Ɜ. Alvara) Alvor. Allvarlig, Allvarsam, *adj.* alvorlig. Allvarsamhet, *f.* Alvorlighed.
Allvetande, *adj.* alvidende. Allvetenhet, *f.* Alvidenhed.
Allvis, *adj.* alvis. Alvishet, *f.* Alvished.
Alm, -ar, *f.* Alm, Ulmetræ D. Almskog, -ar, *m.* Almeskov. Almträd, *s. pl. n.* Almetræ.
Almosa, -or, *f.* (Ɜ. Almusa, T. Almosen), Almisse.
Almoseföreståndare, Almosentdelare, *s. pl. m.* Almisseuddeler.
Almosehjon, *s. pl. n.* Almisselem.
Aln, -ar, *f.* (Ɜ. Aln) Alen. Alnsbred, *adj.* alenbred. Alnsbredd, -er, *f.* Alenbredde. Alnsdjup, *adj.* alendyb. Alnshög, *adj.* alenhøj. Alnslång, *adj.* alenlang. Alnsmått, *n.* Alenmaal. Alntal, *n.* Alental. Alntals, *adv.* i Alental.
Alrun, -er, *m.* Alrune (Plante) *Atropa Mandragora.*
Alster, -strar, *m.* Præstehue (Plante).
Alster, -stren, *n.* hvad, som er frembragt, Produkt, Avl.
Alstra, *v. a. 1.* Alstra af sig, frembringe, avle, forplante. Alstrande, *n.* Alstring, -ar, *f.* Frembringelse, Forplantning.
Altar, Altare, pl. Altar, Altare, Altaren, *n.* Alter. Altarens Sacrament, Alterens Sakrament. Altardisk, -ar, *m.* Alterbord. Altarduk, -ar, *m.* Alterdug. Altargång, *m.* Altergang. Altarkläde, -n, *n.* Alterklæde. Altarpenningar *pl.* Offerpenge. Altarljus, *s. pl. n.* Alterlys. Altarstake, -ar, *m.* Alterstage. Altartafla, -or, *f.* Altertavle. Altartäcke, -n, *n.* Alterklæde.
Alté-salva, -or, *f.* Altésalve.
Alté-ört, -er, Altéa (Plante) *Althæa.*
Alterera, *v. a* 1. pludselig forstrække.
Alteration, *f.* pludselig Forstrækkelse
Altita, -or, *f.* langhalet Mejse, *Parus caudatus.*
Alun, *m.* Alun.
Alunaktig, *adj.* som er, smager af Alun.
Alunbrott, *s. pl. n.* Alunbrud, Alungrube. Alunbruk, *s. pl. n.* Alunværk. Alunhaltig, *adj.* som indeholder Alun. Alunvatten, *n.* Alunvand.
Alved, *m.* Ellebrænde D. Olderved N.
Amb, -er, *m.* Ambe (i Lotteri).
Amber, *m.* Ambra, *f.* Ambra.
Amerikan, -er, *m.* Amerikanare, *s. pl. m.* Amerikaner.
Ametist, -er, *m.* Ametyst, en Ædelsteen af rødblaa Farve.
Amiral, -er, *m.* Admiral. Amiralsflagg, *f.* Admiralsflag. Amiralskepp, *s. pl. n.* Admiralskib.
Amma, -or, *f.* Amme. Amma, *v. a. 1.* amme, 2) opdrage. Ammasaga, -or, *f.* Ammestuefortælling. Ammeskrock, *n.* Ammestuesnak.
Amper, *adj.* skarp, bitter (af Smag). Amperhet, *f.* Skarphed, Bitterhed.
An; Gå af och an, gaa frem og tilbage.
Ana, *v. a. 3. impers. 1.* ane. Aning. -ar, *f.* Anelse.
Anbefalla, *v. a.* 2. *1.* befale, 2) anbefale, betro, give i ens Vold.
Anblick, *m.* Aasyn, Ojekast, Ojesyn, 2) Syn, f. E. det var en skön A., det var et herligt Syn.
Anboren, *adj.* (T. angebohren) medfødt, bruges kun i følgende Talemaade: Vårt anborna signet, vort adelige Signet.
Anbringa, *v. a.* (-bringar, -bragte, bragt) anbringe. Anbringande, *n.* Anbringelse.
Anbud, *s. pl. n.* Tilbud, 2) første Bud i Handel.
And, *pl.* Ænder, *f.* Vildand. Andrake, -ar, *m.* (Ɜ. Andriki) Andrik. And-

unge, -ar, *m.* Yrling. Andmat, *m.* Andemad (Vandplante).

And, *f.* Andetid, -er, *m.* Høstens Tid, den Tid paa Aaret, da Høsten sker, Høst D. Aan, Aannetid N.

Andag, dagl. T. for Annandag.

Andakt, *m.* Andagt. Andakts-öfning, -ar, *f.* Andagtsøvelse. Andäktighet, *f.* Andægtighed. Andäktig, *adj.* andægtig.

Andanom, se under Ande.

Andas *v. d.* 1. Andas hvitlök, lugte af Hvidløg. Andas in, indaande. Andas omkull, blæse omkuld ved et Aandepust. Andas ut, udaande.

Ande, -ar, *m.* (Undertiden i Enkelt. Anda, *f.*) [J. Önd] 1) Aand, 2) Aande, Luft, Vejr. Andanom, gammel Dativ. Draga eller hemta anden, drage Aande, trække Vejret. Ha elak ande, have stinkende Aande. Jag ser i andanom huru det går, jeg ser i Aanden, hvorledes det gaar. Andebesvärjare, *s. pl. m.* Aandemaner. Andebesvärjning, -ar, *f.* Aandemanelse. Andedrag, *s. pl. n.* Aandedrag, Aandedræt. Andedrägt, -er, *m.* 1) Aandedrag, Aandedræt, 2) Aande f. E. elak andedrägt, stinkende Aande, Aandestank. Andelig, *adj.* 1) aandelig, 2) geistlig. Andeliga ståndet, den geistlige Stand. Andlighet, *f.* aandeligt Væsen. Andelära, *f.* Aandelære. Andelös, *adj.* død, livløs. Hans andelösa lekamen, hans livløse Legeme. Anderik, *adj.* 1) aandrig, 2) opbyggelig. Anderum, Andrum, *n.* Pusterum. Andesiare, Andeskådare, *s. pl. n.* Aandeseer. Andesyn, -er, *f.* Aandesyn, Vision. Andetag, *s. pl. n.* Aandedrag. Andfådd, *adj.* stakaandet D. andpusten N. Andhål, *s. pl. n.* Aandehul. Andqvaf, *n.* d. s. s. Andtäppa. Andtruten, *adj.* aandeløs, stakaandet D. andpusten N.; drf. Andtrutenhet *f.* Andtäppa *f.* Trangbrystighed. Andtäppt, *adj.* som ikke kan aande frit, trangbrystig.

Andmat, se under And.

Andorn, -ar, *m.* Marube, Mau, Rubike D. Hvit Marræu N. (Plante) *Marubium vulgare.*

Andra, *adj.* (bestemt og Flert. af annan) den Anden, de Andre.

Andraga, *v. a.* 3. (-drager, -drog, dragit) andrage. Andragande, *n*, Andragende.

Andrake, se under And.

Andryg, *adj.* anstolt. Andryghet, *f.* Anstolthed.

Anfall, *s. pl. n.* Anfald, Angreb. Anfalls-krig, *s. pl. n.* Angrebskrig. Anfallsvapen, *s. pl. n.* Angrebsvaaben. Anfallsvis, angrebsvis.

Anfalla, *v. a.* 3. (-faller, -föll, -fallit) anfalde, angribe.

Anfordran, *f.* Revers, Sedel, att betala vid anfordran, Revers, Bevis at betale ved Forevisning (ikke paa bestemt Tid).

Anfäkta, *v. a.* 1. anfægte. Djefvulen anfäkta honom! Fanden tage ham. Anfäktning, -ar, *f.* Anfægtelse.

Anföra, *v. a.* 2. *1.* anføre. Anföra klagomål, føre Klage, paaanke. Anföran, *f.* Anførande, *n.* Anførelse. Anförande, *n.* Anførsel, Befaling.

Anförare, *s. pl. m.* Anfører.

Anförtro, *v. a.* 2. *1.* (T. anvertrauen) betro.

Anförvandt, -er, *c.* (T. Anverwandter) Slægtning, Paarørende.

Angel, -glar, *m.* (Lat. *Angulus*) Vinkel.

Angelägen, *adj.* (T. angelegen) magtpaaliggende. Angelägenhet, -er, *f.* magtpaaliggende, vigtig Sag.

Angenäm, *adj.* (T. angenehm) behagelig, fornøjelig. Angenämhet, *f.* Behagelighed, Fornøjelighed.

Angifva, *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) angive.

Angifvande, *n.* Angifning, -ar, *f.* Angifvelse, -er, *f.* Angivelſe. **Angifvare**, *s. pl. m.* Angiver.

Angrepp, *s. pl. n.* Angreb.

Angripa, *v. a.* 3. (-griper, -grep, gripit) angribe. **Angripande**, *n.* Angreb. **Angripelig**, *adj.* ſom kan angribes. **Angripare**, *s. pl. m.* Angriber..

Angrändsande, *adj.* (T. angränzend) tilgrænſende.

Anhang, *n.* (T. Anhang) Tilhæng, Parti (ikke Tillæg til en Bog).

Anhålla, *v. a.* 3. (anhåller, anhöll, anhållit) 1) anholde, faſtholde, gribe, 2) *v. n.* anholde om, anſøge.

Anhållan, *f.* Anholden, Anſøgning, Begjæring.

Anhållande, *n.* Anhållning, *f.* Anholdelſe, Paagribning.

Anhängare, *s. pl. m.* Tilhænger.

Anhängig, *adj.* anhængig, indklaget, indſtævnet. **Anhängighet**, *f.*

Anhörig, *adj. & subst.* beſlægtet med, Paarørende.

Aning, ſe under **Ana**.

Anka, -or, *f.* tam And (den vilde kaldes And). **Ankbonde**, -bönder, *m.* Andrik. **Ankhona**, -or, *f.* Hunnen af Enderne. **Ankunge**, -ar, *m.* Ælling D. Andunge N.

Ankare, *s. pl. m.* Anker (et Maal til Drikkevarer).

Ankar, *n.* 3 *pl.* Ankar, Ankaren, Anker (Skibs-). **Ankarboj**, -ar, *m.* Ankerbøje. **Ankargrund**, *m.* Ankergrund. **Ankarbotten**, *m.* Ankerbund. **Ankarfly**, -n, *s.* Ankerflig, Ankerfløj, Ankerhage. **Ankarkors**, *s. pl. n.* Ankerkryds. **Ankarlägg**, -ar, *m.* Ankarstång, -stänger, *m.* Ankerlæg. **Ankarplats**, -er, *m.* Ankerplads. **Ankarsmed**, -er, *m.* Ankerſmed. **Ankarsmedja**, -or, *f.* Ankerſmedje. **Ankarspel**, *s. pl. n.* Ankerſpil. **Ankarstock**, -ar, *m.* Ankerſtok. 2) Kommisbrød. **Ankartalja**, -or, *f.* Ankertalje. **Ankartåg**, *s. pl. n.* Ankartross, -ar, *m.* Ankertoug.

Ankbonde, ſe under **Anka**.

Anklaga, *v. a.* 1. anklage. **Anklagan**, *f.* **Anklagande**, *n.* **Anklagning**, *f.* Anklage. **Anklagare**, *s. pl. m.* Anklager. **Anklagelig**, *adj.* paaklagelig, ſom kan anklages.

Ankommen, *adj.* 1) ankommen, ſom er begyndt at raadne, 2) beſkjænket.

Ankunge, ſe under **Anka**.

Anlag, *s. pl. n.* Anlæg, naturlig Færdighed.

Anlete, -n, *n.* (J. andlit, af and imod og lita ſe. T. Antlitz) Anſigt. **Anletsdrag**, *s. pl. n.* Anſigtstræk.

Anlita, *v. a.* 1. anholde ivrigt hos, bede. **Anlitande**, *n.* Anmodning.

Anlopp, *s. pl. n.* Anløb, Tilløb, Anfald.

Anlöpa, *v. a. & n.* 2. 3. & 3. (anlöper, anlopp, anlöpte, anlupit, anlöpt). 1) anløbe, ſejle hen til, lægge an til, 2) anløbe, løbe an, tabe ſin Glans. **Anlupen**, *p. p.* anløben. **Anlöpning**, *f.* Anløben.

Anmana, *v. a.* 1. (T. anmahnen) formane til, opmuntre til, opfordre; mane (for Penge). **Anmaning**, *f.* Formaneſe, Opfordring; Manen efter Penge.

Anmoda, *v. a.* 1. anmode. **Anmodan**, *f.* Anmodning.

Anmäla, *v. a.* 2. 3. anmelde. **Anmälan**, *f.* **Anmälande**, -n, *n.* Anmeldelſe. Melding, Melden.

Anmärka, *v. a.* 2. 3. anmærke, bemærke. **Anmärkare**, *s. pl. m.* En, ſom anmærker, bemærker. **Anmärkning**, -ar, *f.* Anmærkning, Bemærkning. **Anmärkningsvärd**, *adj.* ſom fortjener at anmærkes, mærkværdig.

Annalkas, *v. d.* 1. nærme ſig, ſtunde til. **Annalkande**, *n.* Nærmen, Tilſtunden.

Annamma, *v. a.* 1. annamme. **Annammelse**, *f.* Annammande, *n.* Annammelse.

Annan, *adj.* 3 *pl.* andre, andra, Anden, Andre, ikke den samme. (L. *alius*). **Annandag**, *m.* den anden Dag af en Højtid. Annandag Påsk. **Annars**, *adv.* ellers. Annor, (3. annar, *m.* önnur *f.*) bruges for annan, f. E. i annor händelse, i andet Tilfælde. **Annorledes**, **Annorlunda**, *adv.* anderledes. **Annorstädes**, *adv.* andensteds.

Anor, *pl.* Aner, adelige Forfædre. Yfvas öfver sina anor, være stolt, hovmodig over sine Aner. **Andryg**, *adj.* anestolt. **Anstor**, *adj.* af høj, fornem Byrd.

Anqvicka, *v. a.* 1. amalgamere med Kvikfølv. **Anqvickning**, *f.* Amalgamering med Kvikfølv.

Anropa, *v. a.* 1. anraabe. **Anropande**, *n.* **Anropning**, *f.* Anraaben, Anraabning.

Ans, *m.* **Ansning** *f.* Pleje, Regt. **Ansa**, *v. a.* 1. pleje, passe, regte.

Anseende, *n.* 1) Anseelse, 2) Udseende, 3) Hensyn, Hensende; f. E. utan anseende till personen, uden Persons Anseelse. I anseende till mig, med Hensyn til mig, hvad mig angaar. **Ansenlig**, *adj.* anselig.

Ansigte, -*n*, *n.* Ansigt. **Ansigtsdrag**, **Ansigtstræk**.

Ansjuda, *v. a.* 3. (T. ansieden) i Smeltehytterne; forbinde et Legeme med et andet; gjøre f. E. Bly og sølvholdig Malm til en Masse. **Ansjudning**, *f.*

Anskaffa, *v. a.* 1. anskaffe. **Anskaffande**, *n.* **Anskaffning**, *f.* Anskaffelse.

Anskjuta, *v. a.* 3. (anskjuter, anskött, anskjutit) anskyde, danne sig, skyde ud, anskyde i Krystaller. **Anskjutning**, *f.* Anskyden i Krystaller.

Anskri, *n.* Anskrig. Ge anskri, gjøre Anskrig.

Anskrifven, *adj.* anskreven, ansect, bedømt.

Anslå, *v. a.* (anslår, anslog, anslagit) 1) opslaa, kundgjøre, 2) anordne, bestemme (til et Øjemed) fastsætte. **Anslående**, *n.*

Ansols, *adv.* imod Solen.

Anspänna, *s. pl. m.* **Anspänning**, -*ar*, *f.* Spænd, Forspænd.

Anspråk, *s. pl. n.* (T. Anspruch) Paastand, Fordring, Krav; den Ret, efter hvilken man paastaaer, paataler, fordrer noget. **Anspråksfull**, *adj.* fordringsfuld. **Anspråkslös**, *adj.* fordringsfri, fordringsløs. **Anspråkslöshet**, *f.* Fordringsfrihed.

Anstalt, -*er*, *m.* Anstalt.

Anstalta, *v. a.* 1. foranstalte.

Ansticka, *v. a.* 3. (-sticker, -stak, -stuckit) 1) antænde, 2) anstikke, befænge, smitte. **Anstickande**, *n.* Befængelse, Antændelse. **Anstickare**, *s. pl. m.* spidst Jern til at slaa Huller med, Tapbor.

Anstifta, *v. a.* 1. (T. anstiften) anstifte, stifte, foraarsage. **Anstiftan**, *f.* Anstiftelse. **Anstiftare**, *s. pl. m.* Stifter, Ophavsmand, Aarsag i.

Anstor, se under Anor.

Anstryka, *v. a.* 3. (anstryker, anströk, anstrukit, anstryge, bemale, overmase. **Anstrykning**, *f.* Anstrøg.

Anstränga, *v. a.* 2. 3. anstrænge. **Ansträngning**, -*ar*, *f.* Anstrængelse.

Anstånd, *s. pl*, *n.* Henstand, Udsættelse, Opsættelse.

Anställa, *v. a.* 2. 1. 1) anstille, foranstalte, 2) opvække f. E. anställa gräl. **Anställande**, *n.* Anstillelse, Foranstaltning. **Anställare**, *s. pl. m.* Stifter, Opfinder, en som anstiller, foranstalter noget.

Anstöt, *m.* Anstød. **Anstötelig**, *adj.* anstødelig. **Anstötlighet**, *f.* Anstødelighed.

Ansvar, *n.* Ansvarighet, *f.* Ansvar,

Ansvarlighed. Ansvara, *v. a.* 1. ansvare. Ansvarig, *adj.* ansvarlig.

Ansätta, *v. a.* 2. *2.* 1) ansætte, 2) anfalde. Ansättare, *s. pl. m.* Ansætter, Ladestok til Kanoner.

Ansöka, *v. a.* 2. *2.* ansøge. Ansökning, -ar, *f.* Ansökan, *f.* Ansøgning.

Antaga, *v. a.* 3. antage. Antagande, *n.* Antagning, *f.* Antagelse. Antaglig, *adj.* antagelig. Antaglighet, *f.* Antagelighed.

Antasta, *v. a.* 1. antaste. Antastande, *n.*

Anteckna, *v. a.* 1. antegne. Anteckning, ar, *f.* Antegnelse, Antegning.

Antingen, *konj.* enten.

Anträda, *v. a.* 2. *1.* antræde, tiltræde. Anträde, *n.* Anträdande, *n.* Tiltrædelse.

Anträffa, *v. a.* 1. antræffe. Anträffande, *n.*

Antvarda, *v. a.* 1. antvorde. Antvardning, *f.* Overantvordelse.

Antyda, *v. a.* 2. *1.* antyde. Antydan, *f.* Antydning.

Antåg, *n.* Antågan, *f.* Antågande, *n.* Antog, Fremrykken. Antåga, *v. a.* 1. være i Antog.

Antända, *v. a.* 2. *1.* antænde. Antändelig, *adj.* antændelig. Antändlighet, *f.* Antændelighed. Antändning, *f.* Antændelse.

Använda, *v. a.* 2. *1.* anvende. Användande, *n.* Användning, *f.* Anvendelse. Användbar, anvendelig, *adj.* anvendelig. Användbarhet, anvendelighet, *f.* Anvendelighed.

Anvärfva, *v. a.* 1. hverve. Anvärfning, *f.* Hvervning.

Anväxt, *m.* Anväxning, *f.* (Sygdom hos Heste) Vomkast, Vomsprængning R. Anväxen, *adj.* vomsprængt.

Apa, -or, *f.* (A. S. Apa. J. Api) Abe. Apaktig, *adj.* abeagtig. Apinja, -or, *f.* (J. Apynia) Abekat. Äppel, *n.* Abespil.

Apa, *v. a.* 1, apa efter, efterabe. Efterapare, *s. pl. m.* Efteraber.

Apel, -plar, *m.* (J. Apalldr) Abild, gl. D. Wble, Wbletræ, Apald R.

Apelgrå, Apelkastad, *adj.* abildgraa, lysegraa, som Bark paa Wbletræer, (om Heste).

Apinja, se under Apa.

Apostel, -stlar, *m.* Apostel. Apostlagerningarne, *pl.* Apostlernes Gjerninger.

Apothek, *s. pl. n.* (i dagl. T. Aptek) Apotek. Apothekare, *s. pl. m.* Apoteker.

April, *m.* Aprilmaaned. Aprilväder, *n.* Aprilvejr.

Arbeta, *v. a. & n.* 1. (T. arbeiten) arbejde. Arbeta af, afarbejde, betale med Arbejde. Afarbetning, *f.* Aftjening ved Arbejde. Arbeta sig fram, genom, upp, arbejde sig op, forfremme sig, komme af Trang i Velstand ved Arbejde. Arbeta ned sig, ved Arbejde gaa til Grunde, ødelægges. Arbeta upp, oparbejde, bearbejde. Upparbetning, *f.* Oparbejdelse, Bearbejdelse. Arbeta ut sig, arbejde sig træt, udmatte sig ved Arbejde. Arbetande, *n.* Arbetning, *f.* Arbejde. Arbetare, *s. pl. m.* Arbeterska, or, *f.* Arbejder, Arbejderske.

Arbete, -n, *n.* (T. Arbeit) Arbejde. Arbetsbi, *n.* Arbejdsbi. Arbetshjon, *s. pl. n.* Arbejdsmand. Arbetshäst, -ar, *m.* Arbejdshest. Arbets-ifver, *m.* Arbejdslyst. Arbets-kreatur, *s. pl. n.* Arbejdsdyr, Trældyr. Arbetslön, -or, *f.* Arbejdsløn. Arbetsmyra, or, *f.* Arbejdsmyre. Arbetsrum, *s. pl. n.* Arbejdsværelse. Arbetssele, -ar, *m.* Sele, som bruges ved Markarbejde eller til stræng Kjørsel. Arbets-sätt, *s. pl. n.* Arbejdsmaade. Arbetsvagn, -ar, *m.* Arbejdsvogn. Arbetsväg, *m.* Arbejdsvej.

Arbetsam, *adj.* arbejdsom. Arbetsamhet, *f.* Arbejdsomhed.

Arbetsför, *adj.* arbejdsfør.

Arbetslös, *adj.* uden Arbejde.

Arbus, -er, *m.* Vandmelon.

Areala innehållet, Fladeindhold.

Arf, *s. pl.* n. (J. Arf) Arv. Arfvedel, *m.* Arvedél. Arffurste, -ar, *m.* Arvefyrste. Arffurstinna, -or, *f.* Arvefyrstinde. Arffiende, -r, *m.* Arvefiende. Arfförening, -ar, *f.* Arveforening. Arfförläning, -ar, *c.* Arvelén. Arfgods, *s. pl.* n. Arvegods.

Arfkonung, -ar, *m.* Arvekonge. Arflott, Arfvelott, -er, *m.* Arvelod, Arvedél. Arflän, *s. pl.* n. Arvelén. Arfländer, *pl.* Arveland, Land, hvorover en Fyrste regjerer i Følge Arveret. Arflös, *adj.* arvelos. Arfprins, -ar, *m.* Arveprins. Arfprinsessa, -or, *f.* Arveprinsesse. Arfrike, n, *n.* Arverige. Arfs-rätt, *m.* Arveret. Arfsak, -er, *f.* Arvesag. Arfsjuka, *f.* Arvesyge. Arfskifte, -n, *n.* Arveskifte. Arfsynd, -er, *f.* Arvesynd. Arftagare, *s. pl. m.* Arftagerska, -or, *f.* Arving. Arftvist, -er, *f.* Arvetvist. Arftägt, -er, *m.* Arvetægt. Arfving, Arfvinge, -ar, *m.* Arving.

Arfvode, -n. *n.* Arbejdslon, Honorar.

Arg, *adj.* 1) ond, slet, 2) arrig, vredladen, bidsk (J. arga at opirre). Argalist, Argelist, Træskhed, Underfundighed. Argbigga, -or, *f.* arrig Kvinde. Arghet, *f.* 1) Arrighed, 2) Ondskab. Arglistig, *adj.* (T. arglistig) listig, underfundig, træsk. Arglistighet, *f.* Underfundighed, Træskhed. Argsinnig, argsint, *adj.* arrig, vredladen, opirret til Vrede.

Argsinnighet, Argsinthet, *f.* Arrighed, Vredladenhed.

Ark, *m.* Ark. Förbundsens Ark, Pagtens Ark. Noachs ark, Noa's Ark.

Ark, *s. pl.* n. Ark Papir. Arktals, *adv.* arkevis.

Arkli, *n.* Arkeli, Amunisjonskammer. Arklimästare, *s. pl. m.* Amunisjonsforvalter, Konstabel.

Arla, *adj. & adv.* (J. ár, árla. A. S. aar) aarle.

Arm, -ar, *m.* Arm. Armband, *s. pl.* n. Armbaand. Armborst, n. (gl. T. v. Sv. Arborst) Flitsbue, Armbue. Armbrott, n. Armbrud. Armbåge, -ar, *m.* Albue. Armbåga sig fram, (dagl. T.) bane sig Vej ved Albuerne. Armhåla, -or, *f.* Armhule. Armpipa, -or, *f.* Armpibe. Armstark, *adj.* armstærk. Armsvett n. Sved i Armhullerne. Armveck, *s. pl.* n. Armefrik N.

Arma ut, *v. a.* l. udarme, forarme.

Arre, -ar, *m.* graa Birk D. Aare, Aaretræ N. *Betula incana.*

Arrendator -er, *m.* Arrendatorska, -or, *f.* Forpagtere. Arrendera, *v. a.* l. forpagte. Arrendera bort eller ut, bortforpagte. Arrendering, Bortarrendering, *f.* Forpagtning, Bortforpagtning. Arrende, -n, *n.* Forpagtning. Hafva under arrende, have i Forpagtning. Arrendehemman, *s. pl.* n. Forpagtergaard.

Ars, *m.* Arshål, n. (hos Pobeln) Ars, Bagdeel hos Mennesket. Arsklintar, *pl.* Arsbalder. Arsprygel n. Stokkeprygl. Arsviska, -or, *f.* Visk, at tørre med.

Art, er, *m.* Art. Artförändring, -ar, *f.* Afart.

Arta sig, *v. r.* Artas, *v. d.* l. arte sig. Artad, *adj.* artet.

Arum, *n.* Fläck-arum, plettet Arum, Munkefands.

Arun, *m.* Aurin, Tusindgylden D. Kollagras N. *Gentiana centaurium. Lin.*

As, *s. pl.* n. (T. Aas) Aadsel.

Asa, *v. a. & n.* Asa utför backen,

glide ned ad Bakken. Asa något efter sig, slæbe noget efter sig.
Ask, -ar, m. Øske.
Ask, -ar. f. Ask, Asketræ. *Fraxinus excelsior.*
Aska, f. (J. Aska) Aske. Askbränning, f. Askebrænding. Askfärg, m. Askefarve. Askfärgad, *adj.* askefarvet. Askgrå, *adj.* askegraa, Askhög, -ar, m. Askehob. Askkruka, -or, f. Askekrukke. Askmörja, f. (J. Eymyria) hed Aske, Emmer D. Jldmørje N. Askört, -er, f. Snokurt (Plante) *Cineraria.*
Aska, v. a. l. foge, bejse med Aske. Askig, *adj.* asket.
Asp, -ar, m. Blaaspol (et Slags Fisk af Karpeslægten) *Cyprinus aspius.*
Asp, -ar, f. Asp, Esp (et Træ).
Astekel, -klar, m. Borhveps. *Ichneumon. Lin.*
Astrild, m. p. Kjærlighedsguden, Eupido.
Atlas, n. Atlask.
Auktion, -er, m. Auksjon. Auktionera, v. a. l. sælge ved Auksjon. Auktionist, -er, m. Auksjonsforvalter.
Avisa, -or, f. Avis.
Ax, s. pl. n. 1) Aks, 2) Nøglekam. Axlupen, *adj.* som har skudt Aks.
Axplockare, s. pl. m. Aksplukker, Aksamler. Axplockning, f. Aksanksning.
Axel, -xlar, m. 1) Aksel, Skuldre. 2) Akse. Axelbred, *adj.* bredskuldret, hærdebred. Axla sig, v. r. l. trække paa Skuldrene. Axla sin kappa, sydde sig ind i Kappen (i gl. Folkes.) Axlande, n. Skuldertrækken.

B.

Babian, -er, m. Bavian.
Babord, n. Bagbord (modsat Styrbord).
Back, -ar, m. 1) Bak, Forhøjning eller Halvdæk, som Orlogsskibe have foran, oven over det øverste Kanondæk. 2) Bakke, drejet Trækaal, hvoraf Skibsfolket spiser ombord.
Back, *adv.* brassa b. og backa, v. a. l. brase mod Vinden, drf. Backning.
Backe, -ar, m. Bakke. Backländig, og backig, *adj.* bakket. Backsippa, -or, f. Kobjælde, Oreore D. Kubjelle N. *Anemone pulsatilla, Lin.* Backstuga, -or, f. liden Hytte ved eller paa en Skovbakke, hvor en Indsidder bor. Backstuguhjon, s. pl. n. Indsidder, Inderst, (i Nedersachsen Kothsas.) Backtimjan, m. vild Timjan. *Thymus serpyllum.* Backväpling, -ar, f. stor Bjergklever D. Bergklöver N. *Trifolium montanum.*
Bad, s. pl. n. Bad, Badstuga, -or, f. 1) Badstue. 2) Torrehuus. Badstugusvamp, -ar, m. Badesvamp. Bada, v. a. & n. bade, bade sig. Badare, s. pl. m. -derska, f. Bader, Badstukone. Badställe, -n, n. Badested. Badså, -ar, m. Badekar.
Badda, v. a. l. varme, bringe noget ind i Huden ved Gnidning eller Badning, (Salver o. dl.). B. sig i solen, bade sig i Solen. Solen baddar varmt, hett, Solen brænder, stikker. Badning, f. Badkryddor, pl. Om-

slagsnrter. **Baddare**, *m.* (i dagl. T.) om en stor, svær Karl.

Bagare, *s. pl.* *m.* (J. Bakari) Bager. **Bagargosse**, -ar, *m.* Bagerdreng. **Bagarenäring**, **Bagarerörelse**, *f.* Bagerhaandværk. **Bagarstuga**, -or, Bagerstue.

Bagge, -ar, *m.* Bæver. Saubuk N.

Baggsöta, -or, *f.* Entian (Plante) *Gentiana.*

Bak, *n.* Bægt, saameget Brød, som bages paa en Gang.

Bak, *m.* (J. Bak. A. S. Bæc) Bag. **Lasta på baken**, bagtale. **Bak**, *adv.* bag. **Bakfram**, *adv.* bagvendt. **B.-ifrån**, *adv.* bagfra. **B.-om**, *prep. & adv.* bagefter, bagom, bagved. **B.-ut**, -åt, *adv.* bagud. **B.-uti**, bag i.

Baka, *v. a.* l. (J. baka) bage. **Bakelse**, -r, *m.* Bakkelse. **Bakning**, -ar, *f.* 1) Bagning, 2) Bægt. **Bakspade**, -ar, *m.* Bagerskovl. **Baktråg**, *s. p. n.* Dejgtrug. **Bakugn**, -ar, *m.* Bagerovn. **Bakved**, *m.* Bagebrænde, Bageved.

Bakarf, *s. pl.* *n.* Bagarv, Arv i opstigende Linje. **Bakarfvinge**, -ar, *m.* Arving i opstigende Linje.

Bakbog, -ar, *m.* Bagbov.

Bakdanta, *v. a.* l. bagvaske: drf. **bakdantare**, *s. pl.* *m.* Bagvasker. **Bakdantning**, *f.* Bagvaskelse.

Bakdrägt, -er, *m.* Bagvogn.

Bakgata, -or, *f.* afsides beliggende Gade.

Bakhand, *f.* Baghaand.

Bakhåll, *s. pl.* *n.* Baghold.

Bakkälke, -ar, *m.* De to bagerste Mejer paa en Slædevogn, Bagkjælke N.

Baklass, *n.* Baglæs. Et Læs, som ligger for langt bag paa Kjærren.

Baklås, *n.* Baglaas.

Bakräkning, -ar, *f.* Tilbagregning.

Baksalug, *adj.* underfundig. **Baksalughet**, *f.* Underfundighed.

Baksna, *v. n.* **baksnas**, *v. a.* l. i høj Grad forbauses.

Bakstam, -mar, *m.* Bagstavn.

Baksäte, -n, *n.* Bagsæde.

Baktal, *n.* Bagtale, Bagtalelse. **Baktala**, *v. a.* l. bagtale. **Baktalare**, *s. pl.* *m.* Bagtaler.

Baktass, -ar, *m.* Bagpote D. Baglab N.

Bakvagn, -ar, *m.* Bagvogn, Bagakselen i en Vogn med de tilhørende Hjul m. m., som ved Langvognen forenes med Forvognen.

Bakvatten, *n.* Bagvand ved en Mølle.

Bakvigt, *m.* det, som er over den rette, bestemte Vægt, Tilgift i Vægten.

Bal, -ar, *m.* (T. der Ballen) Balle, Pakke.

Bal, -er, *m.* Bal.

Båla, *f.* Rede, Leje (om Fugle) N. Rejr. **Bala sig**, *v. r.* l. lave sig et Opholdssted og Leje (om Fugle) **B.-ned**, *v. a.* l. nedtræde, bale N. f. E. bala ned gräset, bala ned sängen.

Balj, *m.* **Balja**, *f.* Bælg D. Skolm N. (om Ærter, Bønner, Vikker m. fl.) Skudbælg, hvori Kornakset, førend det skyder frem, ligger skjult. Kornet står i balj, Kornet har skudt Spirer.

Balja, or, *f.* Balg, Skede til et Sværd.

Balja, -or, *f.* Balje D. Stamp N. (et Trækar af Staver uden Laag).

Balk, -ar, *m.* (J. Bolkr, T. Balken) 1) Bjælke, Tværtræ, 2) Træl, haard Hud i Hænderne, 3) Kapitel i Loven, f. E. Giftermålsbalken, m. fl. **Balka af**, d. s. s. Afbalka. **Balkvägare**, *s. pl.* *n.* Barkholt, de tykkeste Planker i et Skibs Forhudning.

Bambu, *n.* -rör, *n.* Bambus.

Ban, **Bane**, *m.* **Bana**, -or, *f.* Bane. **Föra å bane**, bringe paa Bane; åka bana, glide paa Isbane. **Bana**, *v. a.* l. bane. **Banande**, *n.*

Band, *s. pl. n.* (J. Band) 1) Baand, 2) Bind (om Bøger). **B.-hund**,-ar, *m.* Lænkehund D. Bandhund N. **B.-jern**, *n.* Baandjærn. **B.-kniv**, -ar, *m.* Baandkniv. **B.-ros**, -or, Baandsløjfe. **B.-stake**, -ar, *m.* Baandstage. **B.-väfvare**, *s. pl. m.* Baandvæver **Bandyxa**,-or,*f.* Baandøks, kort krum Øks. **Röfvareband**, Røverbande. **Sädesband**, Kornbaand, Negbaand. **Banda**, *v. a.* 1. baande, lægge Baand om. **B.-vax**, (i Voksblegerierne) ved en Valse at faae det smeltede Voks i tynde Bændler for at bleges. **Bandning**, *f.*

Bane, (J. bani) Død, Bane. **B.-man**, Banemand. **B.-slag**, Banehug. **B.-rop**, Mordskrig.

Banér, *s. pl. n.* Banner.

Bank, -ar, *m.* Banke. **Banka sig**, *v. r.* 1. opdynges, samles i Mængde.

Bank, -er, Bank. Öfver en bank, under Ét, overhovedet. **Banko-utskott**, *n.* Bankkommitté.

Bann, *n.* (J. bann) Ban. **Bannlysa**, banlyse; drf. **Bannlysning**,*f.* Bannvigge, -ar, *m.* Bandstraale.

Banna, *v. a.* 1. bannas, *v. d.* skjælde, skjænde, bande. **Bannor**, *pl.* Skjældsord. Få bannor, blive udskjældet, erholde Irettesættelse, Bebrejdelse.

Bantler, *s. pl. n.* Bandelér.

Bar, *adj.* bar, bara, *adv.* bare. **B.-armad**, bararmet. **B.-bent**, barbenet. **B.-bröstad**, barbrystet. **B.-fotad**, barfodet. **B.-halsad**, barhalset. **B. hufvad**, barhovedet. **B.-händ**, 1) barhændet, 2) tomhændet. **B. -sliten**, barslidt, luslidt.

Barack, -er. *f.* Barakke, Brakke N.

Barberare, *s. pl. m.* Barbér.

Bard, er, *m.* Skjald, Barde, (egentlig Navnet paa Digterne hos de gamle Goter og Bjergskotter).

Bardalek, -ar, *m.* (J. Bardagi, Slag) Strid.

Bardasång, -er, *m.* Stridssang

Bark, *m.* Bark. **Barka**, *v. a.* 1. 1) afbarke, 2) barke, berede noget ved at lægge det i Bark eller Barkelud. **Barkare**. *s. pl. m.* Barka af, d. s. s. Barka 1).

Barlast, -er, *m.* (J. Barlest) Ballast. **Barlasta**, *v. a.* 1. ballaste. **Barlastning**, *f.*

Barmhertig, *adj.* barmhjertig. **B.-het**, Barmhjertighed.

Barn, *s. pl. n.* Barn. **Barnaår**, *pl.* Børneaar. Alt ifrån barnaåren, fra Barnsben af. **Barnsbörd**, *m.* Barnefødsel. **Barndop**, **Barnedaab**. **Barnföderska**, -or, *f.* Barselkvinde. **Barnförlossare**, *s. pl. m.* Fødselshjælper. **Barnförlossning**, *f.* Barnefødsel, Nedkomst. **Barnhus**, *s. pl. n.* Vajsenhus. **Barnkammare**, *m.* Barnekammer. **Barnmorska**,-or,*f.* Jordmoder, Fødselshjælperske. **Barnmördare**, *m.*, -mörderska, *f.* Barnemorder, Barnemorderske. **Barnmössa**, -or, *f.* Barnehue. **Jungfru Marie b.**, et Slags Mos. *Splachnum Luteum*. **Barnpiga**, **Barnflicka**,-or, *f.* Barnepige. **Barnsång**, -ar, *f.* (J. Barnsæng) Barselseng. **Barnsängshus**, *s. pl. n.* Fødselsstiftelse. **Barnsängshustru**,-r,*f.* Barselkone. **Barnsängs-rening**, *f.* Kvinders Rensning efter Barselsengen. **Barnsöl**, *s. pl. n.* Barsel. **Barnvärkar**, *pl.* Barnsnød, *f.* Fødselsveer, Fødselssmerter.

Barnslig, *adj.* 1) barnlig, 2) barnagtig. **B.-het**, *f.* 1) Barnlighed, 2) Barnagtighed.

Barr, *s. pl. n.* Bar. **B. -skog**, Barskov. Skov af Naaletræer eller Bartræer.

Bas, *n.* Bank, Bask, Piisken med Ris. **Basa**, *v. a.* 1. banke, baske, piske med Ris. **B.** (i Søsproget) krumme over

Ilden; drf. Basare. m. Baserska f. Basning f.
Bast, sort Bomuldstøj. Bastebom, n. Bombasin.
Bast, n. Bast. Basta, v. a. 1. bastbinde, binde med Bast eller Reb. Bastmatta, -or, f. Bastmatte. Bastrep, n. Bastreb.
Basta, interj. lad saa gaa! nok!
Baxas, v. d. 1. bakses (E. to box) Baxare, m. Baxning f.
Bearbeta, v. a. 1. bearbejde. Bearbetande, n. Bearbetning, f. Bearbejdelse.
Beblanda sig, v. r. 1. 1) befatte, 2) beblande sig. B.-köttsligen, have legemlig Omgang. Beblandelse, f. legemlig Omgang.
Bebo, v. a. 2. 1. bebo. Beboende, n.
Bebåda, v. a. 1. bebude, forkynde. Bebådelse, f. Bebudelse.
Beck, n. (J. bik) Beg. Becka, v. a. 1. indsmøre, besmøre med Beg. Beckning, f. Becka öfver, overstryge med Beg; drf. Öfverbeckande, n. Beckig, adj. fuld af Beg, beget. Beckblende, n. en Sink- eller Blyglands-Art, bestaaende af klare og tynde Blade. Beckhätta, -lufva, -or, f. Beghette, Beghue. Beckmörk, adj. bælmørk. Beckpanna, -or, f. Begpande, til at koge Beg i. Beckplåster, n. Begplaster. Becksvart, adj. kulsort. Beckugn, -ar, m. Begsyderovn.
Bedagad, adj. bedaget.
Bedja, v. a. 3. (beder, bad, bedit) (J. bidia) bede. Bedjande, n. Beden. Bedjare, m. Bedjerska, f.
Bedraga, v. a. 3. (bedrager, bedrog, bedragit) bedrage. Bedragare, s. pl. m. Bedrager. Bedragerska, f. Bedrägelig, adj. bedragelig, bedragersk. B.-het, f. Bedrägeri, -or, n. Bedrageri.
Bedyra, v. n. 1. (T. betheuren) forsikkre, bekræfte med hellig Ed. Bedyrande, n.
Bedömma, v. a. 2. 1. bedømme. Bedömmande, n. Bedømmelse.
Beediga, v. a. 1. bekræfte med Ed. Beedigande, n.
Befalla, v. a. 2. 1. befale. Befallning, -ar, f. Befaling. Befallningshafvande, m. Befallningsman, m. Befalingsmand. Konungens B.-shafvande öfver ett Län d. s. s. Landshöfding, Amtmand. Krono-B.-sman d. s. s. Kronofogde, Foged, den Embedsmand paa Landet, som indkræver de kongelige Skatter og forestaaer Politiet.
Befara, v. a. 1. befrygte. Befarande, n.
Befara, v. a. 3. (befarer, befor, befarit) befare.
Befatta sig, v. r. 1. befatte sig; drf. Befattning, -ar, f. Bestilling. Hafva b. med, have at bestille med.
Befinna, v. a. & r. 3. (befinner, befann, befunnit) befinde. Befinnande, n. Befindende. Efter b. efter Sagens Beskaffenhed. Befintlig, adj. (T. befindlich) som opholder, befinder sig; er tilstede, findes. B.-het, f.
Befjädra, v. a. 1. befjære, forsyne med Fjær.
Beflita sig, v. r. 1. beflitte sig lægge Vind paa. B. sig om, beflitte sig paa. Beflitande, n.
Befläcka, v. a. 1. beplette, besudle, tilsøle, besmitte. Befläckande, n. Befläckelse, f. Sjelf-Befläckelse, f. Selvbesmittelse.
Befogad, adj. beføjet.
Befordra, v. a. 1. befordre; drf. Befordran, -dring, f. -ande, n. Befordring. Befordrare, s. pl. m. Befordrer.
Befrakta, v. a. 1. befragte.
Befreda, v. a. 1. frede.
Befria, v. a. 1. befri; drf. Befriare,

m. -erska, f. Befrier. Befriande, n. -else, f.

Befrukta, v. a. 1. befrugte.

Befrukta, v. a. 1. befrygte.

Befrynda sig, v. r. 1. (T. ſich befreunden) træde i Svogerſkab, Slægtſkab, beſvogre ſig.

Befrämja, v. a. 1. fremme, befordre. Befrämjande, n.

Befröda, v. a 1. befrugte. Befrödande, n. -ning, f. Befrugtelſe.

Befullmäktiga, v. a. 1. befuldmægtige, give Fuldmagt til. Befullmäktigande, n.

Befäl, n. (T. Befehl) 1) Kommando, 2) de Befalende ved Armeen. Föra B., kommandere. B.-hafvande, og B.-hafvare, s. pl. m. Kommanderende.

Befäst, adj. befæſtet. Befästa, v. a. 1. befæſte. Befästande n.

Begabb, n. Beſpottelſe. Begabba, v. a. 1. beſpotte, forhaane. Begabbare, m. Begabberi, -er, n.

Begagna,, v. a. & r. 1. betjene ſig af, benytte, bruge. Begagnande, n.

Begifva sig, v. r. 3. (begifver, begaf, begifvit) begive ſig. Begifvande, n. 1) Begiven, Begivelſe. 2) Given efter for, Tilladelſe, Samtykke. Begifven, adj. på, hengiven, tilbøjlig til. B. -het, f.

Begirig på, adj. begierlig efter.

Begjuta, v. a. 3. (begjuter, begöt, begjutit) begyde.

Begrafva, v. a. 3. (begrafver, begrof eller begrafde, begrafvit) begrave. Begrafning, -ar, f. Begravelſe, Ligbegjængelſe.

Begrepp, s. pl. n. Begreb.

Begrina, v. a. 1. belé. Begrinande, n.

Begripa, v. a. 3. (begriper, begrep, begrepit) begribe. Begripelig, adj. begribelig. B. -het, f.

Begrunda, v. a. 1. begrunde, eftertænke. Begrundan, -ning, f.

Begråta, v. a. 3. (begråter, begrät, begrätit) begræde. Begrätande, n. Begrædelſe.

Begynna, v. a. 2. 3. (A. S. beginnan) begynde. Begynnare, s. pl. m.

Begå, v. a. & r. (begår, begick, begått, begången) 1) begaa, 2) helligholde, fejre. B. Nattvarden, nyde Nadverens Sakrament; drf. Begående, n. Begängelse f.

Begåfva, v. a. 1. begave, forære. Begåfvande, n. Begåfning, -ar, f.

Begär, s. pl. n. 1) Begjæring, Forlangende, 2) Begjærlighed. Begära, v. a. 2. 1. begjere. Begäran, f. Begjering, Fordring. Begärelse, -r, f. Begjerlighed.

Behag, n. Behag. B. -lysten, -sjuk, adj. lyſten efter at behage, kokettiſk. B.-lystnad, -sjuka, f. Koketteri.

Beherrska, v. a. 1. beherſke. Beherrskare, m., Beherſker, B.-inna, f.

Behjerta, v. a. 1. (T. beherzigen) lægge paa Hjertet, med Følelſe overveje. Behjertande, n.

Behjertad, adj. behjertet, modig, uforfærdet. Behjertenhet, f. Mod, Mandighed, Kjækhed.

Behof, s. pl. n. Behov, Fornødenhed.

Behåll, n. Behold. I behåll, i Behold. Behålla, v. a. 3. (behåller, behöll, behållit) beholde. Behållning, f. Beholdning. Behållen, adj. velhavende.

Behäftad, adj. belagt, bebyrdet, beſværget, beheftet, plaget, beſat.

Behöfva, v. a. 2. 1. (A. S. behofan) behøve. Behöflig, adj. ſom behøves, fornøden.

Behörig, adj. væſentlig fornøden, tilbørlig, tilhørende. B. -het f.

Bejaka, v. a. 1. bejae. Bejakande, n. Bejakning, f.

Beifra, v. a. 1. viſe ſin Vrede eller

Fortrydelse over noget, straffe for, tiltale for, paaanke. Beifran, *f.*, -rande, *n.*

Bekajad, *adj.* beladt, bebyrdet, befængt, besat.

Bekant, *adj.* bekjendt. Bekantskap, -er, *m.* Bekjendtskab.

Bekika, *v. a.* 1. bekige.

Beklaga, *s. a.* 1. beklage. Beklagan, *f.* -de, *n.* Beklagelse. Beklagansvärd, *adi.* værd at beklage.

Beklädа, *v. a.* 2. *1.* beklæde; drf. Beklädande, *n.*

Beklämma, *v. a.* 2. *1.* beklæmme, ængste. Beklämd, beklæmt. Beklämning, *f.* Beklæmmelse.

Bekomma, *v. a.* & *n.* 3. (bekommer, bekom, bekommit) bekomme. Bekommande, *n.*

Bekosta, *v. a.* 1. bekoste. Bekostnad, *m.* Bekostning.

Bekramla, *v. a.* 1. fæste med en Krampe.

Bekriga, *v. a.* 1. bekrige. Bekrigande, *n.*

Bekräfta, *v. a.* 1. bekræfte. Bekräftande, *n.*

Bekröna, *v. a.* 2. *3.* krone, smykke, sire.

Bekymmer, *s. pl. n.* Kummer, Bekymring. Bekymra, *v. a.* 1. bekymre. Bekymrad, bekymret. Bekymmersfull, -sam, *adj.* kummerfuld. B. -samhet, *f.* Bekymmerlös, *adj.* bekymringsfri, kummerløs. B. -löshet, *f.*

Bekänna, *v. a.* 2. *1.* bekjende. Bekännande, *n.* -else, *m.* Bekjendelse. Bekännare, *s. pl. m.* Bekjender.

Belacka, *v. a.* 1. bagtale, bagvaske. Belackande, *n.* Belackare, *s. pl. m.*

Belamra, *v. a.* 1. opfylde med Varer, som indtage stort Rum, uden at veje meget, belæmre. Belamring, *f.*

Beledsaga, *v. a.* 1. ledsage, følge. Beledsagande, Ledsagelse *n.* Beledsagare, *s. pl. m.* Ledsager.

Belefvad, *adi.* beleven.

Beljuga, *v. a.* 3, (beljuger, beljög eller belög, beljugit) belyve.

Belopp, *n.* Beløb.

Beluxa, *v. a.* 1. (i dagl. T.) nrrae, snyde, jukse N.

Belåten, *adj.* fornøjet, tilfreds.

Belägen, *adj*, (T. belegen) beliggende. B. -het, *f.* 1) Beliggenhed, 2) Stilling, Kaar.

Belägga, *v. a.* 2. *1.* belægge. Beläggande, *n.*

Belägra, *v. a.* 1. belejre. Belägring, -ar, *f.* Belejring.

Belåna, *v. a.* 1. belene, forlene, Belånande, *n.* -ning, *f.*

Belåsen, *adj.* (T. belesen) belæst. B. -het, *f.*

Belåte, -n, *n.* (J. Bilæti) Billede; bruges kun i religiøs Stil s. Gud skapade menniskan efter sit beläte, Gud skabte Mennesket i sit Billede. B. -dyrkan, *f.* Billeddyrkelse. B. -dyrkare, *m.*

Belöna, *v. a.* 1. belønne. Belönande, *n.*

Belöpa, *v. n.* & *r.* 3. (belöper, belopp eller belöpte, belupit eller belöpt) belobe.

Bemanna, *v. a.* 1. bemande, besætte med Mandskab. B. sig, tage Mod til sig, opmande sig. Bemannande, *n.*

Bemantla, *v. a.* 1. (T. bemänteln) bedække, besmykke, f. E. R. sina fel, søge at skjule, besmykke sine Fejl. Bemantlande, *n.* -ling, *f.*

Bemedla, *v. a.* 1. bilægge, forlige ved Mægling; bevirke, tilvejebringe ved Mægling. Bemedlan, *f.* -nde, *n.*, -ling, *f.* Mægling, Mellemhandling. Bemedlare, *s. pl. m.*, -inna, -or, *f.*

Bemedlad, *adj.* bemidlet.

Bemäktiga, *v. a.* 1. bemægtige. Bemäktigande, *n.*

Bemält, *adj.* bemeldt.

Bemöda sig, *v. r.* 1. bemøje sig, bestræbe sig. Bemödande, -n, *n.* Bemøjelse, Bestræbelse.

Bemöta, *v. a.* 2. *2.* behandle, opføre sig mod, begegne. **Bemötande**, *n.*

Ben, *s. pl. n.* Bén. **Bena**, *v. a.* 1. B. fisk, tage Bén udaf Fisk, naar man spiser. B. hår, dele Haaret med Kammen til begge Sider af Jæsen. **Benande**, *n.* **Benbrott**, *s. pl. n.* Bénbrud. **Benbuk**, -ar, *m.* Hundestejle D. Stængfild N. (*Gasterosteus*). **Benfrat**, *n.* (T. Beinfraß) Bénedder (*Caries*). **Benhinna**, *f.* Bénhinde (*Periosteum*). **Benig**, *adj.* benet. **Benknöl**, -ar, *m.* Bénknude. **Benpipa**, or, *f.* Bénpibe. **Benrangel**, *s. pl. n.* Bénrad, Skelet. **Benröta**, *f.* Bénedder, Bénkræft. **Benskaf**, Hudløshed paa Benet. **Benskärfva**, -or, *f.* Bénsplint. **Benspalt**, Revne i Bén. **Benspatt**, *m.* Benstivhed. **Bensvarfvare**, *s. pl. m.* Béndrejer. **Bensvärta**, *f.* Bénsværte. sort Farvestof af brændte Bén, især Elfenbén. **Benunge**, -ar, *m.* liden Hundestejle D. Stængfild N. (*Gasterosteus pungillus*). **Benvärk**, *m.* heftig Bénsmerte. **Benväxt**, -er, *m.* Bénudvækst. (*Exostasis*).

Benåda, *v. a.* 1. benaade; drf. Benådande, *n.*

Benägen, *adj.* 1) tilbøjlig til, hengiven til; 2) gunstig, bevaagen, velvillig. B. -het, *f.*

Benämna, *v. a.* 2. *1.* benævne. **Benämning**, *f.* Benævnelse.

Beprisa, *v. a.* 1. prise.

Beprófva, *v. a.* 1. prøve.

Beqväm, -lig, *adj.* bekvem, bekvemmelig. **Beqvämlighet**, *f.* Beqväma, *v. a.* 2. *1.* bekvemme. **Beqvämande**, *n.*

Berama, *v. a.* 1. beramme, bestemme, fastsætte; drf. Beramande, *n.* Berammelse.

Berest, *adj.* berejst.

Berg, *s. pl. n.* Bjerg. **Borgig**, -aktig, *adj.* bjergig, bjergagtig. **Borgighet**, -aktighet, *f.* Bergsarbete, *n.* Bergsarbeide. **Bergart**, -er, *m.* Bergart. **Bergbeck**, *n.* Jordbeg, fast Bjergolie. **Bergsbo**, r. *m.* Bjergboer. **Bergsborr** Bjergbor D., Bjergsnavar N. **Bergborste**, -ar, *m.* Bergmynta, -or, *f.* almindelig Kransborste D., Bergmynte N. *Clinopodium vulgare*. **Bergsbruk** Bergsbrug, Bergværksdrift *n.* **Bergsbygd**, *m.* Bjergegn. **Bergfall**, -ras, *n.* Fjældskred. **Bergshåla**, or, *f.* Berghule. **Berghäll**, -ar, *m.* Bjergskrænt. **Bergshöjd**, -er, *m.* Bjerghøjde. **Bergskedja**, -or, *f.* Bjergkjæde. **Bergsklyfta**, -refva, -skrefva, -or, *f.* Bjergkløft. **Bergknoppar**, *pl.* Fjæld Steenurt. *Sedum rupestre*. Bergknupper N. **Bergskulle**, -ar, *m.* Bjergknold D. Bergsknat N. **Bergslag**, -er, *m.* 1) Bjergegn, 2) Bergværksdistrikt. **Berglin**, *n.* Bjerghør D. Berglin N. **Bergsman**, *m.* Bjergmand D. Bergsmand N. **Bergmästare**, *s. pl. m.* Bergmester, Dommer i et Bergdistrikt, som kaldes Bergmästaredöme, -n, *n.* **Bergsrå**, *n.* Bjergtrold. **Bergsrörelse**, Bergværksdrift. **Bergskrabba**, *f.* Kuglekrone. *Globularia vulgaris*. **Bergsnyltra**, -or, *f.* Bergnæb N. *Labrus pullus*. **Bergspets**, -ar, *m.* Bjergspids. Fjældtind. **Bergsträcka**, -or, *f.* Bjergstrækning. **Bergsvafvel**, Bjergsvovl. **Bergsyra**, *f.* spidsbladet Skrevpe, spids Syre D. Tjærpot N. *Rumex acetosella*. **Bergtorf**, *m.* Bergtørv. **Bergstrakt**, -er, *m.* Bjergegn. **Bergsudde**, -ar, *m.* bjergig Odde, Forbjerg, Næs. **Bergverk**, *s. pl. n.* Bergværk. **Bergsvetenskap**, Bergvidenskab.

Berga, *v. a.* *1.* (J. byrgia) 1) bjerge, 2) rumme. B. sig, 1) underholde sig, nære sig, 2) bare sig, dy sig N. B. sig för skratt, bare sig for Latter. B. -in, indhøste. Solen bergas, Solen gaaer ned, glar N.

Bergande, *n.* Bergare, *s. pl. m.* Bjerger. Bergarlön, *f.* Bjergelon. Bergning, *f.* 1) Bjergning, 2) Udkomme.

Beridare, *s. pl. m.* Berider.

Beriden, *adj.* bereden, forsynet med Hest.

Beriktiga, *v. a.* 1. berigtige, rette. Beriktigande, *n.*

Berkan, *m.* Barkan, et Slags Tøj af Uld og Kamelgarn.

Bero, *v. a.* 2. *1.* bero, afhænge af. Beroende, *n.* Afhængighed.

Beropa sig på, *v. r.* 1. beraabe sig paa.

Berustad, *adj.* B. Säteri, adelig Sædegaard, der er forpligtet at holde en Ryttер.

Berykta, *v. a.* 1. gjøre bekjendt i enten ond eller god Bemærkelse. Illa beryktad, berygtet. Väl beryktad, berømt. Beryktande, *n.*

Berådt, *adj. n.* beraad, overlagt. Med b. mod, med beraad Hu, med fuldt Overlæg.

Beräkna, *v. a.* 1, beregne. Beräkning, -ar, *f.* Beregning.

Beränna, *v. a.* 2. *1.* indslutte med Krigsfolk.

Berätta, *v. a.* 1. berette, fortælle. Berättare, *s. pl. m.* Fortæller Berättelse, -r, *m.* Beretning, Fortælling.

Berättiga, *v. a.* 1. berettige. Berättigande, *n.* Berettigelse.

Beröfva, *v. a.* 1. berøve. Beröfvande, *n.* Berøvelse.

Beröka, *v. a.* 2. *2.* beroge. Berökning, *f,*

Beröm, *n.* Berømmelse, Ros, Berom N. Berömlig, -värd, *adj.* berømmelig, rosværdig. B. -het. *f.* Berömma, *v. a.* 2. *1.* berømme. Berömmare, *s. pl. m.* Lovtaler.

Beröra, *v. a.* 2. *1.* berøre. Berörning, *f.* Berörd, *adj.* bemeldt.

Besagd, *adj.* bemeldt.

Besanna, *v. a.* 1. sande, bevidne Sandheden af noget, som siges, bekræfte. Besannande *n.*

Bese, *v. a.* (beser, besåg, besett) besé. Besende, *n.*

Besegla, *v. a.* 1. besegle.

Besegla, *v. a.* 1. besejle.

Besegra, *v. a.* 1. besejre, sejre over. Besegrande, *n.*

Besigtiga, *v. a.* 1. besigte. Besigtigande, *n.* og Besigtning, -ar, *f.* Besigtelse.

Besinna, *v. a. & r.* besinde, betænke. Besinnande, *n.* Besinning, *f.* Besindelse.

Besitta, *v. a.* 3. (besitter, besatt, besuttit eller besutit) besidde. Besittning, -ar, *f.* Besiddelse. Besuten eller Besutten, *adj. v.* besiddende, som har faste Eiendomme.

Besjunga, *v. a.* 3. (besjunger, besjöng, besjungit) besynge.

Besk, *adi.* (J. beiskr) besk. Beska, *f.* Beskhet, *f.* Beskhed. Beskna, *v. n.* 1. blive besk, beskne N.

Beskaffad, *adj.* beskaffen, skikket, indrettet. Beskaffenhet, *f.*

Beskatta, *v. a.* 1. beskatte. Beskattande *n.*

Beskedlig, *adj,* godmodig, artig, godslig, snil. Beskedlighet, *f.*

Beskicka, *v. a.* 1. beskikke. Beskickning, *f.*

Beskjuta, *v. a.* 3. (beskjuter, beskjöt, beskutit) beskyde. Beskjutande, *n.* -ning, *f.* Beskydning.

Beskrifva, *v. a.* 3. (beskrifver, beskref, beskrifvit) beskrive. Beskrifning, -ar, *f.* Beskrivelse.

Beskydda, *v. a.* 1. beskytte. Beskyddande, *n.* Beskydd, *n.* Beskyttelse. Beskyddare, *s. pl. m.* Beskytter.

Beskylla, *v. a.*, 2. *1.* beskylde. Beskyllning, -ar, *f.*

Beskymfa, *v. a.* 1. (T. beschimp-

fen) beskjæmme, spotte, forhaane, fornærme.

Beskåda, *v. a.* 1. beskue. **Beskådande**, *n.* Beskuelse.

Beskälla, *v. a.* 1. beskele, bedække (om Heste.) **Beskällare**, *s. pl. m.* Beskeler, Stodhingst.

Beskänka, *v. a.* 2. *2.* begave, forære En noget. **Beskänkt**, *adj.* beskjænket, beruset.

Beskärma, *v. a.* 1. beskjærme, beskytte, **Beskärm**, -ande, *n.* Beskjærmelse. **Beskärmare**, *s. pl. m.* Beskjærmer.

Besluta, *v. a.* 3. (besluter, beslöt, beslutit) beslutte. **Beslut**, *s. pl. n.* Beslutning. **Beslutsam**, *adj.* (T. entſchloſſen) hurtig til at beslutte, resolveret. B. -het, *f.*

Beslå *v. a.* (beslår, beslog, beslagit) beslaa. **Beslående**, *n.*

Beslägta sig, *v. r.* 1. besvogre sig, forene sig ved Slægtskab. **Beslägtad**, *adj.* beslægtet.

Besman, *s. pl. n.* Bismer.

Besmycka, *v. a.* 1. besmykke. **Besmyckande**, *n.* Besmykkelse.

Besmörja, *v. a.* 2. *1.* besmøre.

Besnärja, *v. a.* 2. *1.* besnære (i figurlig Betydn.).

Bespeja, *v. a.* 1. bespeide. **Bespejare**, *m.* Spejder. **Bespejning**, *f.* Bespejdelse.

Bespitsa sig, *v. r.* 1. paa nogot, belave sig, gjøre Regning paa en Sag.

Bespotta, *v. a.* 1. bespotte. **Bespottande**, *n.* -else, *f.* **Bespottare**, *s. pl. m.* Bespotter.

Bespruta, *v. a.* 1. besprøjte. **Besprutning**, *f.*

Bestalla, *v. a.* 1. (forældet) belejre, beſtolde gl. D.

Bestiga, *v. a.* 3. (bestiger, besteg, bestigit) bestige. B. sig, belobe sig. **Bestigande**, *n.* -ning, *f.*

Bestorma, *v. a.* 1. bestorme. **Bestormning**, -ar, *f.* Bestormelse.

Bestraffa, *v. a.* 1. (T. beſtrafen) straffe, refse, irettesætte. **Bestraffning**, -ar, *f.*

Bestrida, *v. a.* 3. (bestrider, bestred, bestridit) bestride. **Bestridande**, *n.* Bestridelse.

Bestryka, *v. a.* 3. (bestryker, beströk, bestrukit) bestryge. **Bestrykande**, *n.*

Beströla, *v. a.* 1. bestraale. **Beströlande**, *n.*

Beströ, *v. a.* 2. *1.* bestro. **Beströende**, *n.*

Bestycka, *v. a.* 1. besætte med Kanoner. **Bestyckning**, *f.*

Bestyra, *v. a.* 2. *1*, bestyre, besørge. **Bestyr**, -ande, *n.* Bestyrelse, Besørgelse. Beſtyr N.

Bestå, *v. n.* 3. (består, bestod, bestått) bestaa; 2) *v. a.* (E. bestow) give, bevilge, tilstaa f. E. en fødan, kläder. **Bestående**, *n.* Bestånd, *n.* Bestand. **Beståndsdel**, -ar, *m.* Bestanddel. **Beståndande**, *p.* bestaaende, uryggelig, varig.

Beställa, *v. a.* 2. *1.* bestille. B. om, besørge. **Beställning**, -ar, *f.* Bestilling. **Beställsam**, *adj.* gesjæftig, stundesløs. **Beställsamhet**, *f.* Gesjæftighed, Stundesløshed.

Bestämma, *v. a.* 2. *1.* bestemme. **Bestämd**, *adj.* bestemt. B.-het, *f.* Bestemthed. **Bestämmelse**, -ning, *f.*

Beständig, *adj.* bestandig. **Beständighet**, *f.* Bestandighed.

Bestöflad, *adj.* bestøvlet, fuldt rustet.

Bestört, *adj.* (T. beſtürzt) forbauset, forfærdet. **Bestörtning**, *f.* Forbauselse.

Besupen, *adj.* beskjænket, beruset.

Besutten, *adj.* bosiddende, som har faste Eiendomme.

Besvara, *v. a.* 1. besvare. **Besvarande**, *n.* Besvarelse.

Besvika, *v. a.* 3. (besviker, besvek, besvikit) besvige. **Besvikande**, *n.*

Besvär, *s. pl*, *n.* 1) Besværlighed, Besvær. 2) Besværing, Klage.
Besvära, *v. a.* 1. besvære. **Besvärsam**, *adj.* besværlig.
Besvära, -svärja, *v. a.* 3. (-svärjer, -svor, -svurit) besværge, bedige. **Besvärjande**, *n.* Bedigelse. **Besvärjning**, -ar, *f.* Besvärjelse, -r, *f.* Besværgelse. **Besvärjare**, *s. pl. m.* Besværger.
Besätta, *v. a.* 2. *3.* besætte. **Besättande**, *n.* Besættelse.
Besök, *s. pl. n.* Besøg.
Besöka, *v. a.* 2. *3.* besøge. **Besökande**, *n.* **Besökare**, *s. pl. m.* Besøger, Gjæster.
Besörja, *v. a.* 2. *1.* besørge. **Besörjande**, *n.* Besørgelse.
Bet, **Bete**, *n.* Græsning; Bejte N. Släppa på bete, føre paa Græsning. **Beteshage**, -ar, *m.* (indgjærdet Jord, indrettet til Græsning). **Betesmark**, *m.* Græsgang, Havnegang. **Betställe**, *n.* Sted, hvor man lader Hestene græsse eller faa Foder under en Reise. Bejteplads N. **Beta**, *v. a. & n.* 1. græsse, bejte N. **B. af**, afgræsse. **Afbetning**, *f.*
Beta, *v. a.* berede ved at lægge i Kalkvand eller anden skarp Vædske, garve, rejte N. **Betning**, *f.* **Beta**, *f.* en Lage af Salt, Kalk og Vand, hvori Huder og Skind garves eller rejtes.
Beta, *f.* Bid, Smule.
Betarfva, *v. a.* 1. (T. bedürfen) [gl. Sv.] behøve, tarve N.
Bete, -ar, *m.* Hjørnetand, Hugtand, Huggert.
Beté sig, *v*, *r.* 2. *1.* (betér, betédde, betédt) opføre sig, skikke sig, té sig.
Beteckna, *v. a.* 1. betegne. **Beteckning**, *n.* Betegnelse.
Beting, *s. pl. n.* Betingelse. **Betinga**, *v. a.* 1. betinge. **Betingande**, *n.* -ning, -ar, *f.*
Betrakta, *v. a.* 1. betragte. **Betraktande**, *n.* **Betraktelse**, -r, *f.* Betragtning. **Betraktare**, *s. pl. m.* Betragter.
Betro, *v. a.* 2. *1.* betro. **Betroende**, *n.* Betroelse.
Betryck, *n.* Betryk, Forlegenhed, Nød, Klemme, Betrykt, *adj.*
Beträda, *v. a.* 2. *1.* betræde, **Beträdande**, *n.* Betrædelse.
Betsa, *v. a.* 1. (T. beitzen) [hos Snedkere] bejse. **Betsning**, *f.*
Betsel, *s. pl. n.* (J. Beitsli) Bidsel D. Betsel N. **Betsla**, *v. a.* 1. bidsle. **Betsling**, *f.* **Betslande**, *n.* Bedslen.
Bett, *s. pl. n.* Bid, Biden. **Bettul**, -ar, *m.* Mundbit paa et Bidsel.
Betunga, *v. a.* 1. betynge. **Betungande**, *n.* Betyngelse.
Betvinga, *v. a.* 1. betvinge. **Betvingande**, *n.*
Betyg, *s. pl. n.* skriftligt Bevis, Vidnesbyrd. Eksamenskarakter.
Betyga, *v. a.* 1. bevidne. **B. en sin högaktning**, vördnad, bevidne En sin Høiagtelse, Ærbødighed. **Som härmed betygas**, som herved bevidnes. **Betygande**, *n.* -else, -r, *f.* Bevidnelse.
Betäcka, *v. a.* 2. *3.* bedække. **Betäckande**, *n.* -ning, -ar, *f.* Bedækning.
Betänka, *v. a.* 2. *3.* betænke. **Betänkande**, *n.* Betænkning. **Betänketid**, *m.* Betænkningstid. **Betänksam**, *adj.* betænksom. **B. -het**, *f.*
Beundra, *v. a.* 1. beundre. **Beundran**, *f.* Beundring. **Beundrare**, *s. pl. m.* Beundrer.
Bevaka, *v. a.* 1. (T. bewachen) bevogte. **Bevakande**, *n.* -ning, *f.* Bevogtning. **Bevakare**, *s. pl. m.* Bevogter.
Bevandrad, *adj.* bevandret.
Bevar, *n.* Gjemme, Forvaring. **Bevara**, *v. a.* 1. bevare. **Bevarande**, *n.* **Bevarare**, *s. pl. m.* **Bevars!** *interj.* Gud bevare os!
Beveka, *v. a.* 2. *3.* tilskynde, formaa; røre,

væcke Sindslidelse, bevæge; drf. Bevekande, n. -else, f. Bevekelsegrund, -er, m. Bevæggrund. Bevekelig, adj. B. -het, f.

Bevilja, v. a. l. bevilge. Beviljande, n. og Bevillning, -ar, f. Bevilgning.

Bevista, v. a. l. bivaane, være tilstede ved. Bevistande, n.

Bevittna, v. a. l. bevidne. Bevittnande, n. Bevidnelse.

Bevåg, n. på eget B., af egen Drift, paa egen Reskø. Beväpna, v. a. l. bevæbne. Beväpnande, n.

Bevära, v. a. l. (T. bewehren) forsyne med Vaaben, bevæbne, udruste. Beväranде, n. Bevæbnen. Beväring, f. 1) Gjerningen at bevæbne, 2) Landværn. 3) m. -ar, en Værnepligtig Mandhusing N.

Bevärdiga, v. a. l. værdige, beære. Bevärdigande, n.

Beväxas, v. d. blive bevokset. Bevuxen, beväxt, p. bevokset.

Bi, -en, n. Bi. Biens vise, Bidronning, Viseren i en Bikube. B.-afvel, -skötsel, m. Biavl. B.-fjäril, -ar, m. et flyvende Insekt, som er Biernes Fiende. *Phalæna Tiner Mellonella.* Bifrätare, -gök, -hök, Biätare, (Nilsson) *Merops apiaster*, Bicæder, en Fugl, som ikke findes i Norge. B. -kaka, -or, f. Bikage. B. -kupa, -or, f. Bikube. Bivråk, *falco apivorus.* Vattenbi, n. Vandbi.

Biafsigt, -er, m. Bihensigt.

Biarbete, -n, n. Biarbejde.

Bibehålla, v. a. 3. (-behåller, -behöll, -behållit) bibeholde, vedligeholde. Bibehållande, n.

Bibringa, v. a. l. bibringe. Bibringande, n. Bibringelse.

Bida, v. a. & n. l. (J. bida) bie.

Bidraga, v. a. 3. (bidrager, bidrog, bidragit) bidrage. Bidragande, n.

Bjebba, v. n. l. bjæffe. Bjebbande, n. Bjæffen.

Bjefs, n. Flitterstads, Fryndser og Stads paa Fruentimmerklæder.

Bjelke, -ar, m. Bjælke. B. -band, s. pl. n. Bjælkebaand.

Bjella, -or, f. Fingerbolle, Fingerurt D Kobjeller, Sævebjolle N. *Digitalis purpurea.*

Bjellra, -or, f. Bjælde. Bjellersele, -ar, m. Bjældetøj. Dombjælder N.

Bjert, adj. (J. biartr. E. bright. T. grell) [om Farver] afstikkende D. glorende N.

Bjesse, -ar, m. stor, rig, haandfast Karl. Bikse N. En rik B.

Bifall, n. Bifald. Bifallsrop, s. pl. n. Bifaldsraab.

Bifalla, v. a. 3. (bifaller, biföll, bifallit) bifalde. Bifallande, n.

Bifoga, v. a. l. vedføje, vedlægge. Bifogande, n.

Bigärning, -ar, f. (Begärdning, -ar, f.) Indfatning, Kantning.

Bigöromål, s. pl. n. Biarbejde.

Bihang, s. pl. n. Anhang, Tillæg.

Bikt, m. (T. Beichte) Skriftemaal. B. -fader, m. Skriftefader. B. -stol, -ar, m. Skriftestol. Bikta, v. a. & n. l. skrifte. Biktning, -ar, f.

Bila, -or, f. (J. Byla, T. Beil) Bile, bred Øks. Bödelsb.-, Böddelsks. Bila, v. a. l. bile, hugge glat, tælje N.

Bilaga, -or, f. Bilag.

Bild, -er, m. (J. billdr) Billed. Bilderbibel, -blar, m. Billedbibel. Bilderbok, f. Billedbog. Bildfot, m. Billedfod. Bildergalleri, -er, n. Billedgalleri. Bildgjutare, -makare, s. pl. m. Billedstøber, Billedmager. Bildhandlare, s. pl. m. Billedkræmmer. Bildhuggare, s. pl. m. Billedhugger. Bildhuggar-arbete, -n, n.

Bildhuggeri, -er, n. Billedhuggerarbejde. Skulptur. Bildrik, *adj.* billedrig. Bildersal, -ar, m. Billedsal. Bildspråk *s. pl.* n. Billedsprog. Bildstod, -er, m. Billedstotte, Statv. Bildvärk, *s. pl.* n. Billedværk. Bildvis, *adv.* ligesom i Billeder.

Bilda, *v. a. 1.* (T. bilden) danne. Bildande, n. Bildning, *f.* (T. Bildung) Dannelse.

Bill, -ar, m. Plovskjær, Plogjærn.

Billing, -ar, m. (hos Læderarbejderne) Skindet eller Huden paa Dyrenes Fødder.

Biltog, *adj.* landflygtig, landsforvist. B.-görande, n. Landsforvisning.

Biläda, -or, *f.* Sideskuffe.

Biläger. *s. pl.* n. Bilager, Bryllup.

Bilägga. *v. a. 2. 1.* (bilägger, bilade, bilagt) belægge; drf. Biläggande, n. Biläggare, *s. pl.* m. Fredsmægler.

Bimåne, m. Bimaane, et Luftsyn.

Binamn, n. Binavn.

Binda, -or, *f.* Snerle, Jomfru-Sværk, Bejbinder D. Vinnelgræs, Snarbændel N. *Convolvulus.*

Binda, *v. a.* 3. (binder, bandt, *pl.* bundo, bundit) binde. Bindande skäl, overbeviisende Grunde. Bindande, n. -ning, *f.* Bindare, m. En som binder. Bindningshjelke, -ar, m. Bindingsparre. Bindel, -dlar, m. hvad der tjener til at binde eller forbinde med, Bind. Hufvudb. Bind om Hovedet. Korsklæde. Bindsle, n. Bindsel Baand. Binning, m. Bindelse N. Forstoppelse D.

Bindenyckel, m. Magt til at nægte Syndernes Forladelse. Löse- och Bindenyckeln. St. Petri Nøgle.

Bindmössa, -or, *f.* Hue, som bruges af Kvindfolk.

Bindstreck, n. Bindestreg, Bindetegn.

Bindsula, -såla, -or, *f.* Bindsaale.

Binge, ar, m. Dynge, Hob.

Bingelgräs, n. Bingelurt. *Mercurialis perennis.*

Binka, -or, *f.* Bakkestjerne, Slægten *Erigeron.* Grå-binka, blaa Troldurt D. Bakkestjerne N.

Binnet, n. d. s. s. Binning.

Binnikeband, *s. pl.* n. Bændel.

Binnikemask, -ar, m. Bændelorm. *Taenia.* Bendelmark N.

Birflare, *s. pl.* m. Birfidler, Spillekant.

Bisak, -er, m. Bisag.

Bischof, m. Bisp (en Drik).

Bisittare, *s. pl.* m. Bisidder, Assessor.

Biskop, -par, m. Biskop, Bisp. Biskopinna, -or, *f.* Bispinde. Biskopsdrägt, -er, m. Biskopsskrud, -ar, Bispedragt, Bispeornat. Biskopsdöme, -n, n. -stift, *s. pl.* n. Bispedomme. Biskops-embete, -n, n. Bispeembede. Biskops-käpa, -or, *f.* Bispekaabe. *Pallium.* Biskopsmössa, -or, *f.* Bispehue. Biskopsstaf, -var, m. Bispestav. Biskopsstol, -ar, m. Bispestol. Biskopssäte, -n, n. Bispesæde. Biskopsört, b. s. s. Bjella.

Biskäl, *s. pl.* n. Biaarsag.

Bismak, m. Bismag.

Bispringa, *v. a.* 3. (T. beyspringen) (-springer, -sprang, -sprungit) ile, komme til Hjælp, understotte, undsætte. Bispringande, n.

Bistå, *v. a.* 3. (bistår, bistod, bistått) bistaa. Bistånd, n. Bistand.

Bisyssla, -or, *f.* Bisyssel, Biarbejde.

Bisätta, *v. a.* 2. 3. bisætte. Bisättning. -ar, *f.* Bisættelse.

Bit, -ar, m. Bid, Smule, Stykke. Bitvis, Bittals, *adv.* stykkevis.

Bita, *v. a.* 3. (biter, bet, bitit) [T. bita] bide. Bitas, *v. d.* bides. Bita sönder, bide i Stykker. Bitande, n. -ning, *f.* Bitare, *s. pl.* m. 1) Braadbille. (Et Insekt.) 2) En Fiskeart. *Apludium.*

Biträda, *v. a.* 2. *l.* (biträder, biträdde, biträdt eller biträdt) træde til, tage Del i; 2) bistaa, hjælpe. **Biträdande**, *n.* **Biträde**, *n.* Bistand, Medhjælp, f. E. gifva til b., med b. af.

Bitter, *adj.* bitter. **B.-salso**, *f.* bredbladet Karse. *Lepidium latifolium.* **B. -ört**, *f.* hvidgraa Krognaal. *Alyssum incanum.*

Bittida, *adv.* tidlig. I morgon b., i Morgen tidlig. För b., for tidlig.

Bjuda, *v. a.* 3. (bjuder, bjöd, böd, bjudit, budit; bjuden, buden) [J. bióda] byde. **B. -imot**, byde imod, foraarsage Væmmelse. Mothjudning, *f.* Væmmelse, Modbydelighed. **Bjudare**, *s. pl. m.* Bjudning, -ar, *f.* Byden.

Bjugg, *n.* Byg. **B.-bit**, -ar, *m.* Vandrikse N. *Rallus crex.*

Bjur, -ar, *m.* (J. biór) Bæver.

Bivista, *v. a.* 1. bivaane, **Bivistande**, *n.*

Bivåg, -ar, *m.* Bivej.

Björk, ar, *m.* (J. biǫrk) Birk. **B. fjäril**, -ar, *m.* Birksommerfugl D. Bjorkfivril N. *Papilio betulæ.* **B.-laf**, *m.* Birkelav, Bjorklav N. *Lichen physodes.* **B. -lake**, *m.* Birkesaft, Bjorksevje N. **B.-trast**, -ar, *m.* dobbelt Drosel, dobbelt Kramsfugl D., Birketrost N. *Turdus pilaris.*

Bjørn, -ar, *m.* 1) Bjørn, 2) [dagl. T.] Kreditor, Rykker. **Bjørninna**, **b.-hona**, -or, *f.* Hunbjørn. **Binne**, Bingse N. **B. -bär. B. -hallon**, *s. pl. n.* Brambær, Brombær, Soctebær. Bjornebær N. *Rubus fruticosus.* **B. -mossa**, *f.* Haarmos. *Polytrichum commune.* **B. -ram**, -ar, *m.* Bjornelab. **Bjørna**, *v. a.* 1. (dagl. T.) fræve, rykke.

Black, -ar, *m.* et svært jernbeslaaet Træ eller Jernbolt, som bruges til at lægge om Forbryderes Ben.

Black, *adj.* (J. blakkr, sortladen) 1) blakket, blak, 2) falmed. **Blackna**, *v. n.* 1. falme.

Blad, *s. pl. n.* Blad. **B. -deg**, *m.* Kagedejg, som laves af udvasket Smør og Dejg. Smørdejg. **Bladig**, *adj.* bladet. **Bladrik**, *adj.* bladrig. **B. -sput**, *m.* Bladlus.

Blaggarn, *n.* Blaargarn D. Strygarn N.

Blanda, *v. a.* 1. blande. **Blandad**, *adj. v.* blandet. **Blandning**, *f.* Blandsæd *f.* Blandingsfæd, Blandingskorn.

Blanka, *v. a.* 1. blanke. **Blankande**, *n.* -ning, *f.* Blankare, *s. pl. m.* **Blanksmörja**, *f.* Blankfværte.

Bleck, *n.* (T. Blech) Blik. **B.-mynt**, *s. pl. n.* Blikmynt. **B.-plåt**, -ar, *m.* Blikplade. **B. -slagare**, *s. pl. m.* Blikkenslager.

Blek, *adj.* (J. bleikr) bleg. **Bleka**, *v. a.* 2. 3. (J. bleikia) blege. **Blekning**, *f.* Blegen. **Bleke**, -n, *n.* Bleg. **Bleklagd**, -lätt, *adj.* blegladen. **Blekna**, *v. a.* 1. (J. bleikna) blegne. **Blekmande**; *n.* Blekplats, -er, *m.* Sted, hvor der bleges. **Blekjuka**, *f.* -sot, *m.* Blegsot. *Chlorosis.*

Blemma, -or, *f.* (J. blima) Blegn D. Blæmme N. **Blemmig**, *adj.* fuld af Blegner.

Blick, -ar, *m.* 1) Blik, Øjekast, 2) Blik, Glimt, Lynild. **Blicka**, *v. a.* 1. 1) kaste et Blik, blikke, 2) glimte, lyne. **Blickande**, *s.* **Blickguld**, *n.* Guld, som endnu indeholder Sølv i sig; saadant, som det kommer af Kapelen. **Blickailfver**, *n.* rent Sølv, saadant, som det kommer af Kapelen eller Ovnen, hvori det renses.

Blid, *adj.* blid. **Blidka**, *v. a.* 1. blidgjøre, formilde; drf. **Blidkande**, *n.* **Blidkelig**, *adj.* som lader sig blidgjøre, forsonlig. **Blidvädor**, blidt Vejrligt.

Blida, -or, *f.* en fordum brugelig Krigsmaskine, hvormed Stene udkastedes paa befæstede Steder; Stenslynge, Blide G. D.

Blifva, *v. n.* 3. (blifver, blef, *pl.* blefvo, blifvit (T. Bleiben) blive. B. qvar, blive igjen, blive tilbage. B. varse, blive var. B. ifrån sig, utom sig, blive afsindig. B. öfver, blive tilovers.

Bliga, *v. a.* 1. stirre, glane. **Bligande**, *n.*

Blikta, -or *f. Cyprinus blicca.* En Fisk, som ej findes i Norge.

Blind, *adj.* blind. B. -bock, *m.* Blindbuk (Selskabsleg). B. skär, *s. pl. n.* blindt Skjær. B. -lyckta, -or, *f.* Blindlygte. Blindt, blindvis, *adv.* iblinde, blindthen.

Blinka, *v. n.* 1. blinke. **Blinkning**, *f.*

Blixt, -ar, *m.* (T. Blitz) Lyn, Lynild. På blixten, i en b., i et Øjeblik. Blixtfull, *adj.* ganske beskjænket, blikstrende fuld N. Blixtra, *v. a.* 1. lyne. Blixtrande, *n.* Lynen.

Blod, *m.* & *n.* Blod. -sband, *n.* Slægtskab. -bräk, *n.* Blodbrok. -böld, -er, *m.* Blodbyld. -droppa, *f.* -droppe, ar, *m.* Blodedraabe. -flöd, *n.* Blodflod. -färg, *m.* Blodfarve. -färgad, *adj.* blodfarvet. -girig, *adj.* blodgjerrig. -gorr, *n.* Blodvor. -gång, *m.* Blodgang. -hund, -ar, *m.* Bulbider. -hämd, *m.* Blodhævn. -hämnare, *s. pl. m.* Blodhævner. -igel, -glar, *m.* Blodigle. -korf, -var, *m.* Blodpølse. -kräkning, -ar, *f.* Blodbrækning. -kärl, *s. pl. n.* Blodkar. -lake, *m.* Blodlage. -lat, *m.* Blodlud. -renande, *adj.* blodrensende. -rening, *f.* Blodrensning. -skuld, *m.* Blodskyld. -skändare, *s. pl. m.* som begaaer Blodskam, Blodskjænder. -spotning, *f.* Blodspytning. -störtning, *f.* Blodstyrtning. -sugare, *s. pl. m.* Blodsuger. -sutgjutelse, -r, *m.* Blodudgydelse. -vatten, *n.* Blodvand, Blodvalle. -var, *n.* Blodvor, blodblandet Materie i Bylder. -vite, -n. *n.* Saar, Vunde. -åder, -dror, *f.* Blodaare. Blodsåker, *m.* Blodager (Bibl.) -ört, -er, *f.* Blodrod. *Tormentilla.*

Bloda, *v. a.* 1. (J. blödga) gjøre blodig, blode ud. Blodge N.

Blomma, -or, *f.* Blomster, *n.* Blomst. Blom N. **Blomma**, -stra, *v. n.* 1. blomstrer, blomme N. **Blomning**, -string, *f.* Blommig, *adj.* blomsterfuld, blommet. Blomblad, *n.* Blomsterblad. -bägare, *s. pl. m.* -foder, *s. pl. n.* Blomsterbæger, Blomsterdække. Blomfäste, -n, *n. Receptaculum.* -krona, -or, *f.* Blomsterkrone. -kruka, -potta, -or, *f.* Blomsterpotte. -lök, -ar, *m.* Svibel. -qvarter, *n.* Blomsterkvarter. -stjelk, -ar, *m.* Blomsterstilk. Blomstersäng, -ar, *f.* Blomsterbed.

Blonder, *pl.* vævet Silkeknipling.

Bloss, *s. pl. n.* Blus. **Blossa**, *v. n.* 1. blusse. Blossande, *n.* -ning, *f.*

Blot, *s. pl. n.* (J. og N. Blöt) Offer, Offring (af Dyr). **Blota**, *v. a.* 1. offre, blote. **Blotning**, *f.*

Blott, *adj.* blot. **Blotta**, *v. a.* 1, blotte. Blottande, *n.* Blottelse. Blottställa, *v. a.* 2. 1. sætte i Forlegenhed eller Fare, give blot, give til Pris. Blottställande, *n.*

Bly, *n.* Bly. -arbete, *n.* Blyarbeide. -arbetare, *s. pl. m.* Blyarbeidere. Blyerts-penna, -or, *f.* Blyant. -färg, *m.* Blyfarve. -färgad, *adj.* blyfarvet. -snöre, -n, *n.* Blysnor. -socker, *n.* Blysukker. -stöpare, *s. pl. m.* Blystøber. -streck, *s. pl. n.* Blyaare, -sätta, *v. a.* 2. 3. gjøre fast med Bly, ogsaa fore, overtrække med Bly. -tacka, -or. *f.* et langagtigt Stykke Bly (i Smeltehytterne). -täckare, *s. pl. m.* Blytækker. -täckning, *f.*

-vatten, s. Blyvand. -vind, -ar, m. Blyvinde, Blyrok. -ättika, f. Blyeddike. Blya, v. a. 1. d. s. s. Blysätta.

Blyg, adj. (J. bliugr) bly D., blyg N.; undselig, tilbageholden. Blyghet, Blyhed. Blygas, v. d. 2. 1. (J. blygdas) blues, blyges N.

Blygd, m. 1) Bluselse, Skam; 2) Kjønsdelene hos Menneſker. B.-ben, Skambén. Os pubis. Blygsam, adj. blyg, undselig, beskeden. B.-het, f. Blygsel, m. Bluelse, Skamfuldhed. Blygsint, adj. blufærdig.

Blå, adj. blaa. -kot, m. Fiskejo N. Falco haliætus. -gubbar, -herrar, pl. Landskabsord for Bläklint. -hallon, s. pl. n. Korbær. Rubus cæsius. -hatt, -ar, m. Engeknop, Djævelsbid D., Fareblade, Grønskoll, Blaakaal N. Scabiosa succisa. -klint, -ar, m. Blaaurt, Blaamænd, Kornblomst. Centaurea cyanus. -klocka, -er, f. (J. Blaklukka) smaa Klokker, Blaaklokke, Blaabjælde N. Campanula rotundifolia. -kråka, -or, f. Ellekrage D., Blaakraake N. Coracias garrula. -kulla, Blokbjerg. -lera, f. Blaaler. Argilla plastica. -mes, ar, m. Blaameise. Parus cæruleus. Blåna, v. a. 1. 1) gjøre blaa, 2) v. n. blive blaa, blaane N. Blånad, -er, f. blaaslagen Plet. -prickig, -fläckig, adj. blaaplettet. -randig, adj. blaarandet. -sippa, -or, f. Adelflever, Blaaveis, Blaasimmer, ædel Leverurt. Hepatica triloba, (Anemone hepatica. Linné). -starr, m. et Slags Stærgræs. Carex acuta. -strimmig, adj. blaastribet. -try, n. et Slags Gedeblad. Lonicera cærulea. -vifva, -or, f. Engstjerne, Blaamaj D.; blaa Kusimmer N. Primula farinosa. -visil, -ar, m. fiærfarvet Viol, Stedmorsblomst, Syuluhat. Viola tricolor. -vite, -n, n. d. s. s. Blånad. -ögd, adj. blaaøjet.

Blånor, pl. Blaar D., Stry N. Blångarn, Blaargarn, Strygarn.

Blåsa, -or, f. Blære; Blaase N. Blåssten, m. Blæresten. Calculi vesicæ. Blåssträng, m. Blærestreng. Blåsaktig, adj. blæreagtig. Blåsig, adj. blæret. Blåsärt, -er, f. Blæreerter, et Slags smaa Haveerter.

Blåsa, v. a. & n. 2. 2. (J. blása) blæse; drf. Blåsning, f. Blåsare, s. pl. m. En, som blæser. Blåsande, n. Blæsen. Blåsbälg, -ar, m. Blæsebælg. Blåsig, adj. vindig (om Luftens Tilstand). Blåsrör, s. pl. n. Blæserør, Blåst, m. Blæsvæder, n. (J. blástr) Blæst.

Bläck, n. Blæk. -fläck, -plump, -ar, m. Blækklat. -horn, s. pl. n. Blækhus. -sprut, -ar, m. Blækfisk. Sepia officinalis. Blæksprut N. Bläcka, v. a. 1. full, ned, besudle, besmøre med Blæk. Bläckande, n. Bläckig, adj. blækket, fuld af Blæk.

Bläda, v. a. 1. tage Bladene af, blæde D. Blädande, n. -ning, f.

Bläddra, v. n. 1. (T. blättern) bladе om i en Bog.

Bläddra, -or, f. (J. Bladra) Blære, Boble. Bläddrig, adj. blæret.

Bläng, v. n. 2. 1. kaste truende, stirrende Blik. Bläng ning, f.

Bläna, v. n. 2. 2. blinke, glinse, glimte, skinne. Bländande, n. -ning, f.

Bläs, m. Blis. Bläsig, adj. blisset.

Blättererts, m. En Sølverts, hvori det faste Sølv ligger som tynde Plader paa Stenen.

Blödig, blödsint, som let bevæges til Taarer, blødhjertet, blødsindet. Blödighet, Blödsinthet, f.

Blöja, -or, f. (J. Blæa) Bie, Børnesvøb, Blæje N.

Blöt, adj. blød. Bläta, v. a. 2. 2.

blode. **Blötning**, *f.* Blöt n. (J. Bleyti) Blød. Lägga i B. **Blöthalja**, -or, *f.* -kärl, *s. pl. n.* Kar, hvori noget lægges i Blød. **Blöthet**, *f.* 1) Blødhed, 2) Blødsindighed. **Blötna**, *v. n.* 1, blive blød, blødne. **Blötnande**, *n.*

Bo, -n, *n.* 1) Bo, 2) Rede; Rejr N. Fogelbo, Fuglerede. Fuglerejr N. Sitta i odelt, orubbadt B. sidde i uskiftet Bo. **Bolag**, *s. pl. n.* Interessentskab, Kompani, Samlag. **Bolagsman**, -män, *m.* Interessent. **Bolagsstämma**, -or, *f.* Sammenkomst af Interessenter i et Bolag. **Bonäsla**, -or, *f.* Hjertespand; Kaskenæta N. *Leonurus.* **Bo-pålar**, *pl.* Bopæl. **Boskifte**, -n, *n.* Arveskifte. **Boskillnad**, -er, *m.* Ophævelse af fælles Bo. **Bostad**, *m.* Bosted, Bopæl. **Boställe**, -n, *n.* Bolig, som Embedsmænd faa i Stedet for Lønning, Embedsgaard. **Boställe-ordning**, *f.* Reglement for Embedsgaarde. **Bo-uppteckning**, ar, *f.* Optegnelse af Gods og Midler, som en Afdød efterlader, Registering. **Bouppteckningsinstrument**, *n.* Registratur. **Bouppteckningsman**, *m.* Registrator. **Bo-ört**, -er, *f.* (Plantefslægten *Senecio*) Brandbæger. Allmän B., Korsurt, Svineblomst, Kong Henrik, Svineblom N. *Sen. vulgaris.* Kärr-b. Kjær Brandbæger. *Sen. paludosus.* Skogsb., Skov-Korsgræs, Skogkarse N. *Sen. sylvaticus.* Stånd-b. eller Ståndа, St. Jakobsurt D., Jakobs-Korsa, Jakobsgras N. *Sen. Jacobæa.*

Bobba, -or, *f.* et Slags Torbist, Torbivel N.

Bock, -ar, *m.* (J. Buckr) 1) Buk, Gjedebuk. 2) Fejl, Forseelse, Bommert. **-blad**, *s. pl. n.* Bukkebær, Salomons Segl D., Gjejtramś, Gjejtskjorg N. *Convallaria polygonatum.* **-killing**, -ar, *m.* ung Gjedebuk. **-ragg**, *m.* Gjedebukkens Haar, Bukkerag N. **-rot**, *f.* vild Pimpinelle, Stenbræk. *Pimpinella saxifraga.* **-skinn**, *s. pl. n.* Bukkeskind. **-skägg**, *n.* Gjedeskjæg, *Tragopogon.* (Plante). **-språng**, *s. pl. n.* Bukkespring.

Bock, *d. s. f.* Bugning.

Becka, *d. s. f.* Buga.

Bof, -var, *m.* (T. Bube) Skurk, Skjælm. **Bofaktig**, *adj.* skurkagtig; *drf.* **Bofaktighet**, *f.* Bofstycke, **-n.** *n.* Skurkestreg.

Bofink, **Bokfink**, -ar, *m.* Bogfinke. *Fringilla coelebs.*

Bofist, -ar, *m.* en Art Støvsvamp eller Paddehat. *Lycoperdon bovista.* Bovist, Ulvefis.

Bofällig, *adj.* brøstfældig. (T. baufällig) Bofældighet, *f.*

Bog, -ar, *m.* (J. Bogr) Bov. **-ankar**, *n.* det sædvanlige Anker, Bovanker. **-bruten**, *adj.* bovbrudt. **-spröt**, *s. pl. n.* (T. Bugspriet) Bovsprød D., Bogsprit N. **Boga**, *v. a.* l. gjøre bovlam. **Bogad**, bovlam. **Bogning**, *f.*

Bogsera, *v. a.* l. bugsere. **Bogsering**, *f.*

Bohag, *n.* Bohave.

Bohveta, *n.* Boghvede.

Boj, -ar, *m.* Boje, Ankerboje. **-rep**, Bojereb.

Boy, *n.* Baj (Tøj).

Baja, -or, *f.* Lænke.

Bok, -ar, *f.* (J. Beiki) Bøg. *Fagus sylvatica.* **-ollon**, *s. pl. n.* Bogolden. **-olja**, *f.* Bøgeolje. **-skog**, -ar, *m.* Bøgeskov; Bogeskog N. Hagbok, Avnbøg.

Bok, *f.* Böcker, *pl.* (J. bok) Bog. **-bindare**, *s. pl. m.* Bogbinder. **-föring**, *f.* -hälleri, *n.* Bogholderi. **-förråd**, *n.* Bogforraad. **-handlare**, *s. pl. m.* Boghandler. **-hylla**, -or, *f.*

Boghylde. -hållare, *s. pl. m.* Bogholder. -kammare, *s. pl. m.* Bogkammer. -kännare, *s. pl. m.* Bogkjender. Boklig, *adj.* boglig. Bokliga konster, Literatur. -låda, -or, *f.* Boglade. -lärd, *adj.* boglærd; drf. -lärdom, *m.* Bokmal, -ar, *m.* Bogmøl, Bogorm, Bogmid. -skrifvare, *s. pl. m.* Bogskriver. -skåp, *s. pl. m.* Bogskab. -spänne, -n, *n.* Bogspænde. -staf, *m.* stäfver, *pl.* (J. Bokstafr) Bogstav. -synt, *adj.* boglærd. -synthet, *f.* -tryckare, *s. pl. m.* Bogtrykker. -vett, *n.* Boglærdom. älskare, *s. pl. m.* Bogelsker.

Boka, *v. a.* 1. (i Bjergværkerne) pukke, ɔ: stampe Malmen smaa. Bokning, *f.*

Bol, *n.* Bolstad, *m.* Bosted, Bol N.

Bola, *v. n.* 1. bole. Bolare, *s. pl. m.* Boler.

Bolby, *m.* Hovedgaard, som Godsejeren bor paa.

Bolde, -ar, *m.* d. s. s. Böld.

Boll, -ar, *m.* (J. Bölir) Bold. -mästare, *s. pl. m.* Læremester i Boldspil. -spelare, *s. pl. m.* Boldspiller. -tistel, -stlar, *m.* Tidselkugle. *Echinops.* (Plante).

Bolmört, -er, *f.* Bulmeurt. *Hyoscyamus niger.*

Bolster, *s. pl. n.* (J. Bólstr) Dyne, Pude, Bolster. -var, *n.* Dynevaar, Pudevaar.

Bom, -mar, *m.* Bom. -segel, *n.* Bomsejl. Bomma, *v. a.* 1. B. för, igen, spærre, stænge en Dør eller Vej.

Bomull, *f.* Bomuld. Bommullslärft, -er, *n.* Bomuldslærred. B.-ssammet, *m.* Bommuldsfløjel. B.-styg, -er, *n.* Bomuldstøj. B.-svadd, *m.* Bomuldsvat. B.-sört, -er, *f.* Bomuldsplante. *Gossypium herbaceum.*

Bona, *v. a.* 1. bone; drf. Bonande, *n.* Bonare, *s. pl. m.*

Bonde, *m.* Bönder, *pl.* Bonde. Bondbröllop, Bondebryllup. Bondhemman, *s. pl. n.* Bondegaard. Bondhögfärd, *m.* Bondestolthed, Bondehovmod; drf. Bondhögfärdig, *adj.* Bondelurk, -ar, *m.* -lymmel, -mlar, *m.* Bondelømmel, Bondebængel, Bondelurk, Bondeslamp N. -plågare, *s. pl. m.* Bondeplager. -pråll, *n.* Bondestas. Bondska, *f.* Bondesprog. På b., paa Bondevis.

Boning, -ar, *f.* Bolig.

Bord, *s. pl. n.* Bord. -bänk, d. s. s. Fållbänk, Slagbænk. -duk, -ar. *m.* Borddug. Bordsfot, -fötter, *m.* Bordfod. Bordkärl, *s. pl. n.* Bordkar. -låda, -or, *f.* Bordskuffe. -silfver, *n.* Bordsølv. -skifva, or, *f.* Bordskive. -sällskap, *n.* Bordselskab. -tyg, *n.* Bordtøj. -täcke, *n.* Bordteppe. Bordsända, *f.* Bordende.

Bord, *n.* Bord, Skibsbord. -lägga, *v. a.* 2. *1.* forhude. -lägning, *f.* Forhudning.

Bord, -er, *m.* Borde, Bræmme, Kant. Bordera, *v. a.* 1. besætte med Border. Bordering, *f.*

Boren, *adj.* baaren fød.

Borg, -ar, *m.* Borg. -mästare, *s. pl. m.* Borgmester, Byfoged; drf. -mästarinna, *f.*

Borga, *v. a.* & *n.* 1. (baade det Engelske, lend og borrow) 1) borge, tage paa Kredit; 2) borge, kreditere; 3) borge, gaa i Borgen for, indestaa for. Borgande, *n.* Borgenär, -er, *m.* Kreditor, Betroer.

Borgare, *s. pl. m.* (J. Borgari) Borger. Borgarbref, *n.* Borgerbrev. Borgarhustru, -r, *f.* Borgerkone. Borgarrätt, *m.* Borgerret. Borgarrörelse, borgerlig Næring. Borgarstånd, *n.* Borgerstand. Borgarvakt, *m.* Borgervakt. Borgersman, -män, *m.* Borgermand. Borgerskap, *n.*

Borgerskab. (Samfundet af en Bys Borgere.

Borgen, m. (J. Borgun) Borgen, Kausjon. Borgesman, -män, m. Kausjonist.

Borgen, på, adv. paa Borg, paa Kredit.

Borr, -ar, m. & n. (J. Bor) Bor. Navar N. Borra, v. a. 1. (J. bora) bore; drf. Borrare, s. pl. m. Borrning, f. Borrhål, s. pl. n. Borehul. -qvarn, -ar, m. Boremolle.

Borre, -ar, m. Havbold, Soæble, Ildskjær, Kraakebolle. *Pila marina.* 2) Borre. *Arctium lappa.* Borrfisk, -ar, m. 1) Rødfisk, Tindorred. 2) Navnet paa en Art Rokker. *Raja fullonica.*

Borren, m. (Hestesyge) Lemmernes Forstrækning.

Borst, s. pl. n. (J. Busti) stive Haar paa Ryggen af Dyr, især Sviin, Borste, Bust N. -bindare, s. pl. m. Borstenbinder. Borstig, -full, adj. borstet, besat med Borster. -neglika, -or, f. Cartheuser-Nellike. *Dianthus barbatus. Lin.* -tistel, -stlar, m. et Slags Tidsel. *Cardicus eriophorus.*

Borsta, v. a. 1. borste. B. sig. 1) rejse sig som Borster (om Haar); 2) borste sig. Borste, -ar, m. Borste; Kost. Borstning, f. Borsten.

Bortarbeta, v. a. 1. skaffe bort ved Arbejde.

Bortarrendera, v. a. 1. bortforpagte. Bortarrendering. f. Bortforpagtning.

Bortauktionera, v. a. 1. sælge ved Auksjon.

Borthjuda, v. a. 3. byde ud i Selskab.

Borthyta, v. a. 3. (borthyter, borthöt, borthytit, -bytt) borthytte.

Bortdomnad, p. p. dovnet, sovende (om Lemmers Bedøvelse eller Foleslosbed).

Bortgifta, v. a. 2. 2. bortgifte. Bortgiftande, n.

Bortgifva, v. a. 3. bortgive. Bortgifvande, n.

Bortglömma, v. a. 2. 1. forglemme.

Bortgång, m. Bortgang.

Borthutla, v. a. 1. forhutle, forfuske, fordærve.

Borthyra, v. a. 2. 1. bortleje.

Bortresa, f. Bortreise.

Bortrymma, v. n. 2. 1. romme bort, bortromme.

Bortskrapa, v. a. 1. bortskrabe. Bortskrapning.

Bortskämd, adj. 1) raadden; 2) fordærvet.

Bortskänka, a. a. 2. 2. bortskjænke.

Bortskölja, v. a. 2. 1. bortskylle. Bortsköljning, f.

Bortsläpa, v. a. 1. bortslæbe.

Bortsmälta, v. a. 2. 2. bortsmelte, to, tine N.

Bortsnappa, v. a. 1. bortsnappe. Bortsnappande, n.

Bortspela, v. a. 1. bortspille, ode ved Spil.

Borttagen, adj. lam, værkbruden. Borttagenhet, f.

Borttorka, v. a. 1. aftørre. Borttorkas, v. d. fortørres.

Borttråna, v. n. 1. hensvinde, hentæres. Borttrånande, n.

Bertåt, adv. & præp. bort ad. Så B., saa omtrent.

Bose, -ar, m. Otterslange.

Boskap, m. Fæ, Kvæg; Buskap, Boling N. Boskapsläkare, s. pl. m. Kvæglæge, Dyrlæge. Boskapssjuka, f. Kvægsyge. Boskapsskötsel, Kvægavl. Boskapsvaktare, s. pl. m. Kvægvogter.

Boss, n. Saaer af tærsket Sæd, Stroelse; Bos N.

Bossa, -or, f. Sadelpude.

Bot, m. 1) Bod, Hjælp, Omvendelse. 2) Bot, m. pl. Böter, Bod, Bøde, Mulkt. Råda b. för, raade Bod paa. Göra bot och bättring, gjøre Bod. Bota,

v. a. l. læge, hjælpe. Botande, n. Botare, m. En som lader sig læge; hjælpe. Botelig, adj. som lader sig læge; hjælpe. Botemedel, s. pl. n. Lægemiddel. Botöfning, -ar, f. Bodsvelse.

Botten, -tnar, m. (J. botn, E. bottom) Bund. Dricka i b. drikke til Bunds. På nedra b., i nederste Stokværk. Stå på egen b., stea paa egne Ben. Bottenfall, n. Bundfald. -frysa, v. n. 3. (-fryser, -frös, -frusit) bundfryse. -lös, adj. bundløs. -mus, f. Pantservlue (Fisk). Cottus cataphrastus. L. -rik, adj. grundrig, meget formuende. -ärlig, adi. grundærlig. Bottna, v. n. l. komme til Bunden, naa til Bunds, fig., forstaa, være tilstrækkelig. botne N.

Boxera, v. a. d. s. s. Bogsera.

Brack, m. Sporhund.

Bragd, -er, m. Bedrift, Daad.

Brak, n. (J. brak) Brag.

Braka, v. n. l. (J. braka) brage. B. löst, bryde løs. B. sönder, gaa itu med Bragen. Brakande, n. Bragen.

Brakvatten, n. eller brakt vatten, Brakvand.

Brakved, m. Torstetræ, Spregner, sort El D.; Brakal, Hundeved, Troldhæg N. Rhamnus Frangula.

Bramrå, -r, f. Bramraa.

Bramsegel, s. pl. n. Bramsejl. Bramsegels-kultje, Bramsejls Laring. (Bind).

Bramskot, s. pl. n. Bramskjød.

Bramstång, -stänger, f. Bramstang.

Brand, pl. bränder, m. Brand, et Stykke halvbrændt Træ.

Brand, m. Brand. -fox, -ar, m. Fuks, rødbrun Hest. -försäkra, v. a. l. brandforsikre. -försäkring, f. Brandforsikring. -gås, -gäss, f. et Slags And med meget levende, lyse og spraglede Farver; Gravgaas. Anas tadorna. -hake, -ar, m. Brandhage. -klippare, s. pl. m. d. s. s. Brandfox. -kula, -or, f. Brandkugle. -mästare, s. pl. m. Brandmester. Brandtrör, n. Brandrør, Fængerer i Bomber og Granater. -skada, f. Brandskade. -skadad, adi. brandlidt. -skepp, s. pl. n. Brandskib, Brander. -spruta, -or, f. Brandsprøjte. -stege, -ar, m. Brandstige. -stod, -er, m. Brandstyr, Brandhjælp. -syn, -er, f. Besigtelse af Ildstederne. -vakt, -er, m. Brandvagt. -värk, m. inflammatoriske Smærter. -ämbar, s. pl. n. Brandspand. Brandare, s. pl. m. Brander, Brandskib.

Brant, adj. brat, skraa, stejl. Brantbet, f.

Brant, -er, m. Skraaning, Brink. På branten af sin undergång, paa Randen af sin Undergang.

Brasa, -or, f. (J. brys) Lueild.

Brass, -ar, m. Bras (et af de to fra Rærne nedhængende Toug, hvormed man vender Sejlene efter Vinden). Brassa, v. a. l. brase.

Bratt, adj. d. s. s. Brant.

Braxen, -ar, m. Brasen. Cyprinus brama. Braxnagräs, n. en Art Brægne, som vokser paa Sobunden, især i Sverrige. Isoëtes lacustris.

Bred, adj. bred. -fock, Læsejl. -axlad, adj. bredskuldret. -bladig, adj. bredbladet. -bröstad, adj. bredbrystet. -fotad, adj. bredfodet. -näsig, adj. brednæset. -randig, adj. bredrandet, bredstribet. -ryggig, adi. bredrygget. -yxa, -or, f. 1) en bred Stridsøkse, 2) en fortil bred og tynd Øks, hvormed Tømmermænd glathugge Tømmerstokke.

Breda, v. a. 2. l. brede. B. upp sängen, rede Sengen op.

Bredd, -er, f. Brede. I bredd, sævnsides. Breddsgrad, m. Bredegrad.

Bredevid, Bredvid, *prep. & adv.* ved, lige ved, nær ved, ved Siden af.

Bref, *s. pl. n.* (J. Bref) Brev. **-bok,** Brevbog. **-bärare, -dragare,** *s. pl. m.* Brevdrager. **-väska, -or,** *f.* Brevtaske. **-växla,** *v. n.* 1. føre Brevveksling.

Bresilja, *f.* Brisel.

Bricka, -or, *f.* Brikke.

Bringa, *v. a.* 2, (bringar, bragte, bragt) bringe. **B. om lifvet,** ombringe.

Brinkhake, -ar, *m.* Holdhage, Holdkjæde paa en Slædevogn.

Brinna, *v. n.* 3. (brinner, brann, *pl.* brunno, brunnit) [J. brenna] brænde, staa i Brand. L. *ardere.* **Brinnande,** *a.*

Brist, -er, *m.* Mangel, (J. Brest). **Bristfällig,** *adj.* brøstfældig. **Bristfällighet,** *f.* **Brista,** *v. n.* 3. (brister, brast, brustit) 1) [J. bresta] mangle, fattes. 2) [T. berſten, E. burst] briſte, gaa itu.

Brits, -ar, *m.* Brik, Lejested af Bræder.

Bro, -ar, *f.* Bro. **-fogde, -ar,** *m.* **-mästare,** *s. pl. m.* Broinspektor, Brometer. **-hufvud, -en,** *n.* Brohoved. **-lägga,** *v. a.* 2. *l.* **Broa,** *v. a.* 1. brolægge. **-läggare,** *s. pl. m.* Brolægger. **-pelare,** *s. pl. m.* Brospiller. **-penningar,** *pl.* Bropenge. **-tull,** *m.* Brotold. **Brohuggare,** *(Bellmann) s. pl. m.* 1) Brolægger, 2) Gadeslider, Dagdriver.

Brodd, -ar, *m.* (J. Broddr) 1) Brod, Od, f. E. Insekters. 2) Brodde, Isbrodde. Jærn under Støvlerne for at kunne gaa paa Is. **Brodda,** *v. a.* 1. brodde, beslaa med Brodder.

Brodd, *m.* Spire, Sædspire. **Skjuta b.** skyde Spirer, spire. **Broddas,** *v. d.* 1. skyde Spirer, spire frem. **Broddvälta,** *v. a.* 1. lade Tromlen gaa over den opspirende Sæd.

Brok, -ar, *m.* (Soterm.) Kanontoug, Kanongige.

Brokfågel, -glar, *m.* Brokfugl, et Slags Sumpfugle, som spises. *Charadrius pluvialis.*

Brokig, *adj.* broget. **Brokighet,** *f.*

Brosk, Brusk, *n.* (J. Briósk) Brusk. **-hinna,** *f.* Bruskhinde. *Pericondrium.*

Broms, -ar, *m.* d. ſ. ſ. Bröms.

Broska, *v. n.* 1. knalle under Tænderne.

Brott, *s. pl. n.* (J. Brot) 1) Brud, meſt i Sammenſætning, ſ. inbrott, utbrott m. fl., 2) Brøde, 3) faldende Syge, Epilepſi. **Brottfall,** faldende Syge, Epilepſi. **-fälling, -ar,** *m.* En ſom har Epilepſi. **-mål,** *s. pl. n.* Kriminalſag. **-sjö, -ar,** *m.* Bølgebrud, Brænding. Styrtſjø N. **Brottslig,** *adj.* ſkyldig i Brøde. **Brottslighet,** *f.* **Brottsling, -ar,** *m.* Forbryder.

Brottas, *v. d.* 1. (J. briotast) brydes, tage Tag. **Brottare,** En ſom brydes. **Brottning,** *f.* Bryden, Brydekamp.

Brud, -ar, *f.* (J. Bruda) Brud, Brur N. **-borste, -ar,** *m.* et Slags Tidſel. *Carduus eriophorus.* **-fackla, -or,** *f.* Brudefakkel. **-främa, -or,** *f.* Brudepige. **-gåfva, or,** *f.* Brudegave. **-kammare,** *m.* Brudekammer, det Kammer, hvori Brudeſengen ſtaar. **-ledare,** *m.* den, ſom fører Bruden til Brudekammelen. **-män,** *pl.* **-riddare,** *s. pl. m.* de Mænd, ſom ride foran Brudeſkaren. **-skrud, -ar,** *m.* Brudedragt. **-stol,** *m.* Brudeſkammel. **-sven,** *m.* Ungerſvend, der ledſager Brudgommen til Kirken. Brurſveſn N. **-säng, -ar,** *f.* Brudeſeng. **-säta, or,** *f.* Brudepige. **-tal,** *n.* Brudetale. **-vigsel,** *m.* Brudevielſe.

Brudgum, Brudgumme, -ar, *m.* (J. Brudgumi) Brudgom.

Bruk, *s. pl. n.* 1) en Brug, 2) et Brug, Fabrik, Jærnværk, 3) Murkalk. **Bergsb.** Bergbrug, Bergværksdrift. **Jernb.** Jærnværk. **Åkerb.** Agerbrug, Jord-

brug. **Bruksarbetare**, *s. pl. m.* Arbejder ved et Bergværk, især Hytte-arbejdere. **Bruksbetning**, *f.* -rörelse, Bergbrug, Bergværksdrift. **Bruksidkare**, *s. pl. m.* som ejer og driver Bergbrug. -patron, -er, *m.* **Bruksegare**, *s. pl. m.* Værksejer.

Bruka, *v. a.* 1. (J. bruka) 1) bruge, 2) *v. n.* pleje, have for Skik. **Brukare**, *s. pl. m.* Bruger. **Brukning**, *f.* Brugen.

Brukbar, *adj.* brugbar. **Brukbarhet**, *f.*

Bruklig, *adj.* brugelig. **Bruklighet**, *f.*

Brumma, *v. n.* 1. brumme. **Brummande**, *n.*

Brun, *adj.* brun. **Brunhet**, *f.* **Brunäckig**, -prickig, *adj.* brunplettet. -kulla, -or, *f.* mørk Poselæbe D., Brunkulle, Svarthinga, svart Huvendel N. *Satyrium nigrum.* -kåra, -or, *f.* straalblomstret nikkende Brondsel. *Coreopsis bidens Lin.* eller *bidens cernua radiata.* -lätt, *adj.* brunladen. -måla, *v. a.* 1. male brunt. -nacke, -ar, *m.* -vigge, -ar, *m.* et Slags brun Vildand. *Anas glaucion.* -ockra, *f.* brun Okker. -rot, Brunrod. *Scrophularia.* -skära, -or, Brondsel D., Brundskjær N. *Bidens.* **Brunsteka**, *v. a.* 2. *s.* **Brunska**, *v. a.* 1. brune, stege brun, brunste N. -öga, *f.* brunladen Pige, Brunette. -ögd, *adj.* brunøjet.

Brunda, *v. n.* 1. være brunstig. **Brundbock**, -ar, *m.* Bukken i Brunst. Brunbok N. **Brundning**, *f.* Brunst, Brynde. **Brundningstid**, Brunsttid.

Brunell, -er, *m.* 1) Prunelle (Plante), 2) Katrineblomme.

Brunn, -ar, *m.* (J. brunnr) Brønd. **Helsob.** Sundhedsbrønd. **Surb.** Surbrønd. **Brunscur**, *m.* **Brunsdrickning**, *f.* Brøndkur. **Brunsgäst**, -er, *m.* Brøndgjest. **Brunslock**, *n.* Brøndlaag, Dækseł af Træ over en Brønd. **Brunsmästare**, *s. pl. m.* Brøndmester. **Brunnstrumma**, *f.* Brøndrør, Vandledning. -svatten, Brøndvand.

Brunst, *m.* d. s. s. **Brundning**.

Brus, Bruś, brusende Lyd, Støj, Bulder. **Brusa**, *v. n.* 1. bruse. **Brusande**, *n.* Brusen.

Brushane, -ar, *m.* Brushane N. *Tringa Pugnax.*

Bry, *n.* Bryderi.

Bry, *v. a.* 2. 1. bryde, plage, besvære, ulejlige. **B. sitt hufvud**, bryde sit Hoved. **B. sig om**, bryde sig om sjøtte om, ænse.

Brydsam, *adj.* brydsom, som vækker Bryderi. **B.-het**, *f.*

Brygd, -er, *m.* Brygg, *n.* Bryg, saa meget som brygges paa engang. **Bryggkar**, *n.* Bryggerkar. **Bryggkittel**, -tlar, *m.* Bryggerkjedel. **Bryggpanna**, -or, *f.* Bryggerkjedel.

Brygga, *v. a.* 2. 1. (J. brugga) brygge. **Bryggare**, *s. pl. m.* Brygger. **Bryggarembete**, -n, *n.* **Bryggarskrå**, -n, *n.* Bryggerlaug.

Brylling, -ar, *m.* Broderbarn.

Bryn, *f. & n.* (J. Brya) det Yderste, Rand, Overflade, s. Hafsbryn, Skogsbryn. N. Havsbryn, Skogsbryn.

Bryna, *v. a.* 2. 2. brune, brunske. **Brynande**, *n.*

Bryna, *v. a.* 1. bryne, hvæsse, gjøre skarp. **Brynande**, *n.*

Bryta, *v. a.* 3. (bryter, brät, brutit) [J. bríóta, brydia, knække med Tænderne] bryde, brække; drf. **Brytande**, *n.* **Brytning** *f.*

Bråck, *s. pl. n.* Brok. *Hernia.* -band, *s. pl. n.* Brokbaand. -skärare, Brokskjærer.

Bråd, *adj.* (J. bráðr) brad, hastig, ilsom, pludselig, tidlig. **Hafva brått om**, have Hast. **Det är intet brått om**, det har ingen Hast. **Brådt**, *adv.* brat, pludselig med Et. **Bråddjup**,

adj. 1) braadyb, sværdyb, 2) stejl. **Brâddjup**, *s. pl. n.* Braddyb; **Marbakke** N. **Brâdmogen**, *adj.* for tidligmoden; drf. B.-het, *f.* **Brâdrik**, *adj.* som pludselig er bleven rig. **Brâdska**, *f.* Il, Hast. **Brâdska**, *v. n.* 1. haste, skynde. **Brâdskillnad**, *f.* i B. uden Forsæt. **Brâdstupa**, -or, *f.* stejl Brink, Skraaning. **Juv, Flaag** N. **Brâdstörta**, *v. a.* 1. styrte fra en stejl Brink; drf. **Brâdstörtning**, *f.* **Brâdöd**, *m.* brat, hurtig Død. **Braadød** N. **Brâdärter**, *pl.* tidlig modne Erter.

Bråk, *s. p. n.* Brok. **Bråkräkning**, *f.* Brokregning.

Bråk, *n.* Hovedbrud, Bryderi.

Bråka, -or, *f.* Brage; et Redskab til at knuse med. **Linbråka**, Hørbrage. **Linbrake** N.

Bråka, *v. a.* 1. 1) tilberede ved at bryde med en Brage; **brake** N. 2) bryde, plage, have Møje med, 3) støje, **braake** N. **B. sitt hufvud med**, bryde sit Hoved med. **Bråkning**, *f.* **Bråksam**, *adj.* brydsam, besværlig, støjende.

Brånad, *m.* 1) indvortes Hidsighed, heftig Lidenskab, især om Kjønsdrift og Ellskov; 2) [med.] Betændelse.

Bråne, *m.* (hos Heste) inflammatorisk Hævelse.

Brås, *v. d.* 2. *1.* (J. bregda) slægte paa, have Karakterlighed med en Paarørende. **Han brås paa sin far i tapperhet.**

Bråte, *m.* Dynge, Hob, **Hurv, Braate** N.

Bräck, *m.* Bræk, Aabning i en Mur eller Vold, Bresje.

Bräcka, -or, *f.* Bræk, Nævne.

Bräcka, *v. a.* 3. 1) brække, bryde, knuse, 2) stege, riste. **Bräkt korf**, ristet Pølse. **Bräcka af**, sætte Geværet af, d. e. tage det bort fra Kinden efterat det har været lagt an til Sigte. **Bräckande**, *n.* **Bräckning**, *f.* **Bräckbom**, -stör, -stång, Brækstang. **Bräcklig**, *adj.* brækkelig, skrøbelig, svag. **Bräcklighet**, *f.*

Brädd, -ar, *f.* Bred, Rand. **Brädda**, *v. a.* 1. folde til Randen. **Brâddadt mått**, strøget Maal. **Strøkmaal** N.

Bräde, -den, og -der, *n.* 1) Bræt, Fjæl, Bord, 2) den ene Halvdel af et Brætspil, Spillebræt. **Betala på ett bräde**, betale paa et Bræt. **Slå ur brädet**, stikke En ud. **Brâdgolf**, *s. pl. n.* Brædegulv **Brâdskjul**, *s. pl. n.* Brædeskur, **Skjul** N. **Brâdslå**, *v. a.* belægge med Bræder. **Brâdspel**, Brætspil.

Bräka, *v. a.* 2. *2.* bræge. **Bräkande**, *n.* -ning, *f.* Brægen.

Bräm, *n.* Bræmme, Bord. **Bräma**, *v. a.* 1. besætte med Bræmmer.

Bränna, *v. a.* 2. *1.* brænde, opbrænde. (L. *urere*). **Bränna**, *f*, Halsbrynde. **Brännare**, *s. pl. m.* Brander, Brandskib. **Bränneri**, -er, *n.* Brænderi. **Brännhet**, *adj.* brændhed. **Brännhetta**, *f.* Brændhede. **Bränning**, *f.* Brænding. **Brännmärka**, *v. a.* 2. *2.* brændemærke. **Bränn-nässla**, *f.* Brændenelde. **Nesle** N. **Brännspegel**, -glar, *m.* Brændspejl. **Brännälder**, *m.* Brændvold. **Brännsle**, *n.* Brændsel.

Bräsma, -or, *f.* Springklap (Plante), *Cardamine.* **Hård., liden Vandkarse** N. *C. hirsuta.*

Bröd, *s. pl. n.* Brød. **Malle i bröd**, Brødkrumme. **Knäckebröd**, en Art tyndt haardt Brød. **Bröddurk**, -ar, *m.* Brødkammer. -**korg**, -ar, *m.* Brødkurv. -**soppa**, *f.* Brødsuppe. -**spade**, -ar, *m.* Spade til at sætte Brød i Ovnen med. -**stycke**, -*n*, *n.* 1) et Stykke Brød, 2) et Levebrød.

Brödraförsamlingen, Herrnhutterne eller Brødremenigheden.

Brödralag, *s. pl. n.* Broderskab.

Brödraskifte, *s.* Arveskifte mellem Brødre.

Bröllop, *s. pl. n.* (J. Brudlaup) Bryllup.

Bröms, -ar, *m.* Brems D., Klæg N.

Bröst, *s. pl. n.* (J. Brióst. A. S. Breost) Bryst. **-arf,** *s. pl. n.* Brystarv. Arv i nedstigende Linie. **-bild, -er,** *m.* Brystbilled. **-böld, -er,** *m.* Brystbyld. **-fena, -or,** *f.* Brystfinne. **-harnesk,** *s. pl. n.* Brystharnisk. **-kaka, -or,** *f.* Brystkage. **-klämning,** *f.* Brystbeklemmelse. **-medel,** *s. pl. n.* Brystmiddel. **-sjuka,** *f.* Brystsyge. **-sköld, -ar,** *m.* Brystskjold paa Insekter. **-socker,** *n.* Brystsukker. **-svulst, -er,** *m.* Brystbyld, Brysthævelse. **-vårta, -or,** *f.* Brystvorte. **-värk,** *m.* Brystsmerter, Brystsyge. **-värn,** *s. pl. n.* Brystværn. **-åder,** *f.* Brystaare.

Brösta sig, *v. r.* l. bryste sig, kry sig N.

Bröstare, *m.* et Slags Fritbor.

Bröstgänges, *adv.* lige los paa, ind paa Livet.

Bubba, -or, *f.* Kakerlak (et Insekt).

Bubla, -or, *f.* (A. S. Bubble) 1) Boble, Luftblære. 2) Baandsløjfe.

Bucka sig, d. s. s. buga sig.

Buckla -or, *f.* (E. buckle) Bukkel, Krølle.

Bud, *s. pl. n.* Bud. **-bärare,** *s. pl. m.* Budbærer. **-kalle, -ar,** *m.* Budstikke. **-skickning,** *f.* Budskikkelse.

Buding, *m.* Budding, Pudding N.

Buffel, -flar, *m.* Boffel. *Bos bubalus.*

Buga, *v. n.* l. **-sig,** (J. buga) bukke. **Bugning, -ar,** *f.*

Bugna, d. s. s. Bågna.

Buk, -ar, *m.* (J. Bukr) Bug. **-fena, -or,** *f.* Bugfinne. **-fylla,** *f.* Bugfyld. **-gjord, -ar,** *m.* Sadelgjord, der spændes om Hestens Bug. **Buggjord** N. **-hinna,** *f.* Tarmehinde. Tarmesæk. *Peritonæum.* **-rek,** *n,* Bugvrid. **-talare,** *s. pl. m.* Bugtaler. **Bukig,** *adj.* buget, tykmavet. **Bukighet,** *f.*

Bula, -or, *f.* (T. Beule) Bugle. **Bulig,** *adj.* buglet.

Buldan, *m.* Sejldug. Buldan N.

Bulla, -or, *f.* paveligt Brev, Bulle.

Bulle, -ar, *m.* 1) et Brød (E. loaf of bread). 2) Bolle af Kjød, Fisk eller Brød. **Bulla upp,** *v. n.* l. besætte et Bord med herlige Retter, opdække.

Bullemossa, *f.* et Slags Mos. *Splachnoum luteum.*

Buller, *n.* Bulder. **-bas, -ar,** *m.* Bulderbasse. **Bullersam,** *adj.* buldrende, buldervorn. **Bullersamhet,** *f.* **Bullerblomster,** *s. pl. n.* Engblomme, Kauling D., Bollerblom N. *Trollius Europæus.*

Bullra, *v. n.* l. buldre.

Bulna, *v. n.* l. (J. bólgna) bulne, svulme, svælle N. **Bulnad, -er,** *m.* Bullenhed, Svulst, Svul N. **Bulning,** *f.*

Bult, -ar, *m.* 1) Jernbolt, 2) den bageste Bom paa Væverstole, som Rendingen vindes op paa, 3) Pakke, Bundt, Bylt.

Bulta, *v. a.* l. banke, slaa, støde. **Bultning,** *f.*

Bums, *interj.* straks, bardus, vips.

Bunk, Bunke, -ar, *m.* Bøtte, Kar, Kolle N. Ormbunke, Bregne (Plante).

Bunt, -ar, *m.* Bundt.

Buntläder, *n.* Puntlæder, tykt Saalelæder.

Buntmakare, *s. pl. m.* Bundtmager.

Burbref, *s. pl. n.* Borgerbrev.

Burdus, *adv. & interj.* bardus, lige los paa.

Burskap, *n.* Borgerskab (den Egenskab at være Borger i en Stad og de dermed følgende Rettigheder). **Vinna B.** vinde Borgerskab.

Burk, ar, m. 1) Dunk, 2) Wske, 3) Blomsterkrukke.

Busa på, v. n. 1. gaa bus paa.

Buse, -ar, m. Busemand.

Buska, f. ferskt Øl.

Buske, -ar, m. Busk. **Buskig**, adj. busket, buskagtig. **Buskkrypare**, s. pl. m. Skovrøver. **Buskrädd**, adj. som er bange for sin egen Skygge. **Buska**, v. a. 1. at sætte Busker eller Riskviste om Vintern ved Siden af Vejen, for at betegne den. **Buskning**, f.

Buss, -ar, m. 1) Hjulnav, 2) en kjæk og kraftfuld Mand, 3) et Stød, 4) Skraa (Tobak) Bus N.

Bussa, v. n. 1. puffe, støde til En, 2) hidse Hund paa, 3) skraa, tygge Tobak.

Bussaronger, pl. lange, vide Beenklæder.

Butta, -or, f. et Slags Flyndre.

Butter, adj. but, tvær. **Butterhet** f.

Butteljör, -er, m. Bottelerer paa Skibe.

Buttleri, n. stor Bekostning, Udgift.

By, -ar, m. 1) Landsby, 2) Byge, Jling. **Byalag**, **Bylag**, **Byamän**, de bosiddende Bønder i en Landsby. Grænd N.

Bygd, -er, m. (J. Bygd) Bøjgd D. Bygd N.

Bygel, -glar, m. Bojle (T. Bügel).

Bygga, v. a. 2. l. (J. byggia) bygge. **Byggande**, n. Bygning, Gjerningen at bygge. **Byggare**, **Byggmästare**, s. pl. m. Bygmester. **Byggnad**, -er, m. 1) Bygning; det som er bygget, 2) Legemsbygning. Stå under B. staaende i Bygning. **Byggnads-** og **Byggningssätt**, n. Bygningsmaade.

Byggning, ar, f. 1) d. s. s. **Byggande**, 2) d. s. s. **Byggnad**. **Byggningsbalken**, m. den Afdeling i Loven, ven, som afhandler Bygningsvæsenet. **Byggningstimmer**, n. -virke, n. Byggningstommer. **Byggvarm**, m. umaadelig Lyst til at bygge, Byggeorm.

Byk, s. pl. m. & n. Byg, Byk N. Tvæt i hed Lud. -kar, s. pl. n. Bygekar, Bykekar. -så, -ar, m. Bygesaa, Bykesaa N. -lut, m. Bygelud, Bykelud. **Byka**, v. a. 1. byge, byke. **Bykning**, f. **Bykerska**, f.

Byke, -n. n. Kjeltringspak.

Byll, -er, m. Hareøre (Plante) *Bupleurum*.

Bylt, Last, Byrde, Besværlighed. **Bylta**, v. n. 1. forrette besværligt Arbejde. **Bylta på**, læsse paa, belæse. **B. ihop**, bylte sammen. **Bylte**, -n, n. Bylt.

Byra, v. n. 2. l. brænde, glimre under Aisen.

Byssja, -or, f. Halm- eller Straaleje.

Bysätta, v. a. 2. 2. fængsle for Gjæld. **Bysättning**, f.

Byta, v. a. 3. (byter, böt, bytit) [J. byta] bytte, skifte. **Bytare**, s. pl. m. En, som bytter. **Byte**, -n, n. (J. byti) Bytte. **Byting**, -ar, m. Bytting N., Skifting D.

Bytta, -or, f. (T. Bütte) Bøtte, Spand, Ambar N. **Byttlock**, n. Spandslaag, Ambarslaag.

Byväg, -ar, m. Bypej.

Byxor, pl. Bukser, Beenklæder.

Båd, s. pl. n. Bud, Befaling, Underretning. -bärare, s. pl. m. Budbærer. -kalle, -lar, m. Budstikke.

Båda, adj. (J. badir) begge.

Båda, v. a. 1. (J. boda) bebude, melde, forkynde, bære Budskab om noget, som snart vil ske eller foregaa. **B. ihop**, -upp, sammenkalde. **Bådande**, -ning, f. Budskab, Forkyndelse, Sammenkaldelse. **Bådare**, s. pl. m. Budbærer.

Båge, -ar, m. (J. Bogi, Bugr. A. S. Boga) Bue. **Bågformig**, **Bågig**, adj. buet, buebannet. **Bågformighet**, f. Bueform. **Bågskjutning**, f. Bue-

skydning. Bågskott, *s. pl. n.* Bueskud, Skud med en Flitsbue. Bågenskott, *s. pl. n.* Bueskud, Skud med en Kugle, hvis Bane beskriver en krum Linje. Bågskytt, -ar, *m.* Bueskytte. Bågsträng, -ar, *m.* Buestræng.

Bågna, *v. n.* 1. (J. bogna) bugne, bøje sig i en krum Linje, svulme.

Bågnande, *n.*

Båk, -ar, *m.* (E. beacon) Fyrtaarn.

Bål, -ar, *m.* (E. bowl) Bolle, Drikkeskaal, bruges mest i Sammensætning. Punschbål o. s. v.

Bål, -ar, *m.* (J. Bolr) Bul, Stamme.

Bål, *s. pl. n.* Baal.

Bål, *adj.* umaadelig, overordentlig.

Bålt, *adv.* meget, saare, overmaade.

Båld, *adj.* bold (digterisk).

Bålgeting, -ar, *m.* Gedehams. Klæg. *Vespa crabro.*

Bålna, d. s. s. Bulna.

Bålverk, *s. pl. n.* (E. Bulwark, F. Boulevard) Bolværk.

Bålyxa, -or, *f.* (J. Bol-öxi) Bulsøks, svær Skovsøks.

Bång, *n.* Støj, Larm.

Bångas, *v. d* 1. være bulrende, støjende.

Bångla, *v. n.* 1. klinge, skralde.

Bångstyrig, *adj.* halsstyrig. Bångstyrighet *f.*

Bår, -ar, *f.* Baare. -kläde, -n, *n.* Ligklæde. -rem, -ar, *m.* Bærerem. -stol, -ar, *m.* Bærestol. Likbår, Ligbaare.

Bås, *s. pl. n.* (J. Bás) Baas. Gå, komma i bås med, forliges med. Båsbalk, -ar, *m.* Tværbjælke mellem Baasene i et Fjøs. N. Baasbolk.

Båt, -ar, *m.* (J. Botr. T. Boot) Baad. Gifva något på båten, ikke bryde sig om en Ting. Båtled, -er, *f.* Farvand for Baade, Baadlejd N. -lega, *f.* Baadsleje. Badslejge N. Båtshake, -ar, *m.* Baadshage.

Båta, *v. a.* 1. baade, gavne. Båtnad, *f.* Baade, Gavn.

Bäck, -ar, *m.* (J. Beckr) Bæk.

Bädd, -ar, *m.* (T. Bett) 1) Leje, 2) Sengested, 3) Sengeklæder.

Bädda, *v. a.* 1. (T. betten) berede et Leje. B. -in, -ned, hylde ind. B. upp sängen, rejde (rede D.) op Sengen. Bäddning *f.*

Bäfva, (J. bifa, bevæge) bæve. Bäfvan, *f.* -ning, *f.* Bævelse, Bæven.

Bäfver, -frar, *m.* (J. Bifr) Bæver. B. -gäll, *m.* Bævergjæl.

Bägare, *s. pl. m.* (J. Bikar) Bæger.

Bälta, -or *f.* Armadildyret.

Bända, *v. a.* 2. *l.* tvinge, trykke; spalte; (om Kræder) stramme. B. emot, gjøre Modstand. B. ifrån, -upp, brække fra, brække op; rive løs.

Bände, *n.* Klamme, Krampe.

Bär, *s. pl. n.* (J. Ber) Bær. -fis, ar, *m.* Bærtæge (et Insekt). Cimex *Baccarum.*

Bära, *v. a.* 3. (bärer, bar, burit; buren, boren) bære. B. händer på, lægge voldsom Haand paa. B. sig, lykkes, bestaa. B. ihop, 1) komme i Uenighed, 2) rime sig. Bärare, *s. pl. m.* Bærer.

Bärma, *f.* Bærme.

Bäst, *adj. superl.* bedst. Bästa, *n.* Bedste, Gavn.

Bättre, *adj. comp.* bedre. Bättra, *v. a.* 1. forbedre, udbedre. Bättras, *v. d.* blive bedre. Bättring, *f.* Bedring.

Böckling, -ar, *m.* (T. Bückling) reget Sild.

Bödel, -dlar, *m.* (J. Bödull) Bøddel. Bödelsyxa, -or, *f.* Bøddelsøks.

Böfvel, -flar, *m.* paa Spøg istedetfor Djefvul. Det var Böfveln.

Böja, *v. a.* 2. *l.* bøje. Böjd, *adj.* 1) bøjet, 2) tilbøjelig. Böjelse, -r, *f.* Tilbøjelighed.

Böka, *v. a.* 1. rode (om Svin) **Bökning**, *f.*
Böla, *v. n.* 1. brøle (om Koer) raute, bœlje N. **Bölande** *n.*
Böla, -or, *f.* i Almuesproget i St. for **Börda**, Byrde.
Böld, -er, *m.* Byld.
Bölja, -or. *f.* (J. Bylgia, Bólga. E. Billow) Bølge.
Bön, -er, *f.* Bøn. -**bok**, Bønnebog. -**dag**, -ar, *m.* Bededag. -**falla**, *v. n.* 3. om, bønfalde om. **Bönfallande**, *n.*
Böna, -or, *f.* Bønne.
Böra, *v. n.* 2. *l.* (bör, borde, bort) burde.
Börd, *m.* (J. Burdr) Byrde. **Bördig**, *adj.* 1) af Fødsel. B. från Ryssland, fød i Rusland. 2) frugtbar. B.-**het**, *f.* Frugtbarhed.
Börd, *m.* Tur, Rad. När min B. kommer, naar min Tur er.
Börd, *m.* Bør, gunstig Vind.
Börd, *m.* Bördsrätt, *m.* Et Slags Odel. Den Ret, enhver Svensk har at indløse en Gaard, som hans nærmeste Slægtning har solgt. Indløsningen maa ske inden Kjøberen har faaet Skjøde, og Summen maa betales kontant. **Börda**, *v. a.* 1. gjenkjøbe ved Bördsrätt. **Bördande**, *n.*
Bördfri, *adj.* som ej kan gjenkjøbes ved Börd. **Bördskilling**, *m.* den Sum, som betales, naar nogen gjør Brug af Bördsrätt.
Börda, -or, *f.* Byrde.
Börda, *v. a.* 1. befrugte.
Börja, *v. a.* 1. (J. byria) begynde. **Början**, *f.* Begyndelse.
Börting, -ar, *m.* Laksforelle, Kjø N.
Bössa, -or, *f.* Bøsse, Børse N. **Bösskolf**, -var, *m.* Bøssekolbe. **Bösspipa**, -or, *f.* Bøssepibe. **Bössakott**, *n.* Bøsseskud. **Bössstock**, -ar, *m.* Bøsseskjæfte. **Bössstockmakare**, *s. pl. m.* Bøsseskjæfter.
Böta, *v. a.* 1. (J. bæta) bøde, betale en Pengebod, undgjælde. **Böter**, *pl.* Bøder.
Böxor, *pl.* Bukser. **Böxficka**, -or, *f.* Bukselomme. **Böxhängsel** og **hängsla**, -or, *f.* Buksesele. **Böxlucka**, -or, *f.* Bukseklaf.

C.

☞ De Ord, der efter Udtalen begynde med K, og som ikke findes under C, maa søges under K.

Calcinera, *v. a.* 1. forkalke, kalsinere. **Calcinering**, *f.* Forkalkning. **Calcinerugn**, **Kalsinérovn**.
Calle, *n. pr.* i dagl. T. for Carl.
Camillblomma, -or, *f.* Kamilleblomst.
Cardemumma, *f.* Kardemomme.
Carolin, -er, En af Karl den Tolvtes Krigere.
Carthusianakloster, *s. pl. n.* Kartheuserkloster. **Carthusianermunk**, -ar, Kartheusermunk. **Carthusianernunna**, -or, *f.* Kartheusernonne.
Cedera bonis, *v. n.* 1. opgive sit Bo, spille fallit, gjøre Opbud.
Charta, -or, *f.* 1) Kaart, Landkort. 2) Stemplet Papir. **Charta sigillata** Ombudsman, Stemplet-Papirs-Forvalter.

Chokład, *n.* Sjokolade. **Chokladkaka**, -or, *f.* Sjokoladekage.

Chor, *m.* eller *n.* Kor. **Chorgosse**, -ar, *m.* Kordreng. **Chorkåpa**, -or, *f.* Korkaabe. **Chorsångare**, *s. pl. m.* Korsanger.

Churfurste, -ar, *m.* Kurfyrst. **Churfurstendöme**, -n, *n.* Kurfyrstendømme. **Churfurstinna**, -or, *f.* Kurfyrstinde.

Chäs, -ar, *m.* Viik, Gig, en Kjærre, hængende i Fjædre, for en eller to Personer.

Cider, *m.* Æblemoſt, Moſt.

Cikoria, **Cikorie-ört**, *f.* Sikorie.

Cirkel, -klar, *m.* Sirkel, Kreds. **Cirkelbåge**, -ar, *m.* Sirkelbue. **Cirkla**, *v. a.* 1. maale med Sirkel. **Cirkla ord**, bruge kunſtlede Ord.

Citera, *v. a.* 1. ſitere, anføre en andens Ord. **Citering**, -ar, *f.*

Citron, -er. *m.* Sitron. **Citronmelis**, (Plante) *Melissa officinalis.* Sitronmelis. **Citronfärgad**, *adj.* ſitronfarvet. **Citronmynta**, et Slags Myntе. *Mentha gentilis.*

Cittra, -or, *f.* (Lat. *Cithara*) Sitar, et Strengeinſtrument. **Citterspelare**, *s. pl. m.* Sitarſpiller.

Coccionell, *m.* Kosjenille, en Art Inſekt, ſom bruges til rød Farve.

Colorum, *n.* Larm, Tumult.

Commatera, *v. a.* 1. adſkille ved Komma, kommatere, interpungere. **Commatering**, *f.*

Concionell, *d. ſ. ſ.* Coccionell.

Concurs, -er, *m.* Opbud, Fallit, Bankerot.

Convalje, -er, *m.* Konval (Plante) *Convallaria.* Kunge-Convalje, rundſlægtet Konval, Salomons Segl D., Gjeitrams N. *Convallaria multiflora.* Lilje Convalje, Lilljekonval, Majblomme.

Cursiv-styl, Kurſivſkrift.

Cymbal, -er, *m.* et Symbel.

Cymbal-ört, -er, *f.* lappet Torſkemund, (Plante) *Antirrhinum Cymbalaria.*

D.

Dadel, -dlar, *m.* Daddel en Palmefrugt. -kärna, -or, *f.* Daddelkjerne. -träd, *s. pl. n.* Daddeltræ.

Dag, -ar, *m.* Dag. I fordna dagar, i Fordums Dage. Här om dagen, for nogle Dage ſiden. Endera dagen, om faa Dage. **Dagsarbete**, -n, *n.* Dagsarbejde. **Dagbok**, -böcker, *f.* Dagbog. **Dagbräckning**, *f.* Dagbrækning, Daggry. **Dagbåge**, *m.* (i Aſtronom.) Dagſirkel, *Circulus Diurnus.* **Dagdrifvare**, *s. pl. m.* Dagdriver. **Dagfjäril**, -ar, *m.* Dagſommerfugl D., **Dagfivril** N. **Dagfluga**, -or, *f.* Dagnflue, *Ephemeron.* **Daggryning**, *f.* Daggry, Dæmring. **Dagjemning**, *f.* Jævndøgn, *Æquinoctium.* **Dagjemningslinjen**, Ækvator. **Dagakarl**, -ar, *m.* Daglønner, Daglejer. **Dagsled**, -er, *f.* Dagsrejſe. **Dagsljus**, *n.* Dagslys. **Dagsmidja**, *f.* (i dagl. T. Dagsmeja) Dagblide, Dagmilding, mildere Vaarluft. **Dagort**, -er, *m.* (i Bergværkerne) Stol, horiſontal Kanal, ſom gjøres i Bjerge enten for at af-

lede Vand eller bringe friſk Luft ind i Gruben, ſaa og for at udforſke Bjergets indre Beſkaffenhed. Dagspenning, -ar, *m.* Dagløn. Dagsresa, -or, *f.* Dagsreiſe. Dagskott, *s. n. pl.* Dagſignal, ſom gives ved et Kanonſkud. Dagslända, -or, *f.* Dogn-flue. Dagsättningen, *f.* Aftenſtunden, Solſæt. Dagtjuf, -var, *m.* Dagtyv. Dagvard, *m.* (J. Dagverdr) Davre D., Durmaal N. Dagvatten, *n.* (i Bergv.) Dagvand. Dagsverkare, *s. pl. m.* Daglønner. Dagsverke, -n, *n.* Dagsarbejde, Dagsværk. Dagväljare, *s. pl. m.* Dagvælger, Spaamand, ſom angiver heldige og uheldige Dage. Dagsanning, *f.* ſoleklar Sandhed.

Daga, Åfdaga, ſe Afdagataga etc.

— Ådaga, ſe Ådagalägga etc.

Dagas, *v. d.* dages.

Dager. Det blir dager, det begynder at dages.

Dagning, *f.* Daggry, Morgengry.

Dagg, -ar, *m.* Skibstamp, Kat. Dagga, *v. s. 1.* katte, tampe med Kat.

Dagg, *m.* (J. Dögg) Dug. Dagga, *v. n.* 1. dugge. Daggig, *adj.* dugget. Daggmask, -ar, *m.* Regnorm.

Dags, *adv.* Huru dags? Hvad Tid paa Dagen? Så dags, 1) ved den Tid, 2) for ſilde; f. E. han kommer så dags. Sängdags, ved Sengetid.

Dagtinga, *v. n.* 1. dagtinge g. D., handle om Forlig eller Fred, indgaa, ſlutte Forlig. Dagtingan, *f.* Underhandling. Dagtingare, *s. pl. m.* Underhandler.

Dagvis, Dagtals, *adv.* i Dagetal.

Dalarne, *pl.* et Landſkab i Sverige.

Dalkarl, -ar, *m.* en Mand fra Dalarne, Dalkarl. Dalkulla, -or, *f.* Kvinde derfra.

Dalk, -ar, *m.* haard Hud i Hænderne af Slid eller under Fødderne af Gang, Træl N. Dalkig, *adj.* trælhudet.

Dallra, *v. n.* 1. dirre, ryſte, bæve. Dallring, *f.* Dirren.

Dám, -er, *f.* Dame, Fruentimmer.

Dám, *n.* Damspel, *s. pl. n.* Dam, Damſpil. Sätta dam på, trække i Dam. -bricka, -or, *f.* Dambrikke. -bräde, -n, *n.* Dambræt. -spelare, *s. pl. m.* Damſpiller.

Dam, eller Damm, -ar, *m.* (J. Dammr) Dam, Kjærn. Dambord, *n.*, Damlucka, -or, *f.* Damſluſe. Damgreve, -ar, *m.* Digegreve, Opſynsmand over Digevæſenet.

Dam, Damb, Damm, *n.* Støv. Dammig, *adj*, ſtøvet. -borste, -ar, *m.* -viska, -or, *f.* Støvekoſt. -svamp, -ar, *m.* Bøviſt, Støvſvamp (Plante) *Lycoperdon.*

Damaskera, *v. a.* 1. damaſere, indlægge Guld- eller Sølvfigurer i Jern, lade anløbe blaat. Damaskering, *f.* Damaskor, *pl.* Gramaſker. Snöſokker, Støvſokker N.

Damma, -af, -bort, *v. a.* 1. ſtøve af. Damma ned, beſtøve, tilſtøve. Damma, *v. n.* 1. ſtøve. D.- bort, forſvinde i Støv. Dammande *n.* Damning, *f.* Støven.

Damast, *m.* Damaſk. -dräll, et Slags Linned til Dækketøj. -väfvare, *s. pl. m.* Damaſkvæver.

Dana, *v. a.* 1. danne. Danande, *n.*, Daning, *f.* Dannelſe (bruges mindre i Betydning af en højere Udvikling af Sjælens Evner (Bildning), men kun om materielle Gjenſtande.)

Dana-arf, *n.* (Droit d'aubaine) Danearv; et Lands Arveret til en død Udlændings Efterladenſkab.

Dank, -ar, *m.* Praas. Slå dank, gaa ledig, drive Dank.

Danka, *v. n.* 1. d. ſ. ſ. slå dank.

Danneman, *m. pl.* -män, (J. Danimadr) Dannemand, en Bondes Ti-

tel i Breve og Dokumenter. Danneqvinna, -or, *f.* Dannekvinde.

Dans, -ar, *m.* Dans. -gille, -n, *n.* -sällskap, *s. pl. n.* Danseselskab. -mästare, *s. pl. m.* 1) Dansemester, 2) Skjælm, Skalk. -sjuk, *adj.* dansesyg. -sjuka, *f.* Dansesyge.

Dansa, *v. a. & n.* danse. Dansande, *n.* Dansning, *f.* Dansen. Dansare, *s. pl. m.* Dansör, -er, *m.* Danser. Danserska, Dansarinna, -or, *f.* Dansös, -er, *f.* Danserinde.

Danska, *f.* 1) det Dansk [Sprog] 2) *pl.* -or, en dansk Kvinde.

Danviken, Sted udenfor Stockholm, hvor der er et Dolhus.

Danta, *v. a.* l. bagtale. Danta på, dadle.

Dar for Dagar, *pl.* af Dag.

Darr, *m.* eller Darrgräs, *n.* Bævregræs, Rystegræs D., Fjeldstarv N. *Briza media.*

Darra, *v. n.* l. skjælve, dirre. Darrning, *f.*

Darrhänd, *adj.* skjælvhændet. Darrhändhet, *f.*

Darrsjuka, *f.* Skjælvesyge.

Darrål, -ar, *m.* Navnet paa en Art elektrisk Aal, Sitteraal. *Gymnotus electricus.*

Dart, -ar, *m.* (E. Dart, Kastespyd) Daggert, Dolk.

Dartlar, *pl.* (i Mineral.) Orthoceratiter.

Dasa, *v. n.* l. daske, lesse, drive Tiden bort med Lesen og Ukyskhed.

Dater, *pl.* Daad.

Deg, -ar, *m.* (J. Deig) Dejg. -spad, *s. pl. n.* Dejgvand, Vand, hvori man ælter Mel til Dejg. -tråg, *s. pl. n.* Dejgtrug.

Dega sig, *v. r.* l. blive til Dejg.

Degig, *adj.* dejget. D-het, *f.*

Degel, -glar, *m.* (J. Deigull) Digel.

Deisa, *v. n.* l. vige tilbage (om et Skib) dejse. Dejsning, *f.*

Del, -ar, *m.* Del. **Dela**, *v. a.* l. dele. Delning, -ar, *f.* Deling. **Delare**, *s. pl. m.* 1) en som deler. Deler. 2) Divisor. **Dele**, *f.* Tvist (Jur.) Deloman, Voldgiftsmand. **Deltaga**, *v. n.* 3. (-tager, -tog, -tagit) deltage. Deltagande, *n.* Deltagelse. Deltagare, *s. pl. m.* Deltager. Delägare, *s. pl. m.* Delhaver, Interessent.

Der, *adv.* der. -an, *adv.* deran. Han är illa deran. -borta, *adv.* derhenne, derborte. -emellan, *adv.* derimellem. -emot, *adv.* derimod. -est, *konj.* dersom. -förbi, *adv.* derforbi. -före, *adv.* derfor. -föratt, fordi. -ifrån, *adv.* derfra. -igenom, *adv.* derigjennem. -in, *adv.* derind. -inne, -innanföre, -innom, *adv.* derinde. -intill, *adv.* derved, nærderved. -jemte, *adv.* 1) derhos, derved, 2) desuden, tillige. -medelst, *adv.* derved, ved dette Middel. -nedanför, *adv.* der nedenfor. -nere, *adv.* dernede. Deromkring, *adv.* 1) i Omegnen, 2) saa omtrent. -städes, -sammastädes, *adv.* dersteds. -upp, *adv.* derop. -uppe, *adv.* deroppe. -ut, *adv.* derud. -utaf, *adv.* deraf. -ute, *adv.* derude. -uti, -utinnan, *adv.* deri. -utom, -utöfver, *adv.* derover. Dervarande, *adj.* 1) derværende, 2) *n.* Nærværelse. Derå, *adv.* derpaa. Deråt, *adv.* derhen, dertil. Han ler deråt, han ler deraf.

Deras, *Genit.* deres.

Deschiffrera, *v. a.* l. dechiffrere, forklare noget, som er skrevet med Tegn.

Desman, *m.* Desmer. Desmans-bock, Desmerbuk. Desmans-katt, -er, *m.* Desmerkat. Desmansros, -or, *f.* Desmansrørt, -er, *f.* Desmerrose, Desmerurt D., Desmerknop, Grønknop N. *Adoxa moscatellina.*

Dess, *adj.* Innan dess, till dess, til den Tid. Till dess att, indtil at. Dessemellan, derimellem. -förinnan,

adv. inden den Tid. Dessförutan, *adv.* desforuden. -likes, *adv.* ligesaa. -utan, utom, *adv.* desuden.

Dess, *pron. Gen.* af den, dens, dets, hans, hendes.

Desse, dessa, *pron. pl.* disse.

Dest, *adj.* lasket, alt for fed. Desthet, *f.*

Detta, *pron.* dette. Før detta, forhenværende. (F. ci devant).

Dia, *v. a.* 1. Di, *v. a.* 2. *1.* die. Dilamm, *s. pl. n.* Dæggelam.

Djefvul, -flar, *m.* (Gr. Diabolos. A. S. Deofol) Djævel. Djefvulskap, Djefvulstyg, Djævelskab. Djefvulsk, Djefla, *adj.* djævelsk.

Djekne, -ar, *m.* Studerende ved et Gymnasium.

Djerf, *adj.* (J. diarfr) djærv. Djerfhet, *f*, Djerfvas, *v. d.* (J. dirfast) fordriste sig til.

Digel, glar, *m.* Digle i en Bogtrykkerpresse.

Diger, *adj.* tyk.

Digerdöden, den sorte Død, Svartedauden i det 14de Aarhundrede.

Digna, *v. n.* 1. segne, synke til Jorden. Dignande, *n.*

Dihorn, *s. pl. n.* Dæggehorn, Pattegjas.

Dika, *v. a.* 1. (A. S. dician) grave Grøfter. Dikare, *s. pl. m.* Dikning, *f.*

Dike, -n, *n.* Dige, Grøft, Vejt N.

Dikt, -er, *m.* 1) Digt, 2) Opdigtelse.

Dikta, *v. a.* 1. 1) digte, 2) opdigte, paadigte. Diktare, *s. pl. m.* Løgner, (aldrig i Bemærkelsen Skjald). Diktande, *n.* -ning, *f.* Opdigtelse. Diktan och Traktan, Digten og Tragten.

Dikta, *v. a.* 1. dikte, gjøre tæt; drf. Diktning, *f.*

Dilamm, *s. pl. n.* Dæggelam, Pattelam.

Dill, *m.* (A. S. Dill) Dild. *Anethum.*

Dimma, Dimba, -or, *f.* (J. Dimma, Mørke) Taage, Skaadde N. Dimmig, *adj.* taaget, disig, dim N.

Dimpa, *v. n.* 3. (dimper, damp, *pl.* dumpo, dumpit) dumpe, falde.

Dingla, *v. n.* 1. (J. dingla) dingle. Dinglande, *n.* Dinglen.

Disig, *adj.* uklar ved Taage, disig, dim N.

Disk, -ar, *m.* Disk. Diskar, *pl.* smudset Bordtøj. Diskbunke, -ar, *m.* Skyllebalje, Skyllekar. Disktrasa, -or, *f.* Klud, Karklud, Vaskeklud, Tvaage N. Disktvätterska, -or, *f.* Opvaskerpige. Diskvatten, *n.* Skyllevand. Diska, *v. a.* 1. opvaske de paa Bordet brugte Fade og Kar.

Dissa, *v. a.* 1. (dagl. Tal) die, patte.

Dit, *adv.* did. Ditåt, didhen.

Djup, *adj.* (J. diupr) dyb. Djup, *s. pl. n.* (J. Diup) Dyb. Djuphammare, *s. pl. m.* Dybhammer. Djuphet, Djuplek, *f.* (Möso-Goth. Diupitha) Dybde, Dybhed. Djupna, *v. n.* 1. blive dyb. Djupsinnig, *adj.* dybsindig. -sinnighet, *f.* Dybsindighed. Djupt, *adv.* dybt. Han ligger icke djupt, han stikker ikke dybt. Djuptänkt, *adj.* dybtænkt. Djupögd, *adj.* huuløjet.

Djur, *s. pl. n.* Dyr. -beskrifning, *f.* Dyrelære. -fäktning, -ar, *f.* Dyrefegtning. -gård, -ar, *m.* Dyrehave. -läkare, *s. pl. m.* Dyrelæge. -rike, *n.* Dyrerige. -vaktare, *s. pl. m.* Dyrevogter. -växt, -er, *m.* Plante-dyr, Dyrplante. *Zoophyton* eller *phythozoon.* Djurisk, *adj.* dyrisk. Djuriskhet, *f.*

Dobbel, *n.* Dobbel, Lykkespil. Dobla, *v. a.* 1. doble. Doblande, *n.* Doblare, *s. pl. m.* Dobler.

Dock, *konj.* (T. doch) dog.

Docka, -or, *f.* 1) Dukke, 2) [E. Dock] Dok, Skibsdok. Dockmakare, *s. pl.*

m. Dukkemager. Dockspel, s. pl. n. Dukkespil.

Doddra, -or, f. Dodder, (Plante) *Myagrum sativum, Lin.*

Dof, adj. lummer. Dofhet, Dofvarm, adj. kvalmhed. Dofhetta, f.

Dofhjort, -ar, m. Daadyr, Daahjort. Dofhind, -ar, f. Daahind.

Doft, n. 1) Duft, Mélstøv. Dofta, v. n. 1. 1) dufte, 2) støve, give fint Støv fra sig. Dofta, v. a. 1. -af, -bort, støve af. Doftning, f. 1) Duften, 2) Støven.

Dofva, f. Dvale.

Dogg, -ar, m. (E. Dog) Dogge, Bulbider.

Dogsen, adj. (hos Almuen) duelig, dygtig.

Dok, s. pl. n. Slør.

Dold, adj. v. dulgt.

Dolk, -ar, m. Dolk. -styng, s. pl. n. Dolkestik.

Dolsk, adj. (J. Dosk, Tøven) 1) dorsk, doven, 2) lumsk.

Dolska, f. Dolskhet, f. 1) Dorskhed, 2) Lumskhed.

Dom, m. (T. Dom) Kuppel, Domkirke. -herre, ar, m. 1) Domherre, 2) Dompap (Fugl) *Loxia pyrrhula.* -kyrka, -or, f. Domkirke. -prost, -ar, m. Stifts-Provst.

Dom, -ar, m. (J. Domr) Dom. Yttersta dommen, den yderste Dom. -bok, -böcker, f. Dombog. Domför, adj. kompetent, berettiget til at afsige Dom. -hafvande, Dommer. -qval, s. pl. n. ulovlig Kulkastelse af en Dom. Domsrätt, m. Domsret, Jurisdiksjon. -saga, -or, f. et Jurisdiksjons-Distrikt, i Sverige et eller flere Herreder, hvis Dommer kaldes Häradshöfding. Flere saadanne Distrikter udgjør en Lagsaga, hvis Dommer kaldes Lagman. Domskäl, s. pl. n. Præmis, den endelige Grund, hvorefter Dommen eller Kjendelsen afsiges. -slut, s. pl. n. Domslutning. -stol, -ar, m. Domstol. Högsta D., Højeste Ret. -säte, -n, n. Dommersæde. -villa, f. urigtig Kjendelse, Rettens Krænkelse. -väldigt, adv. vilkaarligen.

Domare, s. pl. m. (A. S. Domere) Dommer. Domare-boken, (Bibl.) Dommernes Bog. Domare-embete, n. Dommerembede. Domaresäte, -n, n. Dommersæde.

Dominalgods, s. pl. n. Domæne, Kammergods. Domfästa, v. a. 1. stadfæste ved Dom.

Domkraft, -or, m. Donkraft.

Domna, v. n. 1. D. bort, bedøves, tabe Følelsen. Foten domnar, Foden sover. Domning, f.

Don, s. pl. n. Redskab, Greje, Bunad N. Ækdon, Kjøretøj. Elddon. Fyrtøj. Skrifdon, Skrivertøj.

Dona, -or, f. Done, et Slags Fuglesnare. Dongång, m. Donesti.

Donlägig, adj. (T. donlegig) fraa.

Dop, s. pl. n. (T. Taufe, N. S. Døpe) Daab. -bevis, n. -sedel, -dlar, m. Dobeseddel. -bäcken, n. -funt, m. Dobefont. -förrättning, -ar, f. Daabshandling. -namn, s. pl. n. Dobenavn. -skål, -ar, m. Dobefad. -vatten, n. Dobevand.

Doppa, v. a. 1. dyppe. Doppning, f. Dypning. Dopp, n. Dyppelse, det hvori noget dyppes.

Dora, n. pr. f. (dagl. T.) Dorotea, Dorte.

Dosa, -or, f. (T. Dose) Daase.

Dosera, v. n. 1. hælde (i Jnsjenior-Videnskab). Dosering f.

Dosta, or, f. Merian, Tost, Klevhumle. *Origanum.*

Dotter, f. pl. Döttrar, Datter.

Drabba, v. a. 1. naa, ramme, raake N. Drabba sammam, stride, fegte.

Drabbning, -ar, f. Strid, Kamp, Træfning.

Draf, m. Mast, Drav N.

Drafvel, n. 1) Skrammel, unyttigt Tøj 2) Snikfnak, Brøvl, Baas.

Drag, s. pl. n. Drag, Træk. -band, s. pl. n. Trækkebaand. -bom, -mar, m. Trækbom. -fri, adj. fri for Træk. -full, adj. fuld af Træk. -hål, s. pl. n. Trækhul. -kraft, m. Tiltrækningskraft. -kreatur, s. pl. n. Trækdyr, Slæbedyr, Dragedyr, Øksen og Heste. -kärra, -or, f. liden Kjærre. -lina, -or, f. Trækline. -not, -ar, m. -nät, s. pl. n. Trækknod, Dragnot N. -oxe, -ar, m. Plovokse D., Plogokse N. -plåster, s. pl. n. Trækplaster. -rör, s. pl. n. Trækrør. -sjuka, f. Krilleſyge. Raphania. -skraf, -var, m. Trækkitrue. -spik, -ar, m. tyk Spiger. -ugn, -ar, m. Trækovn, Vindovn.

Draga, v. a. 3. (drager, drog, dragit) drage, trække. Dragas, v. d. drages. Dragande, p. a. På dragande kall och embetes vägnar, i Kraft af Ens Embede. Dragare, s. pl. m. Drager, Lastdyr. Dragning, f. Trækning.

Dragge, Dragg, -ar, m. Dræg D., Sokn N. Redskab til at optage noget af Havbunden med. Dragga, v. n. 1. dræggе, søkne. Draggning, f. Søkning.

Drake, -ar, m. Drage. Drakört, -er, f. (Plante), Dracæna draco, Lin.

Dref, n. Drev, Drevstok. -mat, m. -tåt, -ar, m. Opviklet gammelt Tougværk, Drev. -yxa, -or, f. Økse til at kalfatre Skibe med. Drefva, v. a. 1. dikte, kalfatre.

Dregel, m. Sagl, Spyt, Slæv N. -duk, -ar, m. Sagledug. -kur, er, m. Spytteklur. Dreglig, adj. saglet, slæver N.

Dregla, v. n. 1. sagle, slæve N. Draglare, s. pl. m. Sagler, Sagleskjæg. Dregling, f. Sagten.

Dreja, v. a. 1. dreje, vende. Drejare, s. pl. m. Drejning, f.

Drick, -er, m. Drik. Drika-bror, m. Drikkebroder. Drika-he, -r, m. Drikkekar for Kreaturene. -kärl, s. pl. n. Drikkekar. -lag, s. pl. n. Drikkelag. -offer, s. pl. n. Drikoffer. -penningar, pl. Drikkepenge, Drikkestilling. -sjuka, f. Drikkesyge. Dipsomania. -vara, -or, f. Drikkevare.

Dricka, n. Drikke. Svagdricka, n. tyndt Øl, Svagdrikke. Dricksglas, s. pl. n. Drikkeglas, Ølglas. Drikskanna, -or, f. Drikkekande. -fat, s. pl. n. -tunna, -or, f. Øltønde.

Dricka, v. a. 3. (dricker, dracк, pl. drucko, druckit) [3. dreeka] drikke. Drickare, s. pl. m. Drikker, bruges mest i Sammensætninger f. Ex. Kaffedrickare. Drickbar, adj. drikkelig. Dricksning, f. Drikken.

Drifbom, -ar, m. Drevstok.

Drifbänk, -ar, m. Mistbænk. Drifsjäder, -drar, m. Drivefjæder. Drifhammare, s. pl. m. Drivhammer. Drifholts, n. Drivetræ hos Bogtrykkere, hvormed Kilerne drives ind, som holde Formen fast i Rammen.

Drifhärd, -ar, m. Ovn, hvori Metaller renses.

Drifklubba, -or, f. Drivekolle D., Driveklubbe N.

Drifnät, s. pl. n. Drivegarn, Drivvod.

Driftimmer, n. Drivtømmer.

Drifva, v. a. 1. dikte, kalfatre. Drefning, f.

Drifva, v. a. 3. [3. drifa] (drifver, dref, drifvit) drive. Drifvande, n. Drifning, f. Driven, Drivning. Drifvare, s. pl. m. Driver.

Drifva, -or, f. (3. Drifa) Drive, Dynge.

Drill, -ar, m. 1) Dril, Drilbor, 2) Rat. -borr, -ar, m. Drilbor. -båge, -ar, m. en Bue, som Laasesmedene bruge til deres Borer. -tåg, s. pl.

n. Ratline. Drilla, v. a. 1. drille, bore Hul ved en Dril. D. en sak, dreje en Sag.
Drill, -ar, m. Trille i Musik. Drilla, v. a. 1. slaae Triller. Drillning, f.
Drinkare, s. pl. m. Dranker,
Drista, v. n. & r. driste. Dristeligen, adv. dristigt.
Dropp, n. et Dryp (Tagdryp). -fat, s. pl. n. Dryppefad. -fri, adj. dryp-fri. -is, -ar, m. Istap under Tage. -ränna, -or, f. Dryptænde. -sten, m. Drypstén, Stalactites.
Droppe, -ar, m. Droppa, f. (A. S. Dropa) Draabe. Droppflaska, -or, f. Draabeflaske. Dropptals, Droppvis, adv. draabevis, i Draabetal. Droppört, f. en Plante. Filago. Lin.
Droppa, v. n. 1. dryppe.
Drossa, v. a. & n. (Goth. driusan) drysse.
Drosse, d. s. s. Dråse.
Drots, Drotset, m. (J. Dróttseti) Drost.
Drottning, -ar, f. (J. Drotning) Dronning.
Drucken, adj. (J. druckin) drukken, beskjænket. D-het, f. Drukkenskab.
Drufva, -or. f. (N. S. Druve, gl. T. Drubo) Drue. Drufhagel, s. pl. n. Druehagl, Kartesjer. Drufhinna, or, f. Øjets Druehinde. Drufklase, -ar, m. Drueklase. Drufmust, m. Druemost. Drufsaft, m. Druesaft.
Drumla, v. n. 1. dronte D., nole, være sénfærdig, klodset, drole N. Drumlande, n. Drumlare, s. pl. m. Dronter, Nøler, Klods. Drumlig, adj. sénfærdig, klodset. D-het, f.
Drunkna, v. n. 1. drukne, omkomme i Vand. (T. ertrinken). Drunkning, f.
Drunt, -ar, m. (dagl. T.) Fjert. Drunta, v. n. 1. fjerte.
Drus, n. et Slags Erts.
Dryck, -er, m. Drik. Starka drycker, stærke Drikke. Svika i dryckom, skulke i Drikkelag. Dryckenskap, m. Drik, Svir, Fylderi, Drukkenskab. Dryckesbroder, m. Drikkebroder. Dryckeskämpe, -ar, Drikkekjæmpe. Dryckeskärl, s. pl. n. Drikkekar. Dryckeslag, s. pl. n. Drikkelag. Dryckesvisa, -or, f. Drikkevise.
Dryfta, v. a. 1. (J. dreifa, A. S. dræfon, sprede) drifte eller drofte, ryste, udtærske Kornet i et Sold eller i et Trug, for at rense det. Dryftning, f.
Dryg, adj. (J. driugr) 1) drøj, 2) stolt, hovmodig. Dryghet, f. 1) Drøjhed, 2) Stolthed, hovmodig. Drygsel, m. d. s.
Drypa, v. a. & n. 3. (dryper, dröp, pl. drupo, drupit) [J. driupa] dryppe. Drypning, f.
Dråp, s. pl. n. (J. Dráp) Drab. Dråpmål s. pl. n. Drabssag. Dråpslag, s. pl. n. Dødsslag, Banesaar.
Dråpare, s. pl. m. (J. Drapari) Drabsmand, Dræber.
Dråpelig, adj. drabelig, herlig, fortræffelig.
Dråse, -ar, m. Dynge af drøftet Korn.
Dråsig, adj. (E. drowsily) drøsevorn, nøtet, sénfærdig, (i dagl. T.)
Drägel, d. s. s. Dregel.
Drägelig, Dräglig, adj. (T. erträglich) fordragelig, taalelig, udstaaelig. D-het, f.
Drägg, m. (J. Dregg, E. Dregs) Bundfald, Bærme. Dräggig, adj. bærmet, tyk af Bærme.
Drägt, -er, 1) Dragt, Klædedragt, 2) et Geværs Drivekraft. 3) Skibes Drægtighed. 4) Yngel, som Hundyr føde paa en Gang; Kuld. D-tid, m. Tid, hvori et Dyr er drægtigt. Drägtig, adj, drægtig, 2) indbrin-

gende. D-het, om Hundyr og Skibe.

Dräll, -er, *m*, Drejel. -duk, -ar, *m*. Drejels Dug.

Drälla, *v. a.* 2. *1.* lade noget falde hist og her.

Dräng, -ar, *m*. (J. Drengr) Tjener, Tjenestekarl, Gaardskarl. Drängstuga, -or, *f*. -kammare, *s. pl. m*. Kammer, hvori Tjenerne ligge, Drengestue.

Drängaskändare, *s. pl. m*. Pæderast.

Dränka, *v. a.* 1. (Tertränken) drukne. Dränkande, *n*. Dränkning, *f*. Druknelse.

Dräpa, *v. a.* 2. *1.* & 3. (dräper; drap, *pl*. dräpo, dräpte; dräpit, el. dräpt) [J. drepa] dræbe. Dräpande, *n*. Dräpning *f*.

Drätsel, *m*. Statsindtægter, Finanser, -verk, *n*. Finansvæsen. -kammare, *m. s. pl*. Opsynet med en Stads Bymark, de som inddrive dens Landskyld.

Drätsla, *v. a.* 1. trævle op. Drätsling, *f*.

Drög, -ar, *m*. Slæde, Sluffe.

Dröja, *v. n.* 2. *1.* tove, dvæle. D. qvar, blive igjen, blive paa et Sted. Dröjande, *n*. Dröjsmål, *n*. Toven, Nølen, Dvælen, Forsinkelse.

Dröm, -mar, *m*. Drøm. -bok, *f*. Drømmebog. -tydare, *s. pl. m*. Drømmetyder. -tydning, *f*. -tyderi, *n*. Drømmetydning. Drömma, *v. n.* 2. *1.* drømme. Drömmande, *n*. Drømmen. Drömmare, *s. pl. m*. Drømmer. Drömmerska, *f*.

Dröna, *v. n.* 2. *2.* (J. drynia) drøne, done N. 2) drøje, nøle, være sénfærdig. Drönande, *n*.

Drönare, *s. pl. m*. 1) Drøjer, Nøler, 2) Drone, Vandbi. Drönig, *adj*. séndrægtig, træg, drøsevorn.

Dröppel, -plar, *m*. Dryppert, *Gonorrhoea*. Dröppla ned, *v. a.* 1. paaføre En Dryppert.

Du, *pron. pers*. Du. Dua, *v. a.* 1. dute, sige Du til En. Duande, *n*. Duskål, *m*. Dus. Dubroder, *m*. Dusbroder. Dusyster, *f*. Dusføster.

Dubba, *v. a.* 1. slaae til Riöder. Dubbning, *f*.

Dubbel, *adj*. dobbelt. D. -bössa, -or, Haandgevær med to Løb. Dubblera, *v. a.* 1. fordoble. Dublering, *f*.

Ducksten, *m*. et Slags Drypstén, Dukstén.

Dufna, *v. n.* 1. dovne, tabe sin Kraft (om Drikkevarer). Vinet har dufnat. Vinen er bleven doven. Dufning, *f*.

Dufva, -or, *f*. (J. Dufa. A. S. Duva) Due. Dufbo, -n, *n*. Duerede. Duerejr N. Dufbonde, *m*. -hane, -ar, *m*. Durik, Duehan. Duffalk, -ar, *m*. -hök, -ar, *m*. Duefalk, Duehøg, *Falco palumbarius*. Dufhona, -or, *f*. Hundue. -hus, *s. pl. n*. Duehus. -kulla, -or, *f*. Skovstjerne, Vintergrøn D., Fagerblom, Skovpryd, Øjnegræs N. *Trientalis*. -slag, *s. pl. n*. Dueslag. -träck, *m*. Dueskarn. -unge, -ar, *m*. Dueunge. Han är ingen dufunge, han er ingen Grønskolling.

Dufven, *adj*. (J. dofinn) doven, som har mistet sin Kraft og Smag. Dufvenhet, *f*. Dovenhed.

Duga, *v. n.* 1. (J. duga, A. S. dugan) due, nytte, være brugelig eller skikket til. Det duger fresta, man kan forsøge, *tentare licet*.

Dugelig, *adj*. brugbar, duelig, dygtig. Dugelighet, *f*. Duelighed, Dygtighed.

Duglös, *adj*. uduelig. D-het, *f*. Uduelighed.

Dugg, *m*. Duggregn, *n*, Støvregn, Dusjregn, Yr N. Dugga, *v. n.*

l. regne fint, støvregne, yre, dusje N.

Dagtig, *adj.* (N. S. dugtig) dygtig, Dugtighet, *f.*

Duk, -ar, *m.* (J. Dukr) Dug. -tyg, *n.* Dækketøj. **Duka**, *v. a.* l. dække, forsyne et Bord med Dækketøj. **D. af**, dække af. **Dukning**, *f.* Borddækning.

Duka under, *v. n.* l. ligge under, bukke under, give tabt, komme til kort.

Dulgadråp, Drab, hvis Gjerningsmand man ikke kan opdage.

Dum, *adj.* dum, indskrænket. **Dumhet**, *f.* Dumhed. **Dumbom**, *m.* Dumrian, **Dumhufvud**, -en, *n.* Dumhoved, Dumrian.

Dum, Dumb, *adj.* (A. S. domp) stum. **Dumme, Dumbe**, -ar, *m.* En, som er stum.

Dun, *s. pl. n.* (J. Dun) Dun. **Dunig**, *adj.* dunet. -bädd, -ar, *m.* Dunseng, Seng med Dundyner i. **Duna ned**, *v. a.* l. udfjedre, tilrakke med Fjær eller Dun.

Dunder, *n.* Dunder, Brag, Bulder. -slag, *s. pl. n.* Tordenslag. figurl. forfærdelig Tidende. **Dundra**, *v. n.* l. dundre. **Dundrande**, *n.* Dundren.

Dunge, -ar, *m.* Skov, Lund, Holt N.

Dunka, *v. a.* l. slaa, banke. **Dunkning**, *f.*

Dunsa, *v. n.* l. styrte, falde ned, ligesom en Træklods.

Dunst, -er, *m.* Dunst. -hål, -rör, *s. pl. n.* Dunsthul. -kula, -or, *f.* Vind- eller Dampkugle. **Dunsta**, *v. n.* l. dunste. **Dunstning**, *f.* **Dunstig**, *adj.* dunstfuld.

Durk, -ar, *m.* Kammer nedeni et Skib.

Durkfart, *m.* Durktåg, *n.* Gjennemfart, Gjennemrejse.

Durklopp, *n.* Durklob, Diarrhoea.

Durksigtig, *adj.* (T. durchsichtig) gjennemsigtig.

Durkslag, *s. pl. n.* (T. Durchschlag) Dørslag.

Dusch, *m.* Duschbad, *s. pl. n.* Dusjbad, naar en Vandstraale sættes paa Badegjæsten.

Dusk, *n.* surt, fugtig Vejr. **Duskig**, *adj.* Duskigt väder, d. s. s. Dusk.

Dussin, *n.* Dusin. -tals, *adv.* i dusinvis.

Dvala, *f.* Dvale.

Dvelk, *n.* (T. Zwilch) Dvælg, et Slags Lærred.

Dväljas, *v. d.* 2. *l.* (dväljes, dvaldes, dvalts) [J. dvelia] dvæle.

Dy, Thy, *pron.* (gaml. bruges undertiden for det, dessa, især bibl. og jurid.) I dy mål, i saa Fald, under saadanne Omstændigheder.

Dy, *f.* (J. Dy, o: et Vandpus) Dynd. **Dyig, dyaktig, dykfull**, *adj.* dyndet, fuld af Dynd. **Dybotten**, *m.* Sø- eller Flodbund, der er fuld af Dynd. **Dyplanta**, -or, *f.* Dyndurt D., Vestlegro N., *Limosella.*

Dyfla, *v. n.* l. stride med Ord, disputere (dagl. T.). **Dyflande** *n.*

Dyfvelsträck, *m.* Dyvelsdræk, *Assa foetida.*

Dygd, -er, *f.* (J. Dygd, A. S. Dugud) Dyd. **Dygdelära**, *f.* Dydelære. **Dygderik, Dygdesam**, *adj.* dydefuld. **Dygdig**, *adj.* dydig.

Dygn, *s. pl. n.* Døgn.

Dyka, *v. n.* l. 2. dukke, dykke ned under Vandet. **Dykning**, *f.* Handlingen at dykke. **Dykare**, *s. pl. m.* 1) Dykker, 2) et Insekt, *Dytiscus.* **Dykarklocka**, -or, *f.* Dykkerklokke. **Dykeri**, *n.* Dykkeri, Redningskompani.

Dykfogel, -glar, *m.* Topand, Skrække D., Fiskand, Mortand N., *Mergus.*

Dylik, *adj.* ligedan, slig, saadan.

Dymedelst, *adv.* desformedelst.
Dymling, -ar, *m.* Dimling, Trænagle, Plug N.
Dymmelvecka, *f.* (J. og gl. Sv. Dymbill-vika) Dimmeluge.
Dynga, *f.* Mog. Dyngbär, -ar, *m.* Mogbor. -bänk, -ar, *m.* Miſtbænk. -grep, -ar, *m.* Mogfork, Moggreb. -grop, -ar, *m.* Moggrav. -hake, -ar, *m.* Moghakke, Moggræv N. -hög, -ar, *m.* Mødding. -kärra, -or, *f.* Mogkjærre. -körare, *s. pl. m.* Mogkjører, Mogkuſk. -körning, *f.* Mogkjørſel. -lass, *s. pl. n.* Moglas. -pöl, -puss, -ar, *m.* Møddingpøl, Lortpuss N. -skäfvel, -ſlar, *m.* Mogſkuffel. -stack, -ar, *m.* d. ſ. ſ. Dynghög. -stad, *m.* Møddingſted. -vagn, -ar, *m.* Mogvogn. -vatten, *n.* Møddingvand.
Dynga, *v. n. & r.* l. møge ſig, kaſte Møget fra ſig (om Kreaturene). Dynga ned, D. full, bemøge, beſudle, tilſøle. Dyngig, *adj.* møget, tilſølet.
Dyning, -ar, *m.* (Holl. Duyninge) Dønning (en bølgende Bevægelſe i Havet efter Uvejr).
Dynstock, -ar, *m.* Underlagsbjelke.
Dynt, *n.* Tinter hos Sviin.
Dyrk, -ar, *m.* Dirk. Dyrka upp, *v. a.* l. dirke op en Laas. Dyrkning, *f.* Dyrkfri, *adj.* dirkefri.
Dyrka, *v. a.* l. eller d. upp, drive op, overbyde. Dyrkning, *f.*
Dyrka, *v. a.* l. (J. dyrka) dyrke. Dyrkan, *f.* Dyrkelſe. Dyrkansvärd, *adj.* tilbedelſesværdig. Dyrkare, *s. pl. m.* Dyrker.
Dyrköpt, *adj.* dyrekjøbt.
Dyrlegd, *adj.* ſom lader ſig dyrt betale.
Dyster, *adj.* (T. düſter) mørk, ſkummel, fortrædelig, knarvorren. D-het, *f.*
Då, *adv. & konj.* (J. thá, gl. Sv. thä) da. Då och då, af og til, engang imellem, nu og da.
Däd, bruges kun i Talemaaden: råd och däd, Raad og Daad. (T. Rath und That).
Däf, *adj.* dump, huſ (om Lyd).
Däfhjort, *o. ſl.* ſe Dofhjort.
Däga, (hos Almuen) d. f. ſ. Duga.
Dälig, *adj.* uſel, ſlet, ſvag, ſyg. D-het, *f.*
Dän, -ar, *m.* Hampenelde, dov Nelde D., Daa, Dæen N. *Galeopsis Tetrahit.*
Dån, Don, Bragen, Bulder. Dåna, *v. n.* l. done, dundre, brage. Dånande, *n.*
Dåna, *v. n.* l. D. af, bort, daane, beſvime. Dånande, *n.* Dåning, -ar, *f.* Daanelſe, Beſvimelſe. Dånögd, *adj.* ſom har matte Øine, dødøjet.
Dåra, *v. a.* l. daare. Dårande, *n.*
Dåre, -ar, *m.* (T. der Thor) Daare. Däraktig, *adj.* taabelig. D-het, *f.* Daarſkab, Taabelighed. Dårhus, *s. pl. n.* Daarekiſte, Dollhus. Dårhushjon, *s. pl. n.* Daarekiſtelem, Dolhuslem.
Dårrepe, *m.* Svingel D., Bygſvingling, Bygſjak N. *Lolium temulentum.*
Dårskap, -er, *m.* Daarſkab.
Däsig, *adj.* (dagl. T.) døſig.
Dävarande, *adj.* daværende.
Däck, *s. pl. n.* (N. S. Dæck) Dæk. Däckabalk, -ar, *m.* Dæksbjælke. Däcka, *v. a.* l. forſyne med Dæk. Däckning, *f.*
Däcker, *m.* Deger, et Antal af 10.
Dädan, *adv.* derfra, deden.
Däfna, *v. n.* l. blive fugtig. Däfnande, *n.*
Däfven, *adj.* fugtig. D-het, *f.* Fugtighed.
Dägelig, däjelig, *adj.* (J. dægilegr) dejlig. D-het, *f.* Dejlighed.
Dägga, *v. a.* l. die (om Dyr). Däggande djur, Pattedyr.
Däja, Deja, -or, *f.* Kvindfolk, ſom har Opſyn over Kvæget; Budeje N.

Däld, -er, *f.* (J. Dæld) liden Dal, Jol, Kvam N. Däldig, *adj.* fuld af Dale.

Dämpa, *v. a.* 1. dæmpe. Dämpande, *n.* Dæmpning.

Dänga, *v. a.* 2. *1.* banke, slaa. Dängning *f.*

Däxel, -xlar, *m.* Bodkeroks, Dækfel.

Dö, *v. n.* 2. *1.* (dör, dödde eller dog, dött) [J. deya) dø. D. undan, aabne Plads for En ved sin Død.

Död, *f.* & *m.* Død. Dödsblek, *adj.* dødbleg. Dödsblekhet, *f.* Dødblegned. Dödsfall, *s. pl. n.* Dødsfald. Dödgräfvare, *s. pl. m.* (T. Todtengräber) Graver, Kirkegaardsgraver. Dödsklocka, -or, *f.* Dødningsklokke, Ligklokke. Dödsknäck, -ar, *m.* Dødsslag, *s. pl. n.* dødeligt Slag, Banesaar. Dödkött, *n.* Dødskjød i Saar. Dödssak, -er, *f.* Dødssag, Livssag. Dödssjuk, *adj.* dødeligt syg. Dödskalle, -ar, *m.* Dødninghoved, Dødningskolt N. Dödssvett, *m.* Dødssved. Dödssång, *m.* Dødssang. Dödssäng, *f.* Dødseng. Dödssätt, *n.* Dødsmaade. Dödstecken, *s. pl. n.* Dødstegn. Dödstimma, *f.* Dødstime. Dödsångest, *m.* Dødsangst. Döds-år, *s. pl. n.* Dødsaar.

Döda, *v. a.* 1. skille ved Livet, dræbe, døde. D. sina Lustar, tæmme sine Lyster. D. en förskrifning, mortificere en Forskrivning. D. åminnelsen af en sak, udslette Erindringen om en Ting. Dödande, *n.* Dødkødd, *adj.* dødfødt.

Dödlik, *adj.* lig en Dødning, dødbleg.

Döds, till döds, til Døde. Störja sig till döds, sørge sig til Døde.

Döf, *adj.* (J. daufr) døv. -drick, *m.* -medel, *n.* Dvaledrik, Dovedrik. Döfhet, *f.* Døvhed.

Döfva, *v. a.* 1. døve. Döfvande, *n.* Döfning, *f.* Døvelse. Döfvare, *s. pl. m.* Dæmper (paa Instrum.)

Dölja, *v. a.* 2 *1.* (döljer; dolde, dölje; dolt, dölt) [J. dylia] dølge. D. undan, fordølge. Döljande, *n.*

Döma, dömma, *v. a.* 2. *1.* (J. dœma) dømme.

Döpa, *v. a.* 2. *2.* (A. S. depan) døbe. Döpare, *s. pl. m.* Døber. Johannes Döparen, Johannes den Døber. Återdöpare, Gjendøber. Återdöpning, *f.* gjentagen Daab, Gjendaab. Döpning, *f.* Daabshandling.

Döpelse, *m.* Daab. Döpelsens Sakrament, Daabens Sakrament. Döpelsebevis, *s. pl. n.* Døbeseddel. Döpelsefunt, -ar, *m.* Døbefunt. Döpelseförbund, *n.* Daabspagt. Döpelseförrättning, -ar, *f.* Daabshandling.

Dorj, -ar, *f.* et Slags Anglesnor til Fisk. Dorj N.

Dörr, -ar, *m.* Dør. -hake, -ar, *m.* Dørakfel, Dørstabel, Dørhængsel. -port, -er, *m.* Dørstolpe. -spegel, -glar, *m.* Dørspejl. -vaktare, *s. pl. m.* Dørvogter. -vakterska, -or, *f.* Dørvogterske. Dörrvärd, -ar, *m.* (forældet) Dørvogter.

Dös, -ar, *m.* Hø- eller Halmstak.

E.

Ebb, *m.* Ebbe D., Fjære N.

Ebenholts, *n.* Ebenholtstræ, *n.* (T. Ebenholz) Ibenholt. Ebenholtsträd, *s. pl. n.* d. s. Ebenist, -er, *m.* Snedker, som gjør Arbejde af Ibenholt, Kunstsnedker.

Eckel, *n.* (T. Ekel) Ækel ed, Væmmelse. Ekla, *v. n.* 1. opvække Væmmelse. Det ecklar mig. Ecklig, Eckelaktig, *adj.* (T. ekelig, ekelicht) ækel, væmmelig.

Eckergräs, *n.* Ager Kamille, graa Kamel D., Ekkregras N. *Anthemis arvensis.*

Ed, *s. pl. n.* Ejd N., Jordtange D., *Isthmus* L.

Ed, -er, *m.* Ed. Fattig-ed, den Ed, En maa gjøre paa at han er fattig, naar han vil have sin Sag ført for Retten uden Betaling. Edsbrott, *s. pl. n.* Edsbrud. Edsbrytare, *s. pl. m.* Edsbryder, Edsviger, En, der bryder, hvad han under Ed har lovet. Edsförbund, *s. pl. n.* edeligt Forbund, Edspagt, Edsforbund. Edsförbunden, *adj.* som staaer i edeligt Forbund med nogen. Edsförvandt, *adj.* -förvandtskap, *n. d. s. s.* Edsförbund, -förbunden. Edgång, -ar, *m.* Eds Aflæggelse for Retten. Edsöre, *n.* Krænkelse af den offentlige Sikkerhed. Bryta Edsöre, begaa Vold og Hærværk. Edsöresbrott eller Edsöresmål, *s. pl. n.* Kriminalsag, hvori der paastaaes Voldsbøder. Edelig, *adj.* edelig. Edelig borgen, edeligt Ansvar, edelig Kaution. Edsvuren, *adj.* edsvoren.

Edar, *pron. pers.* (forældet) for Eder, Eder.

Eder, *pl.* Edre, Edra, *pron. pers.* Eders, Deres. För eder skull, for Deres Skyld, for Eders Skyld. Eders, Ers, bruges i Titler f. E. Eders Majestät, Deres Majestæt. Eders kongl. Höghet, Deres kongl. Høihed. Eders Högvördighet, Deres Højærværdighed.

Edla, *n. prop. f.* Adelaide.

Edor, (forældet) for Edra, Deres, Eders.

Efsingar, *pl.* Hefseter N., Garn- eller Traadender, Traadskykker.

Efter, *præp. & adv.* 1) efter, 2) *konj.* fordi, efterdi, siden.

Efterapa, *v. a.* 1, efterabe. Efterapare, *s. pl. m.* Efteraber. Efterapning, *f.* Efterabelse.

Efterbergning, *f.* Høst, hvor man alt engang har høstet, Efterhøst, Haa N.

Efterbete, *n.* Eftergræsning.

Efterbröllop, *s. pl. n.* Efterbryllop, Andendagsbryllop.

Efterbörd, *m.* Efterbyrd, *Secundinæ.*

Efterdöme, -n, *s.* (J. Eftirdæmi) Eksempel, Mønster. Efterdömlig, *adj.* værd at efterlignes.

Efterflöd, *n.* Kvinders Renøning efter Barselseng.

Efterfråga, *v. a.* 1. efterspørge. Efterfrågan, *f.* Efterfrågning, -ar, *f.* Efterspørgsel.

Efterfölja, *v. a.* 2. *1.* (A. S. efterfylgian) efterfølge. Efterföljare, *s. pl. m.* Efterfølger, Eftermand. Efterföljd, *f.* Efterfølgelse, *m.* Efterfølgelse.

Eftergift, -er, *m.* Eftergivelse.

Eftergifva, *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) eftergive. Eftergivande, *n.* 1) Eftergivelse, 2) Eftergivenhed. Eftergiven, *p. p. & adj.* 1) eftergivet, tilgivet, 2) eftergivende, føielig, ikke paastaaelig. Eftergivenhet, *f.* Eftergivenhed.

Eftergärd, -er, *m.* 1) Tillæg til et allerede gjort Indskud eller Sammenskud, Efterskud, Atpaaslæng N. 2) Sjælemesse.

Eftergöra, *v. a.* 2. *1.* eftergjøre. Eftergörande, *n.* Eftergörning, -ar, *f.* Eftergjøren.

Efterhand, *adv.* efterhaanden, lidt efter lidt.

Efterhand, *f.* (i Spil) Baghaand.

Efterhämta, *v. a.* 1. efterhente. Ef-

terhämtare, *s. pl. m.* Efterſanker, En, ſom ſanker det, ſom er efterladt. Efterhämtning, *f.* Efterſankning.

Efterhängsam, Efterhängsen, *adj.* paahængende, paatrængende; klæn-gen N. Efterhängsamhet, -hängsenhet, *f.* Paatrængenhed; Klæn-genhed N.

Efterhärma, *v. a.* 1. efterabe, efterligne; hærme N. Efterhärmning, *f.* Efterabelſe; Hærmning N.

Efterjaga, *v. a.* 1. efterjage. Efterja-gande *n.* Efterjagning, *f.* Efterjagen.

Efterkomma, *v. a.* 3. (-kommer, -kom, *pl.* kommo, -kommit) 1) efterkom-me, opfylde, udrette, efterleve, 2) *v. n.* komme efter, følge efter. Ef-terkommande, *adj. v.* efterkommen-de, ſom følger paa. Efterkomman-de, *n.* Efterlevelſe. Efterkommande, *pl.* Efterkommere.

Efterkälke, d. ſ. ſ. Bakkälke.

Efterlank, *m.* de ſvageſte Draaber, ſom løbe tilſidſt fra Brændevinspanden, Efterdraaber.

Efterlefnad, *f.* Efterlevelſe.

Efterlefva, *v. a.* 2. 1. 1) efterleve, efter-komme, 2) overleve. Efterlefva, -or, *f.* Levning. Efterlefverska, -or, *f.* Enke, Efterleverſke. Efterlefvande, *m.* d. ſ. ſ. Efterlefnad.

Efterlemna, *v. a.* 1. efterlade.

Efterleta, *v. a.* 1. ſøge efter, efterlede.

Efterlåta, *v. a.* 3. (-låter, -lät, -låtit) efterlade. Efterlåtande, *n.* Efterla-delſe. Efterlåten, *adj.* efterladen, forſømmelig. Efterlåtenhet, *f.* Efter-ladenhed, Forſømmelighed.

Efterlängta, *v. a.* 1. længes efter; længte efter N.

Efterqval, *s. pl. m.* Anger.

Efterråd, *n.* Raad, ſom gives for ſil-digt.

Efterräkna, *v. a.* 1. efterregne. Efter-räkning, -ar, *f.* Efterregning.

Efterrättelse, -r, *m.* Efterretning. Hvilket vederbörande till efterrättel-se länder, ſom tjener Vedkommen-de til Efterretning.

Eftersats, -er, *m.* Efterſætning.

Eftersinna, *v. a.* 1. -eftertænke, over-veje. Eftersinnande, *n.* Eftertænk-ning, Overvejelſe.

Efterskall, *s. pl. n.* Gjenlyd, Ekko.

Efterskicka, *v. a.* 1. ſkikke efter, ſen-de efter. Efterskickning, *f.*

Efterskrifva, *v. a.* 3. 1) beſtille, for-ſkrive, 2) underſkrive.

Efterskänka, *v. a.* 2. 2. eftergive.

Efterskörd, -ar, *m.* Efterhøſt, anden Høſt. Efterskörda, *v. a.* 1. høſte efter. Efterskördning, *f.*

Efterslå, *v. a.* 3. (-slår, -slog, -sla-git) 1) jage efter, efterſtræbe, for-følge, 2) ſlaa efter i en Bog. Ef-terslående, *n.*

Efterslåtter, *m.* den anden Høſlæt, Ef-terſlæt. Haahøſt, Haaſlaatte N.

Eftersläng, *m.* Efterſmæk; Atpaa-ſlæng N.

Eftersmak, *m.* Efterſmag.

Eftersommar, *m.* Efterſommer.

Efterspana, *v. a.* 1. efterſpore, efter-ſøge. Efterspanare, *s. pl. m.* En, ſom efterſporer. Efterspaning, -ar, *f.* Efterſporing, Efterſøgelſe.

Efterspel, *s. pl. n.* Efterſpil.

Efterspörja, *v. a.* 2. 1. (spörjer, -spor-de, -sport) efterſporge.

Efterst, *adj.* & *adv.* bageſt, ſidſt.

Eftersträfva, *v. a.* 1. efterſtræbe. Ef-tersträfvande, *n.* Efterſtræben.

Efterstyng, *s. pl. n.* Efterſting; Ak-terſting N.

Efterstå, *v. a.* 3. (-står, -stod, -stått) efterſtræbe. Efterstående, *n.* Efter-ſtræben.

Eftersyn, *f.* 1) Monſter, Exempel, 2) Efterſyn.

Eftersända, *v. a.* 2. 1. ſende, ſkikke Bud efter, hente.

Eftersätta, *v. a.* 2. 2. 1) forſømme, ef-

terlade, tilsidesætte, 2) sætte efter, jage efter. **Eftersättande**, *n.*

Eftersöka, *v. a.* 2. *s.* efterſøge. **Eftersökning**, *f.*

Eftertal, *n.* Eftertale.

Eftertida, *adj.* tilkommende, vordende.

Eftertrakta, *v. a.* 1. eftertragte.

Eftertropp, -ar, *m.* Eftertrop, Bagtrop.

Eftertryck, Eftertryk, Fynd, Kraft. **Eftertryckligt**, *adj.* eftertrykkelig.

Eftertrycka, *v. a.* 2. *s.* eftertrykke Bøger. **Eftertryckare**, *s. pl. m.* Eftertrykker. **Eftertryck**, *n.*, -ning, *f.* Eftertryk, Eftertrykning.

Efterträda, *v. a.* 2. *l.* følge efter. **Efterträdande**, *n.* Efterfølge. **Efterträdare**, *s. pl. m.* Eftermand.

Eftertänka, *v. a.* 2. *s.* eftertænke. **Eftertänkelig**, *adj.* 1) betænkelig, vigtig, 2) eftertænksom. **Eftertänksam**, *adj.* eftertænksom. **Eftertänksamhet**, *f.* Eftertænksomhed.

Efterverld, *f.* Efterverden.

Efterverk, *n.* Efterve.

Efteråsger, *m.* Anger, som kommer for silde.

Efteråt, *adv.* siden efter.

Eftre, *adj.* den sidste, sednere.

Ega, **Egare**, *o. fl.* se **Ä**.

Egen, *adj.* (J. eigin) egen. **Egendom**, -ar, *m.* Ejendom. **Egendomsherre**, -ar, *m.* Ejendomsherre. **Egenhet**, *f.* Egenhed. **Egenkär**, *adj.* egenkjærlig. **Egenkärlek**, *f.* Egenkjærlighed. **Egensinnig**, *adj.* egensindig. **Egensinnighet**, *f.* Egensindighed. **Egenskap**, -er, *m.* Egenskab. **Egentelig**, (udtal ejèntelig) *adj.* egentlig. **E-het**, *f.* **Egenteligen**, (udt. ejènteligen) *adv.* egentlig. **Egenvilja**, *f.* Egenvillie, **Egenraadighet**, *f.* Egenvillig, *adj.* selvraadig, egenraadig.

Egg, -ar, *f.* (J. Egg) Eg (en skarp sleben Kant). **Eggjarn**, *n.* skaryt Jærn.

Egga, E. upp, *v. a.* 1. egge, ophidse, opirre, opmuntre til. **Eggande**, **uppeggande**, *n.* Ophidsning, Opegning.

Egna, *v. a.* & *r.* opoffre, bestemme sig til noget; N. ætle, æmne. E. sig åt handeln, bestemme sig for Handeln. **Egna**, *v. n.* somme, egne.

Eho, *pron.* J hvo. Eho det helst må vara, ihvo det end er.

Ehuru, **Ehuruväl**, *konj.* 1) hvorvel, ihvorvel, ihvor. **Ehuru många**, ihvor mange.

Ehurudan, *adj.* ihvordan, hvordan end.

Ehvad, *pron.* (A. S. aghwæt, Lat. *quodcunque*) ihvad, hvad end.

Ehvar, **ehvarest**, *adv.* (A. S. aghwar, Lat. *ubique*) ihvor, hvor end,

Ehvars, *gen.* af eho.

Ehvart, *adv.* hvorhen end, ihvorhen.

Ehvem, *d. s. s.* eho.

Ej, ej heller, *adv.* ikke, ikke heller, ej, ej heller.

Ejder, ejderfogel, -glar, *m.* (J. Ædur, Ædarfugl, T. Ejdervogel) Ederfugl D., Ærfugl N. *Anas mollissima.* **Ejderdun**, *s. pl. n.* Ederdun. **Ejderduns-bädd**, *f.* Ederdunsseng.

Ek, -ar, *f.* (J. Eyk, A. S. Âc) Eg D., Eik N. **Ekbark**, *m.* Egebark. **-bord**, *s. pl. n.* Bord af Egetræ. **-lund**, -ar, *m.* Egelund. **-löf**, *s. pl. n.* Egeløv. **-ållon**, *s. pl. n.* Agern. **-oxe**, -ar, *m.* Eghjort (et Insekt). *Lucanus cervus.* **Eka**, -or, *f.* Ekstock, -ar, *m.* Ege D., Eike N. fladbundet Baad.

Ekskog, -ar, *m.* Egeskov D., Ekeskog N. **-svamp**, -ar, *m.* Egesvamp D., Ekesaap N. **-telning**, -ar, *m.* ung Eg. **-träd**, *s. pl. n.* Egetræ. **-virke**, *n.* Egetømmer.

Ekorre, **Ekorn**, -ar, *m.* [Ikor, Ikorn] (J. Ikorn) Egern D., Ikorn N. *Sciurus vulgaris.*

Ekra, *f.* Ekre, -ar, *m.* Hjulege.
Elak, *adj.* ond, ondskabsfuld, slem, slet. **Elakartad**, *adj.* ondartet. **Elakhet**, *f.* Ondskab, Slethed.
Eld, -ar, *m.* (J. Elldr, A. S. Æld) Ild. **Eldaktig**, **Eldbemängd**, *adj.* ildagtig. **Eldbrand**, -bränder, *m.* (J. Elldibrandr) 1) gloende Brand, 2) Vaadeild, Ildebrand. **Eld-brasa**, -or, *f.* Lueild. **Elddon**, *s. pl. n.* Fyrtøj. **Elddyrkare**, *s. pl. m.* Ildbyrker. -fast, *adj.* ildfast. -fasthet, *f.* Ildfasthed. -fläkta, -or, *f.* Ildvifte. -fängd, *adj.* ildfængende. **E-het**, *f.* Brændbarhed. **Eldfärg**, *m.* Ildfarve. -färgad, *adj.* ildfarvet. -gaffel, -flar, *m.* Ildfork. -gnista, or, *f.* Ildgnist. **Eldhärdig**, *adj.* ildfast. **Eldhärdighet**, *f*, Ildfasthed. **Eldkol**, *s. pl. n.* gloende Kul, Glo N. **Eldkula**, or, *f.* Ildkugle, Meteor. -märke, -n, *n.* Ildtegn, Ildmærke. mätare, *s. pl. m.* Ildmaaler. -mörja, *f.* (J. Eymyria) Emmer D., Ildmørje N. -prof, *s. pl. n.* Ildprøve. -raka, -or, *f.* Ildrage. -rum, *n.* Værelse, hvori er Ovn. -röd, *adj.* ildrød. -sken, *n.* Ildskin. -skyffel, -flar, *m.* Ildskuffe. -skärm, -ar, *m.* Ildskjærm. -släckning, *f.* Ildslukning. -släckningsanstalt, -er, *m.* Brandanstalt. -sprutande, *adj.* ildsprudende. -sprutning, *f.* Ildsprutning. -stad, -städer, *m.* Ildsted. -stod, -er, Ildstøtte. -strimma, -or, *f.* Ildstribe, Ildstraale. -stål, *s. pl. n.* Fyrstaal, Ildstaal. -tång, -tänger, *f.* Ildtang. **Elds-**[illegible]**åda**, or, *f.* Ildsvaade, Vaadeild. [illegible]**ængt**[illegible] *n.* Ildstof, Ildæmne.
Efterqval, *s. pl. n.* 1. ilde. **Eldande**,
Efterråd, *n.* Raad, [illegible]
digt. **Eldighet**, *f.*
Efterräkna, *v. a.* 1. efterreg.
räkning, -ar, *f.* Efterregn[illegible] Usselhed.
Efterrättelse, -r, *m.* Efter[illegible] **E-het**,

Elf, -var, *f.* (J. Elf) Elv, Flod.
Elfenben, *n.* Elfenbén. **Elfenbens-svarfvare**, Elfenbénsdrejer. **Elfenbens-svärta**, *f.* (hos Malerne) en sort Farve af brændt Elfenbén.
Elfte, *num. ordin.* ellefte.
Elfva, *num. cardin.* elleve.
Elfva, -or, *f.* (A. S. Ælf) Alf N., Ellefolk D. **Elfdans**, *m.* Alfedans.
Elfving, -ar, *m.* Kamgræs, *cynosurus*. **Blå-elfving**, **Elfexing**, (*cynosur. cæruleus*, *Linné*) Blaaæksing N. *Sesleria cærulea*. **Kam-elfving**, eller **Kamexing**, Hanekamgræs D., Kamgras N., *cynos. cristatus*.
Elg, -ar, *m.* (J. Elgr) Elgsdyr D., Elg N., *cervus alces*. **Elgshorn**, *s. pl. n.* Elgsdyrhorn. **Elgshud**, -ar, *m.* Elgsdyrhud. **Elgsklöf**, -var, *m.* Elsdyrklov. **Elgko**, -r, *f.* Elgsdyrhun, **Elgoxe**, -ar, *m.* Elgsdyrhan.
Eljest, *adv.* ellers.
Ellofva, **Ellofte**, d. s. s. **Elfva**, **Elfte**.
Embar, *s. pl. n.* Vandspand, Vasbøtte N.
Embete, -n, *n.* 1) Embede, 2) Laug. **Skräddare-embetet**, Skrædderlauget. **Embetsdrägt**, -er, *m.* Embedsdragt. **Embetsförrättning**, -ar, *f.* Embedsforretning. **Embetsman**, -män, *m.* Embedsmand. **Embetsmanna**, gaml. *Genet. pl.*, der bruges adjektiviskt, som angaar eller passer sig for en Embedsmand. **Embetsrum**, *s. pl. n.* Embedsværelse. **Embetsärende**, -r, *n.* Embedsforretning. **Embetsvägen**, Embedsvejen. **På embetes vägnar**, paa Embedsvegne.
Emedan, *konj.* fordi, efterdi.
Emedlertid, *adv.* imidlertid.
Emellan, *præp.* imellem. **Sins emellan**, sig imellem, indbyrdes. **Emellanåt**, *adv.* engang imellem, undertiden.
Emot, *præp.* imod. **Midt emot**, lige over for.

Emotstå, *v. a.* modstaa.

Emottaga, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -tagit,) modtage. Emottagande, *n.* Emottagning, *f.* Modtagelse. Emottagare, *s. pl.* m. Modtager.

En, *f.* Ene, Enebærtræ D., Brisk, Ejne R. Enbuske, -ar, m. Enebærbusk. Enträd, *s. pl. n.* Enebærtræ. Enbär, *s. pl. n.* Enebær. Enbärsbränvin, *n.* Enebærbrændevin, Sjenever.

En, ett, *num.* en.

Enahanda, *adj.* ligedan, af samme Beskaffenhed.

Enbett, Enbet, *adj.* med en Hest for; enbejt R. Enbetsvagn, -ar, m. Enspændervogn, Enbejtsvogn R.

Enbladig, *adj.* enbladet.

Enda, Ende, *adj.* Endaste, *superl.* eneste. Enda son, eneste Søn.

Endast, *adv.* 1) alene, kun, blot, 2) *konj.* naar kun, om blot, dersom blot.

Endera, Ettdera, *pron.* 1) En af to eller flere, 2) bruges undertiden for Antingen, enten, f. E. endera ni eller jag, enten De eller jeg.

Endräkt, *f.* (T. Eintracht) Endrægtighed.

Enfald, *f.* (T. Einfalt) Simpelhed, Naturlighed, Uskyldighed, Jævnhed. Enfaldig, *adj.* 1) simpel, ukunstlet, oprigtig, 2) enfoldig, taabelig. Enfaldighet, *f.* 1) Simpelhed, Naturlighed, 2) Enfoldighed, Taabelighed.

Enformig, *adj.* ensformig. Enformighet, *f.* Ensformighed.

Enfotad, *adj.* enfodet.

Enfärgad, *adj.* ensfarvet.

Enfödd, *adj.* enbaaren.

Engel, -glar, m. Engel. Englalik, *adj.* englelig. Englaren, *adj.* engleren. Englaröst, -er, m. Engleröst. Englaskara, -or, *f.* Engleskare. Englaskön, *adj.* engleskjøn.

Engiändare, *s. pl.* m. og Engelsman, -män, m. Engelskmand. Engelska, or, *f.* 1) en engelsk Kvinde, 2) det Engelske [Sprog].

Engifte, -n, *n.* Monogami, Engifte.

Engång, *adv.* engang.

Enhandel, *m.* Monopol, Enehandel.

Enhet, -er, *f.* 1) Enhed, 2) Enshed, Identitet.

Enhorn, -ar, m. Enhjørning, *Monodon.*

Enhällig, *adj.* enstemmig, samdrægtig, samstemmig. Med enhälligt samtycke, med almindeligt Samtykke. Enhällighet, *f.* Enstemmighed, almindeligt Samtykke.

Enhänd, *adj.* enhaandet.

Enhörning, -ar, m. Enhjørning.

Enka, -or, *f.* Enke. Enkedrottning, -ar, *f.* Enkedronning. Enkefurstinna, -or, *f.* Enkefyrstinde. Enkehertiginna, -or, *f.* Enkehertuginde. Enkestånd, *n.* Enkestand. Enksäte, -n, *n.* Enkesæde. Enkeår, *n.* Enkeaar.

Enkannerlig, *adj.* synderlig, besynderlig, særegen. Enkannerligen, *adv.* besynderligen, især, fornemmelig.

Enkel, *adj.* 1) enkelt, 2) simpel, ukunstlet. Enkelthet, *f.* 1) Enkelthed, 2) Simpelhed, Naturlighed.

Enkling, -ar, m. Enkemand. Enklingstånd, *n.* Enkemandslevnet.

Enkom, *adv.* ene og alene, med Forsæt; enkom R.

Enlig, *adj.* overensstemmende med. Enligt, *adv.* overensstemmende med. Enlighet, *f.* Overensstemmelse.

Enmänning, -ar, m. (Botanik) enhannet, *Monandria.*

Enqvinnad, *adj.* (Botanik) enhunnet, *Monogynia.*

Enrådande, enrådig, *adj.* eneraadig.

Ens, *adv.* icke ens, ikke engang. Med ens, paa engang, med et.

Ens, ense, *adj.* ens, enig. Ens til sinnes, af samme Sindelag.

Ensak, *f.* Böta tio Riksdaler, Rättens ensak, dömmes til ti Rigsdalers Mulkt, som ene og alene tilfalder Retten.

Ensam, *adj.* [J. einsaman] (i Uyland ensamen) ensom. **Ensamhet**, *f.* Ensomhed.

Ensitnig, *adj.* (T. einſtöig) ensædet, hvori kun en kan sidde, f. E. vagn.

Enskild, **enskilt**, *adj.* særskilt, for sig selv, privat.

Enskylla sig, *v. r.* l. (T. ſich entſchuldigen) undskylde sig. **Enskyllan**, *f.* Undskyldning.

Enslig, *adj.* enlig, ensom. **Enslighet**, *f.* Ensomhed.

Enslögd, *m.* Enehandel, *Monopolium*. **Enslögdare**, *s. pl. m.* som driver Enehandel.

Enspännare, *s. pl. m.* 1) Øvrighedsbetjent til Hest, Tingrytter, 2) Enspænder-vogn.

Enspännig, *adj.* med en Hest for, enspændig.

Enstafvig, *adj.* af en Stavelse.

Enstaka, *adj.* & *adv.* enlig, adskilt, isoleret. Lefva alldeles enstaka, leve i den største Indetogenhed.

Enstruken, *adj.* enstreget (i Musik).

Enstädes, *adv.* etsteds.

Enstämmig, *adj.* enstemmig.

Enstämmighet, *f.* Enstemmighed.

Enständig, *adj.* indstændig.

Enständighet, *f.* Indstændighed.

Enstöding, **Enstöring**, -**ar**, *m.* 1) Eneboer, 2) Særsindet, Tværing, Tværdriver M., 3) Pebersvend, gammel Ungkarl. Drengkal M.

Enställare, *s. pl. m.* som driver Enehandel.

Enställning, *f.* Enehandel.

Entita, -**or**, *f.* Graamesse D., Hampmesse M., *Parus palustris*.

Entlediga, *v. a.* l. entledige. **Entledigande**, *n.* Entledigelse.

Entonig, *adj.* enstonet. **Entonighet**, *f.* Entra, *v. a.* l. entre.

Enterbila, -**or**, *f.* Entrebile, Entreoks.

Enterdragg, **Enterhake**, -**ar**, *m.* Entrehage.

Enträgen, *adj.* indstændig, vedholdende. **Enträgenhet**, *f.* Indstændighed, Vedholdenhed.

Entydig, *adj.* enstydig. **Entydighet**, Enstydighed.

Envig, **Envige**, *n.* Envigeskamp, *m.* (J. Einvigi) Tvekamp, Duel.

Envis, *adj.* egensindig, halstarrig. **Envishet**, *f.* Egensindighed, Halstarrighed.

Envisas, *v. d.* l. vedblive med Egensindighed, Halstarrighed.

Envåldsherre, -**ar**, *m.* Enevoldsherre.

Envälde, -**n**, *n.* Enevælde.

Enväldig, *adj.* enevældig, eneraadig.

Enär, *konj.* naarsomhelst, naar, især, fornemmelig, derfor.

Enöga, *n.* 1) Enøjet, 2) et Insekt.

Enögd, *adj.* enøjet.

Enörig, *adj.* enøret.

Er, *pron.* for Eder.

Erbarmelig, *adj*, (T. erbärmlich) ynkelig, jammerlig elendig, usel (i dagl. T.)

Erbjuda, *v. a.* 3. (-bjuder, -bjöd, -bjudit) [T. erbieten] tilbyde.

Eremit, -**er**, *m.* Eremit. **Eremitbo**ning, -**ar**, *f.* Eremitbolig. **Eremithydda**, **Eremitkoja**, -**or**, *f.* Eremithytte.

Erfara, *v. a.* 3. (-farer, -for, -farit) erfare. **Erfarande**, *n.* Erfaring. **Erfarenhet**, *f.* Erfaring, Erfarenhed.

Erfordra, *v. a.* l. (T. erfordern) udfordre, udkræve. **Erfordran**, **Erfordring**, *f.* Fordring, hvad der udkræves. **Erforderlig**, *adj.* fornøden, nødvendig. **Erforderlighet**, Fornødenhed, Nødvendighed.

Erg, *m.* Er, Kobberrust; Ejr M. **Erga**, *v. n.* l. **Erga sig**, *v. r.* **Ergas**, *v. d.* **Erga ifrån sig**, erre, sætte

ejreś N. Ergaktig, Ergig, *adj.* erret D., ejret N.

Erhålla, *v. a.* 3. (erhåller, erhöll, erhållit) erholde. Erhållande, *n.* Erholdelse.

Eriksgata, *f.* den Reise, som Kongerne fordum foretog gjennem Rigets Provinser straks efter Kroningen.

Erinra, *v. a.* 1. (T. erinnern) erindre. Erinran, *f.* Erinring, ar, *f.* Erindring.

Erkänna, *v. a.* 2. *1.* (T. erkennen) erkjende. Erkännande, *n.* Erkjendelse. Erkänsam, *adj.* erkjendtlig, taknemlig. Erkänsamhet, *f.* Erkjendtlighed, Taknemlighed. Erkänsla, *f.* Erkjendtlighed.

Erkebiskop, -par, *m.* Erkebisp. Erkebiskoppinna, -or, *f.* Erkebispinde, Erkebiskopsdöme. -n, *n.* Erkebispedømme. Erkebiskopsmössa, -or, *f.* Erkebispehue, *Mitra.* Erkebiskopskåpa, or, *f.* Erkebispekaabe. Erkebiskopsskrud, -ar, *m.* Erkebispeornat. Erkebiskopssäte, -n, *n.* Erkebispesæde.

Erkehertig, -ar, *m.* Erkehertug. Erkehertigdöme, -n, *n.* Erkehertugdømme. Erkehertiginna, -or, *f.* Erkehertuginde.

Erlägga, *v. a.* 2. (erlägger, erlade, erlagt) erlægge, betale. Erläggande, *n.* Erlæggelse.

Ernå, *v. a.* 2. *1.* opnaa. Ernående, *n.* Opnaaelse.

Err, *s. pl. n.* (J. Ör) Ar. Kopperr, Kopar. Errig, *adj.* arret.

Ersätta, *v. a.* 2. *2.* (T. ersetzen) erstatte. Ersättande, *n.* Ersättning, -ar, *f.* Erstatning. Ersättelig, *adj.* erstattelig. Ersättelighet, *f.* Erstattelighed.

Ertappa, *v. a.* 1. tage fat, gribe, paagribe, attrapere. Ertappande, *n.* Paagribning, Anholdelse. Ertappning, *f.*

Ertsbedragare, *s. pl. m.* Erkebedrager.

Ertsbof, -var, *m.* Erkeskjælm.

Eröfra, *v. a.* 1. erobre. Eröfrande, *n.* Eröfring, -ar, *f.* Erobring. Eröfrare, *s. pl. m.* Erobrer. Eröfringslust, -törst, *m.* Erobringssyge.

Eselhufvud, *n.* Æselhoved (tykt Stykke Træ paa hver Afsats af en Mast).

Esomoftast, *adv.* somoftest, meget ofte.

Esping, -ar, *m.* 1) Skibsbaad, 2) Krydsslange. *Coluber chersea.*

Etsa, *v. a.* 1. (T. ätzen) ædse. Etsning, *f.* Ædsning. Etsningsnål, -ar,

Ettdera, s. Endera.

Ettdera, *konj.* enten.

Etter, *n.* (J. Eitr) Edder; Eiter N.

Etterböld, -er, *m.* Edderbyld. Etterfuld, *adj.* fuld af Edder. Ettermyra, -or, *f.* et Slags Myre, *Formica rubra.* Etternässla, -or, *f.* Ebernelde D., Ejternesle N.

Evig, *adj.* evig.

Evighet, *f.* Evighed.

Evinnerlig, *adj.* evindelig.

Evinnerligen, *adv.* evigt.

Evärdelig, *adj.* evig. Evärdeligen, *adv.* evigt.

Exing, -ar, *m.* Hundegræs, *Dactylis.* Hundexing, Hundegræs, Hvasgræs D., Hundgras N., *Dactylis glomerata.*

F.

Fabeldiktare, *s. pl. m.* Fabelskald, -er, *m.* Fabelskrifvare, *s. pl. m.* Fabeldigter.

Fabricera, *v. a.* l. fabrikere.

Fabriksarbetare, *s. pl. m.* Fabriksarbejder.

Fabriksidkare, *s. pl. m.* Fabrikejer.

Fabrikör, -er, *m.* Fabrikant.

Fack, *n.* (Bogtr.) Skriftkasse. Lådfack, Lædike.

Fackla, -or, *f.* Fakkel. Fackelbärare, *s. pl. m.* Fakkelbærer. Fackelros, (Plante) Rattehale, D., Rø: gupel, Biugupel N., *Lythrum salicaria.* Fackeltistel, (Plante) *Cactus peruvianus.*

Faddergåfva, *f.* Faddergave.

Fader, *pl.* Fäder, *m.* (sammendr. Far) Fader. Fadermördare, *s. pl. m.* Fadermorder. Fadersyster, -systrar, *f.* Faster, -strar, *f.* Faster.

Fager, *adj.* (J. fagr) smuk, yndig, skjøn, faver. Fagra ord, löften, tomme, blotte, intetsigende Ord, Løfter. Fagermätt, *adj.* som nipper til Maden.

Faggor, *pl.* vara i ens F. være i Ens Nåde. Hafva döden i F. have Døden paa Læberne.

Fal, *adj.* (J. fal) til Salg, venal. Falhet, *f.* Venalitet, Bestikkelighed.

Fala, *f.* (Landsk. Ord) Hede, Lynghede, Høj N. Falebygden, Hederne i Västergötland eller Omegnen af Falköping.

Falaska, *f.* Falnor, *pl.* (J. Fölskvi) Affehob af noget, som er opbrændt, især naar den endnu viser noget af Tingenes Skikkelse. [Ihre udleder dette Ord af fala, fiæls, skjule].

Falbolan, -er, *m.* (Fr. Falbala) Falblader; saa kaldtes forhen en bred, rynket Strimmel, der syedes nedenfor Kvindfolks Skjørter eller Kjoler.

Falerts, *m.* graa Solverts. Falkopparerts, *m.* graa Kobbermalm.

Falk, -ar, *m.* Falk. Falkenerare, *s. pl. m.* Falknär, -er, *m.* Falkenér. F-staf, -var, *m.* -spö, -n, *n.* Falkenérstok. Falkmästare, *s. pl. m.* Falkemester. Falkhufva, -or, *f.* Falkehætte. Falköga, -on, *n.* Falkeøje, drf. Falkögd, *adj.*

Fall, *s. pl. n.* Fald; drf. Fallbänk, d. s. s. Fällbänk, Slagbænk. Fallbär, (Landsk. O. for Hallon) Bringebær. Fallgaller, *n.* Faldgitter. Fallhat, Fallvalk, -ar, *m.* et Slags Hat, som smaa Børn bære for at bøde af imod Stød paa Hovedet. Falllucka, or, *f.* Faldluge. Fallrep, -en, *n.* Faldreb. Bringa någon på F., berede Ens Undergang. Fallskärm, -ar, *m.* Faldskjærm. Fallstreck, *s. pl. n.* Faldstrikke, Snare.

Falla, *v. n.* 3. (faller, föll, fallit) [J. falla] falde; drf. Fallande, *n.* Falden. Fallande, *adj.* Hun går på f-fot, hun venter daglig sin Nedkomst. Fallande sot, Faldsot, Epilepsi. Fallen, 1) *p. p.* falden, 2) *adj.* f-för, tilbøjlig, hengiven til, drf. Fallenhet, *f.* Tilbøjlighed, Anlæg. Fallsjuk, *adj.* som har Fallsjuka, *f.* Fallandsjuka, *f.* faldende Syge, Epilepsi.

Fallna, *v. n.* l. [J. fölna af fölr, Sv. fal, gusten, bleg] falme, visne. Falnande, *n.* Falmen.

Falshyfvel, *pl.* -hyflar, *m.* Falshøvl.

Falskas, *v. d.* l. (dagl. T.) være falsk, forstille sig.

Famla, *v. n.* 1. (J. falma) famle. **Famlande**, *n.* **Famling**, *f.* Famlen, Famleri.

Famn, **-ar**, *m.* (J. Fadmr) Favn; drf. **Famnmått**, Favnemaal, Favneramme. **-mätare**, *s. pl. m.* Favnsætter. **-stake**, **-ar**, *m.* en tre Alen lang Stang, hvormed man maaler. **-tals**, *adv.* favnevis.

Famna, *v. a.* 1. 1) favne, 2) maale efter Favnemaal.

Famntaga, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -tagit) favne, omfavne; drf. **Famntagande**, *n.* **-ning**, *f.* Omfavnelse.

Fan, *n.* den blode Del paa begge Sider af Pennepoſen; **Fan** N. **Fanfäste**, *n.*

Fan, *m.* Fanden. F. och hans mor, Fanden og hans Oldemor. F. besitta, Fanden beſætte N. **Fanders**, *Genit.* for Fans. Et fanders allarm, en Fandens Støj. Så till F.! ſaa til Helvede. Åt F. ad Helvede. Det går till fanders alltihop, altſammen gaar Fanden i Vold.

Fana, **-or**, *f.* (A. S. Fana) Fane. Svärja fanan, ſværge til Fanen; drf. **Fanjunkare**, *s. pl. m.* Fanejunker. **Fanlän**, *n.* (fordum) et Lén, ſom overdroges en fyrſtelig Lénsmand, hvilket ſkede ved at række Léntageren en Fane. **Fansko**, **-r**, *m.* Enden af en Fanestang. **Fanstång**, *m.* Fanestang.

Fanera, *v. a.* 1. finere, lime tynde Træſkiver paa Møbler.

Fantisera, *v. a.* 1. fantaſere. **Fantisering**, **-ar**, *f.*

Far, ſammendr. for Fader, drf. **Farbror**, **Farfar**, **Farmor**. **Farsgubbe**, gamle Far, Gamling.

Fara, **-or**, *f.* Fare.

Fara, *v. n.* 3. (farer, for, farit) rejſe, fare. F. vilse, fare vild, tage Fejl. F. vilse om vägen, tage Fejl af Vejen. F. fort, 1) rejſe hurtig, 2) fortfare, blive ved med noget. F. nedför, kjøre nedad. F. uppför, kjøre opad. Fara ut, rejſe ud. F. ut emot någon, fare paa En med haarde Ord. F. ut i ovett, fornærme, overvælde En med Skjældsord. **Farande**, *n.* Rejſen.

Fardag, **-ar**, *m.* Flyttedag.

Faren, *m.* en Fiſk af Karpeſlægten. *Cyprinus farenus.*

Fargalt, **-ar**, *m.* Orne, Galt.

Farhåga, *f.* Frygt.

Farkost, **-er**, *m.* Fartøj D., Farkoſt N.

Farled, **-er**, *m.* Lejd N., Rute, Farvand D.

Farsot, **-er**, *m.* Omgangsſyge i et Land, Epidemi.

Farstu, **-r**, *f.* (i dagl. T. for Förstuga) Forſtue.

Fartyg, *s. pl. n.* (T. Fahrzeug) Fartøj.

Farvatten, *n.* Farvand.

Farväg, **-ar**, *m.* Farvej, Kjørevej.

Farväl, *interj.* farvel! levvel!

Fasa, **-or**, *f.* Skræk, Gru, Forfærdelſe, Rædſel. Fasa, *v. n.* 1. ræddes, grue, gyſe. Jag fasar för, vid, jeg gruer for. **Fasansvärd**, **Faselig**, *adj.* ſkrækkelig, forfærdelig, gyſelig. **Faseligt**, **fasligen**, *adv.* 1) ſkrækkeligt, 2) [dagl. T.] overmaade, f. E. F. vacker, overmaade ſmuk. **Faselighet**, **-er**, *f.*

Fast, **Fastän**, *konj.* (T. faſt) uagtet, endſkjønt.

Fast, *adj. & adv.* faſt. F. ort, plats, Fæſtning, Vara fast för en flicka, være forelſket i en Pige. Vara, blifva fast vid ett brott, overbeviſes om en Forbrydelſe.

Fasta, *f.* **Fastebref**, *s. pl. n.* Skjøde, Skjødebrev.

Fasta, *f*, Faſte. **Fasta**, *v. n.* 1. faſte. **Fastande**, *n.* **Fastlag**, *m.* Faſtelavn. **Fastlagspredikan**, *f.* Faſteprædiken.

Fastlags-ris, 1) Fastelavnsris, 2) en Plante. *Lichen paschalis.*

Fastighet, -er, *f.* fast Ejendom, Grundejendom.

Fastna, *v. n.* 1. fastne N., blive hængende, sidde fast D. Fastna i för en sjukdom, blive liggende syg.

Fastnagla, *v. a.* 1. nagle fast.

Fastrota, *v. a.* 1. fæste Rod, slaa Rødder.

Fastställa, *v. a.* 2. *1.* fastsætte, bestemme, ordne, stadfæste. Fastställa en dom, stadfæste en Dom. Fastställande, *n.* Fastställelse, *f.* Stadfæstelse.

Fastän, *konj.* endskjønt.

Fat, *s. pl. n.* Fad. Hälla sitt fat i helgelse, vedligeholde sin Renhed. Fatstege, Fadbræt, (Tallerkenrække at hensætte de opvaskede Fade i for at tørres). Fatslickare, *s. pl. m.* Fadslikker.

Fata, *v. a.* 1. se Tunna.

Fatalier, *pl.* den Parterne bestemte Tid, inden hvilken noget maa ske under Rettens Tab.

Fathur, Fatabur, Fatebur, -ar, *m.* Fadebur, Madbod D., Stabur N. Oldtfru vid Kongl. Fathurn, Forstanderske for det kongl. Fadebur.

Fatlag, *s. pl. n.* Bordselskab.

Fatt, *adj.* 1) fat, beskaffet. Huru är det fatt, hvorledes er det fat, 2) *adv.* f. E. taga fatt, få fatt uppå.

Fatta, *v. a.* 1. fatte. Fattning, *f.* 1) Fatning. Komma utur F., komme ud af sin Fatning, 2) Begreb, Fatteevne. Fattningsgåfva, Fatteevne. Fattnings-krets, Synskreds, Begreb.

Fattan, *s. pl. n.* Haandfang, Hank D., Hadde N. Fattankorg, -ar, *m.* Haandkurv.

Fattas, *v. d.* 1. (J. fatast) mangle, fattes.

Fattigstuga, -or, *f.* Fattighus i en Landsby.

Fattigvård, *m.* Fattigforsørgelse.

Feberbrytning, -ar, *f.* Feberslage N., Paroxysme.

Feberhetta, *f.* Feberhede.

Feberyra, *f.* Febervanvid, Rasen.

Feg, *adj.* fejg. Feghet, *f.* Fejghed. Feghjertad, -sinnig, *adj.* fejg. Fegsinnighet, *f.*

Fegd, *f.* Skjævne. Fara i fegden, gaa sin Skjæbne imøde.

Feja, *v. a.* 1. af, bort, upp, utur, rense, polere. Fejare, *s. pl. m.* En som renser. Fejande, *n.* -ning, *f.*

Fejd, -er, *f.* Fejde. Fejda, *v. n.* 1. føre Krig.

Fel, *s. pl. n.* (T. Fehler) Fejl. Fel eller Felt, *adv.* fejl. Räkna felt, regne fejl. Slå fel, staa fejl. Taga fel om rätta vägen, tage fejl af Vejen.

Fela, *v. a.* 1. fejle. F. om, tage fejl af. Felas, *v. d.* 1. fattes.

Felaktig, *adj.* som har Fejl, fejlfuld, urigtig. Felaktighet, *f.*

Felbar, *adj.* fejlbar. Felbarhet, *f.*

Felfri, *adj.* fejlfri. Felfrihet, *f.*

Felgrepp, *s. pl. n.* Fejlgreb.

Felsteg, *s. pl. n.* Fejltrin.

Felp, *n.* Flos, Pjus.

Felstämmig, *adj.* misklingende, mislydende. F-het, Misklang, Mislyd.

Felstöt, -ar, *m.* Fejlstød, falsk Stød.

Fem, *Mængdetal*, fem. Femmor all, (i Brætspil) Dublet. F. i sender, fem ad Gangen. Fembladig, fembladet. Femdubbel, -faldig, femdobbelt, femfold. Femfingerört, *f.* Femfingerurt, Kattetarm D., Krypmurre N., *Potentilla reptans.* Femfotad, -fotig, *adj.* femfødder. Femhanda, *adj.* fem Slags. Femhörnig, -kantig, *adj.* femkanted. Femhörning, -kant, *m.* Femkant. Femma, -or, *f.* Tallet Fem. Klöfverfemma, -or, *f.* Kloverfem. Femmänning, -ar, *m.* (Botanik) femhannede, *Pentandria.* Fempunning,

-ar, *m.* det, som vejer fem Pund, femtpundig Kanon, Femtpunder. Femqvinnade, -n, (Botanik) femhunned, *Pentagynia.* Femradig, *adj.* femlinjet. Femtalig, *adj.* fem i Antallet. Femuddig, femoddet. Femårig, fem Aar gammel.

Femtio, Femtie, *Mængdetal*, femti N., halvtredsindstyve D. Femtital, Antal af Femti. Femtionde, *Ordenstal*, femtiende N., halvtredsindstyvende D. Femtioårig, *adj.* femti Aar gammel.

Femton, *Mængdetal*, femten. Femtonde, *Ordenstal*, femtende. Femtonhörning, -ar, *m.* Femtenkant.

Fena, -or, *f.* (A. S. Fin, Finna) Finne (paa Fisk). Fet- eller Flottfena, -or, *f.* Fitfinne. *Pinna adiposa.* Fenaktig, Fenlik, *adj.* som ligner Finner paa Fisk.

Fenkål, *m.* (l. fængkål) Fennikel. *Anethum foeniculum.*

Fernbock, *m.* Fernambuk.

Fernissa, -or, *f.* Fernis. Fernissa, *v. a.* 1. overstryge med Fernis.

Fersing eller Fjessing, -ar, *m.* d. s. s. Färsing.

Fé-saga, or, *f.* Féeventyr.

Fet, *adj.* (A. S. fæt) fed. Fetalier, Fetalievaror, *pl.* Fedevarer. Fetgräs, eller Fetört, Vibefidt D., Fejtgras, Tættegras N., *Pinguicula vulgaris.* Fet- eller Fetthinna, *f.* Fedthinde, Fedthud. Fettknoppar, *pl.* Helleknop, liden Stenurt, Vejer D., Fejtbok, Mutul, Skjorbugsknopper N., *Sedum acre.* Fetlagd, *adj.* fedladen, korpulent. Fettarm, Fedttarm, *Rectum.* Fet-tisdag, Hvide Tirsdag, Tirsdagen i Fastelavnsugen. Fet-tistel, -stlar, *m.* Blodtistel, Daule N. *Sonchus arvensis.*

Fetma, *f.* Fedme.

Fetna, *v. n.* 1. blive fed D., fedne N.

Fett, *n.* Fedt. F-knoppar, se under Fet. F-ägg, Vindæg, *Ovum subventaneum.* Fettväxt, *m.* Fedthævelse, *Steatoma.*

Fibben, *m.* Krop (Sygdom hos Heste).

Fibel, *m.* en Hesteſygdom, der bestaar i en Hævelse paa den ene Side af Halsen, sjeldnere paa begge Sider, som har sit Sæde i de store Spytkjertler under Ørene.

Fibler, *f. pl.* Kongepen (Slægten Hypochæris). Häst F. storplettet Høgsurt D., Fruekaal, Grisøjra N. *Hypochæris maculata.* Märr F., Rue Kongepen, almindelig Ænebloms D., Haugrås, Rotborst N., *Hyp. radicata.*

Ficka, -or, *f.* Lomme. Fickformat, Lommeformat. Fickknif, -var, *m.* Lommekniv. Ficklock, *s. pl. n.* Lommeklap. Ficktjuf, -var, *m.* Lommetyv. Ficktjufnad, -er, *m.* -stöld, -er, *m.* Lommetyveri. Fickur, *s. pl. n.* Lommeur.

Fjerding, Fjerdung, -ar. *m.* [dagl. T. Fjeling] 1) Fjerdedel, Fjerding, 2) ¼ Tønde, Kvarter N. Fjerdingsman, -män, *m.* Politibetjent paa Landet. Fjerdingsväg, *s. pl. m.* Fjerdingmil, Fjerdingvej.

Fjernare, *adj.* & *adv. komparat.* af Fjerran, *adj.* og *adv.* fjern, fjernt. I fjerran land, i fjerne Lande. När och fjerran, fjern og nær. Fjerrglas, *s. pl. n.* (T. Fernglas) Øjeglas; Lornjet.

Fjessing, d. s. s. Färsing.

Fjesk, *n.* affekteret Gefjæftighed, Stundesløshed. Fjeska, *v. a.* 1. opføre sig med affekteret Gefjæftighed, tutle N. Fjesk, -ar, Fjeskare, *s. pl. m.* Tutler N. Fjeskaktig, Fjeskig, *adj.* Fjeskaktighet, *f.* d. s. s. Fjesk.

Fjetter, *m.* Fjettrar, *pl.* (J. Fjötter) Lænker, Bøjer. Fjetra, *v. a.* 1. (J.

fiöra) lænke. Fjettring, *f.* Lænkning.

Fiffel, *m.* vis ulægelig Sygdom hos Heste. Vdsyge.

Fika, *v. n.* 1. (J. fika). Fika efter, till, hige efter. Fikas om, kappes om. Fikande, *n.* Higen.

Fiken, *adj.* efter, begjerlig efter. Se med fikna ögon, se med begjerlige Øine. Fikenhet, *f.*

Fikon, *s. pl. n.* Figen. Fikon- eller Fikonalöf, *s. pl. n.* Figenblad. Fikonfrätare, *s. pl. m.* en Fugl. *Motacilla ficedula.* -skog, -ar, *m.* -trägård, -ar, *m.* Figenhauge. -träd, *s. pl. n.* Figentræ.

Fikvärta, -or, *f.* Fikböld, -er, *m.* stor og ondartet Hævelse, Vorte, Byld, *Condylomata, ulcera.*

Fil, -ar, *m.* Fil. -båge, hos Laasesmede; en i en Jernbue spændt Fil eller Sag at overskjære Messing eller Jern med. -kläfva, Filklov, Filskrue. -makare, -huggare, *s. pl. m.* Filhugger, Filsmed. -spån, -or, *f.* Filspaaner. -städ, *n.* Skruestikke.

Fila, *v. a.* 1, file. Filande, *n.* Filning, *f.* Filen. Filare, *s. pl. m.* En som filer.

Filbunke, -ar, *m.* Filbytta, -or, *f.* tyk Melk med Flöde paa, Melkeringe, Rømmekolle N.

Filfras, -ar, *m.* Jærv, Filfras, *Ursus gulo.*

Filigrams, Filigramsarbete, -n, *n.* Arbejde af Guld, Sølv eller andet Metal, som er trukket i fine Traade eller paa anden Maade meget fint drevet eller udgravet.

Filmjölk, *f.* tyk Melk med Flöde paa.

Filta, *v. a.* 1. filte. Filtande, *n.* Filtning, *f.* Filtare, *s. pl. m.* Filtmager.

Fimmelstång, -stänger, *f.* Skaak N., Skagle D. (i Bjergv.) en svær tyve- eller tredivepundig Hammer at drive Kiler ind i Bjergklovter med.

Fin, *adj.* fin. Finbladig, *adj.* finbladet. Fingrynig, -kornig, *adj.* finkornet. Finhyllig, -hylt, *adj.* finhudet. Finsikt, *m.* fin Sigte. Finsikta, *v. a.* 1. sigte fint. Finsmide, *n.* fint Smedearbeide.

Finera, *v. a.* 1. brænde fint. Finerare, *s. pl. m.* Finering, *f.*

Finger, -grar, *n.* Finger. -borg, -ar, *f.* -borr, -ar, *m.* Fingerbøl. -böld, -er, *m.* Fingerbyld. -kläda, *f.* Fingerkle. -klädig, *adj.* klaafingret. Fingerslag, *n.* en vis Fjæder i et Repetérur. -tuta, *f.* Fingerhætte. -ört, *f.* Potentil. Gäs-fingerört, Gaasefurt, Gensefik D., Gaasurt, Mure N. *Potentilla anserina.*

Fingra, *v. a.* 1. fingre. Fingrande, *n.* -ring, *f.* Fingren. Fingrare, *s. pl. m.* En som gjerne fingrer.

Finis-tväl, *m.* venedisk Sæbe.

Fink, -ar, *m.* Finke (Sangfugl).

Finknät, *s. pl. n.* Tougmatte over en Skibskabys.

Finna, *v, a.* 3. [J. finna] (finner, fann, funnit) finde. Finnande, *n.*

Finnbär, *s. pl. n.* Bærrene af Hagtorn D., Tindved, Hjortetorn N., *Hippophaë Lin.*

Finne, -ar, *m.* 1) Finn, Finlænder, 2) Finne, Blegne. Finnig, *adj.* finnet, som har Finner.

Finprof, *n.* Prove paa Finhed (Guld eller Sølv).

Fint, -er, *m.* (paa Fegteskolen) den List, da man lader, som man sigter efter en Del af sin Modparts Legeme og imidlertid giver en anden Del deraf Stødet, 2) Kneb, Kunstgreb.

Fintlig, *adj.* opfindsom, klogtig, som har Aandsnærværelse, skarpsindig.

Finlighet, *f.* Opfindsomhed, Klogt, Aandsnærværelse, Skarpsindighed.

Fiol, -er, *m.* Fiolin. -sträke, -ar, *m.* Fiolinbue.

Fiol, Fiolblomma, *f.* Fiol, *Viola*, (Plante). -sirap, Fiolsirup.

Fjoll, Fjolleri, *n.* Fjanteri, Tosseri, Tosseindfald. Fjoll, Fjoller, *m.* (J. Fol) en Tosse. Fjolla, *v. n.* Fjollas, *v. d.* l. bære sig tosset ad, drive Spog, vaase. Fjolla, -or, *f.* Fjante. Fjollig, *adj.* tosset, fjantet. Fjollighet, *f.*

Fjor, Fjol, *adv.* I fjol, i fjor.

Fjorna, -or, *f.* et Slags Lom (Fugl). *Colymbus auritus.*

Fjorton, *Mængdetal*, fjorten. Fjortonde, *Ordenstal*, fjortende.

Fira, *v. a.* l. fejre, højtidligholde. Firande, *n.*

Fira, *v. a.* l. fire. Firing, *f.*

Fisk, -ar, *m*, Fisk. Fiskbalja, -or, *f.* Fiskebalje. Fiskdamm, -ar, *m.* Fiskedam. -fångst, -er, *m.* -fänge, -n, *n.* Fiskafänge, -n, *n.* Fiskefangst. -fjäll, *s' pl. n.* Fiskeskjæl. -häf, -var, *m.* lidet Fiskegarn paa en Stang. -korg, -ar, *m.* Fiskekurv. -köpare. -handlare, *s. pl. m.* Fiskehandler. -ljuse, -ar. *m.* se Fiskörn. -mängelska, -or. *f.* Fiskekone, Fiskerkjærling. -mäse, -ar, *m.* Fiskemaage. Strandmaage. *Larus canus.* -nät, *s. pl. n.* Fiskegarn. Fiskrik, *adj.* fiskerig. -ryssja, -or, *f.* Fiskeruse. Fisksoppa, *f.* Fiskesuppe. -skinn, *s. pl. n.* Fiskeskind. -sump, -ar, *m.* Hyttefad. -spad, *n.* Fiskevand. -torg, *s. pl. n.* Fisketorv. -varor, *pl.* Fiskevarer. -vatten, *n.* Fiskevand. -ätande, *adj.* -ätare, *s. pl. m.* som lever af Fisk. Fiskörn, -ar, *m.* -hök, -ar, *m.* -ljuse, -ar, *m.* Fiskejo, Fiskejon N., *Falco haliætus.* Sätt-fisk, Fisk-afvel, Fiskeyngel.

Fiska, *v. a.* l. fiske. Fiskare, *s. pl. m.* Fisker. Fiskande, *n.* Fiskargång, -hamn, -torg, Fiskehavn, Fisketorv. Fiskarkoja, -stuga, -or, *f.* Fiskerhus, Fiskerhytte.

Fiske, -n, *n.* Fiskeri, -er, *n.* Fiskeri. Fiskeläge, -n, *n.* Fiskerleje.

Fitsel, *m.* Lamhed i Underkjæven hos Heste.

Fjugg, Fjun, *s. pl. n.* Dun, Laad paa Hagen, første Skjæg. Det Uldne eller Laadne paa Frugter. Fjunig, *adj.*

Fjäkig, *adj.* (i dagl. T.) fjoget.

Fjäcka, *v. n.* l. løbe hid og did.

Fjäder, -drar, *m.* Fjæder. -alun, *m.* Haaralun. -bolster, *s. pl. n.* Fjæderdyne. -fä, -n, *n.* Fjæderkræ. -gräs, *n.* (en Plante) *Stipa pennata.* -harts, *n.* Fjærgummi. -malm, -erts, -silfver, et med Arsenik Svovl, og Spidsglas forertset Sølv, som bestaar af lutter smaa Fjære eller tynde sorte smaa Haar og er svampigt. -viska, -or, *f.* -vifta, -or, *f.* Fjærkost. Fjädra, *v. a.* l. fjædre. Fjädring, *f.* Fjædrig, *adj.* fjædret.

Fjäll, *s. pl. n.* Skjæl. Fjälla, *v. a.* l. skjælle. F. sig, -af, skalle af, afskalles. Fjällning, *f.* Fjällfisk, -ar, *m.* Skjælfisk. Fjällgnot, -ar, *m.* et Insekt. *Lepisma.* Fjällig, *adj.* skjællet. F-het, Fjälling, -ar, *m.* et Slags amerikansk Fisk med Bugfinner bag ved Brystfinnerne. *Loricaria.* Fjällpantsar, *n.* Skjælpantser. Fjällvinge, -ar, *m.* skjælvinget Insekt, *Lepidoptera.* Fjällört, *f.* brun Skjælrod, Tandurt. *Lathræa squamaria.*

Fjäll, *n.* Fjæld og Fjællar, *pl.* (J. Fiall) Fjæld. -björk, -ar, *m.* Fjældbirk. -bygd, *m.* Fjældbygd. -bär, *s. pl. n.* Fjæld Mælbær D., Fjældbær, Ravnebær, Rypebær N., *Arbutus alpina.* -gäs, *f.* -gäss, *pl.* et Slags And. *Anas Erythropus.*

-kampe, -ar, *m.* Fjeld Rottehal D., Fjælkjæmpe N., *Phlenum alpinum.* Fjällklocka, -or, *f.* Fjældklokke N. (Plante) *Campanula unifl.* -mus, *f.* et Slags Rotte, *Mus lemmus.* -racka, -or, *f.* Fjældræv, *Canis lagopus.* -ripa, -or, *f.* Snérype. uggla, -or, *f.* Lemensgris, Gysfugl N., *Strix nyctea.*

Fjär, *adj.* stolt.

Fjärd, -ar, *m.* (J. Fiördr) Fjord

Fjäril, -ar, *m.* Sommerfugl. Dagfjäril, Dagsommerfugl, Dagfivril N., *Papilio.*

Fjäs, *n.* overdrevne Høflighedsyttringer. Göra mycket fjäs af någon. Fjäsa, *v. n.* 1. gjøre mange Komplimenter. F. med barn, forkjæle Børn. Fjäsande, *n.*

Fjäsk, o. s. v. se Fjesk.

Fjät, *s. pl. n.* Fodspor, Fodtrin.

Fjätter, o. s. v. se Fjetter.

Fjöl, -ar, *m.* Sæde i et Vandhuus.

Flabb, -ar, *m.* Flab. Flabbig, *adj.* flabmundet. Flabbighet, *f.*

Flack, *adj.* flak, flad, jævn. Flackhet, *f.* (J. Flaki). Flacka, *v. n.* 1. (J. flacka) flakke. Flackande, *n.* Flakken. Flackländig, *adj.* flak, lavt beliggende. Flackländighet, *f.*

Fladder, *n.* -aktighet, *f.* Flanevorenhed, Flygtighed, Ustadighed. Fladdrig, Fladderaktig, *adj.* flaneagtig. flygtig, ustadig.

Fladdra, *v. n.* 1. flagre. Fladdrande, *n.* Fladdring, *f.* Flagren.

Flaga, -or, *f.* (J. Flaga) Flake, tynd Plade, Hammerskjæl. Flagna, *v. n.* 1. springe af, falde af, flakne N. Flagnande, *n.* Flagning *f.*

Flagg, Flagga, -or, *f.* (J. Flagg) Flagga, *v. n.* 1. flagge. Flaggande, *n.* Flaggning, *f.* -skepp, *s. pl. n.* Flagskib. -stång, -stänger, *m.* Flagstang.

Flagspetta, -or, *f.* et Slags Messe. *Pilus medius.*

Flake, -ar, *m.* (J. Flaki) Flak. Isflake, Isflak.

Flaksa, *v. n.* 1. flagre (om Fugle). Flaksande, *n.* Flagren.

Flamma, -or, *f.* Flamme. Flamma, *v. n.* 1. flamme. Flameld, *m.* Lueild. Flamelds-ugn, -ar, *m.* Reverbérerovn, kemisk Ovn. Flammig, *adj.* flammet.

Flarskrika, -or, *f.* (i Ångermanland) for Lafskrika, Lavskrike N., *Garrulus infaustus.*

Flas, *n.* Støj, Larm, Raad Spog.

Flat, *adj.* (J. flatr) 1) flad, 2) overbærende, skaansom, som sér igjennem Fingre, f. E. För flat mot sina barn. Flatt skratt, Haanlatter. Flathet, *f.* Fladhed. Flatna, *v. n.* 1. blive flad, skamfuld. Flatnäsig, *adj.* fladnæset.

Flata, -or, *f.* Flade.

Flaxa, se Flaksa.

Flen, *m.* Rørgræs. *Phalaris.* Rollflen, glat Rottehale, aksloppet Glansfro, aksl. Rørgræs, *Phalaris Phleoidess, Lin.* Rörflen, Rørgræs D., Rørflok N., *Phalaris arundinacea.*

Flen, *n.* Kolik, Mavekrampe. Flenhus, *s. pl. n.* en Forvoksning paa Hænder og Fødder hos Mennesker og Dyr, bestaaende af Knuder paa Senerne og Knoklerne. Flenört, *f.* knollet Brunrod, Ormeurt D., Knubrot, Lugtnesle N.

Flep, Flepighet, *f.* enfoldig, taabelig Smhed, Kvindagtighed. Flepa, *v. n.* 1. være kvindelig. Flepig, *adj.* kvindelig.

Flicka, -or, *f.* Pige.

Flicka, -or, *f.* Flicklapp, -ar, *m.* (J. Flick, gammelt opstidt Klædningsstykke). Flik, Lap, hvormed no-

get Dojes. Flicka, *v. a.* l. flikke. Flickare, *s. pl. m.* Flikker.

Flik, -ar, *m.* Flig, Flip.

Flin, *s.* utidig, usømmelig Latter. Flina, *v. n.* l. udbryde i usømmelig Latter, fnise; drf. Flinande, *n.* Flinig, *adj.*

Flinga, -or, *f.* Flage, Stykke. Snöflinga. Sneflage.

Flinkande, *adj.* flink. Det är ett fl. före, det er et herligt Føre.

Flint, *m.* Pande, Hjerneskal, Panderkal. Flintskalle, *m.* Skaldepande, skaldet Isse. Flintskallig, *adj.* skaldet; drf. Flintskallighet, *f.*

Flinta, -or, *f.* Flint. *Silex pyromachus.*

Flipa, *v. n.* l. græde med Forvrængning af Munden, flæbe.

Flisa, -or, *f.* Flise, Splint. Flisa sig, *v. r.* l. flise, sætte Splinter. Flisig, *adj.* fliset.

Flisa, *s.* utidig, usømmelig Latter, Fnisen. Flissa, *v. n.* l. bryde ud i usømmelig Latter, fnise. Flissande, *n.*

Flit, *m.* Flid. Flitig, *adj.* flittig.

Flo, *m.* Flods. -berg, *s. pl. n.* Flodsbjerg. -kalk, *m.* Flodskalk, Kalksten i Flodsbjergene. -lägrig, *adj.* som ligger i et næsten vandret Lag af en Sten eller Bjergart imellem to Masser eller Hovedlag af en anden, eller imellem Laget af to forskjellige Bjergarter.

Flocka, -er, *m.* (Urt) hampeagtig Hjortetrøst. *Eupatorium cannabinum.*

Flod, -er, *m.* Flod. -bädd, *m.* Flodseng. -dike, -n, *n.* Dige for lavt Land eller Markland ved en Flod. -skifte, *n.* Flodtid.

Flohär, *s. pl. n.* (Plante) Hornblad. *Cratophyllum.*

Flogmask, -ar, *m.* flyvende Insekt.

Flomm, *m.* Iſter.

Flor, *n.* Flor. Flors-hufva, -or *f.* Florskappe. Florsikt, *m.* Florsigte. Flors-väfvare, *s. pl. m.* Florvæver.

Flotagräs, *n.* Pindsvinknoppe D., Flaadgræs N. *Sparganium natans.*

Flott, -ar, *m.* Mide, som sætter sig i Huden paa Hornkvæget.

Flotthacka, -or, *f.* Loppeæder en (Fugl). *Crotophaga.*

Flott, *n.* Fedt. Flottig, *adj.* fuld af Fedt; drf. -het, *f.* Flotta, *v. a.* l. -ned, besmøre med Fedt. Flottkena, -or, *f.* Fedtsinne. Flottfläck, -ar, *m.* Fedtplet.

Flott, *adj. indikl.* flot.

Flotta, -or, *f.* (Z. Floti. T. Flotte), Flaade. Flottbro, -ar, *m.* og Flottbrygga, -or, *f.* Flydebro. Flottis, *m.* Drivis. Flotttimmer, *n.* Flaadetømmer. Flottved, *m.* Flaadebrænde.

Flotta, *v. a.* l. flaade. Flottande, *n.* -ning, *f.* Flaadning.

Fluga, -or, *f.* (Z. Fluga) Flue. Slå två flugor med en smäll, slaa to Fluer i et Smæk. Flugblomster, *n.* Flueblomst. *Ophrys insectifera.* Flugfisk, -ar, *m.* Stikling (Fisk). Flugfång, *m.* Fluesnapper, (Fugl), *Muscicapa.* Fluggift, Flugpulver, *n.* Fluegift. Fluguät, *s. pl. n.* Fluenæt. Flugsmälla, -or, *f.* Fluesmække. Flugsvamp, -ar, *m.* Fluesvamp. Flugviska, -or, *f.* Fluevifte. Spyfluga, -or, *f.* Spyflue.

Fluka, -or, *f.* Sump.

Flundra, -or, *f.* Flynder. *Pleuronectes.* Flundernät, *s. pl. n.* Flyndergarn.

Flunsa, -or, *f.* tyk, fed Kvinde. Flunsig, *adj.* lusket, kvapset N., drf. Flunsighet, *f.*

Flur, *m.* (dagl. T.) Nykke, Lune, Grille. Det föll honom i fluren att, han fik det Indfald, at.

Fluss, *m.* Snue, Flod, (en Sygdom, *Catarrhus, Pituita*). Flussfeber, *m.* Fl.odfeber, Katarfeber, -galle *f.* Flodgalle (Hævelse ved Ankelen hos

Hestene). Flussgikt, m. Reumatisme, -hosta, f. Flod i Brystet. Flussspat, m. Flodspat. Flussvärk, m. reumatiske Smerter, Hvita Flussen, det hvide Flod. Flussaktig, Flussig, *adj.* beheftet med og tilbøjlig til Flod; drf. Flussighet *f.*

Fluster, *s. pl.* n. Flyvehul, Hullet paa en Bikube.

Fluten, Fluto m. fl. s. Flyta.

Fly, *adj.* (dagl. T.) udrøj D., udryg, skryp N.

Fly, *s.* 1) Dynd, sumpig Jord. 2) Ankerfløj. Flybotten, m. dyndet Bund. Sokbund N.

Fly, *v. a.* & *n.* 2. *1.* (flyr, flydde, flytt), flø. Bättre fly än illa fäkta.

Flyga, *v. n.* 3. [J. fliuga] (flyger, flög, flugit, flugen), flyve. F.-på någon, pludselig anfalde En. Flygande *n.* Flyven. Flygare, *s. pl.* m. 1) En som flyver. 2) d. s. s. Flygfisk. Flygvärk, m. flygande värk, Smerte som flytter sig. -fisk, -ar, m. Fløjfisk. *Exocœtus.* -få, *n.* Fjærberfœ. Flygfärdig, -för, *adj.* flyvefærdig, flyg N. Flyghål. *s. pl.* n. Flyvehul, Hul paa en Bikube. Flyghänd, *adj.* flink, rask. -myra, -or, *f.* flyvende Myre, -sand, m. Flyvesand.

Flygel, -glar, m. Fløj. Flygeladjutant, -er m. Fløjadjutant. Flygelbyggnad, -er, *m.* Fløjbygning. -dörr, -ar, m. Fløjdør. -man, *m.* Fløjmand.

Flygeld, flygfisk, m. fl. s. under Flyga.

Flygt, *m.* Flugt, Flyven, Lat. *Volatus.* Flygtig, *adj.* flygtig, letsindig. F.-het *f.* Flygtighed.

Flykt, *m.* Flugt, Lat. *Fuga.*

Flykta, *v. n.* 1. flygte. Flyktig, *adj.* som flygter, flygtende. -ting, -ar, m. Flygtling. Flygtning.

Flyta, *v. n.* 1. (flyter, flöt, *pl.* fluto, flutit, fluten) [J. flióta] flyde. Flytande, *n.* -ning. *f.* Flyden. Flytig, *adj.* flydende. -het, *f.* Flydenhed, Fluidum.

Flytt, 1) *Neutr.* af fly, udrøj. 2) *Sup.* af fly, 3) *Imperat.* af Flytta.

Flytta, *v. a.* & *n.* 1. (J. flytia) flytte. F. råmärken, flytte Grænsekjellene. F. er undan! giv Plads! Flyttbar, *adj.* som lader sig flytte, bevægelig; drf. F.-het, *f.* -fogel, -glar, m. Trækfugl. -fisk, -ar, m. Trækfisk. -koja, -or, *f.* bevægelig Hytte. -ning, *f.* Flytning. -ningstid, Flyttetid, Faredag. -saker, *p. l.* Flyttegods. -stjerna, -or, *f.* Planet.

Flyttbar m. fl. s. Flytta.

Flå, *v. a.* 2. *1.* flaa; 2) [dagl. T.] fordre for meget, snyde. Flående, *n.* Flåning, *f.* Flaaen, Flaaning; 2) Snyden. -are *s. pl.* m. -buse, -ar, m. Rakker, Natmand; Snyder, Blodsuger.

Flågeld, -ar, m. Irlys, Lygtemand.

Flåning f. Flå.

Fläsa *v. n.* 1. puste, være aandpusten, stakaandet. Fläsande, *n.* -ning. *f.* Pusten.

Fläsgräs, *n.* Harekiever, Harefod; *Trifolium arvense.*

Fläck, -ar, *m.* (J. fleckr) Plet. Gå intet ur fläcken; Han kommer intet ur fläcken; skjuta på fläck; träffa fläcken; Fläckfeber m. = R. -kula, -or, *f.* Pletkugle. -lera, *f.* Pletlér. -makerska, -ar *f.* En som tager Pletter af. Fläcktals, *adj.* plettevis;

Fläcka, -or, *f.* et Slags Fugl.

Fläcka, *v. a.* 1. plette, beplette; drf. Fläckande, *n.*

Fläcka, *v. a.* 2. 2. flække. Fläckning, *f.*

Fläckig, *adj.* plettet; drf. F.-het *f.* Det finnes flera fläckiga hundar än Prestens.

Fläder, *f.* Hyld, Hyldetræ; *Sambucus nigra.* Fläderblomma, -or, *f.* Hyl-

deblomst. Fläderbär, *s. pl. n.* Hyldebær. -bössa, -or, *f.* Hyldebøsse. -saft, *m.* Hyldesaft. -thé, Hyldethe. -ättika, *f.* Hyldeblomstædikke.

Fladermus, *f.* Flaggermuus, Skindsving, *N. Vespertilio.*

Fläkt, -ar, *m.* luftig Vindpust, Vift. Fläkta, *v. a. & n.* lufte, vifte. F.- med vingarne, flagre, flakse N. F.- med solfjäder, vifte. F.- på, vifte paa, vifte hen; drf. Fläktande, *n.* -ning, *f.*

Flämta, *v. n.* 1. puste tungt, være andpusten, stakaandet; drf. Flämtande, *n.* -ning, *f.*

Fläng, *n.* i fläng, i Galløp, Kut N. Flängmål, *n.* stærkt Galløp, Fiirspring. (*Bellman*). Fläng, *v. n.* 1. 1) galoppere, 2) ile, bevæge sig heftigt; 3) fläng upp, blotte, flænge op. drf. -ande, *n.* flängning, *f.*

Flärd, *m.* Tant, Daarlighed, Svig. Fara med flärd, bedrage, gjøre Vind.

Fläsk, *n.* Flesk. Det kostar fläsk, = N. Lägga på fläsket, blive fed. Fläskflott, Fleskefedt Smolt N. -pankaka, -or, *f.* Fleskekage. -svål, -or, *m.* Fleskesvær. -remsa, -or, *f.* Strimmel Flesk. -sida, *f.* Fleskeside, -skifva, -or, *f.* = N. -skinka, -er, *f.* = N. Fläskig, *adj.* fed, fidtet, mæsket, kvapset.

Fläska, *v. n.* (dagl. T.) fleske, skjære flet for; drf. Fläskande, *n.*

Flätа, -or, *f.* Fletning, Flette. Flätа, *v. a.* 1. flette. -ning, *f.* Fletning, Gjerningen at flette.

Flättja, *f.* Letsindighed, Forfængelighed.

Flöd, *n.* Flod. Blodflöd, Blodflod. -stockning, *f.* Tilstoppelse af et Blodkar.

Flöda, *v. n.* 1. stige, komme tilbage med Floden. F. öfver, flyde over, oversvømme. Flödande, *n.* Flöde, *n.* Flod, Flo N. *Fluxus maris.*

Flög, *Imperf. af* flyga.

Flög, Flögel, Fløj, -ar, *m.* Fløj, Vejrhane. Flöjfisk, -ar, *m.* (Fisk). *Cationymus Lyra.* Flöghål, *s. pl. n.* Flyvehul. -stång, -stänger, *m.* Fløjstang.

Flöja, *v. n.* 2.-*1.* springe over et Gjærde (om Heste) springe Skigard N. drf. Flöjande, *n.*

Flöjt, -er, *f.* Fløite. -pinare *s. pl. n.* Fløitespiller (Spøg). -makare, *s. p. m.* Fløitemager. -skepp, *s. pl. n.* Fløitkib, Transportfartøj, som ikke holder over 40 Kanoner. -värk, *n.* Fløiteværk. -stämma, or, *f.* Fløitestemme. -spelare, *s. p. m.* Fløitespiller. -ton, -er, *m.* Fløitetone.

Flöjta, *v. n.* 1. fløjte, blæse paa Fløjte. (dagl. T.). -tare, *s. pl. m.* Fløjtespiller (dagl. T.).

Flöte, -n, *n.* Duk (Korken paa en Medesnor).

Fnalla, *v. a.* 1. (i dagl. T.) kradse med fingrene, klore N.

Fnas, *n.* Trævler, 1) Smaadele som pilles el. krabes af noget, 2) Noddehase D., Dams N.

Fnasa, *v. a.* 1. plukke løselig af.

Fnask, *n.* Fnug, Flokke.

Fnassel, *n.* smaat Udslæt, Fnat. Fnasslig, *adj.* fuld af Fnat; drf. Fnasslighet, *f.*

Fnissa, *v. n.* 1. 1) fnise, le i Skjægget.

Fnittra, *v. n.* 1. d. s. s. fnissa, 2) knittre.

Fnugg, *n.* Fnug, Dun. -gig, *adj.* fuld af Fnug.

Fnurra, -or, *f.* Knurre paa Traad. Faurra sig, *v. r.* 1. slynge sig i sammen. Fnurrig, *adj.* 1) sammenvirret, 2) underlig, egensindig, særsindet, drf. -het, *f.*

Fnysa, *a. n.* 2. & 3. (fnyser; fnyste, fnös; fnysit, fnyst), fnyse, drf. fnysande, *n.*

Fnöske, *n.* Knøsk N., Fyrsvamp D. Fnösk svamp, d. s. s. Fnöske.

Fock, -ar, *m.* **Focka**, -or, *f.* Fok, -mast, Fokkemast. -märs = N. -rå, = N.

Foder, *n.* Foder. -beta, -or, *f.* Runkelroe, Hvidbete. *Beta allissima.* -brist, *m.* Fodermangel. -lärft, *n.* Foderlærred. -marsk, -ar, *m.* Fodermester. -nöt, *s. pl. n.* Foderkvæg. -lår, -ar, *m.* Foderkiste. -säck, -ar, *m.* = N. -väf, -ar, *m.* Foderdug.

Fodra, *v. a.* 1. fore. -rande, *n.* -ring,

Fodra, (bruges i dagl. Tal. for fordra), *v. a.* 1. fordre. F.-någon, kræve en. -ran, *f.* -ring, -ar, *f.* Fordring, Krav.

Fog, *n.* Foje, Skjel, Aarsag, Billighed.

Fog, -ar, *m.* Fuge, Fælding, Skarring.

Foga, *v. a. & r.* 1. foje. -ning, -ar, *f.* Fojning, 2) Fuge, Fælding.

Fogde, -ar, *m.* -ate, (forældet) Foged.

Fogel, **Fågel**, -glar, *m.* Fugl. -beskrifning, -ar, *f.* Beskrivelse over Fuglene. -bo, -n, *n.* Fuglerede, Fuglerejr N. -bur, -ar, *m.* Fuglebur. -bär, *n.* Fuglebær. *Prunus avium.* -bössa, -or, *f.* Fuglebosse. -flygt, *m.* Fugleflugt. -fri, *adj.* fredløs. -fångare, *s. pl. m.* Fuglefænger. -fånge, *n.* Fuglefangst. -hagel, *s. pl. n.* Spurvehagel. -hund, -ar, *m.* Fuglehund, Honsehund. -kung, *m.* Fuglekonge. *Motacilla regulus*; 2) den som vinder Prisen i et Skydeselskab. -kännare, *s. pl. m.* Fuglekjender, Ornitolog. -lek, -ar, *m.* Fugleleg. -lim, *n.* Fuglelim. Foglalåt, *m.* Fugleskrig. Fogelnät, *s, pl. n.* Fuglenet, Fuglegarn. -pipa, -or, *f.* Lokkepibe. -skjutning, -ar, *f.* Fugleskydning. -skräma, -or. *f.* Fugleskræmsel. -stång, -stänger, *f.* Fuglestang. -stek, *m.* Fuglesteg. -sång, *m.* Fuglesang. -unge, -ar, *m.* Fugleunge. -väg, *m.* resa fogelvägen, gaa Vintervejen N. skynde sig det hurtigste. -ärter, *pl.* Glatbælle. *Orobus Vernus* (Plante). -ärt, -er, *f.* Korsblomster, Korsurt N. *Polygala Vulgaris*; 2) Sandarv, Kureblomst, N. *Arenaria Serpyllifolia.*

Foghyfvel, -flar, *m.* Ploghovl, Skarrehovl.

Foglig, *adj.* fojelig. -lighet, *f.* Fojelighed.

Fogstryka, *v. a.* 3. (-stryker, -strök, -strukit) tilstryge Fugerne.

Fola, -or, i dagl. Tal. for fora. Det är icke hans folor. Det er ikke hans Dont. Fola, *v. a.* 1. for fora, (dagl. T.) F.-bort, kjøre bort, jage væk. Fola sig bort, pakke sig.

Fole, d. s. s. fåle.

Folk, *s. pl. n.* Folk. -brist, *m.* Folkemangel. -fatt, *adj.* folkelig, human. -fattig, *adj.* lidet befolket. -flyttning, -ar, *f.* Folkevandring. -hop, -ar, *m*, Folkehob. -ilsk, -ilsken, *adj.* olm, folkevond N. bidsk. -lig, *adj.* folkelig; drf. Folklighet, *f.* Folklärare, *s. pl. m.* Follærer. -lös, *adj.* ubeboet. Folklöshet, *f.* Folkemangel. -minskning, *f.* Folkeformindskelse. -mängd, -nummer, *m.* Folkemængde. Folkrik, *adj.* folkerig; drf. Folkrikhet, *f.* -rätt, *m.* Folkeret. -saga, -or, *f.* Folkesagn. -samling, -ar, *f.* Folkeforsamling. -seder, *pl.* Folkeskik, Opdragelse. -skock, -ar, *m.* Folkehob. Folkskygg, *adj.* folkesky; drf. Folkskygghet, *f.* Folkslag, *s. pl. m.* = N. -skock, *m.* Folkemængde. -sägen, -sägn, *m.* Folkesagn. -vandring, -ar, *f.* = N, -vett, *n.* 1) almindelig Menneskeforstand, 2) Folkeskik, Opdragelse. -välde, -n, *n.* Folkeregjering. -ätt, *m.* Folkestamme. -ökning, *f.* Folkeformerelse.

Folka, *v. a.* 1. F.-upp sætte Stik paa. F.-sig, folke sig N., forbedre sin Oprørsel.
Fols, *m.* (Mineral) Asbest *Asbestus fasciculatus.*
Fora, -or, *f.* Læs D., Foring, Las N. Forbonde, -bönder, *m.* Foringsmand.
Fora, *v. a.* d. s. s. Forsla.
Fordenskap (forældet) se Fordon.
Forderligen, *adv.* tjenstligst, uden Opholb.
Fordersam s. skyndsom.
Fordne, -na, *adj.* fordums, forhenværende.
Fordom, fordomdags, *adv.* fordum, i Fordumsdage.
Fordon, *s. pl. n.* Kjøretøj, Kjøregreje N. Voitur.
Fordra, d. s. s. fodra.
Fordran, &c. d. s. s. fodran.
Forlön, -er, *f.* Fragt, Foringspenge.
Form, *m.* = N. 1) *pl.* -ar, Form til Støbning. 2) *pl.* -er, Form, Skikkelse. Formhåll, -ar, *f.* Jernplade, hvori noget formes. Formbräde, -n. Formbræt. Formljus, *s. pl. n.* Formelys. Formpik, -ar, *m.* Formstok. -skärare, *s. pl. m.* Formskjærer.
Forma, *v. a.* 1. danne, give Form; drf. Formare, *s. pl. m.* Formning *f.*
Forman, *m.* Kjører, en som transporterer noget.
Formbräde, *m. m. fl. s.* Form.
Formera, *v. a.* 1. forme, danne, F. en penna, skjære en Pen.
Formulär, *n.* Formular.
Förna, d. s. s. Fordne.
Forning, d. s. s. Forslande.
Fórnforskare, *s. pl. m.* Oldgranskere, **Fórnforskning**, *f.* Oldgranskning, **Fórnhjelte**, -ar, *m.* Oldtids-Helt. **Fórnhäfder**, *pl.* gamle Kroniker, -lemning, -ar, *f.* Levning fra Oldtiden, Antiqvitet. -saga, -or, *f.* gammel Saga. -språk, *n.* Oldsprog. -säga, -er, *m.* Oldsagn. -säkare, d. s. s. Fornforskare. Forntid, Fornålder, *m.* Oldtid; drf. -åldrig, *adj.* ældgammel, antik. -älskare, *s. pl. m.* Oldgranskere.
Fors, -ar, *m.* (Y. Fors) Fos, *2)* Skum paa Bølgerne. Forsa, *v. n.* 1. flyde med Heftighed, fosse.
Forsedel. -dlar, *m.* Fragtebrev.
Forska, *v. a.* 1. forske, granske. Forskare, *s. pl. m.* Forsker, Granskere, Forskning, *f.*
Forsla, *v. a.* 1. bringe paa Vogn, transportere; drf. Forslande, *n.*
Fort, *adv.* fort. Fortbringa, *v. a.* 2. *2.* (-bringar, -brägte, -bragt) bringe videre. Fortbringare, *s. pl. m.*
Fortfara, *v. n.* 3. (-farer, -for, -farit) fortfare, blive ved; drf. Fortfarande, *n.*
Fortgå, *v. n.* fortsættes, vedblive, gaa fremad. Fortgång, *m.* Fortgang, Fremgang.
Forthjelpa, *v. a.* 2. *3.* fremhjelpe, fremme. Forthjelpande, *n.* Fremhjelpen, Fremme.
Fortkomst, *m.* Fortgang, Fremgang.
Fortlöpa, d. s. s. Fortgå.
Fortplanta, *v. a.* 1. forplante; drf. Fortplantare, *s. pl. m.* Fortplantning, *f.*
Fortskaffa, *v. a.* 1. føre frem; drf. Fortskaffning, *f.*
Fortskicka, *v. a.* 1. sende videre.
Fortskrida, *v. a.* 3. (-skrider, -skred, -skridit) skride videre eller fremad.
Fortskynda, *v. a.* 1. paaskynde; drf. Fortskyndande, *n.* Paaskyndelse.
Fortstryka, *v. n.* 8. (i Berg v.) strække sig videre.
Fortsända, *v. a.* 2. *1.* d. s. s. Fortskicka.
Fortsätta, *v. a.* 2. *2.* (-sätter, -satte, -satt) fortsætte. Fortsättare, *s. pl. m.* Fortsättning, *f.* Fortsættelse.

Fortvara, *v. n.* 1. vedvare. **Fortvarande**, *n.* Vedvaren.
Forvagn. -ar, *m.* Fragtevogn.
Foss, *adj.* fræk.
Foster, *s. pl. n.* Foster, Fremtringelse. -barn, *s. pl. n.* Plejebarn. -broder, *m.* Fosterbroder. -brödralag, *n.* Fosterbrodrelag. -bygd, *f.* -jord, *f.* -land. *n.* Fodeland, Fodeegn. -dotter, -döttrar, *f.* Plejedatter. -fader, *m.* Plejefader. -föräldrar, *pl.* Plejeforældre. -moder, *f.* Plejemoder. -son, -söner, *m.* Plejeson.
Fostra, *v. a.* 1. opfode, opfostre Fostran, Fostra sig, vokse til, trives.
Fot, -fötter, *m.* Fod. Fotfalla, falla till fota, falde til Fode, give efter. Fotabjelle, *n.* Fodblad. Fotangel, -glar, *n.* = N. Fotbrist, *m.* Brist, den overste Del af Fodbladet. -bunke, -ar. *m.* Fodbækken, Vasseballe. -bräde, -n, *n.* Fodbræt. Fotfallen, *adj.* som for Svaghed ikke kan gaa. Fotfall, *n.* Fodfald. -gängare, -gängare, *s. pl. m.* Fodgjænger. -jägare, *s. pl. m.* Fodjæger. -knöl, -ar, *m.* Brist. -lag, *n.* Fodstykke. Fotpall, og Fotapall, -ar, *m.* Fodskammel. Fotplanta, -or, *f.* Fodsaale. -påse, -ar, *m.* Fodpose. -resa, -or, *f.* Fodrejse. Fotspjern, *n.* noget, hvorimod man stöender Foden, Fodspænd N. -spår, *s. pl. n.* Fodspor. -steg, *s. pl. n.* Fodtrin. -stig, -ar, *m.* Fodsti. -ställning, *f.* Fodstykke. -svett, *m.* Fodsved. -säla, -ar, *f.* Fodsaale. -sack, -ar, *m.* Skvætlæder. -säck, -ar, *m.* Fodsæk. -tvagning, *f.* Fodvaskning. -vatten, *n.* Fodvand, Fodbad. -vrist, -er, *m.* Brist. -värmare, *s. pl. m.* Fyrfad under Fødderne.
Fota, *v. a.* 1. grunde.
Frack, -ar, *m.* Livkjole.
Fradga, **Fragga**, *f.* Fraade, Skum.
Fradgas, **Fraggas**, *v. d.* Fradga sig, fraade, skumme. **Fradgig**, *adj.* fraadende skummende.
Frakt, -er, *m.* Fragt. -skepp, *s. pl. n.* Fragtskib. -vagn, -ar, *m.* Fragtvogn. **Frakta**, *v. a.* 1. fragte. **Fraktare**, *s. pl. m.* En som fragter.
Fram, *adv.* (J. framm) frem, ænda fram, rätt fram, rakt fram, lige frem, fram och tillbaka, frem og tilbage, veta fram och tillbaka, være klog.
Framalstra, *v. a.* 1. frembringe.
Framaxel, -xlar, *m.* den forreste Aksel paa en Vogn.
Framben, *s. pl. n.* Forbeen, Fremfod N.
Frambjuda, *v. a.* 3. frembyde.
Frambog, -ar, *m.* Forbov, Frembog N.
Frambringa, *v. a.* 2. 3. frembringe.
Frambryta, *v. n.* 3. (-bryter, -bröt, -brutit) frembryde.
Frambära, *v. a.* 3. frembære.
Framdel, -ar, *m.* den forreste Del, For-Del,
Framdeles, *adv.* siden, i Fremtiden, herefter.
Framdraga, *v. a.* 3. frembrage; drf. Framdrägt, *m.*
Framdrifva, *v. a.* 3. frembrive.
Framfara, *v. n.* 3. gaa frem paa en vis Maade, handle. Framfart, *m.*
Framfaren, *adj. v.* hedengangen, forsvunden.
Framfjerding, -ar. *m.* = N.
Framfot, -fötter, *m.* Forfod, Fremfod N.
Framfusig, *adj.* fremfusende; drf. Framfusighet, *f.* Fremfusenhed.
Framfärd, *m.* (J. Frammfærdi) Fremfærd.
Framföda, *v. a.* 2. 1. fode til Verden, fode. Framfödande, *n.* Framfödning, *f.*
Framför. *præp.* fremfor.
Framföra, *v. a.* 2. 1. fremføre, frem-

bære; drf. Framförande, n. Fremførelse.
Framförsel, d. s. s. Fortskaffning.
Framföre, adj. foran, fortil, frem for.
Framgent, adv. herefter, i Fremtiden.
Framgifva, v. a. 3. give frem.
Framgång, m. Fremgang.
Framgången, adj. d. s. s. Framfaren.
Framhafva, v. a. 2. 1. føre frem, lade komme frem.
Framhalt, adj. halt paa Forbenet.
Framhjul, s. pl. n. Forhjul.
Framhärda, v. n. 1. vedblive, fremture; drf. Framhärdande, n. -härdelse, f. Framhärdig, adj. vedholdende; drf. Framhärdighet, f. Vedholdenhed.
Frami, adv. foran, fremme i.
Framifrån, adv. forfra.
Framkalla, v. a. 1. fremkalde.
Framkasta, v. a. 1. kaste frem, fremsætte.
Framkomma, v. n. fremkomme.
Framkomst, m. Komme, Ankomst.
Framkälke, -ar, m. Fremkjælke til en Slædevogn.
Framkörande, n. Framkörsel, Fremkjøren.
Framlast, m. Last, som tynger for over; drf. Framlasta, v. a. 1.
Framlefva, v. a. & n. 1. henleve. Jag framlefver &c. jeg forbliver.
Framlemna, v. a. 1. levere frem.
Framleta, v. a. 1. fremsøge.
Framlida, v. a. 3. (-lider, -led, -lidit) forgaa, forløbe, rinde hen, dø. Framliden, Framleden, adj. d. s. s. framfaren.
Framlocka, v. a. 1. fremlokke.
Framlysa, v. n. 2. 2. fremlyse.
Framlägga, v. a. 2. 1. fremlægge; drf. Framläggning, f.
Framlöpa, v. n. 2. forløbe, rinde hen.
Framman, (3. framan) Frammanför, Framtill, adv. foran, fortil.
Framme, adv. fremme.
Framom, forbi, fremfor, fremom R.
Frampå, præp. foran paa, fortil, fram på R.
Framresa, f. Fremrejse, Henrejse.
Framrusa, v. a. 1. styrte frem; drf. Framrusande, n.
Framryckа, v. n. 2. 2. fremrykke. drf. Framryckande, n.
Framräcka, v. a. 2. 2. fremrække. Framräckning, f.
Framsida, -or, f. Forside, den forreste Side.
Framskaffa, v. a. 1. fremskaffe.
Framskeppet, def. den forreste Del af et Skib.
Framskjuta, v. a. & n. 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) fremrage, fremskyde; drf. Framskjutande, n.
Framsko, v. a. 2. 1. beslaa Hestens Forfødder. Framsko, -r, m. Fremsko.
Framskrida, v. n. 3, (-skrider, -skred. -skridit) fremskride. Framskridande, n. Fremskriden.
Framskymta, v. n. 1. fremskygge, fremrage.
Framspänna, v. a. 2. 1. strække fra sig.
Framstam, -mar, m. Forstavn.
Framstamma, v. a. 1. Framstapla, fremstamme, v. a. 1. Framstammande, n. Framstaplande, n.
Framsteg, s. pl. n. Fremskridt, Fremsteg R.
Framsticka, v. a. & n. 3. stikke frem.
Framstryka, v. n. 3. (-stryker, -strök, -strukit) stryge frem.
Framstupa, adv. næsegrus, hovedstupe R.
Framstycke, -n, n. det forreste Stykke af noget.
Framstå, v. n. 3. fremstaa. Framstående, adj. v. fremstaaende, fremragende, Framstående, n. Fremragen.
Framstäf, m. Forstavn.
Framställa, v. a. 2. 1. fremstille. Fram-

ställande, n. Framställning, f. Fremstilling.
Framsäte, -n, n. Forsæde.
Framsätta, v. a. 2. 2. fremsætte. Framsättning, f. Fremsættelse.
Framsöka, v. a. 2. 2. fremsøge.
Framt, såframt, conj. saafremt, dersom.
Framtaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tagit) fremtage.
Framtalig, adj. aabenhjertig; drf. Framtalighet, f.
Framtand, -tänder, f. Fortand, Fremtand N.
Framtass, -or, m. Forpote, D. Fremlab N.
Framte, v. a. 2. 1. fremvise, fremstille.
Framtid, m. Fremtid. Framtida, adj. fremtids, kommende.
Framtill, adj. fortil.
Framtindra, v. n. 1. fremtindre.
Framtitta, v. n. 1. titte frem.
Framtrolla, v. a. 1. fremtrylle.
Framträda, v. n. 2. 1. fremtræde. Framträdande, n. -träde, n. Fremtræden.
Framtränga, v. n. 2. 1. fremtrænge.
Framuti, b. s. s. frami.
Framvagn, -ar, m. Forvogn, den forreste Del af Vognen.
Framvigt, m. Vægt forover. Framvigtig, adi. som vejer forover; drf. Framvigtighet, f.
Framvisa, v. a. 1. fremvise; drf. Framvisande, n.
Framåt, adv. fremad.
Framända, f. Forende, Fremende N.
Frankrike, n, Frankrig. Franskband, Bælskbind. Fransman, -sos, m. Franskmand. Fransoser, pl. Syphilis. Fransysk, adj. fransk. Fransyska, f. 1) fransk Fruentimmer. 2) det Franske [Sprog]. På Fransyska, paa Fransk.
Frans, -ar, m. Fryndse.
Fras, -er, m. Frase.
Frasa, v. n. 1. knittre, sprake N.
Frat, n. Skade paa Tøj af Orme el. Mus.
Fred, m. Fred. Fredsbeslut, n. Fredsslutning. Fredsbrott, s. pl. n. Fredsbrud. -brytare, s. pl. m. Fredsbryder. -domare, s. pl. m. Fredsdommer. Fredfärdig, adj. fredhjær, fredelskende; drf. -färdighet, f. Fredsförstörare, s. pl. m. Fredsforstyrrer. -medlare, s. pl. m. og mäklare, s. pl. m. Fredsmægler; drf. Fredsmedling, f. -mäkling, f. Fredsslut, s pl. n. Fredsslutning. -stiftare, s. pl. m. Fredsstifter; drf. -stiftning, Fredsstiftelse. Fredsam, adi. fredsommelig; drf. Fredsamhet, f. Fredsommelighed, Fredälskande, adi. v. fredelskende.
Fregatt, -er, m. Fregat. F-fågel, -glar, m. Fregatfugl. -skepp, s. pl. n. Fregatskib.
Fresta, v. a. 1. (J. freista) friste, forsøge. Fresta på, gjøre et Forsøg, forsøge. Det duger att fresta på, du kan forsøge; drf. -tande, n. Frestare, s. pl. m. Frister. Frestelse, -r, m. Fristelse. Räka i F.-, komme i Fristelse. Inleda i F.-, lede i Fristelse.
Fria, v. n. 1. (Mosogot. fryon elske) fri, beile til. Friare, s. pl. m. Frier, Matfriare, Maddejler. Friarlik, adj. lig en Frier.
Fri, adj. fri. Fria, v. a. 1. fri, befri Friboren, adj. fribaaren. Fribref, s. pl. n. 1) Fribrev, 2) Brev, som gaar frit. -bytare, s. pl. m. Fribytter. -byteri, n. Fribytteri.
Fridöma, v. a. 2. 1. frikjende.
Frigifva, v. a. 3. frigive; drf. Frigifvande, n. -gifning, f.
Frigöra, v. a. 2. 1. befri, give Frihed. Frigörelse, f. Befrielse.
Frihamn, -ar, m Frihavn. Friherre,

-ar, m. Baron. -herrina, f. Baroness; drf. Friherrlig, adj. Friherskap, n. -herresäte, n. Baroni.
Frihet, -er, f. Frihed. Frihetsanda, f. Frihedsaand. Frihägad, adj. bestemt, kjæk. Frikalla, v. a. 1. fritage, frikjende. Frikallelse, f. Fritagelse, Frikjendelse. Frikostig, adj. gavmild; drf. Frikostighet, f. Gavmildhed. Frikänna, v. a. 2. 1. frikjende; drf. -kännande, n. Frikjendelse. Friköpa, v. a. 1. frikjøbe. Frilott, -ar, m. Frilod. Frilysa, v. a. 2. 3. erklære for fri; drf. -lysning, f. Frilåta, v. a. 3., (uden imperfekt) frilade, frigive; drf. -låtande, n. Frigivelse. Frilän, s. pl. n. Frilen. Frilösa, v. a. 2. 2. frikjøbe. Frimarknad, -er, m. Frimarked. -murare, s. pl. m. Frimurer. -måndag, -ar, m. Frimandag, -mästare, s. pl. m. Frimester; drf. Frimästerskap, f. Friseddel, -dlar, m. Friseddel. Friseglare, s. pl. m. 1) frit Skib, 2) Sørøver. -skott, s. pl. m. (T. Freischuß), Frikud. -skytt, -ar, m. Frikytte. -språkare, s. pl. m. som taler vel frit. Fristad, m. Fristed, Tilflugtssted. -stund, -er, m. Fritime. Frisäga, v. a. 2 2. frikjende, frifinde. Fritalare, s. pl. m. fritalende Mand. Fritalig, adj. fritalende; drf. -talighet, f. Fritalenhed. -timma, -r, f. Fritime. -tänkare, s. pl. m. Fritænker. -vecka, -or, f. Frivge.
Frid, d. s. s. Fred.
Frigga, f. Gudinden. Friggeroecken, def. Stjernen Orion.
Frihult, -ar, m. (Soudtryk) Friholt.
Friliga, -ar, adv. rent ud, frit. (Bellmann).
Frilla, -or, f. (J. Fridla) Frille.
Frillobarn, s. pl. n. Slegfredbarn.
Fris, m. Frise (i Bygningskonsten).
Fris, n. Slags uldent Tøj. Frisrock, m. Frakke af Fris. Friskolt, -ar, m. Barnekjole af samme Tøj.
Frisel, m. Frisler (en med Feber forbunden Dudsygdom).
Frisk, adj. frisk. Friskbly, n. Friskhärd, m. Friskugn, -ar, m. (Bergv.) Ferskherd, Ferskovn.
Friska, v. a. 1. 1) beskjære, give ny Glands; 2) (i Bergv.) ferske, rense. Friskning, f. Ferskning.
Friska upp, v. a. forfriske.
F.- upp, v. n. blive friskere, stærkere (om Vinteren).
Friskna, v. n. 1. F.- till, vorde frisk, komme sig.
Frodas, v. d. 1. trives, være i god Stand, bringe Frugt; Frodig, adj. som trives, vokser godt. F.-het, Frodlem, m. penis Lat. Frodväxt, -er, m. Plante som trives, vokser godt.
From, adj. from. Fromsint, adj. mild i Sindet, sagtmodig, af fromt Sindelag.
Frosk, -ar, m. Byld paa Hestens Gummer.
Frossa, Frossare, se Frässa.
Frossa, Frossfeber, f. Koldfeber. Frossbrytning, -ar, f. Febergysning.
Frost, m. Frost. Frostbiten, Frosttagen, adj. forfrosen. Frostdamm, n. Frostrog. -fjäril, -ar, m. Frostfalæne. Phalæna brumata. Frostig, adj. fuld af Frost, iskold. Frostknöl, -ar, m. Frostknude, Frosthævelse. Frostländig, adj. udsat for Frost, frostlændt N. Froströk, m. Frostrog. Frostväder, n. Frostvejr.
Fru, -ar, f. Frue. Frustuga, f. Fruerstue.
Frukost, -ar, m. Frokost. Frukostera, v. n. spise Frokost. Frukostering, f.
Frukt, -er, m. Frugt. Fruktbalja, f. Frugtbæig. -bergning, f. Frugthøst.

Fruktbar, *adj.* = N. **Fruktbärande**, = N. **Fruktfäste**, -n, *n.* Frugtbund. *Receptaculum.* **Fruktgömme**, -n, *n.* Frugtgjemme. *Pericarpium.* **Frukthandlare**, *s. pl. m.* Frugthandler. **Fruktkinna**, -or, *f.* Frøbælle. **Fruktkölsa**, -or, *f.* Frøhuus. **Fruktlös**, *adj.* frugtesles, unyttig; drf. -löshet, *f.* Frugtmangelska, -or, *f.* Frugtkone. **Fruktsam**, *adj.* frugtbar, 2) ræd; drf. Fruktsamhet, *f.* **Fruktskida**, -or, *f.* Frugtbælg. -träd, *s. pl. n.* Frugttræ. -trädgård, Frugthave. **Fruktämne**, *n.* det Befrugtende.

Frukta, *v. a.* 1. frygte. **Fruktan**, *f.* Frygt. **Fruktansvärd**, *adj.* frygtelig, rædsom.

Fruktsam, *adj.* frygtsom; drf. Fruktsamhet.

Frukäl, *m.* d. s. s. Fibler.

Frusa, *v. n.* 1. fremspringe, fremstramme. drf. Frusande, *n.*

Frusta, *v. n.* 1. 1) pruste, 2) d. s. s. Frusa.

Frusen, *adj.* frosen.

Fryle, *m.* Spergel D. Skorv, Linfrønd N. *Spergula arvensis.*

Fryntlig, *adj.* (T. freundlich) munter, glad, omgjængelig, venlig. Fryntlighet, *f.*

Frysa, *v. n.* 3. (fryser, frös, frusit, *p. p.* frusen) fryse; drf. Frysning, *f.* Han har frusit fingrarne af sig. Fingerne ere frosne af ham. Frysa inne, indefryse; drf. Infrusen, *adj.* Infrysning, *f.*

Fråga, *v. a.* 1. spørge. **Frågare**, *s. pl. m.* Spørger. **Frågning**, *f.* Spørgen. **Fråga**, -or, *f.* Spørgsmaal. **Frågord**, *s. pl. n.* Spørgsmaalsord. -punkt, *m.* Spørgsmaal. -tecken, *n.* Spørgsmaalstegn. **Frågvis**, *adv.* Spørgsmaalsvis. **Frågvis**, *adj.* som ofte spørger, nysgjerrig; drf. Frågvishet, *f.* **Frågokmne**, *n.* Dygare.

Frälätig, *adj.* (sjeldent Ord) klagende, klynkende, F.-het, *f.*

Från, *præp.* (T. frå), fra.

Fråna, **Frånas**, *v.* kjende Bedring, spore Tegn til Helbredelse; drf. Frånad, *f.*

Frändömma, *v. a.* 2. 1. frademme.

Frånfalla, *v. n.* 3. falde fra, afgaa, dø. **Frånfälle**, *n.* Afgang, Død.

Frågå, *v. a.* & *n.* fragaa.

Frånhäst, -ar, *m.* Den høire Hest ved et Spand.

Frånkänna, *v. a.* 2. 1. frakjende. **Frånkännande**, *n.*

Frånrycka, *v. a.* 2. 2. fravire.

Frånsida, *f.* 1) Bagside, Vrangside, 2) den høire Side.

Fråsila, *v. a.* 1. afsie D., affile N.

Frånskilja, *v. a.* 2. 1. fraskille, affondre; drf. Frånskiljande, *n.* Frånskiljning, *f.* Fraskillelse.

Frånslita, *v. n.* 3. (-sliter, -slet, -slitit) fravire.

Frånslägtas, *v. d.* 1. vanslægte.

Frånstyrka, *v. a.* 2. 2. fraraade.

Fråntaga, *v. a.* 3. fratage. **Fråntagning**, *f.* Fratagelse.

Frånvarande, *adj.* fraværende.

Frånvaro, **Frånvarelse**, *f.* Fraværelse.

Frånvettig, *adj.* affindig.

Frässa, *f.* Koldfeber, se Frossa.

Frässa, *v. n.* 1. fraadse. **Frässande**, *n.* Frässeri, *n.* Fraadsen. **Frässare**, *s. pl. m.* Fraadser.

Fråsägn, *m.* (T. Frásögn) Sagn, Fraſagn.

Frägd, *m.* (læs Frædj) Rygte, Navn, Ry. **Frägda**, *v. a.* 1. bringe i Ry. **Välfrägdad**, som har godt Rygte. **Vanfrägdad**, berygtet.

Fräken, *m.* (Plante), *Equisetum* Lat.

Fräken, -knar, *m.* (T. Frekna), Fregne. **Fräknig**, *adj.* fregnet.

Frelsa, *v. a.* 1. (T. frelsa) frelse.

Frälsare, *s. pl. m.* (J. Frelsari) Frelser. Frälsning, *f.* Frelse, Befrielse, Redning.

Frälse, *adj.* (J. friáls) fri, fribaaren, fritagen for Skat, adelig.

Frälse, *n.* 1) Skattefrihed, 2) adeligt Gods.

Frälsebonde, *m.* Bonde paa en Adelsmands Gods, Forpagter. Frälsebref, *n.* Frihedsbrev. Frälseegendom, -ar, *m.* skattefrit, adeligt Gods. Frälsegods, *n.* Frälsehemman, *n.* d. s. Frälseman, *m.* 1) Adelsmand, 2) som ejer et adeligt Gods. Frälsemanna rätt, 1) en Adelsmands Forrettighed, Prærogativ, 2) Skattefrihed. Frälseqvarn, -ar, *m.* privilegeret Mølle. Frälseränta, -or, *f.* Afgift til en Adelsmand. Frälserätt, *m.* Frälserättighet, -er, *f.* d. s. s. Frälsemannarätt. Frälsesäteri, -er, *n.* adeligt Gods. Frälsetorp, *s. pl. n.* skattefri Plads. Frälseutlagor, *pl.* Adelsmands Skat.

Frälserman, *m.* Frelser.

Främja, *v. a.* 1. (J. fremia) fremme, Främjande, *n.* Fremme.

Främling, -ar, *m.* Fremmed, Udlænding.

Främmande, *adj.* fremmed.

Främre, *adj. comp.* forreſt (af To) fremre N.

Främst, *adj.* forreſt, fornemſt.

Från, *adj.* ram, ſtram (om Lugt). Fränhet, *f.*

Frände, -er, *m.* = N. Frändskap, *f.* Fændskab, Slægtskab. Frändsämja, *f.* Fændeforligelse. Frändsämjo spild, Fændeſplid. Fränka, -or, *f.* Fænke, kvindelig Slægtning.

Fräsa, *v. n.* 2. 2. ſuſe, bruſe, hvisle, fræſe N. drf. Fräsa upp, bruſe op, blive vred. Fräsning, *f.*

Fräta, *v. a.* 2. 3. tære. Frätning, *f.* Frätande, *n.*

Frätmedel, *s. pl. n.* Ætsmiddel.

Frätsten, *m.* Helvedesſteen.

Frätsår, *s. pl. n.* om ſig ædende Saar.

Frö, -n, *n.* Frø, Sædſpire. Frödosa, -or, *f.* Frødaaſe. Frödyfvel, -ſlar, *m. scarabæus.* Fröfjun, *s. pl. n.* Frøſnug. Fröfoder, *n.* Frøbæger. Fröfäste, -n, *n.* Frugtbund. Frögömme, -*n.* Frøgjemme. Fröhandlare, *s. pl. m.* Frøhandler. -hinna, *f.* Frødække. -mjöl, *n.* Frømel. -redning, *f.* Befrugtning. -rum, *n.* Frøkammer. -skida, -or, *f.* Frøkaſ. -ärr, *n.* og Fröga, *n.* Ar el. Hul oven i Træfrugter, hvor Blomſtret har ſiddet, Frugtøje.

Fröas, Fröa sig, ſkyde i Frø. Fröning, *f.*

Frögd og Fröjd, *m.* (J. Frygd, Velvilje) Fryd. Fröjdebetygelse, -r, *f.* Frydebevidnelſe. Fröjdeld, -ar, *m.* Glædesild. Fröjdefull, *adj.* Frydefuld. Fröjderop, *n.* Fryderaab. Fröjdesal, (Bibl.) de Saliges Bolig.

Fröjda, *v. a.* 1. fryde, glæde. Fröjdas, *v. dep.* Fröjda sig, *v. r.* fryde, glæde ſig.

Fuks, -ar, *m.* Fuks; ildrød Hest. Fuksröd, *adj.* Fuksvansare, *s. pl. m.* Smigrer.

Fukt, *m.* Fugtighed. Fukta, *v. a.* & *n.* 1. fugte; drf. -ning, *f.* Befugtelſe.

Fukter, *pl.* Kunſtgreb, Fagter.

Ful, *adj.* hæslig, ſtyg. Fulhet, *f.* Hæslighed, Styghed.

Full, *adj.* (J. fullr) (i dagl. Tale fuller) fuld. Till fullo, tilfulde, ganſke. Fullbolad, *b.* ſ. ſ. Fullsuten.

Fullborda, *v. a.* 1. fuldbringe, fuldføre, opfylde; drf. Fullbordan, *f.* i Tidens fullbordan, i Tidens Fylde.

Fulleligen, *adj.* fuldelig, ganſke.

Fuller, *adj.* heel, ganſke.

Fullfjädrad, *adj.* ganſke befjedret.

Fruktbar, *adj.* = N. **Fruktbärande**, = N. **Fruktfäste**, -n, *n.* Frugtbund. *Receptaculum.* **Fruktgömme**, -n, *n.* Frugtgjemme. *Pericarpium.* **Fruthandlare**, *s. pl. m.* Frugthandler. **Fruktkinna**, -or, *f.* Frødække. **Fruktkölsa**, -or, *f.* Frøhuus. **Fruktlös**, *adj.* frugtesløs, unyttig; drf. -löshet, *f.* **Frugtmångelska**, -or, *f.* Frugtkone. **Fruktsam**, *adj.* frugtbar, 2) ræd; drf. **Fruktsamhet**, *f.* **Fruktskida**, -or, *f.* Frugtbælg. **-träd**, *s. pl. n.* Frugttræ. **-trädgård**, Frugthave. **Fruktämne**, *n.* det Befrugtende.

Frukta, *v. a.* 1. frygte. **Fruktan**, *f.* Frygt. **Fruktansvärd**, *adj.* frygtelig, rædsom.

Fruktsam, *adj.* frygtsom; drf. **Fruktsamhet.**

Frukål, *m.* d. s. s. Fibler.

Frusa, *v. n.* 1. fremspringe, fremstramme. drf. **Frusande**, *n.*

Frusta, *v. n.* 1. 1) pruste, 2) d. s. s. Frusa.

Frusen, *adj.* frosen.

Fryle, *m.* Spergel D. Skorv, Linfrø N. *Spergula arvensis.*

Fryntlig, *adj.* (T. freundlich) munter, glad, omgjængelig, venlig. **Fryntlighet**, *f.*

Frysa, *v. n.* 3. (fryser, frös, frusit, *p. p.* frusen) fryse; drf. **Frysning**, *f.* Han har frusit fingrarne af sig. Fingerne ere frosne af ham. **Frysa inne**, indefryse; drf. **Infrusen**, *adj.* **Infrysning**, *f.*

Fråga, *v. a.* 1. spørge. **Frågare**, *s. pl. m.* Sperger. **Frågning**, *f.* Spørgen. **Fråga**, -or, *f.* Spørgsmaal. **Frågord**, *s. pl. n.* Spørgsmaalsord. **-punkt**, *m.* Spørgsmaal. **-tecken**, *n.* Spørgsmaalstegn. **Frågvis**, *adv.* Spørgsmaalsvis. **Frågvis**, *adj.* som ofte spørger, nysgjerrig; drf. **Frågvishet**, *f.* **Frågoämne**, *n.* Opgave.

Frälätig, *adj.* (sjeldent Ord) klagende, klynkende, F.-het, *f.*

Från, *præp.* (J. frá), fra.

Fråna, **Frånas**, *v.* kjende Bedring, spore Tegn til Helbredelse; drf. **Frånad**, *f.*

Frändömma, *v. a.* 2. *1.* frademme.

Frånfalla, *v. n.* 3. falde fra, afgaa, dø. **Frånfälle**, *n.* Afgang, Død.

Frågå, *v. a. & n.* fragaa.

Frånhäst, -ar, *m.* Den høire Hest ved et Spand.

Frånkänna, *v. a.* 2. *1.* frakjende. **Frånkännande**, *n.*

Frånrycka, *v. a.* 2. *2.* fravire.

Frånsida, *f.* 1) Bagside, Vrangside, 2) den høire Side.

Frånsila, *v. a.* 1. afsile D., **affile** N.

Frånskilja, *v. a.* 2. *1.* fraskille, adskille; drf. **Frånskiljande**, *n.* **Frånskiljning**, *f.* Fraskillelse.

Frånslita, *v. n.* 3. (-sliter, -slet, -slitit) fravire.

Frånslägtas, *v. d.* 1. vanslægte.

Frånstyrka, *v. a.* 2. *2.* fraraade.

Fråntaga, *v. a.* 3. fratage. **Fråntagning**, *f.* Fratagelse.

Frånvarande, *adj.* fraværende.

Frånvaro, **Frånvarelse**, *f.* Fraværelse.

Frånvettig, *adj.* afsindig.

Fråssa, *f.* Koldfeber, se Frossa.

Fråssa, *v. n.* 1. fraadse. **Fråssande**, *n.* **Frässeri**, *n.* Fraadsen. **Frässare**, *s. pl. m.* Fraadser.

Fråsägn, *m.* (J. **Frásögn**) Sagn, Fraasagn.

Frägd, *m.* (læs Fræjd) Rygte, Navn, Ry. **Frägda**, *v. a.* 1. bringe i Ry. **Välfrägdad**, som har godt Rygte. **Vanfrägdad**, berygtet.

Fräken, *m.* (Plante), *Equisetum* Lat.

Fräken, -knar, *m.* (J. Frekna), Fregne. **Fräknig**, *adj.* fregnet.

Frelsa, *v. a.* 1. (J. frelsa) frelse.

Frälsare, *s. pl. m.* (J. Frelsari) Frelser. Frälsning, *f.* Frelse, Befrielse, Redning.

Frälse, *adj.* (J. friáls) fri, fribaaren, fritagen for Skat, adelig.

Frälse, *n.* 1) Skattefrihed, 2) adeligt Gods.

Frälsebonde, *m.* Bonde paa en Adelsmands Gods, Forpagter. Frälsebref, *n.* Frihedsbrev. Frälseegendom, -ar, *m.* skattefrit, adeligt Gods. Frälsegods, *n.* Frälsehemman, *n.* d. s. Frälseman, *m.* 1) Adelsmand, 2) som ejer et adeligt Gods. Frälsemanna rätt, 1) en Adelsmands Forrettighed, Prærogativ, 2) Skattefrihed. Frälseqvarn, -ar, *m.* privilegieret Mølle. Frälseränta, -or, *f.* Afgift til en Adelsmand. Frälserätt, *m.* Frälserättighet, -er, *f.* d. s. s. Frälsemannarätt. Frälsesäteri, -er, *n.* adeligt Gods. Frälsetorp, *s. pl. n.* skattefri Plads. Frälseutlagor, *pl.* Adelsmands Skat.

Frälserman, *m.* Frelser.

Främja, *v. a.* 1. (J. fremia) fremme, Främjande, *n.* Fremme.

Främling, -ar, *m.* Fremmed, Udlænding.

Främmande, *adj.* fremmed.

Främre, *adj. comp.* forrest (af To) fremre N.

Främst, *adj.* forrest, fornemst.

Från, *adj.* ram, stram (om Lugt). Fränhet, *f.*

Frände, -er, *m.* = N. Frändskap, *f.* Frændskab, Slægtskab. Frändsämja, *f.* Frændeforligelse. Frändsämjo spild, Frændefplid. Fränka, -or, *f.* Fræn̈ke, kvindelig Slægtning.

Fräsa, *v. n.* 2. 2. fuse, bruse, hvisle, fræse N. drf. Fräsa upp, bruse op, blive vred. Fräsning, *f.*

Fräta, *v. a.* 2. 2. tære. Frätning, *f.* Frätande, *n.*

Frätmedel, *s. pl. n.* Ætsmiddel.

Frätsten, *m.* Helvedesfteen.

Frätsår, *s. pl. n.* om fig ædende Saar.

Frö, -n, *n.* Fro, Sædfyrre. Frödosa, -or, *f.* Frødaase. Frödyfvel, -ßar, *m. scarabæus.* Fröfjun, *s. pl. n.* Frofnug. Fröfoder, *n.* Frobæger. Fröfäste, -n, *n.* Frugtbund. Frögömme, -*n.* Frægjemme. Fröhandlare, *s. pl. m.* Frøhandler. -hiana, *f.* Frødække. -mjöl, *n.* Fromel. -redning, *f.* Befrugtning. -rum, *n.* Frokammer. -skida, -or, *f.* Frofkal. -ärr, *n.* og Frööga, *n.* Ar el. Hul oven i Træfrugter, hvor Blomftret har fiddet, Frugtøje.

Fröas, Fröa sig, fkyde i Fro. Fröning, *f.*

Frögd og Fröjd, *m.* (J. Frygd, Velfyit) Fryd. Fröjdebetygelse, -r, *f.* Frydesbevidnelfe. Fröjdeld, -ar, *m.* Glædesild. Fröjdefull, *adj.* Frydefuld. Fröjderop, *n.* Fryderaab. Fröjdesal, (Bibl.) de Saliges Bolig.

Fröjda, *v. a.* 1. fryde, glæde. Fröjdas, *v. dep.* Fröjda sig, *v. r.* fryde, glæde fig.

Fuks, -ar, *m.* Fuks; ildrød Hest. Fuksröd, *adj.* Fuksvansare, *s. pl. m.* Smigrer.

Fukt, *m.* Fugtighed. Fukta, *v. a.* & *n.* 1. fugte; drf. -ning, *f.* Befugtelse.

Fukter, *pl.* Kunstgreb, Fagter.

Ful, *adj.* hæslig, styg. Fulhet, *f.* Hæslighed, Styghed.

Full, *adj.* (J. fullr) (i dagl. Tale fuller) fuld. Till fullo, tilfulde, ganfke. Fullbolad, d. s. s. Fullsuten.

Fullborda, *v. a.* 1. fuldbringe, fuldføre, opfylde; drf. Fullbordan, *f.* i Tidens fullbordan, i Tidens Fylde.

Fulleligen, *adj.* fuldelig, ganfke.

Fuller, *adj.* heel, ganfke.

Fullfjädrad, *adj.* ganfke befjebret.

Fullföljа, *v. s. 2. l.* fuldføre, fortsætte. **Fullföljande**, *n.* **Fullföljelse**, *f.* Fuldførelse, Fortsættelse.
Fullgiltig, *adj.* fuldgyldig; drf. **-giltighet**, *f.* Fuldgyldighed.
Fullgod, *adj.* tilfulde god, saare god.
Fullgången, *adj.* fuldgaaet. F.- foster, fuldbaaret Foster.
Fullgöra, *v. s. 2. l.* fuldbringe, opfylde, fuldende; drf. **-görande**, *n.* Fuldbringelse, Opfyldelse.
Fullhaltig, *adj.* fuldlødig; drf. **-haltighet**, *f.*
Fullhet, *f.* Fylde.
Fullhofvad, *adj.* fuldhovet om Øxe, bottenhøvd N.
Fullhågad, *adj.* ganske besluttet, bestemt.
Fullklädda, *v. s.* l. sætte Klakker paa Papiret over alt.
Fullkoka, *v. s.* l. gjennemkoge.
Fullkomlig, *adj.* Fuldkommen. **Fullkomligen**, *adv.* fuldkommen. **Fullkomlighet**, **-er**, *f.* Fuldkommenhed.
Fullkomna, *v. s.* l. gjøre fuldkommen, bringe til Fuldkommenhed; drf. **-komnande**, *n.* **Fullkomnelig**, *adj.* istand til at blive fuldkommen, perfektibel; drf. **-komnelighet**, *f.*
Fullmagt, **-er**, *f.* 1) Fuldmagt, 2) Bestalling. Kongelig F. Kongl. Bestalling.
Fullmogen, *adj.* fuldmoden.
Fullmyndig, *adj.* fuldmyndig; drf. **-myndighet**, *f.* **Fullmyndiga**, *v. s.* l. befuldmægtige.
Fullmåla, *v. s.* l. male færdig.
Fullmåne, *m.* = N.
Fullmäktig, *adj. Subst.* Fuldmægtig, befuldmægtiget; drf. **Fullmäktigskap**, *n.*
Fullo, *adv.* till fullo, tilfulde ganske.
Fullpacka, *v. s.* l. pakke fuld.
Fullplottra, *v. s.* og **Fullplumpa**, *v. s.* l. d. s. s. fullklädda, fuldklakke.
Fullsnögad, *adj.* ganske bedækket med Sne.
Fullspäckad, *adj.* fuldspækket.
Fullsuten, *adj.* (om Retten) fuldtallig, 2) en Bonde som har et helt hemman.
Fullsöfd, *adj.* som har udsovet.
Fulltalig, *adj.* fuldtallig; drf. **F.-het**, *f.*
Fulltrogen, *adj.* fuldtro, meget Tro.
Fulltyga, *v. s.* l. tilfulde bevise. **Fulltygande**, *n.*
Fullvigtig, *adj.* fuldvægtig; drf. **-vigtighet**, *f.*
Fullviss, *adj.* ganske vis, tilforladelig; drf. **-vishet**, *f.*
Fullvuxen, **Fullväxt**, *adj. v.* fuldvoksen.
Fullända, *v. s.* l. fuldende.
Fulslag, *n.* Neglebyld, bolden Finger.
Fulsår, *s. pl. n.* gammelt Saar. Lat. *ulcus.*
Fumla, *v. n.* l. famle, kvamse N. drf. **-lande**, *n.*
Fund, komma underfund med något, komme efter, komme under Vejr med noget.
Funder, *pl.* Kneb, Kunstgreb.
Fundera, *v. n.* F. på, eftertænke, ponse paa. **Fundéra ut**, udtænke, udfinde. **Fundering**, *f.* Ponsen. **Fundérsam** *adj.* eftertænksom.
Funt, **-ar**, *m.* Dobefont.
Furir, **-er**, *m.* en Furér.
Furste, **-ar**, *m.* Fyrste; drf. **Furstendöme**, **-n**, *n.* **Furstelig**, *adj.* **Furstinna**, **-or**, *f.*
Furu, *n.* og **Furuträd**, *s. pl. n.* Furu N., Fyr D., *Pinus sylvestris.* **Furuskog**, *m.* = N., Fyrreskov D. **Furufnatten**, *m.* Egern D., Fjorn N.
Fusel, *m.* slet Tobak.
Fusk, *n.* Fuskeri. **Fuska**, *v. s.* l. **Fuskare**, *s. pl. m.*
Futtig, *adj.* lumpen; drf. **Futtighet**, *f.*

Fux, -ar, m. m. fl. se fuks.
Fylke, -n, n. = N. Fylkeskonnung, -ar, m. Fylkerønge.
Fylla, v. a. 2. 1. (3. fylla) fylde.
Fyllan, i fyllan, i Fuldskab, i Fylla N.
Fyllbult, Fyllbytta, Fyllpuppa, -or, f. Fyllhund, -ar, m. Drukkenbolt, Fyldehund.
Fylle, m. Fuldmaane.
Fylleri, n. Fylderi.
Fyllest, adv. fyldest.
Fyllig, adj. fyldig; drf. -het, f. Fyldighed.
Fyllkalk, m. Fyldekalk.
Fyllnad, f. Udfyldning, Suplement, Fyllnadsed, m. en Erstatningsed. -ord, s. pl. n. Fyldeord.
Fylning, f. Fyldning, 2) Fylding.
Fynd, n. Fund, Hittegods. Fyndling, -ar, m. Hittebarn. Fyndig, f. opfindsom, klogtig, 2) i Bjergv. rig; drf. -dighet, f.
Fyr, i fyr, på fyrom, i Firspring, i Galløp.
Fyr, -ar, m, Fyr, Vagtild. Fyrbåll, -ar, m. Brandpil. Fyrbåk, -ar, m. Fyrtaarn. -bötare, s. pl. m. Fyrbøder.
Fyr, n. Spas, Spog, hafva fyr med någon, drive Spas med en.
Fyra, v. n. 1. fyre; drf. -ning, f. Fyring.
Fyra, (Talord) fire. Fyrahanda, adj. fireslags. -pundig, adj. firepundig. -punding, -ar, m. Firepunder. Fyratal, n. Fire, Tallegnet 4. Fyrarig, adj. fireaarig. Fyrbenig, adj. firbenet. -bladig, adj. firbladet. Fyrdubbel, adj. firdobbelt. Fyrdubbla, v. a. 1. fordoble fire Gange. Fyrdubbling, f. Fyrfaldig, adi. firefoldig, firedobbelt.
Fyrabend, m. = N.
Fyratio, Förtio, Förti, (Talord) firti, fyrgetyve. Fyratiende, Förtionde, firtiende, fyrgetvende.
Fyrföta, -or, f. Firben, Firfisel.
Fyrfota, Fyrfotad, adj. firbenet, firfødded.
Fyrhugga, v. a. 3. (-hugger, -högg, -huggit), hugge i Firkant. Fyrhugning, f.
Fyrhörnig, adi. firkantet. Fyrhörning, -ar, m. Firkant.
Fyring, m. et Fyr. 2) Fyring.
Fyrk, -ar, m. en liden Penge, som nu ikke præges. Døit, Kvit N.
Fyrkant, -er, m. Firkant. Fyrkantig, adj. firkantet.
Fyrklufven, adj. firkløvet.
Fyrkula, -or, f. Ildkugle.
Fyrmänning, -ar, m. Firhanned (Bot.)
Fyrmörsare, s. pl. m. Fyrmørser.
Fyrpanna, -or, f. Fyrpande.
Fyrqvinnad, adi. firhunned (Bot.)
Fyrsidig, adj. firesidet.
Fyrsitsig, adj. (T. Vierſitzig) firsædig.
Fyrskuren, adi. firskaaren, firkantet.
Fyrskäftad, adj. firskjæftet.
Fyrsprång, n. Firspring, Galløp.
Fyrspänd, Fyrspännig, adj. firspændt.
Fyrstafvig, adj. firstavelses.
Fyrstruken, adi. firstroget.
Fyrtrådig, adj. firtraadet.
Fyrtunna. -or, f. Fyrtønde.
Fyrverkare, s. pl. m. Fyrværker.
Fyrvingad, adj. firvinget.
Fyrvädlig, adj. (Bot.) *Tetradynamia.*
Fyrväpling, -ar, m. Firkløver.
Fåfäng, adj. unyttig, forfængelig, faafæng N. Fåfängt prat, Sludder. Fåfängt, adv. forgjæves. Fåfänga, f. Unyttighed, Forfængelighed. Fåfänglig, adj. forfængelig. Fåfänglighet, f, Forfængelighed.
Fågel, &c. se Fogel &c.
Fåkunnig, adj. faakyndig, taabelig, uvidende; drf. Fåkunnighet, f.

Fåla, *v. n.* 1. fole, folle.
Fåle, -ar, *m.* Fole, Fol. **Fålunge**, -ar, *m.* = N.
Fåll, -er, *m.* Fold.
Fålla, *v. a.* 1. folde; drf. **Fålling**, *f.* Foldning.
Fålla, -or, *f.* (J. Fald) Fold, Indhegning, til Kreature, Tro, Grinner N. **Fålla**. *v. a.* 1. sætte i Fold; drf. **Fållning**, *f.*
Fållbänk, -ar, *m.* Slagbænk.
Fåne, -ar, *m.* Taabe.
Fång, *s. pl. n.* (J. Fang), Fangst, Erhvervelse. 2) Favnfuld, Fang N. f. Ex. F. hö, et Fang Hø. 3) Forfangenhed hos Heste. Laga fång, retmæssig Besiddelse. Visa sit fång, bevise sin Ret. Der är intet till fångs, der er intet at fange.
Fånga, *v. a.* 1. (J. fanga) fange. **Fångande**, *n.* Tagen til Fange; drf. **Fångare**, *s. pl. m.* Taga til fånga.
Fånge, -ar, *m.* Fange. **Fången**, *adj. v.* = N. **Fångenskap**, *f.* Fangenskab. **Fångesgård**, *m.* **Fånghus**, *n.* Fangehus. **Fångesman**, *m.* Hjemmelsmand. **Fånghål**, *s. pl. n.* Fangehul. -jern, *s. pl. m.* (Jagt) Fangjern, hvorimod man lader Vildtet løbe. -lina, -r, *f.* Fangeline. -vaktare, *s. pl. m.* Fangevogter.
Fånig, *adj.* taabelig, tosset; drf. **Fånighet**, *f.*
Fåordig, *adj.* som ikke taler meget; drf. **Fåordighet**, *f.*
Får, *s. pl. m.* Faar D., Sau N. -afvel, *m.* Faareavl. -bete, *n.* Saubejte N., Faaregræsgang. -bog, -ar, *m.* Boven af et slagtet Faar. 2) Skjeldsord paa Studenterne i Upsala. -gräs, *n.* Saugras N. *festuca ovina* Lat. -gård, *n.* Faaresti, Skæferi, Saufjøs N. -herde, -ar, *m.* (Fåraherde Bibl.) Faarehyrde. -hjord, -ar, *m.* Faarehjord. -hufvud, *n.* Faarehoved. -hund, -ar, *m.* Faarehund. -hus, (Fårahus, Bibl.) Faarehuus, Saufjøs N. -klippare *s. pl. m.* en som klipper Faar; drf. -klipning, *f.* **Fårakläder**, *pl.* Faareklæder. **Fårkoppor**, *pl.* Faarekopper. -kött, *n.* Faarekjød. -lår, *s. pl. n.* Faarelaar. -mjölk, *f.* Faaremelk. -pungar, *pl.* Eng. Nellikerod, Kopatte D., *Geum rivale.* -skabb, *m.* Skab paa Faar. -skinn, *s. pl. n.* Faareskind. -skock, -ar, *m.* Faareflok. -skötsel, *m.* Faareavl. -stek, *m.* Faaresteg. -svingel, d. s. s. **Fårgräs**. -ull, *f.* Faareuld.
Fåra, -or, *f.* **Fåre**, **Får**, -er, *m.* Fure. **Fåra**, *v. a.* 1. fure. **Fårad**, **fårig**, *adj.* furet, rynket.
Fåtalig, *adj.* som taler lidet; drf. **Fåtalighet**, *f.*
Fåvisk, *adj.* taabelig. **Fåviska**, *f.* Taabelighed; tala i fåvisko, vaase, snakke over sig.
Fåvälde, *n.* Oligarki.
Fä, -n, *n.* Fæ, 2) Gods, Ejendom. **Fäaktig**, *adj.* fæisk; drf. **Fäaktighet**, *f.* Fæiskhed. **Fäbod**, -ar, *f.* Sæter. -dynga, *f.* Møg, Fægjødning. -fluga, -or, *f.* Hesteflue, Kvægbider, *Hippobosca.* -gård, -ar, *m.* Kvægfold. -herde, -ar, *m.* Fæhyrde. **Fälad**, -er, *m.* Fælled, Almindingsbejte N. **Fänad**, *m.* Fæ, Kvæg. **Fätjuf**, -var, *m.* Kvægtyv; drf. -tjufnad, *m.* Kvægtyveri. **Fävett**, *n.* (lavt) for Folkvett, Hesteforstand. **Fäväg**, *m.* Fægang, Overdrev.
Fäder, *pl.* af Fader, Fædre.
Fäderne, *n.* (J. Federni), fædrene Side, 2) Fædrenearv. **Bräs på fädernet**, slægte paa sin Fader. **Fädernesarf**, *s. pl. n.* Fædrenearv. **Fädernesland**, *n.* Fædreneland. **Fädernespråk**, *n.* Modersmaal.

Fägen, *adj.* (mindre brug.) glad, forhippet.

Fägna, (læs fængna) *v. a.* 1. glæde, forneje, 2) beværte godt. Fägnad, *m.* Glæde, Forneielse, 2) god Modtagelse. Fägnadsbetygelse, -r, *f.* Frydsbevidnelse. Fägnesam, *adj.* glædelig, glædende, 2) gjæstfri.

Fägre, (hos Almuen) favrere, fagrere. Fägring, *f.* Skjønhed.

Fäkta, *v. n.* 1. (J. fäkta) fegte. F.-efter, stræbe efter. F. med Händerna, gjøre mange Geberder. Fäktande, *n.* Fegten. Fäktning, -ar, *f.* Fegtning. Fäktare, *s. pl. m.* Fegter. Fäktarstrek, *n.* Fegterkneb, Finter, Fäkthandske, -ar, *m.* Fegtehandske. -konst, *f.*=N. -mästare, *s. pl. m.* Fegtemester. -värja, -or, *f.* Floret, 2) Fegtefaarde.

Fäl, (i d. T.) for Färd Færd. Fälas, *v. d.* 1. færdes. Fälnubb, Fälanubba, liden Rejsevibe, Snadde N. Fälsup, -ar, *m.* Rejsedram.

Fälad, se under Fä.

Fäll, -ar, *m.* (J. Fell) Hud, Skind. Fällberedare, *s. pl. m.* Felbereder.

Fälla, -or, *f.* Fælde, Snare.

Falla, *v. a.* 2. *l.* (J. fella) fælde, 2) i Kemi, nedslaa, lade synke til Bunds. Fällande, *n.* Fällning, *f.* Fällbom, -mar, *m.* Slagbom. -bord, *s. pl. m.* Klaffebord. -bro, -ar, og *m.* Fällbrygga, -or, *f.* Faldbro, Trækbro. -galler, *s. pl. n.* Faldgitter. 2) Visir paa en Hjelm. -knif, -var, *m.* Foldeknив. -lucka, -or, *f.* Faldluge. -skifva, -or, *f.* Bordflej, Bordklap. -skog, *m.* Trær, som ber fældes. -stol, -ar, *m.* Feltstol.

Fälle, *n.* Skovhugst.

Fälp, *m.* Plyds.

Fält, -n, *n.* fri aaben Mark. 2) Felt. Fältbagare, *s. pl. m.* Feltbager. -jägare, *s. pl. m.* Feltjæger. -kikare, *s. pl. m.* Feltkikkert. -kista, -or, *f.* Feltapotek. -kittel, -tlar, *m.* Feltkjedel. -lefnad, *m.* Felttiv. -läkare, *s. pl. m.* Feltlæge. -lärka, -or, *f.* Markiærke, *Alauda arvensis.* -rop, *s. pl. n.* Feltraab. -sippa, -or, *f.* Eng, Kobjæfde, *Anemone pratensis, Linné.* -skans, -ar, *m.* Feltkanse. Fälttygmästare, *s. pl. m.* Felttøjmester. -sparf, -var, *m.* Markspurv, *Fringilla montana.* Felttåg, *s. pl. r.* Felttog. Feltväbel, -blar, *m.* Kommandeersergeant. Fältvädd, *f.* Markskore N. *Scabiosa columbaria.*

Fänad, se under Fä.

Fänge, *n.* Fangst.

Fänga, *v. n.* 1. fænge. Fänghål, *s. pl. n.* Fænghul. -krut, *n.* Fængkrud. -panna, -or, *f.* Fængpande. -pannelock, *n.* Pandedækkel.

Fängelse, *n.* Fængsel. Fängslig, *adj.* fangen, fængslet.

Fängta, *v. n. 1.* (mindre brug.) med Utaalmodighed stræbe efter; hige.

Fännika, -or, *f.* (forældet) = N. et Kompagni Soldater.

Fänta, -or, *f.* liden Pige.

Färd, *m.* Færd. Färdas, *v. d. 1.* (J. færdast) færdes. Färde, *indekl.* Hvad är här å färde, Hvad er her paa Færde. Gå, fara sina färde, gaa, fare sin Kaas, gaa sin Vej.

Färdnubb, d. s. s. Fälnubb, se under Fäl.

Färg, -or, & -er. *f.* Farve. Färgblandning, *f.* = N. -bräde, -n *n.* Farvebræt. -kittel, -tlar, *m.* og -kyp, -ar, *m.* Farvekjedel, Farvekiv. -konst, *f.* Farvekunst, -kopp, -ar, *m.* Farvekrukke. -korn, *n.* Farvekorn. Färgkrypa, *n.* -kulla, -or, *f.* Farvet Kamille, *Anthemis tinctoria.* -läda, -or, *f.* Farvekasse. -madra, *f.* Farve-Mysse, *Asperula tinctoria.* -mossa, *f.* Farvemos. -prof, *s. pl.*

n. Färveprove. -rifvare, *s. pl.* m. Färveriver. -spade, -ar, m. = R. -spel, n. Färvespil. -stoff, -er, n. Färvestof. -trä, n. Färvetræ. -ämne, -n, n. Färvestof.

Färga, *v. a.* l. farve. F- ifrån sig, farve af, smitte af. **Färgad**, *adj.* *v.* farvet. **Färgare**, *s. pl.* m. Farver. **Färgaregesäll**, -er, m. Farversvend. **Färgeri**, -er, n. Farveri. **Färgerska**, -or, *f.* Farvekone. **Färgig**, *adj.* **Färgning**, *f.* Farvning.

Färja, -or, *f.* Færge. **Färjebåt**, -ar, m. Færgebaad. **Färjekarl**, -ar, m. Færgekarl. -man, -männer & män, n. Færgemand. -penningar, *pl.* Færgelon. **Färjestad**, m. -ställe, -n, Færgested. **Färja öfver**, *v. a. 1.* sætte over med Færge.

Färs, m. Farse.

Färsing, -ar, m. Fjersing (Zink).

Färsk, *adj.* ferik; drf. **Färskhet**, *f.* **Färsköl**, n. nybrygget Øl.

Färska, *f.* d. s. f. friska.

Fässing, -ar, m. Halmmadras, Halmdynne.

Fäst el. **Fästa**, *f.* Skibstaug.

Fästa, *v. a.* l. fæste; drf. **Fästande**, n. F. köp, afslutte Kjøb. F. med ed, bekræfte med Ed.

Fäste, -n, n. Fæste, 2) Stjernehimmel, Firmament. Få fäste på, faa fat, 2) blive vaer, opdage. **Fästeband**, *s. pl.* n. Fæstebaand (i Bygningskunsten). -gåfva, -or, *f.* Fæstegave til en Kjæreste. -hjon, *pl.* forlovede Folk. **Fästman**, m. Fæstemand, Kjæreste. **Fästmö**, -r, *f.* Fæstemø, Kjæreste. **Fästepenning**, m. Fæstepenge. -qvinna, -or, *f.* trolovet Kvinde.

Fästing, -ar, m. Husflue.

Fästning, -ar, *f.* Fæstning, 2) Forlovelse. **Fästningsarbete**, -n, n. Fæstningsarbeide. -fånge, -ar, m. Slave paa en Fæstning. -gåfva, -or, *f.* d. s. f. Fästegåfva. -ring, -ar, m. Trolovelsesring. -vall, -ar, m. Fæstningsvold.

Fästom, i fästom, (jurid.) under Trolovelse.

Fätjufnad, se under Fä.

Föda, *f.* Føde.

Födgeni, n. (l. Födsjeni) Næringsvet.

Föda, *v. a.* 2. *1.* føde. F- fram, føde til Verden. F- af sig, frembringe. F- upp, opføde. F- på nytt, gjenføde.

Födelse, *f.* Fødsel. Nya födelsen, Gjenfødelsen. **Födelsedag**, -ar, m. Fødselsdag Geburtsdag. -ort, m. Fødestad Fødestavn. -stund, m. Fødselsstund. -år, *s. pl.* n. Fødselsaar.

Födkrok, m. Næringsvej.

Födoämne, n. s. f. s. Födämne.

Födsel, m. Fødsel. **Födslodag**, n. s. f. Födelsedag. **Födslodel**, -ar, m. og **Födslolem**, -mar, m. Lat. *genitalia*. -märke, -n, n. **Födslæk** N. -pina, Födselsvånda, -verk, Fødselsveer.

Födämne, -n, n. Fødemiddel.

Föga, *adj.* & *adv.* føje, liden, ringe. Föga akta, ringeagte. Falla till föga, falde til Føde, krybe til Korset.

Fögderi, -er, n. Fogderi.

Föl, *s. pl.* m. Følunge, -ar, m. Føl, Føle. **Fölstind**, *adj.* drægtig, foltung, **földiger** N. **Fölsto**, n. Følhoppe, **Folmær** N.

Föla, *v. n.* 1. føle, kaste et Føl; drf. **Fölning**, *f.*

Följa, *v. a.* & n. 2. *1.* (J. fylgia) følge. Följas åt, følges ad, ledsage hinanden. De hafva följts åt hela vägen, de fulgtes ad den hele Vej. **Följaktig**, *adj.* som følger, ledsager. **Följaktteligen**, *adv.* følgelig. **Följande**, *adj.* følgende.

Följd, -er, *m.* Følge (T. Folge). I el. till följd af, i Følge, paa Grund af.
Följe, *n.* Følgeskab (T. Gefolge), 2) Pak. Göra F. gjøre Følge, i eller till följe af, i Følge paa Grund af. Ha i följe med sig, have i Følge med sig, 2) drage til Følge, have en vis Følge.
Följeslagare, *s. pl. m.* Ledsager. Följeslagarinna, -or, *f.* Ledsagerinde.
Föll, (*imperf.* af Falla) faldt.
Fölning, Fölsto, se under Föl.
Fönster, *s. pl. n.* (Lat. *Fenestra*) Vindu. Fönsterafgift, *m.* Vinduskat. -beslag, *s. pl. n.* Vindusbeslag. -bly, *n.* Vindusbly. -båge, -ar, *m.* Vindusbue. -galler, *n.* Vindusgitter. -glas, *n.* Vinduesglas. -glugg, -ar, *m.* Vindusglug N. Vindusaabning D. -hake, -ar, *m.* Vindushrog. -karm, -ar, *m.* Vindusfarm. -kors, *n.* Krydsport i et Vindu. -lucka, -or, *f.* Vindusskodde D., Vindusslem N. -luft, -er, *m.* Vindusaabning. -post, -er, *m.* Vinduspost. -ruta, -or, *f.* Vindusrude. -skärm, -ar, *m.* Vindusfjærm, Sjaluft, Papirramme. -spindel, -dlar, *m.* Vindusedderkop D., Vindusspinkel N.
För, *præp. & adv.* for. För det att, fordi. För detta, forhenværende, i ett för allt, i Alt.
Föra, *v. a.* 2. *1.* føre. Förning, *f.* Føring. Förare, *s. pl. m.* Fører, 2) Furer, Underofficer.
Förafkeda, *v. a.* 1. afskedige 2) afgjøre f. Ex. som förafskedadt är, som afgjort er.
Förakta, *v. a.* 1. foragte; drf. Föraktande, *n.* -aktare, *s. pl. m.* Foragter. Föraktfull, *adj.* som fortjener Foragt. Föraktlig, *adj.* Foraktligen, *adv.* foragtelig; drf. Föraktlighet, *f.*
Föranleda, *v. a.* 2. *1.* foranledige; drf. Föranledning, *f.*
Föranlåta, *v. a.* 3. (-låter, -lät, -låtit) foranledige. Föranlåten, *p. p.* foranlediget.
Föranstalta, *v. a.* 1. foranstalte; drf. Föranstaltande, *n.* Föranstaltning, *f.* Föranstaltare, *s. pl. m.*
Förarbeta, *v. a.* 1. forarbeide; drf. Förarbetning, *f.*
Förare, se under Föra.
Förarga, *v. a.* 1. forarge, 2) ærgre. Förarga sig, Förargas, ærgre sig. Förargelse, -er, Forargelse 2) Ærgelse. Förarglig, *adj.* forargelig, 2) ærgerlig; drf. -arglighet, *f.*
Förband, *s. pl. n.* Forbindning.
Förbanna, *v. a.* 1. forbande. Förbannadt, *adv.* forbandet. Förbannande, *n.* Förbannelse, -r, *f.* Forbandelse.
Förbarma sig, *v. r.* 1. forbarme sig. Förbarmande *n.* Forbarmelse. Förbarmare, *s. pl. m.* Forbarmer.
Förbehåll, *s. pl. n.* Forbehold, Betingelse, Vilkor. Förbehålla, *v. a.* 3. (-håller, -höll, -hållit) forbeholde. Förbehållen, Förbehålsam, *adj.* forbeholden, tilbageholden. Förbehållsamhet, *f.* Forbeholdenhed, Tilbageholdenhed.
Förbemält, Förbenämd, *adj.* forbemeldt.
Förbereda, *v. a.* 2. *1.* forberede. -beredelse, -r, *f.* = N., 2) Forerindring.
Förberg, *s. pl. m.* Forbjerg.
Förberörd, *adj.* forbemeldt.
Förbi, *præp. & adv.* forbi.
Förbida, *v. a.* 1. oppebie.
Förbifart, *m.* = N.
Förbigå, *v. a.* 3. forbigaa, tilsidesætte; drf. Förbigående, *n.*, i F. *adv.* i forbigaaende. -gången, *p. p.* forbigangen.

Förbinda, *v. a.* 3. forbinde, 2) gjøre sig En forbunden; drf. **Förbindelse**, -r, *f.* = N. 2) Forbintlighedsgjeld paa Grund af modtagne Tjenester. **Förbindlig**, *adj.* forbindtlig, høflig; drf. -bindlighet, *f.* **Förbindning**, -ar, Forbinding.

Förbiresa, *f.* Forbirejse.

Förbistra, *v. a.* 1. forvirre. **Förbistring**, *f.* Forvirring. **Förbistrad**, *p. p.* forbistret, forvendt, flem.

Förbittra, *v. a.* 1. forbittre. **Förbittrad**, *adj.* *v.* forbittret. -bittring, *f.* Forbittrelse.

Förbjuda, *v. a.* 3. forbyde. -bjudande, *n.*

Förblanda, *v. a.* 1. forblande; drf. **Förblandning**, *f.*

Förblifva, *v. n.* 3. forblive. -blifvande, *n.* Vedbliven; 2) Opholdt paa et Sted.

Förblinda, *v. a.* 1. forblinde. **Förblindelse**, *f.* Forblindelse.

Förblommera, *v. a.* 1. forblomme, gjøre utydelig. **Förblommerad**, *p.* forblommet; drf. -blommering, *f.*

Förbluffa, *v. a.* 1. forbløffe.

Förblända, *v. a.* 1. forblinde.

Förblöda sig, *v. r.* forblede sig.

Förborga, *v. a.* 1. (T. verbergen) skjule, dølge. **Förborgad**, skjult, dulgt; drf. **Förborgadt**, *adv.* -borgande, *n.*

Förbrinna, *v. n.* 3. opbrændes.

Förbruka, *v. a.* 1. forbruge. -brukare, *s. pl.* *m.* En som forbruger. -brukning, *f.* Forbrugning.

Förbrylla, *v. a.* 1. forvirre, forvilde. **Förbryllad**, *p. p.* forvirret, -bryllelse, *f.* Forvirring.

Förbryta, *v. a.* 3. (-bryter, -bröt, brutit) forbryde. -brytare, *s. pl.* *m.* Forbryder. -brytelse, -r, *f.* Forbrydelse. -bryterska, -or, *f.* Forbryderske.

Förbråka, *v. a.* 1. sønderbryde, knuse; drf. -bråkning, *f.*

Förbränna, *f.* d. s. s. Fördroppar.

Förbränna, *v. a.* 2. *l.* opbrænde; drf. -bränning, *f.*

Förbrödra sig, *v. r.* 1. nøje forene sig. -brödring, *f.* broderlig Forening.

Förbud, *s. pl.* *n.* forberedende Sendebud, Forbud. 2) Forvarsel, Forbud.

Förbud, *s. pl.* *n.* Forbud, Befaling, hvorved noget forbydes.

Förbulta, *v. a.* 1. forslaaet, mørbanket.

Förbund, *s. pl.* *n.* Forbund. **Förbundsens ark**, Pagtens A. **Förbundsbrytare**, *s. pl.* *m.* Forbundsbryder.

Förbygel, -glar, *m.* Brystrem.

Förbygga, *v. a.* 2. *l.* forbygge, 2) bygge om et Skib; drf. -byggning, *f.* **Förbyggnad**, *m.* et Skibs Ombygning.

Förbyta, *v. a.* 3. forbytte. F- sig, forbedre sig; drf. -bytning, *f.*

Förbåd, *b. s. s.* Forbud.

Förbära sig, *v. r.* 3. skade sig ved at bære over sine Kræfter, forlofte sig.

Förbättra, *v. a.* 1. forbedre. -bättring, -ar, *f.* Forbedring.

Förbögel, -glar, *m.* Brystrem.

Förbön, -er, *f.* Forbøn.

Fördans, *m.* den første Dans, eller den forreste Plads i en dandsende Rad.

Fördansa sig, *v. r.* 1. fordanse sig.

Fördel, -ar, *m.* Fordel. F- i bo, for lods af Boet.

Fördelaktig, *adj.* fordelagtig; drf. -aktighet, *f.*

Fördela, *v. a.* 1. fordele; drf. **Fördelande**, *n.* Fördeling, *f.* Fordeling

Fördenskull, *Konj.* derfor desaarsag

Förderf, *n.* Forderv.

Förderfva, *v. a.* 1. forderve; drf. **Förderfvande**, *n.* og -derfvelse, *f.* **Förderfvare**, *s. pl.* *m.* Forderver. **Förderflig**, *adj.* forderverlig; drf. -derflighet, *f.*

Fördevind, *m.* Fordevind.

Fördjefladt, *adj.* Fördjefladt, *adv.* djævleblændt.
Fördigra, *v. a.* 1. forstørre. -digring, *f.* Forstørrelse.
Fördjupa, *v. a.* 1. fordybe. -djupning, -ar, *f.* Fordybning.
Fördold, *p. p.* dulgt, skjult (af fördölja).
Fördom, -ar, *m.* Fordom. Fördomsfri, *adj.* fordomsfri. Fördomsfull, *adj.* fordomsfuld.
Fördrag, *s. pl. n.* Forlig, Pagt. 2) Taalmodighed, Overbærelse.
Fördraga, *v. a.* 3. fordrage, taale. Fördragsam, *adj.* overbærende, taalig. -samhet, *f.* Overbærenhed, Følsomhed.
Fördrifva, *v. a.* 3. fordrive; drf. drifvande, *n.* Fördrifning, *f.*
Fördristа sig, *v. r.* 1. fordriste sig; drf. -dristande, *n.*
Fördroppar, *pl.* Fordraaber.
Fördrumma sig, *v. r.* 1. (i Bjergv.) splittes.
Fördränka, *v. a.* 2. 2. drukne.
Fördröja, *v. a.* 2. 1. forsinke.
Fördubbla, *v. a.* 1. fordoble; drf. -dubbling, *f.*
Fördunkla, *v. a.* 1. fordunkle; drf. -dunklande, *n.* Fördunkling, *f.*
Fördämma, *v. a.* 2. 1. dæmme for, tildæmme. -dämning, -ar, *f.* Dæmning.
Fördärf &c. se Förderf, &c.
Fördölja, *v. a.* 2. 1. fordølge; drf. -döljande, *n.*
Fördömma, *v. a.* 2. 1. fordømme. Fördömmelse, *f.* = N. Fördömlig, *adj.* fordømmelig; drf. -lighet, *f.*
Före, *prep. & adj.* for, fore. Framföre, foran, fortil. Nedanföre, nedenfor. Nedföre, nedad, utför N. Ofvanföre, ovenfor. Uppföre, opad, opefter.
Förebedjare, *s. pl. m.* Talsmand.
Förebild, -er, *m.* Forbillede, Mønster,
Förebilda, *v. a.* 1. forebilde; drf. -bildning, *f.* Forebildning.
Förebomma, *v. a.* 1. lukke med Slaa; drf. -bomning. *f.*
Förebringa, *v. a.* 3. forebringe.
Förebrå, *v. a.* 2. 1. bebrejde, foreholde; drf. Förebråelse, -r, *f.*
Förebud b. s. s. Förebåd.
Förebygga, *v. a.* 2. 1. forebygge; drf. -byggande, *n.*
Förebåd, *s. pl. n.* Forbud, Forvarsel. Förebåda, *v. a.* 1. varsle, bebude.
Förebära, *v. a.* 3. foregive. -bärande, *n.* Foregivende.
Föredraga, *v. a.* 3. (-drager, -drog, -dragit) foredrage, 2) foretrække. -dragning, -ar, *f.* Foredrag. Föredragningssätt, *n.* Maade at foredrage paa.
Förefalla, *v. n.* 3. (-faller, -föll, -fallit) forefalde.
Förefinnas, *v. d.* 3. forefindes. Förefintlig, *adj.* som forefindes.
Föregifva, *v. a.* 3. (-giver, -gaf, -gifvit) foregive; drf. -gifvande, *n.* Föregifven, *p. p.*
Föregå, *v. a. & n.* 3. (-går, -gick, -gått) foregaa. Föregångare, *s. pl. m.* Forgjænger, Formand.
Förehafva, *v. a.* 2. 2. (-hafver, -hade, -haft) have for, have i Sinde. 2) foretage f. Ex. förehafva ett mål, foretage en Sag. -hafvande, *n.* Forehavende.
Förehugsan, *f. indf.* (mindre brugel.) foregaaende Overvejelse.
Förehålla, *v. a.* 3. (-håller, -höll, -hållit) foreholde. -hållande, *n.* Foreholdelse.
Förekalla, *v. a.* 1. fremkalde; kalde frem, forekalde. drf. -kallande, *n.*
Förekasta, *v. a.* 1. forkaste.
Förekomma, *v. a. & n.* 3. forekomme.
Förelysa, *v. a.* 2. 2. (fig): lyse fore, foregaa med Eksempel.

Förelägga, *v. a.* 2. *1.* (-lägger, -lade, -lagt) förelægge, 2) bestemme; drf. -läggning, *f.* og -läggande, *n.*

Föreläsa, *v. a.* 2. *2.* forelæse. **Föreläsare**, *s. pl. m.* Forelæser; drf. -läsning, -ar, *f.*

Förelöpa, *v. n.* 2. & 3. løbe foran, 2) foregaa, ske, hænde. -löpare, *s. pl. m.* Forløber.

Föremål, *s. pl. n.* Gjenstand.

Fören, *m. def.* Forstavnen.

Förena, *v. a.* 1. forene; drf. **Förening**, -ar, *f.*

Förénkla, *v. a.* 1. gjøre enkelt, forsimple; drf. **Förénkling**, *f.*

Förenlig, *adj.* = R. **Förenlighet**, *f.*

Förenämd, *adj.* forbemeldt.

Föresats, -er, Forsæt, 2) Forsætning.

Föresé, *v. a.* 3. (-ser, -såg, -sett) forudsee.

Föresjunga, *v. a.* 3. (-sjunger, -sjöng, -sjungit) foresynge.

Föreskjuta, *v. a.* 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) skyde fore, 2) forskyde, forstrække, gjøre Forskud.

Föresko, *v. a.* 2. *1.* forsødde Støvler.

Föreskrift, -er, *f.* Forskrift, Forholdsregel.

Föreskrifva, *v. a.* 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit) foreskrive, anordne, bestemme.

Föreskära, *v. a.* 3. skjære for; drf. -skärare, *s. pl. m.* -skärarknif, -var, *m.* Forskjærerkniv.

Föreslå, *v. a.* 3. (-slår, -slog, -slagit) foreslaa.

Förespel, *s. pl. m.* Forspil.

Förespråk, *s. pl. n* Forord, Fortale, 2) Forbøn. -språkare, *s. pl. m.* Talsmand. **Förespråkarinna**, -or, *f.*

Förespå, *v. a.* 2. *1.* forudsige, spaa. -spående, *n.*

Förespånna, *v. a.* 2. 1. spænde for.

Förestafva, *v. a.* 1. forestave. -stafning, *f.*

Förestå, *v. a.* & *n.* 3. (-står, -stod, -stått) forestaa. -ståndare, *s. pl. m.* Forstander. -ståndarska, -or, *f.* Forstanderske. -ståndarskap, *n.* Forstanderskab.

Föreställa, *v. a.* 2. 1. forestille. -ställning, -ar, *f.* Forestilling.

Förestållare, *s. pl. m.* Forstilling paa en Kanonlavet.

Föreswn, *s.* Eksempel, Mønster.

Föresäga, *v. a.* 2. *1.* (-säger, -sade, -sagt) foresige, 2) forudsige.

Föresätta, *v. a.* 2. 2. foresætte.

Företag, *s. pl. n.* Foretagende, Foretag R.

Företaga, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -tagit) foretage. -tagande, *n.* Foretagende.

Företal, *s pl. m.* Fortale.

Förete, *v. a.* 2. *1.* forevise, lade se; drf. -teende, *n.*

Företräda, *v. a.* 2. *1.* være næst foran i Tiden, foregaa, 2) forvalte, 3) træde i en Andens Plads, og forrette hans Arbeide, 4) *v. n.* træde frem. **Företrädare**, *s. pl. m.* Formand. **Företrädarinna**, -or, *f.* **Företräde**, -n, *n.* Audiens, 2) Fortrin. **Företrädesrätt**, Fortrinsret. -trädestvist, Rangstrid.

Förevidande, *n.* Forevidende.

Förevetta, *v. n.* være af en vis Beskaffenhed, forbundet med visse Omstændigheder, f. Ex. Ehuru dermed må förevetta, hvorledes Sagen end kan forholde sig; drf. -vettande *n.*

Föréviga, *v. a.* 1 forevige. -évigande, *n.* Forevigelse.

Förevita, *v. a.* 1. forekaste, bebrejde. -vitelse, -r, *f.* Bebrejdelse.

Förevända, *v. a.* 2. *1.* foregive. -vändning, -ar, *f.* Forevending, Paaskud.

Förfall, *n.* Forfald. Laga förfall, lovligt Forfald, 2) Forfald. Råka i förfall, forfalde. **Förfallelös**, För-

fallolös, *adj.* uden lovligt Forfald; forfaldsløs. Förfallen, *adj.* v. forfaldem. Förfallodag, *m.* Forfaldstid, *m.* Forfaldsdag, Forfaldstid.

Förfalla, *v. n.* 3. (-faller, -föll, -fallit) forfalde.

Förfalna, *v. n.* 1. falme; visne.

Förfalska, *v. a.* 1. forfalske; drf. -falskare, *s. pl. m.* -falskning, *f.* -falskningsbrott, *s. pl. n.* Falsk.

Förfara, *v. a.* 3. (-farer, -for, -farit) erfare, 2) ved Skjødesløshed forøde, 3) *v. n.* gaa frem paa en vis Maade; drf. -farande, *n.* Fremgangsmaade. Förfaren, *adj.* forfaren, erfaren.

Författa, *v. a.* 1. forfatte. Författare, *s. pl. m.* Forfatter. -fattarinna, -or, *f* Forfatterinde. -fattande, *n.* Forfattelse. -fattning, -ar, *f.* Forfatning, 2) Anordning, Forordning.

Förfela, *v. a.* 1. forfejle. -felande, *n.* Forfejlen.

Förfina, *v. a.* 1. forfine; drf. -fining, *f.* Forfinelse.

Förflugen, *adj.* forflojen, ubetænksom. -flugenhet, *f.*

Förfluten, *p. p.* henrunden.

Förflyga, *v. n.* 1. (-flyger, -flög, -flygit) flyve bort; drf. -flygning, *f.*

Förflygtiga, *v. a.* 1. (Kemi) gjøre flygtig, opløse i Damp. -flygtigande, *n.*

Förflyta, *v. n.* 3. (-flyter, -flöt, -flutit) flyde bort, gaa hen, gaa forbi, forløbe.

Förflytta, *v. a. n.* forflytte.

Förfoga sig, *v. r.* 1. forføje sig.

Förfordra, *v. a.* 1. (mindre brugl.) vefordre.

Förfösa, *v. a.* 1. forfødde.

Förfriska, *v. a.* 1. = N. -friskning, -ar, *f.* Forfriskelse, Forfriskning.

Förfryssa, *v. n.* 3. (-fryser, -frös, -frusit) fryse bort, forfryse. F- sig; forfryse sig. ● Förfrusen, *p. p.* forfrossen.

Förfråga sig, *v. r.* 1. forespørge sig. Förfrågan, *f.* og -frågning, -ar, *f.* Forespørgsel.

Förfuska, *v. a.* 1. = N. -fuskning, *f.* = N.

Förfång, *n.* Forfang, Afbræk, Skade.

Förfäder, *pl.* (3. Forfedr) Forfædre.

Förfäkta, *v. a.* 1. forfegte. -fäktande, *n.* Forfegtelse. -fäktare, *s. pl. m.* Forfegter, 2) Forkjæmper.

Förfära, *v. a.* 1. forfærde, forskrække; drf. -färelse, *f.* Förfärlig, *adj.* förfärligen; *adv.* forfærdelig, rædsom.

Förfärdiga, *v. a.* 1. gjøre færdig. forfærdige. -färdigande, *n.* Forfærdigelse. -färdigare, *s. pl. m.* En som forfærdiger.

Förfölja, *v. a. 2. 2.* forfølge. Förföljande, *n.* Forfølgen; drf. Förföljare, *s. pl. m.* og -följelse, -r, *f.* Förföljelseanda, Forfølgelsesaand.

Förföra, *v. a. 2. 1.* forføre. F. sig på, forgribe sig paa, begaa Voldsomhed mod. Förförande, *n.* og Förförelse, -r, *f.* Forførelse. -förare, *s. pl. m.* Forfører.

Förförda, *v. a.* 1. forurette. Förfördelande, *n.* Forurettelse.

Förgaddring el. Förgattring, -ar, *f.* Ruppel. Slå F. slaa Ruppel, Revelj.

Förgapa sig på, *v. r.* 1. forgabe sig i. -gapning, *f.*

Förgat, *impf.* af Förgäta.

Förgifning, se under Förgifva.

Förgift, *n.* Forgift.

Förgifta, *v. a.* 1. forgifte. -giftande, *n.* Forgiftelse. -giftare, *s. pl. m.* En som forgifter. Förgiftig, *adj.* forgiftig, giftig. F- het, *f.*

Förgifva, *v. a.* 3. forgive. -gifning, *f.* Forgivelse.

Förglasa, *v. a.* R i Kemien: forglasse; drf. -glasning. *f.*
Förgläsa, *v. a.* 1. fortynde. -glesning, *f.* Fortyndelse.
Förglömma, *v. a.* 2. *1.* forglemme.
Förgripa sig, *v. r.* 3. (-griper, -grep, -gripit) forgribe sig. -gripelse, *f.* Forgribelse. **Förgriplig**, *adj.* ærerørig. beskjemmende.
Förgrund, *m.* Forgrund.
Förgrymma sig, *v. r.* 1. blive meget vred, opbringes. **Förgrymmande**, *n.* Forbittrelse.
Förgråta, *v. a*, 3. (-gråter, -grät, -grätit) hengræde. **Förgråten**, *adj.* v. forgrædt.
Förguda, *v. a.* 1. forgude. -gudning, *f.* Forgudelse.
Förgylla, *v. a.* 2. *1.* forgylde. -gyllare, *s. pl. m.* Forgylder; drf. -gyllning, *f.*
Förgå, *v. n.* (-går, -gick, -gått) forgaa. **Förgå sig**, forse sig, fejle, begaa Feil. **Förgås**, *v. d.* forgaa, gaa til Grunde, **Förgången**, *p. p.*
Förgångs-jungfru, -r, *f.* Brudepige.
Förgår, (i. forrgaar), i **Förgår**, *adv.* i Forgaars. **Förgårs**, *adj.* forgaars.
Förgård, -ar, *m.* Forgaard.
Förgäfves, *adv.* (3. forgéfins) forgjæves.
Förgängelse, *f.* Forgjængelighed. **Förgänglig**, *adj.* forgjængelig. **Förgänglighet**, *f.* Forgjængelighed.
Förgäta, *v. a.* 3. [læs forjeta] (förgäter, förgät, förgätit, förgäten, *p. p.*) forglemme. **Förgätande**, *n.* Forglemmelse, **Förgäten**, *adj.* v. glemsk, forglemmende, stythugsén N. **Förgätenhet**, *f.* Glemsomhed. **Förgät mig ej**, (Plante) Forglemmigej, Kjærminde, *Myosotis palustris.*
Förgöra, *v. a.* 2. *1.* (-gör, -gjorde, -gjort) forgjøre, 2) ombringe; drf. -göring, *f.*
Förhala, *v. a.* 1. forhale. -halande, *n.* Forhaling.
Förhand, *m.* Forhaand (i Kortspil) i **Förhand**, i Forvejen. **Förhånd, Förhånden**, *adv.* forhaanden.
Förhasta, *v. a.* 1. overile, haste med. F. sig, forhaste sig. **Förhastande**, *n.* Forhastelse.
Förhatad, *adj.* forhadt. **Förhatlig**, *adj.* forhadt. **Förhatligen**, *adv.* **Förhatlighet**, *f.*
Förherriga, *v. a.* 1. forherlige, drf. -herrigande, *n.*
Förhetsa sig, *v. r.* 1. tage sig det hedt, blive meget vred, opfare.
Förhexa, *v. a.* 1. forhekse, forgjøre. **Förhexad**, forhekset; drf. **Förhexning**, *f.*
Förhjelpa, *v. a.* forhjælpe.
Förhinder, *s. pl. n.* Hinder. **Förhindra**, *v. a.* 1. forhindre.
Förhoppas, *v. d.* 1. forhaabe. -hoppning, -ar, *f.* Forhaabning.
Förhud, *m.* Forhud, (*Præputium*).
Förhugga, *v. a.* 3. (-hugger, -högg, -huggit) forhugge. -hugguing, -ar, *f.* Forhugning.
Förhus, *s. pl. n.* Indgangen til en Bygning, Forgaard.
Förhuttla, *v. a.* 1. forhutle.
Förhyda, *v. a.* 2. *1.* forhude. -hydning, *f.* Forhudning.
Förhyra, *v. a.* 2. *1.* forhyre. -hyrning, *f.*
Förhålla, *v. a.* & *r.* 3. (-håller, -höll, -hållit) forholde. **Förhållande**, -n, *n.* Forhold. -hållning, *f.* Forholdesse, 2) (i nogle Sammensætn.), Forhold f, Ex. **Förhållnings-order**, Forholdsordre. **Förhållnings-regel**, Forholdsregel.
Förhåda, *v. a.* 1. forhaane, bespotte.
Förhäfva sig, *v. r.* 1. blive overmodig.
Förhäng, -en, *n.* **Förhängsel**, -slen, *n.* Forhæng.

Förhärda, v. a. 1. (J. forherda) forhærde. Förhärdelse f. = N.

Förhärja, v. a. 1. plyndre, hærje; drf. -härjare, s. pl. m. -härjaing, -ar, f.

Förhärliga, d. f. f. Förherrliga.

Förhäxa, d. f. f. Förhexa.

Förhöja, v. a. 2. 1. forhøje. -höjning, -ar, f. Forhøjelse.

Förhölja, v. a. 2. 1. tilhylle, tildække.

Förhör, s. pl. n. Forhør. Förhöra, v. a. 2. 1, forhøre. -hörande, n.

Förjaga, v. a. 1. forjage, fordrive. -jagande, n. og Förjagning, f. Forjagelse.

Förifra sig, v. r. 1. Förifras, v, d. 1. Bli förifrad, gaa for vidt i sin Iverighed, forivre sig. Förifran, f. Overilelse, Forivrelse.

Förkalka, v. a. 1. forkalke. Förkalkning, f. = N.

Förkast, s. pl. n. Forkast (i Kegleel. Terningspil).

Förkasta, v. a. 1. forkaste. -kastande, n. og Förkastelse, f. Forkastelse. Förkastlig, adj. forkastelig. Förkastning, f. (i Kortspil) Bortkastning af Kort til sin Skade.

Förklara, v. a. 1. forklare. 2) erklære. Förklaring, -ar, f. Forklaring, 2) Erklæring, 3) [i Bibl.] Forklarelse.

Förklena, v. a. 1. forringe, formindske, forkleine. Förklenare, s. pl. m. Bagvasker. -klenande, n. og Förkleining, f. Förkleenlig, adj. Förkleenligt, adv. beskjæmmende, ærerørig.

Förklippa sig, v. r. & 2. 2. forklippe sig.

Förkläda, v. a. 2. 1. forklæde. Förklädning, f. Forklædning.

Förkläde, -n, s. (i dagl. Tal. Förkläd) Forklæde.

Förknappa, v. a, 1. formindske, forringe, indskrænke. Förknapning, f. Formindskelse.

Förknippa, v. a. 1. sammenknytte, noje forbinde. Förknippelse, f. Forbindelse.

Förkofra sig, (læs forkaavra) v. r. 1. gjøre Fremskridt, tage til. Förkofran, f. Förkofring, f. Fremskriden, Opkomst.

Förkolna, (l. forkaalna) v. n. 1. forkulles, blive til Kul, slukkes.

Förkomma, v. n. 3. forkomme, blive borte.

Förkorta, v. a. 1. forkorte; drf. -kortning, -ar, f. Forkortelse.

Förkrossa, v. a. 1. knuse; drf. -krossning, f. Sønderknusning.

Förkränka, v. a. 2. 2. forkrænke, krænke.

Förkunna, v. a. 1. forkynde; drf. -kunnande, n. Forkyndelse. Förkunnare, s. pl. m. Forkynder.

Förkyla, v. a. 2. 1. forkjøle. -kylning, -ar, f. Forkjølelse.

Förkännedom, m. Forkundskab.

Förkärlek, m. Forkjærlighed.

Förkättra, v. a. 1. (T. verketzern) forkjættre; drf. -kättring, f. Forkjættring.

Förköp, n. Forkjøb, gå i förköp, gaa i Forkjøb.

Förköpa sig, v. r. 2. 2. forkjøbe sig, Förköra, v. a. 2. 1. forkjøre.

Förladdning, -ar, f. Forladning.

Förlag, s. pl. n. Forlag, 2) Oplag, Forraad.

Förlama, v. a. 1. gjøre lam; drf. -lamning, f.

Förlasta, v. a. 1. forlade, lade for stærkt.

Förleda, v. a. 2. 1. forlede. -ledande, n. Forledelse. Förledare, s. pl. m. Forfører.

Förleden, adj. v. forleden, forgangen.

Förlegad, adj. forligget, gammel.

Förlida, *v. n.* 3. forlobe, rinde hen (om Tiden). Förliden, *p. pt.* forleden.

Förlig, *adj. f.* vind. Vor, gunstig Vind.

Förlika, *v. a. & r.* 2. *1.* forlige. Förlikas, *v. d.* forliges; drf. -likning, -ar, *f.* Forlig. Förlikning-rätt, Forligelsescommission.

Förlikna, *v. a.* 1. forligne. -liknande, *n.* og Förliknelse, *f.* Forligning.

Förlisa, *v. a.* 2. *2.* forlise ved Skibbrud, 2) *v. n.* forlise, lide Skibbrud. -lisning, -ar, *f.* Forlisning, Skibbrud.

Förlita sig, *v. r.* 1. på, forlade sig paa, sætte Lid paa. Förlitan, *f.* og -litande, *n.* Tillid, Stolen paa.

Förljudas, *v. impers.* forlyde, siges, rygtes. Det förljudes att, det siges at.

Förljufva, *v. a.* 1. gjøre behagelig, forsøde.

Förlof, *n.* Forlov, Tilladelse.

Förlofva, *v. a.* 1. forlove, 2) give Forlov, 3) (i Bibl.) forjætte, love, tilsige f. Eks. det förlofvade landet, det forjettede Land. Förlofning, -ar, *f.* Forlovelse.

Förlopp, *n.* Forleb.

Förlora, *v. a.* 1. tabe, miste. Förlorad, forloren. Förloradt, *adv.*

Förlossa, *v. a.* 1. forløse; drf. -lossning, -ar, *f.* Forløsning. Förlossare *s. pl. m.* Forløser, Frelser, 2) Fødselshjelper. Förlossnings-konsten, Fødselsvidenskaben.

Förlust, -er. *m.* Forlis, Tab. Förlustig, *adj.* berøvet, som har tabt.

Förlusta, *v. a. & r.* 1. forlyste; drf. -lustande, *n.* og -lustelse, -r, *f.* Forlystelse.

Förlutera, *v. a.* 1. tilkitte.

Förlyfta sig, *v. r.* 2. *2.* forløfte sig; drf. -löftning, *f.*

Förlåt, *m.* Forhæng.

Förlåta, *v. a.* 3. (-låter, -lät, -låtit) (3. förlåta) forlade, tilgive.

Förlåtelse, *f.* Forladelse. Förlåtlig, *adj.* tilgivelig; drf. -låtlighet, *f.*

Förlägen, *adj.* forlegen; drf. -lägenhet, *f.* Forlegenhed.

Förlägga, *v. a.* 1. forlægge, 2) i Havekunsten tage Aflægger af, 3) gjendrive, 4) forskyde, forstrække med, forsyne (i Handel); drf. -läggande, *n.* og Förläggning, *f.* Förläggare, *s. pl. m.* Forlægger, 2) Aflægger. Förläggarknif, -var, *m.* Forskjærerkniv. -sked, -ar, *m.* og -slef, -var, *m.* Potasseske, Suppeske.

Förläna, *v. a.* 1. & 2. *2.* forlene; drf. -läning, -ar, *f.* Forlening.

Förlänga, *v. a.* 2. 1. forlænge. -längning, *f.* Forlængelse.

Förläsa sig, *v. r.* 2. *2.* forlæse sig, 2) læse feil. Förläst, *p. p.* forlæst.

Förlät, *imprf.* af förlåta.

Förlöjliga, *v. a.* 1. gjøre latterlig.

Förlöpa, *v. a. & n.* 2. & 3. (-löper, -lopp el. -löpte, -lupit el. -löpt, -lupen) forløbe; drf. -löpning, *f.*

Förlösa, *v. a.* 2. *2.* forløse; drf. -lösning, *f.* Forløsning.

Förmak, *s. pl. n.* Forværelse, Forværelse.

Förman, -män, *m.* Formand. Forstander, Foresat. Förmanskap, *n.* Tilstanden at være Forman.

Förmana, *v. a.* 1. formane. Förmanare, *s. pl. m.* Formaner. -manande, -ar, *f.* Formaning.

Förmast, -er, *m.* Formast, Fokmast. Förmasta, *v. a.* 1. forsyne med Mast, drf. -mastning, *f.*

Förmedelst, *prep.* formedelst.

Förmedla, *v. a.* 1. mægle, bilægge. 2) (förmedla et hemman) formindske Afgifterne til en Gaard ved ny Skyldsætning; drf. -medling, *f.*

Förmena, *v. a.* 1. & 2. *2.* (3. förmena) formene, forbyde, negte. Förment, *adj.* formeent.

Förmér, (för mer) vigtigere, betydeligere, anseligere.
Förmera, v. a. 1. formere forøge; drf. Förmering, f. Formerelse.
Förmiddag, -ar, m. Formiddag.
Förmildra, v. a. 1. formilde. -mildring, f. Formildelse.
Förminska, v. a. 1. formindske; drf. -minskning, f. Formindskelse.
Förmoda, v. a. 1. formode. Förmodan, f. Formodning.
Förmodlig, adj. Förmodligen, adv. formodentlig.
Förmon, bedre Förmån.
Förmultna, v. n. 1. formuldne, hensmuldre; drf. -multning, f.
Förmur, -ar, m. Formur.
Förmycken, adj. Förmycket, adv. formegen, formeget.
Förmyndare, s. pl. m. Formynder. Förmyndarkammare, m. Overformynderi. -räkning, -ar, f. Formynderregnskab. Förmynderskap, n. Formynderskab
Förmå, v. a. 2. 1. formaa.
Förmåga, f. Formue, Evne, Kraft, Magt. I förmågo el. förmåga af, i Kraft af, ifølge.
Förmån, -er, m. Fortrin, Fordel, Forrettighet. Förmåns-rätt, m. Forrettighed, 2) Prioritet. Förmånlig, adj. fordelagtig; drf. -månlighet, f. Fordelagtighed.
Förmäla, v. a. 2. 2. formelde, omtale, omtale, 2) formelde, tilkjendegive. F. en helsning, formelde en Hilsen. Förmälan, f.
Förmäla, v. a. 2. 1. (T. vermählen) formæle, gifte; drf. -mälning, f. Formæling.
Förmärka, v. a. 2. 2. formærke, mærke til, komme efter.
Förmärs, -ar, m. Forkemærs.
Förmäta sig, v. r. 2. 2. formaste sig.
Förmäten, adj. Förmätet, adv. formaastelig; drf. -mätenhet, f. Formastelighed, Formastelse.
Förmögen, adj. som har Kraft til, er i Stand til, (Fransk capable), 2) formuende, velhavende, bemidlet. -mögenhet, -er, f. Evne, Kraft, 2) Formue Gods, Midler.
Förmörka, v. a. 1. formørke. -mörkelse, -r, f. Formørkelse.
Förnagla, v. a. 1. fornagle. -nagling, -ar, f. Fornagling.
Förnamn, s. pl. n. Fornavn.
Förnedra, v. a. 1. fornedre. -nedring, f. Fornedrelse. Förnedrings-stånd, n. Fornedrelsesstand.
Förneka, v. a. 1. fornægte, Förnekare, s. pl. m. Fornægter. -nekande, n. og Förnekelse, f. Fornægtelse.
Förnimma, v. a. 3. (förnimmer; -nam, pl. -nummo; -nummit) fornemme; drf. -nimmande, n.
Förnuft, n. Fornuft. Förnuftig, adj. fornuftig. Förnufts-slut, s. pl. n. Fornuftslutning, Syllogismus. Förnufts-lära, f. Fornuftlære, Logik. Förnuftstridig, adj. fornuftstridig.
Förnumstig, adj. Förnumstighet, f. (ipogende) for Förnuftig, Förnuft.
Förnya, v. a. 1. fornye; drf. -nyande, n. og -nyelse, f. Fornyelse.
Förnäm, adj. fornem. Förnämhet, f. Fornemhed. Förnämligast, adv. fornemmelig. Förnämst, adj. fornemst.
Förnär, Förnära, adv. alt for nær, for nær.
Förnärma, v. a. 1. fornærme. -närmande, n. Fornærmelse.
Förnöden, indekl. fornoden; drf. -nödenhet, -er, f. Fornodenhed.
Förnöja, v. a. 2. 1. fornøje. Förnöjande, n. Fyldestgjørelse. Förnöjelse, -r, f. Fornøjelse. Förnöjd, adj. v. fornøjet. Förnöjlig, Förnöjsam, adj. fornøjelig, behagelig, 2) for-

nöjelig, nöjsom, tilfreds; drf. -nöjsamhet, f. Fornøjelighed, Nøjsomhed, Tilfredshed.

Förnöta, v. a. 2. 2. forbruge, opslide. 2) tilbringe, fordrive (om Tiden). Lat. *conterere tempus*; drf. Förnötande, n.

Förolyckas, v. d. l. forulykkes. Förolyckande, n. Forulykken.

Förolämpa, v. a. l. forulempe, fornærme, forurette; drf. Förolämpande, n. og -lämpning, -ar, f. Fornærmelse, Forurettelse.

Förord, n. Forord, forud gjort Betingelse, 2) Forbon, Anbefaling. Förorda, v. a. l. forbeholde sig, betinge.

Förordna, v. a. l. forordne; drf. -ordnande, n. Forordnen. Förordning, -ar, f. Forordning.

Förorlofva, v. a. l. give Orlov; drf. -orlofning, f. Orlov.

Försorsaka, (J. förorsaka) v. a. l. foraarsage; drf. -orsakande, n. Foraarsagelse.

Förorätta, v. a. l. forurette. -orättande, n. Forurettelse.

Förpakta, v. a. l. forpagte. Förpaktare, s. pl. m. Forpagter. -paktning, f. Forpagtning.

Förpanta, v. a. l. pantsætte. Förpantare, s. pl. m. Pantsætter. -pantning, f. Pantsættelse.

Förpassa, v. a. l. forsyne med Pas, 2) passe bort (i Kortspil: et Spil, som kunde vindes). -passning, f.

Förpesta, v. a. l. forpeste.

Förpickad, adj. v. på, (af det mindre brugl. Förpicka sig), begjærlig efter, forhippen paa.

Förpligta, v. a. l. forpligte. Förpliktelse, -r, f. Forpligtelse.

Förplumpa sig, v. r. l. forplumre sig, gjøre dumme Streger.

Förpläga, v. a. l. forpleje. -plägning, f. Forplejning.

Förpost, er, m. Forpost.

Förpuffa, v. n. l. (i Kemien) forpuffe. -puffning, -ar, f. Forpuffning.

Förpåla, v. a. l. forpæle, indslutte med Pæle, befæste med Pæle; drf. -pålning, -ar, f.

Förqvackla, v. a. l. forkrakle.

Förqvicka, v. a. l. opløse med Kviksølv; drf. -qvickning, f.

Förqväfva, v. a. 2. l. kvæle, 2) dæmpe; drf. -qväkning, f. Kvæler.

Förr, adv. før, ju för dess hellere, jo før des heller.

Förre, Förra, adj. forrig, (den første af To, f. Ek. förra Delen, første Deel, 2) hin, f. Ek. den förre, den senare, hin, denne. förrig, adi. forrig.

Förrida, v. a. 3. (-rider, -red, -ridit) forride, fordærve ved at ride for stærkt. Förridare, s. pl. m. Forrider.

Förringa, a. d. v. alt for ringe.

Förringa, v. a. l. forringe. Förringande, n. Forringelse.

Förrinna, v. n. 3. (-rinner, -rann, -runnit). Blodet förrann honom, han forblødde sig. -rinnande, n.

Förrostas, v. d. l. forruste, fordærves af Rust. -rostning, f. Forrustning.

Förruttna, v. n. l. forraadne; drf. -ruttnande, n. og Förruttnelse, f. Forraadnelse.

Förrycka, v. a. 2. 2. forrykke, 2) forvride, forstrække, om Lemmer, -ryckning, -ar, f. Forrykkelse, 2) Forvridning, Forstrækning.

Förryckt, adj. forrykt, afsindig.

Förrymma, v. n, 2. 1. undvige, rømme.

Förråd, s. pl. n. Forraad (modsat Efterråd, Efterraad).

Förråd, -es, n. (T. Vorrath) Forraad.

Förråda, v. a. 2, 1, forraade. För-

rädare, *s. pl. m.* Forræder. Förräderi, -er, *n.* Forræderi. Förräderska, -or, *f.* Forræderske. Förrädisk, *adj.* forræderſk.

Förräkna sig, *v. r.* 1. forregne ſig; drf. -räkning, *f.* Forregning.

Förrän, *konj.* (ɜ. fyrren) førend.

Förränka, *v. a.* 1. forvride, forſtrække (et Lem); drf. -sträkning, *f.*

Förrätt, -er, *m.* Forret (ſom ſættes paa Bordet for en Hovedret).

Förrätta, *v. a.* 1. forrette; drf. -rättande, *n.* Gjærningen, at forrette. Förrättning, -ar, *f.* Forretning.

Försagd, *adj.* (T. verzagt) forſagt. -sagdhet, *f.* Forſagthed.

Försaka, *v. a.* 1. forſage, fraſige ſig; drf. F-sakande, *n.* og F-sakelse, *f.* Egen försakelse, Selvfornægtelſe.

Försalta, *v. v.* 1. gjøre alt for ſalt; drf. -saltning, *f.*

Församla, *v. a.* 1. forſamle. -samlande, *n.* Gjerningen at forſamle. Församling, -ar, *f.* Forſamling, 2) Menighed, Sogn, Kirke.

Försats, -er, *m.* Forſætning.

Förse, *v. a.* (-ser, -såg, -sett) forſyne. Förse sig, *v. r.* 1) paa, forſee ſig (om fruentimmelige Kvinder), 2) forſe ſig, feile. Förseende, *n.* Gjærningen at forſyne, Forſyning, 2) Forſeelſe. Förseelse, -r, *f.* Forſeelſe.

Försegla, *v. a.* 1. forſegle. -segling, -ar, *f.* Forſegling.

Försele, -ar, *m.* Forſele til Heſter, Vogntræerne.

Försigtig, *adj.* forſigtig; drf. -sigtighet, *f.* Forſigtighed. Försigtighetsmått, *s. pl. n.* Forſigtighedsſkridt.

Försilfra, *a. a.* 1. (T. verſilbern) forſølve; drf. -silfring, *f.* Forſølvning. Försilfrare, *s. pl. m.* En ſom forſølver.

Försina, *v. n.* 1. udtørke, fortørkes.

Försinka, *v. a.* 1. (i d. dagl. T.) forſinke.

Försinnliga, *v. a.* 1. ſandſeliggjøre. -sinnligande, *n.* Sandſeliggjørelſe.

Försitta, *v. a.* (-sitter, -satt, -sutit, -suten) miſte ved for lang Stillefidden, forſømme, ikke paatale i Tide; drf. -sittande, *n.*

Förskaffa, *v. a.* 1. forſkaffe; drf. -skaffande, *n.*

Förskansa, *v. a.* 1. forſkandſe; drf. -skansning, -ar, *f.* Forſkandsning.

Förskapa, *v. a.* 1. omſkabe. -skapning, *f.* Omſkabning.

Förskede, *n.* Forſpring.

Förskingra, *v. a.* 1. adſprede, 2) forøde, ſætte Overſtyr; drf. -skingrande, *n.* og -skingring, *f.*

Förskinn, *s. pl. n.* Forſkind.

Förskjuta, *v. a.* 3. (-skjuter, -skjöt, -skjutit) forſkyde; drf. -skjutande, *n.*

Förske, *v. a.* 2. *1.* forſødde. Förskoning, *f.* Forſødning; drf. Förskor, *pl.* forſøddede Støvler.

Förskona, *v. a.* 1. forſkaane. -skonning, *f.* Forſkaanelſe.

Förskott, *s. pl. n.* Forſkud. Förskotts-vis, *adv.*

Förskrift, -er, *m.* det, ſom er ſkrevet til Mønſter for andre, der ſkulle lære at ſkrive, Forſkrift.

Förskrifva, *v. a. & r.* 3. forſkrive, F. sig ifrån, have ſin Overlindelſe fra. -skrifning, -ar, *f.* Forſkrivning.

Förskräcka, *v. a.* 2. *2.* forſkrække. Förskräckelse, *f.* Forſkrækkelſe. Förskräcklig, *adj.* Förskräckligen, *adv.* forſkrækkelig,

Förskräma, *v. a.* 2. *1.* ſkræmme.

Förskugga, *v. a.* 1. ſkattere, gjøre Skygge. Förskuggning, *f.* Skygning.

För skull, for (dens, dets) Skyld f. Ef, för Guds skull, for Guds Skyld,

för ro skull, for Morskabs Skyld.
Förskyla, *v. a.* 2. *1.* skjule.
Förskylla, *v. a.* 2. *1.* gjengjelde, forskylde. **Förskyllan**, *f.* Gjengjeld, Fortjeneste.
Förskämma, *v. a.* 2. *1.* fordærve; drf. -skämning, *f.*
Försköna, *v. a.* 1. forskjønne; drf. -skönande, *n.* og -sköning, -ar, *f.* Forskjønnelse.
Försköt, *impf.* af **Förskjuta**.
Förslag, *s. pl.* & -er, *n.* Forslag, Plan. **Förslagsmakare**, *s. pl. m.* Projektmager. **Förslags-mening**, -ar, *f.* Hypotese.
Förslagen, *adj.* (T. verschlagen) forslagen; drf. -slagenhet, *f.*
Förslagga, *v. a.* 1. rense fra Slagge; drf. -slaggning, *f.*
Förslamma, *v. a.* 1. (T. verschlämmen), fylde, tilstoppe med Mudder; drf. -slamning, *f.*
Förslappa, *v. a.* 1. slappe, svække. -slappning, *f.* Svækkelse.
Förslita, *v. a.* 3. (-sliter, -slet, -slitit) forslide, opslide; drf. -slitning, *f.* Opslidning.
Förslå, *v. n.* forslaa, være nok.
Förslåpad, *adj. v.* forslæbt, udtrættet.
Förslöa, *v. a.* 1. gjøre slev, sløve; drf. -slöande, *n.* Sløven.
Förslösa, *v. a.* 1. bortødsle, forøde; tilbringe unyttet (om Tiden). **F. på klifs**, forøde paa Slikkeri. **Förslösande**, *n.* Forødelse. -slösare, *s. pl. m.* Forøder.
Försmak, *m.* Forsmag.
Försmå, *v. a.* 2. *1.* forsmaa. -smående, *n.*
Försmäda, *v. a.* 1. krænke, vanære, forhaane, bagtale, beskjæmme. **Försmädd**, *p. p.* forhaanet. **Försmädande**, *n.* Bespotten, Forhaanen. **Försmädare**, *s. pl. m.* Bespotter, Forhaaner, Bagtaler. -smädelse, -r, *f.* Forsmædelse, Bespottelse, Forhaanelse, Skjeldsord. **Försmädlig**, *adj.* forsmædelig, haanende, ondskabsfuld.
Försmäkta, *v. a.* 1. forsmægte, vansmægte; drf. -smäktande, *n.*
Försmälta, se **smälta**.
Försnilla, *v. a.* 1. svige, bedrage ved Utroskab, forvanske; drf. -snilning, *f.* **Försnillare**, *s. pl. m.* Forvansker.
Försockra, *v. a.* 1. (T. verzuckern) sukre for meget; oversukre, overdrage med Sukker.
Försoffa, *v. a.* 1. nedsænke, 2) bedøve, beruse. **Försoffad**, *p. p.* i nöjen, i liderlighet; drf. **Försoffelse**, *f.*
Försofva, *v, a.* & *r.* (-sofver, -sof, -sofvit) forsove.
Försona, *v. a.* & *r.* 1. forsone. **Försonare**, *s. pl. m.* Forsoner.
Försorg, *m.* Omsorg, Omhu, Omhyggelighed.
Förspann, *s. pl. n.* Forspænd.
Förspel, *s. pl. n.* Forspil, Præludium.
Förspela, *v. a.* 1. forspille, spille bort. **Förspela sig**, forspille sig, spille fejl.
Förspilla, *v. a.* 2. *1.* forspilde; drf. -spillning, *f.* og -spillande, *n.* Forspilden.
Försprida, *v. a.* 2. *1.* udbrede.
Förspringa sig, *v. r.* 3. forspringe sig.
Förspråk, d. s. s. **Förespråk**.
Förspräng, *n.* Forspring.
Förspärra, *v. a.* 1. tilspærre.
Förspörja, *v. a.* 2. *1.* (-spörjer, -sporde, -sport) sporge, faa at vide, erfare, det förspörjes at, o. s. v. det forlydes, at.
Först och främst, *adv.* frem for alt, fornemmelig.
Förstad, -städer, *m.* Forstad.
Förste, -ar, *m.* Fyrste. **Förstinna**, -or, *f.* Fyrstinde m. fl. see **Furste**.
Försteg, *n.* Forspring, 2) Fortrin.
Förstelna, d. s. s. **stelna**.

Förstena, *v. a.* 1. forstene; drf. -stening, *f.* Forstening.
Förstfödd, *adj.* førstefødt. -föding, -ar, *m.* Førstefødt. -födsel, *m.* Førstefødsel. -födslorätt, *m.* Førstefødselsret.
Försticka, *v. a.* 3. (-sticker, -stack, -stuckit) forstikke, skjule, gjemme.
Förstiga sig, *v. r.* 3. (-stiger, -steg, -stigit) trine fejl.
Förstkommande, Förstkommen, *adj. v.* førstkommende.
Förstling, -ar, *m.* Førstegrøde, Førstning.
Förstocka, *v. a.* & *n.* 1. standse, ophøre at bevæge sig, holde inde i Talen, 2) *v. a.* forstokke, forhærde; drf. -stockelse, *f.* Forstokkelse, Forhærdelse. -stockande, *n.* -stockning, *f.* har Verbets første Betydning: Standsning.
Förstone: I förstone, i Førstningen.
Förstoppa, *v. a.* 1. forstoppe; drf. -stoppning, *f.* Forstoppelse.
Förstora, *v. a.* 1. forstørre; drf. -störing, *f.* Forstørrelse. Förstoringsglas, *n.* Forstørrelsesglas.
Försträcka, *v. a.* 2. 2. forstrække. -sträckning, *f.* Forstrækkelse, Forstrækning.
Förströ, *v. a.* 2. 1. adsprede. -ströende, *n.* Adspreden. -ströelse, -r, *f.* Adspredelse.
Förstuga, -or, *f.* (i dagl. Tal. Farstu) Forstue, brolagt Forstue. Förstuguqvist, -ar, *m.* (i dagl. Tal. Förstu- el. Farstuqvist) Forstukarnap.
Förstumma, *v. n.* 1. forstumme; drf. -stumning, *f.*
Förstympa, *v. a.* 1. lemlæste, skamskjære, afstumpe.
Förstå, *v. a.* 3. (-står, -stod, -stått) forstaa. Förstå sig, staa over Tiden, staa forlænge (om Planter), forfalde f. Ex. förstånden pant, 2) forstaa sig, staa sig fordærvet, staa sig træt [om Heste] 3) [om Vin o. dsl.], forbærves, blive ubrugbar.
Förstånd, *n.* Forstand, 2) Forstaaelse, Förståndig, *adj.* forstandig. Förståndlig, *adj.* (T. verständlich) forstaaelig; drf. F-het, *f.* Forstaaelighed.
Förstäf, -var, *m.* Forstavn.
Förställa, *v. a.* 2. 1. udskæmme, vanstire 2) sig, *v. r.* forstille sig. -ställning, *f.* Forstillelse.
Förstämma, *v. a.* 2. 1. forstemme. -stämning, *f.*
Förständiga, *v. a.* 1. (T. verständigen) tilkjendegive, underrette om; drf. -ständigande, *n.* Førständigan, *f.*
Förstärka, *v. a.* 2. 2. forstærke. -stärkning, -or *f.* Forstærkning.
Förstöra, *v. a.* 2. 1. forstyrre, ødelægge.
Förstörare, *c. pl.* m. Forstyrrer. -störelse *f.* og -störing. *f.* Forstyrrelse. Förstörbar *adj.* som kan forstyrres drf. -störbarhet, *f.*
Försumma, *v. a.* 1. (J. forsóma) forsømme -summelse, -r, *f.* Forsømmelse. Försumlig, *adj.* forsømmelig; drf. -sumlighet, *f.* Forsømmelighed.
Försupen, *adj.* fordrukken.
Försuten se Försitta.
Försvaga, *v. adj.* 1. svække. -svagande. *n.* Svækkelse.
Försvår, *n.* Forsvar. Försvara *v. a.* 1. forsvare; drf. -svarande *n.* Forsvar. Försvarare, *s. pl.* m. Forsvarer. Försvarlig, *adj.* forsvarlig. Försvårsförbund, *s. pl. n.* Forsvarsforbund. Försvarskarl, -or, *m.* et Stedś Indvaaner, som hverken er Borger eller Undersaat, men under Øvrighedens Beskyttelse mod en vis Afgift driver borgerlig Næring. -krig, *s. pl. n.* Forsvarskrig. -länder, *pl.* Allierede Lande til fælles Forsvar. Försvårslös, *adj.* forsvarsløs. 2) som ikke har fast Opholdssted, Tjeneste

eller Næringsvei, som er Lovgjænger. Försvarsmedel s. pl. n. Forsvarsmiddel. -rättighet, f. Forsvarsret. -skrift, f. Forsvarsskrift. -stånd, n. Forsvarsstand. -tal, n. Forsvarstale. -vapen, n. Forsvarsvaaben. -verk, n. Forsvarsvæsen. Försvarsvis, adv. Forsvarsvis.

Försvinna, v. n. 3. (-svinner, -svann, pl. -svunno; -svunnit) forsvinde; drf. -svinnande, n. Forsvinden.

Försvärja, v. a. & r. (-svärjer; -svor, pl. -svuro; -svurit) forsværge drf. -svärjande n. svärjelse, f. Forsværgelse.

Försyn, f. Forsyn, 2) Undseelse, Beskedenhed. Det är en försynens skickelse, det er en Tilskikkelse af Forsynet. Försynt, adj. undselig, beskeden. Försynthet, f. Undseelse, Beskedenhed.

Försynda sig, v. r. 1. forsynde sig.

Försyra, v. a. 1. forsyre.

Försåg, imprf. af Förse

Försåla, v. a. 1. forsaale, lægge Saaler under.

Försåld af Försälja.

Försåt, s. pl. n. listig Efterstræbelse, Snare, Fælde, Bagtold. Försåtlig, adj. Försåtligen, adv. listig, lumsk, rænkefuld. Försåtligt mord, Snigmord.

Försäga sig, v. r. fortale sig, modsige sig selv.

Försäkra, v. a. 1. forsikre. F. sig om, erholde Vished om. Försäkran f. og Försäkring, -ar, f. Forsikring.

Försälja, v. a. 2. 1. (-säljer, -sålde, -sålt). Försäljare, s. pl. m. Sælger. -säljning, f. Salg.

Försämra, v. a. 1. forværre, gjøre slettere. F.-sig, forværres. F.-sämring, f.

Försända, v. a. 2. 1. forsende; drf. -sändning, f. Forsendelse.

Försänka, v. a. 2. 2. nedsænke, forsænke; drf. -sänkning, -ar f.

Försätta, v. a. 2. 2. forsætte, 2) forøde, fordærve, ødelægge, tilsætte; drf. -sättande, n. og Försättning, f.

Försök, s. pl. n. Forsøg. Försöka, v. a. 2. 2. forsøge; drf. Försökelse, -r, f. Fristelse.

Försörja, v. a. 2. 1. forsørge. -sörjande, n. Forsørgelse. -sörjare, s. pl. m. Forsørger.

Försötma, v. a. 1. forsøde. -sötmande, n. Forsødelse.

Förtaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tagit) betage, borttage, skille ved. F. sig, tage feil; drf. Förtagande n.

Förtal, n. Bagtalelse, Bagvaskelse.

Förtal s. pl. n. Fortale.

Förtala, v. a. 1. fortale, bagtale. F. sig, fortale sig, tale feil. -talare s. pl. m. Fortaler, Bagtaler. -talerska, -or, f. Bagtalerske.

Förtappad, adj. fortabt, forloren. -tappelse, f. den evige Straf efter dette Liv.

Förteckning, -ar, f. Fortegnelse.

Förtegat, m. ff. af Förtiga.

Förtenna, v. a. 2. 1, fortinne. -tenning, f. Fortinning.

Förthy, conj. (forældet) thi.

Förtid, m. Fortid. I förtid, adv. fortidlig. Förtidig, adj. for tidlig.

Förtjena, v. a. 2. 2. fortjene. Förtjenst, -er m. Fortjeneste. Förtjenstfull, adj. fortjenesteful.

Förtiga, v. v. 3. (-tiger, -tog, -tigit eller tegat, -tegad) fortie. -tigande, n. Fortielse. Förtigen, adj. som kan tie, taus. -tigenhet, f. Færdighed i at tie, Taushed.

Förtimra, v. a. 1. fortømre. -timring, -ar, f. Fortømring.

Förting d. s. s. Beting.

Förtinga, v. a. 1. betinge, 2) borttinge.

Förtjocka, v. a. 1. fortykke, gjøre tykkere.

Förtjusa, v. a. 2. 2. indtage, henrykke, henrive, fortrylle. Förtjust, henrykt. -tjusning, f. Henrykkelse.

Förtona sig, *v. r.* 1. fortone sig (i Skibssproget om Kysternes Udseende, saaledes som de vise sig, seete i nogen Afstand; drf. -toning, *f.*
Förtopp, -ar, *m.* Fortop.
Förtorka, *v. a.* 1. fortørre; drf. -torkning, *f.* Fortørrelse.
Förtraf, *n.* Fortropper, 2) Forspring.
Förtrampa. *v. a.* 1. sondertræde, træde itu, fordærve ved at træde under Fødder, sig. undertrykke; drf. -trampning, *f.*
Förtret, *m.* Fortræd. **Förtreta**, *v. a.* 1. gjøre fortrædelig, fortørne, opirre, ærgre. **Förtretlig**, *adj.* fortrædelig; drf. -tretlighet, -r, *f.* Fortrædelighed.
Förtro, *v. a.* 2. *1.* fortro, betro; drf. -troende, *n.* Fortroende, Tillid.
Förtrogen, **Förtrolig**, *adj.* fortrolig; -trolighet, *f.* Fortrolighed.
Förtrolla, *v. a.* 1. fortrylle; drf. -trollning, *f.* Fortryllelse.
Förtroppar, *pl.* Fortropper.
Förtruten, *adj.* fortrøden, uvillig, sen til Gjerning, doven. F-het, *f.*
Förtryck, *n.* Betryk, Undertrykkelse. **Förtrycka**, *v. a.* 2. *2.* fortrykke, undertrykke. -tryckare, *s. pl. m.* Undertrykker.
Förtryta, *v. a.* 3. (-tryter, -tröt, -trutit) fortryde, 2) misunde; drf. -trytelse, *f*, Fortrydelse, 2) Misundelse. **Förtrytsam**, *adj.* fortrydelig, misundelig; drf. -trytsamhet, *f.*
Förträda, se **Företräda**.
Förträfflig, *adj.* Fortræffelig. -träfflighet, *f.* Fortræffelighed.
Förtrösta, *v. n.* 1. på, fortroste sig, forlade sig paa. **Förtröstan**, *f.* Fortrøstning Tillid.
Förtröttas, *v. d.* 1. blive træt.
Förtulla, *v. a.* 1. fortolde; drf. -tullning, *f.* Fortoldning.
Förtunna, *v. a.* 1. fortynde. -tunnande, *n.* og -tunning, *f.* Fortyndelse.
Förtvifla, *v. n.* 1. fortvivle. **Förtviflan**, *f.* Fortvivlelse.
Förtvina, *v. n.* 1. hensvinde. -tvinande, *n.* Hensvinden.
Förty, *konj.* Thi.
Förtycka, *v. a.* 2. *2.* fortryde paa, tykkes ilde om, være ilde tilfreds med.
Förtyda, *v. a.* 2. *1.* mistyde. -tydning, -or, *f.* Mistydning.
Förtynga, *v. a.* 1. besvære, belæsse, bebyrde; plage pine; drf. -tyngning, *f.*
Förtäckt, *adj.* tildækket, skjult.
Förtälja, *v. a.* 2. 1. (*impf.* förtalde) fortælle, berette.
Förtänka, *v. a.* 2. *2.* fortænke. **Förtänkt**, *adj* betænkt.
Förtära, *v. a.* 2. *1.* fortære. **Förtärande**, *n.* Fortærelse. **Förtäring**, *f.* Fortæring.
Förtöfva, *v. n.* 1. tøve.
Förtöja, *v. a.* 2. *1.* udstrække, udvide, 2) fortøje. **Förtöjning**, *f.*
Förtörna, *v. a.* 1. fortørne. **Förtörnelse**, *f.* Fortørnelse,
Förundra sig, *v. r.* 1. forundre sig. **Förunderlig**, *adj.* **Förunderligen**, *adv.* forunderlig. **Förundran**, *f.* Forundring. **Förundransvärd**, *adj.* forundringsværdig.
Förunna, *v. a.* 1. forunde. **Förunnande**, *n.*
Förut, *adv.* for den bestemte Tid, forud, 2) forhen, 3) [Sasprog] forud.
Förutan, *præp.* foruden. **Dessförutan**, desuden.
Förutfattad, *adj. v.* forudfattet.
Förutgående, *adj.* foregaaende.
Förutse, *v. a.* 3. forudse; drf. **Förutseende**, *n.* Forudseen.
Förutsäga, *v. a.* 2. *1.* forudsige. **Förutsägelse**, -r, *f.* Forudsigelse,
Förutsätta, *v. a.* 2. *2* forudsætte. **Förutsättning**, *f.* Forudsætning.
Förvakt, -er, *m.* Forpost, Forpostvagt.

Förvalta, *v. a.* 1. forvalte, bestyre. Förvaltare, *s. pl. m.* Forvalter, Bestyrer. Förvaltning, *f.* Bestyrelse.
Förvandla, *v. a.* 1. forvandle. Förvandling, -ar, *f.* Forvandling.
Förvandt, -er, *m.* Slægtning, Paarørende. Förvändtskap, *f.* Slægtskab.
Förvansklig, *adj.* forgjængelig. Förvanskлighet, *f.* Forgjængelighed.
Förvar, *s.* Forvaring.
Förvara, *v. a.* 1. forvare, bevare. Förvarare, *s. pl. m.* En, som forvarer. Förvarande, *n.* Förvaring, *f.* Forvaring. Förvaringsmedel, Bevaringsmiddel. Förvaringsrum, -ställe, *n.* Forvaringssted.
Förvax, *n.* Limvoks i Bikuber, Forvoks.
Förverka, *v. a.* 1. gjøre sig skyldig til at miste, forbryde. Förverkande, *n.*
Förveten, *adj.* nysgjerrig. Förvetenhet, *f.* Förvett, *n.* Nysgjerrighed.
Förvexla, *v. a.* 1. forveksle, forbytte. Förvexling, *f.* Forveksling, Forbytning.
Förviken, *adj. v.* afvigt, forgangen.
Förvilla, *v. a.* 1. gjøre vild.
Förvilla, *v. a.* 1. forvilde; drf. -villelse, -r, *f.* Forvildelse.
Förvinnas, *v. d.* mest brug. i *p. p.* förvunnen, f. Ex. Förvunnen till ett brott, overbeviist om en Forbrydelse.
Förvirra, *v. a.* 1. forvirre; drf. -virring, *f.* Forvirring.
Förvis, *adj.* selvklog; drf. -vishet, *f.* Selvklogskab.
Förvisa, *v. a.* 1. forvise, 2) henvise. -visning, *f.* Forvisning.
Förvissa, *v. a.* 1. forvisse; drf. -vissande, *n.* Forvisning.
Förvissna, *v. a.* 1. forvisne, visne, falme, hensvinde. -vissnande, *n.* og Förvissning, *f.* Falmen, Hensvinden.
Förvisso, *adv.* forvist.
Förvita, *v. a.* 1. bebrejde, irettesætte; drf. -vitelse, -r, *f.* Bebrejdelse. Förvitelig, *adj.* straaværdig, som fortjener Irettesættelse, lastværdig.
Förvittra, *v. n.* 1. Förvittras, *v. p.* forvittres, hensmuldre, opløses ved Luftens Indvirkning; drf. -vittring, *f.*
Förvrida, *v. a.* 3. (-vrider, -vred, -vridit) forvride, fordreje; drf. -vridning. *f.* Forvridning.
Förvunnen, *adj. v.* overbeviist, forvunden.
Förvåg, -ar, *m.* Vognhamle.
Förvålla, *v. a.* 2. *l.* forvolde, foraarsage; drf. -vållande, *n.* Forvoldelse.
Förvåna, *v. a.* 1. forbause; drf. -våning, *f.* Forbauselse.
Förväg; i förväg, *adv.* i forvejen.
Förvägen, Förvägen, *adj.* forvoven, dristig.
Förvägra, *v. a.* 1. negte, afslaa.
Förvälla, *v. a.* 2. *l.* forvælde, halvkoge; drf. -vällning, *f.*
Förvända, *v. a.* 2. 1. forvende; drf. -vändande, *n.* Forvendelse.
Förvänta, *v. a.* 1. forvente. Förväntan, *f.* Forventning.
Förvärfva, *v. a.* 1. erhverve. -värfvande, *n.* Erhvervelse.
Förvärra, *v. a.* 1. forværre. -värring, *f.* Forværrelse.
Förväxla, *v. n.* 2. *l.* forvokse.
Förväxla, d. s. s. Förveksla.
Föryttra, *v. n.* 1. afhænde, sælge. -yttring, *f.* Afhændelse, Salg.
Föråldras, *v. n. p.* forældes, formedelst Alder blive ubrugbar, gaa af Brug; drf. -åldring, *f.* Föråldrad, *adj. v.* forældet.
Föråret, *n.* forrige Aar.
Föråt, *f.* Forat.
Förädla, *v. a.* 1. forædle. -ädling, *f.* Forædling.
Föräldrar, *pl* Forældre.
Förälska sig, *v. r.* 1. forelske sig.

Förändra, *v. a.* 1. forandre. **Föränderlig**, *adj.* foranderlig drf. **-änderlighet**, *f.* Foranderlighed. **Förändring**, **-ar**, *f.* Forandring.
Förära, *v. a.* 1. forære, skjænke.
Föräring, **-ar** *f.* Foræring, Skjænk.
Föråta sig, *v. r.* 3. (**-åter**, **-åt**, **-åtit**) foræde sig.
Föröda, *v. a.* 2. *1.* ødelægge, fordærve. **-ödare**, *s. pl.* m. Ødelægger, Fordærver. **-ödelse**, *f.* Ødelæggelse.
Förödmjuka, *v. a.* 1. ydmyge. **-ödmjukande**, *n.*, **Förödmjukelse**, **-r**, *f.* Ydmygelse, Krænkelse.
Föröfva, *v. a.* 1. forøve, begaa, udøve; drf. **-öfvande**, *n.*
Föröfrigt, *adv.* iøvrigt, desuden.
Föröka, *v. a.* 1. forøge; drf. **-ökande**, *n.*, **-ökelse**, *f.* og **-ökning**, *f.* Forøgelse.
Föra, *v. a.* 2. *2.* drive, jage. **Föra på**, drive til, afsted. **Föra vall**, drive Kvæget paa Græs. **Försare**, *s. pl.* m. Driver, f. Ex. Oxförsare, Oksendriver. **Försning**, *f.* Drivning.
Fötter, *pl.* af **Fot**, Fødder.

G.

Gadd, **-ar**, *m.* Braad.
Gadda sig, se sammangadda sig.
Gaffel, **-flar**, *m.* Gaffel. **Gaffelformig**, *adj.* gaffeldannet. **Gaffelhjul**, *s. pl. n.* Kjedehjul. **-lkors**, *s. pl. n.* Kors som en Gaffel (i Vaaben). **-tistel**, **-stlar**, *m.* Gaffeldræt, Indretningen ell. Tøjet, hvori en Hest trækker for en Enspændervogn.
Gafvel, **-flar**, *m.* (J. Gafl) Gavl. Dörren står på vid Gafvel, Døren staaer paa vid Væg. **Gafvelfönster**, *s. pl. n.* Gavlvindue. **-spets**, **-ar**, *m.* Gavlspids. **-tak**, *s. pl. n.* Gavltag.
Gagat, **-er**, *m.* et sort glindsende Bjergbeg.
Gagn, *n.* (J. Gagn) Gavn. **Gagna**, *v. a.* 1. gjøre Gavn, tjene, gavne. **Gagnelig**, *adj.* gavnlig, nyttig; drf. **Gagnelighet**, *f.*
Gajert, **-ar**, *m.* Toug til at dreje Rærne.
Gala, *v. a.* (galer, gol ell. galde, galit), (J. gala) gale, synge. **Galande**, *n.* Galen.
Galeja, **-or**, *f.* (Ital. Galea) Galej. Hvad skulle min son på galejan? (Ordsprog) Hvad havde Du der at bestille?
Galen, **galet** *adj.* (J. galinn), gal. **Galenskap**, **-er**, *m.* Galskab. **Galnas**, *v. d.* 1. (J. galas), at rase, tè sig gal, gjøre Galskab.
Galér, **-er**, *f.* Galej. **Galérslaf**, **-fvar**, *m.* Galejslave.
Galge (læs: galje), **-ar** *m.* (J. Galgi), Galge. **Galgfågel**, **-glar**, *m.*, **Galgristare**, *s. pl. m.* og **Galgstek**, *m.* Galgenfugl.
Galit, d. f. s. Galet, galt, 2) gale.
Gall, *adj.* gold, ufrugtbar. Vara gall, være gold, ikke mælke (om Kjør), **Gallfisk**, **-ar**, *m.* Fisk, der hverken har Mælk eller Rogn. **Gallhumla**, *f.* Hanplanten af Humle, Galler, N. **Gallko**, **-r**, *f.* gold Ko. Nrsk. gjæl Ku. **Gallmark**, **-er**, *f.* ufrugtbar Mark. **Gallstrand**, *f.* sandig, stenet Strand.
Galla, *v. a.* 1. rive Galden itu, idet

man tager den ud og derved giver Fisken en bitter Smag, 2) (T. galle n) tilberede med Galæble.

Galla, *f.* Flusgalle (Hævelse ved Foden paa Heste).

Galle, *m.* **Galla**, *f.* (J. Gall, A. S. Gealla). Galde. **Gallaktig** *adj.* galdeagtig. **Gallblåsa**, *f.* Galdeblære. **Gallblåsegång**, Galdegang. **Gallblåsesten**, Galdesten, Sten som danner sig i Galdeblæren el. Galdegangen. **Gallbär**, *s. pl. n.* Galdebær. **Gallfeber**, -rar, *m.* Galdefeber. **Gallflöd**, *n.* Galdeflod. **Gallfull**, *adj.* galdefuld. **Gallgång**, *m.* Galdegang. **Gallsjuk**, *adj.* galdesyg. **Gallsjuka**, *f.* Galdesygdom. **Gallspränga**, *v. a.* 2. *t.* d. s. s. Galla, 1. Bemærk.

Galler, *s. pl. n.* Gitter, Gitterværk. **Gallerfönster**, *s. pl. n.* Gittervindue. **-dörr**, -ar, *m.* Gitterdør. **-port**, -ar, *m.* Gitterport. **-stång**, **-ånger**, *f.* Gitterstang. **-verk**, *n.* Gitterværk.

Galljas, -er, *f.* Galeas.

Galljott, -er, *n.* Galiot.

Gallra, -or, *f.* Gitterstang, 2) Pletter, Blære i Løbet af en stødt Kanon.

Gallra, *v. a.* 1. afsondre det Slette fra det Gode, vrage, 2) forsyne med Gitterværk; drf. **Gallring** *f.*

Gallskrik, *n.* høi Skrig, Gapskrig, Nrsk.

Gallskrika, *v. n.* 3. (-skriker, -skrek, skrikit) skrige høit og gjennemtrængende, gapskrige, ilskrige, N.

Gallspränga, se under Galle.

Gallsot, see **Gallsjuka**.

Galläpple, -n, *n.* Galæble.

Galmeja, *f.* Galmei, Zink.

Galnas, se under Galen.

Galt, -ar, *m.* Galt, 2) i Bjergv. stort Stykke Jern. **Fargalt.** Orne.

Galteknappar. *pl.* (Plante) Rød Stenbræk: *Spiræa Filipendula.*

Gam, -ar, *m.* (J. Gamm), en Rovfugl: Grib. *Vultur.*

Gammal, *adj.* (J. gamall), gammel. **Gammaldags**, *adj.* gammeldags. **Gammalmodig**, *adj.* gammeldags; drf. **Gammalmodighet**, *f.* **Gamlare**, gamlast bruges i skjødesløs Tale for ældre, ældst.

Gamman, *m.* (J. Gaman, Skjemt), Gammen.

Gan, -ar, *m.* Fiskegjelle. Nrsk. Gan.

Ganska, *adv.* ganske, meget, saare, overmaade.

Gantas, *v. d.* 1. (J. ganta), gante, drive Spog med.

Gap, *s. pl. n.* (J. Gap), Gab. **Gapa**, *v. n.* (J. gapa), gabe, 2) skrige, skraale; drf. **Gapande**, *n.* **Gapning**, *f.* Gaben, I. 2. Skraalen, Skrigen. **Gapare**, *s. pl. m.* en Gaber.

Gaplolla, -or, *f.* Gaphals, -ar, *m.* Skrighals. **Gaper**, *m.* Storpraler, Pralhals, Gap Nrsk.

Gapig, *adj.* storpralende, 2) pludervorn, sladderagtig; flaakjæfta, Nrsk.; drf. **Gapighet** *f.*

Gapskratt, *n.* Skoggerlatter, Gapskrat Nsk. **Gapskratta**, *v. n.* 1. skoggerle.

Gapskrik, *n.* Skrigen af fuld Hals. **Gapskrika**, *v. n.* 3. (skriker, -skrek, -skrikit), skrige høit, storskrige.

Gapstock, *m.* Gabestok.

Gara, *v. a.* d. s. s. Gåra. **Garhärd**, d. s. s. Gåruga. **Garkoppar**, d. s. s. Gårkoppar.

Gardeskarl, -ar, *m.* Gardist.

Garfning, **Garfstål**, se under garfva.

Garfva, *v. a.* 1. garve. **Logarfva**, barkgarve. **Hvitgarfva**, hvidgarve, sæmike. **Garfvare**, *s. pl. m.* Garver. **Garfvarbark**, *m.* Garvebark. **Garfvarkar**, *s. pl. n.* Garvekar. **Garfvarlut**, *m* Garvelud. **Garfveri**, -er, *n.* Garveri.

Garfning, *f.* Garvning. **Garfstål**, *n.* Garvejern.
Garkoppar, *m.* Garkobber.
Garn, *n.* Garn. **Segelgarn**, Sejlgarn. **Fiskargarn**, Fiskergarn. **Garnhärfva**, -or, *f.* en Streng Garn, **Garnhespel**, Nrsk. **Garnhärfvel**, -flar, *m.* Garnvinde.
Gassa sig, *v. r.* 1. (i dgl. T.) gotte sig.
Gast, -ar, *m.* Gast, Spøgelse. 2) Gast, slem, vanartig Person, Skraaler.
Gasta, *v. n.* 1. skrige, skraale, støje. **Gastande**, *n.* Skraalen, Skrigen.
Gastkrama, *v. a.* 1. at Maren rider En; drf. **Gastkramning**, *f.*
Gata, -or, *f.* (J. Gata), Gade. 2) Vei mellem to Gjærder. **Gathora**, -or, *f.* Gadehore. **Gathus**, *s. pl. n.* Gadehus, Hus uden Jord, som ligger ved Gaden i en By. **-hörn**, *s. pl. n.* Gadehjørne. **-krämare**, *s. pl. m.* Gadesælger. **Gatlopp** og **Gatulopp**, *n.* Spidsrod. **Löpa** el. **springa gatlopp**, løbe Spidsrod. **Gatulysning**, *f.* Gadeopplysning. **Gatläggа**, *v. a.* 1. brolægge. **Gatläggare**, *s. pl. m.* Brolægger. **Gatläggning**, *f.* Brolægning. **Gatmånglare**, *s. pl. m.* Gadesælger. **-pojke**, -ar, *m.* Gadedreng. **-smuts**, *m.* Gadeskarn. **-sopare**, *s. pl. m.*, **-soperska**, -or, *f.* Gadefejer. **Gatsopning**, **Gaturenhållning**, *f.* Gadefejning. **Gatsten**, -ar, *m.* Gadesten. **-strykare**, *s. pl. m.* Gadestryger. **-visa**, -or, *f.* Gadevise.
Ge (i dgl. Tale) for Gifva, give.
Gebit, *n.* Gebet, Omraade.
Gehör, *n.* Gehør, 2) Respekt f. E. ha Gehör med sig, indgyde Respekt, gjøre sig adlydet.
Gel, **Gela**, se Gäl, Gäla.
Gelbgjutare, *s. pl. m.* Gjørtler.
Gemen, *adj.* gement, *adv.* gemen. I Gemen, gemenligen, *adv.* i Almindelighed, som oftest, gemenligen. **Gemensam**, *adj.* gemensamt, *adv.* (T. gemeinsam) fælles; drf. **Gemensamhet**, *f.* Fællesskab. **Gemenskap**, *f.* Gemenskab, Samkvem, fortrolig Omgang. **Gemenskapen**, den simple Soldat, Matros o. s. v., de Gemene.
Gemål, -er, *com.* Gemal Gemalinde.
Gen, **Gin** (l. Jen, Jin) *adj.* (J. gegn), bejn Nsk., nær, snar.
Gena, *v. a.* 1. holde mod, hindre, opholde, holde tilbage, drive tilbage ved at gaa imode.
Genast (l. Jenast), *adv.* straks.
Genbalk, -ar, *m.* (i Vaaben), Diagonalbjelke.
General, -er, *m.* General. **Generalinna**, **Generalska**, -or, *f.* Generalinde. **General-Fälttygmästare**, General-Feldtøimester, o. s. l. Sammens.
Genfordran, *f.* Kontrafordring.
Gengäfva, -or, *f.* Gave, hvormed man gjengjælder en anden, hvad man har modtaget.
Gengångare, *s. pl. m.* Gjenganger, Gjenfærd.
Genhämd, *m.* Repressalier.
Genhöfta, *v. a.* 1. d. s. s. Gena.
Genkast, *v. pl. n.* Indvending.
Genkärlek, *m.* Gjenkjærlighed.
Genljud, *s. pl. n.* Gjenlyd. **Genljuda**, *v. n.* 3. (ljuder, -ljöd el. -löd, *pl.* -ljödo el. lödo, ljudit), gjenlyde.
Genmäle, -n, *n.* Gjenmæle, Tilsvar.
Genom (l. Jenom), *præp.* (J. gégnum) gjennem.
Genombaka, *v. a.* 1. gjennembage, gjennemstege (om Brød). **Genombakad**, *p. p.* gjennembagt.
Genombläddra, *v. a.* 1. gjennemblade. **Genombläddrande**, *n.* Gjennembladning.
Genomblöt, *adj.* gjennemvaad. **Genomblöta**, *v. a.* 2. *S.* (-blöter, -blötte, -blötit, *p. p.* -blött), gjennembløde, gjennemtrænge med Fugtighed. **Genomblötning**, *f.* Gjennemblødning.

Genomborra, *v. a.* 1. gjennembore; drf. Genomborrning, *f.* Gjennemboring.

Genombryta, *v. a.* 3. (-bryter, -bröt, *pl.* -brötо; -brutit, *p. p.* -bruten), gjennembryde; drf. Genombrytning, *f.* Gjennembrud.

Genombränna, *v. a.* 2. *1.* gjennembrænde.

Genombyrd, Genompyrd, *adj.* gjennemtrængt.

Genomdrifva, *v. a.* drive gjennem. Genomdrifver, *adj.* gjennemdriver; drf. Genomdrifning *f.*

Genomfara, *v. a.* 3. (-farer, -for, -farit), gjennemfare. Genomfart, *s.* Gjennemfart.

Genomflätа, *v. a.* 1. gjennemflætte; drf. Genomflätning, *f.*

Genomfrusen, *adj.*, *v.* gjennemfrossen.

Genomgod, *adj.* ejegod.

Genomgrädda, *v. a.* 1. se Genombaka.

Genomgräfva, *v. a.* (-gräfver, -grof el. -gräfde, *pl.* -grofvo el. -gräfde, -gräfvit el. -gräft; -gräfven el. -gräfd), gjennemgrave. Genomgräfning, *f.* Gjennemgravning.

Genomgå, *v. a.* 3. gjennemgaa. Genomgående *n.* og Genomgång, *m.* Gjennemgaaen, Gjennemgang.

Genomhäckla, *v. a.* 1. gjennemhegle. Genomhäcklande, *n.* Genomhäckling, *f.* Gjennemhegling, Udskjælden.

Genomkoka, *v. a.* 1. gjennemkoge.

Genomlärd, *adj.* grundlærd.

Genomläsa, *v. a.* 2. *2.* gjennemlæse. Genomläsning, *f.* Gjennemlæsning.

Genomlöpa, *v. a.* (-löper; -lopp ell. -löpte, *pl.* -lupo ell. -löpte; -lupit ell. -löpt), gjennemløbe.

Genomresa, *v. a.* 2. *2.* gjennemreise. Genomresa, *f.* Gjennemreise.

Genomränna, *v. a.* 2. *1.* rende igjennem.

Genomröka, *v. a.* 2. *2.* gjennemryge.

Genomse, *v. a.* (-ser, -såg, -sett) gjennemse. Genomseende, *n.* Gjennemsyn.

Genomskinlig, *adj.* gjennemsigtig; drf. Genomskinlighet, *f.* Gjennemsigtighed.

Genomskjuta, *v. a.* 3. (-skjuter, -sköt, skjutit), gjennemskyde.

Genomskåda, *v. a.* 1. gjennemskue.

Genomskära, *v. a.* 3. (skärer, -skar, skurit), gjennemskjære.

Genomsnidt, *s.* Gjennemsnit.

Genomsteka, *v. a.* 2. *2.* gjennemstege.

Genomsticka, -stinga, *v. a.* 3. gjennemstinge.

Genomstryka, *v. a.* 1. (-stryker, -strök, -strukit), gjennemstryge.

Genomsöka, *v. a.* 2. *2.* gjennemsøge. Genomsökning, *f.* Gjennemsøgning.

Genomtåg, *s.* Genomtågande, *n.* Gjennemtog. Genomtåga, *v. a.* 1. marschere igjennem.

Genomvandra, *v. a.* 1. gjennemvandre.

Genomvåt, *adj.* gjennemvaad.

Genomögna, *v. a.* 1. i Hast gjennemse; drf. Genomögnande, *n.*

Gensaga, *f.* Modsigelse.

Genskjuta, *v. a.* 3. gjenskyde, komme i Forveien for en ved at skyde Gjenvej.

Genstig, -ar, *m.* Gjensti, kortere Fodsti, Bejnsti Nsk.

Genträfvig, *adj.* gjenstridig. Genträfvighet, *f.* Gjenstridighed.

Genstörrig, -störtig, *adj.* gjenstridig. G-het, *f.* Gjenstridighed.

Gensvar, *pl. n.* Gjensvar, Replik, 2) Modsigelse, 3) Ansvar, f. E. stå till gensvar, staa til Ansvar. Gensvarig, *adj.* modsigende, 2) ansvarlig.

Gensägelse, -r, *f.* Modsigelse.

Gent (l. jent) *adv.* gent emot, gent öfver, lige over for.

Genväg, -ar, *m.* Gjenvej, Bejnvej Nsk.

Genvördig, *adj.* uærbødig. Genvördighet og Genvördnad, *f.* Uærbødighed.

Genverkan, *f.* Modvirkning.

Gerna, *adv.* gjerne.

Gers, -ar, *m.* Horke, Stibling, D. (et Slags Aborre) Nrsk. Kulbors. *Perca cernua L.*

Gesvind, *adj.* hurtig, svindt.

Gesäll, -er, *m.* Haandværkssvend, f. Ex. snickare-gesäll, Snedkersvend.

Get, -ter, (l. Jét) *f.* (J. Geit), Gjed. Getabock, Getbock, -ar, *m.* Gjedebuk. Get-appel, -plar, *m.* Korsbærtorn (en Plante): *Rhamnus catharticus.* Getblad, *s. pl. n.* Gjedeblad. Getherde, -ar, *m.* Gjedehyrde. Getkilling, -ar, *m.* Gjedekid. Getmjölk, *f.* Gjedemælk. Getpors, *m.* en Plante: *Ledum Palustre.* Getragg, *m.* Gjedehaar, D. Gjejtrag Nrsk. Getskinn, *s. pl. n.* Gjedeskind. Getstig, -ar, *m.* Gjedesti.

Getvallhjon, *s. pl. n.* Jæter Nrsk., Gedehyrdé.

Geting, -ar, *m.* Gedehams, Hveps: *Vespa crabro.* Getingbo, -n, *n.* Hvepserede.

Gifmild, *adj.* gavmild. Gifmildhet, *f.* Gavmildhed.

Gift (l. Jift), *n.* Gift. Giftblandare, *s. pl. m.* Giftblander. Giftblandning, *f.* Giftblanding. Giftblåsa, -or, *f.* Giftsæck, -ar, *m.* Giftblære. Giftbägare, *s. pl. m.* Giftbæger.

Gifta, *v. a.* 1. gifte. Gifta sig till, erhverve ved Giftermaal. Giftas, *v. d.* giftes. Gifte, -n, *n.* Giftermaal, Ægteskab. Giftoman, *m.*, som har Ret at bortgifte en Pige. Giftorätt, *m.* Ægtefælles Lod i Boet. Giftsjuk, *adj.* giftesyg. Giftsjuka, *f.* Giftesyge. Giftvuxen, *adj.* mandbar, gifteførdig, mandvoksen.

Gifva, *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gifvit), (J. géfa), give. Gifva emellan, give imellem, give til ved en Byttehandel. Mellangift, Mellemgift. G- förut, G- på förhand, give forud, give Forskud. G- till, 1) give til, 2) tilgive, forlade. G- till ett anskri, give fra sig et Skrig. Gifva upp, opgive, overgive. G- upp staten, gjøre Opbud. G- på hand, give forud, paa Haanden. G- öfver, overgive, 2) give op, bræcke, spy. G- sig, give sig, 2) lægge sig, tage af, blive svagere. Gifvande, *adj.* frugtbar, indbringende, f. Ex. säden är gifvande i år, det bliver godt Kornaar iaar. Gifvare, *s. pl. m.* -varinna, *f.* Giver; drf. Gifning, *f.* Gifven (i Kortspil), f. Ex. Hvem har gifven? Hvo skal give?

Giga, -or, *f.* Mundharpe, 2) Gige, et Slags Strængeleg, som en Fiolin.

Giga, *v. n.* 1. (i Sosproget) gie. Gigtåg, *s. pl. n.* Gietoug.

Gigalsört, -er, *f.* gul Fladbælle. *Lathyrus pratensis.*

Gigeltand, -tänder, *f.* (l. jigeltand), Tand, som staaer ud fra de andre. Gigeltänd, *adj.* som har dobbelte Tænder.

Gikt, *m.* (J. Ikt), Gigt. Giktaktig, giktsnäll, *adj.* fuld af Gigt. Giktfluss, *m.* Gigtfeber. Giktknöl, -ar, *m.* Gigtknude. Giktvärk, *m.* Gigtsmerte.

Gilboaberg, (spøgende) for Gillstuga.

Gild, Gill, (J. gildr), gild, brav, god i sit Slags, 2) gyldig.

Gilja, *v. n.* 1. (J. gilja), (forældet), frie, bejle til. Giljare, *s. pl. m.* Frier, Bejler. Giljarfärd, -en, Frierreise.

Gilla, *v. a.* 1. (l. jilla), billige, bifalde, erklære for god, gyldig. Gillande, *n.* Bifald.

Gille, -n, *n.* Gilde. Gillbroder, Gildebroder. Gillhus, Gildehus.

Giller, *s. pl. n.* (J. Gildra), Fælde, Snare. Gillra, *v. n.* 1. sætte Fælde el. Snare for Dyr; drf. Gillrande, *n.*

Gillstuga, *f.*, **Gillstu**, *f.* (i dgl. Tale) for Gældstuga, Gjældsfængsel. Sätta på gillstun, fængsle for Gjæld. **Gillstuhjon**, *s. pl. n.* Gjældsfange. **Gillstusedel**, -dlar, *m.* Anfordringsseddel.

Giltig, *adj.* gyldig. **Giltighet**, *f.* Gyldighed.

Gilning, *f.* Gilling, den Indhuling, som et Skib har agter ud, under Spejlet.

Gima, -or, *f.* Aabning.

Gimsa, *v. n.* 1. (i dgl. Tale) gumle, tygge langsomt; drf. **Gimsande**, *n.*

Gin, **Gina**, se Gen, Gena.

Gina, -or, *f.* tyk Talje til Skibs. **Ginlöpare**, *s. pl. m.* Taljeløber.

Ginst, -er *m.* Viise, (en Plante): *Genista.*

Gjol, i dgl. Tale for Gjord, -ar, *f.* Gjord. **Gjorda**, *v. a.* 1. gjorde, omgjorde.

Gipa, -or, *f.* (i dgl. T.) Hjerne, Krog, Bugt, f. Ex. Mundgipa, Mundsvig. **Gipa**, *v. n.* 1. (i dgl. Tale) vrænge Munden. Nrsk. gjejpe.

Gips, *m.* Gips. **Gipsarbetare**, *s. pl. n.* Gipsarbejder. **Gipsarbete**, *n. n.* Gipsarbejde. **Gipsbild**, -er, *m.* Gipsbillede. **Gipsbrott**, *s. pl. n.* Gipsbrud. **Gipsmjöl**, *n.* Gipsmel. **Gipstak**, *s. pl. n.* Gipstag. **Gipsugn**, ar, *m.* Gipsovn.

Gira, *v. a.* 1. dreje et Skib frem og tilbage med Roret; drf. **Girning**, *f.*

Girig, *adj.* (J. girugr), gjerrig. **Girigbuk**, -or, *m.* Gnier. **Girighet**, *f.* Gjerrighed. **Girigas**, (mindre brugeligt) være gjerrig, higе efter Rigdom.

Gislan, **Gisslan**, *f.* **Gislare**, *s. pl. n.* Gidsel.

Gissa, *v. a.* 1. (E. to guess), gjette, formode, slutte. **Gissande**, *n.* Gjetten. **Gissning**, -ar, *f.* Gjetning.

Gissel, -slar, *m.* (J. Geisel), Pisk, Svøbe, N. Gjeisel. **Gissla**, *v. a.* 1. piske, hudflette; drf. **Gisslande**, *n.*

Gista, -or, *f.* Stang at udstrække Net paa.

Gista, *v. n.* 1. tørre f. E. G.-malt.

Gisten, *adj.* som har Sprækker, utæt (om Træfar, som ved at staae i Tørke aabne sig mellem Staverne); jiesen Nrsk.

Gistna, *v. n* 1. (J. gisna), blive utæt, jiesne Nrsk.

Gitta, *v. n.* 3. (gitter, gatt, gittit, gittad), kunne, formaa, være istand til, 2) gide.

Gjuta, *v. a.* 3. (gjuter, göt, *pl.* göto, gjutit, gjuten), [J. gióta], gyde, 2) [T. giessen], støbe. **Gjutare**, *s. pl. m.* Støber. **Gjutbänk**, -ar, *m.* Poleerbænk. **Gjutbar**, *adj.* som kan støbes. **Gjuteri**, -er, *n.* Støberi. **Gjutform**, -ar, *m.* Støbeform. **Gjutgods**, *n.* Støbemalm. **Gjuthus**, *s. pl. n.* Støbehus. **Gjutning**, *f.* Gyden, 2) Støbning. **Gjutsand**, *m.* Støbesand. **Gjutslef**, -var, *m.* Støbeske. **Gjutstål**, *n*, Støbestaal. **Gjutugn**, -ar, *m.* Støbeovn.

Glad, *adj.* (i dagl. T. glader, J. gladr) glad. **Gladt**, *adv.* **Gladlynt**, *adj.* som er af muntert Lune, lystigt, muntert Sind; drf. **Gladlynthet**, *f.*

Glada, -or, *f.* (J. Gledra, i Skaane Glänta), Glente. *Falco Milvus.*

Glaf, -var, (Gl. T. Glefe. Fr. Glaive. E. glave), Glavind, Kaarde, Landse.

Glafs, *n.* **Glafsande**, *n.* dæmpet Gjøen. **Glafsa**, *v. n.* 2. *s.* gjøe dæmpet.

Glafven, bruges ogsaa indef. i Sing. for Glaf.

Glam, *n.* Sludder, Sladder, Snak. **Glamma**, *v. n.* 1. sladdre, snakke, fortælle.

Glans, *m.* Glands, 2) (mineral.) Blyglands. **Glansguld**, *n.* Glimmerguld. **Glansa**, *v. a.* 1. sætte Glands paa.

Glansig og Glansk, *adj.* glindsende. Glanska, *v. a.* l. sætte Glands paa, polere. Glansk-is, *m.* glindsende, glat Is. Glansklärft. *n.* Glandslærred.

Glapp, *adj.* som slipper Taget. Glappa, *v. n.* 1. glide ud, slippe Taget, glæppe Nrsk.

Glas, *s. pl. n.* Glas. Glasarbete, -n, *n.* Glasarbejde. Glasarbetare, *s. pl. m.* Glasarbejder. Glasblåsare, *s. pl. m.* Glaspuster; drf. Glasblåsning, *f.* Glasbrug, *s. pl. n.* Glasværk. Glasmakare, *s. pl. m.* Glasmager. Glasmålare, *s. pl. m.* Glasmaler. Glasmålning, -ar, *f.* Glasmaleri. Glasmästare, *s. pl. m.* Glarmester. Glasritare, *s. pl. m.* Glasmaler, Glastegner. Glasritning, -ar, *f.* Glastegning. Glasruta, -or, *f.* Vinduesrude. Glasskifva, -or, *f.* Glasskive. Glasskåp, *s. pl. n.* Glasskab. Glasskärfva, -or, *f.* Glasskaar. Glasslipare, *s. pl. m.* Glasslibere. Glasslipning, *f.* Glasslibning. Glassmältare, *s. pl. m.* Glassmælter. Glassmältning, *f.* Glassmältningsugn, -ar, *m.*, Glasugn, -ar, *m.* Glasovn, Ovnen i Glashytten hvori Glasset brændes (kalsineres) og smeltes. Glasvätska, den glasagtige Vædske i Øiet. Glasöga, -gon, *n.* Glasøje, blindt Øje. Glasögd, *adj.* glasøjet (om Hæste). Glasögon, *pl.* (J. Glenaugun, i Skaane Glaryen), Glarøjne, Briller.

Glasera, *v. a.* l. glassere. Glasering, *f.* Glassering.

Gles, *adj.* tynd, vidt fra hinanden, glissen Nrsk. Glesket, *f.* Tyndhed. Glesgörning, *f.* Fortyndelse. Glesna, *v. n.* l. vorde tynd. Gleständ, *adj.* vidt fra hinanden staaende Tænder.

Glete, Glet, *n.* (Kemi.) Blyglætte.

Glimma, *v. n.* l. glimre. Glimmande, Glimmer, Glindsen.

Glinder, *n.* glimrende Fiskekrog.

Glindra, *v. n.* l. glindse, glimre.

Glint, b. s. s. Gläntt.

Glisa, *v. n.* 2. *s.* le og vise Tænder ad (i dgl. T.).

Glitt, *n.* b. s. s. Glete.

Glitter, *n.* Flitter. Glitterguld, *n.* Flitterguld. Glittersand, *m.* Glimmersand.

Glittra, *v. n.* l. (J. glittra), glimre, glindse. Glittrig, *adj.* glimrende, glindsende.

Glop, -ar, *m.* Laps. Glopp, *n.* Slud.

Gloppande, *n.* Regn blandet med Sne, Slud. Gloppa, *v. n.* l., det gloppar, det regner og sner paa engang. Gloppig, *adj.* f. Ex. väderlek.

Gloppord, *s. pl. n.* Glose, Stikpille, Finte, stiklende Ord.

Glorvördig, *adj.* ærværdig, høisalig, f. Ex. Gl. i åminnelse, høisalig Ihukommelse.

Glosa, -or, *f.* Glose. Glosbok, -böcker, *f.* Glosebog.

Glosögd, *adj.* som har Oksesyne.

Glufsa, *v. a.* & *n.* l. (Isl. gleypa), sluge, æde med Graadighed; Nrsk. glæpse.

Glugg, -ar, *m.* Glug, lidet Hul, 2) Skydehul. Vara i gluggen, (i dgl. Tale) være ilde ude.

Glunk, -ar, *m.* hemmelig Mumlen, Ymten, få glunk om en ting, faa Nys om noget. Glunkas, *v. d.* det glunkas, man mumler om, der ymtes om.

Glunt, -ar, *m.* (i dgl. T.) en Dreng.

Glupa, *v. a.* (J. gleypa) sluge, (mindre brugeligt).

Glupande, *adj.* glubende, slugen, gridsk.

Glupsk, *adj.* slugen, gridsk, 2) glubsk, voldsom. Glupskhet, *f.* Graadighed, Gridskhed, 2) Glubskhed.

Glutt, -ar, *m.* en Fugl af Sneppeslægten. *Scolopax glottis.*

Glutta, *v. n.* 1. titte, glytte.
Glämig, *adj.* bleg, blaableg. Glämighet, *f.* Bleghed.
Gläpa, *v. a.* 1. (i dagl. Tale) give Gloser, Stikpiller. Gläpord, *s. pl. n.* spodsk, stikkende Ord, Stikpille.
Gläda, Glädja, *v. a. & r.* (gläder, gladde ell. gladde, glädt) glæde. Glädjas, Glädja sig, glæde sig.
Glädje, *m.* Glæde. Glädjebetygelse, -r, *f.* Glædesbevidnelse. Glädjebudskap, *n.* Glædesbud. -dag, *m.* Glædesdag. -fest, *m.* Glædesfest. -flicka, -or, *f.* Skjøge. Glädjefull, *adj.* glædefuld. -förstörare, *s. pl. m.* Glædesforstyrrer. Glädjelös, *adj.* glædeløs. -måltid, -er, *m.* Glædesmaaltid. Glädjerik, *adj.* glæderig. -rop, *s. pl. n.* Glædeskrig. -rus, *n.* Glædesrus. -språng, *s. pl. n.* Glædesspring. -sång, -er, *m.* Glædessang. -tecken, *n.* Glædestegn. -tid, *m.* Glædestid. -tårar, *pl.* Glædestaarer. Glädjeyrsel, *m.* Glædesrus.
Glädtig, *adj.* glad, munter, oprømt. Glädtighet, *f.*
Gläfsa, *v. n.* 2. *2.* gjø med dæmpet Røst. Gläfs, *n.* Gläfsande, *n.* dæmpet Gjøen.
Glänsa, *v. n.* 2. *2.* (J. glansa) glindse, glimre.
Gläntt, på gläntt, *adv.* paa Klem.
Gläntta *v. n.* 1. på dörren, aabne Døren paa Klem.
Gläpa, *v. n.* 1. (i dagl. T.) sladdre, lade Munden løbe. Gläpig, *adj.* sladderagtig. Gläpighet, *f.* Sladderagtighed.
Glätta, *v. a.* 1. glatte. Glättning, *f.* Glatning.
Glättig, Glättighet, d. s. f. Glädtig, -het.
Glöd, *m.* Glød. Glödbakad, *p. p.* bagt paa Gløder. Glödeld, *m* Glødeild. Glödfat, *s. pl. m.* Fyrfad. Glödhet, *adj.* glødhed. Glödhetta, *f.* Glødhede. Glödpanna, -or, *f.* Fyrfad. Glödraka, -or, *f.* Ildrage. Glödskyffel, -far, *m.* Ildskuffe. Glödspån, *m.* Hammerskjæl. Glödugn, -ar, *m.* Glødovn.
Glöda, *v. n.* 2. *1.* gløde. Glödande kol, gloende Kul, Gleder. Glödning, *f.*
Glödga, *v a.* 1. gløde. Glödgande, *n.* Glødgning, *f.* Glødning.
Glömma, *v. a.* 2. *1.* G. -af, G. -bort (J. gleyma), glemme. Glömma qvar, glemme efter sig. Glömsk, *adj.* glemsom. Glömska, *f.* Glemsel. Glömskhet, *f.* Glemsomhed.
Gnabb, *n.* Smaakjævlen; Kærlekspnabb, Elskovskiv. Gnabbas, *v. d.* 1. smaakjævle.
Gnag, *n.* Gnagande, *n.* Gnaven. Gnaga, *v. a.* 3. (gnager, gnog, gnagde, gnagit; (J. gnaga) gnave; 2) *v. n.* (i dagl. Tale) gnave, knurre, skjænde; drf. Gnagning, *f.* Gnagare, *s. pl. m.* Gnavere. *Glires.* Gnagig, *adj.* gnaven, vranten. Gnagspån, *m.* (i dagl. T.) Gnav, Knurrepotte.
Gnat, *n.* Knurren, Brummen, Skjænden. Gnata, *v. n.* 1. knurre, brumme, skjænde. Gnatig, *adj.* gnaven, knurvoren, vranten.
Gned, *n.* det är altid ett gned, det er den gamle Slendrian.
Gnet, -ter, *f.* Gnid, Lusæg. Gnetig, *adj.* gnidret, besat med Gnidder, 2) gnidsk, gnieragtig. Gnetighet, *f.* Gnieragtighed.
Gnida, *v. a. & n.* 3. (gnider, gned, gnidit; A. S. gnidan) gnide, 2) gnie, være gnidsk; gnida på en fiol, spille slet Fiolin; gnida på samma Sträng, altid slaa paa en Streng. Gnida på styfvern, gnie paa Skillingen. Gnidaktig, *adj.* gnidsk. Gnidande, *n.* Gnidning, *f.* Gnidning. Gnidare, *s. pl. m.* Gnier. Gnidaraktig, *adj.* gnieragtig. Gnidarak-

tighet og Gnideri, *n.* Gnieragtighed, Gnieri.

Gnissla, *v. n.* 1. gnidse, knarke, knirke; 2) sjære Tænder. Gnisslande, *n.* Gnissling, *f.* Knirken, 2) Gnidsel.

Gnista, -or, *f.* Gnist, Ildgnist. Gnistra, *v. a.* 1. gnistre. Gnistrig, *adj.* gnistrende.

Gno, *v. a.* 2. *1.* (J. gnya) gnide, gno sönder, sondergnide.

Gnugga, *v. a.* 1. gnide. Gnuggning, *f.* Gnidning.

Gny, *n.* Bulder, Larm, Skrald, Susen og Brusen, Gny. Gny, *v. n.* 2. *1.* buldre, larme, suse, mumle.

Gnägga, *v. n.* 1. (A. S. hnægan) vrinske (om Heste); drf. Gnäggande, *n.* Vrinsken.

Gnäll, *n.* Skrig, Knirken, Klynken. Gnälla, *v. n.* 2. *1.* knirke, 2) klynke. Gnällig, *adj.* klynkende.

God, *adj.* (J. gódr) god. God man, *pl.* goda män, *Curatores bonorum*, Skiftekommissærer. God, gå i god, være Borgen for, indestaa for. Goda, *n.* Gode. Det högsta goda, det højeste Gode. I Godo, i Mindelighed, f. E. bilägga en sak i godo, afgjøre en Sag i Mindelighed. Med goda ell. godo, med det Gode. Med godo eller ondo, med det Gode eller Onde. Hälla till godo ell. goda, tage til Takke; tillgodo, til gode, til Nytte f. E. det kommer honom till godo, det kommer ham til Gode, til Nytte. Hafva till godo, have tilgode. Se en till godo, sørge for Ens Bedste.

Godbit, -ar, *m.* Lækkerbidsken.

Goddagar, Godár, *pl.* (o: goda dagar) gode Dage. Goddags-pilt, -ar, *m.* En, som har gode Dage.

Godhet, *f.* Godhed; var god ell. var af den godheten, vær saa god, hav den Godhed.

Godhjertad, *adj.* godhjertet. Godhjertenhet, *f.* Godhjertighed.

Godkänna, *v. a.* 2. *1.* bifalde, erkjende god; drf. Godkännande, *n.*

Godlynt, *adj.* i godt Lune, munter, opreømt.

Godnisse, -ar, *m.* d. s. s. Tomtgubbe, Nisse.

Godo, se under God.

Godrå, Gorå, -n, *n.* et Slags Bakkelse, Goderaad, D. Gorås-jern, *n.* Kagejærn, hvori Goderaad bages.

Gods, *s. pl. n.* Gods. Godsägare, *s. pl. m.* Godsejer.

Godsint, *adj.* godsindet, godmodig. Godsinthet, *f.* Godmodighed.

Godtalig (god-talig) *adj.*, som taler godt, venligt til Andre. G-het, *f.*

Godtfinnande, *n.* Godtbefindende.

Godtgöra, *v. a.* 2. *1.* godtgjøre.

Godtgörande, *n.* Godtgjørelse.

Godtrogen, (god-trogen) godtroende, troskyldig. Godtrogenhet, *f.* Troskyldighed.

Godtycke, *n.* (god-tycke) Godtbefindende. Godtycklig, *adj.* vilkaarlig.

Gol, *adj.* (forældet) gul.

Golf, *s. pl. n.* (J. Gálf) Gulv.

Golfbräder, *pl.* Gulvbræder.

Golflégad, *adj.* sad, Korn, tørret paa Ladegulvet.

Golfläkte, -n, *n.* Underlægning af Bjælker, hvorpaa Gulv lægges, Tilfarer.

Golflägga, *v. a.* 2. *1.* gulve, gulve Korn, lægge de hjemkjørte Kornneg ordentlig i Ladegulvene.

Golfmatta, -or, *f.* Gulvmaatter, Gulvtæppe. Golfsand, *m.* Gulvsand. Golfsten, -ar, *m.* Gulvsten. Golfsvamp, *m.* et Slags Skimmel. *Mucor septicus.*

Gom, -ar, *m.* (J. Gómr) Gane. Gomben, *n.* Ganeben. Gombokstaf, -stäfver, *m.* Ganebogstav. Gomhvalf, *n.* Ganehvælving.

Gona sig, *v. r.* 1. (i dagl T.) gjøre sig til Gode, gotte sig.
Gonisse, d. s. s. Godnisse.
Gorm, *n.* Skallet af udpræsset Frugt o. desl.
Gorm, *n.* Gormande, *n.* (i dagl. T.) Bulder, Larm, Støj, Skjænden, Kjævlen.
Gorma, *v. n.* 1. (i dagl. T.) larme, støje, kjævle.
Gorr, *n.* ond Vædske i Saar, Bylder o. desl.; Materie, Vøer; 2) det Flydende i Tarmene.
Gorrspränga, *v. a.* 2. *t.* sprænge f. E. G, en häst.
Gorå, d. s. s. Godrå.
Gosse, -ar, *m.* Dreng, Gut. **Gossebarn**, *s. pl. n.* Drengebarn.
Gottland, *n. pr. n.* Gulland.
Grabba, *v. a.* 1. (i dagl. T.) snappe, rive til sig, gramse. **Grabbnäfve**, -ar, *m.* stor, grov Næve, 2) en Nævefuld. **Grabbtag**, *s. pl. n.* Gramsetag.
Grabbla, *v. n.* 1. rode omkring.
Grad, -er, *m.* Grad. **Gradbåge**, -ar, *m.* Gradbue, **Gradmätning**, *f.* Gradmaaling. **Gradtals**, *adv.* gradvis.
Gradera, *v. a.* 1. afdele i Grader. **Gradering**, *f.*
Graduerad, *p. p.* gradueret.
Graf, -var, *m.* Grav.
Grafkohor, *s. pl. n.* Gravhvælving.
Gräfhög, -ar, *m.* Gravhøj.
Graflampa, -or, *f.* Gravlampe.
Grafstickel, klar, *m.* Gravstikke.
Grafställe, -n, *n.* Gravsted.
Grafvård, -ar, *m.* Gravminde.
Graföl, *s. pl. n.* Gravøl. **Grafölskringla**, -or, *f.* store Kringler, som uddeles blandt Gravølsgjæsterne ved deres Bortgang. **Graföppning**, -or, *f.* Gravaabning.
Gräfva, d. s. s. Gräfva.
Gramse, *adj.* (J. gramr) gram, fiendsk, fortornet.
Gran, -ar, *f.* Gran. *Pinus Abies.* **Gärgran**, *P. A. procera.* **Hänggran**, *P. A. viminalis.* **Slokgran**, *P. A. hybrida.* **Grankegla**, -or, *f.* Grankott, eller -kotte, -ar, *m.* Grankogle, Grantop. **Grankåda**, Harpiks, som dryppер af Gran. **Granskog**, -ar, *m.* Granskov. **Granört**, -er, *f.* liden Lusefurt. *Pedicularis Sylvatica.*
Granadill, *f.* Passionsblomster.
Granadör, -er, *m.* Grenader.
Granda, d. s. s. Granna.
Grankott, se under Gran.
Granlummer, *m.* (Mos) Dippegræs, Slikvippe, Skrubvippe, Sprikvippe, Nf. *Lycopodium Annoticum.*
Grann, *adj.* pyntet, pæn, stadselig, stilig; 2) fin, nøje, nøjeregnende. **Grannt**, *adv.* grant, nøie.
Granna, *v. n. imperf.* f. E. det är litet som grannar, det er lidet, som ikke fornærmer ham.
Granne, -ar, *m.* (J. Granni) Grande, Nabo.
Grannas (hos Almuen) *genit.* for Grannens, Nabovens f. E. gå till grannas.
Granneligen, *adv.* nøje, nøjagtig, opmærksomt.
Grannfru, -ar, *f.* Nabokone.
Granngård, -ar, *m.* Nabogaard.
Grannhustru, -r, *f.* Nabokone.
Grannhörd, *adj.* som har en god, skarp Hørelse, grandhørende, lydhør.
Grannlaga, *adj.* nøjagtig, punktlig, fin (i Smag), vanskelig, omfindtlig. **Grannlagenhet**, *f.* Nøiagtighed, Punktlighed, Finhed, Omfindtlighed.
Grannlåt, -er, *m.* Pynt, Prydelse, Stads; 2) stilige Udtryk, Artighed, f. E. säga ett fruntimmer grannlåt. **Grannlåts-docka**, -or, *f.* Stadsjomfru, en som gjerne vil pynte sig, men ikke arbeide, ikke foretage noget alvorligt. **Grannlåtsherre**, -ar, *m.*

Stadsjunker. Grannlåtsvisit, -er, *f.* Stadsbesøg.
Grannqvinna, -or, Nabokone.
Grannräknad, *adj.* nøjeregnende.
Grannsikta, *v. a.* 1. sie gjennem en sin Sigte.
Grannskap, *n.* Nabolav.
Grannsynt, *adj.* som har skarp Syn, grandseende.
Grannsämja, *f.* Enighed mellem Naboer, Nabovenskab.
Granntyckt, *adj.* nøjeregnende, vanskelig, prippen, omfindtlig.
Granska, *v. a.* 1. grandske. Granskare, *s. pl. n.* Grandsker. Granskning, -ar, *f.* Grandskning.
Gredelin, se Gridelin.
Grefve, -ar, *m.* (A. S. Gerefa, T. Graf) Greve. Komma i Grefvens tid, komme netop i den rette Tid. Greflig, *adj.* grevelig. Grefvinna, -or, *f.* Grevinde. Grefskap, *n.* Grevskab.
Grek, -er, *m.* Græker. Grekland, Grekeland, *n. pr.* Grækenland. Grekinna, -or, *f.* Grækerinde. Grekisk, *adj.* Græsk. Grekiska, *f.* det græske Sprog, 2) et græsk Fruentimmer.
Gren, -ar, *m.* Gren. Grena sig, *v. r.* 1. dele sig i flere Grene. Grena ut, *v. r.* spærre Benene fra hinanden. Grenig, *adj.* grenet.
Gren, *f.* Skræv, f. Ex. Byxorna äro för trånga i grenen, i grena, Buxerne ere for trange i Skrævet.
Grensle, *adv.* overskrævs, paa Skrævs.
Grep, *n. pl. n.* Greb (J. Grip).
Grepe, -ar, *m.* Greb, et Redskab af Jern eller Træ, som en tregrenet Gaffel, med Skaft, der bruges til at læsse (f. Ex. Gjødning) af og paa Vogne, 2) Greb, Hank.
Gret, *impf.* af gråta, græde.
Gridelin, *n.* (Fr. Gris de lin), Hørblomstfarve, Violet.
Grift, -er, *m.* Grav. Grifthög, -ar, *m.* Gravhøj. Griftvärd, -ar, *m.* Gravminde. Grifttal, *s. pl. n.* Ligtale.
Grill, -er, *m.* Grille. Grillfängare, *s. pl. m.* Grillefænger. Grillfängeri, *n.* Grilleværk.
Grimma, -or, *f.* Grime, Hestegrime. Grimskaft, *s. pl. n.* Grimeskaft.
Grin, *n.* (i dgl. Tale) uhøvisk Latter, Grinen. Grinolle, *m.* og Grinmigga, -or, *f.* (i dgl. Tale) Grinebider. Grina, *v. n.* 1. grine. Grinande, *n.* Grinen. Grinare, *s. pl. m.* Griner. Grinig, *adj.* grinet.
Grind, -ar, *m.* Led, Grind N. Grindstolpe, -ar, *m.* Ledstolpe. Grindvaktare, *s. pl. n.* Ledvogter.
Grip, -ar, *m.* Grib. Gripklo, -r, *m.* Klo paa en Grib.
Gripa, *v. a.* 3. (griper, grep, gripit, Isl. gripa) gribe. Gripande, *n.* Gripning, *f.* Griben. Gripbräde, -n, *n.* Bræt paa en Fiolin, hvorpaa Tonerne gribes, Grebbræt.
Gris, -ar, *m.* Gris. Grisa, *v. n.* 1. kaste, føde Grise. Grisdiger, *adj.*, suggà, drægtig So. Grissylta *f.* Grisesylte. Grisstek, *m.* Grisesteg, med fl. Sammensæt.
Grissel, -slar, *m.* en lang Skuffe hos Bagere, hvormed Brødene skydes ind i den hedede Ovn. Grisletræ N.
Gro, *v. n.* 2. *1.* (J. Gróa) gro. Det gror i honom, det gaaer i ham, han harmes. Groende, *n.* Groning, *f.* Groning.
Groblad, Grodblad, *s. pl. n.* Vejbred (en Plante). *Plantago.*
Grodà, -or, *f.* Fro. Grodblad, se Groblad. Grodläte, -n, *n.* Lyd, som Froerne give fra sig, Kvæk. Grodmun, -nar, *m.* Froens Mund, 2) stor bred Mund. Grodpuss, -ar, *m.*, Grodpöl, -ar, *m.* Sump. Grodromm, *m.* Froleg, Froernes Æg.
Grodd, *m.* Spire, Kim.

Grof, *impf.* af Gräfva, grave.

Grof, *adj.* grov. **Grofbladig**, *adj.* grovbladet. **Groffil**, -ar, *m.* grov Fil. **Grofhila**, *v. a.* l. affile det Grove. **Grofgnistrig**, *adj.* (i Bjergv.) grovkornet. **Grofgrynig**, *adj.* grovkornet. **Grofguten**, *adj.* grov støbt. **Grofhet**, -er, *f.* Grovhed. **Grofhugga**, *v. d.* hugge, bearbejde i det Grove, arbejde det Groveste af, 2) opføre sig grovt, plumpt. **Grofhudig**, *adj.* grovhudet. **Grofhuggare**, *s. pl. m.* En som hugger det Groveste af, 2) Plumphugger, grov Person. **Grofhylt**, *adj.* grovhudet. **Grofhårig**, *adj.* grovhaaret. **Grofhäckla**, *v. a.* l. trække Hampen gjennem den groveste Hegle. **Grofhäckla**, -or, *f.* groveste Hegle. **Grofkornig**, *adj.* grovkornet. **Groflek**, *f.* Tykkelse. **Groflemmad** *adj.* grovlemmet. **Grofrandig**, *adj.* storrandet. **Grofsikt**, -ar, *m.* grov Sigte. **Grofsikta**, *v. a.* l. sie gjennem en grov Sigte. **Grofskinnad**, *adj.* grovhudet. **Grofsmed**, -er, *m.* Grovsmed. **Grofsmide**, -n, *n.* Grovt Jernarbeide. **Grofstrimmig**, *adj.* grovstribet. **Grofträdig**, *adj.* grovtraadet. **Groftärnig**, *adj.* storrudet.

Groll, *n.* Nag, dulgt Had.

Grolle, -ar, *m.* Graaskimmel.

Grop, -ar, *f.* Grovt, Grav, Fordybning; 2) Smilehul. **Gropig**, *adj.* fuld af Grøfter; drf. **Gropighet**, *f.*

Gropp, **groppig**, se gröpp, o.s.v.

Gross, *n.* handla i gross, handle i det Store. **Grosshandel**, *m.* Handelen i det Store. **Grosshandlare**, *s. pl. m.* Grosserer. **Grosskällare**, *s. pl. m.* Vinkjelder, hvor Vin kun i større Partier udsælges. **Grossa**, *v. n.* l. (i dgl. T.) handle i det Store.

Grubbel, *n.* Grubleri, Grublen; 2) Skrupel. **Grubbla**, *v. n.* l. gruble, 2) gjøre sig Skrupler. **Grubblande**, *n.* Grublen. **Grubblare**, *s. pl. m.* Grubler. **Grubblig**, *adj.* grublende.

Grufandel, *m. fl.* se Grufva.

Gruflig, *adj.* gruelig. **Gruflighet**, *f.* Grueligheb.

Grufsam, *adj.* gruelig, grusom; drf. **Grufsamhet**, *f.*

Grufva sig *v. r.* l. grue sig, 2) beklage sig.

Grufva, -or, *f.* Grube. **Grufandel**, -ar, *m.* Andeel i en Grube. **Grufarbetare**, *s. pl. m.* Grubearbejder. **Grufarbete**, *n.* Grubearbejde. **Grufbila**, -or, *f.* Grubehakke. **Grufbrott**, *n.* Optagelsen af en Grube. **Grufbrytare**, *s. pl. m.* En, som bryder Malm i en Grube. Drf. **Grufbrytning**, *f.* **Grufbyggnad**, -er, *m.* og **Grufbyggning**, -ar, *f.* Grubebygning. **Grufdräng**, -or, *m.* Grubearbejder. **Gruffolk**, *pl.* Grubefolk. **Gruffogde**, -ar, *m.* og **Grufinspektor**, er, *m.* Grubeopsynsmand. **Grufkarl**, -ar, *m.* Grubearbejder. **Grufkläder**, *pl.* Grubekittel. **Grufmätare**, *s. pl. m.* Markscheider. **Grufras**, *n.* Ras el. Nedstyrtning af en Grube. **Grufredskap**, -er, *n.* Gruberedskab. **Grufvarp**, *n. pl. n.* Udmaaling af en Grube. **Grufvatten**, *n.* Grubevand. **Gruf-ånga**, -or, *f.* og **Grufos**, *n.* Grubedamp, Grubegas. **Grufpojke**, -ar, *m.* Grubedreng. **Grufsand**, *m.* Grubesand. **Grufskift**, *n.* Grubeskift, Grubevagt. **Grufstigare** *s. pl. m.* Stiger. **Grufsylta**, *f.* (Bjergvid.) Affald i en Grube. **Grufsökare**, *s. pl. m.* Skjærper. **Grufting**, *s. pl. n.* Bergret. **Grufvaktare**, *s. pl. m.* Grubevogter. **Grufvedel**, -ar, *m.* Lod eller Andeel i en Grube. **Grufverätt**, -er, *m.* Bergret. **Gruföppning**, -ar, *f.* Grubeaabning.

Grumla, *v. a.* l. grumla upp, gjøre tyk, grumset; drf. **Grumlande**, *n.*

Grummel, *n.* Grums. **Grumlig**, *adj.* grumset.

Grund, *s. pl. n.* Grund, Sandbanke.

Grund, -er, *m.* Grund.

Grunda, *v. a.* 1. grunde. **Grunda ut**, udgrunde; drf. **Grundande**, *n.*

Grunddrift, -er, *m.* Hovedtilbøjelighed.

Grundbegrepp, *s. pl. n.* Grundbegreb.

Grundfälle, *n.* Bundfald.

Grundfärg, *m.* Grundfarve.

Grundförmögenhet, -er, *f.* Hovedevne.

Grundgod, *adj.* ejegod.

Grundgräfning, *f.* Grundgravning.

Grundlag, -ar, *m.* Grundlov.

Grundlig, *adj.* grundig. **Grundligen**, *adv.* grundigt, grundigen; drf. **Grundlighet**, *f.* Grundighed.

Grundlägga, *v. a.* 1. grundlægge; drf. **Grundläggning**, *f.*

Grundläggare, *s. pl. m.* Grundlægger.

Grundlära, -or, *f.* Hovedlære.

Grundmening, -ar, *f.* Hovedsætning.

Grundmura, *v. a.* 1. opføre Grundmur, 2) mure fra Grundvolden af. **Grundmurad**, *p. p.* grundmuret.

Grundmåla, *v. a.* 1. grundmale; drf. **Grundmålning**, *f.*

Grundmärgla, -or, *f.* et Slags Krebs, (T. Flohkrebs.)

Grundorsak, -er, *f.* Grundaarsag.

Grundpelare, *s. pl. m.* Grundpille.

Grundpåle, -ar, *m.* Grundpæl.

Grundritning, -ar, *f.* Grundtegning.

Grundränta, -or, *f.* Grundskat.

Grundsanning, -ar, *f.* Grundsandhed (*Axioma*).

Grundsats, -er, *m.* Grundsætning.

Grundskott, *s. pl. n.* Grundskud.

Grundsola, -or, *f.* (i Bjergv.) Bunden eller Gulvet i Gruben.

Grundspråk, *s. pl. n.* Grundsprog.

Grundstöd, *n.* Grundstøtte.

Grundteckning, -ar, *f.* Grundtegning.

Grundval, -ar, *m.* Grundvold.

Grundvatten, *n.* (T. Grundwasser) Grundvand.

Grundvetenskap, -er, *m.* Hovedvidenskab.

Grundväsende, *n.* Grundvæsen.

Grundyta, *f.* Grundflade.

Grundägare, *s. pl. m.* Grundejer.

Grundämne, *n.* Grundstof.

Grunk, **grunkas**, d. s. s. **glunk**, **glunkas**.

Grupp, -er, *m.* Gruppe (Fr. Groupe).

Grus, *n.* Grus. **Grusbotten**, *m.* grusset Bund. **Grusfyllning**, *f.* Gusfyldning, Fyld. **Grushög**, -ar, *m.* Grushøj. **Grusig**, *adj.* grusset. **Grusa sig sönder**, opsmuldres, blive til Grus.

Gruta, -or, *f.* Boghvedekorn.

Gry, *v. n.* 2. *l.* gry. **Gryning**, *f.* Daggry, Morgengry.

Gry, d. s. s. Gryt.

Grym, *adj.* grum, grusom. **Grymhet**, -er, *f.* Grumhed, Grusomhed.

Grymta, *v. n.* 1. grynte. **Grymtan**, *f.* Grymtande, *n.* Grymtning, *f.* Grynten.

Gryn, *s. pl. n.* Gryn. **Grynegröt**, *m.* Grynegrød. **Grynig**, *adj.* grynet. **Grynkorf**, *m.* Grynpølse. **Grynsoppa**, *f.* Grynsuppe. **Grynsåll**, *s. pl. n.* Grynsold. **Grynvälling**, *f.* Grynvelling. **Gryna sig**, *v. r.* 1. blive grynet (til Gryn).

Gryning, se under **gry**.

Gryt, *n.* (J. Griót, Sten) Malm; Myntens indvortes Godhed, Gehalt. f. E. det är godt gryt i honom, der er god Malm i ham, 2) Jordhule.

Gryta, -or, *f.* (J. Gryta) Gryde. **Grytgjutare**, *s. pl. m.* Grydestøber. **Grytkrok**, -ar, *m.* Grydekrog, med fl. Sammensætninger.

Grå, *adj.* graa. **Gråaktig**, *adj.* graaladen. **Gråbo**, *m.*, **Gråbuk**, -ar, *m.* Bynke (en Plante). *Artemisia.* **Gråbinka**, -or, *f.* blaa Troldurt D. Bakkestjerne Nrsk. **Gråbröder**, *pl.*

Graabrødre, Franciskanermunke. Gråfläckig, *adj.* graaspættet. Gråhärig, *adj.* graahaaret; dsf. Gråhärighet, *f.* Gråhärsman, *m.* graahærdet Olding. Gråkall, *adj.* graakold. Gråkolt, -ar, *m.* Franciskanerdragt. Grämunk, -ar, *m.* Franciskanermunk. Grämåla, *v. a.* l. male graa. Gränajuka, *f.* et Slags *Cachexie* (Sygdom) Gråna, *v. n.* l. blive graa, graane. Gråpapper, *n.* graat Papir. Gråprickig, *adj.* graaspættet. Grårandig, *adj.* graastribet. Gråsida, -or, *f.* Lysing, Stokfisk. *Gadus Merlucius.* Gråsik, -ar, *m.* Graasej. *Gadus virens.* Gråsiska, -or, *f.* Graafiske, Mo-iriſk Nſk. *Fringilla Linaria.* Gråskymmel, -mlar, *m.* Graaskimmel. Gråskymlig, *adj.* graaskimlet, graaspættet. Gråskäggig, *adj.* graaskjægget. Gråsparf, -var, *m.* Gråspink, -ar, *m.* Graaspurv, Husspurv Nſk. *Fringilla domestica.* Gråspräcklig, *adj.* graaspættet. Grästugga, -or, *f.* Skruktrold, Kjælderorm (et Insekt): *Oniscus asellus.* Grårut, -ar, *m.* et Slags Maage. Gråverk, *n.* Graaværk. Grälle, (i Spog) graa Hest.

Gråt, *s.* (J. grátr) Graad. Gråta, *v. n.* 3. (gråter, grot, grätit), [J. gráta] græde. Grätig, Grätmild, *adj.* som lettelig græder, grædenem, taaremild. Grätögd. *adj.* som seer forgrædt ud af Øine, som nylig har grædt. Gråterska, -or, *f.* Græderske, Grædekvinde.

Grädda, *v. a.* l. bage, grisle Nſk.

Grädde, *m.* Flode. Grädda sig, *v. r.* l. sætte Flode. Gräddpanna, -or, *f.* Tærtepande. Gräddtorta, -or, *f.* Flodetærte. Gräddvafla, -or, *f.* Flodevaffel.

Gräfsvin, *s. pl. n.* Grævling. *Ursus meles.* Gräfsvinhund, Grævlinghund.

Gräfta, -or, *f.* Torvhakke.

Gräfva, *v. a.* (gräfver, grof ell. gräfde, gräfvit ell. gräft) [J. grafa] grave. Gräfvande, *n.* Gräfning, *f.* Gravning.

Gräl, *s.* Kiv, Trætte, Klammeri, Græl Nſk.

Gräl, *m.*, Gräler, *m.* en trættekjær Person, 2) Pedant, Skolefuks.

Gräla, *v. n.* l. kives, klamres, trætte, græle Nſk.

Grälaktig, Grälig, *adj.* kivagtig, trættekjær.

Grälighet, *f.* Trættekjærhed.

Grälmakare, *pl. m.* Grälmakerska, -or, *f.* trættekjær Person.

Gräma, *v. a. imperf.* 2. *s.* (J. gremia, fortørne) græmme, Gräma sig, *v. r.* græmme sig. Grämelse, -r, *m.* Græmmelse.

Grän, *s.* et Gran.

Gränd, -er, *m.* Stræde, Tvergade.

Gränja, *v. n.* l. skjære Tænder, skrige af Raseri (siges om Oldtidens Berserker).

Gräns, -or, *m.* Grændse. Gränsbesiktning, -ar, *f.*, Gränsbesök, *s. pl. n.* Grændsebesigtigelse. Gränsemätning, *f.*, Gränsemälning, -ar, *f.* Grændseopmaaling. Gränsdike, -n, *m.* Grændsegrav. Gränsfästning, -ar, *f.* Grændsefæstning. Gränsmätare, *s. pl. m.* Grændseopmaaler. Gränsröfvare, *s. pl. m.* Grændserover. Gränspelare, *s. pl. m.* Grændsestolte. Gränspåle, -ar, *m.* Grændsepæl. Gränsstad, -städer, *f.* Grændseby. Gränsted, -er, *m.* Grændsestolte. Gränsort, -er, *m.* Grændseskjed, Grændseegn. Gränsskillnad, *m.* Grændseskjæl. Gränsutstakning, *f.* Grændseskjætning. Gränsa, *v. n.* l. grændse til.

Gräs, *s.* Græs. Gräsbevuxen, -beväxt, *adj.* græsbevoksset, græsgroet. Gräsenka, -or, *f.* Kone, hvis Mand

er paa Rejser. Gräsenkling, -ar, m. Mand, hvis Kone er paa Rejser. Gräsfläck, -ar, m. Græsplet. Gräsgroda, -or, f. Græsfrø, en Frø af græsgrøn Farve: *Rana arborea*. Gräsgädda, -or, f. et Slags Gjedde. Gräslupen, adj. græsbevokset. Gräsläsare, s. pl. m. Urtesamler. Gräshoppa, -or, f. Græshoppe: *Gryllus*. Gräsig, adj. græsgroet. Gräslök, m. Græsløg. Gräsmånad, m. April Maaned. Gräsplan, m. Grønsvær. Gräsrik, adj. græsrig; drf. Gräsrikhet, f. Gräsmutta, -or, f. en Sangfugl: *Motacilla hippolais*. Gräs-svål, -ar, m. (J. Gras-svordr) Grønsvær. Gråstorf, m. Gråstorfva, -or, f. Græstorv. Gräs-vall, -ar, m. Grønsvær. Gräsväg, m. Græsvej. Gräsätande, adj. græsædende.

Gräsa, v. n. l. siges naar en udskudt Kugle falder til Jorden, løftes nogle Gange op igjen og derved føres længere frem. Gräsning, f.

Gröe, Grö, -r, m. Rapgræs: *Poa*.

Gröfre, Gröfst, grovere, groveſt af Grof.

Grön, adj. grøn. Göra sig grön, ville gjøre sine Høfer grønne. Grönfink, -ar, m. (i Skaane: Gröning) Irisk Nrsk.: *Fringilla Chloris*. Gröngräset, f. det Grønne; i Grøngräset, i det Grønne. Gröngöling, -ar, m. Grønspæt (en Fugl): *Picus viridis*. Gröning, -ar, m. Gulverling D., Skut N. *Emberiza citrinella*. Grönling, -ar, m. (en Fisk) Smerling. *Cobitis barbatula*. Grönmåla, v. a. l. male grøn. Grönmånglerska, -or, f. en Kone, som sælger Haveurter, Grønkone. Grönpriekig, adj. grønplettet. Grönrandig, adj. grønspraglet, grønstribet. Grönsaker, pl. Grønt, Havegrønt, Haveurter. Grönsiska, -or, f. Sisgen, D. Sisik, Siske N. *Fringilla spinus*. Grönsjuka, f. Blegsot. Grönska, v. n. l., Grönskas, v. d. grønnes, blomstre; drf. Grönskande, og Grönska, f. Grønske. Grönspik, -ar, m. (en Fugl) Grønspætte. Grönsvål, m. Grønsvær.

Gröpa, v. a. l. udhule.

Gröpa, v. a. l. skraa, grutte Korn. Gröpe, n. Skraa, grovt malet Korn. Gröpning, f. Skraaen, Grutning.

Gröpp, -er, m. Stød i Vejen. Gröppig, adj. fuld af Stød; drf. Gröppighet, f.

Gröt, m. (J. Grautr) Grød D., Graut Nrsk. Grötfat, n. Grødfad. Grötgryta, f. Grødgryde. Grötig, adj. grødet, 2) utydelig f. Ex. tale grøtigt; drf. Grötighet, f. Grötmyndig, adj. (i dagl. Tale) pralende, stortalende; drf. Grötmyndighet, f. Gröta ihop, v. a. l. (i dagl. Tale) røre, smøre isammen. Gröta sig, v. r. l. (J. greytasst), blive til Grød.

Gubbe, -ar, m. Gubbe, Olding. Gubbaktig, gubblik, adj. lig en Olding; drf. Gubbaktighet, Gubbväsen n.

Guckn, m. Gjøg, Gouk Nrsk.

Guda sig, v. a. l. stille sig from og andægtig. Gud, -ar, m. Gud. Gudi Lof! Gud ske Lov! För Guds skull! for Guds Skyld! Gudadryck, -er, m. Gudedrik, Nektar. Gudadyrkan, f. Gudsdyrkelse. Gudaktig, adj. gudelig; drf. Gudaktighet, f. Gudelighed. Gudamakt, f. Guddomsmagt. Gudamenniska, f. Gudmenneske (Christus). Gudaspis, m. Guders Spise, Ambrosia. Gudasvar, n. Gudesvar, Orakel. Guddotter, f. Guddatter. Gudfader, Guffar, m. Gudfader. Gudfruktig, adj. gudfrygtig. Gudfruktighet, f. Gudfrygtighed. Gudinna, -or, f. Gudinde. Gudmoder, Gummor, f. Gudmoder. Gudsdyrkan, f. Gudsdyrkelse. Gudsfruktan,

f. Gudsfrygt. Gudsföraktare, *s. pl. m.* og Gudsförakterska, -or, *f.* Gudsforagter. Gudsförgäten, *adj.* (T. Gottesvergessen), som glemmer Gud og hans Velgjerninger, gudsforgaaen; drf. Gudsförgätenhet, *f.* Gudsförnekare, *s. pl. m.* Gudsfornægter. Gudsförsmädare, Gudsförhädare, - *s. pl. m.* Gudsbespotter. Gudsförsmädande og -hädande, *n.* Gudsförsmädelse ell. hädelse, -r, *f.* Gudsbespottelse. Gudshädare, *s. pl. m.* og Gudshäderska, -or, *f.* Gudsbespotter. Gudslån, *n.* Gudsgaver. Gudson, Gudsøn. Gudstjenst, -er, *f.* Gudstjeneste.

Gudunge, -ar, *m.* Ederfugl.

Guffar, -ar, *m.* Gudfader.

Gulan, *def.* Aggeblommen.

Gul, *adj.* gul. Gulblek, *adj.* gulbleg, gulagtig. Gulhare, -ar, *m.* (en Plante) Kjellingetand. *Lotus corniculat.* Guling, Gylling, Gultrast, -ar, *m.* (en Fugl) Pirol. *Oriolus galbula.* Gulna, *v. n.* l. blive gul. Gulnäbba, -or, *f.* (en Fugl) Gulnæb. *Motacilla flavirostris.* Gulockra, *f.* gul Okker. Gulrandig, *adj.* gulstribet. Gulsiktig, *adj.* gulsottig. Gulsippa, -er, *f.* ranunkelartet Anemone. *Anemone ranunculoides.* Gulsjuk, *adj.* gulsottig. Gulsjuka, *f.* Gulsot, *m.* Gulsot. Gulsparf, -var, *m.* Gulspurv. Gulspink, -ar, *m.* Gulärla, -or, *f.* Gulspink, Vipstjert (en Fugl): *Motacilla flava.*

Guld, Gull, *n.* (J. Gull) Guld. Guldarbetare, *s. pl. m.* Guldarbejder. Guldarbete, *n.* Guldarbejde. Guldbagge, -ar, *m.* Guldbille (et Insekt). *Chrysomela.* Guldbeslagen, *adj.* guldbeslaaet. Guldbevingad, *adj.* guldbevinget. Guldborste, -ar, *m.* gul Evighedsblomst. Guldbleck, *n.* Guldblik. Guldbröllop, *s. pl. n.* Guldbryllup. Gulddocka, -or, *f.* (et Insekt) Guldorm. Gulddosa, -or *f.* Guldtaase. Gulddragare, *s. pl. m.* Guldtrækker. Guldfärg, *m.* Guldfarve. Guldfluga, d. s. s. Guldbagge. Guldfärgad, *adj.* guldfarvet. Guldglit, *m.* Guldglet. Guldgosse, (fortrolig) god Dreng. Guldgrufva, -or, *f.* Guldgrube. Guldhaltig, *adj.* guldholdig; drf. Guldhaltighet, *f.* Gullhane, -ar, *m.* Kjellingetand. *Lotus corniculata.* Gullhärig, *adj.* guldhaaret. Gullhvifva, -or, *f.* Nogleblomst, Haneleg, Kodriver. *Primula veris.* Guldkedja, -or, *f.* Guldkjæde. Guldklimp, -ar, *m.* Guldklump. Guldlutrare, *s. pl. m.* s. Guldskedare. Guldmakare, *s. pl. m.* Guldmager. Guldmälare, *s. pl. m.* et Slags Fisk. *Sparus aurata.* Guldplåt, -ar, *m.* Guldplade. Guldpapper, *n.* Guldpapir. Guldprickig, *adj.* guldspraglet. Guldprof, *n.* Guldprøve. Guldpudra, -or, *f.* gylden Stenbræk. *Chrysosplenium alternifolium.* Guldris, *n.* Gyldenris, Gyldenvindurt. *Solidago virgaurea.* Guldskedare, *s. pl. n.* (T. Goldscheider) Guldscheider. Guldslagare, *s. pl. m.* Guldslager. Guldslagarhinna, *f.* Guldslagerhud. Gullspira, -or, *f.* (Plante) Fredløs, Dueurt. *Lysimachia.* Guldstekel, -klar, *m.* Murhveps. *Chrysis.* Guldsmidd, *adj.* besat med Guld, galoneret. Guldtacka, -or, *f.*, Guldstång, -ånger, *f.* Guldbarre, Guldstang. Gulltraf, *m.* (en Plante) Natlys. *Oenothera biennis.* Guldvigt, *m.* Guldvægt. Väga sina ord på Guldvigt, overveje sine Ord nøje. Guldvaskare ell. -letare, *s. pl. m.* (T. Goldwäscher) Guldvasker. Guldåder, -ådra, *f.* (i Bjergv.) Guldaare.

Gumma, -or, *f.* gammel Kone; 2) undertiden spøgende: Kone, Hustru.
Gummor, *f.* d. s. s. Gudmoder.
Gump, -ar, *m.* Gump, Bagdel. **Gumpfena**, -or, *f.* Rumpefinne: *Penna analis.*
Gumrik, **Gumring**, *m.* tvoradet Byg: *Hordeum disticum.*
Gumse, -ar, *m.* Vædder, Bede.
Gundelref, *n.* Jordvedbende: *Glecoma hederacea.*
Gunga, -or, *f.* Gynge, Huske, Nrsk. 2) Gunge, Hængedynd. **Gungfly**, -n, *n.* Gunge, Hængedynd. **Gungbräde**, -n, *n.* Gyngebræt.
Gunga, *v. a.* & *n.* gynge, huske; drf. **Gungning**, *f.* Gyngen.
Gunst, *m.* Gunst, Gunstbevisning, Ynde. **Gunstbenägen**, *adj.* gunstig. **Gunstling**, -ar, *m.* Yndling.
Gunås! (ɔ: Gud nåde oss!) Gud naade os!
Gupp, *n.* Gimpen, Vippen.
Guppa, *v. n.* l. gimpe, vippe; drf. **Guppning**, *f.*
Gur, *m.* (i Bjergv.) de Mineralier, som Vandet undertiden fører opløst med sig.
Gurgla sig, *v. a.* l. gurgle sig. **Gurgeldryck**, *m.* **Gurgelvatten**, *n.* **Gurgelvand**. **Gurgling**, *f.* Gurglen.
Gurka, -or, *f.* Agurke. *Cucumis sativus.* **Gurksalat**, *f.* Agurksalat.
Gurkmeja, *f.* Gurkumei, Gulsotrod.
Gyckel, *n.* Gjøglen, Gjøgleri. **Gyckeldocka**, -or, *f.* Dukke hos Taskenspillere. **Gyckelaktig**, *adj.* gjøgleagtig. **Gyckelmakare**, *s. pl. m.* Gjøgler. **Gyckelspel**, *n.* Gjøglespil. **Gyckelverk**, *n.* Gjøgleværk.
Gyckla, *v. a.* l. (Z. kukla) gjøgle. **Gycklare**, *s. pl. m.* Gjøgler. **Gyckleri**, -er, *n.* Gjøgleri.
Gyllen, *m.* Gylden (et Slags Mynt).
Gyllende, **gyldene**, **gyllene**, *adj.* gylden. **G. ålder**, **Guldalder**. **Gyllendukt**, *m.* Brokade. **Gyllenränna**, -or, *f.* Hakkespæt (en Fugl). *Picus Major.* **Gyllenåder**, *f.* den gyldne Aare.
Gymnasist, -er, *m.* Studerende ved et Gymnasium.
Gynna, *v. a.* l. ynde, understøtte, beskytte.
Gynnande, *p. p. r.* gunstig.
Gynnare, *s. pl. m.* Velynder, Beskytter.
Gynnsam, *adj.* gunstig.
Gyttja, *f.* Dynd, Mudder. **Gyttjefull**, **gyttjig**, *adj.* dyndet, fuld af Dynd. **Gyttjepuss**, -ar, *m.* og **Gyttjegrop**, -ar, *m.* Dyndpøl.
Gyttra, *v. a.* l. ihop, sammensætte, forbinde. **Gyttra sig**, klæbe sig sammen, hænge sammen, vokse sammen; drf. **Gyttring**, *f.*
Gå, *v. n.* (går, gick ell. gock, *pl.* gingo, gått, gången) gaa. **Gå vilse**, tage Feil af Vejen. **Gå till handa**, gaa til Haande, være til Hjælp. **Gå igenom med**, drive igjennem. **Gå till sig sjelf**, gaa i sig Selv. **Det går ihop**, det lader sig gjøre. **Gå miste om en sak**, gaa glip af, Noget. **Gå om hvarannan**, krydse hinanden. **Gå om intet**, blive til Intet. **Gå om**, gaa forbi. **Gå till wägs**, gaa til Værks. **Gå ut med**, udholde, drive igjennem, faa Fremgang i Noget. **Gå utur ell. ur**, gaa af, f. E. Armen gik ur led, Armen gik af Led. **Gå åt**, gaa til, medgaa, fortæres. **Gå åt**, f. E. **Gå åt Staden**, gaa til Staden. **Gå illa åt någon**, medtage En, behandle En slet mishandle En. **Gående**, *n.* Gang. **Gå i gående**, gaa Skridt for Skridt.
Gåfva, -or, *f.* Gave. **Naturgåfva**, Naturgave. **Gåfvobref**, *s. pl. n.* Gavebrev.
Gål, (i dagl. Tale) d. s. s. Gård.
Gång, -or, ell. -er, *m.* Gang, f. E.

en Gång, en Gang, någon Gång, undertiden.

Gång, -ar, m. (J. Gángr) Gang, f. E. känna en på gången, kjende en paa Gangen. Hvälfd gång, Buegang.

Gånga, v. n. l. *def.* (*Supin.* gångit) i det juridiske Sprog for Gå, f. E. Gånga ed, aflægge Ed. Gånga sig, (i ældre D.: gange) bruges i gammeldags Sange og Viser for Gå, f. E. Den jungfru hon gångar sig i rosende gård.

Gångare, *s. pl.* m. Fodgjænger, 2) Ganger, Hest.

Gångart, m. Ertsens Leje ell. Gang i Jorden.

Gångbar, *adj.* gangbar. Gångbart pris, Torvepris. Gångbarhet, *f.* Gangbarhed.

Gångberg, *s. pl. n.* Gangbjerg.

Gångdagarna, *pl.* Gangdagene, Dagene i Fasteugen.

Gångfäste, -n, n. Gjænger, Led.

Gångjern, *s. pl. n.* Hængsel, Gangjern.

Gångskomakare, *s. pl.* m. omvandrende Skoflikker.

Gångspel, *s. pl. n.* Gangspil.

Gångstig, -ar, m. Gangsti.

Gångställe, n. Sted, hvor man ofte gaar.

Gångstol, -ar, m. Stol med Hjul under.

Gångvagn, -ar, m. Gangvogn.

Gångvecka, *f.* Fastеuge.

Gångväg, -ar, m. Gangvej.

Gångämne, n. (i Bjergv.) Gangerts.

Gära, -or, *f.* (J. Gári) Aare i Træer. Gärig, *adj.* fuld af Aarer.

Gära, v. *a.* l. rense fort Kobber ved Ilden, gare; drf. Gärning, *f.*

Gård, -ar, m. (J. Gardr) Gaard. Gårdsbo, -r, m. Gjaardboer. Gårdsbruk, n. Landhusholdning. Gårdsdräng, -ar, m. Gaardskarl. Gårdfari-handel, Bisekræmmerhandel, Handel af de omrejsende Vestgøther. Gårdsfogde, -ar, m. Forvalter. Gårdshund, -ar, m. Gaardhund. Gårds-tjuf, -var, m. Husltyv. Gårdvard, Gårvard, -ar, m. (hos Upsvearne: Gålval) Gaardvogter, 2) Gaardhund, Garvar Nrsk.

Gärhytta, -or, *f.* Ovn, hvor Kobberet gares eller renses. Gärhärd, -ar, m. Garherd. Gärkoppar, m. Garkobber. Gärmakare-ugn, Gärugn, -ar, m. Ovn, hvor Kobberet renses. Gärmakeri, n. Gärning, *f.* fort Kobbers Rensning. Gärslagg, n. Slagge, som falder af ved Kobberets Rensning.

Gärkock, -ar, m. (T. Garkoch), Spisevært, Marketenter. Gärkök, *s. pl. n.* (T. Garküche) Spisekvartér, Marketenteri.

Gärsot, m. (Sygdom) *Cœliaca pituitaria.*

Gärtall, -ar, m. harpiksfuld Forregran.

Gärtjuf, -var, m. Kvægtyv. Gärtjufnad, m. Kvægtyveri.

Gås, *pl.* Gäss, *f.* (J. Gás) Gaas. Gåsbröst, *s. pl. n.* Gåshalfva, -or, *f.* roget, speget Gaasebryst. Gåsdun, *s. pl. n.* Gaasedun. Gåsfett, n. Gaasefidt. Gäse, -ar, m. og Gåskarl, -ar, m. Gaase, Hannen blandt Gjæssene. Gåsister, n. Gasefedt. Gåskräs, n. Gaasekraas. Gåsunge, -ar, m. Gjæsling. Gåsögon, *pl.* Gaaseøjne. Gåsört, -er, *f.* Gaaseurt. *Potentilla anserina.*

Gässe, d. s. s. Gosse.

Gäta, -or, *f.* (J. Gáta) Gaade. Gätlik, *adj.* gaadefuld.

Gäcka, v. *a.* l. gäckas med, v. *d.* gjække, drille. Gäckeri, -er, n. Gjækkeri.

Gädda, -or, *f.* (J. Gedda) Gjedde. Gäddhufvud, n. Gjeddehoved. Gäddrag, n. Gjeddenæt. Gäddsnipa, -or, *f.* liden Gjedde. Gäddstörja, -or, *f.* stor Gjedde..

Gäf, *adj.* gangbar.

Gäl, -ar, *f.* (A. S. Gealas, Svæig), Gjælle. Gälhinna, -or, *f.* Gjællehinde.

Gäla, *v. a.* 1. gjælle, aftage Gjællerne.

Gäld, *m.* (J. Giald) Gjeld. Gälda, *v. a.* (gälder, gälde, guldit, gulden) betale, erstatte. Gälda skadan, erstatte Skaden. Gäldande, *n.* Betaling, Erstatning. Gäldenär, -er, *m.* Gjeldner, Skyldner. Gäldskyldig, *adj.* gjeldbunden, forgjeldet. Gäldstuga, -or, *f.* Gjeldsfængsel, Gjeldsarrest.

Gäll, *n.* f. E. Prestgäll, Præstegjeld.

Gäll, *adj.* klartlydende, gjennemtrængende. Gälla, *v. n.* 2. *1.* gjalde, skingre, skralde. En gällande röst, en klartlydende Stemme. Gälljudd, *adj.* d. s. f. Gäll. Gällskrik, *n.* høit, gjennemtrængende Skrig. Gällskrika, *v. n.* skrige høit og gjennemtrængende.

Gälla, *v. n.* 2. *1.* (J. gialda) gjelde.

Gälla, *v. a.* 1. (J. Gelda) gilde Gällare, *s. pl. m.* Gilder, En som gilder. Gällboskap, *n.* gildet Kvæg. Gälling, -ar, *n.* gildet Dyr, Gjæsling Nrsk. Gällgumse, -ar, *m.* gildet Væder, Bede.

Gällgjutare, d. s. f. Gelbgjutare.

Gänga, -or, *f.* Gjænge, Skruegjænge, Skruegang.

Gänglig, *adj.* tynd og smal, 2) slingrende. Gängse, *adj.* gjængs, brugelig.

Gärd, -er, *m.* Skat.

Gärda, *v. a.* 1. hegne med Gjerde, indgjerde, omgjerde. Gärdning, *f.* Indgjerdelse, Omgjerdelse.

Gärde, -n, *n.* indhegnet Ager, Agerland. Råggärde, Rugager.

Gärdsel, Gärdsle, *n.* Gjerdsel, Gjerdefang. Gärdselstång, -stänger, *f.*, Gärdselstör, -ar, *m.* Gjerdepæl, Gjerdestør Nrsk.

Gärdsgård, -ar, *m.* (hos Almuen Gärsgål, Nrsk. Skjigal) Gjerde. Gärdsgårdsstör, -ar, *m.* Gjerdepæl.

Gäsa, *v. n.* 2. *2.* (T. gäsen, gäschen) gjære (om Blodet), koge; drf. Gäsande, *n.* Gädeg, *m.* Surdejg. Gäskar, *s. pl. n.* Gjærekar. Gäsjord, og Gäslera, *f.* et Mineral, Brustere. Gäsmjölk, *f.* Oplagt Melk. Gäsning, *f.* Gjæring. Gäsnings-medel, *s. pl. n.*, Gäsningsämne, -n, *n.* Gjæringsmiddel. Gärum, *s. pl. n.* Gjæringssted.

Gäspa, *v. a.* 1. (J. Geispa) gispe. Gäspare, *s. pl. m.* En, som gisper; træt, søvnigt, dorsk Menneske. Gäspning, -ar, *f.*, Gäspande, *n.* Gisperi. Gäspsjuk, *adj.* tilbøielig til at gispe. Gäspsjuka, *f.* Gispesyge.

Gäspes, (Gästabuds), hos Almuen i Upland, f. E. bjuda til gäspes, byde til Gjest, byde til Gjestebud.

Gässling, -ar, *m.* Gjæsling.

Gäst, *m.* (A. S. Gyst, T. gäscht), Gjær. Gästbröd, *n.* Surbrød.

Gäst, -er, *m.* (A. S. Gest), Gjest. Gästa, *v. a.* 1. drage ind til som Gjest, besøge som Gjest, gjæste; 2) *v. n.* bo, losjere - i de ældre Skrifter - hjemsøge paa en fiendtlig Maade. Gästning, -ar, *f.* Gästabud, *s. pl. n.* Gjestebud. Gästbjuda, *v. a.* 3. byde til Gjest. Gästgifvare, *s. pl. m.* Gästgivarska, *f.* Gjestgiver, Gjestgiverske. Gästgifvaregård, -er, *m.* Gjestgivergaard, Skydsstation. Gästgifvar-ordning, *f.* Taxt for Gjestgivere. Gästgifveri, -er, *n.* Gjestgiveri, Gjestgiversted. Gästkammare, *m.*, Gästrum, *n.*, Gäststuga, -or, *f.* Gjesteværelse, Gjestekammer.

Göda, *v. a.* 2. *1.* (J. gæda, begave) gjøde, fede, mæste. Gödande, *n.* Gjødning, Mæsning, Fedning. Gödboskap, *n.* Kvæg, som fedes paa

Gtalden, Fedelvæg. Gödgalt, -ar, m. Fedegalt. Gödkalf, -var, m. Fedekalv. Gödning, f. Gjødning, (Gjerningen at gjøde), Fedning, Mæstning. Gödoxe, -ar, m. Fedeokse. Gödsel, m. Gjødning, Gjødsel, Gjødske, Mog. Gödselhäg, -ar, m. Mogdynge. Gödselkärra, -or, f. Mogkjærre. Gödselvagn, -ar, m. Mogvogn. Gödsla, v. a. l. gjøde, gjødske. Gödslande, n. Gjødskning, Gjødning. Gödstia, -or, f. Fedesti. Gödsvin, s. pl. n. Fedesvin.

Göjemånad, m. Februarmaaned, Gjøemaaned.

Gök, -ar, m. (J. Gaukr) Gjøg, Gauk Nrsk. Gökmat, m. Gjøgemad (en Plante). Gökblomster, s. pl. m. en Plante: *Lychnis flos cuculi*. Göksyra, f. (en Plante), Surkløver. Gökråg, m. Jomfruhaar. *Polytrichum commune*. Göktita, Göktyta, -or, f. (en Fugl) Vendehals, Drejhals D. Saagouk Nrsk. *Junx torquilla*.

Göl, -ar, m. dyb Moddingpøl.

Gömma, -or, f. Gömme, -n, n. Gjemme.

Gömma, v. a. 2. l. (J. geyma) gjemme.

Gömsle, -or, f. Gömsle, -n, n. Gömställe, -n, n. Gömvrå, -r, m. Gjemsel, Gjemmested.

Göpen, -pnar, m. (J. Gaupen) 1) den hule Haand, 2) Gjevn D., Goupen Nrsk. Haandfuld. Göpna, v. a. l.

Göra, v. a. 2. l. (gör, gjorde, gjort) (J. göra) gjøre. Må göra, lad saa være. Göra om intet, tilintetgjøre. Göra undan, gjøre fra sig. Göra åt, gjøre til, gjøre ved, bidrage til, udvirke, f. E. Jag kan intet göra deråt, Jeg kan ikke gjøre noget derved. Det gjorde åt, det hjalp. Göra, n. Forretning, Sysel, Arbejde. Görare, s. pl. m. Gjører, Gjerningsmand. Görande, n. Gjøren. Görande och lätande, Gjøren og Laden. Görlös, *adj.* arbeidsløs, som intet har at bestille; drf. Görlösa, f. Görlig, *adj.* gjørlig, mulig. Görlighet, f. Gjørlighed. Görning, f. Det är nu i görning, det er nu i Arbejde. Vinet är i görning, Vinen er i Gjæring. Göromål, s. pl. n. Forretning, Sysel, Arbejde.

Gös, -ar, m. (Sisk) Sandart D., Gjørs Nrsk. *Perca Lucioperca*, 2) Gos, Bogsprydsflag, 3) Klump smeltet Jern.

Gösta, n. pr. d. s. s. Gustaf.

Göt, *impf.* af gjuta.

Götha, *adj.* ell. *genit.* gothisk, f. E. Göthaland, Götha rike.

Göthe, *pl.* Göthar, eller Göther, Gother. Göthes, *genit.* de Gothers. Göthisk, *adj.* gothisk. Göthiska, f. det gothiske Sprog, 2) et gothisk Fruentimmer.

H.

Hacka, -or, f. Hakke,

Hacka, v. a. l. (A. S. haccam) hakke. Hacka tänder, klappre med Tænderne. Hacka på någon, idelig at dadle En. Hackande, n. og Hackning, Hakken, Hakning.

Hackbräde, -n, n. Hakkebræt.

Hackelse, n. Hakkelse. Hackelseki-

sta, -or, *f.* Hakkelsekiste. Hackelseknif, -var, *m.* Hakkelseskniv.

Hackho, -r, *f.* Hakkebræt.

Hackknif, -var, *m.* Hakkekniv.

Hackkorf, -var, *m.* Kjødpølse, Medisterpølse.

Hackmat, *m.* Hakkemad.

Hackspett, Hackspik, -ar, *m.* Spætte, Hakkespætte, Træpikker, (en Fugl) *Picus.* Grön Hackspett, Grønspæt. Svart Hackspett, Sortspæt, Træpikker.

Hackyxa, -or, *f.* liden Øks.

Haf, *s. pl. n.* (Ɜ. Haf) Hav. Hafsbandet, *n. defin.* Udløbet af rum Sø. Hafs-blomma, -or, *f.* et Slags Tang. *Byssus flos aquæ.* Hafsbeta, -or, *f.* Havbede. Hafs-botten, *m.* Havbund. Hafsdjup, *n.* Havdyb. Hafs-djur, *s. pl. n.* Havdyr. Hafs-fru, -ar, *f.* Havfru. Hafs-gud, *m.* Havgud, Hafs-gudinna, -or, *f.* Havgudinde. Hafshvirfvel, -flar, *m.* Havhvirvel, Havsvælg. Hafs-kant, *m.* Havside, Havkant. Hafs-kräk, *s. pl. n.* lidet Havdyr. Hafs-lök, *m.* Strandløg. *Scrilla.* Hafs-nymf, -er, *f.* Vandnymfe. Hafs-gränsa, *f.* Havbændel (en Tangart): *Zostera marina.* Hafs-snäcka, -or, *f.* Muslingskal, Sneglehus. Hafs-sqvalp, el. -svall, *m.* Skvulpen af Havet. Hafs-svin, *s. pl. n.* Marsvin, Delfin. Hafstjäder, -drar, *m.* Ælefrage D., Skarv Nrsk. *Pelicanus carbo.* Hafs-trut, -ar, *m.* Blaamaage D. Havmaase Nrsk. Hafs-vik, -ar, *m.* Havbugt. Hafs-ål, -ar, *m.* Langål. *Muræna Conger.* Hafs-örn, -ar, *m.* Fiskeørn. *Falco Albicilla.*

Hafre, *m.* Havre. Hafregröt, *m.* Havregrød. Hafrerot, *f.* Havrerød. *Tragopogon pratense.* Hafversoppa, *f.* Havresuppe.

Haft, *n.* (i dgl. Tale) skjødesløs og overilet Maade. Hafsa, *v. n.* l. handle skjødesløst og overilet. Haftig, *adj.* overilet og skjødesløs.

Haftorn, *m.* Tidse. Haftorn.

Hafva, *v. a. & aux.* (hafver el. har, hade, haft) [Ɜ. hafa] have. Hafva bort, skaffe bort; kaste bort.

Hafvande, *adj.* svanger, frugtsommelig. Göra hafvande, besvangre.

Hage, -ar, *m.* (Ɜ. Hagi) et til Græsgang indhegnet Stykke Jord.

Hagbok, -ar, *f.* Avnbog: *Carpinus Betulus.*

Hagel, *n.* Hagel. Hagelby, -ar, *m.* Hagelbyge. Hagelskur, -ar, *m.* (T. Hagelschauer,) Hagelbyst. Hagelsten, -ar, *m.* stort Hagelkorn. Hagla, *v. n.* l. hagle. Haglande, *n.* Haglen.

Hagtorn, *m.* (Pante) Havntorn, Hvidtorn.

Haj, *adj. indekl.* (dagl. Tale) forfærdet, bange.

Haj, -ar, *m.* Haj (en Fisk): *Squalus.*

Haja, *v. a.* l. haja sig, (i Sønpr.) fortone sig (om Landet); drf. Hajring, *f.*

Hajare, *s. pl. m.* til Skibe: en rundagtig Blok, med flere Huller i, hvori Talljerebene stikkes, og der bruges i Vant og Stag, Jomfru.

Haka, -or, *f.* (Ɜ. Haka) Hage, (den nederste Del af Ansigtet).

Haka, *v. a. r.* hage.

Hake, -ar *m.* (Ɜ. Haki) Hage, Krampe, Krog. Hakbult, -ar, *m.* Hagebolt. Hakebössa, -or, *f.* Hagebøsse (et Slags fordum brugelige svære Bøsser, som naar de affyredes lagdes paa en Gaffelstang). Hakring, -ar, *m.* Øsken, Malje.

Hal, *adj.* (Ɜ. Háll) glat, slibrig.

Hala, *v. a.* l. hale. Halning, *f.* Halen.

Half, *adj.* (Ɜ. half) halv. Halfva, -or, *f.* (i daglig Tale) Halvdel.

Halfannan, halvanden. **Halfbruten**, *adj.* halv afbrudt. **Halffull**, *adj.* halv beskjænket. **Halffönster**, *n.* Halvvindue. **Halfgalen**, *adj.* halvgal. **Halfgången**, *adj.* halvgaaen. **Halfhet**, *f.* Halvhed. **Halfklot**, *s. pl. n.* Halvklode. **Halflyckt**, *adj.* halv lukket. **Halfliden**, *adj.* halv forgangen. **Halfnaken**, *adj.* halvnøgen. **Halfnött**, *adj.* halvslidt. **Halfqväden**, *adj.* halvkvædet. **Halfrusig**, *adj.* halv beskjænket. **Halfrutten**, *adj.* halvraadden. **Halfsiden**, *n.* Halvsilke. **Halfskugga**, *f.* Halvskygge, svagere Skygge. **Halfsliten**, *adj.* halvslidt. **Halfspann**, *s. pl. m.* en Fjerdedel Tønde (Kornmaal). **Halfstop**, *s. pl. n.* Halvpot. **Halfstrumpa**, -or, *f.* Halvstrømpe. **Halfstöfvel**, -flar, *m.* Halvstøvle. **Halfsyskon**, *s. pl. n.* Halvsødskende. **Halfsyster**, -strar, *f.* Halvsøster. **Halfsåla**, *v. a.* 1. halvsaale. **Halfsåla**, or, *f.* Halvsaale. **Halftunna**, -or, *f.* Halvtønde. **Halftäckt**, *adj.* halv dækket. **Halftäckt vagn** (i daglig Tale **Halftäckare**, *m.*) Kalessjevogn. **Halfupphöjd**, *adj.* halvophøjet, for Exemp. **halfupphöjdt arbete**, halvophøjet Billedhuggerarbejde, Basreliefs. **Halfvingad**, *adj.* halvvingedækket. **Halfvuxen**, **Halfväxt**, *adj.* halvvoksen. **Halfvåning**, -ar, *f.* lavt Stokværk. **Halfvägs**, *adv.* halvvejs. **Halföppen**, *adj.* halv aaben. **Halföre**, -n, *n.* den mindste Mynt.

Halfnad, d. s. s. **Hälftenbruk**.

Halka, *v. n.* 1. glide.

Halke, *m.* **Halka**, *f.* glat slibrig Vej, Glathed, Slibrighed, **Haalke** Nrsk. **Halkig**, *adj.* glat, slibrig. **Halkning**, *f.* Gliden.

Hall, *m.* Kontor, hvor man besigter og stempler Manufakturvarer. **Hallmästare**, *s. pl. m.* den, der paasætter Stemplet i Fabrikerne. **Hallordning**, *f.* Reglement for Fabrikerne. **Hallrätt**, *m.* et Kollegium for Fabrikerne.

Hallon, *s. pl. n.* Hindbær D. Bringebær Nrsk. *Rubus idæus.*

Halm, *m.* Halm. **Halmband**, *s. pl. n.* Halmbaand. **Halmkärfve**, -ar, *m.* Halmneg. **Halmdös**, -ar, *m.* Halmstak. **Halmtak**, *s. pl. n.* Halmtag. **Halmtafs**, -ar, og **Halmtapp**, -ar, *m.* en Haandfuld Halm. **Halmvippa**, **Halmviska**, -or, *f.* Halmvisk, noget Halm sammensnoet i en Visk.

Halp, *imperf.* af **Hjelpa**.

Hals, -ar, *m.* Hals. **Hals öfver hufvud**, hovedkulds, over Hals og Hoved. **Halsband**, *s. pl. n.* Halsbaand. **Halsbrytande**, *adj.* halsbrækkende. **Halsbränna**, *f.* Halsbrynde. **Halsböld**, -er, *m.* Halsbyld. **Halsduk**, -ar, *m.* Halstørklæde. **Halsgrop**, -ar, *m.* Nakkegrube, den Fordybning, som Nakken danner. **Halsked**, -er, *f.* **Halskedja**, -or, *f.* Halskjæde. **Halsknota**, -or, *f.* Halshvirvel. **Halsknöl**, -ar, *m.* Adamsæble. *Pomus Adami*, 2) Halsbyld. **Halskrage**, -ar, *m.* Halskrave. **Halskörtel**, -tlar, *m.* Halskjertel. **Halsremsa**, -or, *f.* Halsstrimmel. **Halssak**, -er, *f.* Livssag. **Halssjuka**, *f.* Halssyge. **Halsstyf**, *adj.* stiv i Halsen, 2) halsstarrig, stivsindet; drf. **Halsstyfhet**, *f.* **Halssvulst**, -er, *m.* Halsbyld. **Halstäppa**, *f.* den Sygdom ej at kunne svælge. **Halsvred**, *n.* Halsfordrejelse. **Halsåder**, -ror, *f.* Halsaare.

Halsar, *pl.* Halse (ombord paa Skibe).

Halster, *s. pl. n.* et Redskab med Fødder, som sættes over Gløder for at riste Fødemidler paa, Rist. **Halsterstek**, -ar, *m.* Steg, stegt paa Risten. **Halsterstekt**, *adj.* stegt paa Rist.

Halstra, *v. a.* 1. riste. **Halstring**, *f.* Ristning.
Halt, *m.* indvortes Værd, Gehalt.
Halt, *m.* Standsning, Holdt.
Halt, *interject.* holdt!
Halt, *neutr.* af **Hal**, glat.
Halt, *adj.* halt. **Låghalt**, lam i Hofterne. **Halta**, *v. n.* 1. (J. halta) halte. **Haltande**, *n.* Halten.
Haltig, *adj.* holdig, f. E. jernhaltig, jernholdig.
Hammare, -mrar, *m.* (J. Hamar) Hammer, 2) Hammerværk, Hammermelle. **Hammarslagg**, *n.* Hammerskjæl, Slagge. **Hammarsmedja**, -or, *f.* **Hammarverk**, *s. pl. m.* Hammermelle, Hammerværk.
Hamn, -ar, *m.* Skygge, Skyggebillede, **följa i hamn och häl**, følge i Hælene.
Hamn, -ar, *m.* (J. Hafn) Havn. **Hamna**, *v. n.* 1. havne. **Hamnfogde**, -ar, *m.* Havnefoged. **Hamnmästare**, *s. pl. m.* Havnemester.
Hampa, *f.* Hamp. *Cannabis sativa.* **Hampbråka**, -or, *f.* Hampebrage, Redskab til at brage Hamp med. **Hamphäckla**, -or, *f.* Hampehegle. **Hamphäcklare**, *s. pl. m.* som hegler Ham. **Hamplärft**, -er, *n.* Hampelærred. **Hampspöke**, -n, *n.* **Hamptroll**, *s. pl. n.* Figur, som i en Hampager oprejses til at skræmme Fugle. **Hampskötsel**, *m.* Hampeavl. **Hampstjelk**, -ar, *m.* Hampestilk. **Hampticka**, -or, *f.* Irisk, Tornirisk, Sidserønnike (en Fugl): *Fringilla cannabina.* **Hampåker**, -krar, *m.* Hampeager. **Hampört**, -er, *f.* Hampenelde (en Plante): *Galeopsis tetrahitis.*
Hampa sig, *v. r.* 1. (dagl. T.) lykkes, flaske sig Nrsk.
Hanbjelke, -ar, *m.* Tagstol.
Hand, *pl.* **Händer**, *f.* Haand. **Efterhand**, lidt efter lidt. **För hand**, **Tillhands**, ved Haanden. **Til handa**, til Haande, 2) ihænde f. Ex. **Komma tillhanda**, komme ihænde. **Lägga hand vid ett arbete**, lægge Haand paa et Arbejde. **Gifva på hand**, give paa Haanden. **Förhand**, **Förhanden**, for Haanden. **Hand emellan**, fra Haand til Haand. **Gifva vid handen**, tilkjendegive. **Handagärd**, *m.* (i det jur. Sprog) det at lægge Haand paa Noget, tage fat paa Noget. **Handarbete**, -n, *n.* Haandarbejde. **Handaslöjd**, -er, *f.* Haandarbejde, Manufaktur. **Handbok**, -böcker, *f.* Haandbog. **Handduk**, -ar, *m.* Haandklæde. **Handfallen**, *adj.* (dagl. Tale) modfalden, **Handfast**, *adj.* haandfast. **Handfasthet**, *f.* Haandfasthed. **Handfat** *s. pl. n.* Vaskefad. **Handfull**, *m.* Haandfuld. **Handfäste**, -n, *n.* Haandfang. **Handfästning**, -ar, *f.* Haandfæstning. **Handgemäng**, *s. pl. n.* Haandgemæng. **Handgevär**, *s. pl. n.* Haandgevær. **Handgriplig**, *adj.* haandgribelig. **Handgrop**, -ar, *m.* **Handgöp**, -ar, *m.* det Hule i Haanden. **Handhafva**, *v. a.* 2. haandhæve. **Handhafvande**, *n.* Haandhævelse. **Handhafvare**, *s. pl. m.* Haandhæver. **Handhäst**, -ar, *m.* Haandhest. **Handklappning**, -ar, *f.* Haandklap. **Handklåfvar**, *pl.* Haandjern, Jern som lægges om Hænderne paa Forbrydere. **Handkläde**, -n, *n.* Haandklæde. **Handkorg**, -ar, *f.* Hankekurv, som bæres i eller over Haanden. **Handkort**, *s. pl. n.* Haandkort. **Handkraft**, *m.* Haandkraft. **Handkramning**, -ar, *f.* Haandtryk. **Handkyss**, -ar, *m.*, **Handkyssning**, *f.* Haandkys. **Handlag**, *n.* Nemhed til at bruge Hænderne, Haandlag Nrsk. **Handled**, -er, *f.* Haandled. **Handleda**, *v. a.* 2. 1. fig.: lede, føre ved Haanden, manudusere, vejlede.

Handledare, *s. pl* m. Manuduktor. **Handledning**, *f.* Manuduktion, Vejledning. **Handlofve**, -ar, *m.* Haandled. **Handlykta**, -or, *f.* Haandlegte. **Handlägga**, *v. a.* 2. *l.* lægge Haand paa, tage fat paa; drf. **Handläggning**, *f.* **Handlös**, *adj.* som intet har at holde sig fast ved. **Handpenning**, m. ell. **Handpenningar**, *pl.* Haandpenge, 2) Lommepenge. **Handplagga**, -or, *f.* Haanddask. **Handqvarn**, -ar, *m.* Haandkværn. **Handräckning**, -ar, *f.* Haandrækning. **Handsecreterare**, *s. pl.* m. (i dagl. Tale: Handsekter) Haandsekretær, Haandskriver. **Handskrift**, -er, *f.* Haandskrift. **Handskrifven**, *adj.* haandskreven. **Handskära**, -or, *f.* Sigd, Skyru Nrsk. **Handslag**, *s. pl. n.* Haandslag. **Handslög**, *adj.* nem i Haandgjerning. **Handspak**, -ar, *m.* Haandspage. **Handspruta**, -or, *f.* Haandsprøjte. **Handsåg**, -or, *m.* Haandsaug. **Handtag**, *s. pl. n.* Haandtag. **Handtlanga**, *v. n.* 1. være Haandlanger. **Handtlangare**, *s. pl.* m. Haandlanger. **Handtvagning**, -ar, *f.* Hændernes Tvæn. **Handtverk**, *s. pl. n.* Haandværk. **Handtverkare**, *s. pl.* m. Haandværker. **Handtverks-skrå**, -n, *n.* eller **-lag**, *s. pl. n.* Haandværkslaug. **Handvatten**, *n.* Vaskevand. **Handveta**, -or, *f.* Plovstjert. **Handvändning**, -ar, *f.* Haandevending. **Handyxa**, -or, *f.* Haandøks.

Handel, *m.* Handel. **Handelsanda**, *f.* Handelsaand. **Handelsbod**, -ar, *f.* Butik. **Handelsbokhållare**, *s. pl. m.* Handelsfuldmægtig. **Handelsbolag**, *s. pl. n.* Handelsselskab, Handelskompagni. **Handelsfarare**, *s. pl.* m. 1) en rejsende Kjøbmand, 2) Handelsskib, Koffardifartøj. **Handelsskepp**, *s. pl. n.* Handelsskib. **Handelsvetenskap**, *f.* Handelslære. **Handelsväg**, -ar, *f.* Handelsvægt. **Handlare**, *m.* Handlerska, *f.* bruges kun i Sammensætninger, f. Ex. **Bokhandlare**, Boghandler, **Mode-handlerska**, Modehandlerinde. **Handling**, -ar, *f.* Handling. **Handlingar**, *pl.* Aktstykker, Forhandlinger, Dokumenter. **Handlande**, *s. pl.* m. Kjøbmand.

Handom, *gammel Dativ* for Händer, ha i handom, have i Hænderne.

Handskas, *v. d.* 1. (i dagl. Tale) prøve Haandstyrke med hinanden.

Handskmakare, *s. pl.* m. Handskemager.

Handsöl, *n.* (J. Handsal, Løvte ved Haandtag) Handsel, de første Penge en Sælgende modtager om Dagen.

Handtera, *v. a.* 1. (J. handtéra) haandtere. **Handtering**, -or, *f.* Haandtering. **Handtérlig**, *adj.* nem at bruge med Hænderne, haandtérlig.

Handtlangare, m. fl. se under Hand.

Hank, -ar, *m.* Hank, Vidjebaand.

Hann, *impf.* af Hinna.

Hanne, -ar, *m.* Han, et Dyr af Hankjønnet.

Hant, (i dgl. Tale) for Hann af Hinna.

Happla, *v. n.* 1. happe, hakke, stamme, vakle, gaa i Staa. **Haplande**, *n.*

Hardt, *adv.* tæt hos, nær ved. **Hardt när**, ganske nær.

Hare, -ar, *m.* Hare. **Harfot**, **-fötter**, *m.* Harefod. **Harfång**, *m.* Redskab til at fange Harer. **Harhjerta**, *f.* Harehjerte, figurl. om den, som er meget fejg. **Harkona**, -or, *f.* Hunhare. **Harhund**, -ar, *m.* Mynde. **Harhynda**, -or, Hunmynde. **Harkrank**, -ar, *m.* Stankelben D. Myghanke Nrsk. (et Insekt): *Tipula*. **Harkål**, *m.* Haremad: *Lapsana communis*. **Harmunt**, *adj.* som har Hareskaar eller Kløft i Læben, haremundet; drf. **Harmunthet**, *f.* **Harskår**, *n.* Hareskaar. **Harmynta**,

f. vild Baſilikon. *Thymus acinus.* Harpungar, *pl.* (en Plante) Blæreurt, Smelleblomſter. *Cucubalus Behen.* Harsyra, *f.* Syreſkreppe (Urt). Haruggla, -or, *f.* et Slags Ugle. Haräpple, -n, *n.* Troffel (en Art Jordſvp). Harvärjan, *def.* taga till harvärjan, gribe Flugten, ſmøre Haſer, (T. das Haſenpanier ergreifen).

Harf, -var, *f.* Harv. Harfva, *v. a.* l. (J. horfa, trække, ſlæbe) harve. Harfning, *f.* Harvning. Harfpinne, -ar, *m.* Harvetand.

Harfång, ſe under Hare.

Harka, -or, *f.* Lugejærn, Lugeſpade, Rive.

Harka, *v. a.* l. luge, rive, kratte. Harkning, *f.* Lugning.

Harkla, *v. n.* l. harke. Harklande, *n.* Harkling, *f.* Harken.

Harkrank, ſe under Hare.

Harm, *m.* Harme. Harmas, *v. d.* l. harme ſig, harmes. Harmlig, *adj.* harmelig. Harmlös, *adj.* harmfri. Harmsen, *adj.* harmfuld.

Harmunt, ſe under Hare.

Harnesk, *s. pl. n.* Harniſk.

Harpa, -or, *f.* (Isl. Harpa) Harpe. Harpolekare, Harpspelare, og Harponiat, *s. pl. m.* Harpeſpiller.

Harpa, *v. a.* l. harpe, renſe gjennem en Harpe.

Harpex, Harpöjs, Harpös, *m.* Harpiks. Harpöjsa, *v. a.* l. beſtryge med Harpiks.

Harpun, -er, *m.* Harpun. Harpunera, *v. a.* l. kaſte Harpunen, fange med Harpun. Harpunerare, *s. pl. m.* Harpunförare, *s. pl. m.* Harpunerer, Harpunkaſter.

Harr, -ar, *m.* (en Fiſk) Spell, Stalling D. Harr Nrſk. *Salmo Thymalus.*

Harska, *v. n.* l. harke. Harskning, *f.* Harken.

Harts, *n.* Harpiks. Hartsa, *v. a.* l. beſtryge, overdrage med Harpiks; drf. Hartsning, *f.*

Has, -ar, *m.* Haſe. Hasa, *v. a.* l. hugge Haſerne over paa; hasa sig ned för en lina, lade ſig glide ned af en Line.

Haslera, *v. n.* l. drive Spøg med, harſellere.

Hasp, Haspe, -ar, *m.* Haspa, *f.* Hage til Dør, Vindue o. ſl.

Haspel, -plar, *m.* (T. Haſpel) Haspe, Garnhaspe. Haspla, *v. n.* l. haspe.

Hassel, -slar, *m.* Haſſel. Hasselkäpp, -ar, *m.* Haſſelſtok. Hassellyst, -ar, *m.* et Slags Plante: *Lychnis digica Lin.* Hasselnöt, -ter, *f.* Haſelnød. Hasselskog, -ar, *m.* Haſelſkov.

Hast, *m.* Haſt. Hasta, *v. n.* l. (Isl. hasta) haſte. Hastighet, *f.* Haſtighed.

Hat, *n.* (J. Hatr) Had. Hata, *v. a.* l. (A. S. hatian) hade. Hatare, *s. pl. m.* Hader. Hatfull, *adj.* hadefuld, hadſk.

Hatt, -ar, *m.* (J. Hatr) Hat. Hattband, *s. pl. n.* Hattebaand. Hattfoder, *s. pl. n.* Hattefoder, Foder i en Hat, 2) Hatteſutteral, Hatteæſke. Hattkull, -ar, *m.* Hattepuld. Hattmakare, *s. pl. m.* Hattemager. Hattmakeri, *n.* Hattemageri. Hattskyfve, -n, *n.* Hatteſkygge. Hattsnöre, -n, *n.* Hatteſnor. Hattstoferare, *s. pl. m.* Hatteſtafferer, Hatopſætter. Hatt-tok, *m.* Hatteſilt.

Hed, -ar, *m.* Hede, Lynghede.

Hedda, *n. pr. f.* Hedvig.

Heden, *adj.* heden, hedenſk. Hedentima, *f.* Hedenſkabets Tid. Hedenhös, Hedenold.

Heder, *f.* (en Plante) Vedbende.

Heder, *m.* Hæder. Hedersbeställning, -ar, *f.* Æresbeſtilling, Ærespoſt. Hedersbetygelse, -r, *f.* -bevisning,

-ar, *f.* Æresbevisning. Hedersledamot, -möter, *m.* Æresmedlem. Hedersgubbe, -ar, *m.* hæderlig, fortjent Olding. Hedersgumma, -or, *f.* hæderlig, gammel Kone. Hederskänsla, *f.* Æresfølelse. Hedersnamn, *s. pl. n.* Hædersnavn. Hedersord, *n.* Æresord. Hederssak, Æressag. Hedersam, *adj.* hæderlig, agtbar. Hedersamhet, *f.* Hæderlighed. Hederskuld, -er, *m.* Æresgjeld. Hedersställe, -n, *n.* Hædersposst. Hederstecken, *n. pl. n.* Æres-tegn. Hederstrappa, *f.* Æres-trin. Hedersvakt, *m.* Æresvagt.

Hejd, *m.* Moderation, Tæmmen, Betvingen.

Hejda, *v. a.* 1. holde tilbage, stanse, tæmme, betvinge, stagge N.

Hejduk, -ar, *m.* Hejduk.

Hel! *interj.* hil!

Hel, *adj.* hel. Hel och hållen, hel og holden. Helsyskon, *n.* Helsødskende.

Hela, *s. a.* 1. hele, læge. Helande, *n.* Helen.

Helbregda, *adj.* sund, karsk, ved Helbred.

Heldag, i dagl. Tale for Helgedag.

Helfvete, Helfvite, *n.* (A. S. Hellevite) Helvede.

Helg, *f.* Fest, som høitideligholdes ved Gudsdyrkelse. Helg N.

Helga, *v. a.* 1. hellige. Helgande, *n.* Helgelse, *f.* Helliggjørelse.

Helgaften, *m.* Helligaften.

Helgd, *f.* Hellighed, Ubrødelighed, Uforkrænkelighed. Hålla i helgd, holde i ubrødelig Efterlevelse.

Helgedag, -ar, *m.* Helligdag.

Helgedom, -ar, *m.* Helligdom.

Helgeflundra, -or, *f.* Helleflynder, Kveite N.

Helgelse, se under Helga.

Helgerån, *s. pl. n.* Kirkeran.

Helgesmål, *s. pl. n.* Helligaften.

Helgmessa, *f.* Hellermisse, Alle Helgens Dag.

Helgon, *s. pl. n.* Helgen. Helgonmessa, *f.* Helgenmisse, Alle Helgens Dag.

Hel-gryn, *s. pl. n.* Byggryn.

Hel-gjuten, *adj.* støbt heelt igjennem, massiv.

Heljeflundra, -or, *f.* Helleflynder, Kveite N. *Pleuronectes Hippoglossus.*

Helig, *adj.* (A. S. halig) hellig. Heliggöra, *v. a.* 2. 3. helliggjøre. Heliggörare, *s. pl. m.* Helliggjører. Helliggörelse, *m.* Helliggjørelse. Helighet, *f.* Hellighed.

Helklöfvad, *adj.* som har hel Hov.

Hell! *interj.* hil!

Helleknoppar, *pl.* (en Plante) Bjergkrip D., Haklok N. *Sedum reflexum.*

Heller, hellre, *compar.* hellere.

Helm, *m.* (Kemi) Kapel.

Helna, *v. n.* 1. heles, læges. Helnande, *n.* Helning, *f.*

Helplåster, *n.* Lægeplaster.

Helsa, *v. a. & n.* 1. (J. heilsa) hilse. Helsning, -ar, *f.* Hilsen.

Helsa, *f.* (J. Heilsa) Sundhed. Helsobrunn, -ar, *m.* Sundhedsbrønd. Helsodag, *m.* sund Dag, Helsedag Nrsk. Helsogudinna, *f.* Sundhedsgudinde. Helsosam, *adj.* sund, gavnlig for Sundheden. Helsosamhet, *f.* Gavnlighed for Sundheden, sund Egenskab. Helsokälla, -or, *f.* Sundhedskilde. Helsovatten, *n.* Sundhedsvand.

Helskinnad, *adj.* helskinnet, hel og holden.

Helst, *adv. superl.* helst; 2) *konj.* fordi, helst, eftersom.

Helsyster, -strar, *f.* Helsøster.

Hem! *interj.* hm!

Hem, *s. pl. n.* (J. Heimi) Hjem. Hem, *adv.* (J. heim) hjem. Hemafvel, *m.* indenlandsk Avl. Hembakad, *adj.*

hjemmebagt. **Hembjuda**, *v. a.* 3. (-bjuder, -bjöd ell. -böd, -bjudit ell. -budit) byde hjem, 2) tilbyde den, som har Forkjøbs Ret; drf. **Hembud**, *s. pl. n.* **Hembrygd**, *adj.* hjemmebrygget, 2) *m.* hjemmebrygget Øl. **Hembygd**, *m.* Hjemstavn, Hjemsted. **Hembördig**, *adj.* indenlandsk, indfødt. **Hemdufva**, -or, *f.* tam Due. **Hemfall**, *n.* Hjemfald. **Hemfalla**, *v. n.* 3. (-faller, -föll, -fallit) hjemfalde. **Hemfallande**, *n.* Hjemfald. **Hemfågel**, -glar, *m.* tam Fugl, 2) indenlandsk Fugl. **Hemfred**, *m.* Husfred. **Hemfreds-brott**, *m.* Brud paa Husfreden. **Hemfödd**, *adj.* indfødt. **Hemföding**, -ar, *m.* en Indfødt. **Hemfödslorätt**, *m.* Indfødsret. **Hemföljd**, -er, *n.* Hjemgift, Medgift. **Hemföra**, *v. a.* 2. *l.* hjemføre. **Hemförlofva**, *v. a.* 1. give Forlov til at drage Hjem; drf. **Hemförlofning**, *f.* Hjemlov. **Hemgift**, *m.* Hjemgift, Udstyr. **Hemgjord**, *adj.* hjemmegjort. **Hemgång**, *m.* Husfredsbrud. **Hemifrån**, *adv.* hjemmefra. **Hemkall**, *n.* Penge, som de Soldater, der ikke af Staten have Boliger, tilstaaes i dieses Sted. **Hemkalla**, *v. a.* 1. hjemkalde. **Hemkallelse**, *f.* Hjemkaldelse. **Hemkomst**, *f.* Hjemkomst. **Hemkomst-öl** og **Hemkom-öl**, *n.* Gjæstebud, som de Nygifte gjøre Dagen efter Bryllupet. **Hemlof**, *n.* Hjemlov. **Hemlefnad**, *m.* Hjemlevnet. **Hemlystnad**, *n.* Hjemlængsel. **Hemort**, *m.* Hjemsted, Hjemstavn. **Hemqvarn**, -ar, *f.* Huskværn, Haandmølle. **Hemresa**, *f.* Hjemrejse. **Hemsed**, -er, *m.* Landsens Skik. **Hemsjuk**, *adj.* hjemsyg. **Hemsjuka**, *f.* Hjemsyge, Hjemve. **Hemskicka**, *v. a.* 1. hjemsende; drf. **Hemskickning**, *f.* **Hemskjuta**, *v. a.* 3. (-skjuter, -skjöt, -skjutit) og **Hemställa**, *v. a.* 2. *l.* overlade til. **Hemställande**, *n.*, **Hemställan** og **Hemställning**, *f.* Overladen til. **Hemsökn**, *d. f. s.* Hemgång. **Hemsynd**, -er, *f.* Skjødesynd. **Hemsöka**, *v. a.* 2. *l.* hjemsøge; drf. **Hemsökning**, -ar, *f.* Hjemsøgelse. **Hemtamd**, *adj.* tam, hjemmevant. **Hemvist**, *s. pl. n.* Hjemsted. **Hemvand**, *adj.* hjemmevant. **Hemväfd**, *adj.* hjemmevævet. **Hemväfnad**, *m.* hjemmevævet Lærred. **Hemväg**, *m.* Hjemvej. **Hemåt**, *adv.* hjemad, til Hjemmet.

Hemlig, *adj.* hemmelig. **Hemlighet**, -er, *f.* Hemmelighed. **Hemlighetsfull**, *adj.* hemmelighedsfuld.

Hemma, *adv.* (Ɔ. heima) hjemme. **Hemmastadd**, *adj.* hjemmevant.

Hemman, *s. pl. n.* Gaard paa Landet, Bondegaard. **Hemmansbruk**, *n.* Gaardbrug. **Hemmansbrukare**, *s. pl. m.* Gaardbruger. **Hemmansränta**, -or, *f.* Grundskat. **Hemmansägare**, *s. pl. m.* Ejer af en Bondegaard. **Hemmantal**, *n.* Jordens Størrelse med Hensyn til Afgifternes Bestemmelse, Matrikultal.

Hemsk, *adj.* vild, gysopvækkende, forstyrret, nedslagen; drf. **Hemskhet**, *f.*

Hemul, *n.* Hjemmel. **Stånda hemul**, hjemle, garantere. **Hemula**, *v. a.* 1. hjemle. **Hemulsman**, *m.* Hjemmelsmand.

Hemvist m. fl. se under **Hem**.

Henig, *adj.* f. Ex. **henigt bröd**, flet bagt Brød, Brød med Staalrand.

Herde, -ar, *m.* (Ɔ. hirda, bevogte), Hyrde. **Herdinna**, -or, *f.* Hyrdinde. **Herdebref**, *s. pl. n.* Hyrdebrev. **Herdedikt**, *m.* Hyrdedigt. **Herdekoja**, -or, *f.* Hyrdehytte. **Herdelefnad**, *m.* Hyrdelevnet. **Herdepipa**, -or, *f.* Hyrdepibe. **Herdestycke**, -n, *n.* Hyrdestykke. **Herdestaf**, -var, *m.* Hyrdestav. **Herdestånd**, *n.* Hyrdestand. **Herdesång**, -er, *m.* Hyrdesang. **Herdeqväde**, -n, *n.* Hyrde-

sang. Hyrdedigt. Herdespel, *s. pl. n.* Hyrdespil. Herdetimma, *f.* Hyrdestund. Herdevisa, -or, *f.* Hyrdevise.

Herradöme, *n.* (J. Herradæmi) Herredomme.

Herravälde, *n.* Herredomme.

Herre, -ar, *m.* Herre. Herran, Herrans (bibl.) for Herren, Herrens. Herranom, gammel og bibl. *dativ* for Herren; f. E. tacker Herranom, takker Herren, Gud. Han är i Herranom, han er død. Herrfolk, *pl. n.* fornemme Folk. Herresäte, *n.* Herresæde. Herretjenare, *s. pl. m.* Lakej. Herrvälde, *n.* Aristokrati.

Herrlig, *adj.* herlig. Herrlighet, -er, *f.* Herlighed.

Herrska, *v. a.* 1. herske. Herrskande, *n.* Hersken. Herrskare, *s. pl. m.* Hersker; Herrskarinna, -or, *f.* Herskerinde.

Herrskap, *n.* Herskab.

Herrsklysten, *adj.* herskesyg. Herrsklystnad, *f.* Herskesyg.

Hers, *f.* Hirs.

Hertig, -ar, *m.* Hertug. Hertigdöme, -n, *n.* Hertugdomme. Hertiginna, -or, *f.* Hertuginde. Hertiglig, *adj.* hertuglig.

Hes, *adj.* hæs. Heshet, *f.* Hæshed. Heshosta, *f.* tør Hoste.

Hessare, *s. pl. m.* en Hesser, fra Hessen.

Hessja, *v. n.* 1. puste, være stakaandet, higste Mrk.

Het, *adj.* (J. heitr) hed.

Heta, *v n* 2. (heter, het el. hette, hetit, hetat) [J. heita] hede.

Hetlefrad, *adj.* hidsig, ilsindet.

Hetna, *v. a.* 1. hidse. Hetsig, *adj.* hidsig. Hetsighet, *f.* Hidsighed.

Hetta, *f.* Hede. Hettblemma, -or, *f.* Hedeblegne.

Heta, *v. a.* 1. vække stærk Varme, hidse.

Hetvägg, *m.* (T. Heißwecken) Fastelavnsvoller og Melk.

Hexa, *v. a.* 1. hekse. Hexa, -or, *f.* Hekse, Hexmakare, Hexmästare, *s. pl. m.* Heksemester, Troldmand.

Hicka, *f.* Hikke. Hicka, *v. n.* 1. hikke. Hickning, -ar, *f.* Hikken.

Hide og Hid, *n.* (J. Hydi, Dyreleje), Hi.

Hjelm, -ar, *m.* Hjelm. Hjelmbagge, -ar, *m.* (et Insekt) Skjoldbille, *Cassida*. Hjelmgaller, *s. pl. n.* Hjelmgitter. Hjelmprydnad, *m.* Hjelmsmykke. Hjelmsmidd, *adj.* hjelmdækket.

Hjelp, *m.* Hjælp. Hjelpa, *v. a.* 3. (hjelper, hjelpte el. halp, hjelpt el. hulpit) hjælpe. Hjelpas åt, hjælpe hinanden. Hjelpare, *s. pl. m.* Hjælper. Hjelpbevisning, -ar, *f.* Ydelse af Hjælp. Hjelphustru, -r, og Hjelpkärring, -ar, *f.* Hjælpekone, Gangkone. Hjelpkarl, -ar, *m.* Haandlanger. Hjelplig, *adj.* temlig, taalelig. Hjelplös, *adj.* hjælpeløs. Hjelplöshet, *f.* Hjælpeløshed. Hjelpmedel, *s. pl. n.* Hjælpemiddel. Hjelpprest, -er, *m.* personel Kapellan. Hjelpreda, *f.* Udflugt, Forevending, det hvormed man hjælper sig ud af en Sag. Hjelpreda sig, *v. r.* 2. *i.* hjælpe sig ud af en Sag. Hjelpsam, *adj.* hjælpsom. Hjelpsamhet, *f.* Hjælpsomhed. Hjelpsändning, -ar, *f.* Undsætning. Hjelptroppar, *pl.* Hjælpetropper.

Hjelte, -ar, *m.* Helt. Hjeltinna, -or, *f.* Heltinde. Hjeltebedrift, -er, *m.*, Hjeltebragd, -er, *m.*, Hjeltedat, -er, *m.* Heltebedrift, Heltedaad. Hjeltedikt, -er, *m.* Heltedigt. Hjeltedygd, -er, *f.* Heltedyd. Hjeltemod, *n.* Heltemod. Hjeltemodig, *adj.* heltemodig. Hjeltesaga, -or, *f.* Kæmpesaga. Hjelteälder, *m.* Heltealder.

Hjerna, -or, *f.*, Hjerne, *m.* Hjerne. **Hjernbrand**, *m.* Hjernebetændelse. *Cephalitis.* **Hjernbrott**, *n.* Hjernbry og Hjernbråk, *n.* Hjernebrud, Hovedbrud. **Hjernhinna**, *f.* Hjernehinde. **Hjernhvarf**, *n.* Hovedsvimmel. **Hjernskål**, -ar, *f.* Hjerneskal, Skolt N. **Hjernspöke**, -n, *n.* Hjernespind. **Hjernvilla**, *f.* Hovedsvimmel.

Hjerta, -n, *n.* (J. Hjarta) Hjerte. *Genit.* **Hjertans**, (*Bellm.* **Hjertandes**) bruges i Sammensætninger, f. E. hjertans gerna, hjertens gjerne. **Hjertfrätande**, *adj.* som gaar til Hjertet. **Hjertgrop**, *m.* Hjertegrube. **Hjerthinna**, *f.* Hjertehinde; *pericardium.* **Hjertinnerlig**, *adj.* (T. herzinnig) hjertelig. **Hjertkammare**, -mrar, *m.* Hjertekammer. **Hjertklappning**, *f.* Hjertebanken. **Hjertklämning**, *f.* Hjertebeklemmelse.

Hjertlig, *adj.* hjertelig. **Hjertlighet**, *f.* Hjertelighed.

Hjertnjupen, *adi.* (i daglig Tale) hjerteklemt, blød, som let rores; drf. **Hjertnjupenhet**, *f.*

Hjertpulsåder, *f.* Hjertepulsaare.

Hjertrot, *f.* Hjerterod.

Hjertrörande, *adj.* hjerterørende.

Hjertskott, *s. pl. n.* Hjerteskud.

Hjertsköld, -ar, *m.* (Vaabenk.) Hjerteskjold.

Hjertsprång, *n.*, **Hjertspänning**, *f.* Trykning for Hjertet.

Hjertstyng, *s. pl. n.* Hjertesting.

Hjertstok, *m.* Hovedpillen i en Bygning.

Hjertsäck, -ar, *m.* Hjertepung.

Hjertstöt, *m.* Hjerteslod.

Hjertunge, *m.* (et Kjærtegnsord) Hjertebarn, Hjesten.

Hjerttjuf, -var, *m.* Hjertetyv.

Hjertelskelig, *adj.* hjertelig elsket.

Hjertängslan, *f.* Hjerteangst. **Hjertängslig**, *adj.* hjerteklemt.

Hjesse, -ar, *m.* (J. Hiassi) Isse. **Hjesseben**, *n.* Isseben.

Hildarlek, *b. s. s.* Bardalek.

Hilka, -or, *f.* Børnehue, Hollik N.

Hillebård, -ar, *m.* Hellebarde.

Hiller, -lrar, *m.* Ilder. *Mustela putorius.* **Hillerskinn**, *n.* Ilderskind.

Hillsko, -r, *f.* et Slags Plante: *Androsace septentrionalis.*

Himla sig, *v. r.* l. løfte Øjnene til Himlen; drf. **Himlande**, *n.*

Himlahvalf, m. fl. see under **Himmel**.

Himmel, -mlar, *m.* Himmel. **Himlahvalf**, *n.* Himmelhvælving. **Himlakropp**, -ar, *m.* Himmellegeme. **Himlabryn**, **Himmelsbryn**, *n.* Horisonten. **Himmelsfärd**, *f.* Himmelfart. **Himlafäste**, *n.* Stjernehimmel. **Himlaklot**, *s. pl. n.* Himmelkloder, Planet. **Himmelblå**, *adj.* himmelblaa. **Himmelhög**, *adj.* himmelhøj. **Himlaljus**, *n.* Himmellys. **Himmelrike**, *n.* Himmerige. **Himlarunden**, Stjernehimmelen. **Himlarymd**, *m.* Himmelrum. **Himlaskara**, -or, *f.* himmelsk Hærskare. **Himmelskriande**, *adj.* himmelraabende, f. E. himmelskrikande Orättvisa, himmelraabende Uret. **Himmelsströk**, *s. pl. n.* Himmelstrøg. **Himmelstecken**, *s. pl. n.* Himmeltegn.

Hin, gam. for den, På hin sidan, paa hin Side. **Hin onde**, hin håle, (Hårde); hin håken, den Onde, Fanden f. E. det må hin håle göra, det maa Fanden gjøre. Hin bruges ogsaa alene, f. E. hin i våld, Fanden i Vold; det är hin till karl, det er Fanden til Karl.

Hinder, *s. pl. n.* Hindring. **Hinderkedja**, -or, *f.* Hæmkjede. **Hinderlig**, **hindersam**, *adj.* som hindrer. **Hindra**, *v. a.* l. hindre.

Hink, -ar, *m.* Løftestang.

Hingst, -ar, *m.* Hingst. **Hingstridare**, *s. pl. m.* Forrider.

Hinna, *v. a. & n.* (hinner, hann, [i dagl. Tale hant], *pl.* hunno, hunnit, hunnen) naa, blive færdig. Hinna fram, naa frem; hinna med, blive færdig med; hinna till, strække til; hinna undan, undslippe; hinna upp, indhente.

Hjon, *s. pl. n.* (Isl. Hion, Mand og Kone) Person, Tyende. Hjonelag, *s. pl. n.* Ægteskab, Giftermaal, Ægtepar. Hjonalag byggja, (juridisk) gifte sig.

Hjordvall, -ar, *m.* Græsgang for Kvæg.

Hjort, -ar, *m.* Hjort. Hjortko, -r, *f.* Hind. Hjortstånd, *n.* Hjorteleje.

Hjortron, *s. pl. n.* Multebær. *Rubus Chamæmorus.*

Hirdmän, *pl.* gam. for Hofmän, Hofmænd.

Hirs, *f.* Hirse. *Panicum miliaceum.*

Hirschfångare, *s. pl. m.* (T. Hirschfänger) Hjortedræber, Hirsfænger.

Hiskelig, *adj.* gyselig, gruelig, skrækkelig.

Hisna, *v. n.* l. gyse. Hisnande, *n.*, Hisnad, *m.* Gysen, Gysning.

Hissa, *v. a.* l. hejse, hisse, vinde op. Hissa ankare, lette Anker. Hisshjul, *s. pl. n.* Vindehjul.

Hissa på, se Hetsa på.

Hista sig, *v. r.* l. (i dagl. Tale) holde sig tilbage.

Hit, *adv.* hid. Hitom, *præp. & adv.* her, paa denne Side.

Hitkomst, *m.* Hidkomst. Hitresa, *f.* Hidrejse, o. fl. Sammensætninger.

Hitsa, *b. s. s.* Hetsa.

Hitta, *v. a.* l. (på), hitte, finde; hitta på flicken, træffe det rette Punkt; hitta på gåtan, opløse Gaaden; hitta på något, finde paa noget. Hitta, *v. n.* finde Vejen; han hittar icke dit, han finder ikke Vejen did. Hittig, *adj.* opfindsom, Hittord, *s. pl. n.* vittigt Indfald. Hittordig, *adj.* som har vittige Indfald.

Hittills, *adv.* hidindtil.

Hjul, *s. pl. n.* Hjul. Hjulbent, *adj.* hjulbenet. Hjulborr, -ar, *m.* Hjulnaver. Hjulek, -ar, *m.* Hjulege. Hjulhäfte, -n, *n.* Kjæde til at standse Hjul med, Holdkjæde, Hjultvinge. Hjullöt, -ar, *m.* Hjulfælge. Hjulmakare, *s. pl. m.* Hjulmager. Hjulpinne, -ar, *m.* Luntestikke for et Hjul. Hjulsmörja, *f.* Vognsmørelse. Hjulspik, -ar, *m.* Hjulspiger. Hjulspår, *s. pl. n.* Hjulspor. Hjulverk, *n.* Hjulværk.

Hjula, *v. n.* l. slaa Hjul.

Ho, *pron.* hvo.

He, -r, *f.* Trug.

Hoboja, -or, *f.* Hobo (spog.).

Hof, -var, *m.* [udt. Hov] (Isl. Höfr, A. S. Hof) Hov. Hofhammare, -mrar, *m.* Smedehammer. Hofjern, *s. pl. n.* og Hofklinga, -or, *f.* Hovjærn, Virkejærn. Hofskägg, *n.* Haaret paa Hestens Hov. Hofslagare, *s. pl. m.* Hovsmed. Hofspringa, -or, *f.* Hovløst. Hoftrång, *n.* en Sygdom i Hoven, hvorved den trækker sig for stærkt sammen om Foden, Vanghove. Hoftång, -tänger, *f.* Hovtang.

Hof, *n.* (udt. Hov) Maadehold. Hofsam, *adj.* maadeholden; drf. Hofsamhet, *f.*

Hof, *s. pl. n.* (udt. Haav) Hof. Hofjunkare, *s. pl. m.* Hofjunker. Hoflefnad, *m* Hoslevnet. Hofhållning, *f.* Hofhold. Hofmästare, *s. pl. m.* Hofmester. Hofspråk, *n.* Hofsprog. Hofsysslа, -or, *f.* Hofembede, *m.* fl. Sammensætninger.

Hof, -var, *m.* se Häf.

Hofvera, *v. n.* l. hovere.

Hofveri, *n.* Hoveri.

Hofvisk, *adj.* som hører til Hoffet.

Hog, *m.* fl. se Håg.

Hej. I en hoj, (dagl. Tale) i en Hast.

Hojta, *v. n.* l. (daglig Tale) skrige

Hoj for at opmuntre f. E. Hestene for Ploven. Hojtande, n.
Holländare, s. pl. m. Hollænder. Holländsk, adj. hollandsk. Holländska, f. Hollænderinde, 2) det hollandske Sprog.
Holmgång, m. Holmgang, Tvekamp.
Homåka, -er, f. d. s. s. Fiskmåse.
Hon, pron. f. hun. Hona, -or, f. Hun, Hundyr, f. E. räfhona, Hun-Ræv. Honblomma, -or, f. Hunblomst. Honväxt, -er f. Hunplante.
Honom, pron. ham.
Honing, Honung, se Håning.
Hop, -ar, m. (J. Hopr) Hob. Hop, adv. sammen. Hoptals, adv. hobevis.
Hopa, v. a. 1. sammendynge.
Hopbinda, v. a. 3. sammenbinde.
Hoptrassla, v. a. 1. bringe i Urede, ugreje Nrsk.
Hopkrumpen, adj. sammenkrympet.

☞ Ved den Mængde af Verber, som kunne forenes med hop oversættes denne Partikel med sammen, og lægges til Stamordet: f. E. Hopbära, sammenbære.

Hopp, s. pl. n. Hop, Hoppen.
Hopp, n. Haab (A. S. Hopa, Eng. Hope).
Hoppa, n. n. 1. (J. hoppa) hoppe, hoppa öfver, hoppe over, figurlig springe over. Hoppande, n., Hoppning, f. Hoppen.
Hoppas, v. d. 1. (A. S. hopan) haabe.
Hopstjert, -ar, m. et Slags Insekt.
Hopptossa, -or, f. Fro D., Frosk N.
Hor, n. Hor. Hora, v. n. 1. hore. Hora, -or, f. Hore. Horande, n, Horeri. Horbarn, s. pl. n. Horebarn. -bäck, -ar, m. Horebuk. -dom, m. Hor, Horeri. -hund, -ar, m. Horebuk. -hus, s. pl. m. Horehus. -husvärd, -ar, m. Horevært, Ruffer. -husvärdinna, -or, f. Rufferske. -jägare, s. pl. m. Horejæger. -kona, -or, f. Horkvinde, Hore. -kopplare, s. pl. m., -kopplerska, -or, f. Ruffer, Rufferske. -unge, -ar, m. Horebarn. -värd, -ar, m. Horevært.
Hord, -er, m. Horde.
Horn, n. Horn. Hornarbetare, s. pl. m. Hornarbejder. -arbete, -n, n. Hornarbejde. -berg, n. Hornsten. -boskap, m. Hornkvæg. Hornig, adj. hornet. Hornhinna, f. Hornhinde: tunica cornua. -klyft, f. Hovkløft. -lykta, -or, f. Hornlygte. -oxe, -ar, m. Egehjort (et Insekt): Lucanus cervus. -quicka, f. Margen i Horn. -silfver, n. Hornsølv. -simpa, -or, f. en Fisk af Ulkslægten: Cot us qvadricornis. -skata, -or, f. Næshornfugl: Buceros. -skifva, -or, f. Hornplade. -sköld, -ar, m. Horndække. -slända, -or, f. Skorpionstjert: Panorpa (et Insekt). -sprut, -ar, m. et Slags Insekt: Empis. -spån, m. Hornskrab. -säd, m. Moderkorn. -uggla, -or, f. Hornugle. Strix otis.
Hors, ell. Ors, -ar, m. i ældre Sysk. og endnu i nogle Prov. for Häst.
Horsgök, -ar, m. (Isl. Hrossa-gaukr) Horsegjøg, Myresneppe: Scolopax Gallinago.
Horskonung, -ar, m. (Plante) Svaleurt. Asclepias vincetoxicum.
Horsmynta, -or, f. (Plante) Agermynte. Mentha arvensis.
Hosfogad, hosföljande, hosgående, adj. v. hosføjet, hosfølgende, hoslagt.
Hosta, v. n. 1. hoste. Hosta, f. Hoste. Hostning, f. Hosten.
Hospital, s. pl. n. Hospital. Hospitalsföreståndare, s. pl. m. Hospitalsforstander. Hospitalshjon, s. pl. n. Hospitalslem.
Hot, n. Trusel, Truen. Hota, v. a. & n. true. Hotelse, -r, f. Trusel.
Hu! interject. au! uf!

Huckle, -n, *n.* (dagl. Tale) Hovedklæde.
Hud, -ar, *m.* Hud.
Hudflänga, *v. a.* 2. *1.* hudflette. **Hudflängning**, *f.* Hudfletning.
Hudstryka, *v. a.* 3. (-stryker, -strök, -strukit), hudstryge. **Hudstrykning**, *f.* Hudstrygning.
Hudömsning, *f.* Hudskifte.
Huf, -var, Bedækning, Skjærm.
Hufva, -or, *f.* (Isl. Hufa) Hue, Kappe. **Hufband**, *s. pl. n.* Huebaand.
Hufvad, hufdad, *adj.* hovdet, bruges kun i Sammensætninger, der betegne Hovedets Beskaffenhed, f. E. tvehufvad, tvehovdet; tjockhufvad, tykhovedet.
Hufvud, *pl.* **Hufvuden**, **Hufvun**, *n.* (J. Höfud) Hoved. Kort om hufvudet, kort for Hovedet, hastig til Vrede. **Hufvudafsigt**, -er, *m.* Hovedhensigt. -arfvinge, -ar, *m.* Hovedarving. -begrepp, *s. pl. n.* Hovedbegreb. -bindel, -dlar, *m.* Hovedbaand. -bok, *f.* Hovedbog. -bonad, -er, *m.* Hovedtøj. **Hufvudbry** og -bråk, *n.* Hovedbrud. -byggnad, *m.* Hovedbygning. *Corps de logis.* **Hufvuddrag**, *n.* Hovedtræk (i Karakter). -dyggd, -er, *f.* Hoveddyd. -dyna, -or, *f.* Hoveddyne. -fel, *n.* Hovedfejl. -fiende, -r, *m.* Hovedfiende. -fluss, *m.* Gigt i Hovedet. -fråga, *f.* Hovedspørgsmaal. -fästning, -ar, *f.* Hovedfæstning. -gärd, -ar, *m.* Hovedgjerde. -hår, *s. pl. n.* Hovedhaar. -kläde, -n, *n.* Hovedklæde. -knut, *m.* Hovedknude, det Vanskelige i en Sag. -kudde, -ar, *m.* Hovedpude. -kulle, *m.* Isse. -kål, *m.* Hovedkaal. **Hufvudlag**, *s. pl. n.* Hovedlag. **Hufvudlös**, *adj.* hovedløs. **Hufvudman**, -män, *m.* Hovedmand. -nyckel, -klar, *m.* Hovednøgel. -orsak, *f.* Hovedaarsag. -passion, *m.* Hovedlidenskab. **Hufvudperson**, -er, *m.* Hovedperson. -prydnad, -er, *m.* Hovedprydelse. -punkt, *m.* Hovedpunkt. -qvarter, *n.* Hovedkvartér. -regel, *f.* Hovedregel. -räkning, *f.* Hovedregning. **Hufvudsak**, *f.* Hovedsag. **Hufvudsaklig**, *adj*, **hufvudsakligen**, *adv.* væsentlig, vigtig. **Hufvudsakliga innehållet**, det væsentlige Indhold. **Det hufvudsakligaste**, det Væsentligste. **Hufvudsallat**, *m.* Knopsallat. -satts, *m.* Hovedsætning. -skalle, -ar, *m.* Hjerneskal. *(Cranium).* **Hufvudskalleplatsen**, Hovedpandested (Golgatha). -skål, -ar, *m.* Hjerneskal. -skåls-hinna, -or, *f.* Hjerneskalhinde: *pericranium.* -skäl, *n.* Hovedaarsag. -språk, Hovedsprog. -stad, *m.* Hovedstad. **Hufvudstupa**, *adv.* hovedkulds. **Hufvudstycke**, -n, *n.* Hovedstykke. Hovedafdeling i et Skrift. -summa, *f.* Hovedsum. **Hufvudsvag**, *adj.* svagsindet; drf. **Hufvudsvaghet**, *f.* **Hufvudsvål**, *m.* den tykke Hud paa Hjerneskallen, (*scalp*, Eng.) -värk, *m.* Hovedpine. **Hufvudyr**, *adj.* hovedsvimmel. **Hufvudyrke**, -en, *n.* Hovedbeskjæftigelse. **Hufvudyra**, *f.* Hovedsvimmel.
Hug, hugad m. fl. se Håg.
Hugfällas, *v. d.* være tilbøjelig til, have Lyst, Attraa til.
Hugg, *s. pl. n.* Hug. **Huggblock**, *n.* **Huggbock**, *m.* Huggestok, Huggestabbe. Nsk. **Huggkubb**, *m.* Huggeblok, Huggestok. **Huggjern**, *s. pl. n.* Huggejærn. **Huggtand**, -tänder, *f.* Hugtand. **Huggyxa**, -or, *f.* Huggeøks. **Hugga**, *v. a.* 3. (hugger, högg, huggit) [Isl. höggva] hugge. **Huggande**, *n.* Huggen. **Huggare**, *s. pl. m.* Hugger, 2) Huggert, 3) fig. om enhver stor Ting.
Hugkomma, **Huglös** se Håg.
Hugna, *v. a.* 1. glæde, trøste. **Hug-**

nad, m. Glæde, Trøst. Hugnelig, *adj.* trøstende.

Hugsa, *v. a.* 1. ell. hugsa sig, *v. r.* (Isl. hugsa, tænke paa, overveie) huske (forældet) 2) besinde.

Hugskott, *syl. n.* Indfald, pludselig Tanke, Indskydelse, Huskud.

Hugstor, *adj.* hustolt, stolt, opblæst i sit Sind. Hugstorhet, *f.*

Hugsvala, *v. a.* 1. husvale. Hugsvalare, *s. pl. m.* Husvaler. Hugsvalan, *f.*, Hugsvalelse, *f.* Husvalelse.

Haj, i en huj, i et Øjeblik.

Huk, -ar, *m.* Krog, Hjørne, Huk.

Huka, *adv.* paa Huk. Sitta huka, sidde paa Huk.

Huka, *v. n.* 1. huka sig, *v. r.* sidde paa Huk, huke. Hukande, *n.*, Hukning, *f.*

Hukare, *s. pl. m.* Hukkert (et Slags Skib).

Huld, *adj.* huld; drf. Huldhet, *f.* Huldskap, *m.* Huldskab.

Hull, *n.* (Z. Hold) Kjød, Huld, Fyldighed, Kjødfuldhed. Hullig, *adj.* som er ved godt Hold, trivelig, Kjødfuld.

Huller om buller, hulter til bulter.

Hulling, -ar, *m.* Modhage, Agnor N. Hullingar, i Botanik. *Gloekides.*

Hum! *interj.* Om. Hum få, ha hum om, komme under Vejr med, faa Nys om.

Humla, -or, *f.* Humle: *Apis terrestris* (et Insekt).

Humle, *m.* Humle.

Humlegård, -ar, *m.* Humlehave.

Humlekoppa, -or. *f.*; Humlepepla, -or, *f.* Humleknop. Hummelranka, -or, *f.*, Hummelklase, -ar, *m.*, Hummelskott, *n.* Humleranke. Hummelstång, -stänger, *f.*, Hummelstør, -ar, *m.* Hummelstang.

Hummel om tummel, hulter til bulter.

Hund, -ar, *m.* Hund. Hundbett, *n.* Hundebid. Hundkoja, -or, Hundehus. Hundkoppel, *n.* Hundekobbel. Hundköp, *n.* Spottepris. Hundloka, -or, *f.* Hundekjeks, Skarntyde: *Chaerophyllum sylvestre.* Hundajuka, *f.* Hundesyge (*Hydrophobia*). Hundtark, -ar, *m.* (spøgende) en Tyrk, Tryntyrk Nrsk.

Hundfila, *v. a.* 1. (dagl. Tale) overskjælde.

Hundra, hundrade, hundrede. Hundrafald, Hundradefald, *adj.* hundredfoldig. Hundrafaldt, *adv.* hundredfold. Hundratal, *n.* Hundredtal. Hundratals *adv.* hundredvis. Hundraårig, *adj.* hundredaarig.

Hundsfott, -ar, *m.* 1) et Skjældsord, 2) Hundsfot eller Bagfærdet paa en Slæde. Hundskottera, *v. a.* 1. behandle skammelig.

Hurra! Hurrah! Hurra! Hurra, *v. n.* 1. raabe Hurra!

Hur, Huru, *adv.* hvorledes? hvordan? H— då? Huru for *adj.* og *adv.* hvor f. Ex.: huru gammal, hvor gammel. Hurudan, *adj.* hvordan. Huruledes, hurulunda, *adv.* hvorledes. Huruvida, *adv.* hvorvidt.

Hus, *s. pl. n.* Hus. Husaga, *f.* Hustugt. Husaktig, *adj.* huslig Husbehof, *n.* Husbehov. Husbonde, *m.* Husbond. Husbond-dräng, -ar, *m.* den fornemste Gaardskarl. Husbondfolk, *n.* Husbond og Madmoder. Husbondkast, *n.* Herredomme i Huset. Husfattig, *adj.* husarm. Husfluga, -or, *j.* Husflue. Hushyra, *f.* Husleje. Hushåll, *s. pl. n.* Husholdning; hushålla, *v. r.* 1. Hushållare, *s. pl. n.* Husholder. Hushållerska, -or, *f.* Husholderske. Hushållning, *f.* Husholdning. Hushålls bekymmer, *s. pl. n.* Næringssorger. Hushållsaktig, *adj.* husholderisk. Husjungfru, -r, *f.* Husjomfru. Huslärft, *n.* hjemmegjort Lærred. Huspiga, -or, *f.* Stuepige.

Huspostilla, -or, *f.* Huspostil. Huspredikant, -er, *m.*, Husprest, -er, *m.* Huskapellan. Husröta, *f.* Forfalden af Hus; komma på husröta, (jur.) dømmes til at betale Skadeserstatning for et Huses Forfatning og sætte det i aabodsfri Stand. Husesyn, *f.* Husbesigtigelse. Hustafla, *def.* Hustavlen i Katekismen. Hustjuf, -var, *m.* Hustyv. Hustjufnad, -er, *m.* Hustyveri. Hustruppar, *pl.* Hustropper. Husvan, husvarm, *adj.* hjemmevant. Husvill, *adj.* husvild. Husvisitation, -er, *f.* Husfogning. Husväfnad, *m.* hjemmegjort Lærred. Husvärd, -ar, *m.* Husværd. Husägare, *s. pl. m.* Husejer.

Husbläss, *m.* Husblæs.

Husera, *v. n.* l. husere. Huserande, *n.* Husering.

Hut! *interj.* bort! væk! vet hut! skam dig! icka veta hut, ikke skamme sig.

Hutlös, *adj.* (dgl. T.) uforskammet.

Huta, *v. n.* l. huta åt, true ad, f. E. Hunde; overfuse, bide En af.

Hutla, *v. n.* l. hutle, jaske; hutla sig fram, prakke sig frem; låta hutla med sig, lade sig tage ved Næsen; drf. Hutlare, *s. pl. m.* Stymper, Sjuskere, Prakker. Hutleri, *n.* Sjuskeri, Fusk.

Hvaba? (dgl. Tale for hvad behagas) hvad behager?

Hvadan, *adv.* (Isl. hvadan) 1) hvorfra, 2) hvoraf.

Hval, -ar, *m.* Antal af 80, Ol.

Hval, -ar, *m.*, Hvalfisk, -ar, *m.* Hvalfisk. Hvalfiskfena, -or, *f.* Hvalfinne. Hvalfiskfånge, *n.* -fångst, *m.* Hvalfangst.

Hvalf, *s. pl. n.* Hvælving. Hvalfbåge, -ar, *m.* hvælvet Bue. Hvalfgång, -ar, *m.* Buegang.

Hvar, hvart, *pron.* hver, hvert; hvar och en, enhver; hvarannan, 1) hverandren, 2) hinanden, hverandre; hvar om annan, om hverandre, iflæng.

Hvar, *adv.* (Isl. hvar) hvor (ubi). Hvar om icke, hvis ikke. Hvar vid lag? hvor omtrent? Hvaraf, *adv.* hvoraf.

Hvarannan, hvarann (*genit.* hvars annars) hvarandra, *pron.* hinanden, hverandre.

Hvardag, -or, *m.* Hverdag, Søgnedag. Hvardagslag, *n.* Hverdagslag. Hvardaglig, *adj.* hverdags, daglig.

Hvardera, *adj.* enhver i Særdeleshed.

Hvarefter, *adv.* hvorefter.

Hvaremellan, *adv.* hvorimellem.

Hvaremot, *adv.* hvorimod.

Hvarest, *adv.* hvor.

Hvarf, *s. pl. n.* Rad, Lag; hvarfvet om, för hvarf, radenrundt. Hvarftals, *adv.* lagvis.

Hvarf, *s. pl. n.* Værft, Skibsværft.

Hvarföre, *adv.* hvorfor.

Hvarförutan, *adv.* desforuden, uden hvilket.

Hvari, *adv.* hvori.

Hvaribland, *adv.* hvoriblandt.

Hvarje, *adj.* Enhver.

Hvarjehanda, *adj.* allehaande.

Hvarifrån, *adv.* hvorfra.

Hvarjemte, *adv.* hvorhos.

Hvarigenom, *adv.* hvorigjennem.

Hvarken, *konj.* hverken.

Hvarmed, *adv.* hvormed.

Hvarmedelst, *adv.* hvorved.

Hvarom, *adv.* hvorom. Hvaromkring, i hvilken Egn, hvor omtrent.

Hvarpå, *adv.* hvorpaa.

Hvars, *genit.* (af hvem) hvis.

Hvart, hvarhän, hvarut, hvart åt, *adv.* hvorhen.

Hvartill, *adv.* hvortil.

Hvarunder, *adv.* hvorunder.

Hvarutaf, *adv.* hvoraf.

Hvaruti, hvarutinnan, *adv.* hvori.

Hvarutöfver, *adv.* hvorudover.

Hvarvid, *adv.* hvorved.

Hvaröfver, *adv.* hvorover.
Hvass, *adj.* skarp, spids. **Hvassbuk**, –ar, *m.* Hvasfild D., Brisling N. *Clupea sprattus.* **Hvasshet**, *f.* Hvasbed.
Hven, –or, *f.* Hvenegræs: *Agrotis.* **Kryphven**, Sene D., Kryphvine N. *A. stolonifera.* **Piphven**, Pibehvene. D., Piphvina, Pipkjøse Nrsk. *Agr. arundinacea.*
Hvete, *n.* (A. S. Hwæt) Hvede.
Hvila, *f.* Hvile. **Hvila**, *v. n.* 1. hvile. **Hvilobädd**, *m.* Hvileseng. **Hvilodag**, *m.* Hviledag. **Hvilopunkt**, –er, *m.* Hvilepunkt. **Hvilorum**, *n.* Hvilekammer, Grav. **Hvilostund**, –er, *f.* Hviletime. **Hviloställe**, –n, *n.* Hvilested.
Hvilkendera, *adj.* hvilken af to.
Hvina, *v. n.* 2. 2. & 3. hvine. **Hvinande**, *n.* Hvinen.
Hvirfla, *v. n.* 1. hvirvle, slaae Hvirvel; drf. **Hvirflande**, *n*, og **Hvirfling**, –ar.
Hvirflare, *Vorticella*, et Infusjonsdyr.
Hviska, *v. a.* & *n.* hviske. **Hviskande**, *n.*, **Hviskning**, –ar, *f.* Hvisken. **Hviskare**, *s. pl. m.* Hvisker.
Hvissla, *v. n.* & *a.* 1. hvisle, pibe, fløjte, blistre. **Hvisslande**, *n.*, **Hvissling**, –ar, *f.* Hvislen, Piben, Fløjten, Blistring. **Hvisselpipa**, –or, *f.* en liden Pibe til at blistre i.
Hvit, *adj.* (Isl. hvitr) hvid.
Hvita, *f.* Hvide, Æggehvide, 2) Hvide, det Hvide i Øjet.
Hvitaktig, *adj.* hvidagtig.
Hvitblå, *adj.* hvidblaa.
Hvitbeta, –or, *f.* Hvidbede: *Beta cicla.*
Hvitfläckig, *adj.* hvidplettet.
Hvitflöd, *n.* det hvide Flod.
Hvitgarfva, *v. n.* 1. berede Skind uden Bark.
Hvitgarfvare, *s. pl. m.* Hvidgarver.
Hvitglödga, *v. a.* 1. gjøre Metal hvidtgloende: drf. **Hvitglödgning**, *f.*
Hvitgrå, *adj.* hvidgraa.
Hvitknoppar, *pl.* (Plante) Tripmadam D., Kvitknop Nrsk. *Sedum album.*
Hvithet, *f.* Hvidhed.
Hvithinna, *f.* den hvide Øjenhinde.
Hvitklädd, *adj.* hvidklædt.
Hvitkål, *m.* Hvidkaal.
Hvitlim, *n.* Hvidtekalk.
Hvitlimma, *v. a.* 1. hvidte, kalke.
Hvitlimning, *f.* Hvidtning.
Hvitling, –ar, *m.* Hvidling D., Blege, Hvitling N.: *Gadus merlangus.*
Hvitlätt, *adj.* hvidladen.
Hvitmena, *v. a.* 1. (forældet) hvidte.
Hvitlök, *m.* Hvidløg.
Hvitna, *v. n.* hvidne.
Hvitprickig, **hvitrandig**, *adj.* hvidspættet.
Hvitrik, en Plante: *Antherieum.*
Hvitrot, *f.* (Plante) Kvæke: *Triticum repens.*
Hvitsippa, –or, *f.* (Plante) Hvidstimmer: *Anemone nemorosa.*
Hvitten, –tnar, *m.* Hvid, ¼ Skilling.
Hvitögat, *f. def.* det Hvide i Øjet.
Hvälfva, *v. a.* 2. *1.* hvælve, 2) forandre, omvælte. **Hvälfning**, –ar, *f.* Hvælven, 2) Omvæltning, Revolusjon, f. Ex. Statshvälfning.
Hvässa, *v. n.* 2. *2.* hvæse, hvisle. **Hvässning**, –er, *f.* Hvæsen, Hvislen.
Hvässa, *v. a.* 2. *2.* hvæsse. **Hvässning**, *f.* Hvæssen.
Hvättja, *v. a.* 1. (Isl. hvetia) hvæsse. **Hvättjesten**, *m.* Hvæssesten, Slibesten.
Hy, *m.* Hud, Ansigtsfarve. Skifta hy, forandre Farve, blegne.
Hybble, –n, *n.* flet Værelse, Hybel.
Hyckla, *v. a.* & *n.* 1. hykle. **Hycklare**, *s. pl. m.* Hykler.
Hyda se förhyda.
Hydda, –or, *f.* Hytte, lidet Hus.
Hyende, –r, *n.* (Isl. Hægindi) Hynde.
Hyfla, *v. a.* 1. høvle. **Hyfling**, *f.* Høvling.

Hyfsa, *v. a.* 1. fikde, pudse, sætte Skik paa, fig. danne; drf. **Hyfsning**, *f.*, **Hyfsad**, *p. p.* Dannelse.

Hyfvel, -flar, *m.* (Isl. Hefill) Hovl. **Hyfvelbänk**, -ar, *m.* Hovlebænk. **Hyfveljern**, *s. pl. n.*, —tand, *f.* Hovljærn. **Hyfvelspån**, *s. pl. n.* og *pl.* **Hyfvelspånor**, Hovlspaan.

Hygga, *v. a.* 1., **hygga sig om en**, være omhyggelig om nogen; **hygga sig till**, holde sig til, hengive sig til.

Hygge, *n.* Skovhugst.

Hygglig, *adj.* tækkelig, behagelig, omgjængelig; drf. **Hygglighet**, *f.*

Hyggster, *s. pl. n.* Sted i Skoven hvor man hugger.

Hylla, -or, *f.* (Isl. Hilla) Hylde.

Hylla, *v. a.* 1. (Isl. hylla) hylde. **Hyllest**, *m.* Hyldest, Bevaagenhed. **Hyllning**, -ar. *f.* Hylding.

Hylsa d. s. s. Hölsa.

Hylster d. s. s. Hölster.

Hynda, -or, *f.* Tæve, Tispe.

Hyra, -or, *f.* Hyre, Leje; **hyra**, *v. a.* 2. *l.* hyre, leje. **Hyreskontrakt** *n.* Lejekontrakt. **Hyrkusk**, -ar, *m.* Hyrekudsk. **Hyrlakej**, -er, *m.* Lejetjener. **Hyrvagn**, -or, *m.* Hyrevogn.

Hysa, *v. a.* 2. *l.* huse, 2) nære, f. E. **hysa hat**, nære, bære Had. **Hysande**, *n.*, **Hysning**, *f.*

Hyska, **Hyssja**, -or, *f.* Oske, Malje (om Hægter).

Hytta, -or, *f.* Smeltehytte, 2) Skibskammer. **Hyttarbetare**, *s. pl. m.* Hyttearbejder.

Hyttmästare, *s. pl. m.* Hyttemester. **Hyttrök**, *m.* Hytterog.

Hå, -ar, *m.* Haa (et Slags Haj). **Håkäring**, -ar, *f.* Haaskjærding D., Haakal N. *Squalus carcharias.*

Håf, -var, *m.* Fiskegarn paa en Stang, Fiskehov, 2) Tavlen, som bæres om i Kirken. **Håfpenningar**, Kollekt-Penge at give i Tavlen. **Håfva**, *v. a.* 1. fiske med Fiskerhov. **Håfning**, *f.*

Håfvor, *f. pl.* Hvad man har, Ejendomme, Midler. **Lyckans håfvor**, Lykkens Goder.

Håg, *m.* (Z. Hug) Hu; **komma ihåg**, komme ihu, erindre. **Hågad**, *adj.* tilbøjlig. **Hågas**, *v.* 1. *l.*, **Hågfallas** *v. d.* 2. *l.* hige, have Tilbøjlighed til. **Hågfull**, **hugfull**, *adj.* fuld af Tilbøjlighed, Mod og Bestemthed til noget. **Hågkomma**, *v. a.* hukomme, erindre sig. **Hågkomst**, *m.* Erindring. **Hågiös**, *adj.* utilbøjlig, ligegyldig. **Hågiöshet**, *f.* Utilbøjlighed, Ligegyldighed.

Hågskott, *s. pl. n.* Hukud, Indfald, pludselig Tanke, Grille.

Hågstor, *adj.* stolt, opblæst i sit Sind, ærgjerrig. **Hågstorhet**, *f.*

Håkan, et Navn: Haaken, Hakon.

Håken, Satan.

Hål, *s. pl. n.* Hul. **Hålväg**, -ar, *m.* Hulvæg.

Häle, se **Hin.**

Håla, -or, *f.* (Z. Hola) Hule; **hålig**, *adj.* hullet, udhulet. **Hålighet**, *f.*

Hålka, *v. a.* 1. hule, udhule. **Hålkjern**, *s. pl. n.* Huljern. **Hålkäl**, -ar, *m.* et Redskab for Drejere.

Håll! *interj.* Holdt!

Håll, *s. pl. n.* Poststasjon, Skydsstifte, 2) Antallet af de Heste, som Bønderne ere pligtige til at holde færdige til Skyds; drf. **Hållhäst**, -ar, *m.* Skydsheste paa faste Stasjoner. **Hållkarl**, -ar, *m.* Skydsstaffer. **Hållskjuts**, *m.* Befordring fra Stasjonerne. **Hållstuga**, -or, *f.* Stue, hvor de skydsende Bønder ved en Poststasjon opholder sig.

Håll, *n.* Afstand, Fraastand, 2) *s. pl.* Side, Kant, Sted. **På långt Håll**, i lang Afstand. **Från alla Håll**, fra alle Sider. **På alla Håll**, paa alle Steder. **Få håll på**, faa Hold, faa fat, faa Ram paa.

Håll, *s. pl. n.* Hold, Sting, f. E.

Håll i sidan, Hold i Siden. **Hålla**, *v. a. & n.* 3. (**håller, höll. hållit**) [J. **halda**] holde; **hålla efter**, følge, holde i Ave; **hålla sig i skinnet**, holde sig inden Anstændighedens Grændser; **hålla i med**, blive ved med; **hålla på**, være i Begreb med; **hålla uppe**, opholde, understytte; **hålla till godo**, tage til Takke med; **hålla sig undan**, holde sig skjult. **Hållare**, *s. pl. m.* 1) En, som holder, 2) Folehorn: *Tentaculum*. **Hållning**, *f.* Holdning.

Hållbotten, *m.* god Ankergrund.

Hållfast, *adj.* varig, stærk, som kan holde.

Hållhake, -ar, *m.* Redskab af Jærn med to spidse Hager i Enden, som Tømmermænd bruge; Klammer.

Hållskruf, -var, *m.* Holdskrue.

Hållt! holdt!

Hån, *n.* Haan. **Hånskratt**, *n.* Haanlatter.

Håning, *f.* Honning. **Håningsbi**, *n.* Honningbi. **Håningsfågel**, -glar, *m.* Honingfugl.

Hår, *s. pl. n.* Haar. **Hårband**, *s. pl. n.* Haarbaand. **Hårborste**, -ar, *m.* Haarborste. **Hårdraga**, *v. a.* trække en i Haaret. **Hårbuckla**, -or, *f.* Haarkrølle. **Hårduk**, *m.* Haardug. **Hårfläta**, -or, *f.* Haarfletning. **Hårfälle**, *n.*, **Hårfällning**, *f.* Haarfald.

Hårfäste, *n.*, **Hårgång**, *m.*, **Hårgård**, *m.* Haarband, Haargaard. **Hårig**, *adj.* haaret. **Hårklyfvare**, *s. pl. m.* Haarklover. **Hårklyfveri**, *n.*, **Hårklyfning**, *f.* Haarkloveri. **Hårkrank**, d. s. s. **Harkrank**. **Hårlopp**, *n.* (Med.) Haarfald. **Hårlugg**, -ar, *m.* Haarlugg. **Hårlock**, -ar, *m.* Haarlok, Haarkrølle. **Hårlugga**, *v. a.* 1. trække i Haaret. **Hårlummer**, *m.* (Mos) Vislevippa N.: *Lycopodium Selaginoides*. **Hårmatta**, -or, *f.* Haarmatte. **Hårnål**, -or, *f.* Haarnaal. **Hårpiska**, -or, *f.* Haarpisk. **Hårsikt**, -ar, *m.* Haarsigte. **Hårsmån**, *m.* Haarbred. **Hårstrå**, -n, *n.* Hovedhaar. **Hårlofs**, -ar, *m.* Haardusk. **Hårtofva**, -or, *f.* Haartot.

Håra, *v. a.*; **håra smör**, rense Smøret for Haar; **håra ifrån sig**, fælde Haarene, rote Nrsk.

Hård, *adj.* haard; **hårdt lif**, Forstoppelse; **hårdagad**, *adj.* f. E. h. barn, Barn, som maa straffes haardt. **Hårdhet**, *f.* Haardhed; **hårdhjertad**, *adj.* haardhjertet; **hårdhänd**, *adj.* haardhændet; **hårdkoka**, *v. a.* haardkoge; **hårdlifvad**, *adj.* haardlivet, plaget af Forstoppelse; **hårdläst**, *adj.* vanskelig at lukke; **hårdmunt**, *adj.* haardmundet.

Hårdna, *v. n.* 1. vorde haard.

Hårdnackad, *adj.* haardnakket, stivsindet. **Hårdnackenhet**, *f.* Stivsindighed.

Hårdnad, *f.* Haardhed, Forhærdelse.

Hårdskalig, *adj.* haardskallet.

Hårdsmält, *adj.* vanskelig at fordøje, 2) haardsmeltelig, som vanskelig smeltes.

Hårdsöfd, *adj.* som sover haardt.

Hårdvall, *m.* højt liggende England.

Hårfläta, m. fl., s. **Hår**.

Häck, -ar, *m.* Hække, 2) Vognhaver med Spoler i, Hæk Nrsk.

Häcka, *v. a. & n.* 1. hække (om Fugle) drf. **Häckning**, *f.* **Häckbur**, *s. pl. n.* Hækkebur.

Häckla, -or, *f.* Hægle (E. Heckle).

Häckla, *v. a.* 1. hægle. **Häcklare**, *s. pl. m.* En som hægler, 2) Kritikus. **Häckelmakare**, *s. pl. m.* En som gjør Hægler, 2) en Gjennemhægler, Kritikus. **Häcklande**, *n.*, **Häckling**, *f.* Hæglen, Hægling.

Häda, *v. a.* 1. (*partis.* **hädad, hädd**) haane, forhaane, spotte, besvotte. **Man är hädd som man är klädd**,

Klæderne skade Folk (Ordspr.). Hädare, *s. pl. m.* Forhaaner, Bespotter. Hädelse, -r, *f.* Forhaanelse, Bespottelse. Hädisk, *adj.* bespottende, gudsbespottende.

Hädan, *adv.* (Isl. hedan) heden, herfra. Hädanefter, *adv.* herefter, i Fremtiden. Hädanfärd, *m.* Hedenfart. Hädangången, *adj.* hedenfaren. Hädankalla, *v. a.* 1. bortkalde (fra Livet).

Häf, *adj.* (dagl. Tale) intet för häf, meget slet.

Häfbom, -mar, *m.* Løftestang.

Häfd, *m.* (Jordens) Dyrkning, 2) Besvangrelse, 3) Hævd.

Häfda, *v. a.* 1. dyrke 2) besvangre. Häfdande, *n.*

Häfder, *pl.* Aarboger, Kroniker.

Häfdaforskare, *s. pl. n.* Historiegranskere, Oldgranskere.

Häfdatecknare, *s. pl. n.* Historieskriver, Kronikeskriver, Annalist.

Häfkonst, *f.* Mekanik.

Häfning se Häfva.

Häfoffer, *s. pl. n.* (Bibl.) Løfteoffer.

Häfstång, *f.* Løftestang.

Häfta *f.* Bindsel, haardt Liv.

Häfta, *v. a.* & *n.* (Isl. hafta) hefte. Häftande, *n.*, Häftning, *f.* Heftning.

Häftbräde, *n.* -låda, -or, *f.* (hos Bogbinderne) Heftelade.

Häfte, -n, *n.* Hefte, 2) Haandgreb, Hank, Skaft.

Häftplåster, *n.* Hefteplaster.

Häftig, *adj.* heftig; drf. Häftighet, *f*,

Häftyg, *s. pl. n.* Redskab til at løfte med.

Häfva, *v, a.* 2. *1.* hæve, løfte, häfva ur sig, spy ud, häfva ut, kaste ud, hive ud, N. Häfvande, *n.*, Häfning, *f.* Hæven, Løften. Häfvare, *s. pl. m.*, Häfvert, -ar, *m.* Hævert. Häfvel, -flar, *m.* Løftestang.

Häger, -grar, *m.* (J. Hegri) Hejre D. Hegre N. (en Fugl). *Ardea cinerea.*

Hägg, -ar, *f.* Hæg. *Prunus padus.* Häggbär, *s. pl. n.* Hæggebær.

Hägn, *n.* Hegn, figurl. Beskyttelse; hägna, *v. a.* 1. hegne, indhegne, figurl. beskjærme, beskytte. Hägnad, *m.* indhegnet Land, Hegnet, 2) Beskyttelse.

Häjare, *s. pl. m.* Rambuk til at slaae Pæle ned.

Hägra, *v. a.* 1. fortone sig (Sofvr.), afspejle sig som Fata morgana; drf. Hägring, *f.* Luftspeiling.

Häkta, -or, *f.* Hægte.

Häkta, *v. a.* 1. hægte, fængsle, hæfte. Häktande, *n.* Hæftelse, Fængsling. Häkte, -n, *n.* Fængsel.

Hälare, *s. pl. m.* Hæler; Hälaren är så god som stjälaren, Hæleren er saa god som Stjæleren.

Hälft, *m.* Halvdel.

Hälftenbonde, *m.* og Hälftenbrukare, Halvbruger, den som forpagter en Gaard, mod at levere Halvdelen af Afkastningen; Lotemand, Lotebruger Nrsk.

Hälftenbruk, *n.* Halvbrug.

Häll, -ar, *m.* skraaende Klippestykke, 2) Jærnplade, 3) Held, Fald.

Hälla, *v. a.* 2. *1.* hælde, øse; drf. Hällning, *f.*

Hälleart, *m.* se Hällesten.

Hälleberg, *n.* Klippe.

Hällflinta, *f.* Hornsten. *Petrosilex.*

Hällesten, *m.* Klippesten. *Laxum.*

Hällre, *adv.* hellere.

Hällregn, *n.* Skylregn, Styrteregn.

Hällregna, *v. n.* 1. skylregne.

Hälsa se Helsa.

Hälsot, *m.* Helsot.

Hämd, *m.* (J. Hefnd) Hevn; hämdgirig, hämdlysten, *adj.* hævngjerrig. Hämdgirighet, *f.* Hævngjerrighed. Hämdkrig, *s. pl. n.* Hævnkrig. Hämdkräfvande, *adj.* hævnraabende. Hämdlystnad, *f.* Hævnelyst, Hævngjerrighed. Hämdsvärd, *s. pl. n.*

Hævneſværd. **Hämdrop**, *s. pl. n.* Hævneraab.

Hämma, *v. a.* 1. (J. hemia, at tæmme) hemme ſtanſe, ſætte Grænſer for. **Hämmande**, *n.* Stanſen.

Hämmkedja, -or, *f.* Kjæde ſom lægges om et af Baghjulene for at hemme Vognens Fart ned ad en ſtejl Bakke, Holdkjæde.

Hämna, *v. a. & r.* 1. **hämnas**, *v. d.* 1. (Isl. hefna) hævne. **Hämnare**, *s. pl. m.* Hævner.

Hämpling, -ar, *m.* Iriſk, Sisſeronnike (en Fugl).. *Fringilla cannabina.*

Hämta, *v. a.* 1. (Isl. heimta, kræve, drage til ſig) hente, indſamle; **hämta sig**, ſamle ſig, komme til ſig ſelv igjen. **Hämtare**, *s. pl. m.* En ſom henter, 2) Madſpand. **Hämtning**, *f.* Henten, Indſamling.

Hän, *adv.* herfra hen.

Hända, *v. n.* 2. *1.* hænde; **kan hända, maaſke**; **kan väl hända**, meget muligt.

Händig, *adj.* nem til Haandgjerning.

Händighet, *f.* Nemhed, Færdighed til Arbejde.

Händelse, -r, *f.* Hændelſe, Begivenhed, 2) Fald, Tilfælde, f. E. i all händelse, i alt Fald; i annor händelse, i andet Fald.

Hänföra, *v. a.* 1. fig. henrive, 2) henføre, anviſe ſit Sted. **Hänförande**, *n.*, **Hänförning**, *f.* Henføren, Henviſning. **Hänförelse**, *m.* Henrykkelſe.

Hänga, *v. a. & n.* 2. *1. & 3.* hænge; drf. **Hängande**, *n.*, **Hängning**, *f.* **Hängare**, *s. pl. m.* Dagl, Krog. **Hängbjörk**, -ar, *f.* Hængebirk. **Hängbär**, -ar, *f.* Hængebaare. **Hängdy og Hängfly**, *n.* Hængedynd. **Hänge**, -n, *n.* (Botan.) Blomſter paa Pile- og Nøddetræer. **Hängfärdig**, *adj.* hængefærdig. **Hängifven**, *adj.* hengiven; -**gifvenhet**, *f.* Hengivenhed. **Hängla**, *v. n.* 1. gaa med Mathed, ſkrante, hingle Nrſk. **Hängla sig fram**, tilbringe et uſelt Liv, - ernære ſig ſaa godt man kan. **Hänglande**, *n.* **Hänglås**, *s. pl. n.* Hængelaas. **Hängläpp**, *m.* nedhængende Underlæbe; drf. **hängläppad**, *adj.* **Hängman**, *m.* Hængemanke. **Hängmatta**, -or, *f.* Hængekøje. **Hängrem**, -ar, *m.* Hængerem. **Hängskåp**, *s. pl. n.* Hængeſkab.

Hängsjuk, *adj.* ſygelig, ſkrantten. **Hängsjuka**, *f.* Skrantenhed.

Hängslor, *pl.* Bærebaand, Bureſæler.

Hänrycka, *v. a.* 2. *3.* hentive, fortrylle. **Hänryckning** *f.*

Hänskjuta, *v. a.* 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) henſkyde.

Hänvisa, *v. a.* 1. henviſe. -**visning**, *f.*

Häpen, *adj.* forundret, forbauſet. -**het**, *f.* Forbauſelſe; **häpna**, *v. n.* 1. forbauſes; -**nad**, *m.* Forbauſelſe.

Här, *adv.* (Isl. hér) her, här om dagen, forleden Dag; **häremellan**, *adv.* herimellem; **häribland**, *adv.* heriblandt; **härifrån**, *adv.* herfra; **härigenom**, *adv.* heriajennem, 2) ved dette Middel; **härin, herind; härinne, härinnom, härinnanföre**, *adv.* herindenfor; **härjämte**, *adv.* herhos; **härnäst**, *adv.* næſte Gang; **härpå**, *vdv.* herpaa; **härstädes**, *adv.* her; **härtills**, *adv.* hidtil; **härupp**, *adv.* herop; **härut**, *adv.* herud; **häruti, härutinnan**, *adv.* heri; **härvarande**, *adj.* herværende; **härå**, *adv.* herpaa; **häråt**, *add.* herud, herhid; **häröfver**, *adv.* herover.

Här, -ar, *n.* (J. Herad) Herred, Diſtrikt. **Häradsfogde**, -ar, *m.* Foged i et Herred. **Häradsdomare**, *s. pl. n.* den ældſte af de 12 Edſvorne i Herredsretten. -**höfding**, -ar, *m.* Underdommer i et Herred; Sorenſkriver. -**nämnd**, *m.* de 12 Edſvorne i en Herredsret. -**rätt**, -er, *m.*

Herredsret, en Underdomstol paa Landet, der bestaaer af en Dommer (Häradshöfding) og 12 Bisiddere (Häradsnämnd). Häradsskrifvare, *s. pl. m.* Skattefoged. -syn, -er, *m.* Besigtigelse, der optages af Herredsretten. -ting, *s. pl. n.* d. s. s. -rätt.

Härd, -ar, *m.* Hærd. Härdbly, *n.* Hærdbly. Härdhammare, *m.* Storhammer.

Härda, *v. a.* l. hærde, härda ut, udholde; härdig, *adj.* hærdet, haardfor; Härdighet, *f.*

Härf, -var, *m.* Rive.

Härfla, *v. a.* l. haspe; drf. Härflande, Härfling. Härflare, *s. pl. n.* -erska, -or, *f.* en som hasper.

Härflyta, *v. n.* 3. (flyter, -flöt, -flutit) herrøre, derivere sig fra. Härflytning, *f.*

Härfträd, *m.* Traad paa en Haspe.

Härfva, -or, *f.* Hespel.

Härfva se Härfla.

Härfvel, -flar, *m.* Haspe, Garnhaspe, Hæspetræ Nrsk.

Härfägel, -glar, *m.* Hærfugl: *Upupa Epops.*

Härfärd, -er, *m.* Ledingsfærd, Krigstog.

Härförare, *s. pl. m.* Hærfører.

Härhöfvitsman, *m.* (foræld.) Hærfører.

Härja, *v. a. & n.* l. hærje, ødelægge. Härjare *pl. m.* Hærjer. Härjande, *n.*, Härjning, -ar, *f.*

Härifrån, *adv.* herfra.

Härkomst, *m.* Herkomst, Udspring.

Härleda, *v. a.* 2. *l.* afledе, udspringe, drf. Härledande, *n.*, og Härledning, -ar, *f.*

Härlig, *adj.* herlig. Härlighet, -er, *f.* Herlighed.

Härma, *v. a.* l. hærme, efterrabe efterligne, eftergjøre. Härmare, *s. pl. m.*, Härmning, *f.*

Härmästare, *s. pl. m.* Hærmester.

Härnad, -er, *m.* Krig. Härnadsfärd, *m.* Ledingsfærd, Krigstog.

Härold, -er, *m.* Herold. Härolds-staf, *n.* Heroldstav.

Härrop, *s. pl. n.* Hærraab.

Härröra, *v. n.* 2. *l.* herrøre, udspringe.

Härs och tvärs, *adv.* paa Kryds og paa tværs.

Härsk. *adj.* harsk. Härskhet, *f.* -nad, *m.* Harskhed; härskna, *v. n.* l. harskne, blive harsk. Härskning, *f.*

Härskri, *n.* Hærraab, Krigsraab.

Härsköld, *m.* Hærskjold.

Härsmakt, *f.* Krigsstyrke, Krigsmagt.

Härstamma, *v. n.* l. nedstamme. Härstammande, *n.* Nedstammelse.

Härstädes, *adv.* herstedс.

Härsvängare, *s. pl. m.* Hirdfænger.

Härvara, Härvaro, *f.* Ophold her.

Härvarande, *adj.* herværende.

Hässla, -or, *f.* Knippe Hør, Lin.

Häst, -ar, *m.* Hest. Hästbotare, *s. pl. m.* Hestelæge. Hästbytare, *s. pl. m.* Hestepranger. Hästbyte, *n.* Hesteprang. -bär, -ar, *m.* Bør som trækkes af Heste, -böna, -or, *f.* Hestebønne: *Faba equina.* -dynga, *f.* Hestemøg. -fibler, *pl.* et Slags Plante. *Hyppochæris maculata.* -fluga, -or, *f.* Hestebræmse. *Oestris hippobosca.* -galen, *adj.* hestegal, kaad. -hage, -ar, *m.* Hestelokke. -handlare, *s. pl. m.* Hestehandler. -hof, -var, *m.* Hestehov, 2) en Plante: *Tussilago Farfara.* -jägare, *s. pl. m.* ridende Jæger. -kännare, *s. pl. m.* Hestekjender. -marknad, -er, *m.* Hestemarked. -månglare, *s. pl. m.* Hestepranger. -mångleri, *n.* Hesteprang. -qvarn, -ar, *f*, Hestemølle. -sjuka, *f.*, -sjukdom, -ar, *f.* Hestesyge, Hestesygdom. -sko, -r, *m.* Hestesko. -skrapa, -or, *f.* Hestestrigle. -syra, *f.* Gulstreppe (Plante). -täcke, -n, *n.* Hestedæk-

fen. -vind, m. Gangspil, som drives af Heste.
Hätsk, *adj.* hadsk. Hätskhet, *f.* Hadskhed.
Häxa, v. sl. se Hexa v. sl.
Hö, n. (Jæl. Hey) Hø. Höand, *f.* -bergning, *f.* Høbjerging, Høhøst, Høaann Nrsk. -bol, -bord, n. Høeng. -fångst, m. Høafkastning. -gaffel, -far, m. Høfork. -lada, -or, *f.*, -lider, *s. pl.* n. Høslade. -lass, *s. pl.* n. Høslæs. -månad, m. Høaaned, Juli. -skallra, or, *f.* en Plante: *Rhinanthus Crista Galli.* -skrinda, -or, *f.* Høvogn. -skulle, -ar, m. Høloft. -stack, -ar, m. Høstak. -strå, -n, n. Høstraa. -sträng, -ar, m, Rad mejet Græs. -säte, -ar, m. Høstak O., Høsaate Nrsk. -tapp, -ar, m. en liden Del Hø. -tjufva og -tjuga, -or, *f.* Høfork, Høtyve. -vagn, -ar, m. Høvogn. -välm, -ar, m. Høstak, Høsaate Nrsk.
Höfden, *impf.* af höfvas.
Höfding, -ar, m. Høvding; drf. Höfdingedöme, -n, n.
Höfla d. f. s. Hyfla.
Höfångst m. sl. se under Hö.
Höfsa d. f. s. Hyfse.
Höft, -er, m. Høfte. Höftben, n. Høfteben: *os coxæ.* Höftvärk, m. Høftesmerte, Høfteværk.
Höft. På höft, paa Lykke og Fromme.
Höfva, *f.* Maade, Maadehold, hvad vedbørligt er, f. E.: det är ej hvar mans höfva att, det er ikke hver Mand tilladt, at; – det är öfver er höfva, det overskrider eders Evne. Gå öfver höfvan, fig. overskride Grænserne. Begära, – betala öfver höfvan, forlange, – betale for meget.
Höfvas, v. *d.* 2. *l.* anstaa, sømme, egne, tilkomme; höfvisk, *adj.* anstændig, sømmelig, ærbar, tugtig, høvisk.
Höfvel, d. f. s. Hyfvel.
Höfvitsman m. (forældet) Høvedsmand, Befalingsmand.
Hög, -ar, m. (J. Haugr) Høj, Dynge, Hob; högtals, *adv.* hobevis. Högåldren, *def.* Højaldren.
Hög, *adj.* høj (*compar.* högre, *superl.* högst).
Högakta, v. *a.* l. højagte. Högaktning, *f.* Højagtelse.
Högaltare, n. Højalter.
Högbarmad, *adj.* højbarmet.
Högbent, *adj.* højbenet, langbenet.
Högboren, *adj.* højbaaren.
Högbröstad, *adj.* højbrystet.
Högbutsman, m. Højbaadsmand.
Högbänk, m. Højsæde.
Högdjur, *s. pl.* n. stort Vildt som Hjorte, Elgsdyr o. s. v.
Högdragen, *adj.* hoffærdig. Högdragenhet, *f.* Hoffærdighed.
Höger, *adj.* (J. hægre) højre. På höger, paa højre Haand.
Högfärd, m. (J. Hoffart) Hoffærdighed, hovmodig Adfærd.
Högfärdas, v. *d.* l. være hoffærdig, hovmode sig.
Högförräderi, n. Højforræderi.
Höggreflig, *adj.* højgrevelig.
Höggunstig, *adj.* højgunstig.
Höghet, -er, *f.* Højhed.
Högligen, *adv.* højlig, højligen.
Högljudd, *adj.* højrøstet, højmælet, højtlydende.
Högland, -länder, m. Højland. Högländare, *s. pl.* m. Højlænder.
Högloflig, *adj.* højlovlig.
Högländ, högländig, *adj.* højlændet, højt beliggende; drf. Högländighet, *f.*
Höglärd, *adj.* højlærd.
Högmagad, *adj.* tykmavet.
Högmessa, -or, *f.* Højmesse.
Högmod, m. (T. Hochmuth) Hovmod. H— går for fall, Hovmod gaar for Fald. Högmodig, *adj.*

hovmodig. **Högmodas**, *v. d.* 1. hovmode sig.
Högmål, *n.*, **Högmålssak**, *f.* Statssag, Livssag, betydelig Sag.
Högmålsbrott, *s. pl. n, crimen læsæ Majestatis*: Majestætsforbrydelse.
Högmålsfråga, -or, *f.* Spørgsmaal af stor Vægt.
Högmält, *adj.* højmælet.
Högmögende, *adj.* Titel til Generalstaterne i Nederlandene, 2) (dagl. Tale) opblæst, hoffærdig.
Högqvarter, *s. pl. n.* Hovedkvarter.
Högröd, *adj.* højrød.
Högre, *adj. & adv. compr.* højre.
Högsindt, *adj.* stolt, højmodig.
Högskola, -or, *f.* Højskole.
Högskuldrad, *adj.* højskuldret.
Högslägtad, *adj.* højbyrdig.
Högst, *adj. & adv. superl.* højest, højst.
Högstammig, *adj.* højstammet.
Högst-betrodd, *adj.* højstbetroet, f. Ex. Kongens högstbetrodde man.
Högstift *s. pl. n.* Højstift.
Högsäte, -n, *n.* Højsæde.
Högt, *adv.* højst. **Högtberömd**, *adj.* højberømt. **Högtbetrodd**, *adj.* højbetroet. **Högtflygande**, *adj.* højtravende. **Högtförnäm**, *adj.* højfornem. **Högtförtjent**, *adj.* højfortjent. **Högtlofvad**, *adj.* højt lovet. **Högtälskad**, **högtälskelig**, *adj.* højtelsket.
Högtärad, *adj.* højtæret.
Högtalig, *adj.* højtalende, højmælet, 2) den som taler i en høj Tone.
Högtid, -er, *m.* Højtid.
Högtidlig, *adj.* högtidligen *adv.* højtideligt.
Högtidlighet, -or, *f.* Højtidelighed.
Högtravande, højtravende.
Högtänkt, *adj.* som tænker ædelt, højmodig.
Högtysk, *adj.* højtysk. **Högtysk**, -ar, *m.* Højtysker. **Högtyska**, *f.* det højtyske Sprog, 2) en højtysk Kvinde.
Högvakt, -er, *m.* Hovedvagt.
Högvederbörlig, *adj.* med högvederbörligt tillstånd, med høje Vedkommendes Tilladelse.
Högvälboren, *adj.* højvelbaaren.
Högvördig, *adj.* Herrans högvärdige Nattvard, det højværdige Sakramente.
Högvärdig, *adj.* højærværdig.
Högvördighet, *f.* Højærværdighed, Eders H., Deres H.
Högädel, *adj.* højædel.
Högärevärdig, *adj.* Velærværdig (Titel til Sognepræster).
Höja, *v. a.* 2. *l.* højne, forhøje, løfte. **Höjning**, *f.*
Höjd ell. **Högd**, -er, *f.* Højde. **Höjdmätare**, *s. pl.* m. Højdemaaler. **Höjdmätning**, -ar, *f.* Højdemaaling.
Hök, -ar, *m.* (J. Haukr) Høg.
Hökare, *s. pl. m.* Høker.
Hölja, *v. a.* 2. *l.* (J. hylia) hylle, bedække.
Hölsa, -or, *f.* Hylster, Balg. **Hölsig**, *adj.* hylset (om Bægfrugter).
Hölster, *s. pl. n.* (Mosog. Hulistr, *Velum*) Hylster. **Hölsterkappa**, -or, *f.* Hylsterkappe, Læderklap paa Pistolhylstere.
Höna, -or, *f.* Høne. **Höns**, *pl.* Høns. **Hönsstia**, -or, *f.* Hønsesti. **Hönstipp**, *m.* Pip (Sygdom). **Hönstjuf**, -var, *m.* Hønsetyv, m. fl. Sammensætninger.
Hör, (prov. Ord) for Lin, Hør.
Höra, *v. a.* 2. *l.* (Isl. heyra) høre. **Hörande**, *n.* Øren. **Hörare**, *s. pl.* Hører.
Hörn, *s. pl. n.* (A. S. Hyrn) Hjørne. **Hörnhus**, *s. pl. n.* Hjørnehus. **Hörnkammare**, *m.*, **Hörnrum**, *n.* Hjørnestue. **Hörnpelare**, *s. pl. m.* Hjørnepille.
Hörna, *f.*, **Hörnkägla**, *f.* Hjørnekegle. **Hörsam**, *adj.*, **hörsamt**, **hörsamligen** *adv.* hørsom, lydig; *sup.* hörsamst. **Hörsamhet**, *f.* Hørsomhed

Lydighed. Hörsamma, *v. a.* 1. lyde; drf. Hörsammande, *n.*
Hörsel, *m.* Hørelse. Hörselrör, *s. pl. n.* Høreror, Øreborn. Hörselgång, *f.* Høregang. Hörsellös, *adj.* som er berøvet Hørelsen.
Hörsägen, *m.* Hørensagen.
Hörtub, -ar, *m.* Høreror, Øreborn.
Hösäja, -or, *f.* Øsken, Malje.
Höst, *m.* Høst: i Höstas, forleden Høst. Höstdagjemning, *f.* Jævndøgn. Höstblomma, -or, *f.* Høstblomst. Höstmånad, *m.* Høstmaaned.
Hösta, *v. a.* 1. høste. Höstning, *f.* Høst.
Höta, *v. a.* 2. *3.* true med opløftet Haand eller Stok. Hötning, *f.*
Hötapp, -ar, *m.* Knippe Hø.
Hötjuga, -or, *f.* se under Hö.
Hövagn, -ar, *m.* Høvogn m. fl. se Hö.

I.

I *præp.* i; i förstone, i Førstningen; i somras, forleden Sommer; i morse ell. morgons, i Morges; i afse ell. aftons, i Aftes.
Iakttaga, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -taget) iagttage. Iakttagande, *n.* Jagttagelse.
Ibland, *præp.* iblandt, blandt. Ibland, *adv.* undertiden.
Icke *adv.* (J. ecki) ikke.
Id, *m.* (forældet) Flid.
Id, *f.*, Idegran, -ar, *f.*, Idetråd, *s. pl. n.* Takstræ, Barlind: *Taxus baccata.*
Id, -ar, *m. Cyprinus Idus:* en Fisk af Karpeslægten som ikke findes i Norge.
Ida, -or, *f.* Hvirvel i Vandet.
Idas, *v. d.* 2. *1.* gide, Han ides icke arbeta, han gider ikke arbejde.
Ide, -n, *n.* Bjørnens Vinterleje, Hi.
Idel, *adj.* lutter, f. E. idel Osanning, lutter Usandhed.
Ideligen, *adv.* bestandig, uophørlig.
Idig, Idighet, d. s. s. Idog, Idoghet.
Idisla, *v. a. & n.* 1. drøvtygge, jorte N. Idislan *f.*, Idislande, *n.*, Idisling, *f.* Drøvtygning, Jorten N.
Idka, *v. a.* 1. drive, udøve, pyse med, f. E. idka Handel, drive Handel. Idkande *n.* Idkare, *s. pl. m.*
Idkelig, *adj.* idkeligen, *adv.* idelig, vedvarende, uafbrudt, vedholdende flittig.
Idkesam, *adj.* vinskibelig.
Idog, *adj.* vinskibelig. Idoghet, *f.* Vinskibelighed.
Idrott, -er, *m.* (J. Iþrot) Idræt.
Ifall, i Fald, i det Tilfælde at.
Ifra, *v. n.* 1. ivre. Ifras, ifra sig, ivre sig, blive ivrig. Ifran, *f.* Ifrande, *n.* Ivren. Ifrare, *s. pl. m.* En som ivrer, Ivrer. Ifrig, *adj.* ivrig. Ifrighet, *f.* Ivrighed.
Ifrägavarande, *adj.* den hvorom er Spørgsmaal, bemeldt.
Ifrån, *præp.* fra, vara ifrån sig, — ifrån förståndet, være fra sig selv, være fra Forstanden. Växa ifrån sig, blive hæslig i Væksten.
Ifver, *m.* (T. Eifer) Iver.
Ifylla, *v. a.* 2. *1.* fylde i. Ifyllning, *f.* Ifyldning.
Ifön, *adj.* drægtig, som er med Føl.
Igel, -glar, *m.* Igle, Blødigle.
Igelkott, -ar, *m.* Pindsvin D., Bu-

stivil, Pustedyvel Nrsk.: *Erinaceus europæus.*

Igelkots-väpling, -ar, *m.* et Slags Plante.

Igeltänd, d. s. s. Gigeltänd, dobbelttandet.

Igeltörne, -n, *m.* (Plante) Smørnyper, Rannyper N. *Rosa spinosissima.*

Igen, *adv.* igjen.

Igenfylla, *v. a.* 2. *1.* fylde til, kaste til; drf. Igenfyllning, *f.*, Igenfyllande, *n.*

Igengångare, *s. pl. m.* Gjenganger, Gjenfærd.

Igenhakning, *f.* Tiljævning, Tilhakning.

Igenkallelse, -r, *f.* Tilbagekaldelse.

Igenkänna, *v. a.* 2. *1.* gjenkjende.

Igenkännande, *n.* Gjenkjendelse; drf. igenkännelig, *adj.*

Igenläka, *v. n.* 2. *2.* læges, gro til; drf. Igenläkande, *n.*

Igenlösa, *v. a.* 2. *2.* indløse.

Igenrosta, *v. n.* 1. tillukkes af Rust, tilrustne.

Igensmeta, *v. a.* 2. *1.* tilkline.

Igenstänga, *v. a.* 2. *1.* tillukke, stænge Nrsk.

Igenom, *præp. & adv.* igjennem.

Igenompyrd, *adj.* gjennemtrængt, indbefset Nrsk.

Ihjäl, *adv.* ihjel; drf. ihjälbiten, *adj.* ihjelbidt m. fl. Sammensætn.

Ihop, ihopa, *adj.* tilhobe, isammen.

Ihopbinda, sammenbinde m. fl. Sammensætninger.

Ihåg, *adv.* ihu, f. E. komma ihåg, komme ihu, erindre.

Ihågkomma, *v. a.* 3. komme ihu, erindre; drf. Ihågkommelse, *f.* Ihågkomst, *m.*

Ihålig, *adj.* hul. Ihålighet, *f.* Hulhed.

Ihållande, *n.* Vedholden.

Ihängsen, *adj.* (dagl. T.) vedholdende, som hænger i.

Ihärdig, *adj.* vedholdende, standhaftig.

Ihärdighet, *f.* Vedholdenhed, Standhaftighed.

Ijäns, *adv.* (dagl. Tale) nylig; ifjad Nrsk.

Ikalf, *adj.* drægtig, som er med Kalv.

Iklåda, *v. a.* 2. *1.* iklæde, 2) i. sig, antage, overtage som Gjæld, Embede. Iklädande, *n.*

Ikorn, Ikorre, -ar, *m.* Egern D., Ikorn Nrsk: *Sciurus vulgaris.*

Ikornebär, *s. pl. n.* et Slags Plante.

Ikring, (Isl. ikring) omkring.

Il, -ar, *m.* Iling, Vindbyge, Vindstød.

Ila, *v. n.* 1. ile, haste, 2) *v. imperf.* stikker, smerter. Ilande, *n.* Ilen. Iling, -ar, *f.* Vindstød, Drivsky, Kastevind, 2) Gigtsmerte. Ilig, *adj.* ilfærdig, ilsom, stormig.

Ilagräs, *n.* (Plante) Benbrud D., Iglegræs N. *Antherium ossifragum.*

Illa, *adv.* ilde, slet, slemt. Blifva illa vid, blive bestyrtset. Taga illa vid sig, blive forskrækket. Må illa, befinde sig slet, ilde. Illamående, *adj.* som befinder sig ilde, 2) *n.* Ildebefindende. Illasinnad, *adj.* ildesindet.

Illak, *adj.* slem, ond, se Elak.

Illbragd, -er, *n.* ondskabsfuld Daad, Udaad. Ilgjerning.

Iller d. s. s. Hiller, Ilder, et Dyr.

Illfundig, *adj.* underfundig, lumsk; drf. Illfundighet, *f.*

Illfånas, *v. n.* 1. blive, være, utaalmodig, længes efter, brænde af Længsel.

Illfägnad, *m.* Skadefrohed, Skadefryd.

Illgerning, -ar, *f.* Udaad, Misgjerning.

Illgerningsman, -män, *m.* Udaadsmand, Forbryder.

Illgrep, *s. pl. n.* Ranke.

Illistig, *adj.* listig, underfundig.

Illistighet, *f.* Underfundighed.

Illparig, *adj.* underfundig, lumsk, træsk. Illparighet, *f.* Træskhed.

Illpliktig, d. s. s. arglistig, træsk.

Illvilja, *f.* Skadefrohed; drf. Illviljare, *s. pl. m.* skadefro Menneske.
Illvillig, *adj.* skadefro.
Ilsk, *adj.* ond, arrig, bidsk.
Ilska, *f.* Ondskab; Arrighed.
Ilskfull, *adj.* arrig.
Ilsken, *adj.* d. s. s. Ilsk.
Ilsknas, *v. d.* l. opbringes, blive arrig.
Iltåg, -ar, *m.* (Plante) Haarfrylle N. *Juncus pilosus.*
Imedlertid, d. s. s. Emedlertid.
Imellan, d. s. s. Emellan.
Imma, *f.* (J. Eimr) synlig opstigende Damp, f. E. af varmt Vand, Tjm Nrsk. Immbad, *s. pl. n.* Dampbad.
Immerfort, *adv.* (T. immerfort) stedse, bestandig, uafladelig.
Immig, *adj.* dampig.
In, *adv.* (Jsl. inn) ind.
Inalles, *adv.* ialt, tilsammen, f. E. det väger inalles 100 pund.
Inanda, *v. a.* l. Inandas, *v. d.* indaande. Inandande, *n.* Indaandning.
Inbaka, *v. a.* l. indbage.
Inbarka, *v. a.* l. indbarke.
Inbegripa, *v. a.* 3. (-begriper, -begrep, -begripit) indbegribe, inddefatte.
Inberga, *v. a.* l. indbjerge, indhøste. Inbergning, *f.* Indbjergning, Indhøstning.
Inberäkna, *v. a.* l. iberegne. Inberäknad, iberegnet.
Inberätta, *v. a.* l. indberette.
Inbetsa, *v. a.* l. indbejse; drf. Inbetsande, *n.*
Inbilla, *v. a.* l. indbilde. Inbillning, -ar, *f.* Indbildning. Inbillningsgåfva, *f.* Indbildningskraft. Inbillnings-sjuka, *f.* indbildt Sygdom. Inbilsk *adj.* indbildsk. Inbilskhet, *f.* Indbildskhed.
Inbinda, *v. a.* indbinde; drf. Inbindning, *f.*
Inbita sig, *v. r.* bide sig ind i; drf. inbiten, gjennemtrængt.
Inbjuda, *v. a.* 3. (-bjuder, -bjöd ell. böd, -bjudit, ell. budit, -bjuden ell. buden) indbyde.
Inbjudning, -ar, *f.* Indbydelse.
Inblåsa, *v. a.* 2. 2. indblæse; drf. Inblåsare, *s. pl. n.*, Inblåsning *f.*
Inbrått, *s. pl. n.* Indbrud.
Inbrotts-stöld, -er, *m.* Indbruds-Tyveri.
Inbryta, *v. a.* 3. bryde ind. Inbrytning, *f.*
Inbrända, *v. a.* 2. 1. indbrænde.
Inbyggare, *s. pl. m.* Indbygger; drf. Inbyggerska, -or, *f.*
Inbyra d. s. s. inpyra, *v. a.* 2. 1. indsylte, gjennemælte, indbejse Nrsk.
Inbädda, *v. a.* l. nedlægge, indsvøbe. Inbäddning, *f.*
Inbära, *v. a.* 3. bære ind.
Inböja, *v. a.* 2. 1. bøje ind, indbukke, bøje indad; drf. Inböjning, *f.*
Inbördes, *adj.* indbyrdes.
Indela, *v. a.* l. inddele, anvise.
Indelning, -ar, *f.* Inddeling, 2) Gaard, som er anvist en Militær til Løn, f. E. en Officer med Indelning, en Offisér som har Embedsgaard.
Indelningshemman, *s. pl. n.* en Offisérs eller Underoffisiérs Embedsgaard. Indelningshafvare, Indelningstagare, *s. pl. m.* En der har Indelning. Indelningsverk, *n.* Inddelingsværk. Den staaende Hærs Indretning i Sverige; drf. indelt, *adj.* saasom indelt Regemente.
Indoppa, *v. a.* l. dyppe i.
Indraga, *v. a.* l. inddrage, indtrække, 2) indskrænke. Indragning, *f.* af en tidning, Forbud imod at en Avis længere skal udgives under samme Navn og af samme Redaktør.
Indragningsstat, *m.* vara på I., staa paa Vartpenge, 2) leva på I., leve indskrænket.
Indragningsmakt, *m.* Hofkanslerens Ret til at inddrage Aviser.

Indragen, *adj.* indstrœnket, knap, indgetogen.
Indragenhet, *f.* Indgetogenhed.
Indraget, *adv.* lefva indraget, leve indgetogent.
Indrifva, *v. a.* 3. indrive. Indrifvande, *n.*, Indrifning, *f.* Indbrivning.
Indrypa, *v. a.* 3. indbryppe.
Indrägt, -er, *m.* Indtœgt. Indrägtig, *adj.* indbringende.
Inelfva, -or, *f.* Indvold.
Inemot, *præp.* henimod.
Inetsa, *v. a.* 1. indœdse; drf. Inetsande, *n.*
Infall, *s. pl. n.* Indfald.
Infalla, *v. n.* 3. (-faller, -föll, -fallit) indfalde, indtrœffe. Infallen, *part.* indfalden, mager.
Infalsa, *v. a.* 1. indfalse; drf. Infalsning, *f.*
Infart, *m.* Indfart, Indtog.
Infatta, *v. a.* 1. indfatte. Infattning, *f.* Indfatning.
Infila, *v. a.* 1. indfile. Infilning, *f.* Indfiling.
Infinna sig, *v. r.* 3. (-finner, -fann, -funnit) indfinde sig.
Inflicka, *v. a.* 1. indflikke.
Inflyta, *v. n.* 3. flyde ind, indflyde.
Inflytande, *n.*, Inflytelse, *f.* Indflydelse.
Inflytta, *v., a.* 1. indflytte: Inflyttning, *f.* Indflytning.
Inflätta, *v. a.* 1. indflette. Inflätad, *p. p.* indflettet. Inflätning, *f.* Indfletning.
Infoga, *v. a.* 1. indfalse, indpasse. Infogning, *f.*
Infordra, *v. a.* 1. indfordre. Infordran *j*, Infordrande *n.*, Infordring *f.*, Indfordring.
Infria, *v. a.* 1. indfri. Infriande, *n.* Indfrielse.
Infrysa, *v. n.* 3. indefryse. Infrusen, *adj. v.* indefrossen. Infrysning, *f.* Indefrysen.
Infälla, *v. a.* 1. falde med Sœm, Syning.
Infälle, -n, *n.* Indfald, pludselig opstaaet Tanke.
Infödd, *adj.* indfødt.
Inföding, -ar, *com.* Indfødt. Infödingsrätt, Infödsrätt, *Jus indigenatus*, Indfødsret.
Inför, *præp.* for: *coram. Lat.*
Införa, *v. a.* 2. *1.* indføre. Införande, *n.* Indførelse. Införsel, *m.* Indførsel.
Införlifva, *v. a.* 1. (T. einverleiben) indlemme.
Införlifvande, *n.* Införlifning, *f.* Indlemmelse.
Införskrifva, *v. a.* 3. forskrive, hente hjem; drf. Införskrifning, -ar, *f.*
Införtulla, *v. a.* 1. indfortolde. Införtullning, *f.*
Inga, *pl.* af ingen, ingen. Ingaledes og ingalunda, *adv.* ingenlunde, aldeles ikke.
Inge (udtal. inje) [i dagl. T.] indgive.
Ingefära, *f.* Ingefœr.
Ingendera, intetdera, *pron.* ingen, intet af begge.
Ingenstädes, *adv.* ingensteds.
Ingifva, *v. a.* 3. indgive; drf. Ingifvande, *n.*, Ingifvelse, -r, *f.*
Ingjuta, *v. a.* 3. (-gjuter, -göt, -gjutit) indgyde. Ingjutelse og Ingjutning, *f.* Indgydning.
Ingjute, Ingöte, *n.* den støbte Materie.
Ingrepp, *s. pl. n.* Indgreb.
Ingripning, *f.* Indgribning f. E. Hjuls Ingripning.
Ingrodd, *p. p.* indgroet.
Ingräfva, *v. a.* 2. *1.* indgrave. Ingräfning, -ar, *f.*
Ingröpt *p. p.* udhulet; drf. -gröpning, *f.*
Ingyte, *n.* see Ingjute.
Ingå, *v. a.* & *n.* indgaa. Ingång, -ar, *m.* Indgang. Ingångs-språk, *n.* Indgangsord i en Præken.
Ingälder, *pl.* Indtœgter, Renter.
Ingärda, *v. a.* 1. ingjerde.

Inhemsk, *adj.* indenlandſk.
Inhysa, *v. a.* 2. *J.* indlosſere, antage i ſin Bolig.
Inhyses, *adj. & adv.* ſom har fri Bolig hos Andre, ſom er tilhuſe hos Andre.
Inhyseshjon, *s. pl. n.* Inderſt, Indſidder.
Inhäfta, *v. a.* 1. indhæfte; drf. Inhäftning, *f.*
Inhägna, *v. a.* 1. indhegne. Inhägnande, *n.* Indhegning. Gjerningen at indhegne. Inhägnad, *m.* Indhegning, Hjemmark, Bo, Kvie Nrſk. eller hvad ſom er indhegnet.
Inhäkta, *v. a.* 1. indhage, indhægte.
Inhämta, *v. a.* 1. indhente, 2) ſoge, erhverve, ſamle, f. E. inhämta kunskaper, ſamle, erhverve Kunſkaber.
Inhändiga, *v. a.* 1. give i Hænder, overlevere. Inhändigan, *f.*, Inhändigande, *n.*
Inhänga, *v. a.* 2. *I.* hænge ind; drf. Inhängande, *n.*
Inhösta, *v. a.* 1. indhøſte.
Ini, *adv. & præp.* inde i, inden i.
Injaga, *v. a.* 1. indjage; drf. Injagande, *n.*
Inifrån, *adv. & præp.* indefra.
Ink, *m.* et Slags Heſteſyge.
Inkalla, *v. a.* 1. indkalde.
Inkallande, *n.* Inkallelse, *f.* Indkaldelſe.
Inkarfva, *v. a.* 1. indkarve; drf. Inkarfning, *f.*
Inkast, *s. pl. n.* Indvending.
Inkasta, *v. a.* 1. kaſte ind, 2) indvende.
Inkitta, *v. a.* 1. kitte faſt i, ſætte faſt i med Kit; drf. Inkittande, *n.*
Inklistra, *v. a.* 1. kliſtre ind i.
Inklämning, *f.* Indklemning.
Inknyta, *v. a.* 3. (J. knyta) knytte ind; drf. Inknytning, *f.*
Inknåda, *v. a.* 1. indælte, indkna N. Inknådning, *f.*
Inkoka, *v. a.* 1. lade koge ind, indkoge; drf. Inkokning, *f.*
Inkomma, *v. n.* 3. indkomme.
Inkomst, -er, *m.* Indkomſt.
Inkrypa, *v. n.* 3. (ſ. krypa) krybe ind.
Inkräm, *n.* det Indvendige, Fylling, Indmad, Indvolde.
Inkräfva, *v. a.* 2. *I.* indkræve.
Inkräkta, *v. a.* 1. (E. encroach) uſurpere, erobre uretmæſſigen.
Inkräktare, *s. pl.* Uſurpator.
Inkräktning, -ar, *f.* Bemægtigelſe.
Inkräktningslystnad, *m.* Rovſyge.
Inkröka, *v. a.* 2. *I.* indbukke, bøje ind, indkroke Nrſk.
Inköp, *s. pl. n.* Indkjøb.
Inköpa, *v. a.* 2. *J.* kjøbe ind, indkjøbe. Inköpare, *s. pl. m.* Indkjøber.
Inköra, *v. a. & n.* 2. *I.* kjøre ind, ſage ind; drf. Inkörande, *n.*, inkörd Häst, indkjørt Heſt.
Inlaga, -or, *f.* Sagsmaal for Gjæld, ſkriftlig Klage.
Inlagsfä, *n.* betroet Gods.
Inlappa, *v. a.* 1. indflikke.
Inlasta, *v. a.* 1. lade, laſte et Skib, indſkibe; drf. Inlastning, *f.* Inlastare, *s. pl. m.*
Inleda, *v. a.* 2. *I.* indlede, lede, føre. Inledning, *f.*
Inlefverera, *v. a.* 1. indlevere; drf. Indlevererande, *n.* Indlevering.
Inlemna, *v. a.* 1. indlevere, indgive. Inlemnande, *n.*
Inlifva, *v. a.* 1. indlemme.
Inlimma, *v. a.* 1. lime ind i. Inlimning, *f.* Indlimen.
Inlinda, *v. a.* 1. indſvøbe.
Inlocka, *v. a.* 1. lokke ind.
Inlopp, *s. pl. n.* Indløb.
Inlåta, *v. r.* 3. indlade; drf. Inlåtande, *n.*
Inländning, -ar, *m.* Indlænding.
Inländsk, *adj.* indenlandſk.

Inlägga, *v. a.* 2. *1.* indlægge; drf. **Inläggning**, *f.*

Inläsa, *v. a.* 2. *2.* indflutte, lukke inde; drf. **Inläsande**, *n.*

Inlöpa, *v. a.* 3. & 2. (-löper, -lopp ell. -löpte, -lupit ell. -löpt) indløbe.

Inlösa, *v. a.* 2. *2.* indløfe. **Inlösen**, *m.* Løfepenge. **Inlösning**, *f.* Indløsning.

Inmana, *v. a.* 1. indmane, inddrive. **Inmana i häkte**, arreftere; drf. **Inmanare**, *s. pl. m.*, **Inmanande**, *n.*

Inmura, *v. a.* 1. indmure. **Inmurning**, *f.* Indmuring.

Inmänga, *v. a.* 2. *1.* blande i, mænge i; drf. **Inmängning**, *f.*

Inmäta, *v. a.* 2. *2.* maale i.

Inmäte, *n.* Inmad.

Innan, *adv. & præp.* (J. innan) inden, innan kort, i føje Tid.

Innan, *konj.* inden, forinden.

Innandöme, *n.* det Indvendige.

Innanför, *præp.* indenfor.

Innanpå, inden paa.

Innanrede, *n.* de indre Dele.

Innanläsning, *f.* Indenadlæsning.

Innanmäte, *n.* Indmad.

Innantill, *adv.* indentil, indenad; läsa innantill, læfe indenad.

Inne, *adv.* (J. inni) inde; sitta inne, fidde fængflet.

Innebrännа, *v. a.* 2. *1.* indebrænde.

Innebära, *v. a.* 3. (-bär, -bar, -burit) indeholde, inddefatte. **Hafva att innebära**,

Innefatta, *v. a.* 1. inddefatte.

Innehafva, *v. a.* 2. have inde, befidde. **Innehafvare**, *s. pl. m.* Indehaver, Ihændehaver, Befidder; drf. **Innehafverska**, -or, *f.*

Innehåll, *n.* Indhold.

Innehålla, *v. a.* 3. (-håller, -höll, -hållit) indeholdende, 2) holde inde, tilbageholde.

Inneliggande, **innelyckt**, *adj.* indfluttet, fom ligger inde i en anden Ting.

Innerlig, *adj.*, **innerligen**, *adv.* inderlig; drf. **Innerlighet**, *f.*

Innerst, *adj. superl.* inderft.

Innesluta, *v. a.* 3. (-sluter, -slöt, -slutit) indflutte. **Innesluten**, *p. p.* indfluttet. **Innesluting**, *f.* Indfluting.

Innestå, *v. n.* indeftaae for, 2) være indfat, være udeftaaende, uindkrævet (om Penge).

Innestänga, *v. a.* 2. *1.* indeftænge.

Innevarande, *adj.* indeværende.

Innig, *adj.* inderlig, forbeholden. **Innighet**, *f.* Inderlighed, Forbeholdenhed.

Innästa, *v. a.* 1. *2.* indhæfte, indnæfte Nrfk.

Innästla sig, *v. r.* l. hemmelig befætte fig et Sted, indfnige fig.

In-olja, *v. a.* 1. indfmøre med Olje.

Inom, *præp.* inden. **Dragen inom sig**, indefluttet, tavs. **Inombords**, *adv.* indenbords. **Inom gärds**, *adv.* indengaards. **Inomhus**, *adv.* inden Huse. **Inomskärs**, *adv.* indenfjærs.

Inpacka, *v. a.* 1. indpakke; drf. **Inpackare**, *s. pl. m.* Inpakning, *f.*

Inpass, *s. pl. n.* Indpas.

Inpassa, *v. a.* 1. indpasse.

Inplanta, *v. a.* 1. indpode, indpræge.

Inplantande, *n.*, **Inplantning**, *f.* Indpodning.

Inplugga, *v. a.* 1. drive ind, indplugge Nrfk.

Inplöja, *v. a.* 2. *1.* indpløje.

Inpricka, *v. a.* 1. indprikke.

Inproppa, *v. a.* 1. proppe faft i.

Inprägla, *v. a.* 1. indpræge. **Inprägling**, *f.* Indprægning.

Inpränta, *v. a.* 1. indprente.

Inpressa, *v. a.* 1. preffe ind; drf. **Inpressning**, *f.*

Inpudra, *v. a.* 1. overftøve, pudre, indpuddre.

Inpumpa, *v. a.* 1. pumpe i.

Inpå, *præp.* (ved Verber som udtrykke en Bevægelse til et Sted) ind paa.

Inqvartera *v. a.* 1. indkvartere; drf. Inqvartering, -ar, *f.*

Inre, *adj.* indre.

Inre, *n.* Indre, Indvortes.

Inreda, *v. a.* 2. *1.* indrede, indrette; drf. Inredning, *f.* Inrede, *n.* Indretning, Indvortes.

Inresa, *f.* Indrejse.,

Inrida, *v. a.* 1. tilride, ride til, 2) *n.* ride ind. Inridande, *n.* Indriden; Inridning. *f.* Tilriden.

Inrikes, *adj.* indenrigs, indenlandsk, Inrikes, *adv.* indenlands.

Inrigla, *v. a.* 1. slaa Skodden for, lukke inde ved at skyde Slaaen for; drf. Inriglande, *n.*

Inringa, *v. a.* 1. indringe.

Inrinna, *s. s.* 1. indrinde.

Inrista, *v. a.* 1. indridse.

Inrita, sig, *v. r.* 1. indsnige sig.

Inrop, *s. pl. n.* Tilslag; drf. Inropssumma, *f.* Inropa, *v. a.* 1. faa Tilslag ved Auktion.

Inrostad, *adj.* rustnet.

Inrota sig, *v. r.* 1. rodfæste sig; drf. Inrotande, *n.* Rodfæstelse.

Inrullera, *v. a.* 1. indrullere; drf. Inrullering, *f.*

Inrycka, *v. a.* & *n.* 2. *2.* rykke ind, indrykke. Inryckande, *n.* Indrykken, Indrykning.

Inrymma, *v. a.* 1. rumme, indromme; drf. Inrymning, *f.* Indrømmen. Inrymning, *n.* Rum, Plads.

Inråda, *v. a.* 2. *1.* tilraade, tilskynde, indskyde. Inrådan, *f.* Inrådande, *n.* Tilskyndelse, Tilraaden.

Inräkna, *v. a.* 1. regne i med, bringe med i Regningen.

Inrätta, *v. a.* 1. indrette.

Inrättning, -ar, *f.* Indretning.

Inröra, *v. a.* 2. *1.* røre i.

Insalta, *v. a.* 1. indsalte. Insaltare, *s. pl.* m. Indsalter. Insaltande *n.* Insaltning, *f.* Indsaltning.

Insamla, *v. a.* 1. indsamle. Insamlare, *s. pl.* m. Indsamler. Insamling, -ar, *f.* Indsamling.

Insatts, -er, *m.* (T. Einsatz) Indsats, Indskud.

Inse, *v. a.* (-ser, -såg, -set) indse.

Inseende, *n.* Indseende, Tilsyn.

Insekt, -er, *m.* Insekt. I-samlare, *s. pl.* m. Insektsamler.

Insegel, *n.* (A. S. Insegl) Indsegl.

Insida, *f.* Indside, den indvendige Side.

Insigt, -er, *f.* Indsigt. Insigtsfull, *adj.* indsigtsfuld.

Insjukna, *s. n.* 1. blive atter syg. Insjuknande, *n.*

Insjunka, *v. n.* 3. (-sjunker, -sjönk ell. sönk, -sjunkit ell. sunkit) indsynke. Insjunkning, *f.* Indsynkning.

Insjö, -ar, *m.* Indsø, Indsøs. Vatn M. Insjöfisk, *m.* Ferskvandsfisk; drf. Insjöfiske, *n.*

Inskeppa, *v. a.* 1. indskibe. Inskeppning, -ar, *f.* Indskibning.

Inskicka, *v. a.* 1. indsende.

Inskjuta, *v. a.* 3. (-skjuter, skjöt, skjutit) indskyde; drf. Inskjutning, *f.*

Inskrift, -er, *f.* Indskrift.

Inskrifva, *v. a.* (-skrifver, -skref, -skrifvit) indskrive; drf. Inskrifning, -ar, *f.*

Inskrufva, *v. a.* 1. indskrue; drf. Inskrufning, *f.*

Inskränka, *v. a.* 2. *2.* indskrænke. Inskränkning, -ar, *f.* Indskrænkning. Inskränkt, *p. p.* indskrænket. Inskränkthet, *f.*

Inskära, *v. a.* 3. (-skärer, -skar, -skurit) indskjære. Inskärning, -ar, *f.* Indskjæring, Indsnit.

Inskärpa, *v. a.* 2. *2.* indskjærpe. Inskärpande, *n.*, Inskärpning, -ar, *f.* Indskjærpelse.

Islag, *n.* Islæt, Varp Nrsk.

Insleka sig, *v. r.* 2. *2.* indsmigre sig.

Inslippa *v. n.* 3. slippe ind, komme ind.
Insluka, *v. a.* 1. indsluge, nedsluge.
Inslute, *v. a.* 3. indslutte.
Inslutande, *n.* **Inslutning,** *f.* Indslutning.
Inslumra, *a. n.* 1. indslumre.
Insluppen, *p. p.* indladt.
Insläppa, *v. a.* 2. *2.* (-släpper, -släpte, -släpt) indlade, slippe ind, lade komme ind; drf. **Insläppande,** *n.* **Inslippa,** *v. n.* 3. (-slipper, -slapp, -sluppit, -sluppin) komme ind. **Inslippande,** *n.*
Insmyga, *v. a.* & *r.* 3. (-smyger, -smög, -smygit) indsnige, indsmugle; drf. **Insmygande,** *n.*
Insmälta, *v. a.* 2. *2.* smelte ind; drf. **Insmältning,** *f.*
Insmörja, *v. a.* 2. *1.* (-smörjer, -smorde, -smort) indsmøre. **Insmörjning,** *f.* Indsmørelse.
Insnärja, *v. a.* 2. *1.* indsnære, besnære. **Insnärjande,** *n.* **Insnärjning,** *f.*
Insnöga, *v. a.* 1. indsne, sne til, ned.
Insockne, *adj.* som er i ell. hører til Sognet.
Insomna, *v. r.* 1. sove ind, sovne ind Nrsk.
Insnöra, *v. a.* 1. indsnøre. **Insnörning,** *f.* Indsnørelse.
Inspissera, *v. a.* 1. fortykke, indspidsere. **Inspissering,** *f.* Fortykkelse.
Inspruta, *v. a.* 1. indsprøjte. **Insprutning,** *f.* Indsprøjtning.
Inspränga, *v. a.* 2. *1.* indsprænge; drf. **Insprängning,** *f.*
Inspäcka, *v. a.* 1. spække overalt.
Inspänna, *v. a.* 2. *1.* indspænde.
Inspärra, *v. a.* 1. indspærre. **Inspärrande,** *n.* **Inspärrning,** *f.* Indspærring.
Installera, *v. a.* 1. indsætte i Embede, indstallere; drf. **Installering,** *f.*
Instampa, *v. a.* 1. stampe ind.
Instog, *n.* Indpas, Adgang.
Insticka, *v. a.* 3. (-sticker, -stack, -stackit) stikke ind, indstikke.
Instifta og instikta, *v. a.* 1. indstifte.
Instiga, *v. n.* 3. stige ind.
Instiktare, *s. pl. m.* Indstifter.
Instiktelse, *f.* Indstiftelse.
Instoppa, *v. a.* 1. stoppe ind i; drf. **Instoppning,** *f.*
Instorma, *v. a.* 1. storme ind.
Instrumentmakare, *s. pl. m.* Instrumentmager.
Inströ, *v. a.* 2. *1.* indstrø.
Inströmma, *v. n.* 1. indstrømme.
Instufva, *v. a.* 1. indstuve, stuve, tilstuve. **Instufning,** *f.*
Instryka, *v. a.* 3. (-stryker, -strök, strukit) stryge ind.
Instunda, *v. n.* 1. tilstunde.
Inställa, *v. a.* & *r.* 2. *1.* indstille, undlade, forsømme, indsmigre sig; drf. **Inställande,** *n.* **Inställning,** *f.* **Inställningsgåfva,** -or, *f.* Evne at indsmigre sig. **Inställelse,** *f.* Indstillelse, Fremstillelse, Møde. **Inställelsedag,** *f.* Proklamadag.
Instämma, *r. a.* 2. stemme overens, istemme, 3) indstævne; drf. **Instämmande.** *n.* **Instämning,** *f.*
Inständig, *adj.* indstændig.
Instänga, *v. a.* 2. *1.* indgjærde, indheqne, indestænge, indslutte; drf. **Instängning,** *f.*
Insuga, *v. a.* 2. *1.*, **insupa,** *v. a.* 3. (-super, -söp, -supit) indsuge; drf. **Insugande,** *n.* **Insupning,** *f.*
Insvepa, *v. a.* 2. *2.* indsvøbe. **Insvepning,** *f.* Indsvøbning.
Insy, *v. a.* 2. *1.* sy ind; drf. **Insyning** *f.*
Insylta, *v. a.* 1. sylte, indsylte; drf. **Insyltande,** *n.* **Insyltning,** *f.*
Insända, *v. a.* 2. *1.* indsende.
Insänka, *v. a.* 2. *2.* sænke ned, fordybe; drf. **Insänkning,** -ar, *f.*
Insätta, *v. a.* 2. *2.* indsætte. **Insättning,** *f.* Indsættelse.
Insöfva, *v. a.* 2. *1.* bringe i Søvn,

dyssе i Sovn. Insöfvande, n. Insöfning, f. Sovndyssen.
Insörpla, v. a. 1. slubre ind; drf. Insörplande, n.
Intaga, -or, f. Indhegning, Kvie, Bo Nrsk.
Intaga, v. a. 3. indtage. Intagande, n. Intagning, f. Indtagelse.
Intagelig, adj. som kan indtages.
Intala, v. a. 1. overtale, tilraade. Intalan, f. Intalande, n. Overtalelse.
Inteckna, v. a. 1. indtegne, 2) prioritere, f. E. låta inteckna någons egendom, pantsætte. Inteckning, -ar, f. Indtegning, 2) Prioritet.
Intendent, -er, m. Intendant.
Intet, n. Intet. Intetdera, intet af begge.
Inte, adv. ikke.
Intill, præp. indtil.
Intilldess, adv. indtil.
Intinga, v. a. 1. indtinge.
Intorkas, v. d. 1. indtørke.
Intrampa, v. a. 1. trampe ned, træde ned.
Intrassla, r. a. 1. indvikle.
Intrig, -er, m. Rænke, Intrige. Intrigmakare, s. pl. m. Rænkemager.
Introppa, v. a. I. fanan, tage Fanen ind.
Intryck, s. pl. n. Indtryk.
Intrycka, v. a. 2. 2. indtrykke; drf. Intryckning, f.
Intrång, n. Forfang, Afbræk.
Inträde, n. Indtrædelse, Tiltrædelse. Inträdespradikan, f. Indtrædelsesprædiken. Inträdes-tal, Indtrædelsestale.
Inträda, v. n. 2. 1. indtræde, træde ind; drf. Inträdande, n.
Inträffa, v. n. 1. indtræffe.
Intränga, v. a. 2. 1. indtrænge. Inträngande, n. Indtrængen.
Intvinga, v. a. 1. indtvinge.
Intvåla, v. a. 1. sæbe ind. Intvålning, f. Indsæbning.
Intyga, v. a. 1. bevidne, bekræfte; drf. Intyg, s. pl. n. Intygande, n. Bevidnelse, Bekræftelse.
Intåg, s. pl. n. Indtog.
Intåga, v. n. 1. gjøre sit Indtog, indrykke; drf. Intågande, n.
Intägt, -er, m. Indtægt.
Inunder, præp. derunder, under.
Inuti, præp. inde i.
Inveckla, v. a. 1. indvikle.
Invecklig, f. Invecklande, n. Indvikling.
Invefva, v. a. 1. indvikle, indvæve. Invefvande, n.
Invertes, adj. og adv. indvortes.
Invexla, v. a. 1. indvexle; drf. Invexling, f.
Inviga, v. a. 2. 1. indvie. Invigning, -ar, f. Indvielse.
Invira, v. a. 1. indvikle, indsvøbe, indvirre Nrsk.
Invirka, v. a. 1. indsye, indvirke.
Invisa, v. a. 1. indvise, anvise. Invisning, f. Indvisning, Anvisning.
Invuxen, w. p. indvoxet; drf. Inväxt, m. Inväxande, n.
Invånare, s. pl. m. Indvaaner.
Inväfva, v. a. 1. 1. væve ind i; drf. Inväfning, f.
Invälja, v. a. 2. 1. indvotere.
Invända, v. a, 2. 1. indvende.
Invändning, -ar, f. Indvending.
Invändig, adj. indvendig. Invändes, Invändigt, adv. indvendig, indvendigen.
Invärtes se Invertes.
Inväxla, se Invexla.
Inympa, v. a. 1. indpode. Inympning f. Indpodning.
Inyrd, adj. v. tilsneet.
Inåt, præp. indad.
Inöfva, v. a. 1. øve, afrette.
Inöfver, præp. ind over.
Inögd, adj. huløjet.
Irra, v. a. 1. vildlede, føre vild. Irra sig, tage feil. Irra, v. n. I. vildsedes, fare vild.

Irrblåsa, *s. pl. n.* Vejrlys, Lygtemand, Irrlys.
Irrgång, -ar, *m.* Vildgang, Labyrint.
Irrig, *adj.* vildfarende.
Irring, -ar, *m.* Vildfarelse, Fejltagelse.
Irrleda, *v. a. 2. 1.* vildlede. Irrledning, -ar, *f.*
Irrlära, -or, *f.* vrang Lære, Kjætteri.
Irrlärare, *s. pl. m.* Vranglærer, Kjætter.
Irrlärig, *adj.* vrangtroende, vranglærende.; drf. Irrlärighet, *f.*
Irrmening, -ar, *f.* falsk Mening.
Irrsam, *f.* Vildsam.
Irrskén (udtal. Irsjén) *s. pl. n.* Vejrlys.
Irrstjerna, -or, *f.* Planet.
Irrväg, -ar, *m.* Afvej, uret Vej.
Is, *m.* Is.
Isa, *v. a.* & *n.* 1. ise.
Isaktig, *adj.* isagtig.
Isbana, -or, *f.* Isbane.
Isberg, *s. pl. n.* Isberg.
Isben, *n.* Skamben.
Isbila, -or, *f.* Ishakke.
Isbit, -ar, *m.* = N. Isstykke.
Isblink, *m.* Isblink.
Isbokare, *s. pl. m.* Isbuk, Isbryder, Isnæl.
Isbrodd, *m.* Isbrod, Isspore.
Isbrott, *n.* Isbrud.
Isbrygga, -or, *f.* Isbro.
Isfjäll, *n.* Isfjeld.
Isflake, -ar, *m.*, Isflinga, -or, *f.* og Isflaga, -or, Isflak. Nrsk.
Isfågel, -glar, *n.* Isfugl.
Isgång, *m.* Isgang.
Ishaf, *n.* Ishav.
Ishvalf, *s. pl. n.* Ishvælving.
Ishällar, *pl.* Isbrodder.
Isig, *adj.* isdækket.
Isjökar, *pl.* Snebræer.
Iskall, *adj.* iskold.
Isklädd, *adj.* isklædt.
Iskällare, *s. pl. m.* Iskjelder.
Iskråka, -or, *f.* en Art Svømmefugl.
Islandamosa, *f.* Islandsk Mos.
Islossning, *f.* Isens Løsbrydelse.
Islupen, *adj.* isdækket.
Ismot, *f.* Isgarn.
Ispigg, -ar, *m.* Istapp.
Ispjerna, -or, *f.* et Slags Fugl.
Isplog, -ar, *m.* Isplov.
Ispåle, -ar, *m.* Ispæl.
Isslagg, *n.* Isslag, Hagl.
Issmältning, *f.* Issmeltning.
Issättning, *f.* Frysning.
Issörja, *f.* glat Is.
Issko, -r, *f.* Skoite.
Isspricka, -or, *f.* Issprække.
Isvatten, *n.* Isvand.
Isvrak, *n.* Drivis.
Isväg, *m.* Isvej.
Isyta, *f.* Isflade.
Isyxa, -or, *f.* Isøks.
Isä, *v. a.* slaa i, isfænke.
Ispänna, *v. a. 2. 1.* ispænde.
Istadig, *adj.* stædig, sta Nrsk. Istadighet, *f.* Stædighed, Stahed Nrsk.
Ister, *n.* Ister, Fedt. Isterbuk, -ar, *m.* Isterbug. Isterhaka, -or, *f.* Dobbelthage. Isterhinna, -or, *f.* Fedthinde. Istermage, -ar, *m.* Isterbug.
Itända, *v. a. 2. 1.* antænde, kveike N. Itändning, *f.*

J.

Jack, -ar, *m.* en Art Fisk.
Jacka, -or, *f.* kort Trøie, Jakke.
Jag, *pron.* jeg. Jaghet, *f.* Jeghed. Det är jag, det er mig.

Jaga, *v. a.* 1. jage. **Jagande**, *n.* Jagning, *f.* Jagen. **Jagare**, *s. pl.* m. Jager (et Sejl).
Jagt, *n.* Jagt. **Jagtfågel**, -glar, *m.* Jagtfugl. **Jagtjunkare**, *m.* Jagtjunker. **Jagtvagn**, -ar, *m.* Jagtvogn. **Jagtväsende**, *n.* Jagtvæsen. **Jagtväska**, -or, *f.* Jagtvæske, Jægertaske.
Jagta, *v. a.* 1. jage frem og tilbage
Jaka, *v. a.* & *n.* 1. bejae. **Jakande**, *n.* Bejaen. **Jakare**, *s. pl.* m. Jabroder. **Jakord**, *n.* Jaord.
Jakobsört, -er, *f.* Jakobsurt.
Jakt, -er, *m.* Jægt (Fartøi).
Jama, *v. n.* 1. mjave (om Katter). **Jamande**, *n.* **Jamning**, -ar, *f.* Mjaven.
Jan, *m.* Johan.
Jembred, *adj.* lige bred.
Jembredd, *m.* lige Bredde. **Sätta i jembredd**, sammenligne.
Jemkristen, *m.* Medkristen.
Jemföra, *v. a.* 2. 1. jævnføre, sammenligne, sammenholde.
Jemförelse, -r, *f.*, **Jemförning**, -ar, *f.* Sammenligning.
Jemförelsevis, *adv.* i Sammenhold, forholdsvis.
Jemförlig, *adj.* jævnførlig, som kan sammenlignes.
Jemgod, *adj.* lige god. **Jemgodhet**, *f.*
Jemka, *v. a.* 1. jævne, forlige, passe, ordne. **Jemkning**, *f.*
Jemlik, *adj.* lig. **Jemlikhet**, *f.* Lighed, Ligelighed.
Jemlike, -ar, *m.* Ligemand.
Jemlika, *v. a.* 1. sammenligne.
Jemlikt, *b. f. s.* enligt, *adv.* ifølge.
Jemnlångs, *adv.* langs ad.
Jemn, *adj.* jævn.
Jämna, *f.* Lighed, jævn Gang, Middelvej.
Jenna, *v. a.* 1. jævne.
Jennhet, *f.* Jævnhed.
Jennhög, *adj.* lige høj.
Jemnåldrig, **Jemnårig**, *adj.* jævnaldrende, jævnaarig **Jamnårighet**, *f.*
Jemt, jævnt, ligeligen, i et væk; **jemt eller udda**, effen eller ueffen, jamt eller od Nr.
Jemte, *præp.* hos, med, ved Siden af.
Jemtida, *adj.* samtidig.
Jemvigt, *f.* Ligevægt.
Jemväl, *adv.* ligeledes, ogsaa, fremdeles.
Jerf, -var, *m.* Jærv.
Jerga, -or, *f.* et Slags Plante (T. Alpendistel, Gänsedistel).
Jerker, *m.* (hos Almuen) Erik.
Jern, *n*, Jærn.
Jernaktig, **Jernartad**, *adj.* jærnagtig.
Jernarbeta, *n.* Jærnarbeide; drf. **Jernarbetare**, *s. pl.* m.
Jernankare, *n.* Jærnanker.
Jernband, *n.* Jærnbaand.
Jernbindig, *adj.* (T. eisenschlüssig) jærnholdig.
Jernblick, *n.* Jærnblik.
Jernbod, -ar, *m.* Jærnkræmmerbutik.
Jernbloma, -or, *f.* Jernfluss.
Jernbruk, *s. pl.* m. Jærnværk.
Jernbråte, *m.* gammelt Jærnskrab.
Jernbult, -ar, *m.* Jærnbolt.
Jernbunden, *adj.* f. Jernbindig.
Jernbyrd, *n.* = N. Jærnbyrd, Gudsdom.
Jernbärare, *s. pl.* m. Jærnbærer.
Jernfläck, -ar, *m.* Rustplet.
Jernek, -ar, *m.* Steneg.
Jernfjettrar, *pl.* Jærnlænker.
Jernfärg, *m.* Jærnfarve.
Jernfärgad, *adj.* jærnfarvet, jærngraa.
Jernfluss, *m.* (T. Eisenfluß) = N.
Jerngaller, *n.* Jærngitter.
Jerngjutare, *s. pl.* m. Jærnstøber.
Jerngrufva, -or, *f.* Jærngrube.
Jerngjuteri, -er, *n.* Jærnstøberi.
Jernhalt, *m.* Jærnholdighed.
Jernhaltig, *adj.* jærnholdig.
Jernhammare, -mrar, *m.* Stangjærns-

hammer, 2) Hytten ell. Bygningen hvori dette skeer.
Jernhandlare, *s. pl. m.* Jærnhandler.
Jerkrämare, *s. pl. m.* Jærnkræmmer.
Jernharnesk, *s. pl. n.* Jærnharnisk.
Jernhytta, -or, *f.* Hytten, hvori Jærn udsmedes.
Jernhyttevarp, *s. pl. n.* Slaghoug ved en Hytte.
Jernhäll, -ar, *m.* Jærnplade.
Jernig, *adj.* jærnagtig.
Jernkedja, -or, *f.* Jærnkjæde.
Jernklubba, -or, *f.* Jærnkolle, Jærnklubbe Nrsk.
Jernmalm, *m.* = N.
Jernmalmbrott, *s. pl. m.* Jærnmalmsbrud.
Jernmalmgrufva, -or, *f.* Jærngrube.
Jernmalmgång, -ar, *m.* Jærngang.
Jernmalmstrak, *s. pl. n.* Jærnaare.
Jernnockra, *f.* Jærnokker.
Jernnok, *n.* Jærnaag.
Jernpelare, *s. pl. m.* Jærnpiller.
Jernplåt, -ar, *m.* Jærnplade.
Jernprof, *s. pl. n.* Jærnprøve, Jærnbyrd.
Jernslagg, *n.* Jærnskjæl, Jærnslag.
Jernsmide, *n.* Jærnarbejde, forarbejdet Jærn, Jærnvarer.
Jernsparf, -var, *m.* en Art Erle.
Jernstång, -stänger, *m.* Jærnstang.
Jernugn, -ar, *m.* Jærnovn.
Jernvandling, -ar, *pl.* jærnholdige Forsteninger.
Jernvaror, *pl.* Jærnvarer.
Jernvatten, *n.* Jærnvand.
Jernvigt, -er, *m.* Jernvåg, -ar, *m.* Jærnvægt.
Jernålder, *m.* Jærnalder.
Jernört, -er, *f.* Jærnurt.
Jofur, *m.* Jupiter, men hos Almuen kun om Tordenguden.
Joller *n.* Lallen, Sulling Nrsk.
Jollra, *v. n.* l. lalle (om Børn), sulle Nrsk.
Jord, *f.* Jord.
Jorda, *v. a.* l. jorde, begrave.
Jordafärd, *m.* Jordefærd, Begravelse.
Jordaktig, jordartad, *adj.* jordagtig.
Jordafång, *n.* Erhvervelse af Gaard.
Jordalif, *n.* Jordeliv.
Jordbeck, *n.* Jordbæg.
Jordbok, -böcker, *f.* Jordskyldsbog, Matrikul.
Jordbeskrifning, *f.* Jordbeskrivelse.
Jordbeskrifvare, *s. pl. m.* Jordbeskriver.
Jordbruk, *n.* Jordbrug.
Jordbrukare, *s. pl. m.* Jordbruger, Agerdyrker.
Jordbryn, *n.* Jordflade.
Jordbäfning, -ar, *f.* Jordskjælv.
Jordegendom, -ar, *m.* Jordejendom.
Jordegumma, -or, *f.* Jormoder.
Jordekonst, *m.* Jormoderkonst, Fødselsvidenskab.
Jordfetme, *f.* Jordfedme.
Jordfikon, *s. pl. n.* Jordnød: *Lathyrus Tuberosus.*
Jordfärd, -er, *f.* Jordefærd.
Jordfynd. *n.* Jordfund.
Jordfärg, *m.* Jordfarve.
Jordfärgad, *adj.* jordfarvet.
Jordfästa, *v. a.* l. jordfæste, jordpaakaste. Jordfästning, -ar, *f.* Jordefærd, Jordelse, Jordspaakastelse.
Jordgalla, *f.* Fattigmandsurt. *Gratiola officina.*
Jordglob, -er, *m.* Jordkugle (Globus).
Jordgods og Jordagods, *n.* jordgjemt Gods.
Jordgubbar, *pl.* store Jordbær.
Jordgördel, *m.* Jordbælte.
Jordhalfva, -or, *f.* Halvkugle.
Jordhvarf, *s. pl. n.* Jordlag.
Jordhåla, -or, *f.* Hule i Jorden.
Jordhög, -ar, *m.* Jordhej, Haug N.
Jordig, *adj.* jordagtig.
Jordklot, *n.* Jordklode.
Jordklimp, -ar, *m.* Jordklump.
Jordklyfta, -or, *f.* Jordkloft.

Jordkoka, -or, *f.* Jordklump, Jordklabbe Nrsk.
Jordkrets, *m.* Jordkreds.
Jordkrypa, *b.* s. s. Ärenpris.
Jordkula, -or, *f.* Jordhule, 2) Jordfugle.
Jordkulle, -ar, *m.* liden Jordhøj, Haug Nrsk.
Jordläge, *n.* Jordbund.
Jordmark, *s.* Jordbund.
Jordmask, -ar, *m.* Jordmadik, Jordmak Nsk.
Jordmän, *m.* Jordsmon.
Jordmärg, *m.* Jordmarv, Mergel.
Jordmätning, *f.* Landmaaling.
Jordnöt, -ter, *f.* = N. (Plante).
Jordpäron, *s. pl. m.* Kartoffel D., Potæt N.
Jordras, *n.* Jordskred, Jordras Nrsk.
Jordref, -var, *f.* Jordrefva, -or, *f.* Jordvedbende: *Glechoma hederacea.*
Jordrefning, *f.* Jordudstykning.
Jordrum, *s. pl. n.* Værelse i Kjælderetagen.
Jordränta, *f.* Grundskat, Jordskyld.
Jordrök, *m.* Jordrøg, 2) Jordgalde: *Fumaria* (Plante).
Jordskalf, *s. pl. n.* Jordskjælv.
Jordskorpa, *f.* Jordskorpe.
Jordskälfning, -ar, *f.* Jordrystelse.
Jordsmak, *m.* Jordsmag.
Jordsnäcka, -or, *f.* Jordsnegl.
Jordstrek, *n.* Jordstrøg.
Jordtorfva, -or, *f.* Jordtorv.
Jordtufva, -or, *f.* Jordtue.
Jordvall, -ar, *m.* Jordvold.
Jordvandling, -ar, *f.* Forvandling til Jord.
Jordvatten, *n.* Jordvand.
Jordvåning, *f.* Nederste Stokværk, Etasje.
Jordyta, *f.* Jordens Overflade, Jordflade.
Jordägare, *s. pl. m.* Jordejer.
Jordäpple, -n, *n.* Jordæble.

Jordabalken, *f.* Kapitel i Loven om faste Ejendomme.
Ju, *adv.* jo f. E. ju förr ju hellre, jo før jo heller.
Jucka, *v. n.* 1. (dagl. Tale) d. s. s. guppa, vippe.
Judafolket, *def.* Jødefolket.
Judalandet, *def.* Jødelandet.
Jude, -ar, *m.* Jøde. **Judebeck**, *n.* Jødebeg. **Judendom**, *m.* Jødedom. **Judegata**, *f.* Jødegade. **Judinna**, -or, *f.* Jødinde. **Judisk**, *adj.* jødisk. **Judöra**, -ron, *n.* et Slags Svamp: *pezisa auricula.*
Juft *b.* s. f. Jukt, Ryslæder, Juft.
Jufver, *s. pl. n.* Yver, Jur Nrsk.
Jugås, -gäss, *m.* Brandgaas D., Fagergaas og Rengaas Nrsk.: *Anas tadorna.*
Jukt, *m.* Ryslæder, Juft.
Juktad, *adj.* rysgarvet.
Jul, *m.* Jul. I julas, ifjor Jul. **Jula**, *v. n.* 1. holde Jul, jule. **Julafton**, **Julaften**. **Julbock**, -ar, *m.* **Julebuk**. **Julhelg**, *f.* Julehøitid, **Julehelg**. **Julkaka**, -or, *f.* **Julkuse**, -ar, *m.* **Julekage**. **Julklapp**, -ar, *m.* **Julegave**. **Jullek**, -ar, *m.* **Juleleg**. **Julljus**, *s. pl. m.* **Julelys**. **Julmånad**, *m.* **Julemaaned**. **Julos**, *n.* Julerus; Juloset satt ännu qvar. **Julotta**, *f.* Julemorgen.
Julle, -ar, *m.* Jolle, 2) et Ben i Foden, Skibbenet.
Jungfru, -r, (T. Jungfrau) Jomfru, 2) et Maal (vaade Varer) ½ Pægl.
Jungfruaktig, *adj.* jomfruelig. **Jungfrublock**, *n.* Jomfru (en rundagtig Blok til Skibe). **Jungfrubur**, -ar, *m.* Jomfrubur. **Jungfrubär**, *s. pl. n.* en Art Bjørnebær: *Rubus saxatilis.*
Jungfrudom, *m.* Jomfrudom, Mødom.
Jungfruhinna, *f.* Jomfruhinde, *Hymen.*
Jungfruhonung, *m.* Jomfruhonning.
Jungfrulig, **jungfrulik**, *adj.* jomfruelig.

Jungfruolja, *f.* Jomfruolje.
Jungfrupilt, -ar, *m.* Jomfrukarl.
Jungfruskändare, *s. pl. m.* Jomfruskjænder.
Jungfrustånd, *n.* Jomfrustand.
Jungfrutvål, *m.* (en Urt); ***Polygonum Hydropepes***.
Jungfruvax, *n.* Jomfruvoks.
Junker, -krar, *m.* Junker, 2) Lediggjænger, Dogenigt. **Junkrera**, *v. n.* l. gaa ledig, drive Tiden bort. **Junkrering**, *f.*
Jur d. s. s. Jufver.
Juse, -ar, *m.* Fiskejo (en Fugl).
Jute, -ar, *m.* Jyde. Jutland, *n.* Jylland. Jutländsk, jutsk, *adj.* jydsk.
Jutvagn, -ar, *m.* liden Enspændervogn.
Juvelerare, *s. pl. m.* Juvelér.
Jäns, i jäns, nys, istad Nrsk.
Jäf, *n.* Eksepsjon, Indsigelse, Forkastelse.
Jäfaktig, jäfvig, *adj.* forkastelig, ugyldig.
Jäfva, *v. a.* forkaste, eksipere. **Jäfvande**, *n.*
Jägare, *s. pl. m.* Jæger; drf. **Jägarinna**, -or, *f.* Jægerinde. **Jägardräng**, -ar, *m.* Jægerdreng. **Jägargarn**, *n.* Jægergarn. **Jägargård**, -ar, *m.* Jægergaard. **Jägarnät**, *s. pl. n.* Jægergarn. **Jägarhorn**, *s. pl. n.* Jægerhorn. **Jägarklädning**, *f.* Jægerdragt. **Jägarlif**, *n.* Jægerlevnet. **Jägarredskap**, *n.* Jægerredskab. **Jägarspråk**, *n.* Jægersprog. **Jägartaska**, -väska, -or, *f.* Jægertaske.
Jägmästare, *s. pl. m.* Jægermester.
Jägta, *v. a.* l. jage, forfølge.
Jäkel, -klar, *m.* (dagl. Tale) Djævel.
Jämfota, jemföttes, *adv.* Fod til Fod.
Jämmer, *m.* Jammer. **Jämmerdal**, *m.* Jammerdal. **Jämmersfull**, jämmerlig, *adj.* jammerfuld, jammerlig. **Jämmerrop**, *s. pl. n.* **Jämmerskri**, *n.* Jammerskrig.
Jänka d. s. s. Jemka.
Jämna, -or, *f.* et Slags Mos: ***Lycopedium complanatum***.
Jämra sig, *v. r.* l. jamre sig.
Järf, -var, *m.* Fjeldfras, Jærv M: ***Ursus Gulo***.
Järga, *v. n.* l. altid snakke om et og det samme, gnaale M.; drf. **Järg**, *n.*
Järn se Jern.
Järteeken, *s. pl. n.* (Isl. Jarteikn) Jertegn, Mirakel.
Jäsa, Jäspa se Gäsa, Gäspa.
Jätte, -ar, (Z. Jotun) Jætte, Kjæmpe.
Jättegraf, -var, *m.* **Jättehög**, -ar, *m.* Jættehøj, Kjæmpehøj.
Jättegryta, -or, *f.* Jættegryde.
Jättelik, *adj.* kjæmpemæssig.
Jättesteg, *s. pl. n.* Kjæmpeskridt.
Jättestyrka, *f.* Kjæmpestyrke.
Jättinna, -or, *f.* Jættekvinde.
Jöns, *n. pr.* Jens.
Jöran, *n. pr.* Jørgen.
Jösse, (dagl. Tale) Jens, 2) (hos Jægerne: Haren) Jasen Nrsk.

K.

Kabal, -er, Kabale, Sammensværgelse.
Kabalera, *v. a.* l. smede Kabaler.
Kabbala, *f.* Kabala, en Art jødisk Troidom.
Kabel, -blar, *m.* = M. Kabeltåg, *s. pl. n.*, Kabeltross, -ar, *m.* Kabeltoug.
Kabiljo, *m.* Kabliau (en Fisk): ***Gadus Morrhua***.

Kabyssa, -or, *f.* **Kabysse**, *m.* Kabys, Skibskjøkken.

Kacka, *v. n.* l. gjøre sit Behov.

Kackerlack, -ar, *m.* = N. (et amerikanskt Insekt). *Blatta.*

Kaf (dagl. T.) aldeles fuldkommen, f. E. kaf død, aldeles død, 2) stik, lige imod f. E. Vädret var kaf emot, Vejret var stik imod. N. kav, kvik.

Kaffe, *n.* = N. **Kaffebrännare**, *s. pl. m.* Kaffebrænder. **Kaffeböna**, -or, *f.* Kaffebønne. **Kaffekanna**, -or, *f.* Kaffekande. **Kaffepanna**, -or, *f.* Kaffekjedel. **Kaffesump**, *m.* Kaffegrud D., Kaffegrug N. **Kaffeqvarn**, -ar, *m.* Kaffekværn.

Kafla, *v. a.* l. mangle, rulle; drf. **Kaflande**, *n.*

Kafle, -ar, *m.* Rulle, Valse, Rullestok, Manglestok, 2) Greb paa en Kaarde, 3) Knevel, Mundknevel, 4) Plantesl. *Alopicurus.*

Kafva, *v. n.* l. (dagl. T.) K. med åror, kafva med armarna, bevæge sig klosset. N. kave.

Kagge, -ar, *m.* Bimpel, Otting, Dunk, f. E. Bränvinskagge, Brændevinskagge N., Anschoviskagge, Ansjosdunk.

Kaja, -or, *f.* (Isl. Kioi) Alke, Kaa D., Kaje N.: *Corvus Monedula*; full som en Kaja, fuld som en Alke (ganske beskjenket). **Kajbo**, -n, *n.* Alkerede, **Kajerejr** N.

Kajman, -män, *n.* Krokodil, Kajman.

Kajsa, *n. pr. f.* Karen. Kaja N.

Kajuta, -or, *f.* (Holl. og N. S. Kajyte) Kahyt.

Kajutvakt, -er, *m.* K-vaktare *s. pl. m.* Kahytvogter, Kahytdreng, Skibsdreng.

Kaka, -or, *f.* (E. Cake, N. S. Koke) Kage; 2) Efterbyrd, Moderkage. Kaka söker maka, Krage søger Mage.

Kakspade, -ar, *m.* Ovnskuffe, Ovnskyder, Brødspade, N.

Kakstan (i Spøg) Mave *def.* Det kliar i Kakstan: Jeg er sulten.

Kakel, *n.* Kakelsten, *n.* (T. Kachel), Tegl sten, som bruges til Ovne.

Kakelugn, -ar, *m.* Kakelovn, Svensk ovn, Murstensovn. **Kakelugnsmakare**, *s. pl. m.* Pottemager.

Kakel, *n.* Kagle, Klukken, Snadren, Sladder.

Kakla, *v. n.* l. (N. S. kakeln) kagle, snadre, sladre. **Kaklande**, *n.*

Kakerlack see Kackerlack.

Kal, *adj.* (T. kahl) skaldet, nøgen, bar, 2) flau, mat f. E. kala infall. **Kalhet**, *f.*

Kalas, *s. pl. n.* Smaus, Gjestebud, Gilde. **Kalasa**, **Kalasera**, *v. n.* l. smause, holde mange Gjestebuder, spise og drikke godt. **Kalasande**, *n.* **Kalasering**, *f.*

Kalesch, -er, *m.* Kalesjevogn.

Kalesonger, *pl.* (Fr. Calleçons) Underbukser.

Kalf, -kvar, *m.* (Isl. Kalf) Kalv.

Kalfbringa, -or, *f.* Kalvebryst.

Kalfdans, *m.* Kalvedans D. Kjeloft N.

Kalffjerding, -ar, *m.* Kalvefjerding.

Kalfhage, -ar, *m.* Kalfteppa, -or, *f.* Kalvehage, Indelukke for Kalve.

Kalfkräs, *n.* Kalvekrøs.

Kalfkätte, -ar, *m.* Indhægning for Kalve, Kalvekvie N. Kalfkött, *n.* Kalvekjød. **Kalfsieka**, -or, *m.* (Plante) Kalveleje D., Bekkeblom N. *Caltha palustris.* **Kalfsmule**, -or, *m.* Kalfnos, -or, *m.* (Plante) langbægret Torskmund. *Antherrinum Orontium.* **Kalfskin**, *s. pl. n.* Kalveskind. **Kalfstek**, -ar, *m.* Kalvesteg. **Kalfaktig**, *adj.* kalvagtig, barnagtig, kaad. **Kalfaktighet**, *f.*

Kalfatra, *v. a.* l. kalfatre. **Kalfatrare**, *s. pl. m.* Kalfatrer.

Kalfva, *v. n.* l. kalve, føde Kalv. **Kalfning**, *f.*

Kalk, -ar, *m.* Kalk, Bæger, 2) Blom-

sterbæger. Kalk, m. Kalk, slægt kalk, læsket Kalk. Kalkaktig, -artig, adj. kalkagtig, kalkartet; drf. Kalkaktighet, -artighet, f. Kalkband, n. Murkalk. Kulkberg, s. pl. n. Kalkbjerg. Kalkblandning, f. Murkalk. Kalkbleke m. ell. Bergmjölk, en Plante. Kalkbrott, s. pl. n. Kalkbrud. Kalkbruk, n. Murkalk. Kalkbränna, s. pl. m. Kalkbrænder. Kalkbränneri, -er, n. Kalkbrænderi. Kalkbränning, f. Kalkbrænding. Kalkhaltig, adj. kalkholdig. Kalklafve, -ar, m. Kalkbænk, Trug, hvori man slaar Kalk. Kalkpiska, -or, f. Kalkpisk. Kalkslagning, f. Udrapning med Kalk. Kalkslå, v. a. rappe med Kalk, kalke. Kalkugn, -ar, m. Kalkovn. Kalkvatten n. Kalkvand.

Kalka, v. a. 1. kalke. Kalkning, f. K. ned, tilsøle med Kalk. Kalkig, adj. kalket.

Kalkon, -er, m. Kalkun.

Kalkonhöna, -or, f. kalkunsk Høne.

Kalkontupp, -ar, m. kalkunsk Hane, Kalkunshane.

Kall, s. pl. n. (J. Kall) Kald, Embede, Bestilling, Embedspligt.

Kall, adj. (J. kaldr) kold.

Kalla, v. a. 1. (J. kalla) kalde.

Kallbrand, m. Koldbrand.

Kallelse, -r, f. Udnævnelse til et Embede, 2) naturlig Tilbøjlighed ell. Drift, 3) Indvarsling for Retten, Stævning.

Kallgräs, n. (Plante) Kragefod D., Kraakefod N. *Comarum palustre.*

Kallhamra, v. a. 1. hamre Jærn uden at hede det i Ilden, koldhamre. Kallhamring, f.

Kallkammare, -mrar, m. Værelse uden Ovn.

Kallkök, s. pl. n. kold Mad, koldt Kjøkken.

Kallna, v. n. 1. blive kold, afkjøles, kjølne. Kallnande, n.

Kallpiss, m. Koldpis, Stranguri.

Kallrosta, v. a. 1. riste ell. stege lidet.

Kallrostning, f.

Kallrum, s. pl. n. Værelse uden Ovn.

Kallsinnig, adj. koldsindig. Kallsinnighet, f. Koldsindighed.

Kallskål, m. Koldskaal.

Kalsvett, m. Koldsved.

Kallsvulst, -er, m. vandagtig Hævelse.

Kallufven se Luf, Lug, Kalot, Paryk (komisk for Haaret).

Kalmink, s. Kalamank (uldent Tøj).

Kalops m. banket Kjød.

Kalosch, -er, m. (Fr. Galoche) Kalosjé.

Kalott, -er, m. = N.

Kam, -mar, m. = N. Kamelfving, Kamexing se Elfving. Kammakare, s. pl. m. Kammager. Kammusla, -or, f. Kammusling. Kamull, n. kjæmmet Uld.

Kamel, -er, m. = N. Kameldrifvare, -vaktare, s. pl. m. Kameldriver. Kamelopard, -er, m. Kamelparder. *Giraffa camelopardalis.*

Kameleont, Kameleon, -er, m. Kamæleon.

Kameralverk, n. Kameralvæsen.

Kameralvetenskap, f. Kameralvidenskab. Kamererare, s. pl. m. (i dgl. Tale Kamrér) [M. A. Lat. *Camerarius*] en Embedsmand, der har Opsyn med visse offentlige eller private Kasser og fører Regnskab over samme f. E. Fältkamererare, Akademiekamererare. N. Kjæmner, Kasserer.

Kamillblomma, -or, f. Kamillblomster, s. pl n. Kamilblomst.

Kamlott, m. Kamelot.

Kamma, v. a. kjæmme. Kammande, n. Kamning, f. Kjæmmen, Kjæmning.

Kammarduk, m. Kammerdug.

Kammare, -rar, *m.* Kammer. **Kammardräng**, -ar, *m.* Kammertjener. **Kammar-collegium**, *n.*, **Kammarcontor**, *n.* to Regjeringskollegier, hvoraf det første er det andet overordnet. **Kammarfru**, -ar, *f.* Kammerfrue. **Kammarfröken**, -knar, *f.* Kammerfraken. **Kammerförvandt**, -er, *m.* Kammerbetjent, Kammeralist. **Kammargods**, *s. pl. n.* Kammergods. **Kammarherre**, -ar, *m.* Kammerherre. **Kammarjungfru**, -r, Kammerjomfru. **Kammarjunkare**, *s. pl. m.* Kammerjunker. **Kammarkamrat**, -er, Stuekamrat (Kontubernal). **Kammarlakej**, -er, *m.* Kammerlakej. **Kammarnyckel**, -cklar, *m.* Nøgle til et Kammer. **Kammarpage**, -er, *m.* Kammerpasje. **Kammarpiga**, -or, *f.* Kammerpige. **Kammarrevision**, *m.*, **Kammarrätt**, *m.* to Regjeringskollegier vedkommende Oppebørselsvæsenet. **Kammarrättsråd** *s. pl. n.* Medlem af Kammerretten. **Kammerråd**, *s. pl. n.* Kammerraad. **Kammarskrifvare**, *s. pl. m.* Kopist i et Kollegium for Oppebørselsvæsenet. **Kammartjenare**, *s. pl. m.* Kammertjener. **Kammarvaktmästare**, *s. pl. m.* Bud ved et Oppebørselskollegium. **Kammarverk**, *n.* Kammervæsen, Finansvæsen. **Kammarvetenskap**, *f.* Kammeralvidenskab, Finansvidenskab.

Kamning se under **kamma**.

Kamp, *m.* Kamp, Strid. **Enviges K.** Tvekamp.

Kamp, -ar, *m.* (i dagl. Tale) Hest, Gamp Nsk.

Kampanje, -r, *m.* Feldtog.

Kampeche-träd, *s. pl. n.* Kampesjetræ.

Kampe, -ar, *m.* (Plante) Rottehale. *Phleum.* **Ängkampe**, Engesjæmpe Nrsk. *Phl. pratense.* Fjällkampe, Fjeldkjæmpe Nrsk. *Phl. alpin.*

Kampgräs, *n.* (Plante) Vejbred D., Kjæmpegræs, Grøblad Nrsk. *Plantago media.*

Kanalj, -er, *m.* Skurk.

Kanarifågel, -glar, *m.* Kanarifugl.

Kanariöarne, *pl.* de kanariske Øer.

Kana, -or, *f.* (dagl. Tale) Isbane. **Slå kana**, glide paa Isbane.

Kanfas, *m.* Kannifas (en Art Bomuldstøj), 2) ubleget Strylærred.

Kanhända, kanske, *adv.* maaske.

Kanik, -er, *m.* Kanonikus, Domherre, Korherre, Kanik.

Kanin, -er, *m.* Kanin. **Kaningård**, -ar, *m.* Kaningaard. **Kaninhona**, -or, *f.* Hunkanin. **Kaninskinn**, *s. pl. n.* Kaninskind. **Kaninhål**, *s. pl. n.* Kaninkula, -or, *f.* Kaningang.

Kanister, *m.* Knaster (Tobak).

Kanna, -or, *f.* (Isl. Kanna) Kande. **Kannborste**, -ar, *m.* Kandebørste. **Kannmått**, *s. pl. n.* Kandemaal. **Kannrum**, *s. pl. n.*, **Kannrymd**, *m.* en Kandes Indhold. **Kannskottet**, komma i kannskottet, komme som man var faldet. **Kannstöpare**, *s. pl. m.* Kandestøber, 2) Politisk K. daarlig Politikus. **Kanntals**, *adv.* i Kandetal, kandevis.

Kanon, -er, *m.* Kanon. **Kanonkula**, -or, *f.* Kanonkugle. **Kanonbåt**, -ar, *m.* Kanonbaad.

Kansli, -er, *n.* Kanseli. **Kanslipost**, -er, *m.* Kanselibud. **Kanslivaktmästare**, *s. pl. m.* Kanselibud.

Kant, -er, *m.* Kant. **Kantig**, *adj.* kantet, som har Kanter.

Kantin, -er, *m.* (Fr. Cantine) Flaskefoder.

Kantnål, -ar, *m.* (Fisk) Havnaal D., Kantnaal N. *Syngnathus acus.*

Kantknopper, *pl.* sekskantet Stenurt; **Kantknopper** N. *Sedum sexangulare.*

Kap, *s. pl. n.* Fangst, Bytte, Kaperi. **Göra någon et kap**, spille En et Puds.

Kapa, *v. a.* 1. kapre, opbringe, 2) kappe, hugge over.

Kapare, *s. pl. m.* Kaper. Kaparbref, *s. pl. n.* Kaperbrev. Kaparkapten, -er, *m.* Kaperkaptejn. Kaparfartyg, *s pl. n.* Kaperfartøj.

Kapell, *s. pl. n.* Kapel. Kapelmästare, *s. pl. m.* Kapelmester.

Kapitén, Kaptén, -er, *m.* Kaptejn.

Kaplake, *n.* = N.

Kapott, *adv.* kaput.

Kapp, i kapp, *adv.* om Kap. Kappkörning, -ar, *f.* Kappåkning, -or, *f.* Væddekjørsel. Kapplöpning, -ar, *f.* Væddeløb. Kappridning, -ar, *f.* Væddeløb, Vædderidt. Kappränning, -ar, *f.*, Kappspringning, -ar, Væddeløb. Kappsegling, -ar, *f.* Væddesejling. Kappsimning, -ar, Væddesvømning.

Kappsläde, -ar, *m.* Spidsslæde, Styrslæde, Karmslæde.

Kappa, -or, *f.* Kappe. Vända kappan efter vädret, bära kappan på begge axlar, bære Kappen paa begge Skulbre.

Kappa, *v. a.* 1. kappe (Søsprog).

Kappas, *v. d.* 1. kappes.

Kappe, -ar, *m.* omtrent et Fjerdingkar, $^1/_{36}$ af en Tønde.

Kappland, *s. pl. n.* en Benævnelse i Matrikelen ved Skyldsætning.

Kapprak, *adj.* rank, lige, opret.

Kappräck, -ar, *m.* Kappe, (Frakke med Kappekrave).

Kappsäck, -ar, *m.* Badsæk.

Kapra, *v. a.* 1. kapre. Kaprande, *n.* Kapring, -ar, *f.*

Kapriol, -er, *m.* (Fr. Capriole) Luftspring. Kapriolera, *v. n.* 1. gjøre Luftspring. Kapriolmakare, *s. pl. m.* en som gjør Luftspring.

Kapris, -ar, *m.* Kapers: *Capparis spinosa.* Kaprisbuske, -ar, *m.* Kapersbusk.

Kapris, -er, *m.* Egensind, Grille, Nykke, sært Lune.

Kapson, -er, *m.* Kapsun.

Kar, *s. pl. n.* Kar. Karband, *s. pl. n.* Karbaand.

Kara, *v. a.* 1. rage om i Ilden, kare Mrsk.

Kara, -or, *f.* Ovnrage.

Karafin, -er, *m.* Karaffel.

Karakter, -er, *m.* Karaktér. Karaktersbyggnad, -er, *m.* Hovedbygning, *Corps de logis.*

Karamell, -er. *m.* (Fr. Caramel) brunstegt Sukker, Brystsukker.

Karbás, -er, *m.* Krabask.

Karbasa, *v. a.* 1. krabaske, banke med Krabask.

Karbin, -er, *m.* Karabin.

Karborre, -ar, *m.* se Kardborre.

Karda, -or, *f.* Karde, Redskab til at greje og rense Uld. Kardor, *pl.* d. s. s. Kardtistel. Kardborre, -ar, *m.* Borre, Skreppe: *Arctium lappa.* Kardmakare, *s. pl. m.* Kardemager. Kardtistel, -stlar, *m.* Kardebolle, Kardetidsel (Plante).

Karda, *v. a.* 1. karde. Kardare, *s. pl. m.* en som karder Uld.

Kardemumma, *f.* Kardemome.

Kardon, *m.* spansk Artiskok.

Karduan, *m.* Karduan. Karduansmamakare, *s. pl. m.* En som gjør Karduan.

Kare, -ar, *m.* Kransblad (Plante): *Chara.*

Karfning, *f.* Karven.

Karfstock, -ar, *m.* Karvestok.

Karfva, *v. a.* 1. karve. Karfning, *f.*

Karg, *adj.* (J. kargr) karrig. Karghet, *f.* Karrighed.

Karl, -ar, *m.* Karl, Mandfolk, Mandsperson. Karlaktig, *adj.* karlagtig, mandig; drf. Karlaktighet, *f.* Karlhjerta, Karlahjerta, *n.* sjækt Mod, Mandighed, Mandshjerte. Uforsagthed. Karllängd, -er, *f.* Mandshøjde.

Karlstycke, -n, *n.* Manddomsgjerning. Karlvagnen, Karlavagnen *def.* Karlsvognen. Karlvulen, *adj.* karlagtig, mandig.

Karled, -er, *m.* Koden paa en Hestefod.

Karm, -ar, *m.* Karm. Karmstol, -ar, *m.* Lœneſtol.

Karmosin, *m.* Karmoſin. Karmosinfärg, *m.* Karmoſinfarve.

Karnis, -ser, *m.* Karnis. Karnishyfvel, -flar, *m.* Karnishøvl.

Karolin, ar, *m.* en Guldmynt, 2) en af Karl den Tolvtes Krigere.

Karnyfla, *v. a.* l. prygle, karnoſle.

Karp, -ar, *n.* Karpe: *Cyprinus carpio.* Karpedam, -mar, *m.* Karpedam. Karpesump, -ar, *m.* Karpegrund.

Karpus, -er, *m.* Kabus, liden Hue.

Karret, -er, *m.* Vogn.

Karsk, *adj.* karſk, friſk, ſund. Karskhet, *f.*

Kart *m.* umoden Frugt, Kart Nrſk. Kartig, *adj.* umoden.

Karta, -or, *f.* Landkaart, Kaart, 2) ſtemplet Papir. Kartera, *v. a.* l. belœgge med ſtemplet Papir.

Kartetsch, -er, *m.* Kardœtſke.

Kartnagel, -glar, *m.* (Isl. Kartnögl) Kartnegl.

Kartun, *n.* (dagl. Tale) for Kattun.

Karussa, -or, *f.* (Landkabsord) Karuſſe (Fiſk).

Kasedun, *m.* (Plante). Smal Kasedun, liden Dunhammer D., Krudtlœſker Nrſk.: *Typha angustifolia.* Stor Kasedun, ſtor Dunhammer D., Kjœvledon N.: *T. latifolia.*

Kasern, -er, *m.* Kaſerne.

Kassa, -or, *f.* Kaſſe, Pengekaſſe. Kassabok, Kaſſebog. Kassör, -er, *m.* Kaſſerer.

Kasse, -ar, *m.* lidet Net, Garn, Trœknot.

Kassevia, -or, *f.* Vandgræs, Flœk D. Elvekonge N. *Poa aquatica.*

Kast, *s. pl. n.* Kaſt, 2) et viſt Antal f. E. fire Sild, 3) -ar, *m.* Hob ſmaahugget Brœnde. Kastbägare, *s. pl. m.* Kaſtebœger. Kastboll, -ar, *m.* Kaſtebold. Vara en Kastboll för lyckan, være Lykkens Kaſtebold. Kasthy, -ar, *m.* haſtigt Vindſted, Bygge. Kastgevär, *s. pl. n.* Kaſtevaaben. Kastmaskin, -er, *m.* Kaſtemaſkine. Kastnät, *s. pl. n.* Kaſtegarn, Kaſtenot. Kastpenning, -ar, *m.* Regnepenge. Kastskäfvel, -flar, *m.* Kaſteſkovl, Skovl lil at kaſte noget med f. E. Korn. Kastspjut, *s. pl. n.* Kaſteſpyd. Kastsöm, *m.* Kaſteſøm, et viſt Slags Skrœdderſøm. Kastvapen, *s. pl. n.* Kaſtevaaben. Kastved, *m.* ſtorſlaaet Ved. Kastvind, -ar, *m.* Kaſtevind.

Kasta, *v. a.* l. kaſte. Kastkoster, føde for tidligt. Kastning, *f.*

Kastrull, -er, *n.* Kaſſerolle.

Katig, *adj.* gjenſtridig, haardnakken, kjœphøj. Katighet, *f.*

Katse, *m.* Katsa, -or, *f.* et Slags Fiſkegarn eller Ruſe (E. Catcher, T. Kerſes).

Katt, -or, *m.* Kat, Hankat. Katta, -or, *f.* Hunkat, Kjœtte N. Kattankar, *n.* Varpanker. Kattblock, *n.* Katblok. Kattfot, -fötter, *f.* Evighedsblomſt D., Kattefot N.: *Gnaphalium.* Kattgina, -or, *f.* Krog at løfte Ankeret op af Vandet med. Kattguld, *n.* Glimmerguld, Kraakeguld N. Katthål, *s. pl. n.* Kattehul. Kattklo, -r, *f.* Katteklo, 2) [Plante] Kjellingetand, D., Honſeblom, Kjœrringtand N.: *Lotus corniculatus.* Kattlo, -ar, *m.* Los D., Goupe N.: *Felis Lynx.* Kattmynta, -or, *f.* Katteurt: *Nepeta cataria.* Kattost, -ar, *m.* (Plante) Katoſt: *Malva rotundifolia.* Kattrakande, *n.* (dagl. T.) Katteſkrig. Kattrumpa, -or, *f.* Kattehale, 2) [Plante]:

Verbastum nigrum. Kattryggig, *adj.* kattrygget, f.E. kattryggig skepp, kattrygget Skib, Skib hvis Dæk er buet. Kattsilfver, *n.* Glimmersølv, Kraakesølv. Kattskepp, *s. pl. n.* Kattrygget Skib. Kattuggla, -or, *f.* Katugle. *Strix passerina.* Kattöga, -ögon, *n.* Katteøje. Kattögd, *adj.* katøiet.

Katta up, *v. a.* l. ankaret, hale Ankeret op paa Boven.

Kax, -ar, *m.* Slægtet: *Chærophyllum.* Hundkax, Hundkjækse, Vildkjørvel, Hundkarve: *Chæroph. sylvestre.*

Kaxe, -ar, *m.* (dagl. Tale) vigtig Person, Kagse, Bigs N.

Ked, *f.* Kedja, -or, *f.* (Isl. Kedia) Kjæde. Kedjegång, *m.* Kjædegang. Kedjekula, -or, *f.* Lænkekugle. Kedjesöm, *m.* Kjædesøm, Som syet med Kjædesting.

Kegla d. s. s. Kägla.

Kejpelök, *m.* spansk Hvidløg.

Kejsare, *s. pl. m.* Kejser. Kejsarinna, -or, *f.* Kejserinde. Kejsardöme, -n, *n.* Kejserdømme. Kejsarkrona, -or, *f.* Kejserkrone, 2) Plante: *Fritillaria imperialis.*

Kek, Keke, -ar, *m.* Kjæve, Kindben, Kjage Nrsk. Kekben, *s. pl. n.* Kjæveben. Kekdrag, *n.* Krampe i Ansigtsmusklerne. Kekrem, -mar, *m.* Kjæverem.

Kel, *s.* -ande, *n.* Kjælen.

Kela, *v. n.* l. med, kjæle for.

Kersbär d. s. s. Körsbär.

Kerstin, *f.* Kristine.

Kersing, *f.* Kersej ell. Kirsej (et Slags Uldtøj).

Kertisven, -nar, *m.* Kjærtesvend, Hofbetjent.

Kesa, *v. n.* l. (om Kvæg) hoppe, gjøre smaa Spring.

Kesa, *v. a.* (Isl. kiósa) vælge, kaare, udkaare, kejse N.

Kesmage, -ar, *m.* Løbe, Kjæse Nrsk.

Kette, -ar, *m.* Kvægfold, Kvie Nrsk.

Kettel, d. s. s. Kittel.

Ketting, -ar, *m.* Kjætting.

Kid, *s. pl. n.* Kid, Gjedeunge. Kidla, killa, *v. n.* l. kaste Kid. Kidling, Killing, -ar, *m.* Kid. Kidlingskinn, *n.* Kidskind.

Kies, *m.* (mineral.) Kis. Kiesartad, *adj.* kiset, kisagtig. Kiesboll, -ar, *m.* Kisbold. Kiesflisa, -or, *f.* Kisflis. Kiesgnista, -or, *f.* Kisgnist. Kiesgrufva, -or, *f.* Kisgrube. Kieshaltig, *adj.* kisholdig. Kieskärtel, -tlar, *m.* Kiskirtel, Kisejtel Nrsk. Kiesvandling, -or, *f.* kisholdig Forstening. Kiesådra, -or, *f.* Kisaare.

Kif, *n.* (J. Kif) Kiv, Trætte.

Kifva, *v. n.* l. kifvas, *v. d.* l. kives, trættes, klamres.

Kika, *v. n.* l. kige. Kikande, *n.* Kigen. Kikare, *s. pl. m.* Kikert.

Kikhosta, *f.* Kighoste.

Kikna, *v. n.* l. tabe Aandedrættet. Kikna, af skratt, tabe Aandedrættet ved Latter. Kiknande, Kikning, *f.*

Kikärt, -er, *f.* (T. Kichererbse) [Plante]: *Cicer arietinum,* Spurveerter.

Kil, -ar, *m.* Kile (paa Strømper) Svikkel. Kila, *v. n.* l. kile. Kilande, *n.* Kilning, *f.* Kilen med Kile eller Bæg. Kilben, *s. pl. n.* Kileben, et Ben i Hjerneskallen. Kilformig, *adj.* kildannet.

Kila, Kiling se Kidla, Kidling.

Kim, -ar, *m.* Stave, Tondestave (Holl. og Nrsk. *f.* Kim, Kimme, den yderste fremragende Rand af noget).

Kimma, *v. n.* l. (Eng. Chime) kime. Kimmande, *n.* Kimning, *f.* Kimen.

Kimming, *m.* i Søsproget: den yderste Grænse af Synsviden ell. af den synlige Horisont. Kiming.

Kimrök, *m.* (N. S. Keenrook, T. Kienruß) Kjønrøg.

Kind, -er, *f.* Kind. Kindben, *s. pl.*

n. Kindben. Kindbäge, -ar, *m.* Kjæveben, Kindbakke. Kindked, -er, *f.* Kindkjæde. Kindpust, -ar, *m.* Kindheft, Dreſigen. Kindpusta, *v. a.* l. give Dreſigen.

Kink, *n.* Blødagtighed, Forkjælelſe.

Kinka med, *v. n.* l. forkjæle.

Kinker, *m.* Kinkpåſe, -or, *m.* forkjælet Menneſke.

Kinkig, *adj.* blødagtig, forkjælet, vrippen, vanſkelig, betænkelig, f. E. K. fråga, vanſkeligt Spørgsmaal. Kinkigsak, betænkelig, kilden Sag. Han är kinkig, han er vrippen, ſom let forværmes. Han er kinkig, att ha att göra med, han er vanſkelig at have at beſtille med; drf. Kinkighet, *f.*

Kjol, (dagl. Tale) for

Kjortel, -tlar, *m.* Fruentimmerkjole, Skjørt. Kjortelsäck, Kjolsäck, -ar, *m.* Skjørtelomme. Kjortelsprund, Kjolsprund, *s. pl. n.* Skjørteſplit.

Kippa, *v. a.* l. på sig ell. ned skorna, bruge Skoerne ſom Tøfler. Kippskodd, *adj.* (dagl. Tale) Skoerne ſom Tøfler (uden Stromper) kipſkod Nrſk.

Kirr, *s.* (om Fugle) Kvidren, Kurren.

Kis d. ſ. ſ. Kies.

Kisa, *v. n.* l. pliſre; drf. Kisande *n.*

Kisel, Kiselsten, *m.* Kiſel, Kiſelſten. Kiselartad, *adj.* kiſelartet.

Kista, *v. n.* l. (dgl. Tale) kaſte Unger, kiſle Nrſk.

Kiss, Kisse, Kiss-måns, -or, *m.* Kis, Kat.

Kista, -or, *f.* (J. Kista) Kiſte.

Kistbotten, *m.* Kiſtebund.

Kistmakare, *s. pl. m.* Kuffertmagere.

Kisögd, *adj.* pliſrøjet, 2) ſom gjør forliebte Øine.

Kisöga, *f.* (ſpøgende) Fruentimmer ſom kaſter forelſkede Øine.

Kisögon, *pl.* forelſkede Øine.

Kitsla, *v. n.* l. kaſte Kattekillinger, kiſle.

Kitslig, *adj.* kilden, 2) betænkelig, 3) kaad, ubeſindig, overgiven, vild; drf. Kitslighet, *f.*

Kitt, *n.* Kit. Kitta, *v. a.* l. kitte. Kittning, *f.*

Kittig, *m.* Nanking, Kineſiſk Bomuldstøj.

Kittel, -tlar, *m.* (J. Ketill) Kjedel. Kittelbotare, *s. pl. m.* Kjedelbøder, Kjedelflikker. Kittelbotten *m.* Kjedelbund. Kittelflickare, *s. pl. m.* Kjedelflikker. Kittelsten, *m.* Dukſten.

Kittla, *v. a.* l. kildre, kitle Nrſk. Kittlande, *n.* Kittling, *f.* Kildren. Kittlig, *adj.* kilden. Kittlighet, *f.* Kildenhed.

Kjusa bedre Tjusa.

Klabb, -ar, *m.* tykt udannet Stykke Træ, Klods, Blok.

Klack, -ar, *m.* 1) Hæl under en Støvle, 2) Affats. Klacka, *v. a.* l. lægge Hæl under Sko. Klacklapp, -ar, *m.* Bagflik, Hælflik; klaklappa, *v. a.* l. bagflikke. Klackskärare, *s. pl. m.* Hæleſkjærer.

Kladd, -ar, *m.* Kladde, Klak, Konſept, 2) Kladdebog. Kladda, *v. a.* l. klakke, ſætte Klakker paa. Kladda ned, ökver, klakke over, beklikke, overſmøre; kladda ihop, ſmøre ſammen.

Kladderi, *n.* Smøreri, Sutleri. Kladdig, *adj.* kluddret, beſudlet, overſmurt. Kladdverk, *n.* Smøreri.

Klafben, *s. pl. n.* Nøgleben, Krageben Nrſk.

Klafbunden, *adj.* klovbunden N., bunden til Krybben med Halsklave.

Klaff, -ar, *m.* Klap, 2) Opſlag, 3) Datteſkygge.

Klaffare, *s. pl. m.* (gml. D. Klaffer) Bagtaler.

Klafve, -var, *m.* N. Klave, Træ, ſom lægges om Halſen paa Kvæg for at binde det faſt i Baaſen, Koklave, 2)

Brangsiden af Mynt f. Ek. spela krona och klafve.

Klaga, *v. a. & n.* 1. (J. klaga) klage; klaga af, drive paa Afskaffelse af Noget; klaga an, anklage. **Klagan**, *f.* Klage. **Klagande**, *n.* Klagende. **Klagpart**, Klager. **Klagodag**, -or, *m.* Sorgedag. **Klagedikt**, -er, *f.* Klagedigt. **Klagofull**, *adj.* klagefuld. **Klagegråt**, **Klagogråt**, *m.* Klagegraad. **Klagoljud**, *s. pl. n.* Klag-lyd. **Klagelåt**, *m.* Klagelyd. **Klaglig**, *adj.* klagelig, ynkelig. **Klagomål**, *s. pl. n.* Klagemaal, Klage. Anföra klagomål, føre Klage. **Klagopunkt**, -er, *m.* Klagepunkt. **Klagoqväde**, **Klagoqväde**, -n, *n.* Sorgekvad, Klagedigt, Elegi. **Klagorop**, *s. pl. n.* Klagoskri, *n.* Klagekrig. **Klagoröst**, -er, *f.* Klagestemme. **Klagoskrift**, -er, *f.* Klageskrift. **Klagosång**, -er, *m.* Klagesang. **Klagotal**, *s. pl. n.* Klagetale. **Klagoton**, -er, *m.* Klagetone. **Klagovisa**, -or, *f.* Klagesang.

Klake, *m.* (Isl. Klaki) frossen Jord, Klase, Tæle Nrsk. **Klakig**, *adj.*

Klammer, *n.* Kiv, Klammeri, 2) Klamre [ ] i Bogtrykkerier, 3) Forhøjning af Jord og Stene.

Klamp, -ar, *m.* Klampe, Klods. **Klampig**, *adj.* klodset, uformelig.

Klander, *n.* Dadel, Indvending, Indsigelse. **Klanderfri**, -lös, *adj.* ulastelig.

Klandra, *v. n.* 1. dadle, gjøre Indvending, Indsigelse. **Klandra på en sak**, udsætte paa noget. **Klandrande**, *m.*, **Klandring**, *f.* d. s. s. Klander. **Klandrare**, *s. pl. m.* Dadler.

Klang, *m.* Klang. **Klangår**, *n.* (hos Jøderne fordum) Jubelaar (T. Halljahr).

Klapp, -ar, *m.* Kjærtegnsslag, 2) Dørhammer.

Klappa, *v. a.* 1§ klappe, banke, slaa. Klappa på, banke paa f. Ex. porten. **Klappande**, *n.* Klapning, *f.* Klappen, Banken.

Klapper, d. s. s. Klapur, Koppelsten N.

Klappfisk, -ar, *m.* Stokfisk.

Klappholts, *m.* Klapholt, det Træ, som Bødkere bruge til Bunden i Kar og Tønder.

Klappjagt, -er, *m.* Klapjagt.

Klapträ, -n, *n.* Banketræ.

Klapur, **Klapursten**, *m.* Koppelsten. **Klapurberg**, *s. pl. m.* Fjæld af sammenkittede Koppelstene.

Klar, *adj.* klar.

Klara, *v. a.* 1. klare; drf. **Klarande**, *n.*, **Klarning**, *f.*

Klarhet, *f.* Klarhed.

Klarna, *v. n.* 1. blive klar, klarne, klares, klarne op; drf. **Klarnande**, *n.*

Klarskinande, *adj.* klarskinnende.

Klarsynt, *adj.* klarsynet, som har klart Syn.

Klarögd, *adj.* klarøjet.

Klasa, sig, *v. r.* 1. sætte sig i Klaser.

Klase, -or, *m.* Klase. **Klastals**, **klasvis**, *adv.* i Klaser. **Klasig**, *adj.* som er vokset i Klasen.

Klass, -ar, *m.* Klasse.

Klattra, *v. s.* s. Klättra.

Klaver, *s. pl. n.* Klaver. **Klavermakare**, *s. pl. m.* som forfærdiger Klaverer. **Klaverspelare**, *s. pl. m.* Klaverspiller.

Klatsch, -ar, *m.* Klask.

Klatscha, *v. a.* 1. klaske.

Klef, *impf.* af klifva.

Klem, *n.* Klemande, Kjæleri, Forkjælelse. **Klema**, *v. n.* 1. med, forkjæle.

Klemer, *m.* forkjælet Menneske.

Klemig, *adj.* blødagtig, forkjælet. **Klemighet**, *f.*

Klen, *adj.* (Isl. klén, T. klein) klejn N. spæd, fin, tynd, svag, ringe, slet; drf. **Klenhet**, *f.*

Klenet, *n.* (gl. D. Klenit) Klejne, et

Slags Bakkelse, der koges i Smør eller Fedt.

Klenhjertad, klenmodig, *adj.* klejnmodig, forsagt, modløs, mismodig.

Klenmodighet, *f.* Forsagthed, Modløshed.

Klenod, -er, *m.* Klenodie.

Klensmed, -er, *m.* Klejnsmed, Laasesmed.

Klensmide, -n, *n.* Klejnsmedshaandværk, 2) Klejnsmedsvarer.

Klentrogen, *adj.* (T. Kleingläubig) svagtroende, svag i Troen. Klentrogenhet, Svaghed i Troen.

Klenät d. s. s. Klenet.

Klenögd, *adj.* som har svage Øine.

Klera, -or, *f.* Vindrosſel D., Sangtroſt, Maaltroſt N. *Turdus musicus.*

Klerk, -er, *m.* Klerk, Gejſtlig. Klerkeri, Kleresi, *n.* Gejſtlighed.

Klett, *m.* (Plante) d. s. s. Klint.

Kli, *n.* (gl. T. Chlia) Klid; kliblandad, *adj.* klidet, fuld af Klid. Klibrød, *n.* Klidbrød. Klimjöl, *n.* Klidmél. Klipåse, -ar, *m.* Klidpoſe.

Klia, *v. a.* 1. (Ø. klæa) klø. Kliande, *n.*

Klibb, *n.* Klibbande, *n.* Sejghed, Klæbrighed. Klibba, *v. a.* & *n.* klæbe. Klibbig, *adj.* klæbrig. Klibbighet, *f.* Klæbrighed.

Klick, -ar, *m.* Klik, Plet, Lyde.

Klicka, *v. a.* 1. klikke, slaa Klik.

Klickande, *n.* Klickning, *f.* Klikken.

Klifs, *n.* Slikken, Knas, Lækkerbidken. Klifsa *v. n.* 1. med, vænne til Slikkeri; drf. Klifsig, *adj.*

Klifstötta, -or, *f.* Stænte, Skigarstrap.

Klifva, *v. n.* 3. (klifver, klef, klifvit) klippe, klavre. Klifvande, *n.* Klifning, *f.* Klippen. Klifvare, *s. pl. m.* En som klipper, Klavrer.

Klimp, -ar, *m.* Klimp, Klump.

Klimpa sig, *v. r.* 1., klimpa, *v. n.* klumpe sig.

Klimpig, *adj.* klumpet.

Klinga, -or, *f.* Klinge, Kaarde. Klingsmed, -er, *m.* Klingesmed. Klingsmide, -n, *n.* Smide, hvori Klinger og Kaarder fabrikeres. Klingstål, *n.* Klingestaal.

Klinga, *v. n.* 1. (Ø. klingia) klinge, 2) klinke med Glas. Klingande, *n.* Klingen.

Klinka, *v. n.* 1. klimpre. Klinkande, *n.* Klimpren.

Klinka, -or, *f.* Klinke paa Dør, 2) Rumpebalde. Klinkhage, -ar, *m.* Klinkehage.

Klinkbult, -ar, *m.* Klinkspiger, Nittenagle.

Klinkbyggnad, *m.* Klinkebygning (om smaa Fartøjer, der ere saaledes byggede at en Planke ligger med Kanten ovenpaa den anden).

Klinke, -r, *pl.* se Klinka, 2).

Klint, -ar, *m.* Toppen af en Bakke, 2) d. s. s. Klinka.

Klint, *n.* (Plante) Klinte, Klit D., Svartklint N. Blåklint, Blaaurt, Blaabælle, Kornblomſt: *Centaurea cyanus.* Rödklint, Knoppklint, Knopurt D., Knapgras, Katauga N. *Centaurea jacea.*

Klippa, -or, *f.* Klippe. Klippfisk, *m.* Klipfisk. Klippfull, klippig, *adj.* klippefuld. Klippvägg, -ar, *m.* Klippevæg, Fjældvæg.

Klippa, *v. a.* (klipper, klöpp ell. klippte, klippit ell. klippt) [Ø. klippa] klippe. Klippa med ögonen, glippe, blinke med Øinene. Klippande, *n.* Klipning, *f.* Klippen, Klipning.

Klippare, *s. pl. m.* En som klipper, 2) Kleppert (Hest), 3) Baandfisk: *Chætodon* (findes ikke i Europa), 4) Skalk, Skjælm.

Klippig se Klippa.

Klipping, *m.* et Slags Handskelær, f.

E. Klippingshandskar, 2) et Slags firkantet Mynt i ældre Tider.

Klipsk, *adj.* listig, slu, skjelmsk. Klipska ögon, livlige Øine. drf. Klipskhet *f.*

Klistir, *s. pl. n.* Klyster. K-spruta, -or, *f.* Klysterspröite.

Klo, -r, *m.* Klo. Klodjur, *s. pl. n.* Dyr, som have Klør. Klodyfvel, -flar, *m.* Vandskorpion (Insekt). *Nepa.* Klolös, *adj.* som ikke har Klør.

Klocka, -or, *f.* Klokke, Ur; 2) Klokkeblomst. *Campanula.* Klockblomster, *s. pl. n.* d. s. s. Klocka, 2) Klockformig, *adj.* klokkedannet. Klockgjutare, *s. pl. m.* Klokkestøber; drf. Klockgjuteri, *n.* Klockgods, *n.* Klockmalm, *m.* Klokkemalm. Klockgroda, -or, *f.* Klokkefrosk (et Slags Frø, der giver en hul Lyd). *Rana bombinacea.* Klockkläpp, -ar, *m.* Knevel i en Klokke. Klockslag, *s. pl. n.* Klokkeslag, Klokkeslet. Klockspel, *n.* Klokkespil. Klockstapel, -plar. *m.* Klokkestabel, Klokkestaarn. Klocksträng, -ar. *m.* Klokkesnor. Klocktorn, *s. pl. n.* Klokketaarn. Klocktrampare, *s. pl. m.* En som ringer Kirkeklokkerne, Ringer. Klockverk, *n.* Slags Graaværk (i Heraldiken).

Klockare, *s. pl. m.*, Klokker, Degn. Klockarkatt. Han är kär som en k. foreliket. Klockarkärlek, skjult Kjærlighed. Klockarsyssla, -or, *f.* Klokkerembede.

Klodjur, Klodyfvel, se under Klo. Klofva, d. s. s. Kläfve.

Klok, *adj.* (J. Klökr), klog. Klokgubbe, Spaamand, Sandsiger. Klokgumma, Spaakvinde, Sandsigerske. Klokhet, *f.* Klogskab. Klokling, -ar, *m.*, som tiltror sig Klogskab, Klygtling, Klogling.

Klolös, *adj.* som er uden Klør.

Klossa, -or *f.* Fra D. Frosk *M.*, 2) tung, ubehændig Kvinde. Klosse *M.*

Kloster, *s. pl. n.* Kloster. -dräkt, -er, *m.* Klosterdragt. -jungfru, -r, *f.* Klosterjomfru. -kyrka, -or, *f.* Klosterkirke. -lefnad, *m.* Klosterlevnet, Klosterliv.

Klot, *s. pl. n.* (Isl. Klat), Klode, Kugle. -formig, -lik, -rund, *adj.* kloderund, kugleerund. -tång, *f.* Kutang, Knoptang *M.* *Fucus vesiculosus.*

Kloting, -ar, *m.* (Plante) Pilledrager. *Pilularia.*

Klots, -ar, *m.* Klods, Træklods.

Klottra, kludre, se Plottra, Kludda.

Klubb, -ar, *m.* Klub, Selskab, 2) et kort, tykt Stykke Træ, Klods.

Klubba, -or, *f.* Kjølle, Hammer, Slægge, Klubbe *M.*, 2) Ordføreres, Præsidenters Symbol, hvormed de paabyde Taushed og overholde Orden under Forhandlingerne. Klubbgräs, *n.* d. s. s. Kaledun.

Kludda, Klattra, Kluddra, *v. n.* l. gnidre, skrive smaat og ulæseligt, skrive slet. drf. Kludderi, *n.* Kluddare, *s. pl. m.* Kludrer, Fusker.

Klump, -ar, *m.* Klump.

Klumpa sig, *v. r.* l. klumpe sig.

Klumpfot, -fötter, *m.* Klumpfod, 2) En som er tung, klosset.

Klumpig, *adj.* klumpet, 2) klumpet, klosset, uformelig, drf. Klumpighet.

Klunga, -or *f.* Klynge.

Klunk, -ar *m.* Klunk: den Lyd, som høres i Halsen ved hastigen at synke noget flydende; en Taar, en Mundfuld Drikke, Slurk, Klunk. Klunka, *v. n.* l. klunke, drikke med en klunkende Lyd. Klunkning, *f.*

Kluns, -ar, *m.* Klunt, Klods, Klump. Kluns *N.* Klunsig, *adj.* klunket, klosset, tung, uformelig.

Klut, -ar, *m.* (Isl. Klute), Klud.

Klutare, *s. pl. m.* Kludrer, Fusker. Klutar *N.*

Klyfjern, *s. pl. v.* Klovejern.
Klyfning, -or, *f.* Klovning.
Klyfta, -or, *f.* Kloft.
Klygtig, *adj.* flygtig. **Klygtighet**, *f.* Flygt.
Klyfva, *v. a.* (klyfver, klöf, klufvit, *p. p.* klufven) (Isl. kliufa) kløve. **Klyfvande**, *n.* Klyfning, *f.* Kloven, Klovning.
Klyfvare, *pl* m. Klyfvert, -ar, *m.* Klyvert, et Sejl. **Klyfvarbom**, -mær, *m.* Klyverbom.
Klyka, -or, *f.* Spalte, Sprække, Split.
Klys, **Klyshål**, **Klysgatt**, *n.* Klyd, Klydgat, det Hul for paa et Skib, hvorigjennem Ankertougene lades ind.
Klå, *v. a.* 2. *t.* (Isl. klæa) flø, 2) plukke, rapse fra, snyde. K. el. k. upp, prygle. K. åt sig, rapse til sig. **Kläende**, *n.* Kläning, *f.* Kloen.
Kläda, *f.* Klø. drf. **Klädig**, *adj.* som har Klø, snattet. **Klädighet**, *f.*
Kläfdra, -or, *f.* Sangtrost, (Fugl).
Kläfinger, *n.* Klofinger, som maa røre ved Alt. **Kläfingrad**, **Kläfingrig**, *adj.* klofingret, drf. **Kläfingrighet**, *f.*
Kläfva, *f.* Kläfve, -ar, *m.* Skruestok, Gaffeln hvori en Vægt hænger.
Klåmask, -ar, *m.* Østmaddik, Sprinnger, en lille Orm under Menneskets Hud. *Acarus Siro subcutineus.*
Kläning, *f.* se Klå.
Kläpa, *v. n.* 1. fludre, fuske. **Kläpare**, *s. pl. m.* Fludrer, Fusker, Stymper. **Kläparaktig**, *adj.* fluderagtig, def. **Kläparaktighet**, *f.* **Kläperi**, *n.* Fluderi, Fuskeri.
Kläsa, *b. s. f.* Klosse.
Kläck, *m.* hastig Sindsbevægelse, pludselig Skræk, Bestyrtelse. **Kvap** *N.*, drf. **Kläcka** *v. n.* 2. *t. imperson.* f. E. Det kläckte i mig när jag såg honom: det gysede i mig da jeg saa ham. *N.* kvæpper, klækker.
Kläcka, *v. a.* 2, *t.* (Isl. klekja) udklække, udruge. **Kläckning**, *f.*

Kläda, *v. a. imperson.* Klæde. K. skott, være udsat for Skud. Kläda pålen, kagstryges. Kläda af sig, klæde sig af. Kläda på sig, klæde sig paa. Kläda om sig, klæde sig om. Kläda ut, klæde ud, forklæde sig. Kläda upp, klæde op. Kläda öfver, beklæde, overtrække, betrække.
Kläde, -n, *n.* Klæde.
Klädebonad, *m.* (Isl. Bunadr Tilbehør) Klædebon, Klædemon.
Klädedrägt, **Kläd-drägt**, -er, *m.* Klædedragt.
Klädesborste, -ar, *m.* Klædeborste.
Klädesfabrik, -er, *m.* Klædefabrik.
Klädesfärgare, *s. pl. m.* Klædefarver, Uldfarver.
Klädeshandel, *m.* Klædehandel.
Klädeshandlare, *s. pl. m.* Klædehandler. **Klädeslist**, -er, *m.* Klædeliste.
Klädespersedel, -dlar, *m.* Ethvert Stykke som bruges til Paaklædning, Klædningsstykke.
Klädesväfvare, *s. pl. m.* Klædevæver.
Klädhängare, *s. pl. m.* Nabberække *N.* En Liste besat med Kroge til at hænge Klæder paa.
Klädkammare, -mrar, *m.* Klædekammer.
Klädkista, -or, *f.* Klædekiste.
Klädmäklare, *s. pl. m.* Klädmäklerska, -or, *f.* Pjaltekræmmer, Bisseskræmmer, Marskandiser.
Klädnad, *f.* Klædning
Klädning, -ar, *f.* Klædning, 2) Fruntimmerkjole.
Klädra, *b. s. f.* Klädra, Sangtrost.
Klädsborste, or, *m.* Klædeborste.
Klädsel, *m.* Klædedragt.
Klädskåp, *s. pl. n.* Klædeskab.
Klädstånd, *s. pl*, *n.* Klædebod, Marskandiserbutik.
Klädstreck, *s. pl. n.* Klædesnor.
Klädtvätt, *m.* s klædevaskning.
Kläm, *m.* (dagl. Tale) Klem, Eftertryk.

Klämma, -or, *f.* Klemme.
Klämma, *v. a.* 2. *l.* klemme. Kläm-ning, *f.*
Kämta, *v. n.* 1. klemte. Klämtning, -ar, *f.* Klemten.
Kläng, *v. n.* 2. *l.* klavre, klattre. Klängning, *f.*
Klänge, *n.* Gaflerne paa Vinstokken.
Kläpp, -ar, *m.* Knevel i en Klokke.
Klära, d. *f.* *s.* klera.
Klättra, *v. n.* 1. (Isl. klettera), klatre, klavre. Klättrande, *n.* Klattren, Klavren. Klättrare, *s. pl. m.* En som klattrer.
Klöf -var, *m.* (Isl. Klauf), Klov, kloftet Horn paa græsædende Dyrs Fødder, 2) et Stykke, som Skomagerne bruge til at glatte Læder med. Klöfvad, *adj.* som har splittede Klover.
Klöf, *s. pl. n.* Pakke, Bylt, Klov, N. Klöfsadel, -dlar, *m.* Kloftsadel, Klovsadel, N. Klöfhäst, -ar, *m.* Klovhest.
Klöfver, *m.* Klover. Klöfverblad, *s. pl. m.* Kloverblad.
Klösa, *v. a.* 2. *d.*, klo, krasse, klore med Negle. Klösas, *v. d.* rive hinanden med Negle. Klösning, *f.*
Knacka, *v. a.* & *n.* 1. banke sagte, pikke, f. Ex. knacka på dörren. Knackning, -ar, *f.*
Knafve, -ar. *m.* Stemmehammer, Stemmegaffel.
Knagg, *m.* (E. Knag), Knast, Knort; Nil, Kaate N. Knaggig, Knagglig, *adj.* knastet, knudret, ujævn. Knaggighet, *f.*
Knak, *n.* Knag, Knagen.
Knaka, *v. n.* 1. knage. Knakande, *n.* Knagen.
Knall, -ar, *m.* Knald.
Knalla, *v. n.* 1. knalde, 2) rusle, f. Ex. knalla sig hem, rusle sig hjem N.
Knalle, -ar, *m.* Tvebak, 2) Skjældsord paa de Vestgøter, der reise om i Landet med Lærred og andet Tøj.
Knallbygden, Omegnen af Borås.
Knallguld, *n.* Knaldguld.
Knallpulfver, *n.* Knaldpulver.
Knape, -ar, *m.* ung Adelig.
Knapadel, *m.* den lavere Adel.
Knapp, -ar, *m.* Knap, 2) Stoppung paa Blomster. Knapphål, *s. pl. n.* Knaphul. Knappmakare, *s. pl. m.* Knapmager, Knappnål, -or, *m.* Knappenaal. Knappnålshufvud, *s. pl. n.* Knappenaalshoved.
Knapp, *adj.* knap. Knappa, *v. a.* 1. af, in, knappe af.
Knappar, *pl.* Knopurt D., Knopgræs N.: *Centaurea jacea.*
Knappast, *adj.* med Nød og Neppe. Knapt.
Knapphet, *f.* Knaphed.
Knapra, *v. n.* 1. gnave, gnaske. Knaprande, *n.*
Knappt, *adj.* knapt, ringe, tarveligen, 2) knapt, neppe.
Knapptåg, -ar, *m.* (Plante), Knopsiv D., Knapfrytle N.: *Juncus conglomeratus.*
Knark, *n.* Knarken, 2) -ar, *m.* Knark, sær, vranten Person, 3) Knark, ef. Knarr, -ar, *m.* Agerrikse.
Knarka, *v. n.* 1. knarke. Knarkande, *n.* Knarkning, *f.* Knarken.
Knarr, *n.* Knarken, Knirken, Knarren, 2) -ar, *m.* Knark, Knurpotte; Agerrikse. Knarra, *v. n.* 1. knarre, knarke, 2) knurre, stjænde, være vranten. Knarrande, *n.* Knarrning, *f.* Knarken, 2) Knurren. Knarrig, *adj.* (dagl. Tale Knarrvulen), knurvorn, vranten. Knarrighet, *f.* Knurvornhed.
Knastra, *v. n.* 1. knarke, knaske, give en knasende Lyd. Knastrande, *n.*
Knek, -ar, *m.* Knæbøjning, Komma på kneken, komme paa Knæerne, forarmes.
Kneka, *v. n.* 1. bøje Knæ. drf. Knekande *n.*

Knekt, -ar, *m.* Soldat, Knegt. **Knekthop**, *m.* Soldaterhob. **Knekthora**, -or, *f.* Soldaterhore. **Knekthåll**, *s. pl. n.* de Landboere tilsammen, som underholde en Soldat, Lægd.
Knekta, *v. n.* 1. anholde om paa en ydmygende Maade. **Knektande**, *n.*
Knep, *imperf.* af Knipa.
Knep, *s. pl. n.* Kneb, List, Rænker.
Knif, -var, *m.* (J. Knifr), Kniv. **Knifsbak**, Knivsbag, Knivsryg. **Knifsblad**, *s. pl. n.* Knivsblad. **Kniffoder**, *s. pl. n.* Knivslire, Knivsbalg. **Knifskaft**, *s. pl. n.* Knivskaft. **Knifslida**, -or, *f.* Knivskede, Knivslire. **Knifsmed**, -er, *m*, Knivsmed. **Knifsmide**. *n.* Knivsmedsarbejde. **Knifstyng**, *s. pl. n.* Knivstik. **Knifstål**, *n.* Knivstaal. **Knifs-udd**, -ar, *m.* Knivsod. **Knifs-ägg**, -ar, *m.* Knivseg.
Knifvas, *a. d.* 1. slaas med Knive.
Knip, *n.* Kneb, Kniben, Knibning.
Knipa, -or, *f.* Knipand, -änder, *f.* Hvinand D.: *Anas clangula*, Skjærand, Kvitsida N.
Knipa, *f.* Knibe. Vara i knipa, være i Knibe.
Knipa, *v. a.* 3. (kniper, knep, *pl.* knepo, knipit), (Isl. kniupa), knibe, tage, faa fat. Det kniper mig i magen, jeg har Bugvrid, Knib i Maven. Knipa i vinden, knibe Vinden, seile klos Bidevind. **Knipning**, -ar, *m.* Kniben, Knibning, 2) Kneb i Maven, Bugvrid.
Knippa, -or, *f.* Knippe, Bundt. **Knipptals**, *adj.* knippevis.
Knippa, *v. a.* 1. binde i Knippe.
Knippel, d. s. s. Knyppel.
Knippeldyna, -or, *f.* Kniplepude,
Knippellåda, -or, *f.* Knipleskrin.
Knippelmönster, *s. pl. n.* Kniplingsmynster.
Knippelpinne, -ar, *m.* Kniplepind.
Knippeltråd, -ar, *m.* Knipletraad.
Knippetåg, -ar, *m.* (Plante), Markfrylle,: *Juncus campestris.*
Knippla, *v. a.* 1. kniple. **Knipplande**, og **Knippling**, *f.* Kniplen. **Knipplerska**. -or, *f.* Kniplepige.
Knipsk, d. s. s. Klipsk.
Kniptång, -tänger, *m.* Knibtang.
Knoding, -ar, *m.* d. s. s. Knorrhane.
Knoga, *v. n.* 1. (dagl. Tale) gjøre noget sendrægtigen, nøle, drøle med, rusle.
Knoge, -ar, *m.* (Isl. Hnui), de fremstaaende Ender af Lederne paa Fingre, Knoge N.
Knoka, knurre, d. s. s. Knota.
Knop, *m.* Knude, 2) (Søterm.), Knob, f. E. Skeppet gör 10 knops fart, 10 Knobs Fart. K. silke, *n.* Floksilke.
Knopa, *v. a.* 1. (Søterm.), logge, maale Skibets Fart.
Knopp, -ar, *m.* (Isl. Knoppr), Knop. stå i knopp, skyde Knopper. **Knoppar**, *pl.* (Planteslægt), Stenurt: *Sedum.* Bergknop N.
Knoppas, *v. d.* 1. knoppes. **Knoppning**, *f.* Knopning. **Knoppningstid**, den Tid da Træerne begynde at knoppes. **Knoppfull**, knoppig, *adj.* knoppet.
Knopsilke, se under Knep.
Knorl, *n.* **Knorlande**, *n.* Krusen, Krusning.
Knorla, -or, *f.* Krolle.
Knorla, *v. a.* 1. kruse, krolle. **Knorlig**, *adj.* kruset, krollet. K. het, *f.* Knorling, *f.* Krusning.
Knorr, *n.* Knur, Knurren. **Knorra**, *v. n.* 1. (Isl. knurra), knurre. **Knorrande**, *n.* Knurren. **Knorrisk**, *adj.* knurvorn.
Knorrhane, -ar, *m.* Knurhane D., Knorr, Riot N.: *Trigla Hirundo.*
Knoster, *s. pl. n.* Hammer, Kjølle, Slægge.

Knostra, *v. a.* 1. knuse med Hammer, Slægge.

Knot, *n.* Knurr, Skjenden.

Knot, -ar, *m.* en Fisk som ei findes i Norge: *Trigla cuculus.*

Knota, *v. n.* 1. knurre, klage, være gnaven. Knotande, *n.* Knurren. Knotare, *s. pl. m.* en som knurrer, 2) Fugleslægtet: *Crax.*

Knota, -or, *f.* Knogle, Hvirvelben. Halsknotorna, Halshvirvlerne.

Knott, Knotter, *n.* et Slags Myg, Knot N.: *Culex reptans.*

Knotter, *n.* Knort, Knude, liden Udvæxt. Knottrig, *adj.* knortet, knudret. Knottrighet, *f.*

Knubb, -ar, *m.* Knub, Blok, Stub. Knubbig, *adj.* rund, kjødet, fed, butstet, lubben, N. Knubbighet, *f.*

Knuff, -ar, *m.* Puf, Stød.

Knuffa, *v. a.* 1. puffe, støde. Knuffas, *v. d.* puffe, støde hinanden. Knuffande, *n.* Knuffning, -ar, *f.*

Knurla, *v. n.* 1. kurre.

Knut, *n. pr. m.* Knud, Knut. Knutsgille, *n.* Knutsgilde.

Knut, -ar, *m.* Knude, 2) Hjørne af et Hus, 3) Knut, Svøbe, (Straf i Rusland). stå i Knut, hindres i Vækſten. Knutpiska, -or, *f.* Knutsvøbe. Knutig, *adj.* knudefuld, knudret.

Knuten, *m.* fl. se Knyta.

Knyy, *n.* Knyst, -ar, *m.* Knv, Muk, svag Lyd. Knyy, *v. n.* 2. *t.* og Knysta, *v. n,* 2. *t.* knv, mukke.

Knyck, -ar, *m.* let Bevægelse med Hovedet. Knikk.

Knyl, *m.* Knyla, *f.* (dagl. Tale), Knude, Knogle.

Knyler, *pl.* Galtetand, (Planteslægt): *Stachys.* Skogsknyler, Skov Galtetand: *St. sylvatica.* Svinknyler, Svinerod: *St. palustris.* Åkerknyler, Åkermynt, Åkerdut N.: *St. arvensis.*

Knylhafre, *m.* Draphavre N.: *avena elatior.*

Knylrot, *b. f. s.* Svin-knyler, se under Knyl.

Knyppel, Knippel, -plar, *m.* Knippel, Prygl, Stok, 2) ung Hæſe.

Knyppla, *m. fl.* se Knippla.

Knyst, Knysta, se Knv.

Knyta, *v. a.* 3. (knyter, knöt, knutit, knuten), (Isl. knyta), knytte, binde. K. igen, ihop, til, åt, binde sammen med en Knude. K. upp, løse en Knude.

Knyta sig, (om Frugter), knyttes.

Knyte, -n, *n* Bylt, Pakke, Knyte N.

Knytning, *f.* Knytning.

Knytnål, -ar, *f.* Kniplenaal.

Knytnäfve, -ar, *m.* knyttet Næve, dtf. Knytnäfvekamp, *m.* Nævekamp.

Knytsten, -ar, *m.* Bindesten.

Knåda, *v. a.* 1. (I. knoda, gnyda,) ælte, knede D., kna N. Knådande, *n.* Knådning, *f.* Ælting.

Knådspade, -ar, *m.* Knådträ, -n, *n.* Skovl at ælte med, Knaspade.

Knådtråg, *s. pl. n.* Dejgtrug.

Knåp, *n. b. f. s.* Knåpande.

Knåpa, *v. n.* 1. gjøre noget efterhaanden, rusle, tusle, tutle N. Knåpa i sig, spise lidt. Knåpa sig bort, liste sig bort, pakke sig, rusle sig bort N. Knåpande, *n.* Knåpgöra, *n.* (dagl. Tale), Noget som gjøres lidt efter lidt.

Knä, -n, *n.* Knæ, 2) Skjød, f. E. sitta i knået, sidde paa Skjødet.

Knäband, *s. pl. n.* Knæbaand.

Knäböja, *v. a.* 2. 1. bøje Knæ. Knäböjning, -ar, *f.*

Knäck, -ar, *m.* Knæk, 2) liden Kugle.

Knäcka, *v. a.* 2. *t.* Knække. Knäckning, *f.*

Knäckebröd, *n.* haardt, tørt, sødt Brød, eller Kager.

Knädjup, *adj.* knædyb.
Knäfall, *s. pl. n.* Knæfald.
Knäfalla, *v. n.* 3. (faller, -föll, -fallit), falde paa Knæ, knæle.
Knäfvel, fiar, *m.* Djævel.
Knäfvelbår, Knäfvelborre, -ar, *m.* Knebelsbart.
Knäharnisk, *n.* Knæskinne.
Knähund, -ar, *m.* Skjødehund.
Knähög, *adj.* knæhøj.
Knäkamrat, -er, *m.* Sidekamrat.
Knäla, *v. n.* 1. se kneka, knäböja.
Knäpp, -ar, *m.* Knæp.
Knäppa, *v. n.* 2. *s.* pikke, (som et ur). **Knäppande**, *n.* -ning, *f.* Pikken. **Knäppare**, *s. pl. m.* (Insekt) Smelder: *Elater*. 2) Næsestyver.
Knäppa, *v. a.* 2. *s.* knappe. K. igen, ihåp, knappe til. K. upp, knappe op. **Knäppa** ihop händerna, folde Hænderne.
Knäros, *f.* Knæskjæfe.
Knärå, -n, *s.* Grænsesten, Skjelnesten.
Knäskål, -ar, *m.* Knæskal.
Knäspänne, -n, *s.* Knæspænde.
Knätimmer, *n.* Knætømmer, T. som er tjenligt til Skibsknæer.
Knäveck, *s. pl. n.* Knæhase.
Knöl, -ar, *m.* Knude, Knogle, Knort, Bule, Pukkel. **Knölig**, *adj.* knudret, knortet, *drf.* **Knöliget**, *f.* **Knölpåk**, -ar, *m.* Knortestok. **Knölväxt**, -er, *m.* Svulst, Hævelse.
Knöppla, *v. a.* 1. *m. fl.* se Knippla.
Knös, -ar, *m.* Jordhøj, Jordklump, Toppen af en Bakke, 2) rig, mægtig Mand, (T. Kauz) f. E. en riker Knös, en Bikse.
Knöster, *b. s. s.* Knoster.
Knöt, *impf.* af Knyta.
Ko, -r, *f.* Ko. K. bent, *adj.* kalvebenet. K. dynga, *f.* Kumøg. K. fot, -fötter, *f.* Kofod. 2) Kobén, Bræktang. K. hage, -ar, *m.* Koindhegning, Kvie. K. herde, -ar, *m.* Kohyrde. K. koppor, *pl.* Kokopper N. **Kokopp-ympning**, *f.* Kokopveindpodning. **Kolort**, -ar, *m.* Kotræk, *n.* Kokarn. K. mjölk, *f.* Komelk. K. skjuss, -ar, *m.* (Plante), Fjeldflok: *Polemonium cæruleum*. K. svamp, -ar, *m.* (Isl. Knalubbi). Pilse D., Kusop, N.: *Boletus bovinus*. K. vipa, *b. s. s.* Vipa.
Kock, -ar, *m.* (Isl. Kockr), Kok. **Kocks-pojke**, -ar, *m.* Kokkedreng.
Kofferdikapten, -er, *m.* Koffardikaptejn. **Kofferdiskepp**, *s. pl. n.* Koffardiskib.
Kofra sig, bedre förkofra sig.
Koft, *m.* Kofta, -or, *f.* Kofte.
Koftán, -er, *m.* Præstekjole.
Kofva, -or, *f.* Hytte, 2) Flokke, f. E. Snökåfva, Snöflokker, Snekave N.
Kofvet, *n.* Åstma, Stakaandthed.
Koger, *s. pl. n.* Kogger, Pilekogger.
Kohage, *m.* fl. se under Ko.
Koj, -ar, *m.* (Holl. Koy), Koj, Skibsseng.
Koja, kåta, -or, (Eng. *cot.*) *f.* Hytte, Kot.
Kojta, *v. n.* 1. (dagl. Tale), reise, flakke.
Kok, *n.* hvad som koges paa engang, ett kok stryk, en Dragt Prygl.
Koka, -or, *f.* (Isl. Kökr, Klump), Jordklump, Jordknold. Bulta kokor, slaa Jordknolder i Stykker.
Koka, *v. a. n.* 1. (Isl. Koka), koge. **Kokning**, *f.* Kogen, 2) Forbejelse. **Kokningspunkt**, *m.* Kogepunkt.
Kokård, -er, *m.* Kokarde.
Kokbok, -böcker, *f.* Kogebog.
Kokerska, -or, *f.* Kogekone, Kokkepige.
Kokett, *adj.* (fr. *coquet*,) som søger at behage, tækkelysten, kokettisk, *drf.* **Koketteri**, *n.*
Kokgryta, -or, *f.* Koggegryde.
Kokhet, *adj.* koghed. **Kokhus**, *s. pl. n.* Kogehus. **Kokkittel**, -tlar, *m.* Kjedel at koge i.

Kokoppor, se under Ko.
Kokkonsten, *def.* Kogekunsten.
Kokkärl, *s. pl. n.* Kogekar.
Kokpunkt, *m.* Kogepunkt, (Punktet paa et Termometer, som viser det kogende Vands Varmegrad.)
Koksalt, *n.* Kogsalt. Koksaltsyra, *f.* Kogsaltsyre.
Kokslef, -ar, *m.* Kjøkkenske, Madslev, Kogeslev.
Kol, *s. pl. n.* (Isl. Kol,) Kul. Eldkol, gloende Kul. K. aktig, *adj.* som ligner Kul. K. ax, *s. pl. n.* Kulaks, Brandaks. Kolblå, *adj.* kulsort, kulblaa. Kolbod, -ar. *f.* Kulkammer, Kolbonde, *m.* Kulfører, som kjører Kul. Kolbrännare, *s. pl. m.* Kulbrænder, Kulsvier. Kolbränning, *f.* Kulbrænding. Kolbädd, *m.* Kullag, Kulgang. Koldamm, *n.* Kulstov. Koleld, -ar. *m.* Kululd. Kolfat, *s. pl. n.* Kulfad. Kolflo, Kolflöts, Kulfløts, Kulgang. Kolgrufva, -or. *f.* Kulgrube, Stenkulsgrube. Kolgubbe, *ar. m.* Kulsvier, Kulfjører. Kolhus, *s. pl. n.* Kulhus. Kolhög, -ar, *m.* Kuldynge. Kolmila, -or, *f.* Kulmile. Kolmjöl, *n.* Kulstov. Kolmätare, *s. pl. m.* En som maaler Kul. Kolmätargränd, Kulmaalersmuget, en liden Gade i Stokholm. Kolmörk, *adj.* kulmørk, bælmørk. K. os, *n.* K. ånga, *f.* Kuldamp. K. panna, -or, *f.* Kulpande. K. ryss, *m.* K. ryssja, -or, *f.* Kulkurv, 2) Kulvogn med Kurvefading. K. skrifvare, *v. pl. m.* Kulskriver. K. skrinda, -or, *f.* Kulvogn. K. skyffel, -flar, *m.* Kulskuffel. K. stig, -ar, *m.* Læst, tolv Tønder Kul. K. stybbe, *n.* Kulstov. K. svart, *adj.* Kulsort. K. -svärta, *f.* Kulsværte. K. syra, *f.* Kulsyre. K. syrad, *adj.* kulsyret. K. trast, ar, *m.* Sorttrost, Solsort.: *Turdus Merula.* Koltägt, *f.* Ret at brænde de fornødne Kul til et Jernværk. Kolupphämtare, *s. pl. m.* En som henter Kul op fra en Stenkulsgrube. Kol-åder, *f.* Stenkuls-aare. Kolämne *n.* Kulstof.
Kola, *v. a.* 1. (læs kaala), brænde Kul. Kola, *v. n.* Kolas, *v. d.* Kola sig, *v. n.* blive til Kul, forkulles. Kolning, *f.* Kolbrænding, 2) Overgang til Kul, Forkulling. Kolare, *s. pl. m,* (T. Kohler), Kulsvier. Kolarhustru, -r, *f.* Kulsvierkone. Kolartro, *f.* Kulsviertro, blind Tro, (T. Kohlerglaube). Kolarstuga, -or, *f.* Kulsvierhytte. Kolig, *adj.* sveden, kulsort, brændt.
Kola, *v. n.* l. af. (læs kola), (dagl. Tale), hensove, do stille hen.
Kolax, m. fl. se under Kol.
Kole, *n.* Kulstof.
Kolf, -var, *m.* Kolbe.
Kolfat, m. fl. se under Kol.
Kolja, -or. *f.* (Fisk,) Kuller D., Kolje, Hyse N.: *Gadus Æglefinus.*
Koller, *m.* Kuller, (Hesteſygdom), 2) Afſindighed, der opkommer af Inflammasjon i Tjernen. Kollra, *v. n.* l. kulre, 2) yttre Tegn til Afſindighed. Kollrande, b. ſ. ſ. Koller. Kollrig, *adj.* kullerſk, 2) gal, forſtyrret. drf. Kollrighet, *f.*
Kolludera, *v. n.* l. (Fr. colluder), have hemmelig Forſtaaelſe med En. Kollusion, *f.*
Kolm, *m.* Et Slags Stenkul.
Kolmila, Kolmjöl, se under Kol.
Kolna, *v. n.* l. blive kold, isne, kolne, N. kjøles, slukkes. Kolnande, *n.*
Kolofonium, *n.* (dagl. Tale. Konfonjum), Kolofonium.
Kolonn, -er, *m.* Kolonne, Søjle. Kolonad, *m.* Søjlegang.
Kolos, se under Kol.
Koloss, -er, *m.* Kolos. Kolossalisk, *adj.* kolossalsk.

Kolportör, -er, *m.* (*F.* Colporteur), Bisekræmmer.
Kolryss, *m. fl.* under Kol.
Kolt, -ar, *m.* Slejfkjole, for smaa Børn.
Koltrast, se under Kol.
Komedi, -er, *f.* Komedie. **Komediant**, -er, *m.* Komediantska, -or, *f.* Skuespiller, Skuespillerinde.
Komma, *v. n.* 3. (kommer, kom, *pl.* kvmmo, kommit,) (Jsl. koma), komme. Huru kom det til, hvorledes gik det til. Han kommer att segla härifrån, han skal sejle herfra. Komma en att gråta, skratta, komme En til at græde, le. Komma en att göra, bringe, formaa En til at gjøre. Vara väl för sig kommen, have bragt det vidt; være velhavende Komme af sig, komme paa Knærne, forarmes, 2) stanse i sin Tale, komma sig före, komme sig. Komma efteråt, komme for silde. Komma före, komme for. Komma ifrån, komme fra. Komma ifrån sina sinnen, gaa fra Forstanden. K. ihåg, komme ihu, erindre. Komma ihop, komme sammen. Komma på, komme paa, komme over, det kommer på ett ut, det kommer ud paa et, er ligegyldigt. Komma till, komme til, tildrage sig, gaa til. Komma undan, komme af Vejen. K. upp, komme op, komme frem, have Fremgang. K.-ut, komme ud. Komma ut med sin mening, komme frem med sin Mening. K. upp emot, komme imod, kunne lignes med. K.-utur, el. ur, komme ud af, f. Ex. K. ur takten, komme ud af Takten. K. -ur sin skuld, komme ud af sin Gjæld. K. vid, vedkomme, angaa, komme ved. K. -åstad, komme afsted. K. -åt, naa, vore, finde Leilighed til, komme nær. K. -öfver, komme over, træffe. K. öfverens, komme overens. Vara för sig kommen, have gjort Fremstridt. Komma sig upp, komme frem, komme paa Benene, have Fremgang.
Kona, -or, (udtal. Kaana), *f.* Kone, (forældet), 2) liderligt Fruentimmer, Luder.
Konglig, *adj.* kongelig, f. Ex. Konglig Majestät, Kongelig Majestæt.
Kongsfågel, se Konung.
Konst, -er, *f.* Kunst. K.-arbete, *s. pl. n.* Kunstarbejde. K. -beridare, *s. pl. m.* Kunstberider. K. -byggnad, -er, *f.* Bandkunst. K. -byggare, *s. pl. m.* Maskinmester. K. -eld, -ar, *m.* Kunstild. K. -erfaren, *adj.* Kunsterfaren. K. -förvant, -er, *m.* Boktryckerikonstf., Bogtrykkersvend. Konstgrepp, *s. pl. n.* Kunstgreb. K. -gång, -ar, *m.* Vandledning, Kunstmaskine. K. -kabinett, -er, *n.* K. -kammare, -rar, *m.* Kunstkammer. K. -makare, *s. pl. m.* Taskenspiller, Rænkemager. K. -mästare, *s. pl, m.* Maskinmester, 2) b. f. K. -makare. Konstnär, -er, *m.* Kunstner. Konstord, *s. pl. n.* Kunstord. K. -rik, *adj.* kunstrig. K. -stigare, *s. pl. m.* Vandriger, Postmager, N. K. -stycke, -n, *n.* Kunststykke. Konstsvarfvare, *s. pl. m*, Kunstdrejer. K. -verk, *s. pl. n.* Kunstværk. K. -älskare, *s. pl. m.* Kunstelsker.
Konstapel, -plar, *m.* Konstabel.
Konstig, *adj.* kunstig.
Konstla, *v. n.* 1. kunstle. Konstlande, *n.* Kunstlen. Konstlare, *s. pl. m.* Kunstler, 2) Rænkemager.
Konterfej, *n.* Kontrafej, Portræt.
Kontrabok, -böcker, *f.* Kontrabog.
Konung, -ar, *m.* Kung, -ar, *m.* (Jsl. Konungr), Konge.
Konungaborg, -ar, *m.* Kungaborg, -ar, *m.* Kongeborg.
Konunga-, el. **Kungabref**, *s. pl. n.* Kongebrev.

Konungaböckerne, *pl.* Kongernes Bøger, (i Bibl.)

Konungaed, *m.* Kongeed.

Kungsfågel, -glar, *m.* (Fugl), Gjærdesmutte D., Fuglekonge N. *Motacilla regulus.*

Konunga-försäkran, *f.* Kongeforsikring.

Kungsgård, -ar, *m.* Kongsgaard.

Konunga, el. Kungahus, *s. pl. n.* Kongehus.

Kungs-ladugård, -ar, *m.* kongelig Avlsgaard.

Kungsljus, *s. pl. n.* (Plante), Kongelys. *Verbascum Thapsus.*

Konunga, el. Kungamakt, *m.* Kongemagt

Konunga-, el. Kungamord, *s. pl. n.* Kongemord.

Konunga-, el. Kungamördare, *s. pl. m.* Kongemorder.

Kungs-ord, *s. pl. n.* Kongeord. Konunga- el. Kungarike, -n, *n.* Kongerige. Kungs-skjuts, *m.* Kongeægt D., Kongekyds N. Konunga- el. Kungason, -söner, *m.* Kongeson. Kungsspira, -or, *f.* (Plante), Troldurt: *Pedicularis Sceptrum Carolinum.* Konungastad, -städer, *m.* Kongestad. Konungastyrelse, *m.* monarkisk Regjering. Konungasäte, -n, *n.* Kongesæde. Konunga- el. Kungaval, *s. pl. n.* Kongevalg. Konungavärdighet, *f.* Kongeværdighed. Konungavälde, *n.* Kongevælde. Kungs-vatten, *n.* Kongevand, (en Blanding af Salpetersyre og Klorvandstofsyre, som opløser Guldet). Kungsväg, -ar, *m.* Kongevej, Hovedvej. Kungs-åder, *f.* Hovedaare i et Bergværk. Konunga- el. Kungaätt, -er, *f.* Kongeæt.

Konungslig, *adj.* kongelig.

Kopp, -ar, *m.* (Isl. Koppr), Kop.

Koppa, -or, *f.* Kop til Kopsætning, 2) *pl.* Kopper (Sygdom). Pokker N.

Koppa, *v, a.* l. kopsætte. Koppning, *f.* Kopsætning.

Koppar, *m.* (Isl. Kopar), Kobber. K.-aktig, *adj.* kobberagtig. K.-beslag, *n.* Kobberforhudning. K.-beslagen, *adj.* kobberforhudet. K.-daler, *m.* Kobberdaler. K.-erg, *m.* Kobberrust, Jr. K.-färg, *m.* Kobberfarve. K.-färgad, *adj.* kobberfarvet. K.-grufva, -or, *f.* Kobbergrube. K.-grönt, *n.* Spanikgrønt. K.-halt, *m,* Kobberholdighed. K. haltig, *adj.* kobberholdig. K.-kärl, *s. pl. n.* Kobberkar. K.-lik, *adj.* lig Kobber. K.-malm, *m.* Kobbermalm. K.-mynt, *s. pl. n.* Kobbermynt. K.-näsa, -or, *f.* kobberfarvet Næse. K.-orm, -ar, *m.* Staalorm. K.-panna, -or, *f.* Kobberpande. K.-penning, -ar, *m.* Kobberpenge. K.-plåt, -ar, *m.* Kobberplade, 2) en gammel Mynt værd en tredje Del Species. K.-press, -ar, *m.* Kobberpresse. K.-ränta, -or. *f.* Afgift af et Kobberbergværk. K.-rök, *m.* Kobberrøg. K.-rör, *s. pl. n.* Kobberrør. K.-segring, *f.* Solvs Adskillelse fra Kobber ved Bly. K.-skifer, *m.* Kobberskifer. K.-slagare, *s. pl. m.* Kobbersmed, Kobberslager. K.-slagg, *m.* Kobberslag, Kobberskjæl. K.-stick, *s. pl. n.* Kobberstik, Kobber. K.-stickare, *s. pl. m.* Kobberstikker. K. stickning, *f.* Kobberstikning. K. stycke, -n, *m.* Kobberstykke. K. tak, *s. pl. n.* Kobbertag. K.-tryck, *n.* Kobbertrykning. K.-tryckare, *s. pl. m.* Kobbertrykker. K.-tryckeri, -er, *n.* Kobbertrykkeri. K. tråd, -, *m.* Kobbertraad. K.-verk, *s. pl. n.* Kobberværk. K.-åder, *f.* Kobberaare. K.-ålder, *m.* Kobberalder. K.-öre, *n.* eller Rundstycke,

en tolvte Del af en svensk Skilling Banko.

Koppel, *s. pl. n.* Kobbel. K. -rem, -mar, *m.* Kobbelrem.

Kopphorn, *s. pl. n*, Kop at kopsætte med.

Koppjern, *s. pl. n.* Kopsættejærn.

Koppla, *v. a. &. n.* l. koble. K. -ihop, koble sammen. Kopplande, *n.* Kopp-ling, *f.* Kobling, 2) Kobleri. Kopp-lare, *s. pl. m.* Kobler, Ruffer. Kopplerska, -or, *f.* Koblerske, Ruf-ferske. Koppleri, *n.* Kobleri.

Koppning, -ar, *f.* Kopsætning.

Koppor, *pl.* se Koppa.

Koppskatt, -er, *m*, Kopskat.

Koppsmitta, *f.* Koppesmitte.

Koppsten, *m.* et Slags plettet Sten.

Koppympning, *f.* Koppeindpodning.

Koppärr, *s. pl. n.* Kopar. Koppär-rig, *adj.* koparret.

Kora, *v. a.* l. (Isl. kora), kaare, ud-vælge.

Korall, -er, *m.* Koral. K. -fiskare, *s. pl. m.* Koralfisker. K. -fiske, -n, *n.* Koralfiskeri. K. -färgad, *adj.* Koralfarvet.

Korf, -var, *m.* Polse, 2) Øgenavn paa Politisoldater, o. desl. Mått-liga korfvar å bäst, Middelvejen er bedst. K. -horn, *s. pl. n.* Polsehorn. Korfkalas, *s. pl. n.* Pol-segilde. Korfmat, *m.* Polsemad. Korfkäring, -ar, *f.* Polsekone. Korfskinn, *s. pl. n.* Polsefiind. Korfspad, *n.* Polsesaad, Polsevand. Korfsticka, -or, *f.* Polsepind. Korf-soppa, -or, *f.* Polsesuppe. Korftid, *m.* Polsetid. Korfkittel, *m.* Øgenavn paa Politisoldaternes Hovedvagt.

Korg, -ar, *m.* Kurv. Korgrepe, -ar, *m.* Kurvehank. Korgmakare, *s. pl. m*, Kurvemager. Korgmakar-arbe-te, *n.* Kurvmagerarbejde. Korgpil, -ar, *m.* Kurvepil, Baandpil, (Pile-træ): *salix viminalis.* Korgstol, -ar, *m.* Stol af Kurvearbeide. Korg-säng, -ar, *f.* Kurveseng. Korgvag-ga, -or, *f.* Kurvevugge. Korgvagn, -ar, *m.* Kurvevogn.

Korinter. *pl.* Korender D., Korinter Norsk.

Kork, -ar, *m.* Kork. Korkdragare, *s. pl. n.* Korketrækker. Korkflöte, -n, *n.* Kork paa en Medesnor, Duk N. Korkskruf, -var, *m.* Korketrækker. Korksåla, el. sula, -or, *f.* Korksaa-le. Korkträd, *s. pl. n.* Korktræ, Korkeg: *Quercus suber.*

Korka, *v. a.* l. proppe, tilstoppe med en Prop, Korkdrf. Korkning, *f.* Kork-ad, *p. p.* betyder ogsaa i dagl. Tale dum, tosset.

Korla, *v. n.* l. ralle. Korlande, *n.* Korling, *f.* Rallen.

Korn, *s. pl. n.* Korn, 2) Byg, Korn, (betyder ikke, som i Norsk, al Slags Sæd). Kornblick, *n.* Kornblink, *m.* Kornmø, (elektrisk Luftsyn). Korn-blomma, -or, *f.* Kornblomst. Korn-bod, -ar, *m.* Kornhus, Kornmaga-sin. Kornbrädd, *m.* Kornspire. Korndoddra, -or, *f.* (Plante), Daa-dre N.: *myagrum paniculatum.* Korngast, -ar, *m.* (Plante), Hamp-nelde D., Ukredue N.: *Galeop-sis.* Korngryn, *s. pl. m.* Byg-gryn. Korngröt, *m.* Korngryns-grøt, *m.* Byggrød. Korngud, -ar, *m.* Kornjude, -ar, *m.* Kornpuger, Kornpranger, Kornjede. Kornig, *adj.* kornet. Kornknarr, -ar, *m.* (Fugl), Agerrikse: *Rallus crex.* Kornkrut, *n.* Kornkrud, kornet Krud. Kornkråka, -or, *f.* Kornkrage, (Fugl): *Corvus frugilegus.* Kornlärka, -or, *f.* Kornlærke D. Kornmask, -ar, *m.* Kornorm. Kornmogen, *m.* Korn-mo. Kornrik, *adj.* kornrig. Korn-skrika, -or, *f.* Skovskade, N. Skog-skjur, Kornskrike. Kornskyl, ar, *m.* Række af Kornneg, Ræk, N. Kornsnärp, *n.* løse Aks som lægges

ovenpaa Rokerne. Korntagg, -ar, m. Brandkorn. Korntång, f Korntang. Kornvatten, n. Bygvand. Korngryns-välling, n. Bygvælling.
Kornisch, m. Karnis.
Korp, -ar, m. (Fugl), Ravn D. Korp N.: *corvus corax*. Korpbo, -n, n. Ravnerede, Ravnerejr. Korpluckor, *pl.* (daglig Tale) Øjne, f. E. se upp med Korpluckorna. Korpläte, -n, n. Korprop, Korpskrik, *s. pl.* n. Ravneskrig. Korpmat, m. Ravnefode. Korpnäbb, -ar, m. Ravnenæb. Korpsvart, *adj.* ravnesort. Korpunge, -ar, m. Ravneunge. Han gifver Korpungomen sin föda. (Bibl.)
Kors! *interj.* Kors bevars! Kors! bevare os.
Kors, *s. pl.* n. Kors, Kryds; bära sitt kors med tålamod, bære sit Kors med Taalmodighed; lägga i kors, lægge over Kors, paa Kryds; sitta med händerna i kors, lægge Hænderne i Skjødet, være orkesløs. Korsben, n. Krydsben, det hellige Ben: *os sacrum*. Kasta korsben, spænde Krog, Krogfod for en, slå korsben, rave, sjangle, sy Aktersting N. Korsbom, -mar, m. Krydsbom. Korsbärare, *s. pl.* m. Korsdragare, *s. pl.* m. Korsdrager. Korsformig, *adj.* korsdannet. Korsfarare, *s. pl.* m. Korsfarer. Korsfärd, -ar, *f.* Korstog. Korsfästa, *v. a.* 2. 2. korsfæste. Korsfästande, n. Korsfästning, *f.* Korsfästelse, *f.* Korsfæstelse. Korsgata, -or, *f.* Korsgade, Tværgade. Korsgevär, *s. pl.* n. Korsgevær, Partisan. Korsgång, -ar, m. Korsgang. Korshvalf, *s. pl.* n. Korshvælving. Korskyrka, -or, *f.* Korskirke. Korskål, m. Vaarkaal N.: *Ranunculus ficaria*. Korsmessa, *f.* Korsmisse, (en Helligdag i de katolske Tider). Korsnäf, -var, m. Korsnäbb, -ar, m. Korsnæb, Korsfugl: *Loxia curvirostris*. Korsriddare, *s. pl.* m. Korsridder. Korsräf, -var, m. Korsræv, (Ræv med en sort Streg langsad Ryggen, som overskjæres af en Anden henimod Halsen): *Vulpes cruciatus*. Korssnit, *s. pl.* n. Krydssnit. Korssteg, *s. pl.* n. Korskapriol. Korsstrek, -ar, m. Krydsstreg. Korstecken, *s. pl.* n. Korstegn. Korståg, *s. pl.* n. Korstog. Korsverk, n. Bindingsværk. Korsvis, *adj.* krydsvis, over Kors. Korsväg, -ar, m. Korsvej.
Korsa, *v. a. & r.* 1. korse; drf. Korsande, n. Korsning, *f.*
Korsten, -ar, m. (daglig Tale,) Skorsten.
Kort, *s. pl.* n. Kort, Kaart. Kortlek, -ar, m. et Spil Kort, Kortlek N. Kortmakare, *s. pl.* m. Kortmager. Kortmålare, *s pl.* m. Kortmaler. Kortpapper, n. Kortpapir. Kortpenningar, *pl.* Kortpenge. Kortspel, n. Kortspil. Kortspelare, *s. pl.* m. Kortspiller.
Kort, *adj.* kort. Korta, f. E. Komma till korta, komme til Kort, lide Tab, Skade. Kortandad, *adj.* kortaandet, stakaandet. Kortarmad, *adj.* kortarmet. Kortbent, *adj.* kortbenet. Kortbuk, -ar. m. Slags Fisk: *Cepola*. Korthalsad, *adj.* korthalset. Korthet, *f.* Korthed. Korthårig, *adj.* korthaaret. Kortminnad, *adj.* som har kort Hukommelse. Kortsvansig, *adj.* korthalet. Kortsynt, *adj.* kortsynet. Kortsynthet, *f.* Kortsynethed. Korttänkt, *adj.* ubesindig, ubetænksom. Kortväxt, *adj.* liden af Vækst.
Korta af, *v. a.* 1. afkorte.
Kos, m. (l. kos), Kaas, Vej., Gå, löpa, fara, flyga, sin kos. Gaa sin Kaas. Han är sin kos. Han er borte.
Kosa, -or, *f.* (l. kosa), Kaas, Kurs,

Sej. Hålla kosan, styre en Kurs. Komma ur Kosan, komme udaf sin Kurs. Ställa kosan åt, styre Kursen hen.

Kosta, *v. n. & a.* l. koste. Kosta ut, udgive, sætte til. Det kostar på, det koster Umage.

Kostföraktare, *s. pl. m.* Kostforagter.

Kostgångare, *s. pl. m.* Kostgjænger.

Kosthåll, *n.* Kosthold, Penge til Føde og Ophold, 2) Sted hvor man spiser for Penge, 3) den Spise man erholder paa et saadant Sted, f. E. Hurudant är k. hvordan er Maaden.

Kosthållare, *s. pl. m.* Kosthholder, En som giver Kost, holder Spisning.

Kostlag, *s. pl. n.* Bordselskab, sluttet Bord.

Kostnad, -er, *m.* Bekostning, Omkostning.

Kostnads-fri, *adj.* kostfri, uden Omkostninger.

Kostnads-förslag, *s. pl. n.* Overslag, Beregning over Bygningsomkostninger.

Kostpenningar, *pl.* Kostpenge.

Kostsam, *adj.* kostbar. drf. Kostsamhet, *f.*

Kosvamp, Kovipa, se under Ko.

Kota, -or, *f.* Kode, Knogle.

Kotte, el. Kott, -ar, *m.* Kongel, Frugten paa Naaletræer.

Koxa, *v. n.* l. (dagl. Tal.), glo, glane, kope N. drf. Koxande, *n.*

Krabb, -or, *m.* Redskab til at drage noget ud af Vandet med, Kiep N.

Krabba, -or, *f.* Krabbe. Pungkrabba, -or, *f.* Taskekrebs D., Taskekrabbe N.: *cancer pagurus.*

Kracksa, *v. n.* l. skrige, klukke om Krager og Ravne.

Kraf, *s. pl. n.* Krav, Kræven.

Krafd, Krafde, se Kräfva.

Kraf-is, -ar, *m.* dobbelt Is, Tvistis Norsk.

Krafla, *v. n.* l. (J. krafla), krøvle. Kraflande, *n.* Kravlen.

Krafs, *n.* unyttig Smaating, Ripsraps.

Krafsa, *v. a.* l. krasse, skrabe, kradse N. Krafsande, *n.* Krafsning, *f.* Krasen, Krasning.

Kraft, -er, *f.* Kraft. Kraftansträngning, -ar, *f.* Kraftanstrængelse. Kraftsoppa, -or, *f.* Kraftsuppe.

Krafs-kyrka, -or, *f.* Kraftkirke, (Underjordisk Kirke under en Anden).

Krage, -ar, *m.* (T. Kragen,) Krave. Spanska kragen: *Paraphimosis.*

Krake, -ar *m.* en liden, usel, mager Hest. Krik D., Skarre N.

Krake, Krakig, se Klake, Klakig.

Krakél, *n.* Klammeri, Trætte. Krakelsk, *adj.* trættekjær, krakelsk N.

Krakspint, -ar, *m.* en Slags Mejse: *Picus medius.*

Kralla, (dagl. Tale) mylre, d. s. s. Kräla, 2) rusle, stulle N.

Kram, *adj.* (H. kram), klam D., kram N. (om Sneen.)

Kram, *n.* Kram, Kræmmeri. Kramhandlare, *s. pl. m.* Kræmmer. Kramvaror, *pl.* Kramvarer.

Krama, *v. a.* l. kramse, knuge, befole, trykke. Kramning, -ar, *f.* Kramsen.

Kramla, -or, *f.* Jernstang med Hager i Enden, hvormed Mur- og Tømmerværk forbindes og fæstes. Muranker, Murkrampe.

Kramla, *v. a.* l. befole, kramse, drf. Kramlande, *n.*

Kramp, *m.* (N. S. Kramp), Krampe, Konvulsjon, (Sygdom). Krampaktig, *adj.* krampagtig, drf. Krampaktighet, *f.* Krampdrag, *n.* Krampetræk. Krampfisk, -ar, *m.* Krampefisk, (et Slags Rokke): *Raja torpedo.* Krampfrö, -n, *n.* (Plante), Kiddike, Agerkaal D., Krampegræs, Krampereddike N. *Raphanus Raphanistrum.* Kramprörelse, -r, *f.* krampeagtig Bevægelse. Krampsjuk,

adj. krampesyg, drf. Krampsjuka *f.* Krampe. Krampåder, *f.* opsvulmet Aare, Krampaare.
Krampa, -or, *f.* Krampe til et Laas o. s. v.
Kramsfågel, -glar, *m.* Kramsfugl, Trost N.
Kran, -an, *m.* Kran. Kranbalk, -ar, *m.* Kranbjælke.
Krank, (J. krankr), syg; drf. Krankhet, *f.*
Krans, -ar, *m.* Krans, 2) Kransliste. Kranslist, -er, *m.* Kransliste.
Kransa, *v. a.* 1. kranse drf. Kransning, *f.*
Krapp, *m.* Krap.
Kras, f. E. gå i kras, gaa i Kras, knas, slå i kras, sl a i Kras.
Krasa, *v. n.* 1. knas, krase, krasa sönder, sonderbryde; drf. Krasande, *n.* Krasning, *f.*
Kraschan, -er, *m.* (udt. Krasjan), Kommandorstjerne.
Krasla, *v. n.* 1. skrante, være sygelig. Krasla sig fram, føre et kummerligt Liv. Kraslare, *s. pl. m.* Krasling, -ar, *m.* Skrantning.
Kraslig, *adj.* skranten, som idelig skranten, kummerlig, forfalden, brostfældig.
Kraslighet, *f.* Skranten, Skrantenhed, Skrøbelighed, Svaghed, Brostfældighed.
Krasse, -ar, *m.* (Plante), Karse: *Lepidium.* Bredkrasse, *Lep. latifolium.* Bäckkrasse, Vandkarse, Bitterkarse: *Cardamine amara.* Gatukrasse, Vægtroldgræs N: *Lepid. ruderale.* Indiansk K. indiansk Karse: *Tropæolum majus.* Källkrasse, Vattenkrasse, Brøndkarse, Vandkarse D., Kjælkarse, Kravse N.; *Sisymbrium Nasturtium.* Sommar- eller Trägårds-krasse, Havekarse: *Lep. sativum.* Stenkrasse: *Lepid. petræum.* Vinterkrasse, Vinterkarse: *Erysimum Barbarea.* Vägkrasse, hvidgraa Krognaal: *Alyssum incanum.* Ängkrasse, Engspringklap, vild Karse D., Gjøgeblomster N.: *Cardam. pratensis.*
Krassesimber, d. s. s. Källkrasse.
Krats, *n.* Fliser af urent Metal, som skilles fra Jærnet i Ilden.
Krats, -ar, *m.* Krasse, Skrabejærn, Bossekrasser. Kratsborste. -ar, *m.* Krasborste. Kratstistel, d. s. s. Kardtistel. Kratsull, *n.* Kradsuld.
Kratsa, *v. a.* 1. krasse, krasse N. Kratsare, *s. pl. m.* Krasser, en som krasser, f. E. Uld. Kratsning, *f.* Krasning.
Kratta, -or, *f.* Rive.
Kratta, *v. a.* 1. rive, kratte, luge. Krattare, *s. pl. m.* Luger.
Krejare, *s. pl. m.* Krejert, (Navn paa et Slags tilforn brugelige smaa Fartøjer).
Krepe, *m.* (Plante), Høgeskjæg: *Crepis.*
Krepling, -ar, *m.* (Plante), Traaband D., Kreplyng, Hængbrisk N.: *Azalea.*
Krepsk, *adj.* tvær, nomgjængelig.
Kresk, *adj.* syrlig, vinsur.
Krets, -or, *m.* Kreds.
Krevera, *v. n.* 1. (Fr. crever), briste, springe i Stykker.
Kri, *n.* Skibssnabel.
Kria, -or, *f.* Opgave, Udarbejdelse.
Krig, *s. pl, n.* Krig. Krigförande, *adj.* Krigførende. Krigisk, *adj.* krigersk. Krigs-aga, *f.* Krigs-tukt, *m.* Krigstugt. Krigsarticklar, *pl.* Krigsartikler. Krigsbefäl, *n.* Krigsbefalingsmænd, de Befalende ved Armeen. Krigsbragd, -er, *m.* Krigsdaad, Krigsbedrift. Krigsbruk, *n.* Krigsbrug, Krigsbuller, *n.* Krigsbulder, Vaabengny. Krigsbuss, -ar, *m.* vældig Krigshelt, Krigskjæmpe. Krigsbyggmästare, *s. pl. n.* Krigsbygmester, Insjeniør. Krigsfackla,

f. Krigslue, Krigsfakkel. Krigsfånge, -ar, *m.* Krigsfange. Krigsförklaring, -ar, *f.* Krigserklæring. Krigsförnödenhet, -er, *f.* Krigsfornødenhed. Krigsförråd, *n.* Krigsforraad. Krigsförrättning, -ar, *f.* krigersk Syssel. Krigsgård, -or, *m.* Krigshjelp, *m.* Krigsstyr, Krigsskat, Krigshjælp. Krigshjelte, -ar, *m.* Krigshelt. Krigsknekt, -ar, *m.* (i Bibl.) Krigsmand. Krigskonst, *f.* Krigskunst. Krigskostnad, -er, *m.* Krigsomkostning. Krigskungörelse, -r, Krigserklæring. Krigskunskap, -er, *m* = N. Krigskämpe, -ar, *m*, Krigskjæmpe. Krigslag, -or, *m.* Krigslov. Krigslagfarenhet, *f*, Krigslovkyndighed. Krigslefnad, *m.* Krigsliv. Krigslycka, *f.* Krigslykke. Krigslåga, *f.* Krigslue. Krigsmakt, *m.* Krigsmagt. Krigsman, -män, eller månner, *m.* Krigsmand. Krigsmanna, *gaml. Genit.* f. E. på krigsmanna vis, paa Soldatermaner. Krigsmanshus, *s. pl. n.* Invalidhus. Krigsordning, *f.* Krigsorden. Krigsorsak, -er, *m.* Aarsag til Krig. Krigsputs, *s. pl. n.* Krigspuds. Krigsrop, *s. pl. n.* Krigsraab. Krigsråd, *s. pl. n.* Krigsraad. Krigsrådinna, -or, *f.* Krigsraadinde. Krigsrätt, -er, *m.* Krigsret. Krigsrörelse, -er, *m.* krigersk Bevægelse, Manøver. Krigsskepp, *s. pl. n.* Krigsskib. Krigsstånd, *m.* Krigsstand Krigsteater, -trar, *m.* Krigsskueplads. Krigstjenst, *f.* Krigstjeneste. Krigståg, *s. pl. n*, Krigstog. Krigsvagn, -ar, *m.* Krigsvogn. Krigsvetenskap, *m.* Krigsvidenskab. Krigsväsende, *n.* Krigsvæsen. Krigsöfning, -ar, *f.* Krigsøvelse. Krigsöfverste, -ar, *m.* Krigsoverste.

Kriga, *v. n.* 1. krige. Krigare, *s. pl. m.* Kriger.

Krikon, *s. pl. n.* et Slags Blomme.

Kring, i kring, *adj.* (3. i kring,) omkring.

Kringbygga, *v. a.* 2. *1.* omgive med Bygninger, ombygge.

Kringbära, *v. a.* 3. (-bär, -bar, -burit,) bære, el. bringe omkring, ombære. drf. Kringbärande, *n.*

Kringböjd, *p. p.* kringbøjet.

Kringdela, *v. a.* dele ud blandt flere, dele omkring, omdele.

Kringdelning, -ar, *f.* Omdeling.

Kringfluten, *adj.* omringet med Vand, omflydt.

Kringflyga, *v. n.* 3. (-flyger, flög, flygit,) omflyve.

Kringflyta, *v. a.* 3. (-flyter, -flöt, -flutit,) omflyde.

Kringfläta, *v. a*, 1. omflette, omgive med Fletning.

Kringgärda, *v. a.* 1. omgjerde.

Kringhvärfva, *v. a.* 2. 1. omringe.

Kringla, -or, *f.* Kringle, 2) Hjul i en Spore.

Kringliggande, *adj.* omkringliggende, omliggende.

Kringlöpande, omløbende, omstrejfende.

Kringmura, *v. a.* 1. omgive med Mur, ommure.

Kringränna, *v. a.* 2. *1.* omringe, belejre, indfatte. Kringränning, *f.* Omringelse.

Kringsegla, *v. a.* 1. omsejle, sejle rundt om. Kringsegling, -ar, *f.* Omsejling.

Kringskansa, *v. a.* 1. omskanse. Kringskansning, -ar, *f.* Omskanse ning.

Kringskära, *v. a.* 3. (-skär, -skar, -skurit,) skjære rundt omkring, drf. Kringskärning, *f.*

Kringsprida, *v. a.* 3. (-spreder, spred, -spridit,) sprede hist og her omkring, omsprede, udbrede.

Kringstrykande, *adj.* omstrygende, omstrejfende.

Kringströ, *v. a.* 2. *l.* strø omkring, drf. Kringströende, *n.*
Kringströfvande, *adj* omstreifende.
Kringstående, *adj.* som staar rundt omkring, omstaaende.
Kringsväfva, *v. n.* 1. omsvæve.
Kringsvärmande, *adj.* omsværmende.
Kringvandra, *v. n.* 1. omvandre.
Kringväxa, *v. n.* 2. *l.* vokse omkring.
Krisk, *adj.* syrlig, (om Frugt).
Kris, *m.* afgjørende Tidspunkt. *Crisis.*
Kristall, -er, *m.* Krystal. **Kristallvätska**, *f.* Krystallinse i Øiet: *Lens crystallina.*
Krita, *f.* Krid. **Kritaktig**, *adj.* kridagtig. **Kritberg**, *s. pl. n.* Kridbjerg. **Kritbrott**, *s. pl. n.* Kridbrud. **Kritgrund**, *m.* Kridgrund, **Krithvit**, *adj.* kridhvid. **Kritjord**, *f.* Kridjord. **Kritmärgel**, *m.* kridblandet Mergel. **Kritpipa**, -or, *f*, Kridpibe. **Kritsnäre**, -n, *n.* Kridsnor. **Kritstycke**, -n, Kridstykke.
Krita, *v. a.* 1. kride, drf. Kritning, *f.*
Kritel, Krittel, *m.* Kirtelsyge.
Krog, -ar, *m.* Kro, Værtshus. **Krogh**å**l**, *s. pl. n.* slet Værtshus, Kippe. **Krognäring**, *f.* Krohold. **Krogrättighet**, -en, *f.* Krorettighed. **Krogskylt**, -ar, *m.* Kroskilt.
Krok, -ar, *m.* Krog, Krumning, Krogvej. Gå i krok, krumme sig, gaa en Krogvej. **Krokben**, *s. pl. n.* Krumben. Slå K. kaste Krogfod, sjænde Krog. **Krokbent**, *adj.* krumbenet. **Krokgång**, -ar, *m.* Krumgang, Krogvej, Omvej. **Krokhalsad**, *adj.* krumhalset, krøghalset. **Krokkniv**, -var, *m.* Krumkniv. **Kroklinea**, *f.* -linje, -r, *f.* Krumlinje. **Kroklinig**, *adj.* krumlinjet. **Krokmäbb**, -ar, *m.* krumt Næb. **Krokmäbba**, -or, *f.* (Fugl); *Mycteria.* **Krokmäsa**, -or, *f.* krum Næse. **Krokmäsig**, *adj.* krumnæset, **Krokryggig**, *adj.* krøgrygget, krølrygget N. **Krokväg**, -ar, *m.* Krogvej. **Krokväxt**, **Krokvuxen**, *adj.* krumvokset.
Kroka, *v. n.* 1. (dagl. Tale), gaa krum.
Krokig, *adj.* kroget, krum. **Krokighet**, *f.* Krumhed.
Krokna. *v. n.* 1. blive krum, krumme sig, krogne N. drf. Kroknande, *n.*
Krollhöna, -or, *f.* Krushøne.
Kroll-lilja, -or, *f.* Skovlilie: *Lilium Martagon.*
Kroma sig, *v. n.* 1. kro sig, bryste sig, vise sig opblæst, kry sig N. drf. Kromande, *n.*
Krona, -or, *f.* Krone. **Kronallmäning**, **Kronbetjent**, *m.* fl. se under Krono. **Kronarfvinge**, -ar, *m.* Kronarving, Tronarving. **Kronvägg**, spela kronvägg, spille Klink. **Kronärtakocka**, -or, *f.* Erteskok.
Kronill, -er, *f.* (Plante): *cronilla.*
Krono, Sammensætn. Ord, der undertiden bruges adjektiv. f. E. det hemmanet är krono, den Gaard er Statens. **Kronoallmänning**, -ar, *f.* Alminding, der tilhører Staten. **Kronoandel**, *m.* Statens Andel. **Krono-arbete**, -n, *n.* dagsverke, -n, *n.* Kronarbejde. **Kronobefallningsman**, -män, *m.* Foged paa Landet. **Kronobetjening**, *f.* Sivilembedsmænd paa Landet. **Kronobetjent**, -er, *m.* Sivilembedsmand. **Kronobonde**, -böuder, *m.* Forpagter af en Gaard, (Kronohemman), der tilhører Staten. **Kronobränneri**, -er, *m.* Brænderi som drives for Statens Regning. **Kronofordran**, *f.* -fordring, -ar, *f.* Statsfordring. **Kronogods**, *s. pl. n.* Statsejendom. **Kronohemman**, *s. pl.* n. Gaard som tilhører Staten. **Kronolägenhet**, -er, *f.* Krongods. **Kronomagasin**, -er, *m.* Magasin, som tilhører Staten. **Kronomärke**, -n, *n.* Statens Stempel med de tre Kroner i.

Kronopark, -er, *m.* Statspark. Kronoränta, -or, *f.* Rente af Krongodserne. Kronoskjuts, *m.* Friskyds. Kronoskog, -ar, *m.* Skog som tilhører Staten. Kronoskuld, -er, *f.* Gjæld til Staten. Kronostöld, -er, *m.* Statstyveri. Kronotiende, *m.* Kongetiende. Kronotjuf, -var, *m.* Statstyv. Kronoutskylder, *pl.* Skat til Statskassen. Kronovärdi, *n.* ved offentlig Taksering bestemt Værdi. Kronoåbo, -ar, *m.* d. s. s. Kronobonde.

Kropp, -ar, *m.* (Isl. Kroppr), Krop, Legeme. Plikta med kroppen, lide Legemsstraf. Kropps-arbete, -n, *n.* legemligt Arbejde. Kropps-byggnad, *m.* Legemsbygning. Kropps-del, -ar, *m.* Lemmed, Lem, Legemsdel. Kroppsfel, *s. pl. n.* Legemsfejl. Kroppskrafter, *pl.* Legemskræfter. Kroppsplikt, *m.* Legemsstraf. Kropps-rörelse, -r. *f.* Legemsbevægelse. Kroppssmärta, -or, *f.* Legemssmerte. Kropps-skapnad, *m.* Legemsskikkelse, Legemsdannelse. Kropps-straff, *s. pl. n.* Legemsstraf. Kropps-styrka, *f.* Legemsstyrke. Kropps-ställning, *f.* Legemsstilling. Kropps-värma, *f.* Legemsvarme. Kropps-öfning, -ar, Legemsøvelse.

Kroppdufva, -or, *f.* (Fugl), Kropdue: *columba Gutturosa.*

Kroppslig, *adj.* legemlig drf. Kroppslighet, *f.*

Kroppås, -ar, *m.* Mon, Monning, Monnaas, Tagryg.

Krossa, *v. a.* l. knuse, sønderknuse. Krossning, *f.* Knusen.

Krubba, -or, *f.* Krybbe. Krubbitare, *s. pl. m.* Krybbebider, 2) Kujon.

Kruka, -or, *f.* Krukke, Lerpotte, Lerkar, 2) Kryster, fejgt Menneske, 3) (en Sangfugl), Græsmutte N.: Krukkärl, *s. pl. n.* Lerkar, Lerkjørl, Stejnkjørl N. Krukmakare, *s. pl. m.* Pottemager. Krukmakararbete, *n.* Pottemagerarbejde. Krukmakarlera, *f.* Pottemagerier, Potteter. Krukört, -er, *f.* uædel Vandurt D., Kjærringkruk N.: *Ajuga pyramidalis.*

Krull, *m.* flet, grov Tobak, 2) en Dreng som privat forbereder sig til Universitetet.

Krulla, *v. a. & r.* l. krølle, *drf.* Krullning, *f.* Krullig, *adj.* krøllet, kruset.

Krulllilja, d. s. s. Krolllilja.

Krulltobak, *m.* d. s. s. Krull.

Krum, *adj.* krum. Krumfot, *f.* Krumfod. Krumfotad, *adj.* krumfodet. Krumgång, *m.* Krumgang, krum Omgang, Omvej. Krumholts, *n.* Krumholt, Krumtræ. Krumsnabel, d. s. s. Korsnæf. Krumspräng, *s. pl. n.* Krumspring. Krumtimmer, *n.* Krumtømmer.

Krumpen, *adj.* krumbøjet, sammenkrympet, lam drf. Krumhet, *f.*

Krupen, Krupit se Krypa.

Krus, *s. pl. n.* Krus, Drikkekar.

Krus, *s. pl. n.* Krusning, 2) Krone paa Blomst, 3) Komplimenter, Krus Nsk.

Krusa, *v. a.* l. kruse, 2) *v. n.* gjøre Komplimenter, kruse N., drf. Krusande, *n.* Krusning, *f.*

Krusbär, *s. pl. n.* Stikkelsbær. Krusbärsbuske, -ar, *m.* Stikkelsbærbusk.

Krushufvud, -en, n. Krushoved.

Krushårig, *adj.* krushaaret, krolhaaret.

Krusedoller, *pl.* Krusedduller N.

Krusera, *v. n.* l. (dagl. Tal.) d. s. s. Krusa.

Kruserlig, *adj.* (dagl. Tal.) fuld af Komplimenter, drf. Kruserlighet, *f.* Komplimentersk.

Krusjern, *s. pl. n.* Krusejærn.

Krusig, *adj.* kruset, krøllet, 2) egensindig, vanskelig. Krusighet, *f.*

Kruskål, *m.* Kruskaal.

Krusmynta, -or, *f.* Krusemynte: *Mentha crispa.*
Krussallat, *m.* Cikori: *Cichorium intybus.*
Krussam, *adj.* (hos Almuen) fuld af Komplimenter, Komplimentørsk.
Krut, *n.* Krudt. **Krutarbetare**, *s. pl. m.* Krudtarbejder. **Krutbruk**, *s. pl. n.* Krudtværk. **Krutbrännare**, *s. pl. m.* Krudtfabrikant, 2) (Plante): *Orchis cestulata.* **Krutdam**, *n.* Krudtstøv. **Krutdurk**, -ar, *m.* Krudtkammer til Skibs. **Krutflaska**, -or, *f.* Krudtflaske. **Krutfläck**, -or, *m.* Krudtplet. **Kruthorn**, *s. pl. n.* Krudthorn. **Kruthus**, *s. pl. n.* Krudttaarn. **Krutkammare**, -mrar, *m.* Krudtkammer. **Krutkorn**, *s. pl. n.* Krudtkorn. **Krutkärl**, *s. pl. n.* Krudttønde. **Krutladdning**, -ar, *f.* Krudtladning. **Krutläskare**, d. s. s. **Kasedun**, (Plante). **Krutmakare**. *s. pl. m*, Krudtmager. **Krutmått**, *s. pl. n.* Krudtmaal. **Krutpröfvare**, *s. pl. m*, Krudtprøver. **Krutpung**, -ar, *m.* Krudtpung. **Krutqvarn**, -ar, *m.* Krudtmølle. **Krutrök**, *m.* Krudtrøg. **Krutsåll**, *s. pl. n.* Krudtsold, Krudsigte. **Kruttillverkning**, *f.* Krudttilvirkning. **Kruttunna**, -or, *f.* Krudttønde. **Krutvagn**, ar, *m.* Krudtvogn.
Kry, *adj*, munter, livlig, frisk, rask. **Kryhet**, *f.* Livlighed, Raskhed, Friskhed.
Krycka, -or, *f.* Krykke.
Krydda, -or, *f.* Kryderi, Urt. **Kryddaktig**, **Kryddlik**, *adj.* kryderagtig, aromatisk. **Kryddbad**, *s. pl. n.* Kryderbad. **Kryddbod**, -ar, *m.* Urtebod. **Kryddbröd**, *s. pl. n.* Kryderbrød. **Krydd-drick**, *m.* Kryderdrik. **Kryddgård**, -ar, *m.* Kjøkkenhave. **Kryddkramhandel**, *m.* Handel med Urtekram, Kryderier. **Kryddkramhandlande**, *s. pl. m.* **Kryddkrämare**, *s. pl. m.* Urtekræmmer, Kryderikræmmer. **Kryddlukt**, *m.* Kryderlugt. **Kryddlåda**, -or, *f.* Kasse hvori Kryderier gjemmes. **Kryddneglika**, -or, *f.* Kryddernellike. **Kryddpeppar**, *m.* jamajkisk Peber. **Kryddpåse**, -ar, *m.* Krydderpose. **Kryddqvast**, -ar, *m.* Blomsterkost. **Kryddsaker**, *pl.* Kryderier, Speserier. **Krydsmak**, *m.* Krydersmag. **Kryddsäng**, -ar, *f.* Urtebed, Havebed, hvori Kjøkkenurter saaes eller plantes. **Kryddté**, *n.* Kryderté. **Kryddtäppa**, -or, *f.* liden Kjøkkenhave. **Kryddvin**, *n.* Krydervin. **Kryddöarna**, *pl.* de Molukiske Øer.
Krydda, *v. a.* 1. kryddre. **Kryddning**, *f.* Kryddring.
Kryhet, se **Kry**.
Krympa, *v. a.* 2. 2. krympe. **Krympa**, *v. n.* K. -sig, K. -ihop el. in, krympe, krympe sig, trække sig sammen, svinde ind, drf. **Krympning**, *f.*
Krympling, -ar, *m.* Krøbling.
Kryp, *s. pl. n.* Kryb, Insekt.
Krypa, *v. n.* 1. (kryper, kröp, krupit, krupen,) (A. S. crypian, J. kriupa, at knæle), krybe, smyge N. **Krypa ihop**, krybe sammen, krympe sammen. **Hopkrupen**, sammenkrympet. **Krypa ur skinnet**, skifte, Hudskyde sin gamle Hud, overskride Anstændighedens Grændser. **Krypande**, *n.* Kryben, Kryberi, Smygeri N. **Krypare**, *s. pl. m.* Kryber, Smyg, 2) uvingede Insekter: *Aptera.*
Krypand, -änder, *f.* Krikand: *Anas crecca.*
Krypböna, -or, *f.* Snirtebønne.
Krype, -n, *n.* ussel Hytte.
Krypfloka, -or, *f.* (Plante), Skjærmlilje: *Sison.*
Kryphvcn, -or, *f.* Dene D. Kryphvine, Krypkjøsa N.: *Agrostis stolonifera.*
Kryphål, *s. pl. n.* Smuthul.

Krypkung, -ar, *m.* Bernhardskrebs, Bughummer: *Cancer Bernhardus.*
Krypskytt, -ar, *m.* Krybskytte.
Krypskytteri, -er, *n.* Krybskytteri.
Kryptåg, -ar, *m.* (Plante), Tudsegræs D., Krybtytle N., *Juncus bufonius.* **Krypärter**, *pl.* Krybeerter. Erter med lav krybende Stængel.
Krypört, -er, *f.* (Plante), Krypmure N., Femfingerurt D.: *Potentilla reptans.*
Kryssa, *v. a.* 1. krydse. **Kryssare**, *s. pl. m.* Krydser. **Kryssning**, -ar, *f.* Krydsning, Bouting.
Kryssmast, -er, *m.* Mesanmast.
Krysserå, -r, *f.* Krydsraa.
Kryss-segel, *s. pl. n.* Krydssejl.
Kryss-segelsrå, -r, *f.* Krydsraa.
Krysstång, -stänger, *f.* Krydstang.
Krysta, *v. a.* 2. 2. kryste, trykke, presse, behandle mellem Hænderne, f. E. K. en citron, kryste Saften ud af en Citron drf. **Krystning**, *f.*
Kråka, -or, *f.* (J. Kraka), Krage D., Kraake N.: *Corvus cornix.* Hoppa kråka, en vis Maade at hoppe paa, idet man holder om Benene med Hænderne, hoppe Kraake N. **Kråkfot**, -fötter, *m.* et Slags Plante: *Inula salicina.* **Kråkfötter**, *pl.* Kragetæer, ulæselig Skrift. **Kråkris**, *n.* (Plante), Krækling, Kragebær: *Empetrum nigrum.* (Frugten af denne Plante kaldes Kråkbär). **Kråkunge**, -ar, *m.* Krageunge. **Kråkärter**, *pl.* (Plante), Museerter D., Bjørnerter N.: *Orobus Vernus.*
Kråm, *n.* Fylding, Fyldemad.
Kråma sig, se Kroma sig.
Krångel, *n.* ondskabsfuld Streg, Strid, Trætte, Klammeri, Uenighed. Hvad som er indviklet, Krangel N. **Krångla**, *v. n.* 1. krangle, yppe Strid. **Krånglig**, *adj.* kranglen, som stifter Uenighed, indviklet, fortrædelig, ubehagelig. **Kränglare**, *s. pl. m.* Krångelmakare, *s. pl.* Krangler, Urostifter. **Krånglighet**, *f.*
Krås *s. pl. n.* Kraas, Kros, Indvolde, 2) Kalvekryds.
Krässa, d. s. s. Krossa.
Kräcka, -or, *f.* Krikand: *Anas crecca.*
Kräckla, **Kräcklare**, **Kräcklig**, se Kräkla.
Kräfja, *v. a.* d. s. s. Kräfva.
Kräfning, -ar, *f.* Kræven.
Kräfstind, *adj.* egentlig som har oppustet, overfyldt. Kro, (om Fugle), opblæst, hovmodig, fordringsfuld.
Kräfta, -or, *f.* Krebs, 2) Kræft, (Sygdom). **Kräftaktig**, **kräftartad**, *adj.* kræftagtig, drf. **Kräftaktighet**, *f.* **Kräftfångare**, **Kräftkängare**, *s. pl. m.* (en Fugl) Topskarv: *cancroma.* **Kräftfångst**, *m.* Krebsefangst. **Kräftgång**, *m.* Krebsgang. **Kräftklo**, -r, *m.* Krebseklo. **Kräftknöl**, -ar, *m.* Kræftknude. **Kräftskada**, *f.* Kræftskade. **Kräftsoppa**, *f.* Krebsesuppe. **Kräftsten**, -ar, *m.* Krebssten. **Kräftstjert**, -ar, *m.* Krebshale. **Kräftsår**, *s. pl. n.* Kræftsaar. **Kräftöga**, -on, *n.* Krebsøje.
Kräfva, -or, *f.* Fuglekro.
Kräfva, *v. a.* 2. (kräfver, kräfde el. krafde, kräft el. kraft), kræve, fordre. K. -ut, inddrive, indkræve. **Kräfvande**, *n.* Kræfning, -ar, *f.*
Kräk, *s. pl. n*, Kræ, Kryb, Krik.
Kräka, d. s. s. Kräla, kræle, kræle N. krybe.
Kräkas, *v. d.* 2. 2. brække sig, spy, kaste op. **Kräkning**, -ar, *f.* Brækning, Opkastelse. **Kräkmedel**, *s. pl. n.* Brækmiddel. **Kräkpulver**, *s. pl. n.* Brækpulver. **Kräkrot**, *f.* Brækrod.
Kräkel, -klar, *m.* et Slags Tang: *Fucus fastigiatus.*
Kräkla, -or, *f.* Krumstav, (Bispe-), et Redskab til at sætte flydende Ting i Bevægelse med, Skuffel 2) (Plante),

Lomkrækling N.: *Andromeda*, 3) Knark, vranten, sær Person.

Kräkla, *v. n.* 1. (dagl. Tale) knurre, brumme, skjænde. **Kräklare**, *s. pl. m.* Knark, Vranten, sær Person. **Kräklig**, *adj.* brummende, knurvorn.

Kräkta, *v. a.* 1. K. in. d. s. s. inkräkta. K. -åt sig, bemægtige sig, skrabe til sig.

Kräla, *v. n.* 1. krybe, mylre, kræke, kræle drf. **Krälande**, *n.*

Krälla, *v. n.* 1. (dagl. Tal.) d. s. s. kräla.

Krämare, *s. pl. m.* Kræmmer. **Krämerska**, -or, *f.* Kræmmerkone. **Krämarstrut**, -ar, *m.* Kræmmerhus. **Krämeri**, *n.* Kræmmeri.

Krämp, *m.* (i Chemien) Præcipitat, Bundfald.

Krämpa, *v. a.* danne Bundfald drf. **Krämpning**, *f.*

Krämpa, -or, *f.* Svaghed, Skrøbelighed. Anstød af Sygdom. **Krämpig**, *adj.* svag, skrøbelig, sygelig. **Krämpighet**, *f.* Svaghed, Skrøbelighed, Sygelighed.

Kränga, *v. a*, *& n.* 2. *1.* binde, spænde, lægge paa siden, ligge paa Siden, vende om paa Vrangen, vrænge drf. **Krängning**, -ar, *f.*

Kränka, *v. a.* 2. *2.* krænke. **Kränkare**, *s. pl. m.* En som krænker. **Kränkning**, -or, *f.* Krænkelse.

Kräslig, adj. kræsen, lækker.

Kräslighet, -er, *f.* Kræsenhed, Lækkeri, lækker Mad.

Kräsmagad, *adj.* kræsen.

Kräsmage, -or, *m.* Kræsentand, Lækkermund.

Krätla, -or, *f.* et Slags Lavmos: *Jungermannia*.

Krögare, *s. pl. m.* Kromand, Værtshus Vært. **Krögerska**, -or, *f.* Krokone, Kroerske. **Krögeri**, -er, *n.* Krohold.

Kröjsel, -slar, *m.* Glarmesterjærn til at brække Kanter af Glas.

Kräka, *v. a.* 2. *2.* krumme, bøje, gjøre kroget, kroge N. **Krökande**, *n.* **Krökning**-ar, *f.* Bøjning, Krumning.

Kröna, *v. a.* 2. *2.* justere, 2) krone, krone N. **Kröning**, -ar, *f.* Kroning, 2) Justering. **Krönings-dag**, *m.* Kroningsdag. **Kröningsgärd**, -or, *m.* Kröningshjelp, *m.* Kroningsskat. **Kröningspenning**, -ar, *m.* Kroningsmynt.

Krönika, -or, *f.* Kronike. **Krönikeböckerna**, *pl.* (Bibl.). Kronikernes Bøger. **Krönickskrifvare**, *s. pl. m.* Kronikeskriver, Annalist.

Kröning, se Kröna.

Kröp, se Krypa.

Krös, **Kröse**, *n.* Kraas, Kros.

Kröshinna, -or, *f.* Kroshinde.

Krössaft, *m.* Krösvatten, *n.*

Kröte, *m.* Byld paa Hestes Gummer.

Kubb, **Kubbig**, se Knubb, Knubbig.

Kuckla, *v. n.* 1. listig foranstalte og forrette noget drf. **Kucklande**, *n.*

Kudde, -ar, *m.* Pude.

Kufva, *v. a.* 1. kue, tvinge, undertrykke, tæmme. **Kufvande**, *n.* **Kufning**, *f.* Kuen.

Kugge, -ar, *m.* Tap, Tand, drf. **kugga**, *v. a.* 1. rejisere ved en Prøve. **Kuggig**, *adj.* tagget. **Kugghjul**, *s. pl. n.* tagget Hjul, Taphjul, Kamhjul.

Kul, -ar, *m.* Kuling.

Kula, *v. n.* 1. kule, tage paa at blæse stærkt. K. -upp, kule op.

Kula, -or, *f.* (N. S. Kuhle), Jordhule, Kule. **Lejonkula**, Løvekule. **Röfvarkula**, Røverkule.

Kula, -or, *f.* (J. Kula), Kugle, 2) Forhøjning, Bule. **Kulform**, -ar, *m.* Kugleform. **Kulformig**, *adj.* Kugledannet, kugleformet. **Kulgjutare**, *s. pl. m.* Kuglestøber. **Kulgjuteri**, -ar, *m.* Kulstøberi. **Kulgjut-**

ning, -ar, *f.* Kulstöperi. Kulorm, -ar, *m.* (hos Heste) haard Byld Kulspegel-glar, *m.* en ophøjet og jævn Plads til at anlægge et Batteri paa, 2) Kuglespejl, Konvekspejl. Kulstapel, -plar, *m.* Kugleståbel. Kulstöpare, *s. pl. m.* Kugleståber. Kulstöperi, -er, *n.* Kugleståberi. Kulstöpning, -ar, *f.* Kugleståbning. Kultång, -tänger, *f.* Kugletang, Kugletrækker. Kulugn, -ar, *m.* Kugleovn. Kulvagn, -ar, *m.* Kuglevogn.

Kulen, *adj.* kjølig, tyk og taaget. Kulet väder, tykt og taaget Vejrligt.

Kulform, m. fl. se under Kula.

Kull, -ar. *m.* Kuld, Afkom af samme Ægteskab, (hos Dyr)) Yngel som fødes eller udklækkes paa engang, Kuld.

Kull. -ar, *m.* Top, Tøse, Pul, Hattepul.

Kull, *adj.* omkuld.

Kulla, or, *f.* Bondekvinde, (bruges især om Kvinfolkene i Dalarne, Blekinge og Sognet Vingåker i Södermanland), 2) (Plante), Kamille: *Anthemis.* Färgkulla, Farverkamille, Letgull N.: *Anthemis tinctoria.* Surkulla, graa Kamel D., Surgull N.: *Anth. cotula.* Sötkulla, romersk Kamelblomst: *Anth. nobilis.* Åkerkulla, Agerkamille, Hvidurt, Ekkrestgræs N.: *Anth. arvensis.*

Kullbytta, -or, *f.* Kolbøtte, stupa kullbytta, støde Kolbøtter O., stupe Kolbytte N.

Kulle, -ar, *m*, Top, Høj, Bakke.

Kullerbytta, b. s. s. Kullbytta.

Kullersten, -ar, *m.* Kullesten, (en liden, glat, afrundet Sten).

Kullerstol, -ar, *m.* Stol uden Rygstykke.

Kullfälla, *v. a.* 2. *l.* nedhugge, omhugge. Kullfällning, *f.* Nedhugning.

Kullig, *adj.* kullet. som er uden Horn, 2) fuld af Høje, Bakker, drf. Kullighet, *f.*

Källkasta, *v. a.* l. kuldkaste, ophæve, omstyrte drf. Kullkastning, *f.*

Kullkörd, *p. p.* af köra omkull, kjøre overende, drf. Kullkörning, *f.*

Kullra, *v. a. & n.* l. rulle, vælte, dreje sig, drf. Kullrande, *n.* Kullring, *f.*

Kullrida, *v. a. & n.* 3. ride overende. Kullridning, *f.*

Kullrifva, *v. a.* 3. (-rifver, -ref, -rifvit), nedrive.

Kullrig, *adj.* halvkuglerund, ophøjet, konveks, buedannet, drf. Kullrighet, *f.*

Kullsegla, *v. a. & n.* l. kuldsejle. Kullsegling, *f.* Kuldsejling.

Kullstörta, b. s. s. omstörta.

Kulorm, m. fl, se Kula.

Kulsa, -or, *f.* (Fiskeslægt), Barryg: *Gymnotus.*

Kult, -ar, *m.* (dagl. Tale), halvaargammelt Svin; et Menneske eller Dyr, hvis Styrke overgaaer dets Alder.

Kultje, *m.* Kuling, frisk, strygende Vind.

Kulting, -ar, *m.* b. s. s. Kult, 2) lille Tønde, Dunk.

Kulugn, se Kula.

Kummel, -mlar, *m.* Sømærke, Søtønde, Ankerbøje.

Kummin, *m* (dagl. Tal. Kummel,) Kummen, Karve N. Kumminost, -ar, *m.* Nøgeloft.

Kunbar, *adj.* kunbar, aabenbar, bekjendt. Kunbarhet. *f.* Kunbarhed.

Kund, -er, *m.* Kunde, Kjøber.

Kung, -ar, *m.* Konge. Kungsfågel, -glar, *m.* Gjærdesmutte, Fuglekonge N. Kungsgård, -ar, *m.* Kongsgaard. Kungsljus, *s. pl. n.* (Plante,) Kongelys: *verbascum Thapsus.* Kungspira, -or, *f.* (Plante), Troldurt, se iøvrigt under Konung.

Kungöra *v. a.* 2. *l.* (-gör, -gjorde,

-gjort), kungjøre, bekjendtgjøre. Kungörande, n. Kungörelse, -r, f. Kungjørelse, Bekjendtgjørelse.

Kunna, v. n. (kan, pl. kunne, kunde, kunnat) (Y. kunna), kunne.

Kunnig, adj. (Y. kunnugr, bekjendt, Kyndugr, listig), kundbar, bekjendt, 2) kyndig, forfaren. Kunnighet, f. Kyndighed.

Kunskap, -er, m. Kunskab.

Kunskapare, s. pl. m. (T. Kundschafter), Spejder.

Kunskaps-del, -ar, m. -väg, -ar, m. Del af en Videnskab, Lærdomsfag.

Kupa, -or, f. Jordhøj, 2) Signetbuddike, 3) Kube, Bikube.

Kupa, v. a. 1. hyppe. Kupning, f. Hyppig.

Kupig, adj. rundagtig, drf. Kupighet, f.

Kupryggig, adj. puklet, krum, kroget, krylet R.

Kur, -ar, m. Skilderhus, 2) Kalesje paa en Vogn.

Kur, -er, m. Kur, Helbredelse, 2) ærbødig Opvartning, drf. Kura, v. n. 1. gjøre Opvartning.

Kura, v. a. 1. (Y. kura, ligge i Ro.) holde sig i Rolighed, f. E. sitta hemma och kura. Leka kura gömma, lege Skjul drf. Kurande n.

Kurbis, -ser, m. (T. Kürbis), Græskar, (Plante).

Kurbma, -or, f. (Insekt), Renbræms, Rensklæg R.: *Oestrus tarandi.*

Kurfurste, Kurförste, -ar, m. Kurfyrste. Kurfurstinna, förstinna, -or, f. Kurfyrstinde. Kurfurstlig, -förstlig, adj. kurfyrstelig.

Kurir, -er, m. Kurer, Ilbud.

Kurla, v. n. 1. kurre.

Kurra, v. n. 1. knurre, mumle, (i Maven), rumle, drf. Kurrande, n. Kurrning, f.

Kurran, f. def. Fangehul, sätta i kurran, arrestere. sitta i kurran, krypa i kurran.

Kusa, el. Kuscha, v. n. 1. lægge sig ned, (om Hunde).

Kuse, -ar, m. (dagl. T.) dygtig Karl, f. E. Han är kusen för dem alla.

Kusin, -er, m. Fætter, 2) f. Kusine. Kusinskap, n. Fætterskab.

Kusk, -ar, m. Kusk. Kuskbock, -ar, m. Buk -paa en Karet eller lignende Kjøregreje. Kuskesäte, -n, n. Kuskesæde. Kuska, v. n. 1. kjøre, være Kusk. Kuska, v. a. K. -för, kjøre kuske. Kuska omkring, kjøre, reise omkring, drf. Kuskande, n. Kuskning, f.

Kust, m. er. Kyst.

Kustbevarare, s, pl. m. Kystvogter.

Kustfarare, s. pl. m. Kystfarer.

Kustfartyg, s. pl. n. Kystfartøi.

Kustuppsyningsman, -män, m. Kystopsynsmand, Kontrollør.

Kut, -ar, m. Pukkel.

Kutig, Kutryggig, adj. pukkelrygget, puklet, krum, kroget, drf. Kutryggighet, f.

Kuttra, v. n. 1. kurre, (om Duer). Kuttrande, n. Kurren.

Kyckling, -ar, m. (Y. Kycklingr), Kylling. K. -bur, s. pl. n. Kyllingebur. K. -höna, -or, f. Kyllinghøne.

Kyffe, -n, n. (M. S. Kiffe,) slet, usel Hytte, Bolig, Værelse. Hybel R.

Kyl, adj. (T. Kühl), kjølig, svalt.

Kyla, f. Kjøle, Kjøling, Kulde.

Kyla, v. a. 2. 1. kjøle, gjøre kold. K. -af, afkjøle. K. -sig, forkøle sig. Kylande medel, kjølende Middel, drf. Kylning, f. Kjøling, Afkjøling.

Kylben, s. pl. n, Vristens kegledannede Ben.

Kylfat, s. pl. n. Kjølefad.

Kylig, adj. kjølig. Kylighet, f. Kjølighed.

Kyller, -bar, m. Jollert, Læderklæd-

ning. Kyllerfärg, *m.* Okkergult. Kyllerfärgad, *adj.* okkergul.
Kylning, *f.* Kjøling, Afkjøling.
Kylpanna, -or, *f.* Kjølepande.
Kylplaster, *s. pl. n.* Kjøleplaster.
Kylsalfva, -or, *f.* kjølende Salat.
Kylsa, -or, *f.* Pakke, Bylt, Bundt.
Kylsig, *adj.* omviklet, indhyllet.
Kylsa, *v. n,* l. på, indhylle, indsvøbe, indpakke i Klæder.
Kylslå, *v. a.* (-slår, -slog, -slagit, slagen), lade slaa sig, kuldslaa, (om Drikke, der kommer paa et varmt Sted, drf. Kylsläende, *n.*
Kylsvulst, -er, *m.* Kylsår, *s. pl. n.* Frostbyld.
Kylugn, -ar, *m.* Kjøleovn.
Kyndel-dlar, *m.* (Plante), Sar: *Satureja hortensis.*
Kyndelsmessa, *f.* (af J. Kyndell, Lys), Kyndelmisse.
Kynne, -n, *n.* Aand, Karakter, Naturel, Gemyt, Tilbøjlighed. Okynne, Vanart, ond Vane.
Kynsle, -n, (Naturhistr.): *Receptaculum.*
Kyp, -ar, *m.* Kyp, Blaafarvekjedel.
Kypare, *s. pl. m.* (T. Küper), Vinkyper, Vintapperssvend, Kjelderssvend.
Kypra, *v. a.* l. K. -vin, forfalske Vin.
Kyrfvel, b. s. s. Körfvel.
Kyrka, -or, *f.* (J. Kyrkia), Kirke. Kyrkan bör stå midt i byn, vi bor begge have Del deri. Kyrkobalk, -ar, *m.* Kirkeloven. Kyrkobetjent, -er, *m.* Kirkebetjent. Kyrkobok, -böcker, *f.* Kirkebog. Kyrkobruk, *s. pl. n.* Kirkeskik. Kyrkby, -ar, *m.* Landsby hvori Sognekirken er, Kirkeby. Kyrkobyggnad, -er, *m.* Kirkebygning. Kyrkobänk, -ar, *m.* Kirkestol. Kyrkobön, -or, *f.* Kirkebøn. Kyrkocassa, -or, *f.* Kirkekasse. Kyrkdags, *adv.* paa Tid at gaa i Gudstjenesten. Kyrkfalk, -ar, *m.* Kirkefalk, Spurvhøg: *Falco Tinnunculus.* Kyrkofader, -fäder, *m.* Kirkefader, (Teologerne i Kristendommens første Aarhundreder). Kyrkfolk, *n.* Kirkefolk. Kyrkofred, *f.* Kirkefred. Kyrkoförbud, *s, pl. n.* Kirkeban. Kyrkoförfatning, -ar, *m.* Kirkeanordning. Kyrkoföreståndare, *s. pl. n.* Kirkeforstander. Kyrkogods, *s. pl. n.* Kirkegods. Kyrkogång, *m.* Kirkegang. Kyrkogångare, Kyrkgångare, *s. pl. m.* Kirkegjænger. Kyrkogård, -ar, *m.* (dagl. Tale Kyrrgård, -gål) Kirkegaard. Kyrkohemman, *s. pl. n.* Gaard der tilhører Kirken. Kyrkoherberge, -n, *n.* Sognets Kommunegasin. Kyrkoherde, -ar, *m.* Sognepræst, (dagl. T. Kyrkherre). Kyrkohistoria, -er, *f.* Kirkehistorie. Kyrkokista, -or, *f.* Kirkekasse. Kyrklag, *n.* sätta munnen i kyrklag, Bededagsfjæs. Kyrkolag, -ar, *m.* Kirkelov. Kyrkolagfarenhet, *f.* geistlig Lovkyndighed. Kyrkljus, *s. pl. n.* Kirkelys. Kyrkolärare, *s. pl. m.* Kirkelærer. Kyrkomöte, -n, *n.* Kirkemøde. Kyrkoordning, -ar, *m.* Kirkeordinans, Kirkeritual. Kyrkpelare, *s. pl. n.* Kirkepilar. Kyrkoplikt, -er, *m.* Kirkebod, Kirkestraf, aabenbar Skrifte. Kyrkoråd, *n.* Kirkeraad. Kyrkorån, *s. pl. n.* Kirkeran. Kyrkrätta, *f.* Kirkerotte. Fattig som en kyrkrätta, fattig som en Kirkerotte. Kyrkoröfvare, *s. pl. m.* Kirkerøver. Kyrksam, *adj.* (dagl. T.) som er flittig Kirkegjænger. Kyrkoskrud, -ar, *m.* Kirkeornat. Kyrksocken, -cknar, *m.* Kirkesogn. Kyrkostadge, -ar, -stadga, *f.* Kirkeanordning, Kirkeritual. Kyrkostaten, *m. def.* Kirkestaten, Pavestaten. Kyrkostraff, *s. pl. n.* Kirkestraf. Kyrkostöld, -er, *m.* Kirkeran. Kyrkstöt, -or, *m.* Pedel, Underklokker ved en Kirke, Bygdevæg-

ter. Kyrktaga, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -tagit), indlede i Kirke, (om Barselskoner). Kyrktagning, *f.* Barselkones Kirkegang. Kyrktid, *n.* Kyrktimma, *f.* Kirketid. Kyrktionde, *m.* Kirketiende. Kyrktjuf, -var, *m.* Kirketyv. Kyrktjufnad, -er, m. Kirketyveri. Kyrkotorn, Kyrktorn, *s. pl. n.* Kirketaarn. Kyrkuggla, -or, *f.* Kirkeugle. Kyrkvaktare, *s. pl m.* Pedel, Underklokker ved en Kirke, d. s. s. Kyrkstöt. Kyrkvall, -ar, *m.* Kirkebakke. Kyrkovigning, -or, *f.* en Kirkes Indvielse, Kirkevielse. Kyrkoväg, Kyrkväg, -ar, *m.* Kirkevei. Kyrkovärd, Kyrkvärd, -ar, *m.* Kirkeværge. Kyrkoväsende, *n.* Kyrkoärender, *pl.* Kyrkoår, *s. pl. n.* Kirkeaar.

Kysk, *adj.* kysk. Kyskhet, *f.* Kyskhet.

Kyss, -ar, *m.* Kys.

Kyssa, *v. a.* 2. *S.* kysse. Kyssas, *v. d.* kysses. Kyssande, *n.* Kysning, *f.* Kyssen.

Kysse, -n, *n.* Ridehynde.

Kyta, *v. n.* K. ooh byta, bytte, tuske.

Kyte, *n.* K. ooh byte, Bytte, Tuskning.

Kytta, *v. a.* 1. afbrænde Skov for at gjøre Pladsen til Agerland, brænde Braate.

Kyttra, *v. n.* 1. (dagl T.) skjære Tænder af Kulde.

Kåda, -or, *f.* (J. Kvoda), Harpiks, Kva, Harpeis N. (Gummi eller Bækstedme, som dryppер af Gran og lignende Træer). Kådagtig, kådig, *adj.* harpiksagtig, harpiksfuld, drf. Kådagtighet, *f.*

Kåda, *v. a.* 1. overstryge med Harpiks.

Kådde, -ar, *m.* Testikel.

Kåfva, se Kofva.

Kåk, -ar, *m.* (N. S. Kaak), Kag, Gabestok. Kåkstryka, *v. a.* 3. (-stryker, -strök, -strukit), kagpiske, kagstryge. Kåkstrykning, -ar, *f.* Kagstrygning.

Kål, *m.* Kaal. Kålgård, -ar, *m.* Kaalhave Kålhufvud, -en, *n.* Kaalhoved, 2) Dosmer. Kålhyfvel, -flar, *m.* Kåljern, *s. pl. n.* Kaaljærn, Hakkekniv. Kålland, *s. pl. n.* Kaalhave. Kålmask, -ar, *m.* Kaalorm. Kålrabbi, *m.* Kålrot, -rötter, *n.* Kaalrabbi. Kålsoppa, -or, *f.* Kaalsuppe. Kålspira, -or, *f.* Kaalspire, Skud paa gamle Kaalstokke. Kålstock, -ar, *m.* Kaalstok. Kålsupare, *s. pl. m.* De äro lika goda kålsupare. Makkere. Kammerater. Kålsång, -ar, *m.* Havebed, hvor Kaal er plantet, Kaalbed. Kåltäppa, -or, *f.* liden Kaalhave.

Kålt, -ar, *m.* Sløjfjole.

Kåna, *f.* Kona.

Kåpa, -or, *f.* (J. Käpa), Kaabe, Kappe, 2) Skraatag over en Mur. Jungfru Marie Kåpa el. Kåpört, -er, *f.* Løvefod, vor Fruekaabe, Mariekaabe D., Kaapegras, Marikaabe N.: *Alchemilla.*

Kåra, se Kora.

Kåt, *adj.* (J. kåtr, glad, lystig,) gejl, yr. N. Kåthet, *f.* Gejlhed. Kåta upp, *v. a.* 1. gjøre geil, *gejle op.*

Kåta, *or. f.* Gamme, Løvhytte.

Kåta, *v. a.* 1. skjære, tilskjære med en Kniv, tælje N.

Kåbbel, *n.* (dagl. T.) Kjævleri.

Kåbbla, *v. n.* 1. (dagl. T.) kjævle. Kåbblande, *n.* Kjævlen. Kåbblare, *s, pl. m.* En som kjævler.

Käck, *adj.* kjæk.

Käckhet, *f.* Kjækhed.

Käder, se Tjäder.

Kädja, *m.* fl. se Kedja.

Käfling, -ar, *m.* ung Okse, 2) smaahugget Stykke Brænde.

Käfs, *n.* Skjænden, Knurren, Kjævlen.

Käfsa, *v. n.* 1. skjænde, knurre, kjævle, kives, mundhugges.

Käft, -ar, *m.* (J. kiaftr), Kjæft, Kjæve.

Käfta, *v. n. 1.* bruge Kjæft.

Kägla, -or, *f.* Kegle. **Kägelbana**, -or, *f.* Keglebane. **Kägelformig**, **Kägellik**, *adj.* kegledannet, konisk. **Kägelklot**, *s. pl. n.* Kuglen i Kegle-spil. **Kägellek**, -ar, *m.* Spil Kegler. (Kegler og Kugle, som høre sammen til et Spil). **Kägelspel**, *s. pl. n.* Kegleſpil, (Spil eller Leg med Kegler). **Kägelspelare**, *s. pl. m.* Kegleſpiller.

Käjsare, d. ſ. ſ. Kejsare.

Käk, **Käke**, d. ſ. ſ. Kek, Kjæve.

Käla, *v. n. 1.* fryse, fryse til, fryse ſtiv.

Käle, *m.* Froſt i Jorden, Tele N. Kälen går ur jorden, Jorden tøer, tiner N.

Käldrag, *n.* Källossning, *f.* Tøen, Optøen, Tining N.

Kälke, -ar, *m.* Kjælke N. (et Slags ſmaa Slæder eller Kaner.) **Kälkborgare**, s. *pl. m.* Spidsborger. **Kälkborgaraktig**, *adj.* ſpidsborgerlig. drf. **Kälkborgaraktighet**, *f.* **Kälkſläde**, -ar, *m.* Kälkvagn, -ar, *m.* Slædevogn.

Källa, -or, *f.* (J. Kelda, et Kjærn N.) Kilde.

Källdrag, *s. pl. n.* Kildedrag, Kildeløb. **Källfrö**, -n, *n.* Kildefrø, (den almindelige Frøſk). *Rana esculenta.* **Källkrasse**, -or, *m.* (Plante,) Brøndkarſe D. Kjælkarſe N. *Sisymbrium Nasturtium.* **Källmossa**, *f.* Kildemos, Vandmos D., Sotmoſſe, Lænkmoſſe N. *Fontinalis antipyretica.* **Källkar**, *s. pl. n.* Brøndkarm. **Källsalt**, *n.* Salt ſom faaes af Saltkilder. **Källsig**, *s. pl. n.* et fugtigt Sted, hvorunder en Kilde er ſkjult, vandſyg. **Källspräng**, *s. pl. n.* Kildeſpring, Kildevæld. **Källsäg**, d. ſ. ſ. Källsig. **Källvatten**, *n.* Kildevand. **Källäger**, *f.* -ådra, -or, *f.* Kildeaare. **Källört**, -er, *f.* (Plante), Vandſtjerne,: *Callitriche.*

Källare, *m. pl.* Källare og Källrar, (A. S. Callare), Kjelder, 2) Vinkjelder, Værtshus.

Källardisk, -ar, *m.* Diſk i et Værtshuus eller Vinkjelder. **Källarfluga**, -or, *f.* et Slags Flue: *Musca cellaris.* **Källarglugg**, -ar, *m.* Luft-hul i en Kjelder, i Stedet for Vindu, Kjelderhul.

Källarhals, -ar, *m.* (Plante), Kjelderhals, Peberris D.: Tyebaſt N. *Daphne.* **Källarlucka**, -or, *f.* Kjelderlem. **Källarmästare**, *s. pl. m.* Kjeldermeſter, Værtshusvært. **Källarskylt**, -ar, *m.* Værtshusſkilt. **Källarstuga**, -or, *f.* Kjelderſtue. **Källarsvale**, -ar, Kjelderhals, (Nedgang til en Kjelder, hvorover er indrettet et Slags Tag eller Skur. **Källarsven**, -ner, *m.* Kjeldersvend. **Källartrappa**, -or, *f.* Kjeldertrappe.

Kält, *n.* vedholdende Skjænden og Brummen, Overhæng; Gnag, Gnaal N. **Kälta**, *v. n. 1.* ſkjænde, gnaale brumme, overhænge. **Kältande**, *n.* d. ſ. ſ. Kält. **Kältare**, *s. pl. m.* Knurpotte.

Kältring, -ar, *m.* Kjeltring. **Kältringaktig**, *adj.* Kjæltringagtig. **Kältringpack**, *n.* Kjæltringpak.

Kämner, -er, *m.* Biſidder i en Underret i en By. B. i et Byting. **Kämnerskammare**, -mrar, *m.* Kämnersrätt-er, *m.* Underret i en By, Byting. **Kämnerspreses**, *m.* Ordfører i en Kämnersrätt.

Kämpa, *v. n. 1.* kjæmpe. **Kämpande**, *n.* **Kämpning**, -ar, *f.* Kamp.

Kämpar, *pl.* (Plante), Vejbred D. Soutunaga N.: *Plantago media.*

Kämpe, -ar, *m.* Kjæmpe: **Kämpedat**, -er, *m.* Heltedaad. **Kämpesaga**,

-or, *f.* Kjæmpesagn. Kämpevisa, -or, *f.* Kjæmpevise.

Kändar, *adj.* kjendelig, følelig drf. Kändarhet, *f.*

Känga, -or, *f.* Snørestøvle, Fruentimmerstøvle. Kängband, *s. pl. n.* Baand i en Snørestøvle.

Känna, *v. a.* 2. *1.* (J. kenna), kjende, føle. känna någon saker, erklære En for skyldig. Känna efter, probere, forsøge, beføle. Det känner efter att hafva så stora utgifter, det lader sig føle at o. s. v. Känna för sig, Känna sig för, føle sig for. Känna igjen, gjenkjende. Känna på, føle paa, smage paa, forsøge. Känna åt, føle efter, undersøge, forsøge. Känna åt sig, anmasse sig. Känna åtskills, skille, adskille, skjelne. Kännas vid, vedkjende sig, kjendes ved.

Kännare, *s. pl. m.* Kjender, 2) Følehorn, (Insekters).

Kännedom, m. Kundskab, Indsigt.

Kännelig, *adj.* kjendelig.

Kännemärke, -n, *n.* Kännetecken, *s. p. n.* Kjendemærke, Kjendetegn.

Känning, -ar, *f.* Fornemmelse, Mindelse, f. E. ha k. af frossa, føle et Anfald af Koldfeber, 2) Kjende, f. E. K. af land, Landkjende.

Kännings-båk, -ar, *m.* Fyrtaarn.

Känsel, *m.* Følelsens Sans, Følelse, 2) Gjenkjendelse, f. E. växa ur Känseln, Jag ville draga känsel på honom.

Känsla, -or, *f.* Følelse.

Känslig, *adj.* følsom. Känslighet, *f.* Følsomhed.

Känslofull, *adj.* fuld af Følelser, følsom.

Känslofullhet, *f.* Følsomhed.

Känslolös, *adj.* følelløs, ufølsom. Känslolöshet, *f.* Ufølsomhed, Følelsesløshed.

Känslosam, *adj.* sentimental.

Känselsträng, -ar, *m.* Nerve.

Känsellös, *adj.* som let røres, følsom, omfintlig. Känslolömhet, *f.* Følsomhed, Omfintlighed.

Känspak, *adj.* (J. Kennirspakr), kjendenem, kjendskjæl N. som let kjender udvortes Gjenstande.

Känspets, -ar, *m.* -sträng, -ar, *m.* Følehorn, (hos Insekter).

Käpp, -ar, *m.* Kjæp, Stok. Käppband, *s. pl. n.* Stokkebaand. Käppknapp, -ar, *m.* Stokkeknap. Käpprapp, *s. pl. n.* -släng, -ar, *n.* Slag af en Stok.

Käppas, d. s. s. Kappas.

Kär, *adj.* kjær, 2) forelsket, vara kär i en flicka, være forelsket i en Pige.

Kära, *v. n. 1.* anlægge Sag mod, klage. Kärande, *m.* Klager, Citant. Käromål, *s. pl. n.* Klage, Klagemaal.

Käraste, *m.* Kæresta, -or, *f.* Kjæreste.

Kärf, *adj.* sur, snærpende, skarp. (af Smag), meget ubehagelig, streng, barsk, 2) tør. Kärfhet, *f.* Surhed, Skarphed, Haardhed, Bitterhed, Barskhed.

Kärfve, -ar, *m.* (J. Kerfr), Neg, Kornneg, Kjærv N.

Käril, *s. pl. n.* (Bibl.) Kar, Kjørl.

Käring, -ar, *m. f.* Kjærling, Kjælling D., Kjæring N. Käringaktig, *adj.* Kjærlingagtig, drf. Käringaktighet, *f.* Käringfis, d. s. s. Bofist. Käringhaka, -or, *f.* Kjærlinghage, spids Hage. Käringkrok, -ar, *m* sætte k. för en, spænde Krogfod, spænde Krog. Käringkruka, -or, *f.* (Plante), uædel Vandurt D. Kjærringkruk N.: *Ajuga pyramedalis.* Käringkål, *m.* (Plante), St. Hans Urt, Kræfturt, Smørbug, Fedelok.: *Sedum Telephium.* Käringsaga, -or, *f.* Kjærlingfabel. Käringsqvaller, *n.* Kjærlingsladder. Käringtand, -tänder, *f.* (Plante), Kjellingetand D. Kjærringtand N.: *Lotus corniculat.* Käringträta, *f.* Kjærringtrætte. Kär-

ingvæsen, *n.* d. f. f. **Käringaktighet**, *f.*
Kärkommen, *adj. v.* kjærkommen.
Kärl, *s. pl. n.* Kar, Kjørl N. Stenkärl, Stenkar, Stentøj.
Kärlek, *m.* Kjærlighed, Elskov. **Kärleksband**, *s. pl. n.* Kjærlighedsbaand, Elskovsbaand. **Kärleksbetygelse**, -r, *f.* Kjærtegn. **Kärleksbragd**, -er, *m.* Elskovshandel. **Kärleksbref**, *s. pl. n.* Kjærlighedsbrev. **Kärleksdryck**, -er, *m.* Elskovsdrik. **Kärleks-eld**, *m.* Elskovsild. **Kärleksfull**, *adj.* kjærlighuldet, kjærlig, elskovsfuld. **Kärleks-förklaring**, -ar, *f.* Kjærlighedserklæring. **Kärleksgnabb**, *n*, Kjærlighedstrette. **Kärleksgriller**, *pl.* Elskovstanker, **Kärleksgud**, *m.* Elskovsgud. **Kärleksgudinna**, *f.* Elskovsgudinde. **Kärlekshandel**, *m.* Elskovshandel. **Kärlekshistoria**, -er, *f.* Kjærlighedshistorie. **Kärlekshändelser**, *pl.* Elskovseventyr. **Kärleksläga**, *f.* Elskovsild. **Kärlekslös**, *adv.* ukjærlig. **Kärlekslöshet**, *f.* Ukjærlighed. **Kärleksmåltid**, -er, *f. m.* Kjærlighedsmaaltid. **Kärleksnarr**, -ar, *m.* -tok-ar, *m.* Kjærlighedsnar, forelsket Gjæk. **Kärleksnymf**, -er, *f.* Kjærlighedsnymfe. **Kärleks-nöje**, *n.* Elskovsnydelse. **Kärlekspant**, -er, *m.* Elskovspant. **Kärleks-pil**, -ar, *m.* Elskovspil. **Kärleks-qval**, *s. pl. n.* Elskovskval. **Kärleks-qvåde**, -n, *n.* Elskovskvad, Elskovedigt. **Kärleks-retande**, *adj.* som opvækker Elskov, indtagende; som opvækker Kjønsdriften. **Kärleksrik**, *adj.* kjærlig, elskovsfuld. **Kärleks-rus**, *s. pl. n.* Elskovsrus. **Kärleks-tankar**, *pl.* Elskovstanker. **Kärleks-unge**, -ar, *m.* Elskovsbarn, 2) d. f. f. **Kärleksnymf**. **Kärleksverk**, *s. pl. n.* kristelig Kjærlighedsudøvelse, Barmhjertighedsgjerning. **Kärleks-visa**, -or, *f.* Elskovsvise. **Kärleks-yra**, *f.* Elskovsrus. **Kärleks-äfventyr**, *s. pl. n.* Elskovshandel. **Kärleks-öfning**, -ar, *f.* d. f. f. **Kärleksverk**.
Kärlig, *adj.* kjærlig, forelsket drf. **Kärlighet**, *f.*
Kärn, *s. pl. n.* Dam, Kjærn N.
Kärna, -or, *f*, **Kärne**, *m.* Kjærne, Frugtkjærne. **Kärnfrukt**, -er, *m.* Kjærnefrugt. **Kärnfull**, *adj.* kjærnefuld. **Kärnhus**, *s, pl n.* Kjærnehus. **Kärnis**, *m.* klar, stærk Is. **Kärnkarl**, -ar, *m.* kjærnefuld, kraftfuld, fyndig Mand. **Kärnlös**, *adj.* kjærneløs. **Kärnröta**, *f.* Kjærneraadenhed. **Kärnspråk**, *n.* kjærnefuldt Sprog. **Kärnskott**, *s. pl. n.* Kjærneskud.
Kärna, -or, *f.* Kjærne, Smørkjærne, Kinne N. **Kärnfärsk**, *adj.* nykjærnet. **Kärngås**, -ar, *m.* Smørrebrød med nykjærnet Smør. **Kärnmjölk**, *f.* (N. S. Karnmelk), Kjærnemelk, Saup N. **Kärnstaf**, -var, *m.* Kjærnestang, Kjærnestav.
Kärna, *v. a.* 1. kjærne. **Kärning**, -ar, *f.* Kjærning.
Käromål, se under **Kära**.
Kärr, *s. pl. n.* (J. Kiörr), Sump, Mose; Myr, Fen N., stillestaaende Vand, Kjær D. **Kärraktig**, *adj.* sumpaktig, sumpig. **Kärrbotten**, *m.* sumpig Bund. **Kärrbloss**, *s. pl. n.* Vejrlys, Lygtema' d. **Kärrjord**, *f.* Mosejord. **Kärrkafle**, -ar, *m.* (Plante), Suppegræs, Rævehumpegræs D. Stækra N.: *Alopecurus geniculatus.*
Kärra, -or, *f.* Kjærre, 2) Kasse ved en Bogtrykkerpresse. **Kärrhäst**, -ar, *m*, Karjolhest. **Kärrlass**, *s. pl. n.* Kjærrelæs. **Kärrlega**, *f.* Leje for en Kjærre. **Skottkärra**, -or, *f.* Trillebør.
Kärälskelig, *adj.* overmaade elskel.
Käsmage, -ar, *m.* Løbe, Løbemave, den 4de Mave hos drøvtyggende Dyr, Kjæse N.

Kättersk, *apj.* kjætterſk.
Kättja, *f.* Gejlhed, Kaadhed, Ukyſkhed, Letfærdighed.
Kättjas, *v. d.* l. være kaad, gejl, los-agtig, vellyſtig.
Kättare, *s. pl. m.* Kjætter.
Kätte, -ar, *m.* Kvægfold, Grinder N.
Kätteri, *n.* Kjætteri.
Käx, *n.* d. ſ. ſ. Kälk.
Käs, *s. pl. n.* Kraas.
Käxa, *v. n.* l. d. ſ. ſ. Kälta. Käxa-mot, bruge Kjæft mod drf. Käxande, *n.*
Käxa, -or, *f.* et Slags Fiſkeredſkab.
Käxla, -or, *f.* et ſlagtet Dyrs Strube med vedhængende Lunge, Lever og Hjerte.
Köder, Ködra, ſe Tjuder, Tjudra, tojre D., kjore N.
Kök, *s. pl. n.* Kjøkken. Köksa, -or, *f.* (dagl. T.), Kokkepige, Kokka N. Köksbjörn, -ar, *m.* ſnavſet Menneſke, Kjøkkenſluſk, Köksbord, *s. pl. n.* Kjøkkenbord. Köksförkläde, -n, *n.* Kjøkkenforklæde. Köks-pojke, -ar, *m.* -gosse, -ar, *m.* Kokkedreng. Köks-handduk, -ar, *m.* Kjøkkenhaandklæde. Köks-kammare, -mrar, *m.* Spiſekammer. Köks-knif, -var, *m.* Kjøkkenkniv. Köks-kryddor, *pl.* Kjøkkenurter. Köks-kärl, *s. pl. n.* Kjøkkenkar. Köks-latin, *m.* Kjøkkenlatin, ſlet Latin. Köksmästare, *s. pl. m.* Kjøkkenmeſter, Kjøgemeſter. Köks-piga, -or, *f.* Kokkepige. Köks-ränna, -or, *f.* Vandrende (i Kjøkkenet). Köksskrifvare, *s. pl. m.* Kjøkkenſkriver. Köksskåp, *s. pl. n.* Kjøkkenſkab. Köks-slef, -var, *m.* Kjøkkenſke, Slev. Köks-trägård, -ar, *m.* Kjøkkenhave. Köks-spis, -ar, *m.* Kjøkkenkorſten. Grue, Pejſe, Spis N. Köks-vagn, -ar, *m.* Kjøkkenvogn. Köks-ved, *n.* Ved til Kjøkket. Köks-väsende, *n.* Kjøkkenvæſen.

Köl, -ar, *m.* Kjøl. Köla, *v. a.* l. lægge ny Kjøl under.
Kölhala, *v. a.* l. kjølhale. Kölhaling, -ar, *f.* Kjølhaling. Kölherre, -ar, *m.* Skibsbefalende. Köllik, *adj.* kjøldannet. Kölsvin, *s. pl. n.* Kjølſvin, (en ſtor og ſvær Planke nederſt i Skibet, langs med Kjølen). Kölvatten, *n.* Kjølvand.
Kölad, *adj.* kjøldannet.
Köld, *m.* Kulde. Köldslå, ſe Kylslå.
Köller, ſe Kyller.
Kölna, -or, *f.* (J. Kylna), Ovn med muret Flade, hvorpaa Korn, ſom har været lagt i Skob udbredes for at tørkes og gjøre det til Malt ved Hjælp af Varmen. Torreovn, Torrehus. Malthække, Maltgjøreri, Maltkjelle D., Kjone N.
Kön, *s. pl. n.* (J. Kyn), Kjøn. Köndrift, *m.* Kjønsdrift.
Köp, *n* (J. Kaup), Kjøb. På köpet, oven i Kjøbet. Köp bryter legostämma, Kjøb ophæver Leje. Köpebref, *s. pl. n.* Kjøbebref. Köpegods, *n.* Kjøbegods, Jordegods ſom ej er arvet, men kjøbt. Köpkanna, -or, *f.* d. ſ. ſ. Köpskål. Köpskilling, Köpeskilling, -ar, *m.* Kjøbeſum. Köpskål, -ar, *n.* Kjøbſkaal N. Köpslag, *s. pl. n.* Kjøbſlutning. Köpslaga, *v. n.* l. (J. kaupslaga), Köpslå, *v. n.* (-slår, -slog, -slagit) kjøbſlaa, ſlutte Kjøb. Köpevillkor, *s. pl.* Kjøbekondiſjoner.
Köpa, *v. a.* 2. *s.* (J. kaupa), kjøbe.
Köpare, *s. pl. m.* Kjøber.
Köpenhamn, *n. pr.* Kjøbenhavn.
Köpenskap, *m.* Kjøbmandſkab, Handel.
Köping, -ar, *m.* Liden By, Flekke.
Köpman, -män, eller männer, *m.* Kjøbmand, drf. Köpmanna, *gaml. Genit.* Köpmans-bod, -ar, *m.* Butik.
Köpstad, -städer, *m.* (J. Kaupstadr).

Kjøbstad. Köpstads-man, -män, *m.* Kjøbstedmand.

Köra, *v. a. & n.* 2. *1.* (J. keyra, drive frem), kjøre, drive. Köra fast, støde an. Köra bort, kjøre bort, jage bort, *f.* E. Köra bort drängen, jage væk Gaardskarlen. Köra ihop, drive i sammen. Köra in, jage ind, stikke ind. Köra på, kjøre til, lade Hesten løbe. Köra vilse, kjøre vild. Köra ut, kjøre ud, jage ud, jage paa Døren. Köra utföre, kjøre nedad. Köra utför trapporna, kaste nedad Trapperne. Körande, *n.* Körning, -ar, *f.* Kjøren.

Körare, *s. pl. m.* Kusk.

Körbar, *adj.* som kan kjøres, f. E. Körbar väg.

Körfvel, *m.* (Plante), Kjørvel: *Scandix cerifolium.*

Körfågel, -glar, *m.* Topand, Skrække D., Fiskand, Mortand N.: *Mergus Merganser.*

Körna, *v. a.* 1. gjøre til smaa Korn, (Krut). Körning, *f.* Kruttets Dannelse i smaa Korn. Körnsåll, *s. pl. n.* Krutsold.

Körning, -ar, *f.* Kjøren, Kjøring.

Kör-redskap, *s. pl. n.* Kjøreredskab.

Körsbär, *s. pl. n.* Kirsebær. Körsbärsträd, *s. pl. n.* Kirsebærtræ.

Körsel, *m.* (*pl.* Körslor), Kjørsel.

Körsmär, -er, *m.* (T. Kürschner), Bundtmager.

Körsven, -ner, *m.* Kjørefvend.

Körtel, -tlar, *m.* Kjertel, 2) Mineral, som paa Overfladen er skudt ud i smaa Krystaller. Körtelhårdnad, -er, *m.* Kjertelknude, haard Kjertelhævelse. Körtelsvullnad, -er, *m.* -svulst, -er, *m.* Kjertelbold, Kjertelhævelse.

Körväg, -ar, *m.* Kjørevei.

Kött, *n.* (J. Kiöt), Kjød.

Köttsens, gam. Genit for Köttets, Kjødets f. E. Köttsens begärelse, lustar, kjødelige Lyster, Begjæringer.

Köttaktig, *adj.* kjødagtig.

Köttbod, -ar, *f.* Kjødbod.

Köttbråck, *s. pl. n.* Kjødbrok: *Sarcocele.*

Köttbulle, -ar, *m.* Kjødbolle.

Köttdag, *m.* Kjøddag.

Köttdiger, *adj.* (dagl. T.) kjødfuld.

Kötted, -er, *m.* Styrted, Flesked, plump Ed.

Köttfat, *s. pl. n.* Kjødfad.

Köttfull, *adj.* kjødfuld, drf. Köttfullhet, *f.*

Köttfärg, *m.* Kjødfarve.

Köttfärgad, *adj.* kjødfarvet.

Köttgryta, *f.* Kjødgryde.

Kötthufvud, -en, *n.* Kjødhoved, Dosmer.

Köttig, *adj.* kjødet, kjødfuld.

Köttklimp, -ar, *m.* Kjødbolle, Kjødklump.

Köttknif, -var, *m.* Kjødkniv.

Köttkorf, -var, *m.* Kjødpølse.

Köttlapp, -ar, *m.* Kjødflig.

Köttmask, -ar, *m.* Kjødmaddike.

Köttmat, *m.* Kjødmad.

Köttmånglare, *s. pl. m.* En som sælger i Slagterbod.

Kötträtt, -er, *m.* Kjødret.

Köttsaker, *pl.* Kjødvarer.

Köttsida, *f.* Kjødside.

Köttslig, *adj.* kjødelig.

Köttsoppa, -or, *f.* Kjødsuppe.

Köttstycke, -n, *n.* Kjødstykke.

Kött-träd, -ar, *m.* Kjødtrævle, Muskelfiber.

Kött-täg, *s. pl. m.* Muskel. Köttväxt, -er, *m.* Kjødhævelse, Kjødudvækst. Köttätande, *adj.* kjødædende. Köttätare, *s. pl. n.* En som spiser meget Kjød.

L.

Labb, -ar, *m.* Lab, Dyrefod.

Laber Kultje, *m.* laber Kuling, (sagte Kuling).

Lack, *m.* Skade, Lyde, f. E. Lack och lyte. Lägga lack och lyte på en, bagvaske en. Han är utan lack och lyte.

Lack, *n.* Lak. Lackfabrikör, -er, *m.* Lakfabrikant. Lackfernissa, -or, *f.* Lakfernis. Lackgummi, *n.* Gummilak. Lackstång, -stänger, *f.* Lakstang, Stanglak.

Lacka, *v. a.* l. -igen, ihop, forsegle, lakke. Lacka tillhopa något, fæste Noget sammen med Lak. Lackande, *n.* Lackning, *f.* Forsegling.

Lacka, *v. n.* l. (dagl. T.) dryppe. Svetten lackade af honom, Sveden dryppede af ham.

Lackera, *v. a.* l. lakere. Lackerare, *s. pl. m.* Lakerer. Lackering, *f.* Lakering.

Lackmos, Lackmus, *m.* Lakmos, en blaa Farvestof der især tillaves af Planten Lackmusört *f.*: *Croton tinctorium.*

Lackviol, -er, *f.* (Plante), Gyldenlak: *Cheirantus.*

Lad, -ar, *m.* Slagbom i en Væverstol, Bom.

Lada, -or, *f.* (J. Hlada), Lade. Ladudörr, Lad-dörr, -ar, *m.* Ladedor. Ladufogde, -ar, *m.* Ladefoged. Ladugolf, Ladgolf, *s. pl. n.* Ladegulv. Ladugård, Ladgård, -ar, *m.* (dagl. T. Lagål), Ladegaard. Ladugårdspiga, -or, *f.* (dagl. T. Lagålspiga), Budeje N. Laduloge, -ar, *m.* Lo i en Lade, Laave N. Ladusvala, -or, *f.* Forstuesvale, Marksvale D., Ladesvale N.

Lada, *v. n.* l. (dagl. T.) bringe Kornet ind i Laden.

Ladda, *v. a.* l. lade, (et Skib eller Skydevaaben). Laddande, *n.* Laddning, -ar, *s.* Ladning. Laddare, *s. pl. m.* En som lader. Laddmått, *s. pl. n.* Krutmaal. Laddskyffel, -flar, *m.* Redskab af Kobber, hvormed løst Krut bringes i en Kanon naar den lades. Ladeskuffe. Laddstake, -ar, *m.* Laddstok, -ar, *m.* Ladestok. Laddtyg, *n.* det, som hører til at lade en Kanon, Ladetøj.

Lade, lagde, *imperf.* af Lägga.

Ladugolf, Ladugård, m. fl. se Lada.

Laf, -var, *m.* Løv, (et Ord som betegner Klassen, der indbefatter Sten- og Træmos: (Lichen) drf. Lafvig *adj.*

Lafve, -var, *m.* Bænk i Svedebadstue. Kalklafve, Kalkbænk.

Lag, *s. pl. n.* Lag, (i alle dets Betydninger). 2) Laug, 3) Beskaffenhed, Natur, Vane, Skik, Orden. Gifva glatta laget, give det glatte Lag. Det är hans lag, Han har det laget, han har den Vane. Hela lagets skål, Selskabets Skaal. Bryta laget, bryde Laget, først bryde op, drage bort fra et Gjæstebud. Betala laget, betale Legen: I lag, Till lag, Till lags, *adv.* i ret Skik, til Maade, efter Ønske og Orden, i Lune, til Pas, f. E. Ställa vid lag, bringe, sætte i Lave, ställa i lag, vedligeholde, holde i Orden. göra någon i lag, gjøre En til Pas, til Behag, til Maade, tale en i lag, tale En til Bebag, til Rette. Vara till

lags, være efter Ønske, tillags N. Vid lag, ved Pas, omtrent. Det är nu vid lag fyra år sedan, der er nu omtrent fire Aar siden. I längsta laget, næsten for lang, i længste Lag N. Taga lag, lykkes.

Lag, *m.* hvad som er afkogt, Afkog, Laag N.

Lag, -ar, *m.* (J. Lag), Lov, (Lex), stifta lagar, give Love, gå lag, aflægge Ed. Skipa lag, pleje Retten, haandhæve Lov og Ret.

Laga, *adj.* lovmæssig, lovgyldig, lovlig. laga Kraft, Retskraft, Retsvirkning. vinna l. kraft, have Retskraft, gå laga vägar, anlægge Retsvej. Laga fång, lovlig Adkomst, Hjemmel.

Laga, *v. n.* 1. foranstalte, se til, passe paa, f. E. laga, att du ikke glömmer, se til, at du ikke glemmer det.

Laga, *v. a.* 1. (J. laga), lave, bringe istand, i Skik, gjøre til Rette, istandsætte det som er beskadiget, brøstfældigt. Laga i ordning, bringe i Orden. Laga gamla skor, kläder, lappe, bøde paa gamle Sko, Klæder. Laga om, passe, pleje, bære Omsorg for, f. E. laga om en sjuk, laga om elden. Laga till, lave til, gjøre rede, laga sig till, lave sig til, gjøre sig færdig, laga sig ur vägen, gaa af Vejen, laga sig bort, forføje sig bort, pakke sig. Det lagar sig till oväder, det laver sig til Uvejr, laga upp, bøde paa, istandsætte, udbedre, drf. Lagning, -or, *f.*

Lagbok, -böcker, *f.* Lovbog.

Lagbrott, *s, pl. n.* Lovens Overtrædelse.

Lagbrytare, *s. pl. m.* En som overtræder Loven, Lovbryder.

Lagbunden, *adj. v.* lovbunden, 2) ved Vidner overbeviist, f. E. En lagbunden tjuf.

Lagd, *adj. v.* som har Anlæg, 2) bygget, skabt (om Mennesker og Heste), f. E. Väl lagd, godt bygget, länglagd, som har aflangt Ansigt.

Lager, -grar, *m.* Laurbærtræ, Laurbær. Lagerblad, *s. pl. n.* Laurbærblad. Lagerbär, *s. pl. n.* Laurbær. Lagerbärs-träd, *s. pl. n.* Laurbærtræ. Lagerkrans, -ar, *m.* Laurbærkrans. Lagerkrona, *v. a.* 2. *f.* krone med Laurbærkrans, Laurbærkrone. Lagerlund, -ar, *m.* Laurbærlund. Lagerträd, *s, pl. n.* Laurbærtræ.

Lager, *s. pl. n.* (T. Lager,) Vareoplag, Oplagshus, Lager, 2) det som er lagt i en vis Orden i et vist Leje, som Jordlag, Stenlag, N. Fso. Lagerfat, *s. pl. n.* Vinpibe, Vinfad. Lagerkällare, *s. pl. m.* Oplagskjelder. Lagerställe, -n, *n.* Oplagssted.

Lagfara, *v. n.* (-farer, -for, -farit), gaa lovligen frem, lovlig handle med, f. E. L. med en egendom, lade udstede Skjøde paa en Ejendom. Lagfara för strängt med någon, behandle En alt for strængt, drf. Lagfart, -er, *m.* Sagsforfølgelse til Tinge, Retssag, Proces.

Lagfaren, *adj.* lovkyndig. Lagfarenhet, *f.* Lovkyndighed.

Lagformig, *adj.* lovformelig, lovskikket, drf. Lagformighet. *f.*

Lagfräga, -or, *f.* juridisk Spørgsmaal, Tilfælde.

Lagfången, *adj. v.* lovligen erhvervet.

Lagfästa, *v. a.* 2. *3.* lovlig stadfæste. Lagfästning, *f.* lovlig Stadfæstelse.

Lagföra, *v. a.* 2, *3.* rejse, anlægge Sag mod En, sagsøge, indstævne, drf. Lagförning, -ar, *f.*

Lagg, -ar, *m.* Lag N., den Del af Tønden, som er udenom Bunden. Laggband, *s. pl. n.* Tøndebaand. Laggkärl, *s. pl. n.* Kar, sammensat

af Staver, Stavkar. Laggvirke, *n.* Træ, hvoraf Tondestaver gjøres.

Lagga, *v. a.* 1. forsyne med el. sammensøje ved Tondestaver.

Laggift, *adj.* lovlig gift.

Laggill, Laggild, Laggiltig, *adj.* lovgyldig, drf. L.-het, *f.*

Laggrann, Laggrannhet, se Grannlaga, -genhet.

Lagkarl, -ar, Lovkyndig, Jurist.

Lagklok, Lagkunnig, *adj.* lovkyndig. Lag-het, *f.* Lovkyndighed, Forfarenhed i Lov og Ret.

Lagkrönt, *adj.* lovligen kronet. Vår lagkrönte Konung, vor retmæssige Konge.

Lagkunnig, se Lagklok.

Laglig, *adj.* Lagligen, *adv.* lovlig, lovligen. Laglighet, *f.* Lovlighed.

Laglikmätig, *adj.* lovmæssig. Laglikmätighet, *f.* Lovmæssighed.

Laglydig, *adj.* lydig Lovene retskaffen.

Laglydnad, *f.* Laglydighet, *f.* Lydighed mod Lovene, Retskaffenhed.

Lagläsare, *s. pl. m.* Skriver ved en Ret.

Laglös, *adj.* lovløs. Laglöshet, *f.* Lovløshed.

Lagman, -män, *m.* Lagmand. Lagmansdöme, -n, *n.* Lagmandsembede, anden Instans. Lagmans-nämnd, *m.* Lagmandens Assessorer, Laugret. Lagmans-rätt, -er, *m.* Lagmandsdomstol.

Lagmans-syn, -ar, *f.* Aastedsforretning, Overskjøn. Lagmans-ting, *s. pl. n.* d. s. s. Lagrätt.

Lagning, se laga, *v. a.*

Lagom, *adj.* & *adv.* tilpas. netop. hverken for lidet eller for meget. Det är lagom åt honom. Klädningen är lagom. Dricka lagom. Lagom är bäst. I lagom tid, passelig Tid. Det var lagom rätt, lagom hatad, lagom älskad.

Lagra, *v. a.* 1. krone med Laurer.

Lagsaga, -or, *f.* d. s. s. Lagmandsdome.

Lagsamling, -ar, *f.* Lovsamling.

Lagsens, gaml. *genit.* Lovens.

Lagskipande, *adj.* som plejer Retten, haandhæver Lov og Ret.

Lagskipare, *s. pl. m.* Lovens Overholder.

Lagskipning, *f.* Omsorg for Rettens og Retfærdighedens Haandhævelse ved Domstolene, Retspleje.

Lagstadd, *adj. v.* lovlig stedet, fæstet, lejet.

Lagstiftande, *adj.* lovgivende.

Lagstiftare, *s. pl. m.* Lovgiver.

Lagstiftning, *f.* Lovgivning.

Lagstil, Lagstyl, *m.* juridisk Stil, Kansellistil.

Lagstridig, *adj.* lovstridig.

Lagstridighet, *f.* Lovstridighed.

Lagstånden, *adj.* lovlig stadfæstet, som har lovlig Kraft.

Lagsöka, *v. a.* 2. *2.* lovsøge, sagsøge. Lagsökning, -ar, *f.* Sagsøgning.

Lagterm, -er, *m.* juridisk Ord el. Udtryk.

Lagtima, *adj.* ordentlig, f. E. Lagtima Riksdag.

Lagvadd, *adj.* indskudt for højere Ret.

Lagverk, *n.* juridisk Værk, 2) Lovbog.

Lagvidrig, *adj.* lovstridig.

Lagvridare, Lagvrängare, *s. pl. m.* Lovtrækker.

Lagvridning, Lagvrängning, -ar, *f.* Lovtrækkeri.

Lagvunnen, *adj.* lovlig erhvervet.

Laka, *v. n.* 1. lække, dryppe, flyde udaf. Laka ut, *v. a.* 1. lække ud.

Lakan, *s. pl. n.* Lagen.

Lake, -ar, *m.* (Fisk), Kvabbe, Aalekvabbe D., Lake N.

Lake, -ar, *m.* Melken i Fisk, Mælke N.

Lake, *m.* Lage, Saltlage, 2) Saft af Træer og Planter, Sævje N. Lakrunnen, *adj.* hvorfra Lagen er run-

den af. **Lakgods**, *n.* Fadevarer, som ere lagte i Saltlage.

Laktuk, *m.* Laktuka, *f.* (Planke), Laktuk.

Lalla, *v. n.* 1. (Z. lalla), lalle. **Lall**, *n.* Lallande, *n.* Lallen.

Lam, *adj.* lam, 2) svag, tom, f. E. en lam ursäkt, tom Undskyldning, lam styrelse, svag Styrelse. Saken handteras för lamt, Sagen behandles for skjødesløst. **Lamhet**, *f.* Lamhed, 2) se Lam, 2.

Lamm, Lamb, *s. pl. n.* Lam. **Lammdiger**, *adj.* drægtig, f. E. Lammdiger tacka, drægtig Saud, Soje. **Lamfjerding**, -ar, *m.* Lammefjerding. **Lammkött**, *n.* Lammekjød. **Lammskin**, *s. pl. n.* Lammeskind. **Lammstek**, -ar, *f.* Lammesteg. **Lammull**, *f.* Lammeuld.

Lamma, *v. n.* 1. læmme, føde Lam, lamme N. **Lamning**, *f.* Læmmen, Lamming. **Lamningstid**, *m.* Læmmetid, Lammingstid.

Lampa, -or, *f.* Lampe. **Lampolja**, *f.* Lampeolie.

Lamprör, *s. pl. n.* Rør paa en Lampe hvori Vægen ligger. **Lampsvärta**, *f.* Lampesværte.

Lan, *m.* (T. Lahn), Flitter, bredt udslaaet Metalblik.

Lana, -or, *f.* Fiskeruse.

Land, *n.* i Flertallet Land, og Länder, Land; gå i land med något, bringe Noget i Stand, komme ud af Noget; in- och utom lands, ind- og udenlands. **Landt-adel**, *m.* Landadel. **Landt-armé**, *f.* Landarme. **Landbonde, -böndер**, *s.* En som forpagter mod det halve af Afgreden, Lotebruger, Lotebonde N. **Landsbo, Landt-bo**, -or, *m.* En som bor paa Landet. **Landt-bruk**, *s. pl. n.* Jordbrug, Landbrug. **Landt-brukare**, *s. pl. m.* Jordbruger. **Landsbygd**, -er, *f.* Egn udenfor Kjøbstæder, Landsegn, Landet. **Landt-dag**, -ar, *m.* Landdag, Forsamling af et Lands el. Landskabs Stænder. **Landdjur, Landsdjur**, *s. pl. n.* Landdyr. **Landt-egendom**, -mar, *m.* større Jordejendomme, Jordegods, Landgods. **Landtflicka**, -or, *f.* Landsbypige. **Landsflykt**, *m.* Landflygtighed, drifva i landsflykt, landsforvise. **Landsflyktig**, *adj.* landflygtig. **Landsflykting**, -ar, *m.* En som er landflygtig. **Lands-folk, Landtfolk**, *n.* Landfolk. **Lands-furste**, -ar, *m.* Landsfyrste. **Lands-förrädare**, *s. pl. m.* Landsforræder. **Landsfred**, *m.* Landefred. **Landsförrädelig**, *adj.* forræderisk. **Landsförräderi**, -er, *n.* Landsforræderi. **Landtförsamling**, -ar, *f.* Landsmenighed. **Landgille**, -n, *n.* Landgilde. **Landtgods**, *s. pl. n.* Landgods, Jordegods. **Landgrefve**, -ar, *m.* Landgreve. **Landgrefvinna**, -or, *f.* Landgrevinde. **Landgrefskap**, *n.* Landgrevskab. **Landgång**, *m.* Landgang. **Landtgård**, -ar, *m.* Landgaard, Landsted. **Landhafre**, *m.* Landhavre N. *Avena fatua.* **Landthandel**, *m.* Landhandel. **Landshjelp**, *m.* Landehjelp. **Landthus**, *s. pl. n.* Landhus. **Landthushållare**, *s. pl. m.* Landhusholder, Landmand. **Landthushållning**, *f.* Landhusholdning. **Landshöfding**, **Landshöfdinge**, -ar, *m.* Landshøvding, Amtmand. **Landshöfdingesysla**, -or, *f.* Landshøvdingesyssel. **Landshöfdingesäte**, -n, *n.* Sted hvor en Landshøvding residerer. **Landshöfdingedöme**, -n, *n.* Len. **Landshöfdingeembete**, -n, *n.* Landshøvdingskollegium, el. Ret, bestaaende af Landshøvdingen, Landssekretæren og Landskammereren, en Domstol som paakjender Politisager, og adskillige øvrige Sager. **Landt-höjd**, -er, *m.* Landhøide. **Landtjunkare**, *s. pl.*

m. Landjunker. Landtjägare, *s. pl. m.* Landjæger. Landskamererare, *s. pl. m.* Lenets Oppebörselsbetjent. Landskanseli, -er, *n.* Landsekretærens Kontor, drf. Landskanselist, -er, *m.* Kopist deri. Landkarta, -or, *f.* Landkaart. Landskontor, *s. pl. n.* Landskammererens Kontor, drf. Landskontorist, -er, *m.* Kopist deri. Landkrabba, *f.* Landkrabbe, Landmand. Landskunnig, *adj.* almindelig bekjent over det hele Land. Lands-kyrka, -or, *f.* Landskirke. Landkänning, -ar, *f.* Landkjende. Landköp, *n.* Landhandel. Landslag, *m.* Landslov. Landlefnad, *m.* Landslif, *n.* Landlevnet. Landtlolla, -or, *f.* klosset Bondepige. Landlöpare, *s. pl. m.* Landløber. Landtmakt, -er, *f.* Landmagt. Landsman, -män, el. männer, *m.* Landsmand. Landsmanskap, *n.* Landsmandskab. Landtman, -män, *m.* Landmand. Landtmannaverktyg, *s. pl. n.* -redskap, *s. pl. n.* Agerdyrknings-redskab. Landtmannarörelse, *f.* Jordbrug, Landnæring. Landtmarskalk, -ar, *m.* Præsident i Ridderhuset og Plenum plenorum. Landtmarskalks-staf, -var, *m.* hans Værdighedstegn. Landtmilis, *m.* Landmilits. Landamäre, n, *n.* Landemærke, Grænse, Grænseskjæl. Landtmätare, *s. pl. m.* Landmaaler. Landtmätartafla, -or, *f.* Maalebord. Landtmäteri, *n.* Landtmätning, *f.* Landmaaling, drf. Landtmäterikontor, *n.* Landtnöje, -n, *n*, Forlystelse paa Landet, 2) Landsted, Lekke. Landsort, -er, *m.* Landsegn. Landsplåga, -or. *f.* Landeplage. Landtpraest -er, *m.* Landsbypræst. Landtqväde, -n, *n.* Hyrdedigt, Eklog. Landtregemente,-n, *n.* nasionalt Regiment el. Korps. Landtresa, -or, *f.* Landreise. Landtrygg, -ar, *m.* Landryg. Landtränteri, -er, *n.* Jahlkasserers Kontor drf. Landträntmästare, *s. pl. m.* Lands-rätt, *m.* Landeret, Landslov. Landrök, *m.* Solrog. Lands-sekreterare, *s. pl. m.* Lenets Sekretær, nærmeste Embedsmand efter Landshøvdingen. Lands-sed, -er, *m.* Landskik. Landskap, *s. pl. n.* Landskab. Landskaps-lag, *n.* Landslov. Landskaps-målare, *s. pl. m.* Landskabsmaler. Landskabs-målning, -ar, *f.* Landskabsmaining, 2) Landskabsmaleri. Landskaps-ord, *s. pl. n.* Landskabsord. Landskaps-språk, *s. pl. n.* Provinsialdialekt. Landtsoldat, -er, *m.* Landsoldat. Landspole, -ar, *m.* Isfugl. *Alcedo ispida.* Landstrykare, *s. pl. m.* Landstryger. Landstrykerska, -or, *f.* Landstrygerske. Landsträcka, -or, *f.* Landstrækning. Landständer, *pl.* Provinsialstænder. Landtull, *m.* Landtold. Landtudde, -or, *m.* Odde. Landväg, *m.* Landvej, fara landvägen, rejse over Land. Lands-väg, -ar, *m.* Landevej. Landtvärn, *n.* Landværn, Landmilits. Lands-ände, -ar, *m.* Landsegn.

Landförvisa, *v. a.* 1. Landsforvise.

Landförvisning, -or, *f.* Landsforvisning.

Landstiga, *n. n.* 3, (-stiger, -steg -stigit), gjøre Landgang, drf. Landstigning, -ar, *f.*

Landa, *v. n.* 1, lande.

Landning, -ar, *f.* Landing.

Landningsställe, -n, *n.* Landingssted.

Langa, *v. a.* 1. lange, række, fly, drf. Langning, *f.*

Langfedga-tal, *n.* Slægtregister.

Lank, *m.* Efterdraaber, (de svageste Brændevinsdraaber, som løbe tilsidst fra Panden).

Lans, -ar, *m.* Lanse, Spyd, bryta lansar, bryde Lanser. Lansbrytare, *s.*

pl. m. Lanſebryder. Lanſebrytning, -ar, *f.* Lanſebrydning.
Lansett, -er, *m.* Lanſet.
Lansettlik, *adj.* (botan.), lanſetformig.
Lanter, *n.* et Slags Kortſpil.
Lapa, *v. a.* 1. (A. S. Lapian), labe. ſ. E. gamla kattor lapa också mjölk, Lapning, *f.* Laben.
Lapp, -ar, *m.* Laplænder, Finlap, Lap. Lappbonde, -bönder, *m.* Koloniſt i Lapland. Lappkoja, el. -kåta, -or, *f.* En Laplænders Hytte. Lappland, Lapland, drf. Lappländsk, *adj.* Lapſk. Lappländning, -ar, *m.* Lappländska, -or, *f.* Laplænder. Lappmark, -er, *m.* Diſtrikt i Lapland. Lappmudd, -ar, *m.* Pels af Rensdyrskind ſom Lapperne bruge, Mud N. Lappsik, -ar, *m.* d. ſ. ſ. Börting, en Art Fiſk. Lappsk, *adj.* lappiſk. Lappska, -or, *f.* Kvinde fra Lapland, 2) det lappiſke (Sprog). Lappskata, -or, *f.* Lavſkrike. *Corvus infaust.* Lappskatt, *m.* Skat, ſom Lapperne yde. Lappsko, -r, Lappstöfvel, -ſlar, *m.* Sko ſom Lapperne bruge, Komager, Foerſtøvler. Lappskogräs, *n.* (Plante) Sennegræs N. *Carex vesicaria.*
Lapp, -ar, *m.* Lap, Klud, Laſe.
Lappa, *v. a.* 1. lappe, bøde. Lappare. *s. pl. m.* Lappeſtrædder. Lappig, *adj.* lappet, laſet. Lappning, *f.* Flikken. Lappverk, *n.* Lappeværk, Flikværk.
Lappri, *n.* Lapperi, Bagatel.
Larf, -var, *m.* Larve, (Inſektet i dets første Forvandling ſom Orm), Maddik.
Larm, *n.* Larm.
Larma, *v. n.* 1. larme.
Larmare, *s. pl. n.* En ſom larmer.
Larmklocka, -or, *f.* Stormklokke.
Larmskott, *s. pl. n.* Allarmſkud.
Larmtrumma, -or, *f.* Allarmtromme.
Larsmessa, *f.* St. Laurentii Dag.
Las, *adj.* (dagl. Tale T. Laſs), mat træt, kraftløs, doven.
Laska, *v. a.* 1. forſyne med Spikkel el. Udſyning, drf. Laskning, *f.*
Lass, *s. pl. n.* (J. Hlass), Læs D., Las N, Hägen drar halfva lasset, Lysten driver Værket. Lasstala, *adj.* laſſevis.
Lassa, *v. a.* 1. L. på, læsſe. Lassning, *f.* Laſning.
Lasse, *n. pr.* (dagl. Tal), Lars.
Last, -er, *m.* Laſt. Lastbar, *adj.* laſtværdig, daddelværdig. Lastbarhet, *f.* Laſtværdighed. Lastbåt, -ar, *m.* Fragtebaad. Lastdragande, *adj.* ſkikket til at føre Byrder. Lastdragare, *s. pl. m.* Laſtſkib, Transportſkib, 2) Laſtdyr, Trældyr. Lastdryg, *adj.* ſom kan bære tunge Byrder, drf. Lastdryghet, *f.* Lastfull, *adj.* laſtefuld. Lastkreatur, *s. pl. n.* Laſtdyr, Trældyr. Lastpråm, -ar, *m.* Foringspram. Lastvärd, *adj.* laſtværdig, daddelværdig.
Lasta, *v. a.* 1. laſte, lade, (om Skib), 2) laſte, dadle. Lastande, *n.* Dadlen. Lastare, *s. pl. m.* Dadler, 2) Befragter, Aflader af et Skib. Lastning, *f.* Ladning, Gjerningen at lade et Skib. Lastningsplats, -er, *m.* Ladeplads.
Lastageplats, -er, *m.* (g udtales ſom sch), Ladeſted, Ladepladſ.
Lat, *adj.* (dagl. Tale later, J. latr), meget doven, lat.
Latas, *v. d.* 1. dovne, drøſe, ſtrække ſig af Dovenſkab.
Later, *pl.* Lader, udvortes Adfærd.
Lathet, *f.* Lathed, Dovenſkab. Lathund, ar, *m.* lat, doven Krop, Dagdriver, Lathund N. drf. Lathundaleſnad, *n.* Lathundsaysla, -or, *f.*
Latinare, *s. pl. n.* Latiner.
Latir, *m.* (Plante) Fladbælle: *Lathyrus.*
Latmans-börda, -or, *f.* let Byrde.
Latsida, *f.* Lägga sig på latsidan,

lægge sig paa Latsiden, vise sig doven.

Latverg, -or, *m.* Latverge.

Latvulen, *adj.* tilbøjelig til Dovenskab.

Lavendel, *m.* Lavendel. Lavendelvatten, *n.* Lavendelvand.

Lax, -ar, *m.* Laks: *Salmo salar.* Laxfiske, -n, *n.* Laksefiskeri. Laxfångst, *m.* Laksefangst. Laxgård, -ar, *m.* indhegnet Plads i en Flod eller Sø, for at fange Laks, som gaa derind i Legetiden. Laksegaard. Laxhona, -or, *f.* Hunlaks. Laxkar, *s. pl. n.* Lakselkar, Lakseliste. Lakstjert, -ar, *m.* Lakserumpe, Laksespor. Laxöring, -ar, *m.* Laksørret, Laksforelle: *Salmo trutta.*

Laxera, *v. n.* 1, lakfere. Laxering, *f.* Lakseren. Laxerdryck, -er, *m.* Lakserdrik. Laxermedel, *s. pl. n.* Lakfermiddel.

Le, *v. n.* (lor, log, lett), le. Le åt, le af, le ad. Le i mjugg, le i Smug. Leende, *n.* (bruges ikke saa meget om den egentlige Latter, som om Smilet), Latter.

Led, -er, *f.* Side, Kant, Stilling, 2) Vej, Raad f. Eks. Segelled.

Led, -er, *m.* Led, Lem. Vrida ur led, draga i led.

Led, -er, *n.* Geled, Række, 2) Grad eller Trin i Slægtskab. Öppna lederna! aabner Gelederne! Slut lederna! slut Gelederne! Förbudna leder, forbudne Led.

Led, *adj.* (Z. leidr), led, lej, modbydelig, kjedsommelig, fortrædelig, bedrøvelig, i ljuft och ledt, i Med- og Modgang. Vara led åt, være kjed af.

Leda, *f.* Lede, Lejhed, Modbydelighed, Afsky for Noget, stærk Ulyst, hafva leda till något, have Modbydelighed, for noget.

Leda, *v. a.* 1. (bruges mest i Infinitiv), f. Eks. Han kan icke leda knät, foten, han kan ikke bøje Knæet, Foden.

Leda, *v. a.* 2. *d.* lede, føre, styre. Ens Gang. Ledande, *n.* Ledning, *f.* Leden, Ledning.

Ledamot, -möter, *m.* (Z. Lidamot) Ledemod, Lem, 2) Medlem.

Ledarinna, -or, *f.* Lederinde.

Ledare, *s. pl. m.* Leder, Vejleder.

Ledas, *v. d.* 2. *d.* Ledas vid, faa Lede til, Modbydelighed for, kjedes, kjede sig, kjedes ved.

Ledband, *s. pl. n.* Ledebaand, 2) Baand som forbinder Legemets Dele.

Ledbrott, *n.* Ledbrytning, *f.* Ledforvridning, Forvridning af Led.

Ledbruten, *adj.* ledvreden, forvreden i et Led.

Leddrag, *n.* Krampe.

Ledfogning, -er, *f.* Ledføjning.

Ledfri, *adj.* som er uden Leder og Knuder.

Ledfull, *adj.* fuld af Leder og Knuder.

Ledgång, -ar, *m.* Ledføjning, Led, 2) (paa et Laag), Hængsle, Gjænge.

Ledhårdnad, *m.* Forvoksning.

Ledig, *adj.* ledig, 2) let, bøjelig, hurtig, som med Lethed kan bevæge sig, dreje sig.

Ledighet, *f.* Ledighed, 2) se Ledig.

Leding, se Ledung.

Ledknuten, *adj.* som har dobbelte Leder, den engelske Syge.

Ledknytning, *f.* dobbelte Leder, Engelsk Syge.

Ledkrämpa, -or, *f.* Ledesmerte, Ledeværk.

Ledning, -ar, *m.* d. s. s. Ledgång.

Ledning, *f.* Ledande, *n.* se Leda.

Leds, *v. d.* (ledtes, ledts), kjedes, kjede sig.

Ledsaga, *v. a.* 1. (Z. segia leid, sige, vise Vej), ledsage. Ledsagande, *n.* (Z. Leidsögn), Ledsagelse. Ledsa-

gare, *s. pl.* m. Ledsagere. Ledsagarinna, -or, *f.* Ledsagerinde.

Ledsam, *adj.* kjedsommelig, fortrædelig, ubehagelig, 2) traurig, sørgelig. Ledsamhet, *f.* Kjedsommelighed, Ubehagelighed, Fortrædelighed, Traurighed.

Ledsen, *adj.* traurig, sørgmodig, 2) led, kjed af, lei N.

Ledajuka, *d.* f. s. Ledkrämpa.

Ledsna, *v. n.* l. faa Lede til, føle Modbydelighed for: kjedes ved, blive kjed af.

Ledsnad, *n.* Lede, Kjedsommelighed, Fortrædelighed, Mödbydelighed.

Ledsnut, -ar m. (et Insekt) Stikflue.

Ledstjerna, -or, *f.* Ledestjerne.

Ledstyfnad, m. Stivhed i Lederne.

Ledstång, -stänger, *f.* Haandrev N., Rækværk.

Ledsvamp, -ar, m. Ledesvamp. *Fungus Articulorum.*

Ledsven, -ner, m. Ledsvend.

Ledtråd, -ar, m. Ledetraad.

Ledung, m. Leding, Sökrig, Orlog. Ledunga-lama, *f.* Skatten Leding.

Ledvatten, n. Ledevand.

Ledvridning, -ar, *f.* Forvridning af et Led.

Ledvärk, m. Ledeverk.

Ledväxt, -er, m. Leddyld.

Leende, se Le.

Leffelkrut, n. (Plante), Kokleare, Skeurt. *Cochlearia.*

Lefnad, n. (J. Lifnadr), Levnet, Liv. Lefnadshändelse, -r, *f.* Livshændelse. Lefnadslopp, n. Levnetsløb. Lefnads-regel, *f.* Leveregel. Lefnadssätt, n. Maade at leve paa, Levemaade. Lefnads-vett, n. en god Opførsel i det selskabelige Liv, Levemaade: *Savoir vivre.* Lefnadsår, *s. pl.* n. Leveaar.

Lefra sig, *v. r.* l. Lefras, *v. d.* l. løbe sammen og stærkne, lig en Lever, (om Vædsker, især Blod), drf. Lefrande, n.

Lefsa, -or, *f.* blødt, tyndt Brød, Leffe N.

Lefva, *v. n.* (Lefver, lefde, lefvat eller left, J. Lifa) leve. Lefva för sig, leve indgetogent. Lefva på någons nåd, leve af Ens Naade. Lefvande, n. Mätt af lefvande, kjed af Livet. Lefvande, *adj.* levende.

Lefver, -frar, m. (J. Lifur), Lever. L. -blad, *s. pl.* n. Levermos. L. -blomma, -or, *f.* Leverurt. L. -brun, *adj.* leverbrun. L. -bräck, n. Leverbrok: (*hepatocele*). L. -fläck, -ar, m. Leverplet. L. -färg, m. Leverfarve. L. -färgad, *adj.* leverfarvet. L. -korf, -var, m. Leverpølse. L. -mask, -ar, m. Leverorm. L. -mossa, *f.* d. s. s. Leverblad. L. sjuk, *adj.* leversyg. Lefversjuka, *f.* Leversyge. Lefversot, m. Leversyge.

Lefverans, -er, m. Leveranse.

Lefverant, -er, m. Lefverantör, -er, m. Leverandør.

Lefverera, *v. a.* l. levere. Lefverering, -ar, *f.* Levering, Leveranse.

Lefverne, n. Levnet, 2) Leven, Larm, Støj. Lefvernes-beskrifning, -ar, Levnetsbeskrivelse. Lefvernes-lopp, n. Levnetsløb.

Lega, *f.* (J. Leiga), Leje, Haandpenge Han tog lega som Soldat, han tog Haandpenge som Soldat. Legodräng, -ar, m. Lejedreng, Tjenestedreng. Legofolk, *s. pl.* n. Tyende, Daglønnere. Legohjon, *s. pl.* n. Daglejer, Karl som lader sig leje til til Arbejde. Legostämma, -or, *f.* Lejemaal, Lejetid. Köp bryter legostämma, se Köp.

Lega, *v. a.* se leja.

Legat, ligget, se Ligga.

Legd, *p. p.* lejet, se Lega, Leja.

Legodräng, m. fl. se Lega, *f.*

Leja, Lega, *v. a.* 2. l. (J. leigja)

leje. L. -ut, bortleje. Legning, Lejning, *f.* Lejen.

Lejd, *m.* (maaske af det Isl. Leid, Vej) Lejde, Tilsagn om personlig Fred og Sikkerhed. Lejdebref, *s. pl. n.* Lejdebrev.

Lejdare, *s. pl. m.* (i Skibsfproget) Lejder, et Stykke Toug, langs ad hvilket et Sejl hejfes op ad.

Lejon, *s. pl. n.* (I. og E. Lion), Løve. Lejinna, Lejoninna, -or, *f.* Løvinde. Lejonhjerta, *n.* Løvehjerte. Lejonhud, -ar, *m.* Løvehud. Lejonkula, -or, *f.* Løvekule. Lejonmod, *n.* Løvemod. Lejonram, -ar, *m.* Løveklo. Lejonsvans, -ar, *m.* Løvehale, 2) (Plante), Hjerteſpand D., Mordul, Maſkenæta N. *Leonurus cardiaca.* Lejontand, -tänder, *f.* Løvetand, Løvens Tand, 2) (Plante), Løvetand: *Leontodon Taraxacum.* Lejonunge, -ar, *m.* Løveunge. Lejonvaktare, *s. pl. m.* Løvevogter.

Lejst, *m.* Vollenſkab i Heſtens Hover.

Lek, -ar, *m.* (I. Leikr), Leg; Fuglenes Parring. Lekboll, *m.* Legebold. Lekbroder, *m.* Legebroder. Lekdocka, -or, *f.* Legedukke. Lekdon, *s. pl. n.* Legetøj. Lekfull. *adj.* ſom gjerne leger, ſpøgefuld, munter. Lekkamrat, -er, *m.* Legebroder, Legeſøſter. Leksak, -er, *m.* Legetøj. Lekstund, -er, *m.* Fritime at lege paa. Leksyster, -strar, *f.* Legeſøſter. Lektid, -er, *m.* Legetid, 2) Fuglenes og Fiſkenes Parringstid. Lekstuga, -or, *f.* Legeſtue. Lekverk, *n.* Legeværk, 2) Legetøj.

Leka, *v. n.* & *a.* 2. *s.* (I. leika) lege. Lekande snille, ſpillende Vid. Lekande, *n.* Lekning, *f.* Legen.

Lekamen, *m.* (I. Likami), (bibl.) Legeme, f. E. Christi Lekamen. Lekamlig, *adj.* Lekamligen, *adv.* legemlig, i lekamlig måtto, legemligvis. Lekamlighet, *f.* Legemlighed.

Lekatt, -or, *m.* Lækat, Roskat: *Mustela erminea.*

Lekdocka, *m.* fl. ſe Lek.

Lekman, -män, *m.* Lægmand.

Leksak, *m.* fl. ſe Lek.

Lekt, *adj.* læg, uſtuderet, ſom ej er geiſtlig.

Lem, -mar, *m.* Lem, Lemmed. Lemdryg, *adj.* ſtor, før af Lemmer. Lemlytt, Lemlös, *adj.* lemlæſtet.

Lemmel, -mlar, *m.* Leming, Lemæn, Lemus: *Mus Lemmus.*

Lemna, *v. a.* 1. levne, lade, overlade, levere, forlade, begive ſig bort fra, vige fra, tilſtaa, indrømme. Lemna i ens händer, levere i Ens Hænder. Lemna staden, forlade Staden. Lemna hjelp, yde Hjælp. Jag lemnar, att så är, jeg indrømmer, at det forholder ſig ſaa. Jag vill lemna det derhän, jeg vil lade det ſtaa ved ſit Værd. Jag lemnar det i Guds hand, jeg overlader det til Gud. Lemna i sticket, lade i Stikken. Lemna för godt pris, overlade for godt Kjøb. Lemna af, aflevere. Lemna qvar, efterlade, lade være igjen. Lemna efter sig, efterlade, lade efter ſig. Lemna ifrån sig, levere fra ſig, aflevere, sig sjelf lemnad, overladt til ſig ſelv. Lemna in, indlevere. Lemna ut, udlevere, Lemna ute, udelade, 2) lade være udenfor, efter ſig.

Lemning, -ar, *f.* Levning.

Lemonad, *m.* Lemonade.

Len, *adj.* (I. linr), lind, bøjelig, blød, ſmidig, 2) lemfældig, mild, len Hud, fin, blød Hud, lent hår, blødt Haar, Lent vädor, mildt Vejr.

Lena, *v. a.* 1. lena upp, blødgjøre,

lindre. Lena, *v. n. impers.* Lenaupp, -på, linne N., tve. Lenande medel, blødgjørende, lindrende Middel. Lenande omslag, blødgjørende Omslag.
Lenhet, *f.* Lindhed, Blødhed, Mygghed, Lemfældighed, Mildhed.
Lenhylt, *adj.* blødhudet.
Lenhårig, *adj.* blødhaaret.
Lenplåster, *s. pl. n.* blødgjørende Pleister.
Lenväder, *n.* Tovejr, Linne, Linvejr Nsf.
Ler, *n.* Lera, *f.* Ler. Leraktig, lerartad, *adj.* leragtig, drf. Leraktighet, *f.* Lerart, -er, *f.* Lerart. Lerbotten, *m.* Lerbund. Lerbruk, *n.* stampet Ler. Lerbrunn, -ar, *m.* Lergrav. Lergolf, *s. pl. n.* Lergulv. Lergrop, -ar, *m.* Lergrav. Lerkoja, -or, *f.* Lerhytte. Lerkruka, -or, *f.* Lerkrukke. Lerkärl, *s. pl. n.* Lerkar. Lerpipa, -or, *f.* Lerpibe, Kridpibe. Lerametare, *s. pl. m.* En som opkliner en Mur. Lermylla, *f.* Lermuld. Lertägt, *f.* Lergraven, Ret til at grave Ler. Lervägg, -ar, *m.* Lervæg.
Lera, *v. a.* 1. bestryge, kline med Ler,
Lerig, *adj.* leret.
Lerslå, *n. a.* (slår, -slog, -slagit), d. s. s. lera.
Lerka, se Lirka.
Leta, *v. a.* 1. søge, lede.
Leta efter, lede om, efter, efterspge.
Leta ut, lede ud, udsøge, 2) udforske, udfritte.
Leta igenom, lede, søge igjennem.
Leta upp, lede op, søge op.
Leta ihop, lede, søge i sammen.
Leta fram, søge, finde op.
Letande, *n.* Letning, *f.* Leden, Efterspgen.
Lett, *adj.* laden, som falder i en vis Farve, f. E. hvitlätt, hvidladen.
Letta, *n. a.* 1. sætte Farve paa.
Lettblomster, *n.* se Färgkulla.
Levantisk, *adj.* østerlandsk, fra Levanten.
Levkoja, -or, *f.* Levkoj: *Cheiranthus.*
Lexa, -or, *f.* Lekse, 2) Irettesættelse, f. E. få sin Lexa, erholde Irettesættelse.
Lia, se Lie.
Libsticka, -er, *f.* (Plante), Lpstilk: *Liquitium levisticum.*
Lida, *v. a.* 3. (lider, led, lidit) (J. lida), lide, udstaa, taale, gjennemgaa, udholde. Lidande, -n, *n.* Lidelse. Liden. Lidelig, *adj.* lidelig, taalelig.
Lida, *v. n.* 3. (lider, led, lidit), (J. lida) skride frem, gaa fremad, forløbe, stunde til, nærme sig, Hvad det lider, med Tiden. Det lider mot Aftonen, Aftenen nærmer sig, det lakker mod Aftenen. Tiden lider, Tiden gaar.
Lidelse, -r, *f.* Lidenskab.
Lider, *s. pl. n.* Skur, Skjul.
Liderlig, *adj.* liderlig. Liderlighet, *f.* Liderlighed.
Lidköp, (gl. Vol. Lydkoyp), Kjøb, stadfæstet ved Drik, Kjøbskaal.
Lie, -ar, *m.* (J. Liar), Le D., Lja N. Lieorf, Liorf, *s. pl. n.* Leskaft D., Orv N. Lieslag, Lislag, *s. pl. n.* Den Strækning som en Karl kan naa med Ljaen, eller saa meget Græs eller Korn, som paa Eengang slaaes af med Ljaen. Liesticka, Listicka, -or, *f.* Strygestikke, Art Bryne til Ljaen. Liesträng, Listräng, -ar, *m.* Kanten eller Siden af den Fure el. Vej, som Slaatmanden gjør fremad paa Marken. Lievärg, Livärg, -ar, *m.* Lusegræs D., Lusegras, Myrklæg N. *Pedicularis palustris.*
Lif, *s. pl. n.* Liv. Bringa om lifvet, ombringe. Det står icke om lifvet, det gjælder ikke Livet. Hafva smalt lif, være smækker om Livet. Veka lifvet, Siderne paa det menneskelige Legeme mellem Ribbenene og Hofter

né. Lifaktig, *adj.* livagtig, livlig, drf. Lifaktighet, *f.* Lifs-andar, *pl.* Livsaander. Lifs-arfvinge, -ar, *m.* Livsarving. Lifs-bergning, *f.* Livsophold. Lifs-dagar, *pl.* Levedage. Lifdrabant, -ar, *m.* Livdrabant. Lifegen, *adj.* livegen, vorned. Lifegenskap, *m.* Livegenskab, Vornedskab. Liffana, -or, *f.* Livfane. Lifs-fara, -or, *f.* Livsfare. Lifs-frukt, *m.* Livsfrugt, Foster, Afkom. Lifs-fånge, -ar, *m.* Livsfange, Livsslave. Liffärg, *n.* Kjødfarve, 2) Livfarve, Yndlingsfarve. Lifärgad, *adj.* kjødfarvet. Lifs-förnödenhet, -er, *f.* det hvormed man opholder Livet og som hertil er fornødent, Levnetsmiddel. Lifgarde, *n.* Livgarde. Lifgeding, *n.* Livgeding, Lifgifva, *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gifvit), gjøre levende, give Liv, bringe til Live, oplive, vække Liv. Lifgifvande, *adj.* levendegjørende, livsvækkende. Lifgifvare, *s. pl. m.* En som levendegjør Lifhimna, -or, *f.* Tarmehinde: *Peritoneum.* Lifhäst, -ar, *m.* Livhest. Lifjägare, *s. pl. m.* Livjæger. Lifkalf, -var, *m.* Kalv som skal leve, sættes paa. Lifkjortel, -tar, *m.* Livkjortel, Kjole. Lifklädning, -ar, *f.* Livstykke med Ærmer. Lifkock, -ar, *m.* Livkok. Lifkompani, -er, *n.* Livkompani. Lifs-kraft, -er, *f.* Livskraft. Lifkusk, -ar, *m.* Livkusk. Lifs-luft, *m.* Luft som man med Aandedrættet trækker til sig. Lifs-längd, -er, *f.* Livsløb. Liflös, *adj.* livløs. Liflöshet, *f.* Livløshed. Lifs medel, *s. pl. n.* Fødemiddel, Levnetsmiddel. Lifmedikus, *m.* Livlæge. Lifmoder, *f.* Moren, Frugtmoder, Fosterleje: *Matrix, Uterus.* Lifmus, *m.* (forældet), se Flygande värk. Lifnära, *v. a.* 2. *l.* med Nød og Neppe opholde Livet. Lifs-nöd, *f.* Livsfare. Lifs-punkt, *m.* udviklet Frugt, Embryon. Lifrock, -ar, *m.* Livkjole. Lifränta, -or, *f.* Livrente. Lifrätt, -en, Livret. Lifs-saft, *m.*=N. Lifs-sak, -er. *m.* Livssag. Lifspillan, *f.* Selvmord. Lifspilling, -ar, *m.* Selvmorder. Lifsqvadron, -er, *m.* Livskadron. Lifstandar, -er, *n.* Livfane. Livstandart. Lifs-storlek, *m.* Legemsstørrelse. Lifs-straff, *s. pl. n.* Livsstraf. Lifstyke, -*n. n.* Livstykke, Snørliv. Lifs-tid, *m.* Livstid. Lifstids-fånge, -ar, *m.* Livsslave. Lifstidsfängelse, *n.* Slaveri paa Livstid. Lifs-tråd, -ar, *m.* Livstraad, Levetraad. Liftröja, -or, *f.* Klædebon som bruges til Overkroppen og slutter tæt om denne. Lifsuppehälle, *n.* Livsophold. Lifvakt, *m.* Livvagt.

Liflig, *adj.* livlig. Liflighet, *f.* Livlighed.

Lifna, *v. n.* 1. livne, leve op.

Lifva, *v. a.* 1. sætte Liv i, oplive.

Ligga, *v. a.* (ligger, låg, legat), (J. liggia), ligge. Ligga makt uppå, ligge Magt paa, være af Vigtighed. Ligga om hjertat, ligge paa Hjerte. Ligga sig sår, ligge sig til Skade. Ligga för ankar, ligge for Anker. Ligga af sig, ved Liggen tabe sig. Ligga till sig, -åt sig, ved Liggen blive bedre. Fönstret ligger åt gatan, vender til Gaden. Ligga åt sig, gjøre Plads i Sengen. Ligga åt, -efter, -öfver, overhænge, løbe paa Dørene. Ligga inne, holde sig inde. Ligga inne med, leve i god Forstaaelse med. Hon ligger aldrig ur fönstret. Hun ligger bestandig i Vinduet. Ligga ut ägg, udruge, udklække Æg. Ligga på ägg, ruge over Æg. Liggande, *n.* Liggning, *f.* Liggen. Liggare, *s. pl. m.* som ligger, 2) Tønde, Fad, Øksehoved.

Liggbur, se **Häckbur**.
Liggdag, -ar, *m.* Liggedag, Skippernes Tilladelse til Detailhandel.
Liggdags, *adv.* (dagl. T.) paa Tid at lægge sig.
Ligghöna, -or, *f.* Liggehøne.
Liggkärl, *s. pl. n.* Tønde, Fad, Oksehoved.
Liggning, *f.* Liggen, Rugen.
Liggningstid, *m.* Liggetid, Rugetid.
Liggställe, -n, *n.* Liggested.
Liggsår, *s. pl. n.* Liggesaar.
Liggtid, -er, *m.* Tid at lægge sig; Liggetid, Rugetid.
Liguster, *m.* (Plante), Benved.
Lik, *s. pl. n.* Toug i Kanten af et Sejl, Lik. **Lika** *v. a.* l. kante Sejl.
Lik, *s. pl. n.* (J. Lik), Lig, dødt Legeme, stå el. ligga lik. **Likbegängelse**, -r, *m.* Ligbegjængelse, Ligfærd. **Likbjudare**, *s. pl. m.* En som for Betaling indyder Folk til Begravelse, Bedemand. **Likbår**, -ar, *m.* Ligbaare, Ligbør. **Likbärare**, *s. pl. m.* Ligbærer. **Likfackla**, -or, *f.* Ligblus. **Likfärd**, -er, *f.* (J. Likför), Ligtog, Ligfølge. **Likfärg**, *m.* Ligfarve. **Likfärgad**, *adj.* ligfarvet. **Likhus**, *s. pl. n.* Lighus. **Likhvalf**, *s. pl. n.* Gravhvælving. **Likkista**, -or, *f.* Ligkiste. **Liklukt**, *m.* Liglugt. **Likmask**, -ar, *m.* ondartet Saar. **Likpredikan**, *f.* Likpredikning, -ar, *f.* Ligprædiken. **Likprocess**, -er, *m.* Likprocession, -er, *f.* Ligtog, Ligfølge. **Likpsalm**, -er, *f.* Ligsalme. **Likrefning**, -ar, *f.* Ligs Aabning, Sønderlemmelse. **Likrum**, *s. pl. n.* Likkasl, -ar, *m.* Ligstue. **Liksten**, -ar, *m.* Ligsten. **Likstol**, *m.* **Likstod**, -er, *m.* Præstens Gebyr for en Begravelse. **Liksång**, -er, *m.* Ligsang, Gravsang. **Liktal**, *s. pl. n.* Ligtale. **Likvagn**, -ar, Ligvogn.
Lik, *adj.* (J. likr), lig, lige, ligedan; 2) sandsynlig, passende, sømmelig.
Lika, *adj.* & *adv.* lige.
Lika, *v. a.* l. (dagl. T.) (Eng. to like), ynde, like; l sjevne. 2) *v. n.* behage, semme, passe.
Likadan, *adj.* ligedan.
Likafullt, *adv.* alligevel, ligefuldt.
Likaledes, *adv.* ligeledes.
Likalydande, *adj.* *v.* ligelydende.
Likare, *s. pl. n.* Likaremål, **Likaremått**, *s. pl. n.* Likarevigt, -er, *m.* Prøvemaal og Vægt, hvorefter andre indrettes, Justérmaal.
Likare, *compar.* af Lik.
Likarmad, *adj.* ligearmet.
Likartad, *adj.* ligeartet, ensartet, (homogen) drf. **Likartighet**, *f.* Lighed i Slags, Homogenitet.
Likasom, **Liksom**, *konj.* & *adv.* ligesom, som.
Likaså, **Likså**. *adv.* ligesaa.
Likbegängelse, *m. fl.* se Lik, *n.*
Likbent, *adj.* ligebenet, (om Trianger).
Like, -ar, *commun.* Lige, Ligemand.
Likfackla, -or, *f.* Ligblus.
Likformig, *adj.* ligedannet, ligeformet, drf. **Likformighet**, *f.*
Likfullt, se **likafullt**.
Likgiltig, *adj.* ligegyldig.
Likgiltighet, *f.* Ligegyldighed.
Likgodt *adv.* (dagl. T.) ligemeget f. E. **Likgodt**, jag skall komma, ligemeget, jeg kommer.
Likhet, -er, *f.* Lighed.
Likhörnig, *adj.* ligehjørnet, rethjørnet, retvinklet, drf. **Likhörnighet**, *f.*
Liklig, *adj.* ligelig, forholdsmæssig, passende, sandsynlig, rimelig, drf. **Liklighet**, *f.*
Likljudande, *adj.* enslydende, (om Ord).
Liklukt, *m. fl.* se **Lik**.

Likmycken, -et, (dagl. T.) för Lika mycken, -et, se Mycken, Likgodt.

Likmätig, *adj.* overensstemmende med, passende til. **Likmätighet**, *f.* Lighed, Overensstemmelse.

Likmätlig, *adj.* som kan maales ved lige, effent Tal el. Størrelse.

Likmätlighet, *f.* Lighed i Maal mellem to Størrelser.

Likna, *n. a.* l. -vid, sammenligne, ligne med, ved.

Likna, *v. n.* ligne, være lig.

Likna sig till, have Udseende af, synes at ville blive, tegne til.

Liknelse, -r, *f.* Lignelse, Sammenligning, 2) Udseende, Sandsynlighed, Skin, f. E. efter all liknelse, efter al Sandsynlighed. Dertill är ej minsta liknelse, der er ikke den ringeste Sandsynlighed derfor.

Liknöjd, *adj.* ligegyldig. **Liknöjdhet**, *f.* Ligegyldighed.

Likpredikan, se Lik.

Liksidig, *adj.* ligesidet, drf. Liksidighet, *f.*

Liksinnad, **Liksinnig**, *adj.* ligesindet, 2) ligegyldig, drf. Liksinnighet, *f.*

Liksom, **Likså**, se Likasom, likaså.

Likspelt, *adj.* f. E. Vi äro likspelta, Spillet staaer lige.

Likstod, m. fl. se Lik.

Likställig, *adj.* lig, overensstemmende. **Likställighet**, *f.* Lighed, Overensstemmelse.

Likstämmig, *adj.* som stemmer ganske overens, drf. Likstämmighet, *f.*

Likta, *v. a.* l. ett Skepp, lette et Skib, losse. **Liktare**, *s. pl. m.* (T. Lichter), lidet Skib, Barkasse, der bruges ved større Skibes Udlosning.

Liktidig, *adj.* samtidig, 2) hvad der sker i lige Tid, drf. Liktidighet, *f.*

Liktorn, -ar, *m.* (T. Leichdorn, N. S. Liktorn, af det gl. Liek, Legeme), Ligtorn.

Liktydig, *adj.* enstydig.

Liktydighet, *f.* Enstydighed.

Likvagn, -ar, *m.* Ligvogn.

Likvinklig, *adj.* ligvinklet, drf. Likvinklighet, *f.*

Likvisst, *adv.* alligevel, desuagtet, dog.

Likväl, *adj.* alligevel, desuagtet, dog.

Likäldrig, *adj.* se Jämnäldrig.

Lilja, -or, *f.* Lilie: *Lilium candidum.*

Liljeartad, *adj.* lilieagtig.

Liljeformig, *adj.* med Lilier paa Enderne, (i Vaaben).

Liljekonvalje, -ar, *m.* Liljekonval: *Convallaria Majalis.*

Liljekors, *s. pl. n.* (i Vaabenkunsten). Et Kors med en Lilie paa hver Ende.

Liljesten, -ar, *m.* se Stenlilja.

Lille, **lilla**, *adj.* liden, lille. **Lillan**, den Lille, Lita N.

Lillfinger, *s. pl. n.* Lillefinger.

Lilltå, -r, *m.* Lilletaa.

Lim, *n.* Lim, **Limaktig**, *adj.* limagtig, klæbende, drf. Limaktighet, *f.* **Limborste**, -ar, *m.* Limpensel, -slar, *m.* Limpensel. **Limdränka**, *v. a.* 2. *s.* overstryge med Limvand, drf. Limdränkning, *f.* **Limfärg**, *m.* Limfarve. **Limfärgad**, *adj.* limfarvet. **Limpotta**, -or, *f.* Limpotte. **Limspö**, -n, *n.* en med Fuglelim overtrogen Kvist. **Limsten**, -ar, *m.* et Slags Kalksten. **Limstång**, -stänger, *f.* Limstang. Löpa med limstängen, løbe med Limstangen, **Limsvamp**, -ar, *m.* Limsvamp. **Limvatten**, *n.* Limvand.

Limma, *v. a.* l. (J. lima), lime, drf. Limning, *f.*

Limmig, *adj.* (T. leimig), som indeholder Lim.

Limpa, -or, *f.* et Slags rundt, blødt Brød, almindeligt Ovnsbrød. (Eng. loaf.)

Lin, *n.* Hør, Lin N. Jungfru Marie Lin, Korsblomster, Melkurt D., Korsurt N.: *Polygala vulgaris.* **Linberedare**, *s. pl. m.* En som tilbereder Hør. **Linblår**, *pl.* Hørblaar, Linstry. **Linbräka**, -or, *f.* Hørbrage, Hørbryde, **Linbrake** N. **Lindocka**, -or, *f.* Hørdukke, Lindukke. **Lindoddra**, -or, *f* Hørurte. **Linfrö**, -n, *n.* Hørfrø, Linfrø. **Lingarn**, *n.* Hørgarn, Lingarn. **Linklytta**, -or, *f.* Hørsvinge, Plante. **Linknopp**, -ar, *m.* Hørknevle, (Hørrens Frøhus). **Linkrämare**, *s. pl. m.* Hørkræmmer, Linhandler. **Linland**, *s. pl. n.* Ager, besaaet med Hør, Lin, Linager. **Linolja**, *f.* Linolje. **Linskötsel**, *m.* Høravl, Linavl. **Lintott**, -er, *m*, Hørtot, Lintot. **Linål**, -ar, *n.* (Fisk), Vasigle N. *Petromyzon branchialis.*

Lina, -or, *f.* Line. **Lindansare**, *s. pl. m.* Linedandser.

Lind, -ar, *f.* Lind, Lindetræ: *Tilia Europæa.* **Lindbast**, *n.* Lindebast.

Linda, -or, *f.* (J. Lindi, Bindel, Bælte), Barnesvøb, Linne N. 2) Agerens Hvile, Brak; ligga i linda, taga ur lindan, løse Svøbet af et Barn. Veteuskaperne lågo i sin linda, Videnskaberne vare endnu i sin Barndom. Åkern ligger i linda, Agern ligger brak. Upptaga ur linda, ploje den første Gang efter Brak.

Linda, *v. a.* l. svøbe, linne, vinde, vikle, omkring. **Lindning**, -ar, *f.* Svøbning, Forbinding.

Lindare, *s. pl. m.* (Fisk), Suder, Sli: *Cyprinus tinca.*

Lindebarn, *s. pl. n.* Svøbebarn.

Linderska, -or, *f.* Svøbekone.

Lindeklåder, *pl.* Svøbetøj.

Lindning, -ar, *f.* Svøbning, Omvikling, Bindsel.

Lindoddra, se Lin.

Lindorm, -ar, *m.* et i ældre Skrifter ofte forekommende Navn paa en stor Slange, en Drage, Lindorm.

Lindra, *v. a.* l. lindre, formilde. **Lindra** *v. n.* **Lindras**, *v. d.* Lindra sig, *v. r.* formindskes, aftage i Heftighed, sagtnes. **Lindring**, -ar, *f.* Lindring; Formildelse, Sagtnen.

Lindrig, *adj.* lind, lemfældig, mild, ikke skarp. **Lindrighet**, *f.* Lindhed, Lemfældighed, Mildhed.

Lindring, se Lindra.

Lingarn, se Lin.

Lingon, *s. pl. n.* Tyttebær. **Lingonbuske**, -ar, *m.* Lingonris, *s. pl. n.* Tyttebærbusk: *Vaccinium vitis idæa.*

Linie, Linje, -r, *f.* Linje. **Linjeregemente**, -n, *n.* Linjeregiment. **Linjeskepp**, *s. pl. n.* Linjeskib. **Linjetrupper**, *pl.* Linjetropper.

Liniera, **Linjera**, *v. a.* l. linjere. drf. **Linjering**, *f.*

Linjerstift, *s. pl. n.* Ridsefyen.

Linka, *v. n.* l. hinke. **Linkande**, *n.* Hinken.

Linkrämare, *m.* fl. se Lin.

Linne, *n.* Linned, Lærred. **Linneband** *s. pl, n.* Lærredsbaand. **Linnefabrik**, -er, *m.* Lærredsfabrik. **Linnehandel**, *m.* Lærredshandel. **Linnehandlare**, *s. pl. n.* Lærredshandler. **Linneklut**, -ar, *m.* Linnelapp, -ar, *m.* Linnedklud, Lærredsklud. **Linnekläde**, -r, *n.* Linklæde. **Linneskaf**, *n.* Linskav, Sjerpi. **Linneväf**, -var, *m.* -væfnad, -er, *m.* Linvævning.

Linning, -ar, *f.* Linning paa Beenklæder og Skjorter.

Linnekläder, *pl.* Linned, Lintøj.

Linntyg, *s. pl, n.* Linned, Lintøj, Skjorte, Særk.

Linnväfvare, **Linneväfvare**, *s. pl. m.* Linnedvæver, Linvæver.

Lins, -er, *m.* Linse: *Ervum.* Åkerlins, Linse: *Ervum Lins.* Dufve-

Lins, ſmaa Kornvikker D., ſmaa Væflok N. *Ervum hirsutum.*

Linskötsel, m. fl. ſe Lin.

Ljomhörd, b. ſ. ſ. Lomhörd,

Liorf, ſe under Lie.

Lip, -ar, *m.* Underlæbe. Hänga lipen, vrænge Mund, sätta lipen till, græde, flæbe.

Lipa *v. n.* 1. vrænge Mund, 2) græde, flæbe, (dagl. T.) Lipa åt, vrænge Mund ad. Vända igjen att lipa, holde op at flæbe, drf. Lipande, *n.* Lipare, *s. pl. m.* Liper, *m.* En ſom altid græder og flæber, evindelig Taareperſe.

Lira, -en, *f.* Lire. Lirgubbe, -ar, *m.* Lirspelare, *s. pl. m.* Lirendrejer, Liremand, Lireſpiller.

Lirk, ſe Dyrk.

Lirka, *v. n.* 1. lirke. Lirka fram, ut, lokke frem, ud. Lirka sanningen ur någon, lokke Sandheden ud af En. Lirka upp, f. E. Lirka upp ett lås, opdirke en Laas ſaa at Lyden ej ſkal høres. Lirka in, lure ind. Lirka med, under handle med. Lirka undan, lure bort, ſtikke tilſide. Lirka sig fram, lede, lure ſig frem, drf. Lirkande, *n.* Lirkning, *f.*

Lisa, *f.* Liſe, lindring, Lettelſe.

Lisa, *v. n.* 1. give Liſe, Lindre, lette.

Lisma, *v. n.* 1. bedrage med Smigreri, beſnakke. Lismare, *s. pl. m.* bedragelig Smigrer, Lurifaks. Lismande, *n.* bedrageligt Smigreri.

List, *m.* Liſt, Snedighed.

List -er, *m.* Liſt, Kant. Listhyfvel, -ſlar, *m.* Liſtehøvl. Listmatta, -or, *f.* Liſtetæppe. Listqvard, er, *m.* fremſtaaende Kant af Tøj i Sømmen af Klæder, Paspoal. Listverk, *n.* Liſteværk.

Lista, -or, *f.* Fortegnelſe, Rolle.

Listig, *adj.* liſtig. Listighet, *f*, Liſtighed.

Lit, *m.* Tillid, Fortrøſtning, sätta el. hafva lit till, ſtole paa.

Lita, *v. n.* 1. på, (i Impf. ogſaa Let), fæſte Lid til, ſtole paa, forlade ſig paa. Lita, an, -till, ſe Anlita. Allas ögon lita till dig, (bibl.) Alles Øine vogte paa dig.

Liten, *adj. n.* Litet, (*def sing.* Lille, Lilla), liden.

Litenhet, *f.* Lidenhed.

Lits, -er, *m.* Lits-qvard, -er, *m.* Liſſe, tynd Snor.

Litsla, (forældet) for Lilla, litet.

Ljud, *s. pl. n.* (Z. Hliód), Lyd.

Ljudbotten, -tnar, *m.* Reſonansbund, Sangbund. Ljudhål, *s. pl. n.* Lydhul. Ljudpinne, -ar, *n.* opſtaaende Pinde inden i en Violin. Ljudspricka, -or, *f.* Lydſprække. Ljudvigt, ſe Tonvigt.

Ljuda, *v. n.* 3. (ljuder, ljød, lød el. ljudde, ljudit), (Z. Hljoda), lyde, give Lyd.

Ljuf, *adj.* (Z. ljufr), mild, kjær, blid, øm, fornøjet, behagelig, ſød, liſtig, i Ljuft och ledt, i Godt og Ondt. Ljufhet, -er, *f.* Liſtighed, Behagelighed, Sødhed.

Ljuflig, *adj.* (Z. ljuflegr), liſtig, behagelig, ſød, yndig. Ljufligt, -er, *f.* Liſtighed, Behagelighed, Sødhed.

Ljuga, *v. n.* 1. (ljuger, ljög, lög, el. ljugit) (Z. liuga), lyve. L. -hop, opdigte. L. -på, lyve paa. L. sig fram, in, igenom, åt, komme frem, ſkaffe ſig fri, erholde noget ved Løgn. Ljuga sig ifrån en ting, lyve ſig fra noget. Å ljug! (dagl. T.) det er ikke muligt.

Ljuga, *n.* (dagl. T.) Løgn. Det skall bli ljuga, det ſkal bli Løgn, det ſkal ikke blive noget af med det.

Ljugare, *s. pl. m.* (Z. Lygari), Løgner.

Ljum, *adj.* lunken. Ljumhet, *f.* Lunkenhed.

Ljumma, *v. a.* 1. gjøre noget lunkent, lunke, lunke.

Ljumsk, se Lömsk.

Ljumske, -ar, *m.* (J. Lióski), Lyske. Ljumskbrock, *s. pl. n.* Lyskebrok: *Hernia inguinalis.* Ljumskböld, -er, *m.* Lyskebyld.

Ljung, *m.* Lyng: *Erica vulgaris.* Ljunghed, -ar, *m.* Ljungmark, -er, *f.* Ljungmo, -ar, *m.* Lynghede. Ljungpinnar, *pl.* se Puke.

Ljunga, *v. n.* 1. lyne, 2) *v. a.* (poet.) kaste, slynge, f. E. den hand som hämdens åska ljungar. Ljungande, *n.* Lynen.

Ljungeld, -ar, *m.* Lyn, Lynild.

Ljunghed, se Ljung.

Ljus, *adj.* (J. liós), lys. Om ljusa dagen, ved højlys Dag, stå i ljusan läga, staa i lys Lue. Ljusblå, *adj.* lysblaa. Ljusbrun, *adj.* lysebrun. Ljusgrå, *adj.* lysegraa. Ljusgrön, *adj.* lysegrøn. Ljusgul, *adj.* lysegul. Ljushärig, *adj.* lyshaaret. Ljusröd, *adj*, lysrød.

Ljus, *s. pl. n.* (J. Liós), Lys, föra en bakom ljuset, føre En bag Lyset, taga af ljuset, pudse Lyset, släcka ljuset, slukke Lyset, stå sig sjelf i ljuset, staa sig selv i Lyset, skade sig. Ljusarm, -ar, *m.* Lysearm. Ljusbit, -ar, *m.* Lysestump. Ljusbord, *s. pl. n.* Lysebord. Ljusbrand, -bränder, *m.* Lysetand, Lysetane. Ljusbräde, -n, *n.* Lysebrikke. Ljusform, -ar, *m.* Lyseform. Ljusgarn, *n*, Lysegarn. Ljusgrefvar, *pl.* Tællegrever, Talgkro. Ljushandlare, *s. pl. m.* Lysehandler. Ljusknekt, -ar, *m.* Lyseprofet. Ljuskrets, -ar, *m.* Lyskreds, Lysets Omfang. Ljuskrona, -or, *f.* Lysekrone. Ljuskärna, -or, *f.* Lyseholk. Ljusos, *n.* Lysesø. Ljuspenningar, *pl.* Lysepenge. Ljuspipa, -or, *f.* Lysepibe. Ljusplåt, -ar, *m.* Lysepiade. Ljusputsare, *s. pl. m.* Lysepudser. Ljussax, -ar, *m.* Lysesaks. Ljussaxfoder, *s. pl. n*, Ljussaxhållare, *s. pl. m.* Ljussaxplåt, -ar, *m.* Lysesaksfutteral. Ljusskarn, *n.* Taande af Lys. Ljussken, *n.* Lysglimt. Ljusskärm, -ar, *m.* Lyseskjærm. Ljussläckare, *s. pl. m.* Lyseslukker. Ljusstake, -ar, *m.* Lysestage. Kung Salomons Ljusstake, (Plante), Markhyrdetaske: *Thlaspi campestre.* Ljussticka, -or, *f.* Lysepeed, Lysespid. Ljusstråle, -ar, *m.* Lysstraale. Ljusstump, -ar, *m.* Lysestump. Ljusstöpare, *s. pl. m.* Lysestøber. Ljusstöperska, -or, *f.* Lysestøberske. Ljusstöperi, -er, *n.* Lysestøberi. Ljusstöpning, *f.* Ljusstöpande, *n.* Lysestøbning. Ljustalg, Ljustalj, *m.* Lysetalg. Ljustjuf, -var, *m.* Lysetyv, 2) Tyv i Lyset. Ljusveke, -ar, *m.* Lysevæge. Ljusämne, *n.* Lysstof, Lysmaterie.

Ljuse, -ar, *m.* se Fiskljuse.

Ljushet, *f.* Klarhed.

Ljusligen, *adv.* tydeligen, klarligen.

Ljusna, *v. n.* 1. blive lyst, dages, lysne.

Ljusna, *f.* Ljusnad, -er, *m.* Skin, Lysning, Glimt, klart Sted paa Himlen, naar den i øvrigt er overtrukken med Skyer.

Ljuster, *s. pl. n.* (J. Lióstr), Lyster. Ljusterbåt, -ar, *m.* Lysterbaad. Ljusterved, *n.* Lysterved.

Ljustra, *v. a.* 1. lystre, stange Aal, drf. Ljustrande, *n.* Ljustring, *f.*

Ljuta, *v. a.* 3. (ljuter, ljöt, ljutit), (jur.), f. E. Döden ljuta, dø, fange sin Bane. Deraf man döden ljuter.

Liveri, Livri, -er, *n.* (Fr. Livrée), Liberi.

Lo, -ar, *m.* Lodjur, *s. pl. n.* Los,

Gaupe N. *Felis Lynx.* Han har ögon som en lo, han har Lodsyne, (skarpt Syn). Lokatt, -or, *m.* Kattlo, -or, *m.* Kattegaupe N. Graalos, *Felis Lyncula.* Varglo, -ar, *m.* Ulvegaupe N. Rälo, -ar, *m.* Rævegaupe N. Loskinn, *s. pl. n.* Gaupeskind.

Lo, *m.* (J. Lo.), Lu, det Laadne paa Klæde eller lignende Tøj, sätta Lo på, kradse Luen op. Logarfva, *v. a.* 1. garve, barkgarve. Logarfvare, *s. pl. m.* Barkgarver, Garver. Logarfning, *f.* Barkgarvning. Lokrats, -ar, *m.* Redskab til at krasse Luen op med. Loslita, *v. a.* 3, (-sliter, -slet, -slitit, -sliten), afslide Luen. Losliten, *adj.* luslidt.

Lock, *s. pl. n.* (J. Lok), Laag, Dækkel. Smällen slog lock för öronen, Smælden gjorde mig døv.

Lock, -ar, *m.* Lok, Haarlok, Krølle. Lockad, *adj.* *v.* lokket, krøllet. Lockperuk, -er, *m.* Lokkeparyk, Alonsjeparyk.

Lock, *n.* Lokken, Lokkelse, med lock el. pock, med Trudsler el. Lokkelser, med det Onde eller Gode. Halft med lock, halft med pock, dels med det Gode dels med det Onde. Lockbetta, *f.* Lockbit, *m.* Lokkemad. Lockfogel, -glar, *m.* Lokkefugl. Lockmat, *m.* Lokkemad. Lockmedel, *s. pl. n.* Lokkemiddel. Lockpipa, -or, *f.* Lokkepibe.

Locka, *v. a.* 1. (J. locka), lokke. Lockande retelser, forførisk Tillokkelser, locka utur, ur, lokke ud af. Lockas, *v. d.* 1. med en, kjele for, lirke med En, lokkes med N. Lockande, *n.* Lockning, -ar, *f.* Lokken, Lokkelse.

Lockig, *adj.* lokket, krøllet, drf. Lockighet, *f.*

Lockmat, *m. fl.* se Lock.

Lockning, se Locka.

Lod, *s. pl. n.* (J. Löd). Lod, 2) Bolt i Strygejærn, Strygebolt. Lodbössa, -or, *f.* Riffel, Riffelbøsse, Rifle N. Lodlina, -or, *f.* Lodline. Lodrät, *adj.* lodret, perpendikulær. Lodräthet, *f.* Lodrethed. Lodsnöre, -s, *n.* Snor med et Lod i.

Loda, *v. n.* 1. lodde, kaste Loddet. Lodande, *n.* Lodning, *f.* Lodning. Lodare, *s. pl. n.* En som lodder, undersøger.

Lodbössa, se Lod.

Lodjur, se Lo.

Lodrät, *m. fl.* se Lod.

Lof, -var, *m.* (udt. Lov), (i Søsproget), Luv, Luvside. Göra, el. slå lofvar, luve, luffe, 2) (dagl. T.) gaa omkring Roget, stryge, snuse omkring, rave. Taga lofven af en, tage Luven fra En Lofgirig, *adj.* som gjerne vil skyde op i Vinden.

Lof, *n.* (udtal. laav), (J. Lof), Lov, Tilladelse, Forlov, Frihed, 2) Lov, Ros, Pris, Rygte, Skudsmaal.

Lofgifva, *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gifvit), give Lov til, tillade. Lofgifven, *p. p.* tilladt.

Lofgirig, *adj.* se Lof, *m.*

Loflig, *adj.* tilladt, tilstædet, retmæssig, 2) rosværdig, priselig, berømmelig, drf. Loflighet, *f.*

Lofoffer, *s. pl. n.* Rogelse, Rogoffer.

Loford, *s. pl. n.* Lovtale, Ros, Skudsmaal.

Lofqväde, -n, *n.* Lovsang.

Lofsjunga, *v. a.* 3. (-sjunger, -sjöng, el. -sång, -sjungit, el. -sungit), lovsynge.

Lofsång, -er, *m.* Lovsang.

Lofsäga, *v. a.* 2. (-säger, -sade, -sagt), lovprise, love, prise.

Loft, *s. pl. n.* Loft.

Loftal, *s. pl. n.* Lovtale.

Loftalare, *s. pl. m.* Lovtaler.

Loftid, -er, *m.* Fritid paa en Skole, Lovtid, 2) Hensland (ved Retten).

Lofva, *v. n.* l. (udtal. lova), luve, luffe, stikke i Vinden med et Skib, gaa omkring Noget, snuse.

Lofva, *v. a.* l. (J. Lofa, *promittere*, udtal. laava), (har i *impf.* dagl. T. lofte, *sup.* loft), love, give Løfte om, tilsige, forjætte. L. -ut, udlove. Lofva rundt och hålla tunnt, Loven er ærlig, Holden besværlig. Ordsp.

Lofva, *v. a.* l. (J. Lofa), love, prise, berømme.

Lofvart, *s.* (i Sosprog.) Luvart.

Lofve, -ar, *m.* (udt. love), (J. Loft), den indvendige Haandflade, Love N.

Lofven, *m.* Loven, Løfte. Hålla tro och lofven, holde Tro og Love.

Lofvera, *a. n.* l. lavere, drf. Lofvering, -ar, *f.*

Lofvärd, *adj.* rosværdig, priselig.

Log, *imperf.* af Le,

Logarfva, *m.* fl. se Lo.

Loge, -ar, *m.* Lofve, -var, *m.* Lo D., Laave, N., (det Rum i en Lade, hvor Kornet tærskes). Loggolf, Logolf, *s. pl. n.* Logulv.

Loge, -r, *m.* (udt. Laasj, Fr. Loge), Løsje (i et Skuespilhus).

Logg, *m.* Laad, fin Uld, fine uldagtige Haar, Dun. Loggig, *adj.* laaden. Loggsliten, se Losliten.

Logg, *m.* Log, (til Skibs). Loggbok, *f.* Logbog. Logg-glas, *s. pl. n.* Logglas. Logglina, -or, *f.* Logline,

Logga, *v. n.* l. logge, drf. Loggning, *f.*

Loggert, -ar, *m.* Luggert, et Fartøj.

Logolf, se Loge,

Lojera, *v. a.* l. blande Metaller, legere, drf. Lojuring.

Loka, -or, *f.* Bovtræer paa en Sele, 2) Knibe; Komplot, Vara med i Lokan.

Lokträ, *n.* Bovtræ paa Hefte.

Lokatt, Lokrats, *m.* fl. se Lo.

Lolla, -or, *f.* plumpt, grovt Fruentimmer. Bondlolla, -or, *f.* Bondetøjte.

Lom, -ar, *m.* (Fugl), Lom.

Lom, *adj.* døv, dump.

Loma, *v. n.* l. (dagl. T.) gaa sendrægtigen, nøle. Loma af. d. s.

Lombörd, *adj.* som har vanskeligt ved at høre, tunghør.

Lomig, *adj.* (dagl. T.) tung, klodset, sendrægtig.

Lomma, *v. n.* l. gjenlyde, give Gjenskrald.

Lona, *s. pr. f.* Magdelene, Malene.

Lonke, *m.* Lonkemossa, *f.* Vandmos D., Sotmosse N. *Fontinalis Antipyretica.*

Lopp, *s. pl. n.* (J. Llaup), Løb.

Loppa, -or, *f.* Loppe. Loppbett, *s. pl. n.* Loppebid, Loppestik. Loppgräs, se Lusgräs.

Loppa, *v. a.* & *r.* l. loppe, pille Lopper af.

Loppig, *adj.* fuld af Lopper.

Loppmask, -ar, *m.* Bladlus.

Lort, -ar, *m.* Lort, Skarn, Skidt. Lortpuss, -ar, *m.* Sump, Pøl.

Lorta, *v. a.* l. L. -ned, besudle, gjøre skiden, føle til.

Lortig, *adj.* smudsig, uren, skiden, drf. Lortighet, *f.*

Loskinn, se under Lo.

Losliten, *adj.* luslidt.

Loss, *adv.* løs.

Lossa, *v. a.* l. løse, gjøre fri, opløse, 2) affyre, løsne, 3) losse. Lossande, *m.* Lossning, *f.* 1) Løsning, Affyring, 3) Losning, Lossare, *s. pl. m.* En som losser. Lossningsställe, -n, *n.* Losseplads, Lossested.

Lossa, *v. n.* l. (dagl. T.) for Låtsa.

Lossna, *v. n.* l. løsne, blive løs, gaa løs, drf. Lossnande, *n.*

Losta, -or, *f.* (Plante), Hejre, Havregræs, Rugsvimling: *Bromus.* Renlosta, Rensvimling N. *B. arvensis.* Bergiosta, Goldhejre: *B. sterilis.*

Läglosta, Rugsvimling N. *Bromus secalinus*. Taklosta, Taghejre: *B. tectorum*.

Lots, -ar, *m.* Lods.

Lotsa, *v. a.* l. lodse, drf. Lotsning, -ar, *f.*

Lotspenningar, *pl.* Lodspenge, Lodshyre.

Lott, -er, *m.* (A. S. Hlat, J. Hlutr), Lod, (Part, Andel, Skjæbne). Kasta lott, kaste Lod, Draga lott, trække Lod.

Lotta bort, *v. a.* l. lade kaste Lod om, forspille.

Lotta, *v. n.* l. kaste Lod om.

Lottare, *s. pl.* m. En som inddeler Lodder.

Lottkastning, *f.* Lodkastning.

Lottkula, -or, *f.* Valgkugle.

Lottlös, *adj.* som ingen Lod faar, lodløs (*exsors*).

Lottning, *f.* Lodkastning.

Lottsedel, -dlar, *m.* Lodseddel, Lotteriseddel.

Loyera, *v. a.* l. blande Metaller, legere, drf. Loyering, *f.*

Luck, *s.* Luckört, -er, *f.* (Plante), Skjoldbrager, Feberurt: *Scutellaria*.

Lucka, -or, *f.* Luge, Laage, Lem, Vindueskodde, Aabning, den Mangel ved en Række af flere Ting, at noget er borte, et Hul.

Lucker, (T. Locker), *adj.* løs, som let lader sig smulre, drf. Luckerhet, *f.*

Ludd, *m.* Laad, Dun. Luddtåtel, -tlar, *m.* laadent Græs, Holkegræs D., Fløjelsgræs N. *Holcus lanius*. Luddört, -er, *f.* Planteslægten: *Filago*.

Ludda, *v. a.* l. rue, opkradse. Ludda sig, *v. n.* l. blive laaden, uldet, trævlet, faa Dun.

Luddig, *adj.* bedækket med Uld eller Laad, krøllet, dunhaaget, lodden. Luddighet, *f.*

Luden, *adj.* (J. lodinn), laadden.

Ludenhet, *f.* Laaddenhed.

Luder, Ludder, *s. pl.* n. Aadsel, enhver skarpt lugtende Lokkemad for vilde Dyr, 2) Luder, Skjøge. Luderbössa, -or, *f.* en Indretning, hvorved et Skud gaar af ved løselig at træde paa, eller berøre en Snor eller Fjeder, Selvskud. Luderplats, -ar, *m.* Rakkerkule. Ludermärr, -ar, *f.* Skindmær, usel, meget maver Hest, 2) Luder, Skjøge.

Ludra, Luddra, *v. n.* l. lægge Aadsel ud, lægge Lokkemad for, lægge ud Aat N. drf. Ludrande, *n.* Ludring, *f.*

Luf, -var, *m.* (dagl. T.) Haarlug, Haar, 2) Luggen, få en i lufven, lugge N. Ligga i lufven paa hvarandra, komme i Haarene sammen el. paa hverandre, kives.

Luf, -var, *m.* Lufver, *n.* (foragteligt) et listigt, snu Menneske, en der skuler, Skurk. Lufaktig, *adj.* (dagl. T.) listig, snu.

Luffa, *v. n.* l. (dagl. T.) lunte, lunke, gaa i en Art Trav.

Luft, *m.* Luft. Luftart, -er, *m.* Gasart. Luftartad, *adj.* luftartet. Luftbläddra, -or, *f.* Luftblære. Luftdrag, *m.* Luftræk. Lufteld, -ar, *m.* Luftild. Luftfri, *adj.* lufttom. Luftgångar, *pl.* Trækrør. Lufthvirfvel, se Väderhvirfvel. Lufthål, *s. pl.* n. Lufthul. Luftkrets, -ar, *m.* Luftkreds. Luftkula, -or, *f.* Luftkugle. Luftmassa, *f.* Luftmasse. Luftmätare, *s. pl.* m. Luftmaaler. Luftmätning, *f.* Luftmaaling. Luftpelare, *s. pl.* m. Luftstøtte, den Del af Luften som trykker paa et vist Legeme, paa en vis given Flade). Luftpump, -ar, *m.* Luftpompe. Luftseglare, *s. pl.* m. Luftsejler. Luftsegling, -ar, *f.* Luftsejlads. Luftsken, *s. pl.* n. Luftskin. Luftskepp, *s. pl.* n. Luftskib. Luftskygg, *adj.* som

frygter Luften. Luftslott *s. pl. n.* Luftkastel. Luftspringare, *s. pl. m.* Luftspringer. Luftspräng, *s. pl. n.* Luftspring. Luftstrek, *n.* Luftstrog. Luftstrupe, -ar, *m.* Aanderøret i Halsen. Luftsyra, *f.* Kulsyre. Luftteeken, *s. pl. n.* Luftsyn, Meteor. Lufttät, *adj.* lufttæt. Luftväxling, -ar, *f.* Vejrskifte. Luftvåg, *f.* Luftbølge.

Lufva, -or, *f.* (dagl. T) Hue, Lue.

Lufva, *v. a.* 1 (dagl. T.) gribe, tage, rive i Haaret. Lufvas, *v. d.* rive hinanden i Haaret.

Lugg, -ar, *m.* Pandehaar, 2) Lu, det Laadne paa Klæde eller lignende Tøj, 2) d. s. s. Luggning. Se el. titta under lugg, skule.

Lugga, *v. a.* 1. rive, slide i Haaret, 2) (dagl. T.) plukke, rapse fra, snyde. Lugga upp d. s. s. Lugga. Han luggade mig på 100 Rdlr., han snød mig for 100 Rdlr. Luggas, *v. d.* se Lufvas, drf. Luggande, *n.* Luggning, -ar, *f.*

Luggig, *adj.* laadden.

Lugn, *adj.* rolig, stille, lun.

Lugn, *n.* Rolighed, Ro, Stilhed; Havblik.

Lugna, *v. a.* 1. stille, berolige, 2) *v. n.* stilles, sagtnes, lune. Det lugnar, Vejret luner.

Lugnsvall, *n.* Bølgernes lange, hule Gang efter en Storm.

Lugnvatten, *n.* stille Vand.

Lukt, *m.* Lugt. Luktflaska, -or, *f.* Lugteflaske, Hovedvandsflaske. Luktgräs, *n.* et Slags Plante: *Trifolium Melilotus.* Lukthandlare, *s. pl. m* En som handler med vellugtende Sager. Luktkruka, -or, *f.* Lugtekrukke. Luktlös, *adj.* som mangler Lugtesansen, 2) uden Lugt, drf. Luktlösa, *f.* Luktlöshet, *f.* Mangel paa Lugt. Luktnerf, -ver, *f.* Lugtnerve. Luktorgan, *m.* Lugteredskab. Luktpåse, -ar, *m.* Pose fyldt med vellugtende Sager. Luktvatten, *n.* lugtende Vand, Hovedvand. Luktverktyg, *s. pl. n.* Lugteredskab. Lukttörne, -n, *n.* et Slags Torn: *Rosa eglanteria.*

Lukta, *v. a. & n.* 1. lugte. L. -på, lugte paa. L. till, (dagl. T.) gjætte. Lukta upp, egentlig: spore Vildtet; figurl. udforske, komme efter Noget, snuse op.

Lulla, *v. a. & n.* 1. lulle. Lulla i sömn, lulla till sömns, lulle i Søvn.

Lummer, *m.* (Mos) Ulvefod: *Lycopodium.*

Lummig, *adj.* som breder sig vidt ud med Grene og er tæt dækket med Løv (om Træer) løvrig, løvtæt, drf. Lummighet f.

Lump, *m.* se Lumpor, Pjalter, Klude.

Lumpen, *adj.* lumpen, slet, nedrig. Lumpenhet, -er, *f.* Lumpenhed, Slethed, Nedrighed.

Lumpor, *pl.* Klude, Pjalter, Laser, Filler. Lumphandlare, *s. pl. m,* Lumpsamlare, *s. pl. m.* Kludesamler. Lumpsamlerska, -or, *f.* Kludesamlerske.

Luna, -er, *f.* Slags Baare.

Lund, -ar, *m.* Lund.

Lunga, -er, *f.* (J. Lunga), Lunge.

Lungböld, -er, *m.* Bollenskab i Lungen.

Lungflik, -läpp, -ar, *m.* Lungeflip.

Lungmos, *n.* Lungemos, Finker (en (Ret). Lungmossa, -or, *f* Lungemos D. Lungenæve N. *Lichen pulmonarius.*

Lungprof, *s. pl. n.* Lungeprøve, (Prøve som foretages med et dødt Barn, for at erfare, om det har levet efter Fødselen.)

Lungpulsåder, *f* Lungepulsaare.

Lungrot, *f.* (Plante) Stolt Hendrik, Algode, Hundetunge D. Vild-Spinat, Vild-Kaal N. *Chenopodium Bonus Henricus.*

Lungsiktig, *adj.* lungesottig, lungesyg. Lungsjuka, *f.* Lungesyge.

Lungeat, m. Lungefet, Lungetæring, Tæring. Lungäder, f. Lungeaare. Lungört, -or, f. Lungeurt: *Pulmonaria*.

Lungvät, adj. drivvaad.

Lunk, m. & n. Gang som om man tyd, halvt Skridt, hos en Hest, Passgang, Luntegang. Hålla lunken, udholde, vedblive.

Lunka, v. n. 1. lunte, lunke, drf. Lunkande, n.

Luns, -ar, m. et stort Stykke, 2) tykt, spært Menneske, Tykkert; Tolper, 3) Luntestikke for et Hjul. Lunsa, -or, f. et stort Stykke. 2) fedt, tykt, lasket Fruentimmer. Lunsig, adj. tyk, lasket, grov, ubehovlet, tolperagtig. Lunssticka, -or, f. (Landskabsord), Hjulpind, Luntestikke.

Lunta, -or, f. Lunte, 2) (dagl. Tal.) gammel, slet Bog, gammel Skrol, stor Mængde fuldskrevet Papir. Gamla luntor, gamle Skroller. Han har skrifvit stora luntor derom.

Luntbetäckare, s. pl, m. Luntehylster. Luntlås, s. pl. n. Luntelaas. Luntsamlare, s. pl. n. En som kjøber og samler gamle Skroller, drf. Luntsamling, -ar, f. Luntstake, -ar, m. Luntestok.

Luntsticka, for Lunssticka, se Luns.

Lupen, Lupit, Lupo, se Löpa.

Luppa, -or, f. (i Smeltehytterne) den smeltede Jærnmasse, ligesom den kommer ud af Ovnen, drf. Luppsmältning, f. Luppstål. n.

Lur, -ar, m. Taleror, Raaber. Lur.

Lur, -ar, m. (J. Lur, Dorskhed), Lur, Slummer, let og kort Søvn.

Lur, m. Lur, Luren, Baghold, f. E. stå på lur, staa paa Lur, lure. Ligga på lur, ligge i Baghold, passe paa.

Lura, v. a. & n. 1. belure, besnære, narre, føre bag Lyset, lure, 2) v. n. lure. Lura ut, udforske, komme efter, lokke ud af, luske ud af drf. Lurande, n.

Lura, v. n. 1. (J. lura, blunde) tage, faa sig en Lur, sove let, lure. L. af, sove ind.

Lurbössa, se Luderbössa.

Lurendräga, Lurendräja, v. n. &. a. 1. smugle, drive Snighandel. Lurendrägare, m. Snighandler, Smugler. Lurendrägarfartyg, s. pl. n. Smuglerskib. Lurendrägeri, n. Smugleri, Snighandel. Lurendrägerivara, -or, f. forbuden el. indsmuglet Vare, Kontraband.

Lurf, -var, m. (dagl. T.) for Lugg, Tofs, Tafs.

Lurfvig, adj. laaden, pjusket, uredt, sammenfiltret, drf. Lurfvighet, f.

Lurifax, -ar, m. snu, listigt Menneske.

Lurk, -ar, m. Tolper. Bondlurk, -ar, m. Slamp, Bondelurk N.

Lus, m. pl. Löss, Lus. Lusaktig, (hos Pobeln), sendrægtig, dosig. Lusfull, adj. fuld af Lus. Lusgräs m. Luslummer, m. Luselommer, Vippegras N. *Lycopodium Selago*. Lushund, -ar, m. (Skjeldsord). Lusangel. Luskam, -mar, m. Lusekam. Lussalfva, -or, f. Lusesalve. Lussjuka, f. Lusesyge.

Lusa, v. a. 1. luse, pille Utøj af, 2) v. n. nole, være sendrægtig, senfærdig. Lusa full, -ner, -ned, føre fuld med Lus.

Lusig, adj. (T. lausig), luset, fuld af Lus. 2) i højeste Grad fattig og foragtelig. 3) nølvorn, sendrægtig, doven.

Luska, v. a. 1. (J. luskra) lyske, pille Utøj af, rense for Utøj.

Lussi, Lusse, (dagl. T.) for Lucia, drf. Lussidag, Luciedag.

Lust, m, Lyst.

Lusta, f. Lustar, pl. sanselig Begjerlighed, Attraa, Lyster.

Lustbar, *adj.* lystelig, forlystende, lystig. **Lustbarhet**, -er, *f.* Lystighed, Forlystelse. **Lusteld**, -ar, *m.* Lystild, Glædesild, Fyrværkeri. **Lustfart**, -färd, -er, *m.* Lystfart, Lystrejse. **Lustfyrverkeri**, -er, *n.* Lystfyrværkeri. **Lustgård**, -ar, *m.* Lysthave. **Lusthus**, *s. pl. n.* Lysthus. **Lustig**, *adj.* lystig. **Lustighet**, -er, *f.* Lystighed. **Lustkula**, -or, *f.* Lystkugle, (Fyrværk.) **Lustläger**, *s. pl. n.* Lystlejr. **Lustpark**, -er, *m.* Lystskov. **Lustplats**, -er, *m.* Lystplads. **Lustresa**, -or, *f.* Lystrejse. **Lustslott**, *s. pl. n.* Lystslot. **Lustsjuka**, *f.* (mindre brugl.), (T. Lustseuche), Venerisk Syge, Fransoser. **Lustspel**, *s. pl. n.* Lystspil. **Lusträdgård**, -trägård, -ar, *m.* Lysthave, -trägårdsmästare, *s. pl. m.* Gartner ved en Lysthave.

Lut, *m.* (Z. Lut), Lud. **Lutaktig**, *adj.* ludagtig. **Lutaska**, *f.* Ludaske. **Luthalja**, -or, *f.* Lutsk, -ar, *m.* Ludballe. **Lutfisk**, *m.* Ludefisk. **Lutlägga**, *v. a.* 2. (-lägger, -lade, -lagt), lægge i Lud, lude. **Lutsalt**, *n.* Ludsalt.

Lut, *m.* Hæld, Skraaning f. E. stä på lut, staa paa Hæld, hælde.

Luta, *adv.* paa Hæld, ludende, krum, bøjet f. E. gå luta.

Luta, -or, *f.* Lut, (T. Laute), musikalsk Instrument). **Lutmakare**, *s. pl.* Lutmager. **Lutspelare**, *s. pl. m.* Lutspiller.

Luta, *v. a.* 1. lude, udblode i Lud, **Lutande**, *n.* Lutning, *f.* Ludning.

Luta, *v. a.* & *n.* 1. (Z. luta), bringe Noget i den Stilling, at det hælder, bøje, støtte til, hælde, 2) *v. n.* lude, hælde. L. -hufvudet, hælde med Hovedet. L. sig mot väggen, hælde sig til, læne sig mod Væggen. L. -sine hufvuden tillhopa, lægge sine Hoveder sammen. Luta en tunna, lægge en Tønde paa Hæld. Muren lutar, Muren hælder. Luta till undergång, hælde til Fald. **Lutande**, *n.* Lutning, *f.* Hælden, Luden.

Lutaktig, *m.* fl. se Lut.

Luten, *adj.* (till), tilbøjelig, oplagt, (dagl. T.)

Lutenist, -er, *m.* Lutspiller.

Lutera, *v. a.* 1. (Fr. luter), tilkitte. **Lutering**, *f.* Tilkitning.

Lutheran, -er, *m.* luthersk Mand, Kvinde. **Lutheranismen**, *m.* Luthers Lære.

Lutfisk, *m.* fl. se Lut.

Lutning, se Luta.

Lutspelare, *s. pl. m.* Lutspiller.

Lutter, *adj.* ren, pur, ublandet, lutter, bare.

Luttermästare, *s. pl. m.* En som luttrer, renser.

Luttra, *v. a.* 1. lutre, rense. **Luttrare**, *s. pl. m.* Lutrer, Renser. **Luttring**, *f.* Lutren, Lutring.

Luxa, *v. a.* 1. lure, narre, jukse N.

Ly, *v. n.* 2. 1. (dagl. T.) lytte.

Lya, -or, *f.* vilde Dyrs Opholdssted, Leje.

Lycka, *v. a.* 2. 2. lykke, (bruges næsten blot i *p. p.* se Lyckt), f. E. Jesus går genom lyckta dörrar.

Lycka, -or, *f.* Snor, Snare, Sløjfe, Lykke, Maske.

Lycka, -or, *f.* indhegnet Stykke Jord.

Lycka, *f.* (Z. Lucka), Lykke.

Lyckas, *v. d.* 1. (Z. luckas), lykkes!

Lycklig, *adj.* lykkelig.

Lyckligtvis, *adv.* lykkeligvis.

Lyckosam, **Lycksam**, *adj.* lykkelig, heldig brf. **Lyckosamt**, lyckosamliga, (bibl.) *adv.*

Lyckpotta, -or, *f.* Lykkepotte.

Lycksalig, *adj.* lyksalig. **Lycksalighet**, *f.* Lyksalighed.

Lyckskott, *s. pl. n.* Lykkeskud, Lykketræf, Slumpelykke.

Lyckaökare, *s. pl. m.* Lykkeridder, Lykkejæger.

Lyckt, *adj. v.* lukket, tilukket, f. Ex. inom lyckta dörrar. Lyckta fötter, Fødder forsynede med Svømmehud. Lyckt-fot, -fötter, *f.* Svømmefod.

Lycka, *v. a.* 1. ende, slutte. Lycka, *v. n.* Lycktas, *v. d.* endes, ophøre, sluttes.

Lyckigubbe, se Lyktgubbe.

Lyckträff, -ar, *m.* Lykketræf.

Lyckönska, *v. a.* 1. en till, ønske en til Lykke, lykkønske, gratulere. Lyckönskan, *f.* Lyckönskning, -ar, *f.* Lykønskning. Gratulasjon.

Lyda, *v. n.* 2. 1. lyde d. e, udtrykke sig, indeholde visse Ord, Udtryk, have til Indhold og Mening, så lydde hans ord, saaledes lode hans Ord, som orden lyda, som Ordene lyde.

Lyda, *v. a.* 2. *1.* (J. Hlyda), lyde, adlyde. Lyda till, under, høre, staa under.

Lydaktig, *adj.* lydig. Lydaktighet, *f.* Lydighed.

Lydbiskop, -par, *m.* en Biskop der staar under en Erkebisp el. anden Biskop.

Lydde, *imprf.* af Lyda.

Lyddes, *imprf.* af Lyss.

Lydelse, *f.* Indhold. Af följande lydelse, af følgende Indhold. Efter ordens lydelse, efter Bogstaven.

Lydig, *adj.* lydig.

Lydighet, *f.* Lydsnad, *m.* Lydighed.

Lydkyrka. -or, *f.* Annekskirke.

Lydkonung, -ar, *m.* Konge som staar under en anden Konge.

Lyfta, *v. a.* 2. 2. (J. lypta), løfte, hæve, oppebære. L. -ankar, lette Anker. L. -ur sadeln, løfte, lette af Sadelen. L. -på axlarna, trække paa Skuldrene, drf. Lyftande, *n.* n. Lyftning, -ar, *f.* Løften, Hæven.

Lyftarm, -ar, *m.* (i Mekanik), Hævearm.

Lyftning, se Lyfta.

Lykta, Lyktas, *v.* se Lycka, Lycktas.

Lykta, -or, *f*, Lygte. Lyktbärare, *s. pl. n.* Lygtebærer. Lyktgubbe, -ar, *m.* Lygtemand, Vejrlys. Lyktpåle, -ar, *m.* Lygtepæl. Lyktändare, *s. pl. m.* Lygtetænder, drf. Lyktändning, *f.*

Lymmel, -mlar, *m.* Lømmel. Lymmelaktig, *adj.*, bondeagtig, flyngelagtig, drf. Lymmelaktighet, *f.*

Lynga, -or, *f.* Kreds, Ring; lägga ett tåg i lynger, skyde et Tov op i en Ring.

Lynne, -n, *n.* Lune, Sindelag, Sindsbeskaffenhed, Art, Natur, (et Sprogs) Aand. Vara vid lynne, være i Lune, Humør. Det förekommer stundom i metalliskt lynne, det förekommer undertiden i Form af Metal.

Lynt, *adj.* bruges kun i Sammensæt. f. Ex. gladlynt, af muntert Lune.

Lyra, -or, *f*, Greb af en Bold i Luften, 2) dagl. T.) Tab, Skade; taga lyra, fange Bolden i Luften. 2) dagl. T.) lide Tab.

Lyra, -or, *f.* Lyre, Harpe. Lyraspelare, *s. pl. m* Liremand, Lirespiller.

Lyrbleck, -ar, *m.* et Slags Torsk: *Gadus Pallachius.*

Lysa, *v. a. & n.* 1. 2. lyse. lysa af, afslyse, lysa upp, lyse op. Lysa på, kungjøre, gjøre vitterligt, bekjendtgjøre. L. ut, kungjøre, 2) lyse for første Gang, aflyse. Lysare, *s. pl. m.* En som lyser drf. Lysande.

Lysblomster, *s. pl. n.* (Plante), Fredløs, Dueurt: *Lysimachia.*

Lyse. *n.* Lysstof.

Lyseld, -ar, *m.* Lygtemand. 2) Fyr.

Lysfluga, -or, *f.* Glansflue.

Lysing, -ar, *m.* Lygtemand, Vejrlys.

Lysmask, -ar, *m.* Ganthaasorm.

Lysna, Lysnad, se Ljusna, Ljusnad.

Lysning, -ar, *f.* Lys, Skin, Glans, 2) Lysning.

Lysner, *pl.* lysende Luftlegn, Jidmeteorer.

Lyss, (sammendraget af lydes), *v. d.* 2. *t.* lytte.

Lyssna, *v. n.* 1. (J. hlusta till, høre paa), lytte. Lyssnare, *s. pl. m.* Lytter, Lurer, drf. Lyssning, *f.*

Lys-spatt, *s.* (mineral.) Flusspat.

Lys-sten, -ar, *m.* fosforist, selvlysende Sten.

Lyst, -ar, *m.* (Plante), Pragtstjerne: *Lychnis.* Göklyst, se Gökblomster. Hasselyst: *Lychnis dioica.*

Lysta, *v. n.* & *imperf.* 1. 2. lyste. Jag lyster, el. Det lyster mig se, det lyster mig at se.

Lysten, *adj.* lysten. Lystenhet, *f.* Lysteuhed.

Lyster, *adj.* glinsende, glimrende. Lyster, *m.* Glans.

Lysta, se Lysta.

Lystmäte, -n, *s.* Mættelse, fuld Mætthed, f. E. ge en sitt lystmäte af något.

Lystnad, *m.* Lyst, Lystenhed, heftig Begierlighed.

Lystra, *v. n.* 3. lystre drf. Lystrande *n.* Lystring, *f.* Lystren.

Lystring, *m.* et Slags Silketøj.

Lyte, -n. *s.* (J. Lyti), Lyde. Lägga lack och lyte på, bagtale. Lytesbot, *m.* Mulkt som man idømmes for at have lemlæstet Nogen.

Lytt, *adj.* som har Lyde, Naturfejl, lemlæstet, vanfor.

Låck, *m. fl.* se Lock, *m. fl.*

Läcke, -ar, *m.* et Slags Insekt: *Phalangium.*

Läda, *v. n.* 1, & 2. 1. vid, (J. loda) klæbe, hænge ved, drf. Vidlädande, *n.* Vedhængen.

Läda, -or, *f.* Skrin, Kasse, Lade, Stuffe. Lädfack, *m.* Lædike. Lädmakare, *s. pl. m.* En som gjør Kasser eller Stuffer.

Läddes, *imperf.* af Läda.

Läf, *m. fl.* se Lof. *m. fl.*

Låg, *imperf.* af Ligga.

Låg, *adj.* (J. lägr,) lav; låg till växten, lav af Vækst.

Låga, -or, *f.* Låge, *m.* Lue, Flamme, 2) Vindfæld.

Låga, *v. n.* 1. lue, blusse.

Lågbent, *adj.* som har korte Ben, lavbenet.

Låghalt, *adj.* lam i Hofterne.

Låghet, *f.* Lavhed; Nedrighed.

Lågländ, Lågländt, *adj.* som ligger lavt, har lav Beliggenhed, lavtliggende.

Lågmält, *adj.* som har lavt Mæle, ingen stærk Røst, lavmælet.

Lågstammig, *adj.* lavstammet.

Lågtänkt, *adj.* som tænker lavt.

Lågväxt, *adj.* lav af Vækst.

Lån, *s. pl. n.* (J. Lán), Laan. Långifvare, *s. pl. m.* som laaner Andre, Udlaaner. Låntaga, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -tagit), laane af Andre. Låntagare, *s. pl. m.* Laantager.

Låna, *v. a.* 1. el. 2. 2. laane. Lånande, *n.* Laanen. Lånare, *s. pl. m.* Laaner.

Lång, *adj.* längre, längst, (J. langr), lang. lång till växten, høj af Vækst, på långt när, langt fra. på långt håll, i lang Fraastand. längt för detta, for længesiden.

Långa, -or, *f.* et Slags Torsk, Langé. *Gadus Molva.*

Långarmad, *adj.* langarmet.

Långbent, *adj.* langbenet.

Långbladig, *adj.* langbladet.

Långboll, *m.* Langbold, (et Slags Leg).

Långbolster, *s. pl. n.* lang Pude, Underdyne.

Långbyxor, *pl.* lange, vide Benklæder. Langbukser N.

Långbänk, *m.* Draga ut på långbänken, trække i Langdrag, forhale. Komma på långbänken, gaa i Langdrag.

Långbåxor, *pl.* se Långbyxor.
Långdans, -ar, *m.* Langdans.
Långdragen, *adj.* langtrukken.
Långdyna, -or, *f.* Dyne.
Långfloka, -or, *f.* lang Lomme.
Långfinger, *s. pl. n.* Mellemfinger, 3) Tyv.
Långfingrad, *adj.* langfingret, tyvagtig.
Långfredag, *m.* Langfredag.
Långgrund, *adj.* langgrund.
Långhalm, *m.* Langhalm.
Långhals, -ar, *m.* (et Insekt). *Attelabus.*
Långhalsduk, -ar, *m.* Langt Halstorklæde, som bruges ovenpaa Vesten i Sorg.
Långhalsig, -halsad, *adj.* langhalset.
Långhårig, *adj.* langhaaret, drf. Långhårighet, *f.*
Långhänd, *adj.* langhændet.
Långkork, *m.* Langkork, (fin Rodvin).
Långkärra, -or. *f.* lang Kjærre.
Långlagd, *adj.* langagtig.
Långledas, Långleds, *v. d.* kjede sig, kjedes ved.
Långlifvad, *adj.* længelevende, langlivet.
Långlig, *adj.* lang, langagtig, langvarig f. E. i långliga tider, i langsommelig Tid.
Långmodig, *adj.* langmodig. Långmodighet, *f.* Langmodighed.
Långnäbbig, *adj.* langnæbbet.
Långnäsig, *adj.* langnæset.
Långpolska, -or, *f.* et Slags Polskdans.
Långgraggig, *adj.* langragget.
Långrandig, *adj.* langstribet.
Långref, *m.* Langvod.
Långresa, *f.* Langreise.
Långrund, *adj.* langagtig rund, oval.
Långs, se Längs.
Långsam, *adj.* langsom, langvarig, kjedsommelig. Långsamhet, *f.* Langsomhed, Langvarighed, Kjedsommelighed.
Långsida, *f.* Langside, efter långsidan, langsmed.
Långsint, *adj.* som længe husker, bærer Nag, langsint N.
Långskankig, *adj.* (dagl. T.) langbenet.
Långskepps, *adv.* langskibs.
Långskäggig, *adj.* som har langt Skjæg.
Långslutt, *adj.* som gaar skraa ned, langsint N.
Långsträckt, *adj.* langstrakt.
Långsvansig, *adj.* langhalet.
Långsynt, *adj.* langsynet.
Långsåg, -ar, *m.* Langsaug.
Långtobak, *m.* Rulletobak.
Långtrådig, *adj.* langtrevlet, langtraadet, drf. Långtrådighet, *f.*
Långvagn, *m.* Langvogn.
Långvarig, *adj.* langvarig, drf. Långvarighet, *f.* Langvarighed.
Långväga, *adj.* & *adv.* langveis.
Långväntan, *f.* (dagl. T.) lang Vænten.
Långörig, -örad, *adj.* langøret, slukøret.
Låntagare, *s. pl. m.* Laantager.
Lår, -ar, *m.* stor Kasse, Binge.
Lår, *s. pl. n.* Laar. Lårben, *s. pl. n.* Lårpipa, -or, *f.* Laarben. Lårbetäckning, -ar, *f.* Laarskinne. Lårbrott, *s. pl. n.* Laarbrud. Lårfistel, -stlar, *m.* Laarfistel. Lårfoder, *s. pl. n.* Underbukser, Bukselaar. Lårstek, -ar, *m.* Lårstykke, -n, *n.* Laarstykke, Bagfjerding. Lårreck, *s. pl. n.* Laarkrig, Lyske.
Lås, *s. pl. n.* (J. Lås), Laas, Låsbleck, *n.* Laasblik. Låsfjäder, -drar, *m.* Laasefjeder. Låsgång, -ar, *m.* Laasgang. Låskista, -or, *f.* Laaskiste. Låskolf, -var, *m.* Låsrigel, -glar, *m.* Låsten, -ar, *m.* Laasrigel, Laaskolb. Lås-pung, -ar, *m.* Laasepung. Låsskruf, -var, *m.* Laaseskrue. Lås-smed, -er, *m.* Laasesmed. Låsspik, -ar, *m.* Laasespiger.

Låna, se Lätta.

Låt, m. Lyd, Laat N.

Låta, v. n. 3. (låter, lät, lätit,) lyde, klinge. Låta illa på någon, sjælde Ont ud.

Låta, v. a. 3. (låter, lät, lätit), (J. låta), lade. L. -af, lade af, ophøre, overlade, sælge. L. -låder, aarelade. Låta sitt lif, lade sit Liv. Låta sitt vatten, lade sit Vand. Låta igen, lukke, f. E. låt igen dörren. Låta upp, lukke op, drf. Låtande, n. Lyden.

Låtsa, v. n. 1. lade som, give sig Anseelse af, anstille sig. L. -vara ond, lade som man var Vred.

Lä, n. Læ. Läsegel, s. pl. n. Læsejl. Läsida, f. Lævart, m. Læside.

Läck, adj. læk.

Läck, n. Läcka, -er, f. Læk, Sprække, Aabning. Läcka, v. n. 2. 3 lække.

Läckage, f. (Holl. Leckagie), Lækkas.

Läcker, adj. lækker, fræsen, nydelig, udvalgt. Läckerbit, -ar, m. Lækkerbidken. Läckerhet, f. Lækkerhed, Delikatesse. Läckermunn, -ar, m. Läckertand, m. Lækkermund.

Läder, n. Læder. Läderarbetare, s. pl. m. Læderarbejder. Läderarbete, -n, n. Læderarbeide. Läderberedare, s. pl. m. Læderbereder. Läderhandlare, s. pl. m. Læderhandler. Läderlapp, -ar, m. lidet Stykke Læder, Læderbid, 2) Flagermus. Läderremsa, -or, f. Læderstrimmel. Läderämbar, s. pl. m. Læderspand.

Läding, se Ledung.

Läfsa, se Läsa.

Läge, -n, n. (J. Leg), Leje, Beliggenhed, Stilling. Fiskläge, Fiskerleje.

Lägel, -glar, m. (T. Lägel), Vimpel.

Lägenhet, -er, m. (T. Gelegenheit), Lejlighed, Formue, Omstændigheder, 2) Tjeneste, f. E. den pigan har fått en god lägenhet, 3), Gaard paa Landet. Han arrenderar en liten lägenhet på landet, 4) Præstekald, 5) Herlighed, f. E. den egendomen har många goda lägenheter.

Läger, s. pl. n. Sted hvor man ligger, Leje, 2) Lejr. Bryta upp lägret, bryde op med Lejren, sticka ut läger, afstikke en Lejr.

Lägersman, -män, m. En som besvangrer, Besvangrer.

Lägersmål, s. pl. n. Lejermaal.

Lägerstad, -städer, m. Lägerställd, -n, n. Leje, Lejested, Gravsted.

Lägervall, m. Brakland, 2) Forfald, Aftagelse, Lejervold, råka i lägervall, forfalde, aftage.

Lägg, -ar, m. Læg; Knude.

Lägga, v. a. (lägger, lade, lagt), (J. leggia), lægge. Lägga tillbygga, tilbagelægge. L. af, aflægge. L. i veck, lægge i Folder. Lägga igen en bok, lukke en Bog. Lägga igen en åker, lade en Ager ligge brak. Lägga in frukt, lægge ned Frugt, sylte. Lägga ihop, lægge sammen, lægge op, svare sammen. Lägga in att bli borgare, gjøre Ansøgning om at blive Borger. Lägga ned, lægge ned, lade fare, opgive. Lägga ned gevär, strække Gevær. Lägga å lönn, skjule. Lägga sig ut för, indlægge Forbøn for. Lägga sig ombord med, lägga sig in med, gipe sig i Kast med, nøje sig med, binde sig med. Lägga för sig, lægge for ved sig, tage for sig. Lägga sig vinning om, lægge Vind paa, bestræbe sig paa. Lägga sig emellan, lægge sig imellem. Lägga sig på, lægge sig efter. Lägga flit vid, anvende Flid paa. Lägga upp, lægge op, krølle, kruse (Haar). Lägga ut, lægge ud. Lägga hand vid, lægge Haand paa drf. Läggande, n. Läggning, f. Liggen. Lægning.

Läggare, *s. pl.* m. En som lægger, 2) Redskab til at lægge Guldblade paa med.
Läggnät, *s. pl.* n. Sænkevod.
Läglig, *adj.* beleilig, bekvem. Läglighet, *f.* Leilighed, Bekvemhed.
Lägra, *v. a.* 1. beligge, besvangre, gjøre frugtsommelig drf. Lägrande n.
Lägra sig, *v. n.* 1. lejre sig drf. Lägrande, n. Lägra, *v. n.* slaa Lejr.
Lägre, *komper.* lavere af Låg.
Lägre, -n, n. (Bibl.) Leie, Seng.
Lägst, *superl.* lavest af Låg.
Läka, *v. n.* 2. 2. lække, flyde drf. Läkande, n. Läkning, *f.* Lækning.
Läka, *v. a.* 2. 3. læge, helbrede, hele. Läkas, læges, helbredes, heles, drf. Läkande, n, Läkning, *f.* Lægning, Helbredelse, Heleu.
Läkare, *s. pl.* m. (J. Läknari), Læge. Läkarearfvede, -n, n. Lægehonorar. Läkarebevis, *s. pl.* n. Lægeattest. Läkargrund, -er, m. medisinsk Grund. Läkarekonst, n. Lægekunst, Läkarelön, -er, *f.* Lægehonorar. Läkareyrke, n. Lægevidenskab. Läkarevård, m. Lægetilsyn.
Läkbar, läkelig, *adj.* som kan læges, lægelig.
Läkedom, Läkdom, m. Lægedom.
Läkedomskraft, m. Läkekraft, m. Lægekraft.
Läkkött, n. Ha godt läkkött, Grohold N.
Läkemedel, Läkmedel, *s. pl.* n. Lægemiddel.
Läkplåster, *s. pl.* n. Lægeplaster.
Läktunga, Läktunga, -or, *f.* (Planta), Slangetunge: *Ophioglossum vulgatum.*
Läkning, se Läka.
Läkört, -er, *f.* Lægeurt, Lægeplante, 2) Sanekel: *Sanicula.*
Läkt, -ar, m. Lækte, -n, n. Lægte, tynd Stage. Läktspik, -ar, m. Lægtespiger.
Läktare, *s. pl.* m. Pulpitur, Galleri.
Lämm, -ar, m. (Landskabsord), for Lamm.
Lämna, se lemna.
Lämpa, *f.* Lempe, Maadehold. Lämpor, *pl.* (dagl. T.) behagelig Maade at opføre sig, skikke sig paa.
Lämpa, *v.* 1. lempe, anvende, hentyde. Detta kan ej lämpas på honom, dette kan ej anvendes paa ham, drf. Lämpande, n.
Lämplig, *adj.* Lämpligen, *adv.* med Lempe, passende, anvendelig, drf. Lämplighet, *f.*
Lämpning, se Tillämpning.
Län, *s. pl.* n. Len, 2) d. s. s. Landshöfdingedöme, 3) Laan. Länbenämnen, *adj.* som har et Len i Bestddelse. Länbref, *s. pl.* n. Lensbrev. Länföljd, m. Lensfølge. Länegods, n. Lensgods. Länsherre, -ar, m. Lensherre. Länsman, -män, m. Lensmand, Sognefoged D. Länindelning, *f.* Lensvæsen, 2) Laanehus. Länsplikt, -er, m. Lenspligt, drf. Länpliktig, *adj.* lenspligtig. Länsrätt, m. Lensret. Läntagare, *s. pl.* m. Lentager.
Låna, *v. a.* 1. se låna.
Låna sig, *v. r.* 1. paa. lene, slutte sig til.
Länd, Ländt, *adj.* bruges kun i Sammsæt. f. E. Högländt, Lägländt.
Länd, -er, m. Lænd. *Lumbus.* Ländben, *s. pl.* n. Hofteben. *Os coxae.* Ländbrott, *s. pl.* n. Lændebrud. Ländbruten, Ländlam, *adj.* lændebrudt, hoftebrudden, lændelam. Ländbryg, *adj.* drøj over Lænderne. Ländknota, -or, *f.* Lændhvirvel.
Ländvärk, m. Lændeværk. Ländåder, *f.* Lændeaare.
Ländа, *v. n.* 2. 1. tjene, geraade f. E. lända till efterrättelse, lända till beröm, 2) d. s. s. anlända.
Länder, *pl.* af Land.
Länderi, -er, n. Avlsgaard, Mejeri.

Ländig, *adj.* pløjelig, som kan dyrkes, drf. Ländighet, *f.*
Länebank, -ar, *m.* Laanebank.
Länesats, -er, *m.* Hjælpesætning.
Länga, -or, *f.* den Strækning af en Gaards Bygninger der ligge i lige Linje, Længe. 2) Tougstrop til at ophidse Varer i.
Länga ut, *v. a.* 2. 1. (dagl. T.) forlænge, udstrække.
Längd, -er, *m.* Længde. 2) Fortegnelse, Rulle, Liste, Række.
Längmått. *s. pl. n.* Længdemaal.
Längmätning, -ar, *f.* Længdemaaling.
Länge, *adv.* længe. Länge sedan, længesiden. Från längesedan, fra lang Tid tilbage.
Längods, m. fl. se Län.
Längre, *komp.* længere.
Längs, Längs. *adv.* -efter, -utmed, -vid, langsad, langsmed. Längs igenom skogen, lige gjennem Skoven.
Längst, *adj. &. adv. superl.* længst. L. för detta, for saare længesiden.
Längta, *v. n.* 1. længes. Längtan, *f.* Længsel. Längtans-värd, *adj.* ønskværdig.
Länk, -ar, *m.* Lænke, Led. Länkkula, -or, *f.* Lænkekugle.
Länka. *v. a.* 1. lænke, føje. Länka sig efter, føje sig efter, drf. Länkning, *f.*
Länke, *n.* (Plante), Radelov. *Asplenium.*
Läns, *adj.* læns. Läns på pengar, læns for Penge.
Länsa, *v. a.* 1. lænse, drf. Länsning, -ar, *f.*
Länsman, män el. männer, *m.* Lensmand.
Länstol, -ar, *m.* Læneſtol.
Läpp, -ar, *m.* Læbe. Hängläpp, tyk Underlæbe, drf. hängläppig, *adj.* Det faller på läppen, det smager godt; han liker det.
Läppgäld, *m.* Pengestraf for Ukvemsord.
Läppja, *v. n*, 1. (A. S. læpian), slikke, smage paa.
Lär, el. Lärer, *v. impers.* (et Verb. som tilkjendegiver en Sandsynlighed), f. E. Jag lär vänta fåfängt, jeg venter formodentlig forgjæves. Jag lär aldrig få se dig mera, jeg faar formodentlig ikke se dig mere. Det lär ej ske, det vil vel ikke ske. Ni lär tro, De tror maaske.
Lära, -or, *f.* Lære.
Lära, *v. a. & r.* 2. 1. (T. lära), lære. lära skrifva, lære at skrive, lära ut, staa sine Læreaar, udtjene som Læredreng.
Läraktig, *adj.* lærenem, lærvillig. Läraktighet, *f.* Lærvilligheb, Nemheb.
Lärare, *s. pl. m.* Lærer. Lärarinna, -or, *f.* Lærerinde.
Lärbref, *s. pl. n.* Lærebrev.
Lärdom, -ar, *m.* Lærdom.
Lärdomsgren, -ar, *m.* Lærdomsfag. Lärdomsväg, *m.* med Hensyn til Lærdom, Lærdomsvej. Lärdomsidkare, *s. pl. m.* Videnskabsdyrker, Videnskabsmand. Lærd. Lärdomsprof, *s. pl. n.* Prøve paa Lærdom. Lärdomsyrke, -n, *n.* litterær Beskjæftigelse, Arbejde, Lærdomsfag.
Lärft, -er, *m.* (T. Lereft), Lærred. Lärfts-bod, -ar, *m.* Lærredsbod. Lärftshandel, *m.* Lærredshandel. Lärftskram, *n.* Lærredskram. Lärftskrämare, *s. pl, m.* Lærredskræmmer.
Lärgirig, *adj.* lærelysten, videbegjærlig. Lärgirighet, *f.* Videbegjærlighed.
Lärgosse, -ar, *m.* Læredreng, Læregut.
Lärjunge, -or, *m.* Lærling, Disipel.
Lärka, -or, *f.* Lærke.

Lågloста, Rugsvimling N. *Bromus secatinus*. Taklosta, Taghejre: *B. tectorum*.

Lots, -ar, *m.* Lods.

Lotsa, *v. a.* l. lodse, drf. Lotsning, -ar, *f.*

Lotspenningar, *pl.* Lodspenge, Lodshyre.

Lott, -er, *m.* (A. S. Hlat, Z. Hlutr), Lod, (Part, Andel, Skjæbne). Kasta lott, kaste Lod, Draga lott, trække Lod.

Lotta bort, *v. a.* l. lade kaste Lod om, forspille.

Lotta, *v. n.* l. kaste Lod om.

Lottare, *s. pl.* m. En som inddeler Lodder.

Lottkastning, *f.* Lodkastning.

Lottkula, -or, *f.* Valgkugle.

Lottlös, *adj.* som ingen Lod faar, lodløs (*exsors*).

Lottning, *f.* Lodkastning.

Lottsedel, -dlar, *m.* Lodseddel, Lotteriseddel.

Loyera, *v. a.* l. blande Metaller, legere, drf. Loyering, *f.*

Luck, *n.* Luckört, -er, *f.* (Plante), Skjolddrager, Feberurt: *Scutellaria*.

Lucka, -or, *f.* Luge, Laage, Lem, Vindueskodde, Aabning, den Mangel ved en Række af flere Ting, at noget er borte, et Hul.

Lucker, (E. Locker), *adj.* løs, som let lader sig smulre, drf. Luckerhet, *f.*

Ludd, *m.* Laad, Dun. Luddtåtel, -tlar, *m.* laadent Græs, Holkegræs D., Fløjelsgræs N. *Holcus lanius*. Luddört, -er, *f.* Planteslægten: *Filago*.

Ludda, *v. a.* l. rue, opkradse. Ludda sig, *v. n.* l. blive laaden, uldet, trævlet, faa Dun.

Luddig, *adj.* bedækket med Uld eller Laad, krøllet, dunhaaget, lodden. Luddighet, *f.*

Luden, *adj.* (Z. lodinn), laadden.

Ludenhet, *f.* Laaddenhed.

Luder, Ludder, *s. pl. n.* Aadsel, enhver skarpt lugtende Lokkemad for vilde Dyr, 2) Luder, Skjøge. Luderbössa, -or, *f.* en Indretning, hvorved et Skud gaar af ved løselig at træde paa, eller berøre en Snor eller Fjeder, Selvskud. Luderplats, -ar, *m.* Rakkerkule. Ludermärr, -ar, *f.* Skindmær, usæl, meget mager Hest, 2) Luder, Skjøge.

Ludra, Luddra, *v. n.* l. lægge Aadsel ud, lægge Lokkemad for, lægge ud Aat N. drf. Ludrande, *n.* Ludring, *f.*

Luf, -var, *m.* (dagl. T.) Haarlug, Haar, 2) Luggen, få en i lufven, lugge N. Ligga i lufven paa hvarandra, komme i Haarene sammen el. paa hverandre, kives.

Luf, -var, *m.* Lufver, *n.* (foragteligt) et listigt, snu Menneske, en der skuler, Skurk. Lufaktig, *adj.* (dagl. T.) listig, snu.

Luffa, *v. n.* l. (dagl. T.) lunte, lunke, gaa i en Art Trav.

Luft, *m.* Luft. Luftart, -er, *m.* Gasart. Luftartad, *adj.* luftartet. Luftbläddra, -or, *f.* Luftblære. Luftdrag, *m.* Lufttræk. Lufteld, -ar, *m.* Luftild. Luftfri, *adj.* lufttom. Luftgångar, *pl.* Trækrør. Lufthvirfvel, se Väderhvirfvel. Lufthål, *s. pl. n.* Lufthul. Luftkrets, -ar, *m.* Luftkreds. Luftkula, -or, *f.* Luftkugle. Luftmassa, *f.* Luftmasse. Luftmätare, *s. pl. m.* Luftmaaler. Luftmätning, *f.* Luftmaaling. Luftpelare, *s. pl. m.* Luftstøtte, den Del af Luften som trykker paa et vist Legeme, paa en vis given Flade). Luftpump, -ar, *m.* Luftpompe. Luftseglare, *s. pl. m.* Luftsejler. Luftsegling, -ar, *f.* Luftsejlads. Luftsken, *s. pl. n.* Luftskin. Luftskepp, *s. pl. n.* Luftskib. Luftskygg, *adj.* som

frygter Lusten. Luftslott *s. pl. n.* Luftkastel. Luftspringare, *s. pl. m.* Luftspringer. Luftsprång, *s. pl. n.* Luftspring. Luftstrek, *n.* Luftstrog. Luftstrupe, -ar, *m.* Manderoret i Halsen. Luftsyra, *f.* Kulsyre. Luftteoken, *s. pl. n.* Luftsyn, Meteor. Lufttät, *adj.* lufttæt. Luftväxling, -ar, *f.* Vexlskifte. Luftväg, *f.* Luftbolge.

Lufva, -or, *f.* (dagl. T) Hue, Lue.

Lufva, *v. a.* 1 (dagl. T.) gribe, tage, rive i Haaret. Lufvas, *v. d.* rive hinanden i Haaret.

Lugg, -ar, *m.* Pandehaar, 2) Lu, det Laadne paa Klæde eller lignende Tøi, 2) d. s. s. Luggning. Se ef. titta under lugg, skule.

Lugga, *v. a.* 1. rive, slide i Haaret, 2) (dagl.T.) plukke, rapse fra, snyde. Lugga upp d.s.s. Lugga. Han luggade mig på 100 Rdlr., han snød mig for 100 Rdlr. Luggas, *v. d.* se Lufvas, drf. Luggande, *n.* Luggning, -ar, *f.*

Luggig, *adj.* laadden.

Lugn, *adj.* rolig, stille, lun.

Lugn, *n.* Rolighed, Ro, Stilhed; Davblik.

Lugna, *v. a.* 1. stille, berolige, 2) *v. n.* stilles, sagtnes, lune. Det lugnar, Vejret lumer.

Lugnsvall, *s.* Bolgernes lange, hule Gang efter en Storm.

Lugnvatten, *n.* stille Vand.

Lukt, *m.* Lugt. Luktflaska, -or, *f.* Lugteflaske, Hovedvandsflaske. Luktgräs, *n.* et Slags Plante: *Trifolium Melilotus.* Luktkandlare, *s. pl. m* En som handler med vellugtende Sager. Luktkruka, -or, *f.* Lugtekrukke. Luktlös, *adj.* som mangler Lugtesansen, 2) uden Lugt, drf. Luktlösa, *f.* Luktlöshet, *f.* Mangel paa Lugt. Luktnerf, -ver, *f.* Lugtnerve. Luktorgan, *m.* Lugteredskab. Luktpåse, -ar, *m.* Pose fyldt med vellugtende Sager. Luktvatten, *n.* lugtende Vand, Hovedvand. Luktverktyg, *s. pl. n.* Lugteredskab. Luktörne, -n, *n.* et Slags Torn: *Rosa eglanteria.*

Lukta, *v. a. & n.* l. lugte. L. -på, lugte paa. L. till, (dagl. T.) gjætte. Lukta upp, egentlig: spore Vildtet; figurl. udforske, komme efter Noget, snuse op.

Lulla, *v. a. & n.* l. lulle. Lulla i sömn, lulla till sömns, lulle i Søvn.

Lummer, *m.* (Mos) Ulvefod: *Lycopodium.*

Lummig, *adj.* som breder sig vidt ud med Grene og er tæt dækket med Løv (om Træer) lovrig, lovtæt, drf. Lummighet *f.*

Lump, *m.* se Lumpor, Pjalter, Klude.

Lumpen, *adj.* lumpen, slet, nedrig. Lumpenhet, -er, *f.* Lumpenhed, Slethed, Nedrighed.

Lumpor, *pl.* Klude, Pjalter, Laser, Filler. Lumphandlare, *s. pl. m,* Lumpsamlare, *s. pl. m.* Kludesamler. Lumpsamlerska, -or. *f.* Kludesamlerske.

Luna, -or, *f.* Slags Baare.

Lund, -ar, *m.* Lund.

Lunga, -or, *f.* (S. Lunga), Lunge.

Lungböld, -er, *m.* Bollenskab i Lungen.

Lungflik, -läpp, -ar, *m.* Lungeflig.

Lungmos, *n.* Lungemos, Pimker (en (Ret). Lungmossa, -or, *f* Lungemos D. Lungenæve N. *Lichen pulmonarius.*

Lungprof, *s. pl. n.* Lungeprøve, (Prøve som foretages med et dødt Barn, for at erfare, om det har levet efter Fødselen.)

Lungpulsåder, *f* Lungepulsaare.

Lungrot, *f.* (Plante) Stolt Hendrik, Algode, Hundetunge D. Vild-Spinat, Vild-Kaal N. *Chenopodium Bonus Henricus.*

Lungsiktig, *adj.* lungesottig, lungesyg. Lungsjuka, *f.* Lungesyge.

Lungsot, *n.* Lungefot, Lungetæring, Tæring. Lungsäder, *f.* Lungeaare. Lungört, -er, *f.* Lungeurt: *Pulmonaria.*

Lungvät, *adj.* drivvaad.

Lunk, *m.* & *n.* Gang som om man løb, halvt Skridt, hos en Hest, Pacgang, Luntegang. Hälla lunken, udholde, vedblive.

Lunka, *v. n.* l. lønte, lunke, drf. Lunkande, *n.*

Lunn, -ar, *m.* et stort Stykke, 2) tykt, svært Renneske, Tykkert; Tolper, 3) Luntestikke for et Hjul. Lunsa, -or, *f.* et stort Stykke. 2) fedt, tykt, laset Fruentimmer. Lunsig, *adj.* tyk, laket, grov, ubehovlet, tolperagtig. Lunsticka, -or, *f.* (Landskabsord), Hjulpind, Luntestikke.

Lunta, -or, *f.* Lunte, 2) (dagl. Tal.) gammel, slet Bog, gammel Skrot, stor Mængde fuldskrevet Papir. Gamla luntor, gamle Skroller. Han har skrifvit stora luntor derom.

Luntbetäckare, *s. pl. m.* Luntehylster. Luntlås, *s. pl. n.* Luntelaas. Luntsamlare, *s. pl. m.* En som kjøber og samler gamle Skroller, drf. Luntsamling, -ar, *f.* Luntstake, -ar, *m.* Luntestok.

Luntsticka, for Lunsticka, se Luns.

Lupen, Lupit, Lupo, se Löpa.

Luppa, -or, *f.* (i Smeltehytterne) den smeltede Jærnmasse, ligesom den kommer ud af Ovnen, drf. Luppsmältning, *f.* Luppstål, *n.*

Lur, -ar, *m.* Taleror, Raaber. Lur.

Lur, -ar, *m.* (J. Lur, Dorskhed), Lur, Slummer, let og kort Søvn.

Lur, *m.* Lur, Luren, Baghold, f. E. stå på lur, staa paa Lur, lure. Ligga på lur, ligge i Baghold, passe paa.

Lura, *v. a.* & *n.* l. bekure, besnære, narre, føre bag Lyset, lure, 2) *v. n.* lure. Lura ut, udforske, komme efter, lokke ud af, lusse ud af drf. Lurande, *n.*

Lurs, *v. n.* l. (J. lura, blunde) tage, faa sig en Lur, sove let, lure. L. af, sove ind.

Lurbössa, se Luderbössa.

Lurendräga, Lurendräja, *v. n.* & *a.* l. smugle, drive Snighandel. Lurendrägare, *m.* Snighandler, Smugler. Lurendrägarfartyg, *s. pl. n.* Smuglerskib. Lurendrägeri, *n.* Smugleri, Snighandel. Lurendrägerivara, -or, *f.* forbuden el. indsmuglet Vare, Kontraband.

Lurf, -var, *m.* (dagl. T.) for Lugg, Tofs, Tafs.

Lurfvig, *adj.* laaden, pjusket, uredt, sammenfiltret, drf. Lurfvighet, *f.*

Lurifax, -ar, *m.* snu, listigt Renneske.

Lurk, -ar, *m.* Tolper. Bondlurk, -ar, *m.* Slamp, Bondelurk N.

Lus, *m. pl.* Löss, Luf. Lusaktig, (hos Pobein), sendrægtig, doskg. Lusfull, *adj.* fuld af Lus. Lusgräs *n.* Luslummer, *m.* Luselommer, Pippegræs N. *Lycopodium Selago.* Lushund, -ar, *m.* (Skjeldsord). Lusangel. Luskam, -mar, *m.* Lusekam. Lussalfva, -or, *f.* Lusesalve. Lussjuka, *f.* Lusesyge.

Lusa, *v. a.* l. luse, pille Utøj af, 2) *v. n.* nøle, være sendrægtig, senfærdig. Lusa full, -ner, -ned, føre fuld med Lus.

Lusig, *adj.* (T. lausig), luset, fuld af Lus. 2) i høieste Grad fattig og foragtelig. 3) nølvorn, sendrægtig, doven.

Luska, *v. a.* l. (J. luskra) lyste, pille Utøj af, rense for Utøj.

Lussi, Lusse, (dagl. T.) for Lucia, drf. Lussidag, Luciedag.

Lust, *m*, Lyst.

Lusta, *f.* Lustar, *pl.* sanselig Begjerlighed, Attraa, Lyster.

Lustbar, *adj.* lystelig, forlystende, lystig.
Lustbarhet, -er, *f.* Lystighed, Forlystelse.
Lusteld, -ar, *m.* Lystild, Glædesild, Fyrværkeri.
Lustfart, -färd, -er, *m.* Lystfart, Lystrejse.
Lustfyrverkeri, -er, *n.* Lystfyrværkeri.
Lustgård, -ar, *m.* Lysthave.
Lusthus, *s. pl. n.* Lysthus.
Lustig, *adj.* lystig. **Lustighet**, -er, *f.* Lystighed.
Lustkula, -or, *f.* Lystkugle, (Fyrværk.)
Lustläger, *s. pl. n.* Lystlejr.
Lustpark, -er, *m.* Lystskov.
Lustplats, -er, *m.* Lystplads.
Lustresa, -or, *f.* Lystrejse.
Lustslott, *s. pl. n.* Lystslot.
Lustsjuka, *f.* (mindre brugl.), (T. Lustseuche), Venerisk Syge, Fransoser. **Lustspel**, *s. pl. n.* Lystspil.
Lustträdgård, -trägård, -ar, *m.* Lysthave, -trägårdsmästare, *s. pl. m.* Gartner ved en Lysthave.
Lut, *m.* (J. Lut), Lud. **Lutaktig**, *adj.* ludagtig. **Lutaska**, *f.* Ludaske. **Lutbalja**, -or, *f.* Lutsä, -ar, *m.* Ludballe. **Lutfisk**, *m.* Ludefisk. **Lutlägga**, *v. a.* 2. (-lägger, -lade, -lagt), lægge i Lud, lude. **Lutsalt**, *n.* Ludsalt.
Lut, *m.* Hæld, Skraaning f. E. stå på lut, staa paa Hæld, hælde.
Luta, *adv.* paa Hæld, ludende, krum, bøjet f. E. gå luta.
Luta, -or, *f.* Lut, (T. Laute), musikalsk Instrument). **Lutmakare**, *s. pl.* Lutmager. **Lutspelare**, *s. pl. m.* Lutspiller.
Luta, *v. a.* 1. lude, udblode i Lud, **Lutande**, *n.* Lutning, *f.* Ludning.
Luta, *v. a.* & *n.* 1. (J. luta), bringe Noget i den Stilling, at det hælder, bøje, stotte til, hælde, 2) *v. n.* lude, hælde. L. -hufvudet, hælde med Hovedet. L. sig mot väggen, hælde sig til, læne sig mod Væggen. L. -sine hufvuden tillhopa, lægge sine Hoveder sammen. Luta en tunna, lægge en Tonde paa Hæld. Muren lutar, Muren hælder. Luta till undergång, hælde til Fald. **Lutande**, *n.* Lutning, *f.* Hælden, Luden.
Lutaktig, *m.* fl. se Lut.
Luten, *adj.* (till), tilbøjelig, oplagt, (dagl. T.)
Lutenist, -er, *m.* Lutspiller.
Lutera, *v. a.* 1. (Fr. luter), tilkitte. **Lutering**, *f.* Tilkitning.
Lutheran, -er, *m.* lutherisk Mand, Kvinde. **Lutheranismen**, *m.* Luthers Lære.
Lutfisk, *m.* fl. se Lut.
Lutning, se Luta.
Lutspelare, *s. pl. m.* Lutspiller.
Lutter, *adj.* ren, pur, ublandet, lutter, bare.
Luttermästare, *s. pl. m.* En som luttrer, renser.
Luttra, *v. a.* 1. lutre, rense. **Luttrare**, *s. pl. m.* Lutrer, Renser. **Luttring**, *f.* Lutren, Lutring.
Luxa, *v. a.* 1. lure, narre, jukse N.
Ly, *v. n.* 2. 1. (dagl. T.) lytte.
Lya, -or, *f.* vilde Dyrs Opholdssted, Leje.
Lycka, *v. a.* 2. 2. lukke, (bruges næsten blot i *p. p.* se Lyckt), f. E. Jesus går genom lyckta dörrar.
Lycka, -or, *f.* Snor, Snare, Sløjfe, Lykke, Maske.
Lycka, -or, *f.* indhegnet Stykke Jord.
Lycka, *f.* (J. Lucka), Lykke.
Lyckas, *v. d.* 1. (J. luckas), lykkes.
Lycklig, *adj.* lykkelig.
Lyckligtvis, *adv.* lykkeligvis.
Lyckosam, **Lycksam**, *adj.* lykkelig, heldig drf. **Lyckosamt**, **lyckosamliga**, (bibl.) *adv.*
Lyckpotta, -or, *f.* Lykkepotte.
Lycksalig, *adj.* lyksalig. **Lycksalighet**, *f.* Lyksalighed.
Lyckskott, *s. pl. n.* Lykkeskud, Lykketræf, Slumpelykke.

Lyckaönskare, *s. pl. m.* Lyckeridder, Lyckejeger.

Lyckt, *adj. v.* lukket, tillukket, f. E. inom lyckta dörrar. Lyckta fötter, Fødder forsynede med Svømmehud. Lycktfot, -fötter, *f.* Svømmefod.

Lyckta, *v. a.* 1. ende, slutte. Lyckta, *v. n.* Lycktas, *v. d.* endes, ophøre, sluttes.

Lycktgubbe, se Lyktgubbe.

Lycktträff, -ar, *m.* Lykketræf.

Lyckönska, *v. a.* 1. en till, ønske en til Lykke, lykønske, gratulere. Lyckönskan, *f.* Lyckönskning, -ar, *f.* Lykønskning, Gratulasjon.

Lyda, *v. n.* 2. 1. lyde d. e, udtrykke sig, indeholde visse Ord, Udtryk, have til Indhold og Mening, så lydde hans ord, saaledes lode hans Ord, som orden lyda, som Ordene lyde.

Lyda, *v. a.* 2. *1.* (J. Hlyda), lyde, adlyde. Lyda till, under, høre, staa under.

Lydaktig, *adj.* lydig. Lydaktighet, *f.* Lydighed.

Lydbiskop, -par, *m.* en Biskop der staar under en Erkebisp el. anden Biskop.

Lydde, *impf.* af Lyda.

Lydden, *impf.* af Lysa.

Lydelse, *f.* Indhold. Af följande lydelse, af følgende Indhold. Efter ordens lydelse, efter Bogstaven.

Lydig, *adj.* lydig.

Lydighet, *f.* Lydnad, *m.* Lydighed.

Lydkyrka, -or, *f.* Annekskirke.

Lydkonung, -ar, *m.* Konge som staar under en anden Konge.

Lyfta, *v. a.* 2. 2. (J. lypta), løfte, hæve, oppebære. L. -ankar, lette Anker. L. -ur sadeln, løfte, lette af Sadelen. L. -på axlarna, trække paa Skuldrene, drf. Lyftande, *n.* Lyftning, -ar, *f.* Løften, Hæven.

Lyftarm, -ar, *m.* (i Mekanik), Hævearm.

Lyftning, se Lyfta.

Lykta, Lyktas, *v.* se Lycka, Lycktas.

Lykta, -or, *f*, Lygte. Lyktbärare, *s. pl. m.* Lygtebærer. Lyktgubbe, -ar, *m.* Lygtemand, Vejrlys. Lyktpåle, -ar, *m.* Lygtepæl. Lykttändare, *s. pl. m.* Lygtetænder, duf. Lykttändning, *f.*

Lymmel, -mlar, *m.* Lømmel. Lymmelaktig, *adj*, bondeagtig, slyngelagtig, drf. Lymmelaktighet, *f.*

Lynga, -or, *f.* Kreds, Ring; lägga ett tåg i lynger, slyde et Toug op i en Ring.

Lynne, -n, *n.* Lune, Sindelag, Sindsbeskaffenhed, Art, Natur, (et Sprogs) Aand. Vara vid lynne, være i Lune, Humør. Det förekommer stundom i metalliskt lynne, det forekommer undertiden i Form af Metal.

Lynt, *adj.* bruges kun i Sammensæt. f. E. gladlynt, af muntert Lune.

Lyra, -or, *f*, Greb af en Bold i Luften, 2) dagl. T.) Tab, Skade; taga lyra, fange Bolden i Luften. 2) dagl. T.) lide Tab.

Lyra, -or, *f.* Lyre, Harpe. Lyraspelare, *s. pl. m* Liremand, Lirespiller.

Lyrbleck, -ar, *m.* et Slags Torsk: *Gadus Pallachius.*

Lysa, *v. a. & n.* 1. 2. lyse. lysa af, afslyse, lysa upp, lyse op. Lysa på, kungjøre, gjøre vitterligt, bekjendtgjøre. L. ut, kungjøre, 2) lyse for sidste Gang, afslyse. Lysare, *s. pl. m.* En som lyser drf. Lysande.

Lysblomster, *s. pl. n.* (Planta), Fredløs, Dueurt: *Lysimachia.*

Lyse, *n.* Lysstof.

Lyseld, -ar, *m.* Lygtemand. 2) Fyr.

Lysfluga, -or, *f.* Glansflue.

Lysing, -ar, *m.* Lygtemand, Vejrlys.

Lysmask, -ar, *m.* Santhaandorm.

Lysna, Lysnad, se Ljusna, Ljusnad.

Lysning, -ar, *f.* Lys, Skin, Glans, 2) Lysning.
Lysnor, *pl.* lysende Luftlegn, Ildmeteorer.
Lyss, (sammendraget af lydes), *v. d.* 2. *1.* lytte.
Lyssna, *v. n.* 1. (J. hlusta till, hore paa), lytte. **Lyssnare**, *s. pl. m.* Lytter, Lurer, drf. **Lyssning**, *f.*
Lys-spatt, *n.* (mineral.) Flusspat.
Lys-sten, -ar, *m.* fosforisk, selvlysende Sten.
Lyst, -ar, *m.* (Plante), Pragtstjerne: *Lychnis.* **Göklyst**, se **Gökblomster.** **Hassellyst**: *Lychnis dioica.*
Lysta, *v. n. & imperf.* 1. 2. lyste. **Jag lyster**, el. **Det lyster mig se**, det lyster mig at se.
Lysten, *adj.* lysten. **Lystenhet**, *f.* Lystenhed.
Lyster, *adj.* glinsende, glimrende. **Lyster**, *m.* Glans.
Lyster, se **Lysta.**
Lystmäte, -n, *n.* Mættelse, fuld Mæthed, f. E. **ge en sitt lystmäte af något.**
Lystnad, *m.* Lyst, Lystenhed, heftig Begjerlighed.
Lystra, *v. n.* 3. lystre drf. **Lystrande** *n.* **Lystring**, *f.* Lystren.
Lystring, *m.* et Slags Silketøj.
Lyte, -n. *n.* (J. Lyti), Lyde. **Lägga lack och lyte på**, bagtale. **Lytesbot**, *m.* Mulkt som man idommes for at have lemlæstet Nogen.
Lytt, *adj.* som har Lyde, Naturfejl, lemlæstet, vanfor.
Låck, *m. fl.* se **Lock**, *m. fl.*
Låcke, -ar, *m.* et Slags Insekt: *Phalangium.*
Låda, *v. n.* 1, & 2. 1. vid, (J. loda) klæbe, hænge ved, drf. **Vidlådande**, *n.* Vedhængen.
Låda, -or, *f.* Skrin, Kasse, Lade, Skuffe. **Lådfack**, *m.* Lædike. **Lådmakare**, *s. pl. m.* En som gjør Kasser eller Skuffer.

Låddes, *imperf.* af **Låss.**
Låf, *m. fl.* se **Lof.** *m. fl.*
Låg, *imperf.* af **Ligga.**
Låg, *adj.* (J. lågr,) lav; **låg till växten**, lav af Vækst.
Låga, -or, *f.* **Låge**, *m.* Lue, Flamme; 2) Vindfæld.
Låga, *v. n.* 1. lue, blusse.
Lågbent, *adj.* som har korte Ben, lavbenet.
Låghalt, *adj.* lam i Dofterne.
Låghet, *f.* Lavhed; Nedrighed.
Lågländ, **Lågländt**, *adj.* som ligget lavt, har lav Beliggenhed, lavtliggende.
Lågmält, *adj.* som har lavt Mæle, ingen stærk Rost, lavmælet.
Lågstammig, *adj.* lavstammet.
Lågtänkt, *adj.* som tænker lavt.
Lågväxt, *adj.* lav af Vækst.
Lån, *s. pl. n.* (J. Lán), Laan. **Långifvare**, *s. pl. m.* som laaner Andre, Udlaaner. **Låntaga**, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -tagit), laane af Andre. **Låntagare**, *s. pl. m.* Laantager.
Låna, *v. a.* 1. el. 2. 2. laane. **Lånande**, *n.* Laanen. **Lånare**, *s. pl. m.* Laaner.
Lång, *adj.* längre, längst, (J. làngr), lang. **lång till växten**, høj af Vækst, **på långt när**, langt fra. **på långt håll**, i lang Frastand. **långt för detta**, for længesiden.
Långa, -or, *f.* et Slags Torsk, Lange. *Gadus Molva.*
Långarmad, *adj.* langarmet.
Långbent, *adj.* langbenet.
Långbladig, *adj.* langbladet.
Långboll, *m.* Langbold, (et Slags Leg).
Långbolster, *s. pl. n.* lang Pude, Underdyne.
Långbyxor, *pl.* lange, vide Benklæder. Langbukser N.
Långbänk, *m.* **Draga ut på långbänken**, trække i Langdrag, forhale. **Komma på långbänken**, gaa i Langdrag.

Lycksökare, *s. pl. m.* Lykkeridder, Lykkejæger.
Lyckt, *adj. v.* lukket, tillukket, f. E. inom lyckta dörrar. Lyckta fötter, Fodder forsynede med Svømmehud. Lycktfot, -fötter, *f.* Svømmefod.
Lyckta, *v. a.* 1. ende, slutte. Lyckta, *v. n.* Lycktas, *v. d.* endes, ophøre, sluttes.
Lycktgubbe, se Lyktgubbe.
Lyckträff, -ar, *m.* Lykketræf.
Lyckönska, *v. a.* 1. en till, ønske en til Lykke, lykønske, gratulere. Lyckönskan, *f.* Lyckönskning, -ar, *f.* Lykønskning, Gratulasjon.
Lyda, *v. n.* 2. 1. lyde d. e, udtrykke sig, indeholde visse Ord, Udtryk, have til Indhold og Mening, så lydde hans ord, saaledes lode hans Ord, som orden lyda, som Ordene lyde.
Lyda, *v. a.* 2. *1.* (J. Hlyda), lyde, adlyde. Lyda till, under, hore, staa under.
Lydaktig, *adj.* lydig. Lydaktighet, *f.* Lydighed.
Lydbiskop, -par, *m.* en Biskop der staar under en Erkebisp el. anden Biskop.
Lydde, *impf.* af Lyda.
Lyddes, *impf.* af Lyss.
Lydelse, *f.* Indhold. Af följande lydelse, af følgende Indhold. Efter ordens lydelse, efter Bogstaven.
Lydig, *adj.* lydig.
Lydighet, *f.* Lydnad, *m.* Lydighed.
Lydkyrka, -or, *f.* Anneksikirke.
Lydkonung, -ar, *m.* Konge som staar under en anden Konge.
Lyfta, *v. a.* 2. *2.* (J. lypta), løfte, hæve, oppebære. L. -ankar, lette Anker. L. -ur sadeln, løfte, lette af Sadelen. L. -på axlarna, trække paa Skuldrene, drf. Lyftande, *n. n.* Lyftning, -ar, *f.* Løften, Hæven.
Lyftarm, -ar, *m.* (i Mekanik), Hævearm.
Lyftning, se Lyfta.
Lykta, Lyktas, *v.* se Lyckta, Lycktas.
Lykta, -or, *f.* Løgte. Lyktbärare, *s. pl. n.* Løgtebærer. Lyktgubbe, -ar, *m.* Løgtemand, Vejrlys. Lycktpåle, -ar, *m.* Løgtepæl. Lykttändare, *s. pl. m.* Løgtetænder, drf. Lykttändning, *f.*
Lymmel, -mlar, *m.* Lømmel. Lymmelaktig, *adj.* bondeagtig, slyngelagtig, drf. Lymmelaktighet, *f.*
Lynga, -or, *f.* Kreds, Ring; lägga ett tåg i lyngor, skyde et Toug op i en Ring.
Lynne, -n, *n.* Lune, Sindelag, Sindsbeskaffenhed, Art, Natur, (et Sprogs) Aand. Vara vid lynne, være i Lune, Humor. Det förekommer stundom i metalliskt lynne, det forekommer undertiden i Form af Metal.
Lynt, *adj.* bruges kun i Sammensæt. f. E. gladlynt, af muntert Lune.
Lyra, -or, *f.* Greb af en Bold i Luften, 2) dagl. T.) Tab, Skade; taga lyra, fange Bolden i Luften. 2) dagl. T.) lide Tab.
Lyra, -or, *f.* Lyre, Harpe. Lyrspelare, *s. pl. m.* Liremand, Lirespiller.
Lyrbleck, -ar, *m.* et Slags Torsk: *Gadus Pallachius.*
Lysa, *v. a. & n.* 1. *2.* lyse. lysa af, aflyse, lysa upp, lyse op. Lysa på, kungjøre, gjøre vitterligt, bekjendtgjøre. L. ut, kungjøre, 2) lyse for sidste Gang, aflyse. Lysare, *s. pl. m.* En som lyser drf. Lysande.
Lysblomster, *s. pl. n.* (Plante), Fredløs, Dueurt: *Lysimachia.*
Lyse. *n.* Lysstof.
Lyseld, -ar, *m.* Løgtemand. 2) Fyr.
Lysfluga, -or, *f.* Glansflue.
Lysing, -ar, *m.* Løgtemand, Vejrlys.
Lysmask, -ar, *m.* Santhansorm.
Lysna, Lysnad, se Ljusna, Ljusnad.

Lysning, -ar, *f.* Lys, Skin, Glans, 2) Lysning.
Lysnor, *pl.* lysende Luftlegn, Ildmeteorer.
Lyss, (sammendraget af lydes), *v. d.* 2. *1.* lytte.
Lyssna, *v. n.* 1. (J. hlusta till, høre paa), lytte. **Lyssnare**, *s. pl. m.* Lytter, Lurer, drf. **Lyssning**, *f.*
Lys-spatt, *n.* (mineral.) Flusspat.
Lys-sten, -ar, *m.* fosforisk, selvlysende Sten.
Lyst, -ar, *m.* (Plante), Pragtstjerne: *Lychnis.* **Göklyst**, se Gökblomster. **Hassellyst**: *Lychnis dioica.*
Lysta, *v. n.* & *imperf.* 1. 2. lyste. **Jag lyster**, el. **Det lyster mig se**, det lyster mig at se.
Lysten, *adj.* lysten. **Lystenhet**, *f.* Lystenhed.
Lyster, *adj.* glinsende, glimrende. **Lyster**, *m.* Glans.
Lyster, se Lysta.
Lystmäte, -n, *n.* Mættelse, fuld Mæthed, f. E. **ge en sitt lystmäte af något.**
Lystnad, *m.* Lyst, Lystenhed, heftig Begjerlighed.
Lystra, *v. n.* 3. lystre drf. **Lystrande** *n.* **Lystring**, *f.* Lystren.
Lystring, *m.* et Slags Silketøj.
Lyte, -n. *n.* (J. Lyti), Lyde. **Lägga lack och lyte på**, bagtale. **Lytesbot**, *m.* Mulkt som man idømmes for at have lemlæstet Nogen.
Lytt, *adj.* som har Lyde, Naturfejl, lemlæstet, vanfor.
Låck, *m.* fl. se Lock, *m.* fl.
Låcke, -ar, *m.* et Slags Insekt: *Phalangium.*
Låda, *v. n.* 1, & 2. 1. vid, (J. loda) klæbe, hænge ved, drf. **Vidlådande**, *n.* Vedhængen.
Låda, -or, *f.* Skrin, Kasse, Lade, Skuffe. **Lådfack**, *m.* Lædike. **Lådmakare**, *s. pl. m.* En som gjør Kasser eller Skuffer.
Låddes, *imperf.* af Låss.
Låf, *m.* fl. se Lof. *m.* fl.
Låg, *imperf.* af Ligga.
Låg, *adj.* (J. lågr,) lav; **låg till växten**, lav af Vækst.
Låga, -or, *f.* Låge, *m.* Lue, Flamme; 2) Vindfæld.
Låga, *v. n.* 1. lue, blusse.
Lågbent, *adj.* som har korte Ben, lavbenet.
Låghalt, *adj.* lam i Hofterne.
Låghet, *f.* Lavhed; Nedrighed.
Lågländ, **Lågländt**, *adj.* som ligget lavt, har lav Beliggenhed, lavtliggende.
Lågmält, *adj.* som har lavt Mæle, ingen stærk Røst, lavmælet.
Lågstammig, *adj.* lavstammet.
Lågtänkt, *adj.* som tænker lavt.
Lågväxt, *adj.* lav af Vækst.
Lån, *s. pl. n.* (J. Lán), Laan. **Långifvare**, *s. pl. m.* som laaner Andre, Udlaaner. **Låntaga**, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -tagit), laane af Andre. **Låntagare**, *s. pl. m.* Laantager.
Låna, *v. a.* 1. el. 2. 2. laane. **Lånande**, *n.* Laanen. **Lånare**, *s. pl. m.* Laaner.
Lång, *adj.* längre, längst, (J. làngr), lang. **lång till växten**, høj af Vækst. **på långt när**, langt fra. **på långt håll**, i lang Frastand. **långt för detta**, for længesiden.
Långa, -or, *f.* et Slags Torsk, Lange. *Gadus Molva.*
Långarmad, *adj.* langarmet.
Långbent, *adj.* langbenet.
Långbladig, *adj.* langbladet.
Långboll, *m.* Langbold, (et Slags Leg).
Långbolster, *s. pl. n.* lang Pude, Underdyne.
Långbyxor, *pl.* lange, vide Benklæder. Langbukser N.
Långbänk, *m.* **Draga ut på långbänken**, trække i Langdrag, forhale. **Komma på långbänken**, gaa i Langdrag.

Långböxor, *pl.* se **Långbyxor**.
Långdans, -ar, *m.* Langdans.
Långdragen, *adj.* langtrukken.
Långdyna, -or, *f.* Dyne.
Långficka, -or, *f.* lang Lomme.
Långfinger, *s. pl. n.* Mellemfinger, 2) Tyv.
Långfingrad, *adj.* langfingret, tyvagtig.
Långfredag, *m.* Langfredag.
Långgrund, *adj.* langgrund.
Långhalm, *m.* Langhalm.
Långhals, -ar, *m.* (et Insekt). *Attelabus.*
Långhalsduk, -ar, *m.* Langt Halstorklæde, som bruges ovenpaa Vesten i Sorg.
Långhalsig, -halsad, *adj.* langhalset.
Långhårig, *adj.* langhaaret, drf. **Långhårighet**, *f.*
Långhänd, *adj.* langhændet.
Långkork, *m.* Langkork, (fin Rodvin).
Långkärra, -or. *f.* lang Kjærre.
Långlagd, *adj.* langagtig.
Långledas, **Långleds**, *v. d.* kjede sig, kjedes ved.
Långlifvad, *adj.* længelevende, langlivet.
Långlig, *adj.* lang, langagtig, langvarig f. E. i långliga tider, i langsommelig Tid.
Långmodig, *adj.* langmodig. **Långmodighet**, *f.* Langmodighed.
Långnäbbig, *adj.* langnæbbet.
Långnäsig, *adj.* langnæset.
Långpolska, -or, *f.* et Slags Polskdans.
Långgraggig, *adj.* langragget.
Långrandig, *adj.* langstribet.
Långrof, *m.* Langvod.
Långresa, *f.* Langreise.
Långrund, *adj.* langagtig rund, oval.
Långs, se **Längs**.
Långsam, *adj.* langsom, langvarig, kjedsommelig. **Långsamhet**, *f.* Langsomhed, Langvarighed, Kjedsommelighed.
Långsida, *f.* Langside, efter långsidan, langsmed.
Långsint, *adj.* som længe husker, bærer Nag, langsint N.
Långskankig, *adj.* (dagl. T.) langbenet.
Långskepps, *adv.* langskibs.
Långskäggig, *adj.* som har langt Skjæg.
Långslutt, *adj.* som gaar skraa ned, langslut N.
Långsträckt, *adj.* langstrakt.
Långsvansig, *adj.* langhalet.
Långsynt, *adj.* langsynet.
Långsåg, -ar, *m.* Langsaug.
Långtobak, *m.* Rulletobak.
Långtrådig, *adj.* langtrevlet, langtraadet, drf. **Långtrådighet**, *f.*
Långvagn, *m.* Langvogn.
Långvarig, *adj.* langvarig, drf. **Långvarighet**, *f.* Langvarighed.
Långväga, *adj.* & *adv.* langvejs.
Långväntan, *f.* (dagl. T.) lang Vænten.
Långörig, -örad, *adj.* langøret, slukøret.
Låntagare, *s. pl. m.* Laantager.
Lår, -ar, *m.* stor Kasse, Binge.
Lår, *s. pl. n.* Laar. **Lårben**, *s. pl. n.* **Lårpipa**, -or, *f.* Laarben. **Lårbetäckning**, -ar, *f.* Laarskinne. **Lårbrott**, *s. pl. n.* Laarbrud. **Lårfistel**, -stlar, *m.* Laarfistel. **Lårfoder**, *s. pl. n.* Underbukser, Bukselaar. **Lårstek**, -ar, *m.* **Lårstykke**, -n, *n.* Laarstykke, Bagfjerding. **Lårveck**, *s. pl. n.* Laarkrig, Lyske.
Lås, *s. pl. n.* (J. Lås), Laas, **Låsbleck**, *n.* Laasblik. **Låsfjäder**, -drar, *m.* Laasefjeder. **Låsgång**, -ar, *m.* Laasgang. **Låskista**, -or, *f.* Laaskiste. **Låskolf**, -var, *m.* **Låsrigel**, -glar, *m.* **Låsten**, -ar, *m.* Laasrigel, Laaskolb. **Lås-pung**, -ar, *m.* Laasepung. **Låsskruf**, -var, *m.* Laaseskrue. **Lås-smed**, -er, *m.* Laasesmed. **Låsspik**, -ar, *m.* Laasespiger.

Låss, se Låtsa.
Låt, m. Lyd, Laat N.
Låta, v. n. 3. (låter, lät, låtit,) lyde, klinge. Låta illa på någon, skjælde En ud.
Låta, v. a. 3. (låter, lät, låtit), J. làta), lade. L. -af, lade af, ophøre, overlade, sælge. L. -åder, aarelade. Låta sitt lif, lade sit Liv. Låta sitt vatten, lade sit Vand. Låta igen, lukke, f. E. låt igen dörren. Låta upp, lukke op, drf. Låtande, n. Laden.
Låtsa, v. n. 1. lade som, give sig Anseelse af, anstille sig. L. -vara end, lade som man var Vred.
Lä, n. Læ. Läsegel, s. pl. n. Læsejl. Läsida, f. Lävart, m. Læside.
Läck, adj. læk.
Läck, n. Läcka, -er, f. Læk, Sprække, Aabning. Läcka, v. n. 2. 2 lække.
Läckage, f. (Holl. Leckagie), Lækkas.
Läcker, adj. lækker, kræsen, nydelig, udvalgt. Läckerbit, -ar, m. Lækkerbidiken. Läckerhet, f. Lækkerhed, Delikatesse. Läckermunn, -ar, m. Läckertand, m. Lækkermund.
Läder, n. Læder. Läderarbetare, s. pl. m. Læderarbejder. Läderarbete, -n, n. Læderarbeide. Läderberedare, s. pl. m. Læderbereder. Läderhandlare, s. pl. m. Læderhandler. Läderlapp, -ar, m. lidet Stykke Læder, Læderbid, 2) Flagermus. Läderrimsa, -er, f. Læderstrimmel. Läderämbar, s. pl. m. Læderspand.
Läding, se Ledung.
Läfsa, se Lefsa.
Läge, -n, n. (J. Leg), Leje, Beliggenhed, Stilling. Fiskläge, Fiskerleje.
Lägel, -glar, m. (T. Lägel), Bimpel.
Lägenhet, -er, m. (T. Gelegenheit), Lejlighed, Formue, Omstændigheder, 2) Tjeneste, f. E. den pigan har fått en god lägenhet, 3), Gaard paa Landet. Han arrenderar en liten lägenhet på landet, 4) Præstekald, 5) Herlighed, f. E. den egendomen har många goda lägenheter.
Läger, s. pl. n. Sted hvor man ligger, Leje, 2) Lejr. Bryta upp lägret, bryde op med Lejren, sticka ut läger, afstikke en Lejr.
Lägersman, -män, m. En som besvangrer, Besvangrer.
Lägersmål, s. pl. n. Lejermaal.
Lägerstad, -städer, m. Lägerställe, -n, n. Leje, Lejested, Gravsted.
Lägervall, m. Brakland, 2) Forfald, Aftagelse, Lejervold, råka i lägervall, forfalde, aftage.
Lägg, -ar, m. Læg; Knude.
Lägga, v. a. (lägger, lade, lagt), (J. leggia), lægge. Lägga tillrygga, tilbagelægge. L. af, aflægge. L. i veck, lægge i Folder. Lägga igen en bok, lukke en Bog. Lägga igjen en åker, lade en Ager ligge brak. Lägga in frukt, lægge ned Frugt, sylte. Lägga ihop, lægge sammen, lægge op, spare sammen. Lägga in att bli borgare, gjøre Ansøgning om at blive Borger. Lägga ned, lægge ned, lade fare, opgive. Lägga ned gevär, strække Gevær. Lägga å lönn, skjule. Lägga sig ut för, indlægge Forbøn for. Lägga sig ombord med, lägga sig in med, give sig i Kast med, nøje forbinde sig med. Lägga för sig, lægge for ved sig, tage for sig. Lägga sig vinning om, lægge Vind paa, beflitte sig paa. Lägga sig emellan, lægge sig imellem. Lägga sig på, lægge sig efter. Lägga flit vid, anvende Flid paa. Lägga upp, lægge op, krolle, kruse (Haar). Lägga ut, lægge ud. Lägga hand vid, lægge Haand paa drf. Läggande, n. Läggning, f. Liggen. Lægning.

Läggare, *s. pl.* m. En som lægger, 2) Redskab til at lægge Guldblade paa med.
Läggnät, *s. pl.* n. Sænkevod.
Läglig, *adj.* belejlig, bekvem. Läglighet, *f.* Lejlighed, Bekvemhed.
Lägra, *v. a.* 1. belægge, besvangre, gjøre frugtsommelig drf. Lägrande n.
Lägra sig, *v. m.* 1. lejre sig drf. Lägrande, n. Lägra, *v. n.* slaa Lejr.
Lägre, *komper.* lavere af Låg.
Lägre, -n, n. (Bibl.) Leje, Seng.
Lägst, *superl.* lavest af Låg.
Läka, *v. n.* 2. *S.* lække, flyde drf. Läkande, n. Läkning, *f.* Lækning.
Läka, *v. a.* 2. *S.* læge, helbrede, hele. Läkas, læges, helbredes, heles, drf. Läkande, n, Läkning, *f.* Lægning, Helbredelse, Heleu.
Läkare, *s. pl.* m. (J. Läknari), Læge. Läkarearfvode, -n, n. Lægehonorar. Läkarebevis, *s. pl.* n. Lægeattest. Läkargrund, -er, m. medisinsk Grund. Läkarekonst, n. Lægekunst, Läkarelön, -er, *f.* Lægehonorar. Läkareyrke, n. Läkarevetenskap, n. Lægevidenskab. Läkarevård, m. Lægetilsyn.
Läkbar, läkelig, *adj.* som kan læges, lægelig.
Läkedom, Läkdom, m. Lægedom.
Läkedomskraft, m. Läkekraft, m. Lægekraft.
Läkkött, n. En godt läkkött, Grovholdt.
Läkemedel, Läkmedel, *s. pl.* n. Lægemiddel.
Läkplåster, *s. pl.* n. Lægeplaster.
Läktunga, Läktunga, -or, *f.* (Plante), Slangetunge: *Ophioglossum vulgatum.*
Läkning, se Läka.
Läkört, -er, *f.* Lægeurt, Lægeplante, 2) Sanekel: *Sanicula.*
Läkt, -ar, m. Lækte, -n, n. Lægte, tynd Stage. Läktspik, -ar, m. Lægtespiger.
Läktare, *s. pl.* m. Pulpitur, Galleri.
Lämm, -ar, *m.* (Landskabsord), for Lamm.
Lämna, se lemna.
Lämpa, *f.* Lempe, Maadehold. Lämper, *pl.* (dagl. T.) behagelig Maade at opføre sig, slikt sig paa.
Lämpa, *v.* 1. lempe, anvende, bentyde. Detta kan ej lämpas på honom, dette kan ei anvendes paa ham, drf, Lämpande, n.
Lämplig, *adj.* Lämpligen, *adv.* med Lempe, passende, anvendelig, drf. Lämplighet, *f.*
Lämpning, se Tillämpning.
Län, *s. pl.* n. Len, 2) d. s. s. Landshöfdingedöme, 3) Laan. Länbesuten, *adj.* som har et Len i Besiddelse. Länbref, *s. pl.* n. Lensbrev. Länföljd, m. Lensfølge. Länegods, n. Lensgods. Länsherre, -ar, m. Lensherre. Länsman, -män, m. Lensmand, Sognefoged D. Länimrättning, *f.* Lensvæsen, 2) Laanehus. Länsplikt, -er, m. Lenspligt, drf. Länpliktig, *adj.* lenspligtig. Länsrätt, m. Lensret. Läntagare, *s. pl.* m. Lentager.
Läna, *v. a.* 1. se låna.
Läna sig, *v. r.* 1. på. lene, støtte sig til.
Länd, Ländt, *adj.* bruges kun i Sammsæt. f. E. Hägländt, Lägländt.
Länd, -er, m. Lænd. *Lumbus.* Ländben, *s. pl.* n. Hofteben. *Os coxae.* Ländbrott, *s. pl.* n. Lændebrud. Ländbruten, Ländlam, *adj.* lændebrudt, hoftebrudden, lændelam. Länddryg, *adj.* drøj over Lænderne. Ländknota, -or, *f.* Lænhvirvel.
Ländvärk, m. Lændeværk. Ländåder, *f.* Lændeaare.
Ländа, *v. n.* 2. 1. tjene, geraade f. E. ländа till efterrättelse, ländа till beröm, 2) d. s. s. anländа.
Länder, *pl.* af Land.
Länderi, -er, n. Avlsgaard, Mejeri.

Ländig, *adj.* pløjelig, som kan dyrkes, drf. Ländighet, *f.*

Länebank, -ar, *m.* Laanebank.

Länesats, -er, *m.* Hjælpesætning.

Länga, -or, *f.* den Strækning af en Gaards Bygninger der ligge i lige Linje, Længe. 2) Tougstrop til at ophidse Varer i.

Länga ut, *v. a.* 2. l. (dagl. T.) forlænge, udstrække.

Längd, -er, *m.* Længde. 2) Fortegnelse, Rulle, Liste, Række.

Längmått, *s. pl. n.* Længdemaal.

Längmätning, -ar, *f.* Længdemaaling.

Länge, *adv.* længe. Länge sedan, længesiden. Från längesedan, fra lang Tid tilbage.

Längods, m. fl. se Län.

Längre, *komp.* længere.

Längs, Längs. *adv.* -efter, -utmed, -vid, langsad, langsmed. Längs igenom skogen, lige gjennem Skoven.

Längst, *adj. & adv. superl.* længst. L. för detta, for saare længesiden.

Längta, *v. n.* 1. længes. Längtan, *f.* Længsel. Längtans-värd, *adj.* ønskværdig.

Länk, -ar, *m.* Lænke, Led. Länkkula, -or, *f.* Lænkekugle.

Länka. *v. a.* 1. lænke, føje. Länka sig efter, føje sig efter, drf. Länkning, *f.*

Länke, *n.* (Plante), Radelov. *Asplenium.*

Läns, *adj.* længs. Läns på pengar, længs for Penge.

Länsa, *v. a.* 1. længse, drf. Länsning, -ar, *f.*

Länsman, -män el. -männer, *m.* Lensmand.

Länstol, -ar, *m.* Lænestol.

Läpp, -ar, *m.* Læbe. Hängläpp, tyk Underlæbe, drf. hängläppig, *adj.* Det faller på läppen, det smager godt; han liker det.

Läppgäld, *m.* Pengestraf for Ukvemsord.

Läppja, *v. n*, 1. (A. S. læpian), slikke, smage paa.

Lär, el. Lärer, *v. impers.* (et Verb. som tilkjendegiver en Sandsynlighed), f. E. Jag lär vänta fåfängt, jeg venter formodentlig forgjæves. Jag lär aldrig få se dig mera, jeg faar formodentlig ikke se dig mere. Det lär ej ske, det vil vel ikke ske. Ni lär tro, De tror maaske.

Lära, -or, *f.* Lære.

Lära, *v. a. & r.* 2. l. (T. lära), lære. lära skrifva, lære at skrive, lära ut, staa sine Læreaar, udtjene som Læredreng.

Läraktig, *adj.* lærenem, lærvillig. Läraktighet, *f.* Lærvillighed, Nemhed.

Lärare, *s. pl. m.* Lærer. Lärarinna, -or, *f.* Lærerinde.

Lärbref, *s. pl. n.* Lærebrev.

Lärdom, -ar, *m.* Lærdom.

Lärdomsgren, -ar, *m.* Lærdomsfag. Lärdomsväg, *m.* med Hensyn til Lærdom, Lærdomsvej. Lärdomsidkare, *s. pl. m.* Videnskabsdyrker, Videnskabsmand, Lærd. Lärdomsprof, *s. pl. n.* Prøve paa Lærdom. Lärdomsyrke, -n, *n.* litterær Beskjæftigelse, Arbejde, Lærdomsfag.

Lärft, -er, *m.* (T. Lereft), Lærred. Lärfts-bod, -ar, *m.* Lærredsbod. Lärftshandel, *m.* Lærredshandel. Lärftskram, *n.* Lærredskram. Lärftskrämare, *s. pl, m.* Lærredskræmmer.

Lärgirig, *adj.* lærelysten, videbegjærlig. Lärgirighet, *f.* Videbegjærlighed.

Lärgosse, -ar, *m.* Læredreng, Læregut.

Lärjunge, -or, *m.* Lærling, Disipel.

Lärka, -or, *f.* Lærke.

Lärkfalk, -ar, *m.* Lærkehøg. *Falco subbuteo.*
Lärknät, *s. pl. n.* Lærkegarn.
Lärkpipa, -or, *f.* Lærkepibe, Lokkepibe.
Lärkträd, *s. pl. n.* Lærketræ, Lærkegran N. *Pinus Larix.* Lärksvamp, *m.* Bladsvamp. *Agaricus.*
Lärling, -ar, *m.* Lærling, Læredreng.
Lärmästare, Läromästare, *s. pl. m.* Læremester. Lärmästariana, -or, *f.* Læremesterinde.
Lärobok, -böcker, *f.* Lærebog.
Lärobref, *s. pl. n.* Lærebrev.
Lärobyggnad,-er, *m.* Lærebygning, System.
Lärodikt, -er, *m.* Læredigt.
Lärogrund,-er, *pl.* Begyndelsesgrunde.
Lärohus, *s. pl. n.* Læreanstalt.
Läromening, -ar, *m.* Læresætning.
Lärorik, *adj.* lærerig.
Lärosal, -ar, *m.* Læresal.
Lärosats, -er, *m.* Læresætning.
Lärospråk, *s. p.. n.* Tankesprog, Sentens.
Lärospån, *m.* Lärspån, *m.* første Forsøg i en Kunstel. Videnskab, Læreklud.
Lärostol, -ar, *m.* Lærestol.
Lärostycke, -n, *n.* Lærestykke.
Lärostånd, *n.* de Gejstliges og Lærdes Stand, Lærestand.
Läroställe, -n, *n.* Lärosäte, -n, *n.* Læreanstalt.
Lärosätt, *s. pl. n.* Læremaade, Metode.
Lärotid, *m.* Læretid.
Läroverk, *s. pl. n.* Lære-, Undervisningsanstalt; Undervisningsvæsen.
Läroår, Lärår, *pl.* Læreaar.
Läroämbete, -n, *n.* Læreembede.
Läroämne, -n, *n.* Læregjenstand.
Lärpenning, -ar, *m.* Lærepenge. Ge lärpengar, give Lærepenge, blive klog af Skade.
Lärsats, -er, *m.* Læresætning.
Lärstyrman, -män, *m.* Understyrman.
Läsa, *v. a.* 2. *pret.* laase, lukke. Läsa igen, lukke til, tillukke. Läsa in, indslutte, forvare, lukke for, drf. Inläsning, *f.* Läsa ihop, sammenlænke. Läsa inne, lukke inde. Läsa ned, ner, lukke ned. Läsa om, lukke til igjen. Läsa undan, indslutte, forvare. Läsa upp, lukke op, aabne. Läsa ute, lukke ude. Läsande, *n.* Läsning, *f.* Lukken, Lukning.
Läsa, *v. a.* 2. *pret.* (J. lesa), læse. Läsa för Presten, gaa til Konfirmasjon. Läsa igenom, læse igjennem. Läsa om, læse igjen, læse om. Läsa upp, læse op. Läsa upp sig, oparbejde sig ved Læsning. Läsa öfver, læse over. Läsa öfver sin Lexa, læse over paa sin Lekse. Läsande, *n.* Läsning, *f.* Læsning. Läsningssätt, *s. pl. n.* Læsemaade.
Läsare, *s. pl. m.* Læser, drf. Läsarinna, -or, *f.*
Läsart, Läseart, -er, *m.* Læsemaade.
Läsbar, *adj.* som kan læses, drf. Läsbarhet, *f.*
Läseanstalt, -er, *m.* Undervisningsanstalt.
Läsebok, -böcker, *f.* Læsebog.
Lä-segel, *s. pl. n.* Læsejl.
Läsesällskap. *n.* Læseforening, Læselselskab.
Läscöfning, -ar, *f.* Læseøvelse.
Läsgirig, *adj.* læselysten. Läsgirighet, *f.* Læselyst.
Läska, *v. a.* 1. læske, 2) f. E. läska en kanon, viske en Kanon ren indvendig. Läskande, *n.* Läskning, *f.* Læskelse, Læskning; Udviskning.
Läskammare, -kamrar, *m.* Læskammer.
Läskamrat, -er. *m.* Meddisipel.
Läskare, *s. pl. m.* Kanonviiker.
Läs-karl, -ar, *m.* En som læser, studerer.
Läskbalja, -ør, *f.* Læskekar.
Läskdryck, -er, *m*, Læskedrik.
Läskmedel, *s. pl. n.* læskende Middel.

Läskning, se Läska.
Läskpapper, *n.* Trækpapir.
Läskämbar, *s. pl. n.* Læskekar.
Läslig, *adj.* læselig. Läslighet, *f.* Læselighed.
Läsmästare, *s. pl. n.* Skolemester.
Läsning, *f.* se Läsa.
Läsningsverk, *n.* Skolevæsen.
Läsp, *adj.* læspende.
Läspa, *v. n.* 1. læspe. Läspa fram, fremsige noget med Læspen. Läspande. *n.* Läspning, *f.* Læspen. Läspare, *s. pl. n.* En som læsper.
Läsrum, *s. pl. n.* Læseværelse.
Läst, -er, *m.* Læst. Lästetal, *n.* Læstemaal. Lästmakare, *s. pl. m.* En som forfærdiger Skomagerlæster.
Lästid, *m.* Lästimma, -r, *f.* Læsetime.
Läsvurm, -ar, *m.* Bogorm. En som hænger i Bøgerne.
Läsväg, *m.* den studerende Bane, f. E. gå läsvägen, arbeta sig fram läsvägen.
Läsvärd, *adj.* læseværdig.
Lät, lod, *imperf.* af Låta.
Läte, -n, *n.* Lyd, Stemme, Laat N.
Lätt, *adj. & adv.* let.
Lätta, *v. a.* 1. lette. Lättande, *n.* Lætning.
Lätt-agad, *adj.* let at tugte.
Lättare, *s. pl. m.* Løftestang. 2) Baad der bruges ved Skibes Udlosning.
Lättbrukad, *adj.* letdyrket, f. E. lättbrukad jord.
Lättdrucken, *adj.* letdrukken Vin, f. E. det vinet är lättdruckit.
Lätteligen, *adv.* lætteligt.
Lättelse, -r, *f.* Lettelse.
Lättfattlig, *adj.* som let kan fattes.
Lättfotad, *adj.* letfodet.
Lättfärdig, *adj.* letfærdig. Lättfärdighet, *f.* Letfærdighed.
Lätthelgedag, el. -helgdag, -ar, *m.* mindre Helligdag.
Lätthet, *f.* Lethed.
Lätthänd, Lätthändt, *adj.* lethændet.
Lättja, *f.* Ladhed, Dovenskab, Lediggang.
Lättjefull, *adj.* lad, doven.
Lättjas, *v. d.* 1. dovne, løje, være lat, forkesles, intet bestille.
Lätting, -ar, *m.* Lat, Dovenkrop, Lediggjænger, Dagdriver, Lathund.
Lättlynt, *adj.* som har et godt, let Lune.
Lättläst, *adj.* let at læse.
Lättna, *v. n.* 1. blive lettere, lette sig, lettes. Lättnad, *m.* Lättning, *f.* Lettelse.
Lättrodd, *adj.* let at ro.
Lättrörd, Lättrörlig, *adj.* som let rores el. tager sig noget nær, letfølende, drf. Lättrördhet, *f.*
Lättsinnig, *adj.* letsindig.
Lättsinnighet, *f.* Letsindighed.
Lättskrämd, *adj.* som lettelig betages af Skræk, skvættes N.
Lättsmält, *adj.* letsmeltelig, letflydende; 2) fordøjelig, let fordøjelig, drf. Lättsmälthet, *f.*
Lättsömd, *adj.* som let vaagner, ej sover haardt el. tungt, letsovd N.
Lättrogen, *adj.* lettroende. Lättrogenhet, *f.* Lättrohet, *f.* Lättro, *f.* Lettroenhed.
Lättvillig, *adj.* beredvillig, tjenstfærdig, drf. Lättvillighet, *f.*
Lättvisad, Lättvist, *adj.* som let finder sin Vej.
Läxa, -or, *f.* Lekse. Läxa upp, *v. a.* 1. give En en Lekse, irettesætte.
Löda, *v. a.* 2. 2. lodde, sammenlodde. Löda om, lodde igjen, sammen, drf. Lödning, *f.* Lodning.
Lödbult, -ar, *m.* Loddebolt.
Löder, Lödder, *n.* Skum, Fraade, Saaplöder, Sæbeskum.
Lödja, *f.* grov Uld.
Lödig, *adj.* lødig. Lödighet, *f.* Lødighed.
Lödkorn, *s. pl. n.* Folie, tyndt Metalblad.
Lödning, se Löda.
Lödpanna, -or, *f.* Loddepande.

Lödra, Löddra, *v. a.* 1. faa til at ſkumme.

Lödra sig, ſkumme, ſætte Skum.

Lödrig, Löddrig, *adj.* ſkummende, ſkumfuld.

Löf, *s. pl. n.* (J. Lauf), Løv. Löfven spricka ut, Løvet ſpringer ud, grønnes. Löfbrott, *n.* Löfbrytning, *f.* Løvbrydning. Löffall, -fälle, *n.* -fällning, *f.* Løvfald. Löfgång, -ar, *m.* en løvdækket Lyſtgang i en Have. Löfhydda, -or, *f.* Løvhytte. Löfhyddohögtid, *m.* Løvſalsfeſt (Jødernes). Löfkoja, -or, *f.* Løvhytte. 2) Løvkoj (Plante): *Cheiranthus.* Löfmask, -ar, *m.* Orm paa Blade. Löfrik, *adj.* løvrig, løvfuld, drf. Löfrikhet, *f.* Løvrighed. Löfruska, -or, *f.* brækket Løvgren. Löfsal, -ar, *m.* Løvſal. Löfskog. -ar, *m.* Løvſkov. Löfsprickning, *f.* Løvſpring. Löftak, -skjul, *s. pl. n.* Løvdække. Löfträd, *s. pl. n.* Løvtræ. Löftägt, -er, *f.* Løvtagen, Net at ſamle Løv. Löfverk, *n.* Løvværk.

Löfja, -or, *f.* Dovendyr: *Bradypus.*

Löfja, *v. n.* 1. (forældet) ſtgne.

Löfjerska, -or, *f.* Signekone.

Löfning, ſe Löfva.

Löfte, -n, *n.* Løfte. Löftesman, -män, el. -männer, *m.* Borgen, Kauſjoniſt. Löftesskrift, -er, *f.* Løftebref, Kauſjon. Löftesbrott, *s. pl. n.* Løftebrud.

Löfträd, *s. pl. n.* Løvtræ.

Löfverk, m. fl. ſe Löf.

Löfva, *v. a.* 1. beſætte, beſtrø med Løv, pynte med Løv, løve, maje, rive Løvet af. Löfvas, *v. d.* faa Løv, løves, drf. Löfvande, *n.* Löfning, *f.*

Lög, löj, *imperf.* af Ljuga.

Löga, *v. a. &. n.* 1. (J. lauga), bade ſig. Lögande, *n.* Lögning, -ar, *f.* Baden, Badning.

Lögerdag, -or, *m.* (J. Laugardagr), Løverdag.

Lögn, *n.* = N. Lögnaktig, *adj.* løgnagtig. Lögnaktighet, *f.* Løgnagtighed. Lögnare, *s. pl. n.* Løgner.

Lögställe, -n, *n.* Badeſted.

Löja, ſe Löga.

Löja, -or, *f.* Hvidfiſk: *Cyprinus alburnus.* Löjnät, *s. pl. n.* Garn at fange denne Fiſk i.

Löje, -n, *n.* Latter.

Löjlig, *adj.* latterlig. Löjlighet, -er, *f.* Latterlighed.

Lök, -ar, *m.* (J. Laukr), Løg. Lökaktig, *adj.* løgagtig. Lökfärg, *m.* Løgfarve. Lökfärgad, *adj.* løgfarvet. Lökſoppa, -or, *f*, Løgſuppe. Lökſås, *m.* Løgſaus. Lökſäng, -ar, *f.* Løgbed. Lökväxt, -er, *m.* Løgvæxt, Svibel. Lökäpple, -n, *n.* Løgæble.

Lömsk, *adj.* (J. lymskr), lumſk. Lömskhet, *f.* Lumſkhed.

Lön, -er, *m.* Løn, Sold, Gaſſe. Lönlös, *adj.* uden Løn, Gaſſe. Löntagare, *s. pl. n.* En ſom har Løn.

Löna, *v. a.* 1. & 2. *s.* (J. launa), lønne. Det lönar icke mödan, det lønner ikke Umagen. Lönt, lønnet. Löning, -ar, *f.* Lønning.

Lönn, -ar, *f.* Løn, Valbirk. *Acer pseudoplatanus.*

Lönn, *adv.* lägga å lönn, ſkjule, dølge, lægge Dølgsmaal paa.

Lönndom, el. i Lönndom, i Løn, Lønndom, hemligen.

Lönndörr, -ar, *m.* Lønder.

Lönnfecka, or, f. ſkjult Lomme.

Lönngifte, -n, *n.* hemligt Giftermaal. 2) (i Botan), Lønbo: *Cryptogamia.*

Lönngång, -ar, *m.* Løngang.

Lönnhal, *adj.* glat uden at ſynes at være det.

Lönhål, *s. pl. n.* ſkjult Hul, Smuttehul.

Lönnlig, *adj.* Lönnligen, *adv.* lønlig. Lönnlighet, *f.* Lønlighed.

Lönnlåda, -or, *f.* ſkjult, hemlig Skuffe.

Lönnmord, *s. pl. n.* Snigmord.

Lönnmördare, *s. pl. n.* Snigmorder.
Lönnrum, *s. pl. n.* Lønkammer, Lønkrog, skjult Afkrog, Smuthul.
Lönnt, *adj.* lønlig.
Lönntrappa, -or, *f.* Løntrappe.
Lönnträd, se Lönn, *m.*
Lönnvrå, -r, *f.* Lønvraa, hemmelig Vraa.
Lönnväg, -ar, *m.* hemlig, skjult Vej, Lønvej.
Lönsk, *adj.* lumsk.
Lönskaläger, *n.* hemlig Ukydskhed, hemligt Samleje.
Löntagare, *s. pl. m.* En som har Løn.
Löp, *n.* Løben, Løb.
Löpa, *v. n.* 3. (löper, lopp, el. löpte, *pl.* lupo, el. löpte, lupit el. löpt), (J. hlaupa), løbe. Löpande, *n.* Löpning, *f.* Løben, Løb.
Löpare, *s. pl. m.* Løber, 2) Springer. *Delphinus Orca.*
Löpareld, -dar, *m.* Løbeild.
Löpbane, -or, *f.* Løbebane.
Löpe, *m.* Løbe, Østløbe, Kjæse N. den fierde Mave hos drøvtyggende Dyr.
Löpen, lupen, löpnad, *adj.* størknet, løbet sammen.
Löpeld, -ar, *m.* Løbeild.
Löpgraf, -var, *m.* Løbegrav.
Löpknut, -ar, *m.* Løbeknude, Trækknude.
Löpkula, -or, *f.* Løbekugle, Rendekugle.
Löpna, *v. n.* 1. størkne, løbe sammen.
Löpsk, *adj.* løbsk, løbelysten, parrelysten. Löpskhet, *f.* Løbskhed, Parrelyst.
Löptid, -er, *m.* Løbetid, Parringstid.
Lördag, se Lögerdag.
Lös, *adj.* løs, aaben. let, omløbende. Lösa vador, falske Lægger. Löst folk, løse Folk.
Lösa, *v. a.* 2. 2. løse. L. sig till, indløse. Lösa ut, løse ud, drf. Lösande, *n.* Løsning.
Lösaktig, *adj.* løsagtig. Lösaktighet *f.* Løsagtighed.
Lösbar, *adj.* opløselig. Lösbarhet, *f.* Opløselighed.
Lösbref, *s. pl. n.* løst Brev, som sendes med Postgutten.
Lösdrifvare, *s. pl. n.* Løsgjænger, Landstryger.
Lösemedel, *s. pl. n.* Opløsningsmiddel.
Lösen, *m.* Løsen, Indløsning, Udløsning.
Lösenyckel, -cklar, *m.* Løsenøgel.
Lösepenning, Löseskilling, -ar, *m.* Løsepenge, Løsningspenge.
Lösgifva, *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) løsgive, frigive.
Lösgifvande, *n.* Lösgifning, *f.* Løsgivelse.
Löshet, *f.* Løshed.
Löshjon, *s. pl. n.* løs og ledig Person; Daglønner.
Löshår, *n.* falskt Haar.
Löshäst, -ar, *m.* Hest uden Seletøj.
Löska, *a. a.* 1. lyske. Löskning, *f.* Lysken.
Löske, *adv.* Lösker, *adj.* omflakkende, gå löske, strøjfe omkring. Lösker man, Löskekarl, -ar, *m.* Løsgjænger, Landstryger.
Löskokad, Löskokt, *adj.* blødkogt.
Löslifvad, *adj.* som har løst Liv, tynd Stolgang, løslivet.
Löskoppla, se Afkoppla.
Löskött, *n.* blødt, mørt Kjød.
Löslig, *adj.* løsligen, *adv.* løselig, løseligen.
Löslock, -ar, *m.* løs Lok.
Lösmunt, *adj.* aabenmundet, flaakjæftet N.
Lösna, -or, *f.* (Bergv.) Ridse, Sprække.
Lösning, *f.* Løsning, Indløsning, Udløsning. Lösningspenningar, *pl.* Løsepenge. Lösningsrätt, *m.* Løsningsret.

Löspenningar, Löspengar, *pl.* Smaapenge.
Lösrätt, -er, *m.* let fordøjelig Ret, (Mad).
Lösrifva, *v. a.* 3. (-rifver, -ref, -rifvit, -rifven), løsrive, drf. **Lösrifvande**, *n.* **Lösrifning**, *f.* Løsriven.
Löss, *pl.* af Lus.
Lössaltad, *adj.* som er lidt saltet.
Lösskägg, *s. pl. n.* falskt Skjæg, falske Barter.
Lösslita, *v. a.* 3. (-sliter, -slet, -slitit, -sliten), løsrive.
Lössläppa, *v. a.* 2, *2.* slippe løs, løslade, drf. **Lössläppning**, *f.* Løsladelse.
Lössöfd, *adj.* som let vaagner, som ei sover haardt.
Löstand, -tänder, *f.* falsk Tand.
Lös-vad, Lösvade, -er, og -or, *f.* opstoppet Læg, Løslæg.
Lösärm, -ar, *m.* Løsærme.
Lösöre, -n, *s.* Løsøren, *pl.* Løsøre.
Löt, -ar, *m.* Hjulfælge, 2) *f.* Vang, Overdrev, Græsgang.

M.

Macerera, *v. a.* 1. udbløde, gjennemtrække.
Mad, -er, *f.* Madäng, -ar, *m.* lavt beliggende Eng.
Madra, -or, *f.* (Plante) Myske, Muske: *Asperula.*
Madrass, -er, *m.* Matras. **M. makare**, *s. pl. m.* Matrasmager.
Madrassera, *v. a.* 1. (Fr. matelasser) stoppe, udstoppe med Krølhaar o. d.
Mag, -er, *m.* Vis fra Østerland.
Magasin, -er, *n.* Magasin. **Magasins-förvaltare**, *s, pl. m.* Magasinforvalter.
Mage, -ar, *m.* (J. Magi, A, S. Mage), Mave.
Magdroppar, *pl.* Mavedraaber.
Magfeber, *n*, Mavefeber.
Maggrop, -ar, *m.* Mavemunding, Mavemund. Tryckning öfver maggropen: *Cardialgia.*
Maghinna, *f.* Mavehinde.
Maghof, *n.* et vist Maadehold i Spisning, svarende til Fordøjelseskraften, Magamaal N.
Maghosta, *f.* Mavehoste.
Maghåla, *f.* se Maggrop.
Magkramp, *m.* Mavekrampe.
Magkrämpa, -er, *f.* Mavesmerte, Mavesmerte, Mavepine.
Magmunn, -ar, *m.* Mavemund, Mavemunding.
Magpläga, -or, *f.* Mavesmerte Mavepine.
Magplåster, *s. pl. n.* Mavepiaster.
Magref, *s. pl. n.* Maveknib, Bugvrid.
Magsaft, *m.* Mavesaft: *Succus gastricus.* **Magsjuk**, *adj.* som har en svag Mave el. ondt i Maven, mavesyg. **Magsjuka**, *f.* Mavesyge. **Magstark**, *adj*, som tynger Maven, haard at fordøje. **Magspänning**, -ar, *f.* Mavetrykning. **Magstjelpa**, *v. a.* 2. *2.* lade falde paa Maven. **Magstyrkande, -stärkande**, *adj. v.* mavestyrkende. **Magsyra**, *f.* Mavesyre.

Magtalare, *s. pl. m.* Bugtaler. Magværk, -ar, *m.* Maveſmerte.
Mager, *adj.* mager. Magerhet, *f.* Magerhed. Magerlagd, *adj.* mager.
Magfeber, m. fl. ſe Mage.
Magi, *f.* Magie, Troldom.
Magiſter, -strar, *m.* (l. Majister) Magiſter. Magistrera, *v. n.* l. tage Magiſtergraden.
Magmunn, ſe Mage.
Magnet, -er, *m.* Magnet. Magnetnäl, -ar, *m.* Magnetnaal. Magnetstång, *f.* Magnetſtang.
Magnetisera, *v. a.* l. magnetiſere.
Magnetism, *m.* Magnetisme.
Magnetisör, -er, *m.* Magnetiſerer.
Magra, *v. n.* l. magres, blive mager. Magra ut, udmagre, drf. Magrande, *n.*
Magsaft, m. fl. ſe Mage.
Magt, m. fl. ſe Makt.
Mahn, Man, -ar, *m.* Man, lange Haar ſom Heſten, Løven o. fl. have paa Halſen.
Mahagony, Mahogni, *n.* Mahogniträd, *s. pl. n.* Mahognitræ.
Mahometansk, *adj.* mahomedanſk.
Maj, *n. pr.* Maj, Majmaaned. Majbagge, -ar, *m.* (et Inſekt), Oldenborre. Majblomma, -or, *f.* og Majblomster, *s. pl. n.* Majblomſt. Majgräs, ſe Myskja. Majnyckel, -klar, *m.* Nøgleblom, Kuſimmer, Marie Nøkel N. *Primula veris.* Majstång, -stänger, *f.* Majſtang, Majtræ.
Maja, *n. pr. f.* Marie.
Majestät, -er, *n.* Majeſtæt, Majestäts-brott, *s. pl, n.* Majeſtætsforbrydelſe: *crimen læsæ Majestatis.* Majestätisk, Majestätlig, *adj.* majeſtætiſk, drf. Majestätlighet, *f.*
Majorska, -er, *f.* Majorinde.
Majstång, ſe Maj.
Mak, *n.* (J. Mak), Mag.
Maka, *v. a.* l. bevæge, flytte, rykke. maka fram, flytte frem. maka ihop, flytte ſammen. maka undan, flytte fra ſit Sted. maka åt sig, gjøre Plads. maka sig undan, trække ſig tilbage, pakke ſig, drf. Makande, *n.* Makning, *f.*
Maka, -ar, *f.* Fælle, Ægtefælle, Mage.
Makalös, *adj.* mageløs, uforlignelig. Makalöshet, *f.* Mageløshed.
Make, -ar, *m.* (J. Maki), Mage.
Maklig, *adj.* (J. maklikr), magelig. Maklighet, *f.* Mageligheð.
Makrill, -er, *m.* Makrel: *Scomber Scombrus.*
Makt, -er, *m.* Magt. Hålla vid makt, holde ved Magt, vedligeholde, bevare, holde i god Stand. vara vid makt, beſtaa, ſtaa ved Magt.
Maktlös, *adj.* magtesløs, ſvag, kraftløs. Maktlöshet, *f.* Magtesløshed, Kraftesløshed.
Maktpåliggande, *adj. v.* magtpaaliggende, vigtig.
Maktspråk, *s. pl. n.* Magtſprog.
Maktägande, *adj.* magthavende.
Mal, -ar, *m.* (Fiſk), Malle: *Silurus glanis.*
Mal, -ar, *m.* (Inſekt), Møl: *Phalæna Tinea.* Malåten, *adj.* mølædt.
Mala, *v, a.* (maler, mol el. malde, malit, Malt, (J. mala), male; 2) (dagl. Tal.) knurre, krumme, gnave, drf. Malande, *n.* Knurren, Brummen. Malning, -ar, *f.* Maling.
Malja, -or, *f.* Malje, liden Ring.
Malin, *n. pr. f.* Malene, Magdalene.
Mall, -ar, *m.* Skibsmodel.
Malle, *m.* den indre, blødere Del af Brødet, Brødkrumme.
Mallning, -ar, *f.* ſe Mall.
Malm, -ar, *m.* Mo, Slette i en Furu eller Granſkov, Sandmo. 2) Forſtad, f. E. Norrmalm, Södermalm i Stockholm. Malmbo, -ar, *m.* En ſom bor i en af Forſtæderne, (Mal-

marne). Malmgård. -ar, *m.* Enden af en Forstad.

Malm, -er, *m.* Malm. Malmartig, Malmblandad, *adj.* som indeholder Malm. Malmberg, *s. pl n.* Ertsbjerg. Malmfjeld. Malmbrott, *s. pl. n.* Malmbrud. Malmbokare, *s. pl. n.* Pukværk. Malmbrytare, *s. pl. m.* En som bryder Malm. Malmbrytning, *f.* Malmbrydeu, Malmdjup, *n.* Malmdyb. Malmfyndig, *adj.* ertsindeholdende, malmholdig. Malmfärg, *m.* Malmfarve. Malmfärgad, *adj.* malmfarvet. Malmgrufva, -or, *f.* Malmgrube. Malmgryta, -or, *f.* Gryde af Malm. Malmgyttring, -ar, *f.* se Gyttra. Malmgång, -ar, *m.* Malmgang, Malmaare. Malmhalt, *m.* Malmholdighed. Malmhaltig, *adj.* malmholdig. Malmhytta, -or, *f.* Smeltehytte. Malmletare, *s. pl. m.* En som opsøger Malm. Malmlag, -läger, *n.* Malmleje. Malmprof, *s. pl. n.* Malmprøve. Malmsten, -ar, *m.* Malm. Malmstrek, *s. pl. n.* Malmstrøg, Malmgang. Malmtrakt, -er, *m.* Malmbygd, Egn, hvor Gruber og Bjergværker findes. Malmtunna, -or, *f.* Malmtønde. Malmvigt, -er, *m.* Malmvægt.

Malning, *f.* Maling.

Malåten, *adj.* malædt.

Malört, *m.* Malurt. Malörts-bränvin, *n.* Malurtbrændevin. Malörtsdroppar, *pl.* Malurtdraaber. Malörts-vin, *n.* Malurtvin.

Mamsell, -er, *f.* (Fr. Mademoiselle), Jomfru.

Man, se Mahn.

Man, Mans, *partikel.* kun f. E. Se man på, gör man det, säg man ut, sig kun ud.

Man, -män el. männer, *m.* (A. S. Man), Mand, på man, til Mands. man ur huse, (en masse F.), alle tilhobe.

Mana, *v. a.* l. mane, opfordre. Mana godt för, indlægge godt Ord for. Mana in i häkte, forlange Arrest over. Mana på, mana upp, opfordre. Mana ut, udfordre, drf. Manande, *n.* Maning, *f.* Manen, Manelse, Opfordring.

Manbar, *adj.* mandbar, mandvoksen, drf. Manbarhet, *f.* Mandbarhed.

Mandat, -er, *m.* (Fr. Mandat), Mandat, Fuldmagt, Øvrigheds Befaling. 2) (dagl. Tal.) Heltegjerning, mandig Bedrift.

Mandel, -dlar, *m.*, Mandel. Mandeldeg, *m* Mandeldejg. Mandeldryck, -er, *m.* Mandelmelk. Mandelkaka, -or, *f.* Mandelkage. Mandelkli, *n.* Mandelklid. Mandelmassa, -or, *f.* Mandelpasta, -or, *f.* Mandeldej. Mandelmjölk, *f.* Mandelmelk. Mandelspån, *f.* Mandelspaan. Mandelträd, *s. pl. n.* Mandeltræ. Mandeltvål, *m.* Mandelsæbe. Mandeltårta, -or, *f.* Mandeltærte.

Mandom, *m.* Manddom. Mandomsanammelse, Kjødspaatagelse, Manddoms Annammelse.

Mandråp, *s. p.. n.* Manddrab. Mandråpare, *s. pl. m.* Manddraber.

Maner, *s. pl. n.* Maner. Med Maner, (dagl. Tal.) paa en pen Maade. 2) dygtigt, til Gavns. Manerlig, *adj*, manerlig, drf. Manerlighet, *f.*

Manfolk, *s. pl. n.* Mandfolk.

Mangel, *m.* (forældet) Mangel, Brøst.

Mangel, -glar, *m.* Rulle (at glatte Linned). Mangelbod, -ar, *m.* Rullebod. M. -botten, -tnar, *n.* M. bräde, -n, *n.* Rullebund. Mangelduk, -ar, *m.* Rullekiæde. Mangelkaffe, -ar, *m.* Mangelstock, -ar, *m.* Rullestok.

Mangla, *v. a.* l. rulle (Linned). Manglare, *s. pl. m.* En som ruller, drf. Mangling, *f.* Rullen, Rulling.

Mangolt, -er, *m.* se Hvitbeta.

Mangrant, *adv.* Mand for Mand, hver Mand.
Mangård, -ar, *m.* Hovedbygning, Vaaningshuus: *Corps de Logis.*
Manhaftig, *adj.* mandig, kjæk, stridbar, drf. **Manhaftighet**, *f.* Mandighed, Kjækhed, Stridbarhed.
Manhem, **Manhejm**, **Mannahem**, *n. pr. n.* Sveriges gamle Navn.
Manhus, *s. pl. n.* se **Mangård**.
Maning, se **Mana**.
Manke, -ar, *m.* = N.
Mankera, *v. n.* 1. (Fr. manquer,) mangle, fejle.
Mankön, *n.* Mandkjøn.
Manlig, *adj.* mandlig, mandig. **Manlighet**, *f.* Mandighed.
Manlän, *s. pl. n.* Mandslén.
Manna, *f.* (i Bibl.) Mandinde, Kone. (Mos B. I. 22. 23).
Manna, *v. a.* 1. M. rå, bemande Ræerne.
Manna, *n.* Manna. **Mannagräs**, *n.* Mannagræs. **Mannaträd**, *s. pl. n.* Mannatræ.
Manna, *gaml. genit.* og Sammensæt. Ord, for Mans, Mäns, f. E. Helga Manna Samfund. Tolf manna styrka, tolf Mænds Styrke. På två manna hand, Paa to Mands Haand.
Mannablod, *n.* (Plante) Sommerhyld, *Sambucus Ebulus.*
Mannahem, se **Manhem**.
Mannaminne, *n.* Mandsminde, i Mannaminne, i Mandsminde.
Mannamod, *n.* mandigt Mod, Mandshjerte, Uforsagthed, Mandighed.
Mannamord, *s. pl, n.* Manddrab.
Mannamördare, *s. pl. m.* Manddraber.
Mannamån, *n.* Partiskhed, Personsanseelse.
Mannas, *v. d.* 1. (dagl. Tal.) blive mandvoksen, mandes, giftes, (om Piger).
Mannavett, *n.* moden Forstand.
Mannaålder, *m.* **Mannaår**, *pl.* mandlig Alder, Mandsalder.
Manneligen, *adv.* kjækt, mandigt.
Mans, *adv.* se **Man**.
Mansblod, *n.* (Plante), Jordhumle D. Mandeblod N. *Hypericum quadrangulare.*
Mansbot, *m.* Boder for Manddrab, Mandebod, (naar man uden Villie har begaaet Mord).
Mansbörda, -or, *f.* saa Meget som en Mand kan bære.
Mansen, *m.* (dagl. T.) Mandsling.
Mansfadder, -drar, *m.* Mandsfadder.
Manskada, *f.* Manddrab. **Manskap**, *n.* Mandskab.
Manskläder, *pl.* **Mansklädning**, -ar, *f.* Mandsklæder, Mandsklædning.
Manskraft, *f.* Mandskraft, 2) (Plante), Mandstro: *Eryngium.*
Mandslem, *m.* det mandlige Lem.
Manslinje, *f.* Mandslinje.
Manslintyg, *s. pl. n*, Skjorte.
Mansnamn, *s. pl. n.* Mandfolkenavn.
Mansperson, -er, *m.* Mandfolk, Mandsperson.
Mansrock, -ar, *m.* Mandskjole.
Manspillan, *f.* Mennesketab.
Manssida, *f.* Mandsside.
Manssko, -r, *f.* Mandssko.
Mansskräddare, *s. pl. m.* Mandsskrædder.
Mandstark, *adj.* mandstærk.
Mansålder, -drar, *m.* Mandsalder, Menneskealder.
Mantal, *s. pl. n.* en fuld Gaard, (en Matrikelinddeling). drf. **Mantalskommissarie**, -r, *m.* Skattefoged. **Mantalsfrihet**, *f.* Landskatsfrihed. **Mantalslängd**, -er, *m.* Matrikel. **Mantalspenningar**, *pl.* **Mantalsafgift**, *m.* Landskat. **Mantalsrulle**, -ar, *m.* Matrikel. **Mantalsskrifning**, -ar, *f.* d. s. s. **mantalsstämma**. **Mantalsskrifvare**, *s. pl. m.* Skatteindkræver. **Mantalsskrifven**, *adj.* som

ſkal betale Landſkat. Mantalsſtämma, -or, *f.* Skatteting for at revidere Matrikel eller indkræve Landſkatter.

Mantel, -tlar, *m.* Kappe, Kaabe. Jungfru Marie Mantel, (Plante), Lovefod, Mariſtak N. *Alchemilla.*

Man-vuxen, adj. mandvoksen (om Piger).

Manöver, -vrer, *f.* Manøver.

Mara, or, *f.* Mare. Maran rider honom, Maren rider ham, 2) et Sfjældsord til Fruentimmer, ogſaa Maruggla, -or, *f.*

Marbjörk, -ar, *m.* Bjørkvedla N. Dværgbirk: *Betula Nana.*

Mardusa, -or, *f.* ſor, tyk Kvinde.

Marga, Marge (forældet) for Mycken, Många.

Margohanda, adj. (forældet), mangehaande.

Margel, ſe Märgel.

Margelunda, adv. (forældet), mangelunde, paa mange Maader.

Margfaldig, adj. mangfoldig.

Marggrefve, -ar, *m.* Markgreve, Markgrevinde. Marggrefvinna, -or, *f.* Markgrevinde. Marggrefskap, *n.* Markgrevſkab.

Marginal, -ar, *m.* Rand (af et Papir en Bog). hålla innom Marginalen, holde i Ave.

Margkunnig, adj. ſom ved meget, har mange Kundſkaber, ſprænglærd.

Margräs, *n.* Rørgræs, Rørflok N. *Phalaris arundinacea.*

Maria, *n. pp. f.* Marie. Marienbild, -er, *m.* Mariebillede. Marienglas, *s. pl. n.* Marieglas. Marientistel, -stlar, *m.* Marietidſel: *Carduus Marianus.*

Marig, adj. uopløſelig ſammenfiltet, (om Haar).

Marionett, -er, *m.* Marionette. Marionettspel, *s. pl. n.* Marionetſpil.

Marionettspelare, *s. pl. m.* Marionetſpiller.

Mark, -er, *m.* Mark, ½ Pund, 8 ß. Sølv, 2 ß. Kobber M.

Mark, -er, *f.* Mark, Jord.

Mark, -er, *m.* (i Spil), Fiſh.

Markatta, -or, *f.* Murekat, langhalet Abe. Markatt-ansigte, -n, *n.* Abeanſigt, Abefiæs.

Markegång, *m.* Torvepris. Markegångstaxa, -or, *f.* Kapitelstakſt.

Markera, *v. a.* 1. (i Spil) mærke, betegne, ɔrf. Markering, *f.*

Marketentare, *s. pl. m.* Marketenter. Marketenterska, -or, *f.* Marketenterſke.

Markis, -er, *m.* Marquis, Markí. Markisinna, -or, *f.* Marquiſinde, Markiſe. Markisat, -er, *n.* Markisværdighed.

Marknad, -er, *m.* Marked. Marknadsbod, -or, *m.* Markedsbod. Han lär ikke rosa Marknaden, han vil neppe roſe ſig af Kjøbet. Marknadsfolk, *n.* Markedsfolk. Marknadsgods, *n.* Markedsgoder, Marknadsgåfva, -or, *f.* Markedsgave. Marknadspenningar, *pl.* Markedspenge. Marknadsplats, -ar, *m.* Markedsplads. Marknadsstånd, *s. pl. n.* Markedsbod. Marknadsväder, *n.* Markedsvejr. Marknadssångare, *s. pl. m.* Gadeſanger.

Markpund, *s, pl. n.* Liſpund.

Marktals, adv. i Markevis.

Markskejdare, *s. pl. m.* og

Markschejder, *s. pl. m.* Markskjedare, *s. pl. m.* Markſkejder. Markskejderivetenskap, *f.* Markſkjederkunſt.

Markskrikare, *s. pl. m.* Markſkriger.

Marle, *n.* en nætformig ſtiv Bævning, Halvſilke.

Marmor, *m.* Marmor. Marmorarbetare, *s. pl. m.* Marmorarbejder. Marmorbrott, *s. pl. n.* Marmorbrud. Marmorgrufva, -or, *f.* Marmorgrube, Marmorskifva, -or, *f.* Marmorplade. Marmorgolf, *s. pl. n.* Mar-

morgulo. Marmorstod, -er, m. Marmorstotte.
Mars, n. pr. m. Mars (Maaned).
Marsöl, n. Marsøl.
Marsch, -er, m. Mars (Krigsfolks Tog, Bevægelse, Frem- og Tilbagerykken), Marschruta, -or, f. Reiserute, Vejviser.
Marskalk, -ar, m. Marskal.
Marsken, s. pl. n. Skin, som man undertiden seer i Havet, Marild.
Marskog, m. Smaaskov.
Marstrand, -stränder, f. stenig Strand.
Marspett, -ar m. (Fugl) Kjel N. *Hæmatopus Ostralegus.*
Martall, -ar, m. Myrfuru N. *Pinus sylvestris pumila.*
Marter, s. pl. n, Marter, Pine, Tortur. Martera, v. a. l. martre, pine. Martering, f. Martren.
Martofva, -or, f. Marelok, Marlok, (en uopløselig Sammenfletning af Hovedhaaret, som undertiden, især i Polen, udarter til en ulægelig Sygdom).
Martyrisera, v. a. l. martre, pine.
Maruggla, -or, f. Abefjæs, Skabilkenhoved: Skjældsord.
Marvatten, n. i M. med Fartøjets Rand i Vandspejlet, saaledes at det næsten gaar under.
Masa sig, v. r. l. gotte sig, løse sig Nik.
Maschin. -er, m. Maskine. Maschinist, -ar, m. Maskinmager, Maskinmester.
Mask, -er, m. Maske, maskeret Person.
Mask, -ar, m. Mark, -ar, m. (J. Madkr) Orm, Maddik.
Maska, -or, f. Maske (i Strikning).
Maska, v. n. l. maskere sit Spil.
Maska, v. a. l. maske, binde i Masker. M. upp, tage Masker op som ere faldne, maske op.
Maskera, v. a. l. maskere.
Maskerad, Maskrad, -er, f. Maskerade. Maskeradbal, -er, m. Maskeball, Maskerade.
Maskbo, -n, n. Ormerede.
askdrifvande, adj. ormdrivende.
Maskfrö, -n, n. Ormefrø.
Maskfull, adj. fuld af Orme.
Maskhål, s. pl. n. Ormehul; Ormestik.
Masklig, adj. ormagtig.
Maskmat, m. Ormefode.
Maskmjöl, n. Ormemel.
Maskapi, n. (dagl. T.) Komplot.
Maskpulver, s. pl. n. Ormepulver.
Maskplåga, -or, f. Maskesjuka, f. Ormesyge.
Maskstungen, adj. v. ormstukken.
Maskstyng, s. pl. n. Ormestik.
Maskin, -er, m. Maskine.
Maslönn, -er, f. Løn, Valbirk, N. *Acer Pseudoplatanus.*
Masmästare, s. pl, m. Maalmester.
Masrunn, Masrönn, -ar, m. knudret Rogn, Rønnebærtræ D.
Mast, -er, m. Mast. Mastfisk, -ar, m. tjæret Presenning om Masten: Fiskene, Trær paa Siderne af Masten. Masthygge, -n, n. Mastehugst. Mastkorg, -ar, m. Mastkurv, Mærs. Mastkrage, -ar, m. Mastekrave. Mastkran, -ar, m. Mastekran. Mastlös, adj. som er uden Mast. Mastspår, s. pl. n. Mastespor, Masttimmer, n. Mastetræ. Masttopp, -ar, m. Mastetop. Masteträd, s. pl. n. Mastetræ.
Masta. v. a. l. forsyne med Mast.
Masugn, -ar, m. Masovn.
Masur, m. Masurträ, n. aarefuldt, flammet, plettet Træ. Masurbjörk, -ar, f. plettet, knudret Birk.
Mat, m. (J. Matr), Mad. Matbit, -ar, m. Bid Mad. Matbord, s. pl. n. Spisebord. Matdags, adv. ved Spisetid. Matfader, m. Madfader,

Husbonde. **Matgirig**, adj. graadig efter Mad, slugen, slugvorn. **Matgirighet**, *f.* Graadighed, Slugvornhed. **Matgrann**, adj. kræsen. **Matgrannhet**, *f.* Kræsenhed. **Mathof**, *n.* Maadehold i Spisning, Magamaal N. **Mathäntare**, *s. pl. m.* En som henter Mad, 2) Madspand. **Matjord**, *f.* Muldjord, frugtbar Jord. **Matklocka**, -or, *f.* Madklokke. **Matkorg**, -ar, *m.* Madkurv. **Matkrydder**, se Kökskrydder. **Matlag**, *s. pl. n.* Bordselskab. De som spise sammen. **Matlagning**, *f.* Madlavning. **Matleda**, *f.* Madlede, Modbydelighed for Mad. **Matljugare**, *s. pl. m.* Snyltegjæst. **Matlukt**, *m.* Madlugt. **Matlust**, *m.* Madlyst, Appetit. **Matläda**, -or, *f.* Æedetrug. **Matmoder**, -mödrar, *f.* Madmoder. **Matmylla**, *f* Muldjord. **Matnyttig**, adj. spiselig, 2) (for Spog om Piger) moden, gifteførdig, mandvoksen. **Matos**, *n.* Madlugt. **Matpåse**, -ar, *m.* Madpose. **Matredning**, *f.* Madlavning. **Matredningskonst**, *f.* Kogekonst. **Matrum**, *s. pl. n.* Spiseværelse. **Matsaft**, *m.* den i Maven tilberedte Melk el. Næringssaft: *Chylus*. **Matsal**, -ar, *m.* Spisesal, Spisestue. **Matsedel**, -dlar, *m.* Spiseseddel. **Matsked**, -ar, *m.* Spiseske. **Matskott**, *n.* samlede Levnetsmidler. **Matskåp**, *s. pl. n.* Madskab. **Matsmältning**, *f.* Fordøielse. **Matstrupe**, -ar, *m.* Madpibe, (Spiserøret i Svælget). **Matställe**, *n.* Spisested. **Matsäck**, -ar, *m.* (dagl. T. Massäck), Madpose, Niste N. laga, ställa munn efter Matsäcken, sætte Tæring efter Næring. **Matsäcksmat**, *m.* kold Mad. **Matvaror**, *pl.* Madvarer. **Matvin**, *n.* Bordvin. **Matväljare**, *s. pl. m.* Madvrager, drf. **Matväljning**, *f.* **Matvämjelse**, *f.* Modbydelighed for Mad, Madlede. **Matäpple**, -n, *n.* Bordæble. **Matättika**, *f.* Bordeddik. **Matöl**, *n.* Bordøl.

Mata, *v. a.* l. made, give Føde ind i Munden, drf. **Matande**, *n.* Madning. **Matas**, *v. d.* l. **Mata sig**, *v. p.* sætte Kjærne, begynde at modnes.

Matgrann, m. fl. se Mat.

Matk, se Mask.

Matlag, m. fl. se Mat.

Matram, *m.* (Plante) Matrem: *Pyrethrum Parthenium*.

Matrona, -or, *f.* Matrone.

Matronört, -er, *f.* (Plante) Aftenstjerne: *Hesperis inodora*.

Mats, *n. pr. m.* Mathias, Mads, 2) (i Spil) Jan.

Matsal, m. fl. se Mat.

Matt, adj. mat, drf. **Matthed**, *f.* Mathed.

Matta, *v. a.* l. matte, udmatte, afmatte. **Mattande**, *n.* Afmattelse, Udmattelse.

Matta, -or, *f.* Matte, Gulvtæppe. **Mattbindare**, **Mattflätare**, *s. pl. m.* Mattebinder. **Mattgräs**, *n.* Mattelummer, *m.* (Plante) Jordmos, Ulvefod, Kattehale D. Kraakefot, Kraakefedt, Kraakefotmos, Kraakestig N. *Lycopodium clavatum*.

Mattighet, *f.* Mathed.

Matvaror, se Mat.

Mauk, *m.* en Hesteſygdom, der bestaar i en Hævelse i Bagkoderne, hvor en skarp og ædende Vædske samler sig, og tilsidst gjør Hesten halt, Muk.

Maxim, -er, *m.* Regel, Grundsætning.

Med, *præp.* med med det Villkor, under den Betingelse, i med och mot, i Lykke og Ulykke, i Med- og Modgang. Det är ingenting med honom, det er ikke noget ved ham.

Medafton, *m.* Middagstensmad, Aftensvæl N.

Medalj, -ör, *m.* Medalje, Skuepenge. Medaljesamling, -ar, *f.* Myntsamling. Medaljesamlare, -kännare, *s. pl. m.* Myntsamler.

Medan, *adv*, (Ɜ, medan), imedens, medens.

Medarbeta, *v. n.* 1. deltage i Arbejde med, medvirke. Medarbetande, *n.* Medvirkning, Medarbejder. Medarbetare, *s. pl. m.* Medarbejder, Medarbetarinna, -or, *f*, Medarbejderske.

Medarfvinge, -ar, *m.* Medarving.

Medborgare, *s. pl. m.* Medborger, Borger. Medborgarinna, -or, *f.* Medborgerinde. Medborgarrätt, *m.* Borgerret. Medborgerlig, adj. medborgerlig. Medborgerlighet, *f.* Medborgerskab, Almenaand, Borgersind.

Medborgenär, -er, *m.* Medkreditor.

Medbringa, *v. a.* 2. (-bringar, bragte, bragt), medbringe, drf. Medbringande *n.*

Medbroder, -bröder, *m*, Medbroder, drf. Medbroderskap, *n.*

Medbrottslig, adj. medskyldig.

Medbrottsling, -ar, *m.* Medskyldig, drf. Medbrottslighet, *f.* Delagtighed i Forbrydelse, Medskyld.

Meddela, *v. a.* 1 meddele, drf. Meddelare, *s, pl. m.* Meddeler. Meddelande, *n.* Meddelning, -ar. *f.* Meddelelse. Meddelbar, adj. meddelelig, drf. Meddelbarhet, *f.*

Mede, -ar, *m.* Mede, Mej N. Slædemej.

Medegare, *s. pl. m.* Medejer, drf. Medegarinna, -or, f.

Medel, *s. pl. n.* (Ɜ. Medal), Middel. Medelart, -er, *f.* Mellemsort, Mellemslags. Medelbar, adj. Medelbarligen, *adv.* middelbar, drf. Medelbarhet, -barlighet, *f.* Medelförhållande, *n.* Mellemproporsjon. Medelfärg, *m.* Mellemfarve. Medellandak, adj, middellandsk. Medelhaf, *n.* Middelhav. Medelmåtta, *f.* Middelmaadighed, Middelvej. Medelmåttig, adj. middelmaadig, drf. Medelmåttighet, *f*, Middelmaadighed. Medelnät, *n.* (Anatom.) Mellemgulvet; *Diaphragma*. Medellös, adj. uden Midler, drf. Medellöshet, *f.* Medelorsak, *f.* Mellemaarsag. Medelpris, *n.* Middelpris. Medelpunkt, -er, *m.* Middelpunkt. Medelrum, *n.* Mellemrum. Medelrörelse, *m.* Middelbevægelse. Medelsalt, *n.* Middelsalt. Medelsort, -er, Middelsort, Mellemsort. Medelstånd, *n.* Middelstand. Medelsumma, *f.* Medeltal, *n.* Middeltal. Medeltid, -er, *m.* Mellemtid, Middelalder. Medelting, *n.* Mellemting. Medelväg, -ar, *m.* Middelvej. Medelålder, *m.* Middelalder. Medelåldrig, se Medåldrig.

Medelst, *præp.* formedelst ved.

Medfaren, adj. Ma medfaren, ilde behandlet, ilde tilrakket.

Medfart, *m.* Omgang, Behandling, Opførsel mod En.

Medfriare, *s. pl. m.* Medbejler, Medfrier.

Medfånge, -ar, *m.* Medfange.

Medfödd, adj. *v.* medfødt.

Medfölja, *v. a.* 2. *l.* følge med, med, medfølge. Medföljare, *s. pl. m.* Medfølger, Ledsager. Følgesvend.

Medfölje, -n, *n.* Medfølge, Følge. Medföljeslagare, *s. pl. m.* Ledsager.

Medföra, *v. a.* 2. 1. medbringe, medføre, drf. Medförande *n.*

Medförmyndare, *s. pl. m.* Medformynder.

Medförpaktare, *s. pl. m.* Medforpagter.

Medgift, *m.* Hjemgift, Medgift, Udstyr.

Medgifva, *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gif-

vit, -gifven), indrømme, tilstaa, tillade, give sit Samtykke til, tilstæde. Medgifvande, *n.* Indrømmelse, Tilstaaelse; Tilladelse, Samtykke.
Medgång, *m.* Medgang.
Medgäldenär, -er, *m.* Medskyldner.
Medhafvande, adj. som man har med sig.
Medhjelpare, *s, pl. m,* Medhjælper.
Medhjelparinna, -or, *f.* Medhjælperinde.
Medhinna, *v. a.* 3, (-hinner, -hann, -hunnit), blive færdig med, vinde.
Medhustru, -r, *f.* Frille.
Medhåll, *n.* Medhold. Medhållare, *s. pl. m.* Medholder, Tilhænger.
Medja, Medje, se Midja, Midje.
Medla, *v. a.* 1. mægle, bilægge. Medlande, *n,* Mellemhandling, Mægling. Medlare, *s. pl. m.* Medlarinna, -or, *f.* Midler, Mellemmand, Mægler, Fredsstifter.
Medlerst, adj. mellemst, midterst.
Midlertid, d. s. s. Emedlertid.
Medlidande, Medlidsam, adj. medlidende. Medlidande, *n.* Medlidsamhet, *f.* Medlidenhed.
Medljudande, adj. medlydende.
Medlyding, -lydning, -ar, *m.* Medlyd, medlydende Bogstav, Konsonant.
Medlärjunge, -ar, *m.* Medlærling, Meddisipel.
Medmenniska, -or, *f.* Medmenneske.
Medredare, *s. pl. m.* som har Part i Skib.
Medresande, adj. & *subst.* medrejsende, Medrejsende.
Medspelare, *s. pl. m,* Medspiller.
Medsända, *v. a.* 2. 1. medsende, drf. Medsändande, *n.*
Medsyster, -trar, *f.* Medsøster.
Medsöka, *v. n.* 2. 2. konkurrere, drf. Medsökande, *n.*
Medsökare, *s. pl. m.* Konkurrent.
Medsökande, adj. & *subst.* Medsøgende, Medsøger.
Medtaga, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -tagit), medlage. drf. Medtagande, *n.*
Medtjenare, *s. pl. m.* Medtjener.
Medtäflan, *f.* Medbejlen, Kappen. Medtäflare, *s. pl. m.* Medbejler, Konkurrent, Rival.
Medverka, *v. n.* 1. medvirke. Medverkan, *f.* Medvirken, Medvirkning.
Medvetande, adj. medvidende. Medvetande, *n.* Medvetenhet, *f.* Medvidende, Medvidenhed.
Medvind, *m.* Medvæder, *n.* Medvind, Medbør.
Medålder, *m.* Middelalder.
Medåldrig, adj. midaldrende.
Medägare, *s. pl. m.* Medägarinna, -or, *f.* Medejer.
Medälskare, *s. pl. m.* Medelsker, Medbejler. Medälskarinna, -or, *f.* Medelskerinde, Medbejlerske.
Medömkan, *f.* Medynk. Medömkansvärd, adj. som er værd Medynk. Medömksam, adj. medynksom, medynksfuld, medlidende, drf. Medömksamhet, *f.*
Meja, *v. a.* 1. (J. meida), meje. Mejare, *s. pl. m.* Mejer.
Mejram, *m.* Mejran, Merian (Plante): *Origanum Majoranum.*
Mek, -ar, *m.* Meker, fejg, taabelig Person. Meka, *v. n.* 1. begaa Dumheder, være taabelig.
Mekig, adj. fejg, dum, enfoldig, taabelig, drf. Mekighet, *f.* Taabelighed.
Melera, *n a,* 1. (Fr. meler), blande.
Melin, -er, *m.* (Plante), Hjertensfryd.
Mell, *m.* (Planteslægt) Gaasefod: *Chenopodium,* Gatumell, Murgaasefod: *Ch. murale.* Hafsmell, Strandmelde N. *Chenopod. maritimum.* Rödmell, Svinemelde N. *Ch. rubrum.*
Mellan, *præp.* mellem.
Mellanakt, -er, *m.* Mellemakt.
Mellanbalk, -ar, *m.* Mellanbjelke, -ar, *m.* Mellembjælke.
Mellanblå, adj. mellemblaa.
Mellanbrosk, *n.* Mellembrusk.

Mellanbyggnad, -er, *m.* Mellembygning.
Mellandäck, *s. pl. n.* Mellemdæk.
Mellanfinger, *s. pl. n.* Mellemfinger.
Mellanfärg, *m.* Mellemfarve.
Mellangift, *m*, Tilgift.
Mellangård, -ar, *m.* Mellemgaard, sitta i M. være i Knibe.
Mellangärde, -n, *n.* Mellemgjærde; 2) Næsens bruskaktige Mellemvæg.
Mellanhand, *f.* Mellemhaand.
Mellanhvarf, *s. pl. n.* Mellemlag.
Mellankomma, *v. a.* 3. (-kommer, kom, -kommit), komme imellem, lægge sig imellem, drf. Mellankommande, *n.*
Mellankomst, *m.* Mellemkomst.
Mellanlag, *s. pl. n.* Mellemlag.
Mellanliggande, adj. mellemliggende.
Mellanlöpare, *s. pl, m.* Mellemløber.
Mellanmening, -ar, *f.* Mellemsætning.
Mellanmur, -ar, *m.* Mellemmur.
Mellanmåltid, -er, *m.* Mellemmaaltid.
Mellanrum, *n.* Mellanrymd, *m.* Mellemrum.
Mellanrätt, -er, *m.* Mellemret.
Mellanskrifven, adj. *v.* mellemskreven.
Mellanskåf, *s. pl. n.* Mellemfrist, Mellemtid.
Mellanslag, *n.* Mellemslags.
Mellansort, -er, *m.* Mellemsort.
Mellanspel, *s. pl. n.* Mellemspil.
Mellanstund, -er, *m.* Mellemstund.
Mellanstycke, *n*, Mellemstykke.
Mellanstrek, -ar, *m.* Mellemstreg.
Mellanstående, adj. mellemstaaende.
Mellantak, *s. pl. n.* Mellemtag,
Mellantal, *n*, Middeltal.
Mellantid, -er, *m.* Mellemtid.
Mellanvall, -ar, *m.* Mellemvold.
Mellanvarande, adj. *v*, Mellemværende.
Mellanvåning, -ar, *f.* den mellemste Etasje.
Mellanvägg, -ar, *m.* Mellemvæg.
Mellanåt, *adv.* undertiden, sommetider, engang imellem, alt imellem, af og til.
Mellerst, adj. mellemst.
Melon, -er, *m.* Melon.
Melonbänk, -ar, *m.* Melonkatæse.
Melonskifva, -or, *f.* Melonskive.
Melonsäng, -ar, *f.* Melonbed.
Melotengräs, *n.* Honningkløver: *Trifolium Melilotus.*
Melotenplåster, *s. pl. m.* Melotenplaster.
Men, *konj.* men (naar en Nægtelse staar i den foregaaende Sætning, bruges ikke men, men utan (T. sondern).
Men, *n.* (udt. Mén), Men, Fejl.
Mena, *v. a.* 1. (i *impf.* og *supt.* ogsaa efter 2. *s.*) mene.
Mened, -er, *m.* Meneed.
Menedare, *s. pl. m.* Meneder.
Menederi, *n.* Meneed.
Menedig, adj. menedersk.
Menför, ad,. vanfor.
Menföre, *n.* Ufere.
Menig, adj. menig. Menige man, Menigmand. Menige Allmogen, den menige Almue.
Menighet, -er, *f.* Menighed.
Mening, -ar, *m.* Mening, Sætning, Periode. Meningslös, adj. uden Mening, usammenhængende.
Menlig, adj. skadelig, ufordelagtig, uheldig, (i bibl.) ureen, drf. Menlighet.
Menlös, adj. skyldfri, uskyldig. Menlöshet, *f.* Skyldfrihed, Uskyldighed.
Menniska, -or, *f.* Menniskja, -or. *f.* Menska, -or, *f.* (J. Manneskia), Menneske. Menniskobarn, el. Menskobarn, *s. pl. n.* Menneskebarn. Menniskobegrepp, *n.* Menneskeforstand. Menniskoben, *s. pl. n.* Menneskeben. Menniskobild, -er, *m.* Menneskebillede. Menniskoblifvande, *n.* (blot om Christus), Menne-

skenaturs, Kjøds Paatagelse. Menniskoblod, *n.* & *m.* Menneskeblod. Menniskoelende, -er, *m.* Menneskefiende, Menniskofunder, *pl.* Menneskelig Opfindelse. Menniskofärg, *m.* Menneskefarve, Kjødfarve. Menniskoförstånd, *n.* Menneskeforstand. Menniskohamn, -ar, *m.* Menneskeskikkelse. Menniskohat, *n.* Menneskehad. Menniskohatare, *s. pl. m.* Menneskehader. Menniskohjelp, *m.* Menneskehjælp. Menniskohjerta, *n.* Menneskehjerte. Menniskohufvud, *n.* Menneskehoved. Menniskohår, *s. pl. n.* Menneskehaar. Menniskokraft, *n.* Menneskekraft. Menniskokunskap, *m.* Menneskekundskab. Menniskokännare, *s. pl. m.* Menneskekjender. Menniskokär, adj. menneskekjærlig. Menniskokärlek, *m.* Menneskekjærlighed. Menniskokött, *n.* Menneskekjød. Menniskolif, *s. pl. n.* Menneskeliv. Menniskonatur, *f.* Menneskenatur. Menniskopåfund, *s. pl. m.* Menneskeopfindelse. Menniskoröfvare, *s. pl. m.* Menneskerøver. Menniskoröfvande, Menniskoröfveri, *n.* Menneskerov. Menniskoröst, -er, *f.* Menneskestemme, Menneskerøst. Menniskosamfund, *n.* Menneskesamfund. Menniskoskapnad, -er, *m.* menneskelig Skabning, Menneskeskikkelse. Menniskoslägte, *n.* Menneskeslægt. Menniskosätt, f. E. efter M. paa Menneskers Maade. Menniskosnille, *n.* Menneskets Aand, Aandsevner. Menniskostämma, -or, *f.* Menneskestemme. Menniskotjuf, -var, *m.* Menneskerøver. Menniskotjufnad, -er, *m.* Menneskerov. Menniskoverk, *s. pl. n.* Menneskeværk. Menniskovett, *n.* Menneskeforstand. Menniskovis, på menniskovis, paa Menneskers Maade. Menniskovän, -ner, *n.* Menneske ven; drf. Menniskovänskap, *m.* Menniskoålder, -drar, *m.* Menneskealder. Menniskoälskande, adj. menneskekjærlig. Menniskoätande, adj. menneskeædende. Menniskoätare, *s. pl. m.* Menneskeæder.

Mensalhemman. *s, pl. n.* Taffelgods.

Mensklig, adj. menneskelig.

Menskslighet, *f*, Menneskelighed, Menneskehed.

Menta, *v. a.* l. berede (Læder), stampe, slaa (Ler); drf. Mentare, *s. pl. m.* Mentning, *f.*

Mer, Mera, *adj.* & *adv.* mer, mere.

Meranämnd, Merbemält, Merberört, *adj.* merbemeldt.

Merendels, *adv.* (T. mehrentheils) for det meste, mestendels, som oftest.

Merg, *m.* (J. Marg, A. S. Mearg), Marv. Mergaktig, *adj.* marvagtig. Mergben, *s. pl. n.* Marvben. Mergfull, *adj.* marvfuld. Mergpudding, *m.* Marvepudding. Mergkaka, -or, *f.* Marvekage.

Mergel, *m.* Mergel. Mergelaktig, *adj.* mergelagtig. Mergelgrop, -ar, *m.* Mergelgrufva, -or, *f.* Mergelgrav. Mergeljord, *f.* Mergellera, *f.* Mergeljord.

Mergla, *v. a.* l. mergle.

Mergla ut, *v. a.* l. udmarve, udtære i høj Grad. Utmergling, *f.* Udmarvelse.

Merla, -or, *f.* (dagl. T. Mela) Krampe, Hage som en Laas griber i.

Merling, *m.* Sejlgarn, Hvssing N.

Mes, -ar, *m.* Kryster, Kujon, Kvindekarl, Kjærlingpræst. Mesagtig, Mesig, *adj.* fejg. Mesaktighet, *f.* Mesighet, *f.* Fejghed.

Mesan, -er, *m.* Mesan. Mesansegel, *n.* Mesanseil.

Meshatt, -ar, *m.* (Fugl), Topmejse: *Parus cristatus.*

Mesig, m. fl. se under Mes.

Mes-ost, -ar, *m.* (J. Misa, for Østevalde), Mysøst N.

Mespel, -splar, *m.* Mespelträd, *s. pl. n.* Mispeltræ: *Mespilus germanica.* Mespelbär, *s. pl. n.* Mispel.

Messa, -or, *f.* Messe. Messbok, *f.* Messebog. Messfall, *s. pl. n.* Messefald. Messhake, -ar, *m.* Messehagel. Messkläder, *pl.* Messeklæder. Messordning, *f.* Liturgi. Messprest, -er, *m.* Messepræst. Messkjorta, -or, *f.* Messeserk. Messkrud, -ar, *m.* Messedragt.

Messa, *v. a. & n.* messe, dvf. Messning, -ar, *f.* Messelæsning.

Messing, *m.* Messing. Messingsarbetare, *s. pl. m.* Messingsmed. Messingsbruk, *s. pl. n.* Messingværk, Messingfabrik. Messingsbeslag, *s. pl. n.* = N. Messingsslagare, *s. pl. m.* Messingsmed. Messingsträng, -ar, *m.* Messingstræng. Messingsträd, -ar, *m.* Messingtraad.

Messling, *m.* Mæslinger, (Sygdom).

Mest, *adj. & adv.* mest, i det mesta, for det Meste, for største Delen. Mestadels, *adv.* mestendels. Så plägar det mest gå, saa plejer det for det Meste at gaae. Han är som folket mest, Han er som Folket flest.

Mesthjudande, *adj. v.* mestbydende, højstbydende.

Meta, *v. a.* l. angle, mede, dvf, Metande, *n.* Metning, Anglen, Angelfiskeri.

Metall, -er, *m.* Metal. Metallfärg, *m.* Metalfarve, m. fl. Sammensæt.

Mete, -n, Angelfiskeri; 2) Agn, Madding.

Metkrok, -ar, *m.* Angel, Medekrog, Fiskekrog.

Metmask, -ar, *m.* Regnorm.

Metode, -er, *m.* Metode.

Metref, -var, *m.* Medesnor.

Metspö, -n, *n.* Medestang, Trov N.

Metställe, -r, *n.* Sted, hvor man angler.

Metvurst, -ar, *m.* Medisterpølse.

Michelsmessa, *f.* Mikkelsdag.

Midafton, *m.* Midaftensmad, Æftasvæl N.

Middag, -ar, *m.* Middag. Äta Middag, spise til Middag. Sofva middag, sove til Middag. Middagsgäst, -er, *m.* Middagsgjæst. Middagshetta, *f.* Middagshede. Middagshöjd, *m.* Middagshøjde. Middagsmål, *s. pl. n,* Middagsmaaltid, Middagslur, -ar, *m.* (dagl. Tal.) Middagsblund, Middagslur N. Middagstimma, *f.* Middagstime. Middagssömn, *m.* Middagslyn.

Midfasta, *f.* Midfaste. Midfastosönday, Midfaste-Søndag.

Midja, Medja, -or, *f.* (J. Midia) den Midterste Del af Legemet, Midje N. Midjeband, *s. pl. n.* Livbelte.

Midnatt, *f.* Midnat.

Midskepp, *adv.* Midtskibs.

Midsommar, *m.* Midsommer.

Midsommarsday, *m.* Sankt-Hansdag.

Midt, *m.* Midte.

Midt, *adv.* midt. Midtemellan, midt imellem. Midt emot, lige over for. Midt för, lige for. Midt i tu, midt af, f. E. den gik midt itu. Midt ibland, midt iblandt. Midt på dagen, midt om Dagen. Midtskepps, Midtskibs.

Mjell, *adj.* klar, glindsende, skjær, gjennemsigtig. Mjellhvit, *adj.*

Mjelte, *m.* Milt. Mjeltgräs, *n.* Mjeltört, -er, *f.* et Slags Plante: *Asplenium Scolopendrium.* Mjeltsjuk, *adj.* miltsyg, hypokondrisk. Mjeltsjuka, *f* Miltsyge, Miltsygdom, Hypokondri. Mjeltåder, *f.* Miltaare.

Migrän, *m.* (Fr. Migraine), Hovedpine.

Mil, *m. pl.* Mil og Milor, Mil. Milpåle, -ar, *m.* Milstolpe, -ar, *m.* Mi-

lepæl, Milestotte. Milsten, -ar, *m.* Milesten. Miltal, *n.* Miletal.

Mila, -or, *f.* Mile, Kulmile.

Milved, *m*, Milbrænde, Mileved.

Mild, *adj.* mild. Mildeligen, *adv.* (bibl.) mildt. Mildhet, *f.* = N. Mildväder, *n.* mildt Vejr, Tø.

Mildra, *v. a.* 1. mildne, formilde, lindre. Mildrande, *n.* Mildring, *f.* Mildnen, Lindren, Formilden.

Milis, *m.* Militš.

Millan, se Emellan, Mellan.

Millerst, se Medlerst.

Million, Miljon, -er, *m.* Million. Millionär, Miljonär, -er, *m.* En som ejer Millioner.

Milpåle, m. fl. se Mil.

Min, *pron. poss.* min. De mina, (T. die Meinigen), mine Paarørende, Beslægtede.

Min, -er, *n.* Mine, Gebærde, Ansigtstræk.

Mina, -or, *f.* Mine. Minkammare, -mrar, *m.* Minekammer.

Minderhaltig, *adj.* af for liden Gehalt, drf. Minderhaltighet, *f.*

Minderårig, *adj.* mindreaarig. Minderårighet, *f.* Mindreaarighed.

Minera, *v. a.* 1. minere, gjøre Mine, undergrave, drf. Minering, -ar, *f.*

Mineral, -er, *pl.* Mineralier, Mineral. Mineralrike, *n.* Mineralrige. Mineralvatten, *n.* Mineralvand.

Mineralisk, *adj*, mineralsk.

Mineralisera, *v. a.* 1. forvandle til Ertš.

Minna, *v. a.* 2. *1.* minna på, till, minde, bringe i Erindring, huske En paa, erindre En om noget. Minnas, *v. d.* 2. 1. mindes, komme ihu, erindre sig, huske.

Minne, *n.* Minde, Samtykke, Villje, Enighed i Mening.

Minne, -n, *n.* Minde, Erindring, Ihukommelse, Amindelse, Mindesmærke, Monument, Hukommelse. Draga sig till minnes, drage sig til Minde, erindre. Det har fallit mig ur minnet, det er gaaet mig af Minde.

Minnesbeta, -or, *f.* eftertrykkelig Paamindelse om at være opmærksom, Sandsekage.

Minnesbok, *f.* Erindringsbog, Mindebog.

Minnesdag, *m.* Erindringsdag.

Minnesgod, *adj.* som har godt Minde, Hukommelse.

Minneslös, *adj.* som ikke har Hukommelse, drf. Minneslöshet, *f.* Mangel paa Hukommelse.

Minnesmärke, -n, *n.* Mindemærke, Mindetegn.

Minnesqväde, -n, *n.* Mindekvad.

Minnespenning, -ar, *m.* Mindepenge.

Minnesskrift, -er, *m.* Mindeskrift.

Minnesspak, se Minnesgod.

Minnesspråk, *s. pl. n.* Tankesprog.

Minnesstod, -er, *m.* Mindestotte.

Minnestal, *s. pl. n.* Mindetale.

Minnestecken, *s. pl. n.* Mindetegn.

Minnesvesverk, *n.* Hukommelsesværk.

Minnesvers, *s. pl. n.* Mindevers.

Minnesvård, -ar, *m.* Mindesmærke, Gravminde, Gravmæle.

Minnesvärd, *adj.* mindesværdig, som fortjener at erindres.

Minn sann! *interj.* Minsandten!

Minska, *v. a.* 1. mindske, formindske. Minskas, *v. d.* mindskes, blive mindre, Minskning, *f.* Mindskelse, Formindskelse.

Minst, *adj.* mindst. Till det minsta, i det Mindste.

Minut, -er, *m.* Minut.

Minutvisare, *s. pl. n.* Minutviser.

Minut, *indekl.* i Minut, i det Smaa, stykkevis. sälja i minut, sælge stykkevis, i Detalj. Minuthandel, *m.* Smaahandel, Detaljhandel. Minuthandlare, *s. pl. m.* Smaahandler, En som sælger stykkevis.

Minutera, *v. a.* 1. sælge stykkevis. **Minutering**, *f.*

Miskund, *m.* (N. Miskunn), (bibl.) Miskundhed, Medynk, Forbarmelse.

Miskunda sig, *v. r.* 1. öfver, miskunde sig över, have Medynk med, forbarme sig.

Miskundelig, *adj.* (bibl.) miskundelig.

Miskundsam, *adj.* miskundelig, barmhjertig, medlidende, naadig. **Miskundsamhet**, *f.* Miskundhed, Medynk, Forbarmelse, Medlidenhed.

Misost, se Mesost.

Mispel, se Mespel.

Miss, *m.* (dagl. T.) Kat, Kattepus N.

Missbilliga, *v. a.* 1. misbillige, dadle, drf. **Missbilligande**, *n.* Misbilligelse.

Missbita sig, *v. r.* 3. (i Spog), tage fejl.

Missbjuda, *v. a.* 3. (-bjuder, -bjöd, -böd, -bjudit, -budit, -bjuden, -buden), misbyde, byde for lavt.

Missbruk, *s. pl. n.* Misbrug.

Missbruka, *v. a.* misbruge, drf. **Missbrukande**, *n.*

Missbud, *s. pl. n.* Bud, som er langt under Tingens Værdi, der bydes paa.

Missbördig, *adj.* **Missbörding**, -ar, *m.* 1) som er født for tidlig; 2) som er af ringe Byrd.

Missdrag, *s. pl. n.* Fejltræk (i Spil).

Missdraga sig, *v. r.* 3. gjøre Fejltræk.

Missdåd, *n.* Misdaad, Udaad, Misgjerning (mindre brugel.) **Missdådare**, *s. pl. m.* Misdæder, Forbryder, Misgjerningsmand. **Missdåderska**, -or, *f.* Misdæderske.

Misse, -ar, (dagl. T.) Kat, Kattepus, Pus.

Missebröd, se Missne.

Missfall, *s. pl. n.* for tidlig Nedkomst, Abort, få Missfall, abortere.

Missförma, *v. a.* 1. grovelig, fornærme, angribe med Ukvemsord, forulempe, forkleine, bagvaske, vanhellige. **Missförmande**, *n.* Fornærmelse med Ord, Forulempelse, Vanhelligelse. **Missförmelig**, *adj.* **Missförmeligen**, *adv.* fornærmelig, bespjæmmende.

Missfoster, *s. pl. n.* Misfoster.

Missföda, *v. a.* 2. 1. føde for tidlig, fare ilde, abortere.

Missfödsel, *m*, Misfødsel, Misbyrd: *Abortus.*

Missföra, *v. a.* 2. *1.* føre urigtigt til Bogs, drf. **Missföring**, *f.*

Missfördelaktig, *adj.* ufordelagtig.

Missförstånd, *s. pl. n.* Misforstaaelse.

Missgerning, -ar, *f.* Misgjerning.

Missgerningsbalken, det Kapitel i Loven, der afhandler Forbrydelser.

Missgerningsman, -män, *m.* Misgjerningsmand.

Missgifta, *v. a.* 2. 2. gifte sig under sin Stand.

Missgifte,-n. *n.* Misforbindelse, ustandmæssigt Giftermaal, (Fr. Mesalliance).

Missgunst, *f.* Ugunst. **Miss-gunstig**, *adj.* ugunstig.

Missgynna, *v. a.* 1. ikke unde, være ugunstig, misynde, drf. **Missgynnare**, *s. pl. m.*

Missgå, *v. n.* (-går, -gick, -gått,) gaa fejl, forvildes, forvilde sig; 2) mislykkes. Fostret har missgått för henne, hun har aborteret.

Misshag, *n.* Mishag. **Misshaga**, *v. n.* mishage. **Misshaglig**, *adj*, mishagelig, ubehagelig.

Misshandel, *m.* Underslæb, Forseelse, Forbrydelse, Overtrædelse.

Misshandla, *v. a.* 1. mishandle.

Misshandling, -ar, *f*, Mishandling.

Misshoppas, *v. d.* 1. (mindre brugel.) skuffes af Haabet.

Misshugg, *s. pl. n.* Hug, som ikke

rammer, Hug som skeer af Vanvare; 2) (dagl. T.) Fejltagelse, i Misshugg, af Vanvare. Räka i Misshugg, faa Hug eller Slag som er tiltænkt en Anden. Misshugga sig, *v. r.* 3. (-hugger, -högg, -huggit), forfejle sit Hug el. Slag, tage fejl.

Misshushålla, *v. n.* 1. føre en slet Husholdning, være en Ødeland, Forøder, Ødsler. Misshushållare, *s. pl. m* slet Husholder, Ødeland, Forøder. Misshushållning, *f.* slet Husholdning, Ødselhed, Ødslen.

Misshällig, *adj.* uens, uenig, stridig, forskjellig i Meninger og Grundsætninger. Misshällighet, -or, *f.* Uenighed, Stridighed, Forskjellighed i Meninger og Grundsætninger.

Misshöra sig, *v. r.* 2. *1.* høre fejl.

Missiv *s. pl. n.* Konsistoriets Ordre hvorved det bestemmer hvad Kald en Kapellan skal have.

Missklang, *m.* Misklang.

Misskläda, *v. a.* 2. 1. vanstre, vanskabe.

Misskredit, *m.* Miskredit.

Misskänna, *v. a.* 2. *1*, miskjende. Misskännande, *n.* Miskjendelse.

Misskännelig, *adj.* som kan miskjendes.

Missleda, *v. a.* 2. *1.* forlede, lede vild, lede paa uret Vej. Missledning, -ar, *f.* Forledelse, Vildledelse.

Misslika, *v. a.* 1. holde for usandsynligt, nægte; 2) ikke synes om, ikke like N.

Missljud, *s. pl. n*, Misklang, Mislyd.

Missljuda, *v. n.* 3. klinge ilde, uharmonisk, skurre. Missljudande, *part.* misklingende, mislydende.

Misslyckas, *v. d.* 1. mislykkes, drf. Misslyckande, *n.*

Misslynne, *n.* ondt Lune, Mismod. Misfornøjelse. Misslynt, *adj.* i ondt Lune, mismodig, misfornøjet, drf. Misslynthet, *f.*

Missmäle, *n.* Forsnakkelse, ubetænkt Tale.

Missne, -ar, *m.* Vandingefær D. Misne N. *Talla palustris.* Missnebröd, *n.* Brød bagt af tørrede og revne Rødder af Misnen.

Missnöjd, *adj*, misfornøjet, utilfreds.

Missnöje, *n.* Misfornøjelse, Utilfredshed. Förklara missnöje in för rätten, betyde for Retten, at man ikke er fornøjet med dens Paakjendelse og at man vil appellere.

Missort, se Mesort.

Misspickel, *m.* et Slags hvid Arsenik-Kis.

Misspryda, *v. n.* 2. *1.* vanstre.

Missräkna sig, *v. a.* 1. forregne sig, gjøre fejl Beregning. Missräkning, *f.* Forregning, Fejlregning.

Misskrifning, -ar, *f.* Fejlskrivning, Skrivfejl.

Missskrifva sig, *v. r.* 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit), forskrive sig, skrive fejl

Missspelning, -ar, *f.* Fejlspil, Fejltræf.

Missteg, *s. pl. n.* Fejltrin.

Missiga sig, *v. r.* 3. Missstiga, *v. n.* (-stiger, -steg, -stigit,) træde, trine fejl.

Missummera, *v. a.* 1. summere fejl, drf. Missummering, *f.*

Missäga sig, *v. r.* 2. *1.* fortale sig, forsnakke sig, tale fejl. Missägning, *f.* Forsnakkelse.

Missämja, *f.* Tvedragt, Uenighed.

Missämjas, *v. d.* 2. *1.* være uens, uenig.

Misstag, *s. pl. n*, Fejlgreb, Fejltagelse.

Misstaga sig, *v. r.* 3. (-tager, -tog, -tagit), tage fejl. M. sig på, om. tage fejl af.

Mistanka, *f.* Misstanke, -ar, *m.* Mistanke. Misstankfull, *adj.* mistænksom.

Misstro, *f.* Mistro, Mistillid.

Misstro, *v. a.* 2. 1. mistro, sætte Mistro til, drf. Misstroende, *n.* Mistro, Mistillid.

Misstrogen, *adj.* mistroisk. Misstrogenhet, *f.* Mistroiskhed.

Misströsta, *v. n.* 1. mistvivle. Misströstan, *f.* Mistvivlen, Fortvivlelse.

Misstycka, *v. a.* 2. 2. tykkes ilde om, tage ilde op, fortryde paa, harmes over, fortænke. Misstycke, *n.* Mishag, Misfornøjelse, taga till Misstycke, tage ilde op, fortryde paa. Misstycken, *adj.* (dagl. T.) misfornøjet, utilfreds.

Misstyda, *v. a.* 2. 1. mistyde. Misstydning, -ar, *f.* Mistydning.

Misstänka, *v. a.* 2. 1. mistænke. Misstänkelig, *adj.* som giver Aarsag til Mistanke, mistænkelig. Misstänksom, *adj.* mistænksom. Misstänksamhet, *f.* Mistænksomhed. Misstänkt, *adj.* se Misstänkelig.

Missunna, *v. a.* 1. misunde. Missunnare, *s. pl. m.* Misunder, Avindsmand. Missunsam, *adj.* misundelig, avindsyg. Missunsamhet, *f.* Misundelse.

Misvisa, *v. a.* & *n.* 1. vise urigtig, Missvisning, *f.* Misvisning.

Missvård, *m.* Missvårdnad, *m.* Forsømmelse, Uagtsomhed, skjødesløs Behandling.

Missvårda, *v. a.* 1. forsømme, behandle skjødesløst.

Missväxt, *m.* Misvækst. Missväxtår, *s. pl. n.* Misvækstaar.

Missvörda, *v. a.* 1, tilsidesætte Agtelse for, drf. Missvördnad, *f.* Uærbedighed.

Miss-öde, -n, *n.* ublid Skjæbne, Uheld, Vanheld.

Mist, *m.* tyk Taage til Søes.

Mista, *v. a.* 2. 2. miste.

Miste, *adv.* fejl. Gripa miste, gribe fejl. Gå miste, gaa fejl, tage fejl, tage fejl af Vejen. Gå miste om, gaa glip af, ikke opnaa, forfejle. Taga miste, tage fejl. Stiga miste, træde fejl, m. fl. lign.

Mistig, *adj.* taaget, diset, dim N.

Mistlig, *adj.* mißelig, undrærlig.

Mistning, *f.* Tab. Vara i Mistning af, ikke være i Besiddelse af, sapne, undvære.

Mistom, *adv.* (dagl. Tale) fejl; 2) *interj.* pyt!

Mjugg, *adv.* i mjugg, i Smug, lønligen, hemmeligen, le i Mjugg, le i Skjægget.

Mjuk. *adj.* (J. mjukr), myg, blød, bøjelig, smidig, ikke gjenstridig. Mjukt bröd, blødt Brød.

Mjuka, *v. a.* 1. gjøre blød.

Mjukhet, *f.* Myghed, Blødhed, Smidighed, Bøjelighed.

Mjukhårig, *adj.* blødhaaret.

Mjukna, *v. n.* 1. blive blød, drf. Mjuknande, *n.*

Mjäka, **Mjäkig**, m. fl. se Mjeka, Mjekig, m. fl.

Mjäle, se Mjärde.

Mjäll, *adj.* glinsende, klar, blank, ren, skjær. Mjällhvit, *adj.* hvid og skær.

Mjälte, m. fl. se Mjelte, m. fl.

Mjärde, -ar, *m.* (dagl. T. Mjäle), Fiskeruse, Vidjeruse.

Mjöd, *n.* Mjed. Mjödbryggare, *s. pl. m.* Mjødbrygger. Mjödsäljare, *s. pl. m.* Mjødsælger.

Mjöl, *n.* (J. Miöl), Mel. Mjöla, *v. a.* 1. ælte Mel i, bestrø. Mjöla ned, rakke til med Mel. Mjöla sig, blive til Mel, falde hen i Mel. Mjölaktig, *adj.* melagtig. Mjölbär, *s. pl. n.* Melbær, Mjølbær, Mjølnebær, N. Mjölbärs-buske, -ar, *m.* Melbærbusk: *Arbutus uva ursi.* Mjöl-

dagg, m. Meldug. Mjöldamm, m. Mjöldoft, m. Melstov, Meldyst. Mjöldryck, m. (for Kvæa), Meldrikke. Mjöldryga, f. Sygdom hos Rugen, hvorved dens Kjærner udvokse til en unaturlig Storrelse og indvendig blive faste og haarde, Meldrøje. Mjölfläck, -ar, m. Melplet. Mjölgräs, n. (Plante) liden Skovmelde D. Mel, Mæll, vild Melde, gron Melde N. *Chenopodium viride*, (Linné). Mjölgröt, m. Melgrød. Mjölhandel, m. Melhandel. Mjölhandlare, s, pl. m. Melhandler. Mjölklimp, -ar, m. Melklump. Mjölkrut, n. Melkrudt. Mjöllår, -ar, m. Melbing, Melkasse, Melkiste. Mjölmask, -ar, m. Melorm, Melmide. Mjölqvarn, -ar, m. Melmølle. Mjölsikt, -ar, m. Melsigte. Mjölsäll, s. pl. n. Melsold. Mjölsäck, -ar, m. Melsæk. Mjölvälling, m, Melvælling. Mjölöka, f. Meldrøjer.

Mjöla, m. fl. se under Mjöl.

Mjölig, adj. melet, fuld af Mel, drf. Mjölighet, f.

Mjöling, -ar, m. et Slags Mos: *Ryssus*.

Mjölk, f. (J. Miölk), Melk. Mjölkaktig, adj. melkagtig. Mjölkblander, Melkeblande. Mjölkblomster, s. pl. n. et Slags Plante: *Leontodon autumnale*. Mjölkblåsa, f. Gjemmested for de melkagtige Vædsker. Mjölkbunke, -ar, m. Melkebolle, Melkeringe. Mjölkbytta, -or, f. Melkebøtte Melkespand, Melkestrippe. Mjölkkur, -er, m. Melkekur. Mjölkdrifvande, adj. melkdrivende. Mjölkfeber, -brar, m. Melkefeber. Mjölkfisk, -ar, m. Melkefisk, Hanfisk. Mjölkflicka, -or, f. Melkepige (Pige som sælger Melk), Mjölkfat, s. pl. n. Melkefad. Mjölkfärg, m. Melkefarve. Mjölkfärgad, adj. melkefarvet, melkehvid. Mjölkgris, -ar, m. Melkegris. Mjölkgång, -ar, m. Melkegang, (smaa Kar el. Rør i Tarmene, der indsuge Næringssaften af den fordøjede Føde): *Vasa lactea*. Mjölkhustru, -r, f. Melkekone. Mjölkhvit, adj. melkehvid. Mjölkhår, s. pl. n. Dun, Flodeskjæg. Mjölkkalf, -var, m. Melkekalv; 2) (dagl. Tale) Melkemand. Mjölkkammare, -mrar, m. Melkekammer. Mjölkko, -r, f. Melkeko, Ko som giver Melk, ikke er gold. Mjölkkärl, s. pl. n. Melkekar. Mjölkmat, m. Melkemad, Mjölkpiga, -or, f. Melkepige. Mjölkpungar, pl. (Plante) Kragefod D. Krakefot, Myrhat N. *Comarum palustre*. Mjölkrot, se Bockblad. Mjölksaft, m. Melkesaft. Mjölkrör, s. pl. n. Melkekar. Mjölkrätt, -er, m. Melkeret. Mjölksil, -ar, m. Melkesil. Mjölksoppa, -or, f. Melkesuppe. Mjölkstark, adj. melkerig. Mjölkstarr, m. (Sjensygdom) hvid Plet paa Øjet. Mjölksten, -ar, m. Melksten. Mjölkstockning, f. Melkens Knytning eller Opsamling i Brysterne hos Barselkoner. Mjölkssträng, m. (kun m. best. Art.) Melkstraale. Mjölkstäfva, -or, f. Melkespand, Melkestrippe. Mjölktand, -tänder, f. Melketand. Mjölktistel, -stlar, m. Svinetidsel D. Harekid, Dillegras N. *Sonchus Oleraceus*. Mjölkvassla, f. Melkevalle. Mjölkväg, m. (kun med best. Art.) Melkevej: *Via lactea*. Mjölkvälling, m. Melkevælling. Mjölkåder, f. Melkeaare. Mjölkört, -er, f. Vorteurt, Slægten *Euphorbia*.

Mjölka, v. a. & n. l. malke. Mjölkning, -ar, f. Malkning.

Mjölke, -ar, m. Molk i Fisk; 2) Dueurt: *Epilobium*. Elgmjölke, *Epil. hirsutum*. Imjölke, Timmjølke N.

E. angustifolium. Mörrmjölke, Myrmjolke N. *E. palustre.* Mjölkfisk, -ar, *m.* Melkefisk, Hanfisk. Mjölksill, -ar, *m.* Melkesild, Hansild.

Mjöllår, *m. fl.* se under Mjöl.

Mjölnare, *s. pl. in.* Møller. Mjölnardräng, -ar, *m.* Mølledreng, Mølleriesvend. Mjölnarhustru, -r, *f.* Mølleriekone. Mjölnarkärra, -or, *f.* Mølleriekjærre.

Mjölon, *s. pl. a.* Melbær, Mjölonris, *n.* Melbærbusk: *Arbutus.*

Mo, -ar, ufrugtbar Sandjord, Hede, Lynghede, Mo, Steppe, (E. *prairie.*)

Moba, -or, *f.* (et Insekt), se Skinnbagge, Babba.

Mocka, *v. a.* l. maake N. tage Mog bort under Kvæg el. Heste. M. ihop, -upp, maake sammen, sammendynge Mog, dtf. Moekning, *f.*

Mocka, *v. n.* l. mukke, knu, smaaknurre.

Mod, *n.* Mod. Vara illa till mods, være ilde til Mode, Fälla modet, tabe Modet, lade Modet falde. Repa mod, fatte Mod, tage Mod til sig, faa Mod igjen.

Modfälla, *v. a.* 2. *l.* gjøre modløs, nedslaa. Modfälld, *adj. v.* modfalden, modløs.

Modig, *adj.* modig. Modighet, *f.* Modighed.

Modlös, Modstulen, *adj.* Modløs. Modlöshet, Modstulenhet, *f.* Modløshed.

Mod, -er, *n.* Mode, Skik. Moddocka, -or, *f.* Modedukke. Modhandlare, Modkrämare, *s. pl. m.* -erska, -or, *f.* Modehandler, Modehandlerske.

Modd, Moddig, se Mådd, Mäddig.

Modd, *adj.* (dagl. T.) modig, oplagt.

Modell, -er, *m.* & *n.* Model. M. -kammare, -mrar, *m.* Modelkammer.

Moder, *f.* Mödrar, *pl.* Møder; 2) Bundfald. Moders-arf, *n.* Modrene Arv. Moderbroder, Morbror, -bröder, *m.* Onkel, Morbror N. ingen konst att få pastorat för den som har Biskoppen til morbror, Ordsprog. Moderfader, -morfar, *m.* Bedstefader, Morfar N. Modersgris, Mors-gris, -ar, *m.* Kjælebægge. Moders-hjerta, *n.* Modershjerte. Moderjord, *f.* se Fosterbyggd. Moderkupa, -or, *f.* Moderkube. Moderkyrka, -or, *f.* Moderkirke. Moderkänsla, -or, *f.* Moderfølelse. Moderlif, *n.* Moderliv. Moderlut, *m.* Moderlud. Mormessa, *f.* Vor Frues Fødselsdag. Modersmjölk, *f.* Modermælk. Insupa med modersmjälken, indsuge med Modermælken Modermoder, Mormor, *f.* Mormoder, Bedstemoder. Modersmål, *n.* Morsmål, *n.* Modersmaal. Modermördare, *s. pl. m.* Modermorder. Modernatt, *m.* (kun m. best. Art.) den længste Nat om Vinteren. Moderspråk, *n.* Modersprog, Grundsprog. Modersyster, -strar, *f*, Moster, -strar, *f.* Moster, Tante.

Moder, *f.* Moder, Frugtmoder: *Matrix Uterus.* M. -band, *s. pl. n.* Moderbaand. (Et af de 4 Baand (Ligamenter), som forbinde Moderen med omliggende Dele). Moderbråck, *s. pl. n.* Moderbrok. Moderbråsad, *m.* Moderbetændelse. Moderdåning, -ar, *f*, hysterisk Besvimelse. Moderfall, *s, pl. n.* Moderudfald: *prolapsus uteri.* Moderhorn, *s. pl. n.* Modertrompet. Moderkaka, -or, *f.* Moderkage, Efterbyrd. Moderkrans, -ar, *m.* Modergrans: *Pessarium.* Modermunn, -ar, *m.* Modermynning, *m.* Modermund: *Orificium uteri.* Moderrot, *f.* Hjorterod: *Althamanta.* Modersjuka, *f.* Moderpläga, -or, *f.*

Moderpassion, *m.* Moderſot, Moderſyge. Moderalida, *f.* Moderſkede: *Vagina Uteri.* Modersprund, *n.* Modermund. Modertrumma, -or, *f.* Modertrumpeter, *pl.* Modertrompeter. Modervatten, *n.* Modervand: *Liquor Amnii.*

Moderst, *adv.* Moderst allena, (T. Mutter-allein) ganſke alene.

Modfälld, m. fl. ſe under Mod.

Mogen, *adj.* moden. Mogenhet, *f.* Modenhed.

Mogna, *v. n.* & *a.* l. modnes, modne. Mognad, *f.* Modenhed, Modning.

Moja sig, *v. r.* l. gotte ſig, koſe ſig.

Mojord, *f.* Sandjord.

Mol, *adv.* (dagl. T) Mol allena, ganſke alene. Molskrika, ſtorſkrige.

Molja, -or, *f.* et Slags Fiſk.

Molka, d. ſ. ſ. Mjölka.

Molla, -or, *f.* (Plante) Melde: *Atriplex.*

Molle, -ar, *m.* ſtor Markmuus.

Moln, *s. pl. n.* Sky. Öfverdragen med moln, overtrukket med Skyer. Molnbeströdd, molnbetäckt, *adj.* ſkydækket. Molnbädd, -ar, *m.* Samling af ſtore og mørke Skyer, Skybanke. Molnfläck, -ar, *m.* Skypiet. Molnfri, *adj.* ſkyfri. Molnfull, *adj.* ſkyfuld. Molnpelare, *s. pl m.* Skyſtotte. Molnskuta, -or, *f.* ſtor og tyk Sky, ſom har delt ſig. Molnsky, -ar, *m.* Samling af Skyer. Molnstod, -er, *m.* Skyſtotte. Molnsäck, -ar, *m.* d. ſ. ſ. Molnbädd. Molntapp, -ar, *m.* Skypiet. Molnvind, -ar, *m.* Skyhvirvel. Molnvägg, -ar, *m.* Skybanke, Skyvæg.

Molna, *v. a.* l. bedækkes med Skyer, ſkyes.

Molnig, *adj.* ſkyet, ſkyfuld, ſkydækket.

Molra, ſe Morla.

Mon, *m.* ſe Mån.

Monke, -ar, *m.* Blaamunke N. (Plante); *Jasione Montana.*

Monad, -er, Monade, Atom.

Monn, Monne, *adv.* mon. Monn tro det? er det muligt?

Moppa, -or, *f.* Lille Mops.

Mops, -ar, *m.* Mops.

Mor, -gr, *m.* Mor, Neger. Morianna, -or, *f.* Morinde.

Moral, -er, *m.* Moral, Jrætteſættelſe. Moralisk, *adj.* moraliſk. Moralkaka -or, *f.* (dagl. Tale) Moraliſering, Jrætteſættelſe.

Moras, morast, -er, *n.* Morads, ſumpet Egn, Moſe, Sump. Morasig, *adj.* ſumpet.

Morbror, *m.* Onkel.

Mord, *s. pl. n.* Mord. Mordbloss, *s, pl. n.* Mordblus. Mordbrännare, *s. pl. m.* Mordbrænder. Mordfackla, -or, *f.* d. ſ. ſ. Mordbloss. Mordgevär, *s. pl. n.* Mordgevær. Morddolk, -ar, *m.* Morderdolk. Mordjern, Mordstål, *s. pl. n.* Mordſtaal, Mordvaaben. Mordkällare, *s. pl. m.* Mordkjelder. Mordläga, -or, *f.* Mordlue. Mordslag, *s. pl. n.* dræbende Slag. Mordängel, -glar, *n.* Morderengel.

Mordisk, *adj.* morderiſk, mordiſk.

Morell, -er, *f.* et Slags Kirſebær: *Cerasus juliana.* Morellträd, *s. pl, n.*

Morenkopp, -ar, *m.* (T. Mohrenkopf.) Moriantshoved; forſkjellige Dyr, iſær Heſte og Duer, med ſort Hoved kaldes Morenkop.

Morfader, Morfar, *m.* Bedſtefader.

Morgna ſe Morna.

Morgon, *m.* Morgnar, Mornor, *pl.* (J. Morgun), i Morgons, i Morse, *adv.* i Morges. Bittida om Morgonen, tidlig om Morgenen.

Morgonandakt, *n.* Morgenandagt.

Morgonbön, -er, *f.* Morgenbøn.

Morgondag, *m.* Morgendag, den fel-

gende Dag. Uppskjuta till Morgondagen, opsætte til i Morgen.
Morgondagg, *m.* Morgendug.
Morgondimma, *f.* Morgentaage.
Morgondrägt, -er, *m.* Morgendragt.
Morgondröm, -mar, *m.* Morgendrøm.
Morgongåfva, -or, *f.* Morgengave, drf. Morgongåfvobref, *s. pl. n.*
Morgonhelsning, *f.* Morgenhilsen.
Morgonluft, *m.* Morgenluft. Morgonpsalm, -er, *f.* Morgensalme. Morgonrock, -ar, *m.* Slaaprok. Morgonrodna, Morgonrodnad, *f.* Morgenrøde. Morgonskymning, -ar, *f.* Dagbrækning, Morgendæmring. Morgonsol, *f.* Morgensol. Morgonstjerna, *f.* Morgenstjerne. Morgonstråle, -ar, *m.* Morgenstraale. Morgonstund, -er, *m.* Morgenstund. Morgonstund har guld i munn, Ordsp. Morgonsvalka, *f.* Morgenluft, Morgenkjøling, Morgensvale. Morgonsång, *m.* Morgensang. Morgontrumma, *f.* Morgenrevelje. Morgonvard, *m.* Davre D. Durmaal N.
Morian, -er, *m.* Mor, Morian. Morianska, -or, *f.* Morinde.
Morkulla, -or, *f.* Skovsneppe, Rogda N. *Scolopax rusticola*; 2) (Spøg), Glædespige. Morkulljagt, Sneppejagt; 2) Dumpejagt. Morkullstrek, *m.* Snepernes Strøg.
Morla, *v. n.* l. vælde op, syde, sprudle, drf, Morlande, *n.* Morling, *f.*
Mormessa, *f.* Vor Frues Fødselsdag.
Mormeldjur, *s. pl. n.* Murmeldyr.
Morna sig, *v. r.* l. komme sig efter Søvnen, samle sig fra Søvne. Mornad, *p. p.* oppakt, munter efter Søvnen.
Mornar, Morgnar, *pl.* af Morgon.
Moron, i Mores, (dagl. T.) for Morgon, i Morgons.
Morot, -rötter, *f.* Gulerod: *Daucus carota.* Vild morot: *Athamanta oreoselinum.*
Morr, *n.* Murren, Knurren, Brummen.
Morra, *v. n.* l. murre, knurre, brumme. Morrande, *n.* Murren, Knurren, Brummen.
Morrhår, *s. pl. n.* Vejrhaar, Vejdehaar, Lugtehaar paa en Kat, Hund, o. desl.
Morse, i Morse, *adv.* (dagl. T.) i Morges.
Morsgris, *m.* Moders eget Barn, Kjælædægge.
Morsk, *adj.* (dagl. T.) kjæk, morsk N. Morskhet, *f.*
Mortel, -tlar, *m.* Morter. Mortelstöt, -ar, *m.* Støder til en Morter.
Mortåg, -ar, *m.* (Plante), Fjeldrug, Vejgræs, Raape, Purkerot N. *Polygonum viviparum.*
Mos, *n.* Mos, (ikke Klassen af Vækster).
Mosa sig, *v. r.* l. blive til Mos.
Moses klocka, el. ros: Planten *Campanula glomerata.*
Mosig, *adj.* rød, moset, tyk drf. Mosighet, *f.*
Mosippa, -or, *f.* et Slags Anemone.
Mossa, -or. *f.* Mos: *Musci.*
Mosshumla, -or, *f.* (Insekt) et Slags Humle: *Apis muscorum.*
Mossarot, Mosserot, *f.* Planteslægten: *Seliscum.*
Mossa sig, *v. r.* l. Mossas, *v. d.* bedækkes med Mos. Den sten, som ofta trædes, mossas ej, Ordsprog.
Mosse, -ar, *m.* Mose, Myr, Sump,
Mossig, Mosslupen, Mossväxt, *adj.* mosgroet, mosdækket. mosklædt.
Moster, strar, *f*, Moster, Tante.
Mot, *præp.* mod, imod. Mot och Med, for og imod, f. E. afväga skålen mot och med, overveje Grunde og Modgrunde. I mot och med, i Mod- og Medgang.
Mota, *v. a.* modsætte sig, opholde, hindre, spærre Vej, drive tilbage.

Motarbeta, *v. a.* 1. modarbejde, drf. **Motarbete**, *n.* Motarbetande, *n.*
Motbalk, -ar, *m.* en skraa staaende Støtte, Stiver.
Motbild, -er, *m.* Modbillede.
Motbjudande, *adj.* moddydelig.
Motbok, *f.* Kontrabog.
Motgift, *n.* Modgift.
Motgnidning, *f.* Gnidning mod.
Motgång, -ar, *m.* Modgang.
Motkast, *s. pl. n.* Indvending.
Motliggande, *adj.* som ligger lige over for.
Motpart, -er, *m.* Modpart.
Motparti, -er, *n.* Modparti.
Motsats, -er, *f.* Modsætning, det Modsatte.
Motskall, *n.* Gjenlyd.
Motskrift, -er, *f.* Gjendrivelsesskrift.
Motskäl, *s. pl. n.* Modgrund.
Motspelare, *s. pl. m.* Modspiller.
Motspjärn, *n.* Fodfæste mod.
Motspännig, **Motspänstig**, *adj.* opsætsig, gjenstridig. M. het, *f.* Gjenstridighed, Opsætsighed.
Motstridande, **Motstridig**, *adj.* stridig, stridende, modstridig, som ej kan forenes, gjenstridig. Motstridighet, *f.* Modstridighed, Gjenstridighed.
Motsträfvande, **Motsträfvig**, *adj.* opsætsig, gjenstridig, modstræbende. **Motsträfvande**, *n.* Modstræben. **Motsträfvighet**, *f.* Gjenstridighed, Opsætsighed.
Motstå, *v. a.* (-står, -stod, -stått), modstaa.
Motstånd, *n.* Modstand.
Motståndare, *s. pl. m.* Modstander.
Motstöt, -ar, *m.* Modstød.
Motsvara, *v. a.* 1. svare til, stemme overens med. Motsvarande, Motsvarig, *adj.* tilsvarende. Motsvarighet, *f.* Lighed og Overensstemmelse, Analogi.
Motsäga, **Motsäja**, *v. a.* (-säger, -sade, -sagt), modsige.
Motsägande, *adj.* som modsiger, modsigende.
Motsägare, *s. pl.* Modsiger.
Motsägelse, -r, *f.* Modsigelse. Motsägelse-anda, *f.* Modsigelsesaand.
Motsätta, *v. a.* modsætte, drf. Motsättning, -ar, *f.*
Mott, *m.* Skab, Skurv, Fnat.
Mottaga, se Emottaga.
Motverka, *v. a.* 1. modvirke, drf. Motverkan, *f.* Modvirkning.
Motvigt, *f.* Modvægt.
Motvilja, *f.* Modvilje, Gjenstridighed. Motvillig, *adj.* modvillig, gjenstridig, uvillig. Motvillighet, *f.* Modvillighed, Gjenstridighed.
Motvind, *m.* Motväder, *n.* Modvind, Modbør.
Motväga, *v. a. & n.* 2. 1. modveje, holde Ligevægt.
Motvänd, *adj. v.* modvendt.
Motvärn, *n.* Modværge, Modstand.
Mucka, *v. n.* 1. mukke.
Mudd, -ar, *m.* fort Hanke, Hairhanke; 2) et Slags Fisk: *Cyprinus Aphya.*
Mudde, -ar, *m.* en lustig Mudde, en lystig Fætter.
Mudder, *m.* Mudder. Mudderpräm, -ar, *m.* Mudderpram. Mudderskåfvel, -flar, *m.* Mudderskuffel.
Muddra, *v. a. & n.* muddre. M. upp, opmuddre. Muddring, -or, *f.* Muddring. Opmuddring.
Muddrig, *adj.* mudderagtig, muddret.
Muff, -ar, *m.* Muffe.
Muffel, -flar, *m.* Skibsblok, Talje.
Mugg, *m.* Muk, (Sygdom hos Heste).
Mugg, -ar, *m.* et Slags Drikkekar, Mugge R.
Mugga, *v. n.* 1. gumle, tygge langsomt.
Mula, -or, *f.* Muleséi, Muldyr.
Mulbete, *n.* Græsgang.
Mulbär, *s. pl. n.* Morbær. Mulbärs-

saft, *m.* Morbærsaft. Mulbärsträd, *s. pl. n.* Morbærtræ: *Morus nigra.*

Mule, -or, *m.* Snude, Mule. Mulkorg, -ar, *m.* Mulkurv, Mundkurv.

Mulen, *adj.* skyet, skyfuld, overtrukket med Skyer, ikke munter, fortrædelig, knarvorn, drf. Mulenhet, *f.*

Mulkorg, se under Mule.

Mull, *f.* Muld.

Mulla sig, *v. r.* l. berede sig et Leje (om Fugl og sl.)

Mullbär, se Mulbär.

Mullbänk, -ar, *m.* Drivbænk, Mistbænk.

Mullfösa, -or, *f.* Muldbræt, Muldfjæl paa en Plog.

Mullhög, -ar, *m.* Hob Muldjord, Jordhob.

Mullig, *adj.* (dagl. T.) (om Kvindfolk), lubben N. tyk.

Mullra, *v. v.* l. (om Tordenen) rulle.

Mullsork, -ar, *m.* et Slags stor Jordrotte.

Mullvad, -ar, *m.* Muldvarp. Mullvadsfångare, *s. pl. m.* Muldvarpfanger. Mullvads-fälla, -or, *f.* Muldvarpfælde. Mullvarps-hög, -ar, *m.* Muldvarpskud.

Mulna, *v. n.* l. blive skyfuld, overtrækkes med Skyer.

Muloxe, -ar. *m.* Mulokse.

Multen, se Multnad.

Multna, *v. n.* l. forraadne, raadne, gaa i Forraadnelse. Multnad, *p. p.* forraadnet. Multnande, *m.* Multning, *f.* Forraadnelse.

Muläsna, -or, *f.* Mulæsel, Muldyr, Muläsnedrifvare, *s. pl. m.* Mulæseldriver.

Mumla, *v. a. & n.* mumle. Mumlande, *n.* Mummel, *n.* Mumlen.

Mumsa, *v. n.* l. gumle, tygge langsomt, drf. Mumsande, *n.*

Mun, Mund, se Munn.

Mundera, Mondera, *v. a.* l mondere. M. en musköt, skjæfte en Bøsse.

Mundering, *f.* Mundur, *m.* Mondering, Mondur. Munderingspersedlar, *pl.* Monderingsstykker.

Munk, -ar, *m.* Munk. Munkaktig, *adj.* som hører til Munke. Munkdikt,-er, *m.* Munkedigt. Munkdrägt, -er, *m.* Munkedragt. Munkgräl, *n.* Munkekiv. Munkkloster, *s. pl. n.* Munkekloster. Munkkåpa, -or. *f.* Munkehætte, Munkekappe. Munklatin, *m.* Munkelatin. Munklefnad, *m.* Munkelevnet. Munklik, *adj.* se Munkaktig. Munklöss, *pl.* (Plante), Hundetunge, Ildborre: *Lynoglossum officinale.* Munkpanna,-or, *f.* Pande til at stege Munker i. Munksaga,-or, *f.* Munkedigt. Munkstyl, *m.* Munkeskrift. Munkstånd, *n.* Munkestand. Munkväsende, *n.* Munkevæsen.

Munn, -ar, *m.* (J. Munnr), Mund. Dra på munnen, trække paa Smilebaandet, begynde at smile. Tala ur Munnen, tale rent ud af Sjægget. Munn-art, -er, *f.* Mundart, Dialekt. Munns-bit, -ar, *m.* Mundfuld, Mundbid. Munnkristen, *adj. & subst.* falsk Kristen, Hykler. Munndrag, *s. pl. n.* Mundtrækning. Munngiga, Munnharpa, -or, *f.* Mundharpe. Munngipa, -or, *f.* Mundvig. Munnhuggas, *v. d.* l. skjændes, klamres, bruge Mund paa hinanden, mundhugges. Munnhäfta, *f.* Tungebaand. Munnjern, *s. pl. n.* Jærnklemme, Brems, som lægges paa Hoste for at styre dem. Munnkock, -ar, *m.* Mundkok. Munnhål, *s. pl. n.* Munduhul. Munnkafle, -ar, *m.* Mundknebel. Mundklämma, -or, *f.* Jernklemme, Brems. Munnlack, *n.* Oblat. Munnlag, *s. pl. n.* Ansats paa en Fløjte, (Fr. Embouchure); Mundstykke af et Bidsel, Mundbid. Munn-

led, -or, *f.* Foreningsstedet mellem Kjæverne. Munnlim, *n.* Mundlim. Munnlåsa, *f.* se Munnspärra. Munnläder, *n.* ha godt Munnläder, have et godt Mundlær el. en flydende Tunge. Munnpomada, -or, *f.* Læbepomade. Mundsalve. Munnskolla, *f.* Udslæt paa Læberne. Munnskänk, -ar, *m.* Mundskjænk. Munnslag, *s. pl. n.* Mundslag, Munddask. Munnspröt, *s. pl. n.* Følehorn hos Insekter. Munnspärra, *f.* Mundkrampe: *Trismus*. Munnstycke, -n, *n.* Mundstykke, Mundspids. Munnstyf, *adj.* haardmundet, haardmulet. Munnvek, *adj.* blødmundet. Munnvig, *adj.* som har en smidig, flydende Tunge, drf. Munvighet, *f.* Munnvik, -ar, *m.* Mundvig. Munnväder, *n.* Mundsvejr.

Munsk, *adj.* (dagl. T) se Munnvig.

Munstra, m. fl. se Mönstra, m. fl.

Munt, *adj.* kun i Sammensæt. f. Ex. styfmunt, haardmundet.

Munter, *adj.* munter. Munterhet, *f.* Munterhed.

Muntlig, *adj.* Muntligen, *adv.* mundtlig.

Muntra, *v. a.* l. muntre, opmuntre, drf. Muntran, *f.*

Mur, -ar, *m.* Mur. Murarbete, *n.* Murarbejde. Murband, *s. pl. n.* Murbaand, Muurbinder, Muranker. Murbruk, *n.* Murkalk. Murbräcka, -or, *f.* et fordum brugeligt Krigsredskab til at støde Hul paa Fæstningsmure, Murbrækker, Stormbuk, Rendebuk. Murgröa, *m.* Murgröna, -or, *f.* Vedbende. Murgesäll, -er, *m.* Mursvend. Murhammare, -mrar, *m.* Hammer, som er spids til begge Ender. Murlod, *s. pl. n.* Vaterpas. Murmästare, *s. pl. m.* Murmester. Murvicka, -or, *f.* se Murhammare. Murruta, -or, *f.* et Slags Plante: *Asplenium ruta muraria*. Murslef, -var, *m.* Murske. Murslägga, -or, *f.* Murhammer. Murtegel, *n.* Mursten. Mursätta, *v. a.* opføre Mur. Murört, *f.* Gipsurt: *Gypsophila muralis*.

Mura, *v. a.* l. mure. Murare, *s. pl. m.* Murer, drf. Murning, *f.*

Murbruk, m. fl. se Mur.

Murken, *adj.* raadden, forraadnet, ormstukket, mullen, drf. Murkenhet, *f.*

Murkla, -or, *f.* Morkel D. Murkle N. *Phallus*. Giktmurkla, -or, *f. Phallus impudica*. Murklor, *pl.* (dagl. Tal.) Penge, Grunker, f. Ex. han har murklor.

Murkna, *v. n.* l. forraadne, opraadne. Murknande, *n.* Forraadnelse, Opraadnelse.

Murksten, -ar, *m.* Kornet, Kvarts med Glimmer: *Saxum molare granaticum*.

Murmeldjur, *s. pl. n.* Murmeldyr.

Murmästare, Murpicka se Mur.

Murra se Morra.

Murrhår se Morrhår.

Murruta se Mur.

Mus, *f.* Möss, *pl.* Mus. Musblack, *adj.* musblakket, musfarvet. Musfrat, *n.* gnaget Korn. Muskälla, -or, *f.* Musefælde. Mushål, *s. pl. n.* Muschul. Muskatt, -or, *m.* Musekat. Muslort, -ar, *m.* Musefarn. Musrumpa, -or, *f.* (Plante) Musrumpe N. *Myosyrus minimus*. Musört, -er, *f.* Fuglevikke: *Vicia cracca*. Musöron, *pl.* (Plante) Musøre: *Hieracium Pilosella*.

Musch, -er, *m.* (Fr. Mouche), Skjønplaster, Skjønplet.

Musfrat, se Mus.

Musicera, *v. n.* l. musisere, drf. Musicerande, *n.* Musicering, *f.*

Musik, *m.* Musik. Musikkännare, *s. pl. m.* Musikkjender. Musikälskare, *s. pl. m.* Musikelsker.

Musikalisk, *adj.* musikalsk.

Musk, *m.* sorte, tykke Øjenbryn,

give Ansigtet et lumskt, mørkt Udseende. Se under Musk, skumle.

Muskat, *m.* Muskat. Muskatdrufvor, *pl.* Muskatdruer. Muskatblomma, -or, *f.* Muskatblomme. Muskatpäron, *s. pl. n.* Muskatpære. Muskatträd, *s. pl. n.* Muskattræ.

Muskedunder, -drer, *m.* Muskedonner.

Musketerare, *s. pl. m.* Musketér.

Muskus, *m.* Muskus. Muskusdjur, *s. pl. n.* Muskusdyr.

Musköt, -er, *m.* Musket. Muskötkrut, *n.* Musketkrudt. Muskötkula, -or, *f.* Musketkugle. Muskötskott, *s. pl. n.* Musketskud.

Musköttéri, *n.* Musketild.

Musrumpa se Mus.

Mussla, -or, *f.* Muskel, Musling.

Musselfärg, *m.* Muselfarve.

Musselguld, *n.* Muskelguld. Musselsilfver, *n.* Muselsølv.

Musselskal, *s. pl. n.* Muslingskal.

Must, *m.* Most, Saft, Kjærne, Kraft; Fugtighed.

Mustasch, -or, *m.* (Fr. Moustache), Knebelsbart.

Mustig, *adj.* saftig, nærende, kraftig, kjærnefuld, drf. Mustighet, *f.* Saftighed, Kraft, Kjærnefuldhed.

Muta in, *v. a.* l. en grufva, lade sig give Bevilling at bearbejde en Grube.

Muta, *v. a.* l. bestikke, underkjøbe. Muta sig fram till en tjenst, ved Bestikkelse forskaffe sig en Tjeneste. M. ned en sak, ved Bestikkelse nedbyse, undertrykke en Sag. Mutande, *n.* Bestikkelse, Underkjøbelse.

Mutkolf, Mutkorf, -var, *m.* En der lader sig bestikke, underkjøbe.

Mutor, *pl.* Stikpenge.

Mutsedel, -dlar, *m.* skriftlig Bevilling at bearbejde en Grube.

Mutter, -trar, *m.* Skruemoder.

Mycken, *adj.* (J. Mikill), megen, det gör mig lika mycket, det er mig lige meget, ligegyldigt, det kvitter mig lige. Mycket penningar, mange Penge. Lika mycket! lad saa være.

Myckenhet, *f.* Mængde.

Mycket, *adv.* meget.

Mygg, *s. pl. n.* Mygga, -or, *f.* Myg. Myggbett, *s. pl. n.* Myggsting, *pl. n.* Myggestik. Myggbiten, Myggstungen, *adj.* stukken af Myg. Myggnät, Myggtjäll, *s. pl. n.* Myggenet.

Mylla, *f.* løs Jord, Støvjord. Mylla, *v. a.* l. ned, bedække med Jord. Myllig, *adj.* Jord, løs Jord.

Mynda, *v. a.* l. ro tilbage, strøge med Aarerne.

Myndig, *adj.* myndig. Grötmyndig, *adj.* (dagl. T.) kry, indbildsk. Myndighet, *f.* Myndighed.

Myndling, -ar, *m. & f.* Myndling.

Mynning, -ar, *m.* Munding.

Mynt, *s. pl. n.* Mynt. M. beskrifning, -ar, *f.* Mynters Beskrivelse. Myntbeskrifvare, *s. pl. m.* En som beskriver Mynter. Myntbetjening, *f.* Myntbetjenter. Myntkabinett, -er, *m.* Myntsamling. Myntfot, *m.* Myntfod. Myntfrihet, *f.* Myntfrihed. Myntförfalskare, *s. pl. m.* Myntfalskner. Myntförfalskning, -ar, *f.* Myntforfalskning. Mynthammare, -mrar, *m.* Mynthammer. Mynthus, *s. pl. n.* Myntsted. Myntklippare, *s. pl. m.* En som beklipper Mynter. Myntknekt, -ar, *m.* Myntsvend. Myntkunskap, *f.* Myntkunskab. Myntkännare, *s. pl. m.* Myntkjender. Myntmästare, *s. pl. m.* Myntmester. Myntordning, *f.* Myntplatt, -ar, *m.* Myntmodel. Myntpräss, -ar, *m.* Myntpresse. Myntproberare, *s. pl. m.* Myntprøver, Myntgardejn.

Myntprobering, *f.* Myntprøve. Mynträttighet, -er, *f.* Myntrettighed. Myntsamlare, *s. pl. m.* Myntsamler, Myntstamp, -ar, *m.* Myntstempel. Myntstycke, -n, *n.* Myntstykke. Myntställe, -n, *n.* Myntsted. Myntstämpel, -plar, *m.* Myntstempel. Myntstecken, *s. pl, n.* Myntstegn. Myntverk, *s. pl. n.* Myntværk; 2) Myntvæsen. Myntvigt, *m.* og Myntvåg, -ar, *m.* Myntvægt. Myntvärde, *n.* Myntværdi. Myntvärderare, *s. pl. m.* Myntgardejn. Myntväsende, *n.* Myntvæsen. *n.* Myntvæsen.

Mynta, *v. 1.* l. mynte, M. upp, mynte op, forbruge til Myntning. Myntare. *s. pl. m.* Myntudpræger, falsk M. Myntfalskner, drf. Myntning, *f.* Myntarlön se Slagskatt.

Mynta, -or, *f.* Mynte: *Mentha:* (Plante). Horsmynta, Hästmynta, *M. Arvensis.* Krusmynta, Krusemynte: *Mentha crispa.* Skogsmynta: *M. sylvestris.* Vattumynta, Vandmynte: *M. aquatica.*

Myra, -or, *f.* Myre. Sätta en myror i hufvudet, gjøre En Bryderi. Myrbad, *s. pl. n.* Myrebad. Myrlejon, *s. pl. n.* Myreløve, (et Insekt). Myrslok, -ar, *m.* Myreslusger, (en Slægt af Pattedyr): *Myrmecophaga.* Myrstack, -ar, *m.* Myretue, Myrebo. Myrtafs, -ar, *m.* d. s. s. Myrslok.

Myra, -or, *f.* Myr, Mose, Sump. Myrländ, *adj.* sumpet. Myrjord, *f.* Mosejord. Myrjern, *s. pl. n.* Myrjærn. Myrmalm, *m* Myremalm. Myrstarr, *n.* Slags Star. Myrtorf, *m.* Mosetorv. Myräng, -ar, *m.* sumpet Eng. Myrbjörn, -ar, *m.* Myrebjørn.

Myrrha, *f.* Myrrham, *m.* Myrrha.

Myrten, *m.* Myrte. M. -blad, *s. pl. n.* Myrteblad. M. krans, -ar, *m.* Myrtekrans. M. formig, *adj.* Myrtedannet. M. -träd, *s. pl. n.* Myrtetræ.

Mysa, *v. n.* l. smile. Mysa åt, Mysa munn åt, M. på munnen åt, smile ad, tilsmile. Mysande, *n.* Mysning, *f.* Smil, Smilen.

Myska, Myskja, -or, *f.* Myske-madra, -or, *f.* Muske, Skovmærke D. Muske N. *Asperula odorata.* Mysketätel, -tlar, *m.* vellugtende Hestegræs, Marigras N. *Holcus odoratus.*

Mysaja, *f.* Mos at udstoppe med; 2) sammenlobet Melk.

Myssa, -or, *f.* (dagl. T.) Hue.

Myssja, *v. a.* l. udstoppe med Mos.

Myssla, *v. n.* l. hvisle, blistre N.

Mytare, *s. pl. m.* Mytteristifter, Oprørsstifter.

Myteri, -er, *n.* Mytteri.

Må, *v. n.* 2. l. befinde sig. Må väl, befinde sig vel, være i god Stand. Må illa, befinde sig ilde, tildrage sig Ulempe. Må väl! Lev vel! Må som perlan i guld, tilbringe et fornøjeligt Liv, leve som Perle i Guld.

Må, *v, n.* (må, måtte,) maa. ' Må göra, lad saa være! lad gaa!

Måboja, -or, *f.* Abeansigt, Abekatteansigt.

Måbär, *s. pl. n.* Fjeldrips N. Måbärsbuske, -ar, *m.* Fjeldripsbusk: *Ribes Alpinum.*

Mådd, *n.* Sne blandet med Sand, Grus, drf. Måddig, *adj.*

Mådde, *imps.* af Må, befinde sig.

Måfå, På måfå, paa Lykke og Fromme, paa et Træf.

Måg, -ar, *m.* (J. Mágr), Dattermand, Svigerson. Mågskap, *n.* Svogerskab. Mågsämja, *f.* Svogres gode Forligelse.

Mågljus, *s. pl. n.* Mägdank, -ar, *m.* (dagl. T.) Praas.

Måge, mågen, måga, *pl.* af Må, uregelret Verb.

Måka, *v. a.* 1. rengjøre en Stald, maake N.

Måke, -ar, *m.* Maage (en Fugl): *Larus.*

Mål, *n.* Maal, Mæle, Stemme.

Mål, *s. pl. n.* Sag, Retssag, Fald, Fald, Tilfælde. I thy mål, i saa Fald, i det Tilfælde.

Mål, *s. pl. n.* Maal, Mød, Formaal, Gjenstand. Syfta till et Mål, sigte til et Maal. Skjuta till Måls, skyde til Maals. Hinna till målet, naa Maalet. Vara ett mål för, være en Gjenstand for. Sätta mål för, sætte en Grænse for, indskrænke.

Mål, *s. pl. n.* Maal, Rummelighed, Længde, Maaleredskab.

Mål. *s. pl. n.* Maal, Maaltid.

Måla, *v. a.* 1. (J. mäla), male. M. af, afmale. M. ut, udmale. Målande, maleriik.

Måla, *v. a.* 2. *s.* maale.

Målare, *s. pl. m.* Maler. Målarakademi, -er, *f.* Malerakademi. Målararbete, -n, *n.* Malerarbejde. Målarbräde, -n, *n.* Malerbræt. Målarfärg, *m.* Malerfarve. Målargosse, -ar, *m.* Malerdreng. Målarguld, *n.* Malerguld. Målarsilfver, *n.* Malersølv. Målarkonst, *f.* Malerkunst. Målarställning, -ar, *f.* Malerstol, Staffeli.

Målbrott, *n.* Stemmens Forandring, Overgang, Maalskifte.

Måldjerf, *adj.* dristig i Tale.

Måleri, -er, *n.* Maleri.

Målfyllig, *adj.* som holder sit fulde Maal, drf. Målfyllighet, *f.*

Målföre, -n, *n.* Maal, Mæle, Udtale.

Målkärl, *s. rl. n.* Maalekar.

Mållös, *adj.* maalløs. Mållöshet, *f.* Maalløshed.

Målning, -ar, *f.* Maleri, Malning, Maleri.

Målro, *f.* (dagl. T.) Bordkonversasjon, f. E. Hålla Målron ved makt.

Målskifte, -n, *n.* se Målbrott.

Målskjutning, -ar, *f.* Skydning til Maals, Skivefydning. Målskjutnings-tafla, -or, *f.* Skive.

Målsman, -män, *m.* En som taler en andens Sag, Sagfører, Værge, drf. Målsmanskap, *n.* Advokatur, Værgemaal.

Måls-ägande, *adj. & subst.* Målsägare, *s. pl. n.* Målsägarinna, -or, *f.* Sagsøger, Sitant.

Måltid, -er, *m.* Maaltid. Måltids-nöjen, *pl.* Maaltidsfornøjelser.

Måltunna, -ar, *f.* Maaletønde.

Mån se Mon, Monne.

Mån, -or, *m.* Del, Maal, Forhold. I lika mån, i samme Forhold. I Mån af, i Forhold til. En hårsmån, et Haars Brede.

Mån, *adj.* omhyggelig, bekymret for, hvem det er magtpaaliggende, om at gjøre. Mån om hedern, ærekjær.

Mån, (dagl. T.) for Månaden, Månen.

Måna, *v. n.* 1. (dagl. T.) baade, gavne.

Månad, -er, *m.* (J. Månadr), Maaned. Månads-foster, *s. pl. n.* Maanedsfoster. Månadspenning, -ar, *m.* Maanedslon, Maanedspenge. Månadsrasande, -galen, *adj.* maanesyg. Månadsraseri, *n.* Maanesyge. Månadsrening, *f.* Månadssjuka, *f.* Kvindens maanedlige Renselse, Maanedsflod.

Månadtlig, *adj.* maanedlig.

Månadtligen, *adv.* maanedligen.

Måndag, -ar, *m.* (A. S. Monandag), Mandag.

Mände, *imperf.* (J. Mundi *imperf.* af Muna), Monne.

Måne, -ar, *m.* (dagl. T. Måna, Mån,) Maane. Måneberg, *s. pl. n.* Maa-

nebjerg. **Månbeskrifning**, -ar, *f.* Beskrivelse af Maanen. **Måncirkel**, -klar, *m.* Maanekreds, Maanestrekel. **Månformig**, Månlik, *adj.* maanedannet. **Månförmörkelse**, -r, *f.* Maaneformørkelse. **Månljus**, *n.* Maanelys. **Månljus**, *adj.* maanelys. **Månkalf**, *f.* Månekalf, -var, *m.* kjødagtig Gevæxt, som undertiden kommer i Fostrets Leje; utidig, høist mangelfuld Livsfrugt. **Månmjölk**, *f.* Maanemælk: *Calx Lunæ.* (Navnet paa en let, hvid, svampagtig og dog sprød Kalkjord). **Månemånad**, -er, *m.* Maanemaaned. **Månros**, -or, *f.* Maanerose, (i Vaabenkunsten: 2 med Ryggen mod hinanden vendte Halvmaaner). **Månsken**, *v.* Maaneskin. **Månskifte**, -n, *n.* Maaneskifte. **Månvisare**, *s. pl. m.* Maaneviser. **Månår**, *s. pl. n.* Maaneaar. **Månört**, -er, *f.* (Plante), Maanerude. **Månens synbara yta**, Maaneskive.

Mång, (forældet) bruges undertiden for Mången, Många.

Mångahanda, *adj.* mangehaande.

Många, *adj. pl.* mange.

Mångaledes, *adv.* paa mange Maader.

Mångelska, -or, *f.* Bisekræmmerske, Pjaltekræmmerske. **Fiskmångelska**, -or, *f.* Fiskekjælling.

Mången, *pron.* mangen.

Mångbladig, *adj.* som har mange Blade (om Blomster).

Mångblommig, *adj.* som har mange Blomster.

Mångdubbel, *adj.* mangfoldig, mangdobbelt.

Mångdubbla, *v. a.* 1. mangfoldiggiøre, multiplisere.

Mångfald, *adj.* mangefold.

Mångfaldig, *adj.* mangfoldig.

Mångfaldiga, *v. a.* 1, mangfoldiggjøre.

Mångfaldighet, *f.* Mangfoldighed.

Mångformig, *adj.* mangformig, drf **Mångformighet**, *f.*

Mångfota, -or, *f.* Tusindben (et Insekt).

Mångfotad, *adj.* mangefødet.

Mångfäll, -ar, *m.* Salmebogen, (Drøvtyggende Dyrs tredje Mave).

Mångfärgad, *adj.* mangefarvet.

Månggift, *adj.* som har flere Koner, flere Mænd paa engang.

Månggifte, *n.* Flergifte.

Månggrenig, *adj.* manggrenet.

Mångguderi, *n.* Flerguderi.

Månggudadyrkare, *s. pl. m.* Flergudseriets Tilhænger, Polyteist.

Månghörnig, adj. mangekantet. **Månghörning**, -ar, *m.* Mangekant.

Mångkant, -er, *m.* Mangekant. **Mångkantig**, adj. mangekantet, drf. **Mångkantighet**, *f.*

Mångklufven, adj, som er klevet i mange Dele.

Mångkulla, adj. (botan.) *Polyadelphia.*

Mångkunnig, adj. som har mange Kunskaber, som har Indsigt i mange Ting, sprænglærd, drf. **Mångkunnighet**, *f.*

Mångmänning, -ar, *m.* (bot.) Mangehannet, Polyandrist.

Mångla, *v. n.* 1. handle med gamle Klæder, Husgeraad o. desl. bokre. **Månglare**, *s. pl. m.* Pjaltekræmmer, Bisekræmmer, Marisandiser. **Gatmånglare**, *s. pl. n.* Bisekræmmer.

Mångleri, *n.* Handel med gamle Klæder, gammelt Husgeraad.

Månglerska, d. s. s. **Mångelska.**

Mångordig, adj. omstændelig, vidt svævende i Tale, ordgydende, snaksom, sladderagtig.

Mångordighet, *f.* Ordgyderi.

Mångsidig, adj. flersidig. **Mångsidighet**, *f.* Flersidighed.

Mångslöjd, -er, *m.* flere Haandteringers Driven paa Engang, en Haand-

tering, som mange have Rettighed at drive, drf. Mångslöjdare, *s. pl. m.*
Mångstafvig, *adj.* som har mange Stavelser, drf. Mångstafvighet, *f.*
Mångstädes, Mångastädes, *adv.* manqestedz.
Mångstämmig, *adj.* flerstemmig, drf. Mångstämmighet, *f.*
Mångtalig, Mångtalighet se Mångordig.
Mångtydig, *adj.* som har mange Betydninger, drf. Mångtydighet, *f.*
Mångvälde, -n, *n.* Regjering, som bestaar af flere Personer.
Mångårig, *adj.* mangeaarig, drf. Mångårighet, *f.*
Mångt, Mångt se Mången.
Månljus, *n. fl.* se Måne.
Månne, Månn, Mån, *adv.* mon.
Månros se Måne.
Måns, *n. pr. m.* Magnus; 2) (dagl. T.) Kat.
Månsken se Måne.
Måntro? *adv.* mon?
Måpa, *v. n.* 1. (dagl. T.) maabe, gabe, glo, glane, N.
Måra, -or, *f.* (J. Modra), (Plante), Snerre D. Mour N. *Galium.* Fältmåra, Mour, Moureblom, Taagamilde N. *Galium boreale.* Gulmåra, Gulmour, Jomfru Maries Sengefor N. *Gal. verum.* Kärrmår, Myrmour N. *G. palustre.* Snärjemåra, Snærjegras N. *G. aparine.* Stäksmåra, *Gal. mollugo*, bredbladet Snerre.
Mård, -ar, *m.* Maar: *Mustela Martes.* Mårdskinn, *s. pl. n.* Maarskind.
Mårten, *n. pr. m.* Morten, Martin. Mårtensafton, Mortensaften. Mårtensdag, *m.* Mårtensmessa, *f.* Mortensdag. Mårtensgås, *m.* Mortensgaas.
Mås, Måse, -ar, *m.* (Strandfugl), Maage, Maase N. *Larus.*
Måse, Mässe se Mosse.
Mässa se Mossa.
Mäst, maatte, af Måste.
Måste, *v.* (måste, måste, mäst), maa, maatte. skulle.
Mått, *m.* Mid, Mol: *Acarus.*
Mått, *sup.* af Må, befinde sig.
Mått, *s. pl. n.* Maal, Maade, (Maalefar); 2) Forholdsregel. Utan mått, uden Maal og Maade, umaadelig. Mått och steg, Forholdsregel. Försigtighetsmått, *s. pl. n.* Forsigtighedsregel.
Mått, *f.* et rigtigt passende Forhold i Handlinger el. Tilstande, hvorved der til ingen Side gaaes for vidt, Maade, Middelvei. Öfvermåttan, overmaade. I högsta måtto el. måttan, i høieste Grad. Utan Mått, uden Maade, umaadelig. I någon Mått, Måtta, nogenlunde. I tillbörlig Måtto, som sig bør, tilbørlig. I så måtto, saa vidt, for saa vidt. Komma till Mått, komme til Maade, til Pas.
Mått, *v. n.* 1. sigte.
Mått-hål, *s. pl. n.* Midehul.
Måttlig, *adj.* (J. Mätulegr), maadelig. Måttlighet, *f.* Maadelighed, Maadehold; Middelmaadighed.
Måtto se under Mått.
Måttstock, -ar, *m.* Maalestok.
Mägta, *m. fl.* se Mäkta, *m. fl.*
Mäja se Meja.
Mäkla, *v. n. & a.* 1 mægle, drf. Mäklande, *n.* Mægling. Mäklare, *s. pl. m.* Mægler. Mäklerska, -or, *f.* Mæglerike. Mäklar-arfvode, *n.* Mæglerlon.
Mäkta, *v. n.* 1. mægte, formaa, aarke.
Mäkta, *adv.* meget, saare, overmaade, f. E. mäkta rik, overmaade rig.
Mäktig, *adj.* mægtig. Mäktighet, *f.* Mægtighed, Magt.
Mäld, -er, *m.* saa meget Korn el. Mel

som paa engang skal males el. er malet.

Mälta, *v. a. & n.* 1. gjøre til Malt, gjøre Malt. **Mältning**, *f.* Maltgjøring. **Mältare**. *s. pl. m.* Maltgjører. **Mälthus**, *s. pl. n.* Malthus, Maltkjelle.

Män, Mænd, *pl.* af Man.

Mänga, *v. a.* 2. *1.* blande. M. ihop, blande sammen.

Mängd, *f.* Mængde.

Mänk, -ar, *m.* et Slags Odder.

Männer, *pl.* af Man, Mænd.

Männing, -ar, *m.* kun i sammensætn. f. E. **Allmänning**, **Tremänning**, o. s. v.

Människja, o. fl. se Menniska, m. fl.

Mänta se Menta.

Märg, m. fl. se Merg, m. fl.

Märka, *v. a.* 2. *2.* mærke; 2) tage Maal af, maale. **Märkning**, *f.* Mærkning; 2) Maaltagelse.

Märke, -n, *n.* Mærke; 2) Maal, f. E. taga märke af, tage Maal af.

Märkbar, *adj.* mærkelig; drf. **Märkbarhet**, *f.*

Märkduk, -ar, *m.* Mærkedug til at lære Navnesøm paa.

Märkjern, *s. pl. n.* Mærkejærn.

Märklig, *adj.* mærkelig.

Märkvärdig, *adj.* mærkelig, mærkværdig. **Märkvärdighet**, -er, *f.* Mærkværdighed.

Märla, -or, *f.* (dagl. T. Mäla) Krampen i et Dørhængsel.

Märr, -ar, *f.* Hoppe, undertiden: Hest; 2) (Skjældsord), stort, tykt, hæsligt Kvindfolk.

Märs, -ar, *m.* Mærs. M. segel, *s. pl. n.* Mærssejl.

Märta, *n. pr. f.* Marte.

Märta, -or, *f.* (et Insekt): *Cancer pulex.*

Mäsk, *m.* Mask.

Mäska, *v. a.* 1. mæske, **Mäskkar**, *s. pl. n.* Mæskekar. **Mäskning**, *f.* Mæskning. **Mäskroder**, *s. pl. n.* Mæskestang.

Mässing se Messing.

Mässling, *m.* Mæslinger, Kriller N. (Feberſygdom).

Mäst se Mest.

Mästare, *s. pl. m.* (J. Meistari), Mester. **Mästerbref**. *s. pl. n.* Mesterbrev. **Mästergesäll**, -er, *f.* Mesterſvend. **Mästarhand**, **Mästerhand**, *m.* Mesterhaand. **Mästerkock**, ar, *m.* Mesterkok. **Mästerman**, -männer, *m.* Skarpretter. **Mästerprof**, *s. pl. n.* Mesterprøve. **Mästerrot**, -rötter, *f.* (Plante), Mesterrod, Mesterurt: *Imperatoria.* **Mästerskap**, *n.* Mesterſkab. **Mästersångare**, *s. pl. m.* Mesterſanger. **Mästerstycke**, -n, *n.* Mesterſtykke. **Mestertjuf**, -var, *m.* Mestertyv. **Mästerverk**, *s. pl. n.* Mesterværk. **Mästersven**, -ner, *m.* Mesterſvend. **Mästarört**, **Mästerört**, -er, *f.* Mesterurt: *Imperatoria.*

Mästarinna, -or, *f.* Mesterinde.

Mästerlig, *adj.* Mästerligen, *adv.* mesterlig.

Mästra, *v. a.* 1. mestre, mønstre, udsætte paa, drf. **Mästrande**, *n.*

Mät, *n.* (*jurid.*) taga i mät, udpante, gå i mät, udpantes.

Mäta, *v. a.* 2. (Mäter, Mätte, Mätit el. Mätt), maale. M. af, maale af. M. upp, maale op. M. ut, maale ud.

Mätare, *s. pl. m.* Maaler. **Mätarbref**, *s. pl. n.* Maalebrev. **Mätarpenningar**, *pl.* Maalepenge, Maalerløn.

Mätisman, -män, *m.* Vurderingsmand, Voldgiftsmand. Efter mätismanna ordom, Efter mätismäns pröfning, efter uvillige (upartiske) Mænds Skjøn.

Mätlig, *adj.* som kan maales, drf. **Mätlighet**, *f.*

Mätress, -er, *f.* Mætresse, Frille.
Mätsnöre, -n, *n.* Maalesnor.
Mätstång, *f.* Maalestang.
Mätt, *p. p.* og *sup.* af Äta, maale.
Mätt, *adj.* mæt. Gammal och mätt af lefvande, gammel og mæt af Dage. Mätthet, *f.* Mæthed.
Mätta, *v. a.* l. mætte. Mättande, *n.* Mättning, *f.* Mættelse.
Mö, -r, *f.* Mø. Mödom, -mar, *m.* Mødom. Mökränkning, *f.* en Jomfrues Krænkelse. Mökäring, -ar, *f.* gammel Jomfru. Mökväll, -ar, *m.* Aftenen før et Bryllup, da der i Brudehuset omflyttes og opryddes, (T. Polterabend).
Möbel, -blar, *m.* et Stykke Boskab, *pl.* Bohave, Møbel. Möbelhandlare, *s. pl. m.* En som handler med Husgeraad.
Möblera, *v. a.* l. forsyne med Boskab, drf. Möblering, *f.*
Möda, -or, *f.* (J. Möda), Møje, det lönar ej mödan, det lønner ikke Umagen. Möddryg, *adj.* som ikke gider arbeide.
Möda, *v. a.* l. gjøre Umage, besvære, udmatte.
Möderne, *n.* Mødreneside, Mødrenearv. Bås på mödernet, have nogle af sin Moders Egenskaber ved sig. Mödrenearf, *n.* Mødrenearv.
Mödosam, *adj.* møisom, møisommelig. Mödosamhet, *f.* Møje, Møisommelighed.
Mögel, *n.* Skimmel, Muggenhed.
Mögla, *v. n.* l. Möglas, *v. d* mugne, skimle, drf. Möglande, *n.* Mögling, *f.*
Möglig, *adj.* muggen, skimlet. Möglighet, *f.* Skimmel, Muggenhed.
Möja, -or, *f.* Ranunkel (Plante).
Möjlig, *adj.* Möjligen, *adv.* mulig. Möjlighet, *f.* Mulighed.
Möjsel, *m.* et Slags Hestesyge.
Möka, *v. a.* l. blødgjøre.
Möla ned, *v. a.* l. (dagl. T.) nedgrave.
Mölja, -or, *f.* Hob, Opdyngning, Riskmask, Blanding.
Möll, -ar, *m.* (Insekt) Møl: *Phalæna Tinea.*
Mölnare, *s. pl. m.* Møller. Mölnardräng, -ar, *m.* Møllersvend. Mölnarhustru, -r, *f.* Møllerkone. Mölnarhandtverk, *n.* Møllerhaandtering. Mölnarkärra, -or, *f.* Møllerkjærre.
Mönja, *f.* Menje.
Mönster, *s. pl n.* Mønster. Mönsterherre, -ar, *m.* General Mönsterherre, mønstrende General eller Overofficér. Mönsterrulla, -or, *f.* Mønsterrulle. Mönsterplats, -ar, *m.* Mønstringsplads. Mönsterskrifvare, *s. pl. m.* Korpsskriver, der fører Rullerne ved Mønstringer.
Mönstra, *v. a.* l. mønstre. Mönstra bort, -ut, mønstre, forkaste det Slette. Mönstring, -ar, *f.* Mønstring.
Mör, *adj.* mør. Mör i munnen, (dagl. T.) sødtalende, fleск.
Mörbränna, *v. a.* 2. *1.* (Bergv.) reste Malm, brænde den mør, drf. Mörbränning, *f.*
Mörbulta, *v. a.* l. mørbanke, banke En dygtig af. Mörfrusen, adj. om Is, som ikke bærer, falsk. Mörhet, *f.* Mørhed.
Mörda, *v. a.* l. (J. Myrda), myrde.
Mördande, adj. morderisk; 2) bidende.
Mördare, *s. pl. m.* Morder. Mördarinna, Mörderska, -or, *f.* Morderske. Mördarkula, -or, *f.* Mordergrube.
Mörja, -or, *f.* Dynge, Hob, gloende Askehob.
Mörja, *v. n* l. ulme under Asken.
Mörk, adj. mørk. M. blå, adj. mørkeblaa. M. brun, adj. mørkebrun. M. grå. adj. mørkegraa. Mörkgrön, adj. mørkegrøn. M. gul, adj. mørkegul. Mörklagd, adj. mørkladen. Mörkrädd, adj. bange i Mørke. M. -röd, adj. mørkerød. Mörkögd, adj. som har mørkladne Øjne.

Mörker, n. Mørke. Mörksens, Mørkelse.
Mörkhet, f. Mørkhed.
Mörkna, v. n. l. blive mørk, mørkne, drf. Mörknande, n. Mörkning, f. Aftenskumring.
Mörna, v. n. l. blive mør, drf. Mörnande, n.
Mörsare, s. pl. m. Mørser, Mortér.
Mört, -ar, m. (Fisk), Rudskalle, Rødskalle: *Cyprinus rutilus.*
Möss, pl. af Mus.

Mössa, -or, f. Hue, Kasket; 2) Svamskjæl, (Musling). Uppsat mössa, Fruentimmerhovedpynt.
Mössja, f. sammenløben Melk, Myse N.
Möta, v. a. 2. 2. møde. Mötas, v. d. mødes, møde hinanden.
Möte, -n, n. Møde, Forsamling. Riksmöte, Rigsforsamling. Till Mötes, *adv.* i Møde. Gå t. M. gaa i Møde. Mötesplats, -er, m. Mødeplads. Mødested. Mötespunkt, -er, m. Berøringspunkt.

2

SVENSK-NORSK

HAAND-ORDBOG.

Udgiven

af

Ludvig Kr. Daa.

ANDEN DEL.

N — Ö.

KRISTIANIA.

Guldberg & Dzwonkowski.

1841.

Trykt i Guldberg & Dzwonkowskiś Office af L. Risum.

N.

Nabo, -ar, el. r, m. = N. Nabolig, *adj.* grundet i Naboskab; nærliggende; sommelig for en fredelig, god Nabo. Naborätt, m. Ret som tilkommer En med Hensyn til hans Nabo og sammes Eiendom, Servitut.

Nacke, -ar, *m.* el. Nackblomster, *s. pl. n.* Høgeurt: *Hieracium.*

Nacke, -ar, m. Nakke. Ta benen på nacken, tage Foden paa Nakken. Nackben, *s. pl. n.* Nakkeben. Nackgrop, -ar, m. Nakkegrube. Nackhår, *s. pl. n.* Nakkehaar. Nackhög, *adj.* vara el. göra sig n. med en, ville slaa lige saa højt med Nakken. Nackstyf, *adj.* som har en stiv Nakke, halsstarrig, stivsindet.

Naf, *s. pl. n.* Nav, Hjulnav. Nafkubb, -ar, m. Navblok. Nafring, -ar, m. Navring. Nafborr, -ar, m. Navbor, Fritbor, Naver N.

Nafla, *v. a.* 1 (T. Nabeln), underbinde Navlesnoren, navle.

Nafle, -ar, m. Navle. Nafvelband, *s. pl. n.* Navlebaand. Nafvelbindel, -dlar, m. Navlebind. Nafvelbråck, *s. pl.* m. Navlebrok. Nafvelgräs, n. (Plante) Navleurt: *Saxifraga cotyledon.* Nafvelsträng, -ar, m. Navlestræng, Navlesnor. Nafvelsvulst, -er, m. Navleknude.

Nafvaro, *s. pl.* m. grovt Bor, Naver N.

Nafvelband, m. fl. se Nafle.

Nafver, -frar, m. Naur, Naver, Valbirk (et Slags Ahorntræ): *Acer pseudoplatanus.*

Nagel, -glar, m. Negl, 2) Nagle, 3) hvid Hinde i Øjet. Nagelbild, -er, m. Neglebyld. Nagelrot, -rötter, *f.* Neglerod. Nagelsprång, n. Neglespring. Nageltorn, -ar, m. et i den ene Ende kloftet Redskab til at udtage Nagler med. Nageltrång, n. indvoksne Negle.

Nageltång, -ångar, *f.* Negletang.

Nagelfara, *v. n.* 3. med, (-farer, -for, -farit) noje gjennemgaa, noje prøve, strængt undersøge.

Nagelfast, *adj.* nagelfast.

Nagg, n. Gnaven, Biden, Stikken, Dug med Tænderne.

Nagg, -ar, m. Redskab, hvormed man stikker smaa Huller i Brød.

Nagga, *v. a.* 1. gnave, bide, stikke, gjennemstikke, drf. Naggande, n.

Naggvärga sig, *v. r.* 2. 1. (dagl. T.) med Rød at værge sig.

Nagla, *v. a.* 1. nagle. Nagla ihop, nagle sammen, drf. Nagling, -ar, *f.*

Najad, -er, *f.* Najade.

Naken, *adj.* (J. nakin) nøgen. Nakna jungfrun, (Plante) nøgne Jomfruer, Rødkrone, Tidlos: *Colchicum autumnale.* Nakenhet, *f.* Nøgenhed.

Nakterhus, *s. pl.* n. Kompashus, Nathus, (Søterm.)

Nalkas, *v. d.* 1. nærme sig, nærmes,

stunde til. Nalkande, *n.* Nærmelse, Tilstunden.

Nalle, -ar, *m.* (dagl. Tl.) Bjørn, 2) Rykker.

Namn, *s. pl. n.* Navn. Öknamn, Øgenavn, Spottenavn. Vid namn, ved Navn, till namnet, af Navn f. E. Jag känner honom till namnet. Namnebok, *f.* Navnebog. Namnchristen, *m.* Skinhellig, Hykler. Namnförändring, -ar, *f.* Forandring af Navn. Namnfäste, -n, *n.* Navnefæste. Namnsdag, -ar, *m.* Navnedag.

Namnam, *n.* Sukkertøj, Stikkeri.

Namne, -ar, *m.* Navne, Navnebroder.

Namneligen, *adv.* navnlig.

Namngifva *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gifvit), nævne ved Navn, navngive. Namngifning, *f.* Navngivelse.

Namnkunnig, *adj.* navnkundig. Namnkunnighet, *f.* Navnkundighed.

Namnlike, -ar, *m.* Navne, Navnebroder. En der har lige Navn, især Dobenavn med en Anden.

Namnlista, -or, *f.* Navneliste.

Namnlös, *adj.* navnløs, unævnt, uberømt, drf. Namnlöshet, *f.*

Namnregister, *s. pl. n.* Navneregister.

Namnsedel, -dlar, *m.* Navneseddel.

Nankin, *n.* Nanking, kinesisk Bomuldstøj.

Napp, -ar, *m.* (T. Napf.) liden Kande med Pib i.

Nappa, *v. a.* 1. nappe, gribe, 2) *n.* (om Fisk og desl.) bide paa Krogen. det vil icke nappa, det vil ikke slaa an. Nappning, *f.* Nappen.

Nappas, *v. d.* 1. nappes, skjændes, trætte, slaas.

Nappast, *adv.* (mindre brugel.) neppe, knapt.

Napptag, *s. pl. n.* Bryden, Tag N.

Narf, *m.* Narfgräs, *n.* (Plante), Arve.

Narf, *m.* Narv, Haarsiden paa Læder. Narfsida, -or, *f.* Narvside.

Narr, -ar, *f.* Nar. N. käpa, -or, *f.* Narrekappe. N. kolf, -var, *m.* Narrebriks. Narrspel, *s. pl. n.* Narrespil, Narrestreg. Narrverk, *s. pl. n.* Narrværk.

Narra, *v. a.* 1. narre, skuffe.

Narraktig, *adj.* naragtig. Narraktighet, -er, *f.* Naragtighed.

Narras, *v. d.* 1. narre, spøge.

Narri, *n.* Narreri, Spøg. Säga något på narri, sige noget for Spøg.

Narsiss, -er, *m.* Narcisse, Pindselilie, (Blomst).

Nate, *m.* flydende Vejbred D. Aborgras N. *Eptamogeton.* Aborr-nate, Aborgras.

Nation, -er, *f.* Nasjon. 2) ved et Universitet), Forening af Studenter, der ere fra samme Provins el. Stift. Nationssal, -ar, *m.* Forsamlingsværelse. Nationsvaktmästare, *s. pl. m.* Nasjonens Bud.

Nativitet-ställare, *s. pl, m.* Nativitætstiller. Nativitetställning, -ar, *f.* Nativitætstilling.

Natt, -nätter, *m.* Nat. Nattarbetare, *s. pl. m.* Nattearbejder. Nattarbete, -n, *n.* Nattearbejde. Nattblacka, -or, *f.* Flaggermus. Nattbräcken, *s. pl. n.* Natbækken. Nattduksbord, *s. pl. n.* Natbord. Nattfiol, -er, Natviol. Nattfjäril, -ar, *m.* Nattfly, *s. pl. m.* Natsommerfugl. Nattfoder, *n.* Nattefoder. Nattfogel, -glar, *m.* Fugl, som kun ved Nattetider kommer frem og søger Føde, Natfugl. Nattfrost, *m.* Nattefrost. Nattherbergo, -n, *n.* Natteherberg. Nattgammal, *adj.* nattegammel. Natthufva, -or, *f.* Natkappe. Natthugg, *s. pl. n.* et Slags Læg. Nattkappa, -or, *f.* Krave, Brystdug. Nattkläder, *pl.* Natklæder, Natdragt. Nattkorp, -ar, *m.* Nattkråka, -or, *f.* Natteravn. Nattkyla, *f.* Natteskjule. Nattlampa, -or, *f.* Natlampe. Nattljus, *s. pl. n.* Natlys. Nattljusstake, -ar, *m.* Natlysestage. Nattluft, *m.* Natteluft. Nattläger, *s.*

n. Natteleje. Nattmusik, m. Nattemusik. Nattmenniska, -or, f. Orang Utang (den bekjendte store Abe). Nattmåltid, -er, m. Natmaaltid. Nattmössa, -or, f. Nathue, Natkappe. tala i Nattmössan, vaase, tove. Nattpotta, -or, f. Natpotte. Nattqvarter, s. pl. n. Nattekvarter. Nattro, m. Nattero. Nattrock, -ar, m. Slaaprok. Nattskjorta, -or, f. Natskjorte. Nattskott, s. pl. n. Natskud, Tappenstregsskud. Nattskrål, n. Skraalen, Stoj om Natten. Nattskräfva, -or, f. Nattskärra, -or, f. Aftenbakke, (Insekt). Nattstoj, n. Nattestoj. Nattstol, -ar, m. Natskrin, Natstol. Nattstudering, f. Studering om Natten, Nattesidden. Nattstuga, -or, f. Sovekammer. Nattstycke, -n, n. Maleri, hvorpaa et Optrin om Natten forestilles. Nattstånden, adj. som har staaet Natten over. Nattsvett, m. Nattesved. Nattsvärmare, s. pl. m. Nattesværmer. Nattsvärmeri, n. Nattesværmen. Nattsyn, -er, m. natlig Syn, Nattespøgelse. Nattetid, -er, m. Nattetid, 2) adv. om Natten, ved Nattetider. Natt-tyg, n. Nattyg, n. Nattoj, Natklæder. Nattuggla, -or, f. Natugle. Nattvak, n. Nattevaagen. Nattvaka, -or, f. (Fugl) Taltrost. Nattvakt, -ar, m. Nattevagt. Nattvandrare, s. pl. m. Nattevandrer, Søvngjænger, 2) Nattesværmer, drf. Nattvandring, -ar, f. Nattvard, m. (J. Nattverdr) Nadver. Den heliga Nattvarden, den hellige Nadver. Gå till nattvarden, gaa til Alters. ge nattvarden, meddele Alterens Sakramente. Nattvards-gång, m. Altergang, Kommunion, förste nattvards gång Konfirmation. Nattvards barn, s. pl. n. Konfirmant. Nattvardsgäst, -er, m. Mand, Kvinde som gaar til Alters. Nattväkt, -er, m. Tidsrum, hvori en el. flere har Vagt om Natten, Nattevagt. Nattväktare, s. pl. n. Natvægter.

Nattas, v. d. 1. (dagl. Tal.) blive Nat.

Nattlig, adj. natlig.

Natur, -er, f. = N. Naturalster, s. pl. n. Naturprodukt. Naturforskare, s. pl. m. Naturforsker, Naturgransker. Naturforskning, -er, f. Naturforskning, Naturgranskning. Naturs-gåfva, -or, f. Naturgave. Naturkunnig, adj. el. subst. naturkyndig. Naturkunnighet, f. Naturkyndighed. Naturkännare, s. pl. m. Naturkyndig. Naturmenniska, -or, f. Naturmenneske.

Naturalhistorie, f. Naturhistorie.

Naturlig, adj. naturlig. Naturlig drift, Naturdrift. naturlig storlek, Legemsstørrelse. Naturlighet, f. Naturlighed.

Naturligtvis, adv. Naturligvis.

Naturlära, f. Naturlære.

Necken, m. Nokken (et Væsen der opholder sig i Floder el. Søer). Neckblad, s. pl. n. Neckroser, pl. Aakande, Nokkeblomster N. Nymphæa. Necköra, -or, n. (Snekke). Søøre. Haliotes. Neckbröd, s. pl. n. Duksten.

Ned, Neder, Ner, adv. (J. nedr), ned

Nedan, n. Næ, f. E. Månen är i nedan.

Nedan, adv. (J. nedan), neden. Nedandel, -ar, m. den nedre Del, Nederdel. Nedanför, nedenfor. Nedan ifrån, nedenfra. Nedan efter, fra neden af. Nedanom, nedenom, nedenfor. Nedannämnd, adj. nedenunder nævnet. Nedanpå, nedentil. Nedanskrifven, nedanstående, adj. underskriven. Nedantill, nedentil.

Nedblåst, Nedbrunnen, se blåsa ned, brinna ned.

Nedbryta, v. a. 3. (-bryter, -bröt, -brutit), nedbryde, nedbrække. Nedbrytning, f. Nedbrydelse, Nedbrækning.

Nedbädda, v. a. 1. indhylle, lægge i Seng, dtf. Nedbäddning, *f.*

Nedböja, v. a. 2. 1. nedbøje. Nedböjd, nedbøjet. Nedböjande, n. -böjning, *f.* Nedbøjelse.

Neddoppa, v. a. 1. neddyppe. Neddoppning, *f.* Nedd yppning.

Neddrifva, v. a. 3. (-drifver, -dref, -drifvit), neddrive, drive ned, dtf. Neddrifning, *f.*

Neddraga, v. a. 3. (-drager, -drog, -dragit), nedtrække. Neddragning, *f.* Nedtrækning.

Nedefter, *præp.* og *adv.* udover, nedad.

Neder, *adv.* ned.

Nederbörd, m. Regn, Sne, Hagel; Ovanbörd, Nedbørd M. (alt Vaadt fra Himlen).

Nederbrunnen, Norbrunnen, m. fl. se se Brinna ned, m. fl.

Nederfalla, v. n. 1. falde ned, nedfalde.

Nedergräfva, v. a. grave ned, nedgrave.

Nedergå, v. n. gaa ned, dale. Nedergång, m. Nedgang, Dalen, Undergang.

Nedergöra v. a. 2. 1. (-gör, -gjorde, -gjort), nedhugge, nedfable, dtf. Nedergörande, n. Nedhugning.

Nederhugga, m. fl. se Nedhugga.

Nederkomst, se Nedkomst.

Nederlag, *s. pl.* n. Nederlag; Oplag, Forraadshus. Nederlagsplats, -er, m. Oplagsplads. Nederlagsgods, Oplagsvarer.

Nederländerna, *pl.* Nederlandene. Nederländare, *s. pl. m.* Nederlænder. Nederländsk, *adj.* nederlandsk.

Nederrifva, Nedersabla, m. fl. se Nedrifva, Nedsabla, m. fl.

Nederslag, *s. pl.* n. Nedslag, Bundfald, Præcipitat.

Nederslå, m. fl. Nedslå, m. fl.

Nederstiga, v. n. 3. (-stiger, -steg, -stigit), nedstige.

Nedertaga, m. fl. se Nedtaga.

Nedfall, *s. pl.* n. Nedfald.

Nedfalla, v. n. 3. (-faller, -föll, -fallit), nedfalde. Nedfallande, n. Nedfalden.

Nedflyta, v. n. 3. (-flyter, -flöt, -flutit), nedflyde, dtf. Nedflytande. n.

Nedfälla, v. a. 2. 1. nedfælde.

Nedför, Nedföre, *adv.* nedad.

Nedföra, v. a. 2. 2. 1. nedføre, dtf. Nedförande, n. Nedførsel, m.

Nedgräfva, v. a. 2. 1. nedgrave. Nedgräfning, *f.* Nedgravning.

Nedgående, *adj.* nedgaaende, 2) n. Nedgang.

Nedgång, -ar, m. Nedgang.

Nedgången, *p. p.* nedgaaet.

Nedgöra, se Nedergöra.

Nedhalare, *s. pl. m.* (Søterm.) Nedhaler.

Nedhalning, *f.* Nedhaling.

Nedharfva, v. a. 1. nedharve, dtf. Nedharfning, *f.*

Nedhugga, v. a. 3. (-hugger, -högg, -huggit), nedhugge. Nedhuggning, *f.* Nedhugning.

Nedi, **Neduti**, *præp.* & *adv*, nede i.

Nedifrån, *præp.* & *adv.* nedenfra, fra ned af.

Nedigenom *adv.* ned igjennem.

Nedikring, nedenom, nedentil.

Nedkalla, v. a. 1. nedkalde, dtf. Nedkallande, n.

Nedkamma, v. a. 1. kjæmme ned.

Nedkomst, -er. m. Nedkomst, Forlosning.

Nedköra, v. a. 2. 1. nedkjøre. Nedkörsel, n. Nedkjørsel.

Nedlåta, v. a. 3. (-låter, -lät, -låtit). nedlade, lade gaa, synke ned. Nedlåta sig, nedlade sig, bekvemme sig til Noget, som er under ens Stand, Værdighed, Evner. Nedlåtande, Nedlåten, *adj.* nedladende. Nedlåtande, n. Nedladen, Nedhissen, Ned-

ladenhed. Nedlästenhet, *f*, Nedladenhed.

Nedlägga, *v. a.* 2. 1. -lägger, -lade, -lagt). nedlægge, anvende, indlægge, han har nedlagt mycken kostnad dervid, han har anvendt megen Omkostning derpaa. Nedlägga berörn, indlægge Ære. Nedläggande, *n.* Nedlægning.

Nedmylla, *v. a.* 1. bedække med Jord, Muld, nedgrave. N. säden, nedharve Kornet. N. sig, nedgrave sig i Jorden, drf. Nedmyllande, *n.*

Nedom, Nedomkring, *præp. & adv.* nedenom, nedentil.

Nedpacka, *v. a.* 1. nedpakke. Nedpackning, *f.* Nedpakning.

Nedplöja, *v. n.* 2. 1. nedploje, drf. Nedplöjning, *f.*

Nedpå, *præp. & adv*, nedenpaa, nedenunder.

Nedre, Nedra, *adj.* nedre.

Nedresa, -or, *f.* Nedrejse.

Nedrifva, *v. a.* 3. (-rifver, -ref, -rifvit), nedrive. Nedrifning, *f.* Nedrivning.

Nedrig, *adj.* nedrig, nederdrægtig. Nedrighet, -er, *f*, Nedrighed, Nederdrægtighed.

Nedrinna, *v. a.* 3. (-rinner, -rann, -runnit,) nedrinde, drf. Nedrinnande, *n.*

Nedrulla, *v. a. & n.* 1 nedrulle, drf. Nedrullande, *n.*

Nedrycka, *v. a.* 2, 2. nedrykke, drf. Nedryckning, -ar, *f.*

Nedrött, Nedrätten, *adj.* faldefærdig af Raaddenhed.

Nedsabla, *v. a.* 1. nedsable. Nedsablande, *n.* Nedsabling.

Nedsitta, *v. a.* sidde ned, trykke ned ved at sidde paa. 2) *n.* sætte sig ned.

Nedsjunka, *v. n.* 3. nedsynke.

Nedskjuta, *v. a.* 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit, -skuten), nedskyde. Nedskjutning, *f.* Nedskyden.

Nedsköljа, *v. a.* 2. 1. nedskylle, skylle ned. Nedsköljande, *n.* Nedskyllen.

Nedslagen, *adj.* nedslaaet, forsagt, modløs, bedrøvet. Nedslagenhet, *f.* Modløshet, Forsagthed.

Nedslå, *v. n.* nedslaa, nedsætte, forringe. Nedslående, *n.* Nedslaaen, Nedsættelse.

Nedsmord, *p. p.* tilsmurt, tilsolet.

Nedsticka, *v. a.* 3. (-sticker, -stack, -stuckit), nedstikke, drf. Nedstickning, *f.*

Nedstiga, *v. n.* 3. (-stiger, -steg, -stigit), nedstige. Nedstigande, *n.* Nedstigen, Nedstigning.

Nedstoppa, *v. a.* 1. nedstoppe, nedputte, drf. Nedstoppning, *f.*

Nedströmma, *a*, *n.* 1. nedstromme. Nedströmmande, *n.* Nedstrømmen.

Nedstämma, *n. a.* 2. 1. nedstemme, drf. Nedstämning, *f.*

Nedstörta, *v. a. & n.* 1 nedstyrte. Nedstörtande, *n.* Nedstyrtning.

Nedstöta, *v. a.* 2. 2. nedstøde. Nedstötning, *t.* Nedstødning.

Nedsväljа, *v. n.* 2. 1. nedsvælge, nedsluge, drf. Nedsväljning, *f.*

Nedsätta, *v. v.* 2. 2. nedsætte. Nedsättning, *f.* Nedsættelse.

Nedsöla, *v. a.* 1. tilsøle.

Nedtaga, *v. a.* 3. nedtage. Nedtagning, *f.* Nedtagelse.

Nedtill, *præp. & adv.* nedentil.

Nedtrycka, *v. a.* 2. 2. trykke ned, nedtrykke. Nedtryckning, *f.* Nedtrykkelse.

Nedtvinga, *v. a.* 1. &. 3. nedtvinge, drf. Nedtvingande, *n.*

Nedtynga, *v. a.* 2. 1. nedtynge, drf. Nedtyngande, *n.*

Nedtysta, *v. a.* 1. paalægge Taushed, neddysse. Nedtystande, *n.* Neddysselse.

Neduti, se Nedi.

Nedvid, *præp. & adv.* nedenom, nedentil.

Nedvälta, Nedvältra, *v. a. l.* nedvælte. **Nedvältning, Nedvältring**. *f.* Nedvæltning.

Nedåt, *præp. & adv.* nedad.

Negd, se Nejd.

Neger, -grer, *m.*=N. Negrinna, -or, *f.* Negerinde. **Negerslaf, -var**, *m.* Negerslave.

Neglika, Nejlika, -rr, *f.* Nellike. **Neglikhäck, -ar**, *m.* Neglikqvarter, *s. pl. n.* Nellikebed. **Negliksträd**, *s. pl. n.* Nellikebusk. **Negliksäng, -ar**, *f.* Nellikebed. **Negliträd**, *s. pl. n.* Nelliketræ.

Neglikerot, -rötter, *f.* Nellikerod: *Geum Urbanum.*

Nejd, -er, *f.* Egn, Omegn, Nabolag.

Nejonöga, -on, *n.* (Fisk) Negenøje. *Petromyzon.*

Nek, *m.* (Landskabsord), Neg.

Neka, *v. a. & n.* l. (J. Neita), nægte. **Nekande**, *n.* Nægtelse.

Nemligen, *adv.* nemlig.

Nennas, Nännas, *v. d.* 2. l, (J. Nennas), nænne.

Nepen, *adj.* nepet *adv.* (dagl. T.) nydelig, lille og artig, næt, tækkelig.

Neppeligen, Neppligen, *adv.* neppe.

Nepsa, *v. a.* 2 *S.* revse, tugte. **Nepst**, *m.* Revselse, Tugtelse.

Ner, Nere, *adv.* se Ned, Nedre.

Nerf, -ver, *m.* Nerve. **Nerffeber, -brar**, *m.* Nervefeber. **Nerfhinna**, *f.* Nervehinde. **Nerfkyisa**, *f.* Nerveknude. *Ganglion.* **Nerflära**, *f.* Nervelære, Nevrologi. **Nerfsaft**, *m.* Nervesaft. **Nerfsamling, -ar**, *f.* Nervefletning. **Nerfsjuk**, *adj.* nervesyg. **Nerfsjuka**, *f.* Nervesyge. **Nerfslag**, *s. pl. n.* Nerveslag. **Nerfstark**, *adj.* nervestærk. **Nerfstyrka**, *f.* Nervestyrke. **Nerfstyrkande**, *adj.* nervestyrkende. **Nerfsvag**, *adj.* nervesvag, nervesvækket. **Nerfsvaghet**, *f* Nervesvækkelse. **Nerfsystem**, *n.* Nervesystem.

Nerfull, *adj.* nervestærk, senefuld.

Nerike, Nerke, en Provins i Sverige. **Nerikesbo, -r**, *m.* En som er fra Nerike.

Nesa, *f.* (J. Neisa), Skam, Skjændsel, Beskjæmmelse. **Neslig**, *adj.* skammelig, skjændig. **Neslighet**, *f.* Skjændighed.

Nessla, -or, *f.* (J. Netla), Nelde. **Nesselblad**, *s. pl. n.* Neldeblad. **Nesselfeber, -brar**, *m.* Neldefeber.

Nessling, se Nesselfeber.

Nethammare, -mrar, *m.* Hammer at nitte, klinke med.

Netnagel, -glar, *m.* Nitnagle, Klinknagle.

Nettelduk, *m.* Netteldug.

Ni, *pron.* J, De (i Tiltale).

Nia, *v. a.* l. (dagl. T.) tiltale med Ni, (anseés af den lavere Klasse for fornærmende).

Nia, -or, *f.* Ni (Talfiguren), Nitallet, Nier.

Nick, -ar, *m.* Nik.

Nicka, *v. n.* l. nikke. **Nickande**, *n.* **Nickning, -or**, *f.* Nikken.

Nicka, -or, *f.* Nickhake, **-ar**, *m.* Kanon, af hvilken der skydes med Sten og Stenkugler.

Nickel, *m.* Nikkel, (Halvmetal).

Niclas, Niklas, *n. pr. m.* Nicolai, Nils.

Nickhake, se Nicka, *f.*

Nickning, se Nicka.

Nid, (forældet), ned.

Niding, -ar, *m.* (J. Nidingr), Nidding. **Nidingsaktig**, *adj.* skjændig, ryggesløs. **Nidingsmord**, *s. pl. n.* skjændigt Mord. **Nidingsverk**, *s. pl. n.* Niddingsværk, Niddingsstreg.

Nidsk, se Nisk.

Nidvisa, -or, *f.* Nidvise, Niddingskvad.

Nie, *m. ff.* se Nio.

Niga, *v. n.* 3. (-niger, -neg, -nigit),

(A. S. hnigan), neje. Nigning, -ar, *f.* Nigande, *n.* Nejen.
Nilla, *n. pr. f.* Nicoline.
Nils, *n. pr. m.* Niels, Nils.
Nio, Nie, *mængdet.* (J. Niu), Ni. Niodubbel, *adj.* nidobbelt. Niofaldig, nifold. Niohanda, *adj.* ni Slags. Niohörnig, *adj.* nikantet. Niohörning, -ar, *m.* Nikant. Niomanna, *adj.* ni Mænds. Niomänner, *pl.* ni Mænd. Niomänning, -ar, *m.* (bot.) ni-mandet, som hører til *Enneandria*. Niosidig, *adj.* nisidet. Niopundig, *adj.* nipundig. Niostafvig, *adj.* som har ni Stavelser. Niotal, *s. pl. n.* Nital. Nioårig, *adj.* niaarig.
Nionde, *ordenst.*, niende. Niondedel, -ar, *m.* Niendedel.
Niotio, Nittio, *mængdet.* halvfemsindstyve, nitti N.
Nipp, -er, *m.* Klenodi, Pynt, alle Slags Smykker af Guld, Sølv, Perler, osv. Juvel, Kostbarhed. Nippask, -ar, *m.* Nippdosa, -or, *f.* Nipplåda, -or, *f.* lille Skrin el. Æske til Pretiosa. Nipperarbetare, *s. pl. m.* Juveler. Nipperhandel, *m.* Juvel el. Galanterihandel. Nipperhandlare, *s. pl. m.* Galanterihandler. Nipperhandlerska, -or, *f.* Galanterihandlerske. Nippertippa, -or, *f.* affekteret, udmajet Fruentimmer, Modedame, Pyntedukke.
Nippra, -or, *f.* Figvorte, *Condyloma*. se Fikvårta.
Nisk, nidsk, *adj.* gnidsk, karrig. Niskhet, Gnidskhed, Karrighed.
Nisse, -ar, *m.* Nisse.
Nisse, *n. pr. m.* (dagl. T.) Nils.
Nit, -er, *m.* Nite, (Lotteri).
Nit, *n.* Iver, Nidkjærhed. Nitisk, *adj.* ivrig, nidkjær.
Nittia, *f.* et af 90 Enheder bestaaende Hele, en Halvfems.
Nittie, Nittio, *mængdet.* halvfemsindstyve, Nitti N. Nittiotal, Nittietal, *n.* Nittital.
Nittionde, *ordenst.* halvfemsindstyvende.
Nitton, *mængdet.* nitten.
Nittonde, *ordenst.* nittende.
Nitälska, *v. n.* 1. lægge Iver, Nidkjærhed for Dagen, lægge Vin paa. Nitälskan, *f.* Nitälskande, *n.* Iver, Nidkjærhed. Nitälskare, *s. pl. m.* Iyrer, ivrig, nidkjær Mand, Nidkjær.
Njugg, *adj.* karrig, gnieragtig, overdreven sparsom. Njugga, *v. n.* 1. (dagl. T.), være karrig, gnieragtig. N. ihop, samle ved Karrighed, skrabe sammen. N. med, leve knapt. Njugghet, *f.* Karrighed.
Njugghårig, *adj.* som har kort, tyndt Haar.
Njupa, -or, *f.* saameget, som man kan tage mellem to eller tre Fingre, Klype M.
Njupa, *v. a.* se Nypa.
Njupon, *s. pl. n*, Hyben, Nyper N. Njuponbuske, -ar, *m.* Hybenbusk. Njuponsoppa, *f.* Hybensuppe.
Njure, -ar, *m.* Nyre. Njurbråna, *m.* Nyrebetændelse. Njurbäcken, *s. pl. n.* Nyredækken. Njurfeber, *m.* Nyrefeber. Njurgrus, *n.* Nyregrus. Njurkörtel, -tlar, *m.* Nyrekjertel, Njurlik, *adj.* nyredannet. Njurstek, -ar, *m.* Nyresteg. Njursten, -ar, *m.* Nyresten. Njurtalg, *m.* Nyretalg, känna efter njurtalgen på en, (d. T.) føle En paa Tænderne. Njurvärk, -ar, *m.* Nyrepine, Nyresmerte.
Njusa, (J. Niösa), se Nysa.
Njuta, *v. a.* 3. (-njuter, -njöt, -njutit), (J. Niöta), nyde. Njutande, *n.* Nyden. Njutning, -ar, *f.* Nydelse.
Njöt, *imperf.* af Njuta.
Nock, -ar, *m.* yderste Ende af en Skibsraa. Nockgärding, -ar, *m.* Nokgaarding.
Nocka, -or, *f.* Noppe. Nocka, *v. a.*

I. noppe, noppre. Nobkning, *f.* Noppring.

Nog, *adv.* (J. Nog), nok. N. af att, nok at.

Noga, *adj.* nøje, nøjagtig, punktlig, nøjeregnende, streng, meget sparsom.

Noga, *adv.* nøje.

Noggrann, *adj.* nøjagtig, nøjeregnende, punktlig. Noggrannhet, *f.* Nøjagtighed, Punktlighed, Strenghed.

Nogräknad, *adj.* nøjeregnende, nøjesende.

Nogsam, *adj.* tilstrækkelig, nok. Nogsamt, *adv.* nokſom.

Nolaaber, *m.* (Plante) Hogurt D. Torſtvel N. *Hieracium umbellatum.*

Noll, Null, *s. pl.* n. Nolla, -or, *f.* Nul.

Nopp, *s. pl.* n. Knude, Nopper.

Noppa, *v. a.* l. pille Knuder af Klædet, drf. Noppning, *f.* Nopperska, or, *f.*

Noppra sig, *v. r.* l. (om Fugle) rense ſig for Uttøj, rette paa Fjedrene.

Noppig, *adj.* knudret, noppet, drf. Nopphet, *f.*

Nora, *m. pr. f.* (dagl. Tal.) Eleonore.

Nord, *m.* Nord. Nordbloss, *s. pl.* m. Nordlyſ. Nordkapare, *s pl.* m. Nordkaper. Nordljus, *s. pl.* n. Nordlyſ. Nordostlig, *adj.* nordoſtlig. Nordsjön, Nordſøen. Nordsken, ſe Norrsken. Nordstjerna, -or, *f.* Nordſtjerne.

Nordan, *m.* Nord, Nordenvind. Nordanvind, *m.* -blåst, *m.* -väder, *n.* Nordenvind. Nordanefter, -ifrån, nordfra, nordenfra. Nordanom, nordenfor. Nordanskog, Landſkaberne i Norland og Svealand, modſat Østarike, drf. Nordanskogs, *adv.*

Nordländning, -ar, *m.* Nordlænding.

Normand, -er, *m.* Normanner, en fra Normandi.

Norka, -or, *f.* ſe Markaten.

Norna, -or, *f.* Norne, Skjæbnens Gudinde.

Norr, Nord, i norr, i Nord.

Norr ut, norr åt, nordefter, nordpaa, mod Nord.

Norra, *adj.* nordre, nordlig. Norra delen af Sverige, den nordlige Del af Sverige.

Norrbagge, -ar, *m.* norſk Hest. 2) (Spøg) Normand, Norſk.

Norrige, Norge, *n. pr.* n. (I. Norje), Norge. Norrman, -män, el. -männer, *m.* Normand. Norska, *f.* det Norſke (Sprog). 2) -or, *f.* norſk Fruentimmer.

Norring, ar, *m.* Kompas.

Norrland, Sveriges nordligſte Landskaber. Norrländning, -ar, *m.* Norrländska, -ar, *f.* Mand, Kvinde derfra.

Norrmalm, Stockholms nordre Forſtad.

Norrom, *adv.* i Nord for, nordenfor.

Norrqvint, -ar, *m.* (Fugl) et Slags Finke. Qvæker N. *Fringilla Montifring.*

Norrsken, *s. pl.* n. Nordlyſ.

Norrut, Norråt, *adv.* mod Nord, nordpaa, nordefter.

Nors, -ar, *m.* (Fisk), Smelt.

Nos, -ar, *m.* Mule, Snude. Nosmask, -ar, *m.* Slags Brems. Nosgrimma, -or, *f.* Nosklämma, -or, *f.* Brems, der lægges paa Heste. Noskorg, -ar, *m.* Mulekurv. Nosrem, -ar, *m.* Næsebaand, Næserem.

Nosa, *v. a.* l. lugte, støve, snuse stærkt (om Hunde og andre Dyr) drf. Nosande, *n.*

Noshörning, -ar, *m.* Næsehorn.

Not, -ar, *f.* Not, Garn, Næt, draga not, trække Vod, Not. Notblomster, *s. pl.* n. Rotgræs N. *Lobelia.* Notdrag, *s. pl.* n. Notdrægt, -er, *m.* Notdrägta, -n, *n.* Fiskedræt, Vodfisteri. Notfiske, -n, *n.* Vodfiskeri.

Notgarn, *n.* et Slags Bundgarn. Notgista, -or, *f.* -stång, *f.* Notstang, Notgaffel. Notgräs, *n.* Notgræs N. *Lobelia.* Notis, *m.* Vaag el. Hul paa Isen at sætte Garn i. Notkalf, -var, *m.* Notkile. Notkråka, -or, *f.* Duk Nrsk. Flydebøje for Garnet. Notkil, -ar, *m.* Notkile. Notkung, -ar, *m.* Hovedsmanden for et Notkompani, Notlag. Notvak, -ar, *m.* Aabning paa Isen for at kaste Not i. Notvarp, *s. pl. n.* Fiskedræt, Notfiskeri, Sted, hvor Not udkastes.

Not, -er, el. or, *f.* Node (i Musik). Notbok, -böcker, *f.* Nodebog. Notbord, *s. pl. m.* Nodeholder. Notpapper, *n.* Nodepapir. Notrad, *m.* Nodelinje. Notskifva, -or, *f.* Nodeholder. Notskrifvare, *s. pl. m.* Nodeskriver. Notskrifning, *f.* Nodeskrivning. Notsten, -ar, *m.* et Slags Sten, hvori Aarerne paa en vis Maade ligne musikalske Noder. Notstift, *s. pl. n.* Nodepen. Nottecken, *s. pl. n.* Kustos i Musik. Nottryckare, *s. pl. m.* Nodetrykker. Nottryckeri, -er, *n.* Nodetrykkeri. Notvisare, *s. pl. m.* se Nottecken.

Not, -er, *f.* Note, Anmærkning.

Nota, -or, *f.* Fortegnelse, Seddel, Regning.

Nu, *adv.* Nu, just nu, netop nu, nu för tiden, nuomstunder, nutildags. Rättnu, retnu, snart. Nu på stunden, nu paa Timen, straks.

Nubb, -ar, *m.* lidet Som med rundt Hoved, Nud N.

Numera, *adv.* (T. nunmehr) nu.

Nunna, *v. n.* I. nynne. Nunnande, *n.* Nynnen.

Nunna, -or, *f.* (J. Nunna), Nonne, Nunnedrägt, -er, *f.* Nonnedragt. Nunnedok, *s. pl. n.* Nonneslør. Nunnekloster, *s. pl. n.* Nonnekloster. Nunnelefnad, *m.* Nonnelevnet.

Nuvarande, *adj.* nuværende.

Ny, nyare, nyast, *adj.* ny, nyere, nyest. På nytt, å nyo, paany. Nya Födelsen, Gjenfødelsen.

Nybakad, *adj. n.* nybagt.

Nybanad, *adj.* nybanet.

Nybegynnare, *s. pl. m.* Begynder, en Person som endnu er uerfaren i en Ting.

Nybrott, *n.* se Nybrytning.

Nybrukad, *adj. v.* nybrudt, nyplojet. N. jord, nyplojet Jord.

Nybrytning, -ar, *f.* nybrudt Jord, Nyland. 2) Hvilejords Optagelse.

Nyburen, *adj.* som nylig har kalvet, nybær. 2) nybaaren, nyfødt.

Nybygd, *p. p.* nybygget.

Nybyggare, *s. pl. m.* Nybygger, Kolonist.

Nybygge, -n, *n.* Koloni.

Nybyggnad, -er, *m.* ny Bygning.

Nychristen. *m.* nylig Omvendt, Proselyt.

Nyck, -er, *f.* Nykke, Grille, sær Lune. 2) Bevægelse med Hovedet, Nik.

Nyckfull, *adj.* fuld af Nykker, egensindig.

Nyckel, -cklar. *m.* (J. Nykill), Nøgel, Nykkel N. Johannis Nycklar, (Plante): *Cynosorchis.* Nyckelax, *s. pl. n.* Nøglekam. Nyckelben, *s. pl. n.* Nøgleben: *Clavicula.* Nyckelbössa, -or. *f.* Nøglebosse. Nyckelharpa, -or, *f.* Harpe med dobbelte Strenge, som spilles med Bue. Nyckelhål, *s. pl. n.* Nøglehul. Nyckelhängare, *s. pl. m.* -hake, -ar, *m.* -krok, -ar, *m.* Krog at hænge Nøgler paa, Nøglehage. Nyckelknippa, -or, *f.* Nøgleknippe. Nyckelpiga, -or, *f.* Mariehøne (Insekt). Nyckelpipa, -or, *f.* Nøglepibe. Nyckelring. -ar, *m.* Nøglering.

Nyckfull, *adj.* fuld af Nykker, egensindig.

Nyckter, s. Nykter.

Nyfiken, *adj.* nysgjerrig. Nyfikenhet, *f.* Nysgjerrighed.

Nyfödd, *adj. v.* nyfødt.

Nygjord, *adv*, nygjort.
Nygirig, *adj*. nysgjerrig. Nygirighet, *f*. Nysgjerri hed.
Nygrekisk, *adj*. nygræsk.
Nyhet, -er, *f*. Nyhed.
Nyhetslynne, *n*. Nyhedsaand.
Nyhets-stiftare, -makare, *s. pl. m*. (T. Neuerungsstifter), som søger at indføre noget nyt. Nyhetssjuka, -lystnad, *f*. Nyhedssyge.
Nykläckt, *adj*. *v*. nylig udklækket.
Nykomling, -ar, En som er nykommen. 2) En som endnu er uerfaren i en Ting, Begynder.
Nykter, *adj*. fastende, ædru, ædruelig, maadeholden i Spise og Drikke, nykter. Nykterhet, *f*. fastende Tilstand, Ædruelighed.
Nyligen, *adv*. nylig.
Nyläring, -ar, *m*. En i Læreaarene, Begynder.
Nymf, Nymphe, -er, *f*. Nymfe. 2) (dagl. T.) Glædespige.
Nymodig, *adj*. Nymodigt, *adv*. nymodens.
Nymånad, *m*. Nymaane. Nymånadshögtid, *f*. Nymaanedsfest.
Nymåne, *m*. Nymaane.
Nymåre, -n, *n*. Nyhed, Vidunder.
Nyo, Ånyo, *adv*. paa Ny.
Nypa, -or, *f*, et Par Fingerfuld, saameget som kan tages mellem to el. tre Fingre, Klype N.
Nypa, *v. a*. 3, 4 2. 2. (nyper, nöp, *pl*. nöpo, nypte, nypit el. nypt), knibe, klype N. Nypning, -ar, *f*. Kniben, Klypen.
Nyplog, -ar, *m*. nybrudt Jord, Nyland.
Nyplöjning, -ar, *f*. Brakplejning.
Nypon, m. fl. se Njupon, m. fl.
Nyptång, -tänger, *f*. Knibtang.
Nyrödning, Nyröjning, -ar, *f*. Jordsoprydning; 2) nypløjet Jord, Nyland.
Nys, *m*. Nys, få nysen af el. om nå, got, faa Nys om Noget.
Nysa, *v. n*. 3. & 2. 2. (nyser, nös el. nyste, nysit el. nyst), (J. niösa) nyse. Nysgräs, *n*. Nyseurt. Nysmedel, *s. pl. n*. Nysemiddel. Nysning, -ar, *f*. Nysen. Nyspulver, *s. pl. n*. Nysepulver. Nysrot, -rötter, *f*. (Plante) Nyserod.
Nyss, *adv*. nys, nylig.
Nyssberörd, Nyssnämnd, *adj*. *v*. nys omtalt.
Nyssfödd, *adj*. *v*. nyfødt.
Nyssvald, *adj*. nyvalgt.
Nysta, *v. a*. 1. nogle D. vinde op i et Nøste, nøste N. Nystning, *f*. Nøglen, Nøsten.
Nystan, *s. pl. n*. Nogle D. Nøste N.
Nystfot, -fötter, *m*. Garnvinde.
Nystpinne, -ar, *m*. Nøstepind.
Nyter, *adj*. glad, oprømt. Nyterhet, *f*. Oprømthed.
Nytta, *f*. Nytte.
Nyttja, *v. a*. 1. nytte, benytte, betjene sig af, bruge. Nyttjande rätt, Brugen og Nytten. Nyttjande, *n*. Benyttelse, Brug.
Nyttig, *adj*. nyttig. Nyttighet, *f*. Nyttighed.
Nytänd, *adj*. nylig tændt.
Nytändning, *f*. Nymaane, Maanens Indtrædelse i Nyet.
Nyvald, *adj*. *v*. nyvalgt.
Nyvärfd, *adj*. nyhvervet.
Nyår, *s. pl. n*. Nytaar. Nyårs-afton, *m*. Nytaarsaften. Nyårsbref, *s. pl. n*. Nytaarsbrev. Nyårsdag, *n*. Nytaarsdag. Nyårsmorgon, *m*. Nytaarsmorgen. Nyårsgåfva, -or, *f*. Nytaarsgave. Nyårshögtid, *m*. Nytaarshøitid. Nyårsvisit, -er, *m*. Nytaarsbesøg, Nytaarsvisit. Nyårsönskan, *f*. -önskning, -or, *f*. Nytaarsønske.
Nå! *interj*. naa! N. vel! Nu vel! godt!
Nå, *v. a*. & *n*. 2. 1. (J. nå, faa, erholde), naa. Nå till, naa, være til-

ſtrækkelig. Nå åt, naa, faa fat paa, række.

Nåd, *f.* (J. Nåd), Naade. Edera Nåd, Deres Naade. taga tillnåder, tage til Naade. på nåder, af Naade, af Naade og Barmhjertighed. lefva på nåder, leve af Andres Naade. Lefva på ens nåd, leve af Ens Barmhjertighed. Af nåd, nåde, af Naade, f. E. Vi vilja af gunst och nåde förskona. i Nåde, i Nåder i Naade, naadigſt. Hans Majestät har i nåder befallt, Hans Majeſtæt har naadigſt befalet. Hans Majestät har i nåder afskedat, Hans Majeſtæt har i Naade afſkediget. Vi Gustaf med Guds nåde, Vi Guſtav af Guds Naade. I nådens tillstånd, i Naadeſtanden.

Nådebelöning, -ar, *f.* Naadebelønning, Naadegave.

Nådebevisning, -ar, *f.* Nådebetygelse, -r, *f.* Naadesbevisning.

Nådebord, *s. pl. n.* Den hellige Nadver, Naadebord.

Nådeblick, -ar, *m.* naadigt Blik, Naadesmil.

Nådebröd, *n.* Naadsensbrød.

Nådefull, *adj.* naadefuld. Nådeförbund, *n.* Naadepagt. Nådegåfva, -or, *f.* Naadegave. Nådehjon, *s. pl. n.* En ſom nyder Naadsensbrød, Naadeløn, En ſom lever af Naade. Nådelöfte, -n, *n.* = N. Nådemedel, *s. pl. n.* Naademiddel. Nådemedlen, *pl.* Naademidlerne, Alterens Sakramente. Nåderik, *adj.* naaderig. Nåderike, *n.* Naadens Rige, Nådestol, Nådastol, *m.* Naadeſtol. Nådestånd, *n.* Naadeſtand. Nådestöt, -ar, *m.* Naadeſtød. Nådetecken, *s. pl. n.* Naadestegn. Nådeval, *n.* Naadevalg. Nådeverk, *n.* Naadeverk. Nådeverkan, *f.*, Nådeverkning, -ar, *f.* Naadevirkning. Nådår, *s. pl. n.* Naadsensaar.

Nåd, *s. pl. n.* Klinkſpiger, Nitnagle, Naadſpiger.

Nåda, *v. a.* l. nitta, klinke, drf. Nådning, *f.* Nådande, *n.*

Nåde, Nåder, ſe Nåd, Naade.

Nåda, *v. a.* naade, f. E. Gud nåde oss! (dagl. T. Gunås!) Gud naade os! Gud nåde Er, som gjort så illa.

Nåder, ſe Nåd, Naade.

Nådhammare, -mrar, *m.* Nithammer.

Nådning, ſe Nåda.

Nådår, ſe Nåd.

Någon, *pr. adj.* något, *n.* några, några, *pl.* nogen, nogle. För, till någon del, tildels.

Någongång, *adv.* undertiden.

Någonsin, *adv.* (dagl. T. Nånsin, Nånstin), nogenſinde.

Någonstädes, *adv.* nogenſteds.

Något, (forældet), nogen.

Någorledes, *adv.* nogenledes.

Någorlunda, *adv.* nogenlunde.

Någorstädes, *adv.* nogenſteds.

Något, ſ. Någon.

Någranne, -ar, *m.* Nabos Nabo.

Några, Några, *pl.* nogle (af Någon).

Nåkas, *v. d.* l. berøre hinanden drf. Nåkning, *f.*

Nål, -ar, *m.* Naal. Nålbok, -böcker, *f.* Naalebog. Nålbref, *s. pl. n.* Naalebrev. Nåldosa, -or, *f.* Naalehus. Nåldyna, -or, *f.* Naalepude, 2) (Plante) Hyrdetaſke: *Thlaspi Bursa Pastoris.* Nålformig, Nållik, *adj.* naaleformet, naaledannet. Nålhus, *s. pl. n.* Naalehus. Nålkörfvel, *m.* et Slags Kjørvel med langt ſpidſt Frø: *Scandix pecten.* Nålmakare, *s. pl. m.* Naalemager. Nålpenningar, *pl.* Naalepenge. Nålshufvud, *s. pl. n.* & -en, *n.* Naalehoved. Nålspets, -ar, *m.* Naalespids. Nålstyng, *s. pl. n.* Naaleſtik, Naalesting. Nålsträd, *m.* en Naalstraad. Nålsudd, -ar, *m.* Naale-

spids, Naaleod. Nålsöga, -on, n. Naaleoje.
Nånsin, Nånstin, (dagl. Tal.) se Någonsin.
Nåt, n. Naad i Dækket el. paa Siderne af Skibet; drf. Nåthake, m.
Näbb, -ar, m. Næb. Näbbgädda, -or, f. Hornfisk D. Næbbefild N. *Eso Belone.* 2) ubefindigt, fremfusende, næsvist Kvindfolk. Näbbmus, -möss, f. Spidsmus, Næbmus: *Sorex.*
Näbbhinna, -or, f. Næbhinde.
Näbbas, v. d. 1. næbbes, kysses med Snablerne.
Näbba, -or, f. næsvist Kvindfolk.
Näbbig, adj. næsvis, knibsk, snerpet, drf. Näbbighet, f.
Näcktergal, -ar, m. Nattergal.
Näf, s. pl. n. (J. Nef, Næse), langt Næb. Näfhinna, -or, f. Næbhinde.
Näfta, -or, f. Katteurt: *Nepeta cataria.*
Näfva, -or, f. (Plante), Pileurt: *Polygonum.*
Näfvo, -ar, m. (Hnefr), Næve. Näftals, adv. i nævetal. Näfrätt, m. Næveret.
Näfveskäl, s. pl. n. korporlig Grund.
Näfver. m. (J. Nefur), Næver N. den yderste Bark paa Birketræet. Näfkerask, -ar, m. Næveræske, Näfverlapp, -ar, m. Næverbid. Näfverskäppa, -or, f. Næverkurv. Näfversko, -r, m. Sko med Næversaaler. Näfvertak, s. pl. m. Tag dækket med Næver.
Näjd, m. fl. s. Nejd, m. fl.
Näktergal, -ar, m. Nattergal.
Nämnd, Nämd, p. p. nævnt.
Nämnd, Nämd, m. (J. Näfnd), de tolf Edsvorne, der ere Bisiddere i en Häradsrätt el. Lagmansrätt. Nämdeman, -män, m. Edsvoren, Nævning, Laugretsmand.
Nämligen, adv. nemlig.
Nämna, v. a. 2. 1. (J. nefna), nævne, udnævne, omtale. Nämnande, n. Nämning, f. Nævnen, Udnævnelse, Omtalen. Nämnbar, adj. nævnelig, som kan nævnes.
Nämnare, s. pl. m. Nævner (modsat Täljare, Tæller).
Nännas, se Nennas.
Näpen, se Nepen.
Näppeligen, se Neppeligen.
Näpsa, Näpst, se Nepsa, Nepst.
När, konj. naar, da. När jag var der, da jeg var der.
När, Nära, adv. & adj. nær. Nära intill, nær ved, hardt när, ganske nær. på långt när icke, langtfra ikke. göra en för när, igjøre Uret imod En. så när som på ett här, paa et Haar nær. på nära håll, i kort Frastand. nära slägtingar, Nærbeslægtede. Nära belägenhet, nær Beliggenhed, Nærliggenhed.
Nära, v. a. &. r. 2. a. nære, ernære, drf. Närande, n.
Närande, adj. nærende, nærerig. N. klass, N. lemmar i samhället, N. folkklass, Næringsklassen.
Närgränsande, adj. nærgrænsende.
Närgående, adj. som kommer nær, som gaar en nær, til Hjertet, bevæges, rører, bekymrer.
Närgången, adj. som gaar for nær, paatrængende, uforskammet. Närgångenhet, f. Paatrængenhed, Uforskammenhed.
Närig, adj. nærig. Närighet, f. Nærighed.
Näring, -ar, Næring; 2) Kronæring. hålla näring, holde Værtshus. Näringsbekymmer, s. pl. n. Næringssorg. Näringsdrift, m. Industri, Næringsdrift, Næringsflid. Näringsfång, s. pl. n. Erhvervsgren. Næringsvej, Levevej. Näringsgren, -ar, m. Erhvervsgren. Näringsidkande, adj. næringsdrivende, Näringsidkare, s. pl. m. Näringsidkerska, -or, f. En

som driver Næring; 2) Spisevært, Krovært, Spiseværtinde, Kroerske. **Näringslös**, *adj.* næringsløs. **Närings-medel**, *s. pl.* n. Næringsmiddel. **Näringssaft**, -er, m. Næringssaft. **Näringsröreise**, -r, Næringsbrug, Næringsflid. **Näringssorg**, -er, *f.* Næringssorg. **Näringsställe**. -n, n. Kro, Værtshus, Næringssted. **Näringssätt**, *s. pl.* n. Næringsvej, Levevej. **Näringsstånd**, n. Næringsstand. 2) Markedsbod, hvor Spirituosa o. desl. udsælges. **Näringsvett**, n. Næringsvid D. Næringsvet N. **Näringsämne**, n. Næringsstof.

Närliggande, *adj.* nærliggende.

Närma, *v. a. & r.* l. bringe nærmere, nærme sig, dsf. **Närmande**, n.

Närmare, Närmast, *adj. komp. & superl.* nærmere, nærmest, i det närmaste, næsten, saa godt som.

Närmre, Närmst, se **Närmare**.

Närskyld, *adj.* nærbeslægtet, dsf. **Närskyldhet**, *f.*

Närslägtad, *adj.* nærbeslægtet.

Närstädd, *adj.* nærværende.

Närstånd, n. kort Fraſtand. **På n.** i kort Fraſtand.

Närsyningsglas, *s. pl.* n. Forstørrelsesglas.

Närsynt, *adj.* nærsynt N. nærsynet D. **Närsynthet**, *f.* Nærsynthed.

Närvarande, *adj.* nærværende.

Närvarelse, Närvaro, *f.* Nærværelse.

Näs, *s. pl.* n. Næk. **Näskonung**, -ar, m. Næsefonge.

Näsa, -or, *f.* Næse. **sticka sin näsa i allt**, ha sin Næse allevegne, blande sig i uvedkommende Ting. **tala i el. genom näsan**, snøvle. **slå, knäppa på näsan**, give Næsestyver. **draga på N. slå knut på näsan**, rynke Næsen, slaa Kroller paa Næsen. **Midt i näsan**, lige i Ansigtet. **draga vid näsan**, tage ved Næsen, narre, jukse. **Midt för ens näsa**, Midt for næsan, lige for Næsen. **Spela en på näsan**, fidde en paa Næsen. **sätta näsan i vädret**, sætte Næsen høit, være hovmodig, krø sig. **Vända näsan i Vädret**, dø, hensove. **stupa på näsan**, falde næsegrus. **ha skinn på näsan**, ikke lade sig tage ved Næsen, have Ben i Næsen. **Näseben**, *s. pl.* n. Næseben. **Näsblod**, n. Næseblod. **Näsborr**, -ar, m. Næsebor. **Näsbrosk**, n. Næsebrusk. **Näsbränna**, *f.* Ufærd, Skade, f. E. få näsbränna, lade an, skade sig ved at tale og handle uforsigtigt. **Näsböld**, er, m. Næsebyld.

Näsdropp, n. Næsedryp. **Näsduk**, -ar, m. Næsedug, Lommetørklæde. **Näsgrop**, -ar, m. Næsehule. **Näshörning**, -ar, m. Næsehorn. **Näsknäpp**, -ar, m. Næsestyver. **Näsljud**, *s. pl.* n. Næselyd, Nasallyd. **Näslös**, *adj.* Næseløs. **Näsmask**, se **Nosmask**. **Näsperla**, -or, *f.* lille Næsvis, næsvis Person, (egentlig. et Næsedryp), Næsperle N. **Nässtyfver**, -frar, m. Næsestyver. **Nästipp**, -ar, m. Næsetip. **Näston**, -er. m. Næselyd, Næsetone. **Näsvis**, *adj.* næsvis. **Näsvishet**, -er, *f.* Næsvished, Uforskammenhed. **Näsvärme**, m. (dagl. T.) taga sig en liten Näsvärme, være et Øieblik i varmt Værelse.

Näskonung, se **Näs**.

Näsning, *f.* i Smeltehytterne: urent Jærn som under Smeltningen sætter sig klumpevis paa Siderne og ved Bunden af Smelteovnen.

Näsperla, m. fl. se **Näsa**.

Näsja, *v. n.* l. snuse, stikke Næsen op: **Näsja i alla vrår, ha sin Näse allevegne**, snuse overalt. **Näsja intet dit, stik ikke Næsen derhen.**

Nässla, m. fl. se **Nessla**.

Näspruta, -or, *f.* Næsesprøite.

Näst, *adj. & adv.* næst.

Nästa, *f.* Næste.

Nästa, *v. a.* 2. *d.* neste, sy losligt, N. fast, -ihop, neste sammen, drf. **Nästning,** *f.*

Nästan, *adv.* næsten.

Nästbelägen, *adj.* nærliggende.

Näste, -n, *n.* Rede, slet, elendigt Hus el. Opholdssted. Röfvarenäste, Røverrede.

Nästföljande, *adj.* næstfølgende.

Nästföregående, *adj.* næstforrige.

Nästgränsande, *adj.* nærgrænsende.

Nästgårds, *adv.* (dagl. T.) i Nabolaget.

Nästinstundande, *adj.* næstkommende.

Nästkommande, *adj.* næstkommende.

Nästla sig *v. r.* 1. hemlig bosætte sig, indsnige sig, bringe sig ind.

Nästliden, Nästleden, Nästviken, *adj.* næst afvigte, sidst afvigte.

Nästliggande, *adj.* nærliggende.

Nät, *s. pl. n.* Næt, Garn. **Nätbindare,** *s. pl. m.* Nætmager, Nætstrikker, Garnbinder drf. **Nätbinding,** *f.* **Nätbråck,** *s. pl. n.* Nætbrok: *Epiplocele.* **Nätformig, Nätlik,** *adj.* nætformet. **Nätknytning,** *f.* Nætstrikning. **Nätgista, Nätklyka,** -or, *f.* -stång, *f.* Nætstang, Nætgaffel. **Näthinna,** -or, *f.* Næthinde. **Nätnål,** -ar, *m.* -sticka, -or, *f.* Garnnaal. **Nätvingad,** *adj.* nætvinget

Nätja, *v. a.* 1. fiske med Næt. **Nätjande,** *n.* Fisken med Net.

Nätt, *adj.* net. **Nätt om sig,** sparsom, omhyggelig om sig. **Lefva nätt,** leve sparsomt. **Nätthet,** *f.* Nethed.

Nätteldug, *m.* Netteldug.

Nöd, *f.* Nød. **Nöden har ingen lag, Nød bryder alle Love.** för nöd skull, af Nød. **Af nöden, fornöden,** f. E. det är ej af nöden, det gjøres ikke fornødent. med största nöd, med Nød og neppe. **ha af Nöden,** have fornøden, behøve.

Nödankar, *s. pl. n.* Nødanker.

Nödbunden, *adj.* göra sig N. gjøre sig kostbar.

Nöddop, *s. pl. n.* Nøddaab, Hjemmedaab.

Nödfall, *n.* Nødsfald, Nødstilfælde.

Nödfalls-Osanning, -ar, *f.* Nødløgn.

Nödga, *v. a.* 1. (T. nothigen), nøde, nødsage. **Nödgande,** *n.* Nøden, Nødsagen. **Nödgas,** *v. d.* nødes, være nødt til.

Nödig, *adj.* nødig. 2) som føler Trang til Stolgang. **Nödigt,** *adv.* nødig, nødigen. **Vara nödig om,** trænge til.

Nödlidande, *adj.* nødlidende.

Nödpenning, -ar. *m.* Nødskilling.

Nödrop, *s. pl. n.* Nødskrig.

Nödsaka, *v. a.* 1. nøde, nødsage. **Nödsakas,** *v. d.* nødes, være nødsaget. **Nödsakad,** nødsaget. **Nödsakande,** *n.* Nøden, Nødsagen.

Nödskilling, -ar, *m.* -styfver, -*frar*, *m.* Nødskilling.

Nödskott, *s. pl. n.* Nødskud.

Nödspilta, -or, *f.* et Slags Stillads til at bringe vælige Heste at staa stille imedens de skoes, eller kureres, Tvangstald.

Nödställd, *adj.* som er i Nød i stor Forlegenhed.

Nödtorft, *m.* Nødtørft. förrätta sin Nödtorft, gaa til Stols. **Nödtorftig,** *adj.* nødtørftig, drf. **Nödtorftighet,** *f.*

Nödträngd, nödtvungen, *adj.* nødtvungen, nødsagen.

Nödtvång, *n.* Nødtvungenhed, Nødsagen.

Nödvändig, *adj.* **Nödvändigt,** *adv.* nødvendig. **Nödvändighet,** -er, *f.* Nødvendighed, Fornødenhed.

Nödvärja sig, *v. r.* 2. *i.* bruge Nødværge, nødværge sig.

Nödvärn, *n.* Nødværge.

Nöja sig, *v. r.* 2. *i.* Låta nöja sig, nöjas med, nöjas åt, nøies, lade sig nøie, være tilfreds.

Nöjaktig, *adj.* Nöjaktigt, *adv.* tilfredsstillende.
Nöjd, *adj.* fornøjet, tilfreds.
Nöje, -n, *n.* Fornøielse, Tilfredshed, Tilfredsstillelse. Lycka till godt Nöje! god Fornøjelse! till Nöjes, efter Ønske, til Pas, f. E. vara alla till nöjes, göra en till nöjes.
Nöjsam, *adj.* tilfreds, fornøjet; fornøjelig, morsom. drf. Nöjsamhet, *f.*
Nöt, *s. pl. n.* Nød, Hornkvæg, Naut N. Dosmer, Dumrian, Best. Nötaktig, *adi.* dum som et Best. Nötaktighet, *f.* bestisk Dumhed. Nötboskap, *m.* -kreatur, *s. pl. n.* Hornkvæg.
Nötkött, *n.* Oksekjød.
Nöt, Nötter, *f.* (A. S. Hnut), Nød, (Frugt), Not N. Hasselnød, Hasselnød. Nötbrun, *adj.* nøddebrun. Nötfnas, *n.* Nöthinna, *f.* Nøddehase, Nøddehams N. Nötknäcka, -or, *f.* -knäppare, *s. pl. m.* Nötknäppa, -or, *f.* Nøddeknækker. Nötkraka, -knäcka, -or, *f.* (Fugl), Nøddeknækker. Nötkärna, -or, *f.* Nøddekjærne. Nötolja, *f.* Nøddeolie. Nötpacka, -or, *f.* d. s. s. Nötväcka. Nötskal, *s. pl. n.* Nøddeskal. Nötskog, -ar, *m.* Nøddeskov. Nötskrika, -or, *f.* (Fugl), Skovskade: *Corvus glandarius.* Nöttråd, *s. pl. n.* Nøddetræ, Nøddebusk. Nöt-väcka, -or, *f.* (Fugl) Nøtvække, Egde, Eremit N. *Sitta Europæa.*
Nöta, *v. n.* 2. *s.* fortære ved lang Brug, slide, opslide. Nöta af, -ut, afslide, udslide, opslide. Nöta bort tiden, fordrive Tiden. Nöta up, opslide. Nötning, *f.* Sliden, Opsliden.
Nötaktig, Nötknäppa, m. fl. se Nöt.
Nötter, *pl.* Nødder.

O.

O, nægtende Sammensætnings-Partikel, svarer til det norske U. f. E. Ovän, Uven.
Oadel, *m.* Uadel. Oadelig, *adj.* uadelig. Oadlad, *p. p.* uadlet.
Oafbruten, *adj.* Oafbrutit, *adv.* uafbrudt.
Oafdelt, *adj.* uafdelt.
Oafgjord, *adj.* uafgjort. Hafva något oafgjort med någon, have noget udestaaende med En.
Oafhändelig, *adj.* som ikke kan afhændes.
Oafhängig, *adj.* uafhængig. Oafhängighet, *f.* Uafhængighed.
Oafkortad, *adj.* uafkortet.
Oaflätelig, Oaflätlig, *adj.* Oaflätligen, *adv.* uafladelig.
Oaflöslig, *adj.* uadskillelig, uoploselig.
Oafnött, *adj.* uslidt, uafslidt, uopslidt,
Oafskuren, *adj.* uafskaaren.
Oafslutad, Oafsluten, *adj.* uafsluttet, uafgjort.
Oaktadt, *prop. & konj.* uanseet, uagtet.
Oaktsam, *adj.* uagtsom. Oaktsamhet, *f.* Uagtsomhed.
Oandäktig, *adj.* uandægtig.
Oanfäktad, *adj. v.* uanfægtet.
Oangenäm, *adj.* ubehagelig.
Oangripelig, *adj.* som ikke kan angribes.
Oangripen, *adj. v.* uangrebet, uanfægtet.
Oanmodad, *adj. v.* uanmodet.
Oanmäld, *adj. v.* uanmeldt.

Oansedt, *adj. & konj.* uanſeet.
Oansenlig, *adj.* uanſeelig, ringe, ubetydelig, drf. Oansenlighet, *f.*
Oanständig. *adj.* uanſtændig. Oanständighet, -er, *f.* Uanſtændighed.
Oanstötelig, *adj.* oanstötligen, *adv.* uanſtødelig, drf. Oanstötlighet, *f.*
Oansvarig, *adj.* uanſvarlig.
Oantaglig, *adj.* uantagelig.
Oantastad, *adj.* uanfegtet, uantaſtet.
Oanvändbar, Oanvändelig, *adj.* uanvendelig.
Oappetitlig, *adj.* uappetitlig, ækkel.
Oarbetad, *adj. v.* ikke bearbejdet.
Oart, -er, *m.* Unode, Vanart, Uſkik.
Oartig, *adj.* uſkikkelig, uartig, uſommelig. Oartighet, -er, *f.* Uartighed, Uſkikkelighed.
Obanad, *adj. v.* ubanet.
Obarkad, *adj.* ubarket, raa, udannet.
Obarmhertig, *adj.* ubarmhjertig. Obarmhertighet, *f.* Ubarmhjertighed.
Obeblandad, *adj. v.* ubeblandet.
Obebodd, *adj.* ubeboet.
Obebyggd, *adj. n.* ubebygget.
Obebyggelig, *adj.* ſom ikke kan bebygges.
Obeden, *adj.* ubedt.
Obedräglig, *adj.* ubedragelig. drf. Obedräglighet, *f.*
Obeedigad, *adj.* ubeediget.
Obefläckad, *adj.* ubeplettet, ubeſmittet.
Obefogad, *adj.* ubefojet, drf. Obefogenhet, *f.* ingen Fojo, Ugrund, Uret.
Obefolkad, *adj.* ubefolket.
Obefäst, *adj.* ubefæſtet.
Obegrafven, *adj. v.* ubegravet.
Obegriplig, *adj.* Obegripligen, *adv.* ubegribelig, drf. Obegriplighet, *f.*
Obegräten, *adj.* ubegrædt.
Obegynt, *adv.* ikke begyndt.
Obegåfvad, *adj. v.* ubegavet.
Obehag, *n.* Mishag, Ubehagelighed.
Obehaglig, *adj.* ubehagelig. Obehaglighet, -er, *f.* Ubehagelighed.
Obeherskad, *adj.* ubeherſket.
Obehindrad, *adj.* ubehindret.
Obehändig, *adj.* ubehændig. Obehändighet, *f.* Ubehændighed.
Obehörig, *adj.* Obehörigen, *adv.* ubefojet, uvedkommende, ſom ikke vedkommer, ukompetent; drf. Obehörighet, *f.*
Obekant, *adj.* ubekjendt.
Obekymrad, *adj. v.* ubekymret. Obekymmersamhet, *f.* Ligegyldighed.
Obelofvad, *adj.* ubeleven. Obelofvenhet, Ubelevenhed.
Obelisk, -er, *m.* Obelisk.
Obeläglig, *adj.* ubelejlig.
Obelåsen, -belåst, *adj.* ubelæſt.
Obelönt, *adj.* ubelønnet.
Obemannad, *adj. a.* ubemandet.
Obemedlad, *adj. v.* ubemidlet.
Obemält, *adj.* ubenævnt, uomtalt, ubemærket.
Obemängd, *adj. v.* ublandet.
Obemärkt, *adj.* ubemærket.
Obenägen, *adj.* ubevaagen, ugunſtig, ut lbojelig, uvillig. Obenägenhet, *f.* Ubevaagenhed, Ugunſt, Utilbøjlighed, Uvilligheb.
Obenämd, *adj.* ubenævnt.
Obeprydd, *adj.* ikke prydet, ſiret, upyntet.
Obeprófvad, *adj. v.* ikke provet.
Obeqväm, obeqvämlig, *adj.* Obeqvämt, Obeqvämligen, *adv.* ubekvem. Obeqvämlighet, *f.* Ubekvemhed, Ubekvemmelighed.
Oberedd, *adj. v.* uberedt.
Oberest, *adj.* ikke berejſt.
Oberiden, *adj. v.* ubereden.
Oberoende, *adj.* uafhængig. Oberoende, *n.* Uafhængighed.
Oberäknelig, *adj.* ſom ikke kan beregnes. Oberäknad, *adj, v.* ikke beregnet.
Oberyktad, *adj.* uberygtet.
Oberättigad, *adj. v.* uberettiget.
Oberömlig, *adj.* uberømmelig, urosværs-

dig, drf. Oberömlighet, *f.* Oberömt, *adj.* uroſt.
Obesatt, *adj.* ubeſat.
Obesedd, *adj.* ubeſeet.
Obeseglad, *adj.* ikke beſeglet, 2) ikke beſejlet.
Obesegrad, *adj.* ubeſejret, uovervunden.
Obeskedlig, *adj.* ikke ſnil, ikke godslig, uſkikkelig, drf. Obeskedlighet, *f.*
Obeskriflig, *adj.* Obeskriftigen, *adv.* ubeſkrivelig.
Obeskrifven, adj. ikke beſkrevet.
Obeslagen, adj. ubeſlaaet.
Obeslutsam, adj. ureſolvert, tvivlraadig. drf. Obeslutsamhet, *f.*
Obesmittad, adj. ubeſmittet.
Obesoldad, adj. ikke beſoldet.
Obestiglig, adj, ubeſtigelig.
Obestridlig, adj. uſtridig.
Obestyrkt, adj. &, adv. ubeviſt, ikke bekræftet, ſtadfæſtet.
Obeſtånd, *s.* Forfald. Broſtfældighed, Ruin, Ubeſtandighed.
Obeſtäld, adj. *v.* ikke beſtillet.
Obeſtämd, adj. ubeſtemt. Obeſtämmelig, adj. ſom ikke kan beſtemmes. Obeſtämdhet, *f.* Ubeſtemthed.
Obeſtändig, adj. ubeſtandig. Obeſtändighet, *f.* Ubeſtandighed.
Obesuten, adj. uboſat, ſom ikke har faſt Ejendom.
Obesvarad, adj. ubeſvaret.
Obesviken, adj. ubedragen.
Obesvikelig, adj. ſom ikke kan bedrages, ubedragelig, ufejlbar.
Obesvoren, adj. ubeediget, ikke beſvoren.
Obesvärad, adj. ubeſværet, ikke ulejliget, ubekymret.
Obesökt, adj. ubeſøgt.
Obetagen, adj. uforment, uforhindret, ubeſkaaren, ikke forbudt.
Obetalt, adj. ubetalt.
Obetingad, adj. ubetinget.
Obetslad, adj. uden Bidſel, ikke bidslet.
Obetydlig, adj. ubetydelig. Obetydligen, adv. Obetydlighet, -er, *f.* Ubetydelighed.
Obetäckt, adj. ubedækket.
Obetänksam, *adj.* ubetænkſom. Obetänksamhet, *f.* Ubetænkſomhed.
Obevakad, *adj.* ubevogtet.
Obevandrad, *adj.* ubevandret.
Obevarad, *adj.* ikke bevaret, ubevogtet.
Obeveklig, *adj*, haard, ubøjlig. Obeveklighet, *f.* Haardhed, Ubøjlighed.
Obevislig, *adj.* Obevisligen, *adj.* ubevislig.
Obevist, *adj.* ubeviſt.
Obevittnad, *adj. v.* ubevidnet.
Obevågen, adj. ubevaagen, drf. Obevågenhet, *f.*
Obeväpnad, Obevärad, *adj. v.* ubevæbnet.
Obildad, *adj.* udannet.
Obillig, *adj.* ubillig. Obillighet, er, *f.* Ubilligheb.
Obilliga, *v. a.* l. misbillige.
Objuden, adj. ubuden.
Oblandad, *adj. v.* ublandet.
Oblat, -er, *m.* Hoſti; 2) Oblat. Oblatask, -ar, *m.* Monſtrans, Oblatæske. Oblats-bakare, *s. pl. m.* Oblatbager.
Oblekt, *adj.* ublegt.
Odlid, *adj.* ublid. Oblidhet, *f.* Ublidhed.
Oblidkelig, *adj.* uforſonlig, ſom ikke kan blidgjøres, formildes. Oblidkelighet, *f.* Uforſonlighed.
Oblyg, *adj.* ublu, fræk, ublyg N. uforſkammet, ſkamløs. Oblyghet, *f.* Ublyhed, Frækhed, Djærvhed, Skamløshed.
Obman, -män, *m.* Voldgiftsmand. Obmansdom, -mar, *m.* Voldgiftskjendelſe, Voldgiftsdom. Obmansrätt, *m.* Voldgiftsret.
Obo, Oboe, -er, *m.* Hobo. Oboist, -er, *m.* Hoboiſt.
Oborstad, *adj.* uborſtet, raa, grov, ubehøvlet, udannet, uſleben.
Obotlig, *adj.* ulægelig, uhelbredelig,

obodelig, uerſtattelig, uoprettelig. Obotligen, *adv.* uerſtatteliq, uopretteliq. Obotlighet, *f.* Ulægelighed, Uerſtatteliqhed.
Obotfärdig, *adj.* ubodfærdig. Obotfärdighet, *f.* Ubodfærdighed.
Obrottslig, *adj.* ubrødelig, uforfrænkelig.
Obrottslighet, *f.* Ubrødelighed, Uforfrænkelighed.
Obrukad, *adj.* ikke brugt, udyrket.
Obrukbar, *adj.* ubrugbar, ſom ikke kan dyrkes.
Obrukbarhet, *f.* Ubrugbarhed, udyrket Tilſtand.
Obruklig, *adj.* ubrugelig, drf. Obruklighet, *f.*
Obrukt, ſe Obrukad.
Obrunnen, *adj.* ubrændt.
Obruten, *adj.* ubrudt, ubrækket.
Obrydd, *adj.* ubeſværet.
Obräcklig, *adj.* ubrækkelig.
Obräcklighet, *f.* Ubrækkeliehed.
Obränd, *adj. v.* ubrændt.
Obuden, *adj.* ubuden.
Obunden, *adj. v.* ubunden.
Oburen, *adj.* ufødt.
Obyggd, *adj. v.* ikke bygget.
Obyggd, -er, *m.* Ørken, ubeboet Egn.
Obytt, *adj. v.* uſkiftet, hafva något obytt med en, have noget udeſtaaende med En.
Obäka sig, *v. r.* l. (dagl. T.) gjøre mange Gebærder og Grimaſer. Obäke, *n.* Kolos, noget af megen Tyngde og vanſkeligt at bevæge, et Skrammel. Obäkelig, *adj.* tung, grov, plump, ulænkelig, ubakelig N.
Obändig, *adj.* ubændig, uſtyrlig. Obändighet, *f.* Uſtyrlighed.
Oböjd, *adj. v.* ubøjet.
Oböjlig, *adj.* ubøjlig. Oböjlighet, *f.* Ubøjlighed.
Och, *konj.* (J. Ok), og (aldrig i Betyd. af Ogſaa).
Ochristelig, *adj.* Ochristeligen, *adv.* ukriſtelig. Ochristelighet, *f.*
Ochristen, *m.* Ukriſten.
Ochristnad, *adj. v.* ikke kriſtnet, udøbt.
Ock, *konj.* (L. Auch, N. S. Og), og, ogſaa.
Ocker, *n.* (J. Okr.) Ager.
Ockra, *v. a.* l. drive Ager, dagre, drf. Ockrande, *n.* Ager, Agren.
Ockra, *f.* Ukker.
Ockrare, *s. pl. m.* Agrer, Agerkarl.
Också, *konj.* ogſaa.
Odal, *adj.* arvelig, fri, odels-. Odalbonde, *m.* Odelsbonde, fuldkommen fri Ejer. Odalboren, *adj.* odelsbaaren. Odalgods, *s. pl. n.* Odelsgods. Odaljord, *m.* Odelsjord. Odalman, *m.* Odelsmand, Odelsherre. Odalqvarn, -ar, *m.* Odelsmølle. Odalränta, ſe Jordeboks ränta. Odalrätt, *n.* Odelsfrihed.
Odelaktig, adj. udelagtig, drf. Odelaktighet, *f.*
Odelbar, *adj.* udelelig. Odelbarhet, *f.* Udeleliqhed.
Odelbar, *adj.* ſom kan opdyrkes (af Odla.)
Odelt, *adj.* udelt. hafva ingenting odelt med någon, ikke have noget udeſtaaende med nogen.
Odensvala, -or, *f.* ſort Stork: *Ciconia nigra.*
Odjur, *s. pl. n.* Udyr.
Odla, *v. a.* l. pryddе, dyrke, bearbejde, forbedre, forædle, kultivere. Odling, *f.* Opryddning Opelkning, Dyrkning, Bearbejdelſe, Forbedring, Kultur. Odlingsbar, *adj.* ſom kan opryddes, dyrkes, dannes.
Odoga, -or, *f.* (dagl. T.) Dogenigt, Drog.
Odogse, *adj.* uduelig, udygtig.
Odon, *s. pl. n.* Mikkelsbær, Skindtryter, Blokbær N. *Vaccinium uliginosum.*
Odryg, *adj.* udrej, udryg, drf. Odryghet, *f.*
Odräglig, *adj.* ufordragelig, utaalelig. Odräglighet, *f.*

Odaglig, *adj.* uduelig, udygtig, uskikket. **Odaglighet**, *f.* Uduelighed, Udygtighed.
Odugling, -ar, *m.* Dagenigt, Drog.
Odukad, adj. ikke dækket (om Bord).
Odygd, -er, *f.* Udyd, Skjelmstykke.
Odygdas, *v. a.* 1. (dagl. T.) være udydig, gjøre Skjelmstykke.
Odygdig, *adj.* udydig, ustyrlig, skjelmsk.
Odäckad, *adj. v.* uden Dæk.
Odödlig, *adj.* udødelig. **Odödlighet**, *f.* Udødelighed.
Odömt, *adj. v.* ikke paakjendt.
Odöpt, *adj.* udøbt.
Odört, -er, *f.* (Plante), Skarntyde.
Oefterföljelig, **Oeftergörlig**, *adj.* uefterlignelig.
Oefterskänklig, *adj.* ueftergivelig.
Oeftertänksam, *adj.* ueftertænksom. **Oeftertänksamhet**, *f.* Ueftertænksomhed.
Oegennytta, *f.* Uegennyttighed.
Oegennyttig, adj. uegennyttig. **Oegennyttighet**, *f.* Uegennyttighed.
Oegéntlig, *adj.* oegéntligen, *adv.* uegentlig, drf. **Oegentlighet**, *f.*
Oemotständlig, *adj.* Oemotståndligen, *adv.* uimodstaalig. **Oemotståndlighet**, *f.* Uimodstaalighed.
Oemotsägelig, *adj.* Oemotsägligen, *adv.* uimodsigelig, drf. O. -het, *f.*
Oenig, *adj.* uenig. **Oenighet**, *f.* Uenighed.
Oens, **Oense**, *adj.* uenig, uens.
Oerfaren, *adj.* uerfaren. **Oerfarenhet**, *f.* Uerfarenhed.
Oerhörd, *adj.* (T. unerhört), hvorom man intet har hørt, usædvanlig, overordentlig.
Oerkänsam, *adj.* uerkjendtlig, utaknemlig. **Oerkänsamhet**, *f.* Uerkjendtlighed.
Oersättlig, *adj.* Oersättligen. *adv.* uerstattelig, uopretteling, drf. **Oersättlighet**, *f.*
Ofall, *s. pl.* *n.* (T. Unfall), Uheld, ulykkeligt Tilfælde, Ulykke.
Ofantlig, *adj.* Ofantligen, *adv.* uhyre. **Ofantlighet**, *f.* uhyre Størrelse, Uhyrlighed, Monstrøsitet.
Ofatt, *adj.* tung, klosset, grov, plump, ilde sammensat, flet beskaffen.
Ofeg, adj. uforfærdet, drf. **Ofeghet**, *f.*
Ofattelig, *adj.* ufattelig.
Ofelbar, *adj.* ufejlbar. **Ofelbarligen**, *adv.* ufejlbarligen, uvis. **Ofelbarhet**, *f.* Ufejlbarhed.
Ofenbruch, *m.* Ovnbrud, hvad der sætter eller brænder sig fast til en Ovn indvendig og maa brækkes ud: især i Smeltehytter.
Offéntelig, **Offéntlig**, *adj.* offentlig. **Offentlighet**, *f.* Offentlighed.
Offer *s. pl.* *n.* Offer. **Offeraltare**, *s. pl.* *n.* Offeralter. **Offerbäcken**, *s. pl.* *n.* Offerkaal. **Offerbägare**, *s. pl.* *m.* Offerbæger. **Offerdjur**, *s. pl.* *n.* Offerdyr. **Offerfat**, *s. pl.* *n.* Offerfad. **Offerhögtid**, -er, *m.* Offerhøitid, Offerfest. **Offerkaka**, -or, *f.* Offerkage. **Offerknif**, -var, *m.* Offerkniv. **Offerkälla**, -or, *f.* Offerkilde. **Offerkärl**, *s. pl.* *n.* Offerkar. **Offermat**, *m.* Offermad. **Offerprest**, -er, *m.* Offerprestinna, -or, *f.* Offerpræst. **Offerredskap**, *s. pl.* *n.* Offerredskab. **Offerskål**, -ar, *m.* Offerskaal. **Offerslagtare**, *s. pl.* *m.* Offertjener. **Offersång**, -er, *m.* Offersang. **Offertjenst**, *m.* Offertjeneste.
Officerare, *s. pl.* *m.* (dagl. T. Officer, Offser, -ar, *m.*) Offiser.
Offra, *v. a.* 1. ofre. **Offrande**, *n.* Offring, -ar, *f.* Ofring. **Offrare**, *s. pl.* *m.* En som ofrer.
Ofjädrad, *adj.* ubefjedret.
Ofjättrad, *adj. v.* ikke lænket.
Oflådd, *adj.* uflaaet.
Ofog, *n.* Ugrund, Uret, ingen Føje; Uskik, Fortræd, Ugagn.
Oformlig, *adj.* uformelig. **Oformlighet**, *f.* Uformelighed.
Ofred, *m.* Ufred. **Ofredliga Tider**,

Ufredstider. Ofredlig, *adj.* ufredelig, drf. Ofredlighet, *f.*
Ofreda, *v. a.* l. bryde Fred, forurolige, fornærme. Ofredande, *n.*
Ofrestad, adj. uforsøgt.
Ofri, *adj.* ufri. Ofrihet, *f.* Ufrihed.
Ofrivillig, *adj.* uvilkaarlig, ufrivillig.
Ofrom, *adj.* ufrom.
Ofruktbar, *adj.* ufrugtbar. Ofruktbarhet, *f.* Ufrugtbarhed.
Ofruktsam, *adj.* ufrugtbar. Ofruktsamhet, *f.* Ufrugtbarhed.
Ofrusen. *adj. v.* ikke tilfrosſen.
Ofryntlig, *adj.* uvenlig.
Ofrägad, *adj.* uadſpurgt.
Ofrånskiljelig, *adj.* uadſkillelig.
Ofrägd, *m.* Vanrygte.
Ofrälse, *adj.* ufri, uadelig, ſkatpligtig. De ofrälse ständen, de borgerlige Stænder.
Ofrödd, *adj.* ikke befrugtet, ufrød N.
Ofsocknar el. Ofsoknir, gammelt Lovord; Overlaſt, Vold.
Ofta, *adv.* ofte. O. nämnd, merbemeldt.
Ofullbordad, *adj.* ufuldbyrdet, ufuldendt, ikke opfyldt.
Ofullgjord, *adj.* ufuldført, ugjort.
Ofullgången, *adj.* utidig, ufuldbaaren, f. Ex. Ofullgånget foster, ufuldbaaret Foſter.
Ofullkomlig, *adj.* Ofullkomligen, *adv.* ufuldkommen. Ofullkomlighet, -er, *f.* Ufuldkommenhed.
Ofullkomnad, *adj. v.* ufuldbyrdet, ufuldendt.
Ofullständig, *adj.* ufuldſtændig. Ofullständighet, *f.* Ufuldſtændighed.
Ofvan, *adv.* oven. O. berört, -bemält, -omförmäldt, ofvanságd, ofvannämd, ovenanført, ovenmeldt, ovennævnt, ovenomtalt. Ofvanefter, ovenfra. Ofvanför, ofvanföre, ovenfor. Ofvani, Ofvanuti, oveni, oventil. Ofvan ifrån, ovenfra. Ofvan. om, oven, oventil, ovenfor. Ofvanomkring, oven om. Ofvanpå, oven paa, ovenover. Ofvantill, oventil. Ofvanöfver, ovenover.
Ofyndig, *adj.* (i Bergvid.) ikke righoldig om Gruber.
Ofång, *n.* ulovlig erhvervet Gods.
Ofälle, -n, *n* Uheld, Ulykke, Ulykkeligt Tilfælde.
Ofärd, *m.* Ulykke, Skade, Undergang. göra, bereda någons ofärd.
Ofärdig, *vdj.* ikke færdig, lemlydt, lam, drf. Ofärdighet, *f.*
Ofärgad, *adj. v.* ufarvet.
Ofödd, *adj. v.* ufødt.
Oförakt, af Oförakt, af Vanvare.
Oförargelig, *adj.* ſom ikke forarger.
Oförbränlig, *adj.* uforbrændelig. Oförbränlighet, *f.* Uforbrændelighed.
Oförbrännlig, *adj.* uforbrændelig. Oförbrännlighet, *f.* Uforbrændelighed.
Oförbrännlighet, *f.* Uforbrændelighed.
Oförbrännlighet, *f.* Uforbrændelighed.

happandes) uventet, uforhaabet, uformodentlig.
Oförhörd, *adj.* uforhørt.
Oförkastlig, *adj.* uforkastelig.
Oförklarad, *adj.* uforklaret.
Oförklarlig, *adj.* uforklarlig.
Oförkränkelig, *adj.* uforkrænkelig. Oförkränkelighet, *f.* Uforkrænkelighed.
Oförkränkt, *adj. v.* uforkrænket.
Oförliknelig, *adj.* Oförlikneligen, *adv.* uforlignelig.
Oförlofvad, *adj. v.* uforlovet.
Oförlåtlig, *adj.* Oförlåtligen, *adv.* utilgivelig. Oförlåtlighet, *f.* Utilgivelighed.
Oförmodad, Oförmodelig, *adj.* Oförmodligen, *adv.* uformodet, uformodentlig.
Oförmedlad, *adj.* Oförmedladt hemman, en Matrikelbenævnelse.
Oförminskad, *adj.* uforminsket.
Oförmånlig, *adj.* ufordelagtig.
Oförmäld, *adj. v.* uformælet.
Oförmärkt, *adj. & adv.* ubemærket, uformærkt.
Oförmögen, *adj.* uformuende, ikke i Stand til, svag, udygtig. Oförmögenhet, *f.* Uformuenhed, Svaghed, Mangel paa Kræfter af alle Slags.
Oförneklig, *adj.* unægtelig.
Oförnuft, *m.* Ufornuft. Oförnuftig, *adj.* ufornuftig.
Oförnöjd, *adj.* ufornøjet, utilfredsstillet, misfornøjet, ufornøjelig.
Oförnöjsam, *adj.* ufornøjelig, unøjsom. Oförnöjsamhet, *f.* Ufornøjelighed, Unøjsomhed.
Oförpantad, *adj.* ikke forpantet, pantsat.
Oförpassad, *adj.* ikke forsynet med Pas.
Oförruttnelig, *adj.* uforraadnelig. Oförruttnelighet, *f.* Uforraadnelighed.
Oförryckt, *adj.* urokket, uden Forhæng, uforstyrret.
Oförräntad, *adj. v.* uforrentet.
Oförrätt, -er, *m.* Uret, Uretfærdighed, Forurettelse. Oförrätta, *v. a.* 1. forurette, gjøre Uret mod, fornærme. Oförrättad, *p. p.* forurettet, fornærmet.
Oförrättad, *adj. v.* (af förrätta, forrette), uforrettet. Med oförrättadt ärende, med uforrettet Sag.
Oförsagd, *adj.* uforsagt.
Oförsedd, *adj.* Oförsedt, *adv.* uforvarendes, uformodet, uforseendes, 2) ikke forsynet, forserget.
Oförseendes, *adv.* uforseendes.
Oförseglad, *adj. v.* uforseglet.
Oförsigtig, *adj.* uforsigtig. Oförsigtighet, -er, *f.* Uforsigtighed.
Oförsilfrad, *adj. v.* uforsølvet.
Oförskonad, *adj.* uforskaanet.
Oförskräckt, *adj.* uforfærdet.
Oförskyld, *adj.* Oförskyldt, *adv.* uforskyldt, ufortjent.
Oförskämd, *adj.* uforskammet. Oförskämdhet, *f.* Uforskammethed.
Oförsonlig, *adj.* uforsonlig. Oförsonlighet, *f.* Uforsonlighed.
Oförstånd, *n.* Uforstand, Daarlighed.
Oförständig, *adj.* uforstandig. Oförständighet, *f.* Uforstandighed.
Oförståndlig, *adj.* uforstaaelig.
Oförställd, *adj.* uforstilt, uhyklet.
Oförsvagad, *adj.* usvækket.
Oförsvarad, *adj. v.* uforsvaret.
Oförsvarlig, *adj.* uforsvarlig.
Oförynt, *adj.* ubesindig, ubesteden, uforskammet.
Oförsåld, *adj.* ikke solgt.
Oförsåtlig, *adj.* uforsætlig.
Oförsäkrad, *adj. v.* uforsikret.
Oförsökt, *adj.* uforsøgt.
Oförsörjd, *adj.* uforsørget.
Oförtald, *adj. v.* ufortalt.
Oförtegad, *adj.* ikke fortiet.
Oförtennt, *adj.* ikke fortinnet, ufortinnet.
Oförtjent, *adj.* Ufortjent.
Oförtruten, *adj.* ufortrøden. Oförtrutenhet, *f.* Ufortrødenhed.
Oförtullad, *adj. v.* ufortoldet.

Oförtäckt, *adj.* ikke skjult, uforduldt, aaben.
Oförtänkt, *adj.* & *adv.* uformodet, uformodentlig.
Oförtärd, *adj. v.* ufortæret.
Oförtövad, *adj.* ufortøvet, uopholdelig.
Oförutsedd, *adj.* uformodet, uforudseet.
Oförvandlad, *adj.* uforvandlet, uforvanlet.
Oförvanskelig, *adj.* uforvanskelig, som ikke kan forvandskes.
Oförvarandes, *adv.* uforvarendes, uformodentlig.
Oförvissnelig. *adj.* uforvisnelig.
Oförvitelig, *adj.* Oförviteligen, *adv.* ulastelig, ustraffelig. Oförvitelighet, *f.* Ustraffelighed.
Oförvitt, *adj.* & *adv.* se Oförvitelig.
Oförvunnen, *adj.* ikke overbevist.
Oförvägen, *adj.* forvoven, dumdristig. Oförvägenhet, *f.* Forvovenhed, Dumdristighed.
Oförvägerlig, se Ovägerlig.
Oförväntad, *adj.* uforventet, uventet.
Oföryttrad, *adj.* ikke solgt.
Oförädlad, *adj.* ikke forædlet.
Oföränderlig. *adj.* Oföränderligen, *adv.* uforanderlig. Oföränderlighet, *f.* Uforanderlighed.
Oförändrad, *adj. v.* uforandret.
Ogagn, *n.* Unytte, Skade, Ugavn.
Ogagnelig, *adj.* unyttig.
Ogalen, *adj.* ikke ogalen, ikke saa galt, ikke ueffen, passabel, se oskven.
Ogarfvad, *adj.* ugarvet.
Ogemen, *adj.* Ogement, *adv.* ualmindelig, sjelden, overordentlig, særdeles, overmaade.
Ogen, Ogin, *adj.* Väg, ikke gien, bein Vej, Omvej, 2) tvær, utjenstagtig, drf. Ogenhet, Oginhet, *f.*
Ogenomskinlig, *adj.* uigjennemsigtig. Ogenomskinlighet, *f.* Uigjennemsigtighed.
Ogenomtränglig, *adj.* uigjennemtrængelig. Ogenomtränglighet, *f.* Uigjennemtrængelighed.
Ogerna, *adv.* ugjerne.
Ogerning, -ar, *f.* Ugjerning, Misgjerning. Ogerningsman, -män, *m.* Ugjerningsmand, grov Forbryder.
Ogift, *adj.* ugift.
Ogill, Ogild, *adj.* (jurid.) uhævnet, uden Bod, f. Ex. varder han i thy dräpen, ligge ogild. 2) ugyldig, f. Ex. vare ogillt.
Ogilla, *v. a.* 1. misbillige, forkaste. Ogillande, *n.* Misbilligelse, Forkastelse. Ogillare, *s. pl. m.* En som misbilliger, forkaster, dadler.
Ogiltig, *adj.* ugyldig. Ogiltighet, *f.* Ugyldighed.
Ogin, se Ogen.
Ogjord, *adj. v.* ugjort, i ogjordt väder (dagl. T.), til uvette Tid, ubelejligen.
Ograverad, *adj.* ikke betunget, besværet. O. egendom, Ejendom som ikke er pantsat.
Ogrenad, *adj.* uden Grene.
Ogrund, -er, *m.* Ugrund.
Ogrundad, *adj.* ugrundet.
Ogräs, *n.* Ukrud.
Ogudaktig, *adj.* ugudelig, ryggesløs. Ogudaktighet, *f.* Ugudelighed.
Ogunst, *m.* Ugunst. Ogunstig, *adj.* ugunstig.
Ogångbar, *adj.* ugangbar, drf. Ogångbarhet, *f.*
Ogängse, adj. ugjængs, ualmindelig.
Ogäsen, adj. som ikke er kommet i Gjæring.
Ogödd, adj. ikke fedet, gjødet.
Ogörlig, adj. Ogörligen, *adv.* ugjørlig, umulig at iværksætte, drf. Ogörlighet, *f.*
Ohandterlig, adj. som ikke kan haandteres, uhanterlig N.
Ohappandes, *adv.* (dagl. T.) uformodentlig.

Ohelga, *v. a.* l. vanhellige. Ohelgande, *n.* Vanhelligelse. Ohelgare, *s. pl. m.* Vanhelliger.
Ohelig, adj. vanhellig.
Ohelsa, *f.* Usundhed. Ohelsosam, adj. usund.
Ohemul, adj. uhjemlet, ubefojet.
Ohjelplig, adj. som ikke kan hjælpes.
Ohjelpsam, adj. ikke hjælpsom, utjenstfærdig, drf. Ohjelpsamhet, *f.*
Ohindrad, adj. uhindret.
Ohugna, *v. a.* l. gjøre mismodig, tilføje Fortræd.
Ohugnad. *m.* Mismod, Fortrædelighed, Ubehagelighed. Ohugnelig, adj. mismodig, ubehagelig.
Ohuld, adj. ugunstig, ubevaagen.
Ohulpen, adj. *v.* uden Hjælp.
Ohyfsad, adj. usiret, upudset, ubehovlet, udannet, raa.
Ohyggelig, adj. afskyelig, rædsom, fæl, styg, vederstyggelig. Ohyggelighet, -er, *f*, Afskyelighed, Rædsomhed, Vederstyggelighed. Krigets Ohyggeligheter, Krigens Rædsler.
Ohyra, *f.* Utøj.
Ohäftad, adj. uheftet.
Ohägn, *n.* Kreaturers Indbrud paa en Mark.
Ohägnad, adj. uhegnet.
Ohämmad, adj. ustanset, uhindret.
Ohämnad, adj. uhevnet.
Ohöflig, adj. uhøflig. Ohöflighet, -er, *f.* Uhøflighed.
Ohöfsad, se Ohyfsad.
Ohöfvisk, adj. uhøvisk, usømmelig, uanstændig. Ohöfviskhet, *f.* Uhøviskhed.
Ohöljd, adj. utilhyllet.
Ohörbar, adj. uhørlig, som ej kan høres.
Ohörd, adj. uhørt.
Ohörig, adj. ulydig.
Ohörsam, adj. uhørsom, ulydig. Ohörsamhet, *f.* Uhørsomhed.
Ojemförlig, adj. uforlignelig. Ojemförlighet, *f*, Uforlignelighed.
Oigenkännelig, adj. ukjendelig, drf.
Oigenkännelighet, *f.*
Oigentagelig, adj. nigjentagelig.
Oinbunden, adj. uindbunden.
Oinkörd, adj. utilkjørt (om Heste).
Oinlöst, adj. uindløst.
Oinriden, adj. utilreden.
Oinskränkt, adj. uindskrænket.
Ointagelig, adj. uindtagelig.
Oinvigd, adj. uindviet.
Ojäfaktig, adj. uforkastelig, uimodsigelig. Ojäfaktighet, *f.* Uforkastelighed, Uomstødelighed, Uimodsigelighed. Ojäfvig, adj. mod hvem ej kan gjøres Eksepsjon, uforkastelig.
Ojämn, adj. ujævn, ulige. Ojämn puls, Puls som undertiden standser, (*in termittens*). Ojämnhet, -er, *f.* Ujævnhed, Ulighed.
Ojäsen, se Ogäsen.
Ok, *s*, *pl. n.* (J. Oki), Aag. Afskudda oket, afkaste Aaget. Okbrott, *s. pl. n.* Selebrud, Selebrydning. Saar paa Heste.
Okallad, adj. ukaldet.
Okammad, adj, ukjæmmet.
Oklanderlig, adj. Oklanderligen, *adv.* ulastelig, ustraffelig.
Oklandrad, ad,. ikke dadlet, lastet, ulastet, ulastelig.
Oklar, adj. uklar, urigtig, ikke færdig, drf. Oklarhet, *f.*
Oklok, ad.. uklog. Oklokhet, *f.* Uklogskab.
Oklufven, adj. uklovet.
Oklädd, adj. upaaklædt.
Okokt, adj. ukogt, raa.
Okonstlad, adj, ukunstlet, naturlig, simpel.
Okrafd, adj. ukrævet.
Okrigisk, adj. ukrigersk.
Okroppslig, adj. ulegemlig.
Okryddad, adj. ukrydret.
Okränkt, adj. ukrænket.
Okullstötelig, adj. uomstødelig.
Okunnig, adj. ukyndig, uvidende. Okunnighet, *f*, Ukyndighed, Uvidenhed.

Okynne, *n.* slem Vane, Unode, ond Tilbøjlighed, ondt Sindelag, Ulærvillighed. **Okynnig**, adj. udydig ondskabefuld, modstridig, ulærvillig. **Okynnes-få**, -n. *n.* skadeligt Dyr, Ugangskreatur N. **Okynnighet**, *f.* se Okynne.

Okysk, adj. ukyst. **Okyskhet**, *f.* Ukystheb.

Okänd, adj. ukjendt.

Okännbar, **Okännelig**, adj. ukjendelig. **Okännbarhet**, *f.* Ukjendeligbed.

Okär, adj. ukjær, ubehagelig.

Okärlig, adj. ukjærlig.

Aköp, *n.* overdreven høj Pris, det var inte aköp, det var billigt. **Aköpandes**, *adv.* uden at kjøbe f. Ex. detta har jag aköpandes.

Oladdad, adj. ikke ladt (om Gevær).

Aköpt, adj. ukjøbt.

Olag, *s. pl. n.* Uorden, Ulave, 2) Udyd, Vanart, slem Vane, Unode.

Olaga, adj, ulovlig, lovstridig, i olaga tid, i Utide.

Olaglig, adj. **Olagligen**, *adv.* ulovlig, lovstridig. **Olaglighet**, *f.* Ulovlighed, Lovstridighed.

Oldtfru, m. fl. se Ålt.

Olekamlig, adj. **Olekamligen**, *adv.* ulegemlig, drf. **Olekamlighet**, *f.* Ulegemlighed.

Olfvon, *s. pl. n.* **Olfvonträd**, *s. pl. n.* et Slags Hyldetræ.

Olja, -or, *f.* Olje. **Oljaktig**, adj. oljeagtig. **Oljaktighet**, *f.* Oljeagtighed. **Oljeberg**, **Oljoberg**, *s. pl. n.* Oljebjerg, et med Oljetræer bevokset Bjerg. **Oljefernissa**, *f.* Oljefernis. **Oljeflaska**, -or, *f.* Oljeflaske. **Oljefärg**, *m.* Oljefarve. **Oljefläck**, -ar, *m.* Oljeplet. **Oljehandlare**, *s. pl. m.* Oljehandler. **Oljehen**, -ar, *m.* Oljesten. **Oljekruka**, -or, *f.* Oljekrukke. **Oljekörtel**, -tlar, *m.* Oljekjertel i Gumpen, hos Fugle. **Oljepress**, -ar, *m.* Oljepresse. **Oljeqvarn**, -ar, *m.* Oljemølle. **Oljemålning**, -ar, *f.* Oljemalning, **Oljemaleri**. **Oljeqvist**, -ar, *m.* Oljekvist, **Oljegren**. **Oljeslagare**, *s. pl. m.* Oljemøller. **Oljeskörd**, -or, *m.* Oljehøst, **Olivenhøst**. **Oljoträd**, *s. pl. n.* Oljetræ. **Oljoträgård**, -ar, *m.* Olivenhave, **Oljegaard**.

Olja, *v. a.* 1. O. in, overstryge, være, forsyne med Olje. **Olja ned**, tilsøle, med Olje, drf. **Oljande**, *n.* **Oljning**, *f.*

Oljig, adj. oljet.

Olidlig, adj. ufordragelig, utaalelig, ulidelig, drf. **Olidlighet**, *f.*

Olik, adj. ulig.

Olika, adj. & *adv*, ulige.

Olika, *v. a.* 1. misbillige; finde usandsynlig.

Olikartad, adj. af ulige Art.

Olikformig, adj. af ulige Form, drf. **Olikformighet**, *f.*

Olikhet, -er, *f.* Ulighed.

Oliklig, adj. usandsynlig, upassende, drf. **Oliklighet**, *f.*

Oliksidig, adj, som har ulige Sider, uligsidet, drf. **Oliksidighet**, *f.*

Oliktidig, ad,. ikke samtidig, drf. **Oliktidighet**, *f.*

Oliktydig, adj. af forskjellig Betydning, drf. **Oliktydighet**, *f.*

Olikviderad, adj. *v.* ulikvideret.

Oljud, *s. pl. n.* Ulyd, Støj, Tummel.

Oliv, -er, *m.* Olive. **Olivformig**, adj. Olivedannet. **Olivefärg**, *m.* Olivenfarve. **Olivefärgad**, adj, olivenfarvet. **Olivegård**, -ar, *m.* Olivenhave. **Oliveqvist**, -ar, *m.* Olivengren. **Olivskörd**, -ar, *m.* Olivenhøst. **Olivträd**, *s. pl. n.* Oliventræ.

Olle, *n. pr. m.* dagl. T.) Olaf, Ola, Nik.

Ollon, *s. pl. n.* Olden. **Bokollon**, Bogolden. **Ekollon**, Agern. **Ollonbete**, *n.* Agern og Oldenbete, eller Føde for Svin, **Ollonborre**, -ar, *m.*

Oldenborre. Ollongäld, *m.* Oldengjeld. Oldenpenge. Ollonskog, -ar, *m.* Oldenskov. Ollonskrika, -or, *f.* Skovskade. Nøtkrike N. Ollonskörd, -ar, *m.* Oldenhøst. Ollonsvin, *s. pl. n.* Oldensvin.

Olof, *n. pr. m.* Olaf, drf. Olofsmessa, Olsmessa, *f.*

Oloflig, *adj.* utilladelig, uretmæssig. Oloflighet, *f.* Utilladelighed, Uretmæssighed.

Olofvandes, *adv.* uden Tilladelse, uden Forlov.

Olsmessa, se Olof.

Olust, *m.* Ulyst. Olustig, *adj.* som har Ulyst, ikke oplagt, ikke fornøjet, ubehagelig. drf. Olustighet, *f.*

Oluttrad, *adj.* ikke luttret.

Olvon, se Olfvon.

Olycka, -or, *f.* Ulykke.

Olyckas, *v. d.* 1. forulykkes, mislykkes.

Olycklig, *adj.* Olyckligen, *adv.* ulykkelig.

Olycksfall, *s. pl. n.* Ulykkestilfælde.

Olycksfågel, -glar, *n.* Ulykkesfugl.

Olyckshändelse, -r, *m.* ulykkelig Begivenhed, Ulykkestilfælde. Olycks-kast, *s. pl. m.* ulykkeligt, ubeldigt Kast. Olycks-menniska, -or, *f.* Ulykkesbarn. Olycks-stjerna, -or, *f.* Ulykkesstjerne. Olycks-storm, -ar, *m.* Ulykke. Olycksalig, *adj.* ulykkalig. Olycksalighet, *f.* Ulykkalighed.

Olydig, *adj.* ulydig. Olydighet, Olydnad, *f.* Ulydighed.

Oläflig, m. fl. se Oloflig, m. fl.

Olät, *m.* Ulyd, Støj, Tummel. Oläftig, *adj.* som gjør Ulyd.

Olägenhet, -er, *f,* Ulejlighed, Ubelejlighed, Fortræd, Ubehagelighed. Oläglig, *adj.* ubelejlig, ubekvem, besværlig, drf. Oläglighet, -er, *f.*

Oläklig, *adj.* ulægelig. Oläklighet, *f.* Ulægelighed.

Olämplig, *adj.* uanvendelig, upassende, urimelig, ubillig, drf. Olämplighet, *f.*

Oländig, *adj.* vanskelig at dyrke, ufrugtbar, drf. Oländighet, *f.*

Oläraktig, *adj.* ulærvillig. Oläraktighet, *f.* Ulærvilligheb.

Olärd, *adj.* ulærd.

Oläsbar, *adj.* ulæselig, som ikke fortjener at læses.

Oläsen, Oläst, *adj* ulæst.

Oläslig, *adj.* ulæselig. Oläslighet, *f.* Ulæselighed.

Oläst, *adj. v.* ikke tillaaset.

Olönt, *adj.* ubelønnet.

Olöslig, *adj.* uopløselig. Olöslighet, *f.* Uopløselighed.

Olöst, *adj. v.* uopløst, uindløst.

Om, *konj.* hvis, om.

Om, *præp. & adv.* om. Om ljusa dagen, ved højlys Dag. hafva om hand, have under Hænder. göra om intet, gjøre til intet. Det gör mig ondt om honom, det gjør mig ondt for ham.

Omak, *n.* Umag, Ulydighed.

Omaka, *v. a.* 1. umage, ulejlige.

Omaka, *adj.* Omake, -ar, *m.* som ikke svarer til en anden Ting af samme Slags, hvortil den skulle høre, umage.

Omanerlig, *adj.* Omanerligt, *adv.* uskikkelig, umanerlig, umaadelig.

Omannlig, *adj.* umandig.

Omänt, *adj.* frivillig, af sig sig selv.

Omarbeta, *v. a.* 1. omarbejde. Omarbetning, -ar, *f.* Omarbejdelse.

Omarma, *v. a.* 1. omarme. Omarmande, *n.* Omarmning, -ar, *f.* Omarmelse.

Omaskerad, *adj.* umaskeret.

Ombakning, *f,* Ombagning.

Ombeden, *adj. v.* ombedet, anmodet om.

Ombetre. *v. a.* 2. *1.* anbetre.

Ombinda, *v. a.* 3. (-binder, -bandt,

-bundit), ombinde. Ombindning, *f.* Ombinding.

Ombona, *v. a.* 1. overtrœkke, bedœkke, tilhylle, indsvøbe; 2) bone om, paa ny, drf. Omboning, *f.*

Ombringa, *v. a.* (-bringar, -bragte, -bragt), (T. Umbringen), dræbe, tage af Dage.

Ombryta, *v. a.* 3. (-bryter, -bröt, -brutit), (i Bogtrykker.) ombrœkke. Ombrytning, *f.* Ombrœkning.

Ombränning, *f.* Metallers Udglødning.

Ombud, *s. pl. n.* og Ombudsman, -män, *m.* Fuldmœgtig, Prokurator. Kommissionœr, Repræsentant, Konungens högste Ombudsman, Justitiskansler, Justitieombudsman, -män, *m.* den af Rigsdagen udvalgte Nasjonens Advokat. Akademi-Ombudsman, Universitets-Syndikus.

Ombygga, *v. a.* 2. *1.* ombygge, bygge om. Ombyggande, *n.* Ombyggnad, *f*, Ombygning.

Ombyta, *v. a.* 3. (-byter, -böt, -bytit, -bytt), ombytte, vexle, skifte.

Ombyte, -n, *n.* Ombytning, Veksling, Forandring, Skifte. Ombytlig, *adj.* foranderlig. Ombytlighet, *f.* Forandərlighed.

Omdrag, *s. pl. n.* Omdragning, -ar, *f.* Omtrœkning.

Omdöme, -n, *n.* Omdømme, Mening, Dom, Dømmekraft, Skjelnekraft. hafva elakt omdömme om sig, have et slet Rygte. han har mycket omdömme, han har megen Dømmekraft. Omdömesförmåga, *f.* Dømmekraft.

Omdöpa, *v. a.* 2. *2.* omdøbe. Omdöpning, *f.* Omdøbning.

Omedborgerlig, *adj.* uborgerlig. Omedborgerlighet, *f.* Mangel paa Borgersind, paa Borgerdyd.

Omeddélbar, *adj.* som ikke kan meddeles, umeddelelig, drf. Omeddelbarhet, *f.*

Omedelbar, Omedelbarlig, *adj.* Omedelbarligen, Omedelbart, *adv.* umiddelbar. Omedelbarlighet, *f.* Umiddelbarhed.

Omening, -ar, *f* ikke Mening.

Omenskling, *adj.* umenneskelig. Omenskлighet, *f.* Umenneskelighed.

Omfamna, *v. a.* 1. omfavne. Omfamnande, *n.* Omfamning, -ar, *f.* Omfavnelse.

Omfatta, *v. a.* 1. omfatte. Omfattande, *n.* Omfatning.

Omfång, *n.* Omfang.

Omfärga, *v. a.* 1. omfarve. Omfärgning, *f.* Omfarvning.

Omförmäla, *v. a.* 2. 1. ommelde, omtale.

Omgift, *adj.* gift igjen.

Omgifva, *v. a*, 3. (-gifver. -gaf, -gifvit), omgive. Omgifvande, *n.* Omgivning. Omgifning, *f.* Omgivelse, Given paa Ny (i Spil).

Omgjord, *adj.* v. omgjort.

Omgjuta, *v. a.* 3. (-gjuter, -göt, -gjutit), omstøbe, omsmelte. Omgjutning, *f.* Omstøbning. Omsmeltning.

Omglödning, *f.* Metallers Udglødning.

Omgräfning, *f.* Gravning paa Ny.

Omgå, *v.* se Umgå.

Omgång, -ar, & -er, *m.* Omgang. Omløb, Omsvøb; 2) Alt hvad der hører sammen paa en Gang, Sæt, Skifte, Bytte, Skej N. f. E. En omgång kläder. En omgång mat. Lossa stycker i flera Omgånger, affyre Kanoner flere Skeje efter hverandre.

Omgås, Omgälder, Omgäla. m. fl. se Umgås, Umgälder, m. fl.

Omgärda, *v. a.* 1. omgjerde. Omgärdning, *f.* Omgjerdelse.

Omgöra, *v. a.* 2. *1.* omgjøre, gjøre om, drf. Omgörning *f.*

Omhalsa, *v. a.* 1. omarme.

Omhugsa sig, *v. r.* 1. besinde sig, tænke sig om.

Omhugsam, *adj.* Omhugsen, *adj.* betænksom, forsigtig, omhyggelig.
Omhugsan, *f.* Betænksomhed, Forsigtighed, Omhu, Omhyggelighed.
Omhvälfning, -ar, *m.* Omvæltning.
Omhvärfva, *v. a.* 2. *1.* omringe.
Omhäng, -en, *n.* Omhænge, -n, *n.* Omhæng.
Om icke, *konj.* hvis ikke, i andet Fald.
Omhärda, *v. a.* 1. gjøre igjen haardere, drf. Omhärdning, *f.*
Omild, *adj.* umild. Omildhet, *f.* Umildhed.
Ominne, *n*, Uminde (det modsatte af Minne, Minde, Samtykke). Med ens ominne, uden Ens Vidende, mod Ens Vilje.
Omistlig, *adj.* uundværlig. Omistlighet, *f.* Uundværlighed.
Omkast, *s. pl. n.* Omskiftelse, Omvekseling, Forandring.
Omklädа, *v. a.* 2. *1.* omgive med Klæder, omklæde, overtrække, drf. Omklädning, *f.*
Omkokning, -ar, *f.* Omkogning.
Omkomma, *v. n.* 3. omkomme, drf. Omkommande, *n.*
Omkostnad, -er, *m.* Omkostning, -ar, *f.* Omkostning. Omkostnads-förslag, *s. pl n.* Overslag over Omkostningerne.
Omkransa, *v. a.* 1. bekranse, omkranse.
Omkrets, -ar, *m.* Omkreds.
Omkring, *præp. & adv.* omkring; 2) omtrent, f. E. det är omkring tjugo år sedan, det er omtrent tyve Aar siden.
Omkull, *adv.* omkuld, overende.
Omlaga, *v. a.* 1. gjøre om, lappe paany; 2) pleje, passe, være omhyggelig om, drf. Omlagning, -ar, *f.*
Omlassa, Omlasta, *v. a.* 1. omlaste, omlade. Omlassning, *f.* Omlastning.
Omliggande, *adj.* omliggende.
Omlinda, *v. a.* 1. omvinde, omvikle, omsvøbe, drf. Omlindning, *f.*
Omlopp, *n.* Omløb.
Omlupen, *p.* af Omlöpa.
Omlöpa, *v. n.* 3. (-löper, -lopp, eller -löpte, -lupit, el. löpt), løbe om. Omlöpande, *n.* Omløben.
Omnämna, *v. a.* 2. 1. ommelde, omtale, nævne.
Omogen, *adj.* umoden. Omogenhet, *f.* Umodenhed.
Omoralisk, *adj.* umoralsk.
Om-orda, *v. a.* 1. ommelde, omtale, berøre.
Omornad, *adj.* halvvaagen, ikke endnu ganske munter og udsovet.
Ompacka, *v. a.* 1. ompakke. Ompackning, -ar, *f.* Ompakning.
Omplantera, *v. a.* 1. omplante. Omplantering, -ar, *f.* Omplantning.
Omprägla, *v. a.* 1. omprække. Omprägling *f.* Omprægning.
Omqvädc, -n, *n.* Omkvæd.
Omringa, *v. a.* 1. omringe. Omringande, *n*, Omringning, *f.* Omringelse.
Område, -n, *n.* Gebet, Enemærke, Herredomme, Omraade.
Omräkning, -ar, *f.* Omtælling.
Omröra, *v. a.* 2. 1. omrøre, røre rundt, omtale, berøre. Omrörande, *n.* Omtalen, Ommelden. Omrörning, *f.* Omrøring.
Omrösa, *v. a.* 1. forandre Grænseskjæl paa Marker og Jordlodder.
Omrösta, *v. n.* 1. give sin Stemme, votere. Omröstning, -ar, *f.* Stemmegiven, Votering.
Omsats, -er, *m.* Omsætning.
Omskakning, -ar, *f.* Omrystning.
Omskapa, *v. a.* 1. omskabe. Omskapning, -ar, *f.* Omskabning
Omskifta, *v. a. & n.* 1. omskifte, ombytte, forandre. Omskiftande, *n.* Omskiftning, -ar, *f.* Omskiftelse.

Omskifte, -n, *n.* Omskiftelse, Forandring, Omveksling.

Omskiftlig, *adj.* omskiftelig, forænderlig, ubestandig.

Omskiftlighet, *f.* Omskifteligheð, Forænderlighed, Ubestandighed.

Omskranka, *v. a.* 1. omgive med Skranke, omgive med Skillerumsvægge, drf. Omskrankning, *f.*

Omskrifva, *v. a.* 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit), omskrive. Omskrifning, -ar, *f.* Omskrivning.

Omskära, *v. a.* 3. (-skärer, -skar, -skurit, -skuren), omskjære. Omskärare, *s. pl. m.* En som omskjærer. Omskärelse, -r, *f.* Omskärning, -ar, *f.* Omskjærelse.

Omslag, *s. pl. n.* Omslag. på Omslag, för Omslag skull, paa Skrømt.

Omslipa, *v. a.* 1. omslibe, slibe paany, drf. Omslipning, *f.*

Omsluta, *v. a.* 3. (-sluter, -slöt, -slutit), omslutte.

Omsorg, -er, *m.* = N. hafva omsorg om, have Omsorg for. Draga, bära Omsorg för, drage, bære Omsorg for.

Omständlig, *adj.* Omstændligen, *adv.* omstændelig. Omständlighet, *f.* Omstændelighed.

Omständighet, -er, *f.* Omstændighed.

Omstöpa, *v. a.* 2. 2. omstøbe. Omstöpning, -ar, *f.* Omstøbning.

Omstörta, *v. a.* 1. omstyrte. Omstörtning, -ar, *f.* Omstyrtning.

Omsvep, *s. pl. n.* Omsvøb.

Omsvepa, *v. a.* 2. 2. omsvøbe.

Omtanka, *f.* Omtanke, *m.* Betænksomhed, Eftertanke, Overlæg, Omsorg.

Omtränga, *v. n.* 2. 1. være fornøden, trænge til. När så omtränger, naar saa fornødent gjøres.

Omtvista, *v. a.* 1. omtviste, drf. Omtvistande, *n.*

Omtyckt, *adj. v.* som er godt lidt, afgjort.

Omtänksam, *adj.* betænksom, forsigtig, omhyggelig. Omtänksamhet, *f.* Betænksomhed, Forsigtighed, Omhyggelighed.

Omtänkt, *adj. v.* betænkt paa.

Omveckla, *n. a.* 1. omvikle. Omveckling, *f.* Omvikling.

Omvexla, *n. a.* & *n.* 1. omveksle, ombytte, afveksle, forandres. Omvexling, -ar, *f.* Omveksling, Forandring.

Omvårdnad, *n.* Omhu, Omsorg, Forsorg.

Omväg, -ar, *m.* Omvej.

Omvältra, *v. a.* 1. omvælte, drf. Omvältrande, *n.*

Omvända, *v. a.* & *r.* 2. 1. omvende. Omvändare, *s, pl. m.* Omvender. Omvändelse, -r, *f.* Omvendelse. Omvändning, *f.* Omvenden.

Omväxla, se Omvexla.

Omyndig, *adj.* umyndig. Omyndighet, *f.* Umyndighed.

Omyntad, *adj. v.* umyntet.

Omålad, *adj. v.* umalet.

Omättlig, *adj.* Omättligen, *adv.* umaadelig. Omättlighet, *f.* Umaadelighed.

Omägnas, *v, d.* 1. (O-mägnas), vædmes.

Omänsklig, se Omensklig.

Omärklig, *adj.* Omärkligen, *adv.* umærkelig. Omärklighet, *f.* Umærkelighed.

Omätlig, *vdi.* Omätligen, *adv.* umaalelig, umaadelig. Omätlighet, *f.* Umaalelighed.

Omätt, *adj. v.* umaalt.

Omättad, *adj. v.* umættet.

Omättelig, *adj.* umættelig, drf. Omättlighet, *f.* Umættelighed.

Omöjlig, *adj.* Omöjligen, *adv.* umulig. Omöjlighet, -er, *f.* Umulighed.

Onaturlig, *adf.* unaturlig. **Onaturlighet**, *f.* Unaturlighed.

Ond, *adj.* ond, vanskelig, besværlig, slem, vred. låtsa vara ond, lade som man er ond. slita ondt, døje ondt. Ondt efter, om, ondt for. hafva ondt efter, have ondt for. Det gör mig ondt om honom, det gjør mig Ondt for ham. Ondo, *ablat.* Med ondo, med det Onde. På ondo, i Vrede. från ondo, fra det Onde, f. E. fräls oss från ondo.

Ondsinnig, **Ondsint**, *adj.* arrig, vredladen.

Ondska, *f.* Ondskab; 2) Vrede.

Ondskefull, *adj.* ondskabsfuld.

Ondsår, *s. pl. n.* ondartet Saar.

Onekelig, el. **Oneklig**, *adj.* Onekligen, *adv.* unægtelig, drf. Onekelighet, *f.*

Onoslig, *adj.* (hos Almuen) modbydelig, fraadende, drf. Onoslighet, *f.* (N. unaaslig-usel).

Onyttig, *adj.* unyttig. **Onyttighet**, *f.* Unytte, Unyttighed.

Onåd, *m.* Unaade. **Onådig**, *adj.* unaadig.

Onämnd, *adi.* unævnt.

Onäpst, *adj.* urevset, ustraffet.

Onödd, *adj.* ikke nødt til.

Onödig, *adj.* ufornøden, unødvendig. **Onödighet**, -er, *f.* Ufornødenhed, Unødvendighed. **Onödigt vis**, *adv.* unødvendig.

Oombeden, *adj. v.* uombedet.

Oombytlig, *adj.* uomskiftelig, uforanderlig. **Oombytlighet**, *f.* Uforanderlighed.

Oomfattelig, *adj.* som ikke kan omfattes, umaalelig.

Oomgängsam, **Oomgängsamhet**, se **Oumgängsam**, **Oumgängsamhet**.

Oomkullstötelig, *adi.* uomstødelig.

Oomskuren, *adj.* uomskaaret.

Oomtänksam, *adj.* ubekymret, sorgløs, ligegyldig, drf. **Oomtänksamhet**, *f.*

Oomvänd, *adj. v.* uomvendt.

Oomvändelig, *adj.* som ikke kan omvendes.

Oordentlig, *adj.* uordentlig. **Oordentlighet**, *f* Uorden, Uordentlighed.

Oordning, -ar, *f.* Uorden.

Opar, *adj.* & *s.* umage, uparret.

Opartisk, *adi.* upartisk. **Opartiskhet**, *f.* Upartiskhed.

Opassande, *adj.* upassende.

Opasslig, *adj.* upasselig. **Opasslighet**, -er, *f.* Upasselighed.

Opera, -or, *f.* Opera. **Operasångare**, *s. pl. m.* Operasanger.

Oplockad, *adj.* uplukket. Ha en gås oplockad med någon, have en Gaas at plukke med En.

Opolerad, *adj. v.* upoleret, udannet, raa.

Opp, oppe, se up, uppe.

Opper, Sammentræt. Ord, f. E. Opperstyrman, Overstyrmand, Opperstyrmand N.

Opressad, *adj.* upresset.

Opälitlig, *adj.* upaalidelig. **Opälitlighet**, *f.* Upaalidelighed.

Opåmint, *adj.* & *adv.* upaamindet, af sig selv.

Opåtala, *adi.* upaatalt.

Oqvalr, *adi. v.* uforstyrret, upaaanket.

Oqvitterad, *adj. v.* ukvitteret.

Oqväda, *v. a.* 1. bruge Ukvemsord mod.

Oqvädes-ord, **Oqvädins-ord**, *s. pl. n.* Ukvemsord, fornærmende Utryk.

Orakad, *adj. v.* ubarberet, uraget.

Oransaklig, *adj.* uudforskelig, urandsagelig.

Ord, *s. pl. n.* Ord. Ord från Ord, Ord for Ord. Mans Ord och Mans ära, Et Ord er et Ord, en Mand en Mand. taga till orda, tage til Orde, begynde at Tale. **Ordabetydelse**, *m.* Ordaförstånd, *m.* bogsta-

velig Forstand, Mening. Ordagrann, *adj.* ordret, bogstavelig, ordlydende, ordgran. Ordalag, *s. pl. n.* Udtryk, Ord, Talemaade. Ordalydelse, *m.* Ordenes Lydelse. Efter ordalydelsen, ordret, ordgrant. Ordastrid, -er, *m.* Ordstrid.

Orda om, *v. a.* 1. tale om, omtale.

Ordbok, -böcker, *f.* Ordbog.

Orden, *m. pl.* Orden, Ordnar, Orden. Ordensband, *s. pl. n.* Ordensbaand. Ordensdrägt, -er, *m.* Ordensdragt. Ordenskedja, -or, *f.* Ordenskjæde. Ordensmästare, *s. pl. m.* Ordensmester. Ordensregel, -glor, *f.* Ordensstadge, -ar, *m.* Ordensregel. Ordensstjerna, -or, *f.* Ordenskors, Ordenstegn. Ordenssyster, -strar, *f.* Ordenssøster. Ordenssällskap, -er, *m.* Ordensselskab, Ordenstecken, *s. pl. n.* Ordenstegn.

Ordéntelig, Ordéntlig, *adj.* ordentlig, Ordentlighet, *f.* Orden, Ordentlighed, Punktlighed.

Order, *m.* Ordre. Orderbref, *s. pl. n.* Ordrebrev. Orderbrott, *s. pl. n.* Overtrædelse af en Ordre.

Ordfattig, *adj.* fattig paa Ord.

Ordfogning, -ar, *f.* Ordfojning.

Ordforskare, *s. pl m.* Ordforsker, Ordgransker. Ordforskning, -ar, *f.* Ordgransking.

Ordfynd, *s. pl. n.* Ordklogt, vittigt Indfald, Ordspil.

Ordfyndig, *adj.* ordrig, som ikke mangler Ord, som har Aandsnærværelse. Ordförräd, *n.* Ordforraad. Ordförrande, *adj. & s.* som fører Ordet, Ordfører.

Ordhållen, Ordhållig, *adj.* ordholden. Ordhållighet, *f.* Ordholdenhed.

Ordkastas, *v. d.* 1. ordveksle. Ordkastning, -ar, *f*, Ordveksling, Ordskifte.

Ordklyfning, -ar, *f.* Ordkloveri. Ordklyfvare, *s. pl. m.* Ordkløver. Ordklyfveri, *n.* Ordkloveri.

Ordkram, *m.* Ordgyderi. Ordkämare, *s. pl. m.* Ordgyder.

Ordledning, -ar, *f.* Ordafledelse.

Ordlek, -ar, *m.* Ordspil.

Ordlista, -or, *f.* Ordregister.

Ordning, -ar, *f.* Orden, Rad, Tur. Ordningsman, män, *m.* En som holder Orden, Anordner, Tilsynsmand.

Ordnjugg, *adj.* ordknap.

Ordnjughet, *f.* Ordknaphed.

Ordningstal, *s. pl.* Ordenstal.

Ordpråll, *n.* Ordpragt, *m.* Ordbram, Ordprunk.

Ordprånglare, *s. pl. m.* Ordgyder.

Ordrik, *adj.* Ordrig. Ordrikhet, *f.* Ordrighed.

Ordryttare, *s. pl. m.* Ordkløver.

Ordrytteri, *n.* Ordkloveri.

Ordsed, -er, *f.* Ordsprog.

Ordspel, *s. pl. n.* Ordspil.

Ordspråk, *s. pl. n.* Ordsprog.

Ordstäf, *s. pl. n.* Ordstæve, -n, *n.* Omkvæd. Stæv N. 2) Ordsprog, Mundheld. 3) Rimbogstav i islandske Vers.

Ordsvep, *s. pl. n.* Omsvøb, dunkel Tale.

Ordsätt, *s. pl. n.* Udtryk, Talemaade.

Ordtolkare, *s. pl. m.* Ordfortolker.

Ordträta, -or, *f.* Ordtvist, -er, *m.* Ordstrid, Ordkiv, Ordvekslinq.

Ordval, *n.* Ordvalg. Ordvälgare, *s. pl. m.* en som vælger Ord, Ordkløver.

Ordvexla, *s. v. d.* 1. ordveksle, holde Ordstrid. Ordvexling, -ar, *f.* Ordskifte.

Ordvrängare, *s. pl. m.* Ordfordrejer. Ordvrängning, -ar, *f.* Ordfordrejelse.

Oreda, *f.* Urede, Uorden, Ulave, Forvirring Ugreje N. Oreda, *v. a.* 2. 1. (dagl.T.) bringe i Urede, Uorden.

Oredd, *adj.* uredet, forvirret.
Oradig, *adj.* uordentlig, forvirret, dunkel. utydelig, uforstaaelig, ugrej N. 2) ikke ædru. Oredighet, *f.* Utydelighed, Uforstaaelighed, Ugreje N.
Oredlig, *adj.* uredelig, utro. Oredlighet, *f.* Uredelighed.
Oregelbunden, Oregelmässig, *adj.* uregelmæssig. Oregelbundenhet, Oregelmässighet, *f.* Uregelmæssighed.
Oregerlig, *adj.* uregjerlig, ustyrlig. Oregerlighet, *f.* Uregjerlighed, Ustyrlighed.
Oren, *n.* Oret, *pl.* Orna, som har en muggen Smag (om Mad, der i Lugt og Smag er fordærvet ved at gjemmes, uden at være vel tørret og sammenpakket), traa N. Orenhet, Ornhet, *f.* muggen, oret Smag og Lugt.
Orèn, *adj.* uren. Orenhet, *f.* Urenhed.
Orena, *v. a.* l. besudle, beplette drf. Orenande, *n.*
Orenlig, *adj.* urenlig. Orenlighet, -en, *f.* Urenlighed.
Orf, *s. pl. n.* Ljaskaft, Orv N.
Orera, *v. n.* l. holde Tale.
Orgel, *m.* se Orgor.
Orgelnist, -er, *m.* Organist.
Orgor, *pl.* Orgel, Orgelværk. spela på orgor, spille paa Orgel. Orgbyggare, Orgelbyggare, *s. pl. m.* Orgelbygger. Orgbyggeri, *n.* Orgelbyggeri. Orgläktare, *s. pl. m.* Pladsen i Kirken hvor Orglet er i, Orgelkor. Orgnist, Organist, -er, *m.* Organist. Orgpipa, Orgelpipa, -or, *f.* Orgelpibe. Orgstämma, -or, *f.* Orgelregister. Orgspelare, *s. pl. m.* Orgelspiller. Orgtrampare, *s. pl. m.* Orgeltræder, Bælgetræder. Orgverk, *s. pl. n.* Orgelværk.
Oriktig, *adj.* urigtig. Oriktighet, -er, *f.* Urigtighed.
Orimlig, *adj.* urimelig. Orimlighet, -er, *f.* Urimelighed.
Orimmad, *adj. v.* urimet.
Orka, *v. v.* l. formaa, orke.
Orklös, *adj.* som ikke orker, kraftløs, mat; orkesløs, uvirksom. Orklöshet, *f.* Kraftløshed, Svaghed, Mathed: Orkesløshed.
Orleana, *f.* Orlean (et Slags Farve). Orleanaträd, *s. pl. n.* Orleantræ.
Orlof, Ordlof, *n.* (J. Ordlof), Orlov, Forlov, Frihed. Orlofs-sedel, -dlar, *m.* Attest som gives en Tjener, naar han forlader sin Tjeneste. Orlofva, *v. a.* l. give Orlov.
Orm, -ar, *m.* Slange. Ormaktig, *adj.* slangeagtig. Ormbett, *s. pl. n.* Slangebid. Ormbiten, *adj.* bidt af en Slange. Ormbunke, -ar, *m.* (Plante), Bregne. Ormdyrkare, *s. pl. m.* Slangetilbeder, drf. Ormdyrkan, *f.* Ormila, -or, *f.* Fiirben, (et Amfibium). Ormlik, *adj.* slangedannet, slangeformig. Ormgift, *n.* Slangegift. Ormnäfva, -or, *f.* Ormrot, -rötter, *f.* Ormört, -er, *f.* Slangeurt: *Poligonum bistortium.* Ormskalle, -ar, *m.* (Plante), Frueſko: *Cypripedium calceolus.* Ormskinn, *s. pl. n.* Slangeham, Slangehud. Ormslå, -r, *m.* Blindorm, Skaalorm. Ormsten, -ar, *m.* Serpentinsten. Ormstucken, Ormstungen. *adj.* stukket af en Slange. Ormstyng, *s. pl. n.* Slangebid. Ormtjusare, *s. pl. m.* Slangebesværger. Ormtjusning, *f.* Slangebesværgelse. Ormtunga, -or, *f.* Slangetunge. Ormätare, *s. pl. m.* Slangeæder. Ormödla, -or, *f.* Firben. Ormöga, -on, *n.* et Slags Plante.
Orma sig, *v. r.* l. bugte, bevæge sig frem i Slangelinjer, sno sig.
Orna, *v. n.* l. Orna sig, *v. r.* l. blive oret, faa en muggen Lugt, Smag, drf. Ornande, *n.* Orning, *f.*
Orna vid, *v. n.* l. (J. Orna, blive

varm), komme sig, faa nye Kræfter, leve op igjen.
Oro, *f.* Uro, Urolighed.
Oroa, *v. a.* 1. forurolige. Oroande, *n.* Foruroligelse.
Orolig, *adj.* urolig. Orolighet, -er, *f.* Urolighed.
Orre, -ar, *m.* Urhane, D. Orre, Orhane N. Orrhöna, -or, *f.* Orhøne. Orrkoja, -or, *f.* en Hytte bygget til Orrejagt. Orrlek, -ar, *m.* Orrernes Parring, Orlek N. Orrmåse, -ar, *m.* Orremyr, Sted hvor disse Fugle findes.
Orsak, -er, *m.* Aarsag.
Orsaka, *v. a.* 1. foraarsage, volde, foranledige.
Orsilja, *f.* Farvermos (Fr. Orseille).
Orsten, -ar, *m.* Stinksten.
Ort, -er, *m.* (T. Ort), Sted, Egn. Födelseort, Fødested, Fødeegn.
Orubbad, *adj. v.* urokket, uforstyrret, uforandret, uanfegtet.
Orubbelig, *adj.* urokkelig, uryggelig. Orubbelighet, *f.* Urokkelighed, Uryggelighed.
Oryggelig, *adj.* urokkelig, uryggelig. Orygglighet, *f.* Urokkelighed, Uryggelighed.
Oråd, *s. pt. n.* Uraad, ondt Raad el. Forsæt; Ulykke, Fare.
Orädlig, *adj.* ikke raadelig, utjenlig, farlig.
Orädd, *adj.* ikke frygtsom, uforfærdet. Oräddhet, *f.* Uforfærdethed.
Oräknad, *adj.* utalt, uregnet.
Oräknelig, *adj.* utællelig, utallig. Oräknelighet, *f.* Utællelighed, Utallighed.
Orätt, *m.* Uret.
Orätt, *adj.* & *adv.* uret, urigtig, ikke rigtig; gal.
Orättfärdig, *adj.* uretfærdig. Orättfärdighet, *f.* Uretfærdighed.
Orättmätig, *adj.* uretmæssig, ulovlig, lovstridig. Orättmätighet, *f.* Uretmæssighed, Lovstridighed.
Orättrådig, *adj.* uretfærdig. Orättrådighet, *f.* Uretfærdighed.
Orättvis, *adj.* uretfærdig. Orättvisligen, *adv.* uretfærdigt. Orättvisa, *f.* Uretfærdighed.
Oröjd, *adj. v.* upløjet, udyrket; 2) ikke røbet.
Orörd, *adj. v.* urørt.
Orörlig, *adj.* ubevægelig, urørlig. Orörlighet, *f.* Ubevægelighed, Urørlighed.
Os, *s. pl. n.* Munding af en Flod.
Os, *n.* Dunst, Damp af kogende Vand el. af andre flydende kogende Legemer, f. E. af Talglys, Os N. Osa, *v. n.* 1. ose N. drf. Osande, *n.*
Osadlad, *adj. v.* usadlet.
Osagd, *adj. v.* usagt. låta vara osagdt, lade være usagt.
Osalig, *adj.* usalig. Osalighet, *f.* Usalighed.
Osaltad, *adj. v.* usaltet.
Osammanhängande, *adj.* usammenhængende.
Osams, *adj. indekl.* uens, uenig.
Osann, *adj.* usand. Osanning, -ar, *f.* Usandhed.
Osannfärdig, *adj.* usandfærdig. Osannfärdighet, *f.* Usandfærdighed,
Osannolik. *adj.* usandsynlig. Osannolikket, *f.* Usandsynlighed.
Osed, -er, *m.* slem Vane, Unode, Vanart, Uskik.
Osedd, *adj. v.* useet.
Osedig, *adj.* usædelig, uanstændig, vanartig; uopdragen, drf. Osedighet, *f.*
Osegelbar, *adj.* usejlbar.
Oskadd, *adj. v.* uskadt, ubeskadiget.
Oskadlig, *adj.* uskadelig. Oskadlighet, *f.* Uskadelighed.
Oskapad, *adj. v.* uskabt.
Oskaplig, *adj.* vanskabt, uformelig. Oskaplighet, *f.* Vanskabthed, Uformelighed.
Oskattbar, *adj.* uskatterlig, uvurderlig,

fortrinlig. Oskattbarhet, *f.* Uskatterlighed, Fortrinlighed.
Oskick, *s. pl. n.* Uvik, Uorden, Misbrug, Fejl.
Oskicklig, *adj.* uskikket, uduelig, uvidende, ubehændig, plump, raa, drf. Oskicklighet, *f.*
Oskift, *adj.* (bruges kun i Enkelttal.) Oskiftad, *adj. v.* uskiftet. I oskift bo, i bo oskifto, i uskiftet Bo. Testamente af bo oskifto, noget Testamenteret, som udleveres forlods.
Oskiljaktig, *adj.* uadskillelig. Oskiljaktighet, *f.* Uadskillelighed.
Oskir, *adj.* tyk, plumret.
Oskirad, *adj.* ikke afklaret, urenset.
Oskodd, *adj.* ikke skoet, uden Skor, (om Heste).
Oskrifven, *adj. v.* uskreven.
Oskrymtad, *adj.* uhyklet, uforstilt, oprigtig. Oskrymtakfighet, *f.* Oprigtighed.
Oskuld, *f.* Uskyld, Uskyldighed.
Oskuren, *adj.* uskaaren.
Oskyld, *adj.* ikke skjult, blottet, nøgen.
Oskyld, Oskylld, *adj.* (J. Oskyldr), Ubeslægtet, Uvedkommende.
Oskyldig, *adj.* uskyldig. Oskyldighet, *f.* Uskyldighed.
Oskäl, *n.* Uret.
Oskälig, *adj.* uret, ubillig, ugrundet; 2) som ej kan skjelne og dømme, ufornuftig; 3) umaadelig, f. E. Oskäligt dyrt, umaadelig dyrt. Oskäligt djur, umælende Best.
Oskämd, *adj. v.* ufordærvet.
Oskämmandes, *adv.* (dagl. T.) uden Skam, f. E. Han kan oskämmandes göra det.
Oskär, *adj.* uklar, uren, vanhellig.
Oskära, *v. a.* 1. besmitte, gjøre uren, vanhellige, drf. Oskärande, *n.*
Oslickad, *adj.* uslikket, slippa oslickad, slippe skadesløs, helskindet.
Oslipad, *adj.* usleben.
Oslitelig, *adj.* uslidelig.
Osläcklig, *adj.* uslukkelig.
Osläckt, *adj.* uslukket, ulæsket.
Osmak, *m.* ubehagelig Smag, Usmag.
Osmaklig, *adj.*, som ingen Smag har, ækkel, væmmelig, flau, drf. Osmaklighet, *f.*
Osmidd, *adj.* usmedet.
Osmidlig, *adj.* som ikke kan smedes.
Osminkad, *adj.* usminket, oprigtig.
Osmord, *adj.* ikke smurt, usmurt.
Osmyckad, *adj.* usmykket, upyntet, oprigtig.
Osmält, *adj.* usmeltet, ufordøjet.
Osmältlig, *adj.* usmeltelig, ufordøjelig. Osmältlighet, *f.* Usmeltelighed, Ufordøjelighed.
Osnygg, *adj.* uren, smudsig, snavset, urenlig, skidenfærdig, drf. Osnyggghet, *f.*
Osnygga sig, *v. r.* 1. skidne sig til, søle sig, rakke sig til.
Osnöpt, *adj.* ikke gildet.
Osnörd, *adj.* usnøret.
Ospänd, *adj.* uspændt.
Ospard, *adj.* usparet.
Ospord, *adj.* uadspurgt.
Oss, *pron.* Os.
Ost, *m.* Øst, Østen. Ostlig, *adj.* østlig. Ostvärts, Ostvarts, *adv.* mod Østen.
Ost, -ar, *m.* Ost. Ostaktig, *adj.* ostagtig. Ostbod, -ar, *m.* Østebod. Ostbruk, *s. pl. n.* Østehytte. Ostform, -ar, *m.* Osteform. Ostgörning, *f.* Østelavning. Osthandlare, *s. pl. m.* Østehandler. Ostkaka, -or, *f.* Kage af ystet Melk, Ostkar, *s. pl. n*, Østekar. Ostkorg, -ar, *m.* Østekurv. Ostkant, -er, *m.* Østekorpe, Østeskal N. Ostmyssja, *f.* Østemyse N. Ostmask, -ar, *m.* Østemiid. Ostskorpa, -or, *f.* Østeskorpe. Ostträd, *s. pl. n.* Redskab ved Østning. Ostvassla, *f.* Østevalde, Østemyse N.
Ostadd, *adj.*, ikke stedt, ufæstet.

Ostadig, *adj*, uſtadig. Ostadighet, *f*. Uſtadighed.
Ostillad, *adj*. ikke ſtillet, (om Hunger, Tørſt).
Ostindiefarare, *s. pl. m*. Oſtindiefarer.
Ostlig, *adj*. oſtlig.
Ostra, -on, *f*. Ostron, *s. pl. n*. (A. S. Ostre), Oſters. Ostronbädd, -ar, *m*. Ostrongrund, *s. pl. n*. Oſtersbanke, Oſtersbænk. Ostronhandlare, *s. pl. m*. Oſtershandler. Ostronskal, *s. pl. n*. Oſtersſkal.
Ostraffad, *adj*. uſtraffet.
Ostrafflig, *adj*. Ostraffligen, *adv*. uſtraffelig. Ostrafflighet, *f*. Uſtraffelighed.
Ostridig, *adj*. uſtridig, drf. Ostridighet, *f*.
Ostruken, *adj*. uſtrøgen. Ostrukit A, det uſtrøgne A. (Muſik). Ostrukit mål, Topmaal.
Ostuderad, *adj*. uſtuderet.
Ostvassla, *f*. Oſtevalle, Moſe M.
Ostyrig, *adj*. uſtyrlig, uregierlig, vilter, drf. Ostyrlighet, *f*.
Ostympad, *adj*. uafſtumpet, hel og holden.
Ostäda, *v. a*. l. bringe i Uorden, gjøre uryddelig, rakke til. Ostädad, *adj. v.* Ostädig, *adj*. uryddelig, uordentlig, drf. Ostädighet, *f*.
Ostämd, *adj*. uſtemt, uindſtævnet.
Ostängd, *adj*. ikke lukket, uhegnet.
Ostöka, *v. a*. l. (dagl. T.) ſe Ostäda.
Ostörd, *adj*. v. uforſtyrret.
Osund, *adj*. uſund. Osundhet, *f*. Uſundhed.
Osvikelig, *adj*. uſvigelig, ubedragelig, tilforladelig, ufejlbar, drf. Osvikelighet, *f*.
Osvuren, *adj*. ubeediget. Osvurit bäst, det er bedſt at være uden Forpligtelſe.
Osydd, *adj*. uſyet.
Osynlig, *adj*. Osynligen, *adv*. uſynlig; 2) uanſeelig. Osynlighet, *f* Uſynlighed; 2) Uanſeelighed.
Osyra, *adj*. uſyret.
Osådd, *adj*. uſaaet.
Osåld, *adj*. uſolgt.
Osäglig, *adj*. uſigelig, uudſigelig.
Osäker, *adj*. uſikker. Osäkerhet, *f*. Uſikkerhed.
Osäljbar, *adj*. uſælgelig.
Osäll, adj. ulykkelig, ufalig.
Osämja, *f*. Uſamdrægtighed, Uenighed.
Osämjas, *v. d*. l. være uens.
Osömmad, *adj*. uſømmet.
Osörjd, *adj*. ubegrædt.
Otack, *m*. Utak, Utaknemlighed.
Otacksam, *adj*. utaknemlig. Otacksamhet, *f*. Utaknemlighed.
Otadlad, *adj*. udadlet.
Otalig, *adj*. utallig. Otalighet, *f*. Utallighed.
Otalt, utalt N. f. E. Jag har mycket otalt, jeg har endnu meget at ſige. Jag har intet otalt med honom, jeg har Intet med ham at beſtille.
Otam, Otamd, *adj*. utæmmet, vild, drf. Otamdhet, *f*.
Otappelig, *adj*. ſom ikke kan tabes, utabelig.
Otera sig, *v. r*. l. beſudle ſig. Oterig, *adj*. (J. oterug), uren, uterlig, (begge Ord ere forældede).
Otid, i otid, *adv*. i Utide.
Otidig, *adj*. utidig; 2) uforſkammet, grov. Otidighet, -er, *f*. Utidighed; 2) Uforſkammethed, Grovhed.
Otjenlig, *adj*. utjenlig, ubrugelig, ubrugbar, ubuelig, drf. Otjenlighet, *f*.
Otjenst, -er, *m*. ſlet Tjeneſte.
Otjenstaktig, *adj*. utjenſtagtig. Otjenstaktighet, *f*. Utjenſtagtighed.
Otillbörlig, *adj*. Otillbörligen, *adv*. utilbørlig. Otillbörlighet, *f*. Utilbørlighed, Uſømmelighed, uſømmelig.
Otillförlitlig, *adj*. utilforladelig, upaa-

litlig. Otillförlitlighet, *f.* Utilforladelighed, Upaalitlighed.
Otillgänglig, *adj.* utilgjængelig. Otillgänglighet, *f.* Utilgjængelighed.
Otillåtlig, *adj.* utilladelig. Otillåtlighet, *f.* Utilladelighed.
Otillräcklig, *adj.* utilstrækkelig. Otillräcklighet, *f.* Utilstrækkelighed.
Otjärad, *adj. v.* utjæret.
Otreflig, *adj.* utrivelig, uhyggelig N.
Otro, *f.* Vantro, Utroskab.
Otrogen, *adj.* utro; 2) vantro. Otrogenhet, *f.* Utroskab; Vantro. Otrohet, *f.* Utroskab; 2) Vantro.
Otrolig, *adj.* utrolig. Otrolighet, -er, *f.* Utrolighed, utrolig Ting.
Oträngd, *adj.* ikke fornøden. I oträngt Mål, i oträngda Mål, uden Nødvendighed, til Utide.
Otröstlig, *adj.* utrøstelig. Otröstlighet, *f.* Utrøstelighed.
Otröttelig, *adj.* utrættelig.
Otta, se Åtta.
Otta, -or, *f.* (J. Otta) den tidlige Morgenstund, Dagningen. Ottesång, Ottsång, -er, *m.* Ottesang i Frydprædiken.
Ottmål, *s. pl.* *m.* Ottvard, -er, *m.* (Ottval, dagl. T.) Durmaal N. Davre D.
Otuggad, *adj.* utygget.
Otukt, *m.* Utugt.
Otuktig, *adj.* utugtig. Otuktighet, *f.* Utugtighed.
Otullad, *adj.* ufortoldet.
Otur, -er, *m.* Uheld. spela med Otur, sitta i Otur, spille uheldig.
Otvagen, *adj.* uvaaket.
Otvifvelaktig, *adj.* Otifvelaktigt, *adv.* utvivlsom, upaatvivlelig, drf. Otvifvelaktighet, *f.*
Otvungen, *adj.* utvungen. Otvungenhet, *f.* Utvungenhed.
Otvättad, *adj. v.* uvaasket.
Otycke, *n*, ubehageligt Væsen.
Otydlig, *adj.* utydelig. Otydlighet, *f.* Utydelighed.
Otygtad, *adj.* uregjerlig, utæmmelig, tøjleløs.
Otålig, *adj.* utaalmodig. Otålighet, *f.* Utaalmodighed.
Otålsam, *adj.* ikke overbærende, utaalig, drf. Otålsamhet, *f.*
Otäck, *adj.* utækkelig, urenlig, snavset, uhumsk, ækkel, væmmelig, afskyelig, hæslig, styg. Otäcka, -or, *f.* skiden færdigt Kvindfolk, hæsligt, ækkelt Kvindfolk. Otäckhet, -er, *f.* Utækkelighed, Uhumskhed, Ækkelhed, Afskyelighed, Hæslighed.
Otämjelig, *adj.* utæmmelig.
Otät, *adj.* utæt, ikke tæt, drf. Otäthet, *f.*
Otörstig, *adj.* ikke tørstig, utørst N. f. E. dricka sig otörstig, slukke Tørsten.
Oumbärlig, *adj.* uundværlig. Oumbärlighet, *f.* Uundværlighed.
Oumgängsam, *adj.* ikke omgjængelig, uselskabelig. Oumgängsamhet, *f.* ingen Omgjængelighed, Uselskabelighed.
Oundgänglig, *adj.* Oundgängligen, *adv.* uomgjængelig, uundgaaelig, aldeles nødvendig. Oundgänglighet, *f.* Uomgjængelighed, Uundgaaelighed.
Oundvikelig, *adj.* Oundvikligen, *adv.* uundgaalig. Oundviklighet, *f.* Uundgaalighed.
Oupphrukad, *adj.* opløjet, udyrket.
Oupphruten, *adj.* uopbrudt.
Oupphyggelig, *adj.* ikke opbyggelig.
Oupphördrad, *adj.* uopfordret.
Oupphörd, *adj.* uopfyldt.
Oupphörlig, *adj.* Oupphörligen, *adv.* uophørlig. Oupphörlighet, *f.* uafbrudt Vedvaren.
Oupphinnelig, *adj.* uopnaaelig,
Oupplyst, *adj.* uoplyst.
Oupplöslig, *adj.* Oupplösligen, *adv.* uopløselig. Oupplöslighet, *f.* Uopløselighed.
Ouppmanad, *adj.* uopfordret.
Ouppmärksam, *adj.* uopmærksom. Ouppmärksamhet, *f.* Uopmærksomhed.

Ouppodlad, *adj.* uopdyrket, udyrket.
Oupprättelig, *adj.* uoprettelig.
Ouppsåtelig, *adj.* uforsætlig, drf. **Ouppsåtligen**, *adv.*
Oupptagen, *adj.* ikke optagen, ubeskjæftiget, ledig, udyrket.
Oursäktelig, *adj.* uundskyldelig.
Oupptänklig, *adj.* uudtænkelig.
Outförlig, *adj.* uudførlig.
Outgrundelig, *adj.* uudgrundelig. **Outgrundelighet**, *f.* Uudgrundelighed.
Outplånlig, *adj.* **Outplånligen**, *adv.* uudslettelig.
Outransaklig, *adj.* **Outransakligen**, *adv.* urandsagelig, uudforskelig, drf. **Outransaklighet**, *f.*
Outrotelig, *adj.* som ikke kan udryddes.
Outskuren, *adj.* ikke gildet.
Outslitelig, *adj.* uslidelig.
Outsläckelig, *adj.* uudslukkelig, uslukkelig.
Outsäglig, *adj.* uudsigelig, usigelig, drf.
Outsägligen, *adv.* **Outsäglighet**, *f.* Uudsigelighed.
Outröttelig, *adj.* **Outröttligen**, *adv.* utrættelig. **Outröttlighet**, *f.* Utrættelighed.
Outtömlig, *adj.* uudtømmelig.
Outödelig, *adj.* som ikke kan udryddes, ødelægges.
Outöslig, adj. uudtømmelig. **Outöslighet**, *f.* Uudtømmelighed.
Ovaggad, *adj.* uvugget. **Han sofver ovaggad**, han søvner let.
Ovald, *adj.* uden Valg, uvalgt.
Ovan, **Ovant**, *adj.* uvant, ubevant.
Ovana, **-or**, *f.* Uvane, Ubevanthed.
Ovanlig, *adj.* usædvanlig. **Ovanlighet**, *f.* Usædvanlighed.
Ovansklig, *adj.* uforanderlig, uforgjængelig, drf. **Ovansklighet**, *f.*
Ovarnad, *adj.* uadvaret.
Ovaraktig, *adj.* som ej er af Varighed, uvarig, forgjængelig, drf. **Ovaraktighet**, *f.*
Ovarsam, *adj.* uvarsom, uforsigtig. **Ovarsamhet**, *f.* Uvarsomhed.
Ovedersäglig, *adj.* **ovedersägligen**, *adv.* uimodsigelig, ustridig.
Oveldig, *adj.* uvildig, upartisk. **Oveldighet**, *f.* Uvildighed, Upartiskhed.
Overksam, *adj.* uvirksom. **Overksamhet**, *f.* Uvirksomhed.
Overkställt, **Overkställig**, *adj.* uiverksat. **Overkställighet**, *f.* Uiværksættelse.
Overkställelig, *adj.* som ikke kan iværksættes, uiværksættelig.
Ovetande, **Ovetandes**, *adj.* & *adv.* uvidende, uafvidende.
Ovetenhet, *f.* Uvidenhed.
Ovett, *n.* Grovheder, Skjældsord.
Ovetterlig, **Oveterlig**, *adj.* **Ovetterligen**, *adv.* uvitterlig, uafvidende.
Ovettig, *adj.* grov, fornærmende, uforskammet, som bruger Skjældsord, drf. **Ovettighet**, *f.*
Ovig, *adj.* ubebændig, ubekvem, klodset, tungfærdig, som ikke med Lethed kan bøje, vende, el. dreje sig, drf. **Ovighet**, *f.*
Ovilja, *f.* Uvilje.
Ovillkorlig, *adj.* uvilkaarlig, ubetinget. **Ovillkorligen**, *adv.* uvilkaarlig, uomgjængeligen, uden Modsigelse. **Ovillkorlighet**, *f.* Uvilkaarlighed.
Ovillig, *adj.* uvillig, vrangvillig. **Ovillighet**, *f.* Uvillighed, Vrangvillighed.
Ovingad, *adj.* ubevinget, uvinget.
Ovis, *adj.* uvis, uklog. **Ovist**, **Ovisligen**, *adv.* uviseligt, uklogt, drf. **Ovishet**, *f.*
Oviss, *adj.* uvis. **Ovisshet**, *f.* Uvished.
Ovulig, *adj.* skjødesløs, uagtsom. **Ovulighet**, *f.* Skjødesløshed, Uagtsomhed.
Ovårdig, *adj.* (dagl. T. **Ovålig**, **Ovårig**), skjødesløs, uagtsom, uvorren. **Ovårdighet**, *f.* Skjødesløshed, Uagtsomhed.

Oväder, *n.* Uvejr.
Ovägad, *adj.* uvejsom, ubanet.
Ovägd, *adj.* uvejet.
Ovägerlig, *adj.* Ovägerligen, *adv.* uvægerlig.
Oväldig, *adj.* se Oveldig.
Ovän, -ner, *m.* Uven.
Ovänlig, *adj.* uvenlig. Ovänlighet, *f.* Uvenlighed.
Ovänskap, -er, *m.* Uvenskab.
Oväntad, *adj. v.* uventet.
Oväpnad, *adj. v.* uvæbnet.
Ovärderlig, *adj.* uvurderlig, uskattérlig, drf. Ovärderlighet.
Ovärdig, *adj.* uværdig. Ovärdighet, *f.* Uværdighed.
Oväsende, Oväsen, *n.* Uvæsen.
Oväséndtlig, *adj.* uvæsentlig. Oväséndtlighet, *f.* Uvæsentlighed.
Oxaktig, Oxbär se Oxe.
Oxe, -ar, *m.* Okse: *Bos Taurus.* Oxaktig, *adj.* okseagtig, studeagtig, grov, dum, drf. Oxaktighet, *f.* Oxbringa, -or, *f.* Oksebryst Oxbär, *s. pl. m.* et Slags Mispler. Oxbärsbuske, -ar, *m.* Mispeltræ. Oxdrift, -er, *m.* Kvægdrift. Oxdrifvare, *s. pl. m.* Oksedriver, Studedriver. Oxdräng, -ar, *m.* Oxherde, -ar, *m.* Kvæghyrde. Oxgalle, *m.* Oksegalde. Oxhandel, *m.* Studehandel. Oxhandlare, *s. pl. m.* Studehandler. Oxhufvud, -en, *n.* Oksehoved. Oxhus, *s. pl. n.* Fjøs. Oxkött, *n.* Oksekjød. Oxlägga, -or, *f.* (Plante), Kodriver, Hareleg, Kusimmer N. *Primula Veris.* Oxmarknad, -er, *m.* Oksemarked, Kvægmarked. Oxpes, -ar, *m.* Oxmeg, -ar, *m.* Tyremeje D. Tjaarmega, Okspejs N. Oxstall, *s. pl. n.* Oksestald. Oxstek, *m.* Oksesteg. Oxtunga, -or, *f.* Oksetunge; 2) (Plante), Oksetunge, Hulnæfle, Kutung N. *Anchusa offic.* Oxvägen, f. E. gå oxvägen, slæbe sig frem, trælle. Oxöga, -on, *n.* Okseøje. Oxöra, -on, *n.* Okseøre; 2) Planten *Anemone pulsatilla.*
Oxel, -xlar, *m.* Asal, Oksel N. Oxelbär, *s. pl. n.* Asalbær. Oxelrönn, -ar, *f.* Asalrogn, d. s. s. Oxel. Oxelträd, *s. pl. n.* Asaltræ.
Oxeltand, -tänder, *m.* (J. Iaxl) Kindtand, Jæksel, Jakkel.
Oxhandlare, Oxhufvud, *m.* fl. se Oxe.
Oxig, *adj.* bestisk, kvægagtig, fæisk.
Oår, *s. pl. n.* Uaar.
Oåterhållsam, *adj.* uafholden, umaadelig. Oåterhållsamhet, *f.* Uafholdenhed.
Oåterkallelig, *adj.* Oåterkalleligen, *adv.* uigjenkaldelig.
Oåtlydd, *adj.* ikke adlydt.
Oåtskiljd, Oåtskild, *adj.* uadskilt.
Oåtskiljelig, *adj.* uadskillelig.
Oåtspord, *adj.* uadspurgt.
Oädel, *adj.* uædel.
Oäfven, *adj.* ueffen (med Nægtelse) f. E. ej oäfven, ikke ueffen, ikke saa gal, passabel.
Oäkta, *adj.* uægte. Oäkthet, *f.* Uægthed.
Oändelig, *adj.* Oändeligen, *adv.* uendelig. Oändlighet, *f.* Uendelighed.
Oärlig, *adj.* Oärligen, *adv.* uærlig, uredelig, utro. Oärlighet, *f.* Uærlighed, Uredelighed.
Oöfvad, *adj. v.* uovet.
Oöfverensstämmande, *adj.* uoverensstemmende.
Oöfverensstämmelse, -r, *f.* Uoverensstemmelse.
Oöfverlagd, *adj.* uoverlagt.
Oöfverlåtelig, *adj.* uafhændelig.
Oöfverseelig, *adj.* uoverskuelig.
Oöfverstiglig, *adj.* uoverstigelig.
Oöfversättelig, *adj.* uoversættelig.
Oöfvervinnerlig, *adj.* Oöfvervinnerligen, *adv.* uovervindelig. Oöfvervinnerlighet, *f.* Uovervindelighed.
Oöfvervunnen, *adj.* uovervunden.
Oöm, *adj.* ufølsom, føleslos, uomfintlig, haard, haardfør, f. Ex. Vara oöm om

sin hälsa. Oöm färg, beſtandig Farve. Handtera någon oömt, haandtere haardt, drf. Oömhet, *f.*

Oöppnad, *adj.* uaabnet.
Oöst, *adj.* ikke øſet.

P.

Pack, *n.* Pak.
Packa, *v. a.* pakke. P. sig bort, -undan, -ut, pakke ſig. Packare, *s. pl. m.* Pakkarl, Ballebinder, drf. Packarelön, -er, *f.* en Pakkarls Løn.
Packa, -or, *f.* Pakke.
Packbod, -ar, *m.* Pakbod.
Packduk, *m.* Pakſtrie, grov Dug.
Packhus, *s. pl. n.* Pakhus.
Packhäst, -ar, *m.* Pakheſt.
Packkista, -or, *f.* Pakkiſte.
Packkäpp, -ar, *m.* Stok at pakke Baller med.
Packlåda, -or, *f.* Pakkaſſe.
Packlärft, *n.* Paklærred.
Packning, *f.* Pakning.
Packnål, -ar, *m.* Paknaal.
Packpapper, *n.* Pakpapir.
Packrep, *s. pl. n.* Packsnöre, -n, *n.* Packstreck, *s. pl. n.* Pakreb.
Packsadel, -dlar, *m.* Pakſadel.
Packtråd, *n.* Sejlgarn, Hyſſing.
Packvagn, -ar, *m.* Pakvogn.
Packväf, *m.* Pakdug.
Padda, -or, *f.* Tudſe, Skrubtudſe. Padde N. Paddbär, *s. pl. n.* Druemunke, Kriſtofferbær D. Paddebær N. *Actæa spicata.*
Paduband, *s pl. n.* (Fr. Padou), Floretbaand.
Paket, -er, *n.* Pakke. Paketbåt, -ar, *m.* Paketbaad.
Pajrock, -ar, *m.* Overkjole.
Paktare, *s. pl. m.* Forpagter.
Pall, -ar, *m.* Skammel.
Pallasch, -er, *m.* Pallaſk.
Palm, -ar, & -er, *f.* Palme. Palmolja, *f.* Palmeolie, Palmqvist, -ar, *m.* Palmegren. Palmsöndag, *m.* Palmeſøndag. Palmmärg, *m.* Palmetræets Marv. Palmträd, *s. pl. n.* Palmetræ. Palmvin, *n.* Palmevin.
Palsternacka, -or, *f.* Paſtinak.
Palt, -ar, *m.* Blodpølſe, et Slags Brød af Blod og Mel, Klub N. 2) Øgenavn paa et Slags Politibetjenter i Stockholm. 3) d. ſ. ſ. Palta.
Palta, -or, *f,* Pjalt.
Palta, *v. n.* 1. (dagl. T.) traſke.
Pamp, -ar, *m.* Stort Sværd, Pallaſk, Rapir, Dyrendal, Hugaf.
Panasch, -en, *m.* Fjederbuſk.
Pank, *adv.* udtomt, fant, pengeløs, f. E. jag är alldeles pank.
Panna, -or, *f.* Pande. Pannband, *s. pl. n.* Pannbindel, -dlar, *m.* Pandebaand, Pandebind. Pannben, *s. pl. n.* Pandeben. Pannkaka, -or, *f.* Pandekage. Pannmuskel, -skler, *m.* Pandemuſkel. Pannrem, -mar, *m.* Panderem. Pannskaft, *s. pl. n.* Pandeſkaft. Pannskruf, -var, *m.* Pandeſkrue. Pannsucker, *n.* Kandiſukker. Pannäder, *f.* Pandeaare.
Pansar, *s. pl. n.* Panſer. Pansarskjorta, -or, *f.* Panſerſærk.
Pant, -ar, *m.* Pant.

Panta, *v. a.* 1. pante. **Pantare**, *s. pl. m.* En som forretter Pantning.

Pantbref, *s. pl. n.* Pantebrev.

Panter, *m.* Panterdjur, *s. pl. n.* Panter, Panterdyr.

Pantförskrifva, *v. a.* 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit), pantsætte.

Pantförskrifning, -ar, *f.* Pantsættelse, Panteforskrivning.

Pantgifvare, *s. pl. m.* En som giver Pant.

Pantgods, *n.* Pantegods.

Panthafvare, *s. pl. m.* Panthaver.

Pantlek, -ar, *m.* Panteleg.

Panträtt, *m.* Panträttighet, -er, *f.* Panteret, Panterettighed.

Pantskilling, -ar, *m.* Penge at indløse Pant med.

Pantsätta, *v. a.* 2. 2. pantsætte. **Pantsättning**, *f.* Pantsættelse.

Panttagare, *s. pl. m.* Panthaver.

Pantägare, *s. pl. m.* Pantejer.

Papegoja, -or, *f.* Papegøje.

Paplig, adj. spraglet, plettet.

Papp, *n.* Pap, **Pappask**, -ar, *m.* Papplåda, -or, *f.* Papæske. **Pappmakare**, *s. pl. m.* Papmager.

Papper, *s. pl. n.* Papir; 2) Dokumenter. **Pappersbruk**, *s. pl. n.* Papirfabrik, Papirmølle. **Pappers-handel**, *m.* Papirhandel. **Pappers-handlare**. *s. pl. m.* Papirhandler. **Pappers-lapp**, -ar, *m.* Papirlap. **Pappers-lykta**, -or, *f.* Papirlygte. **Pappers-låda**, -or, *f.* Papiræske; 2) Kasse til Papir. **Papperslumpor**, *pl.* Papirklude. **Pappers-makare**, *s. pl. m.* Papirmager. **Pappersmynt**, Papirpenge. **Pappers-planta**, -or, *f.* Papyrusplanten. **Pappers-påse**, -ar, *m.* Papirpose. **Pappers-rimsa**, -or, *f.* Papirlap, Papirstrimmel. **Pappers-qvarn**, -ar, *f.* Papirmølle. **Pappers-sax**, -ar, *m.* Papirsaks. **Pappersverk**, *n.* Arbejde som ikke er af Varighed.

Par, *s. pl. n.* Par. **Parvis**, **Partals**, *adv.* Par om par, parvis.

Para, *v. a.* & *r.* parre. **Parning**, -ar, *f.* Parring. **Parningstid**, Parretid, Parringstid.

Parad, -er, *m.* Parade. **Paradhäst**, -ar, *m.* Paradehest. **Paradplats**, -er, *f.* Paradeplads. **Paradsäng**, -ar, *f.* Paradeseng. **Paradvagn**, -ar, *m.* Paradevogn.

Paradis, *s. pl. n.* Paradis. **Paradis-fogel**, -glar, *m.* Paradisfugl. **Paradisäpple**, -n, *n.* Paradiseble.

Pard, -er, *f.* Parder: *Felis Pardus.*

Park, -ar, *m.* Park, liden Skov. **Lust-park**, Lystskov.

Parkum, *m.* Olmerdug. **Parkums-väfvare**, *s. pl. m.* Olmerdugvæver.

Parlament, -er, *n.* Parlament. **Parlaments-ledamot**, -möter, *m.* Parlamentslem.

Parm, -ar, *m.* Favn, (Øs). **Parma**, *v. a.* 1. maale i Favn, drf. **Parmning**, *f.* **Parmmätare**, *s. pl. m.* Favnemaaler.

Parning, -ar, *f.* Parring.

Parom, **Partals**, *adv.* parvis.

Parterr, -er, *m.* Parterre.

Parti, -er, *n.* Parti.

Partiagg, *n*, **Partinag**, **Partiskhet**. **Partianda**, *f.* Partiaand.

Partigångare, **Partigängare**, *s. pl. m.* Partigjænger.

Pasma, *v. a.* 1. binde Garn af i Fed paa Haspen. **Pasman**, *s. pl. m.* Fed. **Pasmeträd**, -ar, *m.* Feddebaand.

Pass, *adv.* till pass, tilpas.

Pass, *s. pl. n.* Pas.

Passa, *v. a.* & *n.* & *r.* 1. passe. P. på tillfället, oppebie Lejligheden, gribe Lejligheden.

Passa upp, vante op, passe op, opvarte.

Passad, -er, *m.* Pasadvind, -ar, *m.* Pasat, Pasatvind.

Passagerare, *s. pl. m.* Passasjer.
Passare, *s. pl. m.* Passer.
Passerläder, *n.* tilberedt Læder.
Passevolans, *n.* Passevolanskontrakt, *n.* permitterede Soldaters Lønning.
Passgång, *m.* Passgang.
Passgångare, *s. pl. m.* Passgjænger.
Passion, -er, *m.* Lidenskab. Passionerad, adj. lidenskabelig. Passionsblomma, -or, *f.* Passionsblomst. Passionspredikan, *f.* -ning, -ar, *f.* Passionsprædiken, Fastepræditen.
Passionsveckan, *def.* den stille Uge.
Passning, -ar, *f.* Passen.
Pastej, -er, *m.* Postej. Pastejbagare, *s. pl. m.* Postejbager. Pastejform, -ar, *m*, Postejform.
Pastell, *m.* Pastel. Pastellfärg, *m.* Pastelfarver. Pastellmålare, *s. pl. m.* Pastelmaler. Pastellmålning,-ar, *f.* Pastelmaleri.
Pastor, -en, *m.* Pastor. Pastorska, -or, *f.* Præstefrue.
Patrask, *n.* (dagl. T.) Pak, Affkum.
Patron, -er, *f.* Patron.
Patronkök, *s. pl. n.* Patrontaska, -or, *f.* Patrontaske.
Patrull, -er, *m.* Patrol. Stöta på patrull, komme i Kollisjon med En. Patrullera, *v. n.* l. patrollere, drf. Patrullering, -ar, *f.*
Patt, -ar, *m.* Patte. Patta, *v. a.* l. patte, drf. Pattande, *n.* Pattning, *f.*
Paus, -er, *m.* Pause.
Pejla, *v. a.* l. pejle. Pejlare, *s. pl. m.* En som pejler.
Peka, *v. n.* l. pege. Pekning, *f.* Pegen.
Pekfinger, *s. pl. n.* Pegefinger. Pekpinne, -ar, *f.* Peksticka, -or, *f.* Pegevind, Pegestikke. Vara peksticka för en, være Ens Tjener. Sätta peksticka för en, hindre En.
Pela, *v. n.* l. (dagl. T.) pille, pilke N.
Pelare, *s. pl. m.* Pillar, Søjle, Kolonne.
Pelarfot, -fötter, *f.* Pillarfod.
Pelargång, -ar, *m.* Søjlegang, hvælvet Gang med Pillarer.
Pelarrad, -er, *m.* Søjlerad.
Pelarskaft, *s. pl. n.* Pilarbul, Søjleskaft.
Pelegrim, -mer, *m.* Pilegrim.
Pelle, *m. pr. m.* (dagl. T.) Peder, Per.
Pelis, -er, *f.* Fruentimmerpels.
Pell, -ar, *m.* (Fr. Poele) Klæde, som holdes over Brudefolk under Vielsen.
Pels, -ar, *m.* Pels. Pelskappa, -or, *f.* med Pelsværk foret Kappe.
Pelsa på, *v. a.* l. indhylle i Pelsværk. Pelsad, påpelsad, pelsklædt.
Pen, adj. tvungen, knipsk, undselig i Adfærd. drf. Penhet, *f.*
Pendel, -dlar, *m.* Penduł. Perpendikel. Pendelrörelse, -r, *f.* Pendulens Svingning. Pendelur, *s, pl. n.* Ur med Perpendikel.
Pengar se Penning.
Penna, -or, *f.* Pen. Göra upp en penna, formera en penna, skjære en Pen. Fatta i el. fatta pennan, gribe Pennen. Penndrag, *s. pl. n.* Pennestreg. Pennfjäder, -drar, *m.* Pennefjær. Pennfoder, *s. pl. n.* Pennehus, Penul. Pennknif, -var, *m.* Penneknib. Pennfäktare, *s. pl. m.* Pennefægter. Pennkrig, *s. pl. n.* Pennestrid.
Penning, -ar, *m.* (J. Penningr), Penge. Lägga ihop penningar, samle Penge, lægge op Penge. Penningebehof, *n.* Penningebrist, *m.* Pengemangel. Penningböter, *pl.* Pengemulkt. Penningebelöning, -ar, *f.* Pengeløn. Penningeförräd, *n.* Pengeforraad. Penninggirig, adj. pengegjerrig, pengegrisk, drf. Penninggirighet, *f.* Penninggnidare, *s. pl. m.* Pengepuger. Penninggräs, *n.* (Plante) Pengeurt D. Pengegræs, Ackerlouk N. *Thlaspi arvense.* Pen-

ninghandel, *m.* Pengehandel. Penninghjelp, *m.* Pengehjælp. Penninginkomst, -er, *m.* Pengeindtægt. Penningjude, -ar, *m.* Pengejøde, Pengeagrer. Penningkarl, -ar, *m.* Kapitalist. Penningkista, -or, *f.* Pengekiste. Penninglystnad, *m.* Pengegriskhed. Penninglön, -er, *f.* Pengelønning. Penninglös, *adj.* pengeløs. Penningpung, -ar, *m.* Pengepung. Penningpåse, -ar, *m.* Pengepose. Penningrörelse, *f.* Pengeomløb. Penningsak, -er, *m.* Pengesag. Penningskrin, *s. pl. m.* Pengekasse, Pengekiste. Penningsorg, -er, *f.* Pengesorg. Penningstock, -ar, *m.* Pengemaase. Penningtillgång, -ar, *m.* Pengemidler. Penningutgift, -er, *m.* Pengeudgift. Penningvinglare, *s. pl. m.* Pengeagrer. drf. Penningvingleri, *n.* Penningvärde, *n.* Pengeværdi. Penning-ödare, *s. pl. m.* Pengespilder, En som ødsler med Penge.

Pennknif, m. fl. s. Penna.

Pensel, -slar, *m.* Pensel. Penseldrag, *s. pl n.* Penselstrøg. Pension, -er, *m.* Pensjon. Pensionär, -er, *m.* Pensjonist.

Pensla, *v. a. 1.* pensle, drf. Penslande, *n.*

Pep, *impf.* af Pipa.

Pepla, -or, *f.* Humlespire.

Peppar, *m.* Peber. Peppardosa, -or, *f.* Peberbøsse. Pepparbuske, -ar, *m.* Pebertræ. Pepparkaka, -or, *f.* Peberkage, Honningkage. Pepparkorn, *s. pl. n.* Peberkorn. Pepparmynta, -or, *f.* Pebermynte. *Mentha piperita.* Pepparnöt, -ter, *m.* Pebernød. Pepparrot, *f.* Peberrod. *Cochlearia Armoracea.* Pepparstrut, -ar, *m.* Kræmmerhuus med Peber i. 2) (dagl. T.) Kræmmersvend, Svelkeprins. Pepparträd, *s. pl. n.* Pebertræ.

Pepperling, -ar, *m.* et Slags Bladsop. *Agaricus piperatus.*

Peppra, *v. a. 1.* pebre.

Pergament, *n.* Pergament. Pergaments-band, *s. pl. n.* Pergamentsbind. Pergamentmakare, *s. pl. m.* Pergamentmager. Pergamentskinn, *s. pl. n.* Pergamentskind.

Perla, -or, *f.* Perle. Må som perlan i gull, leve som Perlen i Guld. Perlband, *s. pl. n.* Perlebaand, Perlesnor. Perlfiske, *n.* Perlefiskeri. Perlformig, *adj.* perledannet. Perlfärg, *m.* Perlefarve. Perlfärgad, *adj.* perlefarvet. Perlgrå, *adj.* perlegraa. Perlgräs, *n.* et Slags Plante. *Gnaphalium margaritaceum.* Perlhöna, -höns, *f.* Perlehøne. Perlmor, Perlmo, *n.* Perlemor. Perlmussla, -or, *f.* Perlemusling. Perlsand, *m.* Perlesand. Perlslända, -or, *f.* (Insekt) Perle. Perlsmycke, -n, *n.* Perlesmykke. Perlstickare, *s. pl. m.* Perlestikker. Perlstickar-arbete, Perlestikkerarbeide. Perlstyl, *m.* Perleskrift.

Perm, -ar, *m.* Perm, Siden af en Bogs Bind.

Pers, -ar, *m.* Perle, Utstå en svår pers, være i en haard Klemme.

Persjern, *n.* Persejærn.

Persa, *v. a. 1.* glatte med Persejærn, drf. Persande, *n.* Persning, *f.*

Persedel, -dlar, *m.* Stykke, f. E. Uniforms-persedlar, Munderingsstykker.

Persika, -or, *f.* Fersken. Persiketräd, *s. pl. n.* Ferskentræ: *Amygdalus persica.* Persiko, *m.* = Pk.

Persilja, *f.* Persille, Petersille.

Person, -er, *m.* Person. Utan anseende till personen, uden Persons Anseelse. Känna någon till person, kjende En af Person o: af hans udvortes Skikkelse.

Peruk, -er, *m.* Paryk. Perukmakare, *s. pl. m.* Parykmager. Perukmös-

sa, -or, *f.* Kalot. Perukstock, -ar, *m.* Parykblok.

Pese, -ar, *m.* Somige (Blødorm): *Holothuria.*

Pest, *m.* = N. Pestaktig, Pestartad, *adj.* pestagtig, pestartet. Pestböld, -er, *m.* Pestbyld.

Pestilens, *m.* = N. Pestilensört, -er, *f.* og -rot, *f.* Pestilensurt.

Peta, -or, *f.* Tandstikker.

Peta, *v. a.* l. pilke. Peta tänderna, pille Tænderne.

Pick och Pack, = N. Pik og Pak.

Picka, -or, *f.* Pikhammer.

Picka, *v. a. & n.* l. pikke. Pickande, *n.* Pickning, -ar, *f.* Pikken.

Pickelhäring, -ar, *m.* (T. Pikkelhæring) Gjøgler, Harlekin, lystig Person i et Skuespil.

Pickhågad; *adj.* på el. att, meget begjerlig efter, forhippet paa.

Pjexor, s. Damaskor.

Piga, -or, *f.* Tjenestepige. Pigkammare, -rar, *m.* Pigekammer. Pigtjenst, *m.* Pigetjeneste.

Pigg, *adj.* munter, rask, livlig.

Pigg, -ar, *m.* Pig. Pigghvarf, -var, *m.* Pighvar. (En Fisk af Flyndreslægten). *Pleuronectes maximus.* Piggig, *adj.* pigget. Piggsvin, *s. pl. n.* Pindsvin.

Piggögd, *adj.* som har livlige, fyrige Øine.

Pik, -ar, *m.* Pik, Spyd. 2) Finte, Stikpille. Pika, *v. a.* l. stikke, give Finter. Pikande, *n.* Stikken.

Pikenerare, *s. pl. m.* Pikenér.

Pil, -ar, *m.* (J. Pila) Pil. Pilformig, *adj.* pildannet. Pilkoger, *s. pl. n.* Pilekogger. Pilskott, *s. pl. n.* Pileskud. Pilskytt, -ar, *m.* Pileskytte.

Pil, -ar, *f.* Pil, Piletræ: *Salix.* Pilhäck, -ar, *m.* Pilehæk. Pilskog, -ar, *m.* Pileskov.

Pilaster, -strar, *m.* (Fr. Pilastre) firekantet Pilar, el. Søile, der staar fast i Muren, saa at kun en fjerde eller femte Deel af den vises.

Piller, *s. pl. n.* Pill, -er, *n.* Pille. (lat. *Pilula.*) (medic.)

Pillra, *v. a.* l. fradse, framse, pilke, kare N. drf. Pillrande, *n.*

Pilt, -ar, *m.* (J. Piltr.) Dreng.

Piltråd, *s. pl. n.* Piletræ.

Pimpinella, -or, *f.* Pimpernell, -or, *f.* Pimpernelle. (Plante.)

Pimpla, *v. n.* l. pimpe, drikke lidt og ofte. Pimplande, *n.* Pimpen. Pimplare, *s. pl. m.* En som pimper.

Pimpsten, Pimssten, -ar, *m.* Pims, *m.* Pimpsteen.

Pimsa, *v. a.* l. slaa igjennem med Kulstøv; afrive med Pimpsteen, drf. Pimsning. *f.*

Pina, *v. a.* l. pine. Pinande, *n.* Pinelse.

Pina, -or, *f.* Pine. Pinbänk, ar, *m.* Pinebænk.

Pingla, -or, *f.* Bjælde.

Pingla, *v. n.* l. (dagl. T.) lyde, klinge, drf. Pinglande, *n.*

Pingst, *m.* Pinse. (Gr. πεντηκοστη) I Pingstas, forleden Pinse. Pingstafton, *m.* Pinseaften. Pingstdag, -ar, *m.* Pinsedag. Annan dag Pingst, anden Pinsedag. Pingsthelg, *m.* Pinsehelligdagene, Pinsehelg. N. Pingstvecka, *f.* Pinseuge. Pingstlilja, -or, *f.* Pintselilie. *Narcissus poeticus.*

Pink, -er, *m.* Slags Lasteskibe med flad Bund og høi og smal Agterdeel. Pink, Pinkfib.

Pink, *m.* Urin. Pinka, *v. n.* l. lade sit Vand, mige N. Pinkflöd, *n.* Pinksot, *m.* Urinflod. Pinkrus, *s. pl. n.* Perial, let og maadelig Rus, liden Pisk.

Pinmedel, *s. pl. n.* Pineredskab.

Pinna, *v. a.* l. pinde.

Pinne, -ar, *m.* Pind, Pig, Knag,

Nagle. Stegpinne, m. Stigetrin. Pinnsvin, s. pl. n. Pindsvin.
Pinnmo, -ar, m. lérblandet Sandjord.
Pinorum, s. pl. n. Pinested.
Pinsam, adj. pinlig, smertelig.
Pjoller, n. Fjanteri, Kjælenskab, Lallen, 2) Vaas, Taabelighed. Pjollra, v. a. l. 1) kjæle. 2) fjante, fjoge. drf. Pjollrare, s. pl. m. Pjollrig, adj.
Pjon, -er, m. Peon, Gigtrose.
Pip, -ar, m. Tud (paa en Kande, og deel.)
Pip, n. Piben.
Pipa, v. n. l. (piper, pep, pipit) pibe. Pipande, n. Piben. Pipare, s. pl. m. Piber.
Pipa, -or, f. Pibe. Pipborr, s. pl. n. Pibebor. Pipbruk, s pl. n. Pibefabrik. Pipformig, adj. pibedannet. Piphufvud, -en, n. Pibehoved. Pipkrage, -ar, m. Pibekrave, Krace lagt i tætte Pibelæg. Piplera, f. Pibelér. Piprensare, s. pl. m. Piberenser. Pipskaft, s. pl. n. Piberør. Pipstaf, m. Pipstäfver, pl. Pibestaver (til Vinfade). Pipverk, n. Pibeværk.
Pipig, adj. pibet, porøs, drf. Pipighet, f.
Pipp, m. Pip. (Hønsesygdom.)
Pipskägg, s. pl. n. Flipskjæg.
Pirken, m. s. Johannisört.
Pirrögd, s. Piggögd.
Pirum, vara pirum, have en Perial, være paa en Pisk.
Pissuli, -er, m. (Fr. Pis-en-lit). Løvetand: *Leontodon Taraxacum.*
Pisk, n. Pisk. Prygl, Juling. N.
Piska, v. a. l. piske; piska kläder, banke Klæder. Piskande, n. Piskning. f. Pisknîng. Piskare, s. pl. m. En som pisker.
Piska, -or, f. Pisk, Svøbe. Piskperuk, -er, m. Piskeparyk. Piskskaft, s. pl. n. Piskeskaft, Svøbeskaft. Piskslång, -ar, m. Piskslange, s. pl. n. Piskesnert, Svøbehug, Svøbeslag. Piskszmäll, -ar, m. Piskeknald, skrald, smæld. Piskszmärt, -ar, m. Piskesnert.
Piss, m. (lav Talebrug) Urin, Pie. Pissblåsa, -or, f. Pisseblære, Urinblære. Pissträngd, adj. pisfetrængt. Pissvrå, -ar, m. Pissställe, -n, n. Pisfekrog. Pissväska, -or, f. Pisserske, Pisfedalt (om Børn).
Pissa, v. n. a. l. pisse. Pissande, n. Pissning, f. Pisfen. Pissare, s. pl. m. Pisser.
Pistill, -er, f. Støvvej paa Blomster.
Pistol, -er, m. Pistol. Pistolhölster, s. pl. n. Pistolhylster. Pistolkula, -or, f, Pistolkugle. Pistolskott, s. pl. n. Pistolskud. Pistolsmed, -er, m. Bøssemager.
Pistolettguld, n. portugisisk Guld.
Pitschaft, -er, n. Pitscher, s. pl. n. (T. Pitschaft, Pitschier) Signet. Pitschaftring, -ar, m. Signetring. P.-stikkare, s. pl. m. Signetstikker.
Pjunk, n. Hylen, Klynken. 2) Blødagtighed, Forkjælethed.
Pjunka, v. n. l. klynke; putre om Kalkuner; være forkjælet, svag, stumperagtig. Pjunkande, n. s. Pjunk. Pjunkare, s. pl. m. en Forkjælet, Stymper, Skrælling. Pjunkig, adj. klynkende, blødagtig, forkjælet.
Pjäk, n. 1) d. s. f. Pjunk. 2) Fjanteri, Taabelighed, Dosmeragtighed. Pjäk, s. pl. n. d. s. f. s. Pjunkare. 2) Fjog, Dosmer, Fjante. Pjäka, v. n. l. d. s. f. Pjunka. 2) bære sig fjoget, taabeligt ad, fjoge. Pjäkig, adj. d, s. f. Pjunkig. 2) fjantet, fjoget, taabelig.
Pjäxor, pl. s. Damaskor.
Pladask, *inter.* Plask, Klask, f. E. Padask! der låg han! Han föll pladask, han faldt næsegrus.

Pladder, *n.* Pludder, Sludder, Snik-snak. **Pladderagtig**, adj. pludder-mundet, pluddervorn.

Pladdra, *v. n.* 1. pludre. **Pladdrande**, *n.* Pludren. **Pladdrare**, *s. pl, m.* Pluddermund, Sladdrer.

Plagg, *s. pl. n.* Klædningsstykke. Ett elakt plagg, et ondskabsfuldt Best.

Plagga, –or, *f.* s. Handplagga.

Plagga, *v. a.* 1. P. på, prygle, piske, banke.

Plan, –er, *m.* Plan. **Planmätning**, *f.* Fladers Maaling. **Planritning**, –ar, *f.* Grundtegning. **Planbräde**, –n, *n.* Maalebord.

Planera, *v a.* 1. planere. **Planerpräss**, –ar, *m.* Planérperse. **Planervatten**, *n.* Planérvand.

Plank, *s. pl. n.* Plankeværk.

Planka, –or, *f.* Planke, Bord N.

Planka af, *v. a.* 1. afplanke.

Planritning, s. Plan.

Planschett, –er, *m.* Blankjet i Fruentimmers Snerliv.

Planta, –or, *f.* Plante **Plantlada**, –or, *f.* Saltpetergrube. **Plantlakve**, –var, *m.* og **Plantsäng**, –ar, *f.* Plantebed, Havebed. **Plantlif**, *n.* Planteliv. **Plantskola**, –or, *f.* Plantesfole.

Plantéra, *v. a.* 1 (Fr. planter) plante. **Plantéring**, –ar, *f.* Plantning. **Planteringsställe**, –n, *n.* Plantested. **Plantérare**, *s. pl. m.* Plantör, –er, *m.* Planter, En som planter. **Plantérlada**, –or, *f.* Saltpetergrube. **Plantérpinne**, –ar, *m.* Plantepind, **Plantestikke**, **Plantestok**.

Plants, –er, *m.* langag'izt Stykke smeltet Metal.

Plaska, *v. n* 1. plaske. **Plaskande**, *n.* Plaskning, *f.* Plask, Plasken.

Plats, –er, *m.* Plads; med plats, med Ned og Neppe.

Platt, –ar, *m.* Stang Solv eller Guld. 2) Laag over Fænghul.

Platt, adj. plat, flad. **Platthet**, –er, *f.* Flathed, Flauhed.

Platta, *v. a.* 1. gjøre flad, trykke flad; drf. **Plattning**, *f.*

Plattfot, *m.* Platfod, Klumpfod.

Plattfotad, adj. pladfodet.

Platthet, s. Platt.

Plattnäsa, –or, *f.* Bratnæse. **Plattnäsig**, adj. fladnæset.

Plattra, *v. n.* 1. brage, knitre, knistre. **Plattra och skjuta**, skyde enkelte Skud; drf. **Plattrande**, *n.* **Plattrare**, *s. pl. n.*

Plejpapper, *n.* Trækpapir.

Pligg, –ar, *m.* liden Trænind, Plyg. **Pliggsyl**, –ar, *m.* Plygsyl. **Pligga**, *v. a.* 1. slaa Plyg i.

Pligt, –er, *m.* (T. Pflicht) Pligt. **Känsla af sin Pligt**, Pligtfølelse. **Pligtenlig**, adj. pligtmæssig. **Pligtig**, adj. forpligtet. **Pligtförgäten**, adj. pligtforglemmende, drf. **Pligtförgätenhet**, *f.*

Plikt, –ar, *m.* Halvdæk eller Forhøining i Forstavnen over det øvrige Skibsdæk, Plit. **Pliktankare**, *s. pl. n.* Plitanker. **Plikttåg**, *s. pl. n.* Plittoug.

Plikt, –er, *m.* Bøder, Mulkt. Slå någon på plikt, paalægge En Mulkt.

Plikta, *v. a. d n.* 1 bøde, mulkteres, lide Straf. **Pliktfälla**, *v. a.* 2. 1. dømme i Mulkt.

Plikta, *v. a.* 1. s. Pejla.

Plint, –er, *m.* Tavle eller flad Liste paa en Pillarfod, List paa en Mur.

Plira, *v. n.* 1. plire. **Pirande**, *n.* Pliren. **Plirögd**, adj. plirøjet.

Plister, *n* (Plante.) Tvetand: *Lamium.* Sugplister: *Lamium galeobdolon.*

Plit, –ar, *m.* stor Forsvarskaarde, Rapir, Dyrendal.

Plita, –or, *f.* Blegne.

Plitas, *v. d.* 1. slaas med Sværd, slaas, trættes, skjændes.

Plock, *n.* Pluk, Smaating, Smaasager, Plukkeri. **Plockfink**, *m.* Plukkemad, Sammensurium. **Plockmat**, *m.* Plukkemad. **Plockost**, *m.* Knaost, Pultost. **Plockskulder**, *pl.* Plukgjeld, Smaagjeld, Klatgjeld. **Plockstek**, *f*, Plukkesteg. **Plocktals**, **Plockvis**, adj. plukvis. **Plockverk**, *n.* Plukkeri. **Plocka**, *v. a.* l. plukke, pille. **Plockare**, *s. pl. m.* En som plukker, pilker. **Plockning**, -ar, *f.* Plukning.

Plog, -ar, *m.* (J. Plogr). Plov D. Plog N. **Plogbar**, adj. plogfør. **Plogben**, *s. pl. n.* Næsbenet. **Plogbill**, -ar, *m.* Plogskjær. **Plogfjöl**, -ar, *m.* Muldfjæl, Plogbræt. **Plogfåra**, -or, *f.* Plogfure. **Ploghyfvel**, -flar, *m.* Ploghovl. **Ploghäst**, -ar, *m.* Plogheste. **Plogjern**, *s. pl. n.* Plogjærn. **Plogland**, *s. pl. n.* Pløieland. **Plogoxe**, -ar, *m.* Plogore. **Plogrist**, -ar, *m.* Plogskjær. **Plogspade**, -ar, *m.* Plogskjæp, Plogvisk. **Plogstjert**, -ar, *m.* Plogstjert.

Ploga, *v. a.* l. jævne med Snerlog.

Plommon, *s*, *pl. n.* Blomme. **Plommonträd**, *s. pl. n.* Blommetræ: *Prunus domestica.* **Plommonträdgård.** -ar, *m.* Blommehave.

Plotter, *n.* Plukkeri, Bagateller, Kladderi, Sletskrift, Kragetæer, ildelig Beklakken. **Plotterpapper**, *n.* unyttigt Papir, Kladpapir. **Plotterpenningar**, *pl.* Penge, som klatres bort. **Plottervis**, *adj*, flatteviis. **Plotterskuld**, *f.* Klattergjæld, Smaagjæld.

Plottra, *v. n.* l. skrive slet; p. bort, klatre bort, udgive til Unytte, drf. **Plottrande**, *n.* **Plottrare**, *s. pl. m.*

Plugg, -ar, *m.* Prop, Plug, Top. **Plugga**, *v. a.* l. p. igen, tilproppe; plugga något i hufvudet, pugge noget i sig

Plump, -ar, *m.* Blækklak. **Plumpa**, *v. n.* l. klakke. P. ned ett papper, klakke et Papir over med Blæk.

Plump, *adj.* plump. **Plumphet**, -er, *f.* Plumphed.

Plumphuggare, *s. pl. m.* Plumphugger, grov ubehovlet Person.

Plumpig, *adj.* beklakket.

Plunderskruf, -var, *m.* Bosseskradser.

Plundra, *v. a.* plyndre. 2) tage Ladningen ud af et Gevær. **Plundrare**, *s. pl. m.* Plyndrer. **Plundring**, -ar, *f.* Plyndring.

Plussig, *adj.* pludset, opblæst af Fedt.

Plys, *n.* (et Slags Tøi) Plys.

Pläga, -or, *f.* (J. Pläga) Plage.

Pläga, *v. a.* l. plage. **Plägande**, *n.* Plagen. **Plägare**, *s. pl. m.* Plager.

Plägnäste, -n, *n.* Plageested.

Plägoande, -ar, *m.* Plageaand.

Plägoris, *s. pl. n.* Plageaand, fig: Svøbe.

Plägorum, *s. pl. n.* Plageested.

Plägsam, *adj.* plagende, pinlig, smertefuld.

Plån, *n.* Pergament i Tegnebøger. **Plånbok**, -böcker, *f.* Tegnebog.

Plåna, *v. n.* l. (om ulimet Papir) slaa igjennem. **Plåna ut**, *v. a.* l. udslette. **Plånpapper**, *n.* Trækpapir.

Plåster, *s*, *pl. n.* Plaster. **Plåsterduk**, *m.* Plasterdug. **Plåsterlapp**, -ar, *m.* Plasterlap. **Plåsterlåda**, -or, *f.* Plasterdaase. **Plåsterspade**, -ar, *m.* Plasterstryger (Redskab).

Plåstra, *v. a.* l. belægge med Plaster, plastre. gå och plåstra, kvakselve. **Plåstrande**, *n* drf. **Plåstring**, *f.*

Plåt, -ar, *m.* Plade, 2) 16 Skilling svensk. **Plåthammare**, -mrar, *m.* Pladehammer. **Plåtslagare**, *s. pl. m.* Plattenslager. **Plåtsedel**, -dlar, *m.* s. Plåt, 2) 16 Skilling Papirpenge.

Pläga, *v. a.* l. pleie, forsyne med Mad og Drikke; øve, holde. **Pläga vänskap**, holde Venskab. **Väl plägad.**

vel forsynet, pertaliseret, drf. Plägning, -ar, *f.*

Pläga, *v. n.* l. pleje, være vant til.

Plägsed, -er, *m.* Sædvane, Skik og Brug.

Plär, istedf. Plägar, plejer.

Plätt, -ar, *m.* en jævn Plade, 2) en kaldet Plet over Øjen, Maane.

Plöja, *v. a.* l. pløje. Plöjare, *s. pl. m.* En som pløjer, drf. Plöjning, -ar, *f.*

Plös, -ar, *m.* pyntelig Udsyning paa Sko, o. desl.

Plösmunt, *adj.* som har tykke Læber.

Plötslig, *adj.* Plötsligen, *adv.* (H. plotselyk) pludselig.

Pock, *n.* Pukken, Trodsen, 2) Puk, (Kortspil). Pockbräde, -n, *m.* Pukbræt. Pocka, *v. n.* l. pukke, trodse. Pocka sig til, pukke sig noget til. Pockande, *n.* Pukken.

Pockenholts, *n*, Frantsostræ, Pokkenholt: *Guajacum officinale.*

Pocker, *m.* Pokker, Fanden.

Podager, *m.* Podagra.

Poetaster, *m.* usøel Digter, Rimsmed.

Poetissa, -or, *f.* Digterinde.

Pojke, -ar, *m.* Dreng, Pog D. Pojkaktig, *adj.* drengeagtig. Pojkaktighet, -er, *f.* Drengagtighed, Drengestreg. Pojkflicka, -or, *f.* Gutejænte M. vilter Pige. Pojkstreck, *s. pl.* n. Drengestreg. Pojkvasker, *m.* vøsle Gut M. liden Dreng.

Pol, -er, *n.* Pol. Polhöjd, *m.* Polhøide. Polört, -er, *f.* lapländsk Fjeldpryd: *Diapensia Lapponica.*

Polack, -ar, *m.* Polackare, *s. pl. m.* Polak.

Poleja, -or, *f.* (Plante), Polej: *Mentha Pulegium.*

Polera, *v. a.* l. polere. Polerare, *s. pl. m.* Polerer. Polerborste, -ar, *m.* Polerbørste. Polerhammare, -mrar, *m.* Polerhammer. Polerkula, -or, *f.* Polérkugle. Polerskifva, -or, *f.* Polérskive. Polerstäd, *s. pl. n.* Polérstok. Polerverktyg, *s. pl. n.* Polértøj.

Polis, -er, *m.* Politi, 2) Polise. Polisbetjent, er, *m.* Politibetjent. Polis-förordning, -ar, *f.* Politianordning. Poliskammare, -mrar, *m.* Politikammer. Polismästare, *s. pl. m.* Politimester.

Polisonger, *pl.* Bakkenbarter.

Politi, *n.* Politi. Politi-Borgmästare, *s. pl. m.* Borgermester, der tillige er Politimester.

Polyp, -er, *m.* Polyp. Polypartad, Polypaktig, *adj.* polypagtig. Polypkupa, -or, *f.* Saltvandspolyps Dunk.

Pomerans, -er, *m.* Pomerans. P. blomma, -or, *f.* Pomeransblomst. Pomeransfärgad, adj. pomeransfarvet. P- träd, *s. pl. n.* Pomeranstræ. Pomeransvatten, *n.* Pomeransvand.

Pomerink, -er, *m.* Pomrare, *s. pl. m.* Pomeraner.

Pompa, -or, *f.* en Art Græskar med takkede Blade.

Por, -er, *m.* Svedehul, Pore, fiin Aabning paa et Legeme.

Porla, *v. n.* l. sprudle, bruse, risle, vælde frem; (om Brystet) ralle (om Maven) rumle, knurre, drf. Porlande, *n.*

Pors, *m.* Porst, en Mosurt: *Myrica gale.*

Port, -ar, *m.* = N. Portbom, -mar, *m.* Portslaa, Portstang. Portgafvel, flar, *m.* Portfløj. Portgång, -ar, *m.* Portgang. Porthammare, -mrar, *m.* Portklapp, -ar, *m.* Porthammer. Portkammare, -mrar, *m.* Portkammer. Portklocka, -or, *f.* Portklokke. Portlider, *s. pl. n.* Portrum, bedækket Indkjørsel. Portnär, -er, *m.* Portner. Portpenningar, *pl.* Portpenge. Portstängning, Portläsning, *f.* Portlukning. Portskrifvare, *s.*

pl. m. Portskriver. Portvakt, -er, *m.* Portvagt. Portvaktare, *s. pl. m.* Portvogter, Portner. Portvakterska, -or, *f.* Portnerkone, Portnerske. Portäder, *f.* Portaare. Portöppning, *f.* Portaabning.

Portkammare, *m.* fl. s. Port.

Portlak, Portlake, *m.* (Havevurt) Portulak: *Portulaca oleracea.*

Porträtt, *s. pl. n.* Portræt. Porträttmålare, *s. pl. m.* Portrætmaler. Porträttmålning, *f.* Portrætmaling. drf. Porträttera, *v. a. & n.* l.

Portschäs, -er, *m.* lukket Bæreſtol, Portſjæſe. Portschäsbärare, *s. pl. m.* Portør, Portſjæſebrager.

Portugisare, *s. pl. m.* Portugiſer.

Posse, -ar, *m.* (dagl. T.) Poſe.

Possementmakare, *s. pl. m.* (forældet) Poſementmager.

Possessionat, -er, *m.* Proprietær.

Posslin, *n.* Porſelin. Posslins-bruk, *s. pl. n.* Porſelinfabrik.

Post, -er, *m.* Poſt, 2) en Sum Penge; et viſt beſtemt Antal eller Maſſe. Postbok, *f.* Poſtbog. Postbref, *s. pl. n.* Poſtbrev. Posthåt, -ar, *m.* Poſtjagt. Postcarta, -or, *f.* Poſtkart, Fortegnelſe over ankomne Breve. Postförare, *s. pl. m.* Poſtfører. Postgosse, -ar, *m.* Poſtdreng. Postgång, *m.* Poſtgang. Postgård, -ar, *m.* Poſtgaard, Poſthold. Postjakt, -er, *m.* Poſtjagt. Postinspektor, -er, *m.* Poſtinſpektør. Postkarl, -ar, *m.* Skildvagt. Postmästare, *s. pl. m.* Poſtmeſter. Postpapper, *n.* Poſtpapir. Postpenningar, *pl.* Poſtpenge. Postridare, *s. pl. m.* Poſtrider. Postskepp, *s. pl. n.* Poſtſkib. Postskrifvare, *s. pl. m.* Poſtſkriver. Posttidning, -ar, *f.* Poſttidende. Postvagn, -ar, *m.* Poſtvogn. Postverk, *n.* Poſtvæſen. Postväg, -ar, *m.* Poſtvei. Postväska, -or, *f.* Poſtſæk, 2) (dagl. T.) Sladdrer.

Posta, *v. n.* l. ſtaa paa Poſt. 2) (dagl. T.) løbe med Sladder, drf. Postande, *n.*

Postiljon, -er, *m.* Poſtkarl, Poſtkuſk, Poſtrytter.

Postilla, -or, *f.* Poſtil. Postillryttare, *s. pl. m.* Poſtillant, Poſtilrytter.

Postkarl, *m.* fl. s. Post.

Postlin, s. Posslin.

Potatos, Potatis, *m.* Potet N. Kartofler D. Potatisland, *s. pl. n.* Kartoffelland, Potetager.

Pott, -er, *m.* hel Indſats i Kortſpil.

Potta, -or, *f.* Potte. Pottmakare, *s. pl. m.* Pottemager.

Pottaska, *f.* Potaſke.

Pottkes, *m.* (T. Pottkäſe) Sammeloſt, Potkjæs.

Pottra, Pottrande, s. Porla, Porlande.

Prack, *n.* Prakken, Prakkeri. P. bort, klattre bort.

Pracka, *v. n.* l. prakke. Prackare, *s. pl. m.* (J. Prackari) Prakker. Prackande, *n.* Prakken, Prakkeri. Prackayl, -ar, *m.* Prakker.

Pracka, -or, *f.* et Slags Søfugl: *Mergus Serrator.* Siiland, Siiſkand.

Prakt, *m.* Pragt. Praktfull, adj. pragtfuld, *m.* fl. Sammenſætn.

Praktik, *m.* Praxis.

Praja, s. Preja. (Soterm).

Pras, -er, *m.* = N. en Ædelſteen.

Prassel, *n.* ſ. Prasslande.

Prassla, *v. n.* l. brage, knage, knittre, kniſtre, ſprætte, drf. Praslande, *n.*

Prat, *m.* Prat, Snak, Skvalder, Sladder, Væv.

Prata, *v. n.* l. prate, ſnakke, ſludre. Pratare, *s. pl. m.* Sladdrer, Brøvler. Pratmakare, *s. pl. m.* Pratmakerska, -or, *f.* Skvaldrer, Sladdrer, Sladdermund, Sladderhank, Skravler N. Pratsam; adj. ſnakſom. Prat-

samhet, *f.* Snakſomhed. Pratsjuk, adj. ſnakkeſyg. Pratsjuka, *f.* Snakkeſyge.

Precis, adj. & adv. akkurat.

Predika, *v. a.* & *n.* l. prædike, præke. Predikande, *n.* Prædiken, Præk. Predikan, *f.* Prædiken, Præken. Predikant, -er, *m.* Prædikant. Predikare, *s. pl. m.* Prædiker. Salomos Predikare, eller Predikare boken, Prædikerens Bog: *Ecclesiastes*. Predikaremunk, -ar, *m.* Prædikebroder, Dominikanermunk. Predikning, -ar, *f.* Prædiken. Predikobok, *f.* Prækenbog, Poſtil. Predikogåfva, -or, *f.* Prækegave, gejſtlig Talegave. Predikoembete, *n.* Prækeembede. Predikstol, -ar, *m.* Prækeſtol.

Preja, *v. a.* l. udpreſſe, plage, pine, udſuge, optrække, ſnyde. 2) praje, (til Spes). Prejare, *s. pl. m.* En ſom udpreſſer, piner, udſuger. Optrækker, Snyder, drf. Prejeri, *n.* ning, *f.*

Presentértallrik, -ar, *m.* Preſentértallerk.

Pressa, *v. a.* l. preſſe; drf. Pressare, *s. pl. m.* Presning, -ar, *f.*

Press, -ar, *m.* Preſſe. Pressbom, -mar, *m.* Preſſebom, Preſſebjelke. Pressfrihet, *f.* Preſſefrihed. Pressjern, *s. pl. n.* Preſſejærn. Presskärra, -or, *f.* Karre paa en Bogtrykkerpreſſe. Press-svängel, -glar, *m.* Pressvef, -var, *m.* Preſſebengel, Svejv N. Pressträd, *s. pl. n.* Preſſebjelke, Preſſebom.

Prest, -er, *m.* Præſt. Prest-attest, -er, *m.* Prestbevis, *s. pl. n.* Præſteatteſt. Prestbol, *n.* Præſtebolig. Prestadöme, -n, *n.* (bibl.) Præſtedomme. Prestgård, -ar, *m.* Præſtegaard. Prestgäll, *s. pl. n.* Kirkeſogn, Præſtegjæld N. Presthus, *s. pl. n.* Præſtehuus. Prestkappa, -or, *f.* den lange ſlæbende Kappe, de ſvenſke Præſter bære paa Ryggen. Prestklädd, adj. præſteklædt. Prestkläder, *pl.* Præſteklæder. Prestkrage, -ar, *m.* Præſtekrave. 2) (Plante) Oreøje D. Præſtekrage, Præſtekrall N.: *Chrysanthemum*, *Leucanthemum*. Prestlägenhet, -er, *f.* Præſtekald. Prestmössa, *f.* (Fortifikat.) et Slags Udenværk. Prestmöte, -n, *n.* Præſtemode. Prestman, -män, *m.* Præſt. Presträttighet, -er, *f.* Præſterettighed. Prestskrud, -ar, *m.* Præſteornat. Prestestånd, *m.* Præſteſtand. Prestsyssla, -or, *f.* Præſteembede. Presttionde, *m.* Præſtetiende. Prestval, *s. pl. n.* Præſtevalg. Prestviga, *v. a. d.* l. indvie til Præſt, ordinere. Prestvigning, -ar, *f.* Præſtevielſe, Ordinaſjon. Prestvägen, f. E. beſluta att gå prestvägen, beſlutte at blive Præſt. Prestvälde, *n.* Præſtevælde. Prestämbete, -n, *n.* Præſtembede. Prestämne, -n, *n.* en ung Mand, ſom har Anlæg til at blive en god Præſt. Öfverstepresť, -er, *m.* Hyperſtepræſt.

Prestaf, -ver, *m.* Præſtav, Marſkalkſtav.

Prestafvera, *v. n.* l. gaa med Præſtav, ell. Marſkalkſtav i et Ligfølge.

Presterlig, adj. præſteliq.

Presterskap, *n.* Kleresi, Geiſtlighed, Præſteſkab.

Prestinna, -or, *f.* Præſtinde.

Preusare, *s. pl. m.* Preuſſer. En fra Preuſſen.

Privet, ſ. Privét.

Prick, -ar, *m.* Prik. 2) Toddel. Til punkt och pricka, paa en Prik, til Punkt og Prikke.

Pricka, *v. a.* l. prikke, ſætte Mærke; drf. Prickning, *f.*

Prickig, adj. punktört, ſpraglet, ſprætet, drf. Prickighet, *f.*

Prim, *n.* ſ. Primande.

Prima, *v. n.* l. prime, ſmække over ſig, vaaſe; drf. Primande, *n.* Vaas, Primen.

Primsigna, *v. a.* 1. primsigne, drf. **Primsigning**, *f.*
Primstaf, -var, *m.* Primstav.
Primvisare, *s. pl. m.* (forældet) Minutviser.
Prins, -ar, *m.* = N. **Prinsessa**, -or, *f.* = N.
Prior, -er, *m.* Prior. **Priorinna**, -or, *f.* Priorinde.
Pris, *s. pl. n.* Pris, Værdi. 2) Pris, Ros, Berømmelse. 3) Pris, Præmie.
Pris, *m.* Pris, (det som er givet i Alles Vold), f. E. Gifva sig till pris åt faran, give sig til Pris for Faren.
Pris, -er, *m.* Prise (erobret Skib).
Pris, -ar, *m.* Pris. f. E. en pris Snus, en Pris Tobak.
Prisa, *v. a.* 1. prise, rose.
Prisfråga, -or, *f.* Prisspørgsmaal.
Prissätta, *v. a.* 2. *s.* fastsætte, bestemme Prisen, sætte Pris paa, drf. **Prissättning**, *f.*
Prisvärd, *adj.* priselig, prisværdig, berømmelig.
Prisämne, -n, *n.* Prisopgave.
Privet, *s. pl. n.* Vandhus, drf. **Privetrensare**, *s. pl. m.*
Proba, *f.* Studenterarrest, Carcer.
Probera, *v. a.* 1. probere, prøve. **Proberare**, *s. pl. m.* Proberer, drf. **Proberande**, *n.* Probering, *f.*
Proberdigel, -glar, *m.* Proberdigel.
Proberkonst, *m.* Proberkunst.
Probermått, *s. pl. n.* Prøvemaal.
Probernål, -ar, *m.* Probernaal. **Proberugn**, -ar, *m.* Probérovn.
Proberur, *s. pl. n.* Prober-Ur.
Probervigt, -er, *m.* Probervåg, -ar, *m.* Probévægt.
Probst, *m.* fl. *s.* Prost.
Procent, *s. pl. n.* Procent. **Procenta**, *v. n.* 1. tage Procent, aagre. **Procentare**, *s. pl. n.* Aagrer, Aagerkarl.
Procenteri, *n.* Aagrer.
Process, -er, *m.* Proces. **Processa**, *v. n.* 1. føre Proces. **Processmakare**, *s. pl. m.* Trættekjær, Tingstud.
Prof, *s. pl. m.* Prøve. **Profva**, *v. a.* 1. probere. **Profvande**, *n.* Profning, *f.* Probering. **Profvare**, *s. pl. m.* Proberer. **Profark**, *s. pl. n.* Probblad, *s. pl. n.* Prøveark, Prøveblad. **Profhaltig**, *adj.* prøveholdig, drf. **Profhaltighet**, *f.* **Proflapp**, -ar, *m.* Prøvelap. **Profmått**, *s. pl n.* Prøvemaal. **Profmäta**, *v. a.* & 2. vise, drf. **Profmätning**, *f.* **Profpredikan**, *f.* **Profpredikning**, -ar, *f.* Prøveprædiken. **Profpredikant**, -er, *m.* Prøveprædikant. **Profskjuta**, *v. a.* 3. (-skjuter,- sköt,- skjutit) prøve Kanoner og andre Skydevaaben. **Profskjutning**, -ar, *f.* Prøveskydning. **Profskott**, *s. pl. n.* Prøveskud. **Profsten**, -ar, *m.* Prøvesten. **Profstycke**, -n, *n.* Prøvestykke. **Proftryck**, *n.* Prøvetryk. **Profvigt**, -er, *m.* Prøvevægt. **Profväga**, *v. a.* 1. maale med Prøvevægt. **Profår**, *s. pl. n.* Prøveaar.
Professorska, -or, *f.* Professorinde.
Profet, -er, *m.* Profet. **Profetissa**, -or, *f.* Profetinde.
Propp, -ar, *m.* Prop. **Proppa**, *v. a.* 1. igen, till, tilproppe, drf. **Proppning**, -ar, *f.*
Proselyt, -er, *m.* Proselyt. **Proselytmakare**, *s. pl. m.* En som gjør Proselyter.
Prost, -ar, *m.* Provst. **Prostinna**, -or, *f.* Provstinde. **Prostgård**, -ar, *m.* Provstegaard. **Prostmage**, -ar, *m.* Provstemave. **Prosteri**, -er, *n.* Provsti.
Proviant, *n.* Proviant. **Proviantförråd**, *n.* Proviantforraad. **Proviantmästare**, *s. pl. m.* Proviantmester. **Proviantskepp**, *s. pl. n.* Proviantskib. **Proviantskrifvare**, *s. pl. m.* Proviantskriver. **Proviantvagn**, -ar, *m.* Proviantvogn.

Provinsros, -or, *f.* Provinsrose (et Slags Haveroſe).
Prunka, *v. n.* 1. prunke. **Prunkande**, *n.* Prunken.
Prusta, *v. n.* 1. pruſte. **Prustning**, *f.* Pruſten.
Prustrot, *f.* Ryſerod.
Prut, *n.* Prutten, Tingen. **Pruta**, *v. n.* 1. prutte, tinge nøje. **Prutande**, *n.* Prutning, *f.* Prutten. **Prutare**, *s. pl. m.* En ſom prutter. **Prutsam**, *adj.* ſom gjerne pruter, Gnier. **Prutpenningar**, *pl.* utilladelig Fordel af Salg.
Prutgäs, -gäss, *f.* Radgaas: *Anas Bernicla.*
Prutmån, *n.* Rabat, Prutningsmon N.
Prutt, -ar, *m.* Fjert. **Prutta**, *v. n.* 1. fjerte, pruppe; drf. **Pruttning**, *f.*
Pryda, *v. a.* 2. *1.* pryde, ſire, ſmykke, forſkjønne. **Prydande**, *n.* Prydning, *f.* Pryden, Siren.
Prydlig, *adj.* prydligen, *adv.* ſirlig. **Prydlighet**, *f.* Sirlighed. **Prydnad**, -er, *f.* Sir, Pryd, Prydelſe.
Prygel, *m.* Prygl. **Prygla**, *v. a.* 1. prygle. **Prygling**, -ar, *f.* Pryglen.
Pryl, -ar, *m.* Prén.
Präl, *n*, Pral, Praten, Praleri. **Präla**, *v. n.* 1. prale.
Präm, -ar, *m.* Pram.
Prång, *s. pl. n.* Tvangſtald, Skoſtald. 2) Lønvraa, trang, mørk Gang, Smug.
Prångla, *v. n.* 1. prange, drive Handel. **Prånglande**, *n.* **Prångleri**, *n.* Prangen, Prangeri. **Prånglare**, *s. pl. m.* Pranger.
Prägel, -glar, *m.* Stæmpel, Præg. **Prägla**, *v. a.* 1. præge. **Präglande**, *n.* **Prägling**, *f.* Prægning.
Präja, m. fl. ſ. Preja.
Präktig, *adj.* prægtig. **Präktighet**, *f.* Prægtighed.
Pröfva, *v. a.* 1. prøve. **Pröfning**, -ar, *f.* Prøve. **Pröfvotid**, *m.* **Pröfvetid**, *m.* Prøvetid.
Psalm, -er, *m.* Salme. **Psalmbok**, -böcker, *f.* Salmebog. **Psalmton**, -er, *m.* Salmetone. **Psaltare**, *s. pl. m.* Salter, Salmebog.
Publik, *m.* Publikum.
Publikan, -er, Tolder (i det Ny Teſtament).
Puckel, -klar, *m.* Pukkel. **Puckelryggig**, *adj.* pukkelrygget. **Pucklig**, *adj.* pukket.
Pudding, *m.* Pudding. **Puddingsten**, *m.* Puddingſtén.
Puder, *n.* (Fr. Poudre), Pudder. **Puderask**, -ar, *m.* Pudderæske. **Puderhjelte**, -ar, *m.* Spradebaſſe. **Puderkappa**, -or, *f.* Puderskjorta, -or, *f.* Pudderſkjorte. **Puderpung**, -ar, *f.* Pudderpoſe. **Puderpust**, -ar, *m.* Pudderpuſter. **Puderqvast**, -ar, *m.* Pudervippa, -or, *f.* Pudderkaſt, Pudderduſk. **Pudersocker**, *n.* Pudderſukker.
Pudra, *v. a.* 1. puddre. **Pudrig**, *adj.* puddret.
Puff, -ar, *m.* Puf. **Puffa**, *v. a.* 1. puffe, drf. **Puffning**, ar, *f.*
Puka, -or, *f.* Pauke. **Puka**, *v. n.* 1. pauke, ſlaa paa Pauker. **Pukare**, *s. pl. m.* Pukslagare, *s. pl. m.* Paukſlager. **Pukpinne**, -ar, *n.* Paukſtikke. **Pukskinn**, *s. pl. n.* Paukſkind.
Puke, *m.* (Plante), Kragefod: *Ononis.*
Pukhvete, *n.* Kohvede: *Melampyrum arvense.*
Pulla, -or, *f.* (dagl. T.) Høne, Putte, (af 'pull! pull! tippe! tippe! hvormed kaldes paa Høns).
Pulpet, -er, *m.* Pult.
Puls, -ar, Plumreſtang, Pulsſtage.
Puls, -ar, *m.* Puls. Känna på pulsen, føle paa Pulſen. **Pulsåder**, -dror, *f.* Pulsaare.
Pulsa, *v. n.* 1. bruge Puls og Pulsnøt til Aalefiſkeri, pulſe, drf. **Pulsare**, *s. pl. m.* Pulsning, -ar, *f.*

Pultron, -er, *m.* Kryster. Pultroneri, *n.* Fejghed, Banghed.

Pulver, *s. pl. n.* = N. Pulverhexa, -or, *f.* Pulverheks, (Sfjældsord).

Pump, -ar, *m.* Pumpe. Pumpborr, *s. pl. n.* Pumpebor. Pumphjerta, -n, *n.* Pumpehjerte. Pumpkna, -n, *n.* Pumpeknæ. Pumpmakare, *s. pl. m.* Pumpesætter. Pumprensare, *s. pl. m.* En som renser Pumper. 2) Instrument til at rense Pumpetræer. Pumpränna, -or, *f.* Pumperende. Pumprör, *s. pl. n.* Pumperør. Pumpsko, -r, *f.* Pumpesko. Pumpskrapa, -or, *f.* Instrument til at rense Pumpetræer. Pumpsnut, -ar, *m.* et Slags Insekt: *Bombylius.* Pumpsot, *s. pl. n.* Pumpesod. Pumpstock, -ar, *m.* Pumpestok. Pumpstång, *f.* Pumpestang. Pumpstöfvel, -flar, *m.* Pumpestøvle. Pumpsvängel, -glar, *m.* Pumpestang. Pumpverk, *n.* Pumpeværk. Pumpvipp, -ar, *m.* Pumpestang. Pumpvrick, -ar, *m.* d. s. s. Pumpkna.

Pumpa, *v. a.* l. pumpe. Pumpande, *n.* Pumpning, *f.* Pumpning. Pumpare, *s. pl. m.* En som pumper.

Pumpa, -or, *f.* Græskar, Vandmelon. 2) Karaffel.

Pund, *s. pl. n.* Pund. Pundhufvud, -en, *n.* Dumhoved. Pundtals, *adv.* pundevis.

Pung, -ar, *m.* Pung. Pungar, *pl. Scrotum.* Pungkräfta, -or, *f.* Taskekrabbe. Pungmakare, *s. pl. m.* Pungmakerska, -or, *f.* En som gjør Punge el. Tasker. Pungperuk, -er, *m.* Pungeparyk. Pungren, *adj.* med tom Pung; f. E. göra en pungren, Pungrätta, -or, *f.* Pungdør. Pungslä, *v. a.* l. optrække, snyde.

Punga, -ut, *v. a.* l. punge ud.

Punkt, -er, *m.* Punkt. Punktera, *v. a.* l. punktere, drf. Punkterare, *s. pl. m.* Punkterer.

Puns, -ar, *m.* lille Pose med Krydser til at aftegne Noget efter et prikket Mønster (Punsmönster).

Punsa, *v. a.* l. slaa igjennem med Krydser, drf. Punsning, *f.*

Punsch, *m.* Punsh, Puns N. Punschbål, -ar, *m.* (E. Punchbowl) Punsbolle. Puncha, *v. n.* l. drikke Puns.

Punsel, -slar, *m.* et Slags Gravstikke som Guldsmede bruge.

Pupill, -ar, *m.* & *f.* Myndling. 2) *m.* Øjestén.

Puppa, -or, *f.* Puppe. Puppor, *pl.* (Plante) Nellikkerod: *Geum.* Färpuppor; *Geum rivale.* Mönjepuppor: *Geum Hybridum.*

Purgera, *v. a.* & *n. f.* purgere. Purgermedel, *s. pl. n.* Purgérmiddel.

Purio, *m.* Purlolök, *m.* Purre: *Allium Porrum.*

Purpra, *v. a.* l. purpurfarve.

Purpur, *m.* Purpur. Purpurfärg, *n.* Purpurfarve. Purpurfärgad, *adj.* purpurfarvet. Purpursnäcka, -or, *f.* Purpursnegl, Purpursnekke. Purpurera, *v. a.* l. purpurfarve.

Purra, *v. a.* l. purre. 2) narre, jukse, føre bag Lyset.

Purrig, *adj.* knurvorn, knurren, vranten, prippen. 2) krøllet, kruset, laaden.

Puss, -ar, *m.* Vandpyt, Dyndpyt, Pyt, Puc. 2) (dagl. T.) Kys.

Pussa, *v. a.* l. hidse, pudse! (Hunde paa En. 2) (dagl. T.) kysse.

Pusserlig, *adj.* pudserlig.

Pussig, *adj.* fuld af Vand- el. Dyndpytter. 2) plussen, opblæst, drf. Pussighet, *f.*

Pussla, f. Pyssla.

Pusslustig, *adj.* pudserlig, pudsig, lejerlig, lystig, spøgefuld. Pusslustighet, -er, *f.* Pudserlighed, Pudsighed, lystig, spøgefuld Streg.

Puta, -or, *f.* Sadelpude.

Putifnasker, m. (dagl. T.) lidet Menneske, Pusling.
Puts, s. pl. n. Puds, Streg. Putsmakare, s. pl. m. Pudsmager, drf. Putsmakeri, -er, n.
Putsa, v. a. 1. pudse. Putsare, s. pl. m., drf. Putsning, f.
Putsknif, -var, m. Pudseknив.
Putting, -ar, m. (i Søfprog) Putting. Puttingsvant, Puttingvant.
Puttra, v. n. 1. knurre, skjænde, være vranten, drf. Puttrande, n.
Putål, -ar, m. et Slags Fisk: *Myxine glutinosa.*
Pyndare, s. pl. m. Bismer.
Pynta, v. a. 1. p. till, pynte. Illa tillpynta, mishandle, rakke til. Pynta, v. n. gjøre sin Tarv. Pynta under sig, begjøre sig.
Pysa, m. fl. f. Pösa.
Pyssel, n. Puslen.
Pyssla, v. n. 1. pusle med allehaande smaat Arbeide, pusle, stulle. Pysslande, n. Puslen.
Pyssling, -ar, m. Pusling. 2) (Plante) Svinemje: *Hyoseris minima.*
Pyts, -ar, m. Pos, Skibsspand.
På *præp.* paa.
Påbjuda, v. a. 3. (-bjuder, -bjöd, -bjudit), paabyde.
Påbrå, v. n. Påbråa, v. d. slægte paa.
Påbud, s. pl. n. Paabud.
Påbyggnad, -er, m. Paabygning.
Påbörda, v. a. 1. paabyrde. Påbördande, n. Paabyrdelse.
Pådikta, v. a. 1. paadigte. Pådiktande, n. Paadigtning.
Pådrift, m. Paadriven. Pådrifva, v. a. 3. (-drifver, -dref, -drifvit) paadrive. Pådrifvande, n. Paadriven. Pådrifvare, s. pl. m. En som driver paa.
Påfinna, v. a. 3. (-finner, -fann, -funnit), paafinde, finde paa.
Påfluglen, adj. d. f. f. Framfusig.
Påfordra, v. a. 1. paafordre, kræve. Påfordran, f. Paafordring.
Påfund, s. pl. n. Paafund.
Påfve, -ar, m. Pave. 2) Privet. Gå på påfven, gaa paa Dæ. Påfvedöme, n. Pavedomme. Påfvekrona, -or, f. Pavekrone. Påfvelag, m. Pavelov. Påfvemössa, -or, f. Pavehue. Påfvestol, m. Pavestol. Påfvevälde, n. Pavevælde. Påfvoval, s. pl. n. Pavevalg.
Påfvelig, Påflig, adj. pavelig.
Påfvinna, -or, f. Pavinde.
Påfvisk, adj. papistisk.
Påfyllning, f. Paafyldning.
Påfågel, -glar, m. Paafugl.
Påföljande, adj. paafølgende.
Påföljd, -er, m. Følge, Udfald.
Påföra, v. a. 2. 1. paafore.
Påhelsning, -ar, f. Visit, Besøg.
Påhitt, s. pl. n. Paafund.
Påhitta, v. a. 1. paafinde, ophitte, opfinde. Påhittig, adj. (dagl. T.) opfindsom.
Påhälla, v. a. 3. bruges blot i Infinitiv, f. E. han har hvad han skall påhälla, han har hvad han behøver.
Påhäng, s. pl. n. Paahæng, Overhæng.
Påk, -ar, m. Knippel. Påkslång, -ar, m. Slag af en Knippel.
Påkalla, v. n. 1. paakalde.
Påkomma, v. n. 3. paakomme, indtræffe.
Påkosta, v. a. 1. koste paa, drf. Påkostnad, m.
Påkänning, -ar, f. Berørelse.
Påkörare, s. pl. m. En som driver paa, Tilskynder.
Påla, v. a. 1. sætte Pæle ned, pæle; p. af, afpæle. Pålande, n. Pælning, f. Pælning.
Pålaga, -or, f. Paalæg.
Pålassa, Pålasta, v. a. 1. læsse paa, laste paa.
Påle, -ar, m. Pæl. Stå på pålen.

staa i Gabestokken. Pälklubba, -or, *f.* Rambuk, Pælebuk. Pälverk, *n.* Pæleværk. Pälyxa, -or, *f.* Bulør.
Pälitelig, *adj.* paalidelig. Pälitlighet, *f.* Paalidelighed.
Pälle, *n. pr. m.* (dagl. T.) Paul.
Pälysa, *v. a.* 2. *2.* tillyse. Pälysning, *f.* Tillysning.
Pälägga, *v. a.* paalægge.
Päminna, *v. a.* 2. *2.* paaminde, erindre, anmærke. Päminnare, *s. pl. m.* Paaminder. Päminnelse, -r, *f.* Paamindelse.
Pånyttfödelse, *n.* Gjenfødelse.
Påpacka, *v. a.* 1. paapakke.
Påräkna, *v. a.* 1. gjøre Regning paa, stole paa.
Påse, -ar, *m.* Pose.
Påseende, *n.* Paasyn, Beseen, Betragten, Beskuelse, Øjekast; ved det första Påseende, ved det første Øjekast.
Påsig, *adj.* poset, drf. Påsighet, *f.*
Påsk, *m.* Påska, (bibl.) Paaske. Påskafton, *m.* Paaskeaften. Påskdag, *m.* Paaskedag. Påskhelg, *m.* Paaskehelligdage, Paaskehelg N. Påskkäring, -ar, *f.* Hekser, som reise til Blokksbjerg i Paaskeugen. Påskalamm, Påsklamm, *n.* Paaskelam. Påsknatt, *m.* Paaskenat. Påskoffer, *s. pl. n.* Paaskeoffer. Påskveoka, *f.* Paaskeuge. Påskägg, *s. pl. n.* Paaskeæg.
Påskina, *v. n*, 3. skinne paa; läta sin nåd påskina, (bibl.)
Påskrufva, *v. a.* 1. paaskrue.
Påskynda, *v. a.* 1. paaskynde, drf. Påskyndande, *n.*
Påskäf, *s. pl. n.* Paaskud.
Påsmörja, *v. a.* 2. *1.* (-smörjer, -smorde, -smort), paasmøre. Påsmörjning, *f.* Paasmørelse.
Påstryka, *v. a.* paastryge. Påstrykning, *f.* Paastrygning.
Påstå, *v. a.* 2. *1.* paastaa. Påstå, *v. n.* 2. *1.* vare, vedvare. Påstående, n, *n.* Paastand.
Påsyfta, *v. a.* 1. tilsigte, have i Sinde, hige efter.
Påta, *v. a.* 1. pille, f. Ex., påta tänderna, drf. Påtande, *n.*
Påtagelig, *adj.* som kan føles paa, haandgribelig, iojnefaldende, tydelig, drf. Påtagligen, *adv.*
Påteckna, *v. a.* 1. paategne.
Påtruga, *v. a.* 1. paanøde, drf. Påtrugande, *n.*
Påyrka, *v. a.* 1. paastaa, gjøre Paastand paa.
Pågna, *v. a.* 1. kaste et Blik paa, drf. Pågnande, *n.*
Pöka, *v. a.* 2. *2.* forhøje, forøge, tillægge, drf. Pökning, *f.*
Päron, *s. pl. n.* Pære. Päronformig, *adj.* pæredannet. Päronmust, *m.* Pæremost. Päronträd, *s. pl. n.* Pæretræ.
Pöbel, *m.* Pøbel. Pöbelspråk, *n.* Pøbelsprog.
Pöl, -ar, *m.* Pol. 2) Hovedpude.
Pörte, -n, *n.* Roghytte.
Pösa, *v. n.* 1. svulme, opsvulme, blæse sig op. Pösning *f.*
Pösig, *adj.* opblæst, opsvulmet, porøs, drf. Pösighet, *f.*
Pöslera, f. Jäslera.
Pösmunk, -ar, *m.* Munke, Gjæstmunk N.
Pösmunt, *adj.* som har tykke, opsvulmede Læber, pinskjæftet.

Q.

Qvabba, -or, *f.* Kvabbe.
Qvabbel, *n.* (dagl. T.) Kvalme, drf. Qvabblig, *adj.* Qvabbla, *v. n.* 1. kvalme.
Qvackla, *v. n.* 1. kvakle. kv. med sig, kvakle paa sig, drf. Qvackel, Qvacklande, *n.*
Qvacksalfva, *v. n.* 1. kvaksalve. Qvacksalfvande, *n.* Kvaksalveri. Qvacksalfvare, *s. pl.* m. Kvaksalver.
Qvaf, *n.* Trangbrystighed.
Qvaf: gå i kvaf, (3. gånga i kaf, gaa til Bunds), gaa til Grunde, gaa til Sænk, mislykkes.
Qvaf, *adj.* kvælende, lummer, kvalm.
Qvakerfågel, -glar, *m.* Albatros (Fugl): *Diomedea exulans.*
Qval, *s. pl. n.* Kval, Kvalme. Samvetsqval, *s. pl. n.* Samvittighedsnag.
Qvalm, m. Qvalme, m. Kvalm, Lummerhede, Kvalme, Vœmmelse. Qvalmig, *adj.* kvalm, kvalmfuld, vœmmelig.
Qvalsöfd, *adj.* som har urolig og afbrudt Søvn.
Qvalster, *s. pl. n.* Faarelus.
Qvar, *adv.* igjen, tilbage, tilovers. f. E. lemna qvar sina böcker, lade sine Bøger efter sig. Han har icke det ringaste qvar, han har ikke det Ringeste igjen, tilovers.
Qvarblifva, *v. n.* 3. blive tilbage, igjen, drf. Qvarblifvande, *n.*
Qvarbuden, *adj.* af bjuda qvar.
Qvard, -er, m. se Listqvard.
Qvarhålla, *v. a.* 3. (-håller,- höll,-hållit) holde tilbage, opholde, forholde, drf. Qvarhållande, *n.*
Qvarka, *f.* Kværke, Hestehoste. Qvarkböld, -er, m. Kværkebyld.
Qvarlefva, -or, *f.* Levning, Rest.
Qvarlefvande, *adj.* overlevende.
Qvarlemna, *v. a.* 1. lade efter sig, efterlade.
Qvarlåta, *v. a.* d. s. s. Qvarlemna.
Qvarlåtenskap, m. Efterladenskab.
Qvarn, -ar, *f.* Mølle, Kvœrn. Vattenqvarn, Vandmølle. Väderqvarn, Vejrmølle. Qvarnbacke, -ar, m, Møllebakke. Qvarnbyggnad, -er, *f.* Møllebygning. Qvarnbyggmästare, *s. pl.* m. Møllebygger. Qvarndam, -mar, m. Mølledam. Qvarnfall, *s. pl. n.* Møllefald. Qvarnhjul, *s. pl. n.* Møllehjul. Qvarnhus, *s. pl. n,* Møllehus. Qvarnklapp, -ar, m. Qvarnkupa, -or, *f.* Molletragt. Qvarnlekan, *f.* Qvarnsko, -r, *f.* Molletragt. Qvarnränna, -or, *f.* Mølleronde. Qvarnsikt, -ar, m. Mølleſigt. Qvarnskruf, -var, m. Qvarnspel, *s. pl. n.* Mølleſpil. Qvarnsten, -ar, m. Mølleſten. Qvarnstens-brott, *s. pl. n.* Kvœrnſtenbrud. Qvarntorr, *adj.* saa tør at den kan males. Qvarnställe, -n, *n.* Kvœrnſted, Anledning til Møllebrug. Qvarntrumma, -or, *f.* Kvœrntromme. Qvarntrut, -ar, m. Mundingen af Kvœrntrommen. Qvarntull, m. Mølletold. Qvarnvatten, *n.* Møllevand. Qvarnvinge, -ar, m. Mølleving. Qvarnå, -ar, m. Mølleaa, Kvœrnbœk.
Qvarsittande, *adj.* o. siddende igjen.
Qvarstad, m. Arrest, Sekvester, Beslag.

taga i q., lägga q. på, belägga med q., gjøre Arreſt, Beſlag paa.

Qvarstadna, *v. n.* l. blive paa et Sted, blive tilbage, drf. Qvarstadnande, *n.*

Qvart, -er, *m.* & *n.* Kvart. 2) ¼ Time, Kvartér. Qvartband, *s. pl. n.* Kvartbind.

Qvarter, *s. pl. n.* Kvartér. 2) Pægel. Qvarterasfrihet, *f.* Kvartérfrihed. Qvartersman, *m.* Kvartèrmand. Qvartermästare, *s. pl. m.* Kvartérmeſter.

Qvast, -ar, *m.* Koſt, Kvaſt. Qvastbindare, *s. pl. m.* Koſtebinder. Qvastkäpp, -ar, *m.* Koſteſkaft.

Qved, -er, *f.* (bibl.) Moder (Foſterleje).

Qved, *impf.* af Qvida.

Qvesa, -or, *f.* Blegne, Finne, Blæme, Kveiſe N.

Qvesrot, *f.* (Plante) Hundebær.

Qvesved, *m.* Bitterſød D. Æteved N.: *Solanum dulcamara.*

Qvick, *adj.* (J. Qvickr) levende, livlig, raſk, hurtig, flydende, vittig, drf. Qvickhet, -er, *f.* Livlighed, Raſkhed, Hurtighed, Flydenhed, Vittighed.

Qvicka up, *v. a.* l. (dagl. T.) oplive, forfriſke.

Qvickdrag, *n.* Trangbrystighed hos Heſte.

Qvickhvete, *n.* Kvikgræs: *Triticum repens.*

Qvickmalm, *m.* letſmeltelig Malm.

Qvickna, *v. n.* l. q. vid, leve op igjen, komme ſig, faa ny Kræfter, drf. Qvicknande, *n.*

Qvickqvarn, -ar, *m.* en Mølle til at adſkille Sølvet fra dets Ærts ved Kvikſølv.

Qvickrot, *f.* ſ. Qvickhvete.

Qvicksilfver, *n.* Kvikſølv.

Qvickstjert, -ar, *m.* Vipſtjert, Erle, Linerle N. (Fugl): *Motacilla alba.*

Qvicktionde, *m.* Tiende af Dyr, Kvægtiende.

Qvickvatten, *n.* Vitriolvand, ſom overtrækker Jærn med en Kobberſkorpe.

Qvicka, -or, *f.* den kjødfulde Del paa Dyrenes Hov; taga en på kvickan, (dagl. T.) tage en paa det ømmeſte Sted.

Qvida, *v. n.* 2. l. & 3. (*impf.* qvidde el. qved.) klage, klynke, jamre ſig, vaande ſig, drf. Qvidan, *f.* Qvidande, *n.*

Qvidbonde, *m.* d. ſ. ſ. Vindspole.

Qvidfogel, -glar, *m.* et Slags Falk: *Falco Buteo.*

Qviga, -or, *f.* (J. Qviga) Kvige. Qvigkalf, -var, *m.* Kvigekalv.

Qvilla, Qvillra, *v. n.* l. vibe (om Fugle), drf. Qvillrande, *n.*

Qvinlig, ſ. Qvinnlig.

Qvinna, -or, *f.* (J. Qvenna) Kvinde. Qvinno- el. Qvinnsarbete, -n, *n.* Kvindearbejde. Qvinnoblygd, *m.* de kvindelige Fødſelsdele. Qvinnobild, -er, *m.* Kvindebillede. Qvinnobröst, *s. pl. n.* Kvindebryſt. Qvinnfolk, *s. pl. n.* Kvindfolk. Qvinnofadder, Kvindefadder. Qvinnofrid, *n.* Kvindefred. Qvinnohat, *n.* Kvindehad. Qvinnohatare, *s. pl. m.* Kvindehader. Qvinnokläder, *pl.* Kvindeklæder. Qvinnokär, *adj.* kvindekjær. Qvinnokärlek, *m.* Kvindekjærlighed. Qvinnakön, *n.* Kvindekjøn. Qvinnolinje, *f.* Kvindelinje. Qvinnolist, *m.* Kvindeliſt. Qvinnomjölk, *m.* Kvindemelk. Qvinnsperson, -er, *f.* Kvindefolk, Kvindemenneſke. Qvinnoregering, -ar, *f.* Kvinderegjering. Qvinnosida, *f.* Kvindeſide. Qvinnlig, *adj.* kvindelig, kvindagtig. Qvinnlighet, *f.* Kvindelighed, Kvindagtighed.

Qvissla, -or, *f.* Hedeblegn, Kveiſe N., drf. Qvisslig, *adj.* fuld af Hedeblegner.

Qvist, -ar, *m.* Kviſt, Gren. 2) Træknaſt. Qvistknöl, -ar, *m.* Træknaſt. Qviströta, *f.* raaden Knaſt i Tømmer.

Qvista, *v. a.* 1. kviste, beskjære. 2) *v. n.* (dagl. T.) løbe, springe, jage afsted, drf. Qvistande, *n.*
Qvistig, *adj.* fuld af Kviste, takket, knudret, knortet, drf. Qvistighet, *f.*
Qvitten, *s. pl. n.* Kvæde (Frugt). Qvittenträd, *s. pl. n.* Kvædetræ.
Qvitter, *n.* Kvidder. Qvittra, *v. n.* 1. kviddre. Qvittrande, *n.* Kviddren.
Qvot, -er, *m.* Kvotsient.
Qväda, *v. n.* & *a.* 2. 1. & 3. (kväder, kvad, kvädde, kvätt, kvädit), kvæde.
Qväde, *n.* (J. Qvedi), Kvad.
Qväfning, s. Qväfva.
Qväfva, *v. a.* 2. *1.* (qväfver, qväfde, qvafde, qväft, qvaft), kvæle, stanse, dæmpe, undertrykke, kverke N., drf. Qväfvande, *n.* Qväfning, *f.*
Qväfve, *n.* Kvælstof: *Nitrogenium.*
Qväkare, *s. pl. m.* Kvæker. Qväkersk, *adj.*
Qvälja, *v. a.* 2. *1.* (kvalde, kvalt), kvæle, martre, pine, plage, ængste. 2) kvalme, foraarsage Væmmelse, f. E., det qväljer mig, det kvalmer mig. 3) bestride, bryde, krænke, antaste, f. E., qvälja ens Dom, qvälja ens rätt, drf. Qväljande, *n.*
Qväljning, -ar, *f.* Kvalme, Klogelse, Væmmelse, Tilbøjlighed til Bræknning.
Qväll, -ar, *m.* Kveld, Aften. Qvällas, *v. n.* 1. blive Aften, aftnes, dæmre. Qvällning, *f.* Qvällsättning, *f.* Aftendæmring, Skumring, Tusmerke. Qvällmål, *s. pl. n.* Qvällsvard, -ar, *m.* Aftensmaaltid. Qvällsmat, *m.* Aftensmad.
Qväsa, *f.* d. s. s. Qväsning, *f.*
Qväsa, *v. a.* 2. *2.* qvæste. 2) dæmpe. (Eng. *quench*) f. E. qväsa eld. 3) tilkitte, stoppe, drf. Qväsning, *f.*

R.

Rabbin, -er, *m.* Rabbiner, jødisk Præst.
Rack, -ar, *m.* et Slags Slæde.
Rack, *m.* Arak.
Rack, *n.* (dagl. T.) Strippen, Trippen, Svinsen omkring. Rackärende, -n, *n.* Svinsærende. Racka, *v. n.* 1. (dagl. T.) strippe, drf. Rackande, *n.*
Rack, *m.* (Holl. Rak). Rackbälte, -n, *n.* (til Skibs) Rakke. Racktalja, -or, *f.* Rakketalje. Racktåg, *s. pl. n.* Rakketoug.
Racka, -or, *f.* Tæve, Tispe.
Rackare, *s. pl. m.* Natmand, Rakker. 2) Skjældsord. Rackarkärra, -or, *f.* Rakkersluffe.
Rackel, *n.* Spyt, Slim.
Rackla, *v. n.* 1. hoste op Slim og spytte det ud, harke N. ralle D. drf. Racklande, *m.* Rackling, *f.*
Rackelhane, -ar, *m.* Knivtiur (Bastard af Aarhane og Roi): *Tetrao hybridus.*
Rad, -er, *f.* Rad, Linje. Tre dagar å rad, el. på rad, tre Dage i Rad, o: efter hinanden. Rada upp, *n. a.* 1. (dagl. T.) opstille, udkramme, opramse.
Radband, *s. pl. n.* Rosenkrans, Paternosterbaand. Radbandsmakare, *s. pl. m.* En som gjør Paternosterbaand.
Radtals, **Radvis**, *adv.* radvis.

Rafs, *n.* Hob af uduelige og unyttige Ting, skjødesløs Adfærd, Hastværk.
Rafsa, *v. a.* 1. krasse, skrabe til sig; rapse; rafsa ifrån sig, sluske fra sig, drf. **Rafsande**, *n.*
Ragata, -or, *f.* Landløberske, gemen Hore.
Ragel, *n.* Benrad.
Ragg, *n*, lange, stride Haar, Rag.
Raggen, *n. pr. m.* Fanden.
Raggig, *adj.* som har Rag, ragget, drf. **Raggighet**, *f.*
Ragla, *v. n.* 1. (J. ragla), rave. **Raglande**, *n.* Raven.
Rak, *adj.* ret, lige, N. bén, strak; rakt fram, lige frem. **Rakt**, (dagl. T.) aldeles, f. E., rakt omöjligt, aldeles umuligt, drf. **Rakhet**, *f.*
Raka, -or, *f.* Redskab til at rage med, Rage.
Raka, *v. n.* 1. (dagl. T.) løbe, strippe.
Raka, *v. a.* 1. rage, barbere. **R. åt sig**, rage til sig. **R. ihop**, rage sammen, drf. **Rakning**, *f.* **Rakask**, -ar, *m.* Barbéræske. **Rakborste**, -ar, *m.* Barbérkost. **Rakdag**, *m.* Barbérdag. **Rakdon**, *n.* Barbértøj. **Rakduk**, -ar, *m.* Dug, som lægges om Halsen paa den, der rages.
Rakeri, -er, *n.* unyttige Smaating samlede paa et Sted.
Raket, -er, *m.* Raket. **R.- stång**, *f.* Raketstok. **R.- ställning**, *f.* Raketstillads.
Rakfat, *s. pl. n.* Barbérbad. **Rakfoder**, *s. pl. n.* Barbéretui.
Rakhet, s. **Rak**.
Rakknif, -var, *m.* Barbérkniv. **Rakkyss**, -ar, *m.* Barbérkys.
Rakna, *v. n.* 1. blive ret, opret, lige N. rakne, benkes, drf. **Raknande**, *n.*
Rakning, *f.* Ragen, Barbéring. **Rakrem**, -mar, *m.* Barbérrem. **Rakstuga**, -or, *f.* Barbérstue. **Raktvål**, *m.* Barbérsæbe. **Rakvatten**, *n.* Barbérvand.
Rallfogel, -glar, *m.* d, s. s. **Knarr**.
Ram, -mar, *m.* Klo, Lab. 2) Ramme.
Rama, *v. a.* 1. gribe med Kloerne. **R. tillfälle**, gribe Lejligheden.
Ramla, *v. n.* 1. falde med Bulder, drf. **Ramlande**, *n.*
Rammel, *n.* Bulder. 2) (dagl. T.) Prygl, Juling N.
Ramsa, -or, *f.* Remse.
Ramslök, -ar, *m.* Rams: *Allium ursinum.*
Rand, *pl.* -ränder, *f.* Rand. **Randgräs**, *n.* (Plante): *Phalaris picta.* **Randpapper**, *n.* Bladpapir med Linjer paa. **Randsöm**, *m.* Randsyning.
Randa, *v. a.* 1. rande, gjøre stribet. **Dagen randas**, Dagen gryr, drf. **Randning**, *f.*
Randig, *adj.* stribet, drf. **Randighet**, *f.*
Rang, *m.* Rang. **Rangordning**, *f.* Rangforordning. **Rangperson**, -er, *m.* Rangsperson. **Rangsjuk**, *adj.* rangsyg. **Rangsjuka**, *f.* **Ranglystnad**, *m.* Rangsyge. **Rangskepp**, *s. pl. n.* Rangskib. **Rangtvist**, er, *m.* Rangstrid.
Rangel, *n.* Rad, Bénrad.
Ranglig, *adj.* meget mager, skranglet N.
Ranka, -or, *f.* Ranke.
Ranka, *v. a.* 1. rave, rakle, sjangle N. drf. **Rankning**, *f.*
Ranke, -ar, *m.* (Plante) Klaseskjærm: *Oenanthe.*
Rankig, *adj.* vaklende, ravende, tynd, smækker, rank, drf. **Rankighet**, *f.*
Rann, *impf.* af **Rinna**.
Ransaka, *v. a.* 1. (J. ransaka), ransage, undersøge. **Ransakare**, *s. pl. m.* En som ransager, undersøger. **Ransakning**, -ar, *f.* Ransagning, Undersøgelse.
Rapa, *v. n.* 1. ræbe; rape N. **Rapare**, *s. pl. m.* En som ræber. **Rapning**, -ar, *f.* Ræben.
Rapp, *s. pl. n.* Rap, Slag, drf. **Rappa**, **R. på**, prygle, jule ind.

Rapp, *adj.* rap, hurtig, flink.

Rappa, *v. a.* 1. rappe, overtrække med Kalk. **Rappa**, R. åt sig, rapse, stjæle med Behændighed.. **Rappande**, *s.* Rapsen. **Rappning**, -ar, *f.* = R.

Rapphöna, -or, *f.* **Rapphöns**, *pl.* Agerhøne D. Raphøne N.: *Tetrao perdrix*. **Raphönshund**, -ar, *m.* Hønsehund. **Rapphönstupp**, -ar, *m.* Hannen af Agerhønsene. **Rapphönsjagt**, *m.* Agerhønsjagt.

Rappning, *s.* Rappa.

Rapsat, *m.* Rapsfæd, Raps: *Brassica Napus*.

Ras, *n.* Støjen, Spøgen. Fjasen; (i mildere Forstand) Letfærdighed.

Ras, *s. pl. n.* Nedfalden, Nedstyrtning, Synkning, Skred, f. E. Jordras, Jordskred. Snöras, Sneskred.

Ras, -er, *m.* Rase, Art.

Rasa, *v. a.* 1. falde pludseligt, styrte, nedfalde. 2) være vilter, rase. 3) gjøre Tummel, drive Spøg, tumle sig, f. E. Ungdommen rasar. R. fram, r. tillvägs, fuse frem, drf. **Rasning**, *f.* **Rasbytta**, -or, *f.* En som er vilter, Rasebasse N.

Rasera, *v. a.* 1. sløjfe. **Rasering**, *f.* Sløjfning.

Rasig, *adj.* spøgefuld, overgiven, vilter, drf. **Rasighet**, *f.*

Rask, *s.* Skrællinger, Affald, Raskeri, Rusk N. 2) Skjæg paa en Hane.

Rask, *s.* Rask (Tøj). **Raskväfvare**, *s. pl. m.* Raskvæver.

Rask, *adj.* rask, drf. **Raskhet**, *f.*

Raska efter, løbe efter. **Raska ihop**, jaske sammen.

Rast, *m.* Rast, Hvile. **Rasta**, *v. n.* 1. hvile, drf. **Rastande**, *n.* **Rastning**, *f.*

Rata, *v. a.* 1. dadle, ringeagte, forkaste, vrage, drf. **Ratande**, *n.*

Ratgods, *n.* Udskud, hvad som er vraget.

Reda, *f.* Rede, Orden, Rigtighed, Regnskab, Greje N. **Taga r. på**, finde Rede i, Greje i.

Reda, *adj.* rede, grej, f. E. reda penningar, rede Penge, greje Penge; på reda fötter, paa rede, grej Haand.

Reda, *v. a.* 2. *1.* rede, bringe i Orden, tilberede; **reda sig**, bringe sine Affærer i Orden; **reda sig ifrån en sak**, rede sig ud af en Sag; **reda af**, f. E. en Soppa, komme Mél ell. Jevning i Suppen, drf. **Redning**, *f.*

Redan, *adv.* allerede.

Redare, *s. pl. m.* Reder, Skibejer.

Redbar, *adj.* rede, kontant, reel, af Værdi; redbar egendom, rede Penge, Kontanter, drf. **Redbarhet**, -er, *f.*

Redd, -er, *m.* Réd; öppen redd, aaben Réd, en halv Havn.

Reddäja, -or, *f.* Husholderske, som har Opsyn over Kreaturene.

Rede, -n, *n.* Indretning, Redskab.

Redebogen, *adj.* (J. rejdebuin) redebon, villig. **Redebogenhet**, *f.* Redebonhed.

Redgarn, *n.* fint Uldgarn.

Redig, *adj.* i Orden, uforvikket, ordentlig, tydelig, klar, grej, drf. **Redighet**, *f.*

Redlös, *adj.* f. E. skepp, Skib, der er skilt ved Master, Takkel og Toug.

Redo, *adv.* (forældet) rede. 2) allerede. **Redo**, *f.* Rede, Regnskab, f. E. göra redo för, gjøre Rede og Rigtighed for, gjøre Regnskab for, drf. **Redogörare**, *s. pl. m.* Redegjørelse, -r, *f.* **Redegjørelse**. **Redovisa**, *v. a.* 1. gjøre Rede for, drf. **Redovisning**, -ar, *f.*

Reds, *adv.* f. E. vara till reds, (J. vära till reide), være færdig, beredt; laga sig till reds, gjøre sig færdig; stå till reds, være færdig, være paa rede Haand, staa færdig.

Redskap, *s. pl. n.* Redskab. **Redskaps-**

lider, *s. pl. n.* Skur hvor Redskaber ere.

Ref, -var, *m.* Medesnor, Dorg N. 2) (paa Planter) snordannede Baand, der slynge sig om andre Legemer.

Ref, *s. pl. n.* Ribbén. 2) Bugvrid. 2) (i Sejl) Rev N. Reb D. 3) Rev, Rif, Sandbanke. 4) Rive, Riven.

Refben, *s. pl. n.* Ribbén.

Refbensspjäll, *n.* Ribbensteg.

Refgräs, *n.* Vippegræs N.: *Lycopodium annotinum*.

Refstek, *m.* Ribbenssteg.

Ref-orm, -ar, *m.* Ringorm, (Hudsygdom).

Reforms-gräs, *n.* Vortemelk. Vorteurt D. Ringormgræs N.: *Euphorbia Helioscopia*.

Refning, s. Refva, *v. a.*

Refva, -or, *f.* Rivt, Revne.

Refva, *v. a.* 1. maale, opmaale el. afmaale Jord. 2) forminske Sejl, rebe, reve. **Refning**, -ar, *f.* Jords Opmaaling og Deling i Lodder. 2) Sejlenes Rebning.

Refvel, -flar, *m.* mindre Sandbanke, Sandrevle.

Regel, Rigel, -glar, *m.* Bom, Slaa, drf. Regla, *v. a.* 1. lukke med Slaa.

Regel, -glor, *f.* Regel. **Regelbunden**, *adj.* regelmæssig, drf. **Regelbundenhet**, *f.*

Regemente, **Regimente**, -n, *n.* Regiment. **Regimentsläkare**, *s. pl. m.* Regimentskirurg, Korpslæge. **Regimentstrumslagare**, *s. pl. m.* Tamburmajor, Korpstambur.

Regentinna, -or, *f.* Regentinde.

Regla, *v. a.* 1. s. Regel.

Reglemente, -n, *n.* Reglement.

Reglera, *v. a.* 1. regulere drf. **Reglering**, -ar, *f.*

Regn, *n.* Regn. **Regnaktig**, *adj.* regnagtig, drf. **Regnaktighet**, *f.* **Regnbadd**, *n.* (dagl. T.) Regnkyl. **Regnblåst**, *m.* Regnvind. **Regnby**, -ar, *m.* Regnbyge. **Regnbåge**, -ar, *m.* Regnbue. **Regnbäck**, -ar, *m.* Regnbæk. **Regndroppe**, -ar, *m.* Regndraabe. **Regnlik**, **Regnig**, *adj.* regnagtig. **Regnmask**, -ar, *m.* Regnorm. **Regnmätare**, *s. pl. m.* Regnmaaler. **Regnskur**, -ar, *m.* Regnskyl, Skylleregn. **Regnskärm**, -ar, *m.* Regnskjærm. **Regnstänka**, *v. n.* 2. *s.* regnskvætte. **Regntak**, *s. pl. n.* Tagskjæg. **Regnvatten**, *n.* Regnvand. **Regnväder**, *n.* Regnvejr.

Regna, *v. n.* 1. regne, drf. **Regnande**, *n.*

Regnera, *v. n.* 1. (forældet) regjere.

Rekryt, -er, *m.* Rekrut. **Rekrytera**, *v. a.* 1. rekrutere, drf. **Rekrytering**, -ar, *f.*

Religion, -er, *f.* Religion. **Religionsföraktare**, *s. pl. m.* Religionsbespottare, *s. pl. m.* Religionsforagter, spotter. **Religionsföraktare**, *n.* Religionsforagt. **Religionsfrihet**, *f.* = N. **Religionsförändring**, -ar, *f.* Religionsforandring. **Religionstvång**, *n.* Religionstvang. **Religionsöfning**, -ar, *f.* Religionsøvelse.

Rem, -mar, *m.* Rem. **Remsnidare**, *s. pl. m.* Remsnider, Sadelmager. **Remtyg**, *n.* (for Heste) Remtøj. 2) (for Soldater) Lædertøj, Tøj.

Remmare, *s. pl. m.* (T. Rømer) et Slags udbuget Vinglas.

Remna, -or, *f.* Revne, Sprække, Rivt. **Remna**, *v. n.* 1. revne, drf. **Remnande**, *n.* **Remning**, *f.*

Remnig, *adj.* fuld af Revner.

Remnål, s. Rymnål.

Remsa, -or, *f.* Strimmel.

Remsnidare, s. Rem.

Ren, *adv.* for Redan.

Ren, -ar, *m.* (Z. Rein) Rén, Agerrén.

Ren, -ar, *m.* Rén, Rensdyr. **Rendjur**, *s. pl. n.* Rensdyr. **Renmossa**, *f.* Renmos, Rensdyrmos: *Lichen rangiferinus*. **Renhorn**, *s. pl. n.*

Rensdyrhorn. Rensteg, m. Rensdyrsteg.

Ren, *adj.* rén. Rena, *v. a.* 1. (T. reinigen) rense, gjøre rén. Renande, n. Rening, -ar, *f.* Renselse, Rensning. Reningsfest, Renselsesfest.

Renbröms, -ar, m. Rénkræg: *Tabanus tarandinus.*

Renett, -er, m. Renetæble.

Renfana, -or, *f.* (Plante) Rejnfan, Rinfan N.: *Tanacetum vulgare.*

Renfluga, -or, *f.* d. s. s. Renbröms.

Rengöra, *v. a.* 1. rengjøre, rense, drf. Rengörare, *s. pl.* m. Rengjører, drf. Rengörning el. Rengöring, *f.*

Renhet, *f.* = N.

Renhjertad, *adj. v.* som har et rent Hjerte.

Renhorn, s. Ren.

Renhållning, *f.* Rengjøring.

Rening, s. Rena.

Renkalf, -var, m. Rensdyrkalv. Renko, -r, *f.* Rensdyrhun.

Renlefnad, m. kyst, ustraffeligt Levnet.

Renlärig, *adj.* ortodoks, rettroende. Renlärighet, *f.* Ortodoksi, Rettroenhed, rén Lære.

Renmossa, s. Ren.

Renrepe, n. (Plante) engelsk Rajgræs D. Rénstak N.: *Lolium perenne.*

Rensa, *v. a.* 1. rense, drf. Rensare, *s. pl.* m. Renselse, -r, *f.* Rensning, -ar, *f.*

Rensel, -slar, m. Ransel.

Renshud, -ar, m. Rensdyrhud.

Renskrifva, *v. a.* 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit), rénskrive. Renskrifvare, *s. pl* m. Rénskriver. Renskrifning, *f.* Rénskrivning.

Renta, m. fl. s. Ränta, m. fl.

Rentjur, -ar, m. Rénsdyrhan. Rentunga, -or, *f.* Rénsdyrtunge.

Renveka, -or, *f.* (Plante) Akerfleðme N.: *Veronica arvensis.*

Rep, *s. pl.* n. Reb; sno rep, slaa Reb. Repgunga, -or, *f.* Gynge af Reb. Repslagare, *s. pl.* m. Rebslager. Repslagarban, -bana, -or, *f.* Reberbane, Rebslagerbane. Repstege, -ar, m. Rebstige. Repstump, -ar, m. Rebende.

Repa, *v. a.* 1. rive Hud af. 2) afskalle, rense, f. E. Lin, Hør D. 3) Mod, fatte Mod; repa sig, komme sig; repa upp, 1) trævle op. 2) oprippe, bringe igjen paa Bane, gjentage.

Repa, -or, *f.* Rivt, drf. Repig, *adj.*

Reparera, *v. a.* 1. (Fr. reparer) istandsætte, drf. Reparering, -ar, *f.* Reparation, -er, *f.*

Repe, m. (Plante): *Lolium.* Dårrepe, Bygsvingel: *Lolium temulentum.*

Repris, -er, m. (i Musik) *Repetition.* Repris-tecken, *s. pl.* n. *Repetitionstegn.*

Repslagare, m. fl. s. Rep.

Reputerlig, *adj.* (dagl. T.) som indgyder Agtelse el. Ærefrygt, anselig.

Resa, *v. a.* 2. *3.* (T. reisa), reise, bringe i opret Stilling, drf. Resning, -ar, *f.* Rejsning, Oprejsning, Opstand.

Resa, *v. n. & a.* 2. *3.* (T. reisen), reise. Resande, *s. pl.* m. Rejsende.

Resa, -or, *f.* Rejse. 2) Gang, f. E. tredie Resan, tredje Gang. Resapotek, *s. pl.* n. Rejseapotek. Resebeskrifning, ar, *f.* Rejsebeskrivelse. Resebeskrifvare, *s. pl.* m. Rejsebeskriver. Resebok, *f.* Rejsebog. Rescarta, -or, *f.* Rejsekart. Resfärdig, *adj.* rejsefærdig. Resehjelp, m. Rejseunderstøttelse. Reskamrat, -er, m. & *f.* Rejsefælle, Rejsekammerat. Reskappa, -or, *f.* Rejsekappe. Resklädd, *adj.* rejseklædt. Resklädning, -ar, *f.* Rejseklædning. Reskläder, *pl.* Rejseklæder. Reskof-

fert, -ar, m. Reisekuffert. Reskost, m. Rejsekost. Reskostnad, -er, m. Rejseomkostning. Reslust, m. Rejselyst. Reslåda, -or, f. Rejsekasse. Resskrin, s. pl. n. Rejseskrin. Respass, s. pl. n. Rejsepas. Res-penningar, pl. Rejsepenge. Res-stöflor, pl. Rejsestøvler, Barstøvler N. Resesup, -ar, m. Rejsedram. Resesellskap, n. Rejseselskab. Ressaker, pl. Rejsetøj. Restyg, n. Rejsetøj. Resvagn, -ar, m. Rejsevogn. Resvurm, m. overdreven Rejselyst. 2) -ar, m. En som har overdreven Rejselyst. Resväder, n. Rejsevejr.

Resande, m. fl. s. Resa.

Rese, -ar, m. (T. Riese) Kjæmpe, Jætte.

Resen, *adj.* mager.

Resenärer, *pl.* (bibl.) Rytteri.

Reslig, *adj.* høj, lang, kjæmpemæssig, drf. Reslighet, *f.*

Resning, s. Resa, *v. a.*

Resonansbotten, -ttnar, m. Resonansbund, Lydbund.

Respass, m. fl. s. Resa, *v. n.*

Rest, -er, m. Rest. Restlängd, -er, m. Restanseliste.

Reta, *v. a.* 1. (T. reitzen) ophidse, pirre, opvække syrige behagelige Fornemmelser; egge til Vrede, tirre, ærge, ærte, tærge N. reta upp, ophidse; retas med någon, drille, tirre En. Retande, *adj.* ophidsende, pirrende, opirrende. 2) yndig, tiltrækkende, drf. Retelse, -r, *f.* Retning, -ar, *f.*

Retlig, *adj.* (T. reitzbar) pirrelig, irritabel, følsom. Retlighet, *f.* Pirrelighed.

Rhen, n. pr. m. Renstrømmen, Rhin, Rhinstrømmen. Rhenländsk, Rhinlandsk. Rhensk, Rhinsk. Rhenskt-vin, Rhinskvin. Rhentrakterna, *pl.* Rhinlandene, Rhinegnen.

Ria, -or, *f.* Tørreovn, Tørkehus at tørke Korn paa. Ria, *v. a.* 1. tørke paa Tørreovn, drf. Riande, n. Ritorr, *adj.* røgtørket. Ritorka, *v. a.* 1. d. s. s. Ria.

Ribba, -or, *f.* Dél, Stykke af en langskaaren Planke, Bord, Ribbe N.

Ricka, *v. n.* 1. (dagl. T.) vakle, ryste, rikke N. Rickning, *f.* Vaklen, Raven. Rickig, *adj.* vaklende, ravende, rikkeløs N.

Rida, *v. n. & a.* 3. (rider, red, ridit, riden) (T. rida) ride. Ridande, n. Riden, drf. Ridning, *f.* Ridban, m. Ridbana, -or, *f.* Ridebane. Ridbyxor, -böxor, *pl.* Ridebukser. Ridhandske, -ar, m. Ridehandske. Ridhus, *s. pl. n.* Ridehus. Ridhäst, -ar, m. Rideheste. Ridkonst, m. Ridekunst. Ridkyssne, -ar, m. Ridehynde, Ridepude. Ridskola, -or, *f.* Rideskole. Ridstöflor, *pl.* Ridestøvler. Ridsår, *s. pl. n.* Ridesaar, Ludsloshed af Ridning. Ridtyg, n. Ridetøj.

Riddare, *s. pl.* m. (T. Riddari, Ryster); dubba till Riddare, slaa til Ridder. Riddarband, *s. pl. n.* Ridderbaand. Riddargods, n. Ridderguds. Riddarhus, n. Ridderhus. Riddarhusordning, *f.* Ridderhusreglement. Riddarlik, *adj.* ridderlig. Riddersman, -män, m. Riddersmand. Riddersmanna, *adj.* ridderlig. Riddarorden, -dnar, m. Ridderorden. Riddarsal, -ar, m. Riddersal. Riddarroman, -er, m. Ridderroman. Riddarskap, Ridderskap, n. Ridderskab. Riddarslag, *s. pl. n.* Ridderslag. Riddarspel, *s. pl. n.* Ridderspil. Riddarsporre, Riddersporre, -ar, m. Ridderspore. (Plante): *Delphinium.* Riddarstjerna, -or, *f.* Ridderstjerne. Riddarsyn, -er, m. Synsforretning, hvor Synsmændene tages blandt de høieste Embedsmænd, og over hvis Kjendelse der ikke kan appelleres.

Riddarvärdighet, *f.* ridderlig Værdighed.
Rifborste, -ar, *m.* Rivekost.
Rifhammare, -mrar, *m.* Rivekolle.
Rifjern, *s. pl. n.* Rivejærn.
Rifhäll, -ar, *m.* Rifplåt, -ar, *m.* Rifsten, -ar, *m.* Rivestén, Malerstén.
Rifning, *f.* Rivning.
Rifva, *v. a.* 3. (rifver, ref, rifvit), (J. rifa) rive. Rifvande, *n.* Rifning, *f.* Riven, Rivning. Rifvas, *v. d.* rives.
Rifvare, *s. pl. m.* et Insekt (T. Staccelkäfer).
Rigel, Rigla, s. Regel, Regla.
Rigta, Rigtning, s. Rikta, Riktning.
Rik, *adj.* (J. rikr) rig.
Rike, -n, *n.* (J. Riki) Rige.
Rikedom, Rikdom, -ar, *m.* Rikhet, *f.* Rigdom.
Rikelig, *adj.* Rikeligen, *adv.* rigelig.
Rikhaltig, *adj.* (T. reichhaltig) righoldig, som er af rig Gehalt, af stor Værdi, drf. Rikhaltighet, *f.*
Riksakt, *m.* (T. Reichsacht) Forvisning fra et Riges Grænser. Riksadel, *m.* Rigsadel. Riksamiral, -er, *m.* Rigsadmiral. Riksarfvinge, -ar, *m.* Rigsarving. Riksbaner, *s. pl. n.* Rigsbanner. Rikscanceller, *m.* Rigskansler. Riksdag, -ar. *m.* = N. Riksdagsman, -män, *m.* Repræsentant ved en Rigsdag. Riksdagsbeslut, *s. pl. n.* Rigsdagsbeslutning. Riksdaler, *s. pl. m.* Rigsdaler af 48 svenske Skilling. Riksdrots, -er, *m.* Rigsdrost. Riksfurste, -ar, *m.* Rigsfyrste. Riksfältherre, -ar, *m.* Rigsfeltherre. Riksföreståndare, *s. pl. m.* Rigsforstander. Riksförfattning, *f.* Statsforfatning. Rikesförrädare, *s. pl. m.* Landsforræder. Riksförsamling, -ar, *f.* Rigsforsamling. Riksgrefve, -ar, *m.* Rigsgreve. Riksgräns, *m.* Rigsgrænse. Riksmarsk, -ar, *m.* Rigsmarsk, Feltmarskalk. Fr. *Connetable.* Riksmarskalk, -ar, *m.* Minister for det kongelige Hus. Rigsmöte, -n, *n.* Rigsmøde, Rigsforsamling. Riksråd, *s. pl. n.* Rigsraad, drf. Riksrådinna, -or, *f.* Riksal, -ar, *m.* Rigssal. Rikesskattmästare, *s. pl. n.* Rigsskatmester, Finansminister. Rikstad, *m.* Rigsstad. Riksstyrelse, *m.* Rigets Bestyrelse. Riksstånd, *s. pl. n.* Rigsstand. Riksvapen, *s. pl. n.* Rigsvaaben. Riksvärdande, *adj.* som angaaer Statens Interesse. Riksämbete, -n, *n.* Rigsembede, Ministerværdighed. Riksäpple, -n, *n.* Rigseble. Riksärende, -r, *n.* Statssag.
Rikseus for Rikets, f. E. Rikseus Ständer, Rigsstænderne.
Rikta, *v. a.* 1. berige. 2) rette, give Retning, bestemme et Legemes Stilling og Bevægelse. Riktande, *n.* Berigelse. Riktning, -ar, *f.* Retning. Riktkile, -ar, *m.* Kile under en Kanon. Riktrote, -ar, *m.* Retningsrode.
Riktig, *adj.* rigtig. Riktighet, *f.* Rigtighed.
Rim, *n.* Rimfrost, *m.* Rim, Rimfrost. Rimfrusen, *adj.* rimfrossen.
Rim, *s. pl. n.* Rim. Rimfyllning, *f.* Fyldekalk. Rimfall, *s. pl. n.* Rimfald. Rimkläpare, Rimkopplare, Rimsnidare, *s. pl. n.* Rimsmed, drf. Rimkläperi, *n.* Rimkrönika, -or, *f.* Rimkrønnike. Rimsjuka, *f.* Rimsyge. Rimslut, *s. pl. n.* Rimslutning.
Rima, Rimma, *v. n.* 1. falde Rimfrost.
Rima, Rimma, *v. n. & a.* 1. rime. Rimande, *n.* Rimen. Rimare, *s. pl. m.* Rimer, Rimsmed; rima sig, rime sig.
Rimlig, *adj.* rimelig. Rimligen, *adv.* rimeligvis. Rimlighet, *f.* Rimelighed.
Rimsa, -or, *f.* Strimmel.
Rimsalta, *v. a.* 1. bestrø, overdrysse med Salt.

Ring, -ar, *m.* Ring. **Ringblomma**, -or, *f.* (Plante) Morgenfrue: *Calendula.* **Ringdufva**, -or, *f.* Ringeldue: *Columba Palumbus.* **Ringkrage**, -ar, *m.* Ringkrave. **Ringorm**, -ar, *m.* Ringslange. **Ringränning**, -ar, *f.* Ringrenden, Turnérspil til Hest. **Ringspetta**, -or, *f.* brungumpet Spætte (Fugl): *Picus minor.* **Ringsvala**, -or, *f.* Sténsvale, Kirkesvale: *Hirundo Apus.* **Ringtrast**, -ar, *m.* = N. Ringdrosel D.: *Turdus Torquatus.*

Ringa, *adj.* ringe. **Ringhet**, *f.* Ringhed.

Ringa, *v. a.* 1. ringe, indringe, omringe; lægge Ring, Mundkurv paa, drf. Ringning, *f.*

Ringa, *v. n.* 2. *1.* ringe. **Ringning**, *f.* Ringen. **Ringare**, *s. pl. m.* Ringer.

Ringhaltig, *adj.* af ringe Gehalt, drf. Ringhaltighet, *f.*

Ringtalig, *adj.* af ringe Antal, drf. Ringtalighet, *f.*

Rinna, *v. n.* &. (rinner, rann, *pl.* runno, runnit, runnen), (J. rinna) rinde. **Rinnande**, *n.* Rinden.

Rjupa, -or, *f.* Rype: *Tetrao Lagopus.*

Ris, *n.* Ris: *Oryza.* **Risgryn**, *s. pl. n.* Risengryn. **Risgröt**, *m.* Risengrød. **Riskaka**, -or, *f.* Riskage, Ristærte. **Risland**, *s. pl. n.* Rismark. **Rismjöl**, *n.* Rismél. **Rismos**, *n.* Rispudding. **Rissoppa**, *f.* Risssuppe. **Risåker**, -krar, *m.* Risager.

Ris, *s. pl. n.* Ris; slita Ris, strygeš til Kagen. **Risbadstuga**, -or, *f.* **Risbastu**, -r, *f.* **Risbasta**, -or, *f.* Slag af Ris paa Bagdelen. **Risbuske**, -ar, *m.* Risvækst. **Risgård**, **Risgärdsgård**, -ar, *m.* Risgjærde. **Risbunt**, -ar, *n.* Risbundt. **Risknippa**, -or, *f.* Risknippe. **Risqvist**, -ar, *m.* Riskvist. **Risslitning**, *f.* Pisken med Ris, Kagstrygning.

Risa, *v. a.* 1. stænge (Erter). 2) give Ris, slaa med Ris.

Risbuske, m. fl. s. Ris.

Riska, -or, *f.* et Slags Bladsaap, Riske, Riska N.: *Agaricus deliciosus.* 2) (en Fugl) Irisk: *Fringilla flavirostris.*

Risp, *n.* (dagl. T.) Skjærmysel, Rappetag, Tak N. 2) Dram, Knært N. f. E. Aftonvalsrisp.

Rispa, -or, *f.* Rivt, Ridse, Skramme.

Rispa, *v. a.* 1. rispe, ridse, rive, trævle, drf. Rispning, -ar, *f.*

Rispig, *adj.* fuld af Ridser, oprevet, optrævlet.

Rissel, *s. pl. n.* Si, Kornsold.

Rissla, *v. a.* 1, sie, sælde, sigte. **Risslande**, *n.* Sining. **Risslare**, *s. pl. m.* En som sier.

Rist, -ar, *m.* Plovjærn.

Rista, *v. a.* 1. riste, ridse, rispe; rista up, riste, rispe op (Jorden), kjøre op, drf. Ristning, -ar, *f.*

Rista, *v. a.* & *n.* 2. *2.* (J. hrista) ryste, drf. Ristning, -ar, *f.*

Rita, *v. a.* 1. ridse, tegne. R. af, aftegne. **Rita för**, foretegne. **Rita sig in**, f. inrita sig. **Ritande**, *n.* **Ritning**, -ar, *f.* Ridsning, Tegnen, Tegning. **Ritare**, *s. pl. m.* Afridser, Tegner. **Ritbly**, *n.* (T. Reisblev) Blyant at ridse (tegne) med. **Ritbok**, -böcker, *f.* Bog, hvori man tegner til Øvelse. **Ritbräde**, -n, *n.* Ridsebræt, Tegnebræt. **Ritkonst**, *f.* Tegnekunst. **Ritkol**, *s. pl. n.* Ridsekul. **Ritmästare**, *s. pl. m.* Tegnemæster, -lærer. **Ritpenna**, -or, *f.* Ridsepen. **Ritstift**, *s. pl. n.* Ridsepen. **Rittyg**, *n.* Ridsetøj, Tegnesager.

Ritare, m. fl. s. Rita.

Ritorka, **Ritorr**, s. Ria.

Ritsa, *v. a.* 1. ridse, afstikke, drf. Rits-

ning, *f.* Ritsare, *s. pl.* m. ſpidſt Redſkab til at tegne paa Tømmer.

Ro, *f.* Ro. 2) Tidsfordriv, Fornøjelſe, Moro; för roskull, for Moroſkyld. Rolig, *adj.* rolig. 2) morſom, lyſtig. Rolighet, *f.* Rolighed. 2) Morſomhed, Moro, Fornøjelſe, Lyſtighed.

Ro, -r, *f.* Hofte. Rokula, -or, *f.* (dagl. T.) Hoftebén.

Ro, *v. a.* 2. *l.* ro. Roende, *s.* Roen, Roning.

Roa, *v. a.* & *r.* l. more.

Rock, -ar, *m.* (T. Rock) Kjole, Frak. Rockarm, -ärm, -ar, *m.* Frakkearm. Rockficka, -or, *f.* Frakkelomme. Rockskört, *s. pl. n.* Frakkeſkjød.

Rock, -ar, *m.* Rok. Rockhjul, *s. pl.* m. Rokkehjul. Rockhufvud, -en, *n.* Rokkehoved. Rocksmörja, *f.* Rokkesmørelſe. Rocksnöre, -n, *n.* Rokkesnor. Rockten, -ar, *m.* Rokketén.

Rocka, -or, *f.* Rokke (Fiſk): *Raia.*

Rockenboll, *m.* ſpanſk Hvidløg.

Rockera, *v. a.* l. (Fr. roquer) ſætte Taarnet i Kongens Sted (i Shak).

Rockficka, m. fl. ſ. Rock.

Rodd, -er, *m.* Roen, Roning; vi foro tre mil i en rodd, vi roede tre Mile i et Sæt. Roddbåt, -ar, *m.* Roſartøj, Roſlup. Roddsump, -ar, *m.* Baad med Hyttefad.

Roddare, *s. pl.* m. Roer, Rorskarl, Sluproer. Rodderska, -or, *f.* Kvinde, ſom fætter Folk over et Sund. Roddarbänk, -ar, *m.* Rorbænk, Tofte. Roddarfartyg, *s. pl.* n. Roſartøj.

Roder, Ror, *s. pl. n.* (T. Ruder) Ror; lyda ror, lyſtre Roret. Roderhake, -ar, *m.* Rorhage. Rorgång, *m.* Rorgang. Rorkult, -ar, *m.* Roderpinne, -ar, *m.* Roderſtång, *f.* Rorpind, Rorſtang.

Rodna, *v. n.* l. rødme. Rodnande, *n.* Rødmen. Rodnad, *f.* Rodna, *f.* Rødme.

Rodoeka, -or, *f.* Legedukke.

Rof, *s. pl. n.* Rov. Rofaktig, *adj.* rovbegjerlig, røverſk, drf. Rofaktighet, *f.* Rofbi, -er, *n.* Rovbi. Rofdjur, *s. pl. n.* Rovdyr. Roffisk, -ar, *m.* = N. Roffågel, -glar, *m.* Rovfugl. Rofgirig, *adj.* rovgjerrig. Rofgirighet, *f.* Rovgjerrighed. Rofgods, *n.* Rovgods.

Rofdjur, m. fl. ſ. Rof, Rofva.

Roffa, *v. a.* l. røve, plyndre, ſnyde, drf. Roffande, *n.* Rofferi, *n.* Plyndren, Snyden. Roffare, *s. pl.* m. Roffərska, -or, *f.* Plyndrer, Snyder.

Roffrö, m. fl. ſ. Rof, Rofva.

Rofva, -or, *f.* Roe D. Næpe N.: *Brassica Rapa.* Roffrö, -n, *n.* Roefrø. Rofgärde, -n, *n.* Rofland, *s. pl. n.* Rofåker, -krar, *m.* Næpeager.

Rofolja, *f.* Roeolje (Olje, ſom preſſes af Frøet af Rapſæd: *Brassica Napus*).

Rok, -ar, *m.* et Slags Fiſk: *Gobius.* Kutling D. Aat N.

Roka, -or, *f.* (Fugl) Kornkrage: *Corvus frugilegus.*

Rokula, -or, *f.* (dagl. T.) Hoftebén.

Rol, -er, *m.* (udt. raal) Rolle; spela en rol, ſpille en Rolle.

Rolig, Rolighet, ſ. Ro.

Rom, Romm, Rum, *m.* Rum (Brændevin).

Roman, -er, *m.* Roman. Romanhjelte, -ar, Romanheft. Romanskrifvare, *s. pl. m.* Romanſkriver.

Romare, *s. pl.* m. Romer. Romerska, -or, *f.* Romerinde. Romresa, -or, *f.* Romerrejſe.

Romm, ſ. Rom og Råm.

Rommel, *m.* (i Spil) Rummel.

Ronacke, -ar, *m.* Hoftebén.

Roning, ſ. Ro.

Ronna, ſ. Rodna.

Rop, *s. pl. n.* (Z. Hrop) Raab; Ry, Udraab.

Ropa, *v. n. & a.* 1. (J. Hropa) raabe, kalde, skrige. **Ropande**, *n.* Raaben. **Ropare**, *s. pl. m.* Raaber.

Ror, *s. pl. n.* (forældet) Gravkors.

Ros, *n.* Ros. **Rosa**, *v. a.* 1. rose, drf. **Rosande**, *n.*

Ros, -or, *f.* Rose, Blomst, Slosse. **Rosig**, *adj.* blomstret, roset. **Rosencrentzare**, *s. pl. m.* Rosenkrosser, Sekt el. Broderskab. **Rosenbuske**, -ar, *m.* Rosenbusk. **Rosenfingrad**, *adj.* rosenfingret. **Rosenfärg**, *m.* Rosenfarve. **Rosenfärgad**, *adj.* rosenfarvet. **Rosenhonung**, *m.* Rosenhonning. **Rosenhäck**, -ar, *m.* Rosenhæk. **Rosenhy**, *m.* rosenfarvet Hud, Rosenlét N. **Rosenläppar**, *pl.* Rosenlæber. **Rosenmunn**, *m.* Rosenmund. **Rosenqvarter**, *s. pl. n.* Rosenbed. **Rosenrot**, *f.* (Plante) Rosenrod D. Østergræs N.: *Rhodia rosea*. **Rosentry**, *n.* Ringtræ, Løberose N.: *Lonicera Periclymenum*. **Rosenträd**, *s. pl. n.* Rosentræ. **Rosenvatten**, *n.* Rosenvand. **Rosenåder**, *f.* Rosenaare. **Rosenättika**, *f.* Rosenædike.

Rosende, *adj.* rosenfarvet.

Roslagen, *m.* En Del af Provinsen Uppland. **Rospigg**, -ar, *m.* en Indvaaner deraf.

Rossel, *n.* s. Rosslande, *n.*

Ross, *m.* Rossgräs, *n.* Holkegræs D. Flosielsgræs N.: *Holcus lanatus*.

Rossla, *v. n.* 1. ralle. **Rosslande**, *n.* Rallen. **Rosslig**, *adj.* hvis Stemme er hæsladen, drf. **Rosslighet**, *f.*

Rost, -ar, *m.* Rist. 2) d. s. s. **Rostugn**, -ar, *m.* Rosteovn.

Rost, *m.* Halmlag, Rost til at ste Maltet igiennem.

Rost, *m.* Rust. **Rostfläck**, -ar, *m.* Rustplet. **Rostfärg**, *m.* Rustfarve. **Rostfärgad**, *adj.* rustfarvet.

Rosta, *v. a.* 1. riste; 2) gjøre rusten; 3) roste (i Bergvid.). **Rosta**, *v. n.* **rostas**, *v. d.* rosta sig, ruste, rustne, drf. **Rostning**, *f.*

Roste, *n.* en af Ers, Træ og Kul tilberedet Bunke, for naar Brændet antændes at drive de uægte Masser ud af Ersen.

Rostfläck, *m.* fl. s. Rost.

Rostig, *adj.* rusten. **Rostighet**, *f.* Rustenhed.

Rostral, -er, *m.* Rastral, Linjeridser.

Rot, *f.* Rötter, *pl.* (J. Rot) Rod. **Rotblöta**, *f.* Rodblode. **Rotfast**, *adj.* rodfast. **Rotfrukt**, -er, *m.* Rodfrugt. **Rotfäste**, *n.* Rodfæste. **Rotfästa**, *v. a. & r.* 2. *D.* rodfæste. **Rotfästning**, *f.* Rodfæstning. **Rothugga**, *v. a.* 3. (-hugger, -högg, -huggit), hugge af ved Roden, hugge op med Roden; rodhugge. **Rothuggning**, -ar, *f.* **Rothygge**, *n.* Rodhugning. **Rotmask**, -ar, *n.* Rodmark, Rodmadik. **Rotmust**, *m.* Rodblode. **Rotrapunsel**, *m.* gemén Rapunsel: *Campanula rapunculus*. **Rotskott**, *s. pl. n.* Rottelning, -ar, *m.* Rodskud. **Rotstungen**, *adj.* markædt, ormstukken i Roden. **Rottal**, *s. pl. n.* Rodtal. **Rottecken**, *s. pl. n.* Rodtegn (i Matematik). **Rotväxt**, -er, *m.* Rodvækst. **Rotöxa**, -or, *f.* Boløks.

Rota, *v. n.* 1. (Landskabsord) rode. **Rota sig**, *v. r.* 1. rodfæste sig, slaa Rødder; rota ut, udrydde; rota sig samman, el. ihop, rotte sig sammen.

Rotblöta, *m.* fl. s. Rot.

Rote, -ar, *m.* Rode. 2) Antal Jordejere, som skal holde en Soldat. Lægd N. **Rotebonde**, -bönder, *m.* **Rotehållare**, *s. pl. m.* Jordejer, som holder Soldat. **Rotebåtsman**, -män, *m.* Matros paa Krigsfartøj. **Rotmästare**, *s. pl. m.* Rodemester. **Rotvis**, *adv.* rodevis.

Rotera, *v. a.* 1. fordele Krigsskarlets Hold mellem Grundejere, drf. **Rotering**, *f.*

Rotgel, -ar, m. (T. Rothekehlchen) (Fugl) Rødhals: *Motacilla rubecula.*

Rothugga, m. fl. s. Rot.

Rots, Sygdom hos Heste, som er forbunden med en Udsivden af Fugtighed af Næsen, drf. Rotsig, *adj.*

Rotta, s. Råtta.

Rottensten, -ar, m. Trippelsten.

Rotting, -ar, m. et Slags tynde Rør, som bringes fra Indien: *(Calamus Rotang).*

Rotvälska, f. (T. das Rothwälsch) Rotvælsk, Tyvesprog.

Rua, v. n. 1. ruge. Ruande, n. Rugen.

Rubb och Stubb, Rub og Stub, Smaat og Stort, f. E. taga rubb och stubb, tage Altsammen, gjøre rent Hus.

Rubba, v. a. 1. rokke, flytte. 2) gjøre ugyldig, anfægte, f. E. rubba ett Testamente, drf. Rubbning, -ar, f.

Rubin, -er, m. Rubin. Rubinfärgad, *adj.* rubinfarvet.

Rucka, v. a. 1. rokke, stille et Ur frem eller tilbage; rugge N., drf. Ruckning, f.

Ruckarm, -ar, m. Rokkerarm i Ur.

Rucktafla, -or, f. Rokkeskive, Skive i Lommeure til at stille dem.

Ruckla, s. n. 1. svire, rangle N. være udsvævende. Rucklande, n. Ruckling, f. Rangel.

Rucklare, s. pl. m. Sviregast, Rangler, Ranglefant.

Ruda, -or, f. Karudse: *Cyprinus carassius.* Ruddamm, -ar, m. Karudsedam.

Rufva, -or, f. Ro, Skorpe (paa Saar).

Ruga, -or, f. Rynke, Folde.

Rugg, s. forviklet Haar, Laad.

Rugga, v. a. 1. opkradse Luen paa Tøj. Rugga sig, rejse Børster, blive laadden. Rugga, v. n. Rugga sig, (om Fugle) fælde Fjær N. myte. Ruggare, s. pl. m. Opkradser, drf. Ruggning, f.

Ruggig, *adj.* opkradset, som staar i Vejret, børstet (om Haar og Fjære), drf. Ruggighet f.

Ruggkarda, b. s. s. Rugge.

Ruggkarduan, s. Karduan.

Ruggsjuk, *adj.* som fælder Fjære.

Rull, b. s. s. Rulle.

Rulla, v. a. & n. 1. rulle. Rullare, s. pl. m. En som ruller. 2) et Slags Insekt: *Phalæna Tortrix.* Rullning, f. Rullen.

Rulla, -or, f. Rulle, Navneliste.

Rulle, Rull, -ar, m. Rulle 2) Tén. Rullbly, n. Rulleblv. Rullgardin, -er, m. Rullegardin. Rullsnäcka, -or, f. Keglemusling. Rullstol, -ar, m. Rullestol. Rulltobak, m. Rultobak, Skraatobak. Rullvagn, -ar, m. Rullevogn

Rulta, v. n. 1, (J. röla) gaa sagte, vakle, rave, stabbe.

Rum, s. pl. n. Rum. 2) Værelse; gifva rum, give Plads; äga rum, finde Sted. Rumrik, *adj.* rummelig. Rumrikhet, f. Rummelighed.

Rumor, n. Larm, Tummel.

Rumpa, -or, f. Rumpe, Hale; fäkta med rumpan, fegte med Halen. Rumpdryg, *adj.* som har en stor, bred Rumpe. Rumphål, s. pl. n. Rumpehul. Rumpkafle, -ar, m. Rumpstycke, -n, n. Rumperem. Rumptång, m. Rumpebén. Rumptroll, s. pl. n. Rumpetrold, Rumpetudse, Freunge. Rumpull, m. (Plante) Sveltuld N.: *Eriophorum alpinum.*

Rumrik, s. Rum.

Rumskots, *adv.* rumskjods, for fulde Sejl.

Runa, -or, f. (J. Runa) Rune. Runskrift, m. Runeskrift. Runstaf, -var, m. Runestav, Primstav.

Rund, m. rund Plads, Rundel, Kreds.

Rund, *adj.* rund. Runda, v. a. 1. runde, drf. Rundande, n. Rundning, f. Rundaktig, *adj.* rundagtig. Rund-

hammare, -mrar, *m.* Smedehammer til halvrunde Ting. Rundhet, *f.* Rundhed. Rundholts, Rundhult, *n.* Rundholt. Rundkornig, *adj.* rundkornet. Rundkugla, -or, *m.* Rundkugle. Rundskuren, *adj.* skaaret rundt omkring, rundskaaren. Rundstycke, -n, *n.* Kobbermynt = 1/12 Skilling.

Runda, *m.* fl. s. Rund.

Runka, *v. n.* 1. bevæges stærkt, ryste, vakle, drf. Runkning, *f.*

Runn, *s.* Rönn.

Runnen, *s.* Rinna.

Runska, *f.* Runemaal, Runeskrift.

Runstycke, s. u. der Rund.

Rus, *s. pl. n.* Rus. Rusgifvande, *adj.* berusende. Rusa, *v. n.* 1. være berusende. Rusig, *adj.* beruset, drf. Rusighet, *f.*

Rusa, *v. n.* 1. (E. rush) fare hastigt og voldsomt afsted, ruse.

Ruska, -or, *f.* afhuggen, afreven Green.

Ruska, *v. n.* 1. rykke, drage voldsomt, ryste, drf. Ruskning, -ar, *f.*

Ruska, *v. n.* 1. prasle, rasle, rusle.

Ruskig, *adj.* fugtig, taaget, raa, kjølig; rusket. Ruskigt väder, Ruskväder, Rusk, Rusk, rusket Vejr; vara ruskig i kroppen, føle en Gysen i Legemet, drf. Ruskighet, *f.*

Russin, *s. pl. n.* Rosin. Russinstjelk, -ar, *m.* Rosinstilk.

Rust, *s. pl. n.* (til Skibs) Rost.

Rusta, *v. a. & r.* 1. ruste, udruste. 2) *v. n.* ødsle, leve flot, være udsvævende; gjøre Larm, støje, drf. Rustande, *n.* Rustare, *s. pl. m.* Rustebuss, -ar, *m.* En som gjør Larm. 2) udsvævende Menneske, Komersbror; rusta för ett hemman, holde en Rytter för en Bondegaard.

Rusthåll, *s. pl. n.* Gaard, som maa holde en Rytter. Rusthållare, *s. pl. m.* Ejer af en saadan Gaard.

Rustkammare, -mrar, *m.* Rustkammer.

Rustmästare, *s. pl. m.* Rustmester. 2) den laveste Underoffisier ved Infanteriregimenterne. Rustning, -ar, *f.* Rustning. 2) Rostjeneste. Rusttjenst, *m.* Rostjeneste. Rustvagn, -ar, *m.* Rustvogn.

Ruta, -or, *f.* Rude. 2) (Plante) Rude: *Ruta.*

Ruter, *m.* Ruder (i Kortspil).

Rutformig, *adj.* rudeformet. Rutig, *adj.* rudet.

Rutten, *adj.* raadden. Ruttenhet, *f.* Raaddenhed.

Ruttna, *v. n.* 1. Ruttna upp, raadne, opraadne, drf. Ruttnande, *n.*

Rya, -or, *f.* (Z. Rya) et Slags grovt uldent Tøj; Filt.

Ryck, *s. pl. n.* Ryk. Ryckresa, -or, *f.* hastig Rejse. Rycktals, Ryckvis, *adv.* rykkevis.

Rycka, *v. a. & n.* 2. 3. rykke, trække. R. på axlarne, trække paa Skuldrene. Ryckande, *n.* Ryckning, -ar, *f.* Rykken, Rykning, Trækning.

Rygg, -ar, *m.* Ryg. Ryggbast, *n.* Rygsenerne. Ryggben, *s. pl. n.* Rygbén. Ryggbrått, *n.* Rygsaar. Ryggbälte, -n, *n.* (hos Insekterne) = R. Ryggkena, -or, *f.* Rygfinne. Ryggbåll, -ar, *m.* bagerste Væg af en Ovn. Ryggknota, -or, *f.* Rygkvirvel. Ryggmarg, *m.* Rygmarv. Ryggrad, *f.* Rygrad. Ryggrem, -mar, *m.* (paa Seletøj) Rumperem. Ryggsköld, -ar, *m.* Rygskjold Ryggsprång, *n.* reumatisk Smerte i Rygkvirvlerne. Ryggstycke, -n, *n.* Rygstykke. 2) Rumperem (paa Seletøj). Ryggstöd, *s. pl. n.* Ryggvärn, *n.* Rygstød; Hjælp, Understøttelse. Ryggvärk, *m.* Rygpine, Rygsmerte. Ryggås, -ar, *m.* Mønning, Rygning.

Rygga, *gen. Genit.* af Rygg; tillryggа, *adv.* tilbage, f. E. vi hafva lagt 20 mil tillrygga, vi have tilbagelagt

20 Mile. Vika tillrygga, vige tilbage.

Rygga, *v. n.* 1. vende Ryggen, vige, trække sig tilbage, flyv. **Rygga**, *v. a.* 1. rokke, omskifte, forandre, tilbagekalde, fragaa. drf. **Ryggande**, *n.*

Ryggbast, *m.* fl. s. Rygg,

Ryka, *v. n.* 2, *2.* (3. riuka) ryge.

Ryka, *v. n.* (ryker, rök, rykt), fare heftigt afsted, f. E. ryk och ränn för den och den! rejs ad Helvede!

Rykt, *m.* (3. Rækt) Røgt, Pleje.

Rykta, *v. a.* 1. røgte, pleje; r. upp ett fält, opryddе en Ager. **Ryktare**, *s. pl.* *m.* Røgter. **Ryktning**, *f.* Røgtning, Røgt.

Ryktbar, *adj.* overalt bekjendt af Rygtet, berømt, navnkundig, kundbar, drf. **Ryktbarhet**, *f.*

Rykte, -n, *n.* (3. Rykti) Rygte.

Rylen, *m.* *def.* Krumhed i Ryggen, Pukkel, Kryl N.

Rymd, *p. p.* af Rymma.

Rymd, -er, *m.* Rum, Omfang; ved Mark, Slette. **Rymdemätt**, *s. pl.* *m.* Maal af Rummet.

Rymlig, *adj.* rummelig. **Rymlighet**, *f.* Rummelighed.

Rymma, *v. n.* & *a.* 2. *1.* (3. ryma) romme. **Rymmande**, *n.* Rymning, *f.* Rømning. **Rymmare**, *s. pl.* *m.* Rømningsmand, Desertør.

Rymma, *v. a* 2. *1.* rumme.

Rymme, *n.* Rum, Spillerum.

Rymnål, -ar, *m.* Raal til at rense Fænghul med.

Rymossa, *f.* Endeknop D. Kjælmose N.: *Bryum.*

Rynka, -or, *f.* Rynke.

Rynka, *v. a.* 1. & *2.* *2.* rynke. **Rynkande**, *n.* Rynkning, *f.* Rynkning. **Rynkband**, *s. pl.* *n.* Rynkebaand. 2) Endetarmens Sluttemuskel: *Sphincter.* **Rynkig**, *adj.* rynket, drf. **Rynkighet**, *f.*

Rysa, *v. n.* 2. *2.* gyse. **Rysning**, -ar, *f.* Gysen, Gysning. **Ryslig**, *adj.* gyselig, skrækkelig. **Ryslighet**, -er, *f.* Gyseligheд, Gysen; *pl.* skrækkelige Ting, Rædsler.

Ryss, -ar, *m.* Kulvogn.

Ryss, -ar, *m.* Russer. **Rysk**, *adj.* russisk. **Ryska**, -or, *f.* russisk Kvinde. 2) det russiske Sprog. **Ryssland**, Rusland. **Ryssläder**, *n.* Rydslæder. **Ryssolja**, *f.* Rusolje.

Rysaja, -or, *f.* Ruse, Fiskeruse.

Ryta, *v. n.* 3. (ryter, röt, rytit) brøle, route N.; ryta åt, bide af, tordne ad. **Rytande**, *n.* Brølen, Brøl, Tordnen.

Ryttare, *s. pl.* *m.* Rytter. **Ryttarhäst**, -ar, *m.* Rytterheст. **Ryttarstöflor**, *pl.* Rytterstøvler. **Ryttarvakt**, *m.* Rytтervagt.

Ryttmästare, *s. pl* *m.* Ritmeester.

Rå, *adj.* raa. **Råhet**, *f.* Raahed.

Rå, *m.* Slibeæg.

Rå, -r, *f.* (3. Rá) lang Stang; (Skibs) Raa.

Rå, *f.* **Rådjur**, *s. pl.* *n.* Raa, Raadyr.

Rå, -n, Krumkage, Godraad.

Rå, *n.* Grænseskjæl. **Rå och Rör**, Grænselinje. **Råmärke**, -n, *n.* Grænsestén, Skjelstén.

Rå, -n, *n.* Nisse. Trold, f. E. Bergrå, Bjergtrold. Skogsrå, Skovtrold. Sjörå, Søtrold. Tomtrå, Nisse.

Rå, (dagl. T.) s. Råda.

Råband, *s. pl.* *n.* Raabaand. **Rålik**, *s. pl.* *n.* Raalig. **Rånock**, -ar, *m.* Raanakke. **Råsegel**, *s. pl.* *n.* Raasejl.

Råbock, -ar, *m.* Raabuk.

Råbräka, s. Rådbräka.

Råck, *m.* fl. s. Rock, *m.* fl.

Råd, *s. pl.* *n.* Raad. 2) Medlem af et Raad, Raadsherre; plåga råd, raadslaa. **Råda**, *gammel Genit.* f. E. hvar är nu till råda, hvad Beslutning skal nu tages; komma sig

till råda, være i Stand til at tage en Beslutning.

Råda, *v. a.* 2. *2.* raade, beslutte. 2) besvangre, drf. Rådd, frugtsommelig, besvangret, svanger.

Råda, Rå, *v. n.* 2. *1.* raade, raade for, kunne, formaa, herske; hvad rår jag för det, hvad kan jeg for det; rå med, blive færdig med, faa Magt med; rå om, være Herre over, eje, f. E. hvem rår om huset? hvem ejer Huset? rå på, have Overmagt over.

Rådbråka, *v. a.* 1. radbrække. Rådbråkning, -ar, *f.* Radbrækning.

Rådd, *adj.* frugtsommelig, svanger.

Rådfråga, *v. a.* 1. spørge til Raads, raadspørge, drf. Rådfrågning, -ar, *f.*

Rådgifvare, *s. pl.* m. Raadgiver. Rådgifverska, Rådgifvarinna, -or, *f.* Raadgiverske.

Rådgöra, *v. a.* 2. *1.* raadslaa, drf. Rådgörande, *n.*

Rådhus, *s. pl.* n. Raadhus.

Rådjur, *s. pl.* n. Raadyr.

Rådkammare, m. de kongl. Raads Forsamlingssal.

Rådlös, *adj.* raadløs, raadvild, drf. Rådlöshet, *f.*

Rådlägga, *v. a.* 2. *1.* raadslaa.

Rådig, *adj.* flog. som ved at raade sig selv, resolvert, drf. Rådighet, *f.*

Rådlig, *adj.* raadelig.

Rådman, -män, m. Raadmand. Rådmanskap, *n.* Raadmandskab.

Rådpläga, *v. a.* 1. raadslaa, drf. Rådplägning, -ar, *f.*

Rådrum, *n.* Betænkningstid, Tid, Frist.

Rådsbeslut, *s. pl.* n. Raadsbeslutning.

Rådsförsamling, -ar, *f.* Raadsforsamling.

Rådstuga, -or, *f.* Raadstue. Rådstugubetjent, -er, *m.* Raadstuetjener. Rådstugurätt, m. Raadsturet.

Rådvill, *adj.* raadvild, drf. Rådvillhet, *f.*

Råförning, -ar, *f.* uafladelig Flytning af Grænsestjæl.

Råg, m. Rug. Rågax, *s. pl.* n. Rugaks. Rågbröd, n. Rugbrød. Rågmjöl, n. Rugmél. Rågskorpa, -or, *f.* Rugkavring. Rugskaarnok. Rågåker, -krar, m. Rugager.

Råga, *v. a.* 1. topfylde, topmaale, lægge Topmaal paa.

Råge, -ar, m. Råga, *f.* Topmaal; till råge på olyckan, for at gjøre Ulykken fuldkommen.

Rågata, -or, *f.* d. s. s. Rågång.

Råget, -ter, *f.* en Raa af Hunkjønnet.

Rågång, -ar, m. Grænselinje, Grænsestjæl.

Råk, *n.* Indvolde, Kallun.

Råka, -or, *f.* Kornkrage: *Corvus frugilegus.*

Råka, *v. n.* & *s* 1. møde, træffe, finde; geraade. Råkas, *v. d.* træffe hinanden.

Råkalf, -var, m. Råkilling, -ar, m. Råkid, *s. pl.* n. Raakalv, Raakid.

Råkoppar, m. Raakobber.

Rålik, s. Rå.

Rålägging, *f.* Grænsesætning.

Råma, *v. n.* 1. brøle, route N. Råmande, *n.* Brølen.

Råmm, Romm, m. Rogn. Råmmfisk, -ar, m, Rognfisk.

Rämjölk, *f.* Raamelk.

Rämärke, -n, *n.* Grænsesten, Skjælsten.

Rån, *s. pl.* n. Ran, Hærværk. Råna, *v. a.* 1. rane. Rånare, *s. pl.* m. Ransman, m. Raner, Ransmand.

Råna, *v. n.* 1. blive raa, fugtig.

Rånegräs, *n.* (Plante) Padderokker D. Raanegræs N: *Equisetum palustre.*

Råsegel, *s. pl.* n. Raasejl.

Råskillnad, -er, m. Grænselinje, Grænsestjæl.

Råskinn, *s. pl.* n. Raaskrælind.

Räsmältning, *f.* Raasmeltning.
Rätta, -or, *f.* Rotte. Rättbo, -n, *n.* Rotterede. Rättfälla, -or, *f.* Rottefælde. Rättfångare, *s. pl. m.* Rottefanger. Rättgift, *n.* Rottegift. Rätthål, *s. pl. m.* Rottehul. Rättkrut, *n.* Rottekrud. Rättunge, -ar, *f.* Rotteunge.
Räväder, *n.* raat, fugtigt Vejr.
Rämne, -n, *n.* raa Materie.
Räcka, *v. s. & n.* 2. *3.* række, strække; räcka till; räcka sig, strække sig, *drf.* Räckning, -ar, *f.*
Räcka, -or, *f.* Række.
Rädas, *v. d.* 2. *1.* (*J.* rædast) ræddes, frygte, forfærdes, have Frygt for.
Rädd, *adj.* ræd, bange, *drf.* Räddhet, *f.* Räddhåga, *f.* Rädsla, *f.* (*J.* rædsla) Frygt, Frygtsomhed, Ræd sel.
Rädda, *v. a.* 1. redde. Räddare, *s. pl. m.* Redder. Räddning, *f.* Redning.
Rädisa, -or, *f.* Radis.
Räf, -var, *m.* (*J.* Refr) Ræv. Räfaktig, *adj.* snedig, falsk, *drf.* Räfaktighet, *f.* Räfgrop, -ar, *m.* Rævegrav. Räfgryt, *n.* Rævehule. Räfhona, -or, *f.* Hunræv. Räfjägare, *s. pl. m.* Rævejæger. Räfkaka, -or, *f.* Rævekage. Räfklo, -r, *f.* Rævefod. 2) (Plante) Haaklever: *Anthyllis vulneraria.* Räfkrokar, *pl.* Rævestreg, Rænker, Underfundighed. Räfkula, -or, *f.* Rævekule, Rævehul. Räfmjölk, *f.* (Plante) Vasportulak *N.*: *Peplis.* Räfrumpa, -or, *f.* Rævehale. Räfsax, -ar, *m.* Rævesaks, Glevse *N.* Räfskinn, *s, pl. n.* Rævefind. Räfstrek, *n.* Rævestreg. Räfunge, -ar, *m.* Rævunge.
Räffla, *v. a.* 1. rifle.
Räffla, -or, *f.* Rifle. Räffelbössa, -or, *f.* Riffel. Kugleriffel.
Räfsa, *v. a.* 1. samle, rake med en Rive. Räfsare, *s. pl. m.* Raker, *drf.* Räfsning, *f.* Rafning af Hø med Rive.
Räfsa, -or, *f.* Rive. Räfstag, *s. pl. n.* Rivetag, Rivedrag. Räfspinne, -ar, *m.* Rivetand.
Räfsa, *v. a.* 1. revse. Räfst, *m.* Revselse, Straf; Undersøgelse.
Räfvel, -flar, *m.* Sandrevle.
Räka, -or, *f.* Reje D. Ræge, Ræke *N.*: *Cancer Syvilla.*
Räkel, -klar, *m.* opløben Knos, Rækel, Lommel, Slampamp.
Räkenbok, *m. fl. s.* Räknebok, *m. fl.*
Räkenskap, -er, *m.* Regnskab.
Räkna, *v. a.* 1. (*J.* reikna) regne, tælle. Räkna in, indberegne, *drf.* Räknande, *n.*
Räknebok, -böcker, *f.* Regnebog. Räknebord, *s. pl. n.* Räknebräde, -n, *n.* Regnebræt. Räknekonst, *m.* Regnekunst. Räknemästare, *s. pl. m.* Regnemester. Räknepenning, -ar, *m.* Regnepenge. Räkneskola, -or, *f.* Regneskole. Räknetafla, -or, *f.* Regnetavle.
Räknelig, *adj.* som kan tælles.
Räkning, -ar, *f.* Regning. 2) Renskning, Tider. Räkningssätt, *s. pl. n.* Regnemaade.
Ränder, *pl.* af Rand, = *N.*
Ränkor, Ränker, *pl.* Rænker. Ränkfull, *adj.* rænkefuld.
Ränn, *n.* Løben, Rend *N.*
Ränna, -or, *f.* (*J.* Renna) Rende, Fordybning.
Ränna, *v. n. & a.* 2. *1.* (*J.* renna) rende. Rännande, *n.* Renden. Rännare, *s. pl. m.* Lantebryder, Løber; en til Beddelsd afrettet Hest. Rännarbana, -or, *f.* Rännarban, *m.* Rendebane.
Ränna, *v. a.* 2. *1.* rende (Garn). Ränning, -ar, *f.* Rending, Rendegarn.
Rännjord, -ar, *m.* Overgjord over en Sadel.
Rännil, -ar, el. -alar, *m.* liden Rende.
Rännknut, -ar, *m.* Løbeknude.

Rännkula, -or, *f.* Rendekugle.
Rännkäring, -ar, *f.* Rendekjærling.
Rännmjölk, *f.* sammenløben Melk.
Rännskita, *f.* (hos Pøbelen) Diarrhé.
Rännsnara, -or, *f.* Reb med en Løkke i den ene Ende, hvorigjennem den Anden drages og saaledes en Snare tilvejebringes.
Ränsten, -ar, *m.* Rendestén. **Ränstens-unge**, -ar, *m.* Gadegut, Gadedreng.
Ränsträ, -n, *n.* Ramme, hvorom Garnet rendes.
Ränsel, -slar, *m.* Ranſel, Vadſæk.
Ränta, *v. a.* 1. indrente, indbringe.
Renta, -or, *f.* Rente, aarlig Indtægt. 2) Indvolde af slagtede Dyr. **Jordeboksränta**, Grundskat. **Räntgifvare**, *s. pl. m.* En som giver Rente. **Räntkammare**, -mrar, *m.* Rentekammer. **Räntmästare**, *s. pl. m.* Rentemeſter, Zahlkaſerer.
Rät, *adj.* (udt. rét) ret, lige, ikke ſkjev el. krum; en rät vinkel, en ret Vinkel, drf. **Räthet**, *f.*
Räta, *f* **Rätsida**, *f.* den rette Side af Tøj, Retten.
Räta, *v. a.* 1. R. ut, rette, rejſe, bringe Noget til at blive ret el. lige, rette ved at udſtrække, f. E. räta ut benen, drf. **Rätande**, *n.*
Räta, *v. n.* 1. have ſtive Patter (om Kjør).
Rätlinig, *adj.* retlinjet, ligelinjet, drf. **Rätlinighet**, *f.*
Rätt, *adj. & adv.* ret, rigtig, ſand, lovlig, drf. **Räthet** *f.* **Rätta**, *adv.* skaffa till rätta, ſkuffe frem noget ſom har været borte; ställa till rätta, bringe i Rigtighed. **Rätt åt honom**, tilpas for ham; få rätt på, faa fat paa; i rättan tid, til rette Tid. **Rättnu**, om kort Tid, retnu, iſta N. **Handla rätt och räds för ingen**, gjør Ret og frygt ingen.
Rätt, -er, *m.* Ret; gå till rätta, gaa Rettens Vej; stå till rätta, møde i Retten; staa til Anſvar; stämma inför rätten, el. till rätta, kalde for Retten. **Rättens sakören**, Sagefald, Mulkt til Retten.
Rätta, *v. a.* 1. rette, drf. **Rättande**, *n.*
Rättare, **Rättast**, *comparat. & Superl.* af Rätt.
Rättare, *s. pl. m.* Opſynsmand over Arbejderne paa en Landgaard, Ladefoged.
Rättegång, -ar, *m.* Rettergang, Proces. **Rättegångsbalken**, Kapitel i Loven, ſom afhandler Rettergang. **Rättegångsbruk**, *s. pl. n.* Retsbrug. **Rättegångs-dag**, -ar, *m.* Retsdag, Tingdag. **Rättegångshandling**, -ar, *pl.* Akter, Aktſtykker. **Rättegångskostnad**, *m.* Sagens Omkoſtning, Sagsomkoſtninger. **Rättegångsmål**, *s. pl. n.* Rettegangsſak, -er, *f.* Retsſag, Lovmaal. **Rättegångsordning**, *f.* Reteorden. **Rättegångssätt**, *n.* Rettergangsmaade. **Rättegångsskrifvare**, *s. pl. m.* Skriver. **Rättegångsverk**, *n.* Retspleje.
Rättelse, -r, *f.* Rettelſe; Advarſel, Rettesnor, Efterretning, f. E. lända till rättelse.
Rättesnöre, -n, *n.* Rettesnor.
Rättfången, *adj.* lovlig erhvervet.
Rättfärdig, *adj.* retfærdig. **Rättfärdighet**, *f.* Retfærdighed. **Rättfärdiga**, *v. a.* 1. **Rättfärdiggöra**, *v. a.* 2. *l.* retfærdiggjøre. **Rättfärdigande**, *n.* **Rättfärdiggörelse**, *f.* Retfærdiggjørelſe.
Rättighet, -er, *f.* Rettighed.
Rättika, -or, *f.* Rædike: *Raphanus sativus.*
Rättmätig, *adj.* retmæſſig. **Rättmätighet**, *f.* Retmæſſighed.
Rättning, *f.* Retning.
Rättrogen, *adj.* rettroende, ortodoks, drf. **Rättrogenhet**, *f.*

Rätt-rådig, *adj.* retfærdig, drf. **Rätt-rådighet**, *f.*

Rätt-trådig, *adj.* som har rette Traade.

Rätts-enlig, *adj.* overensstemmende med Lov, drf. **Rätts-enlighet**, *f.*

Rättsinnig, *adj.* retsindig. **Rättsinnighet**, *f.* Retsindighed.

Rättskaffens, *adj. indecl.* retskaffen. **Rättskaffenhet**, *f.* Retskaffenhed.

Rättskrifning, *f.* Retskrivning.

Rättsols, *adv.* fra Øst til Vest = N.

Rättänkande, **Rättänkt**, *adj.* retsindig.

Rättvis, *adj.* Rättvisligen, *adv.* retfærdig. **Rättvisa**, *f.* **Rättvishet**, *f.* Retfærdighed.

Rättvisa, *v. a.* 1. gjøre Ret, vise Retfærdighed; retfærdiggjøre; r. ens namn, vise Ens Minde Retfærdighed.

Rättvinklig, *adj.* retvinklet, drf. **Rättvinklighet**, *f.*

Rö, *f.* (bibl.) Ror, Siv.

Röd, *adj.* rød. **Rödaktig**, *adj.* rødagtig. **Rödarf**, *m.* Rødarve (Plante): *Anagallis arvensis*. **Rödbeta**, -or, *f.* Rødbede (Havevæxt). **Rödblack**, *adj.* rødblakket. **Rödblommig**, *adj.* rødblommet, rødkindet. **Rödbrusig**, *adj.* stærk rød i Ansigtet, rødmoset, drf. **Rödbrusighet**, *f.* **Rödfnasig**, **Rödfrasig**, *adj.* rødplettet i Ansigtet, rødfinnet, drf. R.-sighet, *f.* **Rödfläckig**, *adj.* rødplettet. **Rödfot**, -ar, *m.* (Fugl): *Hæmatopus ostralegus*. Kjæld N. **Rödfrasig**, s. Rödfnasig. **Rödfärg**, *m.* rød Farve, Rødt. **Rödfärga**, *v. a.* 1. farve i Rødt. **Rödfärgning**, *f.* Rødfarvning. **Rödhet**, *f.* Rødhed. **Rödhet**, *adj.* rødgloende, rødhedet. **Rödhven**, *f.* (Plante) Rødkjøse N.: *Agrostis rubra*. **Rödhärig**, *adj.* rødhaaret. **Rödkrita**, *f.* Rødkrid. **Rödkrit-penna**, -or, *f.* Rødkridspen. **Rödkulla**, -or, *f.* (Plante) Gjentrøst: *Euphrasia*. **Rödkål**, *m.* Rødkaal. **Rödlök**, *m.* Rødløg. **Rödlätt**, **Rödlett**, *adj.* rødladen. **Rödmadra**, *s.* Färgmadra. **Rödmosig**, *adj.* rødmosset. **Rödmylla**, *f.* Rødmuld. **Rödmåla**, *v. a*, l. male rød. **Rödnäsig**, *adj.* rødnæset. **Rödprickig**, *adj.* rødprikket. **Rödrandig**, *adj.* rødspraglet. **Rödskymlig**, *adj.* rødskimlet. **Rödskäggig**, *adj.* rødskjægget. **Rödsot**, *m.* Blodgang. **Rödsprutig**, **Rödspräcklig**, **Rödsprängd**, *adj.* rødspraglet, rødplettet, rødspættet. **Rödsputa**, -or, *f.* (Fisk) Rødspætte. **Rödstrimig**, *adj.* rødstribet. **Rödvinge**, -ar, *f.* Røddrossel: *Turdus iliacus*.

Rödja, **Röja**, *v. a.* 2. *1.* (A. rydia) rydde, oprydde. **Rödja upp**, gjøre skikket til at dyrkes. **Rödjande**, *n.* **Rödning**, **Röjning**, *f.* Rydning. **Röjselrätt**, *m.* Rydningsret.

Rödkrita, *m.* fl. s. Röd.

Röding, -ar, *m.* (Fisk): *Salmo alpinus*. Fjeldorret, Ror N.

Röf, -var, *m.* Rov, Bagdel.

Röfva, *v. a* 1. rove. **Röfvande**, *n.* Roven. **Röfvare**, *s. pl. m.* Røver. **Röfvarband**, *s. pl. n.* Roverbande. **Röfvaraktig**, *adj.* roveraktig. **Röfvarhand**, -händer, **Röverhaand**. **Röfvarfartyg**, **Röfvarskepp**, *s. pl. n.* Roverskib. **Röfvarkula**, -or, *f.* Roverhule, Roverkule. **Röfvarköp**, *n.* Spotkjøb, Spotpris. **Röfvarnäste**, -n, *n.* Roverrede. **Röfvarpack**, *n.* Roverpak. **Röfvarslott**, *s. pl. n.* Roverslot. **Röfveri**, -er, *n.* Roveri.

Röja, *s.* Rödja.

Röja, *v. a.* 2. *1.* (gl. T. rigan) robe. **Röjande**, *n.* Roben.

Rök, *m.* Røg; få rök om, faa Nys om. **Rökaltare**, *s. pl. n.* Røgalter. **Rökfat**, *s. pl. n.* Røgfad. **Rögfång**, *s. pl. n.* Røgfang paa en Skorsten. **Rökhål**, *s. pl. n.* Røghul. **Rökljus**, *s. pl. n.* Røgelseslys. **Rökkammare**, -mrar,

m. Røgkammer. Röknefva, -or, *f.* Pileurt, Lopveurt D. Tovgræs N.: *Polygonum Persicaria.* Rökoffer, *s. pl. n.* Røgoffer. Rökpipa, -or, *f.* Skorstén. Rökpörte, -n, *n.* Røghytte. Röksalt, *n.* flygtigt Alkali. *Alcali volatile.* Röksvamp, *n.* Støvbold: *Lycoperdon.* Röktobak, *m.* Røgtobak. Rökpulver, *n.* Røgelsepulver. Röktopas, -er, *m.* sortegul Topas. Rökverk, *n.* Røgelse.

Röka, *v. n.* 2. *3.* ryge.

Röka, *v. a.* 2. *3.* (J. reykia) røge, ryge. Rökande, *n.* Rökning, *f.* Røgning. Rökare, *s. pl. m.* En som røger, Ryger.

Rökelse, -r, *m.* Røgelse. Rökelsekaka, -or, *f.* Røgelsekugle, Røgelsekys. Rökelsekar, *s. pl. n.* Røgelsefad.

Rökig, *adj.* fuld af Røg, som smager, lugter af Røg.

Röknefva, m. fl. s. Rök.

Rölle, -ar, *m.* red Hest el. Okse.

Rölleka, -or, *f.* Rollike: *Achillæa Millefolium.*

Rön, *s. pl. n.* Forsøg, Erfaring, Oydagelse.

Röna, *v. a.* 1. forsøge, prøve, erfare.

Rönn, -ar, *m.* Røn, Rogn: *Sorbus aucuparia.* Rönnbär, *s. pl. n.* Rognebær. Rönnpåk, -ar, *m.* Knippel, Stok.

Rör, *s. pl. n.* Rør. 2) Grænsefkjæl, f. E. rå och rör, Grænselinje, Grænsefkjæl. Rå och Rörs Hemman, en Matrikelbenævnelse for visse Gaarde, som nyde adskillige Begunstigelser i Afgifter. Bergrör, Bergrøje N.: *Arundo Epigejos.* Strandrör: *Arundo Phragmites.* Rörflen, *m.* Rørgræs D. Rørflok N.: *Phalaris arundinacea.* Rörlägga, *v. a.* 2. *1.* sætte Grænsestene. Rörläggning, -ar, *f.* Grænsefætning Rörmask, -ar, *m.* et Slags Orm: *Siphunculus.* Rörpipa, -or, *f.* Rørpibe. Rörsnäcka, -or, *f.* s. Slanga. Rörtak, *s. pl. n.* Rørtag. Rörvass, *m.* Siv, Vasrør N.

Röra, *f.* Røre, Mismask, f. E. Der var alt i en röra.

Röra, *v. a.* 1. røre, bevæge. 2) vedkomme, angaa. Rörelse, -r, *f.* Rørelse, Bevægelse. 2) Handel, Næring, f. E. Handelsrörelse. Rörelsekraft, *m.* Rörelselagar, *pl.* Bevægkraft, Bevægelsens Love.

Rördrom, -ar, *m.* Rørdrum (Fugl): *Ardea stellaris.*

Rörig, *adj.* rørig, stærkt nærende, uforddøjlig, drf. Rörighet *f.*

Rörka, -or, *f.* Røret paa et Flintefkjæfte, hvori Ladeftokken ftikkes.

Rörlig, *adj.* rørlig, bevægelig; munter, rask, rørig, drf. Rörlighet, *f.*

Rörlägga, Rörläggning, f. Rör.

Rörning, f. Omrörning, Vidrörning.

Rörom, -ar, *m.* Rereks.

Rörpipa, m. fl. f. Rör.

Rös, Röse, -n, *n.* (J. Reisi) Stendynge, Stenhob, Røs, Sténrøs N. 2) Blodvor.

Rösa, *v. a.* 1. R. upp, -ihop, opdynge, sammendynge; sætte Grænsefkjæl, Markefkjæl, drf. Rösning, *f.*

Röst, -er, *m.* Røst, Stemme. Rösta, *v. n.* 1. give sin Stemme, votere, drf. Röstning, *f.* Röstpluralitet, Stemmefleerhed. Röstägande, *adj.* stemmeberettiget.

Röste, -n, *n.* Röst, *n.* Mønning, Tagryg. 2) (til Skibs) Røst.

Röt, *impf.* af Ryta.

Röta, *v. a.* 2. *3.* bringe i Forraadnelse; röta lin, hampa, rødne Hør, drf. Rötande, *n.* Rötning, *f.*

Röta, *f.* Forraadnelse, Raad. Rötaktig, *adj.* raadden, forraadnet. Rötbolde, -ar, *m.* Rotbold, -ar, *m.* ondartet Byld. Rötfeber, *m.* Forraadnelsesfeber. Rötmånad, *f.* Hundedagene. Rötsalt, *n.* Urinstof. Rötsår, *s. pl. n.* Raadsaar. Rötånga, -or, *f.* raaden Damp. Rötägg, *s. pl. n.* raadent Æg.

Rötter, *pl.* Rødder, af Rot.

S.

Sabbat, *m.* Sabbat. Sabbatsbrott, *s. pl. n.* Sabbatsbrud. Sabbatsbrytare, *s. pl. m.* Sabbatsfränker.
Sabel, -blar, *m.* Sabel. 2) Sobel. Sabelmus, -möss. *m.* Lemæn.
Sacellani, -er, *n.* Kapellani.
Sacka, *v. a.* 1. sække, synke, tage af, drf. Sackning, -ar, *f.*
Sacramentskad, *adj.* forbandet.
Sade, *imperf.* af Säga.
Sadel, -dlar, *m.* Sadel. Sadelbrott, *s. pl. n.* den Skade Hesten faar ved at trykkes af Sadelen, saaledes at Huden gnaves og brister; Sadelbrud. Sadelbruten, *adj.* sadelbrudt. Sadelbåge, -ar, *m.* Sadelbue. Sadelknekt, -ar, *m.* Ridefnekt. Sadelmakare, *s. pl. m.* Sadelmager. Sadelputa, -or, *f.* Sadelpude. Sadeltäcke, -n, *n.* Sadeldækken.
Sadla, *v. a.* 1. sadle, drf. Sadlande, *n.* Sadling, *f.*
Saf, *m.* Safva, -or, *f.* Saft i Træer, Sævje N. Safgång, *m.* Saftaare i Træer, Sævjeaare. Safring, -ar, *m.* Safrand, -ränder, *f.* Saftring i Træer. Saftid, *m.* Safvetid, *m.* Saftid. Safva, *v. a.* 1. drage Saft af Træer. 2) *v. n.* give fra sig Saft, drf. Safvande, *m.* Safning, *f.* Safvig, *adj.* fuld af Sævje.
Safning, Safring, s. Saf.
Saft, *m.* Saft. Safta sig, *v. r.* 1. give Saft. Saftfull, *adj.* saftfuld.
Safva, m. fl. se Saf.
Saga, -or, *f.* Saga, Sagn; Fortælling, Fabel, Eventyr. Sagoskrifvare, *s. pl. m.* Sagaskriver, Sagnskriver. Sagobrott, *s. pl. n.* Brudstykke af en Fortælling. Sagoålder, *m.* Sagatid.
Sagesman, -män, *m.* Sagnsmand, Hjemmelsmand.
Sagobrott, m. fl. s. Saga.
Sago, Sagu, *n.* Sagogryn, *s. pl. n.* Sagogryn. Sagopalm, -ar, *f.* Sagopalme. Sagosoppa, *f.* Sagosuppe.
Sak, -er, *f.* (Z. Sök) Sag Sakdrifvande, *n.* Sagføring. Sakdrifvare, *s. pl. m.* Sagfører.
Saker, *adj.* sagfyldig.
Sakerstia, -or, *f.* Sakristi.
Sakfälla, *v. a.* 2. 1. kjende skyldig ved Dom. Sakfälld, sagfældet, domfældt.
Sakförare, Sakförvaltare, *s. pl. m.* Sagfører, Prokurator, Advokat.
Sakkunnig, *adj.* sagkyndig. Sakkunnighet, *f.* Sagkyndighed.
Sakkännedom, *m.* Sagkundskab.
Saklös, *adj.* sagløs, drf. Saklöshet, *f.*
Sakna, *v. a.* 1. (Z. sakna) savne. Saknad, *m.* (Z. saknadr) Savn.
Sakta, *adj.* & *adv.* sagte. Sakta, *v. a.* 1. sagtne. Saktmodig, *adj.* sagtmodig. Saktmod, *n.* Saktmodighet, *f.* Sagtmodighed.
Sakägare, *s. pl. m.* Sagsøger.
Saköre, -n, *n.* (Z. Sakeyri) Pengebod, Sagefald, Sigt og Sagefald. Rättens sakören, Sagefald.
Sal, -ar, *m.* Sal. Salsfönster, *s. pl. n.* Salsvindu.
Sala ihop, *v. a.* 1. (dagl. T.) sammenskyde, spleise.
Salfva, -or, *f.* Salve.
Salfvia, -or, *f.* Salvie (Plante).
Salig, *adj.* salig, drf. Salighet, *f.* = N.

Saliggöra, *v. a.* 2. *1.* saliggjøre. Saliggörande, *n.* Saliggjørelse. Saliggörare, *s. pl. m.* Saliggjører. Salighetsmedlen, *pl.* Sakramenterne.

Sallake, *m.* Saltlage.

Sallat, *m.* Salat. Sallatsäng, -ar, *f.* Salatbed.

Salm, -er, *m.* Salme. Salmbok, *f.* Salmebog.

Salpeter, *m.* Salpeter. Salpeteraktig, Salpeterhaltig, *adj.* salpeteragtig, salpeterholdig. Salpeterlada, -or, *f.* Salpetergrube. Salpetersjudare, *s. pl. m.* Salpetersyder. Salpetersjuderi, *n.* Salpetersyderi.

Salsofi, -er, *m.* (Plante) Gjedeskjæg: *Tragopogon pratense.*

Salt, -er, *n.* Salt. Saltaktig, Saltartad, *adj.* saltagtig, drf. Saltaktighet, *f.* Saltbruk, *s. pl. n.* Saltværk. Saltbrunn, -ar, *m.* Saltkälla, -or, *f.* Saltkilde. Saltförråd, *s. pl. n.* Saltoplag. Saltgrufva, -or, *f.* Saltgrube. Salthandlare, *s. pl. m.* Salthandler. Saltkar, *s. pl. n.* Saltkar. Saltkärl, *s. pl. m.* Saltekar. Saltlake, *m.* Saltlage. Saltpanna, -or, *f.* Saltkjedel. Saltsjudare, *s. pl. m.* Saltsyder. Saltsjuderi, *n.* Saltsyderi. Saltsjö, *m.* Havet. Saltsjöfisk, Saltvandsfisk. Saltstod, -er, *m.* Saltstøtte. Salttull, *m.* Salttold. Saltvatten, *n.* Saltvand. Saltört, -er, *f.* Salturt: *Salsola Kali.*

Salta, *v. a.* 1. salte, drf. Saltare, *s. pl. m.* Saltning, *f.*

Salu, *n.* (Ɜ. Sala) Salg, f. E. Hälla, vara till Salu. Salubod, -ar, *m.* Butik.

Samarfva, *adj.* samarve.

Samband, *s. pl. n.* Forening, Forbindelse, Foreningsbaand; Sammenhæng.

Sambruk, *n.* fælles Brug, Fællesskab.

Sambyggare, *s. pl. m.* (i Botan.) Enbo: *Monoecia.*

Sambroder, -bröder, *m.* kjødelig Broder; 2) sammenbragt Broder.

Samfiende, -r, *m.* fælles Fiende.

Samfund, *s. pl. n.* Samfund. Samfundslefnad, *m.* Samfundsliv.

Samfäld, *adj.* (Ɜ. samfeldr) fælles; samdrægtig, samfuld; i samfälda tre år, i tre samfulde Aar.

Samfällig, *adj.* fælles; samdrægtig, drf. Samfällighet, *f.*

Samhälle, -n, *n.* borgerligt Selskab, Samfund, Stat.

Samhällig, *adj.* endrægtig, samdrægtig. Samhällighet, *f.* Samdrægtighed.

Samka, *v. a.* 1. samke, samle.

Samkonung, -ar, *m.* Medregent; samtidig Konge.

Samkulla, *adj.* som er af samme Kuld, f. E. Samkullabarn.

Samla, *v. a.* 1. samle, drf. Samlande, *n.*

Samlag, *s. pl. n.* (Ɜ. Samlag) Samleje.

Samlare, *s. pl. m.* Samler.

Samlefnad, *m.* Samlevnet.

Samlig, *adj.* tættet, tykbleven, f. E. samlig soppa.

Samling, -ar, *m.* = R. Samlingsrum, *s. pl. m.* Forsamlingsværelse. Samlingsställe, -n, *n.* Samlingssted.

Samljud, *s. pl. n.* (Ɜ. Samhliód) Samlyd. Samljuda, *v. n.* 3. (Ɜ. samlióda) samlyde.

Samlupen, *adj.* løbet sammen, sammenløben.

Sam, *imperf.* af Simma.

Samma, *adj.* (Ɜ. sama) samme. Sammaledes, Sammalunda, *adv.* ligeledes.

Samman, *adv.* (Ɜ. saman) sammen.

Sammanafla, *v. a.* 1. avle sammen.

Sammanbinda, *v. a.* 3. (-binder, -bandt,

-bundit) sammenbinde, drf. Sammanbindning, -ar, *f.*

Sammanblanda, *v. a.* 1. sammenblande.

Sammandrag, *s. pl. n.* Sammendrag, Uddrag.

Sammandraga, *v. a.* 3. sammendrage, sammentrække, drf. Sammendragning, -ar, *f.*

Sammandrifva, *v. a.* 3. sammendrive.

Sammanflyta, *v. n.* 3. flyde sammen.

Sammanfläta, *v. a.* 1. sammenflette.

Sammanfoga, *v. a.* 1. sammenføje, drf. Sammanfogning, *f.* Sammenføjning.

Sammanfälla, *v. a.* 2. *1.* sammenfælde.

Sammangadda sig, *v. r.* 1. sammenrotte sig. Sammangaddning, -ar, *f.* Sammenrottelse.

Sammangjuta, *v. a.* 3. sammenstøbe. Sammangjutning, *f.* Sammenstøbning.

Sammangyttra, *v. a.* 1. fæste sammen (om Stene). Sammangyttras, *v. d.* gro sammen, drf. Sammangyttring, -ar, *f.*

Sammanhang, *s.* Sammenhæng.

Sammankalla, *v. a.* 1. sammenkalde. Sammankallande, *n.* Sammenkaldelse.

Sammankomst, -er, *m.* Sammenkomst, Møde.

Sammanlag, *s.* Samlag.

Sammanlefnad, *m.* Samlevnet.

Sammanlikna, *v. a.* 1. sammenligne, drf. Sammanlikning, -ar, *f.*

Sammanljud, *s.* Samljud.

Sammanlopp, *s.* Sammenløb.

Sammanmalen, *adv. v.* grovtmalet, f. E. sammanmalet Mjöl.

Sammanpacka, *v. a.* 1. sammenpakke.

Sammanpara, *v. a.* 1. sammenparre.

Sammanräkna, *v. a.* 1. sammenregne. Sammanräkning, *f.* Sammenregning.

Sammanskjuta, *v. a.* 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) sammenskyde.

Sammanskott, *s. pl. n.* Sammenskud.

Sammanskrapa, *v. a.* 1. sammenskrabe.

Sammanskrifva, *v. a.* 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit) sammenskrive, drf. Sammanskrifning, *f.*

Sammanslå, *v. a.* 3. slaa sammen, drf. Sammanslående, *n.*

Sammansmida, *v. a.* 3. smede sammen.

Sammanstämma, *v. a. & n.* 2. *1.* sammenstævne, sammenstemme.

Sammanstöta, *v. a.* 2. *2.* støde sammen. Sammanstötning, -ar, *f.* Sammenstød.

Sammansvärja sig, *v. r.* 3. (-svärjer, -svor, -svurit, -svuren) sammensværge sig. Sammansvärjning, -ar, *f.* Sammensværgelse.

Sammansätta, *v. a.* 2. *2.* sammensætte. Sammansätta sig, sammenrotte sig, drf. Sammansättning, -ar, *f.*

Sammanställa, *v. a.* 2. *1.* sammenstille.

Sammantrassla, *v. a.* 1. sammentrevle.

Sammanträda, *v. a.* 2. *1.* sammentræde, samles, drf. Sammanträde, -n, *n.*

Sammanvara, Sammanvaro, *f.* Samværen, Samvær.

Sammanvarelse, *f.* Medtilværelse.

Sammanveckla, *v. a.* 1. vikle sammen.

Sammanväfva, *v. a.* 2. *1.* sammenvæve.

Sammanvälja, *v. a.* 2. *1.* sammenvie, drf. Sammanvigning, -ar, *f.*

Sammanvuxen, *adj. v.* sammenvokset.

Sammastädes, *adv.* sammesteds.

Sammelplats, *m.* Samlingsplads.

Sammet, *n.* (T. Sammt) Fløjel. Sammetsband, *s. pl. n.* Fløjelsbaand. Sammetsblomma, -ros, -or, *f.* Fløjelsblomst. Sammetsväfvare, *s. pl. m.* Fløjelsvæver.

Samnad, *adj.* samlet, forenet.

Samosört, -er, *f.* (Plante) Samel: *Samolus Valerandi.*
Samqveda, *adj.* som har samme Moder, men ikke samme Fader.
Samqväm, *s. pl. n.* Samkvem.
Samregering, -ar, *f.* Medregjering.
Samråd, *n.* fælles Raad, Overlæg, Raadslagning. Samråda sig, *v. r.* 2. *l.* Samrådas, *v. d.* raadslaa.
Sams, *adj. & adv.* enig, ens.
Samskyld, *adj.* fjodelig, f. E. Samskylde bröder.
Samslägtad, *adj.* af samme Slægt, af lige Slags.
Samspråk, *n.* Samtale.
Samsyskon, *pl.* fjedelige Søskende.
Samsyster, -strar, *f.* Fuld-Søster.
Samsätta sig, s. Sammansätta sig.
Samt, *konj.* samt. Samt och synnerligen, Alle og Enhver; jemt och samt, bestandig.
Samtal, *s. pl. n.* (J. Samtal) Samtale.
Samtala, *v. n.* 1. holde Samtale, samtale.
Samtelig, *adj.* Samteligen, *adv.* samtlig.
Samtid, *m.* Samtid.
Samtida, Samtidig, *adj.* samtidig.
Samtiding, -ar, *m.* samtidig. Samtidighet, *f.* Samtidighed.
Samtjock, *adj.* tættet, tykbleven, s. Samlig.
Samtycka, *v. n.* 2. 2. samtykke. Samtycke, *n.* Samtykke.
Samvaro, *f.* Samværen, Samvær.
Samverka, *v. n.* 1. samvirke. Samverkan, *f.* Samvirkning.
Samvete, -n, *n.* (J. Samvitska) Samvittighed. Samvetsagg, *s. pl. n.* Samvittighedsnag. Samvetsfrihet, *f.* Samvittighedsfrihed. Samvetsfråga, -or, *f.* Samvittighedsspørgsmaal. Samvetsgrann, *adj.* samvittighedsfuld. Samvetsgrannhet, *f.* Samvittighedsfuldhed. Samvetslugn, *n.* Samvittighedsro. Samvetslös, *adj.* samvittighedsløs. Samvetsmål, *s. pl. n.* Samvittighedssag. Samvetsqval, *s. pl. n.* Samvittighedskval. Samvetssak, -er, *m.* Samvittighedssag. Samvetstvång, *n.* Samvittighedstrang. Samvetsöm, *adj.* samvittighedsfuld, drf. Samvetsömhet, *f.*
Samvistelig, *adj.* selskabelig.
Samägare, *s. pl. m.* En som har lige Del i en Ejendom med en Anden.
Samägo, *f.* Fællesskab i en Ejendom, Sameje:
Sand, *m.* Sand. Sandbacke, -ar, *m.* Sandbakke. Sandbank, -ar, *m.* Sandbanke. Sandblandad, *adj.* sandblandet. Sandbotten, *m.* Sandbund. Sandbössa, -or, *f.* Sanddosa, -or, *f.* Sanddaase. Sandbygd, *f.* Sandegn. Sandgrop, -ar, *m.* Sandgrav. Sandgång, -ar, *m.* Gang bestrøet med Sand. Sandhed, -ar, *m.* Sandhede. Sandhög, -ar, *m.* Sandhob. Sandkorn, *s. pl. n.* Sandkorn. Sandkörare, *s. pl. m.* Sandmand. Sandlilja, -or, *f.* Edderkopurt (Plante): *Anthericum Liliago.* Sandmo, -ar, *f.* Sandhede, Mo N. Sandrefvel, -flar, *m.* Sandrevle. Sandsäck, -ar, *m.* Sandsæk. Sandtägt, *f.* Ret til at tage Sand. Sandväg, -ar, *m.* Sandvej. Sandås, -ar, *m.* Sandaas. Sandöken, -knar, *m.* Sandørken. Sandört, -er, *f.* (Plante) Sandvaaner, Norelgræs N: *Arenaria.*
Sanda, *v. a.* 1. bestrø, bedække med Sand.
Sank, i Sank, *adv.* Sænk, i Sænk, f. E. gå i sank, gaa til Grunde; skjuta i sank, skyde i Sænk.
Sank, *adj.* lavt liggende, fld, sumpet.
Sann, *adj.* (J. sannr) sand.
Sanna, *v. a.* 1. (J. sanna) sande, bekræfte. opfylde.

20 Mile. Vika tillrygga, vige tilbage.

Rygga, *v. n.* 1. vende Ryggen, vige, trække sig tilbage, flye. **Rygga**, *v. a.* 1. rokke, omskifte, forandre, tilbagekalde, fragaa, drf. **Ryggande**, *n.*

Ryggbast, *m.* fl. ſ. **Rygg**.

Ryka, *v. n.* 2, *3.* (Z. riuka) ryge.

Ryka, *v. n.* (ryker, rök, rykt), fare heftigt afsted, f. E. ryk och ränn för den och den! rejs ad Helvede!

Rykt, *m.* (Z. Rækt) Rogt, Pleje.

Rykta, *v. a.* 1. rogte, pleje; r. upp ett fält, opryddе en Ager. **Ryktare**, *s. pl. m.* Rogter. **Ryktning**, *f.* Rogtning, Rogt.

Ryktbar, *adj.* overalt bekjendt af Rygtet, berømt, navnkundig, kundbar, drf. **Ryktbarhet**, *f.*

Rykte, -n, *n.* (Z. Rykti) Rygte.

Rylen, *m. def.* Krumhed i Ryggen, Pukkel, Kryl N.

Rymd, *p. p.* af Rymma.

Rymd, -er, *m.* Rum, Omfang; vid Mark, Slette. **Rymdemått**, *s. pl. m.* Maal af Rummet.

Rymlig, *adj.* rummelig. **Rymlighet**, *f.* Rummelighed.

Rymma, *v. n.* & *a.* 2. *1.* (Z. ryma) romme. **Rymmande**, *n.* **Rymning**, *f.* Romning. **Rymmare**, *s. pl. m.* Romningsmand, Desertør.

Rymma, *v. a* 2. *1.* rumme.

Rymme, *n.* Rum, Spillerum.

Rymnål, -ar, *m.* Naal til at rense Fænghul med.

Rymossa, *f.* Endeknop D. Kjælmose N.: *Bryum*.

Rynka, -or, *f.* Rynke.

Rynka, *v. a.* 1. & *3.* 2. rynke. **Rynkande**, *n.* **Rynkning**, *f.* **Rynkband**, *s. pl. n.* Rynkebaand. 2) Endetarmens Sluttemuskel: *Sphincter*. **Rynkig**, *adj.* rynket, drf. **Rynkighet**, *f.*

Rysa, *v. n.* 2. *3.* gyse. **Rysning**, -ar, *f.* Gysen, Gysning. **Rysalig**, *adj.* gyselig, skrækkelig. **Rysalighet**, -er, *f.* Gyseligheд, Gysen; *pl.* skrækkelige Ting, Rædsler.

Ryss, -ar, *m.* Kulvogn.

Ryss, -ar, *m.* Russer. **Rysk**, *adj.* russisk. **Ryska**, -or, *f.* russisk Kvinde. 2) det russiske Sprog. **Ryssland**, Rusland. **Ryssläder**, *n.* Rydslæder. **Ryssolja**, *f.* Rusolje.

Ryssja, -or, *f.* Ruse, Fiskeruse.

Ryta, *v. n.* 3. (ryter, röt, rytit) brøle, route N.; ryta åt, bide af, tordne ad. **Rytande**, *n.* Brølen, Brøl, Tordnen.

Ryttare, *s. pl. m.* Rytter. **Ryttarhäst**, -ar, *m.* Rytterhest. **Ryttarstöflor**, *pl.* Rytterstøvler. **Ryttarvakt**, *m.* Rytтervagt.

Ryttmästare, *s. pl m.* Ritmeester.

Rå, *adj.* raa. **Råhet**, *f.* Raahed.

Rå, *m.* Slibeæg.

Rå, -r, *f.* (Z. Rå) lang Stang; (Skibs) Raa.

Rå, *f.* **Rådjur**, *s. pl. n.* Raa, Raadyr.

Rå, -n, Krumkage, Godraad.

Rå, *n.* Grænselinje. **Råmärke**, -n, *n.* Grænsesten, Skjelsten.

Rå, -n, *n.* Nisse. Trold, f. E. Bergrå, Bjergtrold. Skogsrå, Skovtrold. Sjörå, Søtrold. Tomtrå, Nisse.

Rå, (dagl. T.) ſ. **Råda**.

Råband, *s. pl. n.* Raabaand. **Rålik**, *s. pl. n.* Raalig. **Ränock**, -ar, *m.* Raanakke. **Råsegel**, *s. pl. n.* Raasejl.

Råbock, -ar, *m.* Raabuk.

Råbräka, ſ. **Rådbräka**.

Råck, *m.* fl. ſ. **Rock**, *m.* fl.

Råd, *s. pl. n.* Raad. 2) Medlem af et Raad, Raadsherre; plåga råd, raadslaa. **Råda**, *gammel Genit.* f. E. hvar är nu till råda, hvad Beslutning skal nu tages; komma sig

till råda, være i Stand til at tage en Beslutning.

Råda, *v. a.* 2. *3.* raade, beslutte. 2) besvangre, drf. Rådd, frugtsommelig, besvangret, svanger.

Råda, Rå, *v. n.* 2. *1.* raade, raade for, kunne, formaa, herske; hvad rår jag för det, hvad kan jeg for det; rå med, blive færdig med, faa Magt med; rå om, være Herre over, eje, f. E. hvem rår om huset? hvem ejer Huset? rå på, have Overmagt over.

Rådbråka, *v. a.* 1. radbrække. Rådbråkning, -ar, *f.* Radbrækning.

Rådd, *adj.* frugtsommelig, svanger.

Rådfråga, *v. a.* 1. spørge til Raads, raadspørge, drf. Rådfrågning, -ar, *f.*

Rådgifvare, *s. pl.* m. Raadgiver. Rådgifverska, Rådgifvarinna, -or, *f.* Raadgiverske.

Rådgöra, *v. a.* 2. *1.* raadslaa, drf. Rådgörande, *n.*

Rådhus, *s. pl.* n. Raadhus.

Rådjur, *s. pl.* n. Raadyr.

Rådkammare, *m.* de kongl. Raads Forsamlingssal.

Rådlös, *adj.* raadløs, raadvild, drf. Rådlöshet, *f.*

Rådlägga, *v. a.* 2. *1.* raadslaa.

Rådig, *adj.* flog, som ved at raade sig selv, resolvert, drf. Rådighet, *f.*

Rådlig, *adj.* raadelig.

Rådman, -män, m. Raadmand. Rådmanskap, *n.* Raadmandskab.

Rådpläga, *v. a.* 1. raadslaa, drf. Rådplägning, -ar, *f.*

Rådrum, *n.* Betænkningstid, Tid, Frist.

Rådsbeslut, *s. pl.* n. Raadsbeslutning.

Rådsförsamling, -ar, *f.* Raadsforsamling.

Rådstuga, -or, *f.* Raadstue. Rådstugubetjent, -er, *m.* Raadstuetjener. Rådstugurätt, *m.* Raadsturet.

Rådvill, *adj.* raadvild, drf. Rådvillhet, *f.*

Räförning, -ar, *f.* uskadelig Flytning af Grænsestjæl.

Råg, *m.* Rug. Rågax, *s. pl.* n. Rugaks. Rågbröd, *n.* Rugbrød. Rågmjöl, *n.* Rugmél. Rågskorpa, -or, *f.* Rugkavring, Rugskaanrok. Rågåker, -krar, *m.* Rugager.

Råga, *v. a.* 1. topfylde, topmaale, lægge Topmaal paa.

Råge, -ar, *m.* Råga, *f.* Topmaal; till råge på olyckan, for at gjøre Ulykken fuldkommen.

Rågata, -or, *f.* d. s. s. Rågång.

Råget, -ter, *f.* en Raa af Hunkjønnet.

Rågång, -ar, *m.* Grænselinje, Grænsestjæl.

Råk, *n.* Indvolde, Kallun.

Råka, -or, *f.* Kornkrage: *Corvus frugilegus.*

Råka, *v. a.* & *n.* 1. møde, træffe, finde; geraade. Råkas, *v. d.* træffe hinanden.

Råkalf, -var, *m.* Råkilling, -ar, *m.* Råkid, *s. pl.* n. Raakalv, Raakid.

Råkoppar, *m.* Raakobber.

Rålik, s. Rå.

Rålägging, *f.* Grænsesætning.

Råma, *v. n.* 1. brøle, raute R. Råmande, *n.* Brølen.

Råmm, Romm, *m.* Rogn. Råmmfisk, -ar, *m.* Rognfisk.

Rämjölk, *f.* Raamelk.

Rämärke, -n, *n.* Grænsesten, Skjælsten.

Rån, *s. pl.* n. Ran, Hærværk. Råna, *v. a.* 1. rane. Rånare, *s. pl.* m. Ransman, *m.* Raner, Ransmand.

Råna, *v. n.* 1. blive raa, fugtig.

Rånegräs, *n.* (Plante) Padderokker D. Raanegræs N: *Equisetum palustre.*

Råsegel, *s. pl.* n. Raasejl.

Råskillnad, -er, *m.* Grænselinje, Grænsestjæl.

Råskinn, *s. pl.* n. Raadyrsskind.

Råsmältning, *f.* Raasmeltning.
Råtta, -or, *f.* Rotte. **Rättbo**, -n, *n.* Rotterede. **Rättfälla**, -or, *f.* Rottefælde. **Rättfångare**, *s. pl. m.* Rottefanger. **Rättgift**, *n.* Rottegift. **Rätthål**, *s. pl. m.* Rottehul. **Rättkrut**, *n.* Rottekrud. **Rättunge**, -ar, *f.* Rotteunge.
Råväder, *n.* raat, fugtigt Vejr.
Råämne, -n, *n.* raa Materie.
Räcka, *v. a.* & *n.* 2. *2.* række, strække, strække til; räcka sig, strække sig, drf. Räckning, -ar, *f.*
Räcka, -or, *f.* Række.
Rädas, *v. d.* 2. *1.* (3. rædast) ræddes, frygte, forfærdes, have Frygt for.
Rädd, *adj.* ræd, bange, drf. Räddhet, *f.* Räddhåga, *f.* Rädsla, *f.* (3. rædsla) Frygt, Frygtsomhed, Rædsel.
Rädda, *v. a.* 1. redde. **Räddare**, *s. pl. m.* Redder. **Räddning**, *f.* Redning.
Rädisa, -or, *f.* Radis.
Räf, -var, *m.* (3. Refr) Ræv. **Räfaktig**, *adj.* snedig, falsk, drf. Räfaktighet, *f.* **Räfgrop**, -ar, *m.* Rævegrav. **Räfgryt**, *n.* Rævehule. **Räfhona**, -or, *f.* Hunræv. **Räffångare**, *s. pl. m.* Rævejæger. **Räfkaka**, -or, *f.* Rævekage. **Räfklo**, -r, *f.* Rævefod. 2) (Plante) Haaklever: *Anthyllis vulneraria*. **Räfkrokar**, *pl.* Rævestreg, Rænker, Underfundighed. **Räfkula**, -or, *f.* Rævekule, Rævehul. **Räfmjölk**, *f.* (Plante) Basportulak N.: *Peplis*. **Räfrumpa**, -or, *f.* Rævehale. **Räfsax**, -ar, *m.* Rævesaks, Glepse N. **Räfskinn**, *s*, *pl. n.* Rævefind. **Räfstrek**, *n.* Rævestreg. **Räfunge**, -ar, *m.* Rævеunge.
Räffla, *v. a.* 1. rifle.
Räffla, -or, *f.* Rifle. **Räffelbössa**, -or, *f.* Riffel, Kugleriffel.
Räfsa, *v. a.* 1. samle, rake med en Rive. **Räfsare**, *s. pl. n.* Raker, drf. Räfsning, *f.* Raking af Hø med Rive.
Räfsa, -or, *f.* Rive. **Räfstag**, *s. pl. n.* Rivetag, Rivedrag. **Räfspinne**, -ar, *m.* Rivetand.
Räfsa, *v. a.* 1. revse. **Räfst**, *m.* Revselse, Straf; Undersøgelse.
Räfvel, -flar, *m.* Sandrevle.
Räka, -or, *f.* Reje D. Ræge, Ræke N.: *Cancer Syvilla*.
Räkel, -klar, *m.* opløben Knøs, Rækel, Lømmel, Slampamp.
Räkenbok, m. fl. s. Räknebok, m. fl.
Räkenskap, -er, *m.* Regnskab.
Räkna, *v. a.* 1. (3. reikna) regne, tælle. **Räkna in**, indberegne, drf. Räknande, *n.*
Räknebok, -böcker, *f.* Regnebog. **Räknebord**, *s. pl. n.* Räknebräde, -a, *n.* Regnebræt. **Räknekonst**, *m.* Regnekunst. **Räknemästare**, *s. pl. m.* Regnemester. **Räknepenning**, -ar, *m.* Regnepenge. **Räkneskola**, -or, *f.* Regneskole. **Räknetafla**, -or, *f.* Regnetavle.
Räknelig, *adj.* som kan tælles.
Räkning, -ar, *f.* Regning. 2) Rensning, Tider. **Räkningssätt**, *s. pl. n.* Regnemaade.
Ränder, *pl.* af Rand, = R.
Ränkor, **Ränker**, *pl.* Rænker. **Ränkfull**, *adj.* rænkefuld.
Ränn, *n.* Løben, Rend R.
Ränna, -or, *f.* (3. Reunа) Rende, Fordybning.
Ränna, *v. n.* & *a.* 2. *1.* (3. renna) rende. **Rännande**, *n.* Renden. **Rännare**, *s. pl. m.* Lanjebryder, Løber; en til Veddeløb afrettet Hest. **Rännarbana**, -or, *f.* **Rännarban**, *m.* Rendebane.
Ränna, *v. a.* 2. *1.* rende (Garn). **Ränning**, -ar, *f.* Rending, Rendegarn.
Ränngjord, -ar, *m.* Overgjord over en Sadel.
Rännil, -ar, el. -nlar, *m.* liden Rende.
Ränknut, -ar, *m.* Løbeknude.

Rännkula, -or, *f.* Rendekugle.
Rännkäring, -ar, *f.* Rendekjærling.
Rännmjölk, *f.* sammenløben Melk.
Rännskita, *f.* (hos Pøbelen) Diarrhé.
Rännsnara, -or, *f.* Reb med en Løkke i den ene Ende, hvorigjennem den Anden drages og saaledes en Snare tilvejebringes.
Ränsten, -ar, *m.* Rendestén. **Ränstens-unge**, -ar, *m.* Gadegut, Gadedreng.
Ränträ, -n, *n.* Ramme, hvorom Garnet rendes.
Ränsel, -slar, *m.* Ransel, Badsæk.
Ränta, *v. a.* l. indrente, indbringe.
Renta, -or, *f.* Rente, aarlig Indtægt. 2) Indvolde af slagtede Dyr. **Jordeboksränta**, Grundskat. **Räntgifvare**, *s. pl. m.* En som giver Rente. **Räntkammare**, -mrar, *m.* Rentekammer. **Räntmästare**, *s. pl. m.* Rentemeester, Zahlkaserer.
Rät, *adj.* (udt. rét) ret, lige, ikke skjev el. krum; en rät vinkel, en ret Vinkel, drf. **Räthet**, *f.*
Räta, *f* **Rätsida**, *f.* den rette Side af Tøj, Retten.
Räta, *v. a.* l. R. ut, rette, rejse, bringe Noget til at blive ret el. lige, rette ved at udstrække, f. E. räta ut benen, drf. **Rätande**, *n.*
Räta, *v. n.* l. have stive Patter (om Kjør).
Rätlinig, *adj.* retlinjet, ligelinjet, drf. **Rätlinighet**, *f.*
Rätt, *adj. & adv.* ret, rigtig, sand, lovlig, drf. **Rätthet** *f.* **Rätta**, *adv.* skaffa till rätta, skaffe frem noget som har været borte; ställa till rätta, bringe i Rigtighed. **Rätt åt honom**, tilpas for ham; få rätt på, faa fat paa; i rättan tid, til rette Tid. **Rätt-nu**, om kort Tid, retnu, ista N. **Handla rätt och räds för ingen**, gjør Ret og frygt ingen.
Rätt, -er, *m.* Ret; gå till rätta, gaa Rettens Vej; stå till rätta, møde i Retten; staa til Ansvar; stämma inför rätten, el. till rätta, kalde for Retten. **Rättens sakören**, Sagefald, Mulkt til Retten.
Rätta, *v. a.* l. rette, drf. **Rättande**, *n.*
Rättare, **Rättast**, *comparat. & Superl.* af Rätt.
Rättare, *s. pl. m.* Opsynsmand over Arbejderne paa en Landgaard, Ladefoged.
Rättegång, -ar, *m.* Rettergang, Proces. **Rättegångsbalken**, Kapitel i Loven, som afhandler Rettergang. **Rättegångsbruk**, *s. pl. n.* Retsbrug. **Rättegångs-dag**, -ar, *m.* Retsdag, Tingdag. **Rättegångshandling**, -ar, *pl.* Akter, Aktstykker. **Rättegångskostnad**, *m.* Sagens Omkostning, Sagsomkostninger. **Rättegångsmål**, *s. pl. n.* Rättegångssak, -er, *f.* Retssag, Lovmaal. **Rättegångsordning**, *f.* Retsorden. **Rättegångssätt**, *n.* Rettergangsmaade. **Rättegångsskrifvare**, *s. pl. m.* Skriver. **Rättegångsverk**, *n.* Retspleje.
Rättelse, -r, *f.* Rettelse; Advarsel, Rettesnor, Efterretning, f. E. lända till rättelse.
Rättesnöre, -n, *n.* Rettesnor.
Rättfången, *adj.* lovlig erhvervet.
Rättfärdig, *adj.* retfærdig. **Rättfärdighet**, *f.* Retfærdighed. **Rättfärdiga**, *v. a.* l. **Rättfärdiggöra**, *v. a.* 2. *l.* retfærdiggjøre. **Rättfärdigande**, *n.* **Rättfärdiggörelse**, *f.* Retfærdiggjørelse.
Rättighet, -er, *f.* Rettighed.
Rättika, -or, *f.* Rædike: *Raphanus sativus.*
Rättmätig, *adj.* retmæssig. **Rättmätighet**, *f.* Retmæssighed.
Rättning, *f.* Retning.
Rättrogen, *adj.* rettroende, ortodoks, drf. **Rättrogenhet**, *f.*

Rätt-rådig, *adj.* retfærdig, drf. **Rätt-rådighet**, *f.*
Rätt-trådig, *adj.* som har rette Traade.
Rätta-enlig, *adj.* overensstemmende med Lov, drf. **Rätta-enlighet**, *f.*
Rättsinnig, *adj.* retsindig. **Rättsinnighet**, *f.* Retsindighed.
Rättskaffens, *adj. indecl.* retskaffen. **Rättskaffenhet**, *f.* Retskaffenhed.
Rättskrifning, *f.* Retskrivning.
Rättsols, *adv.* fra Øst til Vest = N.
Rättänkande, **Rättänkt**, *adj.* retsindig.
Rättvis, *adj.* Rättvisligen, *adv.* retfærdig. **Rättvisa**, *f.* **Rättvishet**, *f.* Retfærdighed.
Rättvisa, *v. a.* 1. gjøre Ret, vise Retfærdighed; retfærdiggjøre; r. ens namn, vise Ens Minde Retfærdighed.
Rättvinklig, *adj.* retvinklet, drf. **Rättvinklighet**, *f.*
Rö, *f.* (bibl.) Ror, Siv.
Röd, *adj.* rød. **Rödaktig**, *adj.* rødagtig. **Rödarf**, *m.* Rødarve (Plante): *Anagallis arvensis*. **Rödbeta**, -or, *f.* Rødbede (Havevæxt). **Rödblack**, *adj.* rødblakket. **Rödblommig**, *adj.* rødblommet, rødkindet. **Rödbrusig**, *adj.* stærk rød i Ansigtet, rødmosset, drf. **Rödbrusighet**, *f.* **Rödfnasig**, **Rödfrasig**, *adj.* rødplettet i Ansigtet, rødfinnet, drf. R.-sighet, *f.* **Rödfläckig**, *adj.* rødplettet. **Rödfot**, -ar, *m.* (Fugl): *Hæmatopus ostralegus*. Kjæld N. **Rödfrasig**, s. **Rödfnasig**. **Rödfärg**, *m.* rød Farve, Rødt. **Rödfärga**, *v. a.* 1. farve i Rødt. **Rödfärgning**, *f.* Rødfarvning. **Rödhet**, *f.* **Rödhet**, adj. rødagtig, rødhedet. **Rödhven**, *f.* (Plante) Rødhjøse N.: *Agrostis rubra*. **Rödhärig**, *adj.* rødhaaret. **Rödkrita**, *f.* Rødkrid. **Rödkrit-penna**, -or, *f.* Rødkridspen. **Rödkulla**, -or, *f.* (Plante) Gjentrøst: *Euphrasia*. **Rödkål**, *m.* Rødkaal. **Rödlisk**, *m.* Rødlog. **Rödlätt**, **Rödlett**, *adj.* rødladen. **Rödmadra**, s. **Färgmadra**. **Rödmosig**, *adj.* rødmosset. **Rödmylla**, *f.* Rødmuld. **Rödmåla**, *v. a*, l. male rød. **Rödnäsig**, *adj.* rødnæset. **Rödprickig**, *adj.* rødprikket. **Rödrandig**, *adj.* rødspraglet. **Rödskymlig**, *adj.* rødskimlet. **Rödskäggig**, *adj.* rødskjægget. **Rödsot**, *m.* Blodgang. **Rödsprutig**, **Rödspräcklig**, **Rödsprängd**, *adj.* rødspraglet, rødplettet, rødspættet. **Rödsputa**, -or, *f.* (Fisk) Rødspætte. **Rödstrimig**, *adj.* rødstribet. **Rödvinge**, -ar, *f.* Rødbrøstsel: *Turdus iliacus*.
Rödja, **Röja**, *v. a.* 2. *l.* (N. rydja) rydde, oprydde. **Rödja upp**, gjøre skikket til at dyrkes. **Rödjande**, *n.* Rødning, Röjning. *f.* Rydning. **Röjselrätt**, *m.* Rydningsret.
Rödkrita, m. fl. s. Röd.
Röding, -ar, *m.* (Fisk): *Salmo alpinus*. Fjeldørret, Ror N.
Röf, -var, *m.* Rov, Bagdél.
Röfva, *v. a* l. rove. **Röfvande**, *n.* Roven. **Röfvare**, *s. pl. m.* Røver. **Röfvarband**, *s. pl. n.* Roverbande. **Röfvaraktig**, *adj.* roveraktig. **Röfvarhand**, -händer, Roverhaand. **Röfvarfartyg**, **Röfvarskepp**, *s. pl. n.* Roverskib. **Röfvarkula**, -or, *f.* Roverhule, Roverkule. **Röfvarköp**, *n.* Spotkjøb, Spotpris. **Röfvarnäste**, -n, *n.* Roverrede. **Röfvarpack**, *n.* Roverpak. **Röfvarslott**, *s. pl. n.* Roverslot. **Röfveri**, -er, *n.* Roveri.
Röja, s. **Rödja**.
Röja, *v. a.* 2. *l.* (gl. T. rigan) rode. **Röjande**, *n.* Roden.
Rök, *m.* Røg; få rök om, faa Nys om. **Rökaltare**, *s. pl. n.* Røgalter. **Rökfat**, *s. pl. n.* Røgfad. **Rögfång**, *s. pl. n.* Røgfang paa en Skorsten. **Rökhål**, *s. pl. n.* Røghul. **Rökljus**, *s. pl. n.* Røgelselys. **Rökkammare**, -mrar,

m. Rogkummer. Röknefva, -or, *f.* Pileurt, Loppeurt D. Tovgræs N.: *Polygonum Persicaria.* Rökoffer, *s. pl. n.* Rogoffer. Rökpipa, -or, *f.* Skorstén. Rökpörte, -n, *n.* Roghytte. Röksalt, *n.* flygtigt Alkali. *Alcali volatile.* Röksvamp, *n.* Støvbold: *Lycoperdon.* Röktobak, *m.* Rogtobak. Rökpulver, *n.* Rogelsepulver. Röktopas, -er, *m.* fortegul Topas. Rökverk, *n.* Rogelse.

Röka, *v. n.* 2. *2.* ryge.

Röka, *v. a.* 2. *2.* (Y. reykia) røge, ryge. Rökande, *n.* Rökning, *f.* Røgning. Rökare, *s. pl. m.* En som røger, Ryger.

Rökelse, -r, *m.* Rogelse. Rökelsekaka, -or, *f.* Rogelsekugle, Rogelselys. Rökelsekar, *s. pl. n.* Rogelsefad.

Rökig, *adj.* fuld af Reg, som smager, lugter af Rog.

Röknefva, m. fl. s. Rök.

Rölle, -ar, *m.* red Hest el. Okse.

Rölleka, -or, *f.* Rollike: *Achillæa Millefolium.*

Rön, *s. pl. n.* Forsøg, Erfaring, Opdagelse.

Röna, *v. a.* 1. forsøge, prøve, erfare.

Rönn, -ar, *m.* Røn, Rogn: *Sorbus aucuparia.* Rönnbär, *s. pl. n.* Rognebær. Rönnpåk, -ar, *m.* Knippel, Stok.

Rör, *s. pl. n.* Rør. 2) Grænseskjæl, f. E. rå och rör, Grænselinje, Grænseskjæl. Rå och Rörs Hemman, en Matrikelbenævnelse for visse Gaarde, som nyde adskillige Begunstigelser i Afgifter. Bergrör, Bergroje N.: *Arundo Epigejos.* Strandrör: *Arundo Phragmites.* Rörflen, *m.* Rørgræs D. Rørflok N.: *Phalaris arundinacea.* Rörlägga, *v. a.* 2. *1.* sætte Grænsestene. Rörläggning, -ar, *f.* Grænsesætning Rörmask, -ar, *m.* et Slags Orm: *Siphunculus.* Rörpipa, -or, *f.* Rørpibe. Rörsnäcka, -or, *f.* s. Slanga. Rörtak, *s. pl. n.* Rørtag. Rörvass, *m.* Siv, Vasrør N.

Röra, *f.* Rore, Mismask, f. E. Der var alt i en röra.

Röra, *v. a.* 1. røre, bevæge. 2) vedkomme, angaa. Rörelse, -r, *f.* Rørelse, Bevægelse. 2) Handel, Næring, f. E. Handelsrörelse. Rörelsekraft, *m.* Rörelselagar, *pl.* Bevægkraft, Bevægelsens Love.

Rördrom, -ar, *m.* Rørdrum (Fugl): *Ardea stellaris.*

Rörig, *adj.* rørig, stærkt nærende, uforbøielig, drf. Rörighet *f.*

Rörka, -or, *f.* Røret paa et Flintelaas, hvori Ladestokken stikkes.

Rörlig, *adj.* rørlig, bevægelig; munter, rask, rørig, drf. Rörlighet, *f.*

Rörlägga, Rörläggning, s. Rör.

Rörning, s. Omrörning, Vidrörning.

Rörom, -ar, *m.* Rereske.

Rörpipa, m. fl. s. Rör.

Rös, Röse, -n, *n.* (Y. Reisi) Stendynge, Stenhob, Røs, Stenrøs N. 2) Blodvor.

Rösa, *v. a.* 1. R. upp, -ihop, opdynge, sammendynge; sætte Grænseskjæl, Markeskjæl, drf. Rösning, *f.*

Röst, -er, *m.* Røst, Stemme. Rösta, *v. n.* 1. give sin Stemme, votere, drf. Röstning, *f.* Röstpluralitet, Stemmeflerhed. Röstägande, *adj.* stemmeberettiget.

Röste, -n, *n.* Röst, *n.* Mønning, Tagryg. 2) (til Skibs) Røst.

Röt, *impf.* af Ryta.

Röta, *v. a.* 2. *2.* bringe i Forraadnelse; röta lin, hampa, rødne Hør, drf. Rötande, *n.* Rötning, *f.*

Röta. *f.* Forraadnelse, Raad. Rötaktig, *adj.* raadden, forraadnet. Rötbolde, -ar, *m.* Rötböld, -ar, *m.* ondartet Byld. Rötfeber, *m.* Forraadnelsesfeber. Rötmånad, *f.* Hundedagene. Rötsalt, *n.* Urinstof. Rötsår, *s. pl. n.* Raadsaar. Rötånga, -or, *f.* raaden Damp. Rötägg, *s. pl. n.* raadent Æg.

Rötter, *pl.* Rødder, af Rot.

S.

Sabbat, *m.* Sabbat. Sabbatsbrott, *s. pl. n.* Sabbatsbrud. Sabbatsbrytare, *s. pl. m.* Sabbatsfrænker.
Sabel, -blar, *m.* Sabel. 2) Sobel. Sabelmus, -möss, *m.* Lemæn.
Sacellani, -er, *n.* Kapellani.
Sacka, *v. a.* 1. sække, synke, tage af, drf. Sackning, -ar, *f.*
Sacramentskad, *adj.* forbandet.
Sade, *imperf.* af Säga.
Sadel, -dlar, *m.* Sadel. Sadelbrott, *s. pl. n.* den Skade Hesten faar ved at trykkes af Sadelen, saaledes at Huden gnaves og brister; Sadelbrud. Sadelbruten, *adj.* sadelbrudt. Sadelbåge, -ar, *m.* Sadelbue. Sadelknekt, -ar, *m.* Ridefnekt. Sadelmakare, *s. pl. m.* Sadelmager. Sadelputa, -or, *f.* Sadelpude. Sadeltäcke, -n, *n.* Sadeldækken.
Sadla, *v. a.* 1. sadle, drf. Sadlande, *n.* Sadling, *f.*
Saf, *m.* Safva, -or, *f.* Saft i Træer, Sævje N. Safgång, *m.* Saftaare i Træer, Sævjeaare. Safring, -ar, *m.* Safrand, -ränder, *f.* Saftring i Træer. Saftid, *m.* Safvetid, *m.* Saftid. Safva, *v. a.* 1. drage Saft af Træer. 2) *v. n.* give fra sig Saft, drf. Safvande, *m.* Safning, *f.* Safvig, *adj.* fuld af Sævje.
Safning, Safring, s. Saf.
Saft, *m.* Saft. Safta sig, *v. r.* 1. give Saft. Saftfull, *adj.* saftfuld.
Safva, m. fl. se Saf.
Saga, -or, *f.* Saga, Sagn; Fortælling, Fabel, Eventyr. Sagoskrifvare, *s. pl. m.* Sagaskriver, Sagnskriver. Sagobrott, *s. pl. n.* Brudstykke af en Fortælling. Sagoålder, *m.* Sagatid.
Sagesman, -män, *m.* Sagnsmand, Hjemmelsmand.
Sagobrott, m. fl. s. Saga.
Sago, Sagu, *n.* Sagogryn, *s. pl. n.* Sagogryn. Sagopalm, -ar, *f.* Sagopalme. Sagosoppa, *f.* Sagosuppe.
Sak, -er, *f.* (Ɜ. Sök) Sag Sakdrifvande, *n.* Sagføring. Sakdrifvare, *s. pl. m.* Sagfører.
Saker, *adj.* sagfyldig.
Sakerstia, -or, *f.* Sakristi.
Sakfälla, *v. a.* 2. 1. kjende skyldig ved Dom. Sakfälld, sagfældet, domfældt.
Sakförare, Sakförvaltare, *s. pl. m.* Sagfører, Prokurator, Advokat.
Sakkunnig, *adj.* sagkyndig. Sakkunnighet, *f.* Sagkyndighed.
Sakkännedom, *m.* Sagkundskab.
Saklös, *adj.* sagløs, drf. Saklöshet, *f.*
Sakna, *v. a.* 1. (Ɜ. sakna) savne. Saknad, *m.* (Ɜ. saknadr) Savn.
Sakta, *adj. & adv.* sagte. Sakta, *v. a.* 1. sagtne. Saktmodig, *adj.* sagtmodig. Saktmod, *n.* Saktmodighet, *f.* Sagtmodighed.
Sakägare, *s. pl. m.* Sagsøger.
Saköre, -n, *n.* (Ɜ. Sakeyrir) Pengebod, Sagefald, Sigt og Sagefald. Rättens sakören, Sagefald.
Sal, -ar, *m.* Sal. Salsfönster, *s. pl. n.* Salsvindu.
Sala ihop, *v. a.* 1. (dagl. T.) sammenskyde, splejse.
Salfva, -or, *f.* Salve.
Salfvia, -or, *f.* Salvie (Plante).
Salig, *adj.* salig, drf. Salighet, *f.* = N.

Saliggöra, *v. a.* 2. *1.* saliggjøre. Saliggörande, *n.* Saliggjørelse. Saliggörare, *s. pl. m.* Saliggjører. Salighetsmedlen, *pl.* Sakramenterne.

Sallake, *m.* Saltlage.

Sallat, *m.* Salat. Sallatsäng, -ar, *f.* Salatbed.

Salm, -er, *m.* Salme. Salmbok, *f.* Salmebog.

Salpeter, *m.* Salpeter. Salpeteraktig, Salpeterhaltig, *adj.* salpeteragtig, salpeterholdig. Salpeterlada, -or, *f.* Salpetergrube. Salpetersjudare, *s. pl. m.* Salpetersyder. Salpetersjuderi, *n.* Salpetersyderi.

Salsofi, -er, *m.* (Plante) Gjedeskjæg: *Tragopogon pratense.*

Salt, -er, *n.* Salt. Saltaktig, Saltartad, *adj.* saltagtig, drf. Saltaktighet, *f.* Saltbruk, *s. pl. n.* Saltværk. Saltbrunn, -ar, *m.* Saltkilde, -or, *f.* Saltkilde. Saltförråd, *s. pl. n.* Saltoplag. Saltgrufva, -or, *f.* Saltgrube. Salthandlare, *s. pl. m.* Salthandler. Saltkar, *s. pl. n.* Saltkar. Sal.kärl, *s. pl. m.* Saltekar. Saltlake, *m.* Saltlage. Saltpanna, -or, *f.* Saltkjedel. Saltsjudare, *s. pl. m.* Saltsyder. Saltsjuderi, *n.* Saltsyderi. Saltsjö, *m.* Havet. Saltsjöfisk, Saltvandsfisk. Saltstod, -er, *m.* Saltstøtte. Salttull, *m.* Salttold. Saltvatten, *n.* Saltvand. Saltört, -er, *f.* Salturt: *Salsola Kali.*

Salta, *v. a.* 1. salte, drf. Saltare, *s. pl. m.* Saltning, *f.*

Salu, *n.* (J. Sala) Salg, f. E. Hälla, vara till Salu. Salubod, -ar, *m.* Butik.

Samarfva, *adj.* samarve.

Samband, *s. pl. n.* Forening, Forbindelse, Foreningsbaand; Sammenhæng.

Sambruk, *n.* fælles Brug, Fællesskab.

Sambyggare, *s. pl. m.* (i Botan.) Endv: *Monoecia.*

Sambroder, -bröder, *m.* Fjodelig Broder; 2) sammenbragt Broder.

Samfiende, -r, *m.* fælles Fiende.

Samfund, *s. pl. n.* Samfund. Samfundslefnad, *m.* Samfundsliv.

Samfäld, *adj.* (J. samfeldr) fælles; samdrægtig, samfuld; i samfälda tre år, i tre samfulde Aar.

Samfällig, *adj.* fælles; samdrægtig, drf. Samfällighet, *f.*

Samhälle, -n, *n.* borgerligt Selskab, Samfund, Stat.

Samhällig, *adj.* endrægtig, samdrægtig. Samhällighet, *f.* Samdrægtighed.

Samka, *v. a.* 1. sanke, samle.

Samkonung, -ar, *m.* Medregent; samtidig Konge.

Samkulla, *adj.* som er af samme Kuld, f. E. Samkullabarn.

Samla, *v. a.* 1. samle, drf. Samlande, *n.*

Samlag, *s. pl. n.* (J. Samlag) Samleje.

Samlare, *s. pl. m.* Samler.

Samlefnad, *m.* Samlevnet.

Samlig, *adj.* tættet, tykbleven, f. E. samlig soppa.

Samling, -ar, *m.* = M. Samlingsrum, *s. pl. m.* Forsamlingsværelse. Samlingsställe, -n, *n.* Samlingssted.

Samljud, *s. pl. n.* (J. Samhlióð) Samlyd. Samljuda, *v. n.* 3. (J. samlióða) samlyde.

Samlupen, *adj.* løbet sammen, sammenløben.

Sam, *imperf.* af Simma.

Samma, *adj.* (J. sama) samme. Sammaledes, Sammalunda, *adv.* ligeledes.

Samman, *adv.* (J. saman) sammen.

Sammanafla, *v. a.* 1. avle sammen.

Sammanbinda, *v. a.* 3. (-binder, -bandt,

-bundit) sammenbinde, drf. Sammanbindning, -ar, *f.*

Sammanblanda, *v. a.* 1. sammenblande.

Sammandrag, *s. pl. n.* Sammendrag, Uddrag.

Sammandraga, *v. a.* 3. sammendrage, sammentrække, drf. Sammendragning, -ar, *f.*

Sammandrifva, *v. a.* 3. sammendrive.

Sammanflyta, *v. n.* 3. flyde sammen.

Sammanfläta, *v. a.* 1. sammenflette.

Sammanfoga, *v. a.* 1. sammenføje, drf. Sammanfogning, *f.* Sammenføjning.

Sammanfälla, *v. a.* 2. *1.* sammenfælde.

Sammangadda sig, *v. r.* 1. sammenrotte sig. Sammangaddning, -ar, *f.* Sammenrottelse.

Sammangjuta, *v. a.* 3. sammenstøbe. Sammangjutning, *f.* Sammenstøbning.

Sammangyttra, *v. a.* 1. fæste sammen (om Stene). Sammangyttras, *v. d.* gro sammen, drf. Sammangyttring, -ar, *f.*

Sammanhang, *s.* Sammenhæng.

Sammankalla, *v. a.* 1. sammenkalde. Sammankallande, *n.* Sammenkaldelse.

Sammankomst, -er, *m.* Sammenkomst, Møde.

Sammanlag, *s.* Samlag.

Sammanlefnad, *m.* Samlevnet.

Sammanlikna, *v. a.* 1. sammenligne, drf. Sammanlikning, -ar, *f.*

Sammanljud, *s.* Samljud.

Sammanlopp, *s.* Sammenløb.

Sammanmalen, *adv. v.* grovtmalet, f. E. sammanmalet Mjöl.

Sammanpacka, *v. a.* 1. sammenpakke.

Sammanpara, *v. a.* 1. sammenparre.

Sammanräkna, *v. a.* 1. sammenregne. Sammanräkning, *f.* Sammenregning.

Sammanskjuta, *v. a.* 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) sammenskyde.

Sammanskott, *s. pl. n.* Sammenskud.

Sammanskrapa, *v. a.* 1. sammenskrabe.

Sammanskrifva, *v. a.* 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit) sammenskrive, drf. Sammanskrifning, *f.*

Sammanslå, *v. a.* 3. slaa sammen, drf. Sammanslående, *n.*

Sammansmida, *v. a.* 3. smede sammen.

Sammanstämma, *v. a. & n.* 2. *1.* sammenstævne, sammenstemme.

Sammanstöta, *v. a.* 2. *2.* støde sammen. Sammanstötning, -ar, *f.* Sammenstød.

Sammansvärja sig, *v. r.* 3. (-svärjer, -svor, -svurit, -svuren) sammensværge sig. Sammansvärjning, -ar, *f.* Sammensværgelse.

Sammansätta, *v. a.* 2. *2.* sammensætte. Sammansätta sig, sammenrotte sig, drf. Sammansättning, -ar, *f.*

Sammanställa, *v. a.* 2. *1.* sammenstille.

Sammantrassla, *v. a.* 1. sammentrevle.

Sammanträda, *v. a.* 2. *1.* sammentræde, -n, *n.*

Sammanvara, Sammanvaro, *f.* Samværen, Samvær.

Sammanvarelse, *f.* Medtilværelse.

Sammanveckla, *v. a.* 1. vikle sammen.

Sammanväfva, *v. a.* 2. *1.* sammenvæve.

Sammanviga, *v. a.* 2. *1.* sammenvie, drf. Sammanvigning, -ar, *f.*

Sammanvuxen, *adj. v.* sammenvokset.

Sammastädes, *adv.* sammesteds.

Sammelplats, *m.* Samlingsplads.

Sammet, *n.* (T. Sammt) Fløjel. Sammetsband, *s. pl. n.* Fløjelsbaand. Sammetsblomma, -ros, -or, *f.* Fløjelsblomst. Sammetsväfvare, *s. pl. m.* Fløjelsvæver.

Samnad, *adj.* samlet, forenet.

Samosört, -er, *f.* (Plante) Samel: *Samolus Valerandi.*
Samqveda; *adj.* som har samme Moder, men ikke samme Fader.
Samqväm, *s. pl. n.* Samkvem.
Samregering, -ar, *f.* Medregjering.
Samråd, *n.* fælles Raad, Overlæg, Raadslagning. Samråda sig, *v. r. 2. 1.* Samrådas, *v. d.* raadslaa.
Sams, *adj. & adv.* enig, ens.
Samskyld, *adj.* kjødelig, f. E. Samskylde bröder.
Samslägtad, *adj.* af samme Slægt, af lige Slags.
Samspråk, *n.* Samtale.
Samsyskon, *pl.* kjødelige Søskende.
Samsyster, -strar, *f.* Fuld-Søster.
Samsätta sig, s. Sammansätta sig.
Samt, *konj.* samt. Samt och synnerligen, Alle og Enhver; jemt och samt, bestandig.
Samtal, *s. pl. n.* (J. Samtal) Samtale.
Samtala, *v. n.* 1. holde Samtale, samtale.
Samtelig, *adj.* Samteligen, *adv.* samtlig.
Samtid, *m.* Samtid.
Samtida, Samtidig, *adj.* samtidig.
Samtiding, -ar, *m.* samtidig. Samtidighet, *f.* Samtidighed.
Samtjock, *adj.* tættet, tykbleven, s. Samlig.
Samtycka, *v. n.* 2. 2. samtykke. Samtycke, *n.* Samtykke.
Samvaro, *f.* Samværen, Samvær.
Samverka, *v. n.* 1. samvirke. Samverkan, *f.* Samvirkning.
Samvete, -n, *n.* (J. Samvitska) Samvittighed. Samvetsagg, *s. pl. n.* Samvittighedsnag. Samvetsfrihet, *f.* Samvittighedsfrihed. Samvetsfråga, -or, *f.* Samvittighedsspørgsmaal. Samvetsgrann, *adj.* samvittighedsfuld. Samvetsgrannhet, *f.* Samvittighedsfuldhed. Samvetslugn, *n.* Samvittighedsro. Samvetslös, *adj.* samvittighedsløs. Samvetsmål, *s. pl. n.* Samvittighedssag. Samvetsqval, *s. pl. n.* Samvittighedskval. Samvetssak, -er, *m.* Samvittighedssag. Samvetstvång, *n.* Samvittighedstvang. Samvetsöm, *adj.* samvittighedsfuld, drf. Samvetsömhet, *f.*
Samvistelig, *adj.* selskabelig.
Samägare, *s. pl. m.* En som har lige Del i en Ejendom med en Anden.
Samägo, *f.* Fællesskab i en Ejendom, Sameje:
Sand, *m.* Sand. Sandbacke, -ar, *m.* Sandbakke. Sandbank, -ar, *m.* Sandbanke. Sandblandad, *adj.* sandblandet. Sandbotten, *m.* Sandbund. Sandbössa, -or, *f.* Sanddosa, -or, *f.* Sanddaase. Sandbygd, *f.* Sandegn. Sandgrop, -ar, *m.* Sandgrav. Sandgång, -ar, *m.* Gang bestrøet med Sand. Sandhed, -ar, *m.* Sandhede. Sandhög, -ar, *m.* Sandhob. Sandkorn, *s. pl. n.* Sandkorn. Sandkörare, *s. pl. m.* Sandmand. Sandlilja, -or, *f.* Edderkopurt (Plante): *Anthericum Liliago.* Sandmo, -ar, *f.* Sandhede, Mo N. Sandrefvel, -flar, *m.* Sandrevle. Sandsäck, -ar, *m.* Sandsæk. Sandtägt, *f.* Ret til at tage Sand. Sandväg, -ar, *m.* Sandvej. Sandås, -ar, *m.* Sandaas. Sandöken, -knar, *m.* Sandørken. Sandört, -er, *f.* (Plante) Sandvaaner, Norelgræs N: *Arenaria.*
Sanda, *v. a.* 1. bestrø, bedække med Sand.
Sank, i Sank, *adv.* Sænk, i Sænk, f. E. gå i sank, gaa til Grunde; skjuta i sank, skyde i Sænk.
Sank, *adj.* lavt liggende, fld, sumpet.
Sann, *adj.* (J. sannr) sand.
Sanna, *v. a.* 1. (J. sanna) sande, bekræfte. opfylde.

Sannerligen, *adv.* sandeligen.
Sannfärdig, *adj.* Sannfärdeligen, *adj.* sandfærdig, sanddru. Sannfärdighet, *f.* Sandfærdighed.
Sannhet, *f.* Sandhed.
Sanning, -ar, *f.* Sandhed. Sanningsman, *m.* sandru Mand.
Sannolik, *adj.* sandsynlig. Sannolikhet, *f.* Sandsynlighed.
Sannsaga, -or, *f.* sandt Sagn, Sandsagn; Forudsigelse. En som säger sannsagor, Sandsiger.
Sannskyldig, *adj.* sand, virkelig.
Sansa sig, *v. r.* l. komme til sig selv igjen, gjenfaa Sans og Samling. Sanslös, *adj.* uden Sans og Samling, drf. Sanslöshet, *f.* Bedøvelse. Sansning, *f.* Sans og Samling.
Sarf, -var, *m.* Rudskalle (Fisk): *Cyprinus Rutilus.*
Sarfva, *v. a.* l. (Skibé.) spleise.
Sarg, *n.* uophørlig Irettesættelse.
Sarga, *v. a.* l. sønderrive, flænge itu, drf. Sargande, *n.* Sargning, *f.*
Sarga, *v. n.* l. brumme, knurre, være knarvorn.
Saronsblomster, *s. pl. m.* vild Nellike: *Dianthus Armeria.*
Sars, *n.* Sars (Tøj). Sarsväfvare, *s. pl. m.* Sarsvæver.
Satan, *m.* Sate, -ar, *m.* Satan. Satunge, -ar, *m.* Djævelunge. Sattyg, *n.* Djævelskab.
Satir, -er, *m.* Satire.
Sats, -er, *m.* Sætning. 2) Sæt, Spring; Sæt, Indsats, Sats.
Satt, -satter, *adj.* sat, undersætsig.
Sax, -ar, *m.* Saks.
Saxare, *s. pl. m.* Sachser.
Scen, -er, *f.* Scene.
Schabrak, *s pl. n.* Skaberak.
Schack, *n.* Skjak (Spil). Schackpjäs, -er, *m.* Skjakbrikke. Schackbräde, -n, *n.* Skjakbræt. Schackmatt, *adj. & adv.* = N. 2) (dagl. T.) udmattet. Schackruta, -or, *f.* Rude paa et Skjakbræt. Schackspel, *n.* Skjakspil. Schackspelare, *s. pl. m.* Skjakspiller. Schacka, *v. a.* l. byde Skjak, drf. Schackning, -ar, *f.*
Schackra, *v. n.* l. (T. Schackern) sjakkre. Schackrare, *s. pl. m.* Sjakkrer. Schackrande, *n.* Schackring, *f.* Sjakkren.
Schackt, *n.* Sjakt (Bergvid.)
Schagg, *n.* Pjus, et Slags Fløjel.
Scharlakan, (T. Scharlach) Skarlagen. Scharlakanfärgad, *adj.* skarlagenrød. Scharlakansfeber, *m.* Skarlagensfeber.
Schasa, *v. a.* l. (dagl. T.) jage, drive.
Schattera, *v. a.* l. skattere, gjøre Skygge, drf. Schattering, -ar, *f.*
Schatull, *s, pl. n.* Skatol, lille Kasse, Skrin.
Schau, *f.* Sjou, et oprullet Flag, hvorved Fartøjer kaldes fra Land til Skibet.
Schavott, -er, *m.* Skafot.
Schavottera, *v. n.* l. staa i Gabestokken, bestige Skafottet, drf. Schavottering, *f.*
Schersmin, -er, *f.* Jasmin.
Schickt, *s. pl. n.* (T. Schicht) (Bergvid.) Lag.
Schiffer, *m.* skjult, hemligt Tegn, Siffer.
Schokolad, s. Chokolad.
Schonert, -ar, *m.* Skonert.
Schäck, -ar, *m.* spættet Hest. Schäckig, *adj.* spættet, tigret.
Schäferi, *n.* Faareavl, Skjæferi.
Schäs, s. Chäs.
Se, *v. a.* (ser, såg, *pl.* sågo, sett) se; se upp med ögonen, luk Øjnene op; se åt, sé efter; se öfver, gjennemsé, drf. Seende, *n.*
Sed, -er, *m.* Sæd. Skik, Vane.
Sedan, *adv. & konj.* (J. sidan) siden; efter at.
Sedebild, -er, *m.* Eksempel paa Sæder.

Sedel, -dlar, *m.* (J. Sedill) Seddel. 2) Forskrivning. Sedelhafvare, *s. pl. m.* Indehavere, Overbringer. Sedelmynt, *n.* Papirpenge. Sedelstock, *m.* Seddelstok, Seddelkvantum.

Sedelig, Sedlig, *adj.* sædelig, drf. Sedlighet, *f.*

Sederegel, Sedoregel, -glor, *f.* moralsk Forskrift, Leveregel.

Sedermera, *adv.* siden, senere, senere hen.

Sedesam, sedig, *adj.* sædelig, beskeden. 2) rolig, lydig, f. E. sedig häst, drf. Sedesamhet, *f.* Sedighet, *f.*

Sedespråk, *s. pl. n.* Tankesprog, moralsk Sætning.

Sednare, Sednast. *komp. & superl.* senere, senest; sildigere, sildigst. Den förre och den sednare, hin og denne.

Sedolära, *f.* Sædelære, Moral. Sedolärare, *s. pl. m.* Sædelærer, Moralist.

Sedvana, Sedvänja, -or, *f.* Sædvane. Sedvanlig, *adj.* sædvanlig.

Seg, *adj.* (J. seigr) sejg. Seghet, *f.* Sejghed.

Segel, *s. pl. n.* (J. Segl, Mast) Sejl; gå till segels, gaa under Sejl. Segelbar, *adj.* sejlbar. Segelbarhet, *f.* Sejlbarhed. Segelduk, *m.* Sejldug. Segelfärdig, *adj.* sejlfærdig. Segelgarn, *n.* Sejlgarn. Segelklar, *adj.* sejlklar. Segelkläd, *adj.* sejlklædt. Segelled, -er, *f.* Farvand. Segelmakare, Segelsömmare, *s. pl. m.* Sejlmager. Segelmästare, *s. pl. n.* Takkelmester (tilskibs). Segelsten, *m.* (J. Seglstein) Magnet. Segelrå, *f.* Sejlraa. Segelstång, *f.* Sejlstang. Segelstyf, *adj.* sejlstiv.

Seger, -grar, *m.* Sejer. Segerfest, -er, *m.* Sejersfest. Segerherre, Segerhjelte, -ar, *m.* Sejerherre, Sejerhelt. Segerhufva, -or, *f.* (J. Sigurkufl) Sejerhue, en Hinde paa nyfødte Børns Hoved. Segerkrans, -ar, *m.* Sejerskrans. Segerlön, *m.* Sejerspris. Segerprakt, *m.* Segerstät, *m.* Sejerspragt. Segerrik, Segersam, sejerrig. Segerrop, *s. pl. n.* Sejersraab. Segerstod, -er, *m.* Sejersstøtte. Segersång, -er, *m.* Sejerssang. Segersäll, *adj.* (J. sigursæll) sejerrig, sejerssalig. Segertecken, *s. pl. n.* Sejerstegn. Segertåg, *s. pl. n.* Sejerstog, Triumftog. Segervagn, *m.* Triumfvogn. Segervinnare, *s. pl. m.* Sejervinder. Segervinning, -ar, *f.* Sejervinding.

Seghet, *f.* Sejghed.

Segla, *v. n. & a.* 1. (J. sigla) sejle. Seglande, *n.* Segling, *f.* Sejlen, Sejling. Seglation, *m.* Seglats, *m.* Sejlads. Seglare, *s. pl. m.* Sejler.

Seglifvad, *adj.* sejglivet.

Segna, *v. n.* 1. blive sejg.

Segogryn, *s. pl. n.* Sagogryn.

Segra, *v. n.* 1. sejre. Segrare, *s. pl. m.* Sejrer, Sejerherre.

Segra, *v. a.* 1. (T. seigren) ved Hjælp af Blv skille Sølvet fra Kobberet, drf. Segring, *f.* Seigring (i Bergv.)

Segsleten, *adj.* varig, drf. Segslitenhet, *f.*

Sejlare, *s. pl. m.* (T. Seiler) Reblager.

Sejn, *m.* (til Sos) Signal, drf. Sejnflag, *f.* Signalflag.

Sejsa, *v. n.* 1. binde to Toug med en Sejsing, sejse, drf. Sejsning, *f.*

Sekel, -kler, *n.* Aarhundrede.

Sekreta utskottet, den hemmelige Komitté. 2) (Spøg.) Vandhus.

Sekreterare, *s. pl. m.* Sekretær.

Sela, Sela på, *v. a.* 1. lægge Sele paa. Sela af, tage Selen af, drf. Selning, *f.*

Seland, *n. pr.* Sjælland. Seländare, *s. pl. m.* Sjællænder.

Sele, -ar, *m.* Sele. Seldon, *n.* Seltyg, *n.* Seletøj. Selmakare, *s. pl. m.* Sadelmager. Selputa, -or, *f.*

Pude under en Sele. Selpinne, -ar, *m.* Selepind.

Selja, -or, *f.* Spænde, Bule paa Seletøj, Sølje N.

Selservatten, *n.* Selservand.

Selleri, *n.* Silleri (Haveurt).

Semla, Simla, -or, *f.* Simle, Hvedesimle.

Semper, Simper, *adj.* kunstlet, tvungen (mind. brugeligt).

Sen, d. s. s. Sedan.

Sen, *adj.* sén, senare, senere, senast, senest.

Sena, -or, *f.* Sene. Sendrag, *s. pl. n.* Senetrækning, Krampetræk. Senfull, Senig, *adj.* senefuld, senestærk. Sensträng, -ar, *m.* Nerve. *(lorde de boyeau).*

Senap, *m.* Sennep. Senapsdeg, -ar, *m.* Sennepsplaster. Senapskanna, -or, *f.* Senapsdosa, -or, *f.* Sennepskande, Sennepsbøsse. Senapsqvarn, -ar, *m.* Sennepskværn. Senapssås, *m.* Sennepssous.

Sendrag, m. fl. s. Sena.

Senfotad, *adj.* som gaaer langsomt, tung paa Foden.

Senfärdig, *adj.* sendrægtig, drf. Senfärdighet, *f.*

Senfödd, *adj.* sildefødt. Senföding, -ar, *m.* Sildefødning.

Sengångare, *s. pl. m.* Dovendyr.

Senmogen, *adj.* silde moden, drf. Senmogenhet, *f.*

Senna, *f.* Sennet, *n.* Sennablade.

Senväf, *m.* Nervevæv, Stém.

Serla, *adj.* & *adv.* (forældet) silde, om Aftenen.

Servet, -er, *m.* Serviet.

Servis, -er, *m.* Servise.

Sex, *Mængdetal*, seks. Sexdubbel, *adj.* seksdobbelt. Sexfaldig, *adj.* seksfold. Sexmänning, -ar, *m.* sekshannet (Bot.): *Sexandria.* Sexqvinnad, *adj.* sekshunnet. Sexfotad, *adj.* seksfødet. Sexkantig, *adj.* sekskantet. Sexsidig, *adj.* som har seks lige Sider. Sexstafvig, *adj.* som har seks Stavelser. Sexstyfver, *m.* 1 Skilling Banko. Sexuddig, *adj.* seksoddet.

Sextio, Sextie, Sexti. *Mængdetal*, tredsindstyve, seksti N. Sextiende, *Ordenstal*, tredsindstyvende, sekstiende.

Sexton, *Mængdetal*, seksten. Sextonde, *Ordenstal*, sekstende.

Sfer, -er, *m.* Sfære.

Si! Se!

Siare, *s. pl. m.* Seer, Spaamand, Profet.

Sicken, (dagl. T.) for; Se! tocken! see! tag den.

Sid, *adj.* = N.

Sida, -or, *f.* Side. Sidoarf, *s. pl. n.* Sidearv. Sidoarfvinge, -ar, *m.* Sidearving. Sidobräde, -n, *n.* Sidebræt. Sidobyggnad, -er, *m.* Sidebygning. Sidogevär, *s. pl. n.* Sideværge. Sidokamrat, -er, *m.* Sidemand. Sidolinje, -r, *f.* Sidelinje. Sidoref, *s. pl. n.* Ribben. Sidoskott, *s. pl. n.* Skud i Flanken. 2) Rodskud fra Siden af en Hovedrod. Sidoslag, *n.* Lammelse paa den ene Side. Sidospräng, *s. pl n.* Sidespring. Sidosteg, *s. pl. n.* Skridt til Siden. Sidostycke, -n, *n.* Sidestykke. Sidostyng, *s. pl. n.* Sidesting. Sidostöt, -ar, *m.* Sidestød. Sidvind, *m.* Sidvinder, *n.* Sidevind. Sidväg, -ar, *m.* Sidevej.

Siden, *n.* (T. Seide) Silke. Sidenband, *s. pl. n.* Silkebaand. Sidenfabrik, -er, *m.* Silkefabrik, drf. Sidenfabrikör, -er, *m.* Silkefabrikant. Sidenfärgare, *s. pl. m.* Silkefarver. Sidenhandel, *m.* Silkehandel. Sidenhandlare, *s. pl. m.* Silkehandler. Sidenklädd, *adj.* silkeklædt. Sidenkram, *n.* Silkevarer. Sidenkrämare, *s. pl. m.* Silkehandler. Sidensars, *n.* Atlask. Sidensvans, -ar, *m.* = N. (en Fugl): *Ampelis.* Sidentyg, *n.* Silketøj. Sidenvaror, *pl.*

Silkevarer. Sidenvåfvare, *s. pl. m.* Silkevæver.
Sidländ. *adj.* sidlændt, sidtliggende.
Sidoarf, *m.* fl. s. Sida.
Sidst, *adj. & adv.* sidst. Sidstleden, sidstafvigt. Sidstvekne, sidstafvigte. Sidstone, på sidstone, paa Sidstningen, tilsidst.
Sidvall, *m.* sidlændt Mark. Sidvallsäng, -ar, *m.* sidlændt Eng.
Sidvörda, *v. a.* l. ringeagte. Sidvördnad, *m.* Ringeagt.
Sjelf, *adj.* (J. sialfr) selv; för sig sjelf, afsides, afsondret. I och för sig sjelf, i sig selv. Aktning af sig sjelf, Selvagtelse.
Sjelfbeskäckare, *s. pl. m.* Selvbesmitter, Onanist, drf. Sjelfbeskäckelse, *f.*
Sjelfbehag, *n.* Selvbehag, drf. Sjelfbehaglig.
Sjelfbuden, *adj.* selvbuden.
Sjelfdöd, *adj.* selvdød.
Sjelfförtröstan, *f.* Selvtillid.
Sjelfgjord, *adj.* selvgjort.
Sjelfgod, *adj.* selvtilfreds, indbildsk, drf. Sjelfgodhet, *f*
Sjelfherskare, *s. pl. m.* Selvhersker, Enehersker.
Sjelfhämd, *m.* Selvhævn.
Sjelfhämnare, *s. pl. m.* Selvhævner.
Sjelfklar, *adj.* selvklar.
Sjelfklog, *adj.* selvklog.
Sjelfklokhet, *f.* Selvklogskab.
Sjelfkraft, *adj.* af egen Drift, ukrævet.
Sjelfkränkning, *f.* Selvbesmittelse.
Sjelfkär, *adj.* egenkjærlig, selvkjærlig, drf. Sjelfkärlek, *m.* Egenkjærlighed.
Sjelfljudande, *adj.* selvlydende. Sjelflyding, -ar, *m.* Selvlyd, Vokal.
Sjelfmant, *adj. & adv.* af egen Drift, umanet.
Sjelfmord, *s. pl. n.* Selvmord.
Sjelfmyndig, *adj.* selvraadig, egenmægtig, drf. Sjelfmyndighet, *f.*
Sjelfmördare, *s. pl. m.* Selvmorder.
Sjelfpantning, *f.* Selvtægt.
Sjelfrådande, *adj.* selvraadende. Sjelfrådig, *adj.* selvraadig, drf. Sjelfrådighet, *f.*
Sjelfskrifven, *adj.* ubetinget berettiget; den som ved Arv eller formedelst sine naturlige Egenskaber har en Rettighed; sjelfskrifven Rigsdagsman, er enhver Adelsmand.
Sjelfspillan, *f.* Selvmord. Sjelfspilling, -ar, *m.* Selvmorder.
Sjelfständig, *adj.* selvstændig, drf. Sjelfständighet, *f.*
Sjelftagen, *adj.* selvtagen.
Sjelftillit, *m.* Selvtillid.
Sjelfvillig, *adj.* frivillig.
Sjelfs-våld, *n.* Egensind, Selvraadighed, Egenmægtighed; for stor Frihed, drf. Sjelfs-våldig, *adj.* Sjelfs-våldas, *v. d.* (dagl. T.) tage sig for stor Frihed; være vilter.
Sjelfägare, *s. pl. m.* Selvejer.
Sjelfvisk, *adj.* egoistisk; egenkjærlig.
Sjersmin, -er, *m.* Jasmin.
Siffra, -or, *f.* Taltegn, Siffer.
Sigill, *s. pl. n.* Segl. Sigillbevarare, *s. pl. m.* Seglbevarer. Sigilljord, Sigill-lera, *f.* Segljord. Sigill-lösen, *m.* Sigillafgift, *m.* Segilpenge. Sigillvax, *m.* Seglvoks.
Signa, *v. n.* l. segne.
Signa, *v. a.* l. signe. Signare, *s. pl. m.* En som signer. Signerska, -or, *f.* Signekvinde, Signekone.
Signal, -er, *m.* Signal. Signalskott, *s. pl. n.* Signalskud.
Sigta, *v. n.* l. sigte.
Sik, -ar, (Fisk) Helt D. Sik N.: *Salmo lavaretus.* Siklöja, -or, *f Salmo albula*, Stint D. Blege, Lakesild N.
Sikt, -ar, *m.* Sigte. Siktduk, -ar, *m.* Sigtedug. Siktqvarn, -ar, *m.* Sigtemølle.
Sikta, *v. a.* l. sigte (Gryn, Mél.) Siktare, *s. pl. m.* En som sigter, drf. Siktning, -ar, *f.*
Sil, -ar, *m.* Si, Sil, f. E. Melkesil. Sil-

ben, *s. pl. n. os cribrosum.* Silduk, -ar, *m.* Silflud. Silkärl, *s. pl. n.* Silkar.

Sila, *v. a.* 1. sie, sile N., drf. Silning, -ar, *f.*

Sileshår, *n.* Tættegræs N.: *Drosera.*

Silfver, *n.* (Z. Silfr) Sølv. 2) Sølvtøj. Silferarbetare, *s. pl. m.* Sølvarbejder. Silfverarbete, *n.* Sølvarbejde. Silfverartad, *adj.* sølvartet. Silfverbeslagen, *adj.* sølvbeslagen. Silfverbröllop, *s. pl. n.* Sølvbrylup. Silfverfärg, *m.* Sølvfarve. Silfverfärgad, *adj.* sølvfarvet. Silfverglans, *m.* Sølvglands. Silfverglitt, *m.* Sølverglød. Silfvergrufva, -or, *f.* Sølvgrube. Silfvergrå, *adj.* sølvgraa. Silfverhalt, *m.* Sølvholdighed. Silfverhaltig, *adj.* sølvholdig. Silfverhvit, *adj.* sølvfarvet, sølverhvid. Silfverhår, *n.* Sølvhaar. Silfverkammare, *m.* Sølvkammer. Silfverklang, *m.* Sølvklang. Silfverkorn, *s. pl. n.* Sølvkorn. Silfverlan, *m.* Sølvlan. Silfvermalm, *m.* Sølvmalm. Silfvermynt, *n.* Sølvmynt. Silfverpenning, -ar, *m.* Sølvpenge. Silfverplåt, -ar, *m.* Sølvplade. Silfverservis, -er, *m.* Sølvservise. Silfverskum, *m.* Sølvskum. Silfversked, -ar, *m.* Sølvske. Silfverskåp, *s. pl. n.* Sølvskab. Silfverslagg, *n.* Sølvslag. Silfverstyl, *n.* Sølvstil, Perleskrift. Silfverstång, -stänger, *f.* Sølvstang. Silfvertacka, -or, *f.* Sølvbarre. Silfverton, -er, *m.* Sølvtone. Silfvertråd, -ar, *m.* Sølvtraad. Silfvertyg, *n.* Sølvmor, et Slags Tøj. Silfververk, *s. pl. n.* Sølvværk. Silfvervåg, -or, *f.* Sølvervove. Silfvervåg, -ar, *m.* Sølvvægt. Silfverröga, -on, *n.* et Slags Fisk: *Zeus,* sølvpletted Guldfisk N.

Silke, *n.* Silke. Silkesafvel, *m.* Silkeavl. Silkesdocka, -or, *f.* Dukke Silke. Silkesfärgare, *s. pl. m.* Silkefarver. Silkesmask, -ar, *m.* Silkeorm. Silkestofs, -ar, *m.* Silkedüik. Silkesvadd, *m.* Silkeuld. Silkesplanta, -or, *f.* Silkeört, *f.* Silkeplante. Silkesväfvare, *s. pl. m.* Silkevæver.

Sill, -ar, *m.* Sild. Sillblick, *n.* Sillblixt, *m.* Sildeglimt. Sillbåt, -ar, *m.* Sildebaad. Sillfiske, *n.* Sillfiskeri, *n.* Sildefiskeri. Sillfångst, *f.* Sildefangst. Sillbuise, -er, *m.* Sillbøjte, -ar, *m.* Sildebaad. Sillknipa, -ar, *f.* Alkekonge (Fugl): *Alca Alle.* Silllake, *m.* Sildelage. Sillmångelska, -or, *f.* Krinde som sælger Sild. Sillnot, *f.* Sildegarn. Sillpackare, Sillsaltare, *s. pl. m.* Sildesalter. Silltunna, -or, *f.* Sildetønde.

Simma, *v. n.* 3 *& 1.* (simmar, samm, *pl.* summo, summit) svømme. Simmare, *s. pl. m.* Svømmer. Simmande, *n.* Simmning, *f.* Svømmen, Svømning. Simmblåsa, -or, *f.* Svømmeblære. Simmbälte, -n, *n.* Svømmebælte. Simmfötter, *pl.* Svømmefødder. Simmkonst, *m.* Svømmekunst. Simmlärare, *s. pl. m.* Svømmelærer. Simmställe, -n, *n.* Svømmested.

Simmig, f. Samlig.

Simpa, -or, *f.* Grundling (Fisk).

Sims, *m.* Gesims.

Sin, *adj.* = N.; i sinom tid, i sin Tid. Tusen sinom tusen, flere Tusinde. Sins imellan, sig imellem, indbyrdes. Far sins, Mor sins, o. s. v., dagl. T. for sin fars, sin mors, o. s. v.

Sittopp, -ar, *m.* (dagl. T.) Orefigen.

Sittsjuk, *adj.* siddekjær.

Sittsysla, -or, *f.* siddende Arbejde.

Sittvana, *f.* Vane til at sidde, f. E. ha sittvanan.

Sju, *Mængdetal,* (Z. sjau) syv.

Sjua, -or, *f.* Syvtal; Syven (i Kort-

spil). Sjudubbel, *adj.* syvdobbelt, drf. Sjudubbla, *v. a.* 1. fordoble syvfold. Sjufaldig, *adj.* syvfold. Sjuhanda, *adj.* syv Slags. Sjuhörnig, Sjukantig, *adj.* syvkantet. Sjuhörning, -ar, *m.* Sjukant, -er, *m.* Syvkant. Sjumänning, -ar, *m.* Syvhanned: *Heptandrist* (Bot.) Sjuqvinnad, *adj.* syvhunnet (i Bot.) Sjusidig, *adj.* syvsidet. Sjusofvare, *s. pl. m.* Syvsover. Sjustafvig, *adj.* som har syv Stavelser. Sjustjerna, -or, *f.* (altid med den bestemte Artikel) Syvstjerne. Sjutal, *n.* Syvtal. Sjuårig, Sjuårs, *adj.* syvaarig, syvaars. Sjudagars, *adj.* syv Dages.

Sjuda, *v. a. & n.* 3. (sjuder, sjöd, sjudit, sjuden) (3. siöda) syde, koge. Sjudande, *n.* Sjudning, *f.* Syden, Kogen. Sjudare, *s. pl. m.* Syder. Sjudhet, *adj.* fogheð.

Sjuk, *adj.* (3. siukr) syg.

Sjuka, *f.* Syge, Sygdom. Engelska Sjukan, den engelske Syge.

Sjukbesök, *s. pl. n.* Sygebesøg.

Sjukhus, *s. pl. n.* Sygehus.

Sjuklig, *adj.* sygelig. Sjuklighet, *f.* Sygelighed.

Sjukling, -ar, *m.* Skrantning.

Sjuklista, -or, *f.* Fortegnelse over Syge.

Sjukmat, *m.* Sygemad. Mad for Syge.

Sjukna, *v. n.* 1. S. in, ned, blive syg.

Sjukrum, *s. pl. n.* Sjukstuga, -or, *f.* Sygeværelse, Sygestue.

Sjukskepp, *s. pl. n.* Sygeskib, Hospitalskib.

Sjuksäng, -ar, *f.* Sygeseng, Sygeleje.

Sjukvaktare, *s. pl. m.* Sygevogter. Sjukvaktarska, -or, *f.* Sygvogterske.

Sjukvård, *m.* Sygepleje.

Sjunde, *Ordenstal,* syvende.

Sjunga, *v. n. & a.* 3. (sjunger, sjöng el. sång, sjungit el. sungit, sjungen, sungen) synge, drf. Sjungande, *n.* Sjungning, *f.*

Sjungare, *s. pl. m.* Sanger.

Sjungbar, *adj.* sangbar, som kan synges.

Sjungfågel, -glar, *m.* Sangfugl.

Sjungpjäs, -er, *m.* Syngestykke.

Sjunka, *v. n.* 3. (sjunker, sjönk, sönk, sank, *pl.* sjönko, sönko, sunko, sjunkit, sunkit; sjunken, sunken) (3. söckva) synke, drf. Sjunkning, *f.*

Sjusidig, *m.* fl. s. Sju.

Sjuttio, Sjuttie, *Mængdetal,* halvfjerdsindstyve, syttí N., drf. Sjuttiotal, *n.* Sjuttioårig, *adj.*

Sjuttionde, *Ordenstal,* halvfjerdsindstyvende, syttiende.

Sjutton, *Mængdetal,* (3. sautjan) sytten. Sjuttonde, *Ordenstal,* syttende.

Själ, -ar, *m.* (3. Sál) Sjæl. Själaföda, *f.* Själaspis, *n.* Sjælefode, Sjælenæring. Själamessa, -or, *f.* Sjælemesse. Själasorg, *f.* Sjælesorg. Själaro, *f.* Sjælefred. Själringning, -ar, *f.* Ringning for en Død. Själasörjare, *s. pl. m.* Sjæleforger. Själaherde, -ar, *m.* Sjælehyrde. Själatåg, *n.* Dødskamp. Själavandring, *m.* Sjælevandring. Själavåda, *f.* Fare for Saligheden. Själavård, *m. Cura pastoralis,* Sjæleomsorg. Själaván, *m.* Sjæleven.

Själ, -ar, *m.* Sjælhund, -ar, *m.* (3. Selr) Sæl, Sælhund. Själskinn, *n.* Sælskind. Själspäck, *n.* Sæltran, *m.* Sælhundtran.

Själas, *v. d.* ligge i Dødskampen.

Sjö, -ar, *m.* Sø, Hav. Sjöbefaren, *adj.* søvant. Sjöblad, *s. pl. n.* Nakande (Plante): *Nymphæa.* Sjöbotten, *m.* Søbund. Sjöbrygga, -or, *f.* Brygge. Sjökapten, -er, *m.* Skibskaptejn. Sjödrabbning, -ar, *m.* Søtrædning. Sjöfarande, *adj.* Søfarende. Sjöfarare, *s. pl. m.* Søfarer. Sjöfart, *m.* Søfart. Sjöfogel, -glar,

m. Sofugl. Sjöförklaring, -ar, *f.* Søforklaring ved Afmønstringen efteren Reise. Sjögast, -ar, m. (dagl. T.) Somand, raft Sogut. Sjögrön, *adj.* søgrøn. Sjögång, m. Søgang. Sjöhamn, -ar, m. Søhavn. Sjöhandel, m. Søhandel. Sjöhjelte, -ar, m. Søhelt. Sjöhors, -ar, *m.* Søhrage: *Pegasus.* Sjöhäst, -ar, m. Søhest. Sjökalf, -var, m. Søkalv. Sjöko, -r, *f.* Søko. Sjökonung, -ar, m. Søkonning. Sjökork, -ar, m. (Polyp) Grundved: *Alcyonium.* Sjökrig, *s. pl. n.* Søkrig. Sjökust, m. Søkyst. Sjölag, -ar, m. Sølov, Søret. Sjöledes, *adv.* til Søs, søværts. Sjölejon, *s. pl. n.* Søløve. Sjölilja, -or, *f.* Snurrer: *Vorticella encrin.* Sjöluft, m. Søluft. Sjölägenhet, -er, *f.* Skibsleilighed. Sjömakt, -er, m. Sømagt. Sjöman, -män, m. Sømand. Sjömunk, -ar, *m.* Søengel (Haj): *Squalus Squatina.* 2) Bandkande (Blødorm): *Serpula Penicul.* Sjömussla, -or, *f.* Musling. Sjömärker, *n.* Havmuim; Skyer, Mørke som hviler over Havet. Sjönässla, -or, *f.* Sjøstråle, -ar, m. (Polyp) Sønælde: *Actinia.* Sjönöd, m. Havsnød. Sjönöt, -ter, *f.* Bandnot: *Trapa natans.* Sjöofficerare, *s. pl. m.* Søofficer. Sjöord, *s. pl. n.* Søord. Sjöorre, -ar, m. Teiste (Fugl): *Colymbus Grylle.* 2) (dagl. T.) Somand. Sjöplommon, *s. pl. n.* en Slags Bævresvamp: *Trevella pruniformis.* Sjöpung, -ar, *m.* (Blødorm) Søpung. Sjöresa, -or, *f* Søreise. Sjörätt, *m* Søret. Sjörå, *n.* Søtrold. Sjörövare, *s. pl. m.* Sørover. Sjöröfveri, *n.* Søroveri; idka sjöröfveri, drive Søroveri. Sjösjuk, *adj.* søsyg. Sjösjuka, *f.* Søsyge. Sjöskata, -or, *f.* Strandskade: *Hæmatopus ostralegus.* Sjöskola, -or, *f.* Navigationsskole. Sjöskum, *n.* Havskum; Meerskum. Sjöskumspipa, -or, *f.* Meerskumspibe. Sjöslag, *s. pl. n.* Sjøslagtning, -ar, *f.* Søslag. Sjöslända, -or, *f.* Baarflagret: *Phryganea.* Sjöstad, m. Søstad. Sjöstat, -er, *m.* Søstat. Sjöstråle, -ar, *f.* Sjønässla. Sjöstycke, -n, *n.* Søstykke. Sjösäf, *n.* Søsiv. Sjöträd, *s. pl. n.* (Polyp) Havgran: *Alcyonium.* Sjöträffning, -ar, *f.* Søtræfning. Sjötull, -ar, m. Søtold. Sjötullskontor, *n.* Sjötullskammare, m. Toldbod. Sjötåg, *s. pl. n.* Sølogt. Sjöur, *s. pl. n.* Søur. Sjöutter, -trar, m. Søotter: *Mustela Lutris.* Sjövan, *adj.* søvant. Sjövarg, -ar, *m.* Havkat (Fisk): *Anarrhicas.* Sjövatten, *n.* Søvand. Sjövetenskap, m. Søvidenskab. Sjövik, -ar, m. Søbugt. Sjövind, -ar, *m.* Søvind. Sjöväg, m. Søvej. Sjöväsende, *n.* Søvæsen. Sjöärender, *pl.* Marineanliggender.

Sjönk, *impf.* af sjunka.

Skabb, m. Skab (Hudsygdom). Skabbig, *adj.* skabbet. Skabbartad, skadartet. Skabbört, *f.* s. Vädd. Skabba ned, *v. a.* l. (dagl. T.) paaføre En Skab, smitte.

Skabrak, m. fl. s. Schabrak, m. fl.

Skada, -or, *f.* Skade. Skadedjur, *s. pl. n.* Skadedyr. Skadefröjd, m. Skadefrohed, Skadefryd. Skadefägen, *adj.* skadefro. Skadeslös, *adj.* skadesløs, uskadt, drf. Skadeslöshet, *f.* Skadeslöshållande, *n.* Skadesleisholdelse. Skadlös, *adj.* uskadt. Skadestånd, *n.* Skadeserstatning, Skadebod, Skadesloshoidelse.

Skada, *v. a.* & *n.* 1. skade; det skadar intet, det siger intet, drf. Skadande, *n.*

Skadlig, *adj.* skadelig. Skadlighet, *f.* Skadelighed.

Skaf, *n.* Snav, Slid. 2) Affald. Skaf-

bete, n. slet Græsgang. Skafgræs, n. Skavgræs: *Equisetum Hyemale.* Skafjern, *s. pl.* n. Skavejærn. Skafknif, -var, m. Skaveknif. Skafspån, m. Afskav, det som afskaves.

Skaffa, *v. a.* l. skaffe.

Skaffa, *v. n.* l. skaffe, spise, drf. Skaffning, *f.*

Skaffare, *s. pl.* m. Leverandør.

Skafferi, -er, *m.* Spisekammer.

Skafföttes, *adv.* med Hovedet ved en Andens Fødder, f. E. ligga skafföttes, andfødtes.

Skaft, *s. pl.* n. Skaft. 2) Straa, Kornstraa. 3) Rør, Piberør. Skafthafre, *m.* høstet og utærsket Havre. Skaftlionde, *m.* Slags Korntiende.

Skafva, *v. a.* (skafver, skafde, skaft, skafvit, skafven, skafd) (J. skafa) skave, drf. Skafvande, *n.* Skafning, *f.*

Skak, *s. pl.* n. Drag N.

Skaka, *v. a.* l. (N. s. scacan) bevæge stærkt, skake N. ryste D. Skakande, *n.* Skakning, -ar, *f.* Rysten, Rystelse.

Skakel, -klar, *m.* (J. Skökull) Skaak, Skagleskaal D. Skena öfver skaklarna, egentlig: løbe over Skjærene, d: være tøilesløs, uregjerlig; overskride Grænserne.

Skal, *s. pl.* n. Skal; Bælg. Skalbagge, -ar, *m.* Torbist, Skarnbasse: *Scarabæus.* Skaldjur, *s. pl.* n. Skaldyr. Skalfisk, -ar, *m.* Skjælfisk. Skalfrukt, -er, *m.* Bælgfrugt. Skalmask, -ar, *m.* Skalorm. Skalsugga, -or, *f.* (Skalorm): *Chiton.* Skalvinge, -ar, *m.* Skjælvinge.

Skala, *v. a.* l. skalle, skrælle, drf. Skalande, *n.* Skalning, *f.*

Skala, *v. n.* l. (dagl. T.) løbe, springe, drf. Skalande, *n.* Skalare, *s. pl.* m. Springer.

Skald, -or, (J. Skáld) Skjald, Digter. Skaldedikt, -er, *m.* Skjaldedigt. Skaldgudinna, -or, *f.* Skaldmø, -r, *f.* Muse. Skaldegåfva, -or, *f.* Digterevne, Digtergave. Skaldekonst, *m.* Skjaldekunst. Skaldelåga, *f.* poetisk Begejstring. Skaldeslag, *s. pl.* n. Digteart. Skaldeqväde, -n, *n.* Skjaldekvad. Skaldskap, *n.* Skjaldskab, Poesi. Skaldesnille, n, *n.* Digteraand. Skaldestycke, -n, *n.* Digt, poetisk Arbejde, Poem. Skaldesång, -er, *m.* Skjaldesang.

Skalf, *impf.* af Skälfva.

Skalf, *s. pl.* n. Rystelse, Skjælv.

Skalk, -ar, *m.* Skalk. Skalkaktig, *adj.* skalkagtig, drf. Skalkaktighet, *f.* = N. Skalkstycke, -n, *n.* Skalkfestykke, Skjelmstykke.

Skalkas, *v. d.* l. spøge, gjøre Løjer.

Skall, *s. pl.* n. Skrald. 2) Klapjagt. Skallbud, *s. pl.* n. Paabud om Klapjagt. 2) En som gaaer omkring med et saadant. Skallfogde, -ar, *m.* Sjefen for Klapjagtsfolket (Skallfolk). Skallgång, -ar, *m.* Klapjagtvej, Klapjagt.

Skalla, *v. n.* l. skralde, gjenlyde. 2) anstille Klapjagt.

Skalle, -ar, *m.* (J. Skalli, bart Sted paa Hovedet), Skalle, Skolt N. Pandeskal. Flintskalle, Skalderpande.

Skallig, Skallot, *adj.* (J. sköllr) skaldet, nøgen, drf. Skallighet, *f.*

Skaller, *m.* Skallergräs, *n.* Skjaller, Skranglegræs, Skraldegræs: *Rhinantus.*

Skallerorm, -ar, *m.* Klapperslange, Rangleslange: *Crotalus.*

Skallersten, ar, *m.* et Slags hul Myremalm, Klapperstén: *Ætites.*

Skallmeja, -or, *f.* Skalmej.

Skalnacke, -ar, *m.* (Plante) Løvetand: *Leontodon taraxacum.*

Skallra, -or, *f.* Barnerangle. 2) (Klapperslangens) Klapper.

Skallra, *v. n.* 1. klappre. **Skallrande**, *n.* Skallring, *f.* Klappren.

Skalm, -ar, *m.* Armene paa en Kjærre, Saks, Tang, f. E. skalm på en kärra, skalmar på en sax.

Skalmask, m. fl. s. Skal, Skalorm.

Skam, *m.* Skam. **Skamfila**, *v. a.* 1. skamfile, drf. **Skamfilning**, -ar, *f.* **Skamflat**, *adj.* skamfuld, skamrød, flau. **Skamfläck**, -ar, *m.* Skamplet. **Skamfull**, *adj.* skamfuld. **Skamlem**, *m.* (A. S. Scamlim) Skamdél, Kjønsdél. **Skamlig**, *adj.* skammelig; 2) skamfuld, drf. **Skamlighet**, *f.* **Skampall**, -ar, *m.* Skambænk i Kirken. **Skampåle**, -ar, *m.* Gabestok. **Skamrodnad**, *f.* Skamrødme. **Skamvrå**, *m.* Skamkrog.

Skandäck, *s. pl. n.* Reling.

Skank, **Skänk**, -ar, *m.* (dagl. T.) Bén, Fod.

Skans, -ar, *m.* Skanse. **Skansarbete**, *n.* Skansearbejde. **Skansgräfning**, *f.* Skansegravning. **Skansgräfvare**, *s. pl. m.* Skansegraver. **Skanskorg**, -ar, *m.* Skansekurv. **Skansa omkring**, omskanse, indskanse, forskanse.

Skapa, *v. a.* 1. (J. skapa) skabe, (har i *impf.* og *sup.* skapte, skapt, samt en forældet *impf.* skop). **Skapande**, *n.* Skabelse. **Skapande snille**, Skaberaand. **Skapare**, *s. pl. m.* Skaber. **Skapelse**, *f.* Skabning, *f.* Skabelse. **Skapnad**, -er, *m.* Skabning, Gestalt. **Skaplynne**, *n.* Skikkelse, Skabning, Form, Skabelon N.

Skap, *s. pl. n.* (J. Skauf) Hingstens Avlelem.

Skara, -or, *f.* Skare, *m.* Skare, Hob.

Skare, *m.* **Skarsnö**, *m.* Sneskorpe, Skare N.

Skarf, -var, *m.* Fældning, Skarring. 2) Stykke som flikkes til, Lap.

Skarfva, *v. a.* 1. flikke til, sætte Stykker til; forene to Ting saaledes at de falde ifammen. 2) (dagl. T.) lyve, drf. **Skarfvande**, *n.* **Skarfning**, *f.*

Skarfyxa, -or, *f.* Slags ftor Øks; Skarøkse D.

Skarlakan, *n.* Skarlagen.

Skarn, *n.* Skarn. 2) Tane af Lys.

Skarp, *adj.* skarp. **Skarphet**, *f.* Skarphed. **Skarpkantig**, *adj.* skarpkantet. **Skarpladda**, *v. a.* 1. lade med Kugle. **Skarpna**, *v. n.* 1. blive skarp. **Skarprättare**, *s. pl. m.* Skarpretter. **Skarpsinnig**, *adj.* skarpsindig, drf. **Skarpsinninghet**, *f.* **Skarpsko**, *v. a.* 2. *1.* brodde en Hest. forsyne med Brodder. **Skarpskodd**, skarpskoet. **Skarpskytt**, -ar, *m.* Skarpskytte. **Skarpsynt**, *adj.* skarpsynet, drf. **Skarpsynthet**, *f.* **Skarptänd**, *adj.* som har skarpe Tænder.

Skata, -or, *f.* Skade D. Skjære, Skjur N.: *Corvus pica.* **Skatbo**, -n, *n.* Skaderede, Skjurerejr N.

Skate, -ar, *m.* Trætop.

Skatt, -er, *m.* Skat. **Skattdragande**, *adj.* **Skattdragare**, *s. pl. m.* som svarer Skat. **Skattfri**, *adj.* skattefri. **Skattfrihet**, **Skattefrihed**. **Skattkammare**, *m.* Skatkammer. **Skattkista**, -or, *f.* Skatkiste. **Skattkonung**, -ar, *m.* Skattekonge.

Skattlägga, *v. a.* 2. *1.* sætte i Skat, skatsætte, paalægge Skat, drf. **Skattläggning**, *f.*

Skattmästare, *s. pl. m.* Skatmester.

Skatta, *v. a.* 1. skatte, yde Skat. 2) skatte, vurdere, drf. **Skattande**, *n.* **Skattning**, *f.*

Skatte, *adj.* skatteydende. **Skatte Frälse**, **Skatte-krono** el. **Krono-skatte**, forskjellige Arter af Skyldsætning for Gaardene. **Skattebonde**, -bönder, *m.* **Skatteman**, *m.* Skattebonde. **Skattehemman**, *s. pl. n.* Gaard som

er Kronoskatte. Skattejord, *m.* Jord, som er Kronoskatte. Skattevrak, *n.* i Skattevrak, ikke i Stand til at svare sin Skat. Skattevärdering, *f.* Skatteligning.

Skattull, *s. pl. n.* Skrin. Skattullmakare, *s. pl. m.* Kunstsnedker.

Skavank, Skafvank, -er, (dagl. T.) Fejl, Skade, Lyde.

Ske, *v. n. imper.* (sker, skedde, har skett) ske.

Sked, -ar, *m.* (J. Skeid) Ské. 2) Kammen el. Rittet i en Væv. Skedblad, *s. pl. n.* Skéblad. 2) Skéfuld. Skedgås, *m.* Skedgaas (Fugl): *Platalea.* Skedört, -er, *f.* Skéurt: *Cochlearia officinalis*

Skeda, *v. a.* l. (Bjergv.) skille, opløse, afdrive, drf. Skedare, *s. pl. m.* Metalrenser. Skedvatten, *n.* Skévand (T. Scheidewasser).

Skede, -n, *n.* Mellemrum, f. Ex. det är ett långt skede häremellan. 2) Sæt, Skej N. f. E. jeg red 5 Mil i ett Skede, jeg red 5 Mile i et Sæt.

Skedesman, *m.* (foræl.) Voldgiftsmand.

Skef, *adj.* (J. skeifr) skjev. Skefhet, *f.* Skjevhed. Skefva, *v. n.* skjeve; skefva med benen, være skjevbenet; skefva med ögonen, skele, se skjevt til. Skefögd, *adj.* skélejet.

Skeka, *v. n.* l. (J. skeikia, at vakle) skræve, spærre Benene fra hinanden.

Skela, *v. n.* l. skele, drf. Skelande, *n.* Skelögd, *adj.* skélejet.

Sken, *s. pl. n.* Skin. Skenbar, *adj.* tilsyneladende, saasynende, drf. Skenbarhet, *f.* Skenbarlig, Skenbarligen, *adj.* skinbarlig, sjensynlig. Skendygd. -er, *f.* udvortes Anseelse af en Dyd, Skindyd. Skendöd, *adj. & n.* skindød. Skenfager, *adj.* smuk at se til. Skengrund, -er, *m.* Skingrund. Skenhelgon, *s. pl. n.* Skinhellig. Skenhelig, *adj.* skinhellig. Skenhelighet, *f.* Skinhellighed.

Skena, -or, *f.* Skinne. Skenben, *s. pl. n.* Skinnebén.

Skena, *v. n.* l. løbe løbsk (om Heste), drf Skenande, *n.* Skening, *f.* Skengalen, Skenig, *adj.* løbsk, tilbøjlig til at løbe løbsk. Skenhäst, -ar, *m.* løbsk Hest.

Skenkel, -klar, Laar, Bén, Lænd (om Heste).

Skepelse, -r, *f.* Skepnad, -er, *m.* Skikkelse, Spogelse, Syn.

Skepp, *s. pl. n.* (J. Skip, A. S. Scipp) Stib. Skeppsbord, *n.* Skibsbord. Skeppsbro, *f.* Brygge, Kaj. Skeppsbesättning, -ar, *f.* Skibsmandskab. Skeppsbrott, *s. pl. n.* Skibbrud. Skeppsbruten, *adj.* skibbruden. Skeppsbrygga, -or, *f.* Skibsbrygge. Skeppsbröd, *n.* Skibsbrød. Skeppsbyggeri, -er, *n.* Skibsbyggeri. Skeppsbyggmästare, *s. pl. m.* Skibsbygger, Skibsbygmester. Skeppsbyggnad, -er, *m.* Skibsbygning. Skeppsdäck, *s. pl. n.* Skibsdæk. Skeppsbåt, -ar, *m.* Skibsbaad. Skeppsfart, *m.* Skibsfart. Skeppsflotta, -or, *f.* Skibsflaade. Skeppsfolk, *n.* Skibsfolk. Sképpsgosse, -ar, *m.* Skibsdreng. Skeppskapten, -er, *m.* Skibskaptejn. Skeppsklarerare, *s. pl. m.* Skibsmægler. Skeppsklädning, *f.* Skibsbeklædning, Skibsklædning. Skeppsklocka, -or, *f.* Skibsklokke. Skeppskock, -ar, *m.* Skibskok. Skeppskost, *m.* Skibskost. Skeppsladdning, -ar, *f.* Skibsladning. Skeppslag, *n.* Skibrede, Roslagen er inddelt saaledes istedet for det øvrige Sverige i Hærader. Skeppslast, -er, *m.* Skibslast. Skeppsled, *s.* Segelled. Skeppslega, -or, *f.* Skibsfragt. Skeppslossare, *s. pl. m.* En som udloser, drf. Skeppslossning, *f.* Skeppslucka, -or, *f*

Skibsluge. Skeppslykta, -or, *f.* Skibslygte. Skeppslägenhet, -er, *f.* Skibslejlighed. Skeppsmask, -ar, *m.* Skibsorm. Skeppspojke, -ar, *m.* Skibsdreng. Skeppsport, -er, *m.* Skibsport. Skeppsprest, -er, *m.* Skibspræst. Skeppsskorpa, -or, *f.* Skibstvebak. Skeppsskrifvare, *s. pl. m.* Skibsskriver. Skeppssång, -ar, *f.* Skibssang. Skeppstimmer, *n.* Skibstømmer. Skeppstimmerman, -män, *m.* Skibstømmermand. Skeppsvarf, *s. pl. n.* Skibsværft, Værft. Skeppsskräf, *s. pl. n.* Skrog et af et Skib. Skeppsvirke, *n.* Skibstømmer. Skeppsvrak, *s. pl. n.* Skibsvrag.

Skeppa, *v. a.* l. af, in, ut, skibe ud, ind.

Skeppa, s. Skäppa.

Skeppare, *s. pl. m.* (J. Skipare) Skipper. 2) (Skalorm): *Nautilus.*

Skeppund, *s. pl. n.* Skippund.

Skerf, m. fl. s. Skärf, m. fl.

Skick, *s. pl. n.* Skik. 2) Orden; Tilstand, Væsen; udvortes, passelig Dannelse; sätta i skick, bringe i Orden.

Skicka, *v. a.* l. skikke, sende, drf. Skickande, *n.* Skickning, *f.* Sendelse Skickelse, *f* Skikkelse, Styrelse, Tilskikkelse. Skicka sig, *v. r.* skikke sig.

Skicklig, *adj.* skikkelig, anstændig, passende; 2) duelig, skikket, drf. Skicklighet, *f.*

Skid, *s. pl. n.* Skida, -or, *f.* (J. Skid, A. S. Scide) Ski. Skidlöpare, *s. pl. m.* Skiløber, drf. Skidlöpning, *f.*

Skida, -or, *f.* Skede, Bælg. Skidfrukt, -er, *m.* Bælgfrugt.

Skidgård, -ar, *m.* Pæleværk; Skigaard.

Skifer, *m.* Skifer. Skiferartad, *adj.* skiferagtig. Skiferbrott, *s. pl. n.* Skiferbrud. Skiferblå, Skiferfärgad, *adj.* skiferblaa. Skifertafla, -or, *f.* Skifertavle. Skifertak, *s. pl. n.* Skifertag. Skifertäckare, -taktäckare, -täckare, *s. pl. m.* Skifertækker.

Skifra sig, *v. r.* skifra, *v. a.* l. (T. sich schiefern) skalle af, skilles ad i Blade. Skifrig, *adj.* fliset; som bestaaer af Skifer. Skiferhvitt, *n.* (det fineste Slags Blyhvidt) Skiferhvidt. Skifersvärta, *f.* Skiferspværte.

Skiffer, s. Schiffer.

Skifta, *v. a. & n.* skifte. Skiftande, *n.* Skiftning, *f.* Skiften, Skiftning. Skifte, -n, *n.* Skifte. 2) Agerland, hvori flere Bymænd have Lod og som dyrkes i Skifter: till skiftes, skiftevis, til at deles; gå till skiftes, skiftes, blive skiftet. Skiftebref, *s. pl. n.* Skiftebrev. Skiftesman, -män, *m.* Skifteforvalter.

Skifva, -or, *f.* (J. Skifa) Skive. Skifva, *v. a.* l. dele i Skiver. Skifva sig, *v. r.* skilles ad i Form af tynde Blade. Skifvig, *adj.* som er i Skiver.

Skifvertand, -tänder, *m.* Tand, som groer udenfor de Andre.

Skildra, *v. a.* l. skildre, drf. Skildrande, *n.* Skildring, -ar, *f.* Skildring.

Skildtvakt, -er, *m.* Skildvagt.

Skilfång, s. Skiljefång.

Skilja, *v. a.* 2. *l.* (J. skilia) skille, adskille. Skiljas, Skiljas åt, skilles ad.

Skiljaktig, *adj.* adskillelig, forskjellig. De äro skiljaktiga till meningar, de ere af forskjellig Mening, drf. Skiljaktighet, *f.* Adskillelighed; Forskjellighed.

Skiljebref, Skiljobref, *s. pl. n.* Skilsmissebrev.

Skiljefång, *s. pl. n.* Adskillelse; Forskjel.

Skiljehinna, *f.* (Anat.) Mellemgulv: *Diaphragma.*

Skiljeman, Skiljoman, -män, *m.* Voldgiftsmand.
Skiljemur, -ar, *m.* Skillemur, Mellemmur.
Skiljemynt, *s. pl. n.* Skillemynt.
Skiljomärke, -n, *n.* Skjelnemærke.
Skiljetecken, *s. pl. n.* Skilletegn, Adskillelsestegn.
Skiljeväg, -ar, *m.* Skillevei, Korsvei.
Skiljevägg, -ar, *m.* Skillevæg, Skillerum.
Skillnad, -er, *n.* Skjel, Adskillelse, Forskjel. Äktenskapsskillnad, Ægteskabsskilsmisse, Ægteskabsophævelse.
Skilsmessa, Skiljsmessa, -or, *f.* Skilsmisse, Adskillelse.
Skimmer, *n.* Glimmer, Glimt, Skin. **Skimra,** *v. n.* 1. glimme, glimte, funkle, drf. Skimrande, *n.*
Skina, *v. n.* (skiner; sken el. skinte; skinit el. skint) (3. Skina) skinne.
Skingra, *v. a.* 1. adspredе, adskille, fordele, udstykke; forøde, bortødsle, drf. Skingrande, *n.* Skingring, *f.*
Skinka, -ar, *f.* Skinke. **Skinkhalt,** *adj.* (dagl. T.) lam i Hofterne. **Skinkmärr, -ar,** *f.* Skindmær.
Skinn, *s. pl. n.* (3. Skinn) Skind, Hud; rædd om skinnet, bange for sin Trøje; hafva skinn på näsan, have Vén i Næsen. **Skinnberedare,** *s. pl. m.* Felbereder, drf. Skinnberedning, *f.* **Skinnbagge, -ar,** *m.* Insekt som har halve Vingedækker: *Hemiptera.* **Skinnbrackor,** *pl.* (dagl. T.) for Skinnbyxer, **-böxor,** *pl.* Skindbukser. **Skinnfäll, -ar,** *m.* Dækken, Tæppe af Skind. **Skinnhandlare,** *s. pl. m.* som handler med Forværk.
Skinna, *v. a.* 1. suvde, optrække. **Skinnande,** *n.* Skinneri, *n.* Snyderi, Optrækkeri.
Skinnare, *s. pl. m.* (3. Skinnari) Garver, Felbereder (forældl.) 2) Snyder, Optrækker.
Skjorta, -or, *f.* Skjorte. **Skjortkrage, ar,** *m.* Skjortekrave. **Skjortlinning, -ar,** *m.* Skjortelinning. **Skjortlärft,** *n.* Skjortelærred. **Skjortärm, -ar,** *m.* Skjorteærme.
Skipa, *v. a.* 1. (3. skipa) ordne, anordne, fordele, skifte, forvalte, haandhæve. Sk. lag, haandhæve Lov og Ret, drf. Skipande, *n.*
Skir, *adj.* (3. skir) ren, klar, skjær, gjennemsigtig. **Skira,** *v. a.* 1. (3. skira) rense, klare, drf. Skirning, *f.*
Skit, -ar, (3. Skit) Skidt, Lort, Skarn. **Skita,** *v. a. & n.* 3. (skiter, sket, skitit) (3. skita) skide. **Skita ned,** skidne. **Skitare,** *s. pl. m.* Skider. **Skiten, Skitig,** *adj.* (3. skittin) skiden, besmurt med Skarn.
Skjul, *s. pl. n.* Skjul; Skur.
Skjuta, *v. a. & n.* 3. (skjuter, skjöt, skjutit, skjuten) (3. skióta) skyde; skjuta regeln för dörren, skyde Skraaden for Døren; skjuta blindskott, skyde med løst Krudt; skjuta till måls, skyde til Skive; skyde til Maals; skjuta fram, skyde frem; rage frem; skjuta undan, skyde af Vejen, skyve af Vejen. **Skjutande,** *n.* Skjutning, **-ar,** *f.* Skyden, Skydning.
Skjutgevär, *s. pl. n.* Skydegevær, Skydevaaben.
Skjutgille, -n, *n.* Skydeselskab.
Skjutglugg, -ar, *m.* Skjuthäl, *s. pl. n.* Skydehul.
Skjuts, *m.* Skyds.
Skjutsa, *v. a. & n.* 1. skydse. **Skjutsare,** *s. pl. m.* Skydser, Skydsbonde. **Skjutsande,** *n.* Skjutsning, *f.* Skydsning.
Skjutsbonde, -bönder, *m.* Skydsbonde.
Skutsfärd, *m.* Skydsning.
Skjutsgosse, -ar, *m.* -pojke, **-ar,** *m.* Skydsdreng.
Skjutshäll, *s. pl. n.* Skydsskifte, Stasjon.

Skjutshäst, -ar, *m.* Skydshest.
Skjutsordning, *f.* Skydsreglement.
Skjutspenningar, *pl.* Skydsprenge.
Skjutspojke, -ar, *m.* Skydsdreng.
Skjutsrättare, *s. pl. m.* Skydsskaffer.
Skjutsvagn, -ar, *m.* Skjutskärra, -or, *f.* Skydsvogn, Skydskjærre.
Skjuttafla, -or, *f.* Skydetavle.
Skjutväska, -or, *f.* Jagttaske, Skydsvæske.
Skjutvind, -ar, *m.* et Slags Vinde.
Skjäl, (Sælhund) s. Själ.
Skjöfla, s. Skövla.
Sko, -r, *f.* Sko. **Skoband**, *s. pl. n.* Skobaand. **Skoborste**, -ar, *m.* Skoborste. **Skoflickare**, *s. pl. m.* Skoflikker. **Skohorn**, *s. pl. n.* Redskab til at trække Sko paa med. **Skoflikkararbete**, *n.* Skolagning, *f.* Skoflikkerarbejde, Skoflikning. **Skomagasin**, -er, *n.* Skomagerbod. **Skomakare**, *s. pl. m.* Skomager. 2) d. s. s. Sutare. **Skomakararbete**, *n.* Skomagerarbejde. **Skomakarhandtverk**, *n.* Skomagerhaandværk. **Skomakargesäll**, -er, *m.* Skomagersvend. **Skomakarmästare**, *s. pl. m.* Skomagermester. **Skomakarverkstad**, -städer, *m.* Skomagerværksted. **Skopinne**, -ar, *m.* Skovind. **Skoport**, *m.* Skomagerbod. **Skoputsare**, *s. pl. m.* Skopudser. **Skoskaf**, *n.* Skognag N. **Skosmörja**, *f.* Skofedt. **Skospik**, -ar, *m.* Skospiger. **Skospilta**, -or, *f.* Redstald. **Skospänne**, -n, *n.* Skospænde. **Skosvärta**, *f.* Skosværte. **Skotraan**, -or, *f.* Skovlik. **Skotråd**, -ar, *m.* Skotraad. **Skotväng**, *n.* Skoens Trykken. **Skotväng**, *s. pl. n.* (A. S. Scotvang) Skotvinge, Skorem. **Skovax**, *n.* Skovoks.
Sko, *v. a.* 2. *l.* sko. 2) beslaa med Metal, drf. Skoende, *n.* Skoning, -ar, *f.* Kant, Bræmme om et Skjort; Jærnbaand (paa Hjul). Sko sig, drage Fordel af Noget, f. E. Han vet at sko sig.
Skoband, *m.* fl. s. Sko.
Skock, -ar, *m.* (J. Skockr) Flok, Hob, Skare; Skok. **Skocktals**, **Skockvis**, *adj.* i store Flokke. **Skocka**, *v. a.* l. forsamle i stor Mængde, opdynge. **Skocka sig**, *v. r.* l. stimle, stimle sammen, drf. **Skockning**, -ar, *f.*
Skof, **Skofla**, *m.* fl. s. Skåf, Skåfla, *m.* fl.
Skofvor, *pl.* (J. Skofir) Skovre, Affald (i Gryder og Tobakspiber.
Skog, -ar, *m.* (J. Skógr) Skov, Skog N. **Skogaktig**, *adj.* skovagtig. **Skogsapel**, -plar, *m.* Skovæble: *Pyrus malus.* **Skogsbacke**, -ar, *m.* Skovbakke. **Skogsbetjening**, -ar, *f.* Skovbetjente. **Skogsbevuxt**, **Skogslupen**, *adj.* bevokset med Skov. **Skogsbi**, -n, *n.* Skovbi. **Skogsbete**, *n.* Skogsbejte N. Græsgang. **Skogsbinda**, -or, *f.* (Plante) Snerre, Getvinde D. **Skogsvinnel**, Gjærdvinna N.: *Convolvolus Sepium.* **Skogsbryn**, *n.* Skovrand. **Skogsbygd**, -er, *m.* Skovegn. **Skogsdjefvul**, -ar, *m.* Skovdjævel. **Skogsdjur**, *s. pl. n.* vildt Dyr. **Skogsdufva**, -or, *f.* Skovdue, Vilddue N: *Columba Oenas.* **Skogsdunge**, -ar, *m.* Holt N., Lund. **Skogseld**, -ar, *m.* Skovbrand. **Skogsfågel**, -glar, *m.* Skovfugl. **Skogsfång**, *n.* Rettighed til Skovhugst. **Skogsfälle**, -n, *n.* Skovfæld, Skovfældning. **Skogsgud**, -ar, *m.* Skogsgudinna, -or, *f.* Skovgud. **Skogshage**, -ar, *m.* mindre indgjerdet Skov, der tillige benyttes til Græsning; Skovvang D. **Skogshammare**, -rar, *m.* Skovhammer. **Skogshemman**, *s. pl. n.* Gaard som ligger i en Skov, el. er forsynet med megen Skov. **Skogshonung**, *m.* Skovhonning. **Skogshult**, -ar, *m.* liden Skov, Holt N. **Skogshumle**, *m.* Ilkall N.: *Prunila vul-*

guris. Skogshydda, -or, *f.* Skovhytte. Skogshygge, -n, *n.* Skovhugst. Skogsknett, -er, *m.* Spurvefonge: *Motacilla Trochilus.* Skogslilja, -or, *f.* Skovlilje. Skogslund, -ar, *m.* Holt *N.* Skogslupen, *adj.* skovgroet. Skogslös, *adj.* skovlös, *drf.* Skogslöshet, *f.* Skogsmark, *m.* Skovjord. Skogsmenniska, -or, *f.* Urang-utang (den bekjendte store Abe). Skogsmus, -möss, *f.* Markmus. Skogsmurf, *m.* (Plante) Grönorel *N.*: *Arenaria trinervia.* Skogsnymf, -er, *f.* Skovnymfe. Skogsordning, -ar, *f.* Skovforordning. Skogspark, -er, *m.* liden Skov. Skogsrik, *adj.* skovrig. Skogsrå, -n, *n.* Skovtrold. Skogsrättа, -or, *f.* Skovrotte. Skogsröfvare, *s. pl. m.* Stratenrøver. Skogssnar, *s. pl. n.* Kratskov. Skogssparf, -var, *m.* (Fugl) Pilfinke: *Fringilla montana.* Skogstjuf, -var, *m.* Skovtyv. Skogstrakt, -er, *m.* Skovegn. Skogstroll, *s. pl. n.* Skovtrold. 2) (Insekt) Tusmørke-Sværmer: *Sphinx.* Skogstägt, *m. d. f. f.* Skogsfång. Skogsuppsyningsman, -män, *m.* Skovrider. Skogsvaktare, Skogvaktare, *s. pl. m.* Skovridder, Skovvogter. Skogsvuxen, *adj.* skovbevokset. Skogsväg, -er, *m.* Skovvej. Skogsväxande, *n.* Skovvæxen. Skogsväxt, -er, *m.* Skogsört, -er, *f.* Skovurt. Skogsäpple, -n, *n.* Skovæble.

Skogig, *adj.* bevokset med Skov.

Skohorn, *f.* Sko.

Skoja, *v. n.* 1. Skoja omkring, foste D. rangle *N.* strippe, *drf.* Skojande, *n.* Skojare, *s. pl. m.* omstrejfende Tiggere, Tatere. Skojaraktig, *adj.* Skojarfölje, -n, *n.* Skojarpack, *s. pl. n.* Taterpak, *drf.* Skojeri, *n.*

Skola, *v. n.* (skall, *pl.* skola; skulle; skolat) skulle.

Skola under, *v. a.* 1. understøtte, sætte Støtte under.

Skola, -or, *f.* Skole. Skolaga, *f.* Skoletugt. Skolbarn, *s. pl. n.* Skolebarn. Skolbok, -böcker, *f.* Skolebog. Skoldamm, *n.* Skolestov. Skolfux, -ar, *m.* Skolefuks, Pedant, *drf.* Skolfuxaktig, *adj.* Skolfuxeri, *n.* Skolgosse, -ar, *m.* Skoledreng, Skolegut *N.* Skolgröl, *n.* Skolekliogt, Skolekjævleri. Skolgång, *m.* Skolegang. Skolhus, *s. pl. n.* Skolehus. Skolhållare, *s. pl. m.* Skolehvider. Skolkamrat, -er, *m.* Skolekammerat. Skolkarl, -ar, *m.* Skolemand. Skollag, *m.* Skolelov, Skolelærdom. Skollärare, *s. pl. m.* Skolelærer. Skollärd, *adj.* skolelærd. Skollärdom, *m.* Skolelærdom. Skolmästare, *s. pl. m.* Skolemester. Skolpenningar, *pl.* Skolepenge, Skolelon. Skolpojke, -ar, *m.* Skolepog. D. Skolegut *N.* Skolsjuk, *adj.* skolesyg. Skolsjuka, *f.* Skolesyge. Skolstat, *n.* Skolestat. Skolstraff, *s. pl. n.* Skolestraf. Skolsysla, -or, *f.* Embede, Post ved en Skole. Skoleterm, -er, *m.* Skoleudtryk. Skoltid, *m.* Skoletid. Skoltima, -r, *f.* Skoletime. Skolungdom, *m.* Skoleungdom. Skolväsende, *n.* Skolevæsen. Skolår, *s. pl. n.* Skoleaar. Skolöfning, -ar, *f.* Skoleøvelse.

Skola upp, *v. a.* 1. læse nogen sin Lekse.

Skolagning, *m. fl. f.* Sko.

Skolka, *v. n.* 1. skulke. Skolkande, *n.* Skulken. Skolkare, *s. pl. m.* Skulker.

Skolla, *v. a.* 1. (*Imp.* Skällda) skolde. Skollning, *f.* Skoldning.

Skolla, -or, *f.* tynde Blade, tyndt Stykke Blik. 2) (Fisk) Kongesflyndre: *Pleuronectes Platessa.*

Skollfat, *s. pl. n.* Fad, Kar at skolde i. **Skollhet**, *adj.* skoldhed, koghed. **Skollkaka**, -or, *f.* Skoldekage.
Skolläf, m. fl. s. **Skola**.
Skomakare, m. fl. s. **Sko**.
Skomra, *v. n.* 1. (dagl. T.) drive Skomagerhaandværk.
Skona, *v. a.* 1. skaane. **Skonsam**, *adj.* skaansom. **Skonsamhet**, *f.* Skaansomhed. **Skonsmål**, *n.* Skaansel.
Skop, s. **Skapa**.
Skopa, -or, *f.* Oskar, Ose.
Skorf, *m.* (A. S. Scorf) Skurv. 2) (Plante) Spergel, Honsegræs D. Skorv N.: *Spergula arvensis*. **Skorfvig**, *adj.* skurvet, drf. **Skorfvighet**, *f.* **Skorflufva**, -vor, *f.* Beghue, Skurvplaster.
Skorpa, -or, *f.* Skorpe. 2) Tvebak, Kavring, drf. **Skorpig**, *adj.* **Skorpna**, *v. n.* 1. (J. skorpna, sammenkrympes) overtrækkes med Skorpe, drf. **Skorpnande**, *n.* **Skorpnad**, *m.*
Skorra, -or, *f.* Snit, Indsnit, Skaar, Skure.
Skorra, *v. n.* 1. skurre, skarre. **Skorrande**, *n.* **Skorrning**, *f.* Skurren, Skarren. **Skorrande**, **Skorrig**, *adj.* skurrende, skarrende.
Skorsten, -ar, *m.* Skorstén. **Skorstenseld**, *m.* Skorsténsild. **Skorstensfäjare**, *s. pl. m.* Skorsténsfejer, Fejer. **Skorstenspipa**, -or, *f.* Skorsténspibe.
Skoskaf, m. fl. s. **Sko**.
Skot, *s. pl. n.* (Holl. Schaat, J. Skaut) Skjød (Touget hvormed man strammer Skjødbarmen). **Skota**, *v. a.* 1. stramme Skjødet. **Skothorn**, *s. pl. n.* Skjødbarm.
Skotrasa, -or, *f.* Skovisk.
Skott, s. **Sko**, *v. a.*
Skott, *s. pl. n.* Skud. **Skottbom**, -mar, *m.* Slagbom. **Skottbräde**, -n, *n.* Bræt til at skyde ind. **Skottböld**, -er, *m.* Haarbold i drøvtyggende Dyrs Mave, Finkolv N. **Skottdag**, -ar, *m.* Skuddag. **Skottfri**, *adj.* skudfri. **Skottfönster**, *s. pl. n.* Vindu til at skyde op. **Skottglugg**, -ar, *m.* Skydehul. **Skotthåll**, *n.* Skudvidde. **Skottkolf**, -ar, *m.* Kastespyd. 2) Skudde, Slaa; Stangen i en Laas, som gaar frem og lukker. 3) Skose. **Ge skottkolfvar**, give Skoser. **Skottkärra**, -or, *f.* Trillebør. **Skottlucka**, -or, *f.* Faldgitter i en Dør. **Skottmånad**, *m.* den Maaned, hvori en Skuddag indtræffer. **Skottnät**, *s. pl. n.* et Slags Fiskegarn, drf. **Skottnätja**, *v. n.* 1. **Skottsmål**, (forældet) s. **Vädjemål**. **Skottsjuka**, d. s. s. **Skottböld**. **Skottspole**, -ar, *m.* Væverspole. **Skottställa**, *v. a.* 2. 1. sigte, rette, drf. **Skottställning**, *f.* **Skottstängel**, -glar, *m.* Skaadde, Slaa. **Skottsår**, *s. pl. n.* Skudsaar. **Skottafla**, -or, *f.* Skudskive, Skydeskive. **Skottvall**, -ar, *m.* Jordhøj, Mur bag ved Skydeskiven. **Skottvar**, *adj.* varsom for Skud. **Skottår**, *s. pl. n.* Skudaar.
Skotta, *v. a.* 1. skuffe, skufle (med Skuffe el. Skovl), drf. **Skottning**, *f.*
Skottnät, s. **Skott**.
Skotvång, s. **Sko**.
Skrabba, -or, *f.* (Fisk) Ulke: *Cottus Scorpius*.
Skrafla, *v. n.* 1. broute, prale, skravle. **Skrafla**, -or, *f.* Pralhans, Brouter, Skravler N.
Skrafvel, *n.* Afskrab, Skrab.
Skraka, -or, *f.* Skrekke, Tøpand, Stokand: *Mergus merganser*.
Skral, **skraltig**, *adj.* daarlig, klejn, slet, ussel, skral.
Skrala, *v. n.* 1. **Vinden skralar**, Vinden skraler, aftager.
Skramla, -or, *f.* Skralde. **Barnskramla**, Bornerangle.
Skramla, *v. n.* 1. give Lyd, som tomme Kar der rulles, skralde, skratte,

drf. Skrammel, n. Skramlande, n.

Skrank, *s. pl.* n. Brædeskillerum, Skranke. Skranka af, *v. a.* 1. afdele ved Skranker.

Skrankor, *pl.* Skranker.

Skrap, n. Skrab.

Skrapa, *v. a.* 1. (Y. Skrapa, knerke) skrabe, drf. Skrapning, *f.*

Skrapa, -or, *f.* Skrabe. 2) Jrettesættelse.

Skrapjern, *s. pl.* n. Skrapkniv, -var, m. Jærn, Kniv hvormed skrabes.

Skrapnos, m. loka skrapnos, faa en reven Næse. 2) Skrabnæse (Spil).

Skrapull, *f.* Affald af Uld naar den fjæmmes.

Skratt, m. & n. Latter, Skoggerlatter.

Skratta, *v. n.* 1. lé, skoggerlé, skratte N. Sk. åt, lé af. Skrattande, n. d. s. f. Skratt. Skrattare, *s. pl.* m. En som lér. Skrattabborre, -ar, m. Mosefugle: *Lacerta palustris.* Skrattmild, *adj.* lattermild. Skrattsjuka, *f.* Krampelatter.

Skref, *s. pl.* n. (Y. Skref) Skridt. 2) Skræv.

Skrefva, *v. n.* 1. skræve, drf. Skrefvande.

Skrefva, -or, *f.* Kloft, Bjergkloft.

Skrek, *imperf.* af skrika.

Skri, n. Skrig. Skria, *v. n.* 1. skrige. Skriande, n. Skrigen.

Skribler, m. En som skriver slet, drf. Skribleri, -er, n.

Skrida, *v. n.* 3. (skrider, skred, skridit) (Y. Skrida, krybe, skyde sig frem) skride, drf. Skridande, n. Skridning, *f.* Skriden.

Skridfä, -n, n. Kryb.

Skridsko, -r, m. Skøjte, Skjeise N. Gå el. åka på skridskor, løbe paa Skøjter. Skridskogångare, -gängare, -åkare, *s. pl.* m. Skøjteløber.

Skridt, m. Skridtgang.

Skrifart, -er, m. Skrivemaade, Stil.

Skrifbok, -böcker, *f.* Skriverbog.

Skrifbord, *s. pl.* n. Skriverbord.

Skrifdon, *s. pl.* n. Skrivertøj. Skrifkol, *s. pl.* n. Skrivekul. Skrifkammare, -mrar, m. Skriverstue. Skrifkläda, *f.* Skrivesyge. Skrifklädig, *adj.* skrivesyg. Skrifkonst, m. Skrivekunst. Skriflåda, -or, *f.* Skrivertøj. Skrifmästare, *s. pl.* m. Skrivemester. Skrifpapper, n. Skrivepapir. Skrifpenna, -or, *f.* Skriverpen. Skrifpulpet, -er, m. Skrivepult. Skrifriktig, *adj.* skriveriatig, drf. Skrifriktighet, *f.* Skrifsjuk, *adj.* skrivesyg. Skrifsjuka, *f.* Skrivesyge. Skrifsätt, *s. pl.* n. Skrivemaade. Skriftafla, -or, *f.* Skrivertavle. Skriftyg, n. Skrivertøj.

Skrifning, s. Skrifva.

Skrift, -er, *f.* Skrift. Skriftlärd, *adj.* skriftklog. Skriftställare, *s. pl.* m. Forfatter, Skribent. Skriftväxla, *v. n.* 1. korrespondere, drf. Skriftväxling, -ar, *f.*

Skrift, m. Skrifte; gå till skrift, gaa til Skrifte. Skriftepenningar, *pl.* Skriftepenge. Skriftermål, *s. pl.* m. Skriftemaal. Skrifta, *v. a.* & n. 1. skrifte, drf. Skriftning, *f.*

Skriftelig, *adj.* Skrifteligen, *adv.* skriftlig.

Skrifva, *v. a.* 1. (skrifver, skref, skrifvit) (Y. Skrifva) skrive. Skrifvande, n. Skrifning, *f.* Skriven, Skrivning.

Skrifvare, *s. pl.* m. Skriver. Skrifvarlön, m. Skriverløn. Skrifvarsysla, -or, *f.* Skrivertjeneste.

Skrifvelse, -r, *f.* Skrivelse. Skrifvëri, n. Skriveri.

Skrik, *s. pl.* n. Skrig.

Skrika, *v. n.* 3. (skriker, skrek, skrikit) (Y. skrækia) skrige, drf. Skrikande, n. Skrigen.

Skrika, -or, *f.* (Fugl) Nøddeskrige: *Corvus Glandarius. Lin.*

Skrikare, *s. pl.* m. Skrigere.

Skrikhals, -ar, *m.* Skrighals. 2) (Fugl) *Palamedea*, (Kamischi).

Skrikuggla, -or, *f.* Natugle: *Strix Aluco.*

Skrilla, *v. n.* 1. (dagl. T.) glide.

Skrinda, -or, *f.* Kurvvogn, Kurvflæde, Sluffe.

Skrinkeben; slå Skrinkeben, spænde Krog.

Skrinna, *b. f. f.* Skrilla.

Skriske, *f.* Skridsko.

Skrobba, -or, *f.* et Slags Insekt: *Tenebrio.* Skrubbe M.

Skrock, *s.* Overtro. 2) Vold (forældet). Bryta Skrock och Ofseknir, straffe Vold og Hærværk. Skrockfull, *adj.* overtroisk. Skrocksaga, -or, *f.* Ammestufortælling, overtroisk Fortælling.

Skrocka, *v. n.* 1. (om Høns) klukke, skrukke. Skrockning, *f.* Klukken, Skrukken. Skrockhöna, -or, *f.* Klukhone, Skrukhone.

Skraf, *m.* fl. *f.* Skräf, *m.* fl.

Skrofel, *m.* Skrofler, *pl.* Krop (Sygdom).

Skrot, *s.* Skraa, smaa Jernstumper o. desl. 2) de af den valtsede lange Plade udhugne runde Stykker, som skulle præges og fig. dette Stykkes bestemte Vægt, især i Forbindelse med Korn, *f. E.* Skrot och Korn, Myntens indre Godhed, Gehalt. Skrotsäck, -ar, *m.* Skraasæk.

Skrubb, -ar, *m.* Fejerikamkrog, Lonvraa, Smuthul, lidet snevert Værelse, Hybel.

Skrubb, *n.* Irretesættelse.

Skrubba, *v. a.* 1. skrubbe. 2) upp, give en Irretesættelse, læse Nogen sin Lekse, drf. Skrubbning, *f.*

Skrubbfil, -ar, *m.* stor Fil.

Skrubbhyfvel, -flar, *m.* Skrubbhøvl.

Skrubbhyfla, *v. a.* 1. skrubbhøvle. 2) *b. f. f.* Skrubba.

Skrubbel, -bler, *m.* Skrubbla, -or, *f.* Uldkam, Uldkarde. Skrubbla, *v. a.* 1. karde, kjæmme Uld. Skrubblare, *s. pl.* m. Uldkjæmmer, drf. Skrubbling, *f.*

Skrubbskott, *s. pl.* n. Strejfskud.

Skrubbsår, *s. pl.* n. Strejfsaar.

Skrud, ar, *m.* (*Y.* Skrud) prydelige Klæder; Højtidsdragt; Pragt, Skjønhed.

Skruf, -var, *m.* (*Y.* Skruf) Skrue. Skrufborr, *s. pl.* n. Skruebor. Skruformig, *adj.* skruedannet. Skrufgång, -ar, *m.* Skrufgænga, -or, *f.* Skruegang, Skruesjænger. Skrufhål, *s. pl.* n. Skruemor. Skrufkläfve, -ar, *m.* Skruestok. Skrufmejsel, -slar, *m.* Skruemejsel. Skrufmor, Skrufmutter, -trar, *m.* Skruemor. Skrufnyckel, -klar, *m.* Skrunøgle, Skrunøkkel *M.* Skrufskifva, -or, *f.* Smittøj til Skruer. Skrufsnöre, -n, *n.* Skruesnor. Skrufspik, -ar, *m.* Skrufstift, *s. pl.* n. Skruestift. Skrufstöd, *s. pl.* n. Skruestok, Skruestikke.

Skrufva, *v. a.* 1. (*Y.* skrufa) skrue, drf. Skrufning, -ar, *f.*

Skrumpen, skrumpnad, *adj.* indskrumpet, sammentørket, rynket, drf. Skrumpenhet, *f.* Skrumpna, *v. n.* 1. skrumpe ind, sammentørke, drf. Skrumpnande, *n.*

Skrutit, *f.* Skryta.

Skrym, *adj.* af stor Udstrækning og lidet Indhold.

Skrymma, *v. n.* 2. 1. indtage stort Rum uden at veje el. indeholde meget; se stor og nyttig ud.

Skrymsla, -or, *f.* Skrymsle, -n, *n.* Smuthul, Lønsted.

Skrymslas, *v. d.* 1. søge Skjul; ville handle usect, drf. Skrymslande, *n.*

Skrymta, *v. a.* 1. skromte, hykle. Skrymtaktig, *adj.* hengiven til Forstillelse, drf. Skrymtaktighet, *f.*

Skrymtare, *s. pl.* m. Hyckler. Skrymtan, *f.* Skrymteri, *n.* Hykleri, Forställelse.

Skrynka, -or, *f.* Rynke, Folde, Skrukke N. Skrynkla, *v. a.* & *r.* l. rynke, lægge Folder, skrukke. Skrynklig, *adj.* fuld af Rynker, Folder, skrukket, drf. Skrynklighet, *f.*

Skryp, *adj.* (dagl. T.) for Knapp.

Skryt, *n.* Skryderi, Pralen, Brouten; på Skryt, for at prale.

Skryta, *v. n.* 3. (skryter, skröt, skrutit) skryde, prale, boute.

Skrytaktig, Skrytsam, *adj.* hengiven til Skryderi, Pralen, pralende. Skrytaktighet, Skrytsamhet, *f.* Praleiyst, Praleri, Brauten.

Skrytare, *s. pl.* m. Praler, Brauter. Storskrytare, *s. pl.* m. Storpraler.

Skrå, *n.* d. s. s. Skrot.

Skrå, -n, *n.* (egent. en skreven Bedtægt af Z. Skrà, at optegne) Laug i et Haandværk. Skråförvandt, -er, m. Laugsbroder. Skrålåda, -or, *f.* Laugskasse. Skrämessig, *adj.* Laugsmæssig. Skråmästare, *s. pl.* m. Laugsmester. Skråordning, -ar, *n.* Laugsartikler. Skrätvång, *n.* Laugstvang.

Skråf, *s. pl.* n. Skrog.

Skräfla, m. Kravis, Skravis, Tvista N.

Skräflig, *adj.* ujævn, knudret, drf. Skräflighet, *f.*

Skräfling, -ar, m. (Insekt) Skovbuk: *Spondylis. Fabr. (Cerambyx. Cuv.)*

Skrål, *n.* Skraal, Skraalen. Skråla, *v. n.* l. skraale, drf. Skrålande, *n.* Skraalen. Skrålare, *s. pl.* m. Skraaler.

Skråma, -or, *f.* (Z. Skràma) Skramme, Rift. Skråmig, *adj.* som har Skrammer.

Skräpuk, -ar, m. Larve; Maske.

Skrå, s. Skråda.

Skräck, m. = N. Skräckbild, -er, m. Skræklebillede. Skräcksystem, -er, *n.* Skræklesystem. Skräckvälde, -n, *n.* Skræklevegjering.

Skräcka, s. Skraka.

Skräcklig, Skräckfull, *adj.* skræklig, skræksom.

Skräcksten, -ar, m. Malachit (en Sténart).

Skråda, *v. a.* 2. *l.* rense ved at afsondre, udsøge, sigte, drf. Skrädning, *f.*

Skräddare. *s. pl.* m. (Z. Skraddari) Skrædder. Skräddargesäll, -er, m. Skrædd svend. Skräddarhandtverk, *n.* Skræderhaandværk. Skräddarmått, *s. pl. n.* Skræddermaal. Skräddarräkning, -ar, m. Skræderregning. Skräddarverkstad, -städer, m. Skrædderværksted.

Skräde, *n.* Affald, Affkrab.

Skräfla, -or, *f.* Praler, Skriger, Skravler N.

Skräfla, *v. n.* l. prale, boute; sludre, drf. Skräflande, *n.*

Skräll, -ar, m. Skrald, Knald.

Skrälla, *v. n.* 2. *l.* skralde, knalde.

Skrälle, -n, *n.* Potteskaar; gammel, unyttig Ting.

Skrällig, *adj.* svag, skrøbelig.

Skrällmåse, -ar, *m.* et Slags nordamerikansk Maage: *Larus Atricilla.*

Skråma, *v. a.* 2. *l.* skræmme, skræffe. Skrämbild, s. Skräckbild. Skrämsel, m. Skræk, Skræmsel. Skrämskott, *s. pl. n.* et Skud som skér blot for at forskræffe; *fig.* en pludselig ugrundet Frygt, som man bækker hos Nogen. 2) Praleri.

Skrän, *s. pl. n.* Skrig, Hyl; Jammer.

Skränna, *v. n.* l. hyle, skrige, jamre sig.

Skränka in, *v. a.* 2. *l.* indskrænke.

Skränlom, -mar, m. et Slags Lom: *Colymbus auritus.*

Skrämmäse, -er, m. (Fugl) Skriftærne, Søsvale: *Sterna Caspia.*

Skräp, n. gammelt, udueligt Kram. Skrammel, Skrab. **Skräpgods**, n. gammelt Bosskab. **Skräpjern**, n. gammelt Jærn, Raskeri. **Skräpkammare**, -rar, m. **Skräprum**, s. pl. n. Pulterkammer, Urydskammer.

Skräpa, v. n. 1. gjøre uryddig; det står och skräpar, det staar til Vanstr el. Uorden. **Skräpa** intet i rummet, gjør ikke uordentlig i Værelset. Jag skräpar med, jeg ruster med, drf. **Skräpande**, n.

Skräpig, adj. uryddelig, drf. **Skräpighet**, f.

Skräpp och **Skryt**, n. Bronten, Skryderi.

Skräppa, v. n. 2. 2. skryde, braute. **Skräppskott**, s. Skrämskott.

Skräppa, -or, f. Skræppe, Taske, Pose.

Skröplig, adj. skrøbelig. **Skröplighet**, -er, f. Skrøbelighed.

Skröt, imperf. af Skryta.

Sku, (dagl. T.) for Skola, v. n.

Skubba, v. a. & r. 1. gnide, skrubbe. **Skubba** af sig, kaste af sig, ryste af sig, drf. **Skrubbning**, f.

Skudda, v. a. 1. af, affaste, afryste; (Skam) afvaske, udslette. **Skudda** ifrån sig, lette sig for, befri sig fra. **Skudda** ifrån sig skulden på en annan, skyde Skylden paa en Anden. **Skudda** ut, s. utskudda.

Skufbräde, n, s. Bræt til at skyde ind. **Skuflucka**, -or, f. Skodde, Vinduesskodde. **Skuflåda**, -or, f. Skuffe under et Bord el. anden steds.

Skuff, -ar, m. Puf, Stød.

Skuffa, v. a. 1. puffe, stode. **Skuffas**, v. d. 1. puffe hinanden, drf. **Skuffning**, -ar, f.

Skufva sig, v. r. 1. skydes af Lave, forrykkes.

Skugga, -or, f. Skugge, m. (J. Skuggi, A. S. Scua) Skygge. **Skuggbild**, -er, m. Skyggebillede. **Skuggfärg**, m. Skyggefarve. **Skuggmålning**, -ar, f. **Skuggporträtt**, -er, m. Skyggetegning, Skyggeridd. **Skuggporträttmålare**, s. pl. m. En som gjør Skyggetegninger. **Skuggrädd**, adj. bange for en Skygge, sky. **Skuggspel**, s. pl. n. Skyggespil. **Skuggverk**, s. pl. n. Skyggeværk.

Skugga, v. a. 1. bringe Skygge, overskygge, drf. **Skuggning**, -ar, f. Skygning, Skyggeblanding.

Skugge, -ar, m. (Zool.) Ulmerfisk: Sciæna.

Skuggig, adj. **Skuggrik**, adj. skyggefuld, drf. **Skuggrikhet**, f.

Skuld, -er, m. Skyld, Gjæld; förlåt oss våra skulder, forlad os vor Skyld; vara i Skuld, være i Gjæld. Han var skuld dertill, han var Skyld deri. **Skuld**, Skull; för den Skull, for den Sags Skyld, derfor, desaarsag. För Guds skull, for Guds Skyld.

Skuldbok, -böcker, f. Skyldbog, Gjældsbog.

Skuldebref, s. pl. n. Gjældsbrev.

Skuldenär, -er, m. Skyldner.

Skuldfordran, f. Skuldfordring, -ar, f. Gjældsfordring. **Skuldfordringsmål**, s. pl. n. Gjældssag.

Skuldfri, adj. skyldfri, uskyldig; gjældsfri, drf. **Skuldfrihet**, f.

Skuldlös, adj. skyldfri, uskyldig.

Skuldra, -or, f. Skulder. **Skuldervärn**, s. pl. n. Brystværn. 2) d. s. s. Ryggstöd.

Skuldoffer, s. pl. n. Skyldoffer.

Skuldsedel, -dlar, m. Gjældsbrev; Vekselobligation.

Skuldsätta, v. a. 2. sætte i Gjæld. **Skuldsätta sig**, gjøre Gjæld. **Skuldsatt**, gjældbunden.

Skull, s. **Skuld**.

Skulla, v. n. 1. (dagl. T.) rage over, f. E. ett Kyrktorn.

Skulle, skulde, imperf. af Skola.

Skulle, -ar, *m.* Høloft. Höskulle, *b.* *f.*
Skulor, *pl.* Skulvatten, *n.* Karvand, Skyllevand, Skuler N.
Skum, *adj.* halvmørk, skummel, tusmørk, drf. Skumhet, *f.* Skumrask, *n.* (dagl. T.) Tusmerke, Skumring. Skumögd, *adj.* som sér dunkelt, drf. Skumögdhet, *f.* Halvblindhed.
Skum, *n.* Skum. Skumsked, ar, *m.* Skumslef, -var, *m.* Skumské, Skumsley.
Skumma, *v.* *a.* 1. skumme. Skumma sig, *v.* *r.* 1. skumme. f. E. Hafvet skummar sig, Havet skummer. Skummande, *n.* Skumning, *f.* Skummen, Skumning.
Skummig, *adj.* skummende, drf. Skummighet, *f.*
Skumrasket, s. Skum.
Skumögd, s. Skum.
Skumpa, *v.* *n.* 1. løbe, springe hid og did, drf. Skumpning, *f.*
Skunk, -ar, *m.* Stinker: *Viverra.*
Skunk, -ar, *m.* Fold, Skrukke, drf. Skunkig, *adj.*
Skur, -ar, *m.* Skyl, Pladskregn, Skylregn, Hagelbyge. Skurregn, *n.* Skylregn; taga en i Skur, tage en i Skole, drf. Skurtals, *adv.*
Skurtak, *s.* *pl.* *n.* Skraatag over Noget for at aflede Vandet.
Skura, *v.* *a.* 1. skure; (om Gerær) pudse. Skura upp någon, tage Nogen i Skole. Skurning, *f.* Skuring. Skursand, *m.* Skuresand. Skurpels, -ar, *m.* (dagl. T.) Irettesættelse, drf. Skurpelsa, *v.* *a.* 1.
Skura, -or, *f.* Skaar, Skure, Indsnit.
Skuren, *m.* sl. s. Skära.
Skurfräken, -knar, *m.* Skurgræs, *n.* Hesterumpe, Skavgræs D. Skurgræs N.
Skurgudar, Skurrugudar, *pl.* (forældet) Husguder, Penater.
Skurk, -ar, *m.* Skurk. Skurkstrek, *s.* *pl.* *n.* Skurkestreg.
Skuta, -or, *f.* Skude, drf. Skutlast, -er, *m.* Skutskeppare, *s.* *pl.* *m.* Fragtemand.
Skutt, *s.* *pl.* *n.* Spring, Hop; Løben til, Fart naar man vil springe. Skutta, *v.* *n.* 1. hoppe, drf. Skuttande, *n.* Skuttare, *s.* *pl.* *m.*
Sky, -ar, *m.* Sky. Skybetäckt, *adj.* skydækket, skyet. Skydrag, *s.* *gl.* *n.* Vandtog, Vandstøtte. Skyfall, *s.* *pl.* *n.* Skybrud.
Sky, *m.* Afsky, Frygt.
Skydd, *n.* Beskyttelse, Beskjærmelse, Værneting, Skyts. Skydds-ande, -ar, *m.* beskyttende Aand, Skytsaand. Skyddsbref, *s.* *pl.* *n.* Lejdebrev. Skyddsgud, -ar, *m.* Skyddsgudinna, -or, *f.* Skytsgud, Skytsgudinde. Skyddshelgon, *s.* *pl.* *n.* Skytshelgen. Skyddsherre, -ar, *m.* Beskytter, Patron. Skyddskoppor, *pl.* Skytskopper. Skyddsvakt, *m.* Vagt, som gives En til Beskjærmelse. Skyddsängel, -glar, *m.* Skytsengel.
Skydda, *v.* *a.* 1. beskytte, beskjærme. Skyddare, *s.* *pl.* *m.* Beskytter, Beskjærmer.
Skyffel, -flar, *m.* (T. Schaufel) Skuffe, Skovl. Skyffelblad, *s.* *pl.* *n.* Blad paa en Skovl.
Skyffla, *v.* *a.* 1. skovle, skuffe, drf. Skyfflande, *n.* Skyffling, *f.*
Skyfve, -n, *n.* Hatteskygge. 2) Skur, Hængeskur.
Skygd, *n.* Beskyttelse, Værn, Skjul, Ly.
Skygg, *adj.* (I. Skyggr) sky, bange, frygtagtig, drf. Skygghet, *f.*
Skygga, *v.* *n.* 1. & 2. være sky.
Skygga, *v.* *a.* 2. *1.* give Skygge, Ly, skygge, f. E. för Solen, skygge mod Solen; skygga mot oväder, beskytte mod Uvejr. Skärmen skyggar emot ljuset.
Skyggo, -n, *n.* s. Skyfve.

Skyggklapp, -ar, *m.* Skyklap (paa Seletøi).

Skyhög, *adj.* skyhøi.

Skyl, -ar, *m.* Hob Neg, Trave, Rek N., drf. Skyla, *v. a.* 1. sætte den mejede og bundne Sæd i Travehobe for at vejres.

Skyla, *v. a.* 2. *1.* skjule, bedække, tilhylle. Skyla öfver, f. Öfverskyla.

Skyld, *adj.* beslægtet, paarørende, skylt N. Skyldeman, *m.* Paarørende, Slægtning.

Skyldig, *adj.* skyldig; göra sig skyldig till något, gjøre sig skyldig i Noget, drf. Skyldighet, -er, *f.* Pligt.

Skyldra, f. Skyllra.

Skyldskap, *m.* nær Slægtskab.

Skylla, *v. a.* 2. *1.* (J. skullda) give Skyld paa; bebyrde, skylde. Skylla ifrån sig, kaste Skylden paa en Anden.

Skyllerkur, -ar, *m.* Skilderhus.

Skyllpadd, m. fl. f. Sköldpadd, m. fl.

Skyllra, *v. a.* 1. præsentere Gevær. Skyllring, *f.* Præsentering.

Skylt, -ar, Skilt, drf. Skyltstång, -stänger, *f.* Stang, hvori Skiltet hænges.

Skyltvakt, -er, *m.* Skildvagt.

Skymf, *m.* Bebjæmmelse, Vanære, Haan.

Skymfa, *v. a.* 1. vanære, bebjæmme, forhaane, drf. Skymfande, *n.*

Skymflig, *adj.* vanærende, skammelig, haanlig.

Skymford, *s. pl. n.* Skjældsord.

Skymfskrift, -er, *m.* Skandskrift, Paskil.

Skymla, *v. n.* 1. skimte.

Skymlig, *adj.* skimmel. 2) skummel, utydelig, f. E. se skymligt.

Skymma, *v. a.* 2. *1* skygge for, formørke, f. E. Ni skymmer mig, De skygger for mig, staar mig i Lyset. Skym undan, gaa af Lyset. Krypa, el. hälla sig bakom skym-undan, holde sig bag, skjule sig.

Skymmel, -mlar, *m.* Skimmel (Hest).

Skymning, *m.* Tusmørke, Skumring, Aftendæmring.

Skymt, -ar, *m.* Skimt. Skymta, *v. n.* 1. skimte, lyse med et svagt Skin.

Skynda, *v. n. & r.* 1. skynde.

Skyndsam, *adj.* Skyndsamligen, *adv.* hastig, ilsom, uopholdelig, drf. Skyndsamhet, *f.* Hast, Ilfærdighed.

Skynke, -n, *n.* (dagl. T.) Pjalt, Fille.

Skystjerna, -or, *f.* f. Stjernetæken.

Skytt, -ar, *m.* Skytte. Skytteri, *n.* Jagt.

Skyttel, -tlar, *m.* Væverskytte.

Skåda, *v. a.* 1. (J. skoda) skue. Skådande, *n.* Skuen. Skådeban, *m.* Skueplads. Skådebröd, *s. pl. n.* Skuebrød. Skådemynt, *s. pl. n.* Skådepenning, -ar, *m.* Skuemynt, Skuepenge. Skådeplats, -er, *m.* Skueplads. Skådespel, *s. pl. n.* Skuespil. Skådespelare, *s. pl. m.* Skuespiller. Skådespelerska, -or, *f.* Skuespillerinde.

Skåf, *s. pl. n.* Mellemrum, f. E. Han är gudfruktig vissa skåf, drf. Skåftals, *adv.*

Skåfla, *v. a.* 1. skovle, skuffe. Skåfvel, -flar, *m.* Skovl. Skåflande, *n.* Skovlen.

Skäl, -ar, *m.* Skaal. Skålpund, *s. pl. n.* Skaalpund, Pund, drf. Skålpundtals, *adv.* Skålvigt, *m.* Skaalvægt.

Skåla, *v. a.* 1. udhule. 2) (Mast) gjøre fast, styrke med Klamper, drf. Skålning, *f.* Skålig, *adj.* udhulet, hul, drf. Skålighet, *f.*

Skålla, m. fl. f. Skolla, m. fl.

Skåp, *s. pl. n.* (J. Skópr) Skab, Skaap N. Skåpdörr, -ar, *m.* Skabdør.

Skåprotta, -or, *f.* f. E. saa fattig som en Skäprotta.

Skär, *s. pl. n.* Skåra, -or, *f.* Skaar, Skure, Indsnit, drf. Skärig, *adj.*

Skärf, f. Skorf.

Skärsa, -or, *f.* Skure, Indsnit, Skramme.

Skäck, m. fl.]. Sch.

Skäf, *n.* Skäfva, -or, *f.* (J. Skaft) Skjæve, Hampebaft. 2) Akseskjæg, drf. Skäfvig, *adj.*

Skäfer, m. fl. ſ. Sch.

Skäfta, *v. a.* 1. ſkæfte. 2) ſkage, ſkjætte (Lin), drf. Skäftning, *f.*

Skäfte, -n, *n.* d. ſ. ſ. Skafgräs.

Skäfte, *n.* Rida skäfte el. i skäfte, ride paa en forſpændt Heſt (Skäfthäst).

Skägg, *s. pl. n.* (J. Skégg) Skjæg. Skäggborste, -ar, *m.* Skjægborſte. Skäggbotten, *m.* -brusk, *n.* Skjægbund. Skäggmussla, -or, *f.* Nøglemusling. Skäggskulor, *pl.* Skjæglevninger.

Skäggfull, Skäggig, *adj.* ſkjægget.

Skäkta, -or, *f.* Hør- el. Hampſvingel. 2) Pil til en Flitsbue.

Skäkta, *v. a.* 1. ſkage, ſkjætte, ſvinge (Lin). Skäktare, *s. pl. m.* Lin- el. Hampſvinger, drf. Skäktande, *n.* Skäktning, *f.* Skäktknif, -var, *m.* Skäktsvärd, *s. pl. n.* Skagekniv.

Skäl, -ar, *m.* Sæl. Sælhund.

Skäl, *s. pl. n.* Skjel, Grund, Aarſag; billig Grund, Billighed, drf. Skälig, *adj.* ſkjellig, og Skälighet, *f.* Billighed, Rimelighed.

Skäl, ſ. Rämärke, Vägskäl.

Skälfhänd, *adj.* ſom ſkjælver paa Hænderne.

Skälfsot, *m.* Koldfeber.

Skälfva, *v. n.* 3. & 2. (skälfver; skalf, skälfde; skälfvit, skälft) (J. skialfa) ſkjælve. Skälfning, -ar, *f.* Skjælven.

Skälfva, *f.* Koldfeber.

Skälig, ſ. Skäl.

Skäll, *adj.* (dagl. T.) ſom ſmager af Vand (om Melk og desl.)

Skälla, -or, *f.* Bjælde. Skällgumse, -ar, *m.* Væder med Bjælde. Skällko, -r, *f.* Bjældeko.

Skälla, *v. n.* & *a.* 2. 1. gjø; ſkjælde. Skällande, *n.* Skällning, *f.* Gjøen; Skjælden. Skällsord, *s. pl. n.* Skjældsord.

Skälle, *n.* d. ſ. ſ. Pukhvete.

Skälm, -ar, *m.* Skjelm. Skälmaktig, *adj.* Skälmsk, *adj.* ſkjelmſk. Skälmaktighet, *f.* Skjelmſkhed. Skälmstycke, -n, *n.* Skjelmeſtykke.

Skälryta, ſ. Skrabba.

Skämma, *v. a.* 2. 1. fordærve, edelægge; vanære, drf. Skämning, *f.* Skämma ut, beſkæmme, ſkamme ud; gjøre til Skamme. Skämma sig, *v. r.* Skämmas, *v. d.* ſkamme ſig. Sk. ut sig, gjøre ſig foragtelig. Skämma bort, fordærve.

Skämt, *n.* Skjemt, Spog. På skämt, for Skjemt; utan skämt, et Skjemt, et andet Alvor; Spog tilside. Skämtaktig, *adj.* ſkjemtſom, drf. Skämtaktighet, *f.* Skämtfull, *adj.* ſkjemtefuld, ſpogefuld. Skämtord, *s. pl. n.* Spogeord. Skämtsam, *adj.* ſkjemtſom, ſpogende, drf. Skämtsamhet, *f.* Skämtvis, *adv.* i Skjemt.

Skämta, *v. n.* 1. ſkjemte, ſpoge. Sk. bort Tiden, fjaſe Tiden bort. Skämtare, *s. pl. m.* Skjemtebroder.

Skända, *v. a.* 1. ſkjænde, frænke, vanære, drf. Skändare, *s. pl. m.* Skändande, *n.*

Skändelig, *adj.* Skändeligen, *adv.* ſkjændig. Skändlighet, *f.* Skjændighed.

Skänk, -ar, *m.* Skänkbord, *s. pl. n.* Skänkskåp, *s. pl. n.* Skjenkebord, Skab til Sølvtøj. Skänkfat, *s. pl. n.* Præſentertallerken. Skänkkanna, -or, *f.* Skjenkekande. Skänksven, -ner, *m.* Skjenkeſvend, Kjelderſvend.

Skänk, -er, *m.* Skjenk, Gave, Forære ring; få till skänks, faa forærende.

Skänka, *v. a.* 2. *2.* skjenke, forære. **Skänka efter**, eftergive, drf. **Skänkning**, *f.*

Skäppa, -or, *f.* Skjeppe. Skjäpptals, *adv.* skjeppevis.

Skär, *adj.* (J. Skær) ren, klar, uplettet, uforfalsket, drf. **Skärhet**, *f.*

Skär, *s. pl. n.* Indsnit.

Skär, *s. pl. m.* Skjær, Klippe; Kyst ved Havet. **Skärbåt**, -ar, *m.* **Skärgårdsfartyg**, *s. pl. n.* Skjærbaad. **Skärgård**, -ar, *m.* Skjærgaard, Samling af Klipper langs med en Kyst. Kysten ved Havet med Øer og Holme. **Skärgårdsflotta**, -or, *f.* Skjærflaade. **Skärkarl**, -ar, *m.* Kystbeboer; En fra Skärgården.

Skära, -or, *f.* Segel, D. Sigd, Skjuru N. 2) Planten: *Serratula*, Skjær.

Skära, *v. a.* 1. rense, drf. **Skärande**, *n.*

Skära, *v. a.* 3. (skärer; skar, *pl.* skuro; skurit, skuren) skjære; **skära upp en penna**, skjære en Pen; **skära sig**, osteé. **Skärande**, *n.* **Skärning**, -ar, *m.* Skjæren. 2) Stik, Smerte. 3) Sammenløben (om Melk).

Skärare, *s. pl. m.* En som skjærer.

Skärbräde, -u, *n.* Skjærebræt.

Skärbåt, m. fl. s. Skär.

Skärf, -var, *m.* (J. Skérfr, Portion) Skjerv, liden Del.

Skärfrö, -n, *n.* (Plante) Gyelkvæler: *Orobanche Major.*

Skärfläcka, s. Fläcka.

Skärfva, -or, *f.* Splint, Nozet som er afsprunget, drf. **Skärfvig**, *adj.* splintet. **Skärfva sig**, *v. r.* 1. splintres.

Skärgård, s. Skär, *n.*

Skärgädda, -or, *f.* et Slags Gjedde.

Skärhyfvel, -flar, *m.* Bogbinderes Beskjærehøvl.

Skärkista, -or, *f.* Dukkelsekiste.

Skärknif, -var, *m.* Skjæreknив. 2) et Slags Fisk: *Cyprinus cultratus.*

Skärm, -ar, *m.* Skjærm, Skjærmbræt.

Skärmtak, *s. pl. n.* Skjærmtag.

Skärmytsel, -tslar, *m.* Skjærmytsel.

Skärmytsla, *v. n.* 1. skjærmytsere, drf. **Skärmytslare**, *s. pl. m.* **Skärmytsling**, -ar, *f.*

Skärp, *s. pl. n.* Skjærf; Bælte; Bind.

Skärpa, *f.* Skarphed (om Smag).

Skärpa, *v. a.* 2. *2.* skjærpe, drf. **Skärpande**, *n.* **Skärpning**, *f.*

Skärpknif, -kar, *m.* (hos Bogbind.) Skaveknив.

Skärseld, *m.* Skjærsild.

Skärskåda, *v. a.* 1. drøfte, nøje undersøge. **Skärskådan**, *f.* -dande, *n.* Drøftelse, Drøftning.

Skärslipare, *s. pl. m.* Skjærsliber.

Skärsmin, -er, *m.* Jasmin.

Skärthorsdag, *m.* Skjærtorsdag.

Skärtänder, *pl.* Skjæretænder.

Skärull, *m.* Dyerskjæreuld.

Sköfla, *v. a.* 1. plyndre, hærje, ødelægge. **Sköflare**, *s. pl. m.* Plyndrer, Ødelægger. **Sköflande**, *n.* **Sköfling**, -ar, *f.* Plyndring, Plyndren, Ødelæggelse; gifva till **sköflings**, overgive til Plyndring.

Sköka, -or, *f.* (J. Skækia), Skjøge.

Sköl, *m.* Skölgång, -ar, *m.* Hule, Vej, udhulet ved Regn, Vandskyl, drf. **Skölig**, *adj.*

Sköld, -ar, *m.* (J. Skiölldr) Skjold. **Sköldebref**, *s. pl. n.* Adelsdiplom. **Sköldborg**, -ar, *m.* Skjoldborg. **Sköldformig**, **Sköldlik**, *adj.* skjoldannet. **Sköldhållare**, *s. pl. m.* Skjoldholder. **Sköldemärke**, -n, *n.* Skjoldemærke. **Sköldmö**, -r, *f.* Skjoldmø. **Sköldpadda**, -or, *f.* Skildpadde.

Sköldad, *adj. v.* (digterisk) beskyttet, f. E. **sköldad emot aggets pilar.**

Sköldra, s. Skyllra.

Skölgång, s. Sköl.

Skölja, *v. a.* 2. *1.* skylle, skjule N. drf. Sköljning, -ar, *f.* Skylning.

Sköljfat, *s. pl. n.* Skyllefad, Skyllekar.

Sköljvatten, *n.* Skyllevand.

Skölp, *m.* s. Sköl, Fjældkløft. **Skölpgrus**, *n.* Grus i en Kløft.

Skön, *n.* (J. Skyn) Skjønnende, Mening, Tykke, f. E. lemna uti ens skön, overlade til Ens Skjøn.

Skön, *adj.* skjøn. **Skönfärgare**, *s. pl. m.* Skjønfarver. **Skönfärgning**, *f.* Skjønfarvning, drf. **Skönfärgeri**, -er, *m.* **Skönhet**, -er, *f.* Skjønhed. **Skönhetsfläck**, -ar, *m.* Skjønplaster, Skjønplet. **Skönhetsvatten**, *n.* Skjønhedsvand. **Skönttryck**, *n.* Skjøntryk (den første trykte Side paa et endnu hvidt Ark).

Skönja, *v. a.* 2 *1.* (J. Skynia) skjønne, drf. **Skönjande**, *n.*

Skönt, s. Änskönt.

Skör, *adj.* skjør, brækkelig, drf. **Skörhet**, *f.*

Sköraktig, *adj.* ukyst, losagtig, drf. **Sköraktighet**, *f.*

Skörbjugg, *m.* (J. Skyrbiugr) Skjørbug. **Skörbjuggsartad**, *adj.* skørbuglig. **Skörbjuggsgräs**, *n.* Skjørbugsurt: *Cochlearia.*

Skörd, -ar, *m.* (J. Skurdr) Høst, f. E. Vinskörd, Vinhøst. **Skördland**, *f.* **Skördetid**, *m.* Høstens Tid. **Skördeman**, -män, *m.* Høstkarl, Høstmand. **Skördemånad**, *m.* August Maaned. **Skördeöl**, *n.* Høstgilde.

Skörda, *v. a.* 1. høste, drf. **Skördande**, *n.*

Sköre, *n.* Tønderfiller, brændte Lærredsfiller til at slaa Ild i. **Skörask**, -ar, *m.* **Skördosa**, -or, *f.* **Skörtunna**, -or, *f.* Kjøkkenfyrtøj.

Skörl, *m.* (T. Schorl) en Sténart, der indeholder Jærn og udvendig ligner Jærnerts, drf. **Skörlberg**, *s. pl. n.*

Skörlefnad, *m.* Skjørlevnet.

Skört, *s. pl. n.* Skjød paa en Kjole el. Troje. 2) Forklæde. **Skörta upp**, *v. a.* 1. opskjørte, opkiltre. **Uppskörtning**, -ar, *f.* Opskjørtning, Opkiltring.

Sköt, *imperf.* af Skjuta.

Sköt, *s. pl. n.* Skjødbarm (i Søsprog.) segla för tu sköt, seile for fuld Vind.

Sköt, s. Sköte, *n.*

Sköta, *v. a.* 1. (forældet) give Skjøde paa, skjøde, f. E. Gårdarna blefvo skötade under Kyrkan, drf. **Skötning**, *f.*

Sköta, *v. a.* 2. *2.* besørge, have Omsorg for, passe, pleje, røgte, forestaa; sköta en trädgård, dyrke en Have; sköta ett embete, forestaa et Embede med Orden; sköta sina göromål, passe sin Dont; sköta sig sjelf, passe sig selv; sköta om, bryde sig om, skjøtte om; ænse, drf. **Skötning**, *f.* **Skötsel**, *m.* Pleje, Røgt, Forsorg, Omsorg, Orden.

Sköta, *v. a.* 2. *2.* sk. ihop, øge ved Tilsætning; skjøde, feje sammen, lappe.

Sköte, -n, *n.* Skjød *(Gremium).*

Skötar, *pl.* et Slags Fiskesnor.

Skötare, *s. pl. m.* **Sköterska**, -or, *f.* Røgter, Opvarter; Røgterske, Opvarterske.

Skötebref, *s. pl. n.* (foræld.) Skjøde, Skjødebrev.

Skötel, s. Väfskötel.

Skötning, **Skötsel**, s. Sköta.

Skötspigg, s. Spigg.

Slabber, *n.* Sladder (dagl. T.) **Slabbertaska**, -or, *f.* Sladdermund, **Sladdertaske.** **Slabbertyska**, *f.* forvirret Sprog, Pludderværk. **Slabbra**, *v. n.* 1. sladdre. **Slabbra**, -or, *f.* (dagl. T.) Sladdrer. 2) Mund, Kjæft.

Sladd, -ar, *m.* Tromle. 2) (paa Tøug) Tougknude; fara öfver, gå öfver

med sladden, overfare med Tromle. **Sladda**, *v. a.* l. tromle.

Sladder, *s.* = N. **Sladdra**, *v. n.* l. sladdre. **Sladdra**, -or, *f.* Sladdrer, **Sladdertaske**. **Sladdrig**, *adj.* sladderagtig.

Slaf, -var, *m.* Slave. **Slafvinna**, -or, *f.* Slavinde. **Slafhandel**, *m.* Slavehandel. **Slafhandlare**, *s. pl. m.* Slavehandler. **Slafkusten**, Guinea.

Slafsa, *v. n.* l. fluge i fig. 2) hænge og daske.

Slafva, *v. n.* l. træle.

Slafveri, *n.* Slaveri, Trældom. **Slafvisk**, *adj.* slaviſk.

Slag, *s. pl. n.* Slag; vis Løbebane, Strøg, Udslag; Skaar (med Lja) f. E. låta säden ligga på slag, lade den afskaarne Sæd ligge paa Skaar. 2) (J. Slag, Maade) Slags, Art. 3) Løs, f. E. Hunden har slag, Hunden har Løs; å slag, *adv.* i Rad.

Slaga, -or, *f.* Plejel, Sliul N.

Slagbalk, -ar, *m.* (T. Schellbalk) en Slaa el. Bom, der spigres over Spiltouget ved Hestens Bagdel, at den ikke skal slaa.

Slagbjörn, -ar, *m.* stor Bjørn.

Slagbog, -ar, *m.* Slag, Skibs Løben fra en Vending til en Anden i Laveren.

Slagbom, -mar, *m.* Slagbom. 2) Slagbord hos Vævere.

Slagbord, *s. pl. n.* Bord, som sidder fast ved Væggen og kan slaaes op og ned.

Slagbur, -ar, *m.* Slag til Fuglefangst.

Slagdam, *n.* Gidam.

Slagdånga, -or, *f.* Gadevise; Skrone N.

Slagfjäder, -drar, *m.* Sneller i et Bosselaas. 2) Slagfjæder.

Slagfluss, *m.* Slagflod, Apoplexi.

Slagg, *n.* Slagg (Urenlighed af Mineralier). **Slaggig**, **Slaggartad**, *adj.* slaggartet. **Slaggugn**, -ar, *m.* Slaggovn. **Slagghög**, -ar, *m.* Slagghøj.

Slagguld, *n.* Knaldguld.

Slaghök, -ar, *m.* Hvepsefalk: *Falco apivorus.*

Slagklocka, -or, *f.* Ur som slaar.

Slaginrättning, -ar, *f.* Slagværk.

Slaglod, *s. pl. n.* Lod i Ur; Masse, hvormed der loddes.

Slagordning, -ar, *f.* Slagorden.

Slagpulver, *n.* Knaldpulver.

Slagregn, *n.* Skylregn.

Slagruta, -or, *f.* en Vaand, hvormed man troede at opdage Metalaarer, skjulte Skatte og Kildevand under Jorden, Ønskekvist.

Slagsida, -or, *f.* s. Slaksida.

Slagsimpa, -or, *f.* s. Stensimpa.

Slagskatt, -er, *m.* Slagskat, Prægelon.

Slagskämpe, -ar, *m.* Slagsbroder.

Slagsmål, *s. pl. n.* Slagsmaal.

Slagt, -er, *m.* Slagtning. 2) det Slagtede.

Slagta, *v. a.* l. slagte, drf. **Slagtande**, *n.* Slagtning.

Slagtare, *s. pl. m.* Slagter. **Slagtarbod**, -ar, *m.* Slagtarhus, *s. pl. m.* Slagterbod, Slagterhus. **Slagtarbänk**, -disk, -ar, *m.* Bænk, Disk i en Slagterbod. **Slagtardräng**, -ar, *m.* Slagterſvend. **Slagtarhund**, -ar, *m.* Slagterhund. **Slagtarhustru**, -r, *f.* Slagterkone. **Slagtarknif**, -var, *m.* Slagterkniv. **Slagtaryxa**, -or, *f.* Slagteøkse.

Slagtboskap, *m.* Slagtekvæg. **Slagtbänk**, -ar, *m.* Slagterbænk.

Slagtfår, *s. pl. n.* Slagtefaar.

Slagtfält, *s. pl. n.* Valplads (T. Schlachtfeld).

Slagthus, *s. pl*, *n.* Slagtehus.

Slagtkreatur, *s. pl. n.* Slagtehoved, Slagtenot.

Slagtmånad, *m.* Oktober Maaned.

Slagtning, -ar, *f.* Slagtning. 2) Strid, Slag, Træfning.

Slagtordning, -ar, *f.* Slagorden.

Slagtyxe, -ar, *m.* Slagteøkse.

Slagur, *s. pl. n.* Urværk, som slaar.
Slagvatten, *n.* Slagvand.
Slagverk, *s. pl. n.* Slagværk.
Slagåder, *f.* Slagaare, Pulsaare.
Slak, *adj.* slap, drf. Slakhet, *f.* Slaphed. Slakna, *v. n.* 1. slappes, blive slap, drf. Slaknande, *n.*
Slaksida, -or, *f.* Slaget af en Økse; (til Sos) den svage Side.
Slamm, *n.* Dynd, Mudder.
Slammer, *n.* Raslen. 2) Sladder, Sludder. Slammeraktig, *adj.* sladderagtig. Slammertaska, -or, *f.* Sladdertaske.
Slampa, -or, *f.* (T. Schlampe) Skidenso, Skoje, uordentligt, skjødesløst Fruentimmer. Slampig, *adj.* skjødesløs, skidenfærdig.
Slamra, *v. n.* 1. rasle. 2) sladdre, sluddre. Slamrande, *n.*
Slams, *n.* Skjødesløshed. Slamsa, -or, *f.* Lap, Klud, afrevet Stykke. 2) skjødesløst, skiddenfærdigt Fruentimmer, Skoje. Slamsig, *adj.* skjødesløs, uordentlig.
Slang, -ar, *m.* Slange (Læderrør). Slangbad, *s. pl. n.* Dryppebad, Dusbad.
Slanga, -or, *f.* Feldtslange. 2) (Skalorm) Snirkelskjæl: *Serpula.*
Slanger, *n.* (dagl. T.) Forbindelse, Maskeri, f. E. slå sig i slanger med.
Slankig, *adj.* slunken, drf. Slankighet, *f.*
Slant, -ar, *m.* Kobbermynt af tre Øres Værdi, en fjerdedeel Skilling d. s. s. Hvitten.
Slant, *imperf.* af Slinta.
Slanta, *v. a.* 1. fiske med Stang, stange Fisk, drf. Slantning, *f.* Slantstång, *f.*
Slapp, *adj.* (Ɜ. slapr) slap, drf. Slapphet, *f.* Slappa, *v. a.* 1. slappe. Slappande, *n.* Slappning, *f.* Slappelse.
Slarf, *n.* Skjødesløshed, Uagtsomhed.
Slarf, -var, *m.* Slarfver, *m.* skjødesløs Person; Fillefant.
Slarfaktig, *adj.* skjødesløs, efterladen, uagtsom, drf. Slarfaktighet, *f.*
Slarfva, *v. a.* 1. være skjødesløs, uagtsom; sluske, gjøre noget i Hast og skjødesløst; slarfva bort, -ndan, tabe, miste ved Skjødesløshed; slarfva ifrån sig, fuske fra sig; slarfva sig fram, leve kummerlig.
Slarfva, or, *f.* Pjalt, Fille. 2) uordentligt, efterladent Fruentimmer, Sluske.
Slarfvig, *adj.* pjaltet, fillet. 2) slusket, skjødesløs, uagtsom, drf. Slarfvighet, *f.*
Slask, *n.* Sjaskeri, Roden i Vaadt. 2) regnagtigt Vejr, Solevejr.
Slaska, *v. n.* 1. slaske, sjaske. 2) regne bestandig, drf. Slaskande, *n.*
Slaskig, *adj.* slasket, sjasket; slusket; vaadt, regnagtigt.
Slef, -var, *m.* (Ɜ. Slef) Slev, Kjøkkenské.
Slejf, -er, *m.* Sløjfe, Slæb (paa Kjoler).
Sleka, *s.* Slicka.
Sleke, *n.* Salt, som man giver Kvæget at slikke.
Sleker, *n.* En som sleiker for.
Slem, *adj.* slem. Slemsäd, *m.* Korn, som bliver tilbage i Sien.
Slem, *n.* Slim. Slemaktig, *adj.* slimagtig, drf. Slemaktighet, *f.*
Slemdjur, *s. pl. n.* Infusionsdyr. Slemdrifvande, *adj.* slimdrivende. Slemhinna, -or, *f.* Slemhud, *m.* Slimhinde. Slemkörtel, -tlar, *m.* Slimkjertel. Slemvätska, -or, *f.* Slimvædske.
Slemma, *v. n. & a.* 1. slime, give Slim; befri for Slim.
Slemmig, *adj.* slimet, drf. Slemmighet, *f.*
Slentrian, *m.* Slendrian.

Slesing, s. Slissing.

Slet, *imperf.* af Slita.

Slick, -ar, *m.* en lille Drik.

Slick, *n.* (T. Schlick) fedt, meget sejgt Dynd.

Slicka, *v. a.* 1. (J. slikia) slikke. **Slickande**, *n.* Slickning, -ar, *f.* Slikken, Slikning.

Slida, -or, *f.* Skede.

Slik, *adj.* (J. slikr, Gl. Sv. Salik, T. solch) slig.

Slikter, s. Slick.

Slimsa, -or, *f.* Stykke, Klump (størknet Blod, Melk o. desl.) Lap, Klud, Pjalt, Fille.

Slinga, -or, *f.* Snor, Snøre, Sløjfe.

Slinga, *v. a.* Lynge, sno, tvinde, flette i hinanden, drf. Slingning, *f.*

Slingpinne, -ar, *m.* Slyngestok.

Slingra, *v. n.* 1. slingre; **slingra sig**, *v. r.* slynge sig, sno sig, krumme sig, vride sig, gaa, bevæge sig fremad i Slangelinjer, bugte; **slingra sig in**, forvikle sig, komme i Vildrede; indsnige sig, indsmigre sig; **slingra sig ifrån**, -ut, sno, rede sig ud af noget; **slingra sig undan**, snige sig bort; **slingra sig omkring**, slynge sig om, drf. **Slingrande**, *n.* Slingring, -ar, *f.*

Slingrig, *adj* som slingrer, slynger sig, bugtet, drf. Slingrighet, *f.*

Slink, *n.* Dinglen; Smidighed.

Slinka, -or, *f.* Kiselinke. 2) (et Slags Tare) Vandhaar: *Conferva.*

Slinka, *v. a.* 3. (slinker; slank, *pl.* slunko; slunkit) hænge ned og dingle; **slinka efter kvinnfolk**, snige efter Kvindfolk; **håret slinker omkring hufvudet**, Haaret flagrer om Hovedet; **slinka mellan fingren**, glide ud af Hænderne; **slinka undan**, undvige, undløbe, undkomme. **Slinkföre**, *n.* slet Føre. **Slinkrätt**, -er, *m.* Biret, Desert. **Slinkvana**, -or, *f.* Slentrevane. **Slinkärende**, -n, *n.* Slentreærende.

Slinta, *v. n.* 3. (slinter; slant, *pl.* slunto; sluntit) glide, drf. Slintning, *f.* Slintande, *n.*

Slipa, *v. a.* (J. slipa) slibe. **Slipare**, *s. pl. m.* En som sliber. **Slipgorr**, *m.* Strygesand. **Slipho**, -ar, *m.* Slibetrug. **Slipqvarn**, -ar, *f.* Slibemølle. **Slipsten**, -ar, *m.* Slibesten. **Slipstensbrott**, *s. pl. n.* Slibestenbrud. **Slipverk**, *s. pl. n.* Sliberærk. **Slipning**, -ar, *f.* Slibning.

Slippa, *v. n.* 3. (slipper; slapp, *pl.* sluppo; sluppit) slippe, komme los; **slippa ur**, slippe ud af; **slippa ifrån**, slippe fra; **slippa någon**, blive En kvit; **nu slipper jag att resa till staden**, nu har jeg ikke nødig at rejse til Byen; **slippa dädan**, slippe derfra; **slippa in**, komme ind; **slippa upp**, gaa op (Sømmen); **slippa undan**, blive fri, undkomme; **slippa ut igenom fönstret**, undkomme gjennem Vinduet.

Slipprig, *adj.* slibrig, glat. **Slipprighet**, *f.* Slibrighed, Glathed.

Sliak, *n.* Slikkeri, Sukkertøj, Knas, drf. Sliakig, *adj.* Sliskighet, *f.*

Slissing, *m.* flesk Lærred.

Slita, *v. a.* & *n.* 3. (sliter, slet, slitit, sliten) (J. slita) slide; bilægge, f. E. slita en träta; lide, udstaa, døje, f. E. Han har slitit mycket ondt, han har døjet meget Ondt; **slita spö**, faa Pisk, kagstryges. **Slitas**, *v. d.* 1. rives, drf. Slitande, *n.* Slitning, -ar, *f.* Slitningar i Magen, Bugvrid.

Slitbar, **Slitelig**, *adj.* stærk, som vel lader sig slide paa, slidsom. **Slitlärft**, *n.* stærkt Lærred.

Slockna, *v. n.* 1. sl. ut, slukkes, gaa ud; udslukkes, udde, drf. **Slocknande**, *n.* Slockning, *f.*

Slok, -ar, *m.* Slængkompæn, Dogenigt, Fant. 2) Hængstok M. (Plante): *Melica.*

Sloka, *v. n.* l. hænge ned; sloka med vingarne, lade Vingerne falde; Hatt som slokar, Hat, som hænger ned om Ørene; gå och sloka, gaa ledig, drive omkring, drf. Slokande, *n.*

Slokbjörk, -ar, *m.* Hængebirk.

Sloköra, *n.* Hængøre. Slokörig, *adj.* flukeret.

Slokig, *adj.* nedhængende, slæbende, flusket.

Slom, -mar, *m* (Fisk) Smelt D. Lodde, N.: *Salmo Eperlanus.*

Slopa, *v. a.* l. (Søt.) sønderskjære, drf. Slopning, -ar, *f.*

Slott, *s. pl. n.* Slot. Slottsfogat, Slottsfogde, -ar, *m.* Slotsfoged, Slotsforvalter. Slottstorn, *s. pl. n.* Slotstaarn.

Slotter, s. Slåtter.

Slug, *adj.* (Y. slægr) flu, snu, listig; klog, drf. Slughet, *f.*

Sluka, *v. a.* l. (har i *imperf.* ogsaa: slök) (Y. slöka) fluge. Sluka upp, opfluge. Sluka ned, nedfluge, drf. Slukande, *n.* Slukning, *f.* Slugen. Slukare, *s. pl. m.* Slughals, Fraadser. Slukfisk, -ar, *m.* Rovfisk.

Slummer, *m.* Slummer. Slummeraktig, *adj.* søvnig, efterladen, uvirksom, drf. Slummeraktighet, *f.*

Slump, -ar, *m.* Slump; köpa i slump, kjøbe Slumpen. Slumphandel, *m.* Slumpköp, *n.* Kjøb paa Slump. Slumplycka, *f.* Slumpetræf. Slumptals, *adv.* i Slumper. Slumpvis, *adv.* paa Slump. 2) ved Slumpetræf; hændelsesvis.

Slumpa, *v. n.* l. handle om Slumpen. Sl. bort, sælge paa Slump. Slumpa sig, *v. r.* l. slumpe, indtræffe ved Slumpetræf, drf. Slumpande, *n.* Slumpning, *f.*

Slumra, *v. n.* l. slumre. Slumrande, *n.* Slumring, *f.* Slumren. Sl. bort, kaste bort af Skjødesløshed. Sl. förbi, -öfver, forbigaa af Skjødesløshed. Slumrare, *s. pl. m.* Slumrer, Sover; doven, søvnig Person. Slumrig, *adj.* søvnig, døsig, efterladen, uvirksom.

Slumsa, *v. n.* l. gjøre noget skjødesløst og i Hast, fuske.

Slunga, -or, *f.* (Y. Slöngva) Slynge.

Slunga, *v. a.* l. slynge, kaste, drf. Slungande, *n.* Slungning, *f.* Slungare, *s. pl. m.* Slyngekaster. Slungsten, -ar, *m.* Slyngesten, Slyngning.

Slungorm, -ar, *m.* Kjæmpeslange, Kvæler: *Boa constrictor.*

Slunk, -ar, *m.* lille Drik, Slurk.

Slunkit, af Slinka.

Slunt, -ar, *m.* Dogenigt, Dagdriver.

Sluntit, af Slinta.

Slup, -ar, Slup, Skibsbaad. Sluproddare, *s. pl. m.* Sluproer.

Slurf, *n.* Efterladenhed, Forsømmelighed, Skjødesløshed. Slurfaktig, *adj.* efterladen, forsømmelig, skjødesløs, drf. Slurfaktighet, *f.*

Slurfva, *v. n.* l. gjøre noget uden Flid, skjødesløst; fuske; slurfva bort, kaste bort af Skjødesløshed; slurfva ifrån sig, fuske fra sig, forfuske; slurfva ihop, fuske, juske sammen, drf. Slurfvande, *n.*

Slurfvare, *s. pl. m.* skjødesløs, uordentlig Person, Fusker, Sutler.

Slurfvig, *adj.* forsømmelig, uordentlig, skjødesløs, drf. Slurfvighet, *f.*

Slusk, -ar, *m.* Slusker, *m.* En som er uordentlig i sin Paaklædning. Sluff N.

Sluskig, *adj.* uordentlig i Paaklædning, flusket, drf. Sluskighet, *f.*

Sluss, -ar, *m.* Sluse. Slussmästare, *s. pl. m.* Slusemester. Slusspenningar, *pl.* Slusepenge. Slussport, -ar, *m.* Sluseport. Slussrensare, *s. pl. m.* Kloakrenser. Slussvatten, *n.* saa meget Vand, som en Sluse

slipper el. kan holde. Slussverk, *s. pl. n.* Alt hvad der af Bygninger og Indretninger hører til en Sluse.

Slut, *s. pl. n.* Slutning; göra slut på, gjøre Ende paa; häraf kan man göra det slut, heraf kan man drage den Slutning; taga, få slut, tage, faa Ende; det är ovisst hvad slut det kan bli på den saken, det er uvist hvad Ende den Sag vil faa; till slut, til sidst, endelig.

Sluta, *v. a. & n.* (slutar & sluter; slutade & slöt, *pl.* slöto; slutat & slutit; slutad, sluten) slutte, ende, ophøre; sluta bort, sælge, bortsælge; sluta i bojor, slutte i Lænker. Slut, (dagl. T.) for Slutad; sluta upp, ende; ophøre. 2) (Krigsv.) formere Linje; slutadt bord, slutit sällskap, sluttet Bord, Selskab.

Slutbokstaf, -stäfver, *m.* Endebogstav.

Slutelig, *adj.* Sluteligen, *adv.* endelig.

Slutfall, *s. pl. n.* Kadangse.

Slutföljd, -er, *m.* Følgeslutning.

Slutkonst, *f.* Logik.

Slutledning, -ar, *f.* Slutning af foregaaende Sætninger.

Slutmening, -ar, *f.* Slutningssætning.

Slutpåstående, -n, *n.* endelig Paastand.

Sluträkning, -ar, *f.* endelig Afregning.

Slutsatts, -er, *m.* Slutningssætning, Slutning, Konklusion; följd af slutsattser, Slutningsrække, Slutningsræfke.

Slutstafvelse, -r, *m.* Endestavelse.

Slutsätt, *s. pl. n.* Slutningsmaade.

Slutt, *adj.* skraa, hældende.

Slutta, *v. n.* 1. skraane, hælde. Sluttning, -ar, *f.* Skraaning, Skrænt.

Sluttarm, ar, *m.* Endetarm.

Slyna, or, *f.* Tolse, Tolte, Drog.

Slyngel, -glar, *m.* Slyngel, drf. Slyngelaktig, *adj.* Slyngelaktighet, *f.*

Slå, *f.* Kopparorm.

Slå, -ar, *m.* Tværtræ; Slaa.

Slå, *v. a. & n.* (slår; slog, *pl.* slogo; slagit, slagen) (T. slå) slaa; slå bom, slaa fejl; slå läger, slaa Lejr; slå vad, vædde; slå äder, aarelade; vinet slår sig, Vinen bliver kraftløs, doven; slå boll, spille Bold: slå i bojor, lægge i Lænker; slå sig, (om Kulden) sætte sig; (om Træ) kaste sig; slå sig omkull, falde omkuld; slå öfver ända, slaa omkuld; slå efter, efterspge, forfølge; slå igen, slaa igjen, slaa i, f. E. slå igen dörren; slå ifrån sig, slaa ifra sig; forslaa, fordrive (Sorg); slå på böter, lægge i Bøder, dømme i Mulkt; slå till ett skratt, briste i Latter; slå i, uti, slaa i, skjænke i; slå i backen, slaa til Jorden; slå sönder, slaa i Stykker, slaa i sun N.; slå undan, slaa bort, drf. Slående, *n.*

Slån, *s. pl. n.* Slåbær, *s. pl. n.* Slaaen (Frugten af Slåbuske, Slåbærbuske, -ar, *m.* Slaaentorn: *Prunus spinosa*), Slaaper N.

Slångra, *v. n.* 1. slingre, rave, drf. Slångrig, *adj.*

Slås, *v. d.* slaaes, slaa hinanden.

Slåsskämpe, -ar, *m.* d. s. s. Slagskämpe. 2) (Plante) Laadden Bejbred D. Kampe N.: *Plantago media.*

Slåtter, *n.* (T. Slättr) Høslæt. Slåttertid, *m.* Høslættens Tid. Slåtterblomster, *s. pl. n.* Leverblomst D. Høstsimmer, Hjneblom, Marie Sengebaand: *Parnassia palustris.* Slåttergräs, *n.* Slåttergrø, *n.* (Plante) Engrap: *Poa pratensis.* Slåtterkarl, -ar, *m.* Slaakarl, Slætmand. Slåtterlön, *f.* Betaling som en Slaakarl faar. Slåtteröl, *s. pl. n.* Høstgilde.

Släcka, *v. a.* 2. *2.* (T. Slökva) slukke. 2) læske (Kalk). Släckare, *s. pl. m.* Slukker. Släckning, *f.* Sluk-

ning. 2) Læskning. Släckbalja, -or, *f.* Læskekar, Kar til at læske Kalk i.

Släde, -ar, *m.* Slæde, Kane, åka på släde, age i Slæde. Slädfore, *n.* Slædefore. Slädfart, -er, *m.* Slädparti, -er, *n.* Slædekjørsel, Kanefart. Slädfäll, -ar, *m.* Feld, Dækken til en Slæde. Slädhäst, -ar, *m.* Slädlöpare, Slädtrafvare, *s. pl. m.* Traver. Slädmössa, -or, *f.* høj, rund Hue. Slädtäcke,-n, *n.* s. Slädfäll.

Slägga, -or, *f.* Smedehammer, Slægge.

Slägga, *v. a.* 1. hamre, drf. Släggning, *f.*

Slägt, -er, *f.* Slægt, Familje. Slägtagg, *m.* Familjehad. Slägtbok, -böcker, *f.* Slægtbog. Slägtledning, -ar, *f.* Slægtregister, Slægtlinje. Slägtnamn, *s. pl. n.* Slægtnavn. Slägttafla, -or, *f.* Slægtregister. Slägttecken, *s. pl. n.* Slægtmærke. Slägttycke, *n.* Slægtlighed, Familjelighed, Familjetræk.

Slägt, *adj.* beslægtet, i Familje med, f. E. vara nära slägt till någon.

Slägtas, *v. d.* slægte paa.

Slägte, -n, *n.* Slægt.

Slägting, -ar, *m.* Slægtning, Paarørende.

Slägtskap, *n.* Slægtskab.

Slända, -or, *f.* Tén. 2) *pl.* netvingede Insekter: *Neuroptera.*

Släng, -ar, *n.* Slag, Snert, Sving; Anstød (af en Sygdom).

Slänga, *v. a.* 2. *1.* slænge, drf. Slängning, -ar, *f.*

Slängare, *s. pl. m.* Malte (Fisk).

Slängkappa, -or, *f.* Kastekappe, vid Kappe.

Slängkyss, -ar, *m.* Kysfinger.

Slängpolska, -or, *f.* Polskdans, Springdans.

Släntra, *v. n.* 1. slæntre. Släntrare, *s. pl. m.* Dagdriver, Dogenigt. Släntrande, *n.* Slæntren. Släntrian, *m.* Släntervana, -or, *f.* Slændrian.

Släp, *s. pl. n.* Slæb.

Släpa, *v. a. & n.* 1. slæbe. 2) sløjfe (Noder). Sl. ut sig, forslæbe sig, slæbe sig ihjel. Släpande, *n.* Släpning, -ar, *f.* Slæben. 2) Noders Sløjfning i Musik.

Släpa, -or, *f.* Redskab til at slæbe Noget paa.

Släpas, *v. d.* 1. med, drages, trækkes med.

Släparbete, -n, *n.* besværligt Arbejde, Slæb.

Släpbärare, *s. pl. m.* En som bærer Ens Slæb.

Släphäst, -ar, *m.* Arbejdshest.

Släpkläder, *pl.* Släpmundering, -ar, *f.* Släprock, -ar, *m.* Strabaserklæder, -mundering.

Släpmössa, -or, *f.* Lejrhue.

Släpsam, *adj.* besværlig, anstrængende, trættende, f. E. släpsamt arbete.

Släptagel, *n.* Tougværk paa Lavetten af en Kanon.

Släptåg, *s. pl. n.* Slæbetoug.

Släppa, *v. a.* 2. *2.* (J. Sleppa) slippe, give løs, lade gaa. 2) myte, røjte, fælde (om Haar, Fjædre); Släppa fjädrarna, myte; släppa på bete, släppa i vall, slippe paa Græs, Bejte; släppa till, forstrække; släppa upp, lade staa aaben, drf. Släppande, *n.* Släppning, *f.*

Släpphänd, *adj.* som ikke holder paa hvad han har.

Slät, *adj.* slet, daarlig, usel. 2) slet, jævn, glat; göra sig slät, smigre; rät och slät, slet og ret, ligefrem, oprigtig.

Släta, *v. a.* 1. slette, jævne, glatte; släta sig in, indsmigre sig; släta öfver, formilde, vinde ved glatte Ord, drf. Slätning, *f.*

Slätfila, *v. a.* 1. file glat, drf. Slätfil, -ar, *m.* Slätfilning, *f.*

Släthamra, *v. a.* 1. hamre glat.

Släthet, *f.* Jævnhed, Glathed; smigrende Adfærd; Plathed.
Släthugga, *v. a.* 3. (hugger, högg, huggit) hugge glat, drf. **Släthuggning**, *f.*
Släthårig, *adj.* som har jævnt, slet Haar.
Släthyfla, *v. a.* 1. høvle glat.
Släthyfvel, -flar, *m.* Slethøvl.
Slätsöm, *m.* simpel Som, Syning.
Slätt, *adj. n.* og *adv.* af Slät.
Slätt, -er, *m* Slette, jævn Mark. **Slättbo**, -ar, *m.* Slettebeboer. **Slättbygd**, -er, *m.* jævn, flad Egn, som er uden Bjerge og Bakker. **Slättmark**, -er, *m.* jævn Mark, Slette.
Slö, *adj.* slev, slovet; (om Korn) uden Kjærne, gold, daarlig. **Slöhafre**, *m.* **Slökorn**, *n.* **Slösäd**, *m.* daarlig, kjærneløs Havre, Byg, Korn. **Slöhet**, *f.* Slovhed. **Slösint**, *adj.* sanseslov. **Slösinthet**, *f.* Sanseslovhed. **Slöskodd**, *adj.* slovfodet.
Slödder, *n.* Pøbel, Afskum, Fantepak.
Slög, *adj.* nem til Haandgjerning, dygtig i Haandværk.
Slögd, **Slögda**, m. fl. s. **Slöjd**, **Slöjda**, m. fl.
Slöhet, m. fl s. **Slö**.
Slöja, -or, *f.* Slør. **Besläja**, *v. a.* 1. **slöra**, tilslöre.
Slöjd, -er, *m.* Haandgjærning, Kunst, Manufaktur, Fabrik. **Kunstarbejde**, **Arbejde i Træ**. **Fruntimmersslögder**, *pl.* Fruentimmerarbejde.
Slöjda, *v. a. & n.* 1. arbejde i Træ, snekre, drf. **Slöjdande**, *n* **Slöjdare**, *s. pl. m.*
Slöjde, -n, *n.* Arbejde i Træ, Træarbejde, Kunstarbejde. **Slöjdeträ**, **Slöjdeträd**, *n.* Træ, der bruges til Kunstarbejde.
Slöjdeidkare, *s. pl. m.* Manufakturist.
Slöjdenäring, -ar, *f.* Manufaktur.
Slöjdeord, *s. pl. n.* Kunstord.
Slöjdeverk, *s. pl. n.* Manufaktur.
Slöjdevettenskap, *f.* Technologi.
Slöjdeväg, *m.* Alt hvad der hører til Haandværker, Kunster, Manufakturer o. s. v.
Slöjf, -er, *m.* s. **Slejf**.
Slökorn, s. under **Slö**.
Slör, -ar, *m.* = N. Sidevind D.
Slöre, -n, *n.* Kam (paa Høns og andre Fugle) Skjæg under Næbbet.
Slösa, *v. a.* 1. & 2. 2. Sl. bort, -med, forøde, bortødsle, ødsle, sløse. **Slösande**, *n.* **Slösning**, *f.* Ødslen, Bortødslen.
Slösaktig, *adj.* ødsel, overdaadig, drf. **Slösaktighet**, *f.* Ødselhed.
Slösare, *s. pl. m.* Forøder, Ødeland. **Slöserska**, -or, *f.* Forøderske.
Slöseri, *n.* Ødslen, Bortødslen, Ødselhed.
Slöskodd, m. fl. s. **Slö**.
Slöt, *imperf.* af **Sluta**.
Smack, -ar, & -or, *f.* Smakke (Fartøj).
Smack, (Plante) s. **Sumack**.
Smack, *n.* Smagende, *n.* **Smackning**, -ar, *m.* Lyd, som frembringes med Læberne og Tungen i det man spiser; Smæk, Smaskeri, Smækken. 2) Frøernes Kvækken.
Smacka, *v. n.* 1. smaske, smække; kvække.
Smak, *m.* Smag.
Smaka, *v. a.* 1. (smakar; smakade og smakte; smakat og smakt) smage, drf. **Smakande**, *n.*
Smakfull, *adj.* smagfuld.
Smaklig, *adj.* velsmagende. **Smaklighet**, *f.* Velsmagenhed.
Smaklös, *adj.* smagløs. **Smaklöshet**, *f.* Smagløshed.
Smal, *adj.* smal; det är smalt för honom, han er i smaa Kaar.
Smalben, *s. pl. n.* Smalbén, drf. **Smalbent**, *adj.* smalbenet.
Smalhalsig, *adj.* smalhalset.
Smalhans, **Smalhans**, *fig.* for; Trang,

stor Tarvelighed; smalhans är kökmästare hos honom, der är Smalhans Kjøkkenmester.

Smalhet, *f.* Smalhed.

Smallifvad, *adj.* smallivet, smækker.

Smalna, *v. n.* 1. blive smal. Sm. af, blive mager, drf. Smalnande, *n.*

Smalrandig, *adj.* smalstribet, smalrandet.

Smalstjert, -ar, *m.* (Insekt) Smalvinge: *Leptura.*

Smalts, *s.*, Blaafarve, Glasblaat, Smalteblaat.

Smask, *n.* Smaskande, *n.* Smasken, Smækken. Smaska, *v. n.* 1. smaske, smække.

Smatter, *n.* Smattrande, *n.* Knittren, Bragen, Knagen. Smattra, *v. n.* 1. knage, brage, knittre.

Smed, -er, *m.* Smed. Smedsarbete, *n.* Smedearbejde. Smedgården, *s.* under Smedja. Smedhandtverk, *n.* Smedehaandværk. Smedkol, *s. pl. n.* Smedekul. Smedslägg, *n.* Hammerkjel, Smedslagg. Smedstäd, *s. pl. n.* Ambolt.

Smedja, Smidja, -or, *f.* (Y. Smidia) Smedeværksted, Smedje. Smedjebälj, -ar, *m.* Smedjepust, -ar, *m.* Smedebælg. Smedjedräng, -ar, *m.* Smedesvend. Smedjegärden, *n.* Smedjegärdshäktet, *n.* Fængsel i Stockholm, hvor grove Forbrydere indsluttes. Smedjehammare, -mrar, *m.* Smedehammer. Smedjehärd, -ar, *m.* Smedeovn, Esse. Smedjekol, *s. pl. n.* Smedekul. Smedjekubb, -ar, *m.* Træblok, Kubbe, hvori Ambolten er fæstet. Smedjeslagg, *n.* Hammerkjæl. Smedjestäd, *s. pl. n.* Ambolt. Smedjetång, -tänger, *f.* Smedetang.

Smek, *n.* Smekande, *n.* Smekning, -or, *f.* Strygen (med Haanden) Klappen, Kjærtegn, Kjælen for, Smigren.

Smeka, *v. a.* 2. 2. stryge (med Haanden), klappe, kjæle for, kjærtegne, smigre, drf. Smeker, *m.* Smekare, *s. pl. m.* En som viser Kjærtegn, Smigrer.

Smekaktig, Smekfull, *adj.* som viser Kjærtegn, kjælen, smigrende.

Smekmånad, -er, *m.* Hvedebrødsdage (den første Tid i Ægtestanden).

Smeknamn, *s. pl. n.* Kjælenavn.

Smekunge, -ar, *m.* Kjælebægge, Yndling.

Smergel, Smirgel, *m.* Smergel (Slags Ærts). Smergla, *v. a.* 1. polere med Smergel, drf. Smergling, *f.*

Smet, *m.* Smeta, -or, *f.* Lim, Klister, Noget at overstryge med, Klining, Smudsplet, Skamplet.

Smeta, *v. a.* 1. kline, smøre; sm. ner sig, søle sig til, besudle sig, rakke sig til. Smetande, *n.* Smetning, *f.* Klining. Smetig, *adj.* klæbrig.

Smicker, *n.* Smiger, Smigreri. Smickeraktig, Smickerfull, Smickersam, *adj.* smigrende, fuld af Smiger. Smickertal, *n.* Smigreri.

Smickra, *v. a. & n.* 1. smigre. Smickran, *f.* Smickrande, *n.* Smigren, Smigreri. Smickrare, *s. pl. n.* Smickrerska, -or, *f.* Smigrer.

Smida, *v. a.* 2. 1. (Y. smida) smede. Smidning, *f.* Smeden.

Smidbar, *adj.* smedelig.

Smide, -n, *n.* Smedearbejde, Noget som er smedet, f. E. Grofsmide, Finsmide.

Smidja, Smickol, *s.* Smedja.

Smil, -ar, *m.* Smil, Smilken, Smigren; falsk Smil.

Smila, *v. n.* 1. smile, fleske, smigre; smila sig in, indsmigre sig, drf. Smilande, *n.*

Smilare, *s. pl. n.* Smiler, *m.* Slesker, falsk Smigrer, Hykler.

Smilig, *adj.* flesk, smigrende, hyklerisk.

Smink, -er, *n.* Sminke.

Sminka, *v. a.* l. ſminke, drf. **Sminkning**, *f.*

Sminkburk, -ar, *m.* **Sminkdosa**, -or, *f.* **Sminkedaaſe.**

Sminkflor, *n.* **Sminklappar**, *pl.* **Sminkeflor.**

Sminkrot, *f.* (Plante) Stenklinte D. Sminkrot N.: *Lithospermum arvense.*

Sminkvatten, *n.* **Sminkevand.**

Smirgel, ſ. **Smergel.**

Smisk, *m.* Klaps, Klask, Smejs N. **Smiska**, *v. a.* l. klapſe, klaſke, ſmejſe N.

Smitta, -or, *f.* **Smitte.**

Smitta, *v. a.* l. ſmitte.

Smittböld, -er, *m.* ſmitſom Byld.

Smittosam, **Smittsam**, *adj.* ſmitſom, ſmittende. **Smittsamhet**, *f.* Smitſomhed.

Smocka, -or, *f.* Plet af Urenlighed el. Farve.

Smogna, *v. n.* l. (dagl. T.) blive ſmal.

Smola, ſ. **Smula.**

Smola, *v. n.* l. ſkalles, falde af. **Smolsäd**, *n.* Korn, ſom er falden af.

Smolk, *s. pl. n.* Stov, Gran, Smule; där har kommit något smolk dem emellan, der er kommen en liden Uenighed imellem dem. **Smolka**, *v. n.* l. ſtove. **Smolkig**, *adj.* fuld af Stov.

Smord, **Smorde**, ſ. **Smörja.**

Smordläder, **Smorläder**, *n.* Fedtlær.

Smuga, -or, *f.* (Z. Smuga) ſnever Gjennemgang, Lønvej, Smuthul, Smug N.

Smugit, ſ. **Smyga.**

Smuglare, *s. pl. m.* Smugler.

Smula, -or, *f.* Smule. **Smulgråt**, -ar, *m.* ſmudſig Gnier, Gnivind.

Smula, *v. a.* l. Sm. sönder, ſmule. **Smula sig**, ſmulre.

Smulig, *adj.* ſom let ſmulrer, ſprød.

Smullit, *m.* fl. ſ. **Smälla.**

Smultpäron, *s. pl. n.* (T. Schmalzbirne) en Art ſaftige, velſmagende Pærer.

Smultron, *s. pl. n.* Jordbær. **Smultrongräs**, -ris, -ſtånd, *s. pl. m.* Jordbærplante: *Fragaria vesca.*

Smussla, *v. n.* l. ſnige, ſnuſe, puſle, ſtulle. **Smussla undan**, -bort, bringe til Side, ſkjule, drf. **Smusslande**, *n.*

Smutsa, *v. a.* & *n.* l. ſmudſe, tilrakke, tilſole, drf. **Smutsande**, *n.*

Smutsfläck, -ar, *m.* Plet af Urenlighed.

Smutsig, *adj.* ſmudſig, ſkiden, uanſtændig, drf. **Smutsighet**, *f.*

Smutt, -ar, *m.* Smuthul.

Smutta, *v. n.* l. drikke lidet ad Gangen, nippe, drf. **Smuttande**, *n.* **Smuttare**, *s. pl. m.*

Smycka, *v. a.* l. ſmykke. **Smyckande**, *n.* Smykken. **Smycke**, -n, *n.* Smykke. **Smyckskrin**, *s. pl. n.* Smykkeſkrin.

Smyg, -ar, *m.* (Z. Smiugr) Lønvej, Smuthul, Smug N.; i smyg, i Smug, hemligen.

Smyga, *v. a.* & *r.* 2. *l.* & 3. (smyger, smög og smygde; smugit og smygt; smygd) (Z. smiuga) bringe frem, afſted paa en ſagte uformærkt Maade; ſnige ſig, liſte ſig, ſmy N.; han kom smygandes, han kom ſnigende, drf. **Smygande**, *n.*

Smyger, *m.* En Perſon ſom liſter, kryber frem, Kryber, Smyg.

Smygfis, -ar, *m.* Lønfis.

Smyghandel, *m.* Smughandel, Snighandel. **Smyghandlare**, *s. pl. m.* Smughandler, Snighandler, Smugler.

Smyghål, *s. pl. n.* **Smygvrå**, -ar, *m.* Smuthul, Lønvraa.

Smygpenning, -ar, *m.* **Smygfyrk**, -ar, *m.* **Smygsportlar**, *pl.* Stikpenge.

Smygskola, -or, *f.* Pugeſkole, upriviligeret Skole.

Smygvis, *adv.* i Smug, hemmeligen.
Smyssla, f. Smussla.
Små, *adj. pl.* smaa; smått folk, lave (af Vækst) Folk. 2) ringe Folk, Smaafolk; hafva smått om tid, have knap Tid.
Småaktig, *adj.* smaalig. Småaktighet, *f.* Smaalighed.
Småbackig, *adj.* smaabakket.
Småbladig, *adj.* smaabladet.
Småborre, -ar, *m.* (Plante) Agermaane D. Akermaane N.: *Agrimonia Eupatoria.*
Smådjefvul, -ar, *m.* Smaadjævel.
Smådålig, *adj.* lidt sygelig, skrantende.
Småfjollig, *adj.* halvtosset, halvtomset, fjantet, drf. Småfjollighet, *f.*
Småfisk, *coll.* Smaafiske.
Småfjällig, *adj.* som har smaa Skjæl.
Småfläckig, *adj.* smaaplettet.
Smågnola, *v. n.* 1. smaanynne.
Småknoppar, *pl.* hvit Bergknop N. (Plante): *Sedum annuum.*
Småkonung, -ar, *m.* Smaakonge.
Småkornig, *adj.* smaakornet.
Småkräk, *pl.* Smaakreature, Kryb.
Småkullig, *adj.* fuld af smaa Høje, Bakker.
Småkär, *adj.* lidt forlibt.
Småla, f. Smula.
Småland, en Provins i Sverige. Småländning, -ar, *m.* Småländska, -or, *f.* Mand, Kvinde derfra. Småländsk, *adj.* smaalandsk.
Småle, *v. n.* 3. (-ler, -log, lett) smaalé, smile. Småleende, *n.* Smilen, Smil.
Smålemmad, *adj.* spinkel af Lemmer.
Smälk, m. fl. f. Smolk, m. fl.
Smälöje, -n, *n.* Smil, Smilen.
Småningom, *adv.* efterhaanden, lidt efter lidt.
Smånätt, *adj.* nydelig, net, nyslig, pen.
Småönjen, *pl.* smaa Forlystelser.
Småpenningar, *pl.* Smaapenge.
Småplock, *n.* Smaakram, Smaatøj.
Småprickig, *adj.* smaaprikket.
Smårandig, *adj.* smaastribet, smaarandet.
Småredе, *n.* Smaakram. Smaatøj.
Smårolig, *adj.* pudserlig, spøgefuld, drf. Smårolighet, *f.*
Smårosig, *adj.* smaablommet (om Tøj).
Smårätt, -er, *m.* Mellemret, Biret.
Småsak, -er, *f.* Smaating, Bagatel.
Småsedel, -dlar, *m.* Smaapenge.
Småsik, f. Siklöja.
Småskog, -ar, *m.* Krat, Kratskov.
Småskratta, *v. n.* 1. lé saa smaat, drf. Småskratt, *n.*
Småskulder, *pl.* Smaagjæld, Pluk-gjæld.
Småslug, *adj.* smaapoliſk.
Småsmide, *n.* Isenkram.
Småspik, *m.* Smaaspiger.
Småstad, -städer, *m.* Smaasted, liden Stad, Smaaby. Småstadsbo, -ar, *m.* Smaastadboer; Beboer af en liden By. Småstadsaktig, Småstadslik, *adj.* smaastadagtig; som Skik og Brug er i smaa Byer.
Småsven, -ner, *m.* Pasje (Smaasvend).
Småsysslor, *pl.* ringe, uanselige Forretninger, Ombeder.
Småtarmar, *pl.* Smaatarme.
Småtokig, *adj.* løierlig, pudserlig, drf. Småtokighet, *f.*
Småtorsk, -ar, *m.* et Slags Torsk: *Gadus barbatus.*
Småträn, *pl.* Smaatræer.
Småträta, *v. n.* 2. *s.* smaaskjænde.
Småtäck, *adj.* smaatækkelig, nydelig, drf. Småtäckhet, *f.*
Småväxt, *adj.* liden af Vækst, spinkel.
Smågöd, *adj.* smaasjet.
Smäck, -ar, *m.* Smæk. Smäcka, *v. a.* 2. *s.* Sm. till, smække, give et Smæk.

Smäda, *v. a.* 1. krænke, forhaane, spotte, drf. Smädande, *n.*

Smädare, *s. pl. m.* Spotter, Forhaaner, Skumler.

Smädefull, Smädelig, *adj.* skumlende, forhaanende, spottende.

Smädelse, -er, *f.* Forhaanelse, Bespottelse.

Smädelysten, *adj.* spottesyg. **Smädelystnad**, *f.* Spottesyge.

Smädeord, *s. pl. n.* ærerørigt Ord, Skjeldsord.

Smädeskribent, -er, *m.* Skandskriftmager.

Smädeskrift, -er, *m.* Skandskrift, Paskil.

Smädetal, *s. pl. n.* bespottelig, fornærmelig Tale.

Smädetunga, -or, *f.* Klaffertunge, Klaffermund.

Smäkta, Smägta, *v. n. d.* smægte, vansmægte. **Smäktande**, *adj.* smægtende.

Smälek, *m.* Forhaanelse, Spot og Spé; Skam, Vanære.

Smäll, -ar, *m.* Smæld, Smæk, Knald, Skrald; slå två flugor i en smäll, slaa to Fluer i et Smæk.

Smälla, *v. a. & n.* (smäller; smalt, *pl.* smullo, smälde; smullit, smällit) smælde, smække; smälla på, upp, prygle paa, op; smälla af ett gevär, affyre et Gevær; smälla dörren igen, smække Døren i; bössan smäll af, Geværet gik af, drf. Smällande, *n.*

Smälla, -or, *f.* Redskab til at smække el. slaa med, Smække. **Flugsmälla**, -or, *f.* Fluesmække.

Smällfkon, *s. pl. n.* (dagl. T.) Ørefiuen.

Smällkall, *adj.* meget kold.

Smällkyss, -ar, *m.* kraftigt Kys.

Smällpulfver, *n.* Knaldpulver.

Smälta, *v. a. & n.* (smälter, smalt, *pl.* smulto, smälta, smultit, smält) smelte. 2) fordøje; smälta i tårar. græde bitterligen.

Smälta, -or, *f.* saa meget som man kan smelte paa Engang; Masse, Klump. Hob.

Smältarbetare, *s. pl. m.* Smeltearbejder.

Smältarbete, -n, *n.* Smeltearbejde.

Smältare, *s. pl. m.* Smelter.

Smältbar, *adj.* smeltelig. **Smältbarhet**, *f.* Smeltelighed.

Smältdegel, -glar, *m.* Smeltedigel.

Smältglas, *n.* Smelteglas.

Smälthetta, *f.* Smeltehede.

Smälthytta, -or, *f.* Smeltehytte.

Smältkraft, *f.* Fortyndelseskraft.

Smältlig, *adj.* smeltelig. 2) fordøjelig. **Smältlighet**, *f.* Smeltelighed. 2) Fordøjelighed.

Smältning, -ar, *f.* Smeltning. 2) Fordøjelse. **Smältningsarbete**, *n.* Smeltearbejde.

Smältpanna, -or, *f.* Smeltedigel.

Smältprocess, -er, *m.* Smelteproces.

Smältugn, -ar, *m.* Smelteovn.

Smärre, Smärst, *komparat. & superl.* mindre, mindst.

Smärt, *adj.* smækker, rank.

Smärta, *v. n.* 1. smerte.

Smärta, -or, *f.* Smerte. **Smärtfull**, *adj.* smertefuld. **Smärtlindrande, -stillande**, *adj.* smertestillende. **Smärtsam**, *adj.* smertelig. **Smärtsamhet**, *f.* Smertelighed.

Smög, *imperf.* af Smyga.

Smöja, *v. a.* 2. 1. (mindre brugeligt) trække igjennem.

Smöle, Smölsk, *n.* s. Smolk.

Smör, *n.* = N. **Smöraktig**, *adj.* smøragtig. **Smörask**, -ar, *m.* **Smörbark**, -ar, *m.* Smøræske, **Smörfrukke**. **Smörbakelse**, -r, *f.* **Smörbakkelse**. **Smörhytta**, -or, *f.* Smørkande. **Smörblomster**, *s. pl. n.* 1) Smørblomst: *Ranunculus acris*; 2) Løvetand: *Leontodon Taraxacum*. **Smör-**

bär, *s. pl. n.* Hønsebær D. Skrubbær, Bikkjebærgræs N. Frugten af Smörbuske, -ar,: *Cornus svecica.* Smördeg, *m.* Dej af Mél og Smør, Butterdej, Bladdej. Smörgås, -ar, *m.* Smørrebrød. Smörhandlare, *s. pl. m.* Smørhandler. Smörkagge, -ar, *m.* Smørdunk. Smörklimp, -ar, *m.* Smørklump. Smörköp, *n.* godt Kjøb. Smörnjupon, *s. pl. n.* Smørnyper, Sotnyper, Rannyper N.: *Rosa spinosissima.* Smörpanna, -or, *f.* Smørpande. Smörpäron, *s. pl. n.* Slags saftige Pærer. Smörsås, *m.* Smørsous. Smörtunna, -or, *f.* Smørtønde. Smörprofvare, *s. pl. m.* Smørsøger (Slags Jærn, hvormed Smør i en Tønde prøves). Smörträd, *s. pl. n.* Smørpalme: *Cocos butyracea.*

Smöra, *v. n.* 1. give Smør; smöra ned sig, rakke sig til med Smør.

Smörj *n.* (dagl. T.) Prygl, Juling.

Smörja, *v. a.* (smörjer, smorde, smort, smord) (J. smyria) smøre, salve; smörja till konung, salve til Konge; herrans smorde, -da, Herrens Salvede; smörja en domare, bestikke en Dommer; smörja på, smøre paa; prygle paa; smörja upp, smøre op; forbedre ved at smøre; prygle En af; smörja ihop, smøre sammen. Smörjning, -ar, *f.* Smøren; Salving.

Smörja, -or, *f.* Smørelse; Salve; Miskmask; fed, klæbende Smuds, Urenlighed. 2) Stikpenge. Smörjburk, -ar, *m.* Smörjbytta, -or, *f.* Smörjkopp, -ar, *m.* Dunk, Krukke, hvori Smørelse er.

Smörjelse, -r, *f.*, Salvelse, Salving. Smörjelseolja, *f.* Salveolje.

Smörjig, *adj.* besmurt, fedtet, smudsig.

Smörjning, s. Smörja, *v. a.*

Snabb, *adj.* hurtig, snar, rask, opvakt, driftig, drf. Snabbhet, *f.* Snabba sig, *v. r.* l. (dagl. T.) skynde sig, svinte sig.

Snabbfotad, *adj.* hastig til Fods, snarfodet.

Snabbrådig, *adj.* som let og hastig finder paa Raad, snarraadig, drf. Snabbrådighet, *f.*

Snafva, *v. n.* l. snuble. Snafvande, *n.* Snublen.

Snapphane, -ar, *m.* Snaphane, Partigjænger, Rover.

Snapphänd, *adj.* nethændet.

Snappsäck, -ar, *m.* (T. Schappsack) Madpose (paa Rejser).

Snar, snarare, snarast, *adj.* snar, snarere, snareſt. Snarhet, *f.* Snarhed, Hurtighed.

Snar, *s. pl. n.* Krat, Kratskov. Snarbinda, -or, *f.* Snerle, Vejbinder D. Akervindel N.: *Convolvolus arvensis.* Snarrefva, -or, *f.* Dorfisse D. Snyltegras N.: *Cuscuta europæa.*

Snarfotad, *adj.* snarfodet.

Snarfyndig, *adj.* snarraadig, som let og hurtig kan indsé, skjønne en Ting, som har Aandsnærværelse, drf. Snarfyndighet, *f.*

Snarka, *v. n.* l. (J. snarka, knirke) snorke. Snarkande, *n.* Snarkning, *f.* Snorken. Snarkare, *s. pl. m.* Snorker.

Snarlik, *adj.* (dagl. T.) som har en flygtig Lighed.

Snarmogen, *adj.* tidlig moden, drf. Snarmogenhet, *f.*

Snarrefva, s. Snar.

Snarrådig, *adj.* snarraadig, drf. Snarrådighet, *f.*

Snarrverk, *s. pl. n.* Snurreværk (i Orgeler).

Snarskrämd, *adj.* som let bliver bange, skvætten N.

Snarsticken, *adj.* som hastig bliver vred, stikken, vrippen. Snarsticken-

het, *f.* Vrippenhed. **Snarsticknas**, *v. d.* l. blive let vred, fornærmet.
Snartrogen, *adj.* lettroende. **Snartrogenhet**, *f.* Lettroenhed.
Snask, *n.* Slikken, Slikkeri. **Snaska**, *v. n.* l. snaske, naske, slikke, drf. **Snaskande**, *n.* **Snaskig**, *adj.*
Snatta, *v. a.* l. smaastjæle, rapse, drf. **Snattande**, *n.*
Snattare, *s. pl. m.* En som smaastjæler, Rapser.
Snatter, *n.* Snadder, Snadren.
Snatteri, -er, *n.* Smaatyveri.
Snattra, *v. n.* l. snadre (om Gjæs og Ænder). **Snattrande**, *n.* Snadren.
Sned, *s. pl. n.* Puds, Skjælmstykke, List, Rænke, Snit.
Sned, *adj.* skak, skraa, skjæv, snej N.; skjelende; sätta el. ställa på sned, sætte, stille paa skraa; gå på sned, gaa skjævt; se snedt, skjele.
Sneda, *v. a.* l. gjøre skjæv, skak, give en Skraaning, bringe i en skraa Linje, sneje N.; pløje paa tværs, tværpløje, drf. **Snedning**, -ar, *f.*
Snedbent, **Snedfotad**, *adj.* skjævbenet.
Snedhjelke, -ar, *m.* (i Vaabenkunsten) Skraabjælke.
Snedd, *m.* det der gaar paa skraa, paa tværs; på snedden, paa skraa, paa tværs, paa snej N.
Snedficka, -or, *f.* Tværlomme.
Snedhet, *f.* Skjævhed, Skraahed, Skraaning.
Snedhörnig, *adj.* skjævvinklet.
Snedmunt, *adj.* skjævmundet.
Snedsegel, *s. pl. n.* Sideseil.
Snedspräng, *s. pl. n.* Sidespring, Udskejelse.
Snedvinklig, *adj.* skjævvinklet, drf. **Snedvinklighet**, *f.*
Snedvärts, *adv.* paa skraa, skraas.
Snedögd, *adj.* skjævøjet, skjeløjet, blinkset N.
Snegla, *v. n.* l. skjele, Sn. på en, skjele paa En. **Sneglande**, *n.* Skjelen.
Snes, -ar, *m.* s. Skogsknett.
Snibb, -ar, *m.* Snip, Flip, drf. **Snibbig**, *adj.* **Snibbhufva**, -or, *f.* Snipbue, Forskiæde.
Snickare, *s. pl. m.* (J. Snickari) Snedker. **Snickrarbete**, -n, *n.* Snedkerarbejde. **Snickaregesäll**, -er, *m.* Snedkersvend. **Snickarehandtverk**, *n.* Snedkerhaandværk. **Snickarlim**, *n.* Snedkerlim. **Snickarmästare**, *s. pl. m.* Snedkermester. **Snickarpojke**, -gosse, -ar, *m.* Snedkerdreng. **Snickarverkstad**, -städer, *m.* Snedkerværksted. **Snickarverktyg**, *n.* Snedkerværktøj.
Snickra, *v. n.* l. snedkre, drf. **Snickrande**, *n.*
Snida, *v. a.* 3. (J. Snida) snitte.
Snide, -n, *n.* lodret Rift, Fordybning (Bergvidenskr.)
Snidig, *adj.* (J. snidugr) snedig.
Snidt, -er, *m.* Snit paa en Bog.
Snidt, *s. pl. n.* Snit, Skaar.
Snidverk, *n.* udskaaret Arbejde, Snitværk.
Snigel, -glar, *m.* (J. snigill) Snegl.
Snikas, *v. d.* l. være meget gjærrig, lavt karrig. Sn. efter, hige efter, snike N.
Sniken, *adj.* = N. gjerrig, karrig. **Snikenhet**, *f.* Gjærrighed.
Snilla, *v. a.* l. undan, hemlig bortstage, fraliste; beholde hemlig og af Ondskab det som tilhører en Anden; begaa Underslæb, drf. **Undansnillning**, -ar, *f.*
Snille, -n, *n.* Snille, Vid, Sjeni, Aand, Gejst; vittert snille, Skjønaand. **Snillearbete**, -n, Aandsprodukt. **Snillebragd**, -er, *m.* Sjeniprodukt, Sjenidaad. **Snilleflygt**, *m.* Aandsflugt, rig Fantasi. **Snillefoster**, *s. pl. n.* Aandsværk, Aandsfoster, Aandsprodukt. **Snillegåfva**, -or, *f.* Aandsgave, Talent. **Snilleprof**, *s. pl. n.* Bevis paa Aand, Sjeni.

Snillrik, *adj.* aandrig.
Snipa, -or, *f.* Snipgädda, -or, *f.* Hornfisk, Horngjædde D. Horngjæl, Næbbefisk N.: *Esox Belone.*
Sniphufva, s. Snibbhufva.
Snipig, *adj.* spids.
Snitt, s. Snidt.
Sno, -ar, *m.* Snor.
Sno, *v. a.* 2. *l.* sno, vinde, vikle; sno sig in, indsnige sig, indsmigre sig; sno sig till, forskaffe sig utilladelig Fordeel. Sno, *v. n.* 1. (dagl. T.) springe, haste. Sno upp, vikle op, drf. Snoende, *n.* Snoning.
Snodd, -er, *m.* Snor. 2) Snoning.
Snok, -ar, *m.* (J. Snokr) Snog: *Coluber.* 2) d. s. s, Snokare. 3) (dagl. T.) Snude.
Snoka, *v. n.* 1. snuse efter, snuse omkring, luske omkring. Snoka upp, opspore, snuse op. Snokande, *n.* Snusen efter, omkring, Lusken omkring. Snokare, *s. pl. m.* Snushane, En som snuser omkring.
Snopen, *adj.* skamfuld, beskjæmmet, flau.
Snopp, -ar, *m.* Slukker.
Snoppa, *v. a.* 1. ljuset, snyde, snuppe.
Snor, *m.* Snot D. Snør N. Snorgers, s. Gers. Snorhyfvel, -flar, *n.* Snorkilling, -ar, *m.* (foragtelig) Snottepog, ungt, upoleret Menneske, Snora, Snorvase, Snorpave N. Snornäsa, -or, *f.* Snotnæse. Snorig, *adj.* snottet, snoret. Snorkluns, -ar, *m.* Snotteklump. Snora, *v. a.* & *n.* 1. give Snot fra sig. Snora ned, tilsøle med Snot.
Snork, *n.* Pukken; med snork och pork, med Pukken og Stivsind.
Snork, *m.* det Yderste, Ende; sitta på snorken, sidde nederst.
Snorra, -or, *f.* Top (hvormed Børn lege).
Snorra, *v. a.* & *n.* 1. snurre, dreje omkring; snurre, surre.
Snorrpipor, *pl.* Snurreværk (i Orgeler).
Snubba, *v. a.* 1. iretteseette, skjænde paa. Snubbor, *pl.* Irretteseettelse, Skjænden.
Snudda, *v. n.* 1. berøre let, stryge forbi, strejfe, drf. Snuddande, *n.*
Snuf, *m.* få snufven af, faa Nys om.
Snufla, Snofla, Snöfla, *v. n.* 1. snøvle, drf. Snuflande, *n.* Snuflare, *s. pl. m.*
Snufläder, *n.* (Plante): *Byssus bombycina.*
Snufva, *f.* Snue.
Snufva, *v. n.* 1. snuse, snøfle. Snufva, *v. n.* 1. upp, faa Nys om, opspore.
Snugga, *v. n.* 1. snylte. Sn. sig till, faa ved Snylteri. Snuggande, *n.* Snuggeri, *n.* Snylteri. Snuggare, *s. pl. m.* Snugg-gäst, -er, *m.* Snyltegjæst.
Snurra, s. Snorra.
Snus, *n.* Snus. Snusdosa, -or, *f.* Snusdaase. Snushane, -ar, *m.* = N.
Snusa, *v. n.* & *a.* 1. snuse, drf. Snusande, *n.* Snusare, *s. pl. m.*
Snusig, *adj.* tilsølet med Snus.
Snusk, *n.* Snavs, Urenlighed. Snusker, *n.* snavset, urenlig, svinsk Person. Snuskig, *adj.* snavset, urenlig, skidenfærdig, drf. Snuskighet, *f.*
Snut, -ar, *m.* Snude; Spids, Snip. Snutfager, *adj.* smuk ved første Udseende.
Snutit, m. fl. s. Snyta.
Snutta, Snuttande, s. Snudda, Snuddande.
Snyfta, *v. n.* 1. hulke. Snyftan, *f.* Snyftande, *n.* Snyftning, -ar, *f.* Hulken.
Snygg, *adj.* rén, renlig, pyntelig, net. Snygghet, *f.* Renlighed, Pyntelighed, Nethed.
Snygga, *v. n.* 1. Sn. upp, gjøre rén, net, pyntet.
Snyllen, s. Snopen.

Snylta, *v. n.* 1. snylte, drf. Snyltande, *n.* Snyltgäst, -er, *n.* Snyltegjæst.

Snyltra, -or, *f.* Læbefisk, (Slægten: *Labrus*).

Snyta, *v. a.* 3. (snyter; snöt, *pl.* snöto; snutit, snytit; snuten, snyten) snyde (Næsen el. Lyé), drf. Snytande, *n.* Snytning, *f.*

Snyte, -n, *n.* Snude.

Snål, *adj.* gjerrig, griff. Snålhet, *f.* Gjerrighed, Griffhed.

Snålas, *v. d.* 1. være gjerrig, griff. 2) snylte. Sn. efter, være begjerlig, hige efter. Sn. på någon, være misundelig paa En.

Snäcka, -or, *f.* (T. Schnecke) Snegl med Huä, Musling, Sneglefkal; Sneglegangen i Øret; Sneglevalse i Lommeur. 2) (J. Sneckia) let fejlende Fartøj, Snekke. Snäckformig, *adj.* snegledannet. Snäckgång, -ar, *m.* Sneglegang. Snäckhus, *s. pl. n.* Sneglehuä. Snäcklinje, -r, *f.* Sneglelinje. Snäcklära, *f.* Sneglelære: *Conchyliologia*. Snäcksamling, -ar, *m.* Konkyliſamling. Snäckskal, *s. pl. n.* Sneglefkal. Snäcksten, -ar, *m.* Muslingſtén.

Snäf, Snäfver, *adj.* (J. næfr, knap) vanfkelig, fnever, knap, fnau N. Snäfhet, *f.* Sneverhed, Knaphed.

Snäll, *adj.* fnar, hurtig; kyndig, nem. flink. 2) beſkeden, ſkikkelig, artig, fnil N., drf. Snällhet, *f.*

Snällare, *s. pl. m.* Spærrekjæde (i Ur).

Snällarverk, *s. pl. n.* Fuglefnare.

Snällfotad, *adj.* fnarfodet.

Snällkraft, *n.* (T. Schnellkraft) Fjederkraft, Elaſtiſitet.

Snäppa, -or, *f.* Sneppe. (Fugl) Dubbel Snäppa: *Scolopax major*. Starrsnäppa: *Scolopax limosa. L.*

Snäppare, *s. pl. m.* Aareladeredſkab, Sneppert.

Snärja, *v. a.* 2. 1. indvikle, forvikle, fnære, befnære, indfnære, drf. Snärjande, *n.*

Snärjfråga, -or, *f.* fult, indviklet Spørgsmaal.

Snärjgräs, *n.* Snerre D. Snærjegras N.: *Galium Aparine*.

Snärp, *n.* Avner (af tærſket Korn).

Snärt, -ar, *m.* Snert. Snärta, *v. a.* 1. give et Snert.

Snärta, -or, *f.* (dagl. T.) ung Jænte.

Snäsa, *v. a.* 2. 2. overfuſe, bide af, drf. Snäsande, *n.* Overfusning. Snäsor, *pl.* Skjænden, Jrettesættelſe.

Snäsig, *adj.* ſom overfuſer, bider af; grinet, grætten, vranten, drf. Snäsighet, *f.*

Snö, *n.* (J. Snær, Sniár, Sniór) Sné. Ursnö, Snéfog. Snöberg, *s. pl. m.* Snébjerg. Snöbetäckt, *adj.* fnébedækt. Snöblandad, *adj.* fnéblandet. Snöblind, *adj.* blændet af Sneen, ſom har taget Skade paa Synet ved at ſe paa Sneen. Snöboll, -ar, *m.* Snébold. Snödrifva, -or, *f.* Snédrive, Snébynge, Snéfane N. Snöflaga, -or, *f.* Snöflinga, Snöflisa, -or, *f.* Snéflak, Snéflokke. Snöglopp, *n.* regnblandet Sné, Slud. Snögubbe, -ar, *m.* Snémand. Snöhvit, *adj.* fnéhvid. Snöhvita, -or, *f.* (Plante) Snéklokke: *Galanthus nivalis*. Snöklädd, *adj.* fnéklædt. Snökåfva, -or, *f.* Snéfog, Snékav N. Snöljus, *adj.* fnéklar. Snölilja, -or *f.* (Plante): *Levcoium vernum*. Snöloppa, -or, *f.* (Insekt) Snéloppe: *Podura nivalis*. Snömoln, *s. pl. n.* Snéſky. Snömos, *n.* Snémoſ. Snömus, *f.* Snémuſ: *Mustela nivalis*. Snöplog, -ar, *m.* Snéplov. Snöras, *s. pl. n.* Snéfred. Snöripa, -or, *f.* Lirype, Dalrype: *Lagopus subalp.* Snöskata, -or, *f.* Graatroſt: *Turdus pilaris*. Snöskottning, *f.* Snékaſtning. Snöslagg, -slask,

n. Snéregn, Slud, Sklette N. Snösocka, -or, *f.* Snéfok. Snösparf, -var, *m.* Snéspurv, Snétiting: *Emberiza nivalis.* Snösporr, *s. pl. n.* Snéspor. Snösörja, -br, *f.* Slop N. Snövatten, *n.* Snévand. Snövinter, *m.* snéfuld Vinter. Snöväder, *n.* Snévejr. Snöyra, *f.* Snéfog.

Snöd, *adj.* (forældet) forfængelig, ringe, slet.

Snöga, *v. n.* 1. snee; snöga igen, tilsnee; insnöga, tilsnee, f. E. vi blefvo insnögade, drf. Snögande, *n.*

Snögig, Snöig, *adj.* fuld af Sné, sneet.

Snöglopp, m. fl. s. Snö.

Snöpa, *v. a.* 2. *2.* gilde, kastrere, skjære. Snöpare, *s. pl. m.* Gilder. Snöpning, *f.* Gildning, Kastrering.

Snöping, -ar, *m.* Gilding, Kastrat, Eunuk.

Snöplig, *adj.* skammelig, skjændig, vanærende, drf. Snöplighet, *f.*

Snöplog, s. Snö.

Snöra, *v. a.* 1. & 2. *1.* snøre; snöra igen, tilsnøre; snöra åt, tilsnøre fast, haardt. Snörande, *n.* Snörning, *f.* Snøren. Snörband, *s. pl. n.* Snørebaand. Snöre, -n, *n.* Snor. Snörhål, *s. pl. n.* Snørehul. Snörlif, *s. pl. n.* Snørliv. Snörmakare, *s. pl. m.* Snörmakerska, -or, *f.* Possementmager. Snörmakararbete, *n.* Possementmagerarbejde. Snörnål, -ar, *m.* Snørenaal. Snörrem, -ar, *m.* Snørerem. Snörrät, *adj.* Snörrak, *adj.* snorlige, snorret. Snörslå, *v. a.* slaa en Streg med Kridtsneren.

Snöripa, m. fl. s. Snö.

Snörpa, *v. a.* 2. *2.* snerpe; trække, krympe sammen. Sn. ihop, igen, åt, snerpe sammen. Sn. ihop munnen, snerpe Munden ind, sammen, drf. Snörpning, -ar, *f.*

Snörrät, s. Snöra.

Snöskata, m. fl. s. Snö.

Snöt, s. Snyta.

Sobel, -blar, *m.* = N.: *Mustela zibellina.* Sobelmuff, -ar, *m.* Sobelmuffe. Sobelskinn, *s. pl. n.* Sobelskind.

Socken, -cknar, *m.* Sogn. 2) Dræg, Sokn N. Sockenallmänning, -ar, *m.* Alminding, fælles Skov. Socknebo, Sockenbo, -ar, *m.* Sognebeboer. Socknebud, Sockenbud, *s. pl. n.* Præstens Besøg hos en Beende for at meddele den hellige Nadvere, Sognebud. Socknebudstyg, *s. pl. n.* Kalk og Monstrans. Sockendjäkne, -ar, *m.* en Person, der rejser om i Sognene for at tage Offer. Socknefolk, *n.* Folket i et Sogn. Sockengång, *m.* Almisses Indsamling, Kollekt. Sockenherre, -ar, *m.* Ejer af et helt el. en stor Del af et Sogn og som udnævner Sognepræst. Sockenkyrka, -or, *f.* Sognekirke. Sockenmagasin, -er, *n.* Sognemagasin. Socknemän, *pl.* Sognemænd. Sockenskolmästare, *s. pl. m.* Skolelærer i et Sogn. Sockenskomakare, -skräddare, *s. pl. m.* Bygdeskomager, -skræddere. Sockenstuga, -or, *f.* Stue, hvor Sognestævnet holdes. Sockenstämma, -or, *f.* Sognestævne. Sockenväg, -ar, *m.* Bygdevej N.

Socker, *n.* Sukker. Sockerask, -ar, *m.* Sockerdosa, -or, *f.* Sukkerdaase. Sockerbakare, *s. pl. m.* Sukkerbager; Konditor. Sockerbageri, -er, *m.* Sukkerbageri. Sockerbakelse, -r, *m.* Sukkerbakkelse, Konfekt. Sockerbruk, *s. pl. n.* Raffinaderi, Sukkerkogeri. Sockerbruksidkare, *s. pl. m.* Ejer af et Raffinaderi. Sockerbröd, *s. pl. n.* Sukkerbrød. Sockerböna, -or, *f.* Sukkerbønne. Sockerdosa, -or, *f.* Suk-

kerbaase. Sockerform, -ar, *m.* Sukkerform. Sockerhandlare, *s. pl. m.* Sukkerhandler. Sockerkaka, -or, *f.* Sukkerkage. Sockerkokare, m. fl. s. Sockersjudare. Sockerkringla, -or, *f.* Sukkerkringle. Sockerlåda, -or, *f.* Sukkerbøsse. Sockermandel, -dlar, *m.* Sukkermandel. Sockermelon, -er, *m.* Sukkermelon. Sockermästare, *s. pl. m.* Sukkermester. Sockerpapper, *n.* Sukkerpapir. Sockerplätt, *n.* Sukkerpleisken. Sockerpäron, *s. pl. n.* Sukkerpære. Sockerqvarn, -ar, *f.* Sukkermølle. Sockerrot, *f.* Sukkerrod. Sockerrör, *s. pl. n.* Sukkerrør. Sockersaft, *m.* Sukkersaft. Sockersaker, *pl.* Sukkertøj, Sukkergodt. Sockersirap, *m.* Sukkerstrup. Sockersjudare, *s. pl. m.* Sukkersyder, drf. Sockersjudning, *f.* Sockerskorpa, -or, *f.* Sukkertvebak, Sukkerkavring M. Sockerskål, -ar, *m.* Sukkerbøsse. Sockersöt, *adj.* sukkersød. Sockertopp, -ar, *m.* Sukkertop. Sockertång, *f.* Sukkertang. Sockervatten, *n.* Sukkervand. Sockerärter, *pl.* Sukkererter.

Socknare, *s. pl. m.* (forældet) Almisseſamler.

Socknebud, m. fl. s. Socken.

Sockra, *v. a.* 1. sukkre. Sockrande, *n.* Sockring, *f.* Sukkren.

Soffa, -or, *f.* Sofa. Soffadyna, -or, *f.* Sofapude.

Sofkammare, -mrar, *m.* Sovekammer.

Sofkamrat, -er, *m.* Sovekammerat.

Sofra, *v. a.* 1. malmhögar, (Bergvid.) tilgodegjøre Malm af Slaghobe, drf. Sofring, *f.* Sofrebruk, *s. pl. n.*

Sofrum, *s. pl. n.* Soveværelse.

Sofrätta, -or, *f.* (T. Schlafratze) Haſſelmus; Murmeldyr.

Sofstol, -ar, *m.* Stol at sove i.

Sofställe, -n, *n.* Sovested.

Softid, *m.* Sovetid, Sængetid.

Sofva, *v. a.* 3. (sofver, sof, sofvit) (T. sofa) sove; sofva af sig ruset, sove Rusét ud; sofva sig fullsöfd, sove ud; sofva bort, sove bort; sofva öfver tiden, sove over sig, drf. Sofvande, *n.*

Sofvare, *s. pl. m.* Sover. Sjusofvare, Spvsover.

Sofvel, *m.* (Holl. Suyvel) Suul. Sofla, *v. n.* sule.

Sol, -ar, Sol. Solafstånd, *n.* Solens Afstand. Solbadd, *n.* Solhede. Solbergning, -ar, *f.* Soldaling, Solens Nedgang, Solsæt. Solblind, *adj.* blendet af Solens Skin, drf. Solblindhet, *f.* Solblomma, -or, s. Solros. Solbränd, *adj. v.* solbrændt. Solbränna, *f.* stærk Solhede. Solfjäder, -drar, *m.* Solvifte. Solfjädersmakare, *s. pl. m.* Viftemager. Solfläck, -ar, *m.* Solplet. 2) Solfregne i Ansigtet. Solförmörkelse, -r, *f.* Solformørkelse. Solglas, *s. pl. n.* Brændglas, Solglas. Solgrand, *s. pl. n.* Solgran, Solster, Atom. Solgång, *m.* Solens Opgang, Solens Nedgang. Solhetta, *f.* Solhede. Solhvarf, *s. pl. n.* Solhværv. Solklar, *adj.* solklar. 2) soleklar, fuldkommen begribelig. Solmöja, -or, *f.* s. Smørblomster. Solros, -or, *f.* 1) Solsikke: *Helianthus annuus.* 2) Solblomst: *Cestus helianthemum.* Solrök, *m.* Solreg. Solsken, *n.* Solskin; slicka solsken, sole sig. Solskifte, -n, *n.* Tid fra Solens Opgang til dens Nedgang. Solskifva, -or, *f.* Solskive. Solskärm, -ar, *m.* Solskjerm. Solstrima, -or, *f.* Solstribe, som gjennemtrænger Skyerne. Solstyng, *s. pl. n.* Solstik. Solstånd, *s. pl. n.* Solhverv: *Solstitium.* Soltorka, *v. a.* 1. tørre ved Solen. Soltorka, *f.* Tørke. Soltorkning, *f.* Tørking ved Solen. Solvifva, -or, *f.* (Plante) Solvivet:

Ranunculus bulbosus. Solvisare, *s. pl. m.* Solviser. Solvärma, *f.* Solvarme. Solår, *s. pl. n.* Solaar.

Sola, *v. a.* l. sole, drf. Solande, *n.* Solning, *f.*

Solig, *adj.* solrig.

Sold, *m.* Sold, Løning.

Soldat, -er, *m.* Soldat. Soldathopen, Soldatesken. Soldathora, -or, *f.* Soldaterhore. Soldatlefnad, *m.* Soldaterlevnet. Soldathustru, -r, *f.* Soldaterkone. Soldatlik, *adj.* soldaterlig. Soldatmin, -er, *m.* Soldatermine. Soldattorp, *s. pl. n.* Soldatbolig, Soldathytte.

Solfjäder, m. fl. f. Sol.

Solk, *n.* Soleri, Sutleri, Svineri.

Solka, *v. a.* & *n.* l. sole, suble, gjøre urén, besudle, svine til. Solkig, *adj.* solet, svinsk.

Som, *pron. relat.* som; hvem som helst, eho som helst, hvo det end er, hvosomhelst.

Somlige, -ga, *pron. adj. pl.* somme. Somligstädes, *adv.* sommesteds.

Sommar, -mrar, *m.* (Z. sumar) Sommer; i somras, *adj.* forleden Sommer. Sommarafton, -ftnar, *m.* Sommeraften. Sommardag, -ar, *m.* Sommerdag. Sommarfläckar, *pl.* Fregner. Sommarfogel, -glar, *m.* Sommerfugl. Sommarfrukt, -er, *m.* Sommerfrugt. Sommarhetta, *f.* Sommerhede. Sommarhyll, -ar, *f.* (Plante) Sommerhyld: *Sambucus Ebulus.* Sommarklädd, *adj.* sommerklædt. Sommarklädning, -ar, *f.* Sommerklædning, Sommerdragt. Sommarlik, *adj.* som ligner Sommeren, sommeragtig (æstivus). Sommarmånad, -er, *m.* Sommermaaned. Sommarnöje, -n, *n.* Sommerlyst, Sommerfornøjelse. 2) Opholdssted om Sommeren, Sommerbolig, Løkke. Sommarpäron, *s. pl. n.* Sommerpære. Sommarrum, *s. pl. n.* Sommerværelse. Sommarräg, *m.* Sommerrug. Sommartid, *m.* Sommertid. Sommarväg, *m.* Sommervej. Sommarväder, *n.* Sommervejr. Sommarvärma, *f.* Sommervarme.

Somna, *v. n.* l. (Z. sofna) sovne N. falde i Søvn; somna af, sovne hen, dø; foten har somnat, Foden sover, drf. Somnande, *n.*

Somras, s. Sommar.

Somt, *adj. n. f.* noget, somt N. f. Ex. somt folk, visse Folk; i somt, i somme Ting.

Son, -öner, *m.* Søn. Sondotter, -döttrar, *f.* Sønnedatter. Sonhustru, -r, *f.* Sønnekone, Svigerdatter. Sonlycka, *f.* det sidste Glas i en Flaske. Dotterlycka, den sidste Slump i en Flaske, som ikke udgjør et Glas. Sonson, *m.* Sønneson. Sonlig, *adj.* sønlig.

Sopa, -or, *f.* Redskab til at feje, viske, støve af med, Viske. Ungssopa, Dynvisker. Fjädersopa, Fjæderving.

Sopa, *v. a.* l. feje, sope N.; s. ihop, feje sammen, skrabe sammen. Sopning, -ar, *f.* = N. Fejen, Fejning.

Sopare, *s. pl. m.* En som fejer. Soperska, -or, *f.* Fejekone, -pige.

Sophög, -ar, *m.* Hob Fejeskarn, Soppelhoug N.

Sopor, *pl.* Fejeskarn, Soppel N.

Sopp, -ar, *m.* Svamp; D. Sop N.: *Boletus.*

Soppa, -or, *f.* Suppe. Soppfat, *s. pl. n.* Suppefad. Soppmat, *m.* Sobemad. Soppsked, -ar, *m.* Suppeske. Soppskål, -ar, *m.* Suppeskaal. Sopptallrick, -ar, *m.* Suppetallerken.

Sopqvast, -ar, *m.* Fejekost.

Sopskyffel, -flar, *m.* Fejeskuffel.

Sopvrå, -ar, *m.* Fejeskarnsvraa.

Sorg, -er, *m.* Sorg. Sorgbetygelse, -r, *f.* Kondolasjon, Bevidnelse af

Deltagelse i Andres Sorg. Sorgebarn, *s. pl. n.* Barn, som forvolder sine Forældre Sorg. Sorgbesök, *s. pl. n.* Sørgebesøg. Sorgebref, Sorgbref, *s. pl. n.* Sørgebrev. Sorgbunden, *adj.* sørgmodig, traurig, bedrøvet. Sorgdok, *s. pl. n.* Sørgeflor. Sorgdrägt, -er, *m.* Sørgedragt. Sorgflor, *s. pl. n.* Sørgeflor. Sorgefolk, *n.* Sørgefare, Ligfølge. Sorgfull, *adj.* sørgfuld, sorrigfuld. Sorgfällig, *adj.* (T. sorgfältig) omhyggelig. Sorgfällighet, *f.* Omhyggelighed. Sorghufva, -or, *f.* Sørgeflor. Sorghus, *s. pl. n.* Sørgehus. Sorgklädd, *adj.* sørgeklædt, i Sørgedragt. Sorgkläder, *pl.* Sørgeklæder. Sorglös, *adj* sorgløs, drf. Sorglöshet, *f.* Sorgmusik, *m.* Sørgemusik. Sorgpapper, *n.* Papir med sorte Kanter. Sorgqvädе, -n, *n.* Sørgedigt. Sorgspel, *s. pl. n.* Sørgespil. Sorgställe, *n.* nærmeste Rad ved Kisten i et Ligtog. Sorgesång, -er, *f.* Sørgesang, Gravsang. Sorgtid, *m.* Sørgetid. Sorgår, *n.* Sørgeaar.

Sorglig, *adj.* sørgelig, drf. Sorglighet, *f.*

Sorgsen, *adj.* sørgmodig, tungsindig, traurig, bedrøvet. Sorgsenhet, *f.* Sørgmodighed, Tungsindighed, Traurighed, Bedrøvelse.

Sork, -ar, *m.* Jordrotte, Muldsork N.: *Mus terrestris.*

Sorl, *n.* Knurren, Mumlen, Raslen, Risten, Susen, Rullen.

Sorla, *v. n.* 1. knurre, buldre, surre, rasle, risle, suse, drf. Sorlande, *n.*

Sorpa, m. fl. s. Sörpa.

Sort, -er, *m.* Sort, Slags. Sortement, *n.* Sortement. Sortera, *v. n.* 1. under, staa, ligge under en vis Jurisdiktion. Sortera, *v. a.* 1. sortere, drf. Sorterare, *s. pl. m.* Sortering, *f.*

Sot, *n.* (J. Sot) Sod. 2) Brand i Korn. Söta, *v. a.* 1. besmøre med Sod, gjøre sodet. 2) feje, rense fra Sod (Skorsten), drf. Sotning, -ar, *f.* Sotare, *s. pl. m.* Skorstensfejer. Sotargosse, -ar, *m.* Skorstensfejerdreng. Sotaktig, *adj.* sodagtig, drf. Sotaktighet, *f.* Sotax, *s. pl. n.* Brandaks. Soteld, *m.* Sodvarme, Pideild. Sotfärg, *m*, sodbrun Farve. Sotfärgad, *adj.* sodbrun. Sotgnistrig, *adj.* (Bergvidensk.) sort med hvide Punkter. Söthöna, -or, *f.* (Blåsklacka -or, *f.*) Blishene: *Fulica atra.* Sotig, *adj.* sodet, fuld af Sod. 2) s. Sot, 2. Sotskrapa, -or, *f.* Fejerskrabe.

Sot, *m.* Sot, Sygdom. Sotdöd, *adj.* dø naturlig Død, Straadød. Sotdöd, *m.* Straadød. Sotsäng, -ar, *f.* Sotteseng.

Spad, *n.* Lage, Saad, Sjy N.

Spade, -dar, *m.* Spade. Spadlik, *adj.* lig en Spade. Spadtag, *s. pl. n.* Skovlfuld.

Spadel, -dlar, *m.* Spatel, Redskab i Form af en Spade.

Spak, -ar, *m.* Løftestang, Haandstage.

Spak, *adj.* (J. spakr) spag, stille, rolig, taalig, tæmmet, tam, sagtfærdig, drf. Spakhet, *f.* Spakfärdig, *adj.* spagfærdig, sagtmodig, drf. Spakfärdighet, *f.*

Spalt, -er, *m.* Spalte.

Spana, *v. a.* 1. spejde, spore; spana efter, efterspore; spana upp, ut, udspejde, opdage. Spaning, -ar, *f.* Spejdning, Sporning, Opdagelse, Formodning,

Spanjor, -er, *m.* Spanier, Spanjol. Spanjorska, -or, *f.* Spanierinde.

Spann, *imperf.* af Spinna.

Spann, -änner, *m.* halv Tønde Korn. 2) Spand, Vandspand. Spannmål.

n. Tærskelen i Korn, drf. Spanntalströskare, *s. pl. n.* Spanntals, *adv.* i halvtøndevis.

Spann, *s. pl. n.* Spand, Spænd (Længdemaal).

Spann, *s. pl. n.* Spænd Heste, drf. Spannhäst, -ar, *m.*

Spannland, *s. pl. n.* ½ Tøndeland.

Spannmål, Spannemål, *m.* Korn, Kornvarer, (naar det er skilt fra Akset, ellers Säd). Spannmålsbod, -vind, -ar, *m.* Kornloft. Spannmålshandel, *m.* Kornhandel. Spannmålsmagasin, -er, *n.* Kornmagasin. Spaanmålsockrare, *s. pl. m.* Kornjøde, Kornpuger. Spannmålspris, *n.* Kornpris. Spannmålstionde, *m.* Korntiende. Spannmålsutförsel, *m.* Kornudførsel. Spannmålsvifvel, -flar, *m.* (Insekt) Snudebille: *Curculio frumentarius.*

Spannrem, -mar, *m.* Spandrem.

Spannridare, *s. pl. m.* Forrider.

Spanntal, m, fl. s. Spann.

Spansk, *adj.* spansk; spanska fiolen, (en Straf) den spanske Kappe; spanska kragen: *Paraphimosis.* Spanska, -or, *f.* Spanierinde. 2) det Spanske (Sprog). Spanskgröna, *f.* Spanskgrønt.

Spara, *v. a.* 1. & 2. 1. spare, skaane; spara ihop, spare sammen; njugg spar och fan tar, (Ordspr.) Alt hvad en Gjerrig sparer bliver dog tilsidst adspredt, drf. Sparning, *f.* Sparbössa, -or, *f.* Sparebøsse.

Sparf, -var, *m.* Spurv. Gråsparf, Graaspurv: *Fringilla domestica.* Jernsparf, graa Irisk: *Motacilla modularis.* Skogssparf, Snösparf, s. Skog, Snö. Säfsparf, Rørspurv: *Emberiza Schoeniclus.* Sparfhagel, *n.* Spurvehagel. Sparfhök, -ar, *m.* Spurvehøg: *Falco Nisus.*

Spark, -ar, *m.* Spark.

Sparka, *v. a.* 1. sparke; slaa ud (om Dyr). Sparkas, *v. d.* sparke; slaa ud. 2) sparke hinanden. Sparkande, *n.* Sparkning, *f.* Sparken; Slaaen ud.

Sparpenning, -ar, *f.* Sparpenge.

Sparr, -ar, *m.* (Plante) Gyvel: *Spartium scopareum.*

Sparre, -ar, *m.* Sparre, Spær. Sparrhufvud, -er, *n.* Spærhoved. Sparrhål, *s. pl. n.* Spærrehul. Sparrlag, *s. pl. n.* Spærreværk, Spærværk.

Sparrhake, -ar, *m.* Spærrehage.

Sparris, -ar, *m.* Aparges: *Asparagus.* Sparrissäng, -ar, *f.* Aspargesbed.

Sparrlag, s. Sparre.

Sparrlakan, *s. pl. n.* Omhæng, Sængomhæng, Gardin. Sparrlakansläxa, -or, *f.* Irettesættelse som Ægtefolk, give Hinanden i Enrum, Gardinpræken. Sparrlakanssäng, -ar, *f.* Sæng med Omhæng.

Sparsam, *adj.* sparsom, sparsomlig. Sparsomhet, *f.* Sparsomhed, Sparsomlighed.

Spassera, s. Spatsera.

Spat, *m.* (Mineralog.) Spat, drf. Spatartig, Spatig, *adj.* spatagtig.

Spatel, s. Spadel.

Spatsera, *v. n.* 1. spadsere. Spatserande, *n.* Spatsering, -ar, *f.* Spadseren, Spadsering. Spatserfart, -er, *m.* Lysttur. Spatsergång, -ar, *m.* Spadsergang. Spatserkäpp, -ar, *m.* Spadserstok. Spatserställe, -n, Spadserplads. Spatserväder, *n.* Spadservejr. Spatserväg, *m.* Spadservej. Spatservärja, -or, *f.* Galanterikaarde.

Spatt, *m.* (Sygdom) Spat.

Spe, *n.* Spé, Spot; göra spe af, drive Spot med; på spe, spotvis. Spea, *v. a.* 1. (J. spea) spotte. Spefluga, -or, *f.* Spefågel, -glar, *m.* Spotter, Spottefugl. Spefull, *adj.* spotfuld, spotsk, haanende,

haanlig. Spegloſa, -or, *f.* Speord, *s. pl. n.* Spottegloſe, Spotteord. Spelöje, -n, *n.* Haanlatter. Spenamn, *s. pl. n.* Spottenavn.

Speck, *n.* Spæk, drf. Speckaktig, *adj.* Speckaktighet, *f.*

Specka, *v. a.* 1. (Z. spika, fede) ſpække. Speckare, *s. pl. m.* En ſom ſpækker. Speckning, *f.* Spækning.

Speckböld, -er, *m.* Fedthævelſe.

Speckfläsk, *n.* Spækkefleſk.

Specknål, -ar, *m.* Spækkenaal.

Speckrimsa, Speckskifva, -or, *f.* Strimmel Fleſk.

Speckſten, -ar, *m.* Sæbeſtén.

Spefogel, m. fl. ſ. Spe.

Spegel, -glar, *m.* (Z. Spegill) Spejl. Spegelfabrik, -er, *m.* Spejlfabrik. Spegelfabrikör, -er, *n.* Spejlmager. Spegelfolium, *n.* Staniol. Spegelfäkteri, *n.* (T. Spiegelfechterey) Spilfægteri (mindre brugel.) Spegelglas, *n.* Spejlglas. Spegelglasbruk, *s. pl. n.* Spejlglashytte (hvori Spejlglas forfærdiges). Spegelhandel, *m.* Spejlhandel. Spegelhandlare, *s. pl. m.* Spejlhandler. Spegelklar, *adj.* ſpejlklar. Spegelmakare, *s. pl. m.* Spejlmager. Spegelram, -ar, *m.* Spejlramme. Spegelsten, -ar, *m.* ſ. Selenet.

Spegla sig, *v. r.* 1. ſpejle ſig, drf. Speglande, *n.*

Spegloſa, -or, *f.* Stikpille, Fantord.

Speja, *v. a.* & *n.* 1. ſpejde. Spejande, *n.* Spejden. Spejare, *s. pl. m.* Spejder.

Spejse, *f.* (T. Spejſe) Kobolt, drf. Spejsig, *adj.* koboldagtig.

Spek, Spekmat, m. fl. ſ. Spicken.

Spel, *s. pl. n.* Spil. Spelbord, *s. pl. n.* Spilbord. Spelbräde, -n, *n.* Spilbræt.

Spela, *v. a.* & *n.* 1. (i *imperf.* og *sup.* ogſaa efter 2. 3.) (Z. spila) ſpille; spela penningarne af någon, vinde Pengene fra En. Spela upp (ankaret) vinde op Ankeret, drf. Spelande, *n.* Spelning, *f.*

Spelare, *s. pl. m.* Spiller.

Spelbord, m. fl. ſ. Spel.

Speldocka, -or, *f.* Marionetdukke.

Spelhus, *s. pl. n.* Spillehus.

Speljakt, -er, *m.* Lyſtjagt, -baad.

Spelkamrat, -er, *m.* Medſpiller.

Spelklubb, -ar, *m.* Klub, hvor der ſpilles.

Spelkort, *s. pl. n.* Spillekort.

Spellust, *m.* Spillelyſt.

Spelman, -män, *m.* Spillemand, Muſikant.

Spelorre, -ar, *m.* Orhane i Parringstiden. 2) lyſtig Fætter, Spilopmager.

Spelpenning, -ar, *m.* Spillepenge.

Spelrum, *s. pl. n.* Spillerum. 2) Spilleværelſe.

Spelsjuk, *adj.* ſpilleſyg. Spelsjuka, *f.* Spilleſyge.

Spelsätt, *s. pl. n.* Spillemaade.

Spelt, Spelte, *sup.* og *impf.* af Spela.

Spelverk, *s. pl. n.* Spilleværk; Gangſpil.

Spelvurm, -ar, *m.* En Spilleſyg. 2) Spilleſyge. Spelyra, *f.* Spilleſyge.

Spenat, *m.* Spinat.

Spendera, *v. a.* 1. (dagl. T.) ſpandere. Spenderböxör, *pl.* ta sina spenderböxor på, tage Spanderedukſerne paa.

Spene, -ar, *m.* Patte paa et Dyr, Bryſtvorte, Spene N. Spenbarn, *s. pl. n.* Pattebarn. Spenglas, *s. pl. n.* Patteglas. Spenhorn, *s. pl. n.* Pattehorn. Spenvarm, *adj.* ſpenevarm N. Spenört, -er, *f.* (Plante) Foldfro: *Lazerpitium latifolium.*

Spenslig, *adj.* ſpinkel. Spenslighet, *f.* Spinkelhed.

Spergel, *m.* Spergel: *Spergula.* Åkersp. Linbændel N.: *Spergula arvensis.* Flockspergel: *Spergula*

subulata. Knylsp. knudret Sperg., Bergspurry N.: *Spergula nodosa.*

Spet, -ar, *m.* Spile, Stok el. Pind hvormed noget udspiles.

Speta, *v. a.* 1. udspile, udstrække. 2) flatstre.

Spetal, *n.* (dagl. T.) Hospital.

Spetalsk, *m.* fl. s. Spetälsk.

Spets, -ar, *m.* Spids. 2) Knipling.

Spetsa, *v. a.* 1. spidse. 2) spidde, drf. Spetsning, -ar, *f.*

Spetsbof, -var, *m.* (T. Spitzbube) Spidsbub, Gautyv, listig Bedrager, drf. Spetsbofaktig, *adj.* Spidsbubagtig. Spetsbofspråk, *n.* Tyvesprog.

Spetsfil, -ar, m. Spidsfil.

Spetsfundig, *adj.* spidsfindig. Spetsfundighet, *f.* Spidsfindighed.

Spetsglas, *s. pl. n.* Spidsglas.

Spetsgård, -ar, *m.* Kreds af Vagt ved en Eksekusjon, omkring den Straffede.

Spetshacka, -or, *f.* Spidshakke.

Spetshalsduk, -ar, *m.* Knipligshalstørklæde.

Spetshammare, -mrar, *m.* Knipligshammer.

Spetsig, *adj.* spids; bidende, spydig, drf. Spetsighet, *f.*

Spetsnäsa, -or, *f.* tynd, spids Næse. Spetsnäsig, *adj.* spidsnæset.

Spetsvinkel, -klar, *m.* spids Vinkel. Spetsvinklig, *adj.* spidsvinklet, drf. Spetsvinklighet, *f.*

Spett, *s. pl. n.* Spid, Stegespid, Lysespid.

Spetta, *v. a.* 1. sætte paa Spid, gjennemstikke et Spid, spidde, drf. Spettning, *f.*

Spetälsk, *adj.* spedalsk. Spetälska, *f.* Spedalskhed.

Spicka, -or, *f.* (Fugl) Munken: *Motacilla atricapilla.*

Spicka, *v. a.* 1. spege.

Spickeflask, *n.* Spegeflesk. Spickegås, *f.* Spegegaas. Spickekorf, *m.* Spegepølse. Spickekött, *n.* Spegekjød. Spickelax, *m.* Spegelaks. Spickemat, *m.* Spegemad. Spicken, *adj.* speget, saltet, røget. Spickesill, *m.* Spegesild. Spickeskinka, -or, *f.* Spegeskinke.

Spickna, *v. n.* 1. blive speget, speges.

Spjelka, m. fl. s. Spjäl.

Spigg, -ar, *m.* (Fisk) Hundestejle: *Gasterosteus aculeatus.*

Spik, -ar, *m.* Spiger; Nagle. **Spika**, *v. a.* 1. spigre, nagle, drf. Spikning, *f.*

Spikbolde, -ar, *m.* Spikböld, -er, *m.* Blodbyld.

Spikborr, *n.* Spiknavare, *s. pl. m.* Spigerbor, Spigernaver.

Spikgrimma, -or, *f.* Mulekurv.

Spikhammare, -mrar, *m.* Hammerværk, hvor der forfærdiges Spiger.

Spikhufvud, -en, *n.* Somhoved, Spigerhoved.

Spikklubba, -or, *f.* Morgenstjerne, Kolle el. Klubbe med Spiger. 2) Pigæble (Plante): *Datura Stramonium.*

Spikolja, *f.* Lavendelolje.

Spiksmed, -er, *m.* Naglesmed.

Spiksmedja, -or, *f.* Naglesmedje.

Spiksmide, *n.* Spigerarbejde.

Spikstäd, *s. pl. n.* Naglesmide, Amboldt.

Spiktunna, -or, *f.* Spigertønde.

Spiktång, -tänger, *f.* Hovtang.

Spila, *v. a.* 1. s. Speta, Spjälka.

Spila, -or, *f.* s. Spjäle.

Spilkråka, -or, *f.* (Fugl) Sortspæt, Gjertrudsfugl: *Picus martius.*

Spilkum, s. Spillkum.

Spilla, *v. a.* 2. *l.* (J. spilla) spilde; spilla bort, spilde, forspilde. Spillande, *n.* Spillning, *f.* Spilden, Spilde, Tab. Spillning, *f.* Møg, Gjødsel.

Spiller, Spillerst, *adv.* splitter, f. E. spillernaken, *adj.* splitternøgen.

Spillgifven, *adj.* given til Pris, overgiven.

Spilkum, -mar, m. Spolkumme, Spilkum N.

Spillo, till spillo, til Spilde, f. E. giva till spillo, give til Spilde, til Pris.

Spillra, -or, f. Splint.

Spilra, v. a. 1. splintre, splitte, adsplitte. Spillra sig, Spillras, splintres, splittes ad; spillra sönder, splintre itu, spikke N.

Spillsåd, m. Spillesæd.

Spillvatten, n. Spildevand.

Spillväg, -ar, m. lang Streg af Noget som er spildt.

Spillånga, -or, f. Stokfisk.

Spilta, -or, f. Spiltoug. Spiltbom, -mar, m. Staldbom.

Spindel, -dlar, m. Spindel, Valse. 2) Edderkop. Spindelväf, -var, m. Spindelvæv. Spindelört, -er, f. Edderkopurt: *Anthirium ramosum.*

Spingspångande ny, splinterny.

Spink, n. Affald, Strimler.

Spinkig, adj. spinkel. Spinkighet, f. Spinkelhed.

Spinna, v. a. 3. (3. spinna) spinde. Spinnande, n. Spinden.

Spinnare, s. pl. m. Spinder. Spinnarlön, m. Spindelon.

Spinnel, -nlar, m. Edderkop, Kongro, Kirgel N.

Spinnerska, -or, f. Spinderske.

Spinneri, -er, n. Spinderi.

Spinnhus, s. pl. n. Spindehus, Tugthus.

Spinnrock, -ar, m. Spinderok, Rok.

Spinning, f. Spinden. 2) Spind.

Spinnmaschin, -er, m. Spindemaskine.

Spint, n. s. Spink.

Spinta, v. a. 1. Sp. sönder, splintre itu, skjære itu, spikke N.

Spir, m. s. Spira.

Spira, -or, f. (3. Spira) Spir; Kongespir; Scepter; Taarnspir; tynd Skibsstang, Seprre, Lægte, Stovvej, Spire. 2) (Plante) Mjødurt: *Spiræa.* Buskspira,: *Sp. salicifolia.* Brudspira,: *Sp. filipendula.* Spirkål, m. Spirekaal. Spirsvala, s. Ringsvala.

Spis, -ar, m. Spisel, -slar, m. Ildsted, Arne, Arnested, Skorsten. Spishäll, -ar, m. Jærnplade paa Arnestedet.

Spis, m. Spise, Føde.

Spisa, v. a. & n. 1. spise. 2) (dagl. T.) slaa til, være tilstrækkelig, f. E. det spisar inte 12 Dalar till det.

Spisbröd, n. grovt Brød.

Spisdricka, f. Bordøl.

Spisel, s. Spis, -ar, m.

Spisgäst, -er, m. Bordgjæst.

Spishäll, s. Spis, -ar, m.

Spiskammare, -mrar, m. Spisekammer, Spisestue.

Spislag, s. pl. n. Spiseselskab.

Spismästare, s. pl. m. Spisemester.

Spisning, f. Spisning, Spise; hålla spisning, holde Spisekvartér, holde Spise.

Spisoffer, s. pl. n. Spiseoffer.

Spisqvarter, s. pl. n. Spisekvartér.

Spissälskap, s. pl. n. Spiseselskab.

Spisvärd, -ar, m. Spiseværk. Spisvärdinna, -or, f. Spiseværtinde.

Spisöl, n. Bordøl, tyndt Øl.

Spita, s. Speta.

Spits, Spitsfundig, m. fl. s. Spets, m. fl.

Spitsbergen, = N.

Spitälsk, s. Spetälsk.

Spjut, s. pl. n. (3. Spiot) Spyd. Spjutkastare, s. pl. m. Landsedrager. Spjutskaft, s. pl. n. Spydskaft, Spydstage.

Spjäla, v. a. 1. splitte; binde Skinner om, spjælke (Kirurg.)

Spjäle, -ar, og -er, m. Splint; Skinne; flækket Vidjekvist.

Spjälka, v. a. 1. s. Spjäla, drf. Spjälkning, -ar, f.

Spjälke, -ar, m. s. Spjäle.

Spjälkig, adi. som let lader sig spalte.

Spjäll, *s. pl. n.* Spjeld.
Spjärna, *v. n.* 1. imot, stampe, sparke imod, modsætte sig, sætte sig til Modværge.
Splinta, *v. a.* 1. splintre.
Spliss, -ar, *m.* Knude paa to sammenknyttede Tøug, Splejs N.
Splissa, spliśe (to Touge), splejse N. drf. Splisning, *f.*
Split, *m.* Splid, Uenighed.
Splito, **Splitsa**, *f.* Spliss, Splissa.
Splitt, *adv.* splitter, f. E. splitt galen, splitter gal.
Splitter, i Splitter, i Splinter, i Stykker.
Splittra, *v. a.* 1. Sp. sönder, splintre, -itu.
Splittra, -or, *f.* Splint.
Spof, -var, *m.* (Fugl) Smaaspov: *Scolopax Phæopus.*
Spöl, *n.* Rygfinne (paa Fisk).
Spola, *v. a.* 1. spole, vinde. Spolning, *f.* Spolen. Spolare, *s. pl. m.* Spolerska, -or, *f.* Mand, Kvinde, der spoler.
Spola, *v. a.* 1. (Soet.) (T. spülen) skylle, spule N. drf. Spolning, *f.*
Spole, -ar, *m.* Stigetrin, Tværpindene paa Vognlætter, Ege paa et Rokkehjul. 2) Spole, Væverspole, 3) d. s. s. Spof.
Spolekra, -or, *f.* Hjulege.
Spolhjul, *s. pl. n.* Spolehjul.
Spoliera, *v. a.* 1. ødelægge, fordærve, spolere.
Spönad, s. Spånad.
Sporda, -or, *f.* s. Hvassbuk.
Sporr, **Sporra**, *m.* fl. s. Spår.
Sporra, *v. a.* 1. spore, hugge med Sporen; opmuntre; sporra upp, anspore, drf. Sporrning, *f.*
Sporre, -ar, *m.* Spore.
Sporrhjul, *s. pl. n.* Sporehjul.
Sporrhugg, *s. pl. n.* Sporehug. Sporrhugga, *v. a.* 1. hugge med Sporerne.
Sporrklinga, -or, *f.* Sporehjul.
Sporrknekt, -ar, *m.* Sporeknegt.
Sporrläder, *n.* Sporelæder.
Sporrmakare, *s. pl. m.* Sporemager.
Sporrsträck, *n.* fuld Galop; i sporrsträck, **Sporrsträcks**, *adv.* i Galop, sporenstreks.
Sport, s. Spörja.
Spotsk, *adj.* spodsk. Spotskhet, *f.* Spodskhed.
Spott, *n.* Spyt. 2) Spot.
Spotta, *v. n.* & 1. spytte. Spottning, *f.* Spytten.
Spottare, *s. pl. m.* En som spytter. 2) (Insekt) Lopspyt: *Cicada ranatra.*
Spottklump, -ar, *m.* Spytklyse.
Spottkopp, -ar, *m.* Spyttebakke.
Spottkur, -er, *m.* Spyttekur.
Spottkörtel, -tlar, *m.* Spyttekjærtel.
Spottläda, -or, *f.* Spyttebakke.
Spottpenning, *m* Spytpris.
Sprack, *impf.* af Spricka.
Spraka, *v. n.* 1. give en Lyd, som tørre Grene naar de brydes el. som Ild i tør Ved, sprage, knage, knistre, drf. Sprakande, *n.* Sprakning, *f.*
Sprakfågel, -glar, *m.* et Slags brasilianik Raphone.
Sprakved, *m.* Sprakved, knistrende Brænde.
Sprassla, *v. n.* 1. sprage, knage, knistre.
Spratt, *s. pl. n.* Puds, Streg, Spilopper; göra någon ett spratt, spille En et Puds.
Sprattla, *v. n.* 1. sprælle, sprætte, drf. Sprattlande, *n.*
Spricka, *v. n.* 3. (spricker; sprack, *pl.* sprucko; sprukit, sprucken) sprække, briste, revne; spricka ut, springe ud, spire frem, skyde op (om Træer og Urter), drf. Sprickning, *f.*
Spricka, -or, *f.* Sprække, Revne; Splid.
Sprida, *v. a.* 2. *t.* (ogsaa efter 3. spred, spridit) sprede. Spr. ut, udsprede,

Spridd, *p. p.* spredt. Spridning, *f.* Spredning.
Springa, -or, *f.* Sprække, Rift, Revne.
Springa, *v. n. & a.* 3. (springer; språng, sprang, *pl.* sprungo; sprungit) springe, løbe. Springning, *f.* Springen, Løben.
Springare, *s. pl. m.* Springer. 2) Springhval.
Springbrunn, -ar, *m.* Springvand, Vandspring.
Springfötter, *pl.* (Naturh.) Løbefødder hos Fugle.
Springglas, *n.* Springglas.
Springhval, -ar, *m.* = N.: *Delphinus orca.*
Springkorn, *s. pl. n.* Springurt: *Impatiens noli me tangere.*
Springkälla, -or, *f.* Springvand, Fontæne.
Springlek, -ar, *m.* Springeleg.
Springmask, -ar, *m.* liden Spolorm.
Springtid, *m.* Springtid, Springetid.
Springvatten, *n.* Springvand.
Springåder, *f.* Kildevæld.
Springärende, -r, *n.* Spindtærind.
Sprint, -ar, *m.* Trænagle, Jærnnagle, Splint.
Sprit, *n.* Spiritus.
Sprit, *m.* Spryt. 2) Muk (Sygdom hos Heste.)
Sprita, *v. a.* 1. pille ud af Bælgene (om Ærter o. desl.) 2) rive de bløde Fjedre af Stilkene, ribbe N.. 3) spile, udspile (Sejl), drf. Spritning, *f.*
Sprithönor, *pl.* Pillebønner.
Spritsegel, *s. pl. n.* Sprydsejl.
Spritärter, *pl.* Pilleærter.
Spritt, -ar, *m.* Splid.
Spritt, *adv.* splitter, f. E. spritt ny, splitterny; sprittnaken, splitternøgen.
Spritta, *v. n.* 3. (spritter, spratt, sprattit) sprætte, fare op, stvætte; knistre, f. E. saltet spritter i elden, Saltet sprætter i Ilden; klädningen har sprattit upp i sömmen, Klædningen er gaaen op i Sømmen; blodet spritter i hans ådror, Blodet koger i hans Aarer, drf. Sprittande, *n.* Sprittning, *f.*
Sprund, *s. pl. n.* Spunt, Spuntshul. 2) Split paa en Fruentimmerkjole. Sprundborr, *n.* Spuntsbor. Sprundhål, *s. pl. n.* Spuntshul.
Sprunda, *v. a.* 1. tilspunse, drf. Sprundning, *f.*
Spruta, *v. a. & n.* 1. sprude, sprutte, sprøjte. Sprutning, *f.* Sprøjtning.
Spruta, -or, *f.* Sprøjte. Sprufhus, *s. pl. n.* Sprøjtehus. Sprutkanna, -or, *f.* Sprøjtekande. Sprutmästare, *s. pl. m.* Sprøjtemester, Straalemester. Sprutrör, *s. pl. n.* Sprøjterør. Sprutstång, -ar, *m.* Sprøjtestang.
Sprutare, *s. pl. m.* et Slags Blødorm: *Ascidia* (Søpung).
Sprutig, *adj.* spraglet, stribet.
Sprutlit, *m.* fl. s. Spritta.
Språk, *s. pl. n.* Sprog. 2) (dagl. T.) Talen, Samtale, Snak. Språkblandning, *f.* Sprogblanding. Språkbruk, *n.* Sprogbrug. Språkfel, *s. pl. n.* Sprogfejl. Språkforskare, *s. pl. m.* Sproggransker. Språkforskning, -ar, *f.* Sproggransking. Språkkonst, *f.* Sprogkunst. Språkkunnig, *adj.* sprogkyndig, drf. Språkkunnighet, *f.* Språkkunskap, -er, *m.* Språkkännedom, *m.* Sprogkundskab. Språklynne, *n.* et Sprogs Aand. Språklåda, *f.* (dagl. T.) Snakketøj, Mundlær, f. E. slå upp sin språklåda. Språklära, -or, *f.* Sproglære. Språklärare, *s. pl. m.* Sproglærer. Språklärd, *adj.* sproglærd. Språkmästare, *s. pl. m.* Sprogmester. Språkregel, -glar, *f.* Sprogregel. Språkrik, *adj.* rig paa Tankesprog. Språkrum, *s. pl. n.* Talerørelse. Språkrör, *s. pl. n.* Talerør.
Språka, *v. n.* 1. tale, snakke. Språ-

kas, -Språkas vid, snakke sammen. Språkande, *n.* Snakken.
Språkfel, m. fl. f. Språk.
Språksam, *adj.* snaksom. Språksamhet, *f.* Snaksomhed.
Språng, *impf.* af Springa.
Språng, *s. pl. n.* Spring, Sprang N. Språngrem, -mar, *m.* Springerem.
Språte, -ar, *m.* Vidjekvist; liden Stok, Stigetrin; Tværpinde paa Vognlætter.
Spräcka, *v. a.* 2. *2.* brække, give en Rift, Sprække, drf. Spräckning, *f.*
Spräcklig, *adj.* spraglet, spættet, drf. Spräcklighet, *f.*
Spränga, *v. a.* 2. *1.* sprænge. 2) kjøre en Hest saa at den faaer Vomkaft. Spränga sig, spise for meget, drf. Spränguing, -ar, *f.* Sprängglas, f. Springglas. Sprängkista, -or, *f.* Sprængtønde i Fyrværkeri. Spränglärd, *adj.* = N. Sprängmätt, *adj.* overstadig mæt. Sprängtunna, -or, *f.* d. f. f. Sprängkista. Sprängört, -er, *f.* Sprængrod, Selfnæppe N.: *Cicuta virosa.*
Sprätt, -ar, *m.* Sprade, Spradebasse, Sprætjunker. Sprätta, *v. n.* 1. & 2. *2.* sprade, drf. Sprättande, *n.*
Sprätta, *v. a.* 2. *2.* sprætte, splitte; udsprede, udbrede. Pennan sprätter, Pennen sprutter, drf. Sprättande, *n.* Sprättning, *f.*
Sprättbåge, -ar, *m.* Flitsbue.
Sprätthök, -ar, *m.* Spradebasse.
Spröd, *adj.* sprød, drf. Sprödhet, *f.*
Spröt, *s. pl. n.* Følehorn paa Insekter. 2) Bogspryt.
Spröta, *v. a.* 1. forsyne med Stænger.
Spröte, -r, *m.* Bogspryt.
Spröte, -ar, *m.* d. f. f. Spräte.
Sprötstekel, -klar, *m.* Insektet *Sirex.*
Spunnen, f. Spinna.
Spunt, -ar, *m.* Fug, Fals.
Spunta, *v. a.* 1. føje sammen, false.
Sputa, f. Spruta.
Spy, *v. n. & a.* 2. *1.* spy. Spyende, *n.* Spyning, *f.* Spyen, Brækning. Spyfluga, -or, *f.* Spyflue: *Musca Vomitoria.* 2) Spottefugl. Spygatt, *s. pl. n.* Spygat. Spyor, *pl.* Spy.
Spå, *v. a.* 2. *1.* (J. spå) spaa. Spående, *n.*
Spådom, -mar, *m.* Spaadom. Spådomsanda, *f.* Spaadomsaand.
Späkäring, -ar, *f.* Späqvinna, -or, *f.* Spaakvinde, Spaakjærling.
Spåmän, -män, *m.* Spaamand. 2) (Insekt) det gaaende Løv: *Mantis.* 3) (Plante) Bergtistel N.: *Carlina vulgaris.*
Spån, -or, *m.* Spaan.
Spånbacke, -hög, -ar, *m.* Hob Spaaner.
Spånhatt, -ar, *m.* Spaanhat.
Spånhuggare, *s. pl. m.* Spaanhugger.
Spånkorg, -ar, *m.* Spaanekurv.
Spånlägga, *v. a.* 2. *1.* tække med Spaaner, lægge Spaanetag.
Spånslå, *v. a.* d. f. f. Spånlägga. 2) drive, f. E. gå och spånslå, slentre Tiden bort.
Spåntak, *s. pl. n.* Spaantag.
Spåntäcka, *v. a.* 2. *2.* lægge Spaantag paa, drf. Spåntäckning, *f.*
Spåntäckare, *s. pl. m.* En som forstaaer at lægge Spaantag.
Spånmö, -r, *f.* f. Norna.
Spånad, *m.* Spind, hvad som er spundet, Spone N.
Spång, -ånger, *f.* Gangbro over en Aa el. Bæk, Spang N.
Spånhuggare, m. fl. f. Spån.
Spänta, *v. a.* 1. hevle, spikke N.
Späqvinna, -or, *f.* Spaakvinde.
Spår, Spärr, *s. pl. n.* Spor. Spårhund, -ar, *m.* Sporhund, Skover. Spärsnö, *m.* Sporsné. Spärsten, -ar, *m.* Typolit.

Spåra, *v. a.* & *n.* 1. spore; **spåra upp**, opspore, drf. Spårande, *n.*
Spåre, m. fl. s. Sporre.
Spårr, m. fl. s. Spår.
Spå, (dagl. T.) s. Späda.
Späck, m. fl. s. Speck.
Späd, *adj.* spæd, drf. Spädhet, *f.* = N. Spädlemmad, *adj.* spædlemmet.
Späda, *v. a.* 2. *1.* sp. upp, -ut, fortynde en Vædske, komme Vand til noget flydende; **späda vatten i**, blande Vand i, drf. Spädning, *f.*
Späka, *v. a.* 2. *2.* (af spak, spag) betage en for stor Grad af Sundhedsfylde, Mod, Kraft o. desl.; tæmme, spæge. Späkande, *n.* Späkning, *f.* Spægelse.
Spänger, s. Spång.
Spänna, *v. a.* 2. *1.* (J. spänna) spænde. 2) gribe, holde fast (om Hegen). 3) slide, rive, f. E. det spänner i magen, det spänner mig öfver bröstet. 4) trykke (om Klæder), spænna emot, modsætte sig; **spänna bälte med någon**, binde an, vove en Dyst med En; **spänna ihop med**, binde an; **spänna upp öronen**, opluffe Ørene, spænde Ørene, drf. Spännande, *n.*
Spännare, *s. pl. m* Spænder.
Spännarhjul, s. Spärrhjul.
Spännbjelke, -ar, *m.* Tværbjælke.
Spännbälte, -n, *n.* Spændebælte.
Spänne, -n, *n.* Spænde.
Spännfjäder, -drar, *m.* Spændefjæder.
Spännhake, -ar, *m* Spændehage.
Spännhalsduk, -ar, *m.* Halsbind.
Spänning, -ar, *f.* Spændning. 2) (i magen) Mavekrampe. **Spänningskraft**, *m.* Spændkraft, Spændekraft.
Spännkedja, -or, *f.* Spændekjæde.
Spännrem, -mar, *m.* Spænderem.
Spännring, -ar, *m.* Klemmering.
Spänntamp, -ar, *m.* Spænderem.
Spänntorn, -ar, *m.* Spændetorn.
Spänslig, *m.* fl. s. Spenslig.
Spänstig, *adj.* elastisk. **Spänstighet**, *f.* Elastisitet, Spændkraft, Spændekraft.
Spänta, *v. a.* 1. spalte, klove, spikke N. 2) *v. n.* (dagl. T.) binde an, slide; **spänta emot**, modsætte sig, drf. Späntande, *n.*
Spärra, *v. a.* 1. spærre; **spärra in**, indspærre; sp. upp, opspærre, opspile; sp. ut, udspile. **Spärrhjul**, *s. pl. n.* Spærrehjul.
Spö, -n, *n.* lang, tynd, bøielig Green, Vaand, Ris, Stage til Erter; **slita spö**, faa Ris, kagstryges. **Spögubbe**, -ar, *m.* Pedel, Underklokker ved en Kirke (Fr. Porte-verge). **Spölitning**, *f.* Spøstraff, *n.* Kagstrygning, Kagspikning.
Spöa, *v. a.* 1. stænge til Erter o. desl.
Spöka, *v. n.* 1. spøge, gaa igjen (som Gjengangere o. desl.); **spöka till**, -ut sig, klæde sig narragtig, udstaffere sig, drf. Spökande, *n.* Spökning, *f.*
Spöke, -n, *n.* Spøgelse, Gejst, Gjenganger. 2) Skalormen: *Coluber spectrum.* 3) Fugleskræk, Fugleskræmsel, Busemand.
Spökelse, -r, *n.* Spøgelse.
Spökeri, *n.* Spøgeri.
Spökhistoria, -er, *f.* Spøgelsehistorie.
Spökrädd, *adj.* bange for Spøgelse.
Spörja, *v. a.* 2. (spörjer, sporde, sport) (J. spyria) spørge. **Spörjas**, *v. d.* spørges, rygtes. **Spörsmål**, *s. pl. n.* Spørgsmaal.
Spöslitning, s. Spö.
Sqvabbla, s. Qvabbla.
Sqvadron, -er, *m.* Eskadron. **Sqvadronera**, *v. n.* 1. hugge om sig med Kaarden; *fig.* prale, drf. Sqvadronering, *f.*
Sqval, *n.* Plask, Skylregn. **Sqvala**, *v. n.* 1. risle, rinde, plaske, skylle ned, drf. Sqvalande, *n.* **Sqvalbäck**, -ar,

m. Skyllebæk. Sqvalregn, -n. Skyregn, Plaskregn. Sqvalregna, v. n. l. skylle med.

Sqvaller, n. Skvalder, Sladder. Sqvalleraktig, *adj.* sladderagtig, drf. Sqvalleraktighet. Sqvallerbytta, Sqvallertaska, -or, *f.* Skvalbertaske, Skvaldrer. Sqvallerkål, m. Skvalderkaal: *Ægopodium podagaria.* Sqvallerläpare, *s. pl.* m. En som løber med Skvalder. Sqvallertimma, *f.* Skvaldertime, Tudmorke.

Sqvallra, -or, *f.* Fugleslægten *Gracula.* 2) (dagl. T.) Mund, f. C. hålla Sqvallran. 3) Sladdertaske.

Sqvallra, v. n. l. skvaldre, sladre.

Sqvallrande, b. f. s. Sqvaller. Sqvallrare, *s. pl.* m. Skvaldrer, Sladrer.

Sqvalp, n. Skvulpen.

Sqvalpa, v. *a.* & n. l. skvulpe, drf. Sqvalpning, -ar, *f.*

Sqvalregn, m. fl. f. Sqval.

Sqvalta, -or, *f.* Sqvaltqvarn, -ar, *f.* liden Vandmølle, hvorpaa kun males til Ejerens Fornødenhed.

Sqvaltbäck, -ar, m. Skyllebæk.

Sqvaltorre, -ar, m. ensom Orre, som ikke kommer til Legpolden.

Sqvatter, s. (om Skjæren, Spurven) Skrikken, Kvidren, Snadren.

Sqvattra, v. n. l. skrikke, kvidre, snadre; sqvattra bort, skvittre, forøde, flatre, drf. Sqvattrande, n.

Sqvattra, -or, *f.* Kramsfugl.

Sqvattra, -or, *f.* Sqvattram, m. (Plante) vild Rosmarin D. Skvatram: *Ledum palustre.*

Sqvimpa, v. *a.* & n. l. (dagl. T.) f. Sqvalpa, Sqvätta.

Sqväka, v. n. l. (om Frøske) kvække, drf. Sqväkande, n.

Sqväla, v. n. l. skrige, hyle, vræle. Sqvälunge, -ar, m. Skrighals.

Sqvätt, -ar, m. Skvat, Skvæt.

Sqvätta, v. *a.* 2. *s.* skvætte, drf. Sqvättande, n.

Sqvättra, v. *a.* l. sqv. bort, flatre bort, forøde, tilsætte; sqvättra ur sig, lade noget slippe fra sig, drf. Sqvättrande, n.

Stab, -er, m. Stab. Stabsofficerare, *s. pl.* m. Stabsofficier.

Stabbe, -ar, m. Blok, Klods, Stabbe, Kubbe N.

Stabrak, *s. pl.* n. Solhverv.

Stack, -ar, m. Stak, f. E. Höstack, Stacka, v. *a.* l. sætte i Stak, drf. Stackning, *f.*

Stackare, *s. pl.* m. Stakkel. 2) Kujon. Stackars, stakkels.

Stackét, s. Stakét.

Stackig, *adj.* stakket, drf. Stackighet, *f.*

Stackra, v. *a.* l. (dagl. T.) beklage.

Sta, Stad, f. Åstad.

Stad, -ar, *f.* Kant af Lærred el. Klæde.

Stad, m. (I. Stadr) Sted; hvar i sin stad, hver for sig; i min stad och ställe, i mit Sted; icke hafva någon varaktig stad, ikke have noget blivende Sted.

Stad, -äder, m. Stad, By. Stadsbarn, *s. pl.* n. Bybarn; Bysbarn. Stadsbo, -ar, m. Kjøbstedmand. Stadsboar, *pl.* Bysolk. Stadsbetjent, -er, m. Bysvend, Bytjener. Stadshus, *s. pl.* n. Raadhus, Raadstue. Stadskunnig, *adj.* bekjendt i Staden, bykjendt. Stadslag, -ar, m. Bylov. Stadslefnad, m. Bylevnet. Stadsmajor, -er, m. Major ved Stadsmilitsen. Stadsnotarie, -r, m. Bysskriver. Stadsrätt, m. Byret. Stadstjenare, *s. pl.* m. Bysvend, Raadstutjener, Politibetjent. Stadsvakt, -er, m. Stadssoldat.

Stadd, -ar, m. (Plante) Limonurt: *Statice.*

Stadd, *adj.* stedet, bestedt, som befinder sig; vara stadd på resa, befinde sig paa en Reise; våra hemma stadd, være hjemmevant; vara stadd vid penningar, være ved Penge.

Stadd, Staddo, s. Stödja.

Stadeligen, adv. beſtändigt, ſtedſe.

Stadfäſta, v. a. 2. 2. ſtadfæſte, bekræfte, drf. Stadfäſtande, n. Stadfäſtelſe, f.

Stadga, v. a. l. ſtadfæſte, faſtſætte, forordne, beſtemme, gjøre ſtadig, beſtyrke; stadga sig, ſtadfæſtes, ſtyrkes, ſtørkne, ſætte ſig. Stadgad, adj. forordnet, ſtadfæſtet; stadig, ordentlig ſat, ſindig, drf. Stadgande, -n, n. Forſkrift, Beſtemmelſe.

Stadga, f. Stadge, -ar, m. Forordning, Paabud, Statut. 2) Rolighed, Sindighed.

Stadig, adj. ſtadig, drf. Stadighet, f. Stadigvarande, adj. vedvarende.

Stadna, v. n. & a. l. ſtanſe. St. af, ſ. Afſtadna; stadna i förundran, falde i Forundring; stadna i ett beslut, beſlutte ſig til. Stadnande, n. Stanſning.

Stadpenning, -ar, f. Fæſtepenge, Haandpenge, Stæpenge N.

Stadsbo, m. fl. ſ. Stad.

Staf, -var, og -frar, m. (Y. Stafr) Stav, Stok. 2) pl. Stäfver, Tondeſtav. 3) (Plante) Luſeurt: Pediculäris. Stafbärare, s. pl. m. Stavbærer. Stafkarl, -ar, m. Stavkarl, Stodder.

Stafbyggnad, f. Stavelſebygning.

Stafdelning, -ar, f. Stavelſedeling.

Staffan, n. pr. m. Steffen. Staffansdag, m. St. Stefani Dag. Staffansört, -er, f. (Plante) Ridderſpore: Delphinium Staphisagria.

Staffett, -er, m. Staffeli.

Stafmått, s. pl. n. Stavelſemaal.

Stafning, ſ. Stafva.

Stafrar, ſæreg. pl. af Staf, ſ. E. Bönderne gingo ut med stänger och stafrar.

Stafrum, s. pl. n. Favn Ved; Favnemaal.

Staftal, s. pl. n. Antal Stavelſer.

Stafva, v. a. l. (Y. Stafra) ſtave, bogſtavere. Stafving, f. Bogſtavering. Stafningssätt, s. pl. n. Bogſtaveringsmaade.

Stafvelse, -r, m. Stavelſe. Stafvelsemätt, s. pl. n. Stavelſemaal.

Stafvig, adj. kun i Sammenſæt., f. E. enstafvig, af en Stavelſe, enſtavelſes.

Stafver, m. Gjærdepæl, -ſtave.

Stag, n. Stag (til Skibe). Stagsegel, n. Stagſeil.

Stagg, -ar, m. (Plante) Senegræs: Nardus.

Staka, v. n. l. staka sig fram, ſtage ſig frem; staka sig, ræmde en Stage, Pæl i Livet paa ſig. 2) tage feil, være uvis, bomme; staka sig, betegne, beſtemme; afſtikke.

Stake, -ar, m. (Y. Staki) Stage.

Staket, s. pl. n. Stakit.

Stal, imperf. af Stjäla.

Stall, -ar, m. Stol paa et Inſtrument.

Stall, s. pl. n. Stald. Stallbetjent, -er, m. Staldbetjent. Stallbetjening, f. Staldbetjenterne. Stalldräng, -ar, m. Staldkreng. Stallgumse, -ar, m. Staldbuk. Stallgård, -ar, m. Staldgaard. Stallhyra, f. Staldpenge, Staldleje. Stallmästare, s. pl. m. Staldmeſter. Stallore, -ar, m. Staldokſe. Stallrock, -ar, m. Lærredskittel. Stallrum, n. Staldrum. Stallskäffel, -far, m. Staldſtuffel. Stallspilta, -or, f. Spiltoug i en Stald. Stallstat, m. ſ. Stallbetjening. Stallträ, n. Staldbom.

Stalla, v. n. & a. l. holde paa Stald, gjøde. 2) ſtalle, piſſe, drf. Stallande, n. Stallning, f.

Stalp, imperf. af Stjälpa.

Stalp, s. pl. n. Afgrund; Strød.

Stam, -mar, m. Stamme. 2) Stavn. Stamarfvinge, -ar, m. retmæſſig Arving. Stambok, -böcker, f. Stambog. Stambokstaf, -stäfver, m. Rodbogſtav. Stamdel, -ar, m. Grund-

del. Stamlän, *s. pl. n.* Stamlen. Stamord, *s. pl. n.* Stamord. Stamhäll, *s. pl. n.* Stamsæde. Stamort, -er, *m.* Sted, hvorfra man nedstammer. Stamspråk, *s. pl. n.* Stamsprog, Grundsprog. Stamtafla, -or, *f.* Stamtavle. Stamträd, *s. pl. n.* Stamtræ. Stamvapen, *s. pl. n.* Familievaaben.

Stamma af, -ifrån, -ned, stamme fra, nedstamme.

Stamma, *v. n. & a.* l. (Y. stam) stamme. Stammande, *n.* Stamning, *f.* Stammen. Stammare, *s. pl. m.* Stammer, En som stammer.

Stammig, *adj.* som har Stamme.

Stamp, *n.* Stampen.

Stamp, -ar, *m.* Stampe, Stamper. 2) Stempel. 3) Stampemølle. Stampa, *v. n. & a.* l. stampe, valke. Stampare, *s. pl. m.* Stamper. Stamphe, -ar, *f.* Stampetrug. Stampqvarn, -ar, *f.* Stampemølle. Stampverk, *s. pl. n.* Stampeværk.

Stampig, *adj.* stampende, tung, f. E. stampig gång. 2) (om Ølbe) gaa for dybt i Vandet.

Standar, *n.* Standart. Standarjunkare, *s. pl. m.* Standartjunker.

Stanna, *f.* Stadna.

Stans, -er, *m.* Stanse (i et Digt).

Stapel, -plar, *m.* Stapel. Stapelfrihet, *f.* Stapelrettighed, *f.* Stapelrettighed. Stapelstad, -städer, *m.* = N. Stapelvara, -er, *f.* Oplagsvare.

Stapla, *v. a.* l. stable, sætte i Stabel. St. på, -upp, opstable, drf. Staplande, *n.* Stapling, *f.*

Stappla, *v. n.* l. snuble, vakle; stamme; st. fram, stamme frem, drf. Stapplande, *n.*

Starbrak, *s. pl. n.* Solhverv.

Stare, -ar, *m.* (Y. Star) Stær, Stær N. (Fugl): *Sturnus vulgaris.* Strömstare, Vattenstare, Strømstær, Fossefal: *Sturnus cinclus.*

Stark, *adj.* stærk. Starkhet, *f.* Styrke. Starklemmad, *adj.* stærklemmet.

Starkna, *v. n.* l. forkne. Starknande, *n.* Storkning.

Starr, *m.* Stær (Øjensygdom). Starrblind, *adj.* stærblind, starblind.

Starr, *m.* Starrgräs, *n.* Stær, Stærgræs: *Carex vulpina.* Blåstarr: *Carex acuta.* Hirstarr: *C. leporina.* Trådstarr: *C. filiformis.* Vippstarr: *C. paniculata.* Starrhö, Starrvallshö, Hø blandet med Stærgræs. Starräng, Starrvallsäng, -ar, *m.* Starrvall, *m.* Eng hvor Stærgræs vokser.

Stat, -er, *m.* Stat, 2) Etat, Klasse, Korps. 3) Stads. 4) Underhold, Gasje; på stat, ordinarie (om Embedsmænd og Embeder); göra sig stat på, (T. Stat auf etwas machen) gjøre Regning paa; draga in sin stat, indskrænke sig. Statsafsigt, -er, *m.* Statshensigt. Statsangelägenhet, -er, *f.* Statsanliggende. Statsbrist, *m.* Statsmangel. Statsbrott, *s. pl. n.*, Statsforbrydelse. Statsdam, -er, *f.* Statsfru. Statsdrägt, -er, *f.* Galladragt. Statsfru, -ar, *f.* = N. Statsfänge, -ar, *m.* Statsfange. Statsförfattning, -ar, *f.* Statsforfatning. Statsgrepp, *s. pl. n.* politisk Kunstgreb. Statshemlighet, -er, *f.* Statshemmelighed. Statshushållning, *f.* Statshusholdning. Statshvälfning, -ar, *f.* Statsomvæltning. Statsklok, *adj.* statsklog. Statsklokhet, *f.* Statsklogskab. Statsklädd, *adj.* i Galladragt. Statsknep, *s. pl. n.* Statskneb. Statskropp, -ar, *m.* Statslegeme. Statskunskap, *m.* Politik, Statsvidenskab. Statsman, -män, *m.* Statsmand. Statsmedel, *s. pl. n.* Statsmiddel. Statsorsak, -er, *m.* Statsaarsag.

Statsrum, *s. pl. n.* Paradeværelse. Statsråd, *s. pl. n.* Statsraad. Statsnak, -er, *m.* Statssag. Statssecretarare, *s. pl. m.* Statssekretær. Stattorpare, *s. pl. m.* Husmand hos en Adelsmand. Statsvagn, -ar, *m.* Paradevogn, Statsvogn. Statsvetenskap. *m.* Statsvidenskab. Statsärende, -r, *n.* Statshverv.
Statt, *imperat.* af Stå.
Statuera, *v. a.* 1. fastsætte, anordne, statuere.
Steckel, s. Stekel.
Steg, *s. pl. n.* Skridt, Trin. Vagnsteg, Fodtrin paa en Vogn. Felsteg, Fejltrin.
Stegbögel, -glar, *m.* Stigbøjle. Stegbögelrem, -mar, *m.* Stigrem.
Stege, -ar, *m.* Stige. Stegskalm, -ar, *m.* Sidetræ paa en Stige. Krubbstege, Hohække.
Stegel, *n.* Stejle; döma till stegel och hjul, domme til Stejle og Hjul.
Stegla, *v. a.* 1. stejle; st. sig, (om Heste) stejle.
Steglisa, -or, *f.* Steglits, -er, *f.* Stillits (Fugl).
Steglucka, -or, *f.* liden Dør ved Siden af en stor Port.
Stegläder, *n.* Stigrem.
Stegra, *v. a.* 1. (T. steigern) forhøje, især Prisen paa Varer, drive højere; stegra sig, stejle (om Heste) drf. Stegring, -ar, *f.*
Stegklofve, -ar, *m.* Behæng i et Ur.
Stegur, *s. pl. n.* Vejmaaler.
Stek, -ar, *m.* (J. Steik) Steg.
Steka, *v. a.* 2. 3. stege. Stekande, *n.* Stekning, *f.* Stegen.
Stekel, -klar, *m.* Insektslægten *Cynips* af *Hymenoptera.*
Stekfat, *s. pl. n.* Stegefad.
Stekfett, -flott, *n.* Stegefedt.
Stekgryta, -or, *f.* Stegegryde.
Stekhet, *adj.* meget hed.
Stekkorf, -var, *m.* Stegepølse.
Steknål, -ar, *m.* Pind til at hefte Stegen paa Spiddet.
Stekos, *n.* Stegelugt, Stegeos N.
Stekpanna, -or, *f.* Stegepande.
Stekspett, *s. pl. n.* Stegespid.
Steksås, *m.* Stegesaus.
Stekugn, -ar, *m.* Stegeovn.
Stekvändare, *s. pl. m.* Stegevender.
Stel, *adj.* stejl. 2) stiv, stor, stol N., drf. Stelhet, *f.* Stejlhed. 2) Stivhed, Stolhed N.
Stelbent, *adj.* stivbenet, stol i Benene N.
Stelfrusen, *adj.* stivfrosen.
Stelna, *v. n.* 1. stivne, storkne, drf. Stelnande, *n.* Stelning, *f.*
Sten, -ar, *m.* Stén. 2) Testikel. Blåsesten, Blærestén. Njursten, Nyrestén.
Stenbacke, -ar, *m.* Bjergknald.
Stenbeskrifvare, *s. pl. m.* Sténbeskriver.
Stenbeskrifning, -ar, *f.* Sténbeskrivelse.
Stenbicka, -or, *f.* (Fisk) Smerling: *Cobitis Tænia.*
Stenbjörn, -ar, *m.* Blokvogn.
Stenbock, -ar, *m.* Sténbuk: *Capra ibex.*
Stenblind, *adj.* stokblind.
Stenborr, -ar, *m.* Sténbor.
Stenbotten, *m.* Sténbund.
Stenbrott, *s. pl. n.* Sténbrud.
Stenbryt, -ar, *m.* (Plante) Smaablom: *Asplenium Trichomanes.*
Stenbrytare, *s. pl. m.* Sténbryder, drf. Stenbrytning, *f.*
Stenbräcka, -or, *f.* Sténbræk: *Pimpinella saxifraga.*
Stenbunden, *adj.* stenig.
Stenbår, -ar, *m.* Sténbaare.
Stenbär, s. Jungfrubär.
Stendrifvande, *adj.* sténdrivende.
Stendöf, *adj.* stokdov.

Stenek, -ar, *m.* Sténog: *Quercus pessiliflora.*
Stenfalk, -ar, *m.* = N.: *Lithofalco.*
Stenfat, *s. pl. n.* Sténfad.
Stenfot, -fötter, *f.* Sténfod under Bord.
Stenfrukt, -er, *f.* Sténfrugt.
Stenfrysa, *v. n.* 2. 2. bundfryse.
Stengalle, *m.* det Sygdomstilfælde hos Hesten, naar Blod udtræder under Fodens Hovsaale, hvorved Omhed og Betændelse foraarsages. (Stengalle).
Stenfrö, *n.* (Plante) = N.: *Lithospermum officinale.*
Stengata, -or, *f.* brolagt Gade.
Stenget, -ter, *f.* Sténgjed.
Stengolf, *s. pl. n.* Sténgulv.
Stengrufva, -or, *f.* Sténgrube.
Stengyckel, *n.* Naturspil i Stene.
Stengyttring, -ar, *f.* Stenes Sammenvoksen.
Stengärde, -n, *n.* (T. Steinacker) stenig Ager, Mark.
Stengärdesgård, -ar, *m.* Sténgjerde.
Stenhop, -ar, *m.* Sténhob.
Stenhuggare, *s. pl. m.* Sténhugger.
Stenhumla, -or, *f.* (Insekt) Sténhumle: *Apis lapidaria.*
Stenhäll, -ar, *m.* Sténplade.
Stenhärdning, *f.* Forstening.
Stenhög, -ar, *m.* Sténhob, Sténdynge.
Stenkar, *s. pl. n.* Sténkar, Sténtøj. 2) Brokar, Brokiste.
Stenklammer, *n.* Sténdynge.
Stenklyfta, -or, *f.* Bjergkløft.
Stenknäck, -ar, *m.* Kirsebærfugl: *Loxia coccothraustes.*
Stenkol, *s. pl. n.* Sténkul.
Stenkolsgrufva, -or, *f.* Sténkulsgrube.
Stenkopper, *pl.* et Slags Kopper.
Stenkrasse, -ar, *m.* (Plante) et Slags Karse.
Stenkruka, -or, *f.* Sténkrukke.
Stenkännare, *s. pl. m.* Sténkjender, Mineralog, drf. **Stenkänning**, *f.*
Stenkärl, *s. pl. n.* Sténkar, Sténtøj, Stejnkjørl, Lerkjørl N.
Stenkärra, -or, *f.* Sténkjærre.
Stenlilja, -or, *f.* forstenet Plantedyr: *Encrinus.*
Stenlera, *f.* Sténler.
Stenlägga, *v. a.* 2. 1. sténlægge, drf. **Stenläggare**, *s. pl. m.* **Stenläggning**, *f.*
Stenlära, *f.* Lære om Stenene.
Stenlöpa, *v. n.* 2. & 3. forstenes, drf. **Stenlöpning**, -ar, *f.* Forstening.
Stenmossa, -or, *f.* Sténmos: *Lichen saxatilis.*
Stenmurkla, -er, *f.* Art Saap, Mos paa Stene.
Stenmussla, -or, *f.* Sténmusling.
Stenmärg, *m.* (Mineral) Bergmarv: *Lithomarga.*
Stenmärgel, *m.* Sténmærgel.
Stenmörsare, *s. pl. m.* Sténmorter.
Stenpassion, *m.* **Stenplåga**, -or, *f.* Sténsmerte.
Stenporcelin, *n.* Sténtøj.
Stenpäron, *s. pl. n.* Sténpære.
Stenras, *s. pl. n.* Sténskred. 2) Hob af nedfalden Stén.
Stenrik, *adj.* sténrig. **Stenrike**, *n.* Mineralrige.
Stenrös, *s. pl. n.* Sténhob, Sténdynge.
Stenristning, -ar, *f.* Indskrift paa Stene.
Stensimpa, -or, *f.* et Slags Fisk, Sandskred: *Cottus Gobio.*
Stenskifva, -or, *f.* Sténplade.
Stenskäfte, -n, *n.* et Slags Koral: *Isis.*
Stenskägg, *s. pl. n.* et Slags Blodorm.
Stenskärare, *s. pl. m.* Sténskjærer. **Stenskärning**, *f.* Sténskjæring.
Stenskärfva, -or, *f.* Sténflis.
Stenslanga, -or, *f.* Kanon, som skyder med Stén.
Stenslipare, *s. pl. m.* Sténsliber, drf. **Stenslipning**, *f.*

Stensnidare, *s. pl. m.* Sténslider.
Stenspänne, –n, *n.* Sténspænde.
Stensqvätta, –or, *f.* (Fugl): Sténbolp: *Saxicola Oenanthe.*
Stenstupa, –or, *f.* (Plante) vild Lattuk, Hængblomster: *Prenanthes.*
Stenstyl, –ar, *m.* Sténtyp.
Stensåg, –ar, *m.* Sténsaug.
Stensätta, *v. a.* 2. *s.* sténsætte. Stensättare, *s. pl. m.* Sténsætter, *drf.* Stensättning, *f.*
Stensöta, –or, *f.* (Plante) Engelsød, Stensøde: *Polypodium vulgare.*
Stentallrik, –ar, *m.* Sténtallerken.
Stentång, *f.* Tang til at opløfte Sten med. 2) Sténsøger.
Stentafla, –or, *f.* Sténtavle.
Stenuggla, –or, *f.* Sténugle.
Stenvagn, –ar, *m.* Sténvogn.
Stenvandlad, *adj.* forsteenet. Stenvandling, –ar, *f.* Forsteening.
Stenvärta, –or, *f.* (Plante) Bæverspamp: *Tremella verrucosa.*
Stenväxt, –er, *m.* Sténplante.
Stenör, *s. pl. n.* stenet Egn, stenige Steder, Sténurd *N.*
Stenörn, –ar, *m.* (Fugl) Landørn: *Falco Chrysaëtos.*
Stenört, –or, *f.* (Plante) Korsurt, Svineblom: *Senecio vulgaris.*
Stena, *v. a.* 1. stene. Stenande, *n.* Stening, *f.* Stening.
Stenig, *adj.* stenet, *drf.* Stenighet, *f.*
Sterbhus, *s. pl. n.* (T. Sterbehaus) Sorgehus; den Afdødes Bo, Stersbo.
Stia, –or, *f.* Stald for mindre Kreature, Sti. Gästia, Gaasesti.
Stiblett, –er, *m.* Stoviet.
Stick, *s. pl. n.* Stik; lemna i sticket, lade i Stikken.
Sticka, –or, *f.* Stikke. Pecksticka, Pegestikke. Strumpsticka, Strikkepind.
Sticka, *v. a.* & *n.* 3. (sticker; stack, *pl.* stucko; stuckit; stucken) stikke, strikke, stikle; *at.* undan, forstikke, skjule. Stickas, *v. d.* stikle; sticka ut ett läger, stikke af en Lejr. Stickande, *n.* Stickning, *f.* Stikken, Stikning; Stiklen. Stickare, *s. pl. m.* Stickerska, –or, *f.* Stickarlön, Stikkerlen.
Stickblad, *s. pl. n.* Stikblad, Papirblad (paa Kaarder). 2) Kort som stikker; hafva ännu ett stickblad, have endnu en Udvej.
Stickbloss, *s. pl. n.* Fyrreblus.
Stickbåge, –ar, *m.* Brodérramme.
Stickbäcken, *n.* Stikbækken.
Stickel, –klar, *m.* (T. Stickel) Værktøj til at stikke med. Grafstickel, Gravstik.
Stickelbär, *s. pl. n.* Stikkelsbær. Stickelbärbuske, –ar, *f.* Stikkelsbærbusk.
Stickelblomma, –or, *f.* (Plante) Entian: *Gentiana Campestris.*
Stickelhär, *s. pl. n.* (hos Heste) graa Haar indsprængte blandt andre af en mørkere Farve. Stickelhärig, *adj.* stikkelhaaret.
Sticken, *adj.* som let bliver fornærmet el. vred, prippen, drf. Stickenhet, *f.* Sticknа, *v. n.* 1. Sticknas, *v. d* blive prippen, vredes.
Stickflinga, –or, *f.* Hesteflue.
Stickflus, *n.* Stikflod.
Stickling, –ar, *f. m.* (Fisk) Tangstikling: *Gasterosteus Spinachia.*
Sticknа, Sticknas, *s.* Sticken.
Stickning, *s.* Sticka.
Stickord, *s. pl. n.* Stikkeord, Stikpille.
Stickpenning, –ar, *m.* Stikpenge.
Stickrofva, –or, *f.* (T. Stickrübe) Rapsæd, Raps.
Stickslike, *n.* tvunden Silke.
Stickstrumpa, –or, *f.* strikket Strømpe.
Sticksåg, –ar, *m.* Stiksaug, Stiksåg *N.*
Stickskär, *s. pl. n.* Saar frembragte ved Stik.
Stickspöm, –mar, *m.* Stikspøm.

Stickta, *v. a.* l. stifte; st. endt i någon, indstyde En endt.
Sticktyg, *s. pl. n.* Strikketøi.
Stickyxa, -or, *f.* Øks til at hugge Huller med.
Stjelk, -ar, *m.* Stilk.
Stjelpa, *v. a. & n.* 2. *p.* -pte; st. -pt; stjelpte; stjelpt; kaste over Ende. Stjelpa, *v. n.* 3- (stjelper; stalp, *pl.* stulpo; stulpit) styrte, falde over Ende; hästen stjelpte under honom, Hesten styrtede under ham, drf. Stjelpning, -ar, *f.*
Stjern, *m.* Stjerne, Blis i Panden paa en Hest el. Ko.
Stjerna, -or, *f.* (Ɜ. Stiarna) Stjerne. 2) Pande. Stjernanis, *n.* Stjerneanis. Stjernbeströdd, *adj.* stjernefuld. Stjernbild, -er, *m.* Stjernebillede. Stjernbindel, -dlar, *m.* Bind til et brækket el. forvredet Skulderblad. Stjernvorall, -er, *m.* Stjernekoral. Stjernefall, *s. pl. n.* Stjerneskud. Stjernflock, -ar, *m.* Samling af Stjerner. Stjernfull, *adj.* stjernefuld. Stjernhimmel, *m.* Stjernehimmel. Stjernhjul, *s. pl. n.* et Hjul med Tænder, som ligge i Hjulets Flade, Stjernehjul. Stjernhvalf, *n.* Stjernehvælving. Stjernkikare, *s. pl. m.* Stjernekiger. Stjernkikarhus, *s. pl. n.* Stjernetaarn, Observatorium. Stjernkikarkonst, *f.* Stjernekigerkunst. Stjernkikeri, -er, *n.* Stjernetaarn, Observatorium. 2) Stjernekigerkunst. Stjernklar, *adj.* stjerneklar. Stjernklase, -ar, *m.* Stjernesamling, Stjernedynge. Stjernkonst, *f.* Astronomi. Stjernkopp, -or, *m.* blisset Hest. Stjernkreds, *m.* Stjernekreds. Stjernkunnig, *adj.* stjernekyndig. Stjernkunnighet, *f.* Astronomi. Stjernmossa, *f.* et Slags Mos. Stjernpatell, -er, *m.* et Slags Skalorm. Stjernskans, -ar, *m.* Stjerneskanse. Stjernskott, *s. pl. n.* Stjerneskud. Stjernslag, -slagg, *n.* et Slags Asbest. Stjernsten, -ar, *m.* Stjernesten, Astroit. Stjernställning, -ar, *f.* Stjernesamling, Stjernebillede. Stjerntistel, -stlar, *m.* et Slags Tidsel. Stjerntydare, *s. pl. m.* Stjernetyder, Astrolog, drf. Stjerntydning, *f.* Stjernetyderi, *n.* Stjernskådare, *s. pl. m.* Astronom. Stjerntöcken, *n.* Stjernetaage. Stjernört, -er, *f.* Stjerneblomst: *Aster trifolium.*
Stjernig, *adj.* stjernefuld, stjernet.
Stjert, -ar, *m.* Stjert, Hale, Svands. Stjertfena, -or, *f.* Halefinne. Stjertfjäder, -drar, *m.* Halefjæder.
Stift, -er, *n.* Stift, Sem uden Hoved. 2) Blyantspen. 3) Tungen i en Vægt. Stiftborr, *n.* Vindelbor.
Stift, *s. pl. n.* Stift, Domkapitel.
Stifta, *v. a.* l. stifte; stifta lag, give Lov. Stiftan, *f.* Stiftande, *n.* Stiftelse, *f.* Stiftning, *f.* Stiften, Stiftelse. Stiftare, *s. pl. m.* -arinna, -or, *f.* -eraka, -or, *f.* Stifter, Stifterinde.
Stiftborr, *s.* Stift.
Stig, -ar, *m.* (Ɜ. Stigr) Sti, Fodsti. 2) 12 Tønder Kul.
Stiga, *v. n.* 3. (stiger, steg, stigit) stige; stiga fram, træde frem; st. ihop, tillsammans, træde sammen; stiga in, træde ind; stiga på, træde paa, gaa paa, kynde sig; stiga om bord, gaa om Bord; st. upp, stige op, staa op (af Sængen). Stigande, *n.* Stigning, *f.* Stigen.
Stigare, *s. pl. m.* Stiger (Opsynsmand i Bjergværker).
Stigbord, *s. pl. n.* Stibord.
Stigbygel, *m. fl. s.* Steg.
Stiglisa, *s.* Steglisa.
Stikta, *s.* Stickta.
Stil, -ar, *m.* Stil. 2) Haandskrift. 3) *pl.* Typer, Skrift; bunden stil,

poetisk Stil; obunden stil, prosaisk Stil; stående stilar, staaende Skrifter, Stereotyper.
Stilgjutare, *s. pl. m.* Skriftstøber. Stilgjuteri, -er, *n.* Skriftstøberi. Stilgjutning, *f.* Skriftstøbning. Stillåda, -or, *f.* Stilfack, *m.* Skriftkasse.
Stilla, *adj. & adv.* stille, rolig.
Stilla, *v. a.* 1. stille, berolige (T. stillen). 2) fore (Kreature). Stillande, *n.* s. Stilla. Stillning, *f.* Foring.
Stillasittande, *adj.* stillesiddende. 2) *n.* Stillesidden.
Stillastående, *adj.* stillestaaende. 2) *n.* Stillestaaen.
Stillatigande, *adj.* stiltiende. 2) *n.* Stiltienhed, Taushed.
Stillestånd, *s. pl. n.* Stilstand. 2) Stillestaaen.
Stillfrö, *n.* (Plante) Brondkarse: *Sisymbrium Sophia.*
Stillhet, *f.* Stilhed, Rolighed.
Stillna, *v. n.* 1. blive stille, stilles, sagtne, stilne.
Stillning, s. Stilla.
Stilt, *adj. neutr.* stille, stilt N. f. E. det är stilt.
Stiltje, *m.* Havblik.
Stim, *n.* Stim, Stoj, Stimen.
Stim, Stimme, -ar, *m.* Fiskestim.
Stimma, *v. n.* 1. stime, stoje. Stimmande, *n.* Stimen, Stojen. Stimmare, *s. pl. m.* En som gjør Optøjer og Larm, Stimer.
Stind, *adj.* stiv, stram; fuld, svulmet, stind N., stiv af indvortes Fylde, f. E. stindt jufver, stinda segel, stind lina; se någon stindt i synen, se En stivt i Øjnene, drf. Stindhet, *f.*
Sting, *m.* fl. s. Styng.
Stinga, *v. a.* 3. (stinger; stang (forældet) *pl.* stungo; stungit; stungen) stikke.
Stingfjäder, -drar, *m.* Springfæder.
Stinka, *v. n.* 3. (stinker; stank, *pl.* stunko; stunkit) stinke. 2) (dagl. T.) skvætte N. Stinknässla, -or, *f.* et Slags Nælde. Stinkpotta, -or, *f.* Art Fyrværkeri. Stinkspiritus, Ammoniak. Stinksvamp, -ar, *m.* = N. *Phallus impudicus.* Stinksår, *s. pl. n.* Raadsaar.
Stint, -ar, *m.* Landskabsord for Siklöja.
Stirra, *v. n.* 1. stirre, drf. Stirrande, *n.*
Stjuf, *adj.* (J. Stiup) uægte (forældet). Stjufbarn, *s. pl. n.* Stifbarn, Stedbarn. Stjufbroder, *m.* Halvbroder. Stjufdotter, *f.* Stifdatter. Stjuffader, *m.* Stiffader. Stjufföräldrar, *pl.* Stifforældre. Stjufmoder, *f.* Stifmoder. Stjufson, *m.* Stifson. Stjufsyskon, Halvsøskende. Stjufsyster, *f.* Halvsøster.
Stjäla, *v. a.* 3. (stjäler; stal, *pl.* stulo; stulit: stulen) (J. Stela) stjæle. Stjälare, Stjæler (bruges kun i Ordsprog); hälaren är så god som stjälaren.
Stjälk, Stjälpa, Stjärt, *m.* fl. s. Stje.
Sto, -n, *n.* Hoppe, Mær, Sjut, Tobbe N., drf. Stoföl, *s. pl. n.* Stohäst, -ar, *m.* Stodhingst. Stogång, -ar, *m.* Bedækning. 2) en Flok Mære. Stokreatur, *s. pl. n.* Mær.
Stock, -ar, *m.* Stok; Blok; Skjæfte paa en Bøsse. 2) Samling, Masse. Stockblind, *adj.* stokblind. Stockdum, *adj.* erkedum. Stockeld, -dar, *m.* Stokild. Stockfiol, -er, *m.* lille Fiolin. Stockfisk, *m.* Stokfisk. Stockholmare, *s. pl. m.* En fra Stockholm. Stockhus, *s. pl. n.* Stokhus. Stocklat, *adj.* (dagl. T.) erkedoven. Stockmakare, *s. pl. m.* Bøsseskjæfter. Stockmästare, *s. pl. m.* Stokmester, Fangefoged. Stockhvarf, -lag, *s. pl. n.* Bjælkelag. Stockmärk, *adj.* bælmerk. Stockros, -or, *f.*

Stokrose: *Alcea rosea*. Stockstraff, *s. pl. n.* den Straf, at lægge en Forbryder i Stokken. Stockverk, *n.* (i Bjergv.) en stor Masse Erts. Stockvirke, *n.* grovt, utilhugget Tømmer. 2) Skjæftetræ. Stockvält, -ar, *m.* en stor Tromle, Slad. Stockämne, *n.* Skjæftetræ.

Stocka, *v. a.* 1. forsyne med Skaft el. Skjæfte, skjæfte. 2) trække over Form, Blok, f. E. Hatte. 3) stokke Ankeret. 4) sætte i Kube (om Bier). 5) stocka, *v. n.* stocka sig, stanse, ophøre at bevæge sig; holde inde i Talen; storkne, løbe sammen, blive tyk; stocka upp en hatt, pudse op en Hat, drf. Stockning, -ar, *f.*

Stod, -er, *m.* (J. Stod) Støtte, f. E. Ärestod, Ærestøtte.

Stoffera, *v. a.* 1. staffere, udpynte, besætte, kante; stoffera ut, udstaffere, udpynte. Stofferare, *s. pl. m.* En som stafferer Hatte. Stoffering, -ar, *f.* Staffering.

Stofferblomma, -or, *f.* (Plante) Borras: *Borrago officinalis*.

Stoft, *n.* Støv. Stofta, *v. a.* 1. befri fra Støv, støve af, f. E. Krudt.

Stofter, *pl.* Stoffer, Tøj.

Stoföl, Stogång, m. fl. s. Sto.

Stoj, *n.* Støj. Stoja, *v. n.* 1. støje, drf. Stojande, *n.* Støjen. Stojare, *s. pl. m.* En som støjer.

Stol, -ar, *m.* = N. Stoldyna, -or, *f.* Stolehynde, -pude. Stolgång, *m.* Stolgang. Stolmakare, *s. pl. m.* Stolemager. Stolpill, -er, *n.* Stolpiller, *s. pl. n.* Stolgangspille, Purgérpille, Stikpille. Stolsteg, *n.* Bygkorn paa Øjet. Stolsäte, -n, *n.* Stolesæde. Stoltränga, *f.* Stoltyång, *n.* haardt Liv, Forstoppelse. Stolträngd, *adj.* tilbøjlig til at gaa til Stols. Stolöfverdrag, *s. pl. n.* Stolbetræk.

Stola, *v. a.* 1. bære, understøtte, støtte (hos Tømmermænd.)

Stola, *v. n.* Stola sig på, stole, forlade sig paa.

Stoll, -ar, *m.* Stollgång, -ar, *m.* Stol, Tunnel (i Bjergværk. en horisontal Gang), drf. Stollbygnad, Stollarbete, m. fl.

Stolle, -ar, *m.* Tosse, Taabe, Tomsing, Nar. Stollig, *adj.* tosset, taabelig, tomset, naragtig, drf. Stolleri, *n.*

Stolmakare, m. fl. s. Stol.

Stolpe, -ar, *m.* Stolpe.

Stolpiller, m. fl. s. Stol.

Stolt, *adj.* stolt, hovmodig, overmodig, drf. Stolthet, *f.*

Stoltränga, m. fl. s. Stol.

Stom, Stomme, -ar, *m.* Rejsværk, Rejsning, det Indre og Fasteste af en Ting; Hat, forend den er betrukken, Skibbets Ribber. Husets Tømring, Skelet, Bénrad (Eng. *frame*). Stomhemman, *s. pl. n.* Rydningsplads.

Stomp, -er, *m.* (Fr. Estompe) sammenrullet Papir til at drive tørre Farver med. Stompera, *v. a.* 1. (F. estomper) tegne med tørre Farver, drive dem.

Stop, *s. pl. n.* (J. Staup) et Maal paa 1½ Pot; Drikkekar. Stoptals, *adv.* i pottevis.

Stopp, -ar, *m.* Prop, Tol. 2) Stopning.

Stoppa, *v. a.* 1. stoppe. 2) putte, stappe N. f. E. stoppa i ñckan, putte i Lommen. Stoppare, *s. pl. m.* Stopper, drf. Stoppning, -ar, *f.*

Stoppblår, *pl.* Blaar, Stry, til at stoppe med.

Stoppgarn, *n.* Stoppegarn.

Stopphår, *n.* Haar til at stoppe med.

Stoppnål, -ar, *m.* Stoppenaal.

Stoppvax, *n.* Limvoks i Bikuber.

Stor, *adj.* stor; i stort, i det Store; vara stor på sig, stor på, (dagl. T.) kry sig, være hovmodig, braute; icke fråga stort efter, ikke agte stort, ikke

bry sig stort om; stort folk, de Store (Fornemme).
Storamiral, -er, m. Storadmiral.
Storbladig, adj. som har store Blade.
Storbröstad, adj. storbrystet, fuldbaarmet.
Storfolk, n. (dagl. T.) de Store, Fornemme.
Storfurste, -ar, m. Storfyrste. Storfurstinna, -or, f. Storfyrstinde.
Storfurstendöme, -n, n. Storfyrstendomme.
Storfurstelig, adj. storfyrstelig.
Storgata, -or, f. Storgade.
Storgod, adj. stor i egen Indbildning.
Storhertig, -ar, m. Storhertug. Storhertiginna, -or, f. Storhertuginde. Storhertigdöme, -n, n. Storhertugdomme.
Storhet, -er, f. Storhed. 2) Storrelse.
Storhundrade, n. stort Hundrede (120 Stk.)
Storhågad, adj. storsindet.
Storlek, m. Storrelse.
Storlemmad, adj. forlemmet.
Storljugare, s. pl. m. Erkelegner.
Storlätig, adj. stortalende, brøutende.
Storlätighet, f. Stortalenhed.
Stormagad, adj. tykmavet.
Stormodig, adj. stolt, hovmodig, drf. Stormodighet, f.
Stormunt, adj. som har en stor Mund. 2) stortalende.
Stormäktig, adj. stormægtig.
Storman, -män, m. Stormand, Magnat.
Stormärs-segel, s. pl. n. Stormersseil.
Stormästare, s. pl. m. Stormester, drf. Stormästerskap, n.
Stormögende, adj. en Titel som gives Generalstaterne i Holland.
Storordig, adj. stortalende, drf. Storordighet, f.
Storpratare, s. pl. m. Stortaler.
Storregna, v. n. 1. styrtregne.
Storrosig, adj. med store Blomster (om Tøj).
Storsegel, s. pl. n. Storseil.
Storsint, adj. storsindet, stolt, hovmodig. drf. Storsinthet, f.
Storskifta, v. a. 1. udskifte af Sameje, drf. Storskifte, -n, n. Storskiftsdelning, -ar, f.
Storskole, m. Katedralskole.
Storskot, s. pl. n. Storskjod.
Storskratt, n. Skoggerlatter. Storskratta, v. n. 1. skoggerlé.
Storskrika, v. n. 3. (-skriker, -skrek, -skrikit) skrige af fuld Hals, drf. Storskrikare, s. pl. m.
Storskrytare, s. pl. m. -skräla, -or, f. Storpraler.
Storslefven, slå på med storslefven, slaa stort paa, leve højt.
Storslukare, s. pl. m. Slughals.
Storslägtad, adj. som er af høj Byrd.
Storspelare, s. pl. m. Erkespiller, Storspiller.
Storsupare. s. pl. m. En som drikker meget.
Storspräkare, s. pl. m. En som snakker, fladrer meget.
Storstätlig, adj. (dagl. T.) overmaade staselig.
Storsvärja, v. n. bande højt og dygt, bande meget, drf. Storsvärjare, s. pl. m.
Stortalig, adj. stortalende. Stortalighet, f. Stortalenhed.
Stortarm, -ar, m. den største Tarm hos Mennesket og Pattedyrene: Colum.
Stortiggare, s. pl. m. uforskammet Tigger.
Stortjuf, -var, m. Erketyv.
Stortrut, -ar, m. Sorgegjøg, (et Slags brasiliansk Fugl med et meget stort Næb): Bucco.
Stortråta, v. n. 2. 3. trætte for Alvor.

Stortusen, *n.* (1200 Stykker) stort Tusinde.
Stortå, -r, *m.* Stortaa.
Stortänkt, *adj.* storsindet.
Storverk, *s. pl. n.* Stordaad, stor Bedrift; det var storverk, det var meget.
Storvigge, -ar, *m.* et Slags bruun Vildand: *Anas glaucion.*
Storvinge, -ar, *m.* Forvinge (hos Insekter).
Storvirke, *n.* Bloktømmer. **Storvirksträd**, *s. pl. n.* Træ, som er tjenligt til Master el. Bygningstømmer.
Storåder, *f.* stor Aare. **Storådrig**, *adj.* som har store Aarer.
Storända, *f.* den tykke Ende.
Storätare, *s. pl. m.* et Menneske, som æder usædvanlig meget, Slughals.
Storättad, *adj.* af høj Æt, Byrd.
Storögd, *adj.* storøjet.
Storhet, *m.* fl. s. Stor.
Stork, -ar, *m.* (Fugl) Stork: *Ciconia alba.* **Storkbo**, -n, *n.* Storkerede. **Storknäf**, -var, *m.* (Plante) Storkenæb: *Geranium cicutarium.* **Storkunge**, -ar, *m.* Storkunge.
Storkna, *v. n.* 1. kvæles, drf. **Storknad**, **Storkning**, *f.* Kvælen.
Storligen, -ga, *adv.* storligen.
Storm, -ar, *m.* Storm. 2) Støj, Larm. **Stormaktig**, *adj.* stormfuld. **Stormby**, -ar, *m.* Stormbyge. **Stormdåre**, -ar, *m.* s. Stormtok. **Stormfana**, -or, *f.* Stormfane. **Stormfogel**, -glar, *m.* Stormfugl: *Procellaria.* **Stormgalen**, *adj.* (dagl. T.) rent gal, ravgal. **Stormhake**, -ar, *m.* Stormhage. 2) En som støjer, larmer, Stormklokke. **Stormhatt**, -ar, *m.* Stormhat. 2) (Plante) Stormhat: *Aconitum.* **Stormklocka**, -or, *f.* Stormklokke. **Stormkrage**, -ar, *m.* Stormhat. **Stormpåle**, -ar, *m.* Stormpæl, Pallisad. **Stormregn**, *n.* Skylregn. **Stormregna**, *v. n.* 1. skylregne. **Stormskratt**, *n.* Skoggerlatter. **Stormskratta**, *v. n.* 1. skoggerlé. **Stormskrika**, *v. n.* 3. (-skriker, -skrek, -skrikit) skrige af fuld Hals. **Stormstege**, -ar, *m.* Stormstige. **Stormsteg**, *s. pl. n.* Stormskridt. **Stromtak**, *s. pl. n.* Stormtag. **Stormtok**, -ar, *m.* En, der er rent gal, Erkenar, drf. **Stormtokig**, *adj.* rent gal. **Stormträta**, *v. n.* 2. 2. trættes heftigen. **Stormvase**, -ar, *m.* Faskine. **Stormväder**, *n.* Stormvejr. **Stormvädersfågel**, -glar, *m.* Stormfugl, Petrel: *Procellaria pelagica.*
Storma, *v. n. & a.* 1. storme. 2) støje, larme. **Stormande**, *n.* Stormen (Vejr). 2) Støj, Larm. **Stormare**, *s. pl. m.* En som stormer. 2) En som støjer. **Stormning**, -ar, *f.* Stormning, Stormløb.
Stormagad, *m.* fl. s. Stor.
Stormig, *adj.* stormfuld, stormende; støjende, larmende.
Stormning, s. Storma.
Storskrika, *m.* fl. s. Stor.
Straff, *s. pl. n.* (J. Straff) Straf. **Straffbalk**, -ar, *m.* Straffelov. **Straffbar**, *adj.* strafbar, strafskyldig, strafværdig, drf. **Straffbarhet**, *f.* **Straffdag**, -ar, *m.* Straffedag. **Straffdom**, -ar, *m.* Straffedom. **Straffinstrument**, -er, *m.* Strafferedskab. **Strafflag**, -ar, *m.* Straffelov, Kriminallov. **Strafflös**, *adj.* strafløs, drf. **Strafflöshet**, *f.* **Straffpredikan**, *f.* Straffeprædiken, drf. **Straffpredikant**, -er, *m.* **Straffvärd**, *adj.* strafværdig.
Straffa, *v. a.* 1. straffe, drf. **Straffare**, *s. pl. m.*
Strama, *v. a. & n.* 1. stramme. **Stramande**, *n.* **Stramning**, -ar, *f.* Strammen, Stramning.
Strand, -ander, & -änder, *m.* Strand. **Strandblomster**, *s. pl. n.* (Plante)

Faareleger, Gaaseblomster: *Armeria maritima*. Strandbo, -ar, *m.* Strandboer. Strandbrygga, -or, *f.* Strandbro, -ar, *f.* Brygge. Strandbyggare, *s. pl. m.* Strandbygger. Strandelm, *m.* (Plante) Marehalm, Strandrug: *Elymus arenarius*. Strandfogde, -ar, *m.* Strandfoged. Strandfynd, *n.* Strandgods, *n.* Strandingsgods. Strandgata, -or, *f.* Strandgade. Strandkill, -ar, *m.* (Plante) hvid Rollike, smaa Præstekraver: *Achillæa ptarmica*. Strandklo, -r, *f.* (Plante) Sværtevæld, Vandmarru: *Lycopus*. Strandpysare, *s. pl. m.* (Fugl) Strandrole: *Charadrius Hiaticula*. Strandridare, *s. pl. m.* Strandrider. Strandräg, *s.* Strandelm. Strandrätt, *m.* Strandrättighet, -er, *f.* Strandret, Strandrettighed. Strandkål, *m.* Strandkaal: *Crambe maritima*. Strandrör, *s. pl. n.* (et Slags Siv) Vasrør: *Arundo Phragmites*. Strandsittare, *s. pl. m.* Strandboer. Strandskjura, -or, *f.* Strandskade D. Strandskjur, Kjæld N.: *Hæmatopus ostralegus*. Strandslätt, -er, *m.* Slette ved Stranden. Strandsvala, -or, *f.* Strandsvale: *Hirundo riparia*. Strandsätta, *v. a.* 2. 3. (-sätter, -satte, -satt) sætte paa Strand, lade løbe paa Land. 2) sætte i Forlegenhed, skuffe, svige, drf. Strandsättning, -ar, *f.* Strandvakt, -er, *m.* Strandvagt. Strandvrak, *n.* Strandvrag, Strandingsgods. Strandväg, -ar, *m.* Strandvej. Strandvixa, -or, *f.* Sumpfugl. Strandägare, *s. pl. m.* Forstrandsejer. Strandärter, *pl.* (Plante) Strandærter: *Pisum maritimum*. Strandört, -er, *f.* Strandplante, Strandgræs. 2) (Plante) Brændsel, Brunskjær: *Bidens tripartita*.

Stranda, *v. n.* 1. strande drf. Strandning, -ar, *f.*

Strandling, -ar, *m.* (Plante) Strandbo D. Fjærle N.: *Littorella*.

Strangulera, *v. a.* 1. kvæle, drf. Strangulering, *f.*

Strapas, -er, *m.* Strabas.

Strapasera, *v. a.* 1. (dagl. T. Stapsera) strabassere, drf. Strapasering, -ar, *f.*

Strax, Straxt, *adv.* straks.

Streck, *s. pl. n.* (T. Strick) Strikke, Reb, Toug, drf. Strecka, *v. a.* 1. binde med Seilgarn, Høssing.

Strek, -ar, *m.* Strek, *s. pl. n.* Streg, Strog, Træk, Linje. 2) Aare i Bergværk.

Streke, -n, *n.* Stromgang.

Strepa, Strepig, *s.* Stripa, Stripig.

Streta, -or, *f.* skraa staaende Stotte, Stiver.

Streta, *v. n.* 1. (J. strejta) stræbe, arbejde, anstrænge sig; streta mot, stræbe imod, heftig modsætte sig, drf. Stretande, *n.*

Strickla, -or, *f.* Fugleslægten *Charadrius* (Brokfugle).

Strid, *adj.* strid; heftig i sit Løb (om Vand). 2) fuld, s. E. strid säd, strida ax; det regnar stridt, det regner stridt.

Strid, -er, *m.* Strid, Kamp. Stridbar, *adj.* stridbar, krigersk, drf. Stridbarhet, *f.* Stridsfråga, -or, *f.* Stridssporgsmaal. Stridshammare, -mrar, *m.* Stridshammer. Stridshjelte, -ar, *m.* Stridshelt. Stridshäst, -ar, *m.* Stridshest. Stridsklubba, -or, *f.* = N., Stridskolle. Stridlåten, *adj.* stridlysten, stridig, ubøjlig. Stridsman, -mån, *m.* Stridsmand. Stridsmanlig, *adj.* krigersk, drf. Stridsmanlighet, *f.* Stridsam, *adj.* stridbar, krigersk. Stridskrift, -er, *f.* Stridsskrift. Stridsvagn, -ar,

m. Stridsvogn. Stridsyxa, -or, f. Stridsoks.

Strida, v. n. (strider, stridde, stred, stridt, stridit) stride, drf. Stridandande, n.

Stridig, adj. stridig, drf. Stridighet, -er, f.

Strigel, -glar, m. Strygerem til Knive. Strigla, v. a. 1. rakknifvar, stryge Barberknive.

Strila, v. n. 1. springe frem, lobe af.

Strila, -er, f. det, som springer frem, f. E. ved Destillering, det første som gaaer over.

Strima, Strimma, -or, f. Stribe. 2) Straale. 3) Riot, Mærke efter Slag. Strimig, Strimmig, adj. stribet, drf. Strimighet, f.

Strima, Strimma, v. a. 1. strejfe, stryge skarpt hen ad.

Stripa, -or, f. Stribe, Riot, Sprække, drf. Stripig, adj.

Stripmalm, m. Blyglans (en Blyerts).

Strit, -ar, m. Insektslægten Cicada (Græshopper).

Strof, -er, m. Strofe.

Stropp, -ar, m. Stroppe.

Stross, -er, m. (T. Strosse) (i Bjergv.) en Afsats i Ertsgangene.

Strufva, -or, f. et Slags Bakkelse.

Struken, m. fl. f. Stryka.

Strumpa, -or, f. Strompe, Hose. Strumpeband, s. pl. n. Strompebaand, Hosebaand. Strumpebands-orden, Hosebaandsordenen. Strumpbräde, -n, n. Strompebræt. Strumpbod, -ar, m. Strompebutik. Strumpflickerska, -or, f. Kvindfolk, som boder paa Hoser, drf. Strumpflickning, f. Strumpfot, -fötter, n. Strompefod, Hosefod; gå i strumpfötterne, gaa i Hoselæsten. Strumpskaft, s. pl. n. Strompeskaft, Hoseskaft. Strumpsticka, -or, f. Hosepind, Strikkepind. Strumpstickare, s. pl. m. -erska, -or, f. Strompestrikker, -erske, drf. Strumpstickning, f. Strumphil, -ar, m. Svikkel paa Stromper. Strumpsåla, -or, f. Strompesaale. Strumpväfvare, s. pl. m. Strompevæver, drf. Strumpväfveri, -er, n.

Strunt, -ar, m. Grankongle, Granfrugt.

Strunt, n. uduelligt Udskud, Lapperi, hvad som er daarligt, slet, Raskeri, f. E. det är bara strunt; strunt i honom; strunt i hans löften. Åh! strunt! Aa! Bagatel! Struntsak, m. Bagatel. Struntkarl, -ar, m. snaus Person.

Strupe, -ar, f. (dagl. T. Strupa) Strube. Strupfisk, -ar, m. Slugfisk. Struphufvud, -en, n. Adamsæble. Strupljud, s. pl. n. Strubelyd. Strupmynning, -ar, m. Strubemunding. Strupådra, -or, f. Strubeaare.

Struss, s. Struts.

Strut, -ar, m. Kræmmerhus. 2) Krumkage (Bagværk).

Struts, Struss, -ar, m. (Fugl) Struds: Struthio. Strussfjäder, -drar, m. Strudsfjædre.

Stryk, m. Stryg, Hug, Prygl, Juling; der lär vanka stryk, der vil bli Juling af faae.

Stryka, v. a. & n. 3. (stryker; strök, pl. strökn & struko; strykit; strukit; stryken, struken) (J. strinka) stryge; stryka med, gaa op, med, forbruges; stryka åt, gaa op, gaa med, forbruges; faa Afsætning; stryka upp ärmarna, smøge op Ærmerne, drf. Strykande, n. Strykning, -ar, f. Strygen, Strygning; stryka upp linier, trække Linjer. Strykband, s. pl. n. Strygebaand. Strykbord, s. pl. n. Strygebord. Strykbräde, -n, n. Strygebræt. Strykjern, s. pl. n. Strygejærn. Stryklod, s. pl. n. Strygebolt. Strykrem, -mar, m. Strygerem. Strykn̄l, -ar, m. Strygenaal. Stryklinje, Bestrykningslinje, -er, m.

en Fæstnings Bestrygningslinje med Skudvaaben. Strykrädd, *adj.* som er bange for Juling. Strykträ, -n, *n.* Strygepolt, Strygetræ. Strykvinkel, -klar, *m.* Bestrygningsvinkel.

Stryker, *m.* Vagabond.

Strypa, *v. a.* 2. *z.* kvæle. Strypning, *f.* Kvælen.

Strypsjuka, *f.* Inflammation i Halsen.

Strå, -n, *n.* Straa. Stråplock, *n. Carpologia* (Fingrenes konvulsiviske Bevægelse).

Stråk, *s. p. n.* Strog, Retning. 2) Færsel, f. E. gata der mycket stråk är.

Stråka, -or, *f.* et Slags Fiskenet. Stråka, *v. a.* 1. fange i Net. 2) *v. n.* 1. gaa hobevis, strøge om i Sværm.

Stråke, -ar, *m.* Violinbue.

Stråkparti, -er, *n.* Strejfparti.

Stråkregn, *n.* Bygeregn, Iling.

Stråkväg, -ar, *m.* Alfarvei.

Strålа, *v. n.* 1. straale, drf. Strålande, *n.*

Stråle, -ar, *m.* Straale, Strålbrytning, -ar, *f.* Straalebrydning, -bræknning, Refraksjon. Strålgips, *m.* stribet Gips. Strålglimmer, *m.* stribet Glimmer. Strålkantig, *adj.* straalefuld. Strålkast, *s. pl. n.* Straalekast. Strålkrans, *m.* Strålkrona, *f.* Straalekrone. Strålpunkt, *m.* Straalepunkt. Strålsten, *m.* Straalesten. Strålskimmer, *m.* Hornblende (et Mineral). Strålskörl, *f.* Skörl. Strålspridning, *f.* Straalernes Spredelse.

Strålig, *adj.* straalefuld.

Strålperlor, *pl.* Glasperler.

Stråt, -ar, *m.* Vej. Stråtröfvare, *s. pl. m.* Stratenrøver, Stimand. Stråtröfvarlikt, *adj.* stratenrøveragtig. Stråtröfveri, *n.* Stratenroveri.

Sträck; i sträck, i fullt sträck, sporenstregs. Sträckbar, *adj.* som kan udvides, strækkelig, drf. Sträckbarhet, *f.* Sträckbänk, -ar, *m.* Pinebænk. Sträckmakel, -klar, *m.* = N. Sträcksena, -or, *f.* = N. Sträckvals, -ar, *m.* Strækvalse. Sträckverk, *s. pl. n.* Strækværk.

Sträcka, -or, *f.* Strækning; et Rum af ubestemt Storrelse; et Værktøj til at strække med; i en sträcka, i et Sæt, i et Væk.

Sträcka, *v. a.* 2. *z.* strække, udstrække, forstrække, drf. Sträckare, *s. pl. m.* Sträckning, -ar, *f.*

Sträf, *adj.* strid, haard, raa, ram, sur, drf. Sträfhet, *f.*

Sträfsam, *adj.* vedholdende flittig, virksom i højeste Grad, strædsom. Sträfsamhet, *f.* Strædsomhed.

Sträfstätta, -or, *f.* og

Sträfva, -or, *f.* skraa staaende Støtte, Stiver.

Sträfva, *v. a.* 1. sætte Stiver under, understøtte, drf. Sträfning, *f.*

Sträfva, *v. n.* 1. stræbe. Sträfvande, *n.* Stræben.

Sträander, *pl.* af Strand.

Sträng, -ar, *m.* Streng. 2) Skaar, som gjøres med Øxen. Strängbro, -ar, *m.* Strängbräde, -n, *n.* Stol, hvorover Strængene spændes. Strängінstrument, -er, *n.* Strængeinstrument. Strängmakare, *s. pl. m.* En som gjør Tarmstrænge. Strängspel, *n.* Strængeleg. Strängstift, *s. pl. n.* Strængepind.

Sträng, *adj.* streng, drf. Stränghet, *f.*

Sträнga, *v. a.* 1. spænde Strænger paa et Instrument.

Sträнga, *v. a.* 2. 3. drive paa med Strenghed.

Strängaspel, *m.* fl. s. Sträng.

Strängera, *v. a.* 1. (dagl. T.) = N. drive strængt paa.

Strängflytande, Strängsmält, *adj.* haard, vanskelig at faa til at smelte.

Strätta, -or, *f.* (Plante) Vandpastinak: *Sium latifolium.*

Strättangelika, -or, *f.* (Plante) Vand-

angelik D. Notte, Gjejtkvan N.: *Angelica sylvestris.*
Strö, *n.* Stroelse, Straaleje.
Strö, *v. a.* 2. *1.* stro, brede, sprede, kaste, adsprede; strödda tankar, Strotanker, Brudstykker, drf. Ströende, *n.* Ströning, *f.*; strödda anmärkningar, blandede Bemærkninger. Ströbädd, -ar, *m.* Straaleje. Ströbössa, -or, *f.* Strödosa, -or, *f.* Strobosse. Strögods, Ströhemman, *s. pl. n.* Jordegods som ikke ligger samlet, men hist og her adspredt. Strömoln, *pl.* adspredte Skyer. Strömpulfver, *s. pl. n.* Stropulver. Strösked, -ar, *m.* Stroské. Ströskrift, -er, *f.* Flyveskrift, -blad. Strösocker, *n.* Strosukker. Strövis, *adv.* = N.
Ströfva, *v. n.* 1. strejfe, ile fra Sted til Sted. Ströfvande, *n.* Ströfning, *f.* Strejfen. Ströfvare, *s. pl. m.* En som strejfer om. Ströfveri, -er, *n.* Strejferi. Ströftåg, *s. pl. n.* Strejftog.
Strögods, m. fl. s. Strö.
Strök, *imperf.* af Stryka.
Ström, -ar, *m.* Strom. Strömbåt, -ar, *m.* Baad, som bruges paa en Flod. Strömdrag, *s. pl. n.* Stromgang, Flodlob. Strömfall, *n.* Stromfald. Strömfartyg, *s. pl. n.* Stromfartoj. Strömfogel, -glar, *m.* Fugl, som opholder sig i Floder. Strömfåra, -or, *f.* Flodseng, Stromfure. Strömgång, -ar, *m.* Stromgang. Strömgöl, -ar, *m.* -hvirfvel, -flar, *m.* Stromhvirvel. Strömkarl, -ar, *m.* Nokken. Strömvatten, *n.* Flodvand.
Strömma, *v. n.* 1. stromme, drf. Strömmande, *n.*
Strömming, -ar, *m.* Slags smaa Sild: *Clupea membras* (Stromning).
Strömt, *adj. n. & def.* f. E. det är strömt, der er Stromgang (stromt N.)
Ströning, m. fl. s. Strö.
Stubb, -ar, *m.* Underskjort, Klokke, Stak N. 2) afstumpet Hale. 3) Stub paa en afmejet Ager. Stubbgärde, -n, *n.* Stubbeager. Stubbhår, *s. pl n.* kort Haar, drf. Stubbhårig, *adj.* Stubbhöna, -or, *f.* -höna, *n.* Hone med afstumpet Stjært. Stubbmossa, *f.* s. Krätla. Stubbrumpig, *adj.* -svansig, *adj.* stumprumpet. Stubbrödja, *v. a.* 2. *1.* opdyrke. Stubbskära, -or, *f.* Sigd, Skjuru til at afskjære Stubber med. Stubbsvans, -ar, *m.* Stumprumpe. Stubbäker, -krar, *m.* Stubager.
Stubba, *v. a.* 1. hugge af, afstumpe, kappe. 2) afskjære Stubber paa en Ager, drf. Stubbning, -ar, *f.*
Stubbe, -ar, *m.* Stub, Træstub. Stubbehemman, *s. pl. n.* Rydningsplads. Stubberätt, *m.* -ighet, *f.* Ret til at rydde ved Braatebrænden.
Stubbig, *adj.* stumpet, afstumpet, drf. Stubbighet, *f.*
Stucat, s. Stukat.
Stucken, m. fl. s. Sticka.
Student, -er, *m.* Student. Studentbref, *s. pl. n.* akademisk Borgerbrev. Studentlefnad, *m.* Studenterliv. Studentros, -or, *f.* (Plante) Pragtstjerne, Engnellike: *Lychnis calcedonica.* Studentår, *s. pl. n.* Studenteraar.
Studera, *v. a. & n.* 1. studere. Studerande, *n.* Studering, -ar, *f.* Studering. Studerad, *adj. v.* studeret. Studerkammare, -mrar, *m.* Studérkammer.
Stuf, -var, *m.* Stuv af Klæde, Silketoj o. desl.
Stuff, -er, *m.* (i Bjergv.) et udhugget Stykke Malm, Stuffe.
Stufva, -or, *f.* s. Stuga.
Stufva, *v. a.* 1. stive, drf. Stufning, *f.*
Stuga, -or, *f.* (J. Stuka) Stue, Hytte. Stugudörr, Stugdörr, -ar, *m.* Stuedor.
Stukat, -er, *m.* Dolk.

Stulen, stjaalen, s. stjäla.

Stulta, v. n. l. lobe omkring, frem og tilbage, fejte; vakle i sin Gang, drf. Stultande, n.

Stum, adj. stum, drf. Stumhet, f.

Stump, -ar, m. Stump. Stumpnäbb, -ar, m. (Zugl) Forkjertnæb: Mycteria.

Stumpig, adj. stumpet, drf. Stumpighet, f.

Stund, -er, m. Stund; på stund, adv. paa Stand, strax, uden Ophold. Stundtals, adv. Tid efter anden.

Stunda, v. n. l. stunde, attraa, tragte efter. 2) (om Tidens Nærmelse) lakke, stunde til.

Stundelig, adj. bestandig. Stundeligen, adv. stedse, bestandig; fra Time til Time.

Stundom, adv. stundom; stundom hög, stundom låg, snart høi, snart lav.

Stup; på stup, adv. paa strax, ned ad.

Stupa, -or, f. Afgrund, Brink.

Stupa, v. n. l. styrte, falde, hænge forover. 2) v. a. lægge strax, stille paa Hæld; stupa kullbytta, stode Kolbytte D. stupe Kolbytte R.; stupa med ris, piske med Ris, drf. Stupning, f.

Stupa, adv. Stupad, adj. strax, hvælvet nedad.

Stupkärra, -or, f. Styrtekjærre.

Stupstock, -ar, m. Blok for Misdædere's Hals; vid stupstocken, paa Retterstedet; gå till stupstocken, gaa til Retterstedet.

Stura, v. n. l. stirre.

Sturak, adj. opsætsig, halsstarrig; stubs, hovmodig, overmodig, drf. Sturskhet, f.

Sturakas, v. d. l. være halsstarrig.

Stuss, -ar, m. (T. Steiss) Stjert, Rumpe, Bagdel.

Stussa, -ar, m. Tilbageprallen, Tilbagespringen; låta komma an på en stuss, lade det komme an paa en Træf.

Stussa, v. n. l. pralle tilbage. 2) stanse, overraskes, stubse. 3) stase, prange, falde i Øinene, drf. Stussande, n. Stussning, f.

Stussare, s. pl. m. Tafelur. 2) kort, tyk Kugleboese. 3) Straajunker, Sprædebasse. Bordstussare, Tafelur.

Stussig, adj. stubs, næsevis.

Stussning, s. Stussa.

Stut, -ar, m. Stub. 2) Slag paa Rumpen. Stuta, v. a. l. slaa paa Rumpen, drf. Stutning, f.

Stuteri, -er, n. Stutteri.

Stuta, m. Tilbageprallen.

Stutsa, v. n. l. pralle tilbage, stubse, forbauses.

Stybbe, n. Stub paa en Ager. Kolstybbe, Kulstov.

Stycka, v. a. l. (3. stuckia) skjære, dele i Stykker. 2) sætte Stykker sammen, flikke, drf. Styckning, f.

Stycke, -n, n. Stykke, Kanon, Styk. Styckebrok, -ar, m. Tong, som holder de afstudte Kanoner paa et Skib. Styckebruk, s. pl. n. Kanonstøberi. Styckfat, s. pl. s. et stort Vinfad. Styckgjutare, s. pl. m. Kanonstøber. Styckgjuteri, -er, n. Kanonstøberi. Styckeglugg, -ar, m. Stykport, Kanonport. Styckegods, n. Stykgods. Styckjunkare, s. pl. m. Stykjunker. Styckekrut, n. Kanonkrudt. Styckekula, -or, f. Kanonkugle. Styckeport, -ar, m. Stykport, Lukkelse for en Stykport. Styckepropp, -ar, m. Kanonprop. Styckerensare, s. pl. m. Kanonrensler. Styckeskott, s. pl. n. Kanonskud. Styckevis, adv. stykkevis. Styckevagn, -ar, m. Kanonvogn.

Styf, adj. (3. styfr) stiv, fast, stærk, stol N. Styfhent, adj. stjobenet, drf. Styfbenthet, f. Styfhalsig, adj. stiv-

halset. Styfhet, *f.* Stivhed. Styfhärig, *adj.* stivhaaret. Styfkjortel, -tinr, *m.* Fiskebénsskjort. Styflemmad, *adj.* stiv i Lemmerne. 2) stærk. Styfmunt, *adj.* stivmundet, drf. Styfmunthet, *f.* Styfsint, *adj.* stivsindet, drf. Styfsinthet, *f.*

Styf, Styfbarn, *m.* fl. f. Stjuf.

Styfmorsblomst, -er, *f.* Stifmorsblomst: *Viola tricolor.*

Styfna, *v. n.* l. blive stiv, stivne, drf. Styfnande, *n.*

Styfva, *v. a.* l. stive, drf. Styfning, *f.* Stivning.

Styfver, *m. pl.* Styfvar og Styfver, Styver (1/4 Skilling Banko).

Stygg, *adj.* styg, hæslig, slem, skjændig, drf. Stygghet, *f.*

Stygga, -or, *f.* styg, slem Kvinde.

Styggas, *v. d.* 2. *l.* vid, afsky, have Afsky for.

Styggelig, *adj.* vederstyggelig.

Styggelse, -r, *f.* Afsyghed, Vederstyggelighed.

Stygger, *m.* (i bestemt Form Styggen) en styg, hæslig, slem Person.

Stygn, *d.* f. f. Styng.

Styl, f. Stil.

Stylta, -or, *f.* Stylte. 2) Støtte. Styltgängare, *s. pl.* m. Styltegjænger.

Stylta, *v. n.* l. Gå och stylta, gaa langsomt, tulle, drf. Styltande, *n.*

Stympa, *v. a.* l. stumpe, afstumpe, lemlæste. Stympande, *n.* Stympning, -ar, *f.* Lemlæstelse.

Stympare, *s. pl.* m. Stymper, Fuster. Stymperi, *n.* Fusteri.

Styng, Sting, *s. pl.* n. Sting, Stik. 2) Bremse, Stingflue: *Oestrus.* Häll och styng, Sidesting. Styngfjäder, -drar, *m.* Spændfjæder. Styngfluga, -or, *f.* Stingflue, Buværre M.: *Oestrus bovis.* Styngbacka, -or, *f.* (Fugl) Oksehakker: *Buphaga.* Styngkula, -or, *f.* Bævelse foraarsaget ved Fluestik.

Styr; hälla i styr, hälla styr på, holde Styr paa, holde i Ave; hälla sig i styr, styre sig, tvinge sig; sätta öfver styr, sætte over Styr, forøde.

Styra, *v. a.* 2. *l.* styre, drf. Styrande, *n.* -ning, *f.*

Styrare, *s. pl.* m. Styrer.

Styre, -n, *m.* Nor. Styrpinne, -ar, *m.* Rorpind, Rorstang.

Styrelse, -r, *f.* Styrelse, Regjering.

Styresman, -män, *m.* Styrer, Forstander, Befalingsmand, Kommandør.

Styrka, *f.* Styrke.

Styrka, *v. a.* 2. *l.* styrke. Styrkande, *n.* Styrkning, *f.* Styrkning, Styrkelse; styrka ifrån, fraraade; styrka till, tilraade. Styrkdryck, -er, *m.* styrkende Drik, Forfriskning, Styrkelse.

Styrman, -män, *m.* Styrmand. Öfverstyrman, Opperstyrman, Overstyrmand, Opperstyrmand. Medelstyrman, anden Styrmand. Under- el. Lärstyrman, tredje Styrmand, Konstabel.

Styrning, f. Styre.

Styrpinne, f. Styre.

Styrpligt, -ar, *m.* Agterplit (Soudtryk).

Styrsel, *m. d.* f. f. Styrelse; der är ingen styrsel på honom, han er et uregjerligt Menneske.

Stå, *v. n.* (stod, stått) staa; stå qvar, blive staaende; stå slet kast, gaa som det vil; stå af sig, tabe sig ved at staa; stå efter, staa efter, staa tilbage; stå igen, staa igjen, være lukket; stå på sin rätt, paastaa, holde over sin Ret; stå pan sig, holde sig brav; stå till rätta, møde for Retten; huru står det till, hvorledes staar det til; stå till el. vid sina ord, staa ved sit Ord; stå upp, staa

op; stå öfver, staa over; overstaa, udholde, drf. Stående, n.

Stål, n. Staal. Stålarbetare, s. pl. m. Staalarbejder. Stålarbete, -n, n. Staalarbejde. Stålartad, adj. staalagtig. Stålberedare, s. pl. m. Stålbrännare, s. pl. m. Staalarbejder, drf. Stålberedning, f. Stålblå, adj. staalblaa. Stålbruk, s. pl. n. Staalfabrik. Stålfästel, m. et Slags Hesteſygdom. Stålfjäder, -drar, m. Staalfjæder. Stålgrå, adj. staalgraa. Stålhäll, -ar, m. Staalplade. Stålkula, -or, f. Staalkugle. Stållägga, v. a. 2. 2. staalsætte. Stålpiller, s. pl. n. Staalpille. Stålsmed, -er, m. Staalarbejder. Stålsmide, n. Staalarbejde. Stålspänne, -n, n. Staalſpænde. Stålsträng, -ar, m. Staalſtræng. Stålsvamp, -ar, m. Sygdom hos Heste. Stålsätta, v. a. 2. staalsætte, drf. Stålsättning, f. Stålträd, -ar, m. Staaltraad. Ståltät, adj. staaltæt. Stålugn, -ar, m. Staalovn. Stålvatten, n. Staalvand.

Stålt, m. fl. s. Stolt, m. fl.

Ständ, s. pl. n. og Ständer, Stand. 2) pl. Stånd, Markedsbod. 3) Plante, Vækſt, f. E. neglikestånd, Nellikestok. Djurstånd, n. Sted i en Skov hvor Elger, Hjorte o. desl. opholde sig; få stånd, faa Fodfæste; få laga stånd, have Retskraft; upphöja till adeligt stånd, ophøje i Adelstand. Ständs-anda, f. Esprit de Corps, Standsaand, Laugsaand. Ständdrabant, -er, m. Standdrabant. Ständmahn, -ar, m. Staaman. Ständpenningar, pl. Stædepenge. Ständsperson, -er, m. Standsperſon. Ständpors, m. (Plante) Poselæbe D. Huvendel N. Ständqvarter, s. pl. n. Standkvartér. Ständrätt, -er, m. Standret. Ständsjuka, f. (Sygdom) Priapisme. Ständskall, m. Los, Hundens Gjøen ved en Opdagelse af Vildt. Ständsvis, adv. hver Stand for sig. Ständört, -er, f. (Plante) Fliglæbe D. Lundkurl N.

Stända, v. n. (ständar, sup. ständit) stande, staa. Ständande, adj. som staar faſt, gyldig. Ständen, pl. p. bruges kun i Sammensæt., f. E. uppeständen, opstanden.

Ständaktig, adj. standhaftig. Ständaktighet, f. Standhaftighed.

Ständare, s. pl. m. en staaende Ting. 2) Stovtraad (Botan.)

Ständdrabant, m. fl. s. Ständ.

Ständs, -er, m. (Plante) Jakobsurt: Senecio Jacobæa.

Stång, -ångor, f. Stang. Stångbetsel, s. pl. n. Stångbidsel. Stånggång, -ar, m. Maskineri i Bergværker. Stånghäst, -ar, m. Stanghest. Stångjern, n. Stangjærn. Stångjernshammare, -mrar, m. Stangjærnhammer. Stångkula, -or, f. Stangkugle, Lænkekugle. Stångpiska, -or, f. Haarpisk. Stångsirkel, -klar, m. Stangpasser. Stångvind, b. s. f. Stånggång.

Stånga, v. v. 1. støde, (om Dyr med Horn) stange N. Stångas, v. d. stanges med Hornene mod hverandre, drf. Stångning, f.

Stånka, -or, f. Trækande med Hank og Tud.

Stånka, v. n. 1. puste, stønne. Stånkande, n. Stønnen. Stånkning, f. Stønnen.

Stät, m. Stas.

Stäta, v. n. 1. staſe.

Stätelig, Stätlig, adj. staſelig, drf. Stätlighet, f.

Stathållare, s. pl. m. -arinna, -or, f. Statholder. Stathållarskap, n. Statholders Embede.

Stäcka, v. a. 2. 2. stække, gjøre kortere. Stäckning, f. Stækken.

Stäckra, s. Stäkra.

Städ, s. pl. n. Amboldt. Städknubb,

-ar, m. Ambolts-klubbe el. Blok. Städslagg, s. Hammerskjæl.

Städa, v. a. 1. ordne, rydde op, gjøre net og rent, pynte; städa upp, pynte op, rengjøre; städa af, rydde af, rydde af Vejen, f. E. städa af bordet, tage af Bordet; städa en säng, reje op en Sæng; städadt språk, sirligt Sprog; städad stil, sirlig Skrivemaade; städad karl, flæben, dannet Mand, drf. Städning, f.

Städare, s. pl. m. En som gjør rent. 2) (Insekt) Skjælbasse: *Byrrhus*.

Städerska, -or, f. Kvindfolk som gjør rent, fejer, pynter; Stupige.

Städas, v. d. 2. 1. (imf. staddes) dvæle, opholde sig.

Städja, v. a. 2. 1. (städjer, stadde, stadt, stadd) leje, tage til Leje; fæste, tage i Tjeneste; forpagte, give paa Haand, stæde; städja bort sig, bortfæste sig (om Tjenestefolk); städja bort ett hemman, bortforpagte en Gaard; städja sig qvar, stæde sig paa nyt, drf. Städjande, n.

Städja, -or, f. Fæstepenge, Haandpenge, Stæpenge N.; Forpagtningsafgift. Städjehemman, s. pl. n. Fæstegaard, et forpagtet Gods. Städjepenning, -ar, m. d. s. s. Städja. Städjetid, m. Lejetid, Forpagtningstid.

Städig, adj. opryddet, ren, net, pyntet, sirlig, drf. Städighet, f.

Städkubb, s. Städ.

Städning, s. Städa.

Städs, Städse, adv. stedse. Städsevarande, adj. stedsevarende.

Städsel, m. s. Städjande, Städja.

Stäf, -var, m. Stavn, Stævn (i et Skib). Förstäf, Forstavn. Akterstäf, Bagstavn.

Stäfva, v. a. 1. stævne, stavne, styre, sejle hen til.

Stäfva, -or, f. Melkespand, Kolle N.

Stäfver, pl. Tondestaver.

Stäggen, f. Stäggranell, (Plante) stinkende Gaasefod: *Chenopodium vulvaria*.

Stägn, s. s. Stängsel.

Stäke, s. Færge.

Stäkra, -or, f. (Plante) Stiklegræs: *Phellandrium aquaticum*. 2) Lamhed i Bagbenene hos Heste.

Ställ, s. Forraad af Ting som høre sammen, Tilbehør, Stel, Sæt.

Ställa, v. a. 2. 1. (T. stellen) stille; ställa sin fråga till någon, forelægge En et Spørgsmaal; ställa sig inför rätta, indstille sig for Retten; ställa sig in hos någon, indsmigre sig hos En; ställa sig, opføre sig, te sig, f. E. st. sig vel, opføre sig vel; ställa sig glad, anstille sig glad; ställa an, foranstalte, anordne; ställa fram, fremstille, fremsætte; ställa något i ens behag, overlade noget til Ens Godtbefindende; ställa till, foranstalte, anordne; ställa till freds, tilfredsstille; ställa till rätta, bringe i Orden; ställa ut, udstille; ställa ut snaror för någon, lægge ud Snarer for En, drf. Ställande, s. Stillen.

Ställbröst, s. pl. n. (i Bergv.) Mur foran en Smelteovn.

Ställcirkel, -klar, m. Deleskive.

Ställe, -n, s. Sted, Plads.

Ställhammare, -mrar, m. Stemmehammer.

Ställkil, -ar, m. -klots, -ar, m. Kile hvormed noget stilles, bringes i en vis Retning, Stillekile.

Ställmur, -ar, m. (Bergv.) Mur ved en Masovn.

Ställning, -ar, f. Stilling. 2) Stillads.

Ställpinne, -ar, m. Stillepind.

Ställskruf, -var, m. Skrue, hvormed et Instrument f. E. stilles højere el. lavere, Stilleskrue.

Stäm, Stämm, -or, m. (Fisk) Strøm-

skalle D. Vetterbug N.: *Cyprinus Grislagine.*

Stämma, -or, *f.* Stemme. 2) Redskab til at stemme Instrumenter. 3) Herkomst, Byrd. 4) Stævne. 5) Koldpis (Sygdom).

Stämma, *v. a.* 2. *1.* stemme (om Instrumenter); 2) stæmme, stanse i sit Løb; 3) stemme, votere; 4) stævne, indstævne; 5) kante (om Klæder).

Stämmare, *s. pl. m.* En Person som stemmer Instrumenter. 2) et Redskab dertil.

Stämmbräde, -n, -lucka, -or, *f.* Bræt ved en Mølle til at holde Vandet tilbage.

Stämmdag, -ar, *m.* Flyttedag.

Stämmflöjt, -er, *m.* Stemmepibe.

Stämmgaffel, -flar, *m.* Stemmegaffel.

Stämmhammare, -mrar, *m.* Stemmehammer.

Stämning, -ar, *f.* Stemning, Stævning, Stæmmen, Stansen; Bebræmmelse, Gallonering. **Stämningsmål**, *s. pl. n.* Stævnemaal, Stævning.

Stämna, -or, *f.* Stævne, drf. **Stämnadag**, -ar, *m.*

Stämnyckel, -klar, *m.* Stemmenøgel.

Stämpel, -plar, *m.* Stempel. **Stempelafgift**, *m.* -penningar, *pl.* Stempelafgift. **Stämpelmästare**, *s. pl. m.* Stempelmester. **Stämpelgraverare**, *s. pl. m.* Stempelskjærer.

Stämpla, *v. a.* & *n.* 1. stemple. 2) opspinde ondt Anslag, smede Kabaler, konspirere. **Stämplare**, *s. pl. m.* Stempler. 2) En som opspinder ondt Anslag, Sammensvoren. **Stämplande**, *n.* **Stämpling**, -ar, *f.* Stempling. 2) ondt Anslag, Kabal, Sammensværgelse.

Ständer, *pl.* Stænder. **Riksens ständer**, Rigsstænderne, Rigsdagen (Sverrigs Storting).

Ständig, *adj.* bestandig, vedvarende, uafbrudt; bestemt.

Stänga, *v. a.* 2. *1.* stænge, lukke; indslutte, hegne, spærre, tilspærre; **stänga före**, lukke for; **stänga af**, -ifrån, afsondre ved et Skillerum, afsondre, udelukke; **stänga igjen**, lukke, tilspærre; **stänga in**, lukke inde, indslutte, indhegne; **stänga ute**, udelukke, drf. **Stängning**, *f.*

Stängel, -glar, *m.* Stængel. Stilk. 2) Skaadde, Bom. **Skottstängel**, Skaadde, Bom.

Stängbom, -ar, *m.* Skaadde.

Stänga, s, **Stängsel**.

Stängning, s. **Stänga**.

Stängsel, *m.* & *n.* Lukkelse, Skaadde, Bom; Gjerde, Hegn; fig. Hindring.

Stängvindare, *s. pl. m.* **Stångvindare**, *s. pl. m.* Toug at hejse med.

Stänka, *v. a.* 2. *2.* stænke, skvætte; det stänker, det skvætter, drf. **Stänkning**, *f.*

Stänkborste, -ar, *m.* Stænkekost.

Stänkelsekar, *s. pl. n.* Vievandskjedel.

Stänkvälling, *m.* et Slags Vælling med smaa Klumper i.

Stärka, *v. a.* 2. *2.* styrke, bestyrke, stive (Linned). **Stärkning**, *f.*

Stärkbär, *s. pl. n.* s. **Slån**.

Stärkelse, *f.* Stivelse. **Stärkelsemjöl**, *n.* Stivelsemél. **Stärkelsefabrikör**, -er, *m.* Stivelsefabrikant. **Stärkelsehandlare**, *s. pl. m.* Stivelsehandler.

Stärkjern, *s. pl. n.* Strygejærn.

Stärkning, s. **Stärka**.

Stätta, -or, *f.* Trappe paa begge Sider af et Gjerde til at stige over, Stænte, Stætte N.

Stöd, *s. pl. n.* Støtte; i **stöd af**, i Kraft af, i Følge.

Stödja, *v. a.* 2. *1.* (**stödjer**; **stöder**, **stödde**, **stödt**, **stödd**) (J. stydia) støtte. 2) støtte med Pæl; **stödja sig på**, støtte sig paa, stole paa; **stödja sig vid någons ord**, lite paa Ens Ord, drf. **Stödjande**, *n.*

Stödjeband, *s. pl. n.* Støtte, Stiver.
Stödjestaf, -var, *m.* Støttestav.
Stöf, (Landskabsord for Damm) Støv.
Stöfhorste, -ar, *m.* Støvekost.
Stöfla, *v. a.* 1. trække Støvler paa; stöfla på, støvle, klampe henad, om ubehændig Gang; stöflad, *adj.* ifört Støvler, bestøvlet.
Stöflett, -er, *m.* Støvlet.
Stöfva, *v. n. & a.* 1. støve, spore; stöfva upp, støve op. **Stöfvare**, *s. pl. m.* Støver.
Stöfvel, -far, *& -fler*, *m.* Støvle.
Stöfvelblock, -ar, *m.* Støvleblok.
Stöfvelknekt, -ar, *m.* Støvleknegt.
Stöfvelkrage, -ar, *m.* Støvlekrave.
Stöfvelkrok, -ar, *m.* Støvlekrog.
Stöfvelmakare, *s. pl. m.* Skomager.
Stöfvelmanschett, -er, *m.* Støvlemanchet.
Stöfvelskaft, *s. pl. n.* Støvleskaft.
Stöfvelstropp, -ar, *m.* Støvlestrop.
Stöfvelstrumpor, *pl.* Støvlestrømper.
Stök, *n.* Uorden. 2) Oprydning af Ting, som ere i Uorden.
Stöka, *v. n.* 1. flytte, ordne Møbler, rydde op; gå och stöka, fylle om i et Hus, fulle; stöka af, -undan, rydde af, -væk; stöka i hvar vrå, rydde op i hver en Vraa, drf. **Stökande**, *n.*
Stökig, *adj.* bragt i Uorden, uordentlig, forstyrret, drf. **Stökighet**, *f.*
Stöld, -er, *m.* Tyveri; skylla någon för stöld, bestylde En for Tyveri; begifven på stöld, tilbøjelig til at stjæle; beslagen med stöld, overbevist om Tyveri.
Stönjare, *s. pl. m.* (Fugl) Natteravn: *Caprimulgus europæus.*
Stöp, *n.* Støv, Hul i Vejen; Kornets Blødning for at blive til Malt, Stød; slå korn i stöp, lægge Byg i Stød.
Stöpa, *v. a.* 2. *S.* (J. steypa) støbe. 2) lægge i Stød. 3) trække igjennem (om Papir), drf. **Stöpning**, *f.* Støbning.
Stöpform, -ar, *m.* Støbeform.
Stöpig, *adj.* som er fuld af Støv (om Vej).
Stöpkar, *s. pl. n.* Støbekar.
Stöpljus, *s. pl. n.* Støbelys.
Stöpslef, -var, *m.* Støbeske.
Stör, -ar, *m.* Stør, Pæl, Stang. 2) Stør (Fisk): *Accipenser.* Jernstör, -ar, *m.* Jernstang, Jernspid.
Störa, *v. a.* 1. stænge, sætte Stang, stage til, f. E. st. ärter, -bönor, drf. **Störande**, *n.* **Störning, -ar**, *f.*
Störa, *v. a.* 2. *l.* (T. støren) forstyrre, forurolige; störd till sina sinnen, sindsvag. **Störande**, *n.*
Störta, -or, *f.* Afgrund.
Störta, *v. a. & n.* 1. (N. S. storten) styrte; störta någon i förderf, bringe, føre En i Fordærvelse, drf. **Störtning, -ar**, *f.* **Störtande**, *n.*
Störtbad, *s. pl. n.* Styrtebad.
Störtjö, -ar, *m.* Styrtis, Braadsø.
Stöt, -ar, *m.* Stød. 2) Stampe, Støder.
Stöta, *v. a. & n.* 2. *S.* (J. steyta) støde; stöta sig med någon, støde En; stöta emot, støde imod, stride imod; stöta på, støde paa; falde i (om Farer), smage af; st. intill, støde til, grænse til; st. upp, støde op; st. ut, støde ud. **Stötare**, *s. pl. m.* En som støder, Støder (et Redskab). **Stötande**, *n.* **Stötning, -ar**, *f.* Støden, -ning.
Stötbleck, *n.* Stødskinne af Blik.
Stötel, -tlar, *m.* Støder (et Redskab).
Stötesten, -ar, *m.* Anstødssten.
Stötning, -ar, *f.* Støden, Stød.
Stötta, *v. a.* 1. Støtte, Stiver.
Stötta, *v. a.* 1. støtte, sætte Støtte under, drf. **Stöttande**, *n.*
Sublimera, *v. a.* 1. sublimere, drf. **Sublimeringskärl**, *s. pl. n.* Sublimeringsapparat.

Suck, -ar, m. Suk.
Sucka, v. n. l. sukke. Suckan, f. Suckande, n. -ning, -ar, f. Sukken.
Suckare, s. pl. m. En som sukker.
Sud, -ar, m. Skibsrand.
Sud, m. fl. f. Syd, m. fl.
Sud, f. Sød.
Sudare, s. pl. n. et Slags Havtang, Strængetang, Pinaa N: *Fucus filum.*
Sudd, -ar, m. Visk, Viskeklud, Sudler, Smorer. 2) n. Sudleri, Smoreri.
Sudda, v. a. & n. l. sudle, besudle, besmøre, søle; tegne urent, male slet. Sudda ned, d. s. s. Sudda; sudda ut, viske ud, slette ud; sudda utöfver, viske over, drf. Suddare, s. pl. m. Sudderi, n. Suddning, -ar, f.
Suddig, adj. sudlet, tilsvinet; slet og urenlig, drf. Suddighet, f.
Sudeu, m. fl. f. Sjuda.
Sudla, Suddla, v. a. l. s. Besudla, Sudla.
Sudost, Sudvest, m. fl. s. Syd.
Sug, -ar, m. Sugepompe.
Suga, v. a. 3. (suger, sög, sugit, sugen) (Z. sjuga) suge, drf. Sugning, -ar, f.
Sugare, s. pl. m. En som suger; Hævert, Sugerør. 2) Sugefisk: *Remora.*
Sugga, -or, f. = N. So. Sugg, -gris, -ar, m. Sogris.
Suggskaft, n. et Skjældsord.
Sughål, s. pl. n. Sugehul.
Sugkäri, s. pl. n. (i Anatom.) adsorberende Kar.
Sugpapper, n. Trækpapir.
Sugrör, s. pl. n. Sugerør.
Sugverk, s. pl. n. Sugeværk.
Sugvårta, -or, f. Sugevorte.
Sugympa, v. a. l. d. s. s. Aflaktera.
Sugåker, -krar, m. fugtig, vandsyg Ager.
Sugor, pl. (Plante) Hampenelde D. Daa, Guldaa N.: *Galeopsis Tetrahit.* Sugplanter, m. (Plante) Pipaa N.: *Galeopsis Galeobdolon.*
Sukt, m. Lædrets Bøjelighed, Smidighed. Sukta, v. a. l. læder, gjøre Læder smidigt, bøjligt, drf. Suktning, f.
Sula, v. a. l. s. Såla, Raaftén (Bergvidenst.)
Sula, -or, f. Saale. 2) Urenlighed af raa Metal.
Sulubruk, s. pl. n. Sulusmältning. f. Sulubruka, v. a. l. s. Räsmeltning, Räsmälta. Sulusmide, n. s. Sula, drf. Sulugn, -ar, m. Raaftensovn.
Sulen, Sullna, s. Svullen, Svullna.
Sultauinna, -or, f. Sultaninde.
Sultrå, -ar, m. et Slags Havtang, Strængetang, Pinaa N.: *Fucus filum.*
Sumack, -er, m. (Plante) Sumak, Smak: *Rhus coriaria,* (bruges af Garverne).
Sumla, v. n. l. (dagl. T.) sluske, fejle, sumle N.; det sumlar väl öfver, det overseés vel, drf. Sumlande, n. Sumlare, s. pl. m.
Summa, -or, f. Sum, drf. Summevis, adv.
Summel, n. d. s. s. Sumlande.
Summit, m. fl. s. Simme.
Sump, -ar, m. Sump, Pøl, Pyt. 2) Hyttefad. 3) Bundfald, Grums N.
Sumpdamm, -ar, m. Sættedam.
Sumpig, adj. sumpagtig, sumpet, drf. Sumpighet, f.
Sund, adj. sund. Sundhet, f. Sundhed. Sundhetskollegium, n. Sanitetskollegium. Sundhetsbref, s. pl. n. Sundhedsbevis. Sundhetspass, s. pl. n. Sundhedspas. Sundhetslära, f. Sundhedslære.
Sungen, m. fl. s. Sjunga.
Sunken, m. fl. s. Sjunka.
Sunnan, adi. (Z. sunnen) sønden. Sunnan efter, sunnan ifrån, adv. sønden fra; sunnanskogs, adv. sønden-skovs (sønden for Skovene; Tiveden

og Kolmården, som ere Grænseskjæl mellem Sveа og Götha Riger). Sunnanvåder, n. Sondenvind.

Sup, -ar, m. Drik, Slurk, Sup, Snaps, Dram N.

Supa, v. & n. 3. (supor, söp, supit) drikke, snapse, dramme N.; trække til sig, suge i sig; supa sig full, drikke sig fuld, drf. Supande, n. Supare, *s. pl.* m, Superi, n.

Supanmat, m. Suppemad, Suppe.

Supbroder, -bröder, m. Drikkebroder, Svirebroder; bli supbröder, drikke Dus. Supkalas, n. Suplag, *s. pl.* n. Supsälskap, n. Drikkelag, Svirelag, Fyllelag N. Supkamrat, -er, m. d. s. s. Supbroder. Suplulla, -or, *f.* Slhore. Suput, m. Drukkenbolt. Supvisa, -or, *f.* Drikkevise.

Supp, -ar, m. Sop, Lærkesvamp.

Sur, *adj.* sur; (om Træ) grøn, vaad, raa. Suraktig, *adj.* syrlig. Surapel, s. Skogsapel. Surbent, *adj.* surbenet. Surbrunn, -ar, m. Surbrønd, Sundhedsbrønd. Surdeg, m. Surdej. Surhet, *f.* Surhed. Surjäsen, *adj.* som er bleven sur ved Gjæring. Surkulla, -or, *f.* (Plante) Gaasekamille, graa Kamélblomst, Surguld N: *Anthemis cotula.* Surkål, m. Surkaal. Surmulen, *adj.* surmulende, drf. Surmulenhet, *f.* Surstek, -ar, *f.* Sursteg. Surtuppa, s. Surkulla. Suräpple, -n, n. surt Æble, Skovæble. Surögd, *adj.* surøjet, drf. Surögdhet, *f.*

Sura, v. n. 1. (dagl. T.) surmule.

Surna, v. n. 1. blive sur, syres, surne N., drf. Surnande, n.

Surr, n. (dagl. T.) for Surrande.

Surra, v. n. 1. surre. 2) svire, være hengiven til Svir. Surrande, n. Surrning, *f.* Surren, Svir. Surrare, *s. pl.* m. Svirer, Rangler.

Surra, v. a. 1. sure, vinde omkring, drf. Surrning, -ar, *f.*

Sus, n. Susen. 2) Sus, Svir. Susig, *adj.* forsviret, fortumlet.

Susa, v. n. 1. suse. Susande, n. Susning, -ar, *f.* Susen.

Susare, *s. pl.* m. (Fiskeslægt) Vormyre.

Susea; det gör susen, det afgjør Sagen.

Sussa, v. a. 1. i söma, dysse i Søvn, drf. Sussning, *f.*

Sutare, *s. pl.* m. (Fisk) Suder, Sli: *Cyprinus Tinca.*

Sutit, m. fl. s. Sitta.

Sva, s. Svad.

Svabare, *s. pl.* m. Svaber, Beboer af Svaben.

Svabb, -ar, m. Svaber, Svabert.

Svabba, v. a. 1. (E. to swab) feje med en Svaber, svabre.

Svabel, -blar, m. d. s. s. Svabb.

Svabla, v. a. 1. svabre, feje med en Svaber.

Svad, -ar, m. lys Plet i Skoven, Braate, Sve N.

Svalla, v. a. 1. svovle, drf. Svaflande, n.

Svallig, *adj.* svovlet.

Svafvel, n. Svovel. Svafvelaktig, *adj.* svovelagtig. Svafvelbad, *s. pl.* n. Svovelbad. Svafvelbrott, *s. pl.* n. Svafvelgrufva, -or, *f.* Svovelgrube. Svafvelbruk, *s. pl.* n. Svovelværk. Svafvelblomma, -or, *f.* Svovelblomst. Svafvelfärg, m. Svovelfarve. Svafvelfärgad, -gul, *adj.* svovelgul. Svafvelhytta, -or, *f.* Svovelhytte. Svafvelkis, m. Svovelkis. Svafvellefver, m. Svovellever: *Hepar sulphuris.* Svafvellukt, m. Svovellugt. Svafvelrök, m. Svovelrøg. Svafvelsalt, n. Svovelsalt. Svafvelsticka, -or, *f.* Svovelstikke. Svafvelstång, -stänger, *f.* Svovelstang. Svafvelsyra, *f.* Svovelsyre: *Acidum sulphuricum.* Svafveltråd,

-ar, m. Svoveltraad. Svafvelånga, -ar, m. Svovelovn. Svafvelånga, f. Svoveldamp.

Svag, adj. svag. Svagdricka, f. tyndt Øl; Svaldrikke. Svaghet, -er. f. Svaghed. Svagsint, adj. svag- eller slov paa Forstanden; sindssvag. Drf. Svagsinthet, f. Svagsynt, adj. svagsynet, drf. Svagsynthet, f. Svagtänkt, adj. Svagöl, m. tyndt Øl.

Svaja, v. a. l. svaje, vaje, drf. Svajande, n. Svajen, Vajen.

Sval, adj. sval, drf. Svala, v. a. l. svale. Svalkar, s. pl. n. Kjølefad, -kar, Svalekar.

Svala, -er, f. Svale (Fugl): Hirundo. Svalbo, -n, m. Svalerede. Svalsten, -ar, m. Svalesten: Chelonites. Svalört, -er, f. Svaleurt: Chelidonium.

Svalde, Svaldt, s. Svälja.

Svale, -ar, m. (J. Svalir pl.) Svalgang, Udbygning paa et Hus.

Svalg, Svalj, s. pl. n. Svælg. 2) Fylderi. Svalgaborre, -ar, m. stor Aborre. Svalgfisk, -ar, m. Slugfisk.

Svalka, v. a. l. svale, kjøle, afkjøle, drf. Svalkning, f.

Svalkar, s. Sval.

Svalke, m. Svalka, f. Svale, Kjøling, Kjølighed. Svalkedryck, -er, m. Svaledrik.

Svall, n. Bevægelse frem og tilbage, Bølgegang efter Storm, Brusen, Svulmen.

Svall, imperf. af Svälla.

Svalla, v. n. l. bruse, svulme op, svulme, drf. Svallande, n. Svallning, -ar, f.

Svallgång, m. Bølgegang efter Storm.

Svallia, -ar, m. Kravis.

Svallkött, n. kjødagtig Byld, Udvækst.

Svallväg, -ar, f. langhul Bølge.

Svalna, v. n. l. blive sval, kjølig, svalne, afkjøles, drf. Svalnande, n.

Svalsten, m. fl. s. Svala, -er, f.

Svalt (a) s. Svälja. Svalt (ä) s. Svälta.

Svalting, -ar, m. (Planteslægt) Gotraud: Alisma. Ranunkelsvalting, langbladet Gotraad: Alisma ranunculoides. Stikersvalting, Vandgrøblad N.: Alisma Plantago.

Svamp, -ar, m. Svamp. Svampaktig, adj. svampagtig. Svampdosa, -or, f. Lugtevandshus. Svampformig, adj. dannet som en Svamp. Svampstekel, -klar, m. (Insekt) Galhveps: Cynips.

Svampa sig, v. r. l. blive svampagtig, svampet.

Svampig, adj. svampet, drf. Svampaktighet, f.

Svan, -ar, & -er, m. & f. (J. Svaar) Svane: Anas cygnus. Svanbaj, s. Svaneboj (Tøj). Svandun, s. pl. n. Svanedun, -dunsbädd, m. Svanedunsseng. Svanhals, -ar, m. Svanehals. Svanesång, m. Svanesang.

Svank, -ar, m. Svank, n. Sving, Krumning, Bugt. Svankrem, -mar, m. Kredsrem paa Hestetøj. Svankryggig, adj. som har en indad bøjet Ryg, svejsrygget, hulrygget, sadelrygget. Svankträ, -n, n. Bom paa en Karet.

Svans, -ar, m. (T. Schwanze) Svands, Hale, Stjert, Rumpe, Slæb; vifta med svansen, vicka på svansen, logre med Halen. Svansrem, -mar, m. Rumperem paa Seletøj. Svansskruf, -var, m. Svandskrue. Svansstjerna, -or, f. (T. Schweifstern) Komet.

Svansa, v. n. l. bryste sig, gjøre sig til. 2) (T. Schwänzeln) logre med Halen. Svansa upp en häst, rumpe op, binde op Halen; svansa en layett, stille en Lavet, drf. Svansad, p. p.

Svante, s. pr. m. Svend.

Svar, s. pl. n. Svar; lemna svar på,

give Svar paa; stå til svars för, staa til Ansvar for.

Svara, *v. a. & n.* l. svare; svara emot, svare til; f. E. det svarar icke emot min förväntan, det svarer ikke til min Forventning. **Svarande**, -r, *m.* den Indstævnte, den Anklagede (modsat Kärande, Sitanten).

Svarfborr, *n.* et Slags Bor. **Svarfhjul**, *s. pl. n.* Drejerhjul. **Svarfjern**, *s. pl. n.* Drejerjærn. **Svarfkonst**, *f.* Drejekunst. **Svarfkram**, *n.* Drejerarbejde. **Svarfrund**, *adj.* saa rund, som om den var drejet. **Svarfskifva**, -or, *f.* Drejerskive. **Svarfspån**, *m.* Drejerspaan. **Svarfstol**, -ar, *m.* Drejerbænk.

Svarfva, *v. a.* l. dreje. **Svarfning**, -ar, *f.* Drejning.

Svarfvare, *s. pl. m.* Drejer. **Svarfvararbete**, *n.* Drejerarbejde. **Svarfvargesäll**, -er, *m.* Drejersvend. **Svarfvarhandtverk**, *n.* Drejerhaandværk. **Svarfvarlära**, *f.* Drejerlære. **Svarfvaremästare**, *s. pl. m.* Drejermester.

Svarsgod, *adj.* ulastelig, forsvarlig, som holder sin Prøve.

Svarslös, *adj.* som ikke giver Svar, svarlös, stum, drf. **Svarslöshet**, *f.*

Svaromål, **Svaromål**, *s. pl. n.* Forsvar.

Svarsskrift, -er, *f.* Forsvarsskrift.

Svart, *adj.* (J. svartr) sort, svart N.; nederdrægtig.

Svartaktig, *adj.* sortagtig, drf. **Svartaktighet**, *f.*

Svartbagge, -ar, *m.* (Insekt) Skarnbasse: *Hister.*

Svartblek, *adj.* sortbleg.

Svartblå, *adj.* sorteblaa.

Svartbrun, *adj.* sortebrun.

Svartbroder, -bröder, *m.* Sortebroder, Dominikanermunk. **Svartbrödrakloster**, Dominikanerkloster.

Svartfläckig, *adj.* sortspættet, sortpletted.

Svartgrå, *adj.* sortegraa.

Svartgrön, *adj.* sortegrøn.

Svartgul, *adj.* sortegul.

Svartgyllen, *m.* (Miner.) Sortgyldenerts.

Svarthet, *f.* Sorthed.

Svartklädd, *adj. v.* sortklædt.

Svartkonst, *f.* den sorte Kunst, Troldomskunst; en egen Maade at stikke i Kobber paa, drf. **Svartkonstbok**, Svartboka N. **Svartkonstmär**, Heksemester. **Svartkonststycke**, Heksestykke.

Svartkrita, *f.* Sortkridt.

Svartlagd, *adj.* sortladen, mørkladen.

Svartlasse, -ar, *m.* (Fugl) Jo, Tyvjo, Struntjager N.; *Lestris parasitica.*

Svartlätt, *adj.* sortladen, mørkladen.

Svartmugga, -or, *f.* sortebrunt Fruentimmer.

Svartmuskig, *adj.* (dagl. T. Svartmuggig) som har mørk Ansigtsfarve, mørkladen.

Svartmunk, -ar, *m.* Dominikanermunk.

Svartmylla, *f.* sort Muld, Plantemuld.

Svartmyra, -or, *f.* et Slags sort Myre.

Svartnacke, -ar, *m.* s. Rödstjert.

Svartprickig, *adj.* sortspættet.

Svartrandig, *adj.* sortstribet.

Svartsjuk, *adj.* skinsyg, sjalu. **Svartsjuka**, *f.* Skinsyge, Sjalusi.

Svartsmide, -n, *n.* Grovsmedsarbejde.

Svartsoppa, -or, *f.* **Svartsåd**, *n.* et Slags Suppe kogt af Gaasekraak, Gaaseblod og Peber.

Svartsot, *m.* (Sygdom): *Icterus niger.*

Svartspräcklig, *adj.* sortspraglet.

Svartstrimig, *adj.* sortstribet.

Svartstare, -ar, *m.* (Fugl) Solsort, Sorttrost N.

Svarta, -or, *f.* (Sumpfugl) Blishone, Vandhone: *Fulica atra.*

Svartna, *v. n.* 1. fortne, drf. Svartnande, *n.*

Svass, *n.* d. s. f. Svassande.

Svassa, *v. n.* 1. bramme, skryde, harangere, drf. Svassande, *n.* Svassare, *s. pl. m.*

Svea, *n. pr.* Sverige. Svea, *adj.* el. *Genit.* f. E. Svealand, Sveas, Sveriges Land. Svear, *pl.* Svenske. Svearne, de Svenske, Svenskerne.

Sved, *m.* Jord, hvis Skov er afbrændt, Braate N.

Sved, *impf.* af Svida.

Sveda, *f.* (J. Svidi) Svie.

Sveda, *v. a.* 2. *1.* (J. svida) brænde noget paa Overfladen, svide, drf. Svedning, -ar, *f.*

Svedja, *v. a.* 1. afbrænde en Skov for at gjøre Pladsen til Agerland, brænde Braate, drf. Svedjande, *n.*

Svedja, -or, *f.* Svedjeland, *s. pl. n.* Jord, hvis Skov er afbrændt, Braate N. Svedjefall, *s. pl. n.* Fældning af Skov som skal afbrændes, Braatehugning. Svedjerofva, -or, *f.* Braatenæve, Næve (Roe) vokset i Braatemark. Svedjeråg, *m.* Braaterug.

Svedjern, *s. pl. n.* Brændejærn.

Svedvärkar, *pl.* brændende Smerter.

Svegryggad, *adj.* hulrygget, svejrygget.

Sveg, Svega, -or, *m.* (J. sveigia, at bøje; Svig, en Bøjning, Krumning) bøjelig Green, Stok.

Sveja upp, *m.* vende Skibets Forstavn imod.

Svejtsare, *s. pl. m.* Svejtser. 2) Konditor, Sukkerbager.

Svek, *impf.* af Svika.

Svek, *s. pl. n.* (J. Svig) Svig. Svekfull, *adj.* svigfuld.

Sven, -ner, *m.* Svend. Svenbarn, *s. pl. n.* Drengebarn. Svendom, *m.* = N. Svenqväll, -ar, *m.* Aftenen før Bryllupet.

Svenska, -or, *f.* et svensk Fruentimmer. 2) det Svenske (Sprog). 3) (Fugl) Svenske: *Loxia Chloris.*

Svepa, *v. a.* 2. *2.* (J. Sveipa) svøbe; svepa et lik, pynte et Lig; vädret sveper, Vejret, Vinden piffer, Vinden snor N.

Svepduk, -ar, *m.* Svepkläde, -n, *n.* Liglagen, Ligsvøb.

Svepe, -n, *n.* Svøb, Dække, Skjul.

Sveperska, -or, *f.* Ligpynteriske.

Svepning, -ar, *m.* Svøbning. 2) Lig Pyntning. 3) Ligsvøb, Liglagen, Ligklæder.

Svessa, Svetsa, *v. a.* 1. svejse. Svessning, Svetsning, -ar, *f.* Svejsning. Svetsgnista, -or, *f.* Svejsegnist.

Svett, *m.* Svød; engelska svetten, engelsk Svød (Slags Feber).

Svetta, *v. a.* 1. ned, (dagl. T.) gjennemblode med Svød.

Svettas, *v. d.* 1. (J. sveita) svede, drf. Svettning, -ar, *f.*

Svettbad, *s. pl. n.* Svedebad. Svettbadd, *n.* Svøddamp. Svettdrifvande, *adj.* svøddrivende. Svettdroppe, -ar, *m.* Svøddraabe. Svettdryck, -er, *m.* Svededrik. Svettduk, -ar, *m.* Svededug. Svettfeber, *m.* -sjuka, *f.* engelsk Svød (Slags Feber). Svetthål, *s. pl. n.* Svedehul. Svettig, *adj.* svødet, svødt. Svettkur, -er, *m.* Svedekur. Svettlakve, -ar, *m.* Bænk i Svødbadestuer. Svettning, *f.* Svettas. Svettrör, *s. pl. n.* Svedehul. Svettsjuka, *b. f. f.* Svettfeber.

Svia, Sviar, *f.* Svea, Svear.

Svicka, -or, *f.* liden Tap ved Spunsæt paa en Tønde, Svik N. Svickborr, *n.* et Bor, hvormed man borer Svikhul. Svickhål, *s. pl n.* Hul oven i en Tønde ved Spunsæt for at give Luft, naar man tapper, og faa Bødsken bedre til at flyde, Svikhul.

Svickla, -or, *f.* s. Kil.

Svida, *v. n.* 3. (svider, sved, svidit) svie, smerte; den förlusten svider ännu, jeg føler endnu dette Tab.
Svidknett, -ar, *m.* (Insekt) et Slags Myg, Knot N.: *Culex pulicaris.*
Sviga, (J. Svig, Bøjning), ge sviga, bøje sig, give efter, vige, give Svigt.
Svigt, *m.* Svigt, Bøjning, Krumning; Bøjlighed, Sving.
Svigta, *v. n.* 1. (J. Sveigia, at bøje) bøje sig, give sig under en Byrde, vakle, bevæges hid og did, sveje N.; svigta et segel, gibbe, gi et Sejl, drf. Svigtning, -ar, *f.*
Svika, *v. a.* 3. (sviker, svek, svikit) (J. svikia) svige.
Svikfull, s. Svekfull.
Sviklig, *adj.* -ligen, *adv.* svigagtig, bedragersk.
Svimma, *v. n.* 1. Sv. bort, (J. svima) besvime, falde i Afmagt. Svimning, -ar, *f.* Besvimelse.
Svin, *s. pl. n.* Svin. Svinaktig, *adj.* svinsk, fæisk. Svinaktighet, *f.* Svinskhed, Svineri, Fæiskhed. Svinafvel, *m.* Svineavl. Svinhorst, -er, *m* Svineborster. Svinfot, -fötter, *m.* Svinefod. Svinherde, -ar, *m.* Svinehyrde. Svinhjord, -ar, *m.* Flok Svin. Svinho, -ar, *m.* Svinetrug. Svinhufvud, -en, *n.* Svinehoved. Svinhund, -ar, *m.* Svinehund. Svinhus, *s. pl. n.* Svinestald, -sti. Svinhålla, (dagl. T.) s. Tjurhålla. Svinister, *n.* Svineister. Svinknyler, s. Knyler. Svinkött, *n.* Svinekjød. Svinfylking, *m.* Svinefylking (en kiledannet Slagorden). Svinmage, -ar, *m.* Svinemave. 2) gammelt slet Leksikon. Svinmat, *m.* Fleskemad; Svinefode. Svinmolla, -or, *f.* (Plante) Gaasefod: *Chenopodium rubrum.* Svinpels, -ar, *m.* Svinepels. Svinrot, -rötter, *f.* (Plante) Slangemyrd. Svinrygg, -ar, *m.* Svineryg. Svinstek, -ar. *m.* Svinesteg. Svinstia, -or, *f.* Svinesti. Svinsvingel, -glar, *m.* (Plante) Svinesvingel: *Festuca fluitans.* Svinsnöpare, *s. pl. m.* Svinegilder. Svinsylta, *f.* Svinesylte. Svinsyra, s. Syra. Svintand, -tänder, *f.* Svinetand. Svintistel, -stlar, *m.* Svinetidsel. Svinvaktare, *s. pl. m.* -vakterska, -or, *f.* Svinevogter, -vogterske. Svinvall, -ar, *m.* Bejte, Græsgang for Svin.
Svindel, *m.* Svimmel, Hovedsvimmel.
Svindelaktig, *adj.* plaget af Hovedsvimmel.
Svindla, *v. n.* 1. (J. svundla) svimle, blive svimmel.
Sving, *m.* -ande, *n.* -ning, -ar, *f.* Sving, Svingning.
Svinga, *v. a. & n.* 1. svinge, drf. Svingande, *n.*
Svingel, -glar, *m.* (Plante) = N.: *Festuca.* Fårsvingel, Faaresvingel: *Festuca ovina.* Rågsvingel, s. Råglosta.
Svingning, -ar, *m.* Svingning, drf. Svingningskraft, *m.*
Svinka, *v. n.* 1. søge Udflugter. Svinkare, *s. pl. m.* En, som søger Udflugter, drf. Svinkande, *n.* Svinkärende, -r, *n.* et hurtigt forrettet Ærende, Biærende, Slenterærende.
Svinmage, *m.* fl. s. Svin.
Svinna, *v. n.* 3. (svinner, svann, svunnit) svinde.
Svirra, *v. n.* 1. surre, snarre; svire.
Sviskon, *s. pl. n.* Sveske. Sviskonsoppa, *f.* Sveskesuppe.
Svissa, s. Svessa.
Svit, *m.* (Fr. Svite) Følge, Svite.
Svitter, *m.* (i Bergvid.) uren Tinerts.
Svordom, -ar, *m.* Sværgen, Banden, Forbandelse, Ed. Svordoms-ande, -ar, *m.* Bander.
Svullen, *adj.* hoven. Svullna, *v. n.* 1. svulne, hovne, drf. Svullnande, *n.*

Svullnad, -er, *m.* Svulst, -or, *m.* Hœvelse, Svulst, Hovenhed.

Svulstig, *adj.* svulstig, drf. Svulstighet, *f.* Svulst (i Skrivemaade).

Svulten, *m. fl. s.* Svälta.

Svuren, *m. fl. s.* Svärja.

Svåger, -grar, *m.* Svoger. Svägerlag, *n.* -skap, *n.* Svogerskab. Svägrar, *pl.* (i Botanik) Rorhannede: *Syngenesia.* Svägra sig, Besvägra sig, *v. r.* 1. besvœgre sig.

Svål, -ar, *m.* tyk Hud, Svœr. Fläskesvål, Fleskesvœr.

Svår, *adj.* svar, svœr, tung; besværlig, møisomlig, vanskelig; haard, slem, grov; svår efter, -för, -om, ondt for, f. E. hafva svårt om tid, have knap Tid, drf. Svårhet, *f.*

Svåra, *adv.* svare, saare, meget, i høj Grad, høiligen.

Svårbrukad, *adj.* vanskelig at bearbejde, dyrke.

Svårighet, -er, *f.* (T. Schwierigkeit) Vanskelighed, Besværlighed.

Svårliga, *adv.* (forældet) meget, høiligen, saare, f. E. jag bekänner att jag svårliga syndat hafver.

Svårligen, *adv.* vanskeligen, neppe.

Svårmodig, *adj.* (T. schwermüthig) tungsindig, melankolsk. Svårmodighet, *f.* Tungsindighed, Melankoli.

Svårsmält, *adj.* som vanskelig kan smeltes; ufordøjelig.

Svårt, *adv.* s. Svår; hafva svårt att fatta, have vanskeligt for at fatte; hafva svårt om tid, have knap Tid; han har svårt vid att, det falder ham vanskeligt at.

Sväfva, *v. n.* 1. (J. svifa) svœve; sväfva på målet, begynde at tabe Mœlet, stamme; ordet sväfvar mig på tungan, Ordet ligger mig paa Tungen. Sväfvande, *n.* Sväfning, *f.* Svœven.

Svägerska, -or, *f.* Svigerinde.

Svälja, *v. a.* 2. *t.* (J. svelgia), (har ogsaa i *imp.* svalde, i *Sup.* svalt) svœlge, synke, drf. Sväljning, *f.*

Svälgfisk, -ar, *m.* Rovfisk.

Svälla, *v. n.* 2. *t.* (har ogsaa: svall, *pl.* svullo, svullit, svullen) (J. svella) svulme; svälla upp, svulme op, drf. Svällning, *f.*

Svält, *m.* (J. Svelta) Sult.

Svälta, *v. n.* & *a.* 2. & 3. (har *intransitivt*: svältar; svalt, *pl.* svulto; svultit; svulten, og *kausativt*: svälter, svälte, svält) (J. svelta) sulte, *kausat.* sœlte N., drf. Svältning, *f.*

Svälting, -ar, *m.* Gnier, som sulter sig selv.

Svämma öfver, oversvomme.

Svän, *m. fl. s.* Sven.

Sväng, -ar, *m.* Sving, Svingning.

Svänga, *v. a.* 2. *t.* (A. S. swengan) svinge, dreje, sno. Svängande, *n.* Svängning, -ar, *f.* Svingning.

Svängbom, -ar, *m.*, Svänge og

Svängel, -glar, *m.* (T. Schwängel) En Ting hvormed en anden Ting bringes i en svingende Bevœgelse, Sving, Svingel, Svingbom.

Svängrum, *s. pl. n.* Svingerum, Stillerum.

Svängstång, *f.* Svängbom, Svänge.

Svära, *f.* Svärja.

Svära, -or, *f.* (forældet og bibl.) Svigermoder.

Svärd, *s. pl. n.* Sværd. Svärddragare, *s. pl. m.* Sværddragere. 2) et Slags Insekt: Pettigonie, Fr.) Svärdfisk, -ar, *m.* Sværdfisk: *Xiphias.* Svärdformig, *adj.* sværddannet. Svärdfäjare, *s. pl. m.* (J. Sverdfœgari) Sværdfejer. Svärdlik, *adj.* sværddannet. Svärdslilja, -or, *f.* Sværdlilje: *Gladius communis.* Svärdsorden, *m.* Sværdorden. Svärdssida, *f.* Sværdside, Mandslinje. Svärdsägg, -ar, *n.* Sværdets Eg.

Svärdotter, -döttrar, *f.* Svigerdatter.
Svärfader, *m.* Svigerfader.
Svärföräldrar, *pl.* Svigerforældre.
Svärja, *v. a. & n.* 3. (svärjer, svär; svor, *pl.* svuro; svurit; svuren) (Y. sveria) sværge, bande. **Svärjande**, *n.* Sværgen, Banden; svärja och dundra, forbyde og bande; sv. sig men, sværge falskt. **Svärjare**, *s. pl. m.* Bander.
Svärm, -ar, *m.* Sværm. **Svärma**, *v. n.* 1. sværme. **Svärmare**, *s. pl. m.* Sværmer. **Svärmeri**, *n.* = N. **Svärmerisk**, *adj.* sværmerisk.
Svärmoder, -mödrar, *f.* Svigermoder.
Svärson, -söner, *m.* Svigerson.
Svärta, -or, *f.* (Fugl) Sortand, Sjeorre N.: *Anas fusca.*
Svärta, *f.* Sort, sort Farve, Sværte.
Svärta, *v. a.* 1. sværte; bagtale, besøre. **Svärtande**, *n.* Svärtning, *f.* Sværten, Sværtning. **Svärtare**, *s. pl. m.* en som farver sort.
Sy, *v. a.* 2. *1.* sy; sy af, afdele ved at sy; sy åt, sy til, drf. **Syende**, *n.* Syning, *f.*
Syarbete, *n.* Syning. **Sybord**, *s. pl. n.* Sybord. **Sybåge**, -ar, *m.* Syramme. **Sydon**, *n.* Sytøj. **Sydyna**, -or, *f.* Syppude, Naalepude. **Syhandske**, -ar, *m.* Syhanske. **Sylån**, *m.* Sylon. **Sykorg**, -ar, *m.* Sykurv. **Symamsell**, -er, *f.* Syjomfru. **Sypung**, -ar, *m.* = N. **Syskola**, -or, *f.* Syskole. **Syträd**, *f.* Sytraad. **Sytyg**, *n.* Sytøj.
Syda, *v. n.* 2. *1.* (i Sosprog.) ligge paa Siden, krænge.
Syfta, *v. n.* 1. sigte. **Syftande**, *n.* Syftning, *f.* Sigten.
Syfta, *v. a.* 1. bæde Bygget til Ølbrygning, drf. **Syftning**, *f.*
Syfte, -n, *n.* Sigte; Maal, Øjemed, Hensigt.
Syftekorn, *s. pl. n.* Sigtekorn.
Syftemål, *s. pl. n.* Maal, Øjemed, Hensigt.
Syl, -ar, *m.* Syl. **Syllik**, *adj.* sylbannet. **Sylmakare**, *s. pl. n.* Smed, som gjør Syler. **Sylslända**, -or, *f.* et Slags Insekt: *Raphidia.* **Sylväska**, -or, *f.* Sylfutteral. **Sylört**, -er, *f.* (Plante) Sylblad, Frydebue N.: *Subularia.*
Syll, -ar, *m.* Bjælke, som lægges til Grund, Syl, Syl N.
Syllogism, -er, *m.* Syllogisme.
Sylt, *n.* Syltetøj.
Sylta, *v. a.* 1. Sy. in, sylte, nedsylte, lægge ned, drf. **Syltning**, *f.*
Sylta, *f.* Sylte. **Syltmängelska**, -or, *f.* Kone, som sælger Sylte. **Sylthufvud**, *n.* et i Sylte lagt Svinehoved.
Syltburk, -ar, *m.* Syltekrukke.
Syltkål, *n.* nedsyltet Suurkaal.
Syltmjölk, *m.* sur Faaremelk, Syltemelk.
Syltsaker, *pl.* Syltetøj. **Syltskål**, -ar, *m.* Syltekrukke.
Syn, -er, *m.* Syn (i alle Ordets Betydninger). 2) (dagl. T.) Ansigt, Asyn. 3) Synsforretning, Besigtelsesforretning; midt i synen, midt i Øjnene; det bär syn för saga el. sägn, det er Syn for Sagen; för synes skull, for et Syns Skyld, paa Sfromt; hålla syn, afholde Synsforretning; vara el. se i syne, have Syner; Riddarsyn, en Synsforretning, hvor Statens fornemste Embedsmænd ere Synsmænd, og fra hvis Dom ei kan appelleres, Overskjon.
Syna, *v. a.* 1. syne, besigtige, drf. **Synande**, *n.* Syning, *f.*
Synagoga, -or, *f.* Synagog, Jødekirke.
Synas, *v. d.* 2. *3.* (Y. synast) synes; sees, lade sig tilsyne, vise sig.
Synaxel, -xlar, *m.* Synakse, Øjeakse.
Synbar, *adj.* **Synbarligen**, *adv.* synlig, øjensynlig, aabenbar, iøinefaldende,

drf. Synbarhet, *f.* Synbart vittne, Øjenvidne.
Synbild, -er, *m.* Synsbillede.
Synbrynе, *n.* Synskreds.
Synd, -er, *m.* Synd. Syndabekännelse, -r, *f.* Erkjendelse af sin Synd. Syndabock, -ar, *m.* Syndebuk. Syndabot, *m.* Syndebod. Syndafall, *n.* Syndefald. Syndaflod, *m.* Syndflod. Syndfull, *adj.* syndefuld, syndig. Syndfri, -lös, *adj.* syndfri. Syndlöshet, *f.* Syndfrihed. Syndamått, *s. pl. n.* Syndemaal, f. E. hans syndamått är fullt. Syndoffer, *s. pl. n.* Offer el. Offring, som gjøres for at udsone begaaede Synder. Syndapalt, -ar, *m.* Fakkels Djævel. Syndpenning, -ar, *m.* syndige Penge. Syndaskuld, -er, *m.* Syndeskyld, Syndastraff, *s. pl. n.* Straf for en begaaet Synd. Syndasöma, *m.* syndig Søn. Syndatræl, -ar, *m.* Syndens Træl. Syndavana, *f.* Syndevane. Syndaväg, *m.* Syndens Vej.
Synda, *v. n.* l. synde. Syndare, *s. pl. m.* Synder. Synderska, -or, *f.* Synderinde.
Syndig, *adj.* syndig, drf. Syndighet, *f.*
Syne, *s.* Syn.
Synedom, *m.* Synsmændenes Kjendelse.
Syneförrättning, -ar, Synsforretning.
Syneinstrument, -er, *n.* beskreven Synsforretning.
Synemän, *pl.* Synsmænd, drf. Synerätt, -er, *m.* Synsmændene.
Synglas, *s. pl. n.* Séglas.
Syning, -ar, *m.* Syning, Besigtelse. 2) Syning, Syn. Syningsattest, -er, *m.* Besigtelsesbevis. Syningsman, *pl.* Synsmænd.
Synkraft, *m.* Synsevne.
Synkrets, *m.* Synskreds.
Synlig, *adj.* = N., drf. Synlighet, *f.*
Synlinje, *m.* Synslinje.
Synnerhet, i synnerhet, i Særdeleshed; hvar och en i s., Enhver i S.
Synnerlig, *adj.* Synnerligen, *adv.* synderlig, særdeles.
Synnerv, -er, *m.* Sénerve: *Nervus opticus.*
Synnät, *s. pl. n.* Nethinden i Øjet.
Synpunkt, -er, *m.* Synspunkt.
Synvilla, -or, *f.* Synets Forblindelse.
Synvinkel, -klar, *m.* Synsvinkel.
Synvändning, -ar, *f.* Synets Forblindelse.
Synvärd, *adj.* værd at sé.
Syra, -or, *f.* Syre. 2) (Plante) Syre: *Rumex.* Syrmask, -ar, *m.* et Slags Insekt: *Oniscus Entomon.* 2) Eddikeaal (Infusionsdyr). Syrsalt, *n.* Syresalt. Syrsälta, -or, *f.* (Plante) Surklover: *Oxalis.*
Syra, *v. a.* l. syre, drf. Syrande, *n.* Syrning, *f.*
Syre, *n.* Surstof, J. A.: *Oxygenium.* Syrdof, *n.* Syrgas, *m.* Surstofgas. Syrsätta, *v. a.* 2. *s.* oksydere (i Kemi). Syrsatt, oksyderet. Syrsättning, *f.* Oksydation.
Syrén, -er, *f.* Syrene: *Syringa vulgaris.*
Syrlig, *adj.* N., drf. Syrlighet, *f.*
Syrmask, *m.* fl. s. Syra.
Syrsa, -or, *f.* Faarekylling, Sirisse N.: *Gryllus domesticus.* Syrsevad, -ar, *m.* Jordkreds. Syrsestrit, s. Strit.
Syskon, *s. pl. n.* (J. Systkyn) Søskende. Syskonbarn, *s. pl. n.* Søskenbørn. Syskonbyte, *n.* dobbelt Svogerskab. Syskonbädd, -ar, *m.* Fladsæng, Liggen paa Gulvet uafklædt. Bädda syskonbädd, rede Fladsæng. Syskontycke, *n.* Familietræk.
Syssla, *v. n.* l. sysle; hafva att syssla, have at bestille, drf. Sysslande, *n.*
Syssla, -or, *f.* (J. Sysla) Syssel, Bestilling, Forretning, Arbejde; Embe-

de. Sysslolös, Sysselløs, *adj.* uden Forretninger, arbeidsløs, uvirksom, dvf. Sysslolöshet, *f.* Sysseloman, -mån, *m.* Forvalter, Kurator, dvf. Sysslomanskap, *n.* Sysslosatt, beskjæftiget, sysselsat. Sysslosätta, Sysselsætte, *v. a.* 2. *s.* sysselsætte, beskjæftige. Sysslosättande, *n.* Sysslosættning, -ar, *f.* Beskjæftigelse, Sysselsættelse.

Syssling, -ar, *m.* Næstsøskenbarn, Tremænning N.

Syster, -trar, *m.* (Z. Systir) Søster. Systerbarn, *s. pl. n.* Søsterbarn. Systerdotter, -döttrar, *f.* Søsterdatter. Systerkaka, -or, *f.* Søsterkage. Systerlott, *m.* Søsterlod. Systerskap, *n.* Søsterskab. Systerson, -söner, *m.* Søstersøn.

Systerlig, *adj.* -ligen, *adv.* søsterlig.

Syta, *v.* (forældet) pleje, passe.

Så, *adj.* & *koni.* (Z. svá, so) saa. Såframt, Såvida, saa fremt; i så måtto, (L. sonach) for saa vidt.

Så, *v. a.* 2. *l.* (Z. at sá) saa, dvf. Sående, *n.* Såning, *f.* Saaning. Såningsman, -män, *m.* Saamand, Sædemand. Såningstid, *m.* Saatid.

Så, -ar, *m.* (Z. sár) Vandspand, Saa N. Såstång, *m.* Saastang. Södra, -or, *n.* Saaore.

Säd, *n.* (Z. Sod) Saad, Kjødsuppe, Sous, Sjø N.; hafva sin hand med i sådet, have sin Haand med i Spillet.

Sådan, *adj.* saadan.

Sådd, *m.* allehaande Fro.

Sådig, *adj.* saadet, flidet.

Sädor, *pl.* Sager, Klid. Sädbröd, *n.* Brød bagt af Klid el. Saaer. Sädslag, *n.* -slagg, *m.* -sten, -ar, *m.* et Slags Asbest: *Asbestus acerosus.*

Såfra, Såfva, Såfvel, m. fl. s. So.

Såg, -ar, *m.* (Z. Sög) Saug, Sag N. Sågarm, -ar, *m.* Saugarm. Sågbak, -ar, *m.* Bagen af en Saug. Sågblad, *s. pl. n.* Saugblad. Sågbloek, -ar, Saugstol, Saugbuk. Sågbock, -ar, *m.* Saugbuk. Sågbräddig, *adj.* saugtagget. Sågfisk, -ar, *m.* Saugfisk: *Squalus pristis.* Sågfluga, -or, *f.* et Insekt: *Tenthredo.* Sågformig, -kantad, -lik, *adj.* saugtakket. Sågmuskel, *m.* Saugmuskel: *Serratus anticus.* Sågqvarn, -ar, *m.* Saugbrug, Saugmølle. Sågsnitt, *s. pl. n.* Saugsnit. Sågspån, *c.* -spånor, *pl.* Saugspaan, Sagflis. Sågstekel, -klar, *m.* d. f. s. Sågfluga. Sågstol, -ar, *m.* og Sågställning, -ar, *f.* Saugbuk. Sågtand, -tänder, *f.* Saugtand. Sågtandad, *adj.* saugtaggaet. Sågtimmer, *n.* Saugtømmer. Sägvagn, -ar, *m.* Saugvogn. Sågverk, *s. pl n.* Saugværk, Saugmølle. 2) Brystværn med ind- og udsbende Huker.

Såg, *impf.* af Se.

Såga, *v. a.* 1. (Z. saga) sauge, sage N. Sågare, *s. pl. m.* Saugtjærer. Sågarlön, *m.* Saugtjærerlon, Sagerlon. Sågning, -ar, *f.* Saugning.

Sågqvarn, m. fl. s. Såg.

Såla, -or, *f.* Saale. 2) (Fisk) Tunge, Hundetunge: *Pleuronectes solea.*

Sälläder, *n.* Saalelæder.

Såla, *v. a.* 1. sætte Saaler under, forsaale, dvf. Sålning, *f.*

Såld, m. fl. s. Sälja.

Säll, *s. pl. n.* (Z. Sáld) Sold, Sigte. Sällmakare, *s. pl. m.* En som gjør Sold.

Sålla, *v. a.* 1. sælde, sigte, dvf. Sållare, *s. pl. m.* Sållning, *f.*

Sålläder, s. Sälla.

Sålunda, *adv.* saaledes.

Sämedelst, *adv.* dessformedelst, ved dette Middel.

Sång, -er, *m.* (Z. Saung) Sang. Sångbar, *adj.* syngelig. Sångbotten, -nar, *m.* Sangbund. Sångchor, *s. pl. n.* Syngekor. Sång-

fågel, -glar, m. Sangfugl. Sångdrill, -ar, m. Trille i Sang Sånggudinna, -or, f. Sanggudinde, Muse. Sånglärka, -or, f. Sanglærke. Sångmästare, s. pl. m. Sangmester, Syngemester. Sångmö, -r, f. Sangmø. Sångnot, -ar, f. Sangnode. Sångskola, -or, f. Syngeskole. Sångspel, s. pl. n. Sangspil, Syngespil. Sångstycke, -n, n. Syngestykke. Sångstämma, -or, f. Sangstemme, Syngestemme. Sångtrast, -ar, m. Vindrossel D. Sangtrost, Maaltrost N.: *Turdus musicus.*

Sångare, s. pl. m. (A. S. Sangere) Sanger. Sångerska, -or, f. Sångerinna, -or, f. Sangerinde.

Såning, s. Så.

Såpa, f. (J. Såpa) Sæbe, Saape N. Såpaktig, adj. sæbeagtig. Såpbruk, s. pl. m. Sæbesyderi. Såpbubla, -or, f. Sæbeboble. Såpgräs, s. pl. n. (Plante) Sæbeurt: *Saponaria officinalis.* Såpgöraing, f. s. Såpajudning, f. Såpjord, f. Sæbejord, Valkejord. Såplut, m. Sæbelud. Såplödder, n. Sæbeskum. Såpajudare, s. pl. m. Sæbesyder. Såpajuderi, -er, n. Sæbesyderi. Såpajudning, f. Sæbesyden. Såpsten, -ar, m. Sæbesten. Såpträd, s. pl. n. Sæbetræ. Såptvätt, m. Sæbevask. Såpvatten, n. Sæbevand. Såpört, -er, f. d. s. f. Såpgräs.

Såpa, v. a. l. sæbe, sæbe ind.

Sår, adj. (J. sår) som har Saar, saaret, beskadiget, hudløs, saar N.

Sår, s. pl. n. (J. Sår) Saar. Sårabot, m. Saarbod, Pengestraf som betales for at saare en Anden. Sårbindel, -dlar, m. Bind, Forbinding. Sårblödning, -ar, f. Saarblødsel. Sårfeber, -brar, m. Saarfeber. Sårfull, adj. fuld af Saar. Sårläkande, adj. saarlægende. Såramål, s. pl. n. Saarsag, Saarsproces. Sårmunt, adj. saarmundet. Sårvatten, n. Saarvand.

Såra, v. a. l. saare. Sårad, saaret. Sårande, n. Saaren.

Sårig, adj. fuld af Saar, saaret.

Sårk, s. Sork.

Sårna, v. n. l. faa Saar, sætte Ederbuler med Materie, suppurere, drf. Sårnande, n.

Sårnad, -er, m. Saar.

Sårpa, s. Sörpa.

Sås, -er, m. Saus, Dyppelse. Såskock, -ar, m. En som tillaver Sauser. Såskopp, -skål, -ar, m. Sauseskaal.

Såsa, v. a. l. komme Saus over.

Såsom, konj. & adv. saasom; saaledes som, ligeiom.

Såt, s. pl. m. Rummet mellem Murstenene som fyldes med Kalk.

Såt, adj. inderlig, fortrolig.

Såta, v. a. l. sætte.

Såte, -ar, m. Høstak, Saate N.

Säck, -ar, m. (J. Seckr) Sæk. Säckband, s. pl. n. Sækkebaand. Säckbärare, s. pl. m. Sækkebærer. Säckmakare, s. pl. m. En som forfærdiger Sække. Säcknäl, -ar, m. s. Packnäl. Säkpipa, -or, f. Sækkepibe. Säckväf, m. Sækkelærred, -tøi.

Säcka, v. a. l. fylde i en Sæk; putte i en Sæk og drukne.

Säd, m. Korn; Sæd (hos Planter og Dyr).

Säda, v. a. l. (A. S. sæda) saa.

Säde, n. Saaning, Sæd, Frø; Aker som ligger i säde, tilsaaet Ager.

Sädesagnar, pl. Aaner.

Sädesand, m. (dagl. T. Säsan) Saatid, Vaaraan N.

Sädesart, -er, m. Kornart, Sædart.

Sädesax, s. pl. n. Kornaks.

Sädesband, s. pl. n. Kornbaand.

Sädesberguing, f. Kornhøst.

Sädesblåsa, -or, f. Sædblære: *Vesicula seminalis.*

Sädesbod, -ar, *m.* Kornhus, Kornmagasin.
Sädesbränvin, *n.* Kornbrændevin.
Sädesbygd, -er, *m.* Kornegn, Kornbygd N.
Sädesdjur, *s. pl. m.* Infusionsdyr i Sæden, Sæddyr.
Sädesflöd, *n.* Sädflytning, *f.* Sædflod.
Sädesfrö, *n.* Saakorn.
Sädesfält, *s. pl. n.* tilsaaet Ager.
Sädesgärde, -n, *n.* tilsaaet, indhegnet Ager.
Sädeshandel, *m.* Kornhandel.
Sädesjord, *f.* Sædbund, Jord, som egner sig til Sæd.
Sädeskorn, *s. pl. n.* Saakorn, Sædkorn.
Sädeskärfve, -ar, *m.* Kornneg.
Sädeskärl, *s. pl. n.* Sædkar: *Vas spermaticum.*
Sädesland, *n.* Sædland, Kornland.
Sädeslass, *s. pl. n.* Kornlæs, Kornlas N.
Sädesman, *m.* Sædemand.
Sädesmask, -ar, *m.* Kornmaddik.
Sädesmånad, *m.* Sædemaaned.
Sädesmått, *n.* Kornmaal.
Sädesråg, *m.* Saarug, Sædrug.
Sädesträng, -ar, *m.* Sædstreng: *Peniculus spermaticus.*
Sädesvind, -or, *m.* Kornloft.
Sädesvätska, *f.* Sædvædske: *Sperma.*
Sädesväxt, *m.* Aaring, Aarsvært.
Sädesåker, -krar, *m.* tilsaaet Ager.
Sädesår, *s. pl. n.* god Aaring.
Sädesärla, -or, *f.* Vipstjert, Stenpikker D. Erle, Linerle N.: *Motacilla alba.*
Säf, -var, *m.* (J. Sef) Siv. Säfkorg, -ar, *m.* Sivkurv. Säfmatta, -or, *f.* Sivmatte. Säfsparf, -var, *m.* (Fugl) Rørspurv, Sivspurv: *Emberiza Schoenicius.*
Säfvelig, *adj.* = N., nøje beregnet, affirket; affekteret, fin, dorsk, drf. Säflighet, *f.*
Säfvenbom, -ar, *m.* Sevenbom (et Slags Enebær.
Säga, Säja, *v. a.* 2. *l.* (säger, säjer; sade; sagt; sagd) (J. segla) sige; så till sägandes, saa at sige; säga emot, sige imod, modsige; säga fram, sige frem; säga förut, sige forud, forudsige; säga till, -åt, sige til, sige fra; hvad man hört sägas, hvad man hørt sige, fortælle; säga ut, sige frem, sige ud.
Sägen, Sägn, -er, *m.* Sagn, Sigende.
Säja, *s.* Säga.
Säjare, *s. pl. m.* Urviser. Säjarknäpp, -ar, *m.* Perpendikelens Slag. Säjartafla, -or, *f.* Urskive.
Säker, *adj.* sikker. Säkerhet, *f.* Sikkerhed. Wished. Säkerhetsmått, *s. pl. n.* Sikkringsmiddel, Forsigtighedsregel. Säkerligen, *adv.* sikkerlig.
Säkta, *v. a.* 1. (forældet af Sak) sigte, anklage for Noget.
Sälg, Sälj, -ar, *f.* et Pil, Sælje, Silju N.: *Salix caprea.*
Sälja, *v. a.* 2. *l.* (säljer, sålde, sålt, såld) (J. selia) sælge. Säljande, *n.* Säljning, *f.* Sælgen, Salg. Säljare, *s. pl. m.* Sælger. Säljarlön, *m.* Sælgerlon.
Säljbar, *adj.* som kan sælges; tilfals, drf. Säljbarhet, *f.*
Säljhustru, -r, *f.* Sælgekone.
Säll, *adj.* (J. sæll) lykkelig; lyksalig, salig, sæl N., drf. Sällhet, *f.* Lykke; Lyksalighed, Salighed.
Sälla sig, *v. r.* 1. (J. sælla, forsamle, komme sammen) træde i Forening med, gjøre fælles Sag, forbinde sig; like sällar sig gerna till like, Krage søger Mage.
Sällan, *adv.* (J. sialdan) sjelden.
Sälle, -ar, *m.* (egentlig: Staldbroder) Karl, Krabat; en liderlig sälle, en liderlig Funkel, Knegt; en rik sälle, en Bikse, Kakse.
Sällhet, *s.* Säll.

Sällsam, *adj.* selsom, besynderlig, særegen, drf. Sällsamhet, *f.*

Sällsynt, *adj.* (J. sjaldséɱ) sjelden, rar. Sällsynthet, -er, *f.* Sjeldenhed.

Sällskap, -er, *n.* Selskab. Sällskapsband, *s. pl. n.* Selskabsdrift. Sällskapsböjelse, *f.* Selskabsbaand. Sällskapskarl, -ar, *m.* Sällskapsman, -män, *m.* Selskabsbroder, selskabelig Mand. Sällskapslefnad, *m.* Selskabsliv. Sällskapsmamsell, -er, *f.* Selskabsjomfru. Sällskapslik, *adj.* selskabelig, omgjængelig. Sällskapslikhet, *f.* Selskabelighed. Sällskapspligt, -er, *m.* selskabelig Pligt. Sällskapssyster, -trar, *f.* Selskabssøster.

Sälta, *f.* Salthed.

Sältgräs, s. Sälting.

Sältig, *adj.* saltagtig.

Sälting, -ar, *m.* (Plante) Saltgræs, Sælting N.: *Triglochin.*

Sältra, -or, *f.* Sälträ, -n, *n.* Boldtræ, Sæltræ N.

Sämja, *f.* Enighed.

Sämja, *v. a.* 2. *t.* forene, forlige.

Sämjas, *v. d.* 2. *t.* enes, forliges.

Sämre, *compar.* Sämst, *Superl.* værre, slettere, ringere; værst, slettest, ringest.

Sämsk, *n.* (T. sämisch Leder) Semslæder, semsket Skind.

Sämska, *v. a.* 1. = N. berede Skind til Semslæder, drf. Sämskning, *f.*

Sämskhandskar, *pl.* Handsker af Semslæder.

Sämskmakare, *s. pl. m.* Hvidgarver, Tilbereder af Semslæder, drf. Sämskmakeri, *n.*

Sämskskin, *n.* Semslæder, semsket Skind.

Sämst, s. Sämre.

Sända, *v. a.* 2. *t.* (J. Sonda) sende. Sändebref, *s. pl. n.* Sendebrev. Sändebud, *s. pl. n.* Sendebud, Gesandt. Sändning, -ar, *f.* Sending, Sendelse.

Sänder, (J. Sänder) ad Gangen, f. E. en i sänder, en ad Gangen.

Säng, -ar, *f.* (J. Sæng) Seng. 2) Havebed, Bed; bädda sängen, reje Sengen; hållas vid sängen, holde Sengen. Sängbotten, -ttnar, *m.* Sængebund. Sängbräde, -n, *n.* Sengebræt, -fjæl. Sängdags, *adv.* ved Sengetid. Sängfot, -fötter, *f.* Sengefod. Sänggardin, -er, *m.* Sengegardin. Sänghalm, *m.* Sengehalm. Jungfru Marie Sänghalm, (Plante) Jomfru Marie Sengefor: *Galium verum.* Sänghimmel, -mlar, *m.* Sengehimmel. Sängkammare, -mrar, *m.* Sengkammer. Sängkamrat, -er, *m.* Sovekamrat. Sängkläder, *pl.* Sengklæder. Sängkrans, -ar, *m.* Sengekrans. Sängkarm, -ar, *m.* Sidefjæl i en Seng. Sänglag, *s. pl. n.* Samleje. Sänglagare, *s. pl. m.* Sovekamrat. Sänglakan, *s. pl. n.* Sengelagen. Sängleda, *v. a.* 2. *t.* en brud, føre til Sengs, drf. Sängledning, -ar, *f.* Sängliggande, *adj.* sengeliggende, syg. Sängnymf, -er, *f.* Glædespige. Sängomhänge, -n, *n.* Sengomhæng. Sängrum, *s. pl. n.* Plads for en Seng. 2) Sengkammer. Sängstolpe, -ar, *m.* Sengestolpe. Sängställe, -n, *n.* Sengested. Sängtak, *s. pl. n.* Sengehimmel. Sängtäck, *adj.* f. E. hon ser sängtäck at, fropgod N. Sängtäcke, -n, *n.* Sengetæppe. Sängvarm, *adj.* gjennemtrængt af Sengvarmen. Sängvärme, *m.* Sengvarme. Sängvärmare, *s. pl. m.* Sengvarmer, Sengbækken.

Sänka, *v. a.* 1. sænke, nedsænke; fordybe; styrte; grave nedad; sänka sig, synke, dale. Sänkning, -ar, *f.*

Sænkning, Nedsænkning. 2) fordybet Sted, Fordybning; Søk N.
Sänkbly, *n.* Dybslod, Sænkelod.
Sänkborr, *n.* et Slags Bor, Naver.
Sänke, -n, *n.* noget Tungt, hvormed en Ting sænkes, f. E. Bly paa en Medesnor, Stén, som hænges ved Fiskegarn o. d., Søk N.
Sänkhåf, -var, *m.* Sænkenot.
Sänklöd, *s. pl. n.* s. Sänkbly.
Sänknät, *s. pl. n.* Sænkenot, Bundgarn.
Sänkryssja, -or, *f.* et Slags Ruse, Kasteruse.
Sänksten, -ar, *m.* Stén, som hænges ved Fiskegarn.
Sär, i sär, itu, i Stykker.
Särdela, *v. a.* 1. (forældet) sønderstykke.
Särdeles, *adj.* & *adv.* særdeles.
Särk, -ar, *m.* Særk.
Särkadel, *m.* fød af en adelig Moder og uadelig Fader.
Särkänna, *v. a.* 2. *1.* (mindre brugel.) adskille, skjelne.
Särla, s. Serla.
Särskild, *adj.* -skildt, *adv.* særskilt.
Säta, *v. a.* & *n.* 2. *2.* lyde, være lydig. 2) hjælpe, baade.
Säte, -n, *n.* (J. Sæti) Sæde. 2) Rumpe, Bagdél; skild til säng och säte, skilt fra Bord og Disk, separeret. **Sätesgård**, -ar, *m.* Sædegaard, adelig Herregaard.
Säteri, -er, *n.* Herregaard, Adelsgods. **Säteri-rusthåll**, *s. pl. n.* adelig Sædegaard, der maa stille en Rytter i Krigen.
Sätt, *s. pl. n.* Maade, Viis; på intet sätt, paa ingen Maade; på bästa sättet, paa den bedste Maade. **Byggningssätt**, Bygningsmaade. **Skrifsätt**, Skrivemaade. **Talesätt**, Talemaade.
Sätta, *v. a.* 2. *2.* (sätter, satte, satt) (J. setia) sætte. 2) plante, drf. **Sättande**, *n.*
Sättare, *s. pl. m.* Sætter. **Sättarlön**, *m.* Sætterlon.
Sättbräde, -n, Sættebræt hos Bogtrykkere.
Sättgren, -ar, *m.* Aflægger, Podekvist.
Sättlinje, -er, *f.* Sættelinje.
Sättna, *v. n.* 1. sætte sig, synke.
Sättning, -ar, *f.* Sætten, Sætning; Plantning. **Solsättning**, *f.* Solens Nedgang, Solsæt, Solgla N.
Sättplanta, -or, *f.* Plante af en vis Storrelse, som kan sættes el. plantes, Sætteplante.
Sättspån, *f.* Sætlinje hos Bogtrykkere.
Sävenbom, s. Säfvenbom.
Söckendag, **Söknda**g, -ar, *m.* (J. Sykndagr) Søgnedag, Arbejdsdag.
Söder, *m.* (J. Sudr) Syd, Sør. **Söderhafvet**, Sydhavet, det stille Hav. **Söderländer**, *pl.* Syden, de sydlige Lande. **Söderländsk**, *adj.* sydlandsk. **Södermalm**, *m.* Stokholms søndre Forstad. **Södermanland**, (dagl. T. Sörmland) Provins i Sverrig, drf. **Södermanländning**, -ar, *m.* (dagl. T. Sörmlänning) Mand derfra. **Södermanländsk**, *adj.* sødermanlandsk. **Södermanländska**, -or, *f.* Kvinde derfra. 2) den sødermanlandske Dialekt. **Söderpolen**, Sydpolen. **Södersken**, *s. pl. n.* Sydlys.
Södlig, *adj.* sydlig.
Södre, **Södra**, *adj. defin.* den sydlige, søndre; **södra polen**, Sydpolen; **södra länderna**, de sydlige Lande.
Söfva, *v. a.* 2. *1.* (söfver, söfde, söft, söfd) bringe i Søvn, søvndysse. **Söfvande**, *n.* **Söfning**, *f.* Bringen i Søvn, Søvndyssen.
Söka, *v. a.* & *n.* 2. *2.* (J. Sækia) søge. 2) tynge, besvære; söka ut, søge ud; eksekvere; maten söker mig,

Maden tynger, besværer mig. Sökande, n. Sökning, f.

Sökande, -er, m. Supplikant.

Sökare, s. pl. m. Supplikant, Søger; hos Saarlæger: et Instrument hvormed Saar undersøges, Sonde.

Söknedag, -ar, m. Søgnedag.

Söl, n. Sol, Sole, Soleri. 2) Nolen, Tøven, Sendrægtighed. Sölkock, -ar, m. slet Kok, Solepotte.

Söla, v. a. & n. 1. sole, besudle. 2) nole. Sölande, n. Sol, Soleri; Nolen. Sölare, s. pl. m. Söler, m. En som soler, slasker, smører. 2) Noler.

Sölf, Sölfver, (forældet) for Silfver.

Sölig, Sölaktig, adj. solet, uren, ildenfærdig. 2) nølende, nølevorn, sendrægtig, dtf. Sölighet, f. Sölaktighet, f.

Sölja, -or, f. (J. Sylgia) Selje N. (Indretning, lig en Spænde, hvormed man gjør en Rem fast).

Sölkock, s. Söl.

Söm, -mar, m. Som; Syning.

Sömma, v. a. 1. (J. seyma, sammensy, sauma, sy) somme, sy. Sömmande, n. Syning, dtf. Sömmare, s. pl. m. -eraka, -or, f.

Söm, s. pl. n. Spiger, Som. Sömhufvud, -en, n. Spigerhoved. Sömsticka, v. a. 3. (-sticker, -stack, -stuckit) fornagle en Hest, dtf. Sömstickning, f.

Sömn, m. Søvn; gå i sömnen el. sömne, gaa i Søvne. Sömnaktig, adj. søvnagtig. Sömnaktighet, f. Søvnagtighed. Sömndryck, -er, m. Sovedrik. Sömngifvande, adj. søvnbringende. Sömngång, m. Søvnvandring; Somnambulismus. Sömngångare, s. pl. m. Søvngjænger. Sömnlös, adj. søvnløs. Sömnlöshet, f. Søvnløshed. Sömnsjuk, adj. som har Sovesyge, letargisk. Sömnsjuka, f. Sovesyge, Letargi. Sömntalare, s. pl. m. En som snakker i Søvne. Sömntorn, -ar, m. et Slags Insekt: Cynips rosæ. Sömnvandrare, s. pl. m. Søvngjænger. Sömnvandring, -ar, f. Søvnvandring.

Sömnig, adj. søvnig. Sömnighet, f. Søvnighed.

Sömsticka, s. Söm.

Söna, v. a. 2. 2. fornægte (forældet).

Söndag, -ar, m. Søndag. Söndagsarbete, -n, n. Søndagsarbejde.

Sönder, adv. i sønder, i Stykker, itu. 2) ad Gangen; i sönder, sender; om sönder, ad Gangen, f. E. en i sönder, En ad Gangen.

Sönderbita, v. a. 1. (-biter, -bet, -bitit) bide i Stykker.

Sönderbryta, (-bryter, -bröt, -brutit) sønderbryde. Sönderbruten, adj. v. sønderbrudt. Sönderbrytande, n. Sönderbrytning, f. Sönderbrydning.

Sönderbråka, v. a. 1. sønderbryde, sønderstøde, sønderknuse. Sönderbråkning, f.

Sönderdela, v. a. 1. sønderlemme, anatomere, dtf. Sönderdelning, f.

Söndergången, adj. som er gaaet i Stykker.

Sönderslita, v. a. 3. (-sliter, -slet, -slitit, -sliten) sønderslide, dtf. Sönderslitning, f.

Sönderslå, v. a. sønderslaa. Sönderslagen, sønderslaaet, dtf. Sönderslående, n.

Sönderstycka, v. a. 1. sønderskjære, -lemme, dtf. Sönderstyckning, f.

Sönderstöta, v. a. 2. 2. sønderstøde, dtf. Sönderstötning, f.

Söndertaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tagit, -tagen) skille ad, tage fra hinanden, dtf. Söndertagning, f.

Söndra, v. a. 1. (J. sundra) sondre, affondre, adskille; dele; adskille formedelst Uenighed. Söndring, -ar, f. Affondring, Adskillelse.

Söndrig, adj. sønderrevet, sønderbrudt, itu; laset, filet, dtf. Söndrighet, f.

Söner, *pl.* af Son.
Sönk, *impf.* af Sjunka.
Sönnan, s. Sunnan.
Söp, *impf.* af Supa.
Sörja, *v. a.* & *n.* 2. *1.* sorge.
Sörja, -or, *f.* Samling af Dynd.
Sörpa, *f.* kogt Kvægfoder el. Ho, Avner, Mask, Roer, Poteter, som koges i Vand og gives Kvæget i Fjøset, Sorpe N.
Sörpla, *v. n.* 1. sobe el. drikke lydeligt, slabre, slurpe, drf. **Sörplare**, *s. pl. m.* **Sörplande**, *n.* **Sörpling**, *f.*
Söt, *adj.* sød; en liten söt flicka, en liden tækkelig Pige; min söta vän! min kjære Ven; sofva sött, sove behageligt, sove godt.
Sötaktig, *adj.* sødagtig, drf. **Sötaktighet**, *f.*
Sötapel, -plar, *m.* Sødæbletræ.
Sötblomster, *s. pl. n.* s. Matram.
Sötebröd, *s. pl. n.* sødt, usyret Brød. **Sötebrödsdagar**, *pl.* det usyrede Brods Fest. 2) Herlighed og Glæde, Hvedebrødsdage.
Sötgröt, *m.* Risengrød.
Söthet, *f.* Sødhed.
Sötig, *adj.* sødagtig, drf. **Sötighet**, *f.*
Sötkulla, -or, *f.* s. Matram.
Sötkummin, *m.* Sødakevit.
Sötkörsbär, *s. pl. n.* Koralkirsebær.
Sötläpp, -ar, *m.* Slikmund, Lækkertand.
Sötläppad, *adj.* lækker, slikvorn. 2) sødt talende, sleskende.
Sötma, *f.* Sødme.
Sötmandel, -dlar, *m.* Sødmandel.
Sötmjölks-ost, *m.* Sødmelksøst.
Sötna, *v. n.* 1. blive sød.
Sötsaker, *pl.* **Sötklifs**, *n.* Sukkerbagværk, Sukkertøj, lækkre Sager, Slikkeri.
Sötsur, *adj.* sur og sød.
Sötunge, -ar, *m.* sød, tækkelig Unge.
Sötäpple, -n, *n.* Sødæble.

T.

Ta, s. Taga.
Tack, *m.* Tak; stor tack! mycken tack! megen Tak! mange Tak!
Tacka, *v. a.* 1. (J. þacka) takke; ingen ting att tacka för, ingen Aarsag; han är dålig, men tacka vill jag henne, han er usel, hun flink; tacka af, (Soldater) aftakke.
Tacka, -or, *f.* Hunfaar, Søje N.
Tacka, -or, *f.* Metalklump; Barre, Stang. **Tackbly**, *n.* Bly i Klumper. **Tackjern**, *n.* Rujærn. **Tackjernsvigt**, -er, *m.* Rujærnsvægt.
Tackel, *n.* Takkel. **Tackelmästare**, *s. pl. m.* Takkelmester.
Tackjern, s. Tacka.
Tackla, *v. a.* 1. takle, tiltakle, rigge.
Tackla af, aftakle, afrigge. 2) *v. n.* (dagl. T.) affalde, aftage. **Tacklande**, *n.* **Tackling**, *f.* Takling, Rigning.
Tacklage, *n.* (J. Taklasje) Takkelas, Rig.
Tacklös, *adj.* takløs, utaknemlig.
Tackoffer, *s pl. n.* Takoffer.
Tacksam, *adj.* taknemlig. **Tacksamhet**, *f.* Taknemlighed. **Tacksamligen**, *adv.*
Tacksäga, -säja, *v. a.* (ubrugel.) takke.
Tacksägelse, **Tacksäjelse**, -r, *f.* Taksigelse. **Tacksägelsebref**, *s. pl. n.* Takkebrev.
Tadel, *n.* Dadel, Dadlen. **Tadelbar**,

adj. dadelværdig. Tadelfri, *adj.* dadelfri. Tadelhistoria, Kjærringsladder: *Cronique scandaleuse.* Tadelsam, *adj.* dadlesyg, dadlelysten. Tadelsamhet, *f.* Dadlesyge. Tadelsjuk, *adj.* dadlesyg. Tadelsjuka, *f.* Dadlesyge. Tadelvärd, *adj.* dadleværdig, lastværdig.

Tadla, *v. a.* 1. T. på, dadle, laste. Tadlande, *n.* Dadlen. Tadlare, *s. pl. m.* Dadler. Tadlerska, -or, *f.* Dadlerske.

Tafatt, *adj.* (dagl. T.) tosset, klodset, klumpet.

Tafel, Taffel, -flar, *m.* Taffel. Tafelgods, *s. pl. n.* Taffelgods. Tafelmusik, *m.* Taffelmusik. Tafelpenningar, *pl.* Taffelpenge. Tafelsten, -ar, *m.* Taffelsten. Tafeltäckare, *s. pl. m.* Taffeldækker.

Tafla, -or, *f.* Tavle. 2) Skilderi. 3) Skive, Urskive, Skydeskive. 4) Tabel; skjuta på taflan, skyde til Skiven. Skott-tafla, Skydeskive.

Tafs, -ar, *m.* Dusk, Haardusk, Lok, Visk, drf. Taksig, *adj.*

Taft, -er, *n.* Taft. Taftsband, *s. pl. n.* Taftes Baand. Taftsklädning, -ar, *f.* Taftes Kjole. Taftväfvare, *s. pl. m.* Taftvæver.

Tag, *s. pl. n.* Tag, Greb.

Taga, *v. a.* 3. (tager, tog, taget) (J. taka) tage; taga väl, -illa, vel, ilde optage; det tar, det hjælper; fisken tar, Fisken bider paa; det tar sig väl med tiden, det vil nok blive bedre med Tiden; taga sig till vara, tage sig vare, tage sig i Agt, vogte sig; taga sig efter en sjukdom, komme sig efter en Sygdom; taga sig fram, komme frem, have Held; taga sig på, paatage sig; taga på sig, klæde sig paa; taga af, tage af, puds̈e, snyde (Lyset); taga sig undan, unddrage sig; taga ihop med, rygge sammen, komme i Kast med; taga ihop med en sak, begynde en Sag; taga emot, tage imod; taga itu, tage fra hinanden; taga till fötterna, tage til Hælene; smøre Hasen; taga igen sin skada, søge Skadesløsholdelse for sit Tab; taga igen hvad man försummat, indhente hvad man har forsømt; taga upp, tage op; istemme (en Salme); taga på pulsen, føle Pulsen; taga sönder, tage fra hinanden; taga till fötterna, tage til Hælene; taga ut, tage ud; taga upp, tage op; taga vid, begynde; taga illa vid sig, forskrækkes; taga uti, taga det uti, tage i, tage Del i; taga åt sig, tage til sig; taga sig upp, arbejde sig frem, komme sig, have Held. Tagna, *v. d.* Tas, (dagl. T.) trættes, kive. Tagande, *n.* Tagning, -ar, *f.*

Tagel, *s. pl. n.* Hestehaar, Tagl. Tagelmadrass, -er, *m.* Madras stoppet med Hestehaar. Tagellik, *adj.* som ligner Tagl. Tagelmask, -ar, *m.* et Slags Insekt: *Gordius Seta.* Tagelref, -var, *n.* Redesnor af Hestetagl. Tagelskjorta, -or, *f.* Haarskjorte.

Tagg, -ar, *m.* = N., fremstaaende Spids. Taggig, *adj.* tagget; tandet.

Taglott, -er, *m.* Balg.

Tagrätt, *m.* Rettighed til at tage, Valgret, Selvtægt; tagrätten är aflyst, man maa ikke tage uden Tilladelse.

Tak, *s. pl. n.* (J. þak) Tag. Takag, *m.* (Plante) Skjæne, Kvitæg N.: *Schoenus Mariscus.* Takbrott, *s. pl. n.* Brækning paa Tag. Takdropp, *m.* Tagdryp. Takfot, -fötter, *f.* Tagskjæg. Takfönster, *s. pl. n.* Tagvindu. Takhalm, *m.* Taghalm, Tækkehalm. Taklag, *s. pl. n.* Tagværk, Tagstol. Taklist, -er, *m.* Liste paa Gesimsen under et Tag. Taklösta, *s.* Løsta. Taklägga, *v. a.* 2. *l.* bedække med Tag, tække, drf. Takläggning, -ar.

f. Takläkte, -n, *n.* Taglægte. Taklök, -ar, *m.* Tagleg: *Sempervivum tectorum.* Takmossa, -or, *f.* Tagmos: *Lichen vulpinus.* Takpanna, -or, *f.* Tagsten. Takresning, -ar, *f.* Tagrejsning. Takränna, -or, *f.* Tagrende. Takröste, -n, *n.* Tagmønning, Tagryg. Takskifer, *m.* Tagskifer. Takskägg, *s. pl. n.* Tagskjæg. Taksparre, -ar, *m.* Tagspær, -sparre. Taksten, -ar, *m.* Tagsten. Takstol, -ar, *m.* Tagstol. Taktegel, *n.* (T. Dachziegel) Tagsten. Taktäckare, *s. pl. m.* Tagtækker, Tækkemand, drf. Taktäckning, -ar, *f.* Takvatten, *n.* Tagdryp. Takås, -ar, *m.* Tagmønning, Tagryg.

Taka, *v. a.* l. bedække med Tag, tække.

Taka, *adj.* f. E. i taka händer, i gode Hænder, i sikkre Hænder.

Takag, *m.* fl. s. Tak.

Takt, -er, *m.* Takt. Taktstrek, *s. pl. n.* el. -ar, *m.* Taktstreg.

Taktegel, m. fl. s. Tak.

Tal, *s. pl. n.* Tale; Mæle, Snak, Nygte. 2) Tal, Antal; jag känner honom på talet, jeg kjender ham paa Mælet; hafva elakt tal om sig, have et slet Nygte; bundet tal, Vers; obundet tal, Prosa; der går ett tal, der gaar et Nygte; jag bryr mig ej om folkets tal, jeg bryder mig ej om Folkets Snak; utan tal, utallig; hålla tal, holde en Tale; Åminnelsetal, Mindetale; på femhundra talet, i det sjette Aarhundrede; på femtietalet, imellem Aaret femti og sexti.

Tala, *v. a.* & *n.* l. tale, snakke; en talande tunga, en veltalende Tunge; tala emot, tale imod, modsige; tala i ett ämne, tale om, over en Gjenstand, Materie; tala om, tale om, fortælle; talas vid, tale sammen, tales ved; tala en något i sinnet, overtale En til at tro, drf. Talande, *n.* Talan, *f.* Paastand, Fordring, Prætension, ogsaa Rettigheden dertil; föra talan, plædere, forsvare for Retten; f. t. emot, anlægge Sag mod; forlora sin talan, tabe sin Sag.

Talare, *s. pl. m.* Taler. Talarstol, -ar, *m.* Talerstol.

Talbrott, *s. pl. n.* Mundart, Dialekt. 2) d. s. f. Målbrott.

Talde, *impf.* af Tälja.

Talegåfva, -or, *f.* Talgåfva, -or, *f.* Talegave. Talekonst, *m.* Talkonst, *m.* Talekunst. Taleman, Talman, -män, *m.* Ordfører, Talsmand. Talestyrka, *f.* Evne til at udtrykke sig. Talesätt, Talsätt, *s. pl. n.* Talemaade. Talför, *adj.* som kan tale for sig, drf. Talförhet, *f.* Tallös, *adj.* utallig, drf. Tallöshet, *f.* Talrik, *adj.* talrig, drf. Talrikhet, *f.* Talrör, *s. pl. n.* Talerør; Raabert. Talsam, *adj.* snaksom, drf. Talsamhet, *f.* Taltrast, -ar, *m.* Maaltrost N.: *Turdus musicus.* Taltruten, *adj.* som mangler Ord. Talträngd, *adj.* sladderagtig, snaksom, drf. Talträngdhet, *f.* Talämne, -n, *n.* Gjenstand for Samtalen, Stof at tale om.

Talg, Talj, *m.* (J. Tölg) Tælle, Talg. Talgaktig, *adj.* talgagtig. Talghacka, -or, *f.* (Fugl) Meisse: *Parus.* Talgljus, *s. pl. n.* Talglys. Talgoxe, -ar, *m.* (Fugl) = N. Musvit, Kjødmeisse: *Parus major.* Talgträd, *s. pl. n.* Talgtræ: *Croton sebiferum.* Talgögd, *adj.* matte Øjne.

Talga, Talja, *v. a.* l T. in, overstryge, smøre ind med Talg; talga ned, tilsøle med Talg, drf. Talgning, *f.* Talgig, Taljig, *adj.* besmurt med Talg.

Talgåfva, *m.* fl. s. Talegåfva, *m.* fl.

Talj, s. Talg.

Talja, -or, *f.* Talje. Taljelöpare, *s.*

pl. m. Taljelober. Taljerep, *s. pl.* n. Taljereb.
Taljig, f. Talga.
Talk, m. Talk, Talkſten, Grødſten, Vægſten, Hæſſeſten. Talkartig, *adj.* talkartet.
Tall, -ar, m. Furu, Furretræ. Spanſktall: *Pinus pinea.* Gårtall: *Pinus sylvestris humilis.* Martall: *Pinus sylvestris pumila.*
Tallbit, -ar, m. (Fugl) Konglebit, Fjelddompap: *Corythus Enucleator.*
Tallkott, -ar, m. Furukongle, -æble, -top.
Tallkåda, *f.* Kva, Harpiks ſom dryppер af Furutræet.
Tallmo, -ar, *f.* Furumo N., Sandjord bevokſet med Furu.
Tallrick, -ar, m. Tallerken. Tallrickslickare, *s. pl.* m. Tallerkenſlikker, Snyltegjæſt.
Tallskog, -ar, m. Furuſkov.
Tallstrut, -ar, m. Furubar.
Talltrast, -ar, m. (Fugl) Rødvinge Troſt: *Turdus iliacus.*
Tallved, m. Furubrænde, Furuved.
Talman, Talrik, m. ſl. ſ. Tal.
Tam, *adj.* tam, drf. Tamhet, *f.*
Tamburnål, -ar, m. Brodérnaal.
Tambursöm, m. Brodereſøm.
Tamd, *adj. v.* tamgjort, tæmmet.
Tamp, -ar, m. Tamp. 2) alt Stort og Uformeliat, Klump. 3) Tolper, ubehovlet Mennesſe, drf. Tampig, *adj.* -ighet, *f.*
Tamperdagar, *pl.* Tamperdage.
Tand, -änder, *f.* Tand. Tandad, *adj.* tandet. Tandblöda, *f.* -blödning, *f.* Tænderś Blødning. Tandbokstaf, -stäfver, m. Tungebogſtav D. T. Tandborste, -ar, m. Tandbørſte. Tandbotare, *s. pl.* m. ſlet Tandlæge. Tandbräddig, *adj.* (i Botanik.) tandet. Tandböld, -er, m. Tandbyld. Tandfil, -ar, m. Bénfil. Tandformig, *adj.* dannet ſom en Tand. Tandgnaisslan, *f.* (bibl.) Tænderś Gnidſel. Tandgrop, -ar, m. Tandhule. Tandgrås, *s. pl.* n. (Plante) Knavel D. Tandurt, Tandgræs N.: *Scleranthus annuus.* Tandgård, -ar, m. Tandgjærde, Tandgard N. Tandhylsa, -or, *f.* Tandhule. Tandhål, *s. pl.* n. Tandhul. Tandkött, n. Tandkjød. Tandlik, *adj.* d. ſ. ſ. Tandformig. Tandläkare, *s. pl.* m. Tandlæge. Tandlös, *adj.* tandløs, drf. Tandlöshet, *f.* Tandmask, -ar, m. Tandorm. Tandnyckel, -klar, m. Tandbrækker, Tandnøgel. Tandpeta, -or, *f.* Tandpelare, *s. pl.* m. Tandſtikker. Tandputsare, *s. pl.* m. Én ſom renſer Tænder. Tandrasp, -ar, d. ſ. ſ. Tandfil. Tandtång, -tänger, *f.* Tandtang. Tandvärk, m. Tandpine, Tandværk. Tandört, -er, *f.* Tandurt.
Tandig, *adj.* tandet.
Tandning, *f.* Tandſætning (det at faa Tænder).
Tanke, -ar, m. Tanke, *f.* Tanke. Tankebild, -er, m. Tankebillede. Tankbyggnad, -er, m. Tankebygning. Tankdiger, *adj.* tankerig. Tankfrihet, *f.* Tænkefrihed. Tankfull, *adj.* tankefuld, drf. Tankfullhet, *f.* Tankeföljd, m. Tankefølge, -rad, -række. Tankegåfva, -or, *f.* Tænkeevne. Tankegång, m. Tankegang. Tankeförmåga, *f.* Tankekraft, m. Tænkekraft, -evne. Tankekrets, m. Tankefredś. Tanklek, -ar, m. Tankeleg. Tankespil. Tanklös, *adj.* tankeløs. Tanklöshet, *f.* Tankeløshed. Tankrik, *adj.* tankerig. Tankrikhet, *f.* Tankefylde. Tankeskott, *s. pl.* n. Huſkud, Indfald. Tankslut, *s. pl.* n. Fornuftſlutning. Tankspel, *s. pl.* n. Tankeſpil. Tankspridd, *adj* diſtræ, adſpredt, drf. Tankspridd-ning, *f.* Tankspöke, -n, n. bedragerſk Billede, Hjerneſpind, Fantom.

Tankstrok, -ar, m. & s. pl. n. Tankestreg. Tankestyrka, f. Tankevægtighed. Tankesätt, s. Tänkesätt. Tankevilla, -or, f. Hjernespind, Drømme, Fantaseren.

Tanor, pl. Trevler i Dyr el. Vædsker.

Tapet, -er, m. Tapet; bringa på tapeten, bringe paa Tapetet, gjøre til Gjenstand for Samtalen. Tapetmakare, s. pl. m. Tapetmager. Tapetmålare, s. pl. m. Tapetmaler, drf. Tapetmålning, -ar, f. Tapetväf, -var, m. -väfnad, -er, m. Tapetseri. Tapetväfvare, s. pl. m. Tapetvæver.

Tapetsera, v. a. l. tapetsere. Tapetserare, s. pl. m. Tapetserer. Tapetsering, -ar, f. = N.

Tapp, -ar, m. Tap. 2) (af Halm o. desl.) Visk; Haandfuld. Tapphål, s. pl. n. Taphul. Tapplake, m. Lage, Saltlage. Tapplik, adj. dannet som en Tap. Tappmask, -ar, m. s. Jordloppa. Tappskruf, -var, m. Tapskrue, Tapkil. Taptala, -vis, adv. haandfuldvis.

Tappa, v. a. l. tappe; tappa at, udtappe; tappa af, aftappe. 2) (dagl. T.) v. n. aftage, drf. Tappning, -ar, f. = N.

Tappa, v. a. l. (T. tapa) tabe, miste. T. bort, d. s.

Tapper, adj. tapper, drf. Tapperhet, f.

Tappig, adj. fuld af Flokker.

Tapphål, m. fl. s. Tapp.

Tapto, m. Tappenstreg.

Tarf, f. & n. Tarv, Trang, Fornødenhed; göra sit tarf, gjøre sit Behov, gaae til Stols.

Tarflig, Tarfvelig, adj. tarvelig. Tarflighet, f. Tarvelighed.

Tarfva, v. a. l. trænge til, behøve.

Tarfvas, v. d. være fornøden, udfordres.

Tarfvor, pl. Fornødenheder.

Targa, v. a. l. s. Bärga, Gaaga, Kälta.

Tarm, -ar, m. Tarm. Tarmbräck, s. pl. n. Tarmebrok. Tarmfeber, -brot, m. Inflammasjon i Tarmene. Tarmgikt, m. (T. Darmgicht) Tarmevrid, Bugvrid, Kolik. Tarmhinna, -or, f. Tarmehinde. Tarmkäx, s. pl. n. Tarmekraas. Tarmlopp, n. Tarmeløb, Brok, Nederløb. Tarmmask, -ar, m. Spolorm, Springorm. Tarmräana, f. Durkløb. Tarmsträng, -ar, m. Tarmestræng. Tarmsträngmakare, s. pl. m. En som gjør Tarmestrænge. Tarmsäck, -ar, m. Tarmesæk. Tarmtjut. n. Stærk Sult, Rumlen i Maven. Tarmvred, s. pl. n. Tarmevrid, Bugvrid, Kolik.

Tartar, -er, m. Tartar. Tartariska, -or, f. tartarisk Fruentimmer. 2) det Tartariske (Sprog).

Tartare, s. pl. m. -erska, -or, f. Zigener, Tater, Landstryger. Tartarunge, -ar, m. Zigenerunge.

Taska, -or, f. Taske, Pose, Pund. 2) *Scrotum*. Taskbok, -böcker, f. Lommebog, Tegnebog. Taskbräck, s. pl. n. Pungbrok: *Hernia scrotalis*. Taskgräs, s. pl. n. (Plante) Pengeurt, Pengegræs: *Thlaspi bursa pastoris*. Taskkräfta, -or, f. Taskekrebs: *Cancer pagurus*. Taskläs, s. pl. n. et stort og bredt Bænkelaas, Taskelaas. Taskspelare, s. pl. n. Taskenspiller. Taskspeleri, -er, n. Taskenspilleri.

Tasker, m. tynd, uanselig Person.

Taskig, adj. snauset, urønlig, sjusket drf. Taskighet, f.

Tass, -ar, m. (T. Tatze) Lab, Pote, Dyrefod; (dagl. T.) en plump Haand.

Tassla, v. n. l. hvikke, tale hemmelig i Øret; fleske, smiske. Tasslare, s. pl. m. En som altid hvisker; Fukssvanser, drf. Tasslande, n. Tassel, m.

Tastare, s. pl. m. Instrument til at undersøge Kanoners Boring.

Tatar, ſ. Tartar.

Tattare, *s. pl.* m. Tater, Zigener, Landſtryger, drf. Tatterska, -or, *f.*

Taxa, -or, *f.* Takſt.

Taxera, *v. a.* 1. takſere. Taxering, -ar, *f.* Takſering, Vurdering. Taxeringsman, -män, m. Vurderingsmand.

Te, *v. a. & n.* 2. *l.* té, viſe, udviſe, fremviſe; den som är med ett sedd, blir med tio tedd, den ſom engang er overbeviſt, troes ſiden let ſkyldig.

Té, -er, *n.* Té. Tébord, *s. pl. n.* Tébord. Tébräde, -n, *n.* -bricka, -or, *f.* Tébræt. Tébuske, -ar, m. Tébuſk. Tédosa, -or, *f.* Tédaaſe. Téfat, *s. pl. n.* Téſkaal. Tékanna, -or, *f.* Tékande. Tékista, -or, *f.* Tékaſſe, Téſkrin: Tékittel, -tlar, m. Tékjedel. Tékopp, -ar, m. Tékop. Tékök, *s. pl. n.* Tétøj, Téſtel N. Tépanna, -or, *f.* Tékjedel. Téske, -ar, m. Téſkē. Tétråd, *s. pl. n.* Tébuſk. Tévatten, n. Tévand.

Teater, -trar, m. Teater. Teaterhjelte, -ar, m. Teaterhelt. Teaterstycke, -n, *n.* -pjäs, -er, m. Skuespil. Teatralisk, *adj.* teatraliſk.

Tecken, *s. pl. n.* (Ɜ. Teikn) Tegn.

Teckna, *v. a.* 1. (Ɜ. teikna) tegne; betegne; teckna under, undertegne; teckna upp, tegne op, drf. Tecknande, n. Tegnen.

Tecknare, *s. pl.* m. Tegner.

Tecknatydare, Teckentydare, *s. pl.* m. Tegntyder.

Teckning, -ar, *f.* Tegning.

Tedd, m. ſl. af Te, *v.*

Teg, -ar, m. Part af Ager el. Eng, Tejg. Tegskifte, -n, *n.* Tejgſkifte; deras åkrar ligga i tegskifte, teg om teg, ligge om hverandre.

Teg, *impf.* af Tiga.

Tegel, *s. pl.* n. Tegl; slå tegel, ſtryge Tegl. Tegelbruk, *s. pl. n.* Teglværk. Tegelbrännare, *s. pl.* m Teglbrænder. Tegelform, -ar, m. Teglform. Tegelfärg, m. Tegliſtensfarve. Tegelfärgad, *adj.* teglfarvet. Tegelhandlare, *s. pl.* m. Teglhandler. Tegeljord, *f.* Tegellera, *f.* Tegljord. Tegellada, -or, *f.* Tegllade, Teglhytte, -brænderi. Tegelpanna, -or, *f.* Tagſtén. Tegelslagare, *s. pl. n.* Teglſtryger. Tegelsten, -ar, m. Teglſtén. Tegeltak, *s. pl. n.* Tegltag. Tegeltäckare, *s. pl.* m. Tegltækker, drf. Tegeltäckning, -ar, *f.* Tegelugn, -ar, m. Teglovn.

Tegstifte, ſ. Teg.

Teka, *v. n.* 1. kaſte om at begynde i Tærning el. Kegleſpil.

Teljsten, m. ſl. ſ. Tä.

Telning, -ar, m. ungt Skud, Spire; Kvist, Ympe; skjuta telningar, ſkyde Knopper.

Tema, *n.* Tema, Opgave.

Temmelig, Temlig, *adj.* -ligen, *adv.* = N.

Tempel, *s. pl. n.* Tempel. Tempelorden, m. Tempelordenen.

Ten, -ar, m. Tén paa en Rok; Pind.

Tena, -or, *f.* Ruſe. Fiſkeruſe.

Tenlik, -ar, m. Tenlika, -or, *f.* liden Som, Spiger.

Tenn, *n.* Tin. Tennaska, *f.* Tinaſke. Tennblad, *s. pl. n.* Tinblad. Tennbruk, *s. pl. n.* Tinbergværk. Tenngjutare, *s. pl.* m. Tinſtøber, drf. Tenngjuteri, *n.* Tenngrufva, -or, *f.* Tingrube. Tennlöf, *s. pl.* n. Tinfolie. Tennmalm, m. Tinertś. Tenntacka, -or, *f.* Tinklump. Tentalrick, -ar, m. Tintallerken.

Tep, *n.* Lallen, Barnesnak.

Tepig, *adj.* grov, plump, tølperiſk, ubehændig, enfoldig, taabelig, drf. Tepighet, *f.*

Termin, -er, m. Termin; Semeſter.

Ters, -er, m. Terś, den Tredje.

Test, -ar, m. Haarfot.

Texta, *v. a.* l. skrive som trykt, drf. Textning, *f.*
The, (forældet) for De.
Thé, *s.* Té.
Them, Then, Ther, (forældet) for Dem, Den, Der.
Thés, -er, *m.* Sætning.
Thess, (forældet) for Dess.
Thesse, (forældet) for Desse.
Thesso, (forældet) for denna, f. E. han är thesse lik.
Thiguarmän, *pl.* (forældet) Hofmænd.
Thor, Guden Thor. Thordön, *m.* Torden. Thordöns-röst, *m.* Tordenstemme. Thordönslag, *s. pl. n.* Tordenskrald, Tordenslag. Thorsdag, -ar, *m.* Torsdag. Thorsmånad, *m.* Januarmaaned. Thorvigg, -vigge, -ar, *m.* Tordenkile.
Thron, -er, *m.* Trone. Thronarfvinge, -er, *m.* Tronarving. Thronföljare, *s. pl. m.* Tronfølger. Thronföljd, *m.* Tronfølge. Thronledighet, *f.* Tronens Ledighed, Tronledighed.
Thy, (forældet) istedet for det, dessa, bruges endnu i det juridiske Sprog, f. E. efter thy som säges; för thy, för thy att, fordi; i thy mål, og i thy fall, i saa Fald, under saadanne Omstændigheder.
Thy, *konjunk.* af den Aarsag, fordi.
Thädan, (forældet) heden, derfra.
Tia, -or, *f.* Tital, Tien (i Kortspil) Tier.
Tibast, -er, *m.* (Plante) Kjelderhals D. Tivet, Tysbast N.: *Daphne Mezereum.*
Tibb, s. Tipp.
Ticka, -or, *f.* et Slags Svamp: *Boletus.*
Ticka, -or, *f.* Hampticka, s. Hämpling.
Tid, -er, *m.* = N.; i sinom tid, i sin Tid; i rättan tid, til rette Tid; jag kommer tida nog, jeg kommer tidsnok; så tids på dagen, paa denne Tid af Dagen. Tidebok, -böcker, *f.* Krønike, *pl.* Annaler. Tidefölja, *m.* Tidsfølge. Tidsfördrif, *s. pl. n.* Tidsfordriv. Tidehvarf, *s. pl. n.* Tidsalder. Tidelag, *s. pl. n. Crimen Bestialitatis.* Tidelagare, *s. pl. m.* En som begaaer *Crimen Bestialitatis.* Tidelängd, *m.* Tidslængde. Tidlösa, -or, *f.* (Plante) Tidlos: *Colchicum autumnale.* Tidmätare, *s. pl. m.* Tidsmaaler, Kronometer. Tidsord, *s. pl. n.* Gjerningsord (Verbum). Tidepunkt, Tidspunkt, -er, *m.* Tidspunkt. Tiderymd, Tidsrymd, -er, *m.* Tidsrum. Tideräknare, *s. pl. m.* Tidsregner, Kronolog. Tideräkning, -ar, *f.* Tidsregning. Tidskifte, -n, *s.* Tidsskifte. Tidskrift, -er, *f.* Tidsskrift. Tidspillan, *f.* Tidsspilde. Tidtals, *adv.* Tid efter anden. Tidsuträckt, *m.* Tidsfrist, Udsættelse, Forhaling af Tiden.
Tida, *adv.* tidt.
Tidig, *adj.* tidlig, drf. Tidighet, *f.*
Tidlösa, *m.* fl. s. Tid.
Tidning, -ar, *f.* = N., Tidende, Avis, Efterretning.
Tidsfördrif, *m.* fl. s. Tid.
Tie, s. Tio.
Tjena, *v. a. & n.* 1. & 2. *1.* (J. tjena) tjene; tjena af, aftjene; tjena ut, udtjene; tjena upp sig, tjene sig op.
Tjenare, *s. pl. m.* Tjenarinna, -or, *f.* Tjener, -rinde. Ödmjuke tjenare, ærbødig Tiener.
Tjenlig, *adj.* tjenlig, drf. Tjenlighet, *f.*
Tjenst, -er, *m.* Tjeneste.
Tjenstaktig, *adj.* tjenstagtig, drf. Tjenstagtighet, *f.*
Tjenst-ande, -ar, *m.* tjenende Aand.
Tjenstbar, *adj.* tjenstfærdig, tjenstdygtig, drf. Tjenstbarhet, *f.*
Tjenstbevisning, -ar, *f.* Tjenesteydelse.
Tjenstbyte, -n, *s.* Embedsbytte.

Tjenstfel, *s. pl. n.* Embedsfejl.
Tjenstfolk, *n.* Tjenestetyende, Tjenestefolk.
Tjenstflicka, -or, *f.* Tjenestepige.
Tjenstfri, *adj.* tjenestefri, drf. Tjenstfrihet, *f.*
Tjensteman, -män, *m.* Embedsmand.
Tjenstfärdig, *adj.* tjenstfærdig, drf. Tjenstfärdighet, *f.*
Tjenstförrättande, *adj.* tjenstgjørende.
Tjenstförrättning, -ar, *f.* Embedsforretning, Tjeneste.
Tjenstgosse, -ar, *m.* Tjenestedreng, -gut N.
Tjenstgörande, *adj.* tjenstgjørende.
Tjenstgöring, *f.* aktiv Tjeneste, Forretning.
Tjensthjon, *s. pl. n.* Tjenestetyende.
Tjenshäst, -ar, *m.* Hest som bruges i Tjenesten.
Tjenstifver, *m.* Tjenesteiver.
Tjenstledig, *adj.* tjenestefri, drf. Tjenstledighet, *f.*
Tjenstlös, *adj.* tjenestelos, drf. Tjenstlöshet, *f.*
Tjenstnit, *m.* Tjenesteiver.
Tjenstpiga, -or, *f.* Tjenestepige.
Tjenstqvinna, -or, *f.* Tjenestekvinde.
Tjenstsökande, *adj. & Subst.* En som søger Tjeneste, Embede.
Tjenstetid, *m.* Tjenestetid.
Tjenstverk, *s. pl. n.* Departement.
Tjenstvillig, *adj.* tjenstvillig, drf. Tjenstvillighet, *f.*
Tjenstväg, *m.* Embedsvej.
Tjenstvärja, -or, *f.* Tjenestekaarde (modsat Galanterikaarede).
Tjenstligen, *adv.* tjenstlig.
Tifbast, *s.* Tibast.
Tig, *pronom.* dig. 2) *imperativ* af Tiga.
Tiga, *v. n.* 3. (tiger; teg, *pl.* tego; tigit, el. tegät) (Y. þegia) tie, drf. Tigande, *n.*
Tiger, -grar, *m.* Tiger. Tigerbagge, -ar, *m.* et Slags Insekt: *Cicindela.* Tigerfläckig, *adj.* tigret, tigerpletted. Tigerhjerta, -n, *n.* Tigerhjerte. Tigerhona, -or, *f.* Huntiger.
Tigga, *v. a.* 2. 1. (Y. þiggia, at modtage) tigge, bette. Tiggande, *n.* Tiggen, Bettelen.
Tiggare, *s. pl. m.* Tigger, Bettler, Stodder. Tiggaraktig, *adj.* tiggeragtig, drf. Tiggaraktighet, *f.* Tiggarbref, *s. pl. n.* Tiggerbrev. Tiggarfogde, -ar, *m.* Stodderfonge, Fattigfoged. Tiggargosse, -ar, *m.* Tiggerdreng. Tiggarflicka, -or, *f.* Tiggerpige, Bettlerpige. Tiggarkäring, -ar, *f.* = N., Tiggerkjæling. Tiggarlik, *adj.* tiggeragtig. Tiggarmunk, -ar, *m.* Tiggermunk, Bettlermunk. Tiggarorden, *m.* Tiggermunkenes Orden. Tiggarpack, *n.* Tiggerpak. Tiggarpåk, -ar, *m.* Stok som Bettlere bruge. Tiggarskrift, -er, *f.* Tiggerbrev. Tiggarstaf, -var, *m.* Tiggerstav, Bettlerstav, Stodderstav; bringas till tiggarstafven, komme til Bettlerstaven. Tiggarvis, *adv.* på tiggervis, tiggeragtigt.
Tiggeri, *n.* Bettleri, Tiggeri.
Tiggerska, -or, *f.* Tiggerske, Bettlerske.
Tignarmän, *f.* Th.
Tigrera, *v. a.* 1. forsyne med Tigerpletter, tigre. Tigrerad, tigret, drf. Tigrering, *f.*
Tigrinna, -or, *f.* Huntiger.
Tija, Tija, *f.* Tia, Tio.
Tik, -ar, *m.* (Y. Tik) Tispe, Tæve.
Tilja, -or, *f.* Planke, Bræt, Fjæl.
Tilkråka, *f.* Tillkråka.
Till, *præp. & adv.* til; tre qvart till åtta, tre Kvartér til otte; ett glas till, nok et Glas; till och med, endog, selv; till och med den femte, den femte inklusive; bjuda till, forsøge; till åtentyrs, kanske.
Tillade, *impf.* af Tillägga.

Tillaga, *v. a.* 1. tillave, tilberede, ruste til. Tillagad, tillavet. Tillagning, -ar, *f.* Tillavning, Tilberedelse, Tilrustning.

Tillandas, *v. d.* 1. lægge sig til Landet, om Dyskyl. Tillandning, -ar, *f.*

Tillbaka, *adv.* tilbage.

Tillbe, s. Tillbedja.

Tillbecka, *v. a.* 1. bege fast.

Tillbedja, *v. a.* 3. (-beder, -ber, *pl.* -bedja; -bad, *pl.* -bådo; -bedit; -bedd) tilbede. Tillbedjande, *n.* Tillbedjan, *f.* Tillbedning, *f.* Tilbedelse. Tillbedjansvärd, *adj.* tilbedelsesværdig. Tillbedjare, *s. pl.* m. Tilbeder.

Tillbehör, *n.* Tilbehør.

Tillbinda, *v. a.* 3. (-binder; -bandt, *pl.* -bundo; -bundit) tilbinde. 2) overbevise, drf. Tillbindning, -ar, *f.*

Tillbjuda, *v. a.* 3. (-bjuder; -bjöd, böd; -bjudit, -budit; bjuden, -buden) tilbyde.

Tillblanda, *v. a.* 1. blande, sammenblande, drf. Tillblandning, -ar, *f.*

Tillbomma, *v. a.* 1. tillukke, tilspærre, drf. Tillbomning, -ar, *f.* Tillukning, Tilspærring.

Tillbordt, s. Tillbörs.

Tillbringa, *v. a.* (-bringar, -bragte, -bragt) tilbringe. Tillbringare, *s. pl.* a. Brandspand.

Tillbud, *s. pl. n.* = R.

Tillbygga, *v. a.* 2. *1.* tilbygge. Tillbyggnad, -er, *m.* Tilbygning.

Tillbyta sig, *v. r.* 3. (-byter, -böt, -bytit) tilbytte sig.

Tillbörs, *v. n.* (-bör, -bordt) skikker, sommer, bør sig; som tillbör, el. sig tillbör, som sig bør.

Tillbörlig, *adj.* Tillbörligen, *adv.* tilborlig, drf. Tillbörlighet, *f.*

Tilldanna, *v. a.* 1. tildanne; frembringe. Tilldannas, *v. d.* tildannes; fremgaves, drf. Tilldaning, -ar, *f.*

Tilldela, *v. a.* 1. tildele, drf. Tilldelning, -ar, *f.*

Tilldess, indtil.

Tilldöma, -dömma, *v. a.* 2. *1.* tildomme; tilkjende; idomme, drf. Tilldömmande, *n.*

Tillegna, *v. a.* & *r. a.* 1. tilegne, drf. Tillegnande, *n.* Tilegnelse.

Tillegor, s. Tillägor.

Tillerkänna, *v. a.* 2. *1.* tilkjende. Tillerkännande, *n.* Tilkjendelse.

Tillfalla, *v. n.* 3. (-faller, -föll, -fallit) tilfalde.

Tillflykt, *m.* Tilflugt. Tillflykts-ort, *f.* Tilflugtssted.

Tillflyta, *v. n.* 3. (-flyter, -flöt, -flutit) fromme til, flyde til; tilflyde, tilfalde, drf. Tillflytning, *f.*

Tillfoga, *v. a.* 1. tilføje, drf. Tillfogning, *f.*

Tillfreds, *adv.* tilfreds.

Tillfredsställa, *v. a.* 2. *1.* tilfredsstille, drf. Tillfredsställande, *n.* Tillfredsställelse, *f.*

Tillfriskna, *v. n.* 1. helbredes, blive frisk, karsk; komme sig, drf. Tillfriskande, *n.*

Tillfrysa, *v. n.* 3. (-fryser, -frös, -frusit) fryse til. Tillfrusen, tilfrossen, drf. Tillfrysning, *f.*

Tillfråga, *v. a.* 1. tilspørge, adspørge. Tillfrågan, *f.* Tilspørgsel.

Tillfullo, Tillfyllest, *adv.* tilfulde, fyldest, tilstrækkeligt, nok. Tillfyllestgöra, *v. a.* 2. *1.* fyldestgjøre, tilfredsstille. Tillfyllestgörande, *n.* Tillfyllestgörelse, *f.* Fyldestgjørelse, Tilfredsstillelse.

Tillfälle, -n, *n* Tilfælde, Lejlighed, Anledning; tillfället gör tjufven, Lejligheden gjør Tyven; vid alla tillfällen, ved alle Lejligheder; jag är icke i tillfälle att göra stor omkostnad, jeg har ikke Lejlighed til at gjøre stor Bekostning; du får vänta tills jag får tillfälle, du maa bie indtil jeg faar Lejlighed; indtil jeg faar

Maden tynger, besværer mig. Sökande, n. Søkning, f.
Sökande, -er, m. Supplikant.
Sökare, s. pl. m. Supplikant, Søger; hos Saarlæger: et Instrument hvormed Saar undersøges, Sonde.
Söknedag, -ar, m. Søgnedag.
Söl, n. Søl, Sole, Soleri. 2) Nølen, Tøven, Sendrægtighed. Sölkock, -ar, m. slet Kok, Solepotte.
Söla, v. a. & n. 1. søle, besudle. 2) nøle. Sölande, n. Søl, Soleri; Nølen. Sölare, s. pl. m. Søler, m. En som søler, slasker, smører. 2) Nøler.
Sölf, Sölfver, (forældet) for Silfver.
Sölig, Sölaktig, adj. sølet, uren, slidenfærdig. 2) nølende, nølesvorn, sendrægtig, dtf. Sölighet, f. Sölaktighet, f.
Sölja, -or, f. (Y. Sylgia) Selje N. (Indretning, lig en Spænde, hvormed man gjør en Rem fast).
Sölkock, s. Söl.
Söm, -mar, m. Søm; Syning.
Sömma, v. a. 1. (Y. seyma, sammensy, sauma, sy) sømme, sy. Sömmande, n. Syning, dtf. Sömmare, s. pl. m. -erska, -or, f.
Söm, s. pl. n. Spiger, Søm. Sömhufvud, -en, n. Spigerhoved. Sömsticka, v. a. 3. (-sticker, -stack, -stuckit) fornagle en Hest, dtf. Sömsticking, f.
Sömn, m. Søvn; gå i sömnen el. sömne, gaa i Søvne. Sömnaktig, adj. søvnagtig. Sömnaktighet, f. Søvnagtighed. Sömndryck, -er, m. Sovedrik. Sömngifvande, adj. søvnbringende. Sömngång, m. Søvnvandring; Somnambulismus. Sömngångare, s. pl. m. Søvngjænger. Sömnlös, adj. søvnløs. Sömnlöshet, f. Søvnløshed. Sömnsjuk, adj. som har Sovesyge, letargisk. Sömnsjuka, f. Sovesyge, Letargi. Sömntalare, s. pl. m. En som snakker i Søvne. Sömntorn, -ar, m. et Slags Insekt: Cynips rosæ. Sömnvandrare, s. pl. m. Søvngjænger. Sömnvandring, -ar, f. Søvnvandring.
Sömnig, adj. søvnig. Sömnighet, f. Søvnighed.
Sömsticka, s. Söm.
Söna, v. a. 2. 2. fornægte (forældet).
Söndag, -ar, m. Søndag. Söndagsarbete, -n, n. Søndagsarbejde.
Sönder, adv. i sønder, i Stykker, itu. 2) ad Gangen; i sönder, sender; om sönder, ad Gangen, f. E. en i sönder, En ad Gangen.
Sönderbita, v. a. 1. (-biter, -bet, -bitit) bide i Stykker.
Sönderbryta, (-bryter, -bröt, -brutit) sønderbryde. Sönderbrutet, adj. v. sønderbrudt. Sönderbrytande, n. Sönderbrytning, f. Sönderbrydning.
Sönderbråka, v. a. 1. sønderbryde, sønderstøde, sønderknuse. Sönderbråkning, f.
Sönderdela, v. a. 1. sønderlemme, anatomere, dtf. Sönderdelning, f.
Söndergången, adj. som er gaaet i Stykker.
Sönderslita, v. a. 3. (-slitер, -slet, -slitit, -sliten) sønderslide, dtf. Sönderslitning, f.
Sönderslå, v. a. sønderslaa. Sönderslagen, sønderslaaet, dtf. Sönderslående, n.
Sönderstycka, v. a. 1. sønderskjære, -lemme, dtf. Sönderstyckning, f.
Sönderstöta, v. a. 2. 2. sønderstøde, dtf. Sönderstötning, f.
Söndertaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tagit, -tagen) skille ad, tage fra hinanden, dtf. Söndertagning, f.
Söndra, v. a. 1. (Y. sundra) sondre, affondre, adskille; dele; adskille formedelst Uenighed. Söndring, -ar, f. Affondring, Adskillelse.
Söndrig, adj. sønderrevet, sønderbrudt, itu; løset, fillet, dtf. Söndrighet, f.

Söner, *pl.* af Son.
Sönk, *impf.* af Sjunka.
Sönnan, *s.* Sunnan.
Söp, *impf.* af Supa.
Sörja, *v. a. & n.* 2. *l.* sørge.
Sörja, -or, *f.* Samling af Dynd.
Sörpa, *f.* togt Kvægfoder el. Hø, Avnen, Malt, Roer, Poteter, som koges i Vand og gives Kvæget i Hjosset, Sørpe N.
Sörpla, *v. n.* l. søbe el. drikke lydeligt, slabre, slurpe, drf. Sörplare, *s. pl. m.* Sörplande, *n.* Sörpling, *f.*
Söt, *adj.* sød; en liten söt flicka, en liden tækkelig Pige; min söta vän! min kjære Ven; sofva sött, sove behageligt, sove godt.
Sötaktig, *adj.* sødagtig, drf. Sötaktighet, *f.*
Sötapel, -plar, *m.* Sødæbletræ.
Sötblomster, *s. pl. n.* s. Matram.
Sötebröd, *s. pl. n.* sødt, usyret Brod. Sötebrödsdagar, *pl.* det usyrede Brods Fest. 2) Herlighed og Glæde, Hvedebrødsdage.
Sötgröt, *m.* Risengrød.
Söthet, *f.* Sødhed.
Sötig, *adj.* sødagtig, drf. Sötighet, *f.*
Sötkulla, -or, *f.* s. Matram.
Sötkummin, *m.* Sødakevit.
Sötkörsbär, *s. pl. n.* Koralkirsebær.
Sötläpp, -ar, *m.* Slikmund, Lækkertand.
Sötläppad, *adj.* lækker, slikvorn. 2) sødt talende, slesken de.
Sötma, *f.* Sødme.
Sötmandel, -dlar, *m.* Sødmandel.
Sötmjölks-ost, *m.* Sødmelksost.
Sötna, *v. n.* l. blive sød.
Sötsaker, *pl.* Sötklis, *n.* Sukkerbagværk, Sukkertøi, lækkre Sager, Slikkeri.
Sötsur, *adj.* sur og sød.
Sötunge, -ar, *m.* sød, tækkelig Unge.
Sötäpple, -n, *n.* Sødæble.

T.

Ta, *s.* Taga.
Tack, *m.* Tak; stor tack! mycken tack! megen Tak! mange Tak!
Tacka, *v. a.* l. (J. þacka) takke; ingen ting att tacka för, ingen Mærsag; han är dålig, men tacka vill jag henne, han er usel, hun flink; tacka af, (Soldater) afskedige.
Tacka, -or, *f.* Hunfaar, Soje N.
Tacka, -or, *f.* Metalklump; Barre, Stang. Tackbly, *n.* Bly i Klumper. Tackjern, *n.* Rujærn. Tackjernsvigt, -er, *m.* Rujærnsvægt.
Tackel, *n.* Takkel. Tackelmästare, *s. pl. m.* Takkelmester.
Tackjern, *s.* Tacka.
Tackla, *v. a.* l. takle, tiltakle, rigge.
Tackla af, aftakle, afrigge. 2) *v. n.* (dagl. T.) affalde, aftage. Tacklande, *n.* Tackling, *f.* Takling. Rigning.
Tacklage, *n.* (J. Taklasje) Takkelas, Rig.
Tacklös, *adj.* takles, uteknemlig.
Tackoffer, *s pl. n.* Takoffer.
Tacksam, *adj.* taknemlig. Tacksamhet, *f.* Taknemlighed. Tacksamligen, *adv.*
Tacksäga, -säja, *v. a.* (ubrugel.) takke.
Tacksägelse, Tacksäjelse, -r, *f.* Taksigelse. Tacksägelsebref, *s. pl. n.* Takkebrev.
Tadel, *m.* Dadel, Dadlen. Tadelbar,

adj. dadelværdig. Tadelfri, *adj.* dadelfri. Tadelhistoria, Kjærringsladder: *Cronique scandaleuse.* Tadelsam, *adj.* dadlesyg, dadlelysten. Tadelsamhet, *f.* Dadlesyge. Tadelsjuk, *adj.* dadlesyg. Tadelsjuka, *f.* Dadlesyge. Tadelvärd, *adj.* dadelværdig, lastværdig.

Tadla, *v. a.* 1. T. på, dadle, laste. Tadlande, *n.* Dadlen. Tadlare, *s. pl. m.* Dadler. Tadlerska, -or, *f.* Dadlerske.

Tafatt, *adj.* (dagl. T.) tosset, klodset, kluntet.

Tafel, Taffel, -flar, *m.* Taffel. Tafelgods, *s. pl. n.* Taffelgods. Tafelmusik, *m.* Taffelmusik. Tafelpenningar, *pl.* Taffelpenge. Tafelsten, -ar, *m.* Taffelsten. Tafeltäckare, *s. pl. m.* Taffeldækker.

Tafla, -or, *f.* Tavle. 2) Skilderi. 3) Skive, Urskive, Skydeskive. 4) Tabel; skjuta på taflan, skyde til Skiven. Skott-tafla, Skydeskive.

Tafs, -ar, *m.* Dusk, Haardusk, Lok, Visk, drf. Tafsig, *adj.*

Taft, -er, *n.* Taft. Taftsband, *s. pl. n.* Taftes Baand. Taftsklädning, -ar, *f.* Taftes Kjole. Taftväfvare, *s. pl. m.* Taftvæver.

Tag, *s. pl. n.* Tag. Greb.

Taga, *v. a.* 3. (tager, tog, taget) (J. taka) tage; taga väl, -illa, vel, ilde optage; det tar, det hjælper; fisken tar, Fisken bider paa; det tar sig väl med tiden, det vil nok blive bedre med Tiden; taga sig till vara, tage sig vare, tage sig i Agt, vogte sig; taga sig efter en sjukdom, komme sig efter en Sygdom; taga sig fram, komme frem, have Held; taga sig på, paatage sig; taga på sig, klæde sig paa; taga af, tage af, puds se, snyde (Lyset); taga sig undan, unddrage sig; taga ihop med, ryge sammen, komme i Kast med; taga ihop med en sak, begynde en Sag; taga emot, tage imod; taga itu, tage fra hinanden; taga till fötterna, tage til Hælene, smøre Hasen; taga igen sin skada, søge Skadesløsholdelse for sit Tab; taga igen hvad man försummat, indhente hvad man har forsømt; taga upp, tage op; istemme (en Salme); taga på pulsen, føle Pulsen; taga sönder, tage fra hinanden; taga till fötterna, tage til Hælene; taga ut, tage ud; taga upp, tage op; taga vid, begynde; taga illa vid sig, forskrækkes; taga uti, taga det uti, tage i, tage Del i; taga åt sig, tage til sig; taga sig upp, arbejde sig frem, komme sig, have Held. Tagna, *v. d.* Tas, (dagl. T.) trættes, kive. Tagande, *n.* Tagning, -ar, *f.*

Tagel, *s. pl. n.* Hestehaar, Tagl. Tagelmadrass, -er, *m.* Madras stoppet med Hestehaar. Tagellik, *adj.* som ligner Tagl. Tagelmask, -ar, *m.* et Slags Insekt: *Gordius Seta.* Tagelref, -var, *n.* Redesnor af Hestetagl. Tagelskjorta, -or, *f.* Haarskjorte.

Tagg, -ar, *m.* = N., fremstaaende Spids. Taggig, *adj.* tagget; tandet.

Taglett, -er, *m.* Balg.

Tagrätt, *m.* Rettighed til at tage, Valgret, Selvtægt; tagrätten är aflyst, man maa ikke tage uden Tilladelse.

Tak, *s. pl. n.* (J. þak) Tag. Takag, *m.* (Plante) Skjæne, Kvitek N.: *Schoenus Mariscus.* Takbrott, *s. pl. n.* Brækning paa Tag. Takdropp, *m.* Tagdryp. Takfot, -fötter, *f.* Tagskjæg. Takfönster, *s. pl. n.* Tagvindu. Takhalm, *m.* Taghalm, Tækkehalm. Taklag, *s. pl. n.* Tagværk, Tagstol. Taklist, -er, *m.* Liste paa Gesimsen under et Tag. Taklousta, *f.* Lousta. Taklägga, *v. a.* 2. *l.* bedække med Tag, tække, drf. Taklägganing, -ar,

f. Taklækte, -n, *n.* Taglægte. Taklök, -ar, *m.* Taglag: *Sempervivum tectorum.* Takmossa, -or, *f.* Tagmos: *Lichen vulpinus.* Takpanna, -or, *f.* Tagsten. Takresning, -ar, *f.* Tagrejsning. Takränna, -or, *f.* Tagrende. Takröste, -n, *n.* Tagmønning, Tagryg. Takskifer, *m.* Tagskifer. Takskägg, *s. pl. n.* Tagskjæg. Taksparre, -ar, *m.* Tagspær, -sparre. Taksten, -ar, *m.* Tagsten. Takstol, -ar, *m.* Tagstol. Taktegel, *n.* (T. Dachziegel) Tagsten. Taktäckare, *s. pl. m.* Tagtækker, Tækkemand, drf. Taktäckning, -ar, *f.* Takvatten, *n.* Tagdryp. Takås, -ar, *m.* Tagmønning, Tagryg.

Taka, *v. a.* 1. bedække med Tag, tække.

Taka, *adj.* f. E. i taka händer, i gode Hænder, i sikkre Hænder.

Takag, *m.* fl. f. Tak.

Takt, -er, *m.* Takt. Taktstreck, *s. pl. n.* el. -ar, *m.* Taktstreg.

Taktegel, m. fl. f. Tak.

Tal, *s. pl. n.* Tale; Mæle, Snak, Rygte. 2) Tal, Antal; jag känner honom på talet, jeg kjender ham paa Mælet; hafva ehkt tal om sig, have et slet Rygte; bundet tal, Vers; obundet tal, Prosa; der går ett tal, der gaar et Rygte; jag bryr mig ej om folkets tal, jeg bryder mig ej om Folkets Snak; utan tal, utallig; hålla tal, holde en Tale; Åminnelsetal, Mindetale; på femhundra talet, i det sjette Aarhundrede; på femtietalet, imellem Aaret femti og sexti.

Tala, *v. a.* & *n.* 1. tale, snakke; en talande tunga, en veltalende Tunge; tala emot, tale imod, modsige; tala i ett ämne, tale om, over en Gjenstand, Materie; tala om, tale om, fortælle; talas vid, tale sammen, tales ved; tala en något i sinnet, overtale En til at tro, drf. Talande, *n.*

Talan, *f.* Paastand, Fordring, Prætension, ogsaa Rettigheden dertil; föra talan, plædere, forsvare for Retten; f. t. emot, anlægge Sag mod; förlora sin talan, tabe sin Sag.

Talare, *s. pl. m.* Taler. Talarstol, -ar, *m.* Talerstol.

Talbrott, *s. pl. n.* Mundart, Dialekt. 2) d. s. f. Mälbrott.

Talde, *impf.* af Tälja.

Talegåfva, -or, *f.* Talgåfva, -or, *f.* Talegave. Talekonst, *m.* Talkonst, *m.* Talekunst. Taleman, Talman, -män, *m.* Ordfører, Talsmand. Talestyrka, *f.* Evne til at udtrykke sig. Talesätt, Talsätt, *s. pl. n.* Talemaade. Talför, *adj.* som kan tale for sig, drf. Talförhet, *f.* Tallös, *adj.* utallig, drf. Tallöshet, *f.* Talrik, *adj.* talrig, drf. Talrikhet, *f.* Talrör, *s. pl. n.* Talerør; Raabert. Talsam, *adj.* snaksom, drf. Talsamhet, *f.* Taltrast, -ar, *m.* Maaltrost N.: *Turdus musicus.* Taltruten, *adj.* som mangler Ord. Talträngd, *adj.* sladderagtig, snaksom, drf. Talträngdhet, *f.* Talämne, -n, *n.* Gjenstand for Samtalen, Stof at tale om.

Talg, Talj, *m.* (T. Tölg) Tælle, Talg. Talgaktig, *adj.* talgagtig. Talghacka, -or, *f.* (Fugl) Meisse: *Parus.* Talgljus, *s. pl. n.* Talglys. Talgoxe, -ar, *m.* (Fugl) = N. Musvit, Kjødmeisse: *Parus major.* Talgträd, *s. pl. n.* Talgtræ: *Croton sebiferum.* Talgögd, *adj.* matte Øine.

Talga, Talja, *v. a.* 1 T. in, overstryge, smøre ind med Talg; talga ned, tilsøle med Talg, drf. Talgning, *f.* Talgig, Taljig, *adj.* besmurt med Talg.

Talgåfva, *m.* fl. f. Talegåfva, *m.* fl.

Talj, f. Talg.

Talja, -or, *f.* Talje. Taljelöpare, *s.*

pl. m. Taljelober. Taljerep, *s. pl. n.* Taljereb.

Taljig, ſ. Talga.

Talk, *m.* Talk, Talkſtén, Grødſtén, Vægſtén, Hæſjeſtén. Talkartig, *adj.* talkartet.

Tall, -ar, *m.* Furu, Fyrretræ. Spansktall: *Pinus pinea.* Gårtall: *Pinus sylvestris humilis.* Martall: *Pinus sylvestris pumila.*

Tallbit, -ar, *m.* (Fugl) Konglebit, Fjelddompap: *Corythus Enucleator.*

Tallkott, -ar, *m.* Furukongle, -æble, -top.

Tallkåda, *f.* Kva, Harpiks ſom drypper af Furutræet.

Tallmo, -ar, *f.* Furumo N., Sandjord bevokſet med Furu.

Tallrick, -ar, *m.* Tallerken. Tallrickslickare, *s. pl. m.* Tallerkenſlikker, Snyltegjæſt.

Tallskog, -ar, *m.* Furuſkov.

Tallstrunt, -ar, *m.* Furubar.

Talltrast, -ar, *m.* (Fugl) Rødvinge Troſt: *Turdus iliacus.*

Tallved, *m.* Furubrænde, Furuved.

Talman, Talrik, *m.* ſt. ſ. Tal.

Tam, *adj.* tam, dtf. Tamhet, *f.*

Tamburnål, -ar, *m.* Brodérnaal.

Tambursöm, *m.* Broderesøm.

Tamd, *adj. v.* tamgjort, tæmmet.

Tamp, -ar, *m.* Tamp. 2) alt Stort og Uformeliat, Klump. 3) Tølper, ubehovlet Menneſke, dtf. Tampig, *adj.* -ighet, *f.*

Tamperdagar, *pl.* Tamperdage.

Tand, -änder, *f.* Tand. Tandad, *adj.* tandet. Tandblöda, *f.* -blödning, *f.* Tænders Blødning. Tandbokstaf, -stäfver, *m.* Tungebogſtav D. T. Tandborste, -ar, *m.* Tandbørſte. Tandbotare, *s. pl. m.* ſlet Tandlæge. Tandbräddig, *adj.* (i Botanik.) tandet. Tandböld, -er, *m.* Tandvold. Tandfil, -ar, *m.* Bénfil. Tandformig, *adj.* dannet ſom en Tand. Tandgnissla, *f.* (bibl.) Tænders Gnidſel. Tandgrop, -ar, *m.* Tandhule. Tandgröa, *s. pl. n.* (Plante) Knavel D. Tandurt, Tandgræs N.: *Scleranthus annuus.* Tandgård, -ar, *m.* Tandgjærde, Tandgard N. Tandhylsa, -or, *f.* Tandhule. Tandhål, *s. pl. n.* Tandhul. Tandkött, *n.* Tandkjød. Tandlik, *adj.* d. ſ. ſ. Tandformig. Tandläkare, *s. pl. m.* Tandlæge. Tandlös, *adj.* tandløs, dtf. Tandlöshet, *f.* Tandmask, -ar, *m.* Tandorm. Tandnyckel, -klar, *m.* Tandbrækker, Tandnøgel. Tandpeta, -or, *f.* Tandpelare, *s. pl. m.* Tandſtikker. Tandputsare, *s. pl. m.* En ſom renſer Tænder. Tandrasp, -ar, d. ſ. ſ. Tandfil. Tandtång, -tänger, *f.* Tandtang. Tandvärk, *m.* Tandpine, Tandværk. Tandört, -er, *f.* Tandurt.

Tandig, *adj.* tandet.

Tandning, *f.* Tandſætning (det at faa Tænder).

Tanke, -ar, *m.* Tanke, *f.* Tanke. Tankebild, -er, *m.* Tankebillede. Tankbyggnad, -er, *m.* Tankebygning. Tankdiger, *adj.* tankerig. Tankfrihet, *f.* Tænkefrihed. Tankfull, *adj.* tankefuld, dtf. Tankfullhet, *f.* Tankefölja, *m.* Tankefølge, -rad, -række. Tankegåfva, -or, *f.* Tænkeevne. Tankegång, *m.* Tankegang. Tankeförmåga, *f.* Tankekraft, *m.* Tænkekraft, -evne. Tankekrets, *m.* Tankefredø. Tanklek, -ar, *m.* Tankeleg, Tankespil. Tanklös, *adj.* tankeløs. Tanklöshet, *f.* Tankeløshed. Tankrik, *adj.* tankerig. Tankrikhet, *f.* Tankefylde. Tankeskott, *s. pl. n.* Huskud, Indfald. Tankslut, *s. pl. n.* Fornuftſlutning. Tankspel, *s. pl. n.* Tankeſpil. Tankspridd, *adj* bistræ, adſpredt, dtf. Tankspridd-ning, *f.* Tankespöke, -n, *n.* bedragerſk Billede, Hjerneſpind, Fantom.

Tankstrok, -ar, *m.* & *s. pl. m.* Tankefstreg. Tankestyrka, *f.* Tankevægtighed. Tankesätt, *s.* Tänkesätt. Tankevilla, -or, *f.* Hjernespind, Drømme, Fantaseren.

Tanor, *pl.* Trevler i Dyr el. Vædiker.

Tapet, -er, *m.* Tapet; bringa på tapeten, bringe paa Tapetet, gjøre til Gjenstand for Samtalen. Tapetmakare, *s. pl. m.* Tapetmager. Tapetmålare, *s. pl. m.* Tapetmaler, drf. Tapetmålning, -ar, *f.* Tapetväf, -var, *m.* -väfnad, -er, *m.* Tapetseri. Tapetväfvare, *s. pl. m.* Tapetvæver.

Tapetsera, *v. a.* l. tapetsere. Tapetserare, *s. pl. m.* Tapetserer. Tapetsering, -ar, *f.* = N.

Tapp, -ar, *m.* Tap. 2) (af Halm o. desl.) Visk; Haandfuld. Tapphål, *s. pl. n.* Taphul. Tapplake, *m.* Lage, Saltlage. Tapplik, *adj.* dannet som en Tap. Tappmask, -ar, *m.* s. Jordloppa. Tappskruf, -var, *m.* Tapskrue, Tapkil. Taptals, -vis, *adv.* haandfuldvis.

Tappa, *v. a.* l. tappe; tappa ut, udtappe; tappa af, aftappe. 2) (dagl. T.) *v. n.* aftage, drf. Tappning, -ar, *f.* = N.

Tappa, *v. a.* l. (J. tapa) tabe, miste. T. bort, b. s.

Tapper, *adj.* tapper, drf. Tapperhet, *f.*

Tappig, *adj.* fuld af Flokker.

Tapphål, *m.* fl. s. Tapp.

Tapto, *m.* Tappenstreg.

Tarf, *f.* & *n.* Tarv, Trang, Fornødenhed; göra sit tarf, gjøre sit Behov, gaae til Stols.

Tarflig, Tarfvelig, *adj.* tarvelig. Tarflighet, *f.* Tarvelighed.

Tarfva, *v. a.* l. trænge til, behøve.

Tarfvas, *v. d.* være fornøden, udfordres.

Tarfvor, *pl.* Fornødenheder.

Targa, *v. a.* l. s. Sarga, Gnaga, Kälta.

Tarm, -ar, *m.* Tarm. Tarmbråck, *s. pl. n.* Tarmebrok. Tarmfeber, -brot, *m.* Inflammasjon i Tarmene. Tarmgikt, *m.* (T. Darmgicht) Tarmevrid, Bugvrid, Kolik. Tarmhinna, -or, *f.* Tarmehinde. Tarmkäx, *s. pl. n.* Tarmekraas. Tarmlopp, *n.* Tarmeløb, Brok, Nederløb. Tarmmask, -ar, *m.* Spolorm, Springorm. Tarmränna, *f.* Durkløb. Tarmsträng, -ar, *m.* Tarmestræng. Tarmsträngmakare, *s. pl. m.* En som gjør Tarmestrænge. Tarmsäck, -ar, *m.* Tarmesæk. Tarmtjut. *n.* stærk Sult, Rumlen i Maven. Tarmvred, *s. pl. n.* Tarmevrid, Bugvrid, Kolik.

Tartar, -er, *m.* Tartar. Tartariska, -or, *f.* tartarisk Fruentimmer. 2) det Tartariske (Sprog).

Tartare, *s. pl. m.* -erska, -or, *f.* Zigener, Tater, Landstryger. Tartarunge, -ar, *m.* Zigenerunge.

Taska, -or, *f.* Taske, Pose, Pund. 2) *Scrotum.* Taskbok, -böcker, *f.* Lommebog, Tegnebog. Taskbråck, *s. pl. n.* Pungbrok: *Hernia scrotalis.* Taskgräs, *s. pl. n.* (Plante) Pengeurt, Pengegræs: *Thlaspi bursa pastoris.* Taskkräfta, -or, *f.* Taskekrebs: *Cancer pagurus.* Taskläs, *s. pl. n.* et stort og bredt Hængelaas, Taskelaas. Taskspelare, *s. pl. n.* Taskenspiller. Taskspeleri, -er, *n.* Taskenspilleri.

Tasker, *m.* tynd, uanselig Person.

Taskig, *adj.* snauset, uanselig, sjusket drf. Taskighet, *f.*

Tass, -ar, *m.* (T. Tatze) Lab, Pote, Dyrefod; (dagl. T.) en plump Haand.

Tassla, *v. n.* l. hviske, tale hemmelig i Øret; fleske, smiske. Tasslare, *s. pl. m.* En som altid hvisker; Fuskesvanser, drf. Tasslande, *n.* Tassel, *n.*

Tastare, *s. pl. m.* Instrument til at undersøge Kanoners Boring.

Tatar, ſ. Tartar.

Tattare, *s. pl.* m. Tater, Zigener, Landſtryger, drf. Tatterska, -or, *f.*

Taxa, -or, *f.* Takſt.

Taxera, *v. a.* 1. taksere. Taxering, -ar, *f.* Taksering, Vurdering. Taxeringsman, -män, *m.* Vurderingsmand.

Te, *v. a. & n.* 2. *l.* té, vise, udvise, fremvise; den som är med ett sedd, blir med tio tedd, den som engang er overdeviſt, troes ſiden let ſkyldig.

Té, -er, *n.* Té. Tébord, *s. pl. n.* Tébord. Tébräde, -n, *n.* -bricka, -or, *f.* Tébræt. Tébuske, -ar, *m.* Tébuſk. Tédosa, -or, *f.* Tédaaſe. Téfat, *s. pl. n.* Téfaal. Tékanna, -or, *f.* Tékande. Tékista, -or, *f.* Tékaſſe, Téſkrin. Tékittel, -tlar, *m.* Tékjedel. Tékopp, -ar, *m.* Tékop. Tékök, *s. pl. n.* Tétøi, Téſtel N. Tépanna, -or, *f.* Tékjedel. Téſked, -ar, *m.* Téſté. Tétråd, *s. pl. n.* Tébuſk. Tévatten, *n.* Tévand.

Teater, -trar, *m.* Teater. Teaterhjelte, -ar, *m.* Teaterhelt. Teateratycke, -n, *n.* -pjäs, -er, *m.* Sſuespil. Teatralisk, *adj.* teatralſk.

Tecken, *s. pl. n.* (З. Teikn) Tegn.

Teckna, *v. a.* 1. (З. teikna) tegne; betegne; teckna under, undertegne; teckna upp, tegne op, drf. Tecknande, *n.* Tegnen.

Tecknare, *s. pl. m.* Tegner.

Teckna tydare, Teckentydare, *s. pl. m.* Tegnſyder.

Teckning, -ar, *f.* Tegning.

Tedd, m. fl. af Te, *v.*

Teg, -ar, *m.* Part af Ager el. Eng, Tejg. Tegskifte, -n, *n.* Tejgſkifte; deras åkrar ligga i tegskifte, tog om tog, ligge om hverandre.

Teg, *imp.* af Tiga.

Tegel, *s. pl. n.* Tegl; slå tegel, ſtryge Tegl. Tegelbruk, *s. pl. n.* Teglværk. Tegelbränneare, *s. pl. m.* Teglbrænder. Tegelform, -ar, *m.* Teglform. Tegelfärg, *m.* Tegliſtensfarve. Tegelfärgad, *adj.* teglfarvet. Tegelhandlare, *s. pl. m.* Teglhandler. Tegeljord, *f.* Tegellera, *f.* Tegljord. Tegellada, -or, *f.* Tegllade, Teglhytte, -brænderi. Tegelpanna, -or, *f.* Tagſtén. Tegelslagare, *s. pl. m.* Teglſtryger. Tegelsten, -ar, *m.* Teglſtén. Tegeltak, *s. pl. n.* Teglſtag. Tegeltäckare, *s. pl. m.* Tegltækker, drf. Tegeltäckning, -ar, *f.* Tegelugn, -ar, *m.* Teglovn.

Tegstifte, ſ. Teg.

Teka, *v. n.* 1. faste om at begynde i Tærning- el. Kegleſpil.

Teljsten, *m.* fl. ſ. Tä.

Telning, -ar, *m.* ungt Skud, Spire; Kviſt, Ympe; skjuta telningar, ſkyde Knopper.

Tema, *n.* Tema, Opgave.

Temmelig, Temlig, *adj.* -ligen, *adv.* = M.

Tempel, *s. pl. n.* Tempel. Tempelorden, *m.* Tempelordenen.

Ten, -ar, *m.* Tén paa en Rok; Pind. Tena, -or, *f.* Ruſe. Finkeruſe.

Tenlik, -ar, *m.* Tenlika, -or, *f.* liden Som, Spiger.

Tenn, *n.* Tin. Tennaska, *f.* Tinaſke. Tennblad, *s. pl. n.* Tinblad. Tennbruk, *s. pl. n.* Tinbergværk. Tenngjutare, *s. pl. m.* Tinſtøber, drf. Tenngjuteri, *n.* Tenngrufva, -or, *f.* Tingrube. Tennlöf, *s. pl. n.* Tinfolie. Tennmalm, *m.* Tinerts. Tennsticka, -or, *f.* Tinklump. Tentalrick, -ar, *m.* Tintallerken.

Tep, *n.* Lallen, Barnesnak.

Tepig, *adj.* grov, plump, tølperiſk, ubehændig, enfoldig, taabelig, drf. Tepighet, *f.*

Termin, -er, *m.* Termin; Semeſter.

Ters, -er, *m.* Terſ, den Tredje.

Test, -ar, *m.* Haarfot.

Texta, *v. a.* 1. ſkrive ſom trykt, drf. **Textning**, *f.*
The, (forældet) for De.
Thé, ſ. Té.
Them, **Thes**, **Ther**, (forældet) for Dem, Den, Der.
Thés, -er, *m.* Sætning.
Thess, (forældet) for Dess.
Thesse, (forældet) for Desse.
Thesso, (forældet) for denna, f. E. han är thesso lik.
Thiguarmän, *pl.* (forældet) Hofmænd.
Thor, Guden Thor. **Thordön**, *m.* Torden. **Thordöns-röst**, *m.* Tordenſtemme. **Thordönslag**, *s. pl. n.* Tordenſkrald, Tordenſlag. **Thorsdag**, -ar, *m.* Torsdag. **Thorsmånad**, *m.* Januarmaaned. **Thorvigg**, -vigge, -ar, *m.* Tordenkile.
Thron, -er, *m.* Trone. **Thronarfvinge**, -or, *m.* Tronarving. **Thronföljare**, *s. pl. m.* Tronfølger. **Thronföljd**, *m.* Tronfølge. **Thronledighet**, *f.* Tronens Ledighed, Tronledighed.
Thy, (forældet) iſtedet for det, dessa, bruges endnu i det juridiſke Sprog, f. E. efter thy som sägas; för thy, för thy att, fordi; i thy mål, og i thy fall, i saa Fald, under saadanne Omſtændigheder.
Thy, *konjunk.* af den Aarſag, fordi.
Thädan, (forældet) deden, derfra.
Tia, -or, *f.* Tital, Tien (i Kortſpil) Tier.
Tibast, -er, *m.* (Plante) Kjelderhals D. Tivet, Tysbeſt N.: *Daphne Mezereum.*
Tibb, ſ. Tipp.
Ticka, -or, *f.* et Slags Svamp: *Boletus.*
Ticka, -or, *f.* Hampticka, ſ. Hämpling.
Tid, -er, *m.* = N.; i sinom tid, i ſin Tid; i rättan tid, til rette Tid; jag kommer tids nog, jeg kommer tidsnok; så tids på dagen, paa denne Tid af Dagen. **Tidebok**, -böcker, *f.* Kronike, *pl.* Annaler. **Tidefölid**, *m.* Tidsfølge. **Tidsfördrif**, *s. pl. n.* Tidsfordriv. **Tidehvarf**, *s. pl. n.* Tidsalder. **Tidelag**, *s. pl. n. Crimen Bestialitatis.* **Tidelagare**, *s. pl. m.* En ſom begaaer *Crimen Bestialitatis.* **Tidelängd**, *m.* Tidslængde. **Tidlösa**, -or, *f.* (Plante) Tidløs: *Colchicum autumnale.* **Tidmätare**, *s. pl. m.* Tidsmaaler, Kronometer. **Tidsord**, *s. pl. n.* Gjerningsord (Verbum). **Tidepunkt**, Tidspunkt, -er, *m.* Tidspunkt. **Tidrymd**, Tidsrymd, -er, *m.* Tidsrum. **Tideräknare**, *s. pl. m.* Tidsregner, Kronolog. **Tideräkning**, -ar, *f.* Tidsregning. **Tidskifte**, -n, *n.* Tidsſkifte. **Tidskrift**, -er, *f.* Tidsſkrift. **Tidspillan**, *f.* Tidsſpilde. **Tidtala**, *adv.* Tid efter anden. **Tidsutdrägt**, *m.* Tidsfriſt, Udſættelſe, Forhaling af Tiden.
Tide, *adv.* tidt.
Tidig, *adj.* tidlig, drf. **Tidighet**, *f.*
Tidlösa, *m. fl.* ſ. Tid.
Tidning, -ar, *f.* = N., Tidende, Avis, Efterretning.
Tidsfördrif, *m. fl.* ſ. Tid.
Tie, ſ. Tio.
Tjena, *v. a.* & *n.* 1. & 2. *1.* (J. tjena) tjene; tjena af, aftjene; tjena ut, udtjene; tjena upp sig, tjene ſig op.
Tjenare, *s. pl. m.* Tjenarinna, -or, *f.* Tjener, rinde. Ödmjuke tjenare, ærbødig Tiener.
Tjenlig, *adj.* tjenlig, drf. **Tjenlighet**, *f.*
Tjenst, -er, *m.* Tjeneſte.
Tjenstaktig, *adj.* tjenſtagtig, drf. **Tjenstagtighet**, *f.*
Tjenst-ande, -ar, *m.* tjenende Aand.
Tjenstbar, *adj.* tjenſtfærdig, tjenſtdygtig, drf. **Tjenstbarhet**, *f.*
Tjenstbevisning, -ar, *f.* Tjeneſteydelſe.
Tjenstbyte, -n, *n.* Embedsbytte.

Tjenstfel, *s. pl. n.* Embedsfejl.
Tjenstfolk, *n.* Tjenestetyende, Tjenestefolk.
Tjenstflicka, -or, *f.* Tjenestepige.
Tjenstfri, *adj.* tjenestefri, drf. Tjenstfrihet, *f.*
Tjensteman, -män, *m.* Embedsmand.
Tjenstfärdig, *adj.* tjenstfærdig, drf. Tjenstfärdighet, *f.*
Tjenstförrättande, *adj.* tjenstgjørende.
Tjenstförrättning, -ar, *f.* Embedsforretning, Tjeneste.
Tjenstgosse, -ar, *m.* Tjenestedreng, -gut N.
Tjenstgörande, *adj.* tjenstgjørende.
Tjenstgöring, *f.* aktiv Tjeneste, Forretning.
Tjenshjon, *s. pl. n.* Tjenestetyende.
Tjenshäst, -ar, *m.* Hest som bruges i Tjenesten.
Tjenstifver, *m.* Tjenesteiver.
Tjenstledig, *adj.* tjenestefri, drf. Tjenstledighet, *f.*
Tjenstlös, *adj.* tjenesteløs, drf. Tjenstlöshet, *f.*
Tjenstnit, *m.* Tjenesteiver.
Tjenstpiga, -or, *f.* Tjenestepige.
Tjenstqvinna, -or, *f.* Tjenestekvinde.
Tjenstsökande, *adj.* & *subst.* En som søger Tjeneste, Embede.
Tjenstetid, *m.* Tjenestetid.
Tjenstverk, *s. pl. m.* Departement.
Tjenstvillig, *adj.* tjenstvillig, drf. Tjenstvillighet, *f.*
Tjenstväg, *m.* Embedsvei.
Tjenstvärja, -or, *f.* Tjenestekaarde (modsat Galanterikaarede).
Tjenstligen, *adv.* tjenstlig.
Tjfbast, *s.* Tibast.
Tjg, *pronom.* dig. 2) *imperativ* af Tiga.
Tiga, *v. n.* 3. (tiger; teg, *pl.* tego; tigit, el. tegat) (Z. þegja) tie, drf. Tigande, *n.*
Tiger, -grar, *m.* Tiger. Tigerbagge, -ar, *m.* et Slags Insekt: *Cicindela.* Tigerfläckig, *adj.* tigret, tigerplettet. Tigerhjerta, -n, *n.* Tigerhjerte. Tigerhona, -or, *f.* Huntiger.
Tigga, *v. a.* 2. *l.* (Z. þiggja, at modtage) tigge, bette. Tiggande, *n.* Tiggen, Bettelen.
Tiggare, *s. pl. m.* Tigger, Bettler, Stodder. Tiggaraktig, *adj.* tiggeragtig, drf. Tiggaraktighet, *f.* Tiggarbref, *s. pl. n.* Tiggerbrev. Tiggarfogde, -ar, *m.* Stodderfonge, Fattigfoged. Tiggargosse, -ar, *m.* Tiggerdreng. Tiggarflicka, -or, *f.* Tiggerpige, Bettlerpige. Tiggarkäring, -ar, *f.* = N., Tiggerkjærling. Tiggarlik, *adj.* tiggeragtig. Tiggarmunk, -ar, *m.* Tiggermunk, Bettlermunk. Tiggarorden, *m.* Tiggermunkenes Orden. Tiggarpack, *n.* Tiggerpak. Tiggarpåk, -or, *m.* Stok som Bettlere bruge. Tiggarskrift, -er, *f.* Tiggerbrev. Tiggarstaf, -var, *m.* Tiggerstav, Bettlerstav, Stodderstav; bringas till tiggarstafven, komme til Bettlerstaven. Tiggarvis, *adv.* på tiggervis, tiggeragtigt.
Tiggeri, *n.* Bettleri, Tiggeri.
Tiggerska, -or, *f.* Tiggerske, Bettlerske.
Tignarmän, *s.* Th.
Tigrera, *v. a.* 1. forsyne med Tigerpletter, tigre. Tigrerad, tigret, drf. Tigrering, *f.*
Tigrinna, -or, *f.* Huntiger.
Tija, Tija, *s.* Tia, Tio.
Tik, -ar, *m.* (Z. Tik) Tispe, Tæve.
Tilja, -or, *f.* Planke, Bræt, Fjæl.
Tilkråka, *s.* Tillkråka.
Till, *præp.* & *adv.* til; tre qvart till åtta, tre Kvartér til otte; ett glas till, nok et Glas; till och med, endog, selv; till och med den femte, den femte inklusive; bjuda till, forsøge; till äfventyrs, kanske.
Tillade, *impf.* af Tillägga.

Tillaga, *v. a.* 1. tillave, tilberede, tryste til. Tillagad, tillavet. Tillagning, -ar, *f.* Tillavning, Tilberedelse, Tilrustning.

Tillandas, *v. d.* 1. lægge sig til Landet, om Opskyl. Tillandning, -ar, *f.*

Tillbaka, *adv.* tilbage.

Tillbe, s. Tillbedja.

Tillbecka, *v. a.* 1. bege fast.

Tillbedja, *v. a.* 3. (-beder, -bor, *pl.* -bedja; -bad, *pl.* -bådo; -bedit; -bedd) tilbede. Tilbedjande, *n.* Tillbedjan, *f.* Tillbedning, *f.* Tilbedelse. Tillbedjansvärd, *adj.* tilbedelsesværdig. Tillbedjare, *s. pl.* m. Tilbeder.

Tillbehör, *n.* Tilbehør.

Tillbinda, *v. a.* 3. (-binder; -bandt, *pl.* -bundo; -bundit) tilbinde. 2) overbevise, drf. Tillbindning, -ar, *f.*

Tillbjuda, *v. a.* 3. (-bjuder; -bjöd, böd; -bjudit, -budit; bjuden, -buden) tilbyde.

Tillblanda, *v. a.* 1. blande, sammenblande, drf. Tillblandning, -ar, *f.*

Tillbomma, *v. a.* 1. tillukke, tilspærre, drf. Tillbomning, -ar, *f.* Tillukning, Tilspærring.

Tillbordt, s. Tillbära.

Tillbringa, *v. a.* (-bringar, -bragte, -bragt) tilbringe. Tillbringare, *s. pl.* m. Brandspand.

Tillbud, *s. pl.* n. = M.

Tillbygga, *v. a.* 2. *1.* tilbygge. Tillbyggnad, -er, *m.* Tilbygning.

Tillbyta sig, *v. r.* 3. (-byter, -böt, -bytit) tilbytte sig.

Tillbära, *v. n.* (-bär, -bordt) skikker, sømmer, bør sig; som tillbör, el. sig tillbör, som sig bør.

Tillbörlig, *adj.* Tillbörligen, *adv.* tilborlig, drf. Tillbörlighet, *f.*

Tilldanna, *v. a.* 1. tildanne; frembringe. Tilldannas, *v. d.* tildannes; fremavles, drf. Tilldaning, -ar, *f.*

Tilldela, *v. a.* 1. tildele, drf. Tilldelning, -ar, *f.*

Tilldess, indtil.

Tilldöma, -dömma, *v. a.* 2. *1.* tildomme; tilkjende; idomme, drf. Tilldömande, *n.*

Tillegna, *v. a. & r. a.* 1. tilegne, drf. Tillegnande, *n.* Tilegnelse.

Tillegor, s. Tillägor.

Tillerkänna, *v. a.* 2. *1.* tilkjende. Tillerkännande, *n.* Tilkjendelse.

Tillfalla, *v. n.* 3. (-faller, -föll, -fallit) tilfalde.

Tillflykt, *m.* Tilflugt. Tillflykts-ort, *f.* Tilflugtssted.

Tillflyta, *v. n.* 3. (-flyter, -flöt, -flutit) stromme til, flyde til; tilflyde, tilfalde, drf. Tillflytning, *f.*

Tillföga, *v. a.* 1. tilføje, drf. Tillfogning, *f.*

Tillfreda, *adv.* tilfreds.

Tillfredsställa, *v. a.* 2. *1.* tilfredsstille, drf. Tillfredsställande, *n.* Tillfredsställelse, *f.*

Tillfriskna, *v. n.* 1. helbredes, blive frisk, karsk; komme sig, drf. Tillfriskande, *n.*

Tillfrysa, *v. n.* 3. (-fryser, -frös, -frusit) frøse til. Tillfrusen, tilfrossen, drf. Tillfrysning, *f.*

Tillfråga, *v. a.* 1. tilspørge, adspørge. Tillfrågan, *f.* Tilspørgsel.

Tillfullo, Tillfyllest, *adv.* tilfulde, fyldest, tilstrækkeligt, nok. Tillfyllestgöra, *v. a.* 2. *1.* fyldestgjøre, tilfredsstille. Tillfyllestgörande, *n.* Tillfyllestgörelse, *f.* Fyldestgjørelse, Tilfredsstillelse.

Tillfälle, -n, *s* Tilfælde, Leilighed, Anledning; tillfället gör tjufven, Lejligheden gjør Tyven; vid alla tillfällen, ved alle Leiligheder; jag är icke i tillfälle att göra stor omkostnad, jeg har ikke Leilighed til at gjøre stor Bekostning; du får vänta tills jag får tillfälle, du maa bie indtil jeg faar Leilighed; indtil jeg faar

Tid; nyttja tillfället, benytte Lejligheden.
Tillfällig, *adj.* tilfældig. Tillfällighet, -er, *f.* Tilfældighed, Hændelse. Tillfälligtvis, *adv.* tilfældigvis.
Tillföra, *v. a.* 2. *1.* tilfore, drf. Tillförsel, *m.*
Tillförbinda, *v. a.* 3. (-binder, -bandt, -bundit) forbinde.
Tillförene, Tillförne, *adv.* tilforn.
Tillförlitlig, Tillförlåtelig. *adj.* tilforladelig, vis. Tillförlitlighet, Tillförlåtlighet, *f.* Tilforladelighed, Vished.
Tillförordna, *v. a.* 1. tilforordne, konstituere, drf. Tillförordnande, *n.*
Tillförse sig, *v. r.* (-ser, såg, -sett) vænte, være beredt paa.
Tillförsigt, *m.* fast Tillid, Tiltro; Tillidsfuldhed.
Tillgift, -er, *m.* Tilgivelse, Forladelse.
Tillgifva, *v. a.* 3. (-gifver; -gaf, *pl.* -gåfvo; -gifvit, -gifven) tilgive.
Tillgifven, *adj.* hengiven. Tillgifvenhet, *f.* Hengivenhed.
Tillgjord, *adj.* kunstlet, affekteret, tvungen, søgt, forstilt, drf. Tillgjordhet, *f.*
Tillgjuta, *v. a.* 3. (-gjuter, -göt, -gjutit) øse til, øse mere i, drf. Tillgjutande, *n.* Tillgjutning, *f.*
Tillgrepp, *s. pl. n.* lovstridig Besiddelsestagen, Tilegnelse.
Tillgripa, *v. a.* 3. (-griper, -grep, -gripit) egentlig: gribe til; paa en ulovlig Maade sætte sig i Besiddelse af; tillgripa alla medel, gribe til, benytte alle Midler, drf. Tillgripande, *n.*
Tillgränsande, *adj.* tilgrænsende.
Tillgå, *v. a.* gaa til; faa Adgang til; så länge jag har honom att tillgå, saa længe jeg kan søge Hjælp hos ham, henvende mig til ham.
Tillgång, -ar, *m.* Tilgang, Adgang. 2) Forraad, Midler, Udvej, Resurs; hafva fri tillgång, have fri Adgang; han har ingen tillgång att betala, han har Ingenting at betale med.
Tillgänglig, *adj.* tilgjængelig, drf. Tillgänglighet, *f.*
Tillgöra, *v. a.* 2. *1.* gjøre til, virke til, bidrage, drf. Tillgörande, *n.*
Tillhanda, *adv.* tilhaande. Tillhands, *adv.* for Haanden, ved Haanden.
Tillhandla sig, *v. r.* 1. tilhandle sig, tilforhandle sig.
Tillhjelp, *m.* Hjælp, Medhjælp, Bistand, Bidrag; med tillhjelp af, ved Hjælp af.
Tillhopa, *adv.* tilsammen.
Tillhugga, *v. a.* 3. (-hugger, -högg, -huggit) tilhugge.
Tillhåll, *s. pl. n.* Ophold, Opholdssted, Tilholdssted, Tilhold, f. E. det är ett tillhåll för tjufvar, röfvare.
Tillhålla, *v. a.* 3. (-håller, -höll, -hållit) tilholde, paalægge, nøde, drive til; tillhålla en at arbeta, tilholde, nøde En til at arbejde.
Tillhängare, *s. pl. m.* Tilhænger.
Tillhärda, s. Härda.
Tillhöra, *v. a.* 2. *1.* tilhøre.
Tillhörig, *adj.* tilhørende. Tillhörighet, -er, *f.* Tilhør, Tilbehør. 2) Ejendom.
Tillika, *adv.* tillige; tillika med, tilligemed; jag skrifver ej länge tillika, jeg skriver ikke længe ad Gangen.
Tillintetgöra, *v. a.* 2. *1.* tilintetgjøre. Tillintetgörande, *n.* Tilintetgjørelse.
Tillit, *m.* Tillid.
Tillita, *v. a.* 1. ansøge, anmode om Hjælp, bede, begjære, søge Hjælp hos. 2) (sjælden) stole paa, sætte Tillid til.
Tillkalla, *v. a.* 1. tilkalde, drf. Tillkallande, *n.* Tillkallelse, *f.*
Tillknyta, *v. a.* 3. (-knyter, -knöt, -knytit, -knuten) tilknytte, drf. Tillknytning, -ar, *f.*
Tillkomma, *v. n.* 3. (-kommer; kom,

pl. kommo; -kommit) komme til; tilstøde; tilkomme; blive til. **Tillkommelse**, *f.* (i bibl.) Ankomst, Tilkommelse.

Tillkomst, *m.* Tilkomst, Komme; Adkomst; Tillæg; Tilbliven. **Tillkommande**, *adj.* tilkommende.

Tillkonstla, *v. a.* 1. kunstle. 2) *v. a.* tilliste, tilsnige.

Tillkost, *m.* d. s. s. Sofvel, Sul.

Tillkramma, *v. a.* 1. -kramme sammen, drf. **Tillkramning**, *f.*

Tillkråka, -or, *f.* (Fugl) Sortspætte D. Gjertrudsfugl N.: *Picus Martius*.

Tillkrångla, *v. a.* 1. forvikle, indvikle, bringe i Urede, ugreje. 2) *v. r.* narre til sig, faa ved Rænker.

Tillkräkta sig, *v. r.* 1. tiltage sig, tilegne sig ulovlig, anmasse sig, tilrane sig.

Tillkänna; gifva till känna; **Tillkännagifva**, *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) give tilkjende, tilkjendegive. **Tillkännagifvande**, *n.* Tilkjendegivelse, Bekjendtgjørelse.

Tillkära, *v. a.* 1. sagsøge, anlægge Sag mod.

Tillköpa, *v. a.* 2. *2.* tilkjøbe.

Tillköra, *v. a.* 2. *1.* tilkjøre. 2) (väg) jævne ved Kjørsel.

Tillmaka, *v. a.* 1. (i Bergv.) gjøre skjørt ved Ild. drf. **Tillmakning**, *f.*

Tillmäla, *v. a.* 2. *2.* tillægge, tilregne, tilskylde, sigte.

Tillmäle, -n, *n.* Beskyldning.

Tillmärka, *v. a.* 1. mærke til, drf. **Tillmärkning**, *f.*

Tillmäta, *v. a.* 2. (-mäter, -mätte, -mätit, el. mätt) tilmaale. 2) tiltage, tilegne, anmasse.

Tillnamn, *s. pl. n.* Tilnavn.

Tillopp, *n.* Tilløb.

Tillpacka, *v. a.* 1. tilpakke, drf. **Tillpackning**, *f.*

Tillpass, *adv.* tilpas.

Tillpassa, *v. a.* 1. tilpasse, drf. **Tillpassning**, *f.*

Tillplatta, *v. a.* 1. gjøre flad, slaa flad, drf. **Tillplattning**, *f.*

Tillpynta, *v. a.* 1. pynte omhyggelig. 2) tilrakke, tilskyv.

Tillra, *v. n.* 1. trille, rulle, f. E. tårarne tillrade utför hennes kinder.

Tillreda, *v. a.* 1. tilberede. **Tillredning**, -ar, *f.* Tillredelse, -r, *f.* Tilberedning, Tilberedelse.

Tillreds, *adv.* tilrede, i Beredskab, færdig, ved Haanden.

Tillrigta, *v. a.* 1. give en vis Retning, drf. **Tillrigtning**, *f.*

Tillrusta, *v. a.* 1. udruste, drf. **Tillrustning**, *f.* **Tillrusta sig**, lave sig til.

Tillrycka sig, *v. r.* 2. *2.* & 3. tilegne, tilrane sig.

Tillrygga, *adv.* tilbage.

Tillryggaläggа, *v. a.* 2. *1.* tilbagelægge, drf. **Tillryggaläggande**, *n.*

Tillräcklig, *adj.* tilstrækkelig. **Tillräcklighet**, *f.* Tilstrækkelighed.

Tillräkna, *v. a.* 1. tilregne. 2) tiltælle. **Tillräknande**, *n.* Tilregnelse; Tiltælling; penningarna blefvo honom tillräknade, Pengene bleve ham tiltalte.

Tills, *adv.* indtil.

Tillsade, *m.* fl. s. **Tillsäga**.

Tillsammans, *adv.* tilsammen.

Tillsatz, -er, *m.* Tilsætning.

Tillse, *v. a.* (-ser, -såg, -sett) have Tilsyn, tilsé; sé til, drf. **Tillseende**, *n.*

Tillskansa sig, *v. r.* 1. tiltage sig, tilegne sig, anmasse sig.

Tillskapa, *v. a.* 1. danne, give Form; tillskapa sig, have mange Gebærder; udstaffere sig, drf. **Tillskapning**, *f.*

Tillskarfva, *v. a.* 1. tilflikke, drf. **Tillskarfning**, *f.*

Tillskicka, *v. a.* 1. tilsende.

Tillskickelse, -r, *f.* Tilskickelse. Tillskickning, -ar, *f.* Tilsendelse.

Tillskjuta, *v. a.* 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) tilskyde.

Tillskott, *s. pl. n.* Tilskud.

Tillskrifva, *v. a.* 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit) tilskrive.

Tillskuren, *f.* Tillskära.

Tillskynda, *v. a.* 1. tilskynde; skaffe, tilføje, volde, drf. Tillskyndan, *f.* Tillskyndelse, -r, *f.*

Tillskära, *v. a.* 3. (-skärer, -skar, -skurit, -skuren) tilskjære.

Tillsluta, *v. a.* 3. (-sluter, -slöt, -slutit, -sluten) lukke til, tillukke. Tillslutning, *f.* Tillukning.

Tillslå, *v. a.* (-slår, -slog, -slagit, -slagen) tilslaa; tildele, tillægge, anvise, bevilge, drf. Tillsläande, *n.*

Tillsläppa, *v. a.* 2. *2.* give slip paa, lægge til, ud. Tillsläppning, *f.*

Tillsmeta, *v. a.* 1. tilkline. Tillsmetning, *f.* Tilklining.

Tillsnöra, *v. a.* 1. tilsnøre, drf. Tillsnörande, *n.* -snörning, *f.*

Tillspetsa, *v. a.* 1. tilspidse. Tillspetsning, *f.* Tilspidsning.

Tillspäda, *v. a.* 2. *1.* øse til, øse mere i, blande.

Tillspärra, *v. a.* 1. tilspærre, drf. Tillspärrning, *f.*

Tillspöka, *v. a.* 1. udpynte, udstaffere.

Tillspörja, *v. a.* 2. *1.* (-spörjer, -sporde, -sport) tilspørge.

Tillstadd, tilstedet, tilladt, *f.* Tillstädja.

Tillstoppa, *v. a.* 1. tilstoppe, drf. Tillstoppaade, *n.* Tillstoppning, *f.*

Tillstunda, *v. a.* 1. stunde til, nærme sig.

Tillstyrka, *v. a.* 2. *2.* raade, raade til, tilraade. Tillstyrkan, *f.* Raad, Tilraaden.

Tillstå, *v. a.* (-står, -stod, -stått) tilstaa, vedgaa, bekjende. Tillstående, *n.* Tilstaaelse, Bekjendelse.

Tillstånd, *n.* Tilstand; Tilstaaelse, Tilladelse; hon är i välsignadt tillstånd, hun er frugtsommelig. Tillståndsbref, *s. pl. n.* Frihedsbrev.

Tillstädes, *adv.* tilstede.

Tillstädja, *v. a.* 2. *1.* (-städjer, -stadde, -stadt, -stadd) tilstede, tillade. Tillstädjelse, -r, *f.* Tilladelse.

Tillställa, *v. a.* 2. *1.* tilstille. 2) stifte, foranstalte, indrette, anstille. Tillställande, *n.* Tilstilling. 2) Foranstaltning, Indretning. Tillställning, -ar, *f.* Foranstaltning, Indretning; listigt Anslag, Komplot.

Tillständig, *adj.* som tilkommer, som skyldes, tilkommende, tilhørende, f. E. min tillständiga rätt; det är eder icke tillständigt att.

Tillstänga, *v. a.* 2. *1.* lukke til, tilspærre, drf. Tillstängning, *f.*

Tillstöka, *v. a.* 1. gjøre urydig, drf. Tillstökande, *f.*

Tillstöt, -ar, *m.* hvad som tilstøder; uvæntet Hændelse; Tilfælde, Ubeld.

Tillstöta, *v. a.* 2. *2.* tilstøde, hændes, paakomme pludselig. 2) støde sammen; støde til, grænse til.

Tillsvärja, *v. a.* 3. (-svärjer, -svär; -svor; -svurit; -svuren) tilsværge.

Tillsy, *v. a.* 2. 1. sy til, tilsy. drf. Tillsyende, *n.*

Tillsyn, *f.* Tilsyn, Opsyn; hafva tillsyn öfver, have Tilsyn med.

Tillsäga, -säja, *v. a.* (-säger, -sade, -sagt) tilsige. 2) (sjelden) tillade. Tillsägelse, -r, *f.* Tilsigelse; Tilsagn.

Tillsända, *v. a.* 2. *1.* tilsende; tilskikke, bestemme, drf. Tillsändande, *n.* Tillsändning, -ar, *f.*

Tillsätta, *v. a.* 1. tilsætte; sætte til, tabe; forordne, besætte, beskikke, drf. Tillsättning, -ar, *f.*

Tillsömma, *v. a.* 1. sy til, tilsy, drf. Tillsömning, -ar, *f.*

Tilltackla, *v. a.* 1. tiltakle; tilrakke.

Tilltag, *s. pl. n.* Foretagende, Anstrengelse; Forsøg, Vovestykke.

Tilltaga, *v. a. r. & n.* 3. tiltage. Tilltagande, *n.* Tiltagende, Tilvæxt. Stigen. Tilltagen, overdreven, f. E. det är för mycket tilltaget.

Tilltagsen, *adj.* dristig, fjæk, uforfærdet. 2) ubeskeden, fræk, paatrængende, drf. Tilltagsenhet, *f.*

Tilltal, *n.* Tiltale.

Tilltala, *v. a.* 1. tiltale.

Tilltamd, *adj.* tam, tæmmet.

Tilltofsa, *v. a.* 1. forrusle, forvirre (om Haar).

Tilltrampa, *v. a.* 1. trampe til, -ned, drf. Tilltrampning, *f.*

Tilltrassla, *v. a.* 1. bringe i Urede, forvirre, forvikle, ugreje N.

Tilltro, *v. a.* 2. *1.* tiltro. Tilltroende, *n.* Tiltro.

Tillträda, *v. a.* 2. *1.* tiltræde; tage i Besiddelse, drf. Tillträdande, *n.*

Tillträde, *n.* Besiddelsestagen, Tiltrædelse; Adgang; få tillträde, faa Adgang.

Tilltvåla, *v. a.* 1. sæbe ind; tilrakke.

Tilltyga, *v. a.* 1. tilsøle, tilsmøre, tilsly; tilrakke, mishandle.

Tilltämja, *v. a.* 2. *1.* (-tämjer, -tamde, -tämt, -tämd) tæmme; tilvænne, øve.

Tilltänka, *v. a.* 2. *2.* paatænke, bestemme, have for, -isinde, have besluttet.

Tilltäppa, *v. a.* 2. *2.* tillukke, tilstoppe, tilpærre.

Tillvand, tilvant, f. Tillvänja.

Tillvarelse, *m.* Tilværelse, Tilværen.

Tillverka, *v. a.* 1. tilvirke, fabrikere.

Tillverkare, *s. pl.* m. Fabrikant.

Tillverkning, -ar, *m.* Fabrikasjon, Tilvirkning.

Tillvexla, *v. a.* 1. sig, vekle til sig.

Tillvinna, *v. a.* 3. (-vinner, -vann, -vunnit) tilvinde, erhverve sig. Tillvunnen, tilvunden. 2) overbevist.

Tillvita, *v. a.* 1. tillægge, tilregne, beskylde, bebreide. Tillvitelse, -r, *f.* Beskyldning, Bebreidelse.

Tillvuxen, *m.* fl. f. Tillväxa.

Tillväga, *adv.* tilveje.

Tillväga, *v. a.* 1. bane Vej, jævne.

Tillväga, *v. a.* 2. *1.* overgive En noget efter Vægt, tilveje, drf. Tillvägning, -ar, *f.*

Tillvälla, *v. a.* 1. tiltage sig, tilegne sig, anmasse sig, bemægtige sig, drf. Tillvällande, *n.*

Tillvänja, *v. a.* 2. *1.* (-vänjer, -vande, -vant, vand) tilvænne, drf. Tillvänjande, *n.*

Tillväxa, *v. n.* 2. *2.* vokse, vokse til, tiltage. Tillvuxen, Tillväxt, *p. p.*

Tillväxla, f. Tillvexla.

Tillväxt, *m.* = N.

Tillyckа, *v. a.* 2. *2.* lukke til, tillukke.

Tillydande, *adj.* som hører under en vis Bestyrelse, underliggende.

Tillyxa, *v. a.* 1. tilhugge.

Tillåta, *v. a.* 3. (-låter, -lät, -låtit) tillade. Tillåten, tilladt. Tillåtelse, *m.* Tilladelse.

Tillåtlig, *adj.* tilladelig, drf. Tillåtlighet, *f.*

Tillägg, *s. pl. n.* Tillæg.

Tillägga, *v. a.* 2. *1.* tillægge, drf. Tilläggning, -ar, *f.*

Tillägna, f. Tillegna.

Tillägor, *pl.* Tilliggelser.

Tillämna, *v. a.* 1. tilberede, tilhugge. 2) bestemme, have for, have i Sinde, have besluttet.

Tillämpa, *v. a.* 1. anvende, hentyde, applisere. Tillämpning, -ar, *f.* Anvendelse.

Tillämplig, *adj.* anvendelig, drf. Tillämplighet, *f.*

Tillärna, *v. a.* 1. bestemme, have for, have i Sinde, foresætte sig, paatænke.

Tillät, f. Tillåta.

Tillöfva, *v. a.* 1. indøve.

Tillöka, *v. a.* 1. & 2. *2.* forøge; til-

lægge, tilsætte, tilsøje. Tillökning, -ar, *f.* Forøgelse; Tillæg, Tilføjning.

Tillönska, *v. a.* 1. tilønske, drf. Tillönskan, *f.* -önskning, -ar, *f.*

Tillösa, *v. a.* 2. *S.* øse til, øse mere i, drf. Tillösning, *f.*

Tilra, s. Tillra.

Tils, s. Tills.

Tima, m. fl. s. Timma.

Timber, *s. pl. n.* Timmer (40 Skind).

Timglas, m. fl. s. Timma.

Timjan, *m.* (Plante) Timian: *Tymus vulgaris.*

Timlig, *adj.* timelig, drf. Timligen, *adv.*

Timma, Tima, *v. n.* 1. time, indtræffe, tildrage sig.

Timme, *f.* Timme, -ar, *m.* Time. Timglas, *s. pl. n.* Timeglas. Timhjul, *s. pl. n.* Timehjul. Timcirkel, -klar, *m.* Timekreds. Timlinje, *m.* Timelinje. Timslag, *s. pl. n.* Timeslag. Timsten, -ar, *m.* Solskive. Timtals, Timvis, *adv.* timevis. Timvisare, *s. pl. m.* Timeviser.

Timmelig, s. Timlig.

Timmer, *n.* (J. Timbr) Tømmer. Timmerarbete, *n.* Tømmerarbejde. Timmerflotta, -or, *f.* Tømmerflaade. Timmergesäll, -er, *m.* Tømmersvend. Timmerkarl, -ar, *m.* Tømmermand. Timmerman, -män, *m.* Tømmermand. 2) et Slags Insekt: *Cerambyx.* Timmermanshandtverk, *n.* Tømmerhaandværk. Timmermannsnöre, -n, *n.* Kridsnor. Timmermossa, *f.* et Slags Mos, Tømmermos, Bygningsmos: *Hypnum proliferum.* Timmermästare, *s. pl. m.* Tømmermester. Timmerplats, -er, *m.* Tømmerplads. Timmerskog, -ar, *m.* Tømmerskov. Timmerstock, -ar, *m.* Tømmerstok. Timmerträd, *s. pl. n.* Tømmertræ. Timmerverk, *n.* Tømmerværk. Timmeryxa, -or, *f.* Tømmerøkse.

Timp, -ar, *m.* Tip.

Timra, *v. a.* 1. tømre; timra upp, optømre. Timrande, *n.* Timring, *f.* Tømring.

Timsten, *m.* fl. s. Timma.

Tin, Tina, (forældet) for Din, Dina.

Tina, -or, *f.* Tine, Kar, Bytte.

Tina, *v. a. & n.* 1. Tina upp, tine, to op, bringe til at smelte. 2) to, smelte, opløses.

Tindra, *v. n.* 1. tindre, drf. Tindrande, *n.* Tindren.

Ting, *s. pl. m. & n.* Ting; hvart och ett ting, enhver Ting; en ting har jag glömt, en Ting har jeg glemt.

Ting, *s. pl. n.* (J. Thing) Ting. Häradsting, Herredsting. Lagmansting, Lagmandsting. Hälla, sitta ting, holde Ting. Tinget er börjadt, Tinget er sat. Tingsbord, *s. pl. n.* Tingbord. Tingsdag, -ar, *m.* Tingdag. Tingsfall, *s. pl. n.* Dommerens Udeblivelse. Tingsfred, *m.* Tingfred. Tingsgästning, *f.* Tinghold. Tingshus, *s. pl. n.* Tinghus. Tingslag, *s. pl. n.* Distrikt, hvis Indbyggere svare til et Ting, Tinglag. Tingslama, (forældet) Afgift til Dommere, Gebyr. Tingsnotarie, -r, *m.* Tingskriver. Tingsrätt, -r, *m.* Herredsret. Tingssak, -er, *f.* Tingsag. Tingssal, -ar, *m.* Tingstuga, -or, *f.* Tingstue. Tingsskrifvare, *s. pl. m.* Tingskriver. Tingstad, *m.* Tingsted. Tingstimma, *f.* Tingtid, f. E. under tingstimman.

Tinga, *v. a.* 1. tinge, betinge; afkorde om, bestille; tinga på, betinge sig i Forvejen; tinga upp, bestille, drf. Tingande, *n.*

Tingest, -ar, *m.* Ting, Tingest.

Tingsbord, *m.* fl. s. Ting.

Tingta, *v. n.* 1. (dagl. T.) holde Ting.

Tinne, -ar, m. (J. Tindr) Tand, Tind i en Rive, og desl. 2) den øverste Top, Spids af noget, f. E. på tinnarne af templet, paa Tindingen af Templet.

Tinning, -ar, m. Tinding. Tinningben, *s. pl.* n. Tindingbén. Tinningmuskel, -sklar, m. Tindingmuskel. Tinningsöm, -mar, m. = N.

Tio, Tie, *Mængdetal*, ti. Tiobladig, *adj.* som har ti Blade. Tiodubbel, Tiofaldig, *adj.* tidobbelt, tifold. Tiohanda, *adj.* ti Slags. Tiohörnig, *adj.* tikantet. Tiohörning, -ar, m. Tikant. Tiomänning, -ar, m. (Bot.) Dekandriæ, Tihanned. Tioradig, *adj.* som har ti Linjer. Tiosidig, *adj.* tisidet. Tiostafvig, *adj.* tistavelses. Tiotal, *s. pl.* n. Tital. Tioårig, *adj.* tiaarig.

Tjock, *adj.* tyk. Tjockben, *s. pl.* n. det Tykke af Benet, Læg. Tjockbukig, *adj.* tykbuget. Tjockhalsig, *adj.* tykhalset. Tjockhet, *f.* Tykhed. Tjockhufvud, -en, n. tykt Hoved; Grubhoved, Dumhoved. Tjockhufvad, *adj.* tykhovedet; dum. Tjocklek, m. Tykkelse. Tjocklemmad, *adj.* tykiemmet. Tjockläppig, *adj.* som har tykke Læber. Tjockmagad, *adj.* tykmavet. Tjockskabb, -ar, m. tykt Ræb. Tjockskalig, *adj.* tykskallet. Tjockända, *f.* den tykke Ende.

Tjocka, *f.* tyk Taage paa Søen, Tykne.

Tjockna, v. n. l. tykne, blive tyk, tykne. Tjocknande, n. Tykning.

Tiodubbel, m. fl. s. Tio.

Tjog, *s. pl.* n. Snés. Tjogtals, *adv.* snesevis.

Tionde, *Ordenstal*, tiende. Tiondedel, -ar, m. Tiendedél.

Tionde, -r, m. Tiende. Tiondeförpaktare, *s. pl.* m. Tiendeforpagter. Tiondegifvare, *s. pl.* m. Tiendeyder. Tionderättighet, *f.* Ret til at hæve Tiende. Tiondesättning, -ar, m. Tiendeberegning. Tiondetagare, *s. pl.* m. Tiendetager.

Tiotal, m. fl. s. Tio.

Tipp, -ar, m. Tip.

Tippa, *v. a.* l. T. till, støde, røre En løseligen; tippa åstad, fuse frem.

Tippen, m. & *f.* Tip (Dønseſygdom).

Tisdag, -ar, m. (J. Tyssdagr) Tirsdag.

Tissel, n. Hviſken; Gleſken. Tissel, och tassel, Hviſken og Smiſken.

Tissla, *v. n.* l. T. och tassla, hviske; gleſke, smiske, drf. Tisslande, n. Tisslare, *s. pl.* m.

Tistel, -stlar, m. Vognstang.

Tistel, -stlar, m. (J. Þistill) Tidsel D. Tiſtel N. Bolltistel, Tidselkugle: *Echinops sphærocephalus.* Borstistel: *Carduus eriophorus.* Fettistel, Agerſvinemelk D. Dilblomme, Dille, Dauie N.: *Sonchus arvensis.* Jordtistel, kortſtænglet Tidſel: *Carduus acaulis.* Krustistel, Vintertiſtel N.: *Carduus crispus.* Kältistel, hjertebladet Tidsel: *Cnicus oleraceus.* Kärrtistel, Myrtiſtel, Sumptiſtel N.: *Carduus palustris.* Marientistel, Marie Tidsel: *Carduus Marianus.* Mjölktistel, Svinedild, Haredild, Dillegræs N.: *Sonchus oleraceus.*

Tistelfink, -ar, m. (T. Diſtelfink) (Fugl) Stillits: *Fringilla carduelis.*

Tit, (forældet) for Dit.

Titel, -tlar, m. Titel. Titelsjuk, *adj.* titelſyg. Titelsjuka, *f.* Titelſyge.

Titt, (forældet) for Ditt.

Titta, *v. n.* l. titte, drf. Tittande, n.

Tittel, m. Titel.

Titulatur, -er, n. Titel, Titulering. Titulaturbok, *f.* Titeldog.

Tjuder, *s. pl.* n. Tøjr, Tjor, Fodkjæde som lægges paa Heſte, Kvæg.

Tjudra, *v. a.* l. tojre, tjøre, drf. Tjudring, *f.*

Tjuf, -var, m. (dagl. T. Tjyf) (J. Thiófr) Tyv. Tjufaktig, *adj.* tyvagtig. Tjufaktighet, *f.* Tyvagtighed. Tjufart, m. Tyvagtighed, Tyveart. Tjufband, *s. pl. n.* Tyvebande. Tjufbi, -n, n. Rovbi. Tjufgods, n. Tyvegods, -koster. Tjufgömmare, *s. pl. m.* Tyvshæler, Hæler. Tjufgömme, -n, n. Tjufgömma, -or, *f.* Tyvegjemme. Tjufhand, m. Tyvehaand. Tjufhora, -or, *f.* Fruentimmer, som begaar Hor og Tyveri. Tjufhål, *s. pl. n.* Fængsel for Tyve, Tyvehul. 2) Tyvebole. Tjufknep, *s. pl. n.* Tyvestreg, Skurkestreg. Tjufkona, -or, *f.* Tyvekvinde. Tjufkällare, *s. pl. m.* & -ar, m. Tyvehul. Tjuflykta, -or, *f.* Tyvelygte. Tjufnyckel, -nyklar, m. Tyvenøgel. Tjufnäfve, m. (dagl. T.) Tyvehaand. Tjufnäste, -n, n. Tyverejr. Tjufpack, *s. pl. n.* Tyvepak, Kjæltringpak. Tjufpojke, -ar, m. Gavtyv. Tjufpojkstrek, *s. pl. n.* Gavtyvstreg. Tjufsrätt, m. f. E. stånda tjufsrätt, undergaa Tyvsdom, dømmes som Tyv. Tjufsak, -er, m. Tyvsag. 2) *pl.* Tyvekoster. Tjufskytt, -ar, m. Vildtyv, drf. Tjufskytteri, n. Tjufspråk, *s. pl. n.* Tyvesprog, Pluddersnak som Tyve bruge sig imellem. Tjufstrek, *s. pl. n.* Tyvestreg. Tjufstryker, m. Tyvekaegt. Tjufstycke, -n, n. Tyvestreg. Tjufunge, -ar, m. liden Gavtyv; liden Kanalje.

Tjufnad, -er, m. Tyveri. Ficktjufnad, Lommetyveri.

Tjufva, forældet Genitiv, f. E. tjufva hand, Tyvehaand.

Tjufva, -or, *f.* tvegrenet Fork, Tyvefork, Tvege, Tyve.

Tjufva, *v. a.* 1. tobak, tage Bladene af Tobak.

Tjufveri, -er, n. Tyveri.

Tjuga, -or, *f.* Tvege, Tvefork, Høityve.

Tjugande, *Ordenstal*, tyvende. Tjugondagen, Tjugondag Knut, den 12te Januar. Tjugondedel, Tjugondel, -ar, m. Tyvendedél.

Tjugu, Tjugo, Tjuge, *Mængdetal*, (J. tuttugu) tyve, tjuge N. Tjuguen, enogtyve. Tjugutvå, toogtyve. Tjugufärsta, enogtyvende. Tjugaandra, toogtyvende. Tjugufyra, fireogtyve. Tjugufjerde, fireogtyvende. Tjugudubbel, Tjugufaldig, *adj.* tyvedobbelt, tyvefold. Tjughörnig, *adj.* tyvekantet. Tjughörning, -ar, m. Tyvekant. Tjugumänning, -ar, m. (Botanik) Bægerhanned: *Icosandria*. Tjugusidig, *adj.* tyvesidet. Tjugutal, *s. pl. n.* Tyvetal. Tjugusårig, *adj.* tyveaarig.

Tjugande, s. Tjugonde.

Tjur, -ar, m. Tyr. Tjuraktig, *adj.* lig en Tyr, haardnakket, stirsindet, halsstarrig, tvær, drf. Tjuraktighet, *f.* Tjurfäktare, *s. pl.* m. Tyrefægter. Tjurfäktning, -ar, *f.* Tyrefægtning. Tjurgalen, *adj.* tyregal. Tjurhufvad, *adj.* stivsindet, haardnakket, tvær, vrang. Tjurhufvad, -en, m. Tværdriver, Tværing. Tjurhålla, *v. a.* 3. (dagl. T.) (håller, höll, hållit) holde En i Rumpen og Fødderne, holde En tilbage. Tjurkalf, -var, m. Tyrekalv. Tjurpes, -ar, m. Tyrepeje, Tyremege.

Tjura, *v. n.* 1. være tvær, egensindig, halsstarrig, sturen; sitta och tjura, d. s.

Tjurig, *adj.* tvær, halvstarrig, stivsindet, vrang, sturen, drf. Tjurighet, *f.*

Tjusa, *v. a.* 2. *β.* & 1. fortrylle, henrive, henrykke. Tjusa ormar, besværge Slanger. Tjusare, *s. pl.* m. Tjusarinna, -or, *f.* Mand, Kvinde som fortryller, henriver. Ormtjusare, Slangebesværger. Tjusning, *f.* Fortrylleise, Henriven, Henrykkelse. Ormtjusning, Slangebesværgelse.

Tjut, *s. pl. n.* Hyl, Hylen, Tuden.

Tjuta, *v. n.* 3. (-tjuter, -tjöt, -tjutit) hyle, tude. Tjutare, *s. pl. m.* En som hyler; den som vill med vargarne äta, måste ock med dem tjuta. Tjutande, *n.* Tjutning, -ar, *f.* Hylen, Tuden.

Tjäder, -drar, *m.* (Fugl) Tiur, Todder: *Tetrao urogallus.* Tjäderhöna, -or, *f.* Huntiur, Roj N. Tjäderlek, -ar, *m.* Tiurleg.

Tjäle, *m.* Jordfrost under Overfladen om Foraaret, Tæle N.

Tjäll, *s. pl. n.* (J. Tialld) Telt, Løvhytte, (i Bibl.) Paulun, *fig.* ringe Bolig, Hytte; slå med sina tjäll, opslaa sin Bopæl.

Tjäna, Tjänst, s. Tjena, Tjenst.

Tjära, *f.* Tjære. Tjärborste, -ar, *m.* Tjærekost. Tjärblomster, *s. pl. n.* Tjæreurt: *Lychnis Viscaria.* Tjärubränare, *s. pl. m.* Tjærebrænder. Tjärubränneri, -er, *n.* Tjærebrænderi. Tjärubränning, *f.* Tjærebrænding. Tjärbytta, -or, *f.* Tjærekande. Tjärpyts, -ar, *m.* Tjærepos, Tjærekande. Tjärqvast, -ar, *m.* Tjærekost. Tjärtunna, -or, *f.* Tjæretønde. Tjäruga, -ar, *m.* Tjæreovn. Tjärvatten, *n.* Tjærevand. Tjärört, -er, *f.* Tjæreurt: *Lychnis viscaria.*

Tjära, *v. a.* 1. tjære, drf. Tjärande, *n.* Tjäring, *f.*

Tjärn, *s. pl. n.* Dam, Kjærn N.

Tjärig, *adj.* tjæret.

Tjöckre, Tjöckst, (dagl. T.) for Tjockare, Tjockast, tykkere, tykkest.

Tjöt, *imperf.* af Tjuta.

To, *m.* grov Ild.

Tobak, *m.* Tobak. Tobaksask, -ar, *m.* Tobaksæske. Tobaksblad, *s. pl. n.* Tobaksblad. Tobaksblader, *pl.* Bladtobak. Tobaksdon, *n.* Tobaksgreje, Tobakssager. Tobaksdosa, -or, *f.* Tobaksdaase. Tobaksfisk, *m.* Tobaksfabrikør, -er, *m.* Tobaksfabrikant. Tobaksfogel, -glar, *m.* Tobaksfugl. Tobakshandlare, *s. pl. m.* Tobakshandler. Tobakshålk, -ar, *m.* En som ryger meget og slet Tobak. Tobakskista, -or, *f.* Tobakskiste. Tobakslada, -or, *f.* Tobakshus. Tobaksland, *s. pl. n.* Jordplantet med Tobak. Tobakslåda, -or, *f.* Tobaksdaase. Tobakspipa, -or, *f.* Tobakspibe. Tobaksplantering, -ar, *f.* Tobaksplantning, Tobaksavl. Tobaksrull, -ar, *m.* Tobaksrul. Tobaksrum, *s. pl. n.* Tobaksværelse. Tobaksrök, *m.* Tobaksrøg. Tobaksrökare, *s. pl. m.* Tobaksrøger, drf. Tobaksrökning, *f.* Tobaksspinnare, *s. pl. m.* Tobaksspinder. Tobaksspinneri, -er, *n.* Tobaksspinderi. Tobaksstjelk, -ar, *m.* Tobaksstilk. Tobakstuggare, *s. pl. m.* En som skraar Tobak, drf. Tobakstuggning, *f.*

Tocka, *v. a.* 1. (dagl. T.) flytte sig, gjøre Plads.

Tocken, *adj.* (dagl. T., *pl.* tockna, tocka) saadan, saadanne, det er tocket, som tocket, det Ene er ikke bedre end det Andet.

Tof, -var, *m.* Filt.

Toffel, -flor, *f.* Toffel. Toffelblomma, -or, *f.* (Plante) Fruesko D. Marie sko, St. Oles Bolle N.: *Cypripedium calceolus.*

Tofning, s. Tofva.

Tofs, -ar, *m.* Dusk; Top (af opstaaende Fjædre); Haartop. Tofsdufva, -or, *f.* Topdue. Tofshöna, -or, *f.* Tophøne. Tofslärka, -or, *f.* Toplærke: *Alauda cristata.* Tofsmössa, -or, *f.* Hue med Dusk. Tofstita, -or, *f.* Tofsmössa, -or, *f.* (Fugl) Topmejse: *Parus cristatus.* Tofstupp, -ar, *m.* toppet Hane.

Tofsa till, s. Tilltofsa.

Tofvig, *adj.* duskig, toppet.
Tofva, -or, *f.* Dusk, Haarpisk.
Tofva, *v. a.* l. Tofva ihop, filte, filtre, forvikle, tove N.; tofva sig, filte sig, filtes, forvikles, drf. Tofning, *f.*
Tofvig, *adj.* filtet, forvikket, drf. Tofvighet, *f.*
Tog, Toga, s. Tåg, Tåga.
Tok, -ar, m. (Plante) Gaasefurt D. Mure, Muregræs, N.: *Potentilla fruticosa.*
Tok, -ar, m. Nar, Daare, Tosse, Taabe, Galning. Toka, -or, *f.* Fjante, Tosse. 2) (Plante): *Potentilla fruticosa*; en god tok, en god Nar; på tok, *adv.* galt. 2) for Spog, f. E. det går på tok, det gaar galt; det är aldeles på tok, det er ravgalt; Ni går på tok, De gaar feil; jag sade det på tok, jeg sagde det kun for Spog; prata tok, spoge, fludre, vaase. Tok, et Slags Kortspil (Hanrei, Rakker).
Toka, *v. d.* l. fjase, spoge, gjøre Narrestreger.
Tokeri, -er, n. Narrestreg, Narreri, Gjækkeri.
Tokfrom, *adj.* altfor tosegod.
Tokfråga, -or, *f.* naragtigt Spørgsmaal.
Tokig, *adj.* tosset, gal, naragtig, daarlig, drf. Tokighet, *f.*
Tokprat, n. tosset Snak, Sladder, Spog.
Tokrolig, -lustig, *adj.* pudserlig, løjerlig. snurrig, spogefuld. Tokrolighet, *f.*
Toktal, d. s. s. Tokprat.
Tolag, n. Havnepenge.
Tolf, *Mængdetal*, tolv. Tolfdubbel, -faldig, *adj.* tolvdobbelt. Tolfhörnig, -kantig, *adj.* tolvkantet. Tolfhörning, -ar, m. Tolfkant, -er, m. Tolvkant. Tolfman, d. s. s. Nämdeman. Tolfmänning, -ar, m. (Botanik) Dodekandrist. Tolfringning, *f.* Ringning for Lig Klokken 12. Tolfsidig, *adj.* tolvsidet. Tolfstjert, ar, m. (Fugl) Træpikker: *Tregon.* Tolfpundig, *adj.* tolvpundig. Tolfpunding, -ar, m. Tolvpunder. Tolftumstarm, -ar, m. Tolvfingertarm. Tolfårig, *adj.* tolvaarig.
Tolft, -er, m. (J. Tylft) Tylt.
Tolfte, *Ordenstal*, tolvte. Tolftedel, -ar, m. Tolvtedel.
Tolftumstarm, s. Tolf.
Tolfva, -or, *f.* Talfiguren Tolv.
Tolk, -ar, m. Tolk. 2) et Slags Fugl: *Tringa interpres.*
Tolka, *v. a.* l. tolke, fortolke, udtolke, drf. Tolkare, *s. pl.* m. Tolkning, -ar, *f.*
Toll, *s. pl.* n. (forældet) Tomme.
Tom, *adj.* tom. Tomhet, *f.* Tomhed. Tomhänd, *adj.* tomhændet.
Tomling, -ar, m. (Fugl) Graamejse D. Sumpmejse, Parulus N.: *Parus palustris*, ogsaa: Gjerdesmutte, Tommeliden: *Troglodytes europæus.*
Tomt, -er, m. Tomt, Plads. Tomtebolycka, *f.* Husets Beliggaaende. Tomtgubbe, -ar, m. Nisse. Tomtorm, -ar, m. Snog. Tomtören, *pl.* Grundafgift. Tomtört, -er. *f.* (Plante) Haremad, Harekaal: *Lapsana communis.*
Tomta, *v. n.* l. gå och tomta, gaa omkring og snuse.
Tomte, -ar, m. (Insekt) Termit: *Termes.* 2) Nisse.
Tomtitta, -or, *f.* et Slags Fugl: *Todus.*
Tomtning, *f.* Indhegning, drf. Tomtningsmur, -ar, m.
Ton, -er, m. Tone. Tonart, -er, *f.* Toneart. Tonkonst, *f.* Tonekunst. Tonledning, Tonefølge, Tonelov. Tonrik, *adj.* tonerig. Tonsättning, *f.* Tonesætning. Tontecken, *s. pl.* n. Tonetegn. Tonvigt, m. Tonefald.

Topp! *Interj.* top!
Topp, -ar, *m.* Top.
Toppa, *v. a.* 1. hugge Toppen af (et Træ), stævne; toppa socker, toppe Sukker, drf. **Toppning,** *f.*
Toppgrenig, *adj.* topgrenet.
Topphugga, *v. a.* 3. (-hugger, -högg, -huggit) afhugge Toppen.
Toppkrona, -or, *f.* Topkrone.
Topplända, -or, *f.* Topplante (til Skibe).
Topprasande, *adj.* (dagl. T.) tordnende gal; splintergal, ravgal.
Topprida, *v. a.* 3. (-rider, -red, -ridit) kujonere, være Overmand.
Toppsegel, *s. pl. n.* Topsejl.
Toppsocker, *n.* Topsukker.
Tor, *m.* fl. ſ. Thor.
Torbagge, **Tordbagge,** -ar, *m.* Torbist: *Scarabæus.*
Torda, -or, *f.* og **Tordmule,** -or, *m.* (Fugl) Alke: *Alca torda.*
Torde, Tordes, ſ. Töra, Töras.
Tordyfvel, -flar, *m.* (Angelſaks. Tordvifel, af Tord, Skarn) Torbist, Skarnbasle D. Tordivel N.: *Scarabæus stercorarius.*
Tordön, *m.* fl. ſ. Thordön.
Torf, (forældet) af det tydske Darf, f. E. han torf icke säga, han bover ikke at sige.
Torf, *m.* (J. Torf) Torv, Græstorv. **Torfaktig,** *adj.* torvagtig. **Torfaska,** *f.* Torvaske. **Torfbänk,** -ar, *m.* Græsbænk. **Torfgrop,** -ar, *m.* Torvgrav. **Torfjord,** *f,* Torvjord. **Torflägga,** *v. a.* 2. *1.* belægge med Græstorv. **Torfmåse,** -ar, *m.* Torvmose. **Torfrist,** -ar, *m.* Torvjærn. **Torfrök,** *m.* Torvrøg. **Torfskärning,** *f.* Torfskörd, *m.* Torvſkjær. **Torfspade,** -ar, *m.* Torvſpade. **Torfstickare,** *s. pl. m.* En ſom ſtikker Torv. 2) Torvſpade. **Torftak,** *s. pl. n.* Tag tækket med Græstorv. **Torftäcka,** *v. a.* 2. *2.* tække, belægge med Græstorv, drf. **Torftäckning,** *f.* **Torftägt,** *m.* Torveſkjær.
Torftig, *adj.* (T. dürftig) nødlidende, nødtørftig, meget fattig; ufuldkommen, utilſtrækkelig. **Torftighet,** *f.* Fattigdom, Nød, Mangel; Ufuldkommenhed, Tarvelighed.
Torfva, -or, *f.* Græstorv, Grønſvær.
Torfva till, *v. a.* 1. (dagl. T.) ſmøre, ſmeiſe, ſlaa til En. 2) forvikle, ugreie.
Torg, *s. pl. n.* (J. Torg) Torv, Torg N. **Torgdag,** -ar, *m.* Torvedag. **Torgfögde,** -ar, *m.* Torvemeſter. **Torgmarknad,** -er, *m.* Torvemarked. **Torgpris,** -er, *m.* Torvepris.
Torka, *f.* Terke.
Torka, *v. a. & n.* 1. (J. thurka) tørre, terke N. **Torkas,** *v. d.* torres; torka af, tørre, viſke af; torka bort, aftørre, børttørre. 2) fortørres, blive tør, ſvinde hen; torka in, indtørke, hentørke, ſvinde ind; torka upp, optørre, børttørre; optørres; torka ut, hentørres. **Torkande,** *n.* **Torkning,** *f.* Tørring, Aftørring. **Torkbräde,** -n, *n.* Bræt at tørre Noget paa. **Torkduk,** -ar, *m.* Torkklæde, -n, *n.* Torklapp, -ar, *m.* Viſkeklæde. **Torklada,** -or, *f.* Lade hvor Noget tørres. **Torkhus,** *s. pl. n.* **Torkstuga,** -or, *f.* Tørkehus. **Torkställe,** -n, *n.* Tørkeplads. **Torktrasa,** -or, *f.* Tørkeklud, Viſkeklud. **Torkugn,** -ar, *m.* Tørkeovn. **Torkvind,** -ar, *m.* Tørkeloft. **Torkväder,** *n.* Tørvejr.
Torkna, *v. n.* 1. torres, blive tør.
Torkning, ſ. Torka.
Torn, -ar, *m.* Torn, Tand, Tind i et Spænde.
Torn, *s. pl. n.* (J. Turn, N. S. Toorn) Taarn. **Tornfalk,** ſ. Kyrkfalk. **Tornspets,** -ar, *m.* Taarnſpids. **Tornspir, Tornspira,** -or, *f.* Taarnſpir. **Tornur,** *s. pl. n.* Taarnur. **Tornväktare,** *s. pl. m.* Taarnvægter.

Tordyfvel, ſ. **Tordyfvel.**

Tornera, *v. n.* l. turnere, holde Turnérſpil; ſtoje, larme. **Tornering**, -ar, *f.* Turnering.

Tornérbana, -or, *f.* **Tornérplats**, *m.* Rendebane, Turnérplads. **Tornérhäst**, -ar, *m.* Turnérheſt. **Tornérkrage**, -ar, *m.* (i Vaaben) Turnérkrave. **Tornérspel**, *s. pl. n.* Turnérſpil. **Tornérsyjut**, *s. pl. n.* Lanſe.

Torp, *s. pl. n.* Huſmandsplads, Plads.

Torpare, *s. pl. m.* Huſmand.

Torparhustru, -r, *f.* Huſmandskone.

Torparkoja, -stuga, -or, *f.* Hytte hvor en Huſmand boer.

Torpställe, -n, *n.* d. ſ. ſ. **Torp.**

Torr, *adj.* (J. thurr) tør. **Torramma**, -or, *f.* Goldamme. **Torrbulta**, *v. a.* l. morbanke. **Torrhet**, *f.* Tørhed. **Torrhet**, *adj.* overvættes hed, drf. **Torrhetta**, *f.* overvættes Hede. **Torrhosta**, *f.* tør Hoſte. **Torrländig**, *adj.* af høj Beliggenhed. **Torrolig** (Torr-rolig) *adj.* ſom ſpøger med en alvorlig Mine. **Torrolighet**, *f.* tørt Spøg. **Torrskodd**, *adj.* tørſkoet. **Torrvarumått**, *n.* Maal til tørre Varer. **Torrved**, *m.* Tyrived N. **Torrväder**, *n.* Tørvejr. **Torrvärk**, *m.* Gigtſmerter. **Torrvärksgräs**, *n.* (Plante) Knæv i Pande D. **Torvægræs** N.: *Thalictrum flavum.* **Torrår**, *s. pl. n.* tørt Aar.

Torraka, -or, *f.* Mol.

Torsk, -ar, *m.* Torſk. 2) Slim paa Tungen. **Troſke** N. **Torskmossa**, *f.* et Slags Mos, Almnæver, Elvenæver N.: *Lichen aphlosus. Lin. Peltigera aphlosa. Horn.*

Torsmånad, ſ. **Thor.**

Torst, *m.* ſl. ſ. **Törst.**

Torta, -or, *f.* Tærte. **Tortbakare**, *s. pl. m.* En ſom bager Tærter, Tærtebager. **Tortdeg**, *m.* Tærtedej. **Tortgumma**, -or, *f.* Kone ſom ſælger Tærter. **Tortpanna**, -or, *f.* Tærtepande.

Torvigge, -ar, *m.* Tørvekile.

Tosing, -ar, *m.* (dagl. T.) Tomſing N.

Tossa, *m.* ſl. ſ. **Tåssa**, *m.* ſl.

Tota, *v. n.* l. ſtræbe, ſtulle; **tota efter**, ſøge at efterligne; **tota till**, forſøge paa at udføre.

Totte, -ar, *m.* Tot.

Traf, *m.* Trav; **gå på trafvan**, gaa i Trav; **komma en på trafvan**, hjælpe i Vej.

Trafva, *v. n.* l. trave. **Trafvande**, *n.* **Trafaing**, *f.* Traven. **Trafvare**, *s. pl. m.* Traver.

Trafva, *v. a.* l. opſtable, opdynge. **Trafning**; *f.* Opſtabling.

Trafve, -ar, *m.* Stabel, Dynge. 2) Antal af 20, Kornneg, Halmbundter el. Kaſte, Trave. **Vedtrafve**, Brændeſtabel.

Trafven, ſ. **Traf.**

Trakt, -er, *m.* Strøg, Egn; Omegn; trakten omkring staden, Byens Omegn.

Trakta, *v. n.* l. tragte. **Traktan**, *f.* Tragten.

Traktamente, -n, *n.* Dagtraktamente, Diætpenge, ſ. E. han har 2 Rdlr. om dagen i traktamente. 2) Trakterning, Traktement.

Traktera, *v. a.* l. traktere, drf. **Traktering**, -ar, *f.* **Traktör**, -or, *m.* = N.

Trall, -ar, *m.* Tral, Trallen, Smaanynnen. 2) Slendrian, Traut, ſ. E. hålla sin gamla trall, efter gamla trallen.

Trall, -ar, *m.* Trallverk, *s. pl. n.* Gitter, Gitterværk paa Dækket af et Skib.

Tralla, *v. n.* & *a.* l. tralle, ſmaanynne. **Trallande**, *n.* Trallen.

Tramp, -ar, *m.* Fodtrin.

Tramp, *n.* Trampen.

Trampa, *v. a.* & *n.* l. trampe, træde;

trampa på, træde paa; trampa på foten, træde paa Foden; trampa ler, stampe Ler; trampa ned, nedtræde, nedtrykke; tr. ned skor, gaa Sko, Støvler bagover; trampa ens fjät, træde i ens Fodspor; trampa under fötterne, træde under Fødderne; trampa orgor, træde Bælgene paa et Orgel. Trampare, *s. pl. m.* En som tramper, træder, drf. Trampning, -ar, *f.*

Trampgräs, *s. pl. n.* Trampnäfva, -or, *f.* (Plante) Vejgræs D. Fuglefro, Trampegræs N.: *Polygonum aviculare.*

Tramphjul, *s. pl. n.* = N. Maskinhjul der sættes i Bevægelse ved at trædes af Heste el. Mennesker.

Tran, *m.* Tran. Trangrums, *n.* = N. Tranaffald. Trankokare, *s. pl. m.* En som brænder, koger Tran. Trankokeri, -er, *n.* Tranbrænderi, -kogeri. Trankokning, *f.* Tranbrænding, Trankogning. Trantunna, -or, *f.* Trantønde.

Trana, -or, *f.* (J. Trana) Trane. Tranbär, *s. pl. n.* Tranebær, Myrebær: *Vaccinium Oxycoccos.* Tranhals, -ar, *m.* Tranehals. Tranunge, -ar, *m.* Traneunge. Tranört, -er, *f.* (Plante) Gjerdevikke D. Skolmegræs N.: *Vicia Sepium.*

Tranig, *adj.* oljagtig, tranagtig; som har Transmag, drf. Tranighet, *f.*

Tranört, *f.* Trana.

Trapp, *m.* Trap (Sténart): *Cornous trapezius.*

Trapp, -ar, *m.* Trappgås, *f.* (Fugl) Trappegaas: *Otis tetrax.*

Trappa, -or, *f.* Trappe. Trappsopare, *s. pl. m.* Trappefejer. Trappsteg, *s. pl. n.* Trappetrin. Trappsten, -ar, *m.* Trappesten. Trapptals, Trappvis, *adj.* trappevis, trinvis.

Trasa, -or, *f.* Lase, Pjalt, Fille N., Klud; hans rock är i trasor, hans Kjole er ganske laset, fillet. Trashank, -ar, *m.* En som er laset; Fillefant N.

Trasig, *adj.* laset, pjaltet, fillet N., drf. Trasighet, *f.*

Traska, *v. a.* l. traske, drf. Traskande, *n.*

Trassel, *n.* Forvirren, Forvirring, Forvikling, Virvar; enhver forviklet Ting, Ulgreje.

Trassla, *v. a.* l. forvirre, forvikle, bringe i Urede, forkvakle; han har så hoptrasslat el. tilltrasslat saken, att den är alldeles förlorad, han har saa forkvaklet Sagen, at den er ganske tabt, drf. Trasslande, *n.*

Trasslig, *adj.* forvirret, forviklet, forkvaklet; trevlet, drf. Trasslighet, *f.*

Trast, -ar, *m.* (Fugl) Drosset D. Trost N.: *Turdus.* Koltrast, Solsort, Sortrost N.: *Turdus Merula.* Björk,- Sång,- Talltrast, *f.* Björk, Sång, Tall.

Tratt, -ar, *m.* Tragt, Trægt. Trattformig, Trattlik, *adj.* trægtformig.

Tratta, *v. n.* l. (dagl. T.) komma trattandes, komme trippende.

Tre, *Mængdetal*, tre.

Trebent, *adj.* trebenet.

Trebladig, *adj.* trebladet.

Tredelt, *adj.* tredelt.

Tredubbel, *adj.* tredobbelt.

Tredubbla, *v. a.* l. forøge trefold, triplere, drf. Tredubbling, *f.*

Tredäckad, *adj.* som har tredobbelt Dæk.

Tredäckare, *s. pl. m.* Tredækker.

Treenig, *adj.* treenig, drf. Treenighet, *f.*

Trefald, **Trefaldig**, *adj.* trefoldig. Trefaldighet, *f.* Trefoldighed, Treenighed.

Trefaldighetsblomma, -or, *f.* (Plante) Stifmorsblomst: *Viola tricolor.*

Trefingrad, *adj.* trefingret.

Trefliking, *adj.* som har tre Flige.

Trefot, m. Trefod. **Trefotad**, *adj.* trefodet.
Trefärgad, *adj.* trefarvet.
Tregaffel, -flar, m. Treforf.
Tregift, *adj.* som har tre Koner paa engang.
Tregifte, -n, n. tredobbelt Ægteskab, Trigami.
Trehanda, *adj.* tre Slags.
Trehufvad, **Trehöfdad**, *adj.* som har tre Hoveder.
Trehörnig, **Trekantig**, *adj.* trehjørnet, trekantet.
Trehörning, -ar, m. Trekant, -er, m. Trekant.
Trekarl, s. (Kortspil) Vist.
Treklang, m. = N., Sammensætning af tre forskjellige Lyd.
Treklufven, *adj.* treklovet.
Tremastad, *adj.* tremastet.
Tremastare, *s. pl.* m. tremastet Skib.
Tremänning, -ar, m. = N. Beslægtet i tredje Grad; Nærtsøskendebørn. 2) (i Botaniken): Trehanned.
Trepunding, -ar, m. = N. Trepunder.
Treqvinnad, *adj.* (Botaniken): trehunned.
Treradig, *adj.* treradet.
Tresidig, *adj.* tresidet.
Tresitsig, *adj.* tresædig, tresædet, f. E. tresitsig vagn.
Treskifte, -n, n. Deling i tre Dele; Trevangsbrug.
Treskäftad, *adj.* treskaftet, treskjæftet.
Trespänd, **Trespännig**, *adj.* med tre Heste for.
Trestafvig, *adj.* trestavelses.
Trestruken, *adj.* (Musik) trestroget.
Tresträngad, *adj.* som har tre Strænge.
Trestämmig, *adj.* trestemmig.
Tretrådig, *adj.* tretraadet.
Treudd, -ar, m. Treforf.
Treuddig, *adj.* som har tre Spidser; tregrenet.
Treväpling, -ar, m. Klover: *Trifolium.*
Treårig, *adj.* treaarig.
Treäggad, *adj.* treegget.
Trea, -or, *f.* Tretal; Treen i Kort.
Treding, -ar, m. Tredjedél. 2) Afgift som bestaaer i Tredjedelen af det der avles. 3) Tredjedelen af et Maal til flydende Ting. **Tredingsarrende**, n. = **Treding** 2). **Tredingsbruk**, -trädo, n. Trevangsbrug.
Tredubbel, m. fl. s. Tre.
Treff, **Treffa**, m. fl. s. Träff, m. fl.
Treflig, *adj.* driftig, vindskibelig. 2) trivelig. 3) behagelig, (om Værelser) hvor man trives, hyggelig. drf. **Treflighet**, *f.*
Trefnad, m. Trivelse, Velbefindende, Hygge; den Omstændighed at trives.
Trefs, *impf.* af Trifvas.
Trefva, *v. n.* l. (dagl. T.) føle sig for, befole, kare N., drf. **Trefvande**, n. **Trefvare**, *s. pl.* m.
Trefvelig, s. Treflig.
Trefven, *adj.* driftig, vindskibelig.
Tregge, (forældet) for Tre. **Treggohanda**, *adj.* tre Slags.
Tremastare, m. fl. s. Tre.
Trenne, trende.
Trens, -ar, m. Trense. 2) Hattesnor.
Trensa, *v. a.* l. sætte Trense, sætte Hattesnor paa; holde en Hest tilbage. 2) (til Skibs) trense.
Tresk, *adj.* (J. treyskr) egensindig, stivsindet, haardnakket, halsstarrig, drf. **Treskhet**, *f.*
Treska, *f.* Halsstarrighed, Egensindighed.
Treskas, *v. d.* l. være egensindig, halsstarrig, trodsig, drf. **Treskande**, n.
Treskifte, -n, n. Deling i tre Dele.
Treskodom, -ar, m. Kontumasedom; en udebleven Anklagers Fordommelse.
Treskäftad, *adj.* treskjæftet, treskaftet.
Tress, -ar, m. Tresse af Haar, Flætning. **Tressjern**, *s. pl.* n. Tressejærn.
Tressa, *v. a.* l. flette, slynge, tresse.

Tressare, *s. pl. n.* -erska, -or *f.* som tresser Haar, drf. Tressning, *f.*

Trettio, Trettie, *Mængdetal*, tredive. Trettioen, enogtredive. Trettiotvå, toogtredive. Trettioårig, *adj.* trediveaarig.

Trettionde, *Ordenstal*, tredivte. Trettiondedel, -ar, *m.* Tredivtedél. Trettiondeförsta, enogtredivte.

Tretton, *Mængdetal*, tretten. Trettonde, *Ordenstal*, trettende. Trettondedagjul, Helligtrekongers Fest.

Treudd, *s.* Tre.

Tridjung, -ar, *m.* (i det juridiske Sprog) for Tredjedel, Treding.

Triflig, *s.* Treflig.

Trifvas, *v. d.* (trifves, trifs; trifdes, trefs; trifvits, trifts) trives; t. ihop med, forliges med.

Trifvelig, Trifven, *s.* Treflig.

Trill, -ar, *m.* Trille i Musik.

Trilla, *v. a. & n.* 1. (J. tritla) trille, drf. Trillande, *n.*

Trilla, -or, *f.* liden Enspændervogn, Trille, Jagtvogn.

Trind, *adj.* trind, rund, drf. Trindhet, *f.* Runched, Fyldighed. Trindlagd, *adj.* rund, fed i Ansigtet, fyldig.

Trippa, *v. n.* 1. trippe, drf. Trippande, *n.*

Trisse, -or, *f.* Trinse. 2) Trille, hvormed Børn lege.

Triumf, -er, *m.* Triumf. Triumfbåge, -ar, *m.* Triumfbue. Triumfvagn, -ar, *m.* Triumfvogn.

Tro, *f.* Tro; på tro och lofven, paa Tro og Love. Tromål, *s. pl. n.* Tiltro, Fortrolighed.

Tro, *v. a.* 2. *1.* = N.

Trockla, *s.* Träckla.

Trofast, *adj.* trofast, drf. Trofasthet, *f.*

Trogen, *adj.* tro, trofast; de trogna, de Troende.

Trohet, *f.* Troskab. Trohetsed, Troskabsed.

Trolig, *adj.* Troligen, *adv.* trolig, sandsynlig, drf. Trolighet, *f.*

Troll, *s. pl. n.* Trold. Trollbok, *f.* Troldbomsbog. Trollbär, *s. pl. n.* Troldbær. Trollbärsört, -er, *f.* (Plante) Fireblad, Ebær D. Troldbær, Bjørnebær N.: *Paris quadrifolia.* Trolldom, -ar, *m.* Troldbom, Tryllekunst. Trollkarl, -ar, *m.* Troldkarl, Troldmand, Heksemester. Trollknut, -ar, *m.* magisk Knude. Trollkona, -or, *f.* Troldkone, Hvinde, Heks. Trollkonst, -er, *f.* Tryllekunst, Troldkunst. Trollkraft, *m.* Troldbomskraft, Tryllekraft. Trollkött, *n.* *Byssus bombicina.* Trollykta, -or, *f.* Tryllelygte: *Laterna magica.* Trollmask, -ar, *m.* Polyp: *Hydra.* Trollmedel, *s. pl. n.* Tryllemiddel. Trollpacka, -or, *f.* Troldkone, Troldkvinde, Heks. Trollring, -ar, *m.* Tryllering. Trollsaga, -or, *f.* Eventyr. Trollskott, *s. pl. n.* Haarbold i drøvtyggende Dyrs Mave. Trollslända, -or, *f.* (Insekt) Guldsmed: *Libellula.* Trollsmör, *n.* (et Slags Sop) Skimmeltraad: *Mucor septicus.* Trollstaf, -var, *m.* Tryllestav, Heksestav.

Trolla, *v. n. & a.* 1. trylle, øve Troldbom, hekse; forhekse, fortrylle; trolla fram, fremtrylle, drf. Trollande, *n.*

Trolleri, *n.* Tryllerí, Troldbom.

Trollsk, *adj.* som hører til Hekseri, magisk.

Trollskott, *m. fl. s.* Troll.

Trolofva, *v. a. & r.* 1. (J. trulofa) trolove, forlove. Trolofvad, trolovet. Trolofning, -ar, *f.* Troloveelse. Trolofningsdag, *m.* Troloveelsesdag. Trolofningsring, -ar, *m.* Troloveelsesring.

Trolös, *adj.* troløs, drf. Trolöshet, *f.*

Troman, -män, *m.* (tro man) tro Mand. Titel som tillægges Embedsmænd der

ere over en Oberstes Rang, f. E. vår troman och president, vår troman och öfverste; de som have lägre Rang tituleres: Trotjenare.

Tromp, -ar, m. Ring om Mundingen paa en Kanon; Hovedet paa samme.

Trompet, m. fl. f. Trumpet.

Tromål, f. Tro.

Tron, f. Thron.

Trop, -er, m. Ords figurlige Forstand.

Tropik, -er, m. Vendekreds.

Tropikfågel, -glar, m. Tropikfugl: *Phaeton Æthereus.*

Tropligtigst, *adj.* pligtskyldigst.

Tropp, -ar, m. Trop, Hob, Bande, Flok; Skuespillerselskab. Troppar, Trupper, Tropper.

Troppa, *v. a.* l. troppa af, troppe af, afmarsere i Pelotoner, drf. Troppande, *s.*

Trosartickel, -klar, m. Troesartikel.

Trosbekännelse, -r, m. Troesbekjendelse.

Trosförvandt, -er, m. som er af samme Troesbekjendelse.

Troslära, *f.* Troeslære.

Trosmål, *s. pl.* n. Troessag, Religionssag..

Tross, m. Trod, Bagage; liderligt Pak. 2) f. Tråss. Trossbod, -ar, m. Magasin hvor Trosset opbevares. Trossdräng, -ar, Stykknegt. Trosshäst, -ar, m. Trosshest. Trosskusk, -ar, m. Stykkusk. Trosskärra, -or, *f.* Trossvagn, -ar, m. Trosvogn. Trossspjke, d. f. Trosdräng.

Trotjenare, f. Troman.

Trots, *s.* Trods.

Trotsa, *v. a.* & *n.* l. trodse, drf. Trotsande.

Trotsig, *adj.* trodsig. Trotsighet, *f.* Trodsighed.

Trovärdig, *adj.* troværdig, drf. Trovärdighet, *f.*

Trubba, *v. a.* l. gjøre stumpt, stumpet, but, slov (om Spidser), drf. Trubbning, *f.*

Trubbig, *adj.* stumpt, stumpet, but. 2) kort, stubbet, drf. Trubbighet, *f.*

Trubbnäsa, -or, *f.* Stumpnæse.

Trubbnäsig, *adj.* stumpnæset, brakkæset.

Trubbvinkel, -klar, m. Stumpvinkel.

Trubbvinklig, *adj.* stumpvinklet.

Trug, *s.* indstændig Begjæring forenet med Trusel, Nøden, Paatrængen, Truen.

Truga, *v. a.* l. (J. þruga) true, true til, faa ved Trusler til Noget; nøde; truga något på en, paanøde En noget; truga af en något, afstrue, afstrøde En noget; truga sig på en, paatrænge sig En.

Trugsmål, *s.* Trusel, Tvang.

Trolldom, f. Trolddom.

Trumf, -ar, m. f. Tromp.

Trumf, *s. pl.* m. Trumf. Trumfa, *v. n.* l. trumfe, spille Trumf ud, drf. Trumfning, *f.* Trumfstark, *adj.* stærk i Trumf.

Trumma, Trumla, *v. n.* l. slaa paa Tromme, tromme. Trummande, Trumlande, *s.* Trumning, *f.* Trommen. Trumlare, *s. pl.* m. Trommeslager.

Trumma, -or, *f.* (J. Trumba) Tromme. 2) Vandledning. Trumhinna, -or, *f.* Tromhinde (i Øret): *Tympanum Auris.* Trumhåla, -or, *f.* Tromhulheden i Øret. Trumpinne, -ar, m. Tromstok. Trumskinn, *s. pl.* n. Tromskind. Trumslag, *s. pl.* n. Tromslag. Trumslagare, *s. pl.* m. Tromslager, Tambur. Trumställning, -ar, m. Stillads foran en Vagtstue, hvorpaa Trommen stilles.

Trummeta, *d, n.* l. (forældet) blæse i Trompet, trompete.

Trumpen, *adj.* knavorn, gnaven, vrantен. Trumpenhet, *f.* Vrantenhed.

Trumpet, -er, m. Trompet. Trumpet-

klang, *m.* Trumpetljud, *n.* Trompetlyd. Trumpetskall, *n.* Trompetklang. Trumpetsnäcka, -or, *f.* Trompetskjæl, Sotrompeter. Trumpetsnören, *pl.* Trompetsnore. Trumpetstycke, -n, *n.* Runda, Fanfar; vis Trompetmars. Trumpetstämma, -or, *f.* Trompetstemme (Trompetens Parti i en Symfoni). 2) Trompetregister i Orgelværk. Trumpetregister, *s. pl. n.* = N.

Trumpeta, *v. n.* 1. blæse i Trompet, trompete; trumpeta ut, gjøre bekjendt ved Trompetklang, *fig.* udbasune, drf. Trumpetande, *n.*

Trumpetare, *s. pl. m.* Trompeter.

Trumpna, *v. n.* 1. blive vranten, sørgmodig, knarvorn, se suurt.

Trupp, -er, *m.* d. s. s. Tropp.

Trut, -ar, *m.* Flab, Mund, Aabning; Snude; slå på truten, slaa over Snuden; slag på truten, Snudedrag; stor i truten, storsnudet.

Trutit, s. Tryta.

Trutt, -ar, *m.* Fiskemaage: *Larus canus.*

Try, *n.* (Plante) Gjedblad: *Lonicera.* Blåtry, s. Blå.

Try, (forældet) tre.

Tryck, *n.* Tryk; lemna til trycket, befordre til Trykken; utgifva genom trycket, ge ut på trycket, lade udgaa i Trykken, give i Trykken; komma ut af trycket, komme ud fra Pressen; rent, vackert tryck, en smuk, ren Tryk.

Trycka, *v. a.* 2. *2.* trykke, drf. Tryckande, *n.* Trykken.

Tryckare, *s. pl. m.* Trykker (i Bogtrykkerier). Trycharlön, *m.* Trykkerlon.

Trycke, -n, *n.* Trykker (Værktøj), især paa Laas.

Tryckeri, -er, *n.* Trykkeri.

Tryckfel, *s. pl. n.* Trykfejl.

Tryckfjäder, -drar, *m.* Snellen i en Bosselaas.

Tryckfrihet, *f.* Trykkefrihed.

Tryckfärg, *m.* Farve som paatrykkes Tøjer.

Tryckning, -ar, *f.* Trykning, Trykken, Tryk. Tryckningskraft, *m.* Trykkekraft. Tryckningsort, -er, *f.* Trykkested. Tryckningsår, *n.* Trykkeaar.

Tryckpapper, *n.* Trykpapir.

Tryckpinne, -ar, *m.* Trykker.

Tryckpress, -ar, *m.* Trykkerpresse.

Trycksvärta, *f.* Trykkersværte.

Tryckverk, *s. pl. n.* Trykværk (især til at presse Vandet i Højden).

Tryffel, *m.* Troffel (et Slags spiselig Jordsvamp).

Trygd, *m.* (J. Trygd) Tryghed; under lagens trygd, under Lovens Beskyttelse.

Trygg, *adj.* tryg, drf. Trygghet, *f.*

Trygga, *v. a.* 1. en emot, betrygge En for; trygga sig vid, till, på, forlade sig paa, søge Beskyttelse hos.

Tryggeligen, *adv.* trygt.

Trympel, -plar, *m.* lille Dortærskel.

Tryta, *v. n.* 3. (tryter; tröt, *pl.* tröto, truto; trytit, trutit) mangle, fattes.

Trå, *v. n.* 2. *1.* efter, (dagl. T.) attraa.

Trå, s. Tråd.

Trå, *adj.* som føler Længsel efter; klængen; vara trå efter, længes efter, attraa, f. E. han är så trå efter henne.

Tråckla, *v. a.* 1. sy løseligt til el. sammen, rie, traakle N., drf. Tråckling, *f.*

Tråd, -ar, *m.* Traad. 2) Trevl i Dyr el. Vækster. Trådaktig, *adj.* traadagtig, trevlet. Trådarbete, *n.* Traadarbejde. Trådbar, *adj.* luslidt. Trådbur, -ar, *m.* Fuglebur af Messing- el. Staaltraad. Tråddragare, *s. pl. m.* Traadtrækker. Trådig, *adj.* traad-

agtig, trevlet, drf. Trådighet, *f.* Trådlik, *adj.* traadformig. Trådmössa, -or, *f.* Hue knyttet som et Net el. vævet af Traad. Trådnystan, Tränystan, *s. pl. n.* Traadnogle D. Traadnøste N. Trådrät, *adj.* lige som en Traad, snorret. Trådsliten, *adj.* luslidt. Trådstrumpa, -or, *f.* Traadstrømpe. Trådända, -r, *f.* en Naals Traad, Traadstump.

Tråda, *v. s.* l. (3. Troda) (egentlig: træde, trampe) træde, befrugte (om Haner og andre Fugle), drf. Trådande, *n.* Trådning, *f.*

Trådkla, s. Träckla.

Träg, *s. pl. n.* Trug. 2) et Slags Skalorm: *Mactra.*

Träk, *n.* = N. møisommeligt, besværligt Arbejde.

Träka, *v. n.* l. = N. arbejde møisomt, trælle, slæbe; träka sin verld igennom, träka sig fram, slæbe sig frem.

Träkig, *adj.* Träksam, *adj.* møisommelig, besværlig; kjedende, kjedelig, kjedsom, -somlig, drf. Träkighet, *f.*

Träna, *v. n.* l. Tränas, *v. d.* svinde hen, tvine hen, hentæres; smægte, længes efter; träna bort, svinde hen, tvine hen, hentæres; tränande ögon, smægtende Øine, Blikke.

Tränad, *m.* Hentæring, Hensvinden, Hentvinen; Smægten; heftig Længsel.

Tränfeber, -brar, *m.* Snigfeber.

Träng, *adj.* trang. Trångbodd, *adj.* som bor trangt, indknebent. Trångbröstad, *adj.* trangbrystet. Trångbröstighet, *f.* Trangbrystighed; Astma. Trånghet, *f.* Tranghed. Trånghofvad, *adj.* tranghovet, drf. Trånghofvighet, *f.*

Trångmål, *s. pl. n.* Trang, knappe Kaar, Forlegenhed, Kniber.

Tränsjuk, *adj.* svindsottig. Tränsjuka, *f.* Svindsot, Tæring.

Tränsår, *s. pl. n.* udtærende, afkræftende Saar.

Tränystan, *m. fl.* s. under Träd.

Träsen, (dagl. T.) s. trä, efterhängsen.

Trä, -n, *n.* Træ, Ved (Materien, Massen, T. Holz).

Träaktig, *adj.* træagtig, træet; sejg, trevlet; træg, drf. Träaktighet, *f.*

Träarbete, *n.* Træarbejde. Träarbetare, *s. pl. m.* Træarbejder.

Träbeläte, -n, *n.* Billede af Træ; *fig.* Klods.

Träben, *s. pl. n.* Træbén.

Träbock, -ar, *m.* Sageblok, -buk; *fig.* Klods.

Träbyggning, -ar, *f.* Trähus, *s. pl. n.* Træbygning.

Trähandel, *n.* Trælasthandel. Trähandlare, *s. pl. m.* Trælasthandler.

Trähufvud, -en, *n. fig.* Dumhoved; Træerdriver.

Trähäst, -ar, *m.* Træhest.

Träkarl, b. s. s. Trähufvud.

Träklubba, -or, *f.* Trækolle, Klubbe N.

Träkol, *s. pl. n.* Trækul.

Träkärl, *s. pl. n.* Træfang, Trætøj, Trækjørl N.

Trälus, -löss, *f.* Træluus: *Termiculus pulsatorius*

Trämask, -ar, *m.* Træorm.

Trämärr, -ar, *f.* Træhest.

Tränagel, -giar, *m.* Trænagle.

Träpicka, -or, *f.* (Fugl) Træpikker: *Picus minor.*

Träpelare, *s. pl. m.* Træpillar, Træsøjle.

Träpinne, -ar, *m.* Træpind.

Träplugg, -ar, *m.* Trætap, Træprop; Trænagle, Træplug N.

Träsaker, *pl.* Træfang, Trætøj.

Träsked, -ar, *m.* Træské.

Träsko, -r, *f.* Træsko, drf. Träskomakare, *s. pl. m.*

Träsnitt, Trästick, *s. pl. n.* Træsnit, drf. Trästickare, *s. pl. m.*

Trästock, -ar, *m.* Træklods, -stok. 2) Plov, Plog.
Trätallrick, -ar, *m.* Trætallerken.
Trävaror, *pl.* Trævarer.
Träverk, *s. pl. n.* Arbejde i Træ; Træværk.
Träverke, -virke, -n, *n.* Træ tjenligt til Træarbejde.
Trävärja, -or, *f.* Trækaarde.
Träämne, -n, *n.* = N. Træbul; træagtig Masse, Materie.
Träa, *v. n.* 1. siges om Orhaners Skrig ved Parringen.
Träa, *v. s.* 1. Träa sig, blive træet, trævlet, træne N.
Träaktig, Träben, *m.* fl. f. Trä.
Träck, *m.* Dræk, Skarn, Snavs.
Träcka, *v. a.* 1. kaste sit Mog fra sig; träcka ned, besudle, besmøre med Skarn, drf. Träckning, *f.*
Träckig, *adj.* besmurt med Skarn, Snavs, snavset.
Träd, *s. pl. n.* (i *pl.* ogsaa trän, i den bestemte Form Träden) Træ (T. Baum). Trädfalk, -ar, *m.* (Fugl) Lærkefalk: *Falco subbuteo.* Trädfrukt, -er, *m.* Træfrugt. Trädfällning, -ar, *f.* Hugst, Skovning. Trädgård, s. Trägård. Trädlik, *adj.* træartet. Trädskola, -or, *f.* Træskole. Trädstam, -mar, *m.* Træstamme, Træbul. Trädsvamp, -ar, *m.* Træsvamp. Trädskötsel, *m.* Træopelskning. Trädtopp, -ar, *m.* Trætop, Toppen af et Træ.
Träda, *v. n.* & *a.* 2. *1.* træde; han har trädt ur barnskorna, han har slidt sine Børnesko.
Träda, *v. a.* 2. *1.* komme en Traad i, bringe paa en Traad, træde; träda upp perlor, træde Perler paa en Traad.
Träda, *v. a.* 2. *1.* pløje en Ager som ligger, brakpløje. Trädning, *f.* Brakpløjning, drf. Trädningstid, *f.*
Träde, *n.* Brak, Brakland, Hvileland; ligge i träde, ligge Brak. Trädesgärde, -n, *n.* Trädesjord, *f.* Trädesland, *n.* Trädesåker, -krar, *m.* Brakager, Brakland, Hvileland.
Träff, -ar, *m.* Træf.
Träffa, *v. a.* 1. træffe. 2) *n.* stride, levere en Træfning.
Träffas, *v. d.* 1. træffe hinanden.
Träffning, -ar, *f.* Træfning, Fegtning, Slag.
Trägen, *adj.* vedholdende stittig; indstændig; bedja träget, bede indstændigen; trägen vinner, vedholdende Flid overvinder alt. Trägenhet, *f.* vedholdende Flid; Indstændighed.
Träggan, *f.* (Plante) Pindsvinknop: *Sparganium erectum.*
Trägård, -ar, *m.* Have. Fruktträgård, Frugthave. Köksträgård, Kjøkkenhave, Urtehave. Trägårdsarbete, *n.* Havearbejde. Trägårdsblomma, -or, *f.* Haveblomst. Trägårdsbok, *f.* Havebog. Trägårdsdräng, -ar, *m.* Gartnerdreng. Trägårdsfrukt, -er, *m.* Havefrugt. Trägårdsfrö, *n.* Havefrø. Trägårdshus, *s. pl. n.* Havehus. Trägårdsjord, *m.* Havejord. Trägårdsknif, -var, *m.* Havekniv. Trägårdsmästare, *s. pl. m.* Gartner, -mästerska, -or, *f.* Gartnerske. Trägårdssaker, *pl.* Havesager. Trägårdsskötsel, *m.* Havedyrkning. Trägårdssnäcka, -or, *f.* Havesnegl: *Helix hortensis.* Trägårdsspöke, -n, *n.* Figur som opreises til at skræmme Fugle, Fugleskræk. Trägårdssåg, -ar, *m.* Havesag. Trägårdssäng, -ar, *m.* Havebed. Trägårdstäppa, -or, *f.* lille, indgjerdet Bondehave. Trägårdsverktyg, *s. pl. n.* Haveredskab. Trägårdsväxt, -er, *m.* Havevækst.
Trähäst, *m.* fl. f. Trä.
Träig, *adj.* træet.
Träjon, *s. pl. n.* (et Slags Bregne) Ormegræs: *Polypodium filix mas.*

Träl, -ar, *m.* Træl.
Träla, *v. n.* 1. trælle, drf. **Trälande**, *n.*
Trälaktig, *adj.* trælagtig, slavisk, drf. **Trälaktighet**, *f.*
Trälarbete, -n, *n.* Trælarbejde.
Trälboren, *adj.* trælbaaren.
Träldom, *m.* Trældom. **Träldomsok**, *n.* Trældomsaag.
Trälinna, -or, *f.* Trælkvinde, Slavinde.
Trälsam, *adj.* trælsom, drf. **Trälsamhet**, *f.*
Tränga, *v. a.* & *n.* 2. 1. trænge; trykke.
Tränga om, trænge til. **Trängas**, *v. d.* trænge hinanden.
Trängd, trængt, trykket. 2) som føler Trang til Stolgang.
Trängande, *n.* **Trängning**, -ar, *f.* Trængen, Trykken. 2) Trang til Stolgang.
Trängre, **Trängst**, trangere, trangest, s. **Trång**.
Trängsel, *m.* Trængsel, snevert Sted; Trang, Knibe, Forlegenhed.
Trängta, *v. n.* 1. føle en heftig Længsel efter, hige efter, længes efter. **Trängtan**, *f.* heftig, brændende Længsel. **Trängtande**, længselsfuld.
Tränjon, *s. pl. n.* Tranebær.
Träns, *m.* fl. s. **Trens**.
Träsk, *s. pl. n.* Sump, Morads.
Träta, -or, *f.* Trætte.
Träta, *v. n.* 2. 2. trætte, føre Trætte, kives, klamres. **Trätas**, *v. d.* trættes; träta på någon, skjænde paa En, drf. **Trätande**, *n.*
Trätdryg, *adj.* trættekjær.
Trätfrö, **Trätofrö**, *n.* Tvistens Æble, Tvedragts Sæd.
Trätgirig, *adj.* trættekjær. **Trätgirighet**, *f.* Trættekjærhed.
Trätmakare, *s. pl. m.* -makerska, -or, *f.* Trættebroder.
Trätobroder, *m.* Trættebroder.
Trätsam, **Trätosam**, *adj.* trættekjær.
Trätsjuk, *adj.* trættesyg, drf. **Trätsjuka**, *f.*
Trätsyster, -trar, *f.* trættekjær Kvinde.
Trätäpple, -n, *n.* Tvistens Æble.
Trög, *adj.* (J. tragr) træg, lad, doven, uvillig til Arbejde, sén, langsom; trögt lif, Forstoppelse, drf. **Tröghet**, *f.*
Trögkörd, *adj.* (om Heste) stædig, sta N. 2) sén, langsom.
Trögläst, *adj.* (om Døre og Laase) tung, vanskelig at lukke. 2) (om en Bog) kjedsom.
Trögna, *v. n.* 1. blive træg.
Trögsmält, *adj.* som vanskelig fordøjes; (om Metaller) som vanskelig smeltes, haardsmeltelig.
Trögvulen, *adj.* (dagl. T.) noget træg.
Trögväxt, *adj.* som vokser langsomt.
Tröja, -or, *f.* (J. Treya) Trøje. **Tröjväfvare**, *s. pl. m.* En som væver Trøjer.
Trösk, -ar, *m.* tærsket Korn; saa meget som tærskes paa engang, Tærskning.
Tröska, *v. a.* 1. tærske. **Tröskande**, *n.* **Tröskning**, *f.* Tærskning.
Tröskare, *s. pl. m.* Tærsker. **Tröskarlön**, *m.* Tærskelon.
Tröskloge, -ar, *m.* Tærskelo.
Trösklön, *m.* Tærskelon.
Tröskmaschin, -er, *m.* Tærskemaskine.
Tröskslaga, -or, *f.* Tærskeplejel, Sliul N.
Trösktid, *m.* den Tid naar Kornet tærskes.
Tröskvagn, -ar, *m.* **Tröskvält**, -ar, *m.* Vogn, Tromle som kjøres over den afskaarne Sæd for at faa Kornet ud.
Tröskel, -klar, *m.* (dagl. T. **Tröskål**) Dørtærskel.
Tröst, *m.* Trøst; hemta tröst, finde Trøst. **Tröst**, *adj.* trøstig, ved godt Mod.

Trösta, *v. a.* l. tröste; trösta på, trösta sig på, vid, förlade sig paa, sætte Tillid til, drf. Tröstande, *n.*
Tröstare, *s. pl.* m. Trøster. Tröstarinna, -or, *f.* Trøsterinde.
Tröstbref, *s. pl.* n. Trøstebrev.
Tröstfull, *adj.* trøstefuld.
Tröstgrund, -or, m. Trøstegrund.
Tröstlig, *adj.* trøstelig. Tröstligen, *adv.* trøstigen.
Tröstlös, *adj.* trøsteløs, trøstløs, drf. Tröstlöshet, *f.*
Tröstrik, *adj.* trøstefuld.
Tröt, *impf.* af Tryta.
Trött, *adj.* træt; trött af lifvet, fjed af Livet.
Trötta, *v. a.* l. trætte, gjøre træt.
Tröttas, *v. d.* l. trættes, blive træt.
Trötthet, *f* Træthed.
Tröttköra, *v. a.* 2. *l.* kjøre en Hest træt.
Tröttna, *v. n.* l. trættes, blive træt, drf. Tröttnande, *n.*
Tröttrida, *v. a.* 3. (-rider, -red, -ridit) ride en Hest træt.
Tröttsam, *adj.* trættende, møjsomlig, besværlig, drf. Tröttsamhet, *f.*
Tu, (forældet) for Du.
Tu, to, f. E. klockan är tu, Klokken er To; gå i tu, gaa itu, gaa i Stykker.
Tua, f. Tvåa.
Tub, -er, m. Kikkert.
Tubba, *v. a.* l. forlokke, forlede, forføre. Tubbande, *n.* Tubbning, -ar, *f.* Forlokkelse, Forledelse.
Tubbare, *s. pl.* m. En som forlokker.
Tudda, *v. a.* l. af Skjødesløshed forvikle el. sammentrykke, krølle.
Tudde, f. Totte.
Tufs, f. Tofs.
Tufsa, *v. a.* l. studse; tufsa till, f. tilltofsa.
Tufva, -or, *f.* Tue, liden Forhøjning paa Jorden. Tufvig, *adj.* fuld af Tuer, drf. Tufvighet, *f.*

Tugga, *v. a.* l. tygge; tugga sönder, tygge smaat. Tuggande, *n.* Tuggning, *f.* Tyggen, Tygning.
Tugga, -or, *f.* Tyggemad, Mundfuld.
Tuggbuss, -ar, m. Skraa (Tobak).
Tuggtobak, m. Skraatobak.
Tuggtrens, -ar, m. Bidsel, Trense.
Tukt, m. Tugt. Tukthus, *s. pl.* n. Tugthus. Tukthusförestånd are, *s. pl.* m. Tugthusforvalter. Tuktomästare, *s. pl.* m. Tugtemester.
Tukta, *v. a.* l. tugte, revse; tukta upp, optugte, opdrage. Tuktan, *f.* Tugtelse, Revselse.
Tuktare, *s. pl.* m. Revser, Tugtemester.
Tuktig, *adj.* tugtig, ærbar. Tuktighet, *f.* Tugtighed, Ærbarhed, drf. Tuktoligen, *adv.*
Tulipan, Tulpan, -er, m. Tulipan. Tulipansång, -ar, *f.* Tulipanbed. Tulipanträd, *s. pl.* n. Tulipantræ.
Tull, -ar, m. (Årtull) Aaretol, Kjejp N.
Tull, -ar, m. Told, Toldsted, Toldbod, Stadsport.
Tullafgift, m. Told.
Tullarrende, -n, n. Toldforpagtning.
Tullbar, *adj.* tolddar.
Tullbetjening, m. Toldbetjening, Toldpersonale.
Tullbesökare, *s. pl.* m. Toldvisitør.
Tullbetjent, -er, m. Toldbetjent.
Tullcontor, *s. pl.* n. Toldkontor.
Tulldirection, m. Toldkollegium.
Tullfri, *adj.* toldfri. Tullfrihet, *f.* Toldfrihed.
Tullförpaktare, *s. pl.* m. Toldforpagter. Tullförpaktning, -ar, *f.* Toldforpagtning.
Tullförsnillare, *s. pl.* m. En som begaaer Toldsvig el. fremmer Smugleri; drf. Tullförsnillning, *f.*
Tullförvaltare, *s. pl.* m. Toldforvalter, Tolder.
Tullhus, *s. pl.* n. Toldbod.
Tulljakt, -er, m. Toldbaad.
Tullinspector, -er, m. Toldinspektør.

Tullintægt, -er, *m.* Toldindtægter, -indtrader.
Tullkammare, -mrar, *m.* Toldkammer, Toldkontor.
Tullnär, -er, *m.* Tolder.
Tullomgälder, *pl.* Told.
Tullordning, *m.* Toldanordning.
Tullplats, *m.* Toldsted.
Tullport, -ar, *m.* Stadsport, hvor der betales Told.
Tullrättighet, *f.* Toldrettighed.
Tullsedel, -dlar, *m.* Toldseddel.
Tullskrifvare, *s. pl. m.* Toldskriver.
Tullsnok, -ar, *m.* (Skjeldsord) Toldbetjent, Snushane.
Tullstuga, -or, *f.* Toldbod.
Tullstämpel, -plar, *m.* Toldstempel.
Tulltaxa, -or, *f.* Toldtarif.
Tulltägt, -er, *m.* Toldintrader.
Tullupphörd, *m.* Toldoppebørsel.
Tullverk, *n.* Toldvæsen.
Tulla, *v. a. & n.* 1. tolde. 2) f. E. tulla ens dosa, tage af Ens Daase.
Tulle, -ar, *m.* Nagle, Tap, Aaretol.
Tullnär, *s.* Tull.
Tulpan, *s.* Tulipan.
Tulta, *v. n.* 1. (om smaa Børn) vakle, gaa usikkert; slentre frem.
Tum, *s. pl. m. & n.* Tomme; tolf tum lång, tolv Tommer lang. **Tumstock**, -ar, *m.* Tommestok, Tumtals, *adv.* i tommevis.
Tumhuf, *m. fl. s.* Tumme.
Tumla, *v. n. & a.* 1. tumle, drf. **Tumlande**, *n.*
Tumlare, *s. pl. m.* Tumler, et Slags Marsvin: *Delphinus delphis.* 2) et lidet Bæger uden Fod dannet som en Halvkugle, Tumling.
Tumma, *v. a.* 1. røre ved med Tommen, fingre paa, befole, kare N. 2) *v. n.* love ved at strække frem Tommelfingeren, sige: top!
Tumme, -ar, *m.* Tomme, Tommelfinger. **Tumhuf**, -ar, *m.* Fingerhytte, Tommelsmuk. **Tumklo**, -r, *m.* Spore paa Fugle. **Tumskruf**, -var, *m.* Tommelskrue, Haandjærn.
Tummel, *n.* Tummel, Tumlen. **Tummelplats**, *m.* Tumlevlads.
Tunder, *s.* Tynder, Knust.
Tunesare, *s. pl. m.* Tuneser.
Tung, *adj.* tung. **Tungbröstad**, *adj.* tungbrystig, tungbrystet, drf. **Tungbröstighet**, *f.* **Tungfotad**, *adj.* tungfodet. **Tunghet**, *f.* **Tunghed**. **Tunghänd**, *adj.* tunghændet. **Tunghörd**, *adj.* som har vanskeligt ved at høre, tunghørig. **Tungrodd**, *adj.* tung at ro; sendrægtig, tungfærdig. **Tungsöfd**, *adj.* = N., som har en dyb, tung Søvn; som ej let kan vækkes, tungsovnet.
Tunga, *f.* Tynge, Tyngsel, Last, Byrde, Skat, Paalæg.
Tunga, -or, *f.* Tunge. **Tungband**, -bast, *s. pl. n.* Tungebaand. **Tungben**, *n.* Tungebén. **Tunghäfta**, *f.* fastgroet Tunge, Tungebaand. **Tungmuskel**, -klar, *m.* Tungemuskel. **Tungomål**, **Tungemål**, *s. pl. n.* Tungemaal. **Tungpulsåder**, *f.* Tungens Pulsaare: *Arteria lingualis.* **Tungrot**, *f.* Tungerod. **Tungspets**, -ar, *m.* Tungespids. **Tungspän**, *s. pl. n.* Drevelen i Halsen. **Tungtorsk**, *m.* **Tungeslim**. **Tungåder**, *f.* Tungeaare.
Tungel, *n.* Maane. **Tungelskifte**, *n.* Maanens Af- og Tiltagen.
Tunghörd, **Tungomål**, *m. fl. s.* under Tung, Tunga.
Tunn, *adj.* tynd. **Tunnbröd**, *n.* Fladbrød. **Tunngöra**, *v. a.* 2. *l.* gjøre tynd, tyndere, tynde, drf. **Tunngörning**, *f.* **Tunnhet**, *f.* Tyndhed. **Tunnklädd**, *adj.* tyndklædt. **Tunnrå**, *n.* Goderaad (et Slags Kage). **Tunnskalig**, *adj.* tyndskallet. **Tunnsliten**, *adj.* tyndslidt. **Tunnsådd**, *adj.* tyndsaaet.
Tunna, -or, *f.* Tønde. **Tunnband**, *s. pl. n.* Tøndebaand. **Tunnbindare**, *s.*

pl. m. Bodker. Tunnbindararbete, n. Bodkerarbejde. Tunnbindargesäll, -er, m. Bodkersvend. Tunnbindarhandtverk, n. Bodkerhaandværk. Tunnbindarhustru, -r, *f.* Bodkerkone. Tunnbindarverkstad, n. Bodkerværksted. Tunnbotten, -tnar, m. Tondebund. Tunngods, n. Varer, som føres i Tønder. Tunneland, *s. pl.* n. Tonde Land (Jordmaal). Tunnstaf, -var, m. Tondestav. Tunnsä, -ar, m. Saa, Balje, som holder en Tonde. Tunntals, *adj.* i Tondevis. Tunntapp, -ar, m. Tondetap.

Tunna, *v. a.* l. tappe, fylde paa Tønder; tunna om, fylde paa en ny Tonde, omtappe, drf. Tunnande, n.

Tunnband, Tunnklädd, m. fl. s. under Tunna, Tunn.

Tupp, -ar, m. Hane. Tuppfjät, *s. pl.* n. Hanefjæd. Tuppfäktning, -ar, m. Hanefægtning, Hanekamp. Tuppkräs, *s. pl.* n. Tuppskägg, *s. pl.* n. Hanefjæg. Tuppkyckling, -ar, m. Hanekylling. Tupprop, Tuppgäld, *s. pl.* n. Hanegal. Tuppkam, -mar, m. Hanekam. Tuppägg, *s. pl.* n. Haneæg, Vindæg.

Tur, n. Tour, f. C. hafva tur, sitta, vara i tur; han är den närmaste i turen till den tjensten; nu står turen till honom. Tur- och befordringsrätt, Anfjennitetsret, Anfjennitet.

Tura, *v. n.* l. (dagl. T.) fiftes, alternere.

Ture, -ar, m. en lustig ture, en lyftig Fætter.

Turk, -ar, m. Tyrk. Turkiet, n. Tyrkiet. Turkinna, -or, *f.* Tyrkinde. Turkisk. *adj.* tyrkiſk. Turkiska, *f.* det Tyrkiſke (Sprog). Turkhufvud, -en, n. Morianshoved.

Turkos, -er, m. Turkis (Ædelſtén).

Turmalin, -er, m. Aſketrækker (Slags Sténart).

Turturdufva, -or, *f.* Turteldue: *Columba turtur.*

Tusch, m. (T. Tuſch) Tuſk. Tuschfärg, m. Tuſkfarve. Tuschmossa, *f.* et Slags Mos: *Lichen pastulatus.* Tuschritning, -ar, *f.* Tuſkteg-ning.

Tuscha, *v. a.* l. lakere, tegne, male med Tuſk, drf. Tuschning, *f.*

Tusen, Tusend, Tusende, tuſind, tuſinſte. Tusendel, Tusendedel, -ar, m. Tuſinſtedél. Tusendygd, f. Tusengyllen. Tusenfald, Tusenfaldig, *adj.* tuſindfold. Tusengyllen, *s. pl.* n. (Plante) Tuſindgylden, Kollagræs N.: *Gentiana Centaurium.* Tusenkonstnär, -er, m. Tuſindkunſtner. Tusenhanda, *adj.* tuſind Slags. Tusenskön, -or, *f.* (Plante) Tuſindfryd: *Bellis perennis.* Tusental, Tusendetal, n. Tuſindtal; han lefde paa tusentalet, han levede i det ellevte Aarhundrede. Tusentals, *adv.* i Tuſindtal, i Tuſindvis. Tusenårig, *adj.* tuſindaarig.

Tuska, *v. a.* & n. l. (dagl. T.) tuſke, bytte, drf. Tuskande, n. Tuskare, *s. pl.* m. Tuskning, -ar, *f.*

Tussa, *v. a.* l. hiſſe, f. C. tussa hundar på en, hiſſe Hunde paa En; tussa ihop, hiſſe ſammen.

Tut, -ar, m. Tud. 2) Tudehorn, Lur, Pibe.

Tuta, -or, *f.* Fingerhytte, Fingerſmuk.

Tuta, *v. n.* l. tude i Horn, drf. Tutande, n. Tutning, *f.* Tutare, *s. pl.* m.

Tutja, *f.* Metalaſke.

Tuttra, *v. n.* l. = N., ſkjære Tænder af Kulde, drf. Tuttrande, n.

Tvaga, -or, *f.* Karklud, Tvaage N.

Tvagen, Tvagning, ſ. Två.

Tvang, ſ. Tvinga.

Tvebakad, *adj.* tvebagt.

Tvebent, *adj.* tobenet.

Tvebett, *adj.* forſvændt med to Heſte, Tvebejt N., f. E. tvebettavagn, Toſvændervogn.

Tvebotten, -nar, *n.* Vand der har dobbelt Bund formedelſt et Islag, Tviſta N.

Tveböte, *n.* Tveböter, *pl.* dobbelt Pengebod.

Tvedrägt, *m.* Tvedragt. Tvedrägtsanda, Tvedragtsaand.

Tvefald, Tvefaldig, *adj.* tvefold, dobbelt, drf. Tvefaldighet, *f.*

Tvegge, (forældet) for Två, to. Tveggehanda, *adj.* to Slags.

Tvegift, *adj.* Tvigifting, -ar, *m.* ſom lever i dobbelt Ægteſkab.

Tvegifte, -n, *n.* dobbelt Ægteſkab, Bigami.

Tvehufvad, *adj.* ſom har to Hoveder, tvehovedet.

Tvehägas, *v. d.* l. være uvis, uſikker i ſin Beſlutning. Tvehägsen, *adj.* tvivlraadig, ureſolvert. Tvehägsenhet, *f.* Tvivlraadighed, Ureſolverthed.

Tvehänd, *adj.* ſom har to Hænder; ſom bruger begge Hænder lige vel.

Tveka, *v. n.* l. være i Tvivl, ſtaa i Tvivl, være tvivlraadig, tvivlſom. Tvekan, *f.* Tvivl, Tvivlraadighed, Ureſolverthed; ſtå i tvekan, ſtaa i Tvivl. Tvekande, Tveksam, *adj.* tvivlende, tvivlſom, tvivlraadig.

Tvekare, *s. pl. n.* Tvivler.

Tveklang, *n.* dobbelt Lyd.

Tvekluſven, *adj.* tvekløvet.

Tveklöfvad, *adj.* ſom har to Klover i Foden: *Bisulcus.*

Tveksam, ſ. Tveka.

Tvekönad, Tvekönig, *adj.* tvekjønnet, drf. Tvekönighet, *f.*

Tveköning, -ar, *m.* Tvetulle, Hermafrodit.

Tvenne, *Mængdetal*, tvende.

Tveskifte, -n, *n.* Deling i to Dele.

Tveskäftad, *adj.* toſkæftet.

Tvestjert, -ar, *m.* Skalorm: *Scolopendra forficata.*

Tvetalan, *f.* tvetunget Tale, Selvmodſigelſe.

Tvetalig, *adj.* ſom modſiger ſig ſelv, tvetungef, drf. Tvetalighet, *f.*

Tvetydig, *adj.* tvetydig, drf. Tvetydighet, *f.*

Tveuddig, *adj.* tvegrenet.

Tveäggad, *adj.* tveegget.

Tvi! *interj.* tvi! fy!

Tviſla, *v. n.* l. tvivle. Tviſlan, *f.* Tviſlande, *n.* Tvivlen, Tvivl.

Tviſlare, *s. pl. m.* Tvivler.

Tvifvel, *n.* Tvivl; derpå är ingen tvifvel, derom er ingen Tvivl. Tvifvelaktig, *adj.* tvivlagtig, tvivlſom, drf. Tvifvelaktighet, *f.* Tvifvelsmål, *s. pl. n.* Tvivl, Tvivlsmaal. Tvifvelsutan, *adv.* uden Tvivl.

Tvika, ſ. Tveka.

Tvina, *v. n.* l. tv. bort, ſvinde hen, hentæres, tynes N. Tvinsjuk, *adj.* ſvindſottig. Tvinsjuka, *f.* Tvinsot, *f.* Svindſot, Tæring.

Tvinga, *v. a.* l. (ogſaa efter 3.: tvinger; tvang, *pl.* tvungo, tvungit, tvungen) tvinge; tvinga ur, tvinge ud af.

Tvinna, *v. a.* l. tvinde. Tvinnare, *s. pl. m.* -erska, -or, *f.* Tvinder, -erske. Tvinnande, *n.* Tvinning, *f.* Tvinden. Tvinnmöl, -ar, *m.* Tvinderok, Tvindemolle. Tvinntråd, *n.* tvunden Traad.

Tvinsjuk, *m.* fl. ſ. Tvina.

Tvint, -ar, *m.* et Slags amerikanſk Fugl: *Tanagra.*

Tvist, -er, *m.* Tviſt, Tviſtighed.

Tvista, *v. n.* l. tviſte, drf. Tvistande, *n.*

Tvistemål, *s. pl. n.* tviſtig Sag, Proſeſ.

Tvistig, *adj.* tviſtig, drf. Tvistighet, -er, *f.*

Tvistämne, -n, *n.* Tviſtens Æble.

Två, *Mængdetal*, to.

Tvåa, -or, *f.* Total, Toen i Kortſpil.

Tvåbent, *adj.* tobenet.

Tvåbett, s. Tvebett.
Tvåbladig, *adj.* tobladet.
Tvåbyggare, *s. pl. m.* (i Botan.)
Tvådelt, *adj.* delt i to.
Tvådäckad, *adj.* som har to Dæk.
Tvådäckare, *s. pl. m.* Todækker.
Tvåfaldig, Tvåfald, *adj.* tofolds, tofold, tvefoldig, dobbelt.
Tvåfingrad, *adj.* som har to Fingre.
Tvåflikig, *adj.* som har to Flige.
Tvåfotad, Tvåfota, *adj.* tobenet, tofødd et; tvåfota hästen, Apostlernes Hest e.
Tvåfärgad, *adj.* tofarvet.
Tvåhanda, *adj.* to Slags.
Tvåhufdad, *adj.* som har to Hoveder.
Tvåklufven, *adj.* tvekløret.
Tvåkantig, *adj.* tokantet.
Tvåkullad, Tvåkulle, *adj.* (Botanik.) tvedelt: *Diadelphia.*
Tvåkönad, *adj.* tvekjønnet.
Tvålödig, *adj.* tolødig.
Tvåmastare, *s. pl. m.* tomastet Skib.
Tvåmänning, -ar, *m.* (Botanik.) Tohannet: *Diandria.*
Tvåmanssång, -ar, *f.* Sæng for To.
Tvåpundig, *adj.* topundig.
Tvåpunding, -ar, *n.* Topunder.
Tvåqveda, -or, *f.* med to Fosterlejer, Pungdyr: *Didelphis.*
Tvåqvinnad, *adj.* (Botanik) tohunned.
Tvåradig, *adj.* toradet.
Tvåsidig, *adj.* tosidet.
Tvåsitsig, *adj.* tosædet.
Tvåskalig, *adj.* toskallet.
Tvåstafvig, *adj.* tostavelses.
Tvåstruken, *adj.* tostrøget.
Tvåstämmig, *adj.* tostemmig.
Tvåtal, *s. pl. n.* Total.
Tvåtaggig, *adj.* totagget.
Tvåträdig, *adj.* totraadet.
Tvåuddig, *adj.* togrenet; tvåuddig gaffel, Tvefork.
Tvåvingad, *adj.* tovinget.
Tvåvinge, -ar, *m.* tovinget Insekt: *Diptera.*

Tvåvälde, -n, *n.* Regjering af to Personer.
Tvåväldig, *adj.* (Botanik.) tomægtig.
Tvåårig, *adj.* toaarig.
Två, *v. a.* 2. *l.* (tvår, tvådde, tvagit, tvagen) to, vaske; två af, afto, drf. Tvagning, -ar, *f.* Toen.
Tvål, *m.* Sæbe i fast Form, hvid Sæbe. Tvålaktig, *adj.* sæbeagtig. Tvålask, -ar, *m.* Sæbebaase. Tvålgräs, s. Sæpgræs. Tvälkula, -or, *f.* Sæbekugle. Tvällödder, *n.* Sæbeskum. Tvälspiritus, *m.* Sæbespiritus. Tvålvatten, *n.* Sæbevand, m. fl. Sammensætn., se under Sæpa.
Tvåla, *v. a.* 1. Tvåla in, sæbe, sæbe ind; tvåla till, tilrakke; skjænde Huden fuld. Tvålning, *f.* Indsæbning.
Tvång, *n.* Tvang. Tvångsmakt, *n.* Tvangsmagt. Tvångsmedel, *s. pl. n.* Tvangsmiddel. Tvångsrätt, *m.* Tvangsret.
Tvåning, s. Tvagning.
Tvär, *adj.* tvær. 2) stejl, brat, lodret nedhængende.
Tvära, *v. a.* 1. en åker, pløje paa tværs, tværpløje, pløje anden Gang.
Tvära, Tvären, Tvärn, *f.* det som gaar paa tværs, den tværre Side; på tvären, paa tværs.
Tvärbacke, -ar, *m.* stejl Bakke.
Tvärband, *s. pl. n.* Tværbaand.
Tvärbjälke, -ar, *m.* Tværbjælke.
Tvärbom, -mar, *m.* Tværtræ.
Tvärbrant, *adj.* stejl, brat, drf. Tvärbranthet, *f.*
Tvärbräde, -n, *n.* Tværbræt.
Tvärbygel, -glar, *m.* Tværbøjle.
Tvärdjup, *adj.* bratdyb, stejl og dyb tillige.
Tvärficka, -or, *f.* Tværlomme.
Tvärfinger, *s. pl. n.* en Fingers Brede.
Tvärflöjt, -er, *f.* Tværfløjte.
Tvärfära, -or, *f.* Fure paa tværs.
Tvärgata, -or, *f.* Tvärgränd, -er, *f.* Tværgade, Tværstræde.

Tvärhand, -händer, *f.* Haandsbrede.
Tvärhet, *f.* Tværhed. 2) Stejlhed, Brathed.
Tvärhinna, -or, *f.* Mellemgulv: *Diaphragma.*
Tvärhugga, *v. a.* 3. (-hugger, -högg, -huggit) hugge paa tværs, drf. Tvärhugg, *s. pl. n.*
Tvärkloţs, -ar, *m.* Tværtræ.
Tvärnäsa, -or, *f.* Braknæse, Stumpnæse.
Tvärpipa, -or, *f.* Tværpibe, Tværfløjte.
Tvärsida, -or, *f.* Tværside.
Tvärskeppa, *adv.* tværskibs.
Tvärskuren, *adj.* tværskaaren.
Tvärskår, -snitt, *s. pl. n.* Tværskaar, Tværsnit.
Tvärslå, -ar, *m.* Tværtræ.
Tvärspringa, -or, *f.* Sprække paa tværs.
Tvärstadna, *v. n.* 1. pludselig standse, staa stille.
Tvärstock, -ar, *m.* Tværbjælke, Tværtræ.
Tvärstrek, -ar, *m.* Tværstreg.
Tvärstång, -stänger, *f.* Tværstang.
Tvärsöm, -mar, *m.* Som som gaar paa tværs, som krydser et Andet (i Anatom.) = *Sutura transversalis.*
Tvärtystna, *v. n.* 1. pludselig, med et tie stil, blive taus.
Tvärvigg, -ar, *m.* Tværdriver.
Tvärvulen, *adj.* (dagl. T.) vranten, vred.
Tvärväg, -ar, *m.* Korsvej, Vej som krydser en anden.
Tvära, *m. fl. s.* Tvär.
Tvärs, *adv.* tværs; härs och tvärs, paa Kryds og Tværs; härs och tvärs och ändalångs, paa Kryds og paa Tværs og paa Langs. Tvärs af, tværs over, *m. fl. s.* Tvärt.
Tvärt, *adv.* tværs, tvært; tvärt af, tværs over; svara tvärt af nej, svare rent ud nej; tvärt efter, paa tværs; tvärt före, skraas for, flot for; tvärt emot, tvært imod; skraas over, lige over for; tvärt igenom, tværs igjennem; tvärt om, tvært imod, omvendt, i Modsætning; tvärt öfver, tværs over, skraas over, lige over for; bo tvärs öfver gatan, bo skraas over Gaden.
Tvärtystna, *m. fl. s.* Tvär.
Tvätt, *m.* Vask. Tvättbalja, -or, *f.* Vaskebolle. Tvättbrygga, -or, *f.* Vaskebrygge. Tvättfat, *s. pl. n.* Vaskefad, Vaskevandsbolle, Vaskebækken. Tvätthus, *s. pl. n.* Vaskehus, Vasker. Tvättkanna, -or, *f.* Vaskevandskande. Tvättkar, *s. pl. n.* Tvättså, -ar, *m.* Vaskekar, Vaskebalje. Tvättklut, -ar, *m.* Vaskeklud, Vaskefille. Tvättkläder, *pl.* vasket Lintøj. Tvättstol, -ar, *m.* Vaskestol. Tvättställe, -n, *n.* Vaskeplads. Tvätttrasa, -or, *f.* d. s. f. s. Tvättklut. Tvättvatten, *n.* Vaskevand.
Tvätta, *v. a.* 1. vaske. Tvättare, *s. pl. m.* Vasker. Tvätterska, -or, *f.* Vaskerkone, Vaskerpige. Tvättning, *f.* Vasken, Vasning.
Ty, *konjunk.* thi. Ty, *pron.*; för ty, fordi; i ty, idet, for det; ty värr! desværre.
Tycka, *v. a.* 2. 3. tykkes, synes, mene, formene, tro; han tyckte det var för mycket, han syntes det var for meget; tycka väl, el. illa vara, optage godt el. ilde; tycka sig vara något, føle sig; hvad tycker ni derom, hvad synes De om det; tycka om, synes om, lide, like, f. E. tycka om fruntimmer, godt like Kvindfolk; tycka om sig sjelf, være indtagen i sig selv.
Tyckas, *v. d.* synes, tykkes.
Tycke, -n, *n.* Tykke, Bifald, Sind, Tilbøjlighed; Smag: Tække, Ynde i Træk; Lighed i Træk; efter mitt

tycke, efter mit Tykke, Skjøn; han följer sitt tycke, han følger sin Tilbøjlighed; falla en i tycket, falde i Ens Smag; fatta tycke för, fatte Godhed for, Tilbøjlighed til; efter eget tycke, efter Øget Godtbefindende; det är just efter hans tycke, det er netop i hans Smag; äga fruntimmers tycke, være afgjort af, behage Fruentimmerne; hafva godt tycke med sig, have Tække, Ynde med sig; tvinga ens tycke, tvinge Ens Smag, Tilbøjlighed; han har fullkomligt tycke af sin far, han ligner fuldkommen sin Fader, han har sin Faders Træk.

Tyckmycken, *adj.* nøieregnende, vanskelig, prippen, drf. Tyckmyckenhet, *f.*

Tyda, *v. a.* 2. *l.* tyde, udtyde, fortolke, ublægge. 2) betyde, forstaa, være tilstrækkeligt, f. Ex. det tyder intet, det er ikke tilstrækkeligt; han tyder ingen ting mot den andra, han betyder Intet i Sammenligning med den Anden, drf. Tydare, *s. pl. m.* Udtyder, Fortolker. Tydning, -ar, *f.* Tyden, Tydning.

Tydlig, *adj.* Tydligen, *adv.* tydelig, drf. Tydlighet, *f.*

Tyg, *s. pl. n.* Tøi. 2) *pl.* Tyger, Tøi, Tøjer. Tyggård, -ar, *m.* Tyghus, *s. pl. n.* Tøjhus. Tygkapten, -er, *m.* Tøjhuskaptein. Tyglöjtnant, -er, *m.* Tøjhusløjtnant. Tygmästare, *s. pl. m.* Tøjmester. Tygskrifvare, *s. pl. m.* Tøjhusskriver. Tygstat, *m.* Embedsmænd og Betjente ved Arsenalet. Tygstycke, -n, *n.* Stykke Tøi. Tygtryckare, *s. pl. m.* En som trykker Tøjer. Tygvaktare, *s. pl. m.* Arsenalforvalter.

Tyga, *v. a.* 1. f. Ex. T. på en något, overbevise En om Noget; tyga till, tilrakke; tyga sig, besudle sig.

Tygel, -glar, *m.* Tøjle; med slappa tyglar, med løs Tøjle. Tygelfri, *adj.* tøjlefri, drf. Tygelfrihet, *f.* Tygellös, *adj.* tøjleløs. Tygellöshet, *f.* Tøjleløshed. Tygelrem, -mar, *m.* Tøjlerem.

Tyghus, *m.* fl. s. Tyg.

Tygla, *v. a.* 1. lægge Tøjle paa; tæmme, holde i tilbørlige Skranker.

Tyna, *v. n.* 1. svinde, svinde hen, tæres hen, tynes N.

Tynga, *v. a.* 2. *l.* trykke, tynge; tynga ned, tynge ned, nedtrykke; tynga på, betynge, drf. Tyngande, *n.* Tyngning, *f.*

Tyngd, -er, *m.* Tyngde; Last, Byrde, Vægt. Tyngdkraft, *m.* Tyngdekraft. Tyngdlag, -ar, *m.* Tyngdens Love. Tyngdlära, *f.* Statik. Tyngdpunkt, -er, *m.* Tyngdepunkt.

Tyngning, *f.* = N.

Tyngre, Tyngst, *compar. superl.* af Tung.

Tynna, *v. a.* 1. fortynde.

Tyre, *n.* Tyrived N., fed Furu.

Tyrolare, *s. pl. m.* Tyroler, En fra Tyrol.

Tysk, *adj.* tysk. Tysk, -ar, *m.* Tysker. Tyska, -or, *f.* tysk Kvinde. 2) det Tyske (Sprog).

Tyst, *adj.* taus. Tysthet, *f.* Tavshed.

Tyst! *interj.* tys! stille!

Tysta, *v. a.* 1. bringe til Tavshed, paalægge Tavshed, tysse; tysta ned, neddysse.

Tystlåten, *adj.* taus, stille. Tystlåtenhet, *f.* Tavshed.

Tystmörker, *n.* Tusmørke.

Tystna, *v. n.* 1. tie stille, blive taus; (om Vinden) lægge sig, drf. Tystnande. Tystna af, pludselig ophøre at tale.

Tystnad, *f.* Tavshed, Stiltienhed.

Tyta, -or, *f.* (Fugl) Vendehals, Saagauk: *Jynx torquilla.*

Tå, (forældet) for Då.

Tå, -r, *f.* Taa. Tåspätta, -or, *f.* (Fugl) tretaaet Hakkespæt: *Picus tridactylus.* Tåstöta, *v. a.* 2. *2.* sætte Taastød paa Sko, drf. Tåstötning, -ar, *f.*

Tåg, -ar, *m.* (Plante) Siv: *Juncus.*

Tåg, *s. pl. n.* Toug. Tågrum, *s. pl. n.* Kabelgat. Tågsläde, -ar, *m.* (hos Rebslagere) Tougslæde. Tågstump, -ar, *m.* Tågända, -r, *f.* Tougende. Tågverk, *n.* Tougværk.

Tåg, *s. pl. n.* Tog, Togt. Tågordning, -ar, *f.* Togorden.

Tåga, *v. n.* 1. trække, drage, marsere; tåga ut, rykke ud, drf. Tågande, *n.*

Täga, -or, *f.* Træple, Traad (i Dyr og Planter), Tägig, *adj.* trævlet.

Täglig, *adj.* sendrægtig, langsom, magelig.

Tågna, *v. n.* 1. række, strække sig, blive slap, give efter, drf. Tågning, *f.*

Tåla, *v. a.* 2. *1.* taale; man måste tåla sig, man maa have Taalmodighed; tåla tiden, oppebie Tiden; gifva sig till tåls, give sig til Taals.

Tålamod, *n.* Taalmodighed.

Tålig, *adj.* taalmodig, drf. Tålighet, *f.*

Tålsam, *adj.* taalig, overbærende, tolerant, drf. Tålsamhet, *f.*

Tång, -ar, *m.* den Del af en Kniv, Kaarde o. d. som sidder i Skaftet; Noget som ender sig i en Spids, f. E. rumptång, Rumpebén, Rumpestjert.

Tång, *f.* (Havplante) Tang: *Zostera marina* og *Fucus.* Tånglake, -ar, *m.* (Fisk) Ålekvabbe: *Blennius viviparus.*

Tång, -ånger, *f.* Tang.

Täp, *m.* Taabe, Klods.

Täpig, *adj.* taabelig, enfoldig, drf. Täpighet, *f.*

Tår, *pl.* af Tå.

Tår, -ar, *m.* Taare. 2) Taar, liden Draabe; smälta, bada i tårar, svømme i Taarer.

Tåras, *v. d.* 1. fælde Taarer; ögonen tåras på honom, Taarerne kommer ham i Øjnene.

Tårben, *s. pl. n.* Taarebén: *Os Lacrymale.* Tärebröd, *n.* taarevædet Brød. Täredal, *m.* Jammerdal. Tärfistel, -tlar, *m.* Taarefistel. Täreflod, -er, *m.* Taarestrøm. Tärfull, *adj.* taarefuld. Tärgång, *m.* Taaregang: *Ductus Lacrymalis.* Tärkruka, -or, *f.* Taarekrukke hos de Gamle. Tärkälla, -or, *f.* Taarekilde. Tärkörtel, -tlar, *m.* Taarekjærtel. Tärpunkt, -er, *m.* Taarepunkt: *Punctum Lacrymale.* Tärsäck, -ar, *m.* Taaresæk. Tårvatten, *n.* Taarer. Tårögd, *adj.* hvem Taarerne endnu staa i Øjnene paa.

Tårf, s. Torf.

Tårta, s. Torta.

Täspätta, s. Tå.

Tässa, -or, *f.* Tusse, Skrubtusse: *Rana bufo.* 2) Tosse. Tässaktig, *adj.* tosset, drf. Tässaktighet, *f.*

Täste, -ar, *m.* (Plante) Vrietorn D. Gjeitbark N.: *Rhamnus.*

Tåstöta, s. Tå.

Tåt, -ar, *m.* Tot; Streng til Touge.

Tå, -n, *n.* Gade, Vej mellem to Gjærder.

Täck, *adj.* tækkelig, behagelig, yndig.

Täcka, *v. a.* 2. *2.* tække, dække, drf. Täckare, *s. pl. m.* Täckning, *f.*

Täckas, *v. d.* 2. *2.* tækkes; finde Behag i; (om høje Personer) naadigst behage, værdige, finde for godt.

Täcke, -n, *n.* Dække, Dækken.

Täckelse, *m.* Dække.

Täckfat, *s. pl. n.* Dækkefad; Dækkesel.

Täckfjädrar, *pl.* Dækkefjædre.

Täckgjord, -ar, *m.* Dækkengjord.

Täckmantel, -tlar, *m.* Skjul, Paaskud.

Täckning, s. Täcka.

Täckvagn, -ar, *m.* Kaleschevogn.

Täckvinge, -ar, m. Vingedække (hos Insekter).
Tädan, s. Dädan.
Täfla, v. n. 1. kappes, stræbe om Kap. Täflan, f. Täflande, n. Täfling, -ar, f. Kappen, Stræben om Kap, Medbejlen. Täflare, s. pl. m. En som stræber om Kap, Medbejler. Täflingsskrift, -er, m. Prisskrift. Täflingsämne, -n, n. Prisopgave.
Täfva, -or, f. Tæve, Tisse.
Tägt, -er, f. Tagen, Gjerningen at tage.
Tälga, Tälja, v. a. 2. 1. skjære ud, tilskjære med en Kniv (Tellekniv), drf. Täljande, n. Täljning, f.
Tälja, v. a. 2. 1. tælle. Täljande, n. Tællen, Tælling. Täljare, s. pl. m. Tæller.
Täljknif, -var, m. Tellekniv.
Täljsten, m. et Slags Sten: *Steatites ollaris*.
Täljyxa, -or, f. Haandøks.
Tält, s. pl. n. Telt. Täldtuk, m. Teltlerred. Täldkamrat, -er, m. Teltkammerat. Täldlag, s. pl. n. De som ligge i samme Telt. Täldmakare, s. pl. m. Täldsömmare, s. pl. m. Tældstrædder, Teltmager. Täldpinne, -ar, m. Teltpæl. Täldstreck, s. pl. n. Teltstreb. Täldstång, f. Teltstang. Täldsäng, -ar, f. Teltseng, Feltseng. Täldtak, s. pl. n. Teltdag. Täldvägg, -ar, m. Teltvæg. Täldvagn, -ar, m. Teltvogn.
Täma, v. a. 2. 1. (forældet) somme, anstaa.
Täma, Tämja. v. a. 2. 1. (tämjer, tämde, tämt, tamd) tæmme, drf. Tämjande, n.
Tämjelig, adj. som kan tæmmes, tæmmelig.
Tämmelig, Tämlig, adj. Tämmeligen, Tämligen, adv. temlig.
Tända, v. a. 2. 1. tænde, drf. Tändare, s. pl. m. Tändning, f.
Tänja, v. a. 2. 1. T. ut, strække, udstrække, tøje, udvide, udspile, drf. Tänjande, n. Tänjning, -ar, f. Strækning, Rækning.
Tänjelig, adj. som lader sig tøje, udvide.
Tänka, v. n. & a. 2. 2. tænke; agte, have i Sinde; tänka upp, tænke op; tänka öfver, tænke over. Tänkande, adj. tænksom.
Tänkare, s. pl. m. Tænker.
Tänkbar, adj. tænkelig. Tänkbarhet, f. Tænkelighed.
Tänkekraft, m. Tænkekraft.
Tänkespråk, s. pl. n. Tankesprog.
Tänkesätt, s. pl. n. Tænkemaade.
Tänkvärd, -värdig, adj. mærkværdig, mindeværdig, drf. Tänkvärdighet, f.
Täppa, v. a. 2. 2. lukke, tilstøppe; omgjerde, drf. Täppning, f.
Täppa, -or, f. et indhegnet Sted; liden Bondehave.
Tära, v. a. 2. 1. tære; nage, pine, drf. Tärande, n. Tärning.
Tärepenning, Tärpenning, -ar, m. Tærepenge.
Täring, f. det som bruges til Livets Ophold, Tæring; rätta täringen efter näringen, sætte Tæring efter Næring.
Tärna, -or, f. Terne, ung Pige. 2) (Fugl) Tærne D. Hellingtærne N.: *Sterna hirundo*.
Tärning, -ar, m. Tærning. Tärningformig, adj. tærningdannet. Tärningspel, n. Tærningspil. Tärningspelare, s. pl. m. Tærningspiller.
Tärsot, f. Tæresyge, Tæring.
Tät, adj. Tätt, adv. tæt; jævnlig, hyppig; bemidlet. Täta besök, hyppige Besøg, drf. Täthet, f.
Täta, v. a. 1. tætte.
Tätgräs, n. s. Tätört.
Tätna, v. n. 1. tættes, blive tæt, drf. Tätnande, n.
Tätt, adv. tæt.

Tätting, -ar, m. Graaspurv, Titing N.: *Fringilla domestica.*
Tätört, -er, f. (Plante) Tættegræs: *Pingvicula vulgaris.*
Tö, Töväder, n. Tø, Tøvejr, drf. Töaktig, *adj.* Töbläst, m. Tövind, m. = N.
Töa, *v. n.* 1. tø; snön har töat bort, Sneen har tøet bort.
Töcken, *s. pl. n.* Taage. Töcknig, *adj.* taaget, drf. Töcknighet, *f.*
Töfva, *v. n.* 1. tøve.
Töja, *v. a.* 1. strække, udstrække, tøje, udvide, drf. Töjning, *f.*
Töjankar, *s. pl. n.* Tøjanker.
Töjd, Tögd, m. f. E. gifva töjd, slappeé, give efter.
Tölp, -ar, m. Tølper. Tölpaktig, *adj.* tølperagtig. Tölpaktighet, *f.* Tölperi, *n.* Tølperagtighed.
Töm, -mar, m. Tømme.
Töma, Tömma, *v. a.* 2. *1.* tømme; töma ut, udtømme, drf. Tömning, *f.*
Töra, *v. n.* 2. *1.* (*impf.* torde) tør, f. E. torde hända sig, det turde vel hænde sig.
Töras, *v. d.* 2. *1.* (tordes, torts) tør, vove; han törs ej, han vover, tør ikke.
Törel, m. (Plante) Ulvemelk, Vortemelk: *Euphorbia Helioscopia.*
Törn, -ar, m. Anstød, Torn N.
Törna, *v. n.* 1. tørne, støde paa, støde an paa, drf. Törning, *f.*
Törnbuske, -ar, m. Tjørnebusk, Tornebusk, Tjørn.
Törne, -a, *n.* Torn, Tjørn. Törnfull, *adj.* tornefuld. Törnkrona, -or, *f.* Tornekrone. Törnekröna, *v. a.* 2. *2.* bekranse med Torne. Törnros, -or, *f.* Rose, vild Rose. Törntagg, -ar, m. Torn.
Törnig, *adj.* tornet, tornefuld.
Törs, s. Töras.
Törst, m. Tørst. Törstlös, *adj.* som aldrig tørster. Törstlöshet, *f.* Ädipsi. Törstsjuka, *f.* Polydipsi.
Törsta, *v. n.* 1. tørste, drf. Törstande, *n.* Törstig, *adj.* = N.
Tövind, Töväder, s. Tö.

U.

U! *interj.* hu!
Udd, -ar, m. Od, Spids, Braad; satirens udd, Satirens Spydse; spjerna emot udden, stampe mod Braadden; knipplade uddar, Knipflinger. Uddhvass, *adj.* meget spids, skarp, bidende, pikant. Uddig, *adj.* spids, kantet, tagget, drf. Uddighet, *f.*
Udda, *adj.* ulige, ujævn, ueffen, odde N. Udda eller jemnt, effen el. ueffen. Udda skor, handskar o. s. v., Sko, Handsker som ikke høre sammen, som ikke ere Par.
Udde, -ar, m. Odde, Forbjerg, Noget som gaar ud i en Spids.
Uf, -var, m. (Bergut, -var, m.) Bjergugle, Hubro, Roper N.: *Strix bubo.*
Uggla, -or, *f.* Ugle. Haruggla, -or, *f.* Natugle. Hornuggla, -or, *f.* Hornugle: *Strix Atis.* Kyrkuggla, -or, *f.* Taarnugle: *Strix flammea.* Skriduggla, -or, *f. Strix Stridula Lin.* Sparfuggla, -or, *f.* Spurveugle: *Strix passerina.* Ugglenäste, -n, *n.* Ug-

lerede. Uggleved, m. *Bysseus phosphorea.*
Ugn, -ar, m. Ovn.
Ugnsdörr, -ar, m. Ovnsdør.
Ugnsfot, -fötter, f. Kakkelovnsdør.
Ugnsgaffel, -flar, m. Ovnsgaffel.
Ugnshvalf, s. pl. n. Ovnshvælving.
Ugnshäl, -gap, s. pl. n. Ovnshul.
Ugnshäll, -ar, m. Ovnsplade.
Ugnskakel, s. pl. n. Ovnstegl.
Ugnslock, s. pl. n. Ugnslucka, -or, f. Ovnsdør.
Ugnsmann, -ar, m. Ovnsmund.
Ugnspipa, -or, f. Ovnspibe.
Ugnsqvast, -ar, m. Ovnssope R.
Ugnsraka, -or, f. Ovnsrage.
Ugnsredskap, s. pl. n. Ovnsgrejer, redskaber.
Ugnsrör, s. pl. n. Ovnsrør.
Ugnsskärm, -ar, m. Kakkelovnsskjærm.
Ugnssopa, -or, f. Ovnssope R.
Ugnssot, n. Sod i en Ovn.
Ugnspade, -ar, m. Ugnsskyffel, -flar, m. Ovnskuffe.
Ugnsstake, -ar, m. Ovnskrykke, Poker (til at trække Ild, Kul og Aske ud af Ovnen med).
Ugnssteka, v. a. 2. 2. stege i Ovn.
Ugnstoppare, s. pl. m. Ovnskuffe.
Ugnsvaktare, s. pl. m. Forbøder.
Ulf, -var, m. Ulv; är i ulfmunnen, er gaaen fløjten; tjuta med ulfvar, tude med Ulve.
Ulfva, v. n. 1. tude, hyle som en Ulv.
Ull, m. Uld. 2) (Plante) Slægten: *Eriophorum.*
Ullarbetare, s. pl. m. Ullarbeterska, -or, f. Uldarbejder, arbejderske.
Ullberedare, s. pl. m. Uldbereder.
Ullfärgad, adj. uldfarvet.
Ullfärgare, s. pl. m. Uldfarver.
Ullgarn, n. Uldgarn.
Ullhandel, m. Uldhandel.
Ullhandlare, s. pl. m. Uldhandler.
Ullig, adj. laadden, forsynet med Uld, drf. Ullighet, f.
Ullkam, -mar, m. Uldkam.
Ullkammare, s. pl. m. Uldkammer.
Ullkarda, -or, f. Uldkarde.
Ullkardare, s. pl. m. Uldkarder.
Ullklippare, s. pl. m. Uldskjærer, drf. Ullklippning, f.
Ullik, adj. uldlignende.
Ullpacka, -or, f. Pakke Uld. Ullrik, adj. forsynet med Uld.
Ullruggare, s. pl. m. Uldkammer.
Ullsax, -ar, m. Uldsaks.
Ullspinnare, s. pl. m. Uldspinder, drf. Ullspinnerska, -or, f. Ullspinneri, -er, n.
Ullstrumpa, -or, f. Uldstrømpe.
Ullsäck, -ar, m. Uldsæk.
Ulltapp, -tafs, -ar, m. Uldot.
Ulltvättare, s. pl. m. Uldvasker.
Ullvara, -or, f. uldne Varer.
Ulla, f. (dagl. T.) Ulrike.
Ulspegel, -glar, m. Ugelspil.
Umbära, v. a. 3. undvære. Umbärande, n. Undværen.
Umbärlig, adj. undværlig. Umbärlighet, f. Undværlighed.
Umgå, v. n. med, have fore, have i Sinde, søge at udføre, f. E. umgå med svek.
Umgås, v. d. (-gås, -gicks, -gåtts) omgaaes.
Umgälder, pl. Afgifter.
Umgälla, v. n. 2. 1. undgjælde, bøde, lide Straf for; umgälla med lifvet, bøde med Livet; han lärer nog få umgälla det, han vil nok faa bøde derfor.
Umgänge, n. Omgang; plåga umgänge, have Omgang. Umgängesgåfvor, pl. Selskabstalenter.
Umgängsam, adj. omgjængelig, selskabelig. Umgängsamhet, f. Omgjængelighed, Selskabelighed.
Undan, adv. væk, bort, borte, unna R.; sätta undan, sætte bort, væk; gå undan, gaa af Vejen, gaa væk; fly undan, undfly, flyv fra; hålla sig un-

dan, skjule sig; gömma undan, skjule, dölje; laga sig undan, sjerne sig, vakte sig.

Undanbedja, Undanbe, *v. a.* 3. (beder, ber; bad; bedit, bett) frabede; jag vil undanbe mig det, jeg vil frabede mig det; jag undanbad honom det, jeg søgte at faa ham fritagen derfor.

Undandraga, *v. a.* 3. (-drager, -drog, -dragit) fratage, skille ved; unddrage, negte, dvf. Undandragning, *f.*

Undandrifva, s. drifva undan.

Undandölja, *v. a.* 2. *1.* beholde hemligt og af Undskab det, som er bestemt for en Anden; skjule, dölge.

Undanfly, Undanflykt, s. Fly, Undflykt.

Undanfrälst, *adj.* reddet ud af en Fare.

Undangjord, *adj.* fuldendt, gjort færdig, f. E. han var öfverhopad med göromål, men nu är allt undangjordt.

Undangå, s. Gå & Undgå.

Undangömma, *v. a.* 2. *1.* skjule, dölge, putte bort, forstikke, dvf. Undangömning, *f.*

Undangöra, gjøre fra sig, fuldende, ende, bli færdig med.

Undanhälla, *v. a.* 3. (-håller, -höll, -hållit) forholde, holde uberettiget tilbage.

Undankomma, s. komma undan og undkomma.

Undanryckа, *v. a.* 2. *3.* frative; udrive.

Undanrymma, s. Undrymma.

Undanrödja, -röja, *v. a.* 2. *1.* rydde væk, bort, af Vejen, bortrydde; forekomme, dvf. Undanröjande, *n.*

Undanskjuta, *v. a.* 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) støde, skyve, skyve væk, bort, af Vejen; hästen blef honom undanskjuten, Hesten blev skudt under ham.

Undansnilla, *v. a.* 1. ved Utroskab forvanske, dvf. Undansnillning, *f.*

Undansticka, (-sticker, -stack, -stuckit) forstikke, putte bort; med. sig, snige sig bort, skjule sig, dvf. Undanstickning, *f.*

Undantag, *s. pl.* n. Undtagelse. 2) Vilfaar, Foderaad.

Undantagsman, m. Vilkaarsmand, Foderaadsmand.

Undantaga, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -tagit) undtage, gjøre Undtagelse med.

Undantagande, undtagen, f. E. ingen af de gamla undantagande Xenophon, ingen af de Gamle undtagen Xenofon.

Undantagning, -ar, *f.* s. Undantag.

Undbe, s. Undanbedja.

Unddraga, s. Undandraga.

Under, *s. pl.* n. Under; Forundring.

Under, *prep.* under; under tiden, i den Tid, f. E. har under tiden, har i den Tid; under det, under det att, medens; under 20 års tid, i en Tid af 20 Aar.

Underafdelning, -ar, *f.* Underafdeling.

Underbalans, m. Underbalanse.

Underbalsam, m. = N.

Underbar, *adj.* Underbarligen, *adv.* underlig, forunderlig, vidunderlig, selsom, besynderlig.

Underbefäl, *n.* Underofficererne.

Underbefälhafvare, *s. pl.* m. (T. Unterbefehlshaber) Underbefalingsmand.

Unterbild, -er, m. et undergjørende Billede; Underbillede.

Underblinda, -or, *f.* Bogsprydsseil.

Underblåsa, *v. a.* 2. *2.* oppuste, opflamme, f. E. underblåsa oenighet.

Underbuk, m. Underliv.

Underbygga, *v. a.* 2. *1.* bygge under; grundlægge, lægge Grund, dvf. Underbyggande, *n.*

Underbyggd, *adj.* som er bygget under; som har lagt en god Grund, har gode Forkundskaber, f. E. han är ej nog underbyggd för att tala i det ämnet; väl underbyggd kom han

till akademien, han kom til Universitetet med gode Forkundskaber.

Underbyggnad, -er, *m.* Grundlag, Underlag; han har godt hufvud, men ingen underbyggnad, han har godt Hoved, men ingen Forkundskaber.

Underbyggning, -ar, *m.* Grundlægning; den nederste Deel af en Bygning.

Underbyxor, *pl.* Underbukser.

Underbädd, -ar, *m.* Underdyne, Underlag.

Underbädda, *v. a.* 1. lægge under, lægge Grund; det är underbäddadt med plankor.

Underbäddning, -ar, *f.* Underlag.

Underböknings, -ar, *f.* Roden under.

Underböxor, *pl.* Underbukser.

Underdela, *v. a.* 1. underafdele, drf. Underdelning, -ar, *f.*

Underdomare, *s. pl. m.* Underdommer.

Underdomstol, -ar, *m.* Underret.

Underdånig, *adj.* underdanig.

Underdånighet, *f.* Underdanighed.

Underdånigt, *adv.* underdanigst.

Underembetsman, -män, *m.* underordnet Embedsmand.

Underdäck, *s. pl. n.* Underdæk.

Underfall, *n.* Underfaldsvand ved Møller.

Underfallshjul, *s. pl. n.* Underfaldshjul.

Underfiol, -er, *f.* (Plante) forskjelligblomstret Fiol: *Viola mirabilis.*

Underfoder, *n.* Foder under (Klæder).

Underfogde, -ar, *m.* Underfogd.

Underfull, *adj.* underfuld.

Underförpakta, *v. a.* 1. underforpagte.

Underförpaktare, *s. pl. m.* Underförpakterska, -or, *f.* Underforpagter, -terske, drf. Underförpaktning, -ar, *f.*

Underfältherre, -ar, *m.* = M.

Underförmyndare, *s. pl. m.* Underformynder.

Undergevär, *s. pl. n.* Sidegevær.

Undergifva, *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) undergive, underkaste. **Undergifven**, *adj.* undergiven, underkastet. **Undergifvenhet**, *f.* Undergivelse, Underkastelse.

Undergräfva, *v. a.* 3. & 2. 1. undergrave, drf. Undergräfning, -ar, *f.* Undergravning.

Undergud, -ar, *m.* = M.

Undergå, *v. a.* 3. (-går, -gick, -gått, -gången) undergaa, gaa under; underkaste sig, udstaa, udholde, lide, overstaa; undergå straff, lide Straf; undergå examen, underkaste sig Eksamen.

Undergång, *m.* Undergang.

Undergörande, *adj.* som gjør Underværker, undergjørende.

Undergörare, *s. pl. m.* En som gjør Undergjerninger, Mirakelmager.

Underhafvande, *adj.* undergiven, underordnet, f. E. mina underhafvande.

Underhaka, -or, *f.* den underste Del af en dobbelt Hage.

Underhalt, *m.* ringere Gehalt.

Underhaltig, *adj.* undergehaltig, drf. Underhaltighet, *f.*

Underhand, *adv.* underhaanden.

Underhandla, *v. a.* 1. = M. **Underhandlare**, *s. pl. m.* Underhandler, Mellemmand, drf. Underhandling, -ar, *f.* = M.

Underhjelpa, *v. a.* 2. 2. hjelpe paa, lette, f. E. underh. minnet, a. matsmältningen.

Underhåll, *n.* Underhold, Livsophold.

Underhålla, *v. a.* 3. (-håller, -höll, -hållit) underholde, vedligeholde; opholde, ernære. **Underhållande**, *n.* Underholden.

Underhållare, *s. pl. m.* -hållerska, -or, *f.* Vedligeholder, Opholder, Ernærer.

Underhållstagare, *s. pl. m.* En som har aarligt Underhold; Fiedføring, Føderaadsmand.

Underhöfvitsman, -män, *m.* Underbefalingsmand.
Underhörig, *adj.* underlydende, tilhørende. Underhörighet, *f.* Afhængighed.
Underjägmästare, *s. pl. m.* Underjægermester.
Underkasta, *v. a.* 1. = R. Underkastande, *n.* Underkastelse, *f.* Underkastning, -ar, *f.* Underkastelse.
Underkjortel, -tlar, *m.* Underkjole, Underkjørt, Klokke, Stak R.
Underkock, -ar, *m.* Underkok. Kokkemat.
Underkonung, -ar, *m.* Underkonge.
Underkufva, *v. a.* 1. underkue, undertvinge. Underkufvande, *n.* Underkufning, -ar, *f.* Underkuelse, Undertvingelse. Underkufvare, *s. pl. m.* Undertvinger, Erobrer.
Underkunnig, *adj.* underrettet om, f. E. göra sig underkunnig om en sak, erkyndige sig om en Ting.
Underkäft, -ar, *m.* Underkæke, -ar, *m.* Underkjæve.
Underkänna, *v. a.* 2. *1.* underkjende. Underkännande, *n.* Underkjendelse.
Underlek, *m.* Forundringsleg.
Underlif, *s. pl. n.* Underliv.
Underlig, *adj.* underlig, forunderlig, drf. Underlighet, *f.*
Underliggande, *adj.* underliggende, tilliggende.
Underlydande, *adj.* underlydende.
Underlåta, *v. a.* 3. (-låter, -lät, -låtit) undlade, forsømme. Underlåten, *adj.* forsømlig. Underlåtande, *n.* Underlåtelse, *f.* Forsømmelse. Underlåtenhet, *f.* Forsømlighed, Skjødesløshed.
Underlägga, *v. a.* 2. *1.* lægge under, drf. Underläggning, *f.*
Underlägsen, *adj.* som maa staa tilbage for en Anden, f. E. han är honom vida underlägsen i förtjenst, han staaer langt under ham i Fortjeneste, drf. Underlägsenhet, *f.*
Underläpp, -ar, *m.* Underlæbe.
Underläkare, *s. pl. m.* Underlæge.
Underlärare, *s. pl. m.* Underlærmästare, *s. pl. m.* Underlærer.
Underlätta, *v. a.* 1. lette, gjøre lettere, gribe under Armene, drf. Underlättning, *f.*
Undermål, *n.* Undermaal, drf. Undermålig, *adj.*
Underofficerare, *s. pl. m.* Underofficer, -ar, *m.* Underoffisér.
Underplagg, *s. pl. m.* Underklædningsstykke.
Underpåla, *v. a.* 1. sætte Pæle under.
Underqvista, *v. a.* 1. beskjære, afhugge de underste Kviste, drf. Underqvistning, *f.*
Underrede, -n, *n.* Undersats, Understel R.
Underrock, -ar, *m.* Underkjole.
Underrätt, -er, *m.* Underret.
Underrätta, *v. a.* 1. underrette; illa underrättad, slet underrettet. Underrättelse, -r, *f.* Underretning, Efterretning.
Undersala, *v. a.* 1. lægge under, lægge Underlag, sætte Støtte under.
Undersam, *adj.* fuld af Forundring, drf. Undersamhet, *f.*
Undersegel, *s. pl. n.* Underseil.
Underskeppare, *s. pl. m.* et Slags Underoffisér i Soetaten.
Underskola, f. Undersala.
Underskjuta, *v. a.* 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) skyde under.
Underskrifva, *v. a.* 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit) underskrive, drf. Underskrifning, -ar, *f.* Underskrift, -er, *f.*
Underskön, *adj.* overmaade skjøn.
Underslag, *n.* Underlag.
Underslagen, af slå under, drf. Underslagning, *f.*

Underslef, *s. pl. n.* Underslæb.
Underspel, *s. pl. n.* Underspil (i Kort).
Underst, *adj. & adv.* underst; den underste, den nederste; bo i understa våningen, bo i nederste Etasj.
Understallmästare, *s. pl. m.* Understaldmester.
Understicka, *v. a.* 3. underskyde, understikke, bringe uformærket noget Falsk i det Sandes Sted; bestikke, f. E. understucken handel, Smugling; understuckit testamente, understuckit vittne, drf. Understickning, *f.*
Understiga, *v. n.* 1. gaa under, f. E. når priset understiger 10 Rdr.
Understinga, s. Understicka.
Understol, *m.* Forundringsstol, f. E. sitta på understolen.
Understruken, s. Understryka.
Understrumpa, -or, *f.* Understrømpe.
Understryka, *v. a.* 3. (-stryker, -strök, -strukit, -struken) understrege. Understrykning, -ar, *f.* Understregning.
Underström, *m.* Underdønning.
Underströning, *f.* af strö under.
Understundom, *adv.* undertiden, imellemstunder, sommetider.
Understyrman, -män, *m.* Understyrmand.
Understå sig, *v. r.* understaa sig, driste sig til, vove.
Underståthållare, *s. pl. m.* Understatholder.
Underställa, *v. a.* 2. *1.* indstille til, overlade til Afgjørelse, f. E. underställa något allmänhetens omprövvande; dödsdomar böra underställas konungen, drf. Underställning, -ar, *f.*
Understöd, *n.* Understøttelse.
Understödja, *v. a.* 2. *1.* understøtte.
Undersyn, -er, *f.* et forunderligt, selsomt Syn.
Undersåtare, *s. pl. m.* Undersåte, -ar, *m.* Undersaat, Underdan; Undergiven.
Undersåtelig, *adj.* Undersåtligen, *adv.* som en Undersaat, undergiven, underdanig, drf. Undersåtlighet, *f.*
Undersälja, *v. a.* 2. *1.* (-säljer, -sålde, -sålt) f. E. undersælja en, sælge billigere end en Anden; undersälja sig, sælge med Tab.
Undersäljning, *f.* Underpris.
Undersätsig, *adj.* liden og tyk, undersætsig, firskaaren, drf. Undersätsighet, *f.*
Undersätta, *v. a.* 2. *2.* sætte under, stikke under.
Undersöka, *v. a.* 2. *2.* undersøge. Undersökande, *n.* Undersökning, -ar, *f.* Undersøgelse.
Underteckna, *v. a.* 1. undertegne, underskrive; undertecknad, undertegnede. Undertecknare, *s. pl. m.* En som undertegner. Underteckning, -ar, *f.* Undertegnelse.
Undertro, *f.* en Tro som kan gjøre Under; en forunderlig stærk Tro; Tro paa Under.
Undertrycka, *v. a.* 2. *2.* undertrykke. Undertryckande, *n.* Undertryckning, -ar, *f.* Undertrykkelse.
Underträd, *s. pl. n.* ***Recinus Palma Christi.***
Undertvinga, *v. a.* 1. undertvinge. Undertvingande, *n.* Undertvingelse.
Underverld, *m.* Underverden.
Underverk, *s. pl. n.* Underværk, Undergjerning.
Undervigt, *m.* Undervægt, drf. Undervigtig, *adj.* Undervigtighet, *f.*
Undervisa, *v. a.* 1. = N.
Undervärd, *adj.* s. Undransvärd.
Underärm, -ar, *f.* Underærm.
Underöfverhet, *f.* Undersvrighed.
Undfalla, *v. n.* 3. (-faller, -föll, -fallit) lade fare, tabe, forglemme; undgaa; (om Ord og Lyd) slippe ud, undslippe; namnet har undfallit mig,

jeg har glemt Navnet; några oförsigtiga ord undföllo honom, nogle uforsigtige Ord undslap ham; icke det minsta undföll hans uppmärksamhet, ikke det Ringeste undgik hans Opmærksomhed; jag har undfallit honom så länge möjligt varit, jeg har søgt at undgaa ham saa længe som muligt.

Undfly, *v. a.* 2. *1.* undflyr, drf. Undflyende, *n.*

Undflykt, -er, *m.* Tilflugt, Tilflugtssted, ugrundet Undskyldning, Udflugt, Paaskud.

Undfå, *v. a.* (-får, -fick, -fått) erholde, faa, modtage; (i bibl.) undfange. **Undfående**, *n.* Undfångst, *m.* Modtagelse; Undfangelse.

Undfägna, *v. a.* 1. beværte. **Undfägnande**, *n.* Undfägnad, *m.* Beværtning.

Undgå, *v. a.* = R.

Undkomma, *v. a.* = R., drf. **Undkommande**, *n.*

Undra, *adj.* nedre, nederst; på undra botten, i nederste Etage.

Undra, *v. n.* 1. undre, forundre sig.

Unddraga, *v. a.* 3. f. Undandraga. 2) med, overbære med.

Undran, *f.* Forundring, drf. **Undransvärd**, *adj.*

Undre, *adj.* f. Undra.

Undrom, *adv.* forbauset.

Undrymme, -n, *n.* Plads, Tid og Rum at undslippe; Tilflugtssted.

Undse sig, *v. r.* (-ser, -såg, -sett) = R., drf. **Undseelse**, *f.*

Undskylla, *v. a.* & *r.* 1. undskylde. **Undskyllan**, *f.* **Undskyllning**, -ar, *f.* Undskyldning.

Undslippa, *v. a.* 3. undslippe, undgaa, undvige, undkomme.

Undsticka, *v. a.* 3. (-sticker, -stack, -stuckit) fravende, skille ved; skjule, putte bort.

Undsticka sig, snige sig bort, skjule sig, drf. **Undstickning**, *f.*

Undsäga, *v. a.* 2. *1.* undsige; afslaa, nægte, f. Ex. han har undsagt mig sin hjelp, han har negtet at hjælpe mig; undsäga med krig, forkynde Krig, undsige.

Undsätta, *v. a.* 2. *2.* undsætte, komme til Hjælp. **Undsättning**, *f.* Undsætning.

Undvara, *v. a.* undvære.

Undvika, *v. a.* 3. (-viker, -vek, -vikit) undvige, undgaa, skye, drf. **Undvikande**, *n.*

Undviklig, *adj.* undgaaelig.

Ung, *adj.* = R.

Ungboskap, *m.* Ungkvæg.

Ungdom, *m.* Ungdom; från första el. spädaste ungdomen, fra Barndommen af; ungdom och vishet följas ej åt, Visdommen kommer med Aarene. **Ungdomsblomma**, *f.* Ungdomsblomst. **Ungdomseld**, *m.* Ungdomshetta, *f.* Ungdomsfyrighed. **Ungdomsförsök**, *s. pl. n.* Ungdomsforsøg. **Ungdomsfärg**, *m.* ungdomlig Farve. **Ungdomsfel**, *s. pl. n.* Ungdomsfejl. **Ungdomsras**, *n.* Ungdomslidenskabelighed, Ungdomshidsighed. **Ungdomsålder**, *m.* den unge Alder. **Ungdomsår**, *s. pl. n.* = R.

Ungdomlig, *adj.* ungdomlig.

Unge, -ar, *m.* = R.; elaka ungar, uskikkelige Unger.

Ungefär, *adv.* omtrent, næsten, tilfældigvis.

Ungefärlig, *adj.* **Ungefärligen**, *adv.* omtrentlig, omtrent.

Ungern, *n. pr. m.* Ungarn. **Ungersk**, *adj.* ungarsk. **Ungerska**, -or, *f.* ungarsk Kvinde. 2) det Ungarske (Sprog). **Ungrare**, *s. pl. m.* Ungar.

Ungersven, -ner, *m.* Ungersvend.

Ungfar, *m.* nygift Mand.

Ungfolk, *n.* unge Mennesker. Ungfolket, de Nygifte.
Ungfågel, *m.* Ungfugl.
Ungkarl, -ar, *m.* Ungkarl; gammal ungkarl, Pebersvend.
Ungkarlslefnad, *m.* Ungkarlsstånd, *n.* Ungkarlsstand.
Ungmor, *f.* nygift Kone.
Ungnöt, *n.* Ungkvæg.
Ungrare, *s. pl. m.* Ungar.
Ungskog, *n.* Ungskov.
Ungstind, *adj.* drægtig; med Unger; ungstind tik, drægtig Tispe.
Ungsto, -n, *n.* ung Hoppe, Mær N.
Ungtupp, -ar, *m.* ung Hane.
Unken, *adj.* muggen, skimlet, drf. Unkenhet, *f.*
Unkna, *v. n.* 1. blive muggen, skimlet.
Unna, *v. a.* 1. unde, forunde, tilstaa, give.
Uns, Unts, *s. pl. n.* Unse.
Upp, *adv.* op; uppå, paa, oppaa, ovenpaa; uppåt, uppföre, opad; upp till knäs, lige op til Knæerne; upp ifrån, ovenfra; sådant nyttjas endast upp åt landet, saa bruger man kun op i Landet.
Upp! *interj.* op!
Uppamma, *v. a.* 1. opamme; opbrage. uppamma till dygd, i gudsfruktan; han har blifvit uppammad till prest, till handtverkare, drf. Uppammande, *n.* Uppamning, *f.*
Upparbeta, *v. a.* 1. oparbejde; dyrke, bearbejde. Upparbetande, *n.* Upparbetning, *f.* Oparbejdelse.
Uppassa, *v. a.* 1. opvarte, passe op. Uppassare, *s. pl. m.* Opvarter, Oppasser N. Uppasserska, -or, *f.* Opvarterske, Uppassning, *f.* Opvartning.
Uppasslig, *adj.* paapasselig, opmærksom.
Uppbetsla, *v. a.* 1. optomme, lægge Tomme, Bidsel paa, opbidsle N., drf. Uppbetslande, *n.*
Uppbinda, *v. a.* 2. 2. binde, hefte op, drf. Uppbindning, *f.*
Uppbjuda, *v. a.* 3. (s. bjuda) opbyde; uppbjuda till dans, byde op til Dans, engasjere, drf. Uppbjudande, *n.*
Uppblanda, *v. a.* 1. blande op, fortynde, drf. Uppblandning, *f.*
Uppblossa, *v. n.* 1. flamme op.
Uppblåsa, *v. a.* 1. blæse op; puste op. Uppblåst, opblæst; stolt. Uppblåsande, *n.* Uppblåsning, *f.* Opblæsning, Opblæsthed.
Uppbläddrande, *n.* Opstaaen, Aabnen, Bladen (i en Bog).
Uppblänka, *v. a.* 2. 2. give et opadstigende, hurtigt Skin fra sig, blinke, drf. Uppblänkning, -ar, *f.*
Uppblöta, *v. a.* 2. 2. opbløde, gjøre blød, drf. Uppblötning, *f.*
Uppblötna, *v. n.* 1. opbløde, drf. Uppblötnande, *n.*
Uppborra, *v. a.* 1. opbore, udbore, drf. Uppborrning, -ar, *f.*
Uppbragt, *adj.* opbragt, vred.
Uppbrassa, *v. a.* 1. brase op (til Sos), drf. Uppbrassning, *f.*
Uppbreda, *v. a.* 2. 1. brede op.
Uppbringa, *v. a.* 1. bringe op, opbringe; tilvejebringe, skaffe; uppbringa penningar, tilvejebringe, skaffe, rejse Penge; uppbringa en flykting, bringe op, fange en Flygtning; uppbringa ett skepp, opbringe, erobre et Skib, drf. Uppbringande, *n.* Uppbringning, *f.* Opbringelse.
Uppbrinna, *v. n.* 3. (-brinner, -brann, -brunnit) brænde op, opbrændes; han såg all sin egendom brinna upp.
Uppbrista, *v. n.* 3. bryde op, springe op, aabne sig, drf. Uppbristning, *f.*
Uppbrott, *n.* Opbrud, Bortrejse, Afmarsch. Uppbrottsorder, Ordre til Afmarsch.

Uppbruka, *v. a.* 1. opbruge, forbruge; dyrke. Uppbrukande, *n.* Uppbrukning, *f.*

Uppbrusa, *v. a.* 1. bruse i Vejret, begynde at bruse, bruse op, blive hidsig.

Uppbryta, *v. a.* 3. (-bryter, -bröt, -brutit, -bruten) aabne ved at brække, opbryde; bryde op, drage bort, drf. Uppbrytande, *n.* Uppbrytning, *f.*

Uppbränna, *v. a.* 2. *1.* opbrænde, drf. Uppbrännande, *n.* Uppbränning, *f.*

Uppbud, *n.* Paabud, Opbyden, Befaling; Tillysning.

Uppbygga, *v. a.* 2. *1.* opbygge. Uppbyggande, *n.* Uppbyggelse, *f.* Opbyggen, Opbyggelse. Uppbygglig, *adj.* opbyggelig.

Uppbåda, *v. a.* 1. opbyde, opfordre, sammenkalde, drf. Uppbådande, *n.* Uppbådning, *f.*

Uppbädda, *v. a.* 1. rede op, reje op N.; uppbäddad säng, opredt Seng.

Uppbära, *v. a.* 3. (-bär, -bar, -burit) bære op; oppebære; undgjelde, lide, udstaa; modtage, drf. Uppbärande, *n.* Uppbärning, *f.*

Uppböja, *v. a.* 2. *1.* bøje op.

Uppböka, *v. a.* 1. oprode. Uppbökning, *f.* Oprodning.

Uppbörd, -er, *f.* Oppeborsel. Uppbördsbetjent, -er, *m.* Oppeborselsbetjent. Uppbördsbok, *f.* Oppeborselsbog. Uppbördsbrist, *f.* Kasselmangel. Uppbördskammare, *m.* Oppeborselskammer. Uppbördskassör, -er, *m.* Kasserer. Uppbördsman, -män, *m.* Oppeborselsbetjent. Uppbördsmedel, *s. pl. m.* Oppeborselspenge. Uppbördsskrifvare, *s. pl. m.* Skriver ved et Oppeborselsembede. Uppbördsstämma, -or, *f.* og Uppbördsmöte, -n, *n.* Skatteting. Uppbördssyssla, -or, *f.* Oppeborselsembede.

Uppdaga, *v. a.* 1. opdage; lægge for Dagen, aabenbare. Uppdagande, *n.* Opdagelse.

Uppdika, *v. a.* 1. dige, grave op.

Uppdikta, *v. a.* 1. opdigte.

Uppdrag, *s. pl. n.* Ærinde, Hverv, Forretning, Kommission, f. E. gifva någon ett uppdrag.

Uppdraga, *v. a.* 3. (-drager, -drog, -dragit) trække, drage op; overdrage, give i Ærinde; opelske; uppdraga en målning, udkaste et Maleri; det är honom uppdragit, det er ham overdraget, drf. Uppdragande, *n.* Uppdragning, *f.*

Uppdrifva, *v. a.* 3. (-drifver, -dref, -drifvit) drive op, opjage, opelske. Uppdrifvande, *n.* Uppdrifning, *f.* Opdriven, Opjagen; Opelskning (Planters).

Uppdyka, *v. n.* 2. *2.* dukke op, drf. Uppdykande, *n.* Uppdykning, *f.*

Uppdyrka, *v. a.* 1. dirke op, aabne med Dirk, drf. Uppdyrkning, *f.*

Uppdämma, *v. a.* 2. *1.* dæmme op, drf. Uppdämning, -ar, *f.*

Uppe, *adv.* oppe; der uppe, der oppe; här uppe, her oppe; sitta uppe i sängen, sidde opret i Sengen; uppe i landet, op i Landet.

Uppehåll, *s. pl. n.* Ophold; Forsinkelse; Opsættelse, Forhaling; Ophør; Livsophold, Underhold; utan uppehåll, uden Opsættelse, uopholdelig. 2) uden Ophør, uafladelig.

Uppehålla, *v. a.* 3. (-håller, -höll, -hållit) opholde, stanse, forhale; holde ude; vedligeholde, bevare; ernære, underholde; støtte, understøtte; uppehålla sig, opholde sig; u. lifvet, friste Livet; fyra pelare uppehålla hela byggnaden, den hele Bygning hviler paa fire Pillarer; uppehålla en sak, forhale en Sag, drf. Uppehållande, *n.*

Uppehållare, *s. pl. m.* Opholder, Underholder, Vedligeholder, Ernærer.
Uppehållsväder, *n.* Opholdsvejr.
Uppehälle, *n.* Livsophold, Underhold.
Uppehör, *n.* Ophør.
Uppelda, *v. a.* 1. gjøre Ild i, ophede, gjennemhede; opflamme, opspore, ophidse; om uppeldad inbillningskraft, ophidset Indbildningskraft; uppeldad af vrede, opflammet af Vrede, *drf.* Uppeldande, *n.* Uppeldning, *f.*
Uppenbar, *adj.* aabenbar, kundbar, notorisk.
Uppenbara, *v. a.* 1. aabenbare; bekjendtgjøre, lægge for Dagen, *drf.* Uppenbarande, *n.*
Uppenbarelse, *-r, f.* Aabenbarelse, Aabenbaring.
Uppenbarlig, *adj.* Uppenbarligen, *adv.* aabenbar, aabenbarlig; klar, tydlig, vis; notorisk, *drf.* Uppenbarlighet, *f.*
Uppfamna, *v. a.* 1. sætte op i Favne.
Uppfann, *imperf.* af Uppfinna.
Uppfara, *v. n.* 3. (-farer, -for, -farit, -faren) fare op; kjøre op, *drf.* Uppfarande, *n.* Opfaren; Opfart. Uppfarande, *adj.* opfarende. Uppfarelse, *f.* Uppfart, -er, *m.* Opfart; Opfaren.
Uppfeja, *v. a.* 1. polere op, pynte op, *drf.* Uppfejning, *f.*
Uppfila, *v. a.* 1. opfile, *drf.* Uppfilning, *f.* Opfiling.
Uppfinna, *v. a.* 3. (-finner, -fann, *pl.* -funno, -funnit, funnen) opfinde, udfinde, opdage, *drf.* Uppfinnande, *n.*
Uppfinnare, *s. pl. m.* Opfinder.
Uppfinning, -ar, *f.* Opfindelse, Opdagelse; Opfindelse (den opfundne Ting, udfundne Sandhed). Uppfinningsgåfva, -or, *f.* Opfindelsesevne. Uppfinningsrik, *adj.* opfindsom.
Uppfiska, *v. a.* 1. opfiske, opsnappe, *drf.* Uppfiskande, *n.*
Uppflod, *m.* Flod, høi Vande.
Uppflyga, *v. a.* 3. (-flyger, -flög, -flugit, -flugen) flyve op, i Vejret; springe i Luften, *drf.* Uppflygande, *n.* Uppflygning, *f.* Uppflygt, *m.*
Uppflyta, *v. n.* 3. (-flyter, -flöt, -flutit, -fluten) flyde op, *drf.* Uppflytande, *n.* Uppflytning, *f.*
Uppflytta, *v. a.* 1. opflytte, *drf.* Uppflyttning, *f.*
Uppfläcka, *v. a.* 2. *2.* flække op, *drf.* Uppfläckning, *f.*
Uppfånga, *v. a.* 2. *1.* fange op.
Uppfäta, *v. a.* 1. flette op. Uppfätande, *n.* Opfletning.
Uppflöda, *v. n.* 1. (om Vandet) vokse, svulme op, stige.
Uppfordra, *v. a.* 1. opfordre (en Festning). 2) opfordre (Vand, Malm), *drf.* Uppfordring, *f.* Uppfordringsschakt, *n.* Opfordringsskuft.
Uppforsa, *v. n.* 1. sprudle frem, fosse, *drf.* Uppforsande, *n.*
Uppfostra, *v. a.* 1. opfostre, opdrage. Uppfostran, *f.* Uppfostring, *f.* Opdragelse. Uppfostrare, *s. pl. m.* Opdrager. Uppfostrarinna, -or, *f.* Opdragerinde. Uppfostringsanstalt, -er, *m.* Uppfostringsinrättning, -ar, *f.* Opdragelsesanstalt. Uppfostringshus, *s. pl. n.* Opfostringshus. Uppfostringssätt, *n.* Opdragelsesmaade. Uppfostringsverk, *s. s. pl. n.* Opdragelsesanstalt, Opdragelsesvæsen.
Uppfriska, *v. a.* 1. opfriske, forfriske; vederkvæge; opmuntre. Uppfriskning, *f.* Opfriskning, Opmuntring. Uppfriskande, *n.*
Uppfräsa, *v. a.* 2. *2.* bruse i Veiret, begynde at bruse, *drf.* Uppfräsning, *f.*
Uppfräta, *v. a.* 2. *2.* æde op, æde Hul paa, *drf.* Uppfrätande, *n.* Uppfrätning, *f.*
Uppfrätningsmedel, *s. pl. n.* Ætsmiddel.
Uppfunnen, *f.* Uppfinna.
Uppfylla, *v. a.* 2. *1.* opfylde. Upp-

fyllande, *n.* Uppfyllelse, *f.* Opfyldelse.
Uppfälla, *v. a.* 1. kante Tøj, falde N., dtf. Uppfällning, *f.*
Uppfånga, *v. a* 1. opfange, opfnappe, dtf. Uppfångande, *n.*
Uppfäja, f. Uppfeja.
Uppfärga, *v. a.* 1. farve op, dtf. Uppfärgning, *f.*
Uppfästa, *v. a.* 2. *2.* ophefte, opbinde. dtf. Uppfästande, *n.* Uppfästning, *f.*
Uppföda, *v. a.* 2. *2.* opføde, opdrage, dtf. Uppfödande, *n.*
Uppföding, -ar, *m.* Fosterbarn, Plejebarn, Elev.
Uppför, *adv. & præp.* op ad, op efter.
Uppföra, *v. a.* 2. *1.* føre op, bringe op, kjøre op; opføre; uppföra i räkning, sætte paa Regning, dtf. Uppförande, *n.* Opførelse; Opførsel; elakt uppförande, slet Opførsel.
Uppföring, *f.* (i räkning) Sætten paa Regning.
Uppförsel, *n.* Kjøren op.
Uppgapa, *v. a.* 1. opsperre Munden, gabe op.
Uppgifning, f. Uppgifva.
Uppgift, -er, *m.* Angivelse; Opgave; Opgivelse, Overgivelse.
Uppgifva, *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) angive; opgive; overgive, dtf. Uppgifvande, *n.* Uppgifning, *f.*
Uppgifvas, *v. d.* 3. ligge under, bukke under, segne under.
Uppgillra, *v. a.* 1. sætte Giller, Selvfud, Snare, dtf. Uppgillrande, *n.*
Uppglödga, *v. a.* 1. opgløde, dtf. Uppglödgning, *f.* Uppglödgande, *n.*
Uppgro, *v. n.* 2. *1.* spire frem, op.
Uppgrunda, *v. a. & n.* 1. fylde, tilstoppe med Mudder; blive grund, dtf. Uppgrundning, *f.*
Uppgräfva, *v. a.* (f. gräfva) opgrave, dtf. Uppgräfning, -ar, *f.*
Uppgå, *v. n.* gaa op; *u.* räkenskap, opdrage Grænselinje. Uppgående, *n.* Opgaaen.
Uppgåfvo, *pl.* af Uppgaf, f. Uppgifva.
Uppgång, -ar, *m.* Opgang.
Uppgäld, *m.* Opgjeld, Agio.
Uppgänga, *v. a.* 1. en skruf, udvide Skrugangen, dtf. Uppgängning, *f.*
Uppgäsa, *v. a.* 2. *2.* komme i Gjæring, begynde at gjære, dtf. Uppgäsning, *f.*
Uppgöra, *v. a.* 2. (-gjorde, -gjort) opgjøre, dtf. Uppgörande, *n.*
Upphacka, *v. a.* 1. hakke op, pikke op.
Upphala, *v. a.* 1. hale op, dtf. Upphalning, *f.*
Upphandla, *v. a.* 1. ophandle, opkjøbe.
Upphandlare, *s. pl. m.* Opkjøber.
Upphandling, -ar, *f.* Opkjøb, Opkjøben.
Upphemta, *v. a.* 1. hente op, dtf. Upphemtning, *f.*
Upphetsa, *v. a.* 1. ophidse. Upphetsning, -ar, *f.* Ophidsen.
Upphetta, *v. a.* 1. gjennemhede, hede til Gavns, ophidse, dtf. Upphettande, *n.*
Upphjelpa, *v. a.* (f. Hjelpa) ophjælpe. Upphjelpande, *n.* Ophjælpning.
Upphinna, *v. a.* 3. (-hinner, -hann, -hunnit) naa, opnaa, indhente.
Upphissa, *v. a.* 1. hejse op, binde op, dtf. Upphissning, *f.*
Upphitta, *v. a.* 1. hitte op; finde, finde paa, opdigte.
Upphof, -n. Ophav.
Upphofsman, -män, *m.* Ophavsmand.
Upphoppa, *v. a.* 1. hoppe op.
Upphosta, *v. n.* 1. hoste op, dtf. Upphostning.
Upphugga, *v. a.* 3. (-hugger, -högg, -huggit) ophugge, dtf. Upphuggning, -ar, *f.*
Upphulpen, *m.* fl. f. Upphjelpa.

Upphvässa, *v. a.* 2. *3.* hvæsse, skjærpe, sætte op.
Upphyfsa, *v. a.* 1. s. Upphöfsa.
Upphålla, *v. a.* 3. (-håller, höll, -hållit) holde op, opholde; forhale.
Upphållsväder, *n.* Opholdsvejr.
Upphäfda, *v. a.* 1. ophævede, ophævet, dtf. Upphäfdning, -ar, *f.*
Upphäfta, *v. a.* 1. ophefte.
Upphäfva, *v. a.* 2. *1.* hæve, ophæve; ophefte, s. E. upphäfva sin röst, ophefte sin Røst; upphäfva sig till domare, opkaste sig til Dommer; upphäfva sig emot lagen, sætte sig op mod Lovene, dtf. Upphäfvande, *n.* Upphäfning, -ar, *f.*
Upphäkta, s. haka upp, uppfästa.
Upphållning, *f.* Hælding; det är på upphållningen för honom.
Upphänga, *v. a.* 2. *1.* hænge op, ophænge, dtf. Upphängning, *f.*
Upphöfsa, *v. a.* 1. oppynte, pynte op, polere, siviliſere, dtf. Upphöfsning, *f.*
Upphöja, *v. a.* 2. *1.* ophøje, ophefte, forhøje; upphöjdt arbete, ophøjet Arbejde, dtf. Upphöjelse, -r, *f.* Upphöjning, -ar, *f.*
Upphör, *n.* Ophør.
Upphöra, *v. n.* 2. *1.* høre op, ophøre, dtf. Upphörande, *n.* Upphörlig, *adj.*
Uppi, s. Uppe i.
Uppjaga, *v. a.* 1. opjage, drive op, dtf. Uppjagande, *n.* Uppjagning, -ar, *f.*
Uppifrån, *adv.* ovenfra.
Uppkafla, *v. a.* 1. opkiltre, vikle op, opvikle, opskjørte, smøge op, dtf. Uppkaflande, *n.* Uppkafling, *f.*
Uppkalla, *v. a.* 1. opkalde, indkalde; raabe op, dtf. Uppkallande, *n.*
Uppkamma, *v. a.* 1. kjæmme op.
Uppkasta, *v. a.* 1. opkaste, kaste op, bræffe op, vomere. Uppkastande, *n.* Opkastning. Uppkastning, -ar, *f.* Opkastelse, Bræfning.
Uppklappa, s. Klappa.
Uppklarna, *v. n.* 1. opklares, blive lysere, dtf. Uppklarnande, *n.* Uppklarning, *f.*
Uppklifva, *v. a.* 3. klyve, klavre op, dtf. Uppklifvande, *n.*
Uppklistra, *v. a.* 1. opklistre, dtf. Uppklistrande, *n.*
Uppkläda, *v. a.* 2. *1.* klæde op, dtf. Uppklädande, *n.* Uppklädning, *f.*
Uppklänga, *v. n.* 2. *1.* Uppklättra, *v. n.* 1. klynge sig, klattre, klavre op, dtf. Uppklängande, *n*, Uppklättrande, *n.*
Uppknyta, *v. a.* 3. løse op (en Knude o. desl.), dtf. Uppknytning, -ar, *f.*
Uppknäppa, *v. a.* 2. *3.* knappe op, dtf. Uppknäppning, *f.*
Uppkoka, *v. a.* 1. opkoge, dtf. Uppkokning, *f.*
Uppkomma, *v. n.* 3. (-kommer, -kom, -kommit) komme op i Vejret; vokse, komme frem; blive frist, komme sig; komme i Anseelse, til Formue; opkomme, opstaa, dtf. Uppkommande, *n.* Uppkomst, *m.*
Uppkorka, *v. a.* 1. trække op Korken, dtf. Uppkorkning, *f.*
Uppkrafsa, *v. a.* 1. kradse op, dtf. Uppkrafsande, *n.* Opkradsning.
Uppkrypa, *v. n.* 3. (-kryper, -kröp, -krypit) krybe op, dtf. Uppkrypande, *n.*
Uppköp, *n.* Opkjøb.
Uppköpa, *v. a.* 2. *3.* kjøbe op, opkjøbe. Uppköpande, *n.* Opkjøben.
Uppköpare, *s. pl. m.* Opkjøber. Uppköperska, -or, *f.* Opkjøberske.
Uppköra, *v. a.* 2. *1.* kjøre op, drive op, pløje op; tilkjøre (om Veje), dtf. Uppkörning, *f.*
Upplag, *s. pl. n.* Oplag.
Upplaga, -or, *f.* Udgave (af en Bog).
Upplaga, *v. a.* 1. udbedre. Upplagning, -ar, *f.* Udbedring.
Uppland, *n.* Provins i Sverige, dtf. Uppländning, -ar, *f.* en Mand derfra. Uppländsk, *adj.* uplandsk. Upp-

ländska, -or, *f.* Kvinde derfra. 2) den uplandske Dialekt.

Upplandas, *v. d.* 1. lægge sig til ved Opskyllen, drf. Upplandning, *f.*

Upplappa, *v. a.* 1. flikke, lappe, ubbedre, drf. Upplappning, *f.*

Upplasta, *v. a.* 1. læsse paa, drf. Upplastning, *f.*

Upplefva, *v. a.* 2. *1.* (s. Lefva) opleve, drf. Upplefvande, *n.*

Upplemna, *v. a.* 1. opgive, overgive, levere frem, drf. Upplemnande, *n.*

Upplena, *v. a.* 1. opte, bringe til at smelte, drf. Upplenande, *n.*

Uppleta, *v. a.* 1. oplede, opsøge, drf. Uppletande, *n.*

Upplifning, *f.* Bringen til Live; Oplivelse.

Upplifva, *v. a.* 1. bringe til Live; oplive. Upplifvande, *n.* Bringen til Live; Oplivelse.

Upplinda, *v. a.* 1. vikle op, opvikle. Upplindning, *f.* Opvikling.

Upplopp, *s. pl. n.* Opløb.

Upplossa, *v. a.* 1. oplose.

Upplupen, *p. p.* oploben, f. E. Upplupna räntor.

Upplyfta, *v. a.* 2. *2.* oplofte, ophoje, drf. Upplyftning, *f.*

Upplysa, *v. a.* 2. *2.* oplyse; bekjendtgjøre fra Prækestolen. Upplyst, oplyst. Upplysning, -ar, *f.* Oplysning; Belysning; Bekjendtgjørelse fra Prækestolen.

Upplåga, *v. n.* 1. flamme op, opflamme, drf. Upplågande, *n.*

Upplåta, *v. a.* 3. (-låter, -lät, -låtit) oplade, oplukke, aabne; overlade, afstræde, f. E. upplåta sin mun, oplukke sin Mund; upplåta en något, overlade, overdrage, afstræde noget til En, drf. Upplåtande, *n.* Upplåtelse, *f.*

Upplägga, *v. a.* 2. *1.* oplægge, opdynge, drf. Upplägguing, -ar, *f.*

Upplänga, *v. a.* 2. *1.* forlænge, drf. Upplängare, *s. pl. n.* Forlængingsstykke, drf. Upplängning, -ar, *f.*

Upplåsa, *v. a.* 2. *2.* oplæse; aabne, lukke op, drf. Upplåsande, *n.* Upplåsning, *f.*

Upplöja, *v. a.* 2. *1.* pløje op.

Upplöpa, s. löpa upp.

Upplösa, *v. a.* 2. *2.* oplose. Upplösande, *n.* Upplösning, -ar, *f.* Opløsning. Upplöslig, *adj.* oploselig. Upplöslighet, *f.* Oploselighed, drf. Upplösningakonst, *f.* og Upplösningsmedel, *s. pl. n.*

Uppmana, *v. a.* 1. opfordre. Uppmaning, -ar, *f.* Opfordring.

Uppmarsch, *m.* Opmarš. Uppmarschera, *v. n.* 1. opmarsere, drf. Uppmarscherande, *n.*

Uppmjuka, *v. a.* 1. blødgjøre. Uppmjukande, *n.* Uppmjukning, -ar, *f.* Blødgjøren.

Uppmuddra, *v. a.* 1. opmuddre.

Uppmuntra, *v. a.* 1. opmuntre. Uppmuntran, *f.* Uppmuntring, -ar, *f.* Opmuntren, Opmuntring.

Uppmura, *v. a.* 1. opmure. Uppmurande, *n.* Uppmurning, *f.* Opmuring.

Uppmåla, *v. a.* 1. opmale, male op, opfriske med Farver, drf. Uppmålande, *n.* Uppmålning, *f.*

Uppmärksam, *adj.* opmærksom. Uppmärksamhet, *f.* Opmærksomhed.

Uppmäta, *v. a.* 2. *2.* opmaale, maale op. Uppmätning, -ar, *f.* Opmaaling.

Uppnysta, *v. a.* 1. opnøste, opvinde Garn.

Uppnå, *v. a.* 2. *1.* opnaa. Uppnående, *n.* Opnaaelse.

Uppnämna, *v. a.* 2. *1.* nævne op, opnævne, drf. Uppnämnande, *n.* Uppnämning, *f.*

Uppnäsig, *adj.* opnæset, som har en opstaaende Næse.

Uppodla, *v. a.* 1. opryddе, opdyrke;

kultivere, drf. Uppodlande, n. Uppodling, -ar, f.
Uppoffra, v. a. 1. opofre. Uppoffrande, n. Uppoffring, -ar, f. Opofrelse.
Upputsa, v. a. 1. oppudse, afpudse, pynte op. Uppusning, f.
Uppqvicka, v. a. 1. oplive, opmuntre, drf. Uppqvickande, n. Uppqvickning, f.
Uppqvickna, ſ. Qvickna.
Uppqvista, ſ. Underqvista, Qvista.
Upprappa, ſ. Rappa upp.
Upprensa, ſ. Rensa upp.
Upprepa, v. a. 1. gjentage, repetere. Upprepande, n. Upprepning, -ar, f. Gjentagelse, Repeteren.
Uppresa, -or, f. Oprejse.
Uppresa, v. a. 2. 2. oprejse; oprette; gjøre Opstand, drf. Uppresande, n. Uppresning, -ar, f. Oprejsning. 2) Oprør, Opstand.
Uppreta, v. a. 1. opirre, ophidse. Uppretande, n. Uppretning, f. Opirren, Ophidsen.
Upprifva, v. a. 3. (-rifver, -ref, -rifvit) oprive, drf. Upprifning, f.
Uppriktig, adj. oprigtig. Uppriktighet, f. Oprigtighed.
Upprinna, v. n. 3. (-rinner, -rann, -runnit) oprinde, udspringe; gaa op, spire frem, drf. Upprinnelse, f. Oprindelse, Udspring; Opgang, Fremspring.
Upprispa, v. a. 1. oprispe, opsplitte.
Upprista, v. a. 1. opsplitte, opridse.
Upprita, v. a. 1. opridse, udkaste Tegning til, drf. Uppritning, -ar, f.
Upprop, s. pl. n. Opraaben.
Uppropa, v. a. 1. opraabe. Uppropande, n. Opraaben. Uppropslista, -or, f. Opraabsliste.
Uppror, s. pl. n. Oprør, Opstand.
Upprorisk, adj. oprørsk.
Upprorsanda, f. Oprørsaand.
Upprorsmakare, s. pl. m. Upprorsstiftare, s. pl. m. Oprørsstifter, Oprører.
Upprorsman, -män, m. Oprører.
Upprulla, v. a. 1. oprulle, drf. Upprullning, f.
Uppryckа, v. a. 2. 2. oprykke, oprive, drf. Uppryckande, n. Uppryckning, f.
Upprymma, v. a. 2. 1. rydde op, ordne.
Upprågad, adj. opdynget.
Uppräkna, v. a. 1. opregne, optælle. Uppräknande, n. Uppräkning, f. Opregning; Optælling, drf. Uppräknelig, adj.
Uppränna, v. a. 2. 1. sno om Væverbommen, drf. Uppränning, f.
Upprätt, adj. opret.
Upprätta, v. a. 1. oprette, opresse, gjenoprette, fyldestgjøre, erstatte. Upprättande, n. Upprättelse, f. Opretteise, Opresen, Oprejsning, Fyldestgjørelse, Erstatning, drf. Upprättelig, adj.
Upprätthålla, v. a. 3. (-håller, -höll, -hållit) opretholde. Upprätthållande, n. Opretholdelse.
Upprödja, v. a. 2. 1. oprydde, drf. Upprödjande, n. Upprödjning, -ar, f.
Uppröra, v. a. 2. 1. oprøre, sætte i Bevægelse; forlede til Oprør, ophidse, drf. Upprörning, f.
Uppröta, ſ. Röta upp.
Uppsamla, v. a. 1. opsamle, drf. Uppsamling, f.
Uppsats, -er, m. Opsats; Optegnelse, Fortegnelse.
Uppseende, n. Opsigt, f. E. göra uppseende, gjøre, vække Opsigt. 2) Opsyn, Tilsyn.
Uppsigt, f. (T. Aufſicht) Opsyn, Tilsyn, f. E. hafva uppsigt öfver, have Tilsyn med.
Uppsjuda, v. n. 3. koge op, i Vejret, drf. Uppsjudning, f.
Uppsjö, f. Flo (modsat Ebbe).

Uppskafva, *v. a.* 2. *1.* skave op, drf. Uppskafning, *f.*
Uppskaka, *v. a.* 1. ryste op, drf. Uppskakning, -ar, *f.*
Uppskatta, *v. a.* 1. vurdere, skattere, drf. Uppskattande, *n.* Uppskattning, -ar, *f.*
Uppskicka, *v. a.* 1. opsende, drf. Uppskickning, *f.*
Uppskjuta, *v. a.* & *n.* 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) skyde op; løbe op; opsætte, forhale, udsætte, drf. Uppskjutande, *n.*
Uppskof, *s. pl. n.* (T. Aufschub) Opsættelse, Forhaling; Udsættelse, Frist. Uppskofsdom, -mar, *m.* Udsættelsesdragtning.
Uppskotta, *v. a.* 1. skuffe op.
Uppskrifva, *v. a.* 3. (s. Skrifva) opskrive, optegne, drf. Uppskrifning, -ar, *f.*
Uppskrubba, *v. a.* 1. opridse, opkradse.
Uppskrufva, *v. a.* 1. skrue op.
Uppskrämma, *v. a.* 2. *1.* opskræmme, opjage.
Uppsköf, s. Uppskof.
Uppskära, *v. a.* 2. *1.* opskjære, drf. Uppskärning, *f.*
Uppsköljа, *v. a.* 2. *1.* skylle op, afskylle.
Uppskörta, *v. a.* 1. opskjørte, opkiltre. Uppskörtande, *n.* Opskjørtning, Opkiltring.
Uppslag, *s. pl. n.* Opslag; Stigen i Pris; Hatteskygge; sälja under upp- och afslag (T. unter Auf- und Abschlag verkaufen), hollandsk Auktion.
Uppslagning, *f.* Opslaaen.
Uppsleka, *v. a.* 2. *2.* slikke op.
Uppslemma, *v. a.* 1. (T. aufschlämmen) opmudre, drf. Uppslemning, *f.*
Uppslipa, *v. a.* 1. slibe op, sætte op.
Uppslippa, *v. n.* 3. slippe op.
Uppslita, *v. a.* 3. (-sliter, -slet, -slitit) opslide.
Uppsluka, *v. a.* 1. opsluge, drf. Uppslukning, *f.*
Uppsluppen, *p.* s. Uppslippa.
Uppsluta, *v. a.* 3. (-sluter, -slöt, -slutit) slutte op (om Soldater), drf. Uppslutning, *f.*
Uppsmord, *adj.* indsmurt.
Uppsnappa, *v. a.* 1. opsnappe, drf. Uppsnappande, *n.*
Uppsno, *v. a.* 2. *1.* sno, dreje op.
Uppsnöra, *v. a.* 1. opsnøre, drf. Uppsnörning, *f.* Opsnøren.
Uppsocken, -cknar, *m.* Landsogn, langt fra Havet.
Uppspana, *v. a.* 1. udspejde, udforske, opspore.
Uppspetta, *v. a.* 1. spedde, sætte paa Sped; opspærre, opspile.
Uppspjerna, *v. a.* 1. støde op, sprænge op med Foden.
Uppspika, *v. a.* 1. spigre op.
Uppspinna, *v. a.* 3. (-spinner, -spann, -spunnit) opspinde.
Uppspola, *v. a.* 1. vinde, nøste, spole op.
Uppspricka, *v. a.* 3. (-spricker, -sprack, -spruckit) bryde op, springe op, aabne sig, drf. Uppsprickning, *f.*
Uppspringa, *v. n.* 3. (-springer, -sprang, -sprungit) springe op, fare op, staa hurtig op; springe op, pludselig aabnes; sprække, revne, drf. Uppspringning, *f.*
Uppspritta, *v. a.* 3. fare op, springe op, i Bejret, sprætte N.
Uppsprunda, *v. a.* 1. aabne Spunset.
Uppspränga, *v. a.* 2. *1.* sprænge op, drf. Uppsprängning, *f.* Opsprængning.
Uppsprätta, *v. a.* 1. sprætte op, opsprætte, drf. Uppsprättning, *f.*
Uppspåra, *v. a.* 1. opspore, drf. Uppspårande, *n.*
Uppspänna, *v. a.* 2. *1.* spænde op.
Uppspärra, *v. a.* 1. opspærre, opspile, drf. Uppspärrning, *f.*

Uppstacka, *v. a.* 1. sætte i Stak, opstakke.

Uppstad, -städer, *m.* Landstad. **Uppstadsbo**, -or, *m.* Landstadbeboer.

Uppstapla, *v. a.* 1. opstable, opdynge, drf. **Uppstaplande**, *n.* **Uppstapling**, -ar, *f.* Opstabling.

Uppsticka, *v. a.* 3. (-sticker, -stack, -stuckit) opstikke; spire op, frem, drf. **Uppstickande**, *n.* **Uppstickning**, *f.* Opstikning; Opspiren, Fremspiren.

Uppstiga, *v. n.* 3. (-stiger, -steg, -stigit) opstige; opstaa, opkomme, drf. **Uppstigande**, *n.* **Uppstigning**, -ar, *f.* Opstigen; Opstaaen; Opstod fra Maven.

Uppstilla, *v. a.* 1. fore op, forbruge (Foder), drf. **Uppstilling**, -ar, *f.* Opforing.

Uppstinga, *v. a.* 3. opstikke.

Uppstocka, *v. a.* 1. opbløkke en Hat, drf. **Uppstockning**, *f.*

Uppstomma, *v. a.* 1. en åker, vende en Ager, drf. **Uppstomning**, *f.*

Uppstoppa, *v. a.* 1. udstoppe, drf. **Uppstoppning**, *f.* Udstopning.

Uppstufva, *v. a.* 1. opstuve.

Uppstussa, *v. a.* 1. oprøre, sætte i Oprør, forlede til Oprør.

Uppstussig, *adj.* rebelsk, oprørsk, gjenstridig, opsætsig. **Uppstussighet**, *f.* Opsætsighed.

Uppstå, *v. n.* 2. (-står, -stod, -stått) opstaa. **Uppstånd**, *n.* Opstand. **Uppståndare**, *s. pl. m.* Opstander. **Uppståndelse**, *f.* Opstandelse; Opstand.

Uppstäda, *v. a.* 1. pynte, rydde op.

Uppställa, *v. a.* 2. *1.* opstille. **Uppställande**, *n.* **Uppställning**, -ar, *f.* Opstilling.

Uppstämma, *v. a.* 2. *1.* opstemme, istemme.

Uppstöta, *v. a.* 2. *3.* opstøde, drf. **Uppstötning**, *f.*

Uppsuga, *v. a.* 2. *1.* opsuge, drf. **Uppsugning**, *f.*

Uppsupa, *l.* Supa.

Uppsvinga sig, *v. r.* 1. opsvinge sig, drf. **Uppsvingande**, *n.* **Uppsvingning**, *f.*

Uppsvullen, *adj.* opbovnet. **Uppsvullna**, *v. r.* 1. opbovne.

Uppsvälja, *v. a.* 2. *1.* opsluge.

Uppsvälla, *v. n.* 2. *1.* opsvulme, opbovne. **Uppsvällande**, *n.* **Uppsvällning**, *f.* Opsvulmen, Opbovnen.

Uppsvänga, *v. a.* 2. *1.* svinge op; opmarsere, drf. **Uppsvängning**, *f.*

Uppsvärta, *v. a.* 1. opsværte, drf. **Uppsvärtning**, *f.*

Uppsyn, *f.* Blik, Mine, Aasyn, f. E. taga en helig uppsyn, en vred uppsyn. 2) Opsyn, Tilsyn.

Uppsyning, -ar, *f.* Opsyn, Politi, Politibetjent. **Uppsyningsman**, -män, *m.* Opsynsmand.

Uppsåt, *s. pl. n.* Forsæt, Hensigt, Forehavende, Plan. **Uppsåtlig**, *adj.* **Uppsåtligen**, *adv.* forsætlig, med Flid.

Uppsäga, *v. a.* 2. *1.* (-säger, -sade, -sagt) opsige. **Uppsägelse**, *f.* Opsigelse.

Uppsägelsebref, *s. pl. n.* Opsigelsesbrev.

Uppsägning, -ar, *f.* Opsigelse.

Uppsägningstid, *m.* Opsigelsestid.

Uppsända, *v. a.* 2. *1.* opsende, drf. **Uppsändning**, *f.* Opsending.

Uppsätta, *v. a.* 2. opsætte, stille op (har ikke Betydning af: lade i Bero, udsætte), drf. **Uppsättare**, *s. pl. m.* **Uppsättning**, *f.*

Uppsöka, *v. a.* 2. *3.* opsøge. **Uppsökning**, *f.* Opsøgning.

Upptackla, *v. a.* 1. optakle, rigge, drf. **Upptackling**, *f.*

Upptaga, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -tagit) optage; upptaga mycken tid, medtage megen Tid; upptaga ett hemman af ödesmål, optage og bebygge en Gaard. **Upptagande**, *n.* **Upptagning**, *f.* Optagelse, Optagen.

Upptakla, ſ. Upptacka.

Uppte, *v. a. 2. 1.* oppiſe; många exempel kunna upptes, man kan anføre mange Eksempler, drf. Upptcende, *n.*

Uppteckna, *v. a.* 1. optegne. Upptecknıng, -ar, *f.* Optegnelſe.

Upptill, *adv.* oventil.

Upptimra, *v. a.* 1. optømre, drf. Upptimring, *f.*

Upptina, *v a. & n.* 1. opto, te op, drf. Upptinande, *n.* Upptining, *f.*

Upptindra, *v. n.* 1. glimte, ſkimre frem.

Upptinga, *v. a.* 1. betinge, beſtille, drf. Upptingning, -ar, *f.*

Upptorka, *v. a.* 1. optørke. Upptorkning, *f.*

Upptrampa, *v. a.* 1. træde, trampe ned, drf. Upptrampning, *f.*

Upptråda, *v. n. & a.* 2. *1.* optræde. 2) træde paa Traad. Upptrådande, *n.* Optræden. Upptrådning, *f.* Træden paa en Traad, ſaaſom Perler.

Upptråde, -n, *s.* Optrin.

Upptränga, *v. a.* 2. *1.* trænge op.

Upptröttna. *v. n.* 1. blive træt, drf. Upptröttnande, *n.*

Upptukta, *v. a.* 1. optugte, opdrage. Upptuktan, *f.* Upptuktelse, *f.* Upptuktning, *f.* Optugtelſe, Opdragelſe.

Upptvinga, *v. a.* 1. tvinge op, drf. Upptvingande, *n.*

Upptvätta, *v. a.* 1. vaſke op, oppaſke, opto.

Upptåg, *s. pl.* n. Optog; Optøier; Spilop. Upptågsmakare, *s. pl.* m. Pudsmager, Spilopmager.

Upptåga, *v. a.* 1. trække op (trække paa Vagt), opmarſere, drf. Upptågande, *n.*

Upptäcka, *v. a.* 2. *2.* opdage. Upptäckande, *n.* Upptäckt, -er, *m.* Opdagelſe. Upptäckare, *s. pl.* m. Opdager. Upptäckts-resa, -or, *f.* Opdagelſesrejſe.

Upptända, *v. a.* 2. *1.* optænde, antænde. Upptändning, *f.* Optændelſe, Antændelſe.

Upptänka, *v. a.* 2. *2.* optænke, udfinde, drf. Upptänkande, *n.*

Upptänklig, *adj.* optænkelig.

Upptöa, *v. a. & n.* 1. opte, bringe til at ſmelte; te op, ſmeltes, drf. Upptöande, *n.* Optøning.

Upputsa, *v. a.* 1. oppudſe. Upputsning, *f.* Oppudſning.

Uppvakna, *v. n.* 1. vaagne op, opvaagne, drf. Uppvaknande, *n.* Uppvakning, *f.* Opvaagnen.

Uppvakta, *v. a.* 1. opvarte; gjøre ſin Opvartning, beſøge. Uppvaktning, -ar, *f.* Opvartning.

Uppvatten, ſ. Uppjö.

Uppvecka, -vickla, *v. a.* 1. vikle op, opvikle, drf. Uppvecklande, *n.* Uppveckling, *f.*

Uppvexla, *v. a.* 1. indvekſle.

Uppvigla, *v. a.* 1. (T. aufwiegeln) forlede til Oprør, ophidſe. Uppviglande, *n.* Uppvigling, -ar, *f.* Ophidſelſe. Uppviglare, *s. pl.* m. Ophidſer.

Uppvika, ſ. Vika upp, uppveckla.

Uppvinda, *v. a.* 1. opvinde. Uppvindning, *f.* Opvinding.

Uppvippa, *v. a. & n.* vippe op.

Uppvirka, *v. a.* 1. opſkjære; væve rent op; opløſe, drf. Uppvirkning, *f.*

Uppvisa, *v. a.* 1. oppiſe, fremviſe, forevise, drf. Uppvisande, *n.* Uppvisning, *f.*

Uppvrida, *v. a.* 3. (-vrider, -vred, -vridit) dreje op. Uppvridning, -ar, *f.* Opdrejning.

Uppvräka, *v a.* 2. *2.* opkaſte, f. E. uppvräkt på kusten.

Uppväcka, *v. a.* 2. *2.* opvække. Uppväckande, *n.* Uppväckning, *f.* Uppväckelse, *f.* Opvækkelſe.

Uppvädra, *v. a.* 1. lugte op, opſpore, ſnuſe op.

Uppväga, *v. a.* 2. *1.* opveje, veje op, drf. Uppvägning, *f.*

Uppväga, *v. a.* 1. *bane*, gjøre Vej.
Uppvälla, *v. n.* 2. *1.* vælde op, opvælde; koge, bruse op, *drf.* Uppvällande, *n.* Uppvällning, *f.*
Uppvända, *v. a.* 2. *1.* vende op.
Uppvärma, *v. a.* 2. *1.* opvarme. Uppvärmande, *n.* Uppvärmning, *f.* Opvarmelse, Opvarmen.
Uppväxa, *v. n.* 2. *2.* vokse op, opvokse; opstaa, rejse sig. Uppväxen, Uppväxt, opvokset, *drf.* Uppväxande, *n.*
Uppåt, *imperf.* af Uppäta.
Uppåt, *adv.* opad.
Uppägga, *v. a.* 1. skjærpe, opslibe, sætte op; opflamme, opspore, ophidse, opegge, *drf.* Uppäggande, *n.* Uppäggelse, -r, *f.* Opsliben; Opeggelse.
Uppäta, *v. a.* 3. (-äter, -ät, -ätit, -äten) opæde, opspise.
Uppöfva, *v. a. & r.* 1. øve op, indøve, *drf.* Uppöfvande, *n.* Uppöfning, *f.*
Uppöfver, *præp.* oporet, ovenover.
Upsalafeber, *m.* epidemisk Feber i Upsala Egnen.
Ur, *s. pl.* *n.* Ur. Fickur, Lommeur. **Urband**, *s. pl.* *n.* Urbaand. **Urficka**, -or, *f.* Urlomme. **Urfoder**, *s. pl.* *n.* Urdækfel. **Urfoderal**, -er, *n.* Urkasse. **Urked**, *m.* Urkedja, -or, *f.* Urkjæde. **Urmakare**, *s. pl.* *m.* Urmager. **Urmakarkonst**, *f.* Urmakeri, *n.* Urmagerkunst. **Urnyckel**, -eklar, *m.* Urnøgel. **Urskifva**, -or, *f.* Urskive. **Urverk**, *s. pl.* *n.* Urværk. **Urvisare**, *s. pl.* *m.* Urviser.
Ur, *n.* Uvejr.
Ur, *præp.* ud, af, ud af, ud fra; dricka ur glaset, drikke af Glasset; dricka ur glaset, drikke Glasset ud; ur detta skäl, af den Grund; man säg låger uppstiga ur jorden, man saa Luer at opstige af Jorden.
Uraktlåta, *v. a.* 3. (-låter, -lät, -låtit) forsømme, efterlade, forglemme. **Uraktlåtande**, *n.* Forsømmelse. **Uraktlåten**, *adj.* forsømlig, skjødesløs. **Uraktlåtenhet**, *f.* Forsømlighed, Skjødesløshed.
Urarfva, *adj.* arvelos, f. E. göra sig urarfva, *drf.* Urarfvagörelse, *f.* Urarfvamål, *s. pl.* *n.*
Urart, -er, *m.* Stammeart, oprindelig Art. 2) Udartning, Afart.
Urarta, *v. n.* 1. Urartas, *v. d.* udarte, *drf.* Urartande, *n.* Udartning.
Urberg, *s. pl.* *n.* Urbjerg.
Urbild, -er, *m.* (T. Urbild) Urbillede.
Urbleka, *v. a.* 2. *2.* blege ud. Urblekas, *v. d.* bleges, afbleges, *drf.* Urblekning, *f.*
Urbota, *adj.* Urbota mål, Brøde, som ej kan sones med Bøder.
Urfader, -fäder, *m.* Stamfader.
Urfejd, -er, *m.* ædeligt Løfte at ikke hævne sig for en Fornærmelse.
Urficka, -or, m. fl. f. Ur.
Urfäder, *pl.* Stamfædre, Forfædre.
Urföding, -ar, *m.* oprindelig Beboer.
Urförsamling, -ar, *f.* = N.
Urgammal, *adj.* ældgammel.
Urgräfva, *v. a.* 2. *1.* Urgröpa, *v. a.* 2. *2.* udgrave, udhule.
Urhålka, *a.* 1. udhule, *drf.* Urhålkning, *f.* Udhuling.
Urin, *m.* = N. **Urinaktig**, *adj.* urinagtig. **Urinblåsa**, -or, *f.* Urinblære. **Urindrifvande**, *adj.* urindrivende. **Uringång**, -ar, *m.* Uringang. **Urinrännil**, -ar, *m.* Urinrør, *s. pl.* *n.* Urinrør. **Urinsveda**, *f.* Stranguri.
Urked, -er, *f.* -kedja, -or, *f.* Urkjæde.
Urkunder, *pl.* gamle Dokumenter.
Urkälad, *adj.* befriet fra Tæle, optøet.
Urmakare, *s. pl.* *m.* Urmager.
Urminnes, *adj.* ældgammel, forældet, umindelig; från urminnes tider, fra umindelige Tider; urminnes häfd.

Urmodig, *adj.* forældet; gammeldags; urmodiga ord, forældede Ord.
Urnöt, *s. pl.* n. Uroxe, -ar, m. Urokse.
Urqved, -er, *f.* Udspring, Oprindelse. Urqvedsämne, n. Grundstof.
Urqväde, -n, n. ældgammel Folkesang.
Ursaka, s. Ursäkta.
Ursinnig, *adj.* afsindig. Ursinnighet, *f.* Afsindighed.
Urskifva, -or, *f.* Urskive.
Urskilja, *v. a.* 2. *l.* adskille, afsondre; gjøre Forskjel imellem, gjøre kjendelig fra hinanden, adskille, skjelne. Urskiljande, n. Afsondring. Urskillning, *f.* Adskillelse, Skjelnen; Bedømmelse, Dømmekraft, f. E. hafva urskillning. Urskillningsförmåga, *f.* Urskillningsgåfva, *f.* Skjelnevne, Dømmekraft.
Urskrift, -er, m. Original.
Urskulda, *v. a.* l. undskylde. Urskuldande, n. Undskyldning.
Urskåla, *v. a.* l. udhule, drf. Urskålande.
Urslagga, *v. a.* l. rense fra Slag, drf. Urslagguing.
Ursprung, *s. pl.* n. Oprindelse, Udspring.
Ursprunglig, *adj.* -ligen, *adv.* oprindelig.
Ursprungsord, *s. pl.* n. Stamord.
Ursäkt, -er, m. Undskyldning; Tilgivelse, Forladelse.
Ursäkta, *v. a.* l. Ursaka, *v. a.* l. undskylde; tilgive, forlade.
Ursäktbar, Ursäktlig, *adj.* tilgivelig.
Urtafla, -or, *f.* Urskive.
Urtima, *adj.* overordentlig i Tid, f. E. Urtima Riksdag, Storting.
Urtjufva, *adj.* f. E. göra sig urtjufva, fri fra Tyvsigtelse.
Urval, *s. pl.* n. Udvalg.
Urverk, m. fl. s. Ur.
Urväder, n. Uveir, Snefog; som ett urväder, som en Lynild.
Uråldrig, *adj.* ældgammel, drf. Uråldrighet, *f.*
Urämne, n. Grundstof.
Usel, *adj.* usæl. Uselhet, *f.* Usælhed. Uslare, Uslast, *comp.* og *superl.* af Usel.
Usling, -ar, m. Usling, Stymper.
Ut, *adv.* ud.
Utaf, *præp.* af, udaf.
Utan, *præp.* & *adv.* uden; utan och innan, uden og inden, udvendig og indvendig. Utanför, udenfor. Utanom, udenom. Utanpå, udenpaa. Utantill, udentil, udenad.
Utan, *konj.* (T. sondern) men (bruges naar en Nægtelse staar i den foregaaende Sætning); det är icke kallt, utan varmt, det er ikke koldt, men varmt.
Utanbräde, -n, n. Bordklædning.
Utandas, *v. d.* l. udaande. Utandande, n. Utandning, *f.* Udaanden.
Utande, *adv.* overmaade, f. E. utande väl, overmaade vel; utande grann, overmaade staselig.
Utandörr, -ar, m. Yderdør.
Utanfönster, *s. pl.* n. dobbelte Vinduer.
Utanför, *præp.* & *adv.* udenfor.
Utanföre, *adv.* udenfor.
Utanlock, *s. pl.* n. dobbelt Laag.
Utanlås, *s. pl.* n. Hængelaas.
Utanläsning, *f.* Udenadlæsning.
Utanläxa, -or, *f.* Udenadslekse.
Utanom, udenom.
Utanpå, *præp.* udenpaa.
Utanrymd, -er, m. Yderflade.
Utanskrift, -er, m. Paaskrift. 2) det Udvortes, f. E. man ser på utanskriften, hvad han går för; dömma efter utanskriften.
Utantill, *adv.* udentil, udenad, udenpaa; läsa utantill, læse udenad.
Utanverk, *s. pl.* n. Udenværk.
Utanvidd, -er, m. Yderflade; ydre Omrids. 2) (Plante): *Volvula.*

Utanvägg, -ar; *m.* Ydervæg.
Utarbeta, *v. a.* 1. udarbejde. **Utarbetande**, *n.* Utarbetning, *f.* Udarbejden, Udarbejdelse.
Utarbete, *n.* Arbejde udenom Huset.
Utarfvinge, -ar, *m.* Arving, som er udskiftet af Fællesskab med sine Medarvinger, førend deres Arv er skiftet.
Utarm, *adj.* ganske forarmet.
Utarma, *v. a.* 1. ganske forarme, drf. **Utarmande**, *n.* Utarmning, *f.*
Utarrendera, *v. a.* 1. bortforpagte, drf. Utarrendering, -ar, *f.*
Utarta, *v. n.* 1. udarte.
Utbaka, *v. a.* 1. udbage, drf. Utbakning, *f.*
Utbasa, *v. a.* 1. udpiske, udbanke; utbasad skälm, udlært Skurk.
Utbasuna, *v. a.* 1. udbasune. **Utbasunande**, *n.* Udbasuning.
Utbedja sig, *v. r.* 3. (s. bedja) udbede sig.
Utbekomma, *v. a.* 3. faa ud af, erholde; bekomme, drf. Utbekommande, *n.*
Utbetala, *v. a.* 1. udbetale. **Utbetalning**, -ar, *f.* Udbetaling, Udtælling.
Utbilda, *v. a.* 1. uddanne, danne. **Utbildning**, *f.* Uddannelse.
Utbjuda, *v. a.* 3. (s. bjuda) udbyde; bede i Selskab. 2) udfordre, drf. Utbjudning, -ar, *f.*
Utblanda, *v. a.* 1. opblande.
Utbleka, *v. a.* 2. 3. blege ud, drf. Utblekning, *f.*
Utblomma, *v. n.* 3. udblomstre, drf. Utblomning, *f.*
Utblossa, *v. n.* 1. flamme ud.
Utblotta, *v. a.* 1. blotte. **Utblottande**, *n.* Blotten.
Utblåsa, *v. a.* 2. 3. udblæse, blæse ud; bekjendtgjøre ved blæsende Instrumenter; udbasune, fortælle overalt, drf. Utblåsning, -ar. *f.*
Utborga, *v. a.* 1. borge, kreditere ud, drf. Utborgande, *n.* Utborgning, -ar, *f.*
Utborra, *v. a.* 1. udbore. **Utborrande**, *n.* Utborrning, *f.* Udboring.
Utbrast, *imperf.* af Utbrista.
Utbreda, *v. a.* 2. 1. udbrede. **Utbredande**, *n.* Utbredning, *f.* Udbredelse.
Utbrinna, *v. n.* 3. (-brinner, -brann, -brunnit, -brunnen) brænde ud, holde op at brænde, brænde til Ende.
Utbrista, *v. n.* 3. (-brister, -brast, -brustit) pludselig opstaa, udbryde; pludselig begynde at yttre sig, f. Ex. ilden utbrast på flere ställen, Ilden udbrød paa flere Steder; utbrista i tårar, udbryde i Taarer; utbrista i ifver, gerraade i Iver, drf. Utbristande, *n.*
Utbrott, *s. pl. n.* Udbrud.
Utbrunnen, s. Utbrinna.
Utbrusa, *v. n.* 1. udbruse, ophøre at bruse, drf. Utbrusande, *n.*
Utbrustit, s. Utbrista.
Utbryta, *v. a.* & *n.* 3. (-bryter, -bröt, -brutit, -bruten) bryde ud, brække, losbryde; afsondre, afskifte; uddrybe, pludselig opstaa, drf. Utbrytning, *f.*
Utbränna, *v. a.* 2. 1. udbrænde, rense ved at brænde. **Utbränning**, -ar, *f.* Uddrænding.
Utbuden, s. Utbjuda.
Utbulna, *v. n.* 1. buldne ud.
Utbulta, *v. a.* 1. uddanke. **Utbultande**, *n.* Utbultning, -ar, *f.* Uddankning.
Utburen, s. Uthära.
Utbuska, *v. a.* 1. afstikke Vejen med Buske, drf. Utbuskning, -ar, *f.*
Utbygga, s. Bygga ut.
Utbyggnad, -er, *f.* Utbygge, -n, *n.* Udbygning, Karnap; Balkon.
Utbyta, *v. a.* 1. (-byter, -böt, -bytit, -bytt) udbytte, udveksle. **Utbytande**, *n.* Udbytte, Udveksling. **Utbytare**, *s. pl. m.* Tusker, Udvekslere.
Utbyte, -n, *n.* Udbytte, Udveksling.
Utbära, *v. a.* 3. (-bär, -bar, -burit,

-buren) bære ud, udbære, drf. Utbärare, *s. pl. m.* Utbärning, *f.*

Utböja, *v. a.* 2. *1.* böje udad, drf. Utböjning, -ar, *f.*

Utbörding, -ar, *m.* (dagl. T. Utböling) Udlænding, Fremmed; En som er fra et andet Præstegjæld.

Utdela, *v. a.* 1. uddele. Utdelande, *n.* Utdelning, -ar, *f.* Uddeling. Utdelare, *s. pl. m.* Uddeler.

Utdika, *v. a.* 1. opdige; afdige. Utdikning, -ar, *f.*

Utdrag, *s. pl. n.* Uddrag; Udtog.

Utdraga, *v. a.* 3. (-drager, -drog, -dragit) udtrække, trække ud; uddrage, forlænge; utdraga på tiden, trække i Langdrag, drf. Utdragande, *n.* Utdragning, -ar, *f.*

Utdricka, *v. a.* 3. (-dricker, -drack, -druckit) drikke ud.

Utdrifva, *v. a.* 3. (-drifver, -dref, -drifvit) drive ud, uddrive; fordrive, drf. Utdrifvande, *n.* Utdrifning, -ar, *f.*

Utdrägt, -er, *m.* på tiden, el. tids utdrägt, Forhaling, Trækken i Langdrag; en vokals utdrägt, en Vokals Forlængelse.

Utdunsta, *v. n.* & *a.* 1. dunste ud, uddunste.

Utdunstning, -ar, *f.* Uddunstning.

Utdunstelig, *adj.* transpirabel, drf. Utdunstelighet, *f.*

Utdö, *v. n.* 2. *1.* uddø, drf. Utdöende, *n.*

Utdöma, -dömma, *v. a.* 2. *1.* ved Dom udelukke, fastsætte, f. Ex. utdömma byggnader, drf. Utdömmande, *n.*

Ute, *adv.* ude; vare illa ute, ilde faren, ilde stedt; i Knibe.

Uteblifva, *v. n.* 3. (-blifver, -blef, -blifvit) udeblive. Uteblivande, *n.* Udeblivelse.

Utefter, *præp.* langs med.

Uteglömma, *v. a.* 2. *1.* udelade.

Utegor, Ejendomme udenfor Hovedgaarden.

Utegående, *adj.* f. Utelöpande.

Utehålla, *v. a.* 3. (-håller, -höll, -hållit) holde ude.

Utelemna, *v. a.* 1. udelade. Utelemnande, *n.* Udeladelse.

Utelåta, *v. a.* 3. (-låter, -lät, -låtit) udelade.

Utelöpande, *adj.* som er i Omløb, f. Ex. utelöpande sedel, drf. Utelöpande, *n.*

Utesluta, *v. a.* 3. (-sluter, -slöt, -slutit, -sluten) udelukke, udelade; utesslutande rättighet, udelukkende Rettighed. Uteslutande, *n.* Udelukkelse, Udeladelse; Elision.

Utestående, *adj.* udestaaende; utestående fordringar, udestaaende Fordringer; utestående gröda, udestaaende Grøde.

Utestänga, *v. a.* 2. *1.* udelukke. Utestängande, *n.* Utestängning, -ar, *f.* Udelukkelse.

Utevarande, *adj.* udebleven.

Utfall, *s. pl. n.* Udfald; Afløb; Livmoderns utfall, Moderudfald.

Utfalla, *v. n.* 3. (-faller, -föll, -fallit) falde ud; gjøre Udfald; faa Udfald, afløbe; være forfalden (om Penge), drf. Utfallande, *n.*

Utfallsränna, -or, *f.* Afløbsrende.

Utfara, *s.* fara ut; utfara i vrede, udbryde i Vrede, drf. Utfarande, *n.*

Utfart, -er, *m.* Udfart.

Utfattig, *adj.* ganske forarmet.

Utfila, *v. a.* 1. udfile, drf. Utfilning, -ar, *f.* Udfiling.

Utfinna, *v. a.* 3. (-finner, -fann, -funnit) udfinde.

Utflod, *m.* Udflod; Ebbe.

Utflyga, *v. n.* 3. (*s.* flyga) flyve ud. Utflygning, -ar, *f.* Utflygt, -er, *m.* Udflyven, Udflugt, Udfart.

Utflyta, *v. n.* 3. (-flyter, -flöt, -flutit) udflyde. Utflytande, *n.* Utflytning, *f.* Udflyden; Udflod.

Utflytta, *v. a.* & *n.* 1. udflytte, drf. Utflyttning, -ar, *f.*

Utflöd, -en, *n.* Udflod; Ebbe.
Utfodra, *v. a.* 1. fore godt, udfore (om Kreatur), drf. Utfodring, *f.*; sätta på utfodring, sætte ud paa For hos Andre.
Utfordra, *v. a.* 1. udfordre, udkræve; indstævne. Utfordran, *f.* Utfordring, -ar, *f.* Udfordring. Utfordrare, *s. pl.* *m.* Udfordrer.
Utforska, *v. a.* 1. udforske, udfritte. Utforskning, *f.* Udforskning, Udfritting.
Utfrusen, *adj.* forfrossen.
Utfråga, *v. a.* 1. udspørge.
Utfräten, *adj.* udtæret.
Utfundera, *v. a.* 1. udgrunde, udfinde, udstudere.
Utfylla, *v. a.* 2. *1.* udfylde, drf. Utfyllning, *f.*
Utfärd, -er, *m.* Udfart, Udvei; et Ligs Udbæren, drf. Utfärdstal, *s. pl.* *n.* Ligtale.
Utfärda, *v. a.* 1. udfærdige, udstede, f. E. utfärda ett påbud, udstede en Befaling, drf. Utfärdande, *n.* Udfærdigelse, Udstedelse.
Utfästa, *v. a.* 2. *2.* udsætte, bestemme, udlove, f. E. utfästa 100 Rdlr. i belöning; utfästa sig, forpligte sig, drf. Utfästande, *n.* Utfästelse, *f.*
Utför, Utföre, *præp.* & *adv.* ned, nedad, nedfor, f. E. utför berget.
Utföra, *v. a.* 2. *1.* udføre. Utförande, *n.* Udførelse.
Utföre, *adv.* nedad.
Utförlig, *adj.* -förligen, *adv.* udførlig. Utförlighet, *f.* Udførlighed.
Utförsel, *m.* Udførsel.
Utförsgåfva, -or, *f.* Lethed i at udtrykke sig.
Utförssätt, *n.* Maade at udføre paa.
Utförstull, *m.* Udgangstold.
Utförskummad, *s.* Utskummad.
Utförtulla, *v. a.* 1. udfortolde.
Utfösa, *s.* fösa ut, jage ud.
Utgallra, *v. a.* 1. skille det Slette fra det Bedre, udstøde, vrage; utgallra träd, vrage, drf. Utgallring, -ar, *f.*
Utgammal, *adj.* meget gammel.
Utgift, -er, *m.* Udgift. Utgiftsbok, *f.* Udgiftsbog.
Utgifta, *v. a.* 1. bortgifte, udstyre.
Utgifva, *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) udgive. Utgifvare, *s. pl.* *m.* Udgiver.
Utgjuta, *v. a.* 3. (-gjuter, -göt, -gjutit) udgyde, drf. Utgjutande, *n.* Utgjutning, -ar, *f.* Utgjutelse, -r, *f.* Udgydelse.
Utglödga, *v. a.* 1. udglode. Utglödgning, -ar, *f.* Udglødning.
Utgnaga, *v. a.* 2. *1.* udgnave, drf. Utgnagande, *n.*
Utgnida, *v. a.* 2 *1.* udgnide, drf. Utgnidning, -ar, *f.*
Utgrena sig, *v. r.* 1. forgrene sig, drf. Utgrening, -ar, *f.*
Utgrubbla, *v. a.* 1. udgruble.
Utgrund, *s. pl.* *n.* en i Havet udgaaende Grund.
Utgrunda, *v. a.* 1. udgrunde. Utgrundande, *n.* Udgrunden.
Utgrundas, *v. d.* fyldes, tilstoppes med Mudder.
Utgrundelig, *adj.* som kan udgrundes.
Utgräddad, *adj.* gjennembagt.
Utgräfva, *v. a.* (s. gräfva) udgrave, udgrøfte, drf. Utgräfning, -ar, *f.*
Utgröpa, *v. a.* 2. *2.* udgrøfte, udhule. Utgröpning, -ar, *f.*
Utgå, *v. a.* (-går, -gick, -gått) gaa ud, udgaa, drf. Utgående, *n.*
Utgång, -ar, *m.* Udgang.
Utgången, *p. p.* udgaaet; uddød. f. E. trädet är utgånget, Træet er udgaaet; slägten är utgången, Familien er uddød; han är utgången i staden, han er gaaen ud i Byen; upplagan är utgången, Oplaget er udsolgt.
Utgård, s. Gård.
Utgöra, *v. a.* 2. *1.* udgjøre; yde; ut-

göra skatt, yde Skat; jag tror han är utgjord på mig, han overhænger mig altid.

Uthacka, *v. a.* 1. udhakke. Uthackande, *n.* Udhakning.

Uthala, *v. a.* 1. udhale, drf. Uthalare, *s. pl. m.* Uthalning, *f.*

Uthamra, *v. a.* 1. udhamre, drf. Uthamring, *f.*

Utholka, *v. a.* 1. udhule.

Utholme, -ar, *m.* Holm der ligger enlig og langt fra Kysten, Udholm.

Uthorad, *adj.* forhoret.

Uthosta, *v. a.* 1. ophoste.

Uthugga, *v. a.* 3. (-hugger, -högg, -huggit) udhugge. Uthuggning, -ar, *f.* Udhugning.

Uthungra, *v. a.* 1. udhungre, udsulte. Uthungrande, *n.* Uthungring, *f.* Udhungring, drf. Uthungrare, *s. pl. m.*

Uthungrig, *adj.* skrubsulten, udhungret.

Uthus, *s. pl. n.* Udhus.

Uthvilad, *adj.* udhvilt.

Uthvissla, *v. a.* 1. udpibe, udpliftre. Uthvissling, -ar, *f.* Udpibning.

Uthyra, *v. a.* 2. *1.* udleje, bortleje, drf. Uthyrande, *n.* Uthyring, *f.*

Uthålka, *v. a.* 1. udhule. Uthålkning, -ar, *f.* Udhuling.

Uthälla, *v. a.* 3. (-häller, -höll, -hällit) udholde, drf. Uthållning, *f.*

Uthäckla, *v. a.* 1. hegle ud; gjennemhegle, drf. Uthäcklande, *n.* Uthäckling, *f.*

Uthäfva, *v. a.* 2. *1.* udkaste, hæve ud, drf. Uthäfvande, *n.* Uthäfning, *f.*

Uthämta, *v. a.* 1. udhente drf. Uthämtning, *f.*

Uthäng, *n.* Udhæng.

Uthänga, *v. a.* 2. *1.* udhænge, drf. Uthängande, *n.* Uthängning, *f.*

Uthärads, fra et andet Herred.

Uthärda, *v. a.* 1. udholde. Uthärdande, *n.* Udholden. Uthärdig, *adj.* udholdende. Uthärdighet, *f.* Udholdenhed.

Uti, *præp.* i, udi.

Utjaga, *v. a.* 1. udjage. Utjagande, *n.* Udjagelse.

Utifrån, *adv.* udenfra.

Utigenom, *adv.* helt igjennem; kasta ut igenom fönstret, kaste ud af Vinduet.

Utikring, *adv.* udenom.

Utjord, -ar, *m.* Udjord, Udmark.

Utkalla, *v. a.* 1. kalde ud.

Utkamma, *v. a.* 1. kjæmme ud, drf. Utkammande, *n.* Utkamning, *f.*

Utkarda, *v. a.* 1. farde ud.

Utkast, *s. pl. n.* Udkast.

Utkasta, *v. a.* 1. udkaste, drf. Utkastning, *f.*

Utkik, *m.* Udkig.

Utkila, *v. a.* 1. udkile, drf. Utkilning, *f.*

Utklappa, *v. a.* 1. udbanke, drf. Utklappning, *f.* Udbanken.

Utklippa, *v. a.* 2. *2.* udklippe, drf. Utklippning, *f.*

Utkläcka, *v. a.* 2. *2.* udklække, udruge, drf. Utkläckande, *n.* Utkläckning, *f.*

Utklädа, *v. a.* 2. *1.* udklæde, drf. Utklädning, *f.*

Utklämma, *v. a.* 2. *1.* udklemme.

Utkoka, *v. a.* 1. udkoge, drf. Utkokande, *n.* Utkokning, *f.* Udkogning.

Utkomma, *v. n.* 3. komme ud; vara illa utkommen, være ilde farem.

Utkomst, *m.* Udkomme.

Utkonstla, *v. a.* 1. udkunstle, fremkunstle.

Utkora, *v. a.* 1. udkaare, udvælge, kaare, drf. Utkorelse, *f.*

Utkrama, *v. a.* 1. klemme ud, udkryste, drf. Utkramning, -ar, *f.*

Utkrupen, *p.* af Krypa ut.

Utkräfva, *v. a.* 2. *1.* udkræve, drf. Utkräfning, *f.*

Utköra, *v. a.* & *n.* 2. *1.* kjøre ud, udkjøre; jage, drive ud; kjøre, fare, rej-

se ud, drf. Utkörande, n. Utkörning, f.

Utlaga, -or, f. Paalæg, Skat.

Utlaka, v. a. 1. udbøge, udlude, fraskille de salte Dele, drf. Utlakning, f.

Utlasta, v. a. 1. udlosse. Utlastare, s. pl. m. Udlosser. Utlastning, -ar, f. Udlosning.

Utlefvad, adj. udlevet.

Utlefverera, v. a. 1. udlevere. Utlefvererare, s. pl. m. Udleverer. Utlefverering, -ar, f. Udlevering.

Utlega, -leja, v. a. 2. 1. udleje, bortleje.

Utlegad, adj. som har ligget nok, fin Tid; udruget.

Utlemna, v. a. 1. udlevere. Utlemnande, n. Udlevering.

Utleta, v. a. 1. udsøge, udforske, udfritte, f. E. utleta sanningen, udfritte Sandheden, drf. Utletande, n. Utletning, f.

Utliggande, adj. fremstaaende, ragende.

Utliggare, s. pl. m. Udligger.

Utliggning, f. Udrugning.

Utlofva, v. a. 1. udlove, drf. Utlofvande, n.

Utlopp, s. pl. n. Udløb.

Utlupen, -lupit, f. Utlöpa.

Utluta, v. a. 1. udbløde i Lud, udlude, drf. Utlutning, f.

Utlysa, v. a. 2. 3. offentlig bekjendtgiøre, udraabe, tillyse; utlysa Riksdagen, udbløse Rigsdagen, drf. Utlysning, -ar, f.

Utläfva, v. a. 1. udlove.

Utlåna, v. a. 1. udlaane. Utlånande, n. Udlåning, f. Udlaaning.

Utlåta sig, v. r. 3. (-låter, -lät, -låtit) udlade sig, yttre.

Utlåtande, -n, n. Udladelse, Ytring; Betænkning; gifva sitt utlåtande, afgive sin Betænkning.

Utlåtelse, -r, f. Udladelse, Ytring.

Utlägg, n. Udlæg, Stykke, som er lagt ud (om Klæder).

Utlägga, v. a. 2. 1. udlægge; lægge ud (om Klæder); udlægge, fortolke, drf. Utläggare, s. pl. m. Udlægger, Fortolker.

Utläggning, -ar, f. Udlægning, Fortolkning; Udvidelse.

Utläggningskonst, f. Fortolkningskunst, Exegetik.

Utländes, adj. udenlands.

Utländning, -ar, f. Udlænding.

Utländsk, adj. udenlandsk, fremmed.

Utländska, -or, f. udenlandsk Kvinde.

Utlära, v. a. 2. 1. udlære. Utlärd, adj. udlært, drf. Utlärande, n.

Utläring, -lärling, -ar, m. En, som har udlært.

Utläsa, v. a. 2. 2. læse ud, udlæse.

Utlät sig, imperf. af Utläta.

Utlöpa, v. a. 2. 3. løbe ud; (om Væxter) udbrede sig. Utlöpare, s. pl. m. Rodskud fra Træer og Planter, drf. Utlöpande, n. Utlöpning, f.

Utlösa, v. a. 2. 2. udløse, indløse, indfrie. Utlösning, f. Udløsning, Indløsning.

Utlösen, m. Udløsning, Indløsning; Gebyr.

Utlöslig, adj. som kan udløses, indløses.

Utmagra, v. a. 1. udmagre, udmavre. Utmagras, v. d. 1. udmagres, hentørres, hentæres, drf. Utmagrande, n. Udmagring, Udmagreise.

Utmala, v. a. 2. 1. udmale, f. E. en tunna hvete kan utmalas till så och så mycket mjöl, drf. Utmalande, n. Utmaling, f.

Utmana, v. a. 1. udfordre. Utmanare, s. pl. m. Udfordrer. Utmaning, -ar, f. Udfordring. Utmaningebref, s. pl. n. Udfordringsbrev.

Utmark, -er, f. Udmark.

Utmarsch, m. Udmarš. Utmarschera, v. n. 1. udmarsere, drf. Utmarschering, f.

Utmatta, v. a. 1. udmatte. Utmat-

tad, ydmattet. Utmattande, n. Ydmattelse.

Utmed, *præp.* ved Siden af, tæt ved, langs med; utmed stranden, langs Kysten.

Utminutera, *v. a.* 1. udhøkre.

Utmjölka, *v. a.* 1. udmalke; udpine, udmagre, svække.

Utmynta, *v. a.* 1. udmynte, drf. Utmyntning, *f.*

Utmål, *s. pl. n.* Grund, som hører til en Grube eller Stenbrud.

Utmåla, *v. a.* 1. udmale. Utmålande, *n.* Udmaling.

Utmångla, *v. a.* 1. udhøkre. Utmånglande, *n.* Utmångling, *f.* Udhøkring.

Utmärgla, *v. a.* 1. udmarve, udpine, svække. Utmärglande, *n.* Utmärgling, *f.* Udmargen, Udpinen, Svækken.

Utmärka, *v. a.* 2. *d.* udmærke. Utmärkande, *n.* Utmärkning, -ar, *f.* Udmærkelse.

Utmärkt, *adj. v.* udmærket.

Utmäta, *v. a.* (-mäter, -mätte, -mätit, el. mätt) udmaale; udpante, eksekvere. Utmätning, -ar, *f.* Udmaaling; Udpantning, Eksekusjon. Utmätnings-utslag, *s. pl. n.* Eksekusjonsdom.

Utmönstra, *v. a.* 1. udmønstre, drf. Utmönstrare, *s. pl. m.* Utmönstring, *f.*

Utnämna, *v. a.* 2. *d.* udnævne. Utnämnande, *n.* Utnämning, -ar, *f.* Udnævnelse.

Utnäs, *s. pl. n.* Forbjerg.

Utnöta, *v. a.* 2. *d.* udslide. Utnött, udslidt, drf. Utnötning, *f.*

Utom, *præp.* uden, foruden; udenfor; utom hus, udenfor Huset; jag kommer ej utom dörren, jeg kommer ikke ud af Døren; vara utom sig, være ude af sig (sig ikke bevidst); ingen utom honom, ingen uden ham; utom L. ser jag ingen, jeg ser ingen undtagen L.; utom någons vetskap, uden Ens Vidende. Utomdess, desuden. Utom att, undtagen at; uden at. Utom staden, udenfor Byen.

Utomkring, *adv.* udenom, rundtom.

Utomlands, *adv.* udenlands, i Udlandet.

Utomordentlig, *adj.* overordentlig, drf. Utomordentligen, *adv.* Utomordentlighet, *f.*

Utomrikes, *adv.* udenlands.

Utomskärs, *adv.* udenskjærs.

Utpacka, *v. a.* 1. udpakke, drf. Utpackning, -ar, *f.*

Utpanta, *v. a.* 1. udpante, drf. Utpantning, -ar, *f.*

Utpassera, *v. n.* 1. udpasse, drf. Utpassering, *f.*

Utpeka, *v. a.* 1. betegne, udvise, paspege, drf. Utpekning, *f.*

Utpina, *v. a.* 1. udpine, udpresse, drf. Utpinande, *n.*

Utpiska, *v. a.* 1. udpiske, drf. Utpiskande, *n.* Utpiskning, *f.*

Utplatta, *v. a.* 1. udplatte.

Utplantera, *v. a.* 1. udplante, drf. Utplantering, -ar, *f.* Udplantning.

Utplocka, *v. a.* 1. udplukke, drf. Utplockning, -ar, *f.* Udplukning.

Utploga, *v. a.* 1. udhule, drf. Utplogning, *f.*

Utplundra, *v. a.* 1. udplyndre. Utplundring, -ar, *f.* Udplyndring.

Utplåna, *v. a.* 1. udslette. Utplånande, *n.* Utplåning, *f.* Udsletteise, drf. Utplånlig, *adj.*

Utpost, -er, *m.* Udpost.

Utpressa, *v. a.* 1. udpresse, drf. Utpressning, -ar, *f.*

Utpricka, *v. a.* 1. udprikke.

Utprygla, *v. a.* 1. prygle ud, gjennemprygle, drf. Utprygling, *f.*

Utpräla, *v. a.* 1. udpynte, udmaje, drf. Utprålande, *n.* Utprålning, *f.*

Utpränga, *v. a.* 1. sjakre, udprange, udsætte, drf. Utpränglare, *s. pl. m.* Utpränglande, *n.* Utprängling, -ar, *f.*

Utprägla, *v. a.* 1. udpræge, udmynte, drf. Utprägling, -ar, *f.*

Utpressa, *v. a.* 1. udpresse, drf. Utpressare, *s. pl. m.* Utpressande, *n.* Utpressning, -ar, *f.*

Utpumpa, *v. a.* 1. udpompe. Utpumpande, *n.* Utpumpning, -ar, *f.* Udpompning.

Utpusta, *v. a.* 1. udpuste, drf. Utpustande, *n.*

Utpynta, *v. a.* 1. udpynte.

Utpöst, *adj.* opblæst, tyk, lasket.

Utqvista, *v. a.* 1. afhugge Kvistene.

Utransaka, *v. a.* 1. udforske, ende en Undersøgelse.

Utrasa, *v. n.* 1. udrase.

Utreda, *v. a.* 2. *1.* udrede, greje. Utredande, *n.* Utredning, *f.* Udredning.

Utrensa, *v. a.* 1. udrense, drf. Utrensning, *f.*

Utresa, -or, *f.* Udrejse.

Utresa, *v. n.* 2. *3.* rejse ud.

Utrida, *v. n.* 3. (-rider, -red, -ridit) udride, drf. Utridande, *n.*

Utridare, *s. pl. m.* Udrider.

Utriden, *adj. v.* udreden.

Utrifva, *v. a.* 3. (-rifver, -ref, -rifvit) udrive.

Utrikes, *adj. & adv.* udenrigsk, udenlands.

Utringa, *v. a.* 1. udrunde, drf. Utringning, *f.*

Utrinna, *v. n.* 3. (-rinner, -rann, -runnit, -runnen) udrinde, drf. Utrinnande, *n.* Utrinning, *f.*

Utrita, *s.* Rita ut, drf. Utritning, -ar, *f.*

Utrissla, *v. a.* 1. udsælde, udsigte.

Utrop, *s. pl. n.* Udraab. Utropstecken, *s. pl. n.* Udraabstegn.

Utropa, *v. a.* 1. udraabe. Utropande, *n.* Utropning, *f.* Udraaben. Utropare, *s. pl. m.* Udraaber.

Utrota, *v. a.* 1. udrydde. Utrotande, *n.* Udryddelse. Utrotare, *s. pl. m.* Udrydder.

Utrunda, *v. a.* 1. udrunde, drf. Utrundning, -ar, *f.*

Utrunnen, *s.* Utrinna.

Utruska, *v. a.* 1. udryste.

Utrusta, *v. a.* 1. udruste. Utrustande, *n.* Utrustning, -ar, *f.* Udrustning.

Utrycka, *v. a. & n.* 2. *2.* udrive; rykke ud, udrykke, drf. Utryckande, *n.* Utryckning, -ar, *f.*

Utrymma, *v. a.* 2. *1.* romme ud. Utrymmande, *n.* Utrymning, *f.* Udrømmen. Utrymmare, *s. pl. m.*

Utrymme, *n.* frit Rum, Spillerum, *f.* E. lemna utrymme åt sina tankar.

Uträka, *s.* Räka ut. Uträkad, illa uträkad, ilde faren.

Uträcka, *v. a.* 2. *2.* udrække, udstrække, drf. Uträckning, *f.*

Uträkna, *v. a.* 1. udregne, beregne. Uträknare, *s. pl. m.* Udregner; Beregner. Uträkning, -ar, *f.* Udregning; Beregning.

Uträtta, *v. a.* 1. udrette, drf. Uträttare, *s. pl. m.* Uträttande, *n.*

Utrödja, -röja, *v. a.* 2. *1.* udrydde; rykke op med Roden, drf. Utrödjning, -ar, *f.*

Utröna, *v. a.* 1. ved Erfaring komme efter, opdage; udforske, udgrunde; erfare, drf. Utrönande, *n.*

Utsaga, -or, *f.* Udsagn, Vidnesbyrd, *s.* E. efter min brors utsaga.

Utsagd, *p.* af Utsäga.

Utse, *v. a.* (-ser, -såg, -sett) udsé.

Utseende, *n.* Udseende; Skin; Sandsynlighed.

Utsegla, *v. n.* 1. sejle ud. Utsegling, *f.* Udsejling.

Utsida, -or, *f.* Yderside; Udvortes.

Utsigt, -er, *m.* Udsigt.

Utsikta, *v. a.* 1. udsigte, udsælde, drf. Utsiktning, *f.*

Utsila, *v. a.* 1. file ud, drf. Utsilning, *f.*
Utsira, *v. a.* 1. udsmykke, drf. Utsirande, *n.*
Utsjuda, *v. a.* 3. (ſ. sjuda) udkoge, drf. Utsjudning, *f.*
Utsjö, *m.* Øbde.
Utskafva, *v. a.* 2. *1.* skave ud.
Utskeppa, *v. a.* 1. udskibe. Utskeppning, -ar, *f.* Udskibning.
Utskicka, *v. a.* 1. udsende, drf. Utskickning, -ar, *f.*
Utskifta, *v. a.* 1. udskifte, drf. Utskiftning, -ar, *f.*
Utskjuta, *v. a. & n.* 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit, -skuten) skyde ud, udskydde; skyde frem, fremskydde, rage frem; udskyde, forkaſte, forstøde, drf. Utskjutning, *f.*
Utskott, *s. pl. n.* Udskud; Skud, siden Kviſt, Udvæxſt; Udvalg; Kommiſſion, Kommitté.
Utskrapa, *v. a.* 1. udskrabe. Utskrapning, *f.* Udskrabning.
Utskratta, *v. a.* 1. lé ud, udlé, drf. Utskrattande, *n.*
Utskrifva, *v. a.* 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit) udskrive, drf. Utskrifning, -ar, *f.* Udskrivning.
Utskrika, *v. a.* 3. (-skriker, -skrek, -skrikit) udskrige, drf. Utskrikning, *f.*
Utskrufva, *v. a.* 1. udskrue, drf. Utskrufning, *f.*
Utskudda, *v. a.* 1. udryste.
Utskuffa, *v. a.* 1. udstøde, udjage, drf. Utskuffande, *n.*
Utskummad, *adj.* f. Ex. utskummadt pack, Affkum, Kjeltringspak.
Utskuren, ſ. Utskjära.
Utskjuten, ſ. Utskjuta.
Utskyffla, *v. a.* 1. udskufle.
Utskyld, -er, *m.* Skat, Kontribuſjon.
Utskämma, *v. a.* 2. *1.* udskjæmme, bortskjæmme; udskamme.
Utskär, *s. pl. n.* Udskjær, Skjærgaard.
Utskära, *v. a.* 3. (-skärer, -skar, -skurit, -skuren) udskjære, drf. Utskärning, -ar, *f.*
Utsköljа, *v. a.* 2. *1.* udskylle, drf. Utsköljning, -ar, *f.* Udskylning.
Utslag, *s. pl. n.* Udslag (i Vægt); Udslag, Dom, Kjendelſe, Reſolutſjon. 2) Udslæt. Utslagssjukdom, -mar, *m.* Hudsygdom.
Utslagning, *f.* Udslagen.
Utslicka, *v. a.* 1. slikke op, drf. Utslickning, *f.*
Utslipa, *v. a.* 1. udslibe. Utslipning, *f.* Udslibning.
Utslippa, *v. a.* 3. (-slipper, -slapp, -sluppit, -sluppen) slippe ud, befries, drf. Utslippande, *n.*
Utslita, *v. a.* 3. (-sliter, -slet, -slitit, -sliten) udslide.
Utslockna, *v. n* 1. slukkes, udslukkes, gaa ud, drf. Utslocknande, *n.*
Utsloppen, ſ. Utslippa.
Utsluta, ſ. Utesluta.
Utslå, *v. a.* (-slår, -slog, -slagit) udslaa, slaa ud.
Utsläcka, *v. a.* 2. *2.* udslukke, drf. Utsläckning, *f.* Udslukning.
Utsläpa, *v. a.* 1. udslæbe. Utsläpad, udslæbt, drf. Utsläpning, *f.*
Utsläppa, *v. a.* 2. *1.* slippe ud, drf. Utsläppning, *f.*
Utsmida, *v. a.* 2. *1.* udsmede. Utsmidning, *f.* Udsmedning.
Utsmycka, *v. a.* 1. udsmykke, drf. Utsmyckande, *n.* Utsmyckning, -ar, *f.* Udsmykning.
Utsmyga, *v. a.* 3. (ſ. smyga) udsmugle, drf. Utsmygande, *n.* Utsmygning, *f.*
Utsmälta, *v. a.* 2. *2.* udsmelte, drf. Utsmältning, -ar, *f.* Udsmeltning.
Utsocknes, Utsockne, *adj.* udenfor Sognet.
Utsofra, *v. a.* 1. rense Malm af Slag, drf. Utsofring, *f.*
Utsopa, *v. a.* 1. udfeje. Utsopare, *s.*

pl. m. Utsoperska, -or, *f.* Udfejer. Utsopning, *f.* Udfejning.
Utsot, m. Bugløb.
Utsotsvred, n. Kolik med Brækning; Diaré og Krampetrækning i Arme og Lendehvirvler.
Utspana, *v. a.* 1. udspejde, opspore, udforske, drf. Utspaning, -ar, *f.*
Utsparka, f. Sparka ut, drf. Utsparkning, *f.*
Utspotta, *v. a.* 1. udspytte. Utspottning, *f.* Udspytning.
Utspel, *s. pl.* n. Udspil. Utspelare, *s. pl.* m. Udspiller.
Utspola, *v. a.* 1. udskylle.
Utspricka, *v. n.* 3. (-spricker, -sprack, -spruckit, -sprucken) udspringe (om Bækster), drf. Utsprickning, *f.*
Utsprida, *v. a.* 2. *1.* udsprede, drf. Utspridande, n. Udspredning.
Utspringa, *v. n.* 3. (-springer, -sprang, -sprungit) springe, løbe ud, drf. Utspringande, n.
Utsprucken, f. Utspricka.
Utspruta, *v. a.* 1. udsprøjte.
Utspråk, n. Udtale.
Utsprång, *s. pl.* n. Løben ud, Udspring; Fremragen.
Utsprängning, -ar, *f.* Sprængen ud.
Utspy, *v. a.* 2. *1.* udspy, drf. Utspyende, n.
Utspäda, *v. a.* 2. *1.* tilsætte Vand, udvande, drf. Utspädning, *f.*
Utspänna, *v. n.* 2. *1.* udspænde. Utspänning, *f.* Udspænding.
Utspärra, *v. a.* 1. udspile, drf. Utspärrning, *f.*
Utspöka, *v. a.* 1. f. Spöka ut, drf. Utspökning, *f.*
Utstoffera, *v. a.* 1. udstaffere, drf. Utstofferare, *s. pl.* m. Utstoffering, -ar, *f.*
Utstaka, *v. a.* 1. udstikke; utstaka ett läger, udstikke en Lejr; utstaka en plan, udkaste en Plan, drf. Utstakande, n. Utstakning, *f.*
Utsticka, *v. a.* & *n.* 3. stikke ud, udstikke; afstikke; stikke frem, rage ud, drf. Utsticknïng, *f.*
Utstiga, *v. a.* 3. (-stiger, -steg, -stigit) stige ud, drf. Utstigande, n. Utstigning, *f.* Udstigen.
Utstinga, *v. a.* 3. d. f. Utsticka, drf. Utstingande, n.
Utstryka, *v. a.* 3. (f. stryka) udstryge, udslette, drf. Utstrykning, *f.*
Utsträcka, *v. a.* 2. *2.* udstrække, drf. Utsträckning, *f.*
Utströ, *v. a.* 2. *1.* udstrø, drf. Utströende, n.
Utströmma, *v. n.* 1. udstrømme. Utströmmande, n. Udstrømmen.
Utstudera, *v. a.* 1. udstudere.
Utstyr, n. *pl.* n. Udstyr.
Utstyra, *v. a.* 2. *1.* udstyre.
Utstå, *v. a.* 1. udstaa; staa til Ende. Utstående, f. E. utstående Läppar, fremstaaende Læber.
Utställa, *v. a.* 2. *1.* udstille, udsætte; utställa sig för, udsætte sig for; utställa ett mål, udsætte en Sag, drf. Utställande, n. Utställing, Udsættelse.
Utstämpla, *v. a.* 1. mærke Træer, drf. Utstämpling, *f.*
Utstänga, *v. a.* 2. *1.* udelukke.
Utstörta, *v. a.* 1. udstyrte, drf. Utstörtande, n. Utstörtning, *f.* Udstyrtning.
Utstöta, *v. n.* 2. *2.* udstøde, drf. Utstötande, n. Utstötning, *f.* Udstødelse.
Utsudda, *v. a.* 1. viske ud, subbe ud, slette ud.
Utsuga, *v. a.* 3. (-suger, -sög, -sugit) udsuge, drf. Utsugande, n. Utsugning, -ar, *f.* Udsugelse, Udsugning. Utsugare, *s. pl.* m. Udsuger.
Utsupa, *v. a.* 3. uddrikke, drf. Utsupande, n.
Utsvettas, *v. d.* 1. svede ud, udsvede, drf. Utsvettning, *f.*

Utsvalten, udhungret.
Utsväfva, v. n. 1. udsvæve, drf. Utsväfning, -ar, *f.* Udsvævelse.
Utsvälta, v. *a.* udsulte, udhungre.
Utsy, v. *a.* 2. *1.* udsy.
Utsyna, v. *a.* 1. bestemme ved Synsforretning, drf. Utsyning, *f.* Utsyningsmärke, -n, *s.* Utsyningman, -män, *m.*
Utså, v. *a.* 2. *1.* udsaa, drf. Utsåning, *f.*
Utsåg, af Utse.
Utsäld, af Utsälja.
Utsäde, *s.* Udsæd, Saakorn.
Utsäga, -säja, v. *a.* 2. *1.* (-säger, -sade, -sagt, -sagd) udsige, udtale. 2) opsige, drf. Utsägande, *s.* Utsägning, *f.*
Utsäglig, *adj.* som kan udsiges.
Utsälja, v. *a.* 2. *1.* (-säljer, -sålde, -sålt, -såld) udsælge. Utsäljning, *f.* Udsalg.
Utsända, v. *a.* 2. *1.* udsende. Utsändande, *s.* Udsendelse.
Utsätta, v. *a.* 2. udsætte, sætte ud, drf. Utsättande, *s.* Utsättning, -ar, *f.*
Utsöfd, *adj.* som har udsovet.
Utsöka, v. *a.* 2. *2.* udsøge. 2) eksekvere. Utsökning, -ar, *f.* Udsøgning. 2) Eksekusjon. Utsökningsmål, *s.* Gjældssag. Utsökningsbalk, *s. pl. n.* det Kapitel i Landsloven, som omhandler Gjældsfagers Paadommelse og Eksekusjon.
Uttaga, v. *a.* 3. (-tager, -tog, -tagit, -tagen) tage ud, udtage, drf. Uttagande, *s.* Uttagning, -ar, *f.*
Uttal, *s.* Udtale.
Uttala, v. *a.* 1. udtale.
Uttappa, v. *a.* 1. udtappe, drf. Uttappning, -ar, *f.*
Utter, -ttrar, *m.* Odder: *Mustela lutra.* Utterfångare, *s. pl. m.* Odderfanger. Utterfånget, *m.* -fångo, *n.* Odderfangst. Utterhund, -ar, *m.* Odderhund. Utterskinn, *s. pl. n.* Odderskind, -bælg.
Uttjent, = N.
Uttolka, v. 1. udtolke, fortolke, tolke.
Uttolkare, *s. pl. m.* Udlægger, Fortolker; de 70 uttolkare: *Septuaginta.*
Uttolkning, -ar, *f.* Fortolkning.
Uttorka, v. *a.* 1. udtørke. Uttorkning, *f.* Udtørring.
Uttorkas, v. *d.* 1. udtørres.
Uttrampa, v. *a.* 1. udtræde, udtrampe, drf. Uttrampning, *f.*
Uttroppning, -ar, *f.* s. Uttåg, Afmarsch.
Uttrumma, v. *a.* 1. bekjendtgjøre ved Trommeslag; udtromme, drf. Uttrumning, *f.*
Uttrumpeta, v. *a.* 1. bekjendtgjøre ved Trompetstød.
Uttryck, *s. pl. n.* Udtryk.
Uttrycka, v. *a.* 2. *2.* udtrykke.
Uttrycklig, *adj.* -ligen, *adv.* udtrykkelig.
Utträda, v. *a.* & 2. *1.* træde ud, udtræde.
Uttränga, v. *a.* 2. *1.* trænge ud, fortrænge, drf. Utträngning, *f.*
Uttrötta, v. *a.* 1. trætte i høi Grad, udtrætte, drf. Uttröttande, *n.*
Uttvätta, v. *a.* 1. udvaske, drf. Uttvättning, *f.*
Uttyda, v. *a.* 2. *1.* udtyde, udlægge, fortolke. Uttydare, *s. pl. m.* Udlægger, Fortolker. Uttydning, -ar, *f.* Udtydning, Fortolkning.
Uttåg, *s. pl. n.* Udmarš. Uttåga, v. n. 1. udmarsere, udrykke, drf. Uttågande, *n.* Uttågning, *f.*
Uttänja, v. *a.* 2. *1.* udstrække, forlænge, udvide. Uttänjande, *n.* Udstrækken, Udviden. Uttänjelig, *adj.* som lader sig udstrække. Uttänjelighet, *f.* Udstrækkelighed, Tøjelighed.
Uttänka, v. *a.* 2. *2.* udtænke.
Uttöja, s. Töja.
Uttömma, v. *a.* 2. *1.* udtomme. Uttömmas, udtommes, udmattes. Uttömmande, *n.* Uttömning, -ar, *f.* Udtømmen, Udtommelse, Udmattelse, drf. Uttömlig, *adj.*

Uttörstig, *adj.* meget tørstig.
Utur, s. Ur.
Uturaktläta, s. Uraktläta.
Utvald, s. Utvälja.
Utvandra, *v. n.* 1. udvandre, drf. Utvandring, -ar, *f.* Udvandring.
Utvattna, *v. a.* 1. udvande, drf. Utvattning, *f.* Udvanding.
Utveckla, *v. a.* 1. udvikle, drf. Utvecklande, *n.* Utveckling, -ar, *f.* Udvikling.
Utverka, *v. a.* 1. udvirke, bevirke, drf. Utverkande, *n.* Utverkning, *f.*
Utväxla, s. Utväxla.
Utvidga, *v. a.* 1. udvide. Utvidgande, *n.* Utvidgning, -ar, *f.* Udvidelse. Utvidgelig, *adj.* udvidelig, drf. Utvidgelighet, *f.*
Utvika, s. Vika ut, drf. Utvikning, -ar, *f.*
Utvisa, *v. a.* 1. udvise, drf. Utvisning, *f.*
Utvittra, *v. a. & n.* 1. opløse, opløses ved Vejret, drf. Utvittring, *f.*
Utvotera, *v. a.* 1. udvotere, drf. Utvotering, -ar, *f.*
Utvräka, *v. a.* 2. *2.* udkaste, hive ud, drf. Utvräkning, *f.*
Utvuxen, udvoksen.
Utväg, -ar, *m.* Udvej.
Utvägа, *v. a.* 2. *1.* veje ud, udveje, drf. Utvägning, -ar, *f.*
Utvälja, *v. a.* 2. *1.* udvælge. Utväljande, *n.* Udvælgelse, Udvalg.
Utvända, *v. a.* 2. *1.* vende ud.
Utvändig, *adj.* Utvändes, *adv.* udvendig.
Utvärtes, *adj.* udvortes.
Utväxa, *v. n.* 2. *2.* udvokse. Utväxt, Utvuxen, udvoksen.
Utväxla, *v. a.* 1. udveksle, drf. Utväxling, -ar, *f.*
Utväxt, -er, *m.* Udvæxt.
Utsira, *v. a.* 1. udsmykke, udpynte, drf. Utsirande, *n.* Utsirning, -ar, *f.*
Utådra, *v. n.* 1. forlade Aarerne (om Blod), drf. Utådring, *f.*
Utät, *adv.* udad.
Utägor, *pl.* Ejendomme udenfor Hovedgaarden.
Utäng, -ar, *m.* Eng, og
Utö, -ar, *f.* Ø udenfor Hovedlandet.
Utäta, *v. a.* 3. s. Äta ut.
Utöda, *v. a.* 2. *1.* udrydde, udslette, drf. Utödande, *n.*
Utöfva, *v. a.* 1. udøve, drf. Utöfvande, *n.* Utöfning, *f.* Udevelse.
Utöfver, *præp.* udover.
Utögd, *adj.* som har udstaaende Øjne.
Utöra, *n.* Øretś udvendige Del.
Utösa, *v. a.* 2. *2.* udøse, drf. Utösning, -ar, *f.* Utöslig, *adj.*

V.

Vabla, -or, *f.* Vandblegn, Vable.
Vacker, *adj.* vakker, smuk; vackra handen, højre Haand; det är vackert, att han hunnit så långt; vackert så, = N.; taga vackert för sig, = N.; dricka vackert, drikke med Maade; Nå! Nå! vackert, hold Maade; kom vackert, kom kun. Vackerhet, *f.* Smukhed, Artighed; Behageligheb.
Vackla, *v. n.* 1. vakle. Vacklande, *n.* Vaklen.
Vackt, *m.* fl. s. Vakt, *m.* fl.
Vad, -ar, *f.* Not, Vad N. Trækvad,

Sildenot, Fiskergarn. Vadfiskare, *s. pl. m.* Badfisker.

Vad, -or, *f.* Læg.

Vad, *s. pl. n.* Badested, Bad.

Vad, *s. pl. n.* Pant; Væddemaal. 2) Appellering; slå, el. hålla vad, vedde, slaa til Vads; slå vad om, vædde om; jag sätter mitt hufvud i vad, jeg vædder mit Hoved, sætter mit Hoved i Pant; slå vad att, vædde at; genom laga vad, Indankning i lovbestemt Tid, drf. Vadpenningar, *pl.*

Vada, *v. n.* l. vade. Vadande, *n.* Vadning, *f.* Baden.

Vadare, *s. pl. m.* (Naturh.) Sumpfugl: *Grallæ.*

Vadd, -ar, *m.* Vat (Slags Tøj).

Vadda, *v. a.* l. lægge Vat under, fore med Vat.

Vade, -or, *f.* Læg.

Vadfötter, *pl.* Badefødder.

Vadlag, *m.* fl. s. Vad.

Vadmal, *n.* Vadmel.

Vaffla, *m.* fl. s. Våffla.

Vagel, -glar, *m.* Honsestige, Vagl. 2) liden Bold paa Sjenlaaget, som ligner et Bygkorn.

Vagga, -or, *f.* Vugge; från vaggan, fra Vuggen af, o: fra den tidligste Barndom.

Vagga, *v. a.* l. vugge; vralte som en And. Vaggande, *n.* Vaggning, -ar, *f.* Vuggen; Vralten.

Vaggband, *s. pl. n.* Vuggebaand.

Vaggbarn, *s. pl. n.* Vuggebarn.

Vaggsång, -er, *f.* Vuggesang.

Vaggvisa, -or, *f.* Vuggevise.

Vagn, -ar, *m.* Vogn.

Vagnborg, -ar, *m.* Vognborg.

Vagnmakare, *s. pl. m.* Vognmager, Hjulmager, Hjulmand.

Vagnman, -män, *m.* Vognmand.

Vagnmästare, *s. pl. m.* Vognmester.

Vagnsaxel, -xlar, *m.* Vognaksel.

Vagnsbeklädning, -ar, *f.* Vognbetræk.

Vagnsdyna, -or, *f.* Vognhyne, Vognhynde.

Vagnsdörr, -ar, *m.* Vognsdør.

Vagnsfönster, *s. pl. n.* Karetvindu.

Vagnsföre, *n.* Vognsfore.

Vagnshimmel, *m.* Taget inde i en Vogn.

Vagnshjul, *s. pl. n.* Vognhjul.

Vagnshus, *s. pl. n.* Vognremis, Vognskur, Vognskjul.

Vagnshäck, -ar, *m.* Vognhække med Spiler i.

Vagnshäst, -ar, *m.* Vognhest.

Vagnskorg, -ar, *m.* Kurvfading til en Vogn.

Vagnskedja, -or, *f.* Holdkjæde, hvormed Hjulenes Løb standses nedad Bakken, Slæbekjæde.

Vagns-kur, -ar, *m.* Kaleche.

Vagnsleja, -or, *f.* Vognleje.

Vagnslider, *s. pl. n.* Vognremis, Vognskjul, Vognskur.

Vagnsnyckel, -klar, *m.* Vognnøgle.

Vagnsredskap, *n.* Vognredskab.

Vagnsrem, -mar, *m.* Vognrem.

Vagnsrum, *s. pl. n.* Vognremis.

Vagnssele, -ar, *m.* Vognsele.

Vagnsskjul, *s. pl. n.* Vognskjul.

Vagnsskrinda, -or, *f.* Kurvfading til en Vogn.

Vagnssmörja, *f.* Vognsmørelse.

Vagnsskruf, -var, *m.* Vognskrue.

Vagnsspår, *s. pl. n.* Vognspor.

Vagnstege, -ar, *m.* Vognhække med Spiler i.

Vagnstig, *s. pl. n.* Vogntrin.

Vagnstång, *f.* Vognstang.

Vagnstak, *s. pl. n.* Taget paa en Vogn.

Vagnstäcke, -n, *n.* Vogndækken.

Vagnstistel, -stlar, *m.* (T. Wagenbeichsel) Vognstang.

Vagnsunderrede, *n.* Understelling paa en Vogn.

Vagnsvind, -ar, *m.* Vognloft.

Vagnsvirke, *n.* Vognæmne.

Vagnväg, *m.* Vognvei.
Vaja, *v. n.* l. vaje. Vajande, *n.* Vajen.
Vak, -ar, *m.* Vaag, Aabning i Isen; hugga vak, vække.
Vak, *n.* Vaagen. Nattvak, Nattevaagen.
Vaka, -or, *f.* (Fugl) Maaltrost: *Turdus musicus.* 2) Vaagestue (Eng. wake).
Vaka, *v. n.* l. vaage; vaka upp, vaagne op, drf. Vakning, *f.* Vaagen.
Vakande, vaagende, vaagen, aarvaagen.
Vakare, *s. pl. m.* En der vaager; Ankerbøj.
Vaken, *adj.* vaagen, aarvaagen.
Vaker, *adj.* vaagen, aarvaagen.
Vakhustru, -r, *f.* Vakerska, -or, *f.* Vaagekone.
Vakljus, *s. pl. n.* Vaagelys.
Vakna, *v. n.* l. vaagne; vakna upp, vaagne op, drf. Vaknande, *n.* Vaagnen.
Vakning, *f.* Vaka.
Vaksam, *adj.* vaagen, aarvaagen, vogtsom; hafva ett vaksamt öga på, have et vaagent Øje med. Vaksamhet, *f.* Aarvaagenhed, Vogtsomhed.
Vakstuga, -or, *f.* Vaagestue.
Vakt, -er, *m.* Vagt; gå på vakt, trække paa Vagt; hålla vakt om, bevogte; vara på sin vakt, være paa sin Post, passe paa, tage sig i Agt. Högvakt, Hovedvagt.
Vakta, *v. a.* l. vogte; bevogte, beskytte; vakta sig för något, vogte sig for Noget, tage sig i Agt for.
Vaktare, *s. pl. m.* Vogter; Bevogter, Beskytter, drf. Vaktarinna, Vakterska, -or, *f.* Vogterske.
Vaktfri, *adj.* vagtfri, drf. Vaktfrihet, *f.*
Vakthafvande, *adj.* vagthavende.
Vakthållning, *f.* Vagthold.
Vaktgöraing, *f.* Vagtgjøren.
Vakthus, *s. pl. n.* Vagthus.
Vaktkarl, -ar, *m.* Skildvagt.
Vaktkur, -ar, *m.* Skilderhus.
Vaktmästare, *s. pl. m.* Vagtmester. 2) Bud (ved Retter o. desl.).
Vaktombyte, *n.* Vagtskifte.
Vaktparad, -er, *m.* Vagtparade.
Vaktpenningar, *pl.* Vagtpenge.
Vaktrulla, -or, *f.* Vagtrolle.
Vaktskepp, *s. pl. n.* Vagtskib.
Vaktskott, *s. pl. n.* Vagtskud.
Vaktstuga, -or, *f.* Vagtstue.
Vakttorn, *s. pl. n.* Vagttaarn.
Vaktel, -tlar, *m.* Vagtel (Fugl). Vaktelflygt, *m.* Vagtelens Flugt. Vaktelfångare, *s. pl. m.* Vagtelfanger. Vaktelfånge, -n, *n.* Vagtelfangst. Vaktelhund, -ar, *m.* = N. Vaktelnät, *s. pl. n.* Vagtelgarn. Vaktelpipa, -or, *f.* Vagtelpibe. Vaktelslag, *n.* Vaktellåte, *n.* Vaktelsång, *m.* Vagtelens Sang.
Val, -ar, *m.* (T. Wall, jydsk Mol) Ol, Antal af 80 Stykker (om Fisk), f. E. en val sill.
Val, *m.* Stok.
Val, *s. pl. n.* Valg.
Valbar, *adj.* valgbygtig. Valbarhet, *f.* Valgbygtighed.
Valbjörk, -ar, *f.* Vatbirk.
Valdag, -ar, *m.* Valgdag.
Valfri, *adj.* valgfri. Valfrihet, *f.* Valgfrihed.
Valfurste, -ar, *m.* Valgfyrste.
Valförrättare, *s. pl. m.* som forretter Valg, Valgbestyrer, drf. Valförrättning, -ar, *f.*
Valförsamling, -ar, *f.* Valgforsamling.
Valherre, -ar, *m.* Valgherre.
Valkapitulation, -er, *m.* Valgkapitulasjon, Grundlov.
Valkonung, -ar, *m.* Valgkonge.
Valkula, -or, *f.* Valgkugle ved Balotering.

Valman, -män, m. Valgmand.
Valrike, -n, n. Valgrige.
Valrum, s. pl. n. Valgværelſe.
Valrättighet, f. Valgrettighed.
Valröst, -er, m. Valgſtemme.
Valrösta, v. n. l. ſtemme paa, drf. Valröstning, -ar, f.
Valsedel, -dlar, m. Valgſeddel.
Valspråk, s. pl. n. Valgſprog.
Valställe, -n, n. Valgſted.
Vald, f. Välja.
Valdthorn, s. pl. n. Valthorn.
Valen, adj. ſtiv af Kulde, valen N.
Valfart, ſ. Vallfart.
Valfrändskap, -er, m. Valgſlægtſkab; (i Kemien) den Legemernes Forbindelſe, ved hvilken et tredje Stof saaledes forener ſig med det Ene af to før forbundne Legemer, at det Andet nødes til at adſkille ſig derfra.
Valhänd, adj. valen paa Hænderne.
Valk, -ar, m. Valkeindretning, -maſkine, Stampemølle. 2) Faldhat; Pude, f. E. Halsvalk, Halſepude. 3) Træl (i Hænderne).
Valka, v. a. l. valke, ſtampe. Valkare, s. pl. m. Valker, Stamper. Valkararbete, n. Stampearbejde. Valkarhandtverk, n. Stampehaandtværk. Valkarlön, m. -penningar, pl. Betaling for Stampearbejde. Valkarverkstad, -städer, m. Stampemølle, Valkehus. Valkbord, s. pl. n. Valkebord. Valkeri, -er, n. Valkemølle, Valkehus. Valkhammare, -mrar, m. Valkeſtok. Valkho, -ar, f. Valketrug. Valkjord, m. Valkejord. Valkkittel, -tlar, m. Valkekjedel. Valkkonst, f. Valkekunſt. Valklera, f. Valkelér. Valkning, f. = N. Valkqvarn, -ar, m. Valkatamp, -ar, m. Valkemølle. Valkstock, -ar, m. Valkeſtok.
Valka, m. fl. ſ. Valk.
Valknut, -ar, m. en kunſtig knyttet Knude, ſom vanſkelig kan oplöſes.
Valkonung, m. fl. ſ. Val.
Vall, -ar, m. Vold. 2) Kyſt. 3) Kant, f. E. taga vallen, ſtøde forbi (i Biljard). 4) Græsgang, f. E. gå vall, el. i vall, drive paa Græsgang, jæte; gaa paa Græsgang, beite; drifva boskapen i vall.
Valla, v. a. l. drive paa Græsgang, jæte, drf. Vallande, n. Vallning, -ar, f. Jæten. 2) ſtærk Bevægelſe (T. Wallung). Vallflicka, -or, f. Jæterpige, Pige, ſom vogter Kvæget der er paa Græsgang. Vallgosse, -ar, m. Jætergut, Dreng, ſom vogter Kvæget der gaar paa Græsgang. Vallgång, -ar, m. Voldgang. 2) Græsgang. Vallhjon, s. pl. n. Jætere. Vallhorn, s. pl. n. Jæterhorn, Lur. Vallhund, -ar, m. Hyrdehund. Vallkulla, -or, f. Jæterjænte. Vallmästare, s. pl m. Voldmeſter. Vallpipa, -or, f. Jæterpibe. Vallqväde, -n, n. Hyrdeſang. Vallstig, -ar, m. Hyrdevej. Vallsättare, s. pl. m. Voldarbejder. Vallvisa, -or, f. Hyrdeſang.
Vallack, -ar, m. Vallak, gildet Heſt. Vallacka, v. a. l. ſkjære, gjøre til Vallak. Vallackare, s. pl. m. Heſtegilder, drf. Vallackning, f.
Vallborgmessa, f. Vallborgmeſſeaften, den 30te April.
Vallfart, -er, m. Vallfärd, -er, m. Valfart.
Vallhall, n. Valhal.
Vallkyria, -or, f. Valkyrie.
Vallkulla, m. fl. ſ. Vall.
Vallmar, m. Vadmel.
Vallmo, -ger, m. Valmue: *Papaver somniferum.* Vallmoknopp, -ar, m. Valmueknop. Vallmoolja, f. Valmueolje.
Vallon, -er, m. Vallon, Belgier. Vallonska, -or, f. Belgierinde. 2) Val-

lonsk Sprog. Vallonsmide, s. Art Jærntilvirkning.

Vallra, -or, *f.* en fed, hvid Materie, der findes i egne Hulninger i Kaskelottens Hoved, Hvalrav: *Sperma ceti.*

Vallros, Vallruss, -ar, m. Hvalros: *Trichecus Rosmarus.* Vallrosajägare, *s. pl.* m. Hvalrosjæger. Vallrosstand, -tänder, *f.* Hvalrostand.

Vallsättare, m. fl. s. Vall.

Valnöt, -ter, *f.* Valnød: *Juglans regia.* Valnötträ, n. Valnødtræ (Materien). Valnötträd, *s. pl.* n. Valnødtræ.

Valp, -ar, m. Hundehvalp. 2) Lavs. Valpaktig, *adj.* drengagtig, lavset, drf. Valpaktighet, *f.* Valpatind, *adj.* drægtig. Valptik, -ar, *f.* drægtig Tispe.

Valpa, *v. n. & a.* 1. kaste Hvalper, drf. Valpning, -ar, *f.*

Valplats, -ar, m. Valplads.

Vals, -ar, m. Valse; Vals (Dans). Valsformig, *adj.* valseformig. Valshjul, *s. pl.* n. Valsehjul. Valsverk, *s. pl.* n. Valsqvarn, -ar, m. Valseværk, Valsemaskine.

Valsa, *v. a. & n.* 1. valse; valse, danse Vals, drf. Valsning, -ar, *f.*

Valthorn, *s. pl.* m. Baldhorn. Valthornist, -er, m. Baldhornist.

Vamb, s. Vömb.

Van, *adj.* vant; vara van vid, være vant til.

Vana, -or, *f.* Vane, m. Vane.

Vanart, -er, *f.* Vanart, ond Natur; Usædelighed, Uskik, Unode; Udart, Udartning.

Vanarta, *v. n.* 1. Vanartas, *v. d.* 1. udarte, blive slettere, vanslægte, drf. Vanartande, n.

Vanartig, *adj.* vanartig, vanartet; udartet, drf. Vanartighet, *f.*

Vanbördig, *adj.* af ringe Fødsel, uadelig; vanbørdig; Bastard, drf. Vanbördighet, *f.*

Vanbörding, -ar, m. En som er af ringe el. uægte Fødsel; Uadelig; Bastard.

Vand, vant, s. Vänja.

Vandamål, *s. pl.* n. Sag af Vigtighed.

Vandel, m. Vandel; Samfærsel; handel och vandel, = N. Lefnadsvandel, Levevandel. Vandla, *v. n.* 1. handla och vandla, = N.

Vandra, *v. n.* 1. vandre. Vandrare, *s. pl.* m. Vandrer. Vandring, -ar, *f.* = N. Vandringslopp, *s. pl.* n. Vandringsløb. Vandringsman, -män, m. Vandringsmand. Vandringsstaf, -var, m. Vandringsstav. Vandringstid, = N.

Vandtåg, *s. pl.* n. Vant (til Skibs).

Vanfrägd, Vanfrejd, m. slet, ondt Rygte, Vanrygte.

Vanfrejda, *v. a.* 1. føre i ondt Rygte, gjøre berygtet.

Vanfrejdad, *adj. v.* som har et slet Rygte, berygtet.

Vanför, *adj.* som ikke har sin Forlighed, som er en Krøbling, vanfor; lam.

Vanföre, s. Menföre.

Vangifte, -n, n. Misforbindelse (Mesalliance) ulige Ægteskab.

Vangömmo, *f.* slet Gjemme, Forsømmelse i at bevare noget, Vangiemme (D. Lov), f. E. ligga i vangömmo, genom vangömmo.

Vanheder, m. Vanære, Skjændsel.

Vanhederlig, *adj.* vanærende, haanlig, skamlig.

Vanhedra, *v. a.* 1. vanære, fornedre, tilføje Skjændsel, drf. Vanhedrande, n.

Vanhelga, *v. a.* 1. vanhellige. Vanhelgande, n. Vanhelligelse. Vanhelgd, *f.* Vanhelligelse, Vanhellighed.

Vanhopp, *n.* ulykkeligt Haab, drf. **Vanhoppas**, *v. d.* 1.
Vanhäfd, *m.* Mangel af Kultur, skjødesløs Dyrkning, Vanrøgt, f. E. åkern ligger i vanhäfd. **Vanhäfda**, *v. a.* 1. slet dyrke, røgte, lade forfalde.
Vanilj, *m.* Vanille.
Vank, -ar, *m.* Plet, Skamplet, Fejl.
Vanka, *v. n.* 1. vanke; vanke, gives, faaes.
Vankas, *v. d.* 1. vanke, gives, faaes, f. E. der vankades stryk, der vankede Prygl, Juling.
Vankant, -er, *m.* Vankant (om Tømmer), drf. **Vankantig**, *adj.* vankantet.
Vankelmodig, *adj.* vankelmodig; vægelsindet, drf. **Vankelmodighet**, *f.* Vankelmodighed; Vægelsindighed.
Vankläda, *v. a.* 2. *1.* vansire.
Vanlig, *adj.* **Vanligen**, *adv.* sædvanlig, -ligen. **Vanligtvis**, sædvanligvis. **Vanlighet**, *f.* Sædvane, Sædvanlighed; efter vanligheten, som sædvanlig.
Vanlottad, *adj.* vanskjæbnet, slet delt, slet udstyret, f. E. vanlottad af naturen.
Vanlytt, *adj.* vanfor.
Vanmakt, *f.* Afmagt, Skrøbelighed, Svaghed. **Vanmäktig**, afmægtig, svag, drf. **Vanmäktighet**, *f.*
Vann, *imperf.* af Vinna.
Vanna, -or, *f.* Kornharpe.
Vanna, *v. a.* 1. drøfte, rense, kaste (Korn), drf. **Vannande**, *n.* **Vanning**, *f.* **Vannare**, *s. pl. m.* En som renser. **Vannmakare**, *s. pl. m.* En som gjør Kornharper.
Vanpris, *n.* Underpris.
Vanpryda, *v. a.* 1. vansire.
Vanrykt, *m.* Vanrøgt.
Vanrykta, *v. a.* 1. forsømme Røgt og Pleje. 2) bringe i slet Rygte, gjøre berygtet. **Vanryktad**, berygtet, drf. **Vanryktande**, *n.*
Vanrykte, *n.* Vanrygte, slet Rygte.
Vansinnig, *adj.* vanvittig, afsindig. **Vansinnighet**, *f.* Afsindighed, Vanvittighed.
Vanskapa, *v. a.* 1. vanskabe; vansire, drf. **Vanskapande**, *n.* **Vanskapning**, -ar, *f.* **Vanskapnad**, -er, *f.* Vanskabelse, Vanskabning. **Vanskaplig**, *adj.* vanskabt; vansiret. **Vanskaplighet**, *f.* Vanskabthed.
Vansklig, *adj.* tvivlsom; foranderlig, usikker, ubestandig, drf. **Vansklighet**.
Vansköta, *v. a.* 2. *2.* røgte noget ilde, behandle, pleje skjødesløst. **Vanskötsel**, *m.* slet Røgt, forsømt Pleje, Vanrøgt.
Vanslägtas, *v. d.* 1. vanslægte, udarte. **Vanslägtande**, *n.* Vanslægting, Udarten. **Vanslägtad**, **Vanslägtig**, *adj.* vanslægtet, udartet. **Vanslägting**, -ar, *f.* En som er vanslægtet, Vanslægtning.
Vanställa, *v. a.* 2. *1.* vanskabe, vansire, drf. **Vanställande**, *n.* **Vanställning**, *f.*
Vant, *s. pl. m.* & *n.* Vant. **Vantklot**, *s. pl. n.* Vantklæde.
Vante, -ar, *m.* = N.; stå väl i vantarne hos någon, være i Ens Gunst.
Vantrefnad, *m.* Vantrivelse, Forfald, f. E. ett språks vantrefnad.
Vantrifvas, *v. d.* 2. *1.* vantrives. **Vantriflig**, -treflig, *adj.* som vantrives, drf. **Vantreflighet**, *f.*
Vantro, *f.* Vantro; Overtro.
Vantrogen, *adj.* vantro, overtroisk, drf. **Vantrogenhet**, *f.*
Vantrösta, *v. n.* 1. mistvivle.
Vantyda, *v. a.* 2. *1.* mistyde. **Vantydning**, -ar, *f.* Mistydning.
Vanvett, *n.* Vanvid.
Vanvettig, *adj.* vanvittig. **Vanvettighet**, *f.* Vanvittighed.
Vanvetting, -ar, *m.* afsindigt, vanvittigt Menneske.

Vanvärd, *m.* slet Nogt, forsømt Pleje, Vanrøgt; Skjødesløshed.
Vanvårda, *v. a.* 1. forsømme Nogt og Pleje, behandle skjødesløst, dvf. Vanvårdnad, *f.*
Vanvörda, *v. a.* l. ikke vise tilbørlig Agtelse, være uærbødig mod, ringeagte.
Vanvördig, *adj.* uærbødig, ringeagtende. Vanvördnad, *f.* Ringeagt, Uærbødighed.
Vanära, *f.* Vanære.
Vanära, *v. a.* l. = R. Vanärande, *n.* Vanærelse.
Vapen, *s. pl. n.* Vaaben.
Vapenband, *s. pl. n.* Vaabenbaand.
Vapenbok, *m.* Vaabenbog.
Vapenbrak, *n.* Vaabenbrag, Vaabengny.
Vapenbroder, -bröder, *m.* Vaabenbroder.
Vapendans, *m.* Vaabendands.
Vapendragare, *s. pl. m.* Vaabendrager.
Vapenfabrik, -*er*, *m.* Vaabenfabrik.
Vapenfält, *m.* Vaabenfelt.
Vapenför, *adj.* vaabendygtig.
Vapengny, *n.* Vaabengny.
Vapenhus, *s. pl. n.* Vaabenhus.
Vapenhvila, *f.* Vaabenhvile, Vaabenstilstand.
Vapenhållare, *s. pl. m.* Vaabenholder.
Vapenherold, -*er*, *m.* Vaabenherold.
Vapenklädd, *adj.* vaabenklædt. Vapenklädning, *f.* Vaabenklæder.
Vapenkonst, *f.* Vaabenkunst, Heraldik.
Vapenlycka, *f.* Vaabenlykke, Vaabenheld.
Vapenlära, *f.* Vaabenlære, Heraldik.
Vapenlös, *adj.* vaabenløs.
Vapenplats, *m.* Vaabenplads.
Vapenprydnad, -*er*, *m.* Vaabenprydelse.
Vapenrock, -*ar*, *m.* Vaabenkjortel.
Vapenrustning, -*ar*, *f.* Vaabenrustning.
Vapenskifte, -*n*, *n.* Haandgemeng, Træfning.
Vapensköld, -*ar*, *m.* Vaabenskjold.
Vapensmed, -*er*, *m.* Vaabensmed.
Vapenstyrka, *f.* Vaabenstyrke.
Vapensyn, -*er*, *f.* Vaabenmønstring.
Vapentäcke, -*n*, *n.* Vaabendække.
Vapenöfning, -*ar*, *f.* Vaabenøvelse.
Var, *s. pl. n.* det hvormed en Dyne el. Pude overtrækkes, Vaar.
Var, *n.* Vor, Materie: *Pus*; vara sig, sætte Vor, Edder. Varblandad, *adj.* blandet med Vor. Varfull, *adj.* fuld af Vor. Varflytning, *f.* Vorsfidden. Vargörning, *f.* Vorsætning. Varig, *adj.* voragtig. Varsvulst, -*er*, *m.* Edderbyld. Varsår, *s. pl. n.* Edderfaar, Raadfaar. Varsäck, -*ar*, *m.* Edderbyld.
Var, *adj.* paapasſende, forſigtig, var. Varfogel, -glar, *m.* Varfler: *Lanius excubitor.*
Vara, vare, f. E. taga vara på, tage Vare paa; taga till vara, tage i Forvaring; taga sig till vara för el. emot, tage ſig vare el. i Vare for.
Vara, -*or*, *f.* Vare. Varuberäkning, -*ar*, *f.* Vareberegning. Varubyte, *n.* Ombytning af Varer, Byttehandel. Varuförråd, *n.* Vareoplag. Varuförteckning, -*ar*, *f.* Vareforteegneiſe, Faktura. Varuhandel, *m.* Varehandel. Varulager, *s. pl. n.* Vareiager, Oplag. Varumagasin, -*er*, *m.* Varehus, Magaſin. Varumängd, *m.* Varemængde. Varunederlag, *n.* Vareoplag. Varuplats, -*er*, *m.* Oplagsſted. Varupris, *n.* Vareprik.
Vara, *v. n.* (är, *pl.* äro; var, *pl.* voro; varit, *konj.* vore) være; det är jag, det er mig; det är han, det er ham; är det Ni? er det Dem; om i voren rika, dersom I vare rige;

Vanhopp, *n.* ulykkeligt Haab, drf. Vanhoppas, *v. d.* 1.
Vanhäfd, *m.* Mangel af Kultur, skjødesløs Dyrkning, Vanrøgt, f. E. åkern ligger i vanhäfd. Vanhäfda, *v. a.* 1. slet dyrke, røgte, lade forfalde.
Vanilj, *m.* Vanille.
Vank, -ar, *m.* Plet, Skamplet, Fejl.
Vanka, *v. n.* 1. vanke; vanke, gives, faaes.
Vankas, *v. d.* 1. vanke, gives, faaes, f. E. der vankades stryk, der vankede Prygl, Juling.
Vankant, -er, *m.* Vankant (om Tømmer), drf. Vankantig, *adj.* vankantet.
Vankelmodig, *adj.* vankelmodig; vægelsindet, drf. Vankelmodighet, *f.* Vankelmodighed; Vægelsindighed.
Vankläda, *v. a.* 2. *1.* vansire.
Vanlig, *adj.* Vanligen, *adv.* sædvanlig, -ligen. Vanligtvis, sædvanligvis. Vanlighet, *f.* Sædvane, Sædvanlighed; efter vanligheten, som sædvanlig.
Vanlottad, *adj.* vanskjæbnet, slet delt, slet udstyret, f. E. vanlottad af naturen.
Vanlytt, *adj.* vanfor.
Vanmakt, *f.* Afmagt, Skrøbelighed, Svaghed. Vanmäktig, afmægtig, svag, drf. Vanmäktighet, *f.*
Vann, *imperf.* af Vinna.
Vanna, -or, *f.* Kornharpe.
Vanna, *v. a.* 1. drøfte, rense, kaste (Korn), drf. Vannande, *n.* Vanning, *f.* Vannare, *s. pl. m.* En som renser. Vannmakare, *s. pl. m.* En som gjør Kornharper.
Vanpris, *n.* Underpris.
Vanpryda, *v. a.* 1. vansire.
Vanrykt, *m.* Vanrøgt.
Vanrykta, *v. a.* 1. forsømme Røgt og Pleje. 2) bringe i slet Rygte, gjøre berygtet. Vanryktad, berygtet, drf. Vanryktande, *n.*
Vanrykte, *n.* Vanrygte, slet Rygte.
Vansinnig, *adj.* vanvittig, afsindig. Vansinnighet, *f.* Afsindighed, Vanvittighed.
Vanskapa, *v. a.* 1. vanskabe; vansire, drf. Vanskapande, *n.* Vanskapning, -ar, *f.* Vanskapnad, -er, *f.* Vanskabelse, Vanskabning. Vanskaplig, *adj.* vanskabt; vansiret. Vanskaplighet, *f.* Vanskabthed.
Vansklig, *adj.* tvivlsom; foranderlig, usikker, ubestandig, drf. Vanskligheet.
Vansköta, *v. a.* 2. *2.* røgte noget ilde, behandle, pleje skjødesløst. Vanskötsel, *m.* slet Røgt, forsømt Pleje, Vanrøgt.
Vanslägtas, *v. d.* 1. vanslægte, udarte. Vanslägtande, *n.* Vanslægting, Udarten. Vanslägtad, Vanslägtig, *adj.* vanslægtet, udartet. Vanslägting, -ar, *f.* En som er vanslægtet, Vanslægtning.
Vanställa, *v. a.* 2. *1.* vanskabe, vansire, drf. Vanställande, *n.* Vanställning, *f.*
Vant, *s. pl. m.* & *n.* Vant. Vantklot, *s. pl. n.* Vantklæde.
Vante, -ar, *m.* = N.; stå väl i vantarne hos någon, være i Ens Gunst.
Vantrefnad, *m.* Vantrivelse, Forfald, f. E. ett språks vantrefnad.
Vantrifvas, *v. d.* 2. *1.* vantrives. Vantriflig, -treflig, *adj.* som vantrives, drf. Vantreflighet, *f.*
Vantro, *f.* Vantro; Overtro.
Vantrogen, *adj.* vantro, overtroisk, drf. Vantrogenhet, *f.*
Vantrösta, *v. n.* 1. mistvivle.
Vantyda, *v. a.* 2. *1.* mistyde. Vantydning, -ar, *f.* Mistydning.
Vanvett, *n.* Vanvid.
Vanvettig, *adj.* vanvittig. Vanvettighet, *f.* Vanvittighed.
Vanvetting, -ar, *m.* afsindigt, vanvittigt Menneske.

Vanvård, *m.* slet Nogt, forsømt Pleje, Vanrøgt; Skjødesløshed.
Vanvårda, *v. a.* l. forsømme Nogt og Pleje, behandle skjødesløst, drf. Vanvårdnad, *f.*
Vanvörda, *v. a.* l. ikke vise tilbørlig Agtelse, være uærbødig mod, ringeagte.
Vanvördig, *adj.* uærbødig, ringeagtende. Vanvördnad, *f.* Ringeagt, Uærbødighed.
Vanära, *f.* Vanære.
Vanära, *v. a.* l. = R. Vanärande, *n.* Vanæreise.
Vapen, *s. pl. n.* Vaaben.
Vapenband, *s. pl. n.* Vaabenbaand.
Vapenbok, *m.* Vaabenbog.
Vapenbrak, *n.* Vaabendrag, Vaabengny.
Vapenbroder, -bröder, *m.* Vaabenbroder.
Vapendans, *m.* Vaabendands.
Vapendragare, *s. pl. m.* Vaabendrager.
Vapenfabrik, -er, *m.* Vaabenfabrik.
Vapenfält, *m.* Vaabenfelt.
Vapenför, *adj.* vaabendygtig.
Vapengny, *n.* Vaabengny.
Vapenhus, *s. pl. n.* Vaabenhus.
Vapenhvila, *f.* Vaabenhvile, Vaabenstilstand.
Vapenhållare, *s. pl. m.* Vaabenholder.
Vapenherold, -er, *m.* Vaabenherold.
Vapenklädd, *adj.* vaabenklædt. Vapenklädning, *f.* Vaabenklæder.
Vapenkonst, *f.* Vaabenkunst, Heraldik.
Vapenlycka, *f.* Vaabenlykke, Vaabenheld.
Vapenlära, *f.* Vaabenlære, Heraldik.
Vapenlös, *adj.* vaabenløs.
Vapenplats, *m.* Vaabenplads.
Vapenprydnad, -er, *m.* Vaabenprydelse.
Vapenrock, -ar, *m.* Vaabenkjortel.
Vapenrustning, -ar, *f.* Vaabenrustning.
Vapenskifte, -n, *n.* Haandgemeng, Træfning.
Vapensköld, -ar, *m.* Vaabenskjold.
Vapensmed, -er, *m.* Vaabensmed.
Vapenstyrka, *f.* Vaabenstyrke.
Vapensyn, -er, *f.* Vaabenmønstring.
Vapentäcke, -n, *n.* Vaabendække.
Vapenöfning, -ar, *f.* Vaabenøvelse.
Var, *s. pl. n.* det hvormed en Dyne el. Pude overtrækkes, Vaar.
Var, *n.* Vor, Materie: *Pus*; vara sig, sætte Vor, Edder. Varblandad, *adj.* blandet med Vor. Varfull, *adj.* fuld af Vor. Varflytning, *f.* Vorfidden. Vargörning, *f.* Vorsætning. Varig, *adj.* voragtig. Varsvulst, -er, *m.* Edderbyld. Varsår, *s. pl. n.* Edderfaar, Raadfaar. Varsäck, -ar, *m.* Edderbyld.
Var, *adj.* paapassende, forsigtig, var. Varfogel, -glar, *m.* Varsler: *Lanius excubitor.*
Vara, være, f. E. taga vara på, tage Vare paa; taga till vara, tage i Forvaring; taga sig till vara för el. emot, tage sig vare el. i Vare for.
Vara, -or, *f.* Vare. Varuberäkning, -ar, *f.* Vareberegning. Varubyte, *n.* Ombytning af Varer, Byttehandel. Varuförråd, *n.* Vareoplag. Varuförteckning, -ar, *f.* Varefortegnelse, Faktura. Varuhandel, *m.* Varehandel. Varulager, *s. pl. n.* Vareleger, -oplag. Varumagasin, -er, *m.* Varehus, Magasin. Varumängd, *m.* Varemængde. Varunederlag, *n.* Vareoplag. Varuplats, -er, *m.* Oplagssted. Varupris, *n.* Vareprís.
Vara, *v. n.* (är, *pl.* äro; var, *pl.* voro; varit, *konj.* vore) være; det är jag, det er mig; det är han, det er ham; är det Ni? er det Dem; om i voren rika, dersom I vare rige;

lät så vara, låd faa være; lät vara att allt lyckas, sæt at Alt vil lykkes; varande, værende; eksisterende; hittills varande, hidtilværende.

Vara, *v. n.* 1. vare, være varig, vedvare; under varande Riksdag, under paastaaende Rigsdag.

Varaktig, *adj.* varagtig, varig. Varaktighet, *f.* Varighed.

Vara sig, sætte Vor, Edder.

Varblandad, m. fl. s. Var.

Varda, *v. n.* (varder, vardt, är vorden) vorde.

Varelse, -r, *f.* Tilværelse (*Existentia*); Skabning, Væsen (*Essentia*); Ophold, f. E. alla lefvande varelser, alle levende Væsener; Guds varelse, Guds Tilværelse.

Varf, *s. pl. n.* Værft. 2) s. Hvarf.

Varfogel, -glar, *m.* Varfugl, Værfter, Tornskade: *Lanius excubitor.*

Varg, -ar, *m.* Ulv, Graaben, Skrub N. Vargaktig, *adj.* ulvagtig. Vargböna, -or, *f.* Lupin. Varggrop, -ar, *m.* Ulvegrube, Ulvegrav. Varggård, -ar, *m.* Ulvestue. Varghona, -or, *f.* Varginna, -or, *f.* Ulvinde. Vargjagt, -er, *m.* Ulvejagt. Vargjägare, *s. pl. m.* Ulvejæger. Varggrå, *adj.* ulvegraa. Vargklo, -r, *f.* Ulvekło. Varglik, ulvagtig. Varglo, -ar, *f.* Ulvegaupe. Varglynne, *n.* Ulvenatur. Vargmage, -ar, *m.* Ulvemave. Vargmjölk, *f.* Ulvemelk. 2) (Plante) Vortemelk: *Euphorbia palustris.* Vargsax, -ar, *m.* Ulvesaks. Vargskinn, *s. pl. n.* Ulveskind. Vargskinnspels, -ar, *f.* Ulvestindspels. Vargskall, *s. pl. n.* Ulvejagt. Vargtand, -tänder, *f.* Ulvetand. Vargtjutning, -ar, *f.* Ulvehyl. Varguage, -ar, *m.* Ulvunge. Vargväder, *n.* Biskevær N. Hundevejr.

Vargering, Vargering, -ar, *f.* Reservetrop, drf. Vargeringskarl, -ar, *m.* Vargeringsmanskap, *n.*

Värginna, -or, *f.* Ulvinde.

Vargörning, m. fl. s. Var.

Varhåga, *f.* Varsomhed.

Varig, *adj.* fuld af Vor, purulent.

Varkunna sig, *v. r.* 1. forbarme sig, ynkes over.

Varkunsam, *adj.* som forbarmer sig, barmhjertig. Varkunsamhet, *f.* Medynksomhed, Barmhjertighed.

Varlig, *adj.* varsom.

Varm, *adj.* = N. Varma, *v. a.* 2. 1. varme. Varme, *m.* = N. Varmbänk, -ar, *m.* Mistbænk. Varmpanna, -or, *f.* Varmepande, Ildfad.

Varna, *v. a.* 1. advare. Varnare, *s. pl. m.* En som advarer. Varning, -ar, *f.* Advarsel.

Varnagel, *m.* Advarsel, f. E. hænsen till straff och androm till varnagel, sig selv til Straf og andre til Advarsel.

Varp, *s. pl. n.* Dræt, Fiskedræt.

Varp, *n.* Grusbanke.

Varp, -ar, *m.* Rending.

Varpa, *v. a.* & *n.* 1. rende; varpe, drf. Varpning, *f.*

Varpankare, *s. pl. m.* Varpanker.

Varptross, -ar, *m.* Varpetoug, Varptrosse.

Varptrå, -n, *n.* Rendebom.

Varsam, *adj.* varsom, drf. Varsamhet, *f.* Varsomhed.

Varse, *adv.* var, f. E. blifva varse, blive var.

Varsel, *m.* Forvarsel: *Omen.*

Varsérra! Vasserra! bevars! Vasserra tre! Vasserra dö! pinedø! ja, varaerra! ja, bevare.

Varske, *v. a.* 2. 1. varsko; varske sig, tage sig i Agt.

Varulf, -var, *m.* Varulv.

Vas, -er, *m.* Vase, Urne. Porfyrvas, Porfyrvase.

Vase, -ar, *m.* et Risknippe; et Kniptye Halm, Reg.

Vask, n. Vaskmalm, m. Vaffemalm.
Vaska, v. a. l. vaffe Metaller, puffe, flemme, drf. Vaskare, s. pl. m. Udvasker. Vaskhärd, -ar, m. Udvaskningsovn. Vaskverk, s. pl. n. Maskineri til Metallers Udvaskning.
Vass, adj. d. f. f. Hvass.
Vass, m. Rør, Siv. Vassbryn, n. Vasskant, m. Strandsiv. Vassknippa, -or, f. Bundt Siv. Vasskorg, -ar, m. Sivkurv. Vasslik, adj. sivagtig. Vasspipa, -or, f. Rørpibe. Vassrör, s. pl. n. Rør, Siv. Vasstrå, -n, n. Sivstraa.
Vassla, -or, f. Valle. Vasslaktig, adj. valleagtig. Vasslik, adj. vallet, som indeholder Valle.
Vaterpass, s. pl. n. Vaterpas.
Vatten, n. Vand; till lands och vatten, til Lands og Vands; uti nordiska vatten, i de Nordiske Vande; i stillaste vattnet gå de stridaste fiskarne, det stille Vand har den dybe Grund; taga sig vatten öfver hufvudet, = R.
Vattenafledning, -ar, f. Vandafledning.
Vattenaflopp, n. Vandafløb.
Vattenaktig, adj. vandagtig, drf. Vattenaktighet, f.
Vattenbad, s. pl. n. Vandbad.
Vattenbagge, -ar, m. (Insekt) Vandkalv: *Dytiscus.*
Vattenbehållning, -ar, f. Vandbeholdning.
Vattenbeskrifning, -ar, f. Vandbeskrivelse.
Vattenbeskrifvare, s. pl. m. Vandbeskrivelse.
Vattubi, Vattenbi, -n, n. Vandbi.
Vattenblandad, Vattenblandad, adj. vandblandet.
Vattenblemma, -or, f. Vattenblemma, -or, f. Vandblegn, Blæmme R.
Vattenblomma, -or, f. Vandblomst. 2) *Byssus flos aquæ.*
Vattenblomning, -ar, f. Blomstren paa Vandet.
Vattenblå, adj. vandblaa.
Vattenblåsa, -or, f. Vandblære; Vandblegn.
Vattubläddra, -or, f. Vandboble.
Vattenbord, s. pl. n. Vaterbord.
Vattubrist, m. Vandmangel.
Vattenbrott, s. pl. n. Vandbrud.
Vattenbrunn, -ar, m. Brønd.
Vattubryn, n. Vandflade. Vandspejl.
Vattubråck, Vattenbråck, s. pl. n. Vandbrok: *Hydrocele.*
Vattenburk, -ar, m. Vanddunk.
Vattenbyggnad, Vattubyggnad, -er, m. Vandbygning.
Vattenbyggmästare, s. pl. m. Vandbygger.
Vattubyggningskonst, f. Vandbygningskunst, Hydraulik.
Vattenbäck, Vattubäck, -ar, m. Bæk, Vandbæk.
Vattenbärare, s. pl. m. Vattendragare, s. pl. m. Vanddrager, drf. Vattenbärning, f.
Vattenböld, -er, m. Vandbyld.
Vattenböna, -or, f. f. Sjöböna.
Vattudamm, -ar, m. Bassin, Dam.
Vattendike, -n, n. Vanddige.
Vattendjur, s. pl. n. Vanddyr.
Vattendop, n. Vanddaab.
Vattendrag, Vattudrag, s. pl. n. Vandgang.
Vattendrickare, s. pl. m. Vanddrikker, drf. Vattendrickning, f.
Vattendrift, m. Vanddrift.
Vattendrifvande, adj. vanddrivende.
Vattendroppa, -ar, f. Vanddraabe.
Vattudrägt, m. Vasdrag, Flod.
Vattendykare, s. pl. m. Dykker.
Vattendämning, -ar, f. Dæmning.
Vattenfall, s. pl. n. Vandfald.
Vattenfat, s. pl. n. Vandfad.
Vattenflod, Vattuflod, Vandflod, Vandflom.
Vattenflödande, n. Vandflom.

Vattenflöde, Vattenflöde, *n.* Overfvommelse, Flom.
Vattenfogel, -glar, *m.* Vandfugl.
Vattenfång, Vattufång, *n.* Vandhentning.
Vattenfyrverkeri, *m.* Vandfyrværkeri.
Vattenfåra, -or, *f.* Vandfure.
Vattenfärg, *m.* Vandfarve. Vattenfärgad, *adj.* vandfarvet.
Vattenförråd, *n.* Vandforraad.
Vattenglas, *s. pl. n.* Vandglas.
Vattengraf, -var, *m.* Vandgrav, Vandgroft.
Vattengrön, -ar, *m.* Vandgrön, gold Grön.
Vattengrop, -ar, *m.* Vandgrav, Vandgröft.
Vattengröt, Vattugröt, *m.* Vandgrød.
Vattengång, *m.* Vandgang. 2) Urinrør.
Vattugäl, -ar, *m.* Vandpyt, Vandpøl.
Vattenhaltig, *adj.* vandholdig.
Vattenheder, *m.* et Slags Plante.
Vattenhjul, *s. pl. n.* Vandhjul.
Vattenho, -ar, *m.* Vandkrug.
Vattenhund, -ar, *m.* Vandhund.
Vattenhvirfvel, Vattuhvirfvel, -ar, *m.* Vandhvirvel.
Vattenhåla, -or, *f.* Vandhule.
Vattenhäfta, *f.* Strangurie.
Vattenhämtare, *s. pl. m.* En der henter Vand. Vattenhämtning, *f.* Vandhentning.
Vattenhämtningsplats, -er, *m.* Vandplads.
Vattenhölsa, -or, *f.* Vandblære.
Vattenhöna, -or, *f.* (Sumpfugl) Vandhøne, Bitshøne.
Vattenkall, Vattkall, *adj.* fugtig og kold tillige, vandkold, f. E. vattkall väderlek, vandkoldt Vejr.
Vattenkanna, -or, *f.* Vandkande.
Vattenkapell, *m.* (Kem.) Mariebad.
Vattenkar, *s. pl. n.* Vandkar.
Vattenkies, Vattukis, *m.* Art Kis.
Vattenkista, -or, *f.* Vandkiste.
Vattenkittel, -tlar, *m.* Vandkjedel.
Vattenklar, *adj.* klar som Vand.
Vattenklöfver, *m.* (Plante) Vasklover: *Menyanthes trifoliata.*
Vattenkonst, -er, *f.* Vandkunst, Vandspring, dtf. Vattenkonstmästare, *s. pl. m.*
Vattenkoppar, Vattkoppar, *pl.* Vandkopper.
Vattenkrasse, -ar, *m.* Vandkarse: *Cardamine amara.*
Vattenkruka, -or, *f.* Vandkrukke.
Vattenkräfta, -or, *f.* Vandkrebs.
Vattenkräk, *s. pl. n.* lidet Vandyr, Vandkræ.
Vattenkula, -or, *f.* Vandkugle.
Vattenkänning, Vattukänning, *f.* Hydrologi.
Vattenkärl, *s. pl. n.* Vandkar. 2) *Vasa lymphatica.*
Vattenkälla, -or, *f.* Vandkilde.
Vattenlafve, -ar, *m.* Vandlav, Vandmos.
Vattenledare, *s. pl. m.* Vandleder. Vattenledning, -ar, *f.* Vandledning.
Vattenliggare, *s. pl. m.* Vandfad, Vandtønde.
Vattulilja, -or, *f.* Vandlilje.
Vattenlinje, *m.* Vandlinje.
Vattenlina, *m.* Vandlinse.
Vattenlopp, *n.* Vandløb.
Vattenloppa, -or, *f.* Vandloppe.
Vattenlägga, *v. a.* 2. *t.* lægge i Vand, udvande, dtf. Vattenläggning, *f.*
Vattenlägel, -glar, *m.* Vandlæderflaske.
Vattenläpp, -ar, *m.* Vandlæbe: *Nympha.*
Vattenlös, *adj.* vandløs.
Vattenmann, Vattumann, *m.* Vandmand (et af de 12 Himmeltegn).
Vattenmelon, -er, *m.* Vandmelon.
Vattenmaschin, -er, *m.* Vandmaskine.

Vattuminskning, -ar, *f.* Vandets Aftagen.
Vattenmynta, -or, *f.* Vandmynte: *Mentha hirsuta aquatica.*
Vattennafvelbräck, *s. pl. n.* Vandnavlebrok.
Vattenöd, *m.* Vandnød, Mangel paa Vand.
Vattenöst, -ter, *m.* Vandnød, Pignød.
Vattenok, *s. pl. n.* Aag til at bære Vand med, Vasiele N.
Vattenorm, -ar, *m.* Vandslange.
Vattennymf, -er, *f.* Vandnymfe, Najade.
Vattupalsternacka, -or, *f.* Vandpastinak: *Sium latifolium.*
Vattpass, Vattenpass, *s. pl. n.* Vaterpas.
Vattenpelare, Vattupelare, *s. pl. m.* Vandsøile.
Vattenplanta, -or, *f.* Vandplante.
Vattenplommon, *s. pl. n.* Vandblomme.
Vattenprof, *s. pl. n.* Vandprøve. 2) Prøve, Forsøg, som gjøres paa Vandet.
Vattenprofvare, *s. pl. n.* Vandmaaler, Vandvægt.
Vattenpump, -ar, *m.* Vandpumpe.
Vattenpuss, -ar, *m.* Vandpyt, Vandpøl.
Vattenpyramid, -er, *m.* Vandpyramide.
Vattenpåse, -ar, *m.* Vandpose.
Vattenqvarn, -ar, *m.* Vandmølle.
Vattenqvist, Vattuqvist, -ar, *m.* Vandkvist.
Vattenrik, Vatturik, *adj.* vandrig.
Vatturike, *n.* Vandrige.
Vattenranunkelblomster, *s. pl. n.* (Plante) Revfjegræs N.: *Ranunculus repens.*
Vattenrymd, *m.* Vattenrum, *n.* Tynghde i Forhold til Vandet.
Vattenränna, Vatturänna, -or, *f.* Vandrende.
Vatturännilrör, Vandrør.
Vatturät, *adj.* vandret, horisontal.
Vatturör, *s. pl. n.* Vandrør.
Vattensamling, Vattusamling, -or, *f.* Vandsamling.
Vattensarfva, -ar, *f.* (Plante) Kjærzanichellia: *Zannichellia palustris.*
Vattensigtig, Vattusigtig, *adj.* vattersottig.
Vattensilke, *s.* Slinka.
Vattensjuk, *adj.* vattersottig; sumpig; göra hela landskaper vattensjuka, sætte hele Landskaber under Vand.
Vattensjuka, *f.* Vattsjuka, *f.* Vattersot.
Vattenskada, *f.* Vandskade.
Vattenskedning, -ar, *f.* (Kemi.) Vandaffondring.
Vattenskott, Vattuskott, *s. pl. n.* Vandskud.
Vattenskruf, -var, *m.* Vandsnegl (at skrue Vandet i Vejret med).
Vattenskräck, Vattuskräck, *m.* Vandskræk: *Hydrophobia.*
Vattenskygg, *adj.* vandsky.
Vattenskärning, *f.* Vandindskjæren.
Vattenslang, -ar, *m.* Slange paa Sprøjter.
Vattensoppa, Vattusoppa, -or, *f.* Vandsuppe.
Vattensork, -ar, *m.* Vandrotte, Vandspidsmus: *Sorex aquaticus.*
Vattensot, Vattusot, Vattsot, *m.* Vattersot.
Vattenspindel, Vattuspindel, -dlar, *m.* Vandedderkop.
Vattenspräng, Vattusprång, *s. pl. n.* Vandspring.
Vattenspruta, -or, *f.* Vandsprøjte.
Vattenstare, Vattustare, -ar, *m.* (Fugl) Vandstær, Fosfekal N.
Vattenstolle, -ar, *m.* (Bergvid.) Vandstul.
Vattenstrila, -or, *f.* Vandstribe.
Vattenströle, -ar, *m.* Vandstraale.
Vattenställe, Vattuställe, -n, *n.* Vandsted.
Vattenstämma, *f.* Stranguri.

Vattensump, -ar, m. Vandpøl.
Vattensur, *adj.* meget fugtig, sumpig.
Vattensvala, -or, *f.* Vandsvale.
Vattensvalg, *s. pl. n.* Vandsvælg, Vandhvirvel.
Vattensvullnad, -er, m. Vattensvullst, -er, m. Vandbyld.
Vattensyra, Vattusyra, f. Syra.
Vattensås, -ar, el. -r, m. Vandsaa.
Vattensåg, -ar, *f.* Vandsaug.
Vattensågor, *pl.* (Plante) Vasarve N.: *Stratiotes.*
Vattensäck, -ar, m. Vandsæk.
Vattentak, *s. pl.* m. Vandtag.
Vattentrumma, -or, *f.* Vandrør.
Vattenträdare, *s. pl.* n. (T. Wasservreter) En som kan gaa oprejst paa Vandet; Strandløber (Fugl).
Vattentät, *adj.* vandtæt.
Vattenur, *s. pl.* n. Vandur.
Vattenverk, *s. pl.* n. Vandværk.
Vattenväg, -ar, m. Vandvægt, drf. Vattenvägning, *f.*
Vattenvälling, Vattvälling, m. Vandvelling, Vasvelling.
Vattenväpling, Vattuväpling, -ar, m. Vandkiever: *Menyanthes trifoliata.*
Vattenvätska, *f.* Vandblegn paa Øjet.
Vattenväxt, -er, m. Vandplante.
Vatteuyta, *f.* Vandflade.
Vattenåder, *f.* Vandaare. Vattenåderbräck, *s. pl.* n. Vandaarebrok: *Hydrocirsocele.*
Vattenämbar, *s. pl.* n. Vandspand.
Vattenödla, -or, *f.* Firbén, som lever i Vand, Vandegle.
Vattenört, -er, *f.* Vandurt.
Vattenösare, *s. pl.* m. Vandøser.
Vattenöskar, *s. pl.* n. Vandøse, Øskar.
Vattenösning, *f.* Vandøsning.
Vattig, *adj.* vandet, vandagtig.
Vattna, *v. a.* l. vande, væde. Vattnas, *v. d.* l. blive fuld af Vand, løbe i Vand, f. E. vattnas i ögonen, ögonen vattnas; han vattnades i munnen, Tænderne løbe i Vand paa ham, drf. Vattnande, *n.* Vattning, *f.* Vanding.
Vattnig, *adj.* vandet, vandagtig.
Vattra, *v. a.* l. vatre. Vattrad, vatret. Vattring, *f.* Vatren.
Vau, m. = N. (Farveplante): *Reseda luteola.*
Vax, *n.* Voks.
Vaxa, *v. a.* l. vokse, vekse, overdrage med Voks, drf. Vaxande, *n.* Vaxning, *f.* Voksen.
Vaxaktig, *adj.* voksagtig.
Vaxarbetare, *s. pl.* m. Voksarbejder, som arbejder i Voks, drf. Vaxarbete, -n, *n.*
Vaxbild, -er, m. Voksbillede.
Vaxblekare, *s. pl.* m. Voksbleger.
Vaxbleke, -n, *n.* Vaxblekeri, -er, *n.* Voksbleg, -blegeri.
Vaxbuske, -ar, m. Voksplante.
Vaxduk, -ar, m. Voksdug.
Vaxdocka, -or, *f.* Voksdukke.
Vaxfackla, -or, *f.* Voksfakkel.
Vaxfjäril, -or, m.
Vaxfläck, -ar, m. Voksplet.
Vaxfrukt, -er, m. Frugt gjort af Voks.
Vaxfärg, m. Voksfarve Vaxfärgad, *adj.* voksfarvet, voksgul.
Vaxhandlare, *s. pl.* m. Vokshandler.
Vaxkaka, -or, *f.* Vokskage.
Vaxljus, *s. pl.* n. Voksliys.
Vaxläder, *n.* Vækslæder.
Vaxläderstöflor, *pl.* Vækslærsstøvler.
Vaxmjöl, *n.* Voksmel.
Vaxmåleri, *n.* Vaxmålning, -ar, *f.* Voksmaleri.
Vaxnäsa, -or, *f.* Voksnæse; sätta vaxnäsa på en, narre En; dreje En en Voksnæse.
Vaxperla, -or, *f.* Voksperle.
Vaxpläu, *s. pl.* n. Vokstavle (at skrive paa).
Vaxpläster, *s. pl.* n. og
Vaxpomada, *f.* Voksplaster.
Vaxpräss, -ar, m. Voksperse.

Vaxpusserare, *s. pl. m.* = R., drf. Vaxpussering, -ar, *f.*
Vaxsil, -ar, *m.* = R.
Vaxskifva, -or, *f.* Voksskive.
Vaxstapel, -plar, *m.* Voksstabel, drf. Vaxstapelmakare, *s. pl. m.* Voksstabelmager.
Vaxtråd, -ar, *m.* voxet Traad.
Vaxtvål, *m.* Vaxsåpa, *f.* Voxsæbe.
Ve! *interj.* ve!
Veklagan, *f.* Veklage.
Veck, *s. pl. n.* Folde, Ombøining, Rynke, Læg; Bræt (paa Papir, Blade); Hase, f. E. Knäveck, Knæhase.
Vecka, *v. a.* l. lægge i Folder.
Vecka, -or, *f.* Uge. Veckoarbete, -n, *n.* Ugearbejde. Veckoblad, *s. pl. n.* Ugeblad. Veckokost, *m.* Ugekøst. Veckolön, *m.* Ugeløn. Veckomarknad, -er, *m.* Ugemarked. Veckomånad, -er, *f.* Ugemaaned. Veckopenning, -ar, *m.* Ugepenge. Veckopredikan, *f.* Ugeprædiken. Veckopredikant, -er, *m.* Veckopræst, -er, *m.* Uge-, Dagsprædikant. Veckoräkning, *f.* Ugeregning. Veckoskrift, -er, *f.* Ugeskrift. Veckotals, Veckovis, *adv.* ugevis. Veckotidning, -ar, *f.* Ugeblad. Veckovill, Veckvill, *adj.* uvis om hvad Dag det er i Ugen.
Veckla, *v. a.* l. vikle; veckla af, afvikle; veckla i, indvikle, indsvøbe; veckla ihop, vikle sammen; veckla om, vikle om; veckla upp, vikle op; veckla ut, vikle ud.
Ved, *m.* Ved, Brænde.
Vedbesparing, *f.* Brændespæring.
Vedbod, -ar, *m.* Vedbod N. Brændehus.
Vedbonde, -bönder, *m.* Brændekjører.
Vedbrand, *m.* Brændeved.
Vedbrist, *m.* Brændemangel.
Vedbränna, *f.* Vidbränna.
Vedbär, -ar, *m.* Brændebør, Vedbør.
Vedbärare, *s. pl. m.* Brændebærer.
Veddrag, -ar, *m.* Vedsluffe.
Vedfamn, -ar, *m.* Favn Brænde.
Vedflotta, -or, *f.* Vedflaade.
Vedfogde, -ar, *m.* Vedopsynsmand.
Vedfång, *s. pl. n.* Vedfang, Brændefang.
Vedfällare, *s. pl. m.* Vedhugger.
Vedförbrukning, *f.* Brændeforbrug.
Vedförråd, *n.* Forraad af Brænde.
Vedgård, -ar, *m.* Brændestabel.
Vedhandel, *m.* = R., drf. Vedhandlare, *s. pl. m.*
Vedhuggare, *s. pl. m.* Brændehugger, Vedhugger, drf. Vedhuggning, *f.* Brændehuggen.
Vedhygge, *n.* Skovhugst til Ved.
Vedhög, -ar, *m.* Hob Ved.
Vedkast, -ar, *m.* Brændestabel, Vedkast N.
Vedklubba, -or, *f.* Vedklubbe N.
Vedklyfvare, *s. pl. m.* Brændehugger.
Vedknarr, -ar, *m.* (Fugl) Grønspet: *Picus viridis.*
Vedknippa, -or, *f.* Vedknippe.
Vedkol, *s. pl. n.* Kul, Trækul.
Vedkälke, -ar, *m.* Vedkjælke.
Vedköp, *n.* Vedpris.
Vedkörsel, *m.* Brændekjørsel.
Vedlass, *s. pl. n.* Brændelad, Vedlas N.
Vedlast, *m.* Ladning Brænde.
Vedlider, *s. pl. n.* Vedskjul, Vedskur N.
Vedlossare, *s. pl. m.* En som læsser, lader Ved, drf. Vedlossning, *f.*
Vedläggare, *s. pl. m.* Favnesætter.
Vedlös, *adj.* uden Ved.
Vedmätare, *s. pl. m.* Favnesætter, drf. Vedmätning, *f.*
Vedpenningar, *pl.* Vedpenge.
Vedpris, *n.* = N.
Vedskjul, *s. pl. n.* Vedskjul N. Brændehus D.
Vedskuta, -or, *f.* med Brænde ladet Fartøj.

Vedsälde, -ar, m. = N.
Vedsång, -ar, m. Vedsang, Sang. **Vedsågare**, *s. pl.* m. Saugskjærer, Brændeskjærer, drf. Vedsågning, -ar, *f.*
Vedsäljning, *f.* Salg af Brænde.
Vedsättare, *s. pl.* m. Favneſætter.
Vedtaxa, -or, *f.* Vedtakſt.
Vedtjuf, -var, m. Vedtyv.
Vedtorg, *s. pl.* n. Vedtorv.
Vedtrafve, -ar, m. Vedſtabel.
Vedträ, -n, n. = N.
Vedutförsel, m. = N.
Vedutlastare, *s. pl.* m. Vedudſkiber.
Vedvagn, -ar, m. Vedvogn.
Vedyxa, -or, *f.* Brændeøkſe, Vedøks.
Vedåtgång, m. Vedforbrug.
Vederböra, *v. n. imp.* 2. *1.* (-vederbör, -borde, -bort) vedbør, tilhør, tilkommer.
Vederbörande, *adj. & s. pl.* m. Vedkommende; behørig; vedkommende.
Vederbörlig, *adj.* -ligen, *adv.* vedbørlig.
Vederdeloman, -män, m. Kontrapart.
Vederdöpare, *s. pl.* m. Gjendøber.
Vederfaras, *v. d.* 3. (-fares, -fors, -farits) vederfares, ſkée.
Vederfås, *v. d.* 3. komme ſig, faa ny Kræfter, drf. Vederfående, n.
Vedergälla, *v. a.* 2. *1.* (har i *Sup.* ogſaa: Vedergullit, og i *Partic.* Vedergullen) gjengjælde. **Vedergällare**, *s. pl.* m. Gjengjælder. **Vedergällning**, -ar, *f.* Gjengjældelſe. **Vedergällningsrätt**, *f.* Gjengjældelſesret.
Vedergöra, *v. a.* 2. *1.* erſtatte, godtgjøre, gjengjælde.
Vedergörd, m. Gjengjældelſe, Erſtatning.
Vederhäftig, *adj.* vederhæftig, drf. Vederhäftighet, *f.*
Vederkänsla, *f.* Erkjendtlighed.
Vederlag, *s. pl.* m. Vederlag, Erſtatning, Godtgjørelſe.
Vederlike, -ar, m. Ligemand, f. E. adelig vederlike.
Vederlägga, *v. a.* 2. *1.* (-lägger, lade, -lagt) gjendrive. **Vederläggning**, -ar, *f.* Gjendrivelſe, drf. Vederläggningsskrift, m.
Vedermäle, -n, n. Tegn, Bevis, Underpant, f. E. jag skänkte honom boken till vedermäle af min vänskap.
Vedermöda, -or, *f.* Møiſommelighed, Trængſel, Gjenvordighed.
Vedernamn, *s. pl.* n. Binavn, Øgenavn.
Vedernaturlig, *adj.* (T. Widernatürlich) naturſtridig.
Vederpart, -er, m. Vederpart, Modpart.
Vederqvicka, *v. a.* 2. *1.* vederkvæge, forfriſke, ſtyrke. **Vederqvickelse**, *f.* Vederkvægelſe.
Vedersaka, *v. a.* 1. afſlaa, nægte, drf. Vedersakande, n. Vedersakelse, *f.*
Vedersken, *s. pl.* n. Gjenſkin.
Vederslag, *s. pl.* n. ſ. Återslag.
Vederspel, n. (T. Widerſpiel) det Modſatte, f. E. ni får röna vederspelet, De vil faa det Modſatte at vide.
Vederstyggelig, *adj.* vederſtyggelig, ſlem, afſkyelig, drf. Vederstygglighet, *f.* Vederstyggelse, -r, *f.* Afſkyelighed, Vederſtygelighed.
Vedersäga, *v. a.* 2. *1.* modſige, drf. Vedersägelse, -r, *f.* Modſigelſe.
Vedertaga, *v. a.* 3. (-tager, -tog, tagit) igjen antage; vedtage; vedertagen sed, Vedtægt.
Vedertecken, *s. pl.* n. Tegn, Underpant; Forſikring, Bevis.
Vedervilja, *f.* (T. Widerwille) Modvilje, Afſky.
Vedervåga, *v. a.* 1. ſætte paa Spil, vove, reſikere.
Vedervärdig, *adj.* (T. Widerwärtig) modbydelig, afſkyelig; uheldig, drf.

Vedervärdighet, -er, *f.* Modbydelighed; Ubehdighed, Gjenvordighed.
Vedfång, m. fl. s. Ved.
Vef, -var, m. krum Hank, Haandgreb især til at dreje Noget om med, Svejv N., f. E. Slipstensvef.
Vefling, -ar, m. Vevle D. Beving N. Reb til at sno om med.
Vefstock, -ar, m. Vefstång, -stånger, *f.* Væverstang.
Vefta, *v. n.* l. vifte, flagre; vefta med svansen, logre med Halen. Veftande, *n.* Veftning, *f.* Viften, Viftning; Logren.
Vefta, -or, *f.* Vifte, Ildvifte.
Vefteoffer, *s. pl. n.* d. s. s. Häfoffer.
Vefva, *f.* Rore, Urede, Ugreje; i gamma vefva, i den vefvan.
Vefva, *v. a.* l. dreje om med en Svingel; vikle om, svebe om; vefva af, vikle af; vefva ihop, vikle sammen; vefva in, indvikle; vefva sig in i en sag, forvikle sig i en Ting; vefva omkring, dreje om; svobe, vikle, rive om, drf. Vefvande, *n.* Vefning, *f.*
Vejde, m. Vajd (Farveurt): *Isatis tinctoria.*
Vejsorts, *n.* et Slags Selverts.
Vejsvgylden, s. Hvitgylden.
Vek, *adj.* bojelig, slap, blod, svag, spæd; om, solsom, let rort; veklifvet, Lysken; veka refbenen, de falske Ribben, drf. Vekhet, *f.*
Vek, *imp.* af Vika.
Veka, -or, *f.* (Plante) Ærenpris: *Veronica.* Renveka, Markærenpris: *V. arvensis.*
Veke, -ar, m. (E. wick) Væge (i Lys og Lampe).
Vekhet, s. Vek.
Veklagen, *f.* Veklage.
Veklig, *adj.* blodagtig, kraftlos, forkjælet, kvindagtig, drf. Veklighet, *f.*
Vekling, -ar, m. forkjælet Menneske, Stræling, Stymper.
Vekmundt, *adj.* losmundet.
Vekna, *v. n.* l. blive blod, bojelig, drf. Veknande, *n.*
Veksida, -or, *f.* Slakside N.
Velat, villet, s. Vilja.
Veld, m. Gunst, Medhold, Partiskhed, drf. Veldig, *adj.* partisk, villig.
Vele, -ar, m. Linskav, Sjarpi, som lægges i Saar.
Velsk, *adj.* vælsk.
Ven, s. Hven.
Vendelrot, -rötter, *f.* (Plante) Baldrian D. Vendelrod N.: *Valeriana officinalis.*
Vemod, *n.* Vemod, Vemodighed. Vemodig, Vemodsfull, *adj.* vemodig.
Vendes, *genit.* de Venders.
Venster, *adj.* & *adv.* venstre; på venstra handen, paa den venstre Haand; till venster, åt venster, til venstre; venster om, venstre om. Vensterhänd, *adj.* kejthaandet D. kjevhændt N.
Venster, m. den 4de Mave hos drøvtyggende Dyr.
Vepa, *v. a.* l. svobe, vikle om.
Vepling, s. Väpling.
Verda! *interj.* (E. wer da!) hvem der!
Verk, s. Värk.
Verk, *s. pl. n.* Værk; Gjerning, Daad; Anstalt, Indretning; guds verk, Guds Værk; goda verk och gerningar, gode Værker og Gjerninger; minnesverk, Hukommelsesarbejde; i sjelva verket, i Virkeligheden; ett publikt verk, en offentlig Indretning; uppfostringsverk, Opdragelsesindretning.
Verka, till verka, *adv.* til Værks.
Verka, *v. a.* & *n.* l. virke; verka till, medvirke, bidrage til; verka upp en hästhof, virke, udvirke en Hestehov (med Virkejærnet).
Verkan, *f.* Virkning.
Verkande, *n.* Virken.

Verkar, ſ. Värk.
Verkbly, n. Værkbly.
Verkbord, s. pl. n. Arbejdsbord.
Verkbräde, -n, n. Værkſtedfjæl.
Verke, ſ. Virke.
Verkehren (ſ. ferkeren) Slags Bræt-ſpil.
Verkfjäder, -drar, m. Springfjær.
Verkgesäll, -er, m. Meſterſvend.
Verkhammare, -mrar, m. (T. Werkhammer) Værkſtedhammer.
Verkhelig, adj. (T. Werkheilig) ſkinhellig, drf. Verkhelighet, f.
Verkhus, s. pl. n. Arbejdshus, Spindehus.
Verkhäst, -ar, m. Arbejdsheſt.
Verkjern, s. pl. n. Verkknif, -var, m. Virkejærn, Hovjærn, Hovkniv.
Verklig, adj. Verkligt, Verkligen, adv. virkelig. Verklighet, f. Virkelighed.
Verklös, adj. uvirkſom, kraftesløs.
Verkmedel, s. pl. n. Virkemiddel.
Verkmått, s. pl. n. det almindelige, borgerlige Maal, modſat Deſmalmaal.
Verkmästare, s. pl. m. Værkmeſter.
Verkning, -ar, f. Virkning. Verkningskraft, m. Virkekraft. Verkningskrets, m. Virkekreds. Verkningsmedel, s. pl. n. Virkemiddel. Verkningsmått, s. pl. n. Virkemaade. Verkningspunkt, -er, m. Virkepunkt.
Verksam, adj. virkſom, drf. Verksamhet, f. Virkſomhed.
Verksele, -ar, m. Arbejdsſele.
Verksilfver, n. forarbejdet Sølv.
Verkstad, -städer, f. Værkſted, drf. Verkstadsbord, s. pl. n. Arbejdsbord.
Verkstol, -ar, m. (T. Werkſtuhl) Arbejdsſtol.
Verkställa, v. a. 2. 1. iværkſætte, fuldbyrde, udføre, eksekvere; den verkställande makten, den udøvende Magt.
Verkställare, s. pl. m. Iværkſætter, Fuldbyrder, Eksekutor, f. E. ett testamentes verkställare: Executor Testamenti.
Verkställning, -ar, f. Iværkſættelſe, Fuldbyrdelſe, Eksekuſjon, f. E. t. v. af domen gå, ſätta i verkställighet, skrida till verkställighet, bristande verkställighet.
Verkställig, adj. ſom lader ſig iværkſætte, udføre.
Verksynd, -er, m. Gjerningsſynd.
Verktum, s. pl. n. borgerlig Tomme, modſat Deſimaltomme.
Verktyg, s. pl. n. Værktøj.
Verld, -ar, f. Verden; af ei. efter gamla verlden, gammeldags; hafva verld, beſidde ſin Levemaade; i andra verlden, i den anden Verden, hisſet; förr i verlden, i fordums Dage; gå ur verlden, afverge verlden, ſky, forlade Verden, ſlaa ſig fra Verden, trække ſig tilbage fra Verdens Trimmel; sluta sin verld, fuldende, dø; verlden hinner oss, Verden trykker os.
Verldsande, m. Verdensaand.
Verldsbana, f. Verdensbane.
Verldsbeherskare, s. pl. m. Verdensbeherſker.
Verldsbekant, adj. vidt og bredt bekjendt, bekjendt over hele Verden.
Verldsberömd, adj. meget berømt, vidt og bredt berømt.
Verldsbeskrifning, -ar, f. Verdensbeſkrivelſe, drf. Verldsbeskrifvare, s. pl. m.
Verldsborgare, s. pl. m. Verdensborger.
Verldsbuller, n. Verdenstummel.
Verldsbyggnad, m. Verdensbygning.
Verldsdel, -ar, m. Verdensdel.
Verldsdomare, s. pl. m. Verdensdommer.
Verldseröfrare, s. pl. m. Verdenserobrer.

Verldsförakt, *n.* Foragt for Verden, drf. **Verldsföraktare**, *s. pl. m.*
Verldsförbättrare, *s. pl. m.* Verdensforbedrer.
Verldsgrand, *s. pl. n.* Atom.
Verldshaf, *n.* Verdenshav, Ocean.
Verldshistorie, *f.* Verdenshistorie.
Verldshändelse, -r, *f.* Verdensbegivenhed.
Verldskarta, -or, *f.* Verdenskort: *Planiglobium.*
Verldsklok, *adj.* verdensklog.
Verldskringseglare, *s. pl. m.* Jordomsejler.
Verldskropp, -ar, *m.* Verdenslegeme.
Verldskunnig, *adj.* verdenskyndig; bekjendt, berømt over hele Verden.
Verldskunskap, Verldskännedom, *m.* Verdenskundskab, Verdensklogskab, drf. **Verldskännare**, *s. pl. m.*
Verldsljus, *n.* Verdenslys.
Verldsmenniska, -or, *f.* Verdensbarn.
Verldsordning, *f.* Verdenssystem.
Verldssystem, *n.* d. s.
Verldsteater, *n.* Verdensteater.
Verldsvis, *adj.* verdensklog, verdslig-vis. **Verldsvishet**, *f.* verdslig Visdom, Filosofi.
Verldsöfvervinnare, *s. pl. m.* Verdenserobrer.
Verldslig, *adj.* verdslig, drf. **Verldslighet**, *f.*
Vers, -ar, & -or, *m.* Vers. **Versart**, -er, *m.* = R. **Versfot**, -föt-ter, *f.* Versfod. **Verskläpare**, *s. pl. m.* Rimsmed. **Versmakare**, *s. pl. m.* Versemager, Rimsmed, drf. **Versmakeri**, *n.* **Versmått**, *s. pl. n.* Versemaal. **Versslag**, *s. pl. n.* Versart. **Versvis, Verstals**, *adv.* poetisk. **Versåder**, *f.* poetisk Aare.
Vespa, -or, *f.* Hveps, Gedehams.
Vessla, -or, *f.* Væsel: *Mustela.* **Vesslefärgad**, *adj.* farvet som en Væsel.
Vest, -ar, *m.* Vest. **Vestficka**, -or, *f.* Vestlomme.
Vest, *m.* Vest. **Vestgöta**, *adj.* vestgotisk. **Vestgöte**, -ar, *m.* En som er fra Provinsen Vestergötland. **Vestgötska**, -or, *f.* Kvinde derfra. 2) den vestgotiske Dialekt. **Vestindiefarare**, *s. pl. m.* Vestindifarer, Skib, som sejler paa Vestindien. **Vestvärts**, *adv.* Vester paa, mod Vesten.
Vestan, *m.* fra Vest. **Vestanefter**, **Vestanifrån**, *adv.* vestenfra. **Vestanvind**, *m.* **Vestanväder**, *n.* Vestenvind.
Vester, *m.* & *adv.* Vest, Vester. **Vesterbotten**, *n.* Provins i Sverige. **Vestergötland**, *n.* Provins i Sverige.
Vestra, *adj.* den vestlige (vestre).
Veta, *v. r. anom.* (-vet, -viste, -vetat) vide; få veta, faa at vide. **Vetande**, *n.* Viden.
Vetenskap, -er, *f.* Videnskab. **Vetenskaplig**, *adj.* -ligen, *adv.* videnskabelig. **Vetenskapsidkare**, *s. pl. m.* Videnskabsdyrker. **Vetenskapslära**, *f.* Videnskabslære. **Vetenskapsman**, -män, *m.* Videnskabsmand.
Veterlig, f Vetterlig.
Vetgirig, f. Vettgirig.
Vetskap, *m.* Vidende, f. E. med min vetskap, med mit Vidende; utom min vetskap, mod mit Vidende.
Vett, *n.* Vid; lefnadsvett, Levemaade; med vett och vilja, forsætlig; utom mitt vett, mod mit Vidende. **Vettgirig**, *adj.* videbegjerlig. **Vettgirighet**, *f.* Videbegjerlighed. **Vettlös**, *adj.* vidløs, uforstandig, tosset; som mangler Levemaade, drf. **Vettlöshet**, *f.*
Vettvitting, -ar, *m.* f. Vanvitting, Vanvittig.
Vetta, *v. n.* (-vetter, -vette, -vettat) ligge til, støde til, f. E. den sidan,

som vetter åt öster, den Side, som vender mod Øst; fönstret vetter åt gatan.

Vette, -ar, m. f. Lockand, Lokkeand. 2) s. Prickkummel, Sømærke, Bøje, Beken.

Vetterlig, *adj.* Vetterligen, *adv.* vitterlig.

Vettja, m. fl. -f. Vättja.

Vettig, *adj.* forstandig, klog; som har Levemaade.

Vettskåp, s. Vetskap.

Vexel, m. fl. s. Växel.

Vicka, *v. n.* 1. svaje, vakle, guppe; logre med Halen; vicka omkull, hvælve overende, drf. Vickande, *n.* Vickning, -ar, *f.*

Vicke, -ar, m. en Ting, som svinges.

Vicker, *pl.* (Plante) Vikker: *Vicia sativa.*

Vickla, s. Veckla.

Victriol, m. Vitriol.

Vid, *præp.* ved.

Vid, *adj.* -are, *komp.* -ast, *superl.* vid.

Vida, *adv.* vidt; gå för vida, gaa for vidt; så vida jag förstår, saavidt jeg forstaar; så vida möjligt är, for saa vidt, saa fremt det er muligt; vida större (T. weit grösser) meget større.

Vidare, videre, endvidere.

Vidbränna, *v. a.* 2. *1.* lade noget, som koges, ved Forsømmelse af at røre deri, fæste sig ved Karret og derved faa en brændt Smag, svide, f. E. vidbrändt gröt, svedet Grød, drf. Vidbränna, *f.* Vidbränning, *f.*

Vidd, -er, *f.* Vid.

Vidding, s. Hvitling.

Vide, *n.* Videträd, *s. pl. n.* Vidjevil. Glasvide, Markvie N.: *Salix myrtilloides.* Krypvide, Kryvvie N.: *Salix repens.* Vide,- Vidjebuske, -ar, *m.* Pilebusk. Vidjehäck, -ar, *m.* Pilehæk. Vidjekorg, -ar, *m.* Vidjekurv. Vidjelöf, *s. pl. n.* Pilelov.

Viderboende, *adj. & m.* nærmeste Beboer.

Vidfoga, *v. a.* 1. vedføje, vedlægge, hoslægge, drf. Vidfogning, -ar, *f.*

Vidfästa, *v. a.* vedhefte. Vedfästning, -ar, *f.* Vedhæftning.

Vidga, *v. a.* 1. udvide, drf. Vidgande, *n.* Vidgning, -ar, *f.* Udvidelse.

Vidgå, *v. a.* 3. (-går, -gick, -gått, -gången) vedgaa, tilstaa. Vidgående, *n.* Vedgaaelse (*agnitio*).

Vidgöra, s. Göra vid.

Vidhäfta, *v. a.* 1. vedhefte, drf. Vidhäftning, *f.*

Vidhänga, *v. a. & 2. 1.* vedføje, hænge ved, vedhænge, drf. Vidhängande, *n.* Vidhängning, *f.*

Vidhänglighet, *f.* Vedhængenhed.

Vidhängsel, -n, *n.* Anhang.

Vidja, -or, *f.* Vidje, Vidjegræs. Vidjeband, *s. pl. n.* Vidjebaand.

Vidkomma, *v. n.* 3. (-kommer, -kom, -kommit) vedkomme.

Vidkännas, *v. d.* 2. *1.* kjendes ved, vedkjende sig, vedgaa, drf. Vidkännande, *n.*

Vidlåda, *v. n.* 1. klæbe ved; hænge ved (om Vane), drf. Vidlådande, *n.* Vidlådning, *f.*

Vidlöda, *v. a.* 2. *1.* lødde sammen, ved, drf. Vidlödning, -ar, *f.*

Vidlöftig, Vidlyftig, *adj.* vidtløftig. Vidlöftighet, -er, *f.* Vidtløftighed; sätta sig i vidlyftighet, forvikle sig i Ubehageligheder.

Vidmakthålla, *v. a.* 3. (-håller, -höll, -hållit) vedligeholde, opretholde, underholde, drf. Vidmakthållande, *n.* Vedligeholdelse, Opretholdelse.

Vidrig, *adj.* modsat, modstridende; ubehagelig, ublid, slem, uheldig; modbydelig, ækkel, væmmelig; i vidrig händelse, i modsat Fald. Vidrighet, -er, *f.* Modstridighed, Ube-

hagelighed, Gjenvordighed; Modbydelighed, Ækelhed.

Vidröra, *v. a.* 2. *1.* vedrøre, berøre. Vidrörande, *m.* Vidrörning, -ar, *f.* Vedrøren, Berøring. Vidrörningspunkt, -er, *m.* Berøringspunkt.

Vidrörlig, *adj.* berørlig.

Vidskepelse, *m.* Overtro. Vidskepelser, *pl.* overtroiske Seremonier.

Vidskeplig, *adj.* overtroisk, drf. Vidskeplighet, *f.*

Vidsträckt, *adj.* udstrakt, udbredt.

Vidt, *adv.* = N. Vidtbefaren, Vidtberest, *adj.* vidtberejst. Vidtbekant, Vidtfrägdad, *adj.* vidtbekjendt, vidtberømt. Vidtberömd, *adj.* vidtberømt. Vidtbevandrad, *adj.* vidtbevandret. Vidtlagfaren, *adj.* hjemme i Lookyndighed. Vidtutseende, *adj.* vidtudseende.

Vidtaga, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -tagit) vedtage; gribe til, træffe, f. E. vidtaga anstalter, åtgärder, træffe Foranstaltning; vidtaga en utväg, gribe til et Middel.

Vidtaga, *v. n.* begynde, f. E. derefter vidtager en skog.

Vidunder, *s. pl. n.* = N., drf. Vidunderlig, *adj.* = N.

Vidöppen, *adj.* vidt aaben; ligga vidöppen, ligge paa Ryggen; vidöppen i barmen, med blottet Bryst; dörren står vidöppen, Døren staaer paa vid Væg.

Vif, *s. pl. n.* Viv.

Vifta, s. Vefta.

Vifva, -or, *f.* Planten *Primula*. Gullvifva, -or, *f.* Kosimmer, Nøgleblom: *P. veris.*

Vifvel, -flar, *m.* (Insekt) Snudebille: *Curculio.*

Vig, *adj.* behændig, smidig, hurtig, let, nem, bekvem, f. E. vara vig i kroppen, vig att svara, vig i mun; vig drägt, let Dragt; vara vigt för hand, nemt at tage, drf. Vighet, *f.*

Viga, *v. a.* 2. *1.* vie, indvie. Vigning, -ar, *f.* Vielse.

Vigarf, *s. pl. n.* (forældet) Forpligtelse at hævne en Faders el. Broders Død paa Banemanden, Blodhevn.

Vigg, Vigge, -ar, *m.* Kile, f. E. åskvigge, Tordenkile. Vigge, -ar, *m.* (Fugl) Topand: *Fuligula cristata.* Viggformig, Vigglik, *adj.* kileformig. Viggnäbb, -ar, *m.* en Fugleslægt.

Vighet, s. Vig.

Vigning, s. Viga.

Vigsel, *m.* Brudevielse, drf. Vigselring, -ar, *m.* Brudering.

Vigt, -er, *m.* Vægt. Vigtlod, *s. pl. n.* Lod i en Vægt. Vigtskål, -ar, *m.* Vægtskaal. Vigtstång, -stänger, *f.* Vægtstang.

Vigtig, *adj.* vigtig; vægtig, drf. Vigtighet, *f*

Vigvatten, *n.* Vievand.

Vik, -ar, *m.* Vig, Fjord.

Vika, *adv.* gifva vika, vige, give efter.

Vika, *v. n. & a.* 3. (-viker, -vek, -vikit) vige; bøje; lægge Bræt paa (om Blade), dreje af (om Vej), drf. Vikande, *n.* Vikning, -ar, *f.*

Vikig, *adj.* som har Bugter, Hjørner, Folder, drf. Vikighet, *f.*

Viking, -ar, *m.* = N. Vikingabo, -n, *n.* -näste, -n, *n.* -fäste, -n, *n.* Vikingabol, *n.* Vikingasäte, -n, *n.* Vikingsbole, Søroverrede. Vikingafärd, -er, *m.* Vikingsfærd.

Vild, *adj.* = N. Vildand, -änder, *f.* = N. Vildbasare, *s. pl. m.* vildt, ubesindigt Menneske, vilter Krabat. Vildbråd, Villebråd, *n.* (T. Wildpret) spiseligt Vildt, Dyrekjød. Vildbrådstjuf, Villebrådstjuf, -var, *m.* Vildttyv. Vilddjur, *s. pl. n.* vildt Dyr. Vildfogel, -glar, *m.* vild Fugl.

Vildgås, -gäss, *m.* Vildgaas. Vildhet, *f.* Vildhed. Vildhonung, *m.* vild Honning. Vildhör, *m.* (Plante) vild Lin, Purpurlin: *Linum catharticum*. Vildkatt, *m.* Vildkat. Vildkorn, *n.* Goldaks, Byggræs: *Hordeum murinum*. Vildkött, *n.* vildt Kjød. Vildman, -män, *m.* Vildmand. Vildmark, -er, *m.* vild, øde Egn, Ørken. Vildoxe, -ar, *m.* vild Oxe. Vildsenap, *m.* vild Sennep: *Æthusa Cynapium*. Vildsinnad, Vildsinnt, *adj.* vild i Sindet, vildsindet, drf. Vildsinnthet, *f.* Vildvaxande, *adj.* vildtvoksende. Vildåsna, -or, *f.* vildt Esel.

Vilde, -ar, *m.* Vildinna, -or, *f.* en Vild.

Vilja, *f.* Vilje, *m.* Villie.

Vilja, *v. n. & a.* (-vill, *pl.* -vilje, -en, -a; -ville; *imperat.* -vill, *pl.* -viljen; *sup.* -velat) ville. Viljande, *n.* Villen.

Villkor, *s. pl. n.* Vilkaar, Betingelse. 2) Kaar, f. E. med det villkor, under den Betingelse; sitta i goda villkor, sidde i gode Kaar.

Villkorlig, *adj.* vilkaarlig. Villkorlighet, *f.* Vilkaarlighed.

Vill, *adj.* vild, vred, vond, sint; fara vill, fare vild.

Villa, *v. a.* 1. vildlede, forvilde; villa sig, forvilde sig; villade begrepp, falske Begreber.

Villa, -or, *f.* Irring, Forvirring; Vildfarelse.

Villand, Villbasare, Villbråd, s. Vild.

Villervalla, -or, *f.* Vilderede, Forvirring, Virvar.

Villfara, *v. a.* 1. (-farer, -for, -farit) tjene, opfylde Ens Forlangende, føje, f. E. villfara någons begäran, drf. Villfarande, *n.*

Villfarande, *adj.* som farer vild, vildfarende. 2) s. Villfara.

Villfarelse, -r, *m.* Vildfarelse.

Villfarig, *adj.* (T. Willfährig) føielig, tjenstagtig, beredvillig. Villfarighet, *f.* Føielighed, Tjenstagtighed, Beredvillighed.

Villhjerne, -or, *f.* Fusentast, Sværmer, Fantast.

Villig, *adj.* = N., drf. Villighet, *f.*

Villo, Sammensætning af Villa. Villoande, -ar, *m.* kjætterisk Aand. Villobild, -er, *m.* Fantom. Villolära, -or, *f.* Vranglære; Kjætteri. Villolärare, *s. pl. m.* Vranglærer, drf. Villolärig, *adj.* Villomening, -ar, *f.* Villosats, -er, *m.* falsk Mening, Sætning. Villorede, *f.* Vildrede, Forvirring. Villostjerna, -or, *f.* bevægelig Stjerne. Villostig, -ar, *m.* Villoväg, -ar, *m.* Vildsti, Afveiuret Vej; Fordærvelsens Vej; råka på villovägar, geraade paa Afveie.

Villrådig, *adj.* tvivlraadig, raadvild. Villrådighet, *f.* Tvivlraadighed, Raadvildhed, Uvished.

Villsam, *adj.* vildsom. Villsamhet, *f.* Vildsomhed; Forvirring, Forlegenhed.

Villse, *adv.* vild, feil, f. E. fara villse, fare vild; taga villse, tage feil. Villsefarande, *adj.* vildfarende, drf. Villsefarande, *n.* Villseföra, *v. a.* 2. *l.* vildlede.

Vimba, -or, *f.* Fliren, en Art Karusser: *Cyprinus Vimba*.

Vimla, *v. n.* 1. vrimle; det vimlar för ögonen, det bliver dunkelt, mørkt. Vimlande, *n.* Vrimlen.

Vimmelkantig, *adj.* ørk i Hovedet.

Vimpel, -plar, *m.* Vimpel. Vimpelstång, *f.* Vimpelstang.

Vin, -er, *n.* Vin.

Vinaktig, *adj.* vinagtig, drf. Vinaktighet, *f.*

Vinand, *f.* Vinhøst.

Vinberg, *s. pl. n.* Vinbjerg.

Vinbergare, *s. pl. m.* som indsamler Vindruer.

Vinbergning, -ar, *f.* Vinhøst.
Vinblad, *s. pl. n.* = N.
Vinblomma, -or, *f.* Vinstokkens Blomst.
Vinbygd, -er, *m.* Vinegn.
Vinbär, *s. pl. n.* Ribs, Vinbær N.: *Ribes rubrum*; svarta vinbär, Solbær. Vinbärsbuske, -ar, *m.* Ribsbusk. Vinbärsvin, Ribsvin.
Vinbärme, *m.* = N.
Vindrank, *m.* Vindærme.
Vindrinkare, *s. pl. m.* Vindrikker.
Vindruf va, -or, *f.* Vindrue.
Vindrägg, *m.* Vindærme.
Vinfat, *s. pl. n.* Vinfad.
Vinflaska, -or, *f.* Vinflaske.
Vinglas, *s. pl. n.* Vinglas.
Vingård, -ar, *m.* Vinhave, Vingaard.
Vingårdsman, -män, *m.* Vingaardsmand.
Vingårdshacka, -or, *f.* Vinhakke.
Vingårdsskötsel, *m.* Vinavl.
Vinhandel, *m.* = N.
Vinhandlare, *s. pl. m.* Vinhandler.
Vinhäfvert, -ar, *m.* Vinhævert.
Vinkagge, -ar, *m.* Vindunk.
Vinkallskål, *m.* Vinkoldskaal, et Slags Mad.
Vinkanna, -or, *f.* Vinkande.
Vinkar, *s. pl. n.* = N.
Vinklase, -ar, *m.* Vindrue.
Vinkrans, -ar, *m.* Vindrukrands.
Vinkrus, *s. pl. n.* = N.
Vinkypare, *s. pl. m.* Vinkjænker, Vintappersvend.
Vinkällare, *s. pl. m.* & -rar, *m.* Vinkjelder.
Vinkännare, *s. pl. m.* Vinkjender.
Vinköp, *n.* Vinkjøb.
Vinlukt, *m.* Vinlugt.
Vinlöf, *s. pl. n.* Vinlov.
Vinmarknad, -er, *m.* Vinmarked.
Vinmoder, *m.* Vindærme.
Vinmust, *m.* Vindrumoſt.
Vinmått, *s. pl. n.* Vinmaal.
Vinpipa, -or, *f.* Vinpibe.
Vinplanta, -or, *f.* Vinranke.
Vinpompa, -or, *f.* Vinkaraffel.
Vinpress, -ar, *m.* Vinpresse.
Vinqvist, -ar, *m.* Vinſtok.
Vinprof, *s. pl. n.* Vinprøve. Vinprofvare, *s. pl. m.* Vinprøver.
Vinpåle, -ar, *m.* Vinpæl.
Vinranka, -or, *f.* Vinref, *n.* Vinrefva, -or, *f.* Vinranke.
Vinruta, -or, *f.* (Plante) Rude: *Ruta graveolens.*
Vinskott, *s. pl. n.* Vinſkud, Vinſtokſkud.
Vinskål, -ar, *m.* = N.
Vinskänk, -ar, *m.* Vinſkjenker. 2) Vinhus.
Vinskänkning, *f.* Vinſkjænken, Vinens Udſkjænken i ſmaa Partier.
Vinskörd, -ar, *m.* Vinhøſt.
Vinskötsel, *m.* Vinavl.
Vinsmak, *m.* Vinſmag.
Vinsoppa, -or, *f.* Vinſuppe.
Vinsprit, Vingeiſt *(Spiritus Vini).*
Vinstark, *adj.* vinrig.
Vinsten, *m.* = N.
Vinstensaktig, -artad, *adj.* vinſtensagtig.
Vinstenssalt, *n.* = N.
Vinstenssyra, *f.* Vinſtensſyre, drf. Vinstenssyrad, *adj.*
Vinstock, -ar, *m.* Vinſtok.
Vinstör, -ar, *m.* Vinpæl.
Vinsyra, *f.* = N, drf. Vinsyrlig, *adj.*
Vinsås, *m.* Vinſaus.
Vinsäck, -ar, *m.* Vinſæk.
Vinsäd, *m.* Tiendepenge til at kjøbe Korn for.
Vintappare, *s. pl. m.* Vintapper.
Vintionde, *m.* Vintiende.
Vinträ, -n, *n.* Vinſtokkens Ved.
Vinträd, *s. pl. n.* Vintræ.
Vintull, *m.* Vintold.
Vintunna, -or, *f.* Vintønde, Vinfad.
Vinväxt, *m.* Vinvæxt.
Vinäpple, -n, *n.* Vineble.
Vinättika, *f.* Vineddike.
Vina, ſ. Hvina.

Vinand, -ander, *f.* et Slags And.

Vind, *adj.* vind, skjæv.

Vind, -ar, *m.* Loft. Vindsfönster, *s. pl. n.* Loftvindu. Vindsglugg, -ar, *m.* Vindslucka, -or, *f.* Loftlem, Loftluge. Vindskammare, -mrar, *m.* Vindsrum, *s. pl. n.* Loftkammer, Tagkammer. Vindstrappa, -or, *f.* Lofttrappe.

Vind, -ar, *m.* Vind. 2) Vinde (at bringe svære Byrder i Vejret med).

Vinda, *v. a.* 1. vinde, f. E. vinda upp ankaret, vinde Ankeret op, *drf.* Vindning, *f.*

Vindarm, -ar, *m.* Svingtræ.

Vindbro, -ar, *f.* Vindbrygga, -or, *f.* Vindebro.

Vindbrunn, -ar, *m.* Brønd, hvoraf Vandet trækkes op, forskjellig fra Pompe; Trækbrønd, Vindebrønd.

Vindel, -klar, *m.* Vindelsnäcka, -or, *f.* kegledannet Sneglehus: *Turbo.*

Vindeltrappa, -or, *f.* Vindeltrappe.

Vindfana, -or, *f.* Vindfløj.

Vindfackla, -or, *f.* Begfakkel.

Vindfjäl, -ar, *m.* Plovstjert.

Vindfång, *n.* Vindfang.

Vindfälle, -n, *n.* Vindfælde (i Skovv.).

Vindhund, -ar, *m.* Vindspiller, Mynde.

Vindhvirfvel, -flar, *m.* Hvirvelvind.

Vindkast, *s. pl. n.* Vindkule, -or, *f.* Vindstød, Kastevind.

Vindlåda, -or, *f.* s. Väderlåda.

Vindmått, *s. pl. n.* Vindmåtare, *s. pl. m.* Vindmaaler.

Vindning, *f.* s. Vinda.

Vindombyte, -n, *n.* Vindskifte.

Vindpust, -ar, *m.* Vindpust.

Vindrufva, *m. fl.* s. Vin.

Vindsfönster, *m. fl.* s. Vind.

Vindsked, -ar, *m.* Vindskjerm.

Vindskifva, -or, *f.* den efter Vindstregerne inddelte Skive paa Kompasset; Vindrose.

Vindspel, *s. pl. n.* Vinde, Gangspil, Spil.

Vindspelare, *s. pl. m.* Vindjunker.

Vindspelsbult, -ar, *m.* Vindebom.

Vindspole, -ar, *m.* (Zool.) Smaaspov: *Numenius Phaeopus.*

Vindstilla, *f.* Vindstille, Dødlik.

Vindstrek, *s. pl. n.* Vindstrog.

Vindstrappa, -or, *f.* Lofttrappe.

Vindstöt, -ar, *m.* Vindstød.

Vindsöck, -ar, *m.* s. Vädersäck.

Vindtafla, -or, *f.* Vindrose paa Kompasset.

Vindthund, -ar, *m.* Vindthynda, -or, *f.* Vindspiller, Mynde.

Vindtrappa, -or, *f.* Vindeltrappe.

Vindtunga, -ar, *m.* Vindvom.

Vindvak, -ar, *m.* Hul i Isen, som er frembragt ved Vindens Virkning og undertiden er belagt med tyndere Is.

Vindvisare, *s. pl. m.* Vindviser.

Vindväg, *m.* Redskab til at udfinde Vindens Styrke med, Anemometer.

Vindägg, *s. pl. n.* Vindæg: *Ovum subventaneum.*

Vindöga, *n.* Tagvindu, Aabning i Taget, hvorigjennem Røgen har sin Udgang, Ljaar N.

Vindögd, *adj.* skelende, skelsjet, blinkset, *drf.* Vindögdhet, *f.*

Vingad, *adj.* vinget, bevinget, forsynet med Vinger.

Vinge, -ar, *m.* Vinge.

Vingben, *s. pl. n.* Vingebén.

Vingbred, *adj.* som har langt mellem Fingerspidserne; göra sig vingbred, brøste sig, kry sig.

Vingbredd, *m.* Bidde af en Fugls Vinger, Vingestrækning.

Vingbruten, *adj.* vingebrudt.

Vingfjäder, -drar, *m.* Vingefjæder.

Vingfoder, *s. pl. n.* Vingedække.

Vingformig, Vinglik, *adj.* vingedannet.

Vingknota, -or, *f.* Vingeknogle, Vingeled.

Vingknä, -n, n. Haandled.
Vingled, s. pl. n. Vingeled.
Vinglös, adj. vingelos.
Vingpenna, -or, f. Vingefjær, Pen.
Vingskjuta, v. a. 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit, -skjuten) skyde i Vingen. Vingskuten, vingeskudt.
Vingspegel, -glar, m. Vingeplet.
Vingspets, -ar, m. Vingespids.
Vingspole, -ar, m. (Fugl) Smaaspov: *Numenius Phæopus*.
Vingtagg, -ar, m. Fugleflægten Jakana: *Parra*.
Vingveck, s. pl. n. Vingekriken.
Vingla, v. n. 1. vakle, rave, svaje; bruge Kneb, svyde, drf. Vinglande, n.
Vinglare, s. pl. m. Bedrager, Snyder, Vringlefant N. Vingleri, -er, n. Kneb, Bedrageri, Snyderi.
Vinglas, Vingård, m. fl. s. Vin.
Vink, -ar, m. Vink. Vinka, v. n. 1. vinke. Vinkande, n. Vinken.
Vinkel, -klar, m. Vinkel; rät, spetsig, trubbig Vinkel, ret, spids, stump Vinkel. Vinkelhake, -ar, m. Vinkelhage. Vinkelknä, -n, n. Krumholt. Vinkelmått, s. pl. n. Vinkelmaal. Vinkelmätare, s. pl. m. Vinkelmaaler. Vinkelmätning, -ar, f. Vinkelmaaling. Vinkelpelare, s. pl. m. Hjørnepillar. Vinkelrät, adj. -rätt, adv. vinkelret. Vinklig, adj. vinklet, vinkelagtig.
Vinkning, -ar, f. Vinken, Vink.
Vinkrans, m. fl. s. Vin.
Vinna, v. a. & n. 3. (-vinner; -vann, pl. -vunno; -vunnit; -vunnen) vinde; vinna på spel, vinde i Spil; vinna på ett köp, vinde ved et Kjøb; våga vinna, våga tappa, lad det bugne el. briste. Vinnande, n. Vinden, f. E. till ändamålets vinnande, for at opnaa sin Hensigt. Vinnare, s. pl. m. Vinder (i Spil). Vinning, -ar, f. Gevinst, Vinding, Fordél; draga vinning af något, drage Fordél af en Ting. Vinningslysten, -sjuk, adj. vindesyg. Vinningslystnad, m. Vinningssjuka, f. Vindelyst, Vindesyge.
Vinnlägga sig, v. r. 2. 1. (-lägger, -lade, -lagt) lægge Vind paa, beflitte sig paa, f. E. vinnlägga sig om studierna, drf. Vinnläggning, f.
Vinpipa, m. fl. s. Vin.
Vinst, -er, m. Gevinst, Fordél; på vinst och förlust, paa Gevinst og Forlis.
Vinter, -trar, m. Vinter; i vintras, adv. forleden Vinter; åt vintern, til Vintern.
Vinterafton, -aftnar, m. Vinteraften.
Vinterand, -änder, f. Isand, Havelle: *Fuligula glacialis*.
Vinterarbete, -n, n. Vinterarbejde.
Vinterblomma, -or, f. Vinterblomst.
Vinterdrägt, m. Vinterdragt.
Vinterfogel, -glar, m. Vinterfugl.
Vinterfrukt, m. Vinterfrugt.
Vinterfärd, -er, m. Vinterrejse.
Vinterförnöjelse, -er, f. Vinterfornøjelse.
Vintergatan, Melkevejen paa Himmelen.
Vintergröna, -or, f. et Slags Plante: *Vinca major*.
Vintergärde, -n, n. Vintermark.
Vinterhvete, n. Vinterhvede.
Vinterkall, adj. vinterkold.
Vinterklädd, adj. vinterklædt.
Vinterklädning, f. Vinterklæder.
Vinterkorn, s. pl. n. Vinterbyg.
Vinterkrasse, s. Krasse.
Vinterköld, m. Vinterkyla, f. Vinterkulde.
Vinterliggare, s. pl. m. En som overvintrer, f. E. vara vinterliggare, overvintre.
Vinterlik, Vinterlig, adj. vinterlig, vinteragtig.
Vinterlustbarhet, -er, f. Vinterforlystelse.

Vinterläge, -n, *n.* Vinterläger, *s. pl. n.* Vinterleje, Vinterlejr. 2) i Botan.: *Hybernaculum.*
Vinterlök, *m.* Vinterløg.
Vintermete, *n.* Vinterfiske.
Vintermånad, -er, *m.* Vintermaaned.
Vinternatt, -nätter, *f.* Vinternat.
Vinternot, -ar, *f.* = N.
Vinternäste, -n, *n.* Vinterleje, Vinterbo.
Vinternöje, -n, *n.* Vinterforlystelse.
Vinterplagg, *s. pl. n.* Vinterklædning.
Vinterpäron, *s. pl. n.* Vinterpære.
Vinterqvarter, *s. pl. n.* Vinterkvarter, -lejr.
Vinterrapunsel, -slar, *m.* et Slags Plante: *Valeriana Locusta.*
Vinterrock, -ar, *m.* Vinterfrakke.
Vinterrum, *s. pl. n.* Vinterværelse, Vinterstue.
Vinterråg, *m.* Vinterrug.
Vintersolstånd, *n.* Vintersolhverv.
Vintersäd, *m.* Vinterkorn.
Vintersäde, *n.* Vinterfæd.
Vinterväder, *n.* Vintervejr.
Vinterväg, -ar, *m.* Vintervej.
Vinterväxt, -er, *m.* Vintervæxt.
Vinteräpple, -n, *n.* Vintereble.
Vinterlig, s. Vinter.
Vintra, *v. n.* 1. Vintras, *v. d.* 1. blive Vinter; det vintras på, det fryser paa, drf. Vintrande, *n.*
Vintras; i vintras, s. Vinter.
Vinträd, *m.* fl. s. Via.
Vipa, -or, *f.* (Fugl) Vibe: *Vanellus.* Kovipa, d. s. Strandvipa, Kärrvipa: *Tringa alpina.* Vipskinn, *n.* tyndt, daarligt Læder. Vipägg, *s. pl. n.* Vibeæg.
Vipp! *interj.* vipp lustigt! frisk op!
Vipp, -ar, *m.* Krandjælke.
Vippa, -or, *f.* Vippe, Gyngebræt. 2) Bundt, Busk, Knippe, Lok, Kvast; en vippa lin, en Linlok.
Vippa, *v. a.* & *n.* 1. vippe.
Vippen, *m. def.* Nippet, f. E. vara på vippen, være paa Nippet.
Vippgalge, -gan, *m.* Vippegalge.
Vippkärra, -or, *f.* Vippekjærre, Styrtekjærre.
Vippstjert, -ar, *m.* (Fugl) Vipstjert, Erle N.: *Motacilla.*
Vippstång, -stänger, *f.* Vippebom.
Vippärter, *pl.* (Plante) Skatbælle, Bjørnerter N.: *Orobus.*
Vipps! *interj.* vips!
Vira, *v. a.* 1. omvinde, snø, vikle, fæbe om, vire, f. E. vira med stältråd.
Virfla, *m.* fl. s. Hvirfla, *m.* fl.
Virka, *v. a.* 1. virke, væve paa en kunstig Maade, f. E. en virkad boll. Virkare, *s. pl. m.* Virkerska, -or, *f.* Virker, drf. Virkning, *f.* Virkeri, *n.* Virknål, -ar, *m.*
Virke, *n.* Trävirke, *n.* Bygningstræ, -tømmer, Ømne, Ømningstræ.
Vis, *s. pl. n.* Vis, Maade, Stik, Brug; på sätt och vis, paa en Maade.
Vis, *adj.* vist, visligen, *adv.* vis. Visdom, *m.* Vishet, *f.* Visdom. Vishetslära, *f.* Visdomslære. Vishetstand, -tänder, *f.* Visdomstand.
Visa, *v. a.* 1. & 2. 2. vise, drf. Visande, *n.* Visning, *f.* Visen, Visning.
Visa, -or, *f.* Vise. Visbok, -böcker, *f.* Visebog. Visgubbe, -ar, *m.* Visgumma, -or, *f.* Mand, Kone som sælger Viser. Vismakare, *s. pl. m.* Visemager. Viston, -er, *m.* Vistone.
Visare, *s. pl. m.* Viser. Visartafla, -or, *f.* Urskive. Visarverk, *s. pl. n.* de forreste Hjul, som sidde mellem Uret selv og Skiven.
Visbok, *m.* fl. s. Visa.
Vise, -ar, *m.* Plovløb, -hoved (hvori Skjæret befæstes). 2) Bimoder, Bidronning, Viser. Visebo, -n, *n.* Dronningselle. Visefall, *s. pl. n.* Mangel paa Dronning. Viselös.

- *adj.* uden Dronning. Visegg, *s. pl. n.* Dronningæg.
Visehet, *f.* Visdom.
Visit, -er, *m.* Visit, Besøg. Visitkort, *s. pl. n.* Visitkaart. Visitrum, *s. pl. n.* Visitværelse.
Viska, -or, *f.* Skurevisk, Stoveklud, Tvaage.
Viska, *v. a.* l. viske; viska på rumpan, el. med svansen, logre med Halen, drf. Viskande, *n.* Viskning, -ar, *f.*
Viskare, *s. pl. m.* Viskarkolf, -var, *m.* Visker.
Visligen, *adj.* s. Vis.
Visna, s. Vissna.
Visp, -ar, *m.* = N. Vispa, *v. a.* l. = N., drf. Vispning, *f.*
Vispaktig, *adj.* s. Vispig.
Visper, *s.* vindig Person, Vindjunker, Vindbøjtel.
Vispig, *adj.* flanevorn, letsindig, ubestandig, drf. Vispighet, *f.*
Vispmossa, *f.* (T. Gürtelkraut, Gürtelmoos) et Slags Mos.
Viss, *adj.* vis, sikker. Visahet, *f.* Vished.
Vissen, Visten, *adj.* vissen.
Visserligen, *adv.* visselig, visseligen.
Visshand, *adj.* som har en sikker Haand.
Vissla, s. Vessla.
Vissla, *v.* s. Hvissla.
Vissna, *v. n.* l. v. bort, visne, hensvisne, hentæres, drf. Vissnande, *n.*
Visso, f. E. för visso, forvist, tilvisse, ganske vist, med Vished; till visso hvaraf, til hvis Bekræftelse; till yttermera visso häraf hafva vi detta med vårt insegel bekräfta låtit, dette til ydermere Bekræftelse under vor Haand og Segl.
Visst, *adv.* vist, sikkert.
Vistas, *v. d.* l. opholde sig. Vistande, *n.* Vistelse, *f.* Ophold. Vistelseort, -er, *f.* Opholdssted.
Visten, *adj.* vissen.
Visthus. *s. pl. n.* Forraadshus, -kammer, Spisekammer, Stolpebod, Stabur.
Vistna, s. Vissna.
Vita, *v. n.* l. med ed vita, erholde ved Ed.
Vite, -n, *n.* Bøder, Pengemulkt; ålagga vite, domme i Bøder. Vitesbrott, *s. pl. n.* Forbrydelse, hvorfor Straffen er en Pengemulkt.
Vitling, -ar, *m.* s. Hvitling.
Vitna, Vitra, *m. fl.* s. Vittna, Vittra, *m. fl.*
Vitriol, *m.* = N. Vitriolartad, *adj.* vitriolagtig. Vitriolbruk, *s. pl. n.* Vitriolhytte (hvor Vitriol tilberedes). Vitriolhaltig, *adj.* vitriolholdig. Vitriolisk, *adj.* vitriolagtig. Vitriollut, *m.* Vitriollud. Vitriolsjudare, *s. pl. m.* Vitriolsyder, drf. Vitriolsjuderi, -er, *n.* Vitriolvanden, *n.* Vitriolvand.
Vitsord, *n.* Vidnesbyrd; Skudsmaal, f. E. hans vitsord gäller icke; han äger icke vitsord, han er ikke vidnesfør; det vitsord får jag lemna honom, det Skudsmaal faar jeg give ham.
Vitsorda, *v. n.* & *a.* l. vidne om, bevidne.
Vitten, *f.* Slant, Styfver.
Vitter, *adj.* som dyrker de skjønne Videnskaber; han är vitter, han er en Skjønaand, drf. Vitterhet, Vitterlek, *f.* de skjønne Videnskaber. Vitterhetsidkare, *s. pl. n.* -älskare, *s. pl. m.* En som dyrker de skjønne Videnskaber, Skjønaand. Vitterhetsakademi, -er, *f.* Akademi for de skjønne Videnskaber. Vitterhetsarbete, -n, *n.* æstetisk Arbejde. Vitterhetsämne, -n, *n.* poetisk el. æstetisk Æmne.
Vittja, *v. a.* l. f. E. nät, donor, o. s. v., efterse, drf. Vittjande, *n.*
Vittna, *v. n.* l. vidne. Vittne, -n, *n.* Vidne. Vittnesbörd, *s. pl. n.* Vidnesbyrd. Vittnesför, Vittnesgill,

adj. som har de Egenskaber at han kan aflægge et gyldigt Vidnesbyrd. Vittnesförhör, *s. pl. n.* Vidneforhør. Vittnesmål, *s. pl. n.* Vidnesbyrd; Vidneforhør; Sag, hvori Vidner afhøres; aflägga vittnesmål, aflægge Vidnesbyrd.

Vittra, *v. n.* 1. forvittres, opløses ved Luftens Indvirkning; vittra ut, s. utvittra, drf. Vittring, *f.*

Vog, *impf.* af Väga.

Voja sig, *v. r.* 1. jamre sig, drf. Vojande, *n.*

Volt, -er, *m.* Bolte.

Vorden, s. Vorda.

Vrak, *n.* Vrag, Udskud.

Vrakfogel, -glar, *m.* (Fugl) stor Fiskand: *Mergus Merganser.*

Vrakbräde, -r, *n.* Vragbræde, Vragbord.

Vrakgods, *n.* Vraggods.

Vraktimmer, *n.* Vrakvirke, *n.* Tømmer, der afskydes som Vrag.

Vred, *s. pl. n.* Brider paa en Dør. 2) Vridepind paa Hanen i en Tønde. 3) Vrid, Knib i Maven.

Vred, *adj.* = N. Vrede, *m.* = N.; utbrista i vrede, udbryde i Vrede.

Vredga, *v. a.* 1. fortorne, opbringe. Vredgad, vred, opbragt. Vredgas, *v. d.* 1. vredes.

Vredsam, Vredsinnt, *adj.* vredladen, vredagtig. Vredsamhet, *f.* Vredsinnthet, *f.* Vredladenhed.

Vrensk, *adj.* vrinsk; en vrensk häst, en vrinsk Hest. Vrenska, *v. n.* 1. Vrenskas, *v. d.* vrinske. Vrenskaing, -ar, *f.* Vrinsken.

Vresig, *adj.* (om Træ) knudret, knortet. 2) vranten, knarvorn, drf. Vresighet, *f.*

Vret, -ar, *m.* liden indhegnet Ager, Rejst N.

Vrick, *m.* Vrickare, *s. pl. m.* Vridepind (i en Tap o. desl.).

Vricka, *v. a.* & *n.* 1. vrikke. 2) forvride, faa af Led, f. E. vricka foten, drf. Vrickning, -ar, *f.* Vrickbor, *s. pl. n.* Vridbor.

Vrida, *v. a.* 3. (-vrider, -vred, -vridit) vride, dreje, drf. Vridning, -ar, *f.*

Vridand, Vriand, -ander, *f.* (Fugl) Pipand: *Anas Penelope.*

Vridka, s. Vricka.

Vridt, *s. pl. n.* Vridbor.

Vrimla, s. Vimla.

Vrist, -er, *m.* Brist.

Vrå, -ar, & -r, *m.* Vraa.

Vråk, *f.* Spalter, Sprækker i Isen.

Vrål, *n.* Vraal, Skraal.

Vråla, *v. n.* 1. vraale, vræle, skraale, brøle, drf. Vrålande, *n.*

Vrång, *adj.* vrang; uretfærdig; falsk; ondskabsfuld; en vrång domare, en uretfærdig Dommer; vrångt vittne, falsk Vidne, drf. Vrånghet, *f.*

Vrångoed, -er, *m.* falsk Ed.

Vrångsinnt, *adj.* vrangsindet, ondskabsfuld.

Vrångstrupe, *m.* Vrangstrube.

Vrångvis, *adj.* -vist, -visligen, *adv.* vrang, vrangvis, vrangvittig; ondskabsfuld; uretfærdig, drf. Vrångvishet, *f.*

Vräka, *v. a.* 3. *S.* (har i *imperf.* og saa: vrok) drive, fordrive, forkaste, udskyde; vrage, kaste, kaste ud, bort, f. E. vräka varor, vrage Varer; vräka sig i en stol, kaste sig i en Stol; vräka bort, kaste, hide bort, væk; vräka i sig, sluge i sig; vräka om hvartannat, kaste Hulter til Bulter; vräka ut, kaste ud, hive ud. Vräka, *v. n.* drive, f. E. skeppet vräker, Skibet driver; gå och vräka, gaa og sluntre, ingenting bestille; hafvet vräker, Søen gaar huul, drf. Vräkande, *n.* Vräkning, *f.*

Vräkare, *s. pl. m.* Bræger.

Vräkling, -ar, *m.* Dagdriver.

Vränga, *v. a.* 2. *1.* vrænge, fordreje, f. E. vränga på munnen, vrænge

Mund, gjæpe; vränga någons ord, fordreje Ens Ord, drf. Vrängande, n. Vrängning, -ar, f.

Vrängare, s. pl. m. En som vrænger, fordrejer, f. E. Lagvrängare.

Vula, v. a. 1. (til Søs) vinde, omvinde, vule, drf. Vulning, -ar, f.

Vulen, adj. beskaffen, oplagt, tilbøjelig; han är så vulen, han er af den Natur; vara vulen till, være tilbøjelig til.

Vurm, -ar, m. Syge, Grille, f. E. Spelvurm, Spillesyge.

Vurma, v. n. 1. have Griller, drf. Vurmande, n.

Vurmagtig, Vurmig, adj. som har Griller; forrykt, drf. Vurmighet, f.

Vurst, -ar, m. Pølsevogn (hvorpaa flere Personer kunne sidde paa Langs med Ryggen mod hverandre, el. især sidde ridende paa et langt, smalt Sæde i Midten).

Vuxen, part. voksen.

Vyssja, v. a. 1. dysse i Søvn, f. E. vyssja ett barn, drf. Vyssjande, n. Dysen.

Våd, -ar, m. Bredden paa Tøj.

Väda, f. Vaade. Vådabot, -böter, m. Pengestraf for Vaadegjerning. Vådadråp, s. pl. n. Vaadedrab. Vådaed, m. Ed paa at Noget er sket af Vaade. Vådeld, -ar, m. Vaadeild, Ildsvaade. Vådelig, adj. farlig. Vådeligen, adv. af Vaade, f. E. vådeligen omkomma.

Väfferdagelök, m. (Plante) Fuglemælk, Skovleg: Ornithogalum luteum.

Väffla, -or, f. Vaffel. Väfflebakare, s. pl. m. Vaffelbager. Väfflebod, -ar, m. Vaffelhus. Väfflejern, s. pl. n. Vaffeljern.

Väg, -or, f. Vove, Bølge. Våga, v. n. 1. bølge, gaa i Bølger. Våghål, s. pl. n. Spygat. Vågig, Våglik, Vågformig, adj. bølget, bølgagtig, bølgformig, slangeformig, drf. Vågighet, f. Vågning, -ar, f. bølgeformig Bevægelse.

Väg, -ar, m. Vægt; Vejerbod; Sted hvor der holdes offentlig Vægt. Vågattest, -er, m. Vejerseddel. Vågbalk, -ar, m. Vægtbjelke. Våghus, s. pl. n. Vejerbod. Vågkåfve, -ar, m. den togrenede Dél af en Vægt, hvori Tungen bevæges fig. Vågkonst, f. Statik. Vågmakare, s. pl. m. Vægtmager. Vågmästare, s. pl. m. Vejermester. Vågordning, -ar, m. Vægtlov. Vågpenningar, pl. Vejerpenge. Vågrät, adj. vandret, horisontal. Vågsedel, -dlar, m. Vejerseddel. Vågskål, -ar, m. Vægtskaal. Vågstift, s. pl. n. Vægtvinge, -or, f. Vægttunge. Vågstång, -stänger, f. Vægtstang. Vågställning, -ar, f. Vægtindretning.

Våga, v. a. 1. vove. Vågehals, -ar, m. Vovehals. Vågsam, adj. vovsom, drf. Vågsamhet, f. Vågspel, s. pl. n. Vovespil.

Väkenhus, s. pl. n. Vaabenhus.

Väla sig, s. Vårda.

Våld, n. Vold.

Våldföra, v. a. 2. 1. behandle voldsomt, tilføje Vold, krænke, voldtage, drf. Våldförande, n. Våldförare, s. pl. m.

Våldgäst, -er, m. En som voldgjæster.

Våldgästa, v. a. 1. voldgjæste, drf. Våldgästning, -ar, f.

Våldkräktare, s. pl. m. Usurpator. Våldkräktning, -ar, f. Usurpasjon.

Våldränna, v. a. 3. løbe løbsk, drf. Våldränning, -ar, f.

Våldsgerning, -ar, f. Voldsgjerning.

Vålderätt, m. Voldsret.

Våldsverkan, f. Vold og Hærværk, drf. Våldsverkare, s. pl. m. Voldsmand.

Våldtaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tagit) voldtage. Våldtagande, n. Våldtägt, -er, m. Voldtægt.

Våldtagare, *s. pl.* m. Voldtager.
Våldsam, *adj.* voldsom. Våldsamhet, -er, *f.* Voldsomhed.
Välla, *v. a.* 2. *l.* & 1. volde, forvolde; våra vållande till, være Aarsag i; hvad väller er, hvad fejler Dem; jag vet nog, hvad som väller honom, jeg ved nok, hvad der fejler ham, drf. Vållande, n.
Välm, -ar, m. Stak, Hesse, Saat N.
Välma, *v. a.* 1. sætte i Stak, drf. Välmning, -ar, *f.*
Välnad, -er, m. Välne, -ar, m. Skyggebillede, Skygge, Spøgelse; Skikkelse.
Vämb, Vämm, -ar, *f.* Vom, Bug.
Vän, *f.* f. E. det är ingen vän, der er ingen Mulighed, det lader sig ikke gjøre; om det är någon vän, dersom der er nogen Mulighed.
Vända, *v. a.* 1. bry sig om, skjøtte om, tage sig nær, ønske, f. E. han vändar aldrig hvad man säger honom, han tager sig ikke nær, hvad man end siger; jag vändar han vore långt härifrån! gid han var langt herfra! jag vändar det vore aldrig så dyrt, det maa koste hvad det end vil.
Vända, *f.* Vaande, Smerte, Plage, Angst. Vändas, *v. d.* 1. vaande sig, klage sig.
Vänfogel, -glar, m. f. Fiskmåse.
Väng, -ar, *f.* Vang, indhegnet Mark, Ager el. Eng.
Våning, -ar, *f.* Stokværk, Etasje; i första, andra våningen, i første, anden Etasje, drf. Våningshus; *s. pl.* n. = N. Treväningshus, Treetasjeshus. Våningsrum, *s. pl.* n. Løsi; beboet Værelse.
Vänna, *v. n.* f. Vända.
Vänört, -er, *f.* f. Vinterrapunsel.
Våp, *s. pl.* n. Fjante, Tosse, drf. Våpa, *v. n.* 1. være dum, enfoldig, tosset.
Våpig, *adj.* enfoldig, dum, tosset, drf Våpighet, *f.*
Vår, *pron. poss.* vor. Vårfru, *f.* Vor Frue, Jomfru Maria. Vårfrudag. Vorfrudag. Vårfrudagslök, s. Vårfrudagslök. Vårfrukyrka, *f.* Vor Frue Kirke: *Notre Dame.* Vårfrukåpa, -or, *f.* Vårfrumantel, -tar, m. f. Kåpört.
Vår, -ar, m. Vaar, Foraar; i våras, forleden Vaar. Vårblomma, -or, *f.* Vaarblomst. Vårbrodd, m. Vaarspire. 2) (Plante) Gulaks, Vaarbrod N.: *Anthoxanthum odoratum.* Vårbruk, n. Vaaraarbe. Vårdag, -ar, m. Foraarsdag. Vårdagg, m. Foraarsdug. Vårdagjämning, *f.* Vaarjævndøgn. Vårfeber, -brar, m. Foraarsfeber. Vårflod, m. Flom, Vaarstrøm. Vårhvita, -or, *f.* (Plante) Dorothéililje: *Leucojum Vernum.* Vårköld, Vårfrost, m. Vaarfrost. Vårköra, *v. a.* 2. 1. vaarpløje. Vårland, *s. pl.* n. Mark, som besaaes med Vaarsæd. Vårlik, *adj.* foraarsagtig, vaarlig. Vårluft, m. Foraarsluft. Vårlilja, -or, *f.* f. Snehvita. Vårmånad, m. Foraarsmaaned. Vårnöje, -n, n. Vårre. *f.* Vaarfornøjelse. Vårregn, n. Foraarsregn. Vårråg, m. Vaarrug. Vårsäd, m. Vaarkorn. Vårsäde, n. Vaarsæd. Vårtid, m. Foraar. Vårtecken, *s. pl.* n. Foraarstegn. Vårvatten, n. Vaarstrøm, Flom. Vårvind, -ar, m. Foraarsvind, Vaarvind. Vårväder, n. Foraarsvejr.
Våra, *v. n.* 1. foretage Foraarsarbejde.
Våras, Vårbrodd, m. fl. f. Vår.
Vård, m. Beskjermelse, Beskyttelse, Varetægt, Forvaring, Opsyn, Tilsyn, Omhu, Omsorg, f. E. hafva vård om någon, have Omhu for En; hålla vård öfver något, have Omsorg for Noget; under Guds vård, i Guds

Varetægt; lagarnas vård, Lovenes Overholdelse; ringa i vård, ringe til Fropræ̈diken.

Vård, -ar, m. s. Grafvård.

Vårda, v. a. 1. tage vare paa, bevogte, regte, pleje, opvarte, sørge for, have Omhu for; skjotte om, bekymre sig om, bry, kjære sig om, f. E. vårda elden, passe Ilden; vårda sin helsa, sørge for sin Sundhed; vårda en sjuk, pleje en Syg; vårda lagarna, opretholde, overholde Lovene; vårda sig om en, låta vårda sig om en, tage sig af En, sørge for En; han vårdar ej hvad man sägar, han bryr, kjærer sig ikke om hvad man siger; han vårdade sig ej att svara honom, han værdigedes ham ikke et Svar, drf. Vårdande, n. Vårdare, s. pl. m.

Vårdkarl, -ar, m. Vægter.

Vårdkase, -ar, m. Baun, Varde.

Vårdnad, f. Regt, Pleje, Omhu, Omsorg. 2) Familje, f. E. hafva vårdnad om någon, tage sig af En, sørge for En, pleje En; jag önaker er och er vårdnad, jeg ønsker Dem og Deres Familje.

Vårdringning, -ar, f. Ringning til Fropræ̈diken.

Vårdslös, adj. skjødesløs, efterladen, forsømlig. Vårdslöshet, f. Skjødesløshed.

Vårdslösa, v. a. & n. 1. forsømme, efterlade, behandle skjødesløst; være skjødesløs, forsømlig, drf. Vårdslösande, n.

Värdtecken, s. pl. n. Vartegn; Erindring, f. E. till ett värdtecken gifvér jag dig denna ring, (Formel ved Brudevielse).

Vårdtorn, s. pl. n. Varetaarn, Vagttaarn, Fyrtaarn.

Värta, -or, f. Vorte. Vårtbit, -ar, m. Vårtbitare, s. pl. m. Græshoppe, Vortebider: *Gryllus verrucivorus*. Vårtig, adj. fuld af Vorter, besat med Vorter. Vårtlik, adj. vorteagtig. Vårtring, -ar, m. Ringen om Brystvorten.

Våt, adj. vaad. Våtaktig, adj. fugtig, drf. Våtaktighet, f. Våthet. f. Fugtighed, Vaadhed. Våtnarf, s. Nats. Våtskodd, adj. vaad paa Fødderne. Våtvara, -or, f. flydende Varer. Våtvarumått, s. pl. n. Maal for flydende Varer. Våtväder, n. vaadt Vejr. Våtår, s. pl. n. regnfuldt Aar. Våtäng, -ar, lavt liggende Eng.

Våtsäck, -ar, m. Badsæk.

Våbel, -blar, m. Kommandørsjersant.

Väcka, v. a. 2. 3. vække, opvække; hunden väcker, Hunden faar Løs. Väckare, s. pl. m. Bækker. Väckning, -ar, f. Vækkelse, -r, f. Bækken, Bækning.

Väcka, v. a. 1. vække, ophugge Is.

Väckt, -er, m. Vagt, Togt, Tiden, hvori der holdes Vagt, f. E. Grækerna indelte natten i tre väckter.

Väcktare, s. pl. m. Vægter.

Vädas, v. d. 2. 1. vædde, indgaa Bædemaal.

Vädd, -ar, m. (Plan.) Skaburt: *Scabiosa*. Fältvädd, Markskore N.: *Scabiosa columbaria*. Åkervädd, Skaburt, Blaahat N.: *Scabiosa arvensis*. Ängvädd, Blaaknop, Blaakoll N.: *Scabiosa succisa*. Väddklint, -ar, m. stor Knopurt D. Storhoun N.: *Centaurea scabiosa*.

Väder, s. pl. n. Vejr; sätta nässan i vädret, bryste sig, fry sig; prata i vädret, snakke hen i Vejret; räka ut i ogjordt väder, foretage Noget i utide; släppa väder, fjerte; slå i vädret, slaa hen i Vejr og Vind o: ikke agte paa.

Väderbiten, adj. vejrbrændt, vejrbarket, brun af Sol og Vind.

Väderblåsa, -or, f. Luftblære.

Väderboll, -ar, m. Luftbold.

Väderbubbla, -or, *f.* Luftblåsa.
Väderbråck, *s. pl.* n. Vindbrok: *Hernia ventosa.*
Väderby, -ar, m. Vindbygge.
Väderbälg, s. Blåsebælg.
Väderbössa, -or, *f.* Vindbøsse.
Väderdelande, *adj.* som fordeler Vinden.
Väderdrag, s. Luftdrag.
Väderdrifvande, *adj.* vinddrivende.
Väderdrifven, *adj.* forslaaet, henkastet af Vinden, f. E. vi blefve väderdrifna till en obebodd ö.
Väderflagg, -flagga, -or, *f.* Vindfløj.
Väderfläkt, -ar, m. sagte, mild Vind.
Väderfull, *adj.* fuld af Vinde, plaget af Vinde.
Väderfång, s. Vindfang.
Vädergalla, *f.* et Slags Hestesyge.
Vädergifvande, *adj.* som foraarsager Vinde.
Väderglas, *s. pl.* n. Vejrglas, Barometer.
Vädergud, m. Vindenes Gud: *Æolus.*
Väderhane, -ar, m. Vejrhane.
Väderhvirfvel, -ar, m. Vindhvirvel, Hvirvelvind.
Väderhål, *s. pl.* n. Lufthul.
Väderil, -ar, m. Väderilning, -ar, m. Kastevind, Vejrkaste.
Väderkolik, m. Kolik.
Väderkorn, n. Lugt, Tæft N., f. E. hafva godt väderkorn, have en god Lugt; förlora väderkornet, tabe Lugten.
Väderkula, -or, *f.* Luftkugle.
Väderlek, m. Vejrligt, Vejr.
Väderlekan, *f. def.* Vindfløj.
Väderleksförändring, -ar, *f.* Vejrligets Forandring, Vejrskifte.
Väderleksrön, *s. pl.* n. Vejrmærke, Vejrtegn.
Väderleksspåman, m. Vejrprofet.
Väderleksvisare, *s. pl.* m. Vejrglas, Barometer, Hygrometer.
Väderlucka, -or, *f.* Vindklap, Luftklap, Ventil.
Väderlåda, -or, *f.* (i Orgler) Vindkasse (den Kanal, som fører Vinden fra Bælgene til Piberne).
Vädermunk, -ar, m. et Slags Pandekage.
Vädermåne, -ar, m. Vimaane (et Luftsyn).
Vädermärke, -n, n. Vejrmærke, Vejrtegn.
Väderpelare, *s. pl.* m. Vejrstolte.
Väderpistol, -ar, m. Vindpistol.
Väderpust, -ar, m. Vindpust.
Väderqvarn, -ar, *f.* Vejrmølle, Vindmølle.
Väderqvarnsvinge, -ar, m. Vinge paa en Vejrmølle.
Väderrisa, -or, *f.* Tørkehus.
Väderrot, *f.* Skyernes Udgangspunkt.
Väderrör, *s. pl.* n. Luftrør. 2) s. Väderlåda.
Vädersjuk, *adj.* syg paa Grund af Vejrligets Forandring el. daarligt Vejr. 2) plaget af Vinde, def. Väderasjuka, *f.*
Väderskifte, -n, n. Vejrskifte.
Väderskjul, n. Väderskärm, -ar, m. Vindskjerm.
Vädersol, -ar, m. Bisol, Vejrsol (et Luftsyn).
Vädersot, m. Trommesyge (hos Hornkvæg); Vinde, Kolik.
Väderspåmann, -män, m. Vejrprofet.
Väderspänning, -ar, *f.* Vinde i Livet, Opblæsning.
Väderstinn, *adj.* som har Vinde, plaget af Vinde. Väderstinnhet, *f.* Opblæsning, Vinde i Livet.
Väderstrek, *s. pl.* n. Vejrstrog, Luftstrog, Himmelstrog, Himmelegn, f. E. de fyra väderstreken.
Väderstrupe, -ar, m. Vrangstrube, Luftrøret, def. Väderstrupshufvud, n. Stemmeridse.
Vädersvalst, -or, m. Hævelse opfyldt med Luft.

Vädersäck, -ar, m. en med Luft fyldt Sæk.
Vädertak, s. pl. n. Tagskur; Vindskjærm.
Vädertecken, s. pl. n. Vejrtegn.
Vädertorr, adj. vindtør.
Vädervattusot, m. Vindvatterfot.
Vädervisare, s. pl. m. Vejrviser.
Väderväxlare, s. pl. m. Ventilator, Maskine til at forfriske Luften.
Väderväxling, -ar, f. Vejrskifte.
Väderöppning, -ar, f. Vejrhul.
Vädja, v. n. 1. appellere, indstevne for en højere Ret, f. E. vädja till folket; vädja från häradsrättens dom under en högre rätt, appellere fra Underretten til en højere Ret, drf. Vädjande, n. Appelleren, Indstævning for en højere Ret.
Vädjare, s. pl. m. Vädjerska, -or, f. Appellant.
Vädjemål, s. pl. n. Appel, Sag som appelleres. Vädjemålsdomstol, -ar, m. Appellasjonsret. Vädjemålspenningar, Vädjepenningar, pl. Appellasjonssum.
Vädjeskrift, -er, f. Appellasjonsindlæg.
Vädjoban, -or, m. Lobedane; fig. ofte for: Liv.
Vädra, v. a. & n. 1. vejre, lufte; lugte, spore, mærke; vädra upp, opspore, drf. Vädrande, n. Vädring, f.
Vädur, -drar, m. Vædet, Buk.
Väf, -var, m. Væv.
Väfbom, -mar, m. Väfbult, -ar, m. Væverbom, hvorpaa Rendingen er vunden.
Väfdräng, -ar, m. Væverdreng.
Väfkam, -mar, m. Kammen el. Rittet i en Væv.
Väfkammare, -mrar, m. Væverstue.
Väfklister, n. Væverslette.
Väfklofve, -ar, m. Vævbom, hvormed Traaden slaaes fast.
Väfknut, -ar, m. Væverknude.
Väfling, s. Veffling.
Väfnad, -er, m. Væven, Vævning; det som væves el. er vævet (Textura).
Väfskaft, s. pl. n. Væverskaft.
Väfsked, -ar, m. Vævske, Kammen el. Rittet i en Væv, drf. Väfskedmakare, s. pl. m.
Väfsnöre, -n, n. Væversnor.
Väfspole, -ar, m. Væverspole.
Väfstol, -ar, m. Væverstol.
Väfstuga, -or, f. Væverstue.
Väftråda, -or, f. den Indretning, som Væveren bevæger med Foden, for at aabne Rendingen og slaa Islætten fast i Samme.
Väfträ, -n, n. Væverbom.
Väfva, v. s. & n. 2. 1. væve, drf. Väfning, f.
Väfvararbete, -n, n. Væverarbejde.
Väfvare, s. pl. m. Væver.
Väfvargarn, n. Vævergarn.
Väfvargesäll, -er, m. Væversvend.
Väfvarhandtverk, n. Væverhaandværk.
Väfvarkonst, f. Væverkunst.
Väfvarrum, s. pl. n. Væverstue.
Väfvartråd, m. de lange Traade, som ere faste ved Rendingen og Skamlen i Væven, og hvormed Rendingen aabnes.
Väfvarverkstad, -städer, f. Væverværksted.
Väfveri, -er, n. Væveri.
Väfverska, -or, f. Væverske.
Väg, -ar, m. Vej; gå villse om vägen, forfejle Vejen; hvart vill han taga vägen, hvor vil han hen; hvad skal det blive af ham; bringa tillväga, tilvejebringe, bringe i Stand; gå tillväga, gaa til Værks; jag kommer ej till väga dermed, jeg kommer ikke ud af det; under vägen, undervejs; ur vägen, afvejen, væk; det vore icke ur vägen, om han gjorde det, det vilde ikke være afvejen, om han

gjorde det; tjena sig upp i kanslivägen, tjene sig op i Kanselliet; gå den lärda vägen, studere; i lärdomsvägen, i Litteraturen; i kärleksvägen, i Kjærlighed; anstalt i uppfostringsvägen, Opdragelsesanstalt; vara på bättringsvägen, være i Bedring, f. E. läkaren säger att han är på bättringsvägen; ingå i tjenstvägen, træde i Statens Tjeneste; uti befordringsvägen, med Hensyn til Befordringer; gå prestvägen, vælge den gejstlige Stand.

Väga; till väga, s. Väg.

Väga, *v. a.* 1. rydde Vej, bane, jævne; vägad väg, banet Vej, drf. Vägning, *f.*

Väga, *v. a. & n.* 2. *1.* (har i *impf.* ogsaa: vog) veje; väga sina ord, veje sine Ord; väga af, uddele efter Vægt, afveje; väga upp, opveje; väga åt, tilveje, drf. Vägare, *s. pl. m.* Vejer. Vägarpenningar, *pl.* Vejerpenge. Vägning, -ar, *f.* Vejning.

Vägafred, *f.* Vejfred.

Vägamot, *s. pl. n.* Korsvej, Vejskil, Skillevej.

Vägarbete, *n.* Vejarbejde.

Vägaskel, *s. pl. n.* Vejskil, Skillevej.

Vägbyggnad, -er, *m.* Vejanlæg.

Vägfarande, *adj.* vejfarende, rejsende.

Vägfynd, *s. pl. n.* Hittegods, Fund.

Vägkarta, -or, *f.* Kort over Landevejen, Vejkort.

Vägkors, *s. pl. n.* Vejkors.

Vägkost, *m.* Rejsemad, Niste N.

Vägkrasse, s. Krasse.

Väglag, *n.* en Vejs Beskaffenhed med Hensyn til Færsel, Føre, f. E. väglaget var högst elakt, Føret var yderst slet.

Väglagning, -ar, *f.* Vejenes Udbedren, Vejbedring, Vejreparasjon.

Vägleda, *v. a.* 2. *1.* vejlede. Vägledare, *s. pl. m.* Vägledarinna, -or, *f.* Vejleder, Vejlederske. Vägledning, -ar, *f.* Vejledning.

Vägmätt, *s. pl. n.* Vejlængde, Vejmaal, Vejmaaler. Vägmätare, *s. pl. m.* Vejmaaler. Vägmätning, -ar, *f.* Vejmaaling.

Vägmöte, -n, *n.* Sted, hvor mange Veje løbe til el. støde sammen; Møde paa en Vej, Vejmøde.

Vägnar, *pl.* Vegne; på mina vägnar, paa mine Vegne; på embetes vägnar, paa Embedsvegne; vida vägnar öfvergå, overgaa meget.

Vägning, *f.* s. Väga.

Vägpenningar, *pl.* Vejpenge, Bompenge.

Vägröjning, -ar, *f.* Vejanlæg.

Vägskillnad, -er, *m.* Vejskil, Skillevej.

Vägstolpe, -ar, *m.* Milevæl; Vejviser.

Vägsträcka, -or, *f.* Vejlængde.

Vägstycke, -n, *n.* Vejstykke.

Vägtistel, s. Tistel.

Vägtull, *m.* Vejtold.

Vägtörne, -n, *n.* Vejtorn, Korstorn.

Vägvisare, *s. pl. m.* Vejviser, drf. Vägvisning, *f.*

Vägvårda, -or, *f.* Sikorie, Jærnurt: *Cichorium Intybus.*

Vägört, -er, *f.* (Plante) Brudurt, Brudgræs N.: *Herniaria.*

Vägg, -ar, *m.* Væg.

Väggband, *s. pl. n.* s. Rappning.

Väggbeklädning, -ar, *f.* Väggbonad, -er, *m.* Vægbetræk, Tapetseri.

Väggben, *s. pl. n.* (i Anat.) Plovbén.

Väggfast, *adj.* = N.

Vägghake, -ar, *m.* Väggkrok, -ar, *m.* en Knag, Krog paa Væggen, Tapetkrog.

Vägglus, *s. pl. n.* Væggelus, Sengetæge: *Cimex lectularius.*

Väggmellan, *adj.* fra den ene Væg til den Anden, f. E. kasta väggmellan; ragla väggmellan.
Väggmossa, *f.* gul Løv, gul Skorpemos.
Väggmålning, -ar, *f.* Vægmaleri.
Väggruta, ſ. Murruta.
Väggskruf, -var, *m.* Skrue i Væggen, Panélskrue.
Väggskåp, *s. pl. n.* Vægskab.
Väggsmed, -er, *m.* Væggeſmed, Træluſ, ſ. Timmerman.
Väggspringa, -or, *f.* Vægſprække.
Väggsäl, *m.* Fældning, Skarring.
Väggur, *s. pl. n.* Väggstussare, *s. pl. m.* Stueur.
Väggört, -er, *f.* (Plante) St. Peders Urt, Murkrud: *Parietaria officinalis.*
Vägra, *v. a.* 1. negte, afſlaa, vægre ſig ved; han vägrade att emottaga penningar, han vægrede ſig ved at modtage Penge. Vägrande, *n.* Vægring, Afſlag.
Vägvärda, ſ. under Väg.
Väja, *v. a. & n.* 2. *I.* gaa af Veien for, ſky, undgaa, undvige, f. E. han väjer hvarken eld el. vatten.
Väkt, Väktare, ſ. Väckt, Väcktare.
Väl, *adv. Konj. & Interj.* vel.
Väl, *n.* Vel, Velfærd, f. E. allmänt väl, statens väl.
Välaktad, *adj.* velagtet, velagtbar.
Välan! *interj.* velan!
Välbefaren, *adj.* (Titel til Skibskaptejner).
Välbehag, *n.* Velbehag. Välbehaglig, *adj.* velbehagelig. Välbehaglighet, *f.* Velbehagelighed.
Välbehållen, *adj.* hel og holden, uſkadt, i godt Behold.
Välbelägen, *adj.* ſom har en god Beliggenhed, f. E. ett välbeläget hus.
Välbemält, *adj.* velbemeldt.
Välbeställd, *adj.* velbeſtaltet.
Välbetrodd, *adj.* velbetroet (Titel).
Välbetänkt, *adj.* velbetænkt.
Välbevägen, *adj.* velbevaagen, bevaagen brf. Välbevägenhet, *f.*
Välbildad, *adj.* veldannet.
Välboren, *adj.* velbaaren. Välborenhet, *f.* Velbaarenhed.
Välberyktad, *adj.* ſom har et godt Rygte.
Välbunden, *adj.* velbunden.
Välbygd, *adj.* velbygget.
Välbördig, *adj.* velbyrdig; ädel och välbördig, d. ſ.
Välfrägdad, *adj.* ſ. Välberyktad.
Välfången, *adj.* retmæſſig erhvervet.
Välfägna, *v. a.* 1. modtage vel, beværte godt. Välfägnad, *m.* god Modtagelſe, Beværtning.
Välfärd, *m.* Velfærd. Välfärdsutskott, *s. pl. m.* Velfærdskommitté.
Välförhållande, *n.* godt, pligtmæſſigt Forhold.
Välförsedd, *adj.* velforſynet.
Välförstående, *adv.* vel at forſtaa, det er at ſige.
Välförständig, *adj.* velforſtandig (Titel til Bønder), f. E. dannemannen ärlige och välförständige.
Välförtjent, *adj.* velfortjent.
Välgerning, -ar, *f.* Velgjerning. Välgerningsman, *m.* Velgjører.
Välgrundad, *adj.* velgrundet.
Välgång, *m.* Velgaaende, Held.
Välgörande, *adj.* velgjørende, veldædig. Välgörenhet, *f.* Velgjørenhed, Veldædighed.
Välgörare, *s. pl. m.* Velgjører. Välgörarinna, -or, *f.* Velgjørerinde.
Välklädd, *adj.* velklædt.
Välkomma, *f.* Välkomnad, *f.* Velkomſt.
Välkommen, *adj.* velkommen; be någon vara välkommen, byde En Velkommen.
Välklang, *m.* Velklang. Välklingande, *adj.* velklingende.
Välljudnad, *m.* Velleynet.

Välljud, *s. pl. n.* Vellyd. Välljudande, *adj.* vellydende.
Vällukt, *m.* Vellugt. Välluktande, *adj.* velluglende.
Vällust, *m.* Vellyst. Vällustig, *adj.* vellystig. Vällustighet, *f.* Vellystighed. Vällusting, -ar, *m.* et vellystigt Menneske, Vellystling.
Välläflig, Välloflig, *adj.* (Titel til Underretterne).
Vällärd, *adj.* = N.
Välmakt, *f.* Velmagt.
Välmenande, *adj.* velmenende.
Välmening, *f.* god Mening, Hensigt.
Välment, *adj.* velmént.
Välmående, *adj.* som befinder sig vel, vel ved Magt, trivelig; velhavende, velholden.
Välmåga, *f.* Velbefindende, Velgaaende; Velstand, Velmagt, Velhavenhed.
Välpläga, *v. a.* 1. beværte, trakteré godt. Välplägad, godt beværtet, trakteret; lidt beskjænket, beruset. Välpläging, -ar, *f.* god Beværtning.
Välsigna, *v. a.* 1. velsigne. Välsignad, velsignet; välsignadt tillstånd, Svangerskab; vara i v. tills., være frugtsommelig. Välsignelse, -r, *f.* Velsignelse.
Välsinnad, *adj.* velsindet.
Välskapad, *adj.* velskabt.
Välsmakande, *adj.* velsmagende.
Välstånd, *n.* Velstand.
Vältalare, *s. pl. m.* Taler.
Vältalig, *adj.* veltalende. Vältalighet, *f.* Veltalenhed.
Vältrefnad, *f.* Trefnad.
Vältänkande, Vältänkt, *adj.* veltænkende.
Välvilja, *f.* Velvilje.
Välvillig, *adj.* velvillig. Välvillighet, *f.* Velvillighed.
Välvis, *adj.* velvis, drf. Välvishet, *f.*
Välväxt, *adj.* velvoxen.
Väladel, *adj.* velædel.
Välärevärdig, *adj.* velærværdig. Välärevärdighet, *f.* Velærværdighed.
Väld, *s.* Veld.
Välde, -n, *n.* Vælde.
Väldeligen, *adv.* vældigt, meget.
Väldig, *adj.* = N.
Välja, *v. a.* 2. *1.* (-väljer, -valde, -valt, -vald) vælge. Väljande, *n.* Väljning, -ar, *f.* Vælgen, Valg. Väljare, *s. pl. m.* Vælger.
Välla, *v. a.* 2. *1.* v. ihop, sveise, smede sammen. Välla upp, *s.* Uppvälla. Vällgnista, -or, *f.* Svejsgnist. Vällhammare, *s. pl. m.* Svejsehammer. Vällhetta, *f.* Svejsehede. Vällning, -ar, *f.* Svejsning.
Välling, *f.* Vælling.
Välnas, *v. d.* 1. efter, att, med Haab, Længsel, vente paa.
Vält, -ar, *m.* Tromle. Välta, *v. a.* 1. tromle, f. Ex. välta en åker, tromle en Ager, drf. Vältning, *f.*
Välta, *v. a.* & *n.* 2. *2.* vælte, drf. Vältning, -ar, *f.*
Vältra, *v. a.* & *n.* 1. vœltre, rulle, drf. Vältrande, *n.* Vältring, -ar, *f.*
Vältring, -ar, *m.* Tromlering.
Vämjas, *v. d.* 2. *1.* (-vämjes, -vämdes, -vämts) vœmmes. Vämjaktig. Vämjelig, *adj.* vœmmelig. Vämjelse, *f.* Vœmmelse, Modbydelighed.
Vän, *adj.* vœn, sjøn, smuk.
Vän, -ner, *m.* & *f.* Ven, Veninde.
Vänfast, *adj.* fast i Venskab, vennefast, drf. Vänfasthet, *f.*
Vängnabb, *n.* smaa Stridigheder mellem Venner.
Vängåfva, -or, *f.* Vennegave.
Vänkär, *adj.* fuld af varmt, hjerteligt Venskab. Vänkärhet, *f.* Hjertelighed i Venskab.
Vänlig, *adj.* Vänligen, *adv.* venlig. Vänlighet, *f.* Venlighed.
Vänskap, *m.* Venskab.

Vänskaplig, *adj.* -skapligen, *adj.* venskabelig.
Vänskapsband, *s. pl. n.* Venskabsbaand.
Vänskapsbetygelse, -r, *f.* Venskabsbevisning.
Vänskapsfull, *adj.* fuld af Venskab.
Vänskapsförbund, *s. pl. n.* Venskabsforbund.
Vänskapsprof, *s. pl. n.* Venskabsbevis.
Vänskapstjenst, -er, *m.* Venskabstjeneste.
Vänskapsstycke, Vänstycke, -n, *n.* Venskabsstykke.
Vänsämja, *f.* Enighed mellem Venner.
Vända, *v. a. & n.* 2. *l.* vende, dreje, sno; vända ut och in, vrænge.
Vändare, *s. pl. m.* Vender; Drejer.
Vändcirkel, *m.* Vändkrets, *m.* Vendekreds.
Vändfärdig, *adj.* som er færdig at vende, f. E. vändfärdig frack.
Vändhjul, *s. pl. n.* Drejhjul.
Vändkors, *s. pl. n.* Kors, som kan drejes om for en Indgang.
Vändning, -ar, *f.* Venden, Vending; Drejning; Retning; Sving.
Vändningspunkt, Vändpunkt, *m.* Vendepunkt.
Vändrot, f. Vendelrot.
Vändrosta, Vändrösta, *v. a.* 1. røste og røre om i Malm.
Vändval, -ar, *m.* Plovstjert.
Vändås, -ar, *m.* Agerryg, Tejryg.
Vänga, f. Inringa, ringa in.
Vänja, *v. a.* 2. *l.* (-vänjer, -vande, -vant) vænne; vänja vid, vænne til.
Vänster, *m.* fl. f. Venster.
Vänta, *v. a. & n.* 1. vente, forvente; hon går i väntande dagar, skal snart i Barselseng.
Väntan, *f.* Väntande, *n.* Väntning, *f.* Venten, Forventning.
Väntepenningar, *pl.* Ventepenge.
Vänört, -er, *f.* f. Vinterrapunsel.

Väpling, -ar, *m.* Klover: *Trifolium.* Bockväpling, Bergklover: *Trifolium montanum.* Fläsväpling, Hareklover: *Trifolium arvense.* Getväpling, Bønnetræ: *Cytisus.* Gulväpling, Humleväpling, Gulklover, Voldhumle: *Trifolium agrarium.* Hvitväpling, Hvidklover: *Trifolium repens.* Rödväpling, Rødklover, Hesteſmære: *Trifolium pratense.* Surväpling, *m.* Surklover: *Oxalis acetosella.* Vattuväpling, f. Vatten.
Väpna, *v. a.* 1. væbne, drf. Väpnande, *n.*
Väpnare, *s. pl. m.* Væbner; Vaabenbrager.
Värbar, *adj.* vaabendygtig; væbnet, bevæbnet, drf. Värbarhet, *f.*
Värd, *adj.* værd; min värde vän, min agtede Ven.
Värd, -ar, *m.* Vært, Husvært. Värdinna, -or, *f.* Værtinde. Värdshus, *s. pl. n.* Værtshus. Värdfolk, *n.* Værten og Værtinden. Värdshusvärd, -ar, *m.* Værtshusmand. Värdshushållning, -ar, *f.* Værtshushold. Värdskap, *n.* Værtskab.
Värde, -n, *n.* Værd; Værdi, Pris; Værdighed, Stand; sätta värde på något, sætte Pris paa noget, skatte re, agte højt; efter stånd och värde, efter Stand og Værdighed; folk af värde, Folk af Stand; lemna något i sitt värde, lade Noget staa ved sit Værd.
Värde, *impf.* af Värja.
Värdeligen, *adv.* værdigt.
Värdera, *v. a.* 1. vurdere. Värderare, *s. pl. m.* Vurderingsmand. Värdering, -ar, *f.* Vurdering. Värderingsman, *m.* Vurderingsman.
Värdes, *v. d.* værdes, værdiges, f. E. värdes höra mig.
Värdi, -n, *n.* Værdi. 2) -er, *m.* Vurderingsmand.

Värdig, *adj.* værdig. Värdighet, -er, *f.* Værdighed.
Värdigas, *v. d.* l. værdiges, værdige, f. E. värdigas svara mig; han har värdigats besöka mig.
Värdinna, m. fl. f. Värd.
Värf, *s. pl. n.* Værft, Skibsværft, dtf. Värfsamiral, Värfsofficerare.
Värf, *s. pl. n.* Hverv, Hvinde, Forretning, Kommission.
Värfd, *p. p.* for Värfvad.
Värfva, *v. a.* l. hverve. Värfvad, hvervet, gevorben. Värfvare, *s. pl. m.* Hverver. Värfning, -ar, *f.* Hvervning. Värfningshus, *s. pl. n.* Hververhus. Värfningspatent, *s. pl. n.* Hververpatent. Värfningspenningar, *pl.* Hvervingspenge. Värfningsplats, *m.* Värfningsställe, -n, *s.* Hververplats. Värfningstrumma, -or, *f.* Hververtromme.
Värja, *v. a.* 2. *l.* værge, forsvare, forhindre, afvende, standse; fri, f. E. värja sig för något, vogte sig for Noget; värja sig med ed, fri sig ved Ed; värja sig för hugg, parere for Hug.
Värja, -or, *f.* Kaarde, Værge. Värjbak, *m.* Värjrygg, *m.* Kaardebag. Värjbalja, -or, *f.* Kaardeskede. Värjband, *s. pl. n.* Kaardebaand. Värjfäste, -n, *n.* Kaardefæste, Kaardegreb. Värjgehäng, *s. pl. n.* Kaardegehæng. Värjhugg, *s. pl. n.* Kaardehug. Värjklinga, -or, *f.* Kaardeklinge. Värjknapp, -ar, *m.* Kaardeknap. Värjskeda, Värjslida, -or, *f.* Kaardeskede, Kaardeslire N. Värjspets, -ar, *m.* Värjudd, -ar, *m.* Kaardespids. Värjstöt, -ar, *m.* Kaardestød. Värjägg, -ar, *m.* Kaardeæg.
Värjbar, f. Värbar.
Värjemål, *s. pl. n.* Selvforsvar for Retten, dtf. Värjemålsed, -er, *m.* gå värjemåls ed, sværge sig fri.
Väring, -ar, *m.* Væring.
Värjo, *f.* Værge, Magt, Eje, Forsvaring, f. E. hafva i el. under sin värjo, have i sin Værge.
Värk, *s. pl. n.* f. Verk.
Värk, -ar, *m.* Værk, Smerte. Barnvärkar, Fødselssmerter. Värkbrutен, *adj.* værkbrudden. Värklindrande, -stillande, *adj.* smertestillende.
Värka, *v. a.* l. f. Verka, virke.
Värka, *v. a.* 2. *2.* værke, lide Smerte.
Värma, *f.* Värme, *m.* Varme.
Värma, *v. a.* 2. *l.* varme; värma upp, varme op; värma upp stelnade lemmar, opvarme stivnede Lemmer, dtf. Värmande, *n.* Värmning, *f.*
Värme, *n.* Värmämne, *n.* Varmestof.
Värn, *s. pl. n.* Værn, Beskyttelse. Värnlös, *adj.* værnløs, dtf. Värnlöshet, *f.*
Värna, *v. a.* l. værne, beskytte. Värnad, -er, *f.* Omraade, Gebet.
Värpa, *v. a.* 2. *2* lægge Æg, værpe N., dtf. Värpning, -ar, *f.* Æglægning, Værping N. Värphöna, -or, *f.* Værpehøne. Värphål, *s. pl. n.* Hønens Rede, Rejr. Värpnäste, -ställe, -n, *n.* d. f. Värptid, *n.* = N.
Värr, ty värr! *interj.* desværre!
Värre, Värst, værre, værst.
Väsende, -n, *n.* Væsen, *s. pl. n.* Væsen.
Väsentlig, *adj.* -ligen, *adv.* væsentlig, dtf. Väsentlighet, *f.*
Väska, -or, *f.* Lædersæk, Taske, Ransel, Vadsæk, f. E. Brefväska, Brevtaske. Postväska, Postsæk. Skjutväska, Jagttaske.
Väsnas, *v. d.* l. støje, larme, holde Spektakel.
Väst, -ar, *m.* Vest. Västficka, -or, *f.* Vestlomme.
Väta, *f.* Væde, Vaadhed, Fugtighed, vaadt Vejr.
Väta, *v. a.* 2. *2.* gjøre vaad, væde; väta igenom, gjennemvæde; han vät-

to ned mig, han gjorde mig ganske vaad; väta under sig, lade Urinen gaa i Sovne, drf. Vätande, n. Vätning, f.

Vätska, -or, f. Vædske.

Vätska sig, v. r. l. Vätskas, v. d. l. vædske sig, -f. E. säret vätskar sig.

Vätskig, adj. vædskefuld, fugtig, drf. Vätskighet, f.

Vättja, v. a. l. slibe, hvæsse, bryne. Vättjare, s. pl. m. En som hvæsser, sliber. Vättjesten, -ar, m. Brynesten, Brynestén.

Vättor, pl. Vætter, Logtemænd.

Vättljus, s. pl. n. (Mineral.) *Belemnites.*

Växa, v. a. 2. d. (sup. växt el. vuxit) voxe; växa ifrån, voxe fra; hon har växt ifrån sig, hun har voxet sig syg; växa fram, voxe frem; växa ihop, voxe sammen; växa till, voxe til; växa upp, voxe op; opkomme, opstaa; växa ur, utur, voxe ud el. frem af; växa ur kläderna, voxe fra Klæderne; växa ut, voxe ud, udvoxe. Växt, Vuxen, p. p. voxen, drf. Växande, n.

Växel, -xlar, m. Vekſel. Växelbank, -ar, m. Vekſelbank. Växelbetalare, s. pl. m. Akſeptant. Växelcours, m. Vekſelkurs. Växelfeber, -brar, m. Vekſelfeber. Växelgifvare, s. pl. m. Vekſeludſteder, Traſſant. Växelhandel, m. Vekſelhandel. Växelhandlare, s. pl. m. Vekſelerer, Bankier. Växelmål, s. pl. m. Vekſelſag. Växelmäklare, s. pl. m. Vekſelmægler. Växelryttare, s. pl. m. Vekſelrytter. Växelräkning, f. Vekſelregning. Växelrätt, m. Vekſelret. Växelsång, -er, f. Vekſelſang. Växeltagare, s. pl. m. Remittent. Växelverkan, f. Vekſelvirkning. Växelvis, adv. vekſelvis.

Växla, v. a. l. vekſle, ſkifte, bytte, drf. Växling, -ar, f.

Växlare, s. pl. m. Vekſelerer, drf. Växlarebord, s. pl. n.

Växlig, adj. f. E. växlig jordmån, frugtbar Jordbund.

Växt, -er, m. Vækſt; Plante, Vækſt. 2) Udvæxt, Gevæxt, Okſel N. Växtgifvande, adj. vegeterende. Växtgirighet, f. uppig Vegetaſjon. Växtlif, n. Planteliv. Växtrike, n. Vækſtrige, Planterige. Växtsyra, f. Planteſyre. Växtämne, -n, n. Planteſtof.

Vörda, v. a. l. ære, vise Ærefrygt, Ærbødighed; göra sig vördad, gjøre ſig agtet.

Vördig, adj. værdig, agtværdig, ærværdig, drf. Vördighet, f.

Vördnad, n. Ærefrygt, Ærbødighed, Agtelſe.

Vördnadsbetygelse, -r, f. Højagtelſesyttring.

Vördnadsfull, adj. ærefrygtsfuld, ærbødig.

Vördnadsvärd, adj. ærværdig, agtværdig.

Vördnäd, adj. Ærefrygt, Højagtelſe, f. E. hålla sina föräldrar i vördnäd.

Vördsam, adj. Vördsamt, Vördsamligen, adv. ærefrygtsfuld, ærbødigſt.

Vört, f. ugjæret, ukogt Øl, Vorter N., drf. Vörtbröd, s. pl. n. Vorterkage. Vörtsirap, m. Sirup af Vorter.

X.

Intet svensk Ord begynder med X.

Y.

Yfva sig, *v. r. 2. 1.* resa sig i Vejret, hæve sig, svulme op; bryste sig, fry sig. **Yfvas**, *v. d. 2. 1.* blive stolt, hæve sig, fry sig, bryste sig, braute, f. E. hans hår yfvas, hans Haar rejste sig; yfva sig öfver något, bryste sig over Noget; redan ängarna yfvas i blomstrande prakt, allerede reise sig Engene i blomstrende Pragt.

Yfvig, *adj.* buskagtig; tæt beklædt med Løv; stridt; i højeste Grad opspændt, stiv af indvortes Fylde; opblæst, f. E. yfvigt hår, skägg, Lödder, drf. **Yfvighet**, *f.*

Yfverlaf, -var, *m.* (Plante) nordlig Stavlelav: *Lichen hyperboreus.*

Yfverrannunkel, -klar, *m.* (Plante) frydende Fjeld-Soloj N.: *Ranunculus hyperboreus.*

Yfverboren, *adj.* hyperboreisk, højnordisk.

Yla, *v. n.* 1. hyle, drf. **Ylande**, *n.* Hylen.

Ylle, *n.* Uldtøj, Uldent. 2) (Botan.) Kystdobbeltfrugt: *Conferva littoralis.* **Yllefabrik**, -er, *m.* Uldfabrik. **Yllefabrikör**, -er, *m.* Uldfabrikant. **Yllegarn**, *n.* Uldgarn. **Yllegods**, *n.* Uldent, Uldtøj. **Yllehandel**, *m.* Uldhandel. **Yllehandlare**, *s. pl. m.* Uldhandler. **Yllestoffer**, -varor, *pl.* uldne Tøjer. **Yllestrumpa**, -or, *f.* Uldstrompe. **Ylletröja**, -or, *f.* uldent Troje, Uldtroje. **Ylletyg**, -er, *n.* Uldtøj. **Ylleväf**, -var, *m.* **Yllevävnad**, -er, *m.* Uldvæv. **Ylleväfvare**, *s. pl. m.* Uldvæver, drf. **Ylleväfveri**, -er, *n.*

Yllen, *adj.* ulden.

Yllig, *adj.* uldagtig, f. E. ylligt hår.

Ymberdagar (Temperdagar), *pl.* Temperdage: *Jejunia quatuor temporum.*

Ymnig, **Ymnog**, *adj.* rigelig, i Mængde, fuldt op af, f. E. ymnig skörd, frukt, jord, välsignelse, regn.

Ymnighet, *f.* Rigelighed, Overflødighed, fuldt op af.

Ymninghetshorn, *s. pl. n.* Overflødighedshorn, Fuldehorn.

Ymp, -ar, *m.* Pode, Podekvist.

Ympa, *v. a.* 1. ympe, indpode, pode, okulere, vaksinere; ympa in, indpode, drf. **Ympare**, *s. pl. m.* Ympning, -ar, *f.*

Ympknif, -var, *m.* Podekniv. **Ympstam**, *m.* Ympträ, *n.* Podestamme. **Ympställe**, -n, *n.* Podested. **Ympsår**, *s. pl. n.* Podespilt. **Ympträd**,

-ar, m. Podetraad. Ympvar, n. Podematerie. Ympqvist, -ar, m. Podekvist. Ympvox, n. Podevoks.

Ymsa, m. fl. s. Ömsa.

Yngel, n. Yngel.

Yngla, v. n. l. yngle; yngla af sig, formere, forøge sig. Ynglande, n. Ynglen.

Ynglestind, *adj.* drægtig.

Yngre, = N.

Yngsle, n. Yngel.

Yngst, = N.

Ynka, Ynkelig, m. fl. s. Ömka, m. fl.

Ynnest, m. Yndest, Gunst. Ynnestbetygelse, -r, *f.* Gunstbevisning. Ynnestfull, *adj.* gunstig, bevaagen.

Yppa, v. *a.* l. yppe, være Aarsag til, give Anledning til; opdage, aabenbare, røbe, aabne; yppa en sammensvärjning, opdage, røbe en Sammensværgelse; yppa sitt hjerta för en, aabne sit Hjerte for En. Yppas, opdages, aabenbares; yppes; hændes, vise sig, træffe ind, f. E. en stöld har yppats, et Tyveri er bleven opdaget; en stor svårighet yppade sig el. yppades, en stor Vanskelighed indtraf, drf. Yppande, n.

Yppare, yppast, *adj. kompar. superl.* fortrinligere, fortrinligst.

Ypper, *adj.* fortrinlig, ypperlig.

Ypperlig, *adj.* ypperligare, *komp.* ypperligst, *superl.* ypperlig, fortræffelig, fortrinlig.

Ypperst, *adj.* ypperst, fortrinligst.

Yppig, *adj.* yppig, overdaadig, vellystig; yppig barm, fyldig, vellystig Barm. Yppighet, *f.* Yppighed, Overdaadighed, Vellystighed.

Yr, n. yr och damm, Støvskyer.

Yr, *adj.* yr, yrsk, forvirret i Hovedet; vild, vilter, balstyren, udsvævende; en yr gosse, en vilter Dreng; en yr flicka, en viltor, livlig Pige; en yr yngling, en udsvævende Yngling; vara yr i mössan, ikke være rigtig i Hovedet; være paa en Pisk, have lidt i Koppen, drf. Yrhet, *f.*

Yra, *f.* Yrhed, Yrske N. Raseri, Vildelse, Svindel; Vildhed, Vilterhed, Balstyrighed, Tummel; tala i yran, tale i Vildelse, fantasere, snakke over sig; i stridens yra, i Stridens Tummel. Feberyra, *f.* Feberfantasi. Ungdomsyra, Ungdomslystighed. Partiyra, Partiraseri. Snöyra, *f.* Snefog.

Yra, v. n. l. rase, fantasere, rase i Vildelse, delirere; overlade sig til heftige Lidenskaber, drf. Yrande, n.

Yra, v. n. 2. *l.* drives omkring, drives sammen af Blæsten, fyge; det yr, Sneen fyger; dammet yr på vägen, Støvet fyger paa Vejen; yra igen, tilsne, fyge igjen, til; vi blefvo inyrde, nedyrde, vi fog inde, kunde ikke komme frem for Sne, drf. Yrande, n. Yrning, *f.*

Yrfä, -n, n. flyvende Insekt.

Yrhet, *f.* s. Yr.

Yrhätta, -or, *f.* vilter Pige.

Yrka, v. *a.* l. yrka på, arbejde paa; trænge ind paa, bede indstændigen; vilde absolut, paastaa bestemt, gjøre Paastand paa, fordre, drf. Yrkan, *f.* Yrkande, n.

Yrke, -n, n. Syssel, Forretning, Hverv, Haandværk, Haandtering, Fag, Bestjæftigelse; hvar och en i sitt yrke, enhver i sit Fag; göra till sitt hufvudyrke, gjøre til sit Hovedfag, Hovedstudium.

Yrsand, m. Flyvesand.

Yrsel, m. Yrhed, Vildelse *(Delirium)*, f. E. han hade en stark feber med yrsel.

Yrsnö, *f.* Snefog.

Yrstål, n. meget sprødt Staal.

Yrvaken, *adj.* ervaagen, pludselig vakt op af Søvne.

Yrväder, n. Snefog, Uvejr, Snekave N.

Ysta, *v. a.* 2. 2. komme Melk at osteș, løbe ſammen; ysta ost, lave Oſt. **Ysta**, *v. n.* 1. ysta sig, *v. r.* ystas, *v. d.* osteș, oſte ſig, løbe ſammen. **Ystning**, -ar, *f.* Oſtlavning, Oſtning.

Yster, *adj.* vilter, balſtyrig, drf. **Ysterhet**, *f.*

Yta, -or, *f.* Flade, Overflade; Udvorteș; hålla sig vid ytan, gaa overfladiſk til Værks; att blott se på tingens yta.

Ytlig, *adj.* Ytligen, *adv.* paa Overfladen, overfladiſk. **Ytlighet**, *f.* Overfladiſkhed.

Ytterkant, -er, *m.* Yderkant.

Ytterlig, *adj.* Ytterligen, *adv.* yderlig, yderſt. **Ytterligare**, *adj.* & *adv.* videre, endvidere, ydermere; ytterligare upprepa, gjentage paany. **Ytterlighet**, -er, *f.* Yderlighed.

Yttermera, *adj.* & *adv.* ydermere, endvidere, f. E. till yttermera visso.

Ytterst, *adj.* & *adv.* yderſt.

Yttra, *v. a.* 1. ytre. **Yttrande**, -n, *n.* Ytring. **Yttranderätt**, *m.* Ytringsfrihed.

Yttre, *adj.* den ydre, udvendige, udvorteș, ytre N., f. E. det yttre, det Udvorteș; på yttra sidan, paa den udvendige Side, Yderſiden; yttre graf, Ydergrav.

Yxa, -or, *f.* Yxe, Yx, *m.* Økſe, Øks; kasta yxan i sjön och löpa landvägen, gaae over Bækken efter Vand. **Yxhammare**, -mrar, *m.* Økſehammer. **Yxskaft**, *s. pl.* *n.* Økſeſkaft.

Yxa till, *v. a.* 1. tilhugge (Træ).

Yxne, -n, *n.* **Yxnegräs**, *n.* (Plante) Horndrager, Huvenſel: *Orchis.*

Z.

Zar, -er, *m.* Zar, ruſſiſk Kejſer, drf. **Zarinna**, -or, *f.*

Zechin, -er, *m.* Sekin (Guldmynt).

Ziffra, Zink, m. fl. ſøges enten paa C el. S.

Å.

Å, *præp.* paa, f. E. å färde, paa Færde; å nyo, paa Ny; hvad är å färde? hvad er paa Færde?

Å, -ar, *m.* Aa, liden Elv.

Å! åh! *interj.* aa!

Åbacke, -ar, *m.* ſkraa Jordhøjning ved Bredden af en Aa, Aabakke, Aabrink.

Åberopa, *v. a.* & *r.* 1. beraabe ſig paa, paaberaabe ſig, anføre, ſtøtte, drf. **Åberopande**, *n.*

Åbo, -er, *m.* Beboer; åboer i byen, bosat i Byen; åbo- och besittningsrätt.
Åbringa, *f.* Ådraga, Tillskynda.
Åbrodd, -er, *f.* (Plante) Åbrod: *Artemisia abrotanum.*
Åbryn, *n.* Åbrädd, -ar, *m.* Aabred.
Åbyggnad, -er, *m.* paastaaende Bygning; hemman med vackra åbyggnader, Gaard med paastaaende Bygninger.
Åbäka, m. fl. f. Obäka, m. fl.
Åbörda, *v. a.* 1. paabyrde.
Åda, -dor, *f.* Ådarfogel, -glar, *m.* (ädur, ädurfugl) Ederfugl, Ærfugl N.
Ådagalägga, *v. a.* 2. *1.* (-lägger, -lade, -lagt) lægge for Dagen; godtgjøre, drf. Ådagaläggande, *n.*
Åder, Ådra, -dror, *f.* Aare, Aader N.; låta öppna sig åder, lade sig aarelade. Åderband, *s. pl. n.* Aarebindsel. Åderbrock, *s. pl. n.* Aarebrok: *Varicocele.* Åderfull, *adj.* aarefuld. Åderjern, *s. pl. n.* Aarejærn, Ladejærn. Åderlåta, *v. a.* 3. (-låter, -lät, -låtit) aarelade. Åderlåtare, *s. pl. m.* Aarelader. Åderlåtning, -ar, *f.* Aareladen. Aareladning, drf. Åderlåtningsfat, *s. pl. n.* Åderlåtningskors, *s. pl. n.* Åderlåtningskonst, *f.* Ådersvulst, -er, *m.* Aareknude: *Varix.*
Ådra, f. Åder.
Ådraga, *v. a.* 3. (-drager, -drog, -dragit) paadrage.
Ådrig, *adj.* fuld af Aarer, aaret, drf. Ådrighet, *f.*
Åfvan, m. fl. f. Ofvan, m. fl.
Åga, forældet for Äga.
Åh! *interj.* Aa!
Åhäga, *f.* Omhu, Omsorg; Flid, Bestræbelse, Lyst, Iver.
Åhägsam, *adj.* omhyggelig, drf. Åhägsamhet, *f.*
Åhöra, *adj.* f. E. åhöra vittne, Vidne, som har hørt noget.
Åhöra, *v. a.* 2. *1.* høre til, paa, efter. Åhörare, *s. pl. m.* Tilhører. Åhörarinna, -or, *f.* Tilhørerinde.
Åka, *v. n.* 2. *2.* age, kjøre; glide; åka i vagn, kjøre i Vogn; åka på skridsko, løbe paa Skøjter; åka för att promenera, tage en Kjøretur; åka undan, glide væk, f. E. stenen åker undan; han kan åka och vända sig, han ved at sno sig, drf. Åkande, *n.* Åkning, -ar, *f.* Kjøren, Gliden. Åkare, *s. pl. m.* Vognmand. Åkarhäst, -ar, *m.* Vognmandshest. Åkarkärra, -or, *f.* Vognmandskjærre. Åkarlön, *f.* Åkarpenningar, *pl.* Vognmandsløn. Åkarschäs, -ar, *m.* Vognmandsgig, -visk, Karriol. Åkartaxa, -or, *f.* Vognmandstakst. Åkbar, *adj.* befarlig, som kan befares. Åkdon, *s. pl. n.* Kjøretøj, Kjøredoning N. Åkföre, *n.* Slædefore. Åklass, *s. pl. n.* fuldt Las. Åktyg, f. Åkdon.
Åke, *n. pr. m.* Aage, Aake.
Åkalla, *v. a.* 1. paakalde, anraabe, bede indstændigt. Åkallan, *f.* Åkallande, *n.* Åkallelse, *f.* Paakalden, Anraaben.
Åker, -krar, *m.* Ager, Aaker N.
Åkerarbete, -n, *n.* Markarbejde.
Åkerbinda, -or, *f.* (Plante) Snerle, Vinnelgræs: *Convolvulus arvensis.*
Åkerblomma, -or, *f.* Kornblomst.
Åkerbruk, *n.* Agerbrug, Agerdyrkning. Åkerbruks-redskap, *s. pl. n.* Agerdyrkningsredskab.
Åkerbrukare, *s. pl. m.* Agerbruger, Agerdyrker, Gaardbruger.
Åkerbär, *s. pl. n.* Agerbær, Finmarksbær: *Rubus arcticus.*
Åkerböna, -or, *f.* Markbønne.
Åkerdill, *m.* et Slags vild Dild.
Åkerfast, *adj.* som støder til en Ager, f. E. åkerfast äng.
Åkerfära, -or, *f.* Agerfure.
Åkerfält, *s. pl. n.* Agerland.

Åkerhvene, *f.* (Plante) Hvenegræs, Wæraké N.: *Agrostis spica venti.*
Åkerhöna, -or, *f.* -höns, *n. pl.* Agerhøne, Raphøne: *Perdrix cinerea* (ogsaa Brokfugl, Fjeldhjerpe: *Charadrius apric.*) 2) (Insekt), s. Nyekelpiga.
Åkerjord, *f.* Agerjord.
Åkerklätt, s. Klätt.
Åkerknyler, s. Knyler.
Åkerkulla, s. Kulla.
Åkerkål, *m.* Agerkaal: *Brassica campestris.*
Åkerkäpa, -or, *f.* (Plante) Jomfrukam D. Agerkaase, Vesselkaape N.: *Aphanes arvensis.* Lin. *Alchemilla Aphanes* Hornem.
Åkerkörsel, *m.* Agerrydning.
Åkerlag, -ar, *m.* Agerlov.
Åkerlapp, -ar, *m.* lidet Stykke Ager.
Åkerlega, -or, *f.* Agerafgift.
Åkerleja, -or, *f.* (Plante) Akeleje: *Aquilegia vulgaris.*
Åkerlök, *m.* (Plante) Agerlog.
Åkerman, *m.* Agermand, Agerdyrker.
Åkermark, *m.* Agerland, Agerjord.
Åkermolla, s. Molla.
Åkermynta, -or, *f.* (Plante) Agermynte.
Åkermönja, -or, *f.* (Plante) Agermaane: *Agrimonia eupatoria.*
Åkerrast, -er, *m.* (Plante) vild Oksetunge: *Lycopsis arvensis.*
Åkerredning, *f.* Agerrydning.
Åkerredskap, *s. pl. n.* Agerredskab, Agerdyrkningsredskab.
Åkerren, -ar, *m.* Agerrén.
Åkerrofva, -or, *f.* Markroe, Marknæpe: *Brassica Napus: Brassica Rapa.*
Åkerrym, *m.* (Plante) Gyldenlak, Hjorneklap D., tandlös Kaarel N.: *Erysimum cheiranthos.*
Åkerrätta, -or, *f.* Agermus, Markmus.
Åkerrättika, -or, *f.* et Slags Reddik.
Åkerrök, *m.* Agerrog.
Åkersenap, *m.* (Plante) vild Sennet, Agersennep.
Åkerskifte, -n, *n.* Agerskifte.
Åkerskillnad, -er, *m.* Agerskjæl.
Åkerskära, -or, *f.* (Fugl) Agerrikse, Vaktelkonge: *Gallinula crex.* 2) (Plante) Agertistel: *Serratula arvensis.* Lin. *Carduus arv.* Hora.
Åkerspöke, -n, *n.* Fugleskræmsel.
Åkertistel, -stlar, *m.* (Plante) s. Åkerskära. 2).
Åkerstycke, -n, *n.* Åkerteg, -ar, *m.* Stykke Ager.
Åkersuga, s. Sugor.
Åkertäppa, -or, *f.* lidet indhegnet Stykke Ager.
Åkervallmo, s. Vallmo.
Åkervinda, s. Åkerbinda.
Åkervädd, -ar, *m.* (Plante) Skabiurt D. Kollagræs N.: *Scabiosa arvensis.*
Åkervält, -er, *m.* Agertromle.
Åkerärt, -er, *f.* Agerærter.
Åkethor, Aukathor, Akethor (Tordenguden).
Åkföre, *n.* Slædefore.
Åklaga, *v. a.* l. paaklage, anklage, paatale. Åklagan, *f.* Anklage, Klage, Paatale. Åklagare, *s. pl. m.* Anklager, dtf. Åklagarinna, -or, *f.*
Åkning, s. Åka.
Åkomma, -or, *f.* Uheld, Ulykke, Besværdigelse, Saar, Skade, Sygdomstilfælde.
Åkomma, *v. n.* 3. (-kommer, -kom, -kommit) paakomme.
Åkära, *v. a.* l. paatale. Åkäran, *f.* Paatale.
Ål, -ar, *m.* Aal. Åldamm, -ar, *m.* Aaledam. Ålfett, *n.* Aalefedt. Ålfiska, -n, *n.* Ålfiskeri, *n.* Aalefiskeri. Ålfångst, *m.* Ålfange, *n.* Aalefangst. Ålfötter, *pl.* stekta ålfötter, Ingenting. Ålgräs, *n.* s. Nate. Ålgång, -ar, *m.* (i Spil) Aalegang. Ålkar, *s. pl. n.* Ålkista, -or, *f.* Ålhun, *s. pl. n.* Aalekiste, Aalegaard.

Ålkrok, -ar, m. Aalekrog. Ålkusa, -or, f. Aalemoder, Aalekuse: *Blennius viviparus.* Åljuster, s. pl. n. Aalestang, Lyster. Ålmjärde, m. Aaleruse. Ålnate, s. Ålgräs. Ålref, n. Aalesnor. Ålromm, m. Aalerogn. Ålryssja, -or, f. Aaleruse. Ålskinn, n. Aaleskind. Ålsmak, m. Smag af Aal. Ålsump, -ar, m. Aalekiste. Åltina, -or, f. Aaleruse, Aaletine.

Ålade, Ålagt, s. Ålägga.

Ålandsrot, -rötter, f. (Plante) Alant, Ellenrod: *Inula Helenium.*

Ålder, -drar, m. Alder, Alde; af ålder, for Alders Skyld; fra Arilds Tid.

Ålderbruten, *adj.* svag af Alderdom.

Ålderdom, m. Alderdom; Oldtid.

Ålderdomsforskare, *s. pl.* m. Oldgranskere.

Ålderdomslemningar, *pl.* Levninger fra Oldtiden, Oldsager.

Ålderdomsminnesmärken, *pl.* Oldtidsminder.

Ålderdomssvaghet, *f.* -krämpor, *pl.* Alderdomssvagelighed. Ålderdomstyngd, m. Alderdomsbyrde.

Ålderman, -män, m. Oldermand.

Åldersman, -män, m. Olding.

Ålderstigen, *adj.* bedaget, alderstegen.

Åldersår, *s. pl.* n. f. E. i sitt sextionde Åldersår, Alders Aar.

Åldfar, m. fl. s. Åldtfar, m. fl.

Åldras, *v. d.* l. ældes, blive gammel.

Åldrig, *adj.* aldrende, alderstegen, gammel, ældgammel, drf. Åldrighet, *f.*

Åldtfar, m. Olderman.

Åldtfru, -ar, *f.* Oldfru.

Åldtgesäll, -er, m. Oldgesel.

Ålegat, s. Åligga.

Åligga, *v. v.* S. (-ligger, -låg, -legat) paaligge, være Pligt for, drf. Åliggande, -n, n. hvad som paaligger, Pligt, f. E. i allt mitt åliggande, i Alt, hvad der paaligger mig.

Ålit, n. Ålitan, *f.* s. Tillit.

Ålita, s. Tillita, Anlita.

Ålkar, m. fl. s. Ål.

Ållon, s. Ollon.

Åltfru, -ar, *f.* Oldfru.

Ålåg, *imperf.* af Åligga.

Ålägga, *v. s.* 2. *l.* paalægge. Åläggande, n. Paalæggen, Paalægning.

Åm, -ar, m. Ame, stort Vinfad.

Åminne, n. Åminnelse, *f.* Amindelse, Ihukommelse, Erindring; behålla någon i åminnelse, have En i Erindring; högstsalig i åminnelse, højsalig Ihukommelse. Åminnelsetal, *s. pl.* n. Mindetale.

Åmning, -ar, *f.* Maaling, hvor dybt et Skib stikker.

Åmunn, Åmynning, -ar, m. Aamunding, Aagab.

Åmäle, -n, n. Paatale, Tiltale, Klage.

Ånga, -or, *f.* Damp, Dunst.

Ånga, *v. n.* l. dampe, dunste. Ångbad, *s. pl.* n. Dampbad. Ångbåt, -ar, m. Ångfartyg, *s. pl.* n. Dampskib. Ångmaskin, -er, m. Dampmaskine. Ångpelare, *s. pl.* m. Dampsøile. Ångrör, *s. pl.* n. Damprør. Ångsamling, -ar, *f.* Dunstsamling. Ångskepp, *s. pl.* n. Dampskib.

Ånger, *adj.* f. E. han är icke ånger, han er ikke bange; vara ånger öfver något, angre Noget.

Ånger, m. Anger; Fortrydelse. Ångerfull, *adj.* angerfuld. Ångerköpt, *adj.* som angrer el. fortryder et Kjøb el. en Handling.

Ångest, Ångst, m. Angest. Ångestfull, *adj.* angestfuld. Ångestskrik, n. Angestskrig. Ångestsvett, m. Angestsved.

Ångra, *v. s.* & *r.* l. angre, fortryde.

Ångst, s. Ångest.

År, *s. pl.* n. Aar; tjena på år, tjene paa viise Aar; huru års? hvad Tid paa Aaret? vara till åren, være til Aars, blive gammel; åt åre, ad Aare,

gjorde det; tjena sig upp i kanslivägen, tjene sig op i Kanselliet; gå den lärda vägen, studere; i lärdomsvägen, i Litteraturen; i kärlekavägen, i Kjærlighed; anstalt i uppfostringavägen, Opdragelsesanstalt; vara på bättringavägen, være i Bedring, f. E. läkaren säger att han är på bättringavägen; ingå i tjenstvägen, træde i Statens Tjeneste; utt befordringsvägen, med Hensyn til Befordringer; gå prestvägen, vælge den geistlige Stand.

Väga; till väga, s. Väg.

Väga, *v. a.* 1. rydde Vej, bane, jævne; vägad väg, banet Vej, drf. Vägning, *f.*

Väga, *v. a. & n.* 2. *l.* (har i *impf.* ogsaa: vog) veje; väga sina ord, veje sine Ord; väga af, uddele efter Vægt, afveje; väga upp, opveje; väga åt, tilveje, drf. Vägare, *s. pl. m.* Vejer. Vägarpenningar, *pl.* Vejerpenge. Vägning, -ar, *f.* Vejning.

Vägafred, *f.* Vejfred.

Vägamot, *s. pl. n.* Korsvej, Vejskil, Skillevej.

Vägarbete, *n.* Vejarbejde.

Vägaskel, *s. pl. n.* Vejskil, Skillevej.

Vägbyggnad, -er, *m.* Vejanlæg.

Vägfarande, *adj.* vejfarende, rejsende.

Vägfynd, *s. pl. n.* Hittegods, Fund.

Vägkarta, -or, *f.* Kort over Landevejen, Vejkort.

Vägkors, *s. pl. n.* Vejkors.

Vägkost, *m.* Rejsemad, Niste N.

Vägkrasse, s. Krasse.

Väglag, *n.* en Vejs Beskaffenhed med Hensyn til Færsel, Føre, f. E. väglaget var högst elakt, Føret var yderst slet.

Väglagning, -ar, *f.* Vejenes Udbedren, Vejbedring, Vejreparasjon.

Vägleda, *v. a.* 2. *l.* vejlede. Vägledare, *s. pl. m.* Väglederinna, -or, *f.* Vejleder, Vejlederske. Vägledning, -ar, *f.* Vejledning.

Vägmått, *s. pl. n.* Vejlængde, Vejmaal, Vejmaaler. Vägmätare, *s. pl. m.* Vejmaaler. Vägmätning, -ar, *f.* Vejmaaling.

Vägmöte, -n, *n.* Sted, hvor mange Veje løbe til el. støde sammen; Møde paa en Vej, Vejmøde.

Vägnar, *pl.* Vegne; på mina vägnar, paa mine Vegne; på embetes vägnar, paa Embedsvegne; vida vägnar öfvergå, overgaa meget.

Vägning, *f.* s. Väga.

Vägpenningar, *pl.* Vejpenge, Bompenge.

Vägröjning, -ar, *f.* Vejanlæg.

Vägskillnad, -er, *m.* Vejskil, Skillevej.

Vägstolpe, -ar, *m.* Milepæl; Vejviser.

Vägsträcka, -or, *f.* Vejlængde.

Vägstycke, -n, *n.* Vejstykke.

Vägtistel, s. Tistel.

Vägtull, *m.* Vejtold.

Vägtörne, -n, *n.* Vejtorn, Korstorn.

Vägvisare, *s. pl. m.* Vejviser, drf. Vägvisning, *f.*

Vägvårda, -or, *f.* Sikorie, Jærnurt: *Cichorium Intybus.*

Vägört, -er, *f.* (Plante) Brudurt, Brudgræs N.: *Herniaria.*

Vägg, -ar, *m.* Væg.

Väggband, *s. pl. n.* s. Rappning.

Väggbeklädning, -ar, *f.* Väggbonad, -er, *m.* Vægbetræk, Tapetseri.

Väggben, *s. pl. n.* (i Anat.) Plovbén.

Väggfast, *adj.* = N.

Vägghake, -ar, *m.* Väggkrok, -ar, *m.* en Knag, Krog paa Væggen, Tapetkrog.

Vägglus, *s. pl. n.* Væggelus, Sengetæge: *Cimex lectularius.*

Väggmellan, *adj.* fra den ene Væg til den Anden, f. E. kasta väggmellan; ragla väggmellan.
Väggmossa, *f.* gul Lav, gul Skorpemos.
Väggmålning, -ar, *f.* Vægmaleri.
Väggruta, s. Murruta.
Väggskruf, -var, *m.* Skrue i Væggen, Panélskrue.
Väggskåp, *s. pl. n.* Vægskab.
Väggsmed, -er, *m.* Væggesmed, Træ-lus, s. Timmerman.
Väggspringa, -or, *f.* Vægsprække.
Väggsäl, *m.* Fældning, Skærring.
Väggur, *s. pl. n.* Väggstussare, *s. pl. m.* Stueur.
Väggört, -er, *f.* (Plante) St. Peders Urt, Murkrud: *Parietaria officinalis.*
Vägra, *v. a.* l. negte, afslaa, vægre sig ved; han vägrade att emottaga penningar, han vægrede sig ved at modtage Penge. Vägrande, *n.* Vægring. Afslag.
Vägvärda, s. under Väg.
Väja, *v. a. & n.* 2. *l.* gaa af Vejen for, ske, undgaa, undvige, f. E. han väjer hvarken eld ei. vatten.
Väkt, Väktare, s. Väckt, Väcktare.
Väl, *adv. Konj. & Interj.* vel.
Väl, *n.* Vel, Velfærd, f. E. allmänt väl, statens väl.
Välaktad, *adj.* velagtet, velagtbar.
Välan! *interj.* velan!
Välbefaren, *adj.* (Titel til Skibskaptejner).
Välbehag, *n.* Velbehag. Välbehaglig, *adj.* velbehagelig. Välbehaglighet, *f.* Velbehagelighed.
Välbehållen, *adj.* hel og holden, uskadt, i godt Behold.
Välbelägen, *adj.* som har en god Beliggenhed, f. E. ett välbeläget hus.
Välbemält, *adj.* velbemeldt.
Välbeställd, *adj.* velbestaltet.
Välbetrodd, *adj.* velbetroet (Titel).
Välbetänkt, *adj.* velbetænkt.
Välbevägen, *adj.* velbevaagen, bevaagen drf. Välbevägenhet, *f.*
Välbildad, *adj.* veldannet.
Välboren, *adj.* velbaaren. Välborenhet, *f.* Velbaarenhed.
Välberyktad, *adj.* som har et godt Rygte.
Välbunden, *adj.* velbunden.
Välbygd, *adj.* velbygget.
Välbördig, *adj.* velbyrdig; ädel och välbördig, b. s.
Välfrägdad, *adj.* s. Välberyktad.
Välfägen, *adj.* retmæssig erhvervet.
Välfägna, *v. a.* l. modtage vel, beværte godt. Välfägnad, *m.* god Modtagelse, Beværtning.
Välfärd, *m.* Velfærd. Välfärdsutskott, *s. pl. m.* Velfærdskommitté.
Välförhållande, *n.* godt, pligtmæssigt Forhold.
Välförsedd, *adj.* velforsynet.
Välförstående, *adv.* vel at forstaa, det er at sige.
Välförständig, *adj.* velforstandig (Titel til Bønder), f. E. dannemannen ärlige och välförständige.
Välförtjent, *adj.* velfortjent.
Välgärning, -ar, *f.* Velgjerning. Välgerningsman, *m.* Velgjører.
Välgrundad, *adj.* velgrundet.
Välgång, *m.* Velgaaende, Held.
Välgörande, *adj.* velgjørende, veldædig. Välgörenhet, *f.* Velgjørenhed, Veldædighed.
Välgörare, *s. pl. m.* Velgjører. Välgörarinna, -or, *f.* Velgjørerinde.
Välklädd, *adj.* velklædt.
Välkomma, *f.* Välkomnad, *f.* Velkomst.
Välkommen, *adj.* velkommen; be någon vara välkommen, byde En Velkommen.
Välklang, *m.* Velklang. Välklingande, *adj.* velklingende.
Välleånad, *m.* Velsvnet.

Välljud, *s. pl. n.* Vellyd. Välljudande, *adj.* vellydende.
Vällukt, *m.* Vellugt. Välluktande, *adj.* vellugtende.
Vällust, *m.* Vellyst. Vällustig, *adj.* vellystig. Vällustighet, *f.* Vellystighed. Vällusting, -ar, *m.* et vellystigt Menneske, Vellystling.
Välläflig, Välloflig, *adj.* (Titel til Underretterne).
Vällärd, *adj.* = N.
Välmakt, *f.* Velmagt.
Välmenande, *adj.* velmenende.
Välmening, *f.* god Mening, Hensigt.
Välment, *adj.* velmént.
Välmående, *adj.* som befinder sig vel, vel ved Magt, trivelig; velhavende, velholden.
Välmåga, *f.* Velbefindende, Velgaaende; Velstand, Velmagt, Velhavenhed.
Välpläga, *v. a.* 1. beværte, trakтere godt. Välplägad, godt beværtet, trakteret; lidt beskjænket, beruset. Välpläguing, -ar, *f.* god Beværtning.
Välsigna, *v. a.* 1. velsigne. Välsignad, velsignet; välsignadt tillstånd, Svangerskab; vara i v. tills., være frugtsommelig. Välsignelse, -r, *f.* Velsignelse.
Välsinnad, *adj.* velsindet.
Välskapad, *adj.* velskabt.
Välsmakande, *adj.* velsmagende.
Välstånd, *n.* Velstand.
Vältalare, *s. pl. m.* Taler.
Vältalig, *adj.* veltalende. Vältalighet, *f.* Veltalenhed.
Vältrefnad, *f.* Trefnad.
Vältänkande, Vältänkt, *adj.* veltænkende.
Välvilja, *f.* Velvilje.
Välvillig, *adj.* velvillig. Välvillighet, *f.* Velvillighed.
Välvis, *adj.* velvis, drf. Välvishet, *f.*
Välväxt, *adj.* velvoksen.
Väladel, *adj.* velædel.
Välärevärdig, *adj.* velærværdig. Välärevärdighet, *f.* Velærværdighed.
Väld, *f.* Veld.
Välde, -n, *n.* Vælde.
Väldeligen, *adv.* vældigt, meget.
Väldig, *adj.* = N.
Välja, *v. a.* 2. *1.* (-väljer, -valde, -valt, -vald) vælge. Väljande, *n.* Väljning, -ar, *f.* Vælgen, Valg. Väljare, *s. pl. m.* Vælger.
Välla, *v. a.* 2. *1.* v. ihop, fvejfe, fmede fammen. Välla upp, *f.* Uppvälla. Vällguista, -or, *f.* Svejsgnist. Vällhammare, *s. pl. m.* Svejshammer. Vällhetta, *f.* Svejshede. Vällning, -ar, *f.* Svejsning.
Välling, *f.* Vælling.
Välnas, *v. d.* 1. efter, att, med Haab, Længsel, vente paa.
Vält, -ar, *m.* Tromle. Välta, *v. a.* 1. tromle, f. E. välta en åker, tromle en Ager, drf. Vältning, *f.*
Välta, *v. a.* & *n.* 2. *2.* vælte, drf. Vältning, -ar, *f.*
Vältra, *v. a.* & *n.* 1. vældre, rulle, drf. Vältrande, *n.* Vältring, -ar, *f.*
Vältring, -ar, *m.* Tromlering.
Vämjas, *v. d.* 2. *1.* (-vämjes, -vämdes, -vämts) væmmes. Vämjaktig. Vämjelig, *adj.* væmmelig. Vämjelse, *f.* Væmmelfe, Modbydelighed.
Vän, *adj.* væn, fkjøn, fmuk.
Vän, -ner, *m.* & *f.* Ven, Veninde.
Vänfast, *adj.* fast i Venfkab, vennefast, drf. Vänfasthet, *f.*
Vängnabb, *n.* fmaa Stridigheder mellem Venner.
Vängåfva, -or, *f.* Vennegave.
Vänkär, *adj.* fuld af varmt, hjerteligt Venfkab. Vänkärhet, *f.* Hjertelighed i Venfkab.
Vänlig, *adj.* Vänligen, *adv.* venlig. Vänlighet, *f.* Venlighed.
Vänskap, *m.* Venfkab.

Vänskaplig, *adj.* -skapligen, *adj.* venskabelig.
Vänskapsband, *s. pl. n.* Venskabsbaand.
Vänskapsbetygelse, -r, *f.* Venskabsbevisning.
Vänskapsfull, *adj.* fuld af Venskab.
Vänskapsförbund, *s. pl. n.* Venskabsforbund.
Vänskapsprof, *s. pl. n.* Venskabsbevis.
Vänskapstjenst, -er, *m.* Venskabstjeneste.
Vänskapsstycke, Vänstycke, -n, *n.* Venskabsstykke.
Vänsämja, *f.* Enighed mellem Venner.
Vända, *v. a.* & *n.* 2. *l.* vende, dreje, sno; vända ut och in, vrænge.
Vändare, *s. pl. m.* Vender; Drejer.
Vändcirkel, *m.* Vändkrets, *m.* Vendekreds.
Vändfärdig, *adj.* som er færdig at vendes. f. E. vändfärdig frack.
Vändhjul, *s. pl. n.* Drejhjul.
Vändkors, *s. pl. n.* Kors, som kan drejes om for en Indgang.
Vändning, -ar, *f.* Venden, Vending; Drejning; Retning; Sving.
Vändningspunkt, Vändpunkt, *m.* Vendepunkt.
Vändrot, *f.* Vendelrot.
Vändrosta, Vändrösta, *v. a.* 1. røste og røre om i Malm.
Vändval, -ar, *m.* Plovstjert.
Vändås, -ar, *m.* Agerryg, Tejryg.
Vänga, *f.* Inringa, ringa in.
Vänja, *v. a.* 2. *l.* (-vänjer, -vande, -vant) vænne; vänja vid, vænne til.
Vänster, *m. fl. f.* Venster.
Vänta, *v. a.* & *n.* 1. vente, forvente; hon går i väntande dagar, skal snart i Barselseng.
Väntan, *f.* Väntande, *n.* Väntning, *f.* Venten, Forventning.
Väntepenningar, *pl.* Ventepenge.
Vänört, -er, *f.* f. Vinterrapunsel.
Väpling, -ar, *m.* Klover: *Trifolium.* Bockväpling, Bergklover: *Trifolium montanum.* Fläsväpling, Hareklover: *Trifolium arvense.* Getväpling, Bonnetræ: *Cytisus.* Gulväpling, Humleväpling, Gulklover, Voldhumle: *Trifolium agrarium.* Hvitväpling, Hvidklover: *Trifolium repens.* Rödväpling, Rødklover, Hesteſmære: *Trifolium pratense.* Surväpling, *m.* Surklover: *Oxalis acetosella.* Vattuväpling, *f.* Vatten.
Väpna, *v. a.* 1. væbne, drf. Väpnande, *n.*
Väpnare, *s. pl. m.* Væbner; Vaabendrager.
Värbar, *adj.* vaabendygtig; væbnet, bevæbnet, drf. Värbarhet, *f.*
Värd, *adj.* værd; min värde vän, min agtede Ven.
Värd, -ar, *m.* Vært, Husvært. Värdinna, -or, *f.* Værtinde. Värdahus, *s. pl. n.* Værtshus. Värdfolk, *n.* Værten og Værtinden. Värdshusvärd, -ar, *m.* Værtshusmand. Värdshushållning, -ar, *f.* Værtshushold. Värdskap, *n.* Værtskab.
Värde, -n, *n.* Værd; Værdi, Pris; Værdighed, Stand; sätta värde på något, sætte Pris paa noget, skatte, agte høit; efter stånd och värde, efter Stand og Værdighed; folk af värde, Folk af Stand; lemna något i sitt värde, lade Noget staa ved sit Værd.
Värde, *impf.* af Värja.
Värdeligen, *adv.* værdigt.
Värdera, *v. a.* 1. vurdere. Värderare, *s. pl. m.* Vurderingsmand. Värdering, -ar, *f.* Vurdering. Värderingsman, *m.* Vurderingsman.
Värdes, *v. d.* værdes, værdiges, f. E. värdes höra mig.
Värdi, -n, *n.* Værdi. 2) -er, *m.* Vurderingsmand.

Värdig, *adj.* værdig. Värdighet, -er, *f.* Værdighed.
Värdigas, *v. d.* l. værdiges, værdige, f. E. värdigas svara mig; han har värdigats besöka mig.
Värdinna, *m.* fl. s. Värd.
Värf, *s. pl. n.* Værft, Skibsværft, drf. Värfsamiral, Värfsofficerare.
Värf, *s. pl. n.* Hverv, Hvinde, Forretning, Kommission.
Värfd, *p. p.* for Värfvad.
Värfva, *v. a.* l. hverve. Värfvad, hvervet, gevorben. Värfvare, *s. pl. m.* Hverver. Värfning, -ar, *f.* Hvervning. Värfningshus, *s. pl. n.* Hververhus. Värfningspatent, *s. pl. n.* Hververpatent. Värfningspenningar, *pl.* Hvervingspenge. Värfningsplats, *m.* Värfningsställe, -n, *n.* Hververplats. Värfningstrumma, -or, *f.* Hververtromme.
Värja, *v. a.* 2. *l.* værge, forsvare, forhindre, afvende, stanse; fri, f. E. värja sig för något, vogte sig for Noget; värja sig med ed, fri sig ved Ed; värja sig för hugg, parere for Hug.
Värja, -or, *f.* Kaarde, Værge. Värjbak, *m.* Värjrygg, *m.* Kaardebag. Värjbalja, -or, *f.* Kaardeskede. Värjband, *s. pl. n.* Kaardebaand. Värjfäste, -n, *n.* Kaardefæste, Kaardegreb. Värjgehäng, *s. pl. n.* Kaardegehæng. Värjhugg, *s. pl. n.* Kaardehug. Värjklinga, -or, *f.* Kaardeklinge. Värjknapp, -ar, *m.* Kaardeknap. Värjskoda, Värjslida, -or, *f.* Kaardeskede, Kaardeslire N. Värjspets, -ar, *m.* Värjudd, -ar, *m.* Kaardespids. Värjstöt, -ar, *m.* Kaardestød. Värjägg, -ar, *m.* Kaardeæg.
Värjbar, s. Värbar.
Värjemål, *s. pl. n.* Selvforsvar for Retten, drf. Värjemålsed, -er, *m.* gå värjemåls ed, sværge sig fri.
Väring, -ar, *m.* Værving.
Värjo, *f.* Værge, Magt, Eje, Forvaring, f. E. hafva i el. under sin värjo, have i sin Værge.
Värk, *s. pl. n.* s. Verk.
Värk, -ar, *m.* Værk, Smerte. Barnvärkar, Fødselssmerter. Värkbruten, *adj.* værkbrudden. Värklindrande, -stillande, *adj.* smertestillende.
Värka, *v. a.* l. s. Verka, virke.
Värka, *v. a.* 2. *2.* værke, lide Smerte.
Värma, *f.* Værme, *m.* Varme.
Värma, *v. a.* 2. *l.* varme; värma upp varme op; värma upp stelnade lemmar, opvarme stivnede Lemmer, drf. Värmande, *n.* Värmning, *f.*
Värme, *n.* Värmämne, *n.* Varmestof.
Värn, *s. pl. n.* Værn, Beskyttelse. Värnlös, *adj.* værnløs, drf. Värnlöshet, *f.*
Värna, *v. a.* l. værne, beskytte. Värnad, -er, *f.* Omraade, Gebet.
Värpa, *v. a.* 2. *2* lægge Æg, værpe N., drf. Värpning, -ar, *f.* Æglægning, Værping N. Värphöna, -or, *f.* Værpehøne. Värphäl, *s. pl. n.* Hønens Rede, Rejr. Värpnäste, -ställe, -n, *n.* d. s. Värptid, *n.* = N.
Värr, ty värr! *interj.* desværre!
Värre, Värst, værre, værst.
Väsende, -n, *n.* Væsen, *s. pl. n.* Væsen.
Väsentlig, *adj.* -ligen, *adv.* væsentlig, drf. Väsentlighet, *f.*
Väska, -or, *f.* Læderpose, Taske, Rantsel, Badsæk, f. E. Brefväska, Brevtaske. Postväska, Postsæk. Skjutväska, Jagttaske.
Väsnas, *v. d.* l. støje, larme, holde Spektakel.
Väst, -ar, *m.* Vest. Västficka, -or, *f.* Vestlomme.
Väta, *f.* Væde, Vaadhed, Fugtighed, vaadt Vejr.
Väta, *v. a.* 2. *2.* gjøre vaad, væde; väta igenom, gjennemvæde; han vät-

to med mig, han gjorde mig ganske vaad; väta under sig, lade Urinen gaa i Sovne, drf. Vätande, n. Vätning, f.

Vätska, -or, f. Vædske.

Vätska sig, v. r. l. Vätskas, v. d. l. vædske sig, -f. E. såret vätskar sig.

Vätskig, adj. vædskefuld, fugtig, drf. Vätskighet, f.

Vättja, v. a. l. slibe, hvæsse, bryne. Vättjare, s. pl. m. En som hvæsser, sliber. Vättjesten, -ar, m. Bryne, Brynesten.

Vättor, pl. Vætter, Logtemænd.

Vättljus, s. pl. n. (Mineral.) Belemnites.

Växa, v. a. 2. 2. (sup. växt el. vuxit) voxe; växa ifrån, voxe fra; hon har växt ifrån sig, hun har voxet sig styg; växa fram, voxe frem; växa ihop, voxe sammen; växa till, voxe til; växa upp, voxe op; opkomme, opstaa; växa ur, utur, voxe ud el. frem af; växa ur kläderna, voxe fra Klæderne; växa ut, voxe ud, udvoxe. Växt, Vuxen, p. p. voxen, drf. Växande, n.

Växel, -xlar, m. Vexel. Växelbank, -ar, m. Vexelbank. Växelbetalare, s. pl. m. Akseptant. Växelcours, m. Vexelkurs. Växelfeber, -brar, m. Vexelfeber. Växelgifvare, s. pl. m. Vexeludsteder, Trassant. Växelhandel, m. Vexelhandel. Växelhandlare, s. pl. m. Vexelerer, Bankier. Växelmål, s. pl. m. Vexelsag. Växelmäklare, s. pl. m. Vexelmægler. Växelryttare, s. pl. m. Vexelrytter. Växelräkning, f. Vexelregning. Växelrätt, m. Vexelret. Växelsång, -er, f. Vexelsang. Växeltagare, s. pl. m. Remittent. Växelverkan, f. Vexelvirkning. Växelvis, adv. vexelvis.

Växla, v. a. l. vexle, skifte, bytte, drf. Växling, -ar, f.

Växlare, s. pl. m. Vexlerer, drf. Växlarebord, s. pl. n.

Växlig, adj. f. E. växlig jordmån, frugtbar Jordbund.

Växt, -er, m. Vækst; Plante, Vækst. 2) Udvæxt, Gevæxt, Skel N. Växtgifvande, adj. vegeterende. Växtgirighet, f. yppig Vegetasjon. Växtlif, n. Planteliv. Växtrike, n. Vækstrige, Planterige. Växtsyra, f. Plantesyre. Växtämne, -n, n. Plantestof.

Vörda, v. a. l. ære, vise Ærefrygt, Ærbødighed; göra sig vördad, gjøre sig agtet.

Vördig, adj. værdig, agtværdig, ærværdig, drf. Vördighet, f.

Vördnad, n. Ærefrygt, Ærbødighed, Agtelse.

Vördnadsbetygelse, -r, f. Høiagtelsesyttring.

Vördnadsfull, adj. ærefrygtsfuld, ærbødig.

Vördnadsvärd, adj. ærværdig, agtværdig.

Vördning, adj. Ærefrygt, Høiagtelse, f. E. hålla sina föräldrar i vördning.

Vördsam, adj. Vördsamt, Vördsamligen, adv. ærefrygtsfuld, ærbødigst.

Vört, f. ugjæret, ukogt Øl, Vorter N., drf. Vörtbröd, s. pl. n. Vorterkage. Vörtsirap, m. Sirup af Vorter.

X.

Intet svensk Ord begynder med X.

Y.

Yfva sig, *v. r. 2. 1.* resse sig i Vejret, hæve sig, svulme op; bryste sig, kry sig. **Yfvas**, *v. d. 2. 1.* blive stolt, hæve sig, kry sig, bryste sig, braute, f. Ex. hans hår yfdes, hans Haar rejste sig; yfva sig öfver något, bryste sig over Noget; redan ängarna yfvas i blomstrande prakt, allerede reise sig Engene i blomstrende Pragt.

Yfvig, *adj.* buskagtig; tæt beklædt med Løv; stridt; i højeste Grad opspændt, stiv af indvortes Fylde; opblæst, f. Ex. yfvigt hår, skägg, fjädrar, drf. **Yfvighet**, *f.*

Yfverlaf, -var, *m.* (Plante) nordlig Stavlelav: *Lichen hyperboreus.*

Yfverranunkel, -klar, *m.* (Plante) krybende Fjeld-Soløj N.: *Ranunculus hyperboreus.*

Yfverboren, *adj.* hyperboreisk, højnordisk.

Yla, *v. n.* 1. hyle, drf. **Ylande**, *s.* Hylen.

Ylle, *n.* Uldtøj, Uldent. 2) (Botan.) Kystdobbeltfrugt: *Conferva littoralis.* **Yllefabrik**, -er, *m.* Uldfabrik. **Yllefabrikör**, -er, *m.* Uldfabrikant. **Yllegarn**, *n.* Uldgarn. **Yllegods**, *n.* Uldent, Uldtøj. **Yllehandel**, *m.* Uldhandel. **Yllehandlare**, *s. pl. m.* Uldhandler. **Yllestoffer**, -varor, *pl.* uldne Tøjer. **Ylletrumpa**, -or, *f.* Uldstrompe. **Ylletröja**, -or, *f.* uldent Troje, Uldtroje. **Ylletyg**, -er, *n.* Uldtøj. **Ylleväf**, -var, *m.* **Yllevävnad**, -er, *m.* Uldvæv. **Yllevåfvare**, *s. pl. m.* Uldvæver, drf. **Yllevåfveri**, -er, *n.*

Yllen, *adj.* ulden.

Yllig, *adj.* uldagtig, f. Ex. ylligt hår.

Ymberdagar (Temperdagar), *pl.* Temperdage: *Jejunia quatuor temporum.*

Ymnig, **Ymnog**, *adj.* rigelig, i Mængde, fuldt op af, f. Ex. ymnig skörd, frukt, jord, välsignelse, regn.

Ymnighet, *f.* Rigelighed, Overflodighed, fuldt op af.

Ymningshetshorn, *s. pl. n.* Overflodighedshorn, Fuldehorn.

Ymp, -ar, *m.* Pode, Podekvist.

Ympa, *v. a.* 1. ympe, indpode, pode, okulere, vaksinere; ympa in, indpode, drf. **Ympare**, *s. pl. m.* **Ympning**, -ar, *f.*

Ympknif, -var, *m.* Podekniv. **Ympstam**, *m.* **Ymputrä**, *n.* Podestamme. **Ympställe**, -n, *n.* Podested. **Ympsår**, *s. pl. n.* Podespliit. **Ymptråd**,

-ar, m. Podetraad. Ympvar, n. Podematerie. Ympqvist, -ar, m. Podekvist. Ympvox, n. Podevoks.

Ymsa, m. fl. s. Ömsa.

Yngel, n. Yngel.

Yngla, v. n. l. yngle; yngla af sig, formere, forøge sig. Ynglande, n. Ynglen.

Ynglestind, *adj.* drægtig.

Yngre, = N.

Yngsle, n. Yngel.

Yngst, = N.

Ynka, Ynkelig, m. fl. s. Ömka, m. fl.

Ynnest, m. Yndest, Gunst. Ynnestbetygelse, -r, *f.* Gunstbevisning. Ynnestfull, *adj.* gunstig, bevaagen.

Yppa, v. a. l. yppe, være Aarsag til, give Anledning til; opdage, aabenbare, røbe, aabne; yppa en sammensvärjning, opdage, røbe en Sammensværgelse; yppa sitt hjerta för en, aabne sit Hjerte for En. Yppas, opdages, aabenbares; yppes; hændes, vise sig, træffe ind, f. E. en stöld har yppats, et Tyveri er bleven opdaget; en stor svärighet yppade sig el. yppades, en stor Vanskelighed indtraf, drf. Yppande, n.

Yppare, yppast, *adj. kompar. superl.* fortrinligere, fortrinligst.

Ypper, *adj.* fortrinlig, ypperlig.

Ypperlig, *adj.* ypperligare, *komp.* ypperligst, *superl.* ypperlig, fortræffelig, fortrinlig.

Ypperst, *adj.* ypperst, fortrinligst.

Yppig, *adj.* yppig, overdaadig, vellystig; yppig barm, fyldig, vellystig Barm. Yppighet, *f.* Yppighed, Overdaadighed, Vellystighed.

Yr, n. yr och damm, Støvskyer.

Yr, *adj.* or, ørsk, forvirret i Hovedet; vild, vilter, balstyren, udsvævende; en yr gosse, en vilter Dreng; en yr flicka, en vilter, livlig Pige; en yr yngling, en udsvævende Yngling; vara yr i mössan, ikke være rigtig i Hovedet; være paa en Pisk, have lidt i Koppen, drf. Yrhet, *f.*

Yra, *f.* Yrhed, Yrske N. Raseri, Vildelse, Svindel; Vildhed, Vilterhed, Balstyrighed, Tummel; tala i yran, tale i Vildelse, fantasere, snakke over sig; i stridens yra, i Stridens Tummel. Feberyra, *f.* Feberfantasi. Ungdomsyra, Ungdomslystighed. Partiyra, Partiraseri. Snöyra, *f.* Snefog.

Yra, v. n. l. rase, fantasere, rase i Vildelse, delirere; overlade sig til heftige Lidenskaber, drf. Yrande, n.

Yra, v. n. 2. *l.* drives omkring, drives sammen af Blæsten, fyge; det yr, Sneen fyger; dammet yr på vägen, Støvet fyger paa Vejen; yra igen, tilsne, fyge igjen, til; vi blefvo inyrde, nedyrde, vi fog inde, kunde ikke komme frem for Sne, drf. Yrande, n. Yrning, *f.*

Yrfä, -n, n. flyvende Insekt.

Yrhet, *f.* s. Yr.

Yrhätta, -or, *f.* vilter Pige.

Yrka, v. a. l. yrka på, arbejde paa; trænge ind paa, bede indstændigen; ville absolut, paastaa bestemt, gjøre Paastand paa, fordre, drf. Yrkan, *f.* Yrkande, n.

Yrke, -n, n. Syssel, Forretning, Hverv, Haandværk, Haandtering, Fag, Beskjæftigelse; hvar och en i sitt yrke, enhver i sit Fag; göra till sitt hufvudyrke, gjøre til sit Hovedfag, Hovedstudium.

Yrsand, m. Flyvesand.

Yrsel, m. Yrhed, Vildelse *(Delirium)*, f. E. han hade en stark feber med yrsel.

Yrsnö, *f.* Snefog.

Yrstål, n. meget sprødt Staal.

Yrvaken, *adj.* yrvaagen, pludselig vakt op af Søvne.

Yrväder, n. Snefog, Uvejr, Snekave N.

Ysta, *v. a.* 2. 2. komme Melk at oſtes, løbe ſammen; ysta ost, lave Oſt. Ysta, *v. n.* 1. ysta sig, *v. r.* ystas, *v. d.* oſtes, oſte ſig, løbe ſammen. Ystning, -ar, *f.* Oſtlavning, Oſtning.

Yster, *adj.* vilter, halſtyrig, drf. Ysterhet, *f.*

Yta, -or, *f.* Flade, Overflade; Udvortes; hålla sig vid ytan, gaa overfladiſk til Værks; att blott se på tingens yta.

Ytlig, *adj.* Ytligen, *adv.* paa Overfladen, overfladiſk. Ytlighet, *f.* Overfladiſkhed.

Ytterkant, -er, *m.* Yderkant.

Ytterlig, *adj.* Ytterligen, *adv.* yderlig, yderſt. Ytterligare, *adj.* & *adv.* videre, endvidere, ydermere; ytterligare upprepa, gjentage paany. Ytterlighet, -er, *f.* Yderlighed.

Yttermera, *adj.* & *adv.* ydermere, endvidere, f. E. till yttermera visso.

Ytterst, *adj.* & *adv.* yderſt.

Yttra, *v. a.* 1. ytre. Yttrande, -n, *n.* Ytring. Yttranderätt, *m.* Ytringsfrihed.

Yttre, *adj.* den ydre, udvendige, udvortes, ytre N., f. E. det yttre, det Udvortes; på yttra sidan, paa den udvendige Side, Yderſiden; yttre graf, Ydergrav.

Yxa, -or, *f.* Yxe, Yx, *m.* Økſe, Øks; kasta yxan i sjön och löpa landvägen, gaae over Bækken efter Vand. Yxhammare, -mrar, *m.* Økſehammer. Yxskaft, *s. pl. n.* Økſeſkaft.

Yxa till, *v. a.* 1. tilhugge (Træ).

Yxne, -n, *n.* Yxnegräs, *n.* (Plante) Dorndrager, Huvenſel: *Orchis.*

Z.

Zar, -er, *m.* Zar, ruſſiſk Kejſer, drf. Zarinna, -or, *f.*

Zechin, -er, *m.* Sekin (Guldmynt).

Ziffra, Zink, m. fl. ſøges enten paa C el. S.

Å.

Å, *præp.* paa, f. E. å färde, paa Færde; å nyo, paa Ny; hvad är å färde? hvad er paa Færde?

Å, -ar, *m.* Aa, liden Elv.

Å! åh! *interj.* aa!

Åbacke, -ar, *m.* ſkraa Jordhøjning ved Bredden af en Aa, Aabakke, Aabrink.

Åberopa, *v. a.* & *r.* 1. beraabe ſig paa, paaberaabe ſig, anføre, stiere, drf. Åberopande, *n.*

Åbo, -er, *m.* Beboer; åboer i byen, bosat i Byen; åbo- och besittningsrätt.
Åbringa, *f.* Ådraga, Tillskynda.
Åbrodd, -er, *f.* (Plante) Åbrod: *Artemisia abrotanum.*
Åbryn, *n.* Åbrädd, -ar, *m.* Aabred.
Åbyggnad, -er, *m.* paastaaende Bygning; hemman med vackra åbyggnader, Gaard med paastaaende Bygninger.
Åbäka, m. fl. *f.* Obäka, m. fl.
Åbörda, *v. a.* 1. paabyrde.
Åda, -dor, *f.* Ådarfogel, -glar, *m.* (ädur, ädurfugl) Ederfugl, Ærfugl N.
Ådagalägga, *v. a.* 2. *1.* (-lägger, -lade, -lagt) lægge for Dagen; godtgjøre, drf. Ådagaläggande, *n.*
Åder, Ådra, -dror, *f.* Aare, Aader N.; låta öppna sig åder, lade sig aarelade. Åderband, *s. pl. n.* Aarebindsel. Åderbrock, *s. pl. n.* Aarebrok: *Varicocele.* Åderfull, *adj.* aarefuld. Åderjern, *s. pl. n.* Aarejærn, Ladejærn. Åderlåta, *v. a.* 3. (-låter, -lät, -låtit) aarelade. Åderlåtare, *s. pl. m.* Aarelader. Åderlåtning, -ar, *f.* Aareladen, Aareladning, drf. Åderlåtningsfat, *s. pl. n.* Åderlåtningskors, *s. pl. n.* Åderlåtningskonst, *f.* Ådersvulst, -er, *m.* Aarevul: *Varix.*
Ådra, *f.* Åder.
Ådraga, *v. a.* 3. (-drager, -drog, -dragit) paadrage.
Ådrig, *adj.* fuld af Aarer, aaret, drf. Ådrighet, *f.*
Åfvan, m. fl. *f.* Ofvan, m. fl.
Åga, forældet for Äga.
Åh! *interj.* Aa!
Åhåga, *f.* Omhu, Omsorg; Flid, Bestræbelse, Lyst, Iver.
Åhågsam, *adj.* omhyggelig, drf. Åhågsamhet, *f.*
Åhöra, *adj.* f. E. åhöra vittne, Vidne, som har hørt noget.
Åhöra, *v. a.* 2. *1.* høre til, paa, efter. Åhörare, *s. pl. m.* Tilhører. Åhörarinna, -or, *f.* Tilhørerinde.
Åka, *v. n.* 2. *2.* age, kjøre; glide; åka i vagn, kjøre i Vogn; åka på skridsko, løbe paa Skøjter; åka för att promenera, tage en Kjøretur; åka undan, glide væk, f. E. stenen åker undan; han kan åka och vända sig, han ved at sno sig, drf. Åkande, *n.* Åkning, -ar, *f.* Kjøren, Gliden. Åkare, *s. pl. m.* Vognmand. Åkarhäst, -ar, *m.* Vognmandshest. Åkarkärra, -or, *f.* Vognmandskjærre. Åkarlön, *f.* Åkarpenningar, *pl.* Vognmandsløn. Åkarschäs, -ar, *m.* Vognmandsgig, -visk, Karriol. Åkartaxa, -or, *f.* Vognmandstakst. Åkbar, *adj.* befarlig, som kan befares. Åkdon, *s. pl. n.* Kjøretøj, Kjøredoning N. Åkföre, *n.* Slædefore. Åklass, *s. pl. n.* fuldt Læs. Åktyg, *s.* Åkdon.
Åke, *n. pr. m.* Aage, Aake.
Åkalla, *v. a.* 1. paakalde, anraabe, bede indstændigt. Åkallan, *f.* Åkallande, *n.* Åkallelse, *f.* Paakalden, Anraaben.
Åker, -krar, *m.* Ager, Aker N.
Åkerarbete, -n, *n.* Markarbejde.
Åkerbinda, -or, *f.* (Plante) Snerle, Vinnelgræs: *Convolvulus arvensis.*
Åkerblomma, -or, *f.* Kornblomst.
Åkerbruk, *n.* Agerbrug, Agerdyrkning. Åkerbruks-redskap, *s. pl. n.* Agerdyrkningsredskab.
Åkerbrukare, *s. pl. m.* Agerbruger, Agerdyrker, Gaardbruger.
Åkerbär, *s. pl. n.* Agerbær, Finmarksbær: *Rubus arcticus.*
Åkerböna, -or, *f.* Markbønne.
Åkerdill, *m.* et Slags vild Dild.
Åkerfast, *adj.* som støder til en Ager, f. E. åkerfast äng.
Åkerfära, -or, *f.* Agerfure.
Åkerfält, *s. pl. n.* Agerland.

Åkerhven, *f.* (Plante) Hvenegræs, Væraks N.: *Agrostis spica venti.*
Åkerhöna, -or, *f.* -höns, *n. pl.* Agerhøne, Raphøne: *Perdrix cinerea* (ogsaa Brokfugl, Fjeldhjerpe: *Charadrius apric.*) 2) (Insekt), s. Nyckelpiga.
Åkerjord, *f.* Agerjord.
Åkerklätt, s. Klätt.
Åkerknyler, s. Knyler.
Åkerkulla, s. Kulla.
Åkerkål, *m.* Agerkaal: *Brassica campestris.*
Åkerkåpa, -or, *f.* (Plante) Jomfrukam D. Agerkaase, Vesselkaape N.: *Aphanes arvensis.* Lin. *Alchemilla Aphanes* Hornem.
Åkerkörsel, *m.* Agerrydning.
Åkerlag, -ar, *m.* Agerlov.
Åkerlapp, -ar, *m.* lidet Stykke Ager.
Åkerlega, -or, *f.* Agerafgift.
Åkerleja, -or, *f.* (Plante) Akeleje: *Aquilegia vulgaris.*
Åkerlök, *m.* (Plante) Agerlog.
Åkerman, *m.* Agermand, Agerdyrker.
Åkermark, *m.* Agerland, Agerjord.
Åkermolla, s. Molla.
Åkermynta, -or, *f.* (Plante) Agermynte.
Åkermönja, -or, *f.* (Plante) Agermaane: *Agrimonia eupatoria.*
Åkerrast, -er, *m.* (Plante) vild Oksetunge: *Lycopsis arvensis.*
Åkerredning, *f.* Agerrydning.
Åkerredskap, *s. pl. n.* Agerredskab, Agerdyrkningsredskab.
Åkerren, -ar, *m.* Agerrén.
Åkerrofva, -er, *f.* Markroe, Marknæpe: *Brassica Napus*: *Brassica Rapa.*
Åkerrym, *m.* (Plante) Gyldenlak, Hjørneklap D., tandlos Kaarel N.: *Erysimum cheiranthos.*
Åkerråtta, -or, *f.* Agermus, Markmus.
Åkerrättika, -or, *f.* et Slags Reddik.
Åkerrök, *m.* Agerrog.
Åkersenap, *m.* (Plante) vild Senner, Agersennep.
Åkerskifte, -n, *n.* Agerskifte.
Åkerskillnad, -er, *m.* Agerskjæl.
Åkerskära, -or, *f.* (Fugl) Agerrikse, Vaktelkonge: *Gallinula crex.* 2) (Plante) Agertistel: *Serratula arvensis.* Lin. *Carduus arv.* Horn.
Åkerspöke, -n, *n.* Fugleskræmsel.
Åkertistel, -stlar, *m.* (Plante) s. Åkerskära. 2).
Åkerstycke, -n, *n.* Åkerteg, -ar, *m.* Stykke Ager.
Åkersuga, s. Sugor.
Åkertäppa, -or, *f.* lidet indhegnet Stykke Ager.
Åkervallmo, s. Vallmo.
Åkervinda, s. Åkerbinda.
Åkervädd, -ar, *m.* (Plante) Skaburt D. Kollagræs N.: *Scabiosa arvensis.*
Åkervält, -ar, *m.* Agertromle.
Åkerärt, -er, *f.* Agerærter.
Åkethor, Aukathor, Akethor (Tordenguden).
Åkföre, *n.* Slædefore.
Åklaga, *v. a.* 1. paaklage, anklage, paatale. Åklagan, *f.* Anklage, Klage, Paatale. Åklagare, *s. pl. m.* Anklager, drf. Åklagarinna, -or, *f.*
Åkning, s. Åka.
Åkomma, -or, *f.* Uheld, Ulykke, Beskadigelse, Saar, Skade, Sygdomstilfælde.
Åkomma, *v. n.* 3. (-kommer, -kom, -kommit) paakomme.
Åkära, *v. a.* 1. paatale. Åkäran, *f.* Paatale.
Ål, -ar, *m.* Aal. Åldamm, -ar, *m.* Aaledam. Ålfett, *n.* Aalefedt. Ålfiska, -n, *n.* Ålfiskeri, *n.* Aalefiskeri. Ålfångst, *m.* Ålfänge, *n.* Aalefangst. Ålfötter, *pl.* stekta ålfötter, Ingenting. Ålgräs, *n.* s. Nate. Ålgång, -ar, *m.* (i Spil) Aalgang. Ålkar, *s. pl. n.* Ålkista, -er, *f.* Ålhus, *s. pl. n.* Aalekiste, Aalegaard.

Ålkrok, -ar, m. Ålekrog. Ålkusa, -or, f. Ålemoder, Ålekuse: *Blennius viviparus.* Åljuster, s. pl. n. Ålestang, Lyster. Ålmjärde, m. Åleruse. Ålnate, s. Ålgræs. Ålref, n. Ålesnor. Ålromm, m. Ålerogn. Ålryssja, -or, f. Åleruse. Ålskinn, n. Ålesfind. Ålsmak, m. Smag af Ål. Ålsump, -ar, m. Ålekiste. Åltina, -or, f. Åleruse, Åletine.

Ålade, Ålagt, s. Ålägga.

Ålandsrot, -rötter, f. (Plante) Alant, Ellenrod: *Inula Helenium.*

Ålder, -drar, m. Alder, Vilde; af ålder, for Alders Skyld; fra Arilds Tid.

Ålderbruten, *adj.* svag af Alderdom.

Ålderdom, m. Alderdom; Oldtid.

Ålderdomsforskare, s. pl. m. Oldgransker.

Ålderdomslemningar, pl. Levninger fra Oldtiden, Oldsager.

Ålderdomsminnesmärken, pl. Oldtidsminder.

Ålderdomssvaghet, f. -krämpor, pl. Alderdomssvagelighed. Ålderdomstyngd, m. Alderdomsbyrde.

Ålderman, -män, m. Oldermand.

Åldersman, -män, m. Olding.

Ålderstigen, *adj.* bedaget, alderstegen.

Åldersår, s. pl. n. f. E. i sitt sextionde åldersår, Alders Aar.

Åldfar, m. fl. s. Åldtfar, m. fl.

Åldras, v. d. l, ældes, blive gammel.

Åldrig, *adj.* aldrende, alderstegen, gammel, ældgammel, drf. Åldrighet, f.

Åldtfar, m. Olderman.

Åldtfru, -ar, f. Oldfru.

Åldtgesäll, -er, m. Oldgesel.

Ålegat, s. Åligga.

Åligga, v. v. S. (-ligger, -låg, -legat) paaligge, være Pligt for, drf. Åliggande, -n, n. hvad som paaligger, Pligt, f. E. i allt mitt åliggande, i Alt, hvad der paaligger mig.

Ålit, n. Ålitan, f. s. Tillit.

Ålita, s. Tillita, Anlita.

Ålkar, m. fl. s. Ål.

Ållon, s. Ollon.

Ältfru, -ar, f. Oldfru.

Ålåg, *imperf.* af Åligga.

Ålägga, v. a. 2. l. paalægge. Åläggande, n. Paalæggen, Paalægning.

Åm, -ar, m. Ame, stort Vinfad.

Åminne, n. Aminnelse, f. Amindelse, Ihukommelse, Erindring; behålla någon i åminnelse, have En i Erindring; högtsalig i åminnelse, højsalig Ihukommelse. Åminnelsetal, s. pl. n. Mindetale.

Åmning, -ar, f. Maaling, hvor dybt et Skib stikker.

Åmunn, Åmynning, -ar, m. Aamunding, Aagab.

Åmäle, -n, n. Paatale, Tiltale, Klage.

Ånga, -or, f. Damp, Dunst.

Ånga, v. n. l. dampe, dunste. Ångbad, s. pl. n. Dampbad. Ångbåt, -ar, m. Ångfartyg, s. pl. n. Dampskib. Ångmaskin, -er, m. Dampmaskine. Ångpelare, s. pl. m. Dampsøile. Ångrör, s. pl. n. Damprør. Ångsamling, -ar, f. Dunstsamling. Ångskepp, s. pl. n. Dampskib.

Ånger, *adj.* f. E. han är icke ånger, han er ikke bange; vara ånger öfver något, angre Noget.

Ånger, m. Anger; Fortrydelse. Ångerfull, *adj.* angerfuld. Ångerköpt, *adj.* som angrer el. fortryder et Kjøb el. en Handling.

Ångest, Ångst, m. Angest. Ångestfull, *adj.* angestfuld. Ångestskrik, n. Angestskrig. Ångestsvett, m. Angestsved.

Ångra, v. a. & r. l. angre, fortryde.

Ångst, s. Ångest.

År, s. pl. n. Aar; tjena på år, tjene paa viise Aar; huru års? hvad Tid paa Aaret? vara till åren, være til Aars, blive gammel; åt åre, ad Aare,

næste Aar; i hjor så års som nu, ifjor ved denne Tid.
Årgång, -ar, m. Aargang. 2) Åkern är delt i två årgångar, den ene Dél af Agern plojes, medens den anden ligger brak.
Århundra, Århundrade, -n, n. Aarhundrede.
Årlig, *adj.* Årligen, *adv.* aarlig.
Årsarbete, -n, n. Aarsarbejde.
Årsarrende, n. aarlig Forpagtning.
Årsbarn, *s. pl.* n. Aarsbarn.
Årsbegängelse, -r, *f.* Aarsfest.
Årsbok, -böcker, *f.* Aarbog.
Årscirkel, -klar, m. Aarstirkel. 2) Aarring i Træernes Ved.
Årsdag, -ar, m. = N.
Årsfest, -er, m. aarlig Fest.
Årsförslag, *s. pl.* n. aarlig Liste, Overslag.
Årsgammal, *adj.* aargammel.
Årsgröda, -or, *f.* Aarsgrøde.
Årshögtid, -er, m. aarlig Højtid.
Årslopp, n. Aarets Løb.
Årslängd, m. Aarfølge.
Årslön, m. = N.
Årsmarknad, -er, m. aarlig Marked.
Årsmot, m. Årsmotsdag, -ar, m. Aarsdag.
Årsring, -ar, m. Aarring i Træernes Ved.
Årsräkning, -ar, *f.* Aarregning; Tidsregning.
Årsränta, -or, *f.* aarlig Rente.
Årsskifte, -n, n. Aarsskifte, Aarvexling.
Årsskott, *s. pl.* n. det, som et Træ skyder paa et Aar, Aarsskud.
Årssold, m. aarlig Sold.
Årstid, -er, m. Aarstid.
Årsting, *s. pl.* n. aarligt Thing.
Årsväxt, m. Aarsvæxt, Aaring.
Årtal, *s. pl.* n. Aarstal.
Årtusen, *s. pl.* n. Aartusinde.
Årväg, -ar, m. s. Årgång.

Åra, År, -or, *f.* Aare. Årblad, *s. pl.* n. Aareblad. Årgång, -ar, m. Aarregang. Årpinne, -ar, m. Aarepind Aaretol, Kjejp N. Årtag, *s. pl.* n. Aareslag, Aaretag. Årtall, Årtalle, -ar, m. Aaretol.
Årder, *s. pl.* n. Al, Plojeredskab.
Årf, s. Orf.
Årgång, m. fl. s. År.
Årta, -or, *f.* (Zugl) Knækand: *Anas querquedula.*
Ås, -ar, m. Aas, Bjergaas; Mening, Tagryg, Bjælke i Taget; under sotad ås, under sodet Bjælke.
Åsamka, *v. a.* & 4. *l.* paadrage sig, f. E. åsamka sig skuld, sætte sig i Gjæld; åsamka sig en sjukdom, sanke paa, paadrage sig en Sygdom.
Åsido, *adv.* tilside.
Åsidosätta, *v. a.* 2. *p.* tilsidesætte, forsømme, undlade. Åsidosättande, n. Åsidosättning, -ar, *f.* Tilsidesættelse, Forsømmelse.
Åsigt, -er, *f.* Anstuelse, Synsmaade.
Åska, *v. n.* 1. tordne, drf. Åskande, n. Åska, -or, *f.* Torden; åskan går, det tordner; åskan dundrar, Tordenen ruller. Åskby, -ar, m. Tordenbyge. Åskdunder, *s. pl.* n. Tordenbrag, Tordenskrald, Tordendron. Åskeld, -ar, m. Lyn, Lynild. Åskknall, -ar, m. Tordenskrald. Åskledare, *s. pl.* m. Lynafleder, Tordenleder, drf. Åskledning, *f.* Åskmoln, *s. pl.* n. Tordensky. Åsknäta, -or, *f.* s. Bonassla. Åskregn, n. Tordenregn. Åkslag, *s. pl.* n. Tordenslag. Åskmäll, -ar, m. Tordenskrald. Åksten, -ar, m. Tordenstén. Åskstråle, -ar, m. Tordenstraale, Lynstraale. Åskvigg, Åskvigge, -ar, m. Tordenkile. Åskväder, n. Tordenvejr.
Åskåda, *v. a.* 1. se paa, betragte, beskue, skue, anskue, drf. Åskådande,

n. utskilla till åskådande, stille til Skue.
Åskådare, s. pl. m. Åskådarinna, -or, f. Tilskuer.
Åskådlig, adj. anskuelig.
Åsna, -or, f. Asen, Esel. Åsneaktig, adj. eselagtig. Åsnearbete, n. svært Arbejde. Åsnebörda, -or, f. Eselsbyrde. Åsnedrifvare, s. pl. m. Eseldriver. Åsnefåle, -ar, m. Åsneföl, s. pl. n. Eselfol. Åsnegrå, adj. eselgraa. Åsnehud, -ar, m. Eselhud. Åsnehufvud, -en, n. Eselhoved; Dosmer. Åsneläte, -n, n. Eselskrig. Åsnemjölk, f. Eselmelk. Åsneri, n. Eselagtighed. Åsneskri, n. Eselskrig. Åsneskötare, Åsnevaktare, s. pl. m. Eselvogter. Åsnestall, s. pl. n. Eselstald. Åsneöra, -on, n. Øselore. Åsninna, -or, f. Eselinde, Aseninde.
Åstad, adv. afsted.
Åstadkomma, v. a. 3. (-kommer, -kom, -kommit) afstedkomme, skaffe, tilvejebringe, overkomme, formaa, forvolde, være Aarsag i.
Åstrand, -stränder, f. Aabred.
Åstunda, v. a. 1. ønske, begjære, forlange, attraa. Åstundan, f. Forlangende, Begjæring, Ønske, Attraa.
Åsyfta, v. a. 1. have til Maal, Hensigt; sigte til, tilsigte. Åsyftan, f. Hensigt. Åsyftning, -ar, f. Sigten til, Allusion.
Åsyn, f. Syn; Aasyn; Paasyn; Beskuelse; i fiendens åsyn, i Paasyn af Fienden; vid åsyn af, ved Synet af; i min åsyn, i min Nærværelse.
Åsyna, adj. indecl.; åsyna vittne, Øjenvidne.
Åsämjas, v. d. 2. 1. komme overens, forliges, f. E. som de bäst åsämjas.
Åsätta, v. a. 2. 2. paasætte, sætte paa.
Åt, prep. ad, til, mod, henimod, hen til, efter, ved; säga åt någon, sige til En; gifva till en annan, give til en Anden; arbeta åt mig, arbejde for mig; åt norr, mod Nord; vägen åt, Vejen til; fara åt stockholm, reise til Stokholm; han har varit åt honom flera gånger, han har attakeret ham flere Gange; hvad är åt honom? hvad fejler ham? komma åt, komme til, f. E. jag kommer icke åt, för bordet är i vägen, 2) komme ad, faa, faa fat i, erhverve; känna åt, føle efter, kjende efter, føle noje; höra åt, høre efter, høre sig for; bära sig åt, bære sig ad; gå åt, gaa op, gaa med, forbruges; gå illa åt någon, mishandle En; göra åt, gjøre ved, f. E. det kan jag icke göra åt, det kan jeg ikke gjøre ved; det gör ej åt, det hjælper ikke; det gjorde åt, det hjalp; åt andra sidan, til den anden Side; dit åt, did ad; hit åt, hidad, herhid; efteråt, siden, siden efter, derefter; in åt, indad; ner åt, nedad; uppåt, opad; ut åt, udad.
Åt, imperf. af Äta.
Åt, n. hvad som foraarsager Kiv; Utøj. 2) d. s. s. Klåmask.
Åtaga, v. a. & r. 3. (-tager, -tog, -tagit) paatage sig, drf. Åtagande, n.
Åtal, s. pl. n. Paatale, Tiltale, Anklage; Bebrejdelse, Foreholdelse; Kritik; göra åtal på en, sætte En under Tiltale.
Åtala, v. a. 1. paatale, sætte under Tiltale, anklage; foreholde; iretteseette. Åtalan, f. d. s. s. Åtal. Åtalare, s. pl. m. d. s. s. Åklagare.
Åtanka, f. åtanke, m. Erindring, Indfommelse; hafva i åtanka, have i Erindring; den saken är i ingen åtanka, man erindrer sig ikke den Sag.

Åtbära, *v. a.* 2. *1.* bære til, føje til, hænde sig.

Åthörd, -er, *m.* Gebærde, Lade, Sagte, Node.

Åthörda sig, *v. r.* 1. gebærde sig, skabe sig, gjøre Lader, Sagter.

Åtdraga, *v. a.* 3. drage, trække til. Åtdragande, *n.* Åtdragning, *f.* Tiltrækning. Åtdragningskraft, Tiltrækningskraft.

Åteckna, *v. a.* 1. paategne, paaskrive.

Åtel, -tlar, *m.* Aadsel, Lokkemad, Mading, Agn.

Åter, *adv.* atter, tilbage, igjen; nok, endnu, nok engang, derimod; jag säger eder åter, jeg siger jer nok engang; somlige vilja icke, andra åter kunna icke, Nogle ville ikke, Andre derimod kunne ikke; åter, men, derimod, tværtimod; jag åter tror, jeg derimod tror.

Återbegära, *v. a.* 2. *1.* forlange, fordre tilbage.

Återbekomma, *v. a.* 3. (-bekommer, -bekom, -bekommit) faa igjen, faa tilbage.

Återbetala, *v. a.* 1. tilbagebetale. Återbetaling, -ar, *f.* Tilbagebetaling.

Återbringa, *v. a.* 1. bringe igjen, bringe tilbage, dtf. Återbringande, *n.* Återbringning, *f.*

Återbryta, *v. a.* & *n.* 3. (-bryter, -bröt, -brutit) hæve, ophæve (en Dom); springe tilbage; give Gjenskin, dtf. Återbrytning, -ar, *f.* dtf. Återbrytlig, *adj.* -lighet, *f.*

Återbud, *s. pl. n.* Afbud, Modbefaling, Atterbud; få återbud, faa Kontraordre; faa Afbud, faa Atterbud, blive affagt; skicka återbud, give Kontraordre, sende Afbud, affige, afbestille.

Återbära, *v. a.* 3. (-bärer, -bar, -burit) bringe igjen, tilbage; erstatte. Återbärande, *n.* Återbärning, *f.* Bringen igjen; Erstatning.

Återfall, *s. pl. n.* Tilbagefald. 2) Hjemfald. Återfallsvinkel, -klar, *m.* Reflexionsvinkel.

Återfalla, *v. n.* 3. (-faller, -föll, -fallit) falde tilbage; hjemfalde, dtf. Återfallande, *n.*

Återfart, *m.* Retur, Tilbagerejse.

Återfinna, *v. a.* 3. (-finner, -fann, -funnit) finde igjen, gjenfinde. Återfinnande, *n.* Gjenfindelse.

Återflyta, *v. n.* 3. (-flyter, -flöt, -flutit) flyde tilbage, dtf. Återflytning, *f.*

Återflytta, *v. a.* 1. flytte tilbage, dtf. Återflyttning, *f.*

Återfordra, *v. a.* 1. fordre tilbage, igjen; gjenfordre, dtf. Återfordrande, *n.* -fordran, *f.* -fordring. -ar, *f.* Tilbagefordring, Gjenfordring.

Återfrakt, -er, *m.* Returfragt.

Återfå, *v. a.* 3. (-får, -fick, -fått) faa igjen, faa tilbage, dtf. Återfående, *n.* Tilbageerholdelse, Gjenerholdelse.

Återfällig, *adj.* -fällighet, *f.* ſ. Återfall, Återfalla.

Återfärd, *m.* Retur, Tilbagerejse.

Återfärdas, *v. d.* 1. rejse tilbage.

Återföda, *v. a.* 2. *1.* gjenfode. Återfödelse, *f.* -födsel, *m.* Gjenfødelse.

Återföra, *v. a.* 2. *1.* føre, bringe tilbage, dtf. -förande, *n.* -försel, *n.*

Återförena, *v. a.* 1. gjenforene. Återförening, -ar, *f.* Gjenforening.

Återförsälja, *v. a.* 2. sælge paa ny, dtf. Återförsäljning, *f.*

Återförvisa, *v. a.* 1. henvise anden Gang, dtf. Återförvisning, *f.*

Återförvänta, *v. a.* 1. ſ. vänta tillbaka.

Återgifva, *v. a.* 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) give tilbage, tilbagegive, gjengive, dtf. Återgifvande, *n.*

Återglans, *m.* Gjenskin, Afglands.

Återgöds, *n.* Returladning.
Återgå, *v. a.* 3. (-går, -gick, -gått) gaa tilbage, returnere. Återgående, *n.* Återgång, *m.* Tilbagegang, Retur. 2) Hjemfald. Återgångsed, ugyldig Ed. Återgångsvittne, ugyldigt Vidne.
Återgälda, *v. a.* 1. gjengjælde, erstatte. Återgäldande, *n.* Återgäldning, *f.* Gjengjældelse, Erstatning.
Återhåll, *n.* Tilbageholdenhed, Afholdenhed; Opheld, Ophør.
Återhålla, *v. a.* 3. (-håller, -höll, -hållit) holde tilbage, afholde; återhålla sig ifrån, afholde sig, drf. Återhållande, *n.* Återhållsam, *adj.* tilbageholden, afholden, maadeholden, drf. Återhållsamhet, *f.*
Återhållig, Återhållighet, s. Återhållsam.
Återhämta, *v. a.* 1. hente igjen, hente tilbage; gjenvinde; återhämta krafter, komme sig, faa ny Kræfter, drf. Återhämtande, *n.* Återhämtning, *f.*
Återigen, *adv.* igjen, atter, paa ny, nok engang.
Återinföra, *v. a.* 2. *1.* igjen indføre, drf. Återinförande, *n.*
Återinförlifva, *v. a.* 1. igjen indlemme, drf. Återinförlifvande, *n.* Återinförlifning, *f.*
Återinsätta, *v. a.* 2. *2.* igjen indsætte, drf. Återinsättning, *f.*
Återkalla, *v. a.* 1. kalde tilbage, tilbagekalde, gjenkalde. Återkallande, *n.* Återkallelse, *f.* Tilbagekaldelse, Gjenkaldelse. Återkallelseakt, -er, *m.* Gjenkaldelsesakt. Återkallelig, *adj.* tilbagekaldelig, gjenkaldelig.
Återkast, s. Återkastning.
Återkasta, *v. a.* 1. kaste, støde tilbage, drf. Återkastning.
Återkomma, *v. n.* 3. komme igjen, tilbage. Återkomst, *m.* Tilbagekomst.
Återkänna, *v. a.* 2. *1.* gjenkjende. 2) tildomme, tilkjende paa ny, f. E. återkänd under kronan, drf. Återkännande, *n.*
Återköp, *s. pl. n.* Gjenkjøb.
Återköpa, *v. a.* 2. *2.* kjøbe tilbage, gjenkjøbe.
Återlast, *m.* Returladning.
Återlasta, s. Omlasta.
Återlefva, -or, *f.* Lepning.
Återlefverera, Återlemna, *v. a.* 1. levere tilbage, drf. Återlefverering, *f.* Återlemnande, *n.*
Återlifva, *v. a.* 1. igjen oplive.
Återljud, *s. pl. n.* Gjenlyd.
Återlända, *v. n.* 2. *1.* atter ankomme.
Återlösa, *v. a.* 2. *2.* igjenløse, gjenlose, forløse. Återlösare, *s. pl. m.* Gjenløser, Igjenløser, Forløser, Frelser. Återlösen, *m.* Udløsning. Återlösning, *f.* Gjenløsning, Forløsning.
Återmarsch, *m.* Tilbagetog.
Återresa, -or, *f.* Tilbagereise.
Återsamla, *v. a.* 1. atter samle, gjenforene, drf. Återsamling, *f.*
Återse, *v. a.* (-ser, -såg, -sett) gjensé. Återseende, *n.* Gjensyn.
Återsegla, *v. n.* 1. sejle tilbage, drf. Återsegling, *f.*
Återsjuknande, *n.* Residiv, Tilbagefald.
Återskaffa, *v. a.* 1. skaffe igjen, tilbage, drf. Återskaffning, *f.*
Återskall, *s. pl. n.* Gjenkrald, Gjenlyd. Återskalla, *v. n. & a.* 1. gjenlyde, gjenlyde af.
Återsken, *s. pl. n.* Gjenskin.
Återskicka, *v. a.* 1. tilbagesende, drf. Återskickande, *n.* Återskickning, *f.*
Återslag, *s. pl. n.* Tilbagestød.
Återslå, *v. a.* 1. slaa, stede, kaste tilbage.
Återstod, *m.* Rest, Restanse, Resterende, Menstruationens Stansen.
Återstå, *v. n.* (-står, -stod, -stått) staa tilbage, være igjen, øvrig, tilo-

verså, reſtere; de svårigheter som ännu återstå, de Vanſkeligheder, ſom endnu ere tilbage, drf. Återstående, *n.*

Återstussa, *v. a.* 1. torne bort fra, ſpringe fra, drf. Återstussande, *n.*

Återställa, *v. a.* 2. *1.* ſætte i den forrige Stand, oprette, gjøre god igjen, helbrede, drf. Återställande, *n.* Återställare, *s. pl.* m. Återställelig, *adj.*

Återstöt, -ar, m. Tilbageſtød.

Återstöta, *v. a.* 2. *2.* ſtøde tilbage, give Tilbageſtød, drf. Återstötning, -ar, *f.*

Återsvall, s. Bølgernes Tilbageſlaaen mod Stranden, drf. Återsvalla, *v.* s. 1. ſlaa tilbage.

Återsvar, *s. pl.* n. Gjenſvar. Återsvara, *v. n.* 1. gjenſvare, repliſere.

Återsända, *v. a.* 2. *1.* tilbageſende, drf. Återsändning, *f.*

Återtaga, *v. a.* 3. (-tager, -tog, -tagit) tage igjen, tage tilbage, drf. Återtagande, *n.*

Återtjenst, -er, m. Gjentjeneſte.

Återtog, ſ. Återtaga.

Återtåg, *s. pl.* n. Tilbagetog. Återtåga, *v. n.* 1. marſjere tilbage.

Återupprepa, *v. a.* 1. atter gjentage.

Återupprätta, *v. a.* 1. gjenoprette. Återupprättande, n. Gjenoprettelſe.

Återverkan, *f.* -verkning, -ar, *f.* Tilbagevirkning.

Återvinna, *v. a.* 3. (-vinner, -vann, vunnit) gjenvinde, drf. Återvinnande, *n.* Återvinning, *f.* Gjenvinden.

Återvisa, *v. a.* ſ. Återförvisa, igjen henviſe.

Återväg, m. Tilbagevej.

Återväga, *v. a.* 2. *1.* veje nok engang.

Återvälja, *v. a.* 2. *1.* vælge igjen, paa ny.

Återvända, *v. a.* 2. *1.* vende tilbage. Återvändning, *f.* Tilbagevenden.

Återvändo, *f.* Øphør; det har ingen återvändo, det har ingen Ende; utan återvändo, uden Øphør, uophørlig.

Återvändsgränd, -er, *f.* Gade uden Udgang.

Återvänta, *v. a.* 1. vente tilbage, vente igjen.

Återväxa, *v. a.* 2. *2.* vokſe igjen, paa Ny, drf. Återväxande, n. Återväxt, m.

Åtfoga, *v. a.* 1. vedføje.

Åtfråga, *v. a.* 1. adſpørge, tilſpørge.

Åtfölja, *v. a.* 2. *1.* følge, følge med, ledſage. Åtföljas, følges ad, drf. Åtföljande, *n.*

Åtgjord, ſ. Åtgöra.

Åtgå, *v. n.* (-går, -gick, -gått) gaa af, have Affætning, gaa med, forbruges. Åtgång, m. Affætning.

Åtgärd, -er, m. Medvirkning, Hjælp; Forholdsregel; genom hans åtgärd, ved hans Medvirkning.

Åtgöra, *v. a.* 2. *1.* gjøre ved, f. E. i den saken är ännu ingenting åtgjordt, drf. Åtgörande, n.

Åthåfvor, *pl.* Gebærder, Lader, Fagter.

Åthäst, -ar, m. den venſtre Heſt ved et Spand.

Åtkomlig, *adj.* tilgjængelig.

Åtkomma, *v. a.* 3. faa, overkomme.

Åtkomst, m. Adkomſt.

Åtlyda, *v. a.* 2. *1.* adlyde. Åtlydnad, *f.* Lydighed.

Åtlöje, -n, n. Spot; blifva till åtlöje för alla, tjene til Spot for Alle.

Åtminstone, *adv.* i det mindſte.

Åtnjuta, *v. a.* 3. (-njuter, -åt, -njutit) nyde, blive delagtig i, modtage, beſidde, drf. Åtnjutande, n.

Åtnöja sig, *v. r.* 2. *1.* Åtnöjas, *v. d.* lade ſig noje med, være tilfreds med.

Åtra, *v. a.* 1. forandre, tilbageholde, f. E. åtra ett omdöme; åtra sig, forandre ſin Beſlutning, Mening, Forſæt.

Åträ, *f.* Attraa.
Åträ, *v. a.* 2. *1.* attraa.
Åtaida, -or, *f.* Indsiide; (for den som kjører) venstre Side; (paa Mynt) Retside, Krone.
Åtskilja, *v. a.* 2. *1.* adskille. Åtskiljande, *n.* Adskillelse. Åtskiljas, *v. d.* adskilles. Åtskiljelig, *adj.* adskillelig. Atskillig, *adj.* adskillig. Åtskillighet, *f.* Adskillighed.
Åtskillnad, *m.* Forskjel.
Åtskills, *adv.* adskilt, i Stykker, isun N.; känna åtskills, kjende fra hverandre; taga åtskills, tage isun.
Åtspörja, *v. a.* 2. *1.* (-spörjer, -sporde, -sport) adspørge.
Åtta, *Mængdetal*, otte. Åtta, -or, *f.* Ottetal; Otten i Kortspil. Åttadubbel, Åttafaldig, *adj.* ottedobbelt, ottefold. Åttahanda, *adj.* af otte Slags. Åttahundra, ottehundrede. Åttahörnig, Åttakantig, Åttkantig, *adj.* ottekantet. Åttahörning, -ar, *m.* Åttkant, -er, *m.* Ottekant. Åttmänning, -ar, *m.* (Botan.) Ottehannede: *Octandria*. Åttasidig, *adj.* ottesidet. Åttatal, *s. pl. n.* Ottetal. Åttatio, Åttio, *Mængdetal*, firsindstyve, Otti N. Åttationde, Åttionde, *Ordenstal*, firsindstyvende, ottiende. Åttonde, *Ordenstal*, ottende.
Åtte, *imperf.* af Äga, eje, f. E. den gråter aldrig gull, som gullet aldrig åtte.
Åtvarna, *v. a.* 1. advare. Åtvarning, -ar, *f.* Advarsel.
Åvatten, *n.* rindende Vand, Aavand.
Åverka, *v. a.* & *n.* 1. skade anden Mands Ejendom, forøve Hærværk paa en Anden's Ejendom. Åverkan, *f.* Vold, Skade, Hærværk; väderlekens åverkan, Vejrets Paavirkning, Indvirkning.
Åvita, *v.* s. Tillvita.

Ä.

Äckel, *n.* Ækelhed, Væmmelse. Äckla, *v. n.* 1. opvække Ækelhed, vamle; det äcklar mig, jeg føler Væmmelse ved. Äcklas, *v. d.* væmmes, føle Væmmelse ved. Äcklig, *adj.* ækel, vamlig, modbydelig. Äcklighet, *f.* Ækelhed, Væmmelse, Modbydelighed.
Äckta, s. Äkta.
Ädel, *adj.* ädlare, *komp.* ädlast, *supl.* ædel.
Ädelhet, *f.* Ædelhed.
Ädelmod, *n.* Ædelmodighed.
Ädelsinnad, ädelsinnat, *adj.* ædelsindet.
Ädelsten, -ar, *m.* Ædelsten.
Ädling, -ar, *m.* Adelsmand.
Äfja, *f.* Dynd, Mudder, Jorme N. Äfjefull, Äfjig, *adj.* fuld af Dynd, Mudder. Äfjegrop, -ar, *m.* Dyndpyt.
Äfläs, *v. d.* 1. anstrænge sig, bestræbe sig; kappes, rivalisere, drf. Äflande, *n.*
Äfven, *konj.* ogsaa, endog; ligeledes. Äfvenledes, *adv.* ogsaa, ligeledes, i lige Maade. Äfvensom, *adv.* ligesom. Äfvenså, *adv.* ligesaa. Äfvenväl, *adv.* ogsaa.
Äfventyr, *s. pl. n.* Eventyr. 2) Re-

ſiko, f. E. taga en ting på sitt äfventyr, tage Noget paa sin Resiko; till äfventyrs, maaske, kanske.

Äfventyra, *v. a.* l. vove, lade komme an paa; eventyre sig, udsætte sig for, resikere, f. E. äfventyra lifvet; äfventyra att, resikere at.

Äfventyrare, *s. pl.* m. Eventyrer.

Äfventyrlig, *adj.* eventyrlig.

Äga, *v. a.* 2. *l.* eje; ägande rätt, Ejendomsret.

Äga, *f.* Eje; i min ägo, i mit Eje.

Ägare, *s. pl.* m. Ejer, Ejermand, drf. Ägarinna, -or, *f.*

Ägendom, -ar, m. Ejendom.

Ägg, -ar, m. Æg.

Ägg, *s. pl.* n. Vg. Äggalstrande, *adj.* æglæggende, ægværpende. Äggblomma, -or, *f.* Vggeblomme. Äggblomster, *s. pl.* n. ſ. Skallmacke. Äggformig, *adj.* oval, ægrund. Ägg-gula, -or, *f.* Vggeblomme. Ägghinna, -or, *f.* Vggehinde. Ägghvita, -or, *f.* Vggehvide. Äggkaka, -or, *f.* Vggekage. Äggläggande, *adj.* ſom lægger Vg. Äggläggare, *s. pl.* m. æglæggende Dyr: *Ovipara*, drf. Äggläggning, *f.* Äggmjölk, *f.* Vggemelk. Äggpannkaka, -or, *f.* Vggekage. Äggplommon, *s. pl.* n. et Slags røde og gule Blommer. Äggrund, *adj.* ægrund. Äggröra, *adj.* Vggerøre. Äggsjuk, *adj.* æggesyg. Äggskal, *s. pl.* n. Vggeſkal. Äggstock, -ar, m. Vggeſtok. Äggöl, n. Vggeſøbe, Vgøl.

Ägga, *v. a.* l. egge, opirre, drille. Äggas, *v. d.* drille hinanden.

Ägna, ſ. Egna.

Ägo, (forældet) Eje, f. E. ha i sin ägo, have i ſit Værge.

Ägoblandning, -ar, *f.* Fællesſkab i Jord. Ägodel, -ar, m. Ejendél. Ägodelning, -ar, *f.* Skifte. Ägoskillnad, m. Skjel, Grænseſkjel. Ägotvist, -er, m. Trætte om Jord.

Ägor, *pl.* Ejendom, Beſiddelſe, f. E. den gården har stora ägor; det ligger på mina ägor.

Äkta, *adj.* ægte; äkta ståndet, Vgteſtanden; taga till äkta, tage til Vgte.

Äkta, *v. a.* l. ægte.

Äktenskap, *s. pl.* n. Vgteſkab. Äktenskapsbrott, *s. pl.* n. Vgteſkabsbrud. Äktenskapsbrytare, *s. pl.* m. Vgteſkabsbryder. Äktenskapsdjefvul, m. Asmodeus. Äktenskapsskillnad, m. Vgteſkabsſkilsmisse.

Äkthet, *f.* Vgthed.

Äldre, *kompar.* ældre. Äldst, älst, *superl.* ældſt.

Älf, ſ. E.

Älg, ſ. E.

Älska, *v. a.* l. elſke.

Älskansvärd, *adj.* elſkværdig.

Älkare, *s. pl.* m. Elſker. Älskarinna, -or, *f.* Elſkerinde.

Älskling, -ar, m. Yndling. 2) Planten: *Myosotis* (Forglemmigej).

Älskog, m. Elſkov. Älskogsvilla, *f.* Elſkovsrus. 2) (Plante) Pigeærdle: *Datura Metel.*

Älskvärd, *adj.* elſkværdig. Älskvärdhet, *f.* Elſkværdighed.

Älst, *adj.* ældſt.

Älta, *f.* et Slags Koldfeber. Älta, *v. n.* l. have denne Koldfeber.

Älta, *v. a.* l. ælte. Ältare, *s. pl.* m. En ſom ælter, drf. Ältning, *f.*

Ältgräs, *n.* (Plante) Vandpeber D. Renſelgræs N.: *Ranunculus flammula.*

Ämbar, *s. pl.* n. Vandſpand, Amber N.

Ämbete, ſ. Embete.

Ämna, *v. a.* & *n.* l. tilhugge, danne; tiltænke, ætle; have til Hensigt, agte at.

Ämne, -n, *n.* Stof, Materie, Gjenſtand, drf. Ämneshammare, m. Äm-

nesjern, *s. pl. n.* Ämnesved, *m.*
Än, *konj. & adv.* end; än – än, snart – snart, f. E. än log, än gret hon, snart lo, snart græd hun.
Ända, *v. a.* l. ende, slutte.
Ända, *adv.* lige, ret, f. E. ända fram, lige frem.
Ända, *f.* Ænde, -ar, *m.* Ende; Bagdél, Rumpe.
Ändalykt, -er, *m.* Endeligt. 2) Bagdél, Rumpe.
Ändalånga, *adv.* langs med.
Ändamål, *s. pl. n.* Endemaal, Hensigt.
Ändamålsenlig, *adj.* hensigtsmæssig.
Ändebokstaf, -stäfeer, *m.* Endebogstav.
Ändelig, *adj.* som har Ende, endelig, drf. Ändlighet, *f.*
Ändelse, -r, *f.* Endelse. Ändelsebokstaf, -stäfver, *m.* Endebogstav.
Ändelös, *adj.* uden Ende.
Ändeorsak, -er, *m.* endelig Aarsag.
Änder, *pl.* af And, = R.
Ändetarm, -ar, *m.* = R.
Ändlös, *adj.* endelos.
Ändock, *konj.* endog, endskjønt.
Ändra, *v. a.* l. forandre. Ändring, -ar, *f.* Forandring.
Ändskap, *m.* Ende, Slut.
Ändtarm, -ar, *m.* Endetarm.
Ändtelig, *adj.* Ändteligen, *adj.* endelig, endeligen.
Ändvända, *v. a.* 2. *l.* endevende.
Ändå, *konj.* endda, alligevel.
Äng, -ar, *f.* Eng.
Ängbacke, -ar, *m.* Vold, Græsbakke.
Ängblomster, *s. pl. n.* Engblomst.
Ängborst, -ar, *m.* (Plante) Senegræs D. Finneskjæg N.: *Nardus stricta.*
Ängbulle, -ar. *m.* (Plante) Engblomme D. Smørboller, Bollerblom N.: *Trollius Europæus.*
Änggubbe, -ar, *m.* (Plante) Kofode, Kohvede: *Melampyrum cristatum.*
Änghafre, *m.* Enghavre.
Ängkrasse, -ar, *m.* Engkarse.
Änglärka, -or, *f.* Englærke: *Alauda pratensis.*
Ängshage, -ar, *m.* Enghave.
Änglycka, -or, *f.* indhegnet Stykke af en Eng.
Ängsmark, *m.* England.
Ängneglika, -or, *f.* Agernellike: *Dianthus deltoides.*
Ängskära, -or, *f.* (Plante) Engskjær: *Serratula tinctoria.* 2) Agerrikse: *Gallinula crex.*
Ängskötsel, *m.* Engdyrkning.
Ängsnärpa, -or, *f.* Agerrikse, Kornknark.
Ängstycke, -n, *n.* Engstykke.
Ängsvingel, -gler, *m.* (Plante) Engsvingel, Trolsvingel: *Festuca elatior.*
Ängsyra, *f.* Engsyre: *Rumex acetosa.*
Ängull, *m.* Enguld.
Ängvaktare, *s. pl. m.* Engvogter.
Ängvall, *m.* Engbund.
Ängvädd, -ar, *m.* (Plante) Skaburt: *Scabiosa pratensis.*
Änga, *f.* Trangbrystighed.
Änga, *v. a.* 2. *l.* klemme, trænge.
Ängd, -er, *f.* Egn.
Ängel, *m.* fl. f. Engel, m. fl.
Änger, *m.* (Insekt) Klanner D.: *Dermestes.* Huskinger, *Dermestes domesticus.*
Ängsla, *v. a.* l. ængste; ängsla sig, ängslas, ængste sig, ængstes. Ängslan, *f.* Ængstelse. Ängslig, *adj.* ængstelig. Ängslighet, *f.* Ængstelighed.
Änne, -n, *n.* (forældet) Pande. Ännespann, *s. pl. n.* Pandesmykke.
Ännu, *adv.* endnu.
Änskönt, *adj. konj.* endskjønt.

Äntä, *adv.* (forældet) endda; äntä att, endskjønt.

Äpple, -n, *n.* Æble. Äppelkaka, -or, *f.* Æblekage. Äppelkastad, *adj.* som har æblerunde Pletter. Äppelkärna, -or, *f.* Æblekjærne. Äppelmos, *n.* Æblemos, Æblegrød. Äppelmust, *m.* Æblemoſt. Äppelmängelska, -or, *f.* Æblekone. Äppelskal, *s. pl. n.* Æbleſkal. Äppelskifva, -or, *f.* Æbleſkive. Äppeltärta, -or, *f.* Æbletærte. Äppelträd, *s. pl. n.* Æbletræ. Äppelträgård, -ar, *m.* Æblehave. Äppelvin, *n.* Æblemoſt.

Ära, *v. a.* 1. ære.

Ära, *f.* Ære. Ärbar, *adj.* ærbar, dtf. Ärbarhet, *f.* Ærbødighed. Äretygelse, -r, *f.* Ærbevisning, -ar, *f.* Ærbevisning. Äreboren, *adj.* f. E. äreborna jungfru, dydsfuld. Äredryg, *adj.* ærefuld, dtf. Äredryghet, *f.* Ærefuldhed, *adj.* hædrende. Äreförgäten, *adj.* uden Ærefølelse, dtf. Äreförgätenhet, *f.* Äregirig, *adj.* ærgjerrig. Äregirighet, *f.* Ærgjerrighed. Ärelysten, *adj.* ærefyg. Ärelystnad, *f.* Ærefyge, Ærelyſt. Ärelös, *adj.* ærels, dtf. Ärelöshet, *f.* Æreminne, -n, *n.* Æreminde. Äreport, -ar, *m.* Æreport. Ärorik, *adj.* ærerig. Ärerörig, *adj.* ærerørende, dtf. Ärerörighet, *f.* Ærefuld, *adj.* ærefyg, dtf. Äresjuka, *f.* Æreskändare, *s. pl. m.* Æresfjender. Äreskänk, -er, *m.* Æresſkjenk. Ärestod, -er, *m.* Æresſtotte. Ärestånd, *n.* Æresſtand. Äroställe, -n, *n.* Æresbeſtilling. Äretecken, *s. pl. n.* Æresſtegn. Ärtjenst, -er, *m.* Æresſtjeneſte. Äretitel, -tlar, *m.* Æresſtitel. Äretjuf, -var, *m.* Æretyv. Ärevördig, *adj.* ærværdig. Ärevördighet, *f.* Ærværdighed.

Ärende, -er, & -n, *n.* Ærende.

Ärenpris, -er, *m.* (Plante) Ærenpris: *Veronica.*

Ärfd, *p. p.* arvet.

Ärftelig, *adj.* arvelig. Ärfteligen, *adv.* arveligen, dtf. Ärftelighet, *f.*

Ärfva, *v. a.* 2. *1.* & 1. arve, dtf. Ärfvande, *n.*

Ärg, *m.* fl. f. Erg, *m.* fl.

Ärja, *v. a.* 2. *1.* pløje, dtf. Ärjning, *f.*

Äril, -ar, *m.* Arne, Hærd, Grue.

Äring, -ar, *m.* Aaring.

Ärke, f. Erke.

Ärla, -or, *f.* (Fugl) Ærle, Linerle: *Motacilla alba.*

Ärla, *adv.* aarle.

Ärlig, *adj.* ærlig, dtf. Ärlighet, *f.*

Ärm, -ar, *m.* Arme. Ärmeklädе, *n.* Tørklæde.

Ärna, *v. a.* & *n.* 1. have til Hensigt, bestemme til, ætle, agte at gjøre; jag ärnar resa, jeg agter at reise.

Ärr, *s. pl. n.* Ar. Ärra sig, *v. r.* 1. danne Ar. Ärrig, *adj.* fuld af Ar, arret.

Ärre, -ar, *m.* Hvidbirk, Birk med hvide Blade: *Betula incana.*

Ärt, -er, *f.* Ert. Ärtbalj, -ar, *m.* Ertebælg, Skolm N. Ärtbuske, -er, *m.* Ertetræ: *Robinia Pseudoacacia.* Ärtbössa, *f.* Ertegevær, f. E. skjute med ärtbössa. Ärthalm, *m.* Ertehalm. Ärtland, *s. pl. n.* Erteland. Ärtmjöl, *n.* Ertemel. Ärtskal, *s. pl. n.* Erteſkal. Ärtskida, -or, *f.* Ertebælg. Ärtskocka, -or, *f.* Ertestok. Ärtsoppa, -or, *f.* Ertesuppe. Ärtträd, *s. pl. n.* Ertetræ. Ärtväxling, *f.* Ertevæxling. Ärtäker, -krar, *m.* Erteager.

Ärta, -or, *f.* (Fugl) Krikand: *Anas crecca.*

Ärtas, *v. d.* 1. ærte hinanden.

Ärtskocka, -or, *f.* Ertestok.

Äska, *v. a.* 1. æske, kræve, fordre, forlange, gjøre Paastand paa.

Äsping, f. Esping.

Äsaja, -or, *f.* Grue, Hærd, Arne.

Äta, *f.* Føde, Mad.

Äta, *v. a.* 3. (-åter, -åt, -åtit, -åten) æde, spise; tære; gnave. Ätande, *n.* Æden; Tæren; Gnaven. Ätare, *s. pl. n.* Æder. Ätelig, *adj.* som kan ædes, spiselig. Ätlusta, *f.* Ædesyge.

Ätsa, *v. a.* 1. ædse. Ätsning, *f.* Ædsning. Ätsnål, -ar, *m.* Ædsenaal, Ätsvatten, *n.* Ædsevand.

Ätt, -er, *f.* Æt. Ättebacke, -ar, *m.* Ættehøi. Ättboren, *adj.* = N. Ättefader, *m.* Ættemand. Ättehög, Ättekulle, -ar, *m.* Ættehøi. Ättled, -er, *f.* Ætteled. Ättledning, -ar, *f.* = N. Herkomst. Ättelägg, -ar, *m.* Ætling. Ättelängd, -er, *m.* Slægtregister. Ättnamn, *s. pl. n.* Slægtnavn. Äträknare, *s. pl. m.* Genealogist, drf. Ätträkning, -ar, *f.* Genealogi. Ättstapel, -plar, *m.* Ättstupa, -or, *f.* Brink, hvorover hedenske Oldinger styrtede sig for at ende Livet. Ättstor, *adj.* af høj Æt, ætgod. Ättartafla, -or, *f.* Ættartal, *s. pl. n.* Ættal, Slægtregister.

Ättika, *f.* Eddike. Ättikbryggare, *s. pl. m.* Eddikbrygger. Ättikbryggeri, -er, *n.* Eddikbryggeri. Ättikaflaska, -or, *f.* Eddikflaske. Ättikahoning, *m.* Eddikhonning: *Oxymel.* Ättikasås, *m.* Eddikesaus.

Ättling, -ar, *m.* = N.

Ö.

Ö, -ar, *f.* Ø.

Öbo, -ar, el. -r, = N.

Öda, *f.* Ødelæggelse, Forødelse, f. E. Skogsöda, Pappersöda, Folksöda.

Öda, *v. a.* 2. *1.* øde, forøde, ødsle, ødelægge. Ödare, *s. pl. m.* Ødeland, Forøder, Ødelægger. Ödsam, *adj.* tilbøjelig til at øde, ødsel, drf. Ödsamhet, *f.* Ødselhed.

Öde, -n, *n.* Skjæbne, Tilfældelse. Ödesfull, *adj.* skjæbnesvanger.

Öde, *n.* Uppsala öde, Upsala Tempelgods.

Öde, *adj.* øde, forladt. Ödegrufva, -or, *f* Grube, som ikke drives. Ödehemman, *s. pl. n.* Gaard, som ikke drives, Ødegaard. Ödejord, *f.* Ødeland, *n.* ødeliggende Jord. Ödemark, -er, *f.* Ødemark. Ödeplads, -er, *m.* øde Sted.

Ödelägga, *v. a.* 2. *1.* ødelægge. Ödeläggande, *n.* Ødelæggelse, Ødelæggning, -ar. *f.* Ødelæggelse, drf. Ödeläggare, *s. pl. n.*

Ödesmål, *n.* f. E. ligga i ödesmål, ligge øde, ikke drives; upptaga ur ödesmål, opdyrke ødeliggende Jord.

Ödkänd, *adj.* let at igjenkjende.

Ödla, -or, *f.* Øgle: *Lacerta.* Ödlefria, *n.* en Art Bregne.

Ödmjuk, *adj.* ydmyg. Ödmjuka tjenare (dagl. T. mjuka tjenare) ærbødig Tjener, ærbødigst. Ödmjuka, *v. a. & r.* 1. ydmyge. Ödmjukhet, *f.* Ydmyghed.

Ödslig, *adj.* øde, ubeboet, ensom, trist, drf. Ödslighet, *f.*

Öflig, *adj.* brugelig.

Öfre, *adj.* øvre, øverst, f. E. öfra sidan, den øvre Side.

Öfva, *v. a.* 1. øve. Öfvande, *n.* Öf-

ning, -ar, *f.* Ovelse. Öfningsläger, *n.* Ovelseslejr, Lystlejr.
Öfver, *præp.* over.
Öfverantvarda, *v. a.* 1. overantvorde.
Öfverarbete, *n.* Arbejde efter den almindelige Arbejdstid.
Öfverbefäl, *n.* Overkommando; de højere Offiserer i en Armé. Öfverbefälhafvare, *s. pl. m.* Overbefalingsmand, Højstkommanderende.
Öfverbeting, *s. pl. n.* ſ. Öfverarbete.
Öfverbevisa, *v. a.* 1. overbevise, drf. Öfverbevisande, *n.* Öfverbevisning, -ar, *f.* Overbevisning.
Öfverbinda, *v. a.* 1. overbinde, drf. Öfverbindning, -ar, *f.* Overbinding.
Öfverblifva, *v. n.* 3. blive tilovers, overblive; öfverblifna kartan, Kart, hvorpaa uindløste Breve opføres; hon står på öfv. kartan, hun er Peberme.
Öfverbringa, *v. a.* 3. overbringe. Öfverbringare, *s. pl. m.* Overbringer. Öfverbringande, *n.* Öfverbringning, -ar, *f.* Overbringelse.
Öfverbjuda, *v. a.* 3. overbyde, drf. Öfverbjudare, *s. pl. m.* Öfverbjudning, -ar, *f.*
Öfverbryn, *s. pl. n.* Overflade.
Öfverbörd, -er, *m.* Overbefrugtning: *Superfoetatio.*
Öfverdjefvul, -ſlar, *m.* Overdjævel.
Öfverdrag, *s. pl. n,* Betræk, Overtræk.
Öfverdraga, *v. a.* 3. (-drager, -drog, -dragit) overdrage; overtrække, betrække, drf. Öfverdragande, *n.* Öfverdragning, *f.*
Öfverdrift, -er, *m.* Overdrivelſe.
Öfverdrifva, *v. a.* 3. (-drifver, -dref, -drifvit, -drifven) overdrive. Öfverdrifning, -ar, *f.* Overdrivelſe. Öfverdrifven, *p.* overdreven, drf. Öfverdrifvenhet, *f.*
Öfverdyſſla, *v. a.* 1. (dagl. T.) paadutte, f. E. han ville öfverdyſſla mig att.
Öfverdåd, *n.* Overdaad, -daadighed. Öfverdådig, *adj.* overdaadig; drf. Öfverdådighet, *f.*
Öfverens, *adv.* overens. Öfverenskommelſe, -r, *f.* Overenskomſt. Öfverensstämma, *v. n.* 2. *1.* ſtemme overens. Öfverensstämmelſe, -r, *f.* Overensſtemmelſe.
Öfverfall, *s. pl. n.* Overfald.
Öfverfalla, *v. a.* 3. (-faller, -föll, -fallit) overfalde, drf. Öfverfallande, *n.*
Öfverfara, *v. a.* 3. overfare.
Öfverflygla, *v. a.* 1. overfløje, føre sin Hær i Slagorden ſaaledes mod Fienden, at en el. begge af dens Fløje omgaa el. ſtrække ſig uden om Fiendens, for at angribe denne fra Siden el. i Ryggen. Öfverflyglande, *n,* Öfverflygling, -ar, *f.* Overfløjning.
Öfverflyta, *v. a.* 3. overflyde, overſtrømme.
Öfverflytta, *v. a.* 1. flytte over, overføre, drf. Öfverflyttning, -or, *f.*
Öfverflöd, *n.* Overflødighed. Öfverflöda, *v. n.* 1. have i Overflødighed; ſtige, overſvømme, drf. Öfverflödande, *n.* Öfverflödig, *adj.* overflødig. Öfverflödighet, -er, *f.* Overflødighed.
Öfverföra, *v. a.* 2. *1.* overføre, drf. Öfverförande, *n.* Öfverförsel, *m.*
Öfvergifva, *v. a.* 3. overgive; forlade. Öfvergifven, *adj.* overgiven, f. E. en öfvergifven ſälle, en gudsforgaaen Krop.
Öfvergjuta, *v. a.* 3. overgyde. 2) betrække, f. E. öfvergjuta med bly, betrække med Bly, drf. Öfvergjutning, -ar, *f.*
Öfvergods, *n.* ſtøbte Sager af Malm, der have en ſtørre Vægt af Metal end den beſtemte.
Öfvergå, *v. a.* (-går, -gick, -gått, -gången) overgaa. Öfvergång, -ar, *m.* Overgang.

Öfverhalt, *m.* -haltighet, *f.* Overvægt, Overgehalt, drf. -haltig, *adj.*
Öfverhand, *f.* Overhaand, f. E. taga öfverhand, tage Overhaand.
Öfverherde, -ar, *m.* Overhyrde.
Öfverherre, -ar, *m.* Overherre, drf. -herrskap, *n.* Overherredomme.
Öfverhet, *f.* Øvrighed.
Öfverhopa, *v. a.* 1. overdynge, overlæsse, drf. -hopande, *n.* -hopning, *f.*
Öfverhoppa, *v. a.* 1. overspringe.
Öfverhufvud, *s. pl. n.* Overhoved.
Öfverhufvud (öfver hufvud), *adv.* overhovedet.
Öfverhölja, *v. a.* 2. *1.* tilhylle overalt, overhylle, drf. -höljande, *n.* -höljning, *f.*
Öfverila sig, *v. r.* 1. overile sig, fig. -ilning, -ar, *f.* Overilelse.
Öfverinseende, *n.* Overopsyn.
Öfverkant, -er, *m.* Overkant.
Öfverkjortel, -dar, *m.* Overkjole.
Öfverklok, *adj.* superklog, drf. -klokhet, *f.*
Öfverkläda, *v. a.* 2. *1.* overklæde, betrække, drf. -klädande, *n.* -klädning, *f.*
Öfverkladda, *v. a.* 1. overklatte.
Öfverkonung, -ar, *m.* Overkonge.
Öfverkorsa, *v. a.* 1. krydse over, drf. -korsning, -ar, *f.*
Öfverkörа, *v. a.* 2. *1.* kjøre over.
Öfverlagd, *p. p.* overlagt.
Öfverlasta, *v. a.* 1. overlade, overlæsse; öfverlasta sig, nyde for meget, tage for meget til Livs; öfverlastad af starka dryckor, beskjænket, drf. -last, *m.* -lastande, *n.* -lastning, *f.*
Öfverlefva, -or, *f.* Rest, Levning.
Öfverlefva, *v. a.* 2. *1.* overleve, drf. -lefnad, *m.*
Öfverlemna, *v. a.* 1. overlevere, overrække, overlade, drf. -lemnande, *n.* Overlevering, Overladelse.
Öfverligga, *v. a.* 2. *1.* overligge; overhænge, drf. -liggande, *n.* -liggare, *s. pl. m.* En som ligger over o: længere end en vis Tid.
Öfverljudt, *adv.* ganske høit, overlydt.
Öfverlopp, *n.* Overløb; Overskud; till öfverlopps, tilovers.
Öfverlåta, *v. a.* 3, (-låter, -lät, -låtit) overlade, overdrage. -låtande, *n.* -låtning, -ar, *f.* Overladelse, Overdragelse. -låtelig, *adj.* som kan overlades, drf. -låtlighet, *f.*
Öfverlägga, *v. a.* 2. *1.* overlægge, drf. -läggning, -ar, *f.* Overlæg.
Öfverlägsen, *adj.* overlegen. -lägsenhet, *f.* Overlegenhed.
Öfverläpp, -ar, *m.* Overlæbe.
Öfverläsa, *v. a.* 2. *2.* overlæse, drf. -läsning, *f.*
Öfverlöpa, *v. a.* 2. *2.* overløbe, løbe over; desertere, drf. -löpande, *n.* -löpning, *f.* -löpare, *s. pl. m.* Overløber.
Öfvermaga, *adj.* som er under kriminel Lovalder, mindreaarig, drf. -mage, -ar, *m.* Mindreaarig.
Öfvermanna, *v. a.* 1. overmande.
Öfvermod, *n.* Overmod, Overmodighed. -modig, *adj.* overmodig.
Öfvermorgon, *adv.* overmorgen.
Öfvermål, *n.* Overmaal, drf. -målig, *adj.* som holder Overmaal.
Öfvermåla, *v. a.* 1. overmale.
Öfvermån, *m.* Overmaal.
Öfvermått, *n.* Overmaal. -mättan, *adv.* overmaade.
Öfvermätta, *v. a.* 1. (i Kemien) bringe et Stof i kemisk Forbindelse med et Andet i en større Mængde end der udfordres til Mættelse; overmætte, drf. -mättning, *f.*
Öfvernog, *adv.* mere end nok.
Öfverplagg, *n.* = N. Reisetøi.
Öfverraska, *v. a.* 1. overraske. -raskande, *n.* -raskning, -ar, *f.* Overraskelse.

Öfverresa, *v. a.* 2. *2.* reſſe over. -resa, -or, *f.* Overreſſe.
Öfverrock, -ar, *m.* Overfrakke.
Öfverrumpla, *v. a.* 1. overrumple, drf. -rumplande, *n.* -rumpling, -ar, *f.*
Öfverräkna, *v. a.* 1. overregne. -räkning, -ar, *f.* Overregning.
Öfverrätt, -er, *m.* Overret.
Öfverrösta, *v. a.* 1. overſtemme; overbove, drf. -röstande, *n.* -röstning, -ar, *f.*
Öfversc, *v. a.* overſé; overbære med, drf. -seende, *n.* Overſyn; Overbærelſe.
Öfversegla, *v. a.* 1. overſejle, drf. -segling, -ar, *f.* Overſejling.
Öfversigt, *m.* Overſigt.
Öfversittare, *s. pl. m.* Overmodig, Dane i Kurven.
Öfverskeppa, *v. a.* 1. overſkibe. -skeppning, *f.* Overſkibning.
Öfverskicka, *v. a.* 1. oversende, drf. -skickande, *n.* -skickning, *f.*
Öfverskjuta, *v. n.* 3. (ſ. skjuta) overſkyde.
Öfverskorpa, -or, *f.* Overſkorpe.
Öfverskott, *s. pl. n.* Overſkud.
Öfverskrida, *v. a.* 3. (ſ. skrida) overſkride, drf. -skridande, *n.*
Öfverskrifva, *v. a.* 3. overſkrive, drf. -skrifning, *f.* -skrift, -er, *f.*
Öfverskugga, -skygga, *v. a.* 1. overſkygge, drf. -skyggande, *n.*
Öfverskyla, *v. a.* 2. *1.* overhylle, tilhylle overalt, bedække; overbære mkd, f. E. öfverskyla ens fel, drf. -skylande, *n.*
Öfverskära, *v. a.* 3. (ſ. skära) overſkjære. -skärare, *s. pl. m.* Overſkjærer. -skärning, *f.* Overſkjæring.
Öfverskölja, *v. a.* 2. *1.* overſkylle, drf. -sköljande, *n.* -sköljning, -ar, *f.* Overſkyllen, Overſkylling.
Öfverslå, *v. a.* overregne, ſlaa over, drf. -slående, *n.*
Öfversmeta, *v. a.* 1. overſkline.
Öfversmörja, *v. a.* 2. *1.* (ſ. smörja) overſmøre.
Öfversnögad, *p. p.* overſneet.
Öfverspel, *s. pl. n.* Overſpil, Overſtik.
Öfverspinna, *v. a.* 3. (ſ. spinna) overſpinde, drf. -spinning, *f.*
Öfverspänna, *v. a.* 2. *1.* overſpænde, drf. -spänning, *f.*
Öfverst, *adj.* overſt.
Öfverste, -ar, *m.* Overſt. -stinna, -er, *f.* Overſtinde. -löjtnant, -er, *m.* Overſtløjtnant.
Öfverstiga, *v. a.* 3. (ſ. stiga) overſtige, drf. -stigande, *n.* -stigning, -ar, *f.* Overſtigen. -stigelig, *adj.* ſom kan overſtiges.
Öfverstryka, *v. a.* 3. (ſ. stryka) overſtryge; overſtrege, drf. -strykning, -ar, *f.*
Öfverstyra, *v. a.* 2. *1.* oversende, remittere.
Öfverstyrelse, *f.* Overbeſtyrelſe.
Öfverstyresman, -män, *m.* Overbeſtyrer.
Öfverstyrman, -män, *m.* Overſtyrmand.
Öfverstäthållare, *s. pl. m.* Overſtatholder.
Öfverstänka, *v. a.* 2. *2.* overſtænke.
Öfversvämma, *v. a.* 1. overſvømme. -svämning, -ar, *f.* Overſvømmelſe.
Öfversyra, *v. a.* 1. = R. (Kem.), drf. -syrning, *f.*
Öfversåg, *imperf.* af öfverse.
Öfversälla, *v. a.* 1. overſtro.
Öfversända, *v. a.* 2. *1.* oversende.
Öfversätta, *v. a.* 2. *2.* overſætte. -sättande, *n.* -sättning, -ar, *f.* Overſættelſe. -sättare, *s. pl. m.* Overſætter. -sättlig, *adj.* ſom kan overſættes.
Öfvertala, *v. a.* 1. overtale. -talande, *n.* Overtalelſe.
Öfvertalig, *adj.* overtallig.

Öfvertro, *f.* Overtro.
Öfverträda, *v. a.* 2. *1.* overtræde. -trädare, *s. pl.* m. Overtræder. -trädande, *n.* -trädelse, -r, *f.* Overtrædelse.
Öfverträffa, *v. a.* 1. overtræffe.
Öfvertyg, *n.* Overtøi, Ydertøi.
Öfvertyga, *v. a.* 1. overbevise, overtyde. -tygelse, *f.* -tygande, *n.* Overbevisning, Overtydning.
Öfvertåg, *s. pl.* n. Overtræk.
Öfvertäcka, *v. a.* 2. *1.* bedække, overtrække.
Öfvertänka, *v. a.* 2. *2.* overtænke.
Öfverupseende, *n.* -upsigt, m. Overopsyn. -uppsyningsman, -män, *m.* Overopsynsmand.
Öfvervara, *v. n.* overvære. -vare, *f.* Overværelse.
Öfvervigt, *m.* Overvægt. -vigtig, *adj.* overvægtig, drf. -vigtighet, *f.*
Öfvervinna, *v. a.* 3. (-vinner, -vann, *pl.* -vunno, -vannit, -vunnen) overvinde. -vinnande, *n.* Overvindelse. -vinnare, *s. pl.* m. Overvinder. -vinnerlig, *adj.* overvindelig.
Öfvervintra, *v. n.* 1. overvintre, drf. -vintring, *f.*
Öfvervuxen, *p.* overvokset.
Öfverväld, *n.* Overvold.
Öfverväga, *v. a.* 1. overveje, betænke nøje, drf. -vägande, *n.* Overvejelse; taga i öfvervägande, tage i Overvejelse.
Öfverväga, *v. a.* 2. *1.* overveje, veje mér, gjelde mér.
Öfvervälde, *n.* Overmagt, Overherredømme.
Öfverväldiga, *v. a.* 1. overvælde, betvinge med Overmagt.
Öfverväxa, *v. a.* overvokse.
Öfverända, *adv.* overende.
Öfverängel, -glar, *m.* Overengel.
Öfverärm, -ar, *m.* Overarm.
Öga, -gon, *n.* Øje. Ögonbeskrifning, *f.* Oftalmografi. -blick, Ögnablick, *s. pl.* n. Øjeblik. Ögonbryn, *s. pl.* n. Øjenbryn. -doctor, -er, *m.* Øjenlæge, Øjenlæge. -fluss, *m.* Øjenflod: *Epiphora.* -fära, -or, *f.* (naturhist.) *Lorum.* -fägnad, *m.* Øjenslyst. -fäste, *n.* Øjefæste, f. E. få ögonfästet på. -glas, *s. pl.* n. Øjeglas. -grop, *m.* Øjehule. -hinna, *f.* Øjehinde. -hvarf, *n.* Øjenhvælving. -hår, *s. pl.* n. Øjenhaar. Ögnakast, Ögnekast, *s. pl.* n. Øjekast. Ögonklot, *n.* Øjesten. -kläda, *f.* (Sygdom) Øjenbetændelse. -lock, *s. pl.* n. Øjenlaag. Ögonlust, *m.* Øjenslyst. Ögonläder, *n.* f. Skyggeklap. Ögonläkare, *s. pl.* m. Øjenlæge. -muskel, -klar, *m.* Øjemuskel. -mått, Ögnemått, *n.* Øjemaal. 2) Øjemed. Ögnemärke, Ögnamärke, -n, *n.* Øjemærke; Øjemed. Ögonnäste, -n, *n.* Øjekrik. -nät, *s. pl.* n. Øjenet, Nethinde i Øjet: *Retina.* -par, *n.* Øjnene. -ring, *m. Iris.* -sjuka, *f.* -sjukdom, -ar, *m.* Øjensygdom. Ögonskabb, *f.* Ögonkläda. Ögonskenlig, *adj.* øjensynlig, drf. -skenlighet, *f.* -skärm, -ar, *m.* Øjenskjærm. -salfva, *f.* Øjensalve. Ögnasikte, *n.* Øjesyn, f. E. taga i ögnasikte, tage i Øjesyn. Ögonsnus, *n.* Øjensnus. -språk, *n.* Øjensprog. Ögsten, Ögnasten, -ar, *m.* Øjesten. Ögonsyna, *f.* Åsyne. -tand, *f.* Øjentand. -tjenare, *s. pl.* m. Øjentjener, Øjenskalk, Øjkier, drf. -tjenst, -er, *f.* -tröst, *m.* Øjenslyst. 2) (Plante) Øjentrøst: *Euphrasia officinalis.* -var, *n.* Øjevar, Øjemateriе. -vatten, *n.* Øjenvand. -villa, *f.* Synets Forvildelse, Øjenblending. -vrå, -r, *m.* Øjekrig. -vitne, -n, *n.* Øjenvidne. Ögnevän, -ner, *m.* falsk Ven. Ögonvärk, *m.* Øjesmerte. -äpple, *n.* Øjesten.
Ögd, *adj.* øjet, f. E. blåögd, blaaøjet.

Ögla, -or, *f.* Sløjfe, Lokke.
Ögna, *v. a.* 1. øjne.
Öguablick, -bryn, m. fl. s. Öga.
Öjar, *pl.* (forældet) Øer.
Ök, *s. pl. n.* og *pl.* Ökar, Øg.
Öka, *v. a.* 1. øge, drf. Ökande, *n.* Ökning, *f.* Øgning, Forøgelse.
Öka, -or, *f.* Ege D. Eke N.
Öken, -knar, *m.* Ørken.
Öknams, *s. pl. n.* Øgenavn.
Ökning, s. Öka, *v.*
Öknämna, *v. a.* 2. *1.* give Øgenavn.
Ökstock, -ar, *m.* Eke N. Pram.
Ökänd, s. Ödkänd.
Öl, *n.* Øl. -bryggare, *s. pl. m.* Ølbrygger. -fat, *s. pl. n.* Ølfad. -glas, *s. pl. n.* Ølglas. -kanna, -or, *f.* Ølkande. -krog, -ar, *m.* Ølkro, Ølhus, Ølkippe. Ölsmål, *n.* Ølsmaal, Drikkegilde. Ölpråm, -ar, *m.* Ølbroder. -sinne, *n.* Lune i Drukkenskab; han har elakt ölsinne, han er ondskabsfuld, naar han er beskjænket. -ställe, *n.* Ølhus. -supa, -soppa, *f.* Øllebrød. -tappare, *s. pl. m.* Ølskjenker, Øltapper. -tunna, -or, *f.* Øltønde. -ättika, *f.* Øleddike.
Öm, *adj.* = N. -het, *f.* Ømhed. -fotad, *adj.* ømfodet. -hjertad, *adj.* ømfølende, blødhjertet, drf. -hjertenhet, *f.* Ömkyla, *v. a.* 2. *1.* f. E. ha ömkyla fötter, forfrøsne, ømtaalige for Kulde, drf. -kylning, *f.* Ömsint, *adj.* ømfølende, meget følsom, drf. -sinthet, *f.* Ömskinnad, *adj.* ømskindet. Ömtålig, *adj.* ømtaalig, ømskindet; ømfintlig, delikat, f. E. ömtålig om sin heder; ömtålig sak, kilden Sag, drf. -tålighet, *f.* Ömtänd, *adj.* saartændt el. surtændt, drf. -tändhet, *f.*
Öma, *v. n.* 1. ømme sig, ømmes, være øm, drf. Ömande, *n.*
Ömka, *v. a.* 1. ynke. Ömkan, *f.* Ynk, Medynk, Ynksomhed. Ömkansvärd, *adj.* ynkværdig. Ömkelig, *adj.* ynkelig. Ömklighet, -er, *f.* Ynkelighed.
Ömnig, m. fl. s. Ymnig.
Ömsa, *v. a.* 1. skifte, drf. Ömsning, -ar, *f.*
Ömse, *adj.* f. E. med ömse händer, med begge Hænder skiftevis. Ömsesidig, *adj.* gjensidig, drf. -sesidighet, *f.* Ömsevis, ömsom, *adv.* skiftevis; ömsom en, ömsom en annan, snart den Ene, snart den Anden.
Ömsint, m. fl. s. Öm.
Önska, *v. a.* 1. ønske. Önskan, *f.* Önskning, -ar, *f.* Ønske. Önskansvärd, *adj.* ønskværdig. Önskelig, *adj.* = N.
Öppen, *adj.* aaben. Öppendagad, *adj.* aabenlys. Öppenhet, *f.* Aabenhed. Öppenhjertig, *adj.* aabenhjertig, drf. -hjertighet, *f.* Aabenhjertighed.
Öppna, *v. a.* 1. aabne. Öppnande, *n.* Öppning, -ar, *f.* Aabning.
Ör, *n.* Aur N. Örbacke, -ar, *m.* Aurbakke. Örjord, *f.* Aurjord, grov Sandjord.
Öra, -ron, *n.* Øre. Öronbikt, *m.* hemligt Skiftemaal. Örbuckla, -or, *f.* Ørering. Örfil, -ar, *m.* Øresigen. Örfila, *v. a.* 1. give Øresigen, drf. Örfilande, *n.* Örfiltäck, *adj.* indbydende til Øresigen. Örflik, -ar, *m.* Øreflip. Örngodt, *n.* Hovedrude. Örngodtsvar, *n.* Pudevar. Örgång, *m.* Øregang. Örhinna, -or, *f.* Ørehinde. Örhäng, -en, *n.* Øreheng, Ørering. Örläpp, -ar, *m.* Øreflip. Örring, -ar, *m.* Ørering. Öronringning, *f.* Øreklingen. Öronsjuka, *f.* Ørensvaghed. Örslef, -var, *m.* Øreské. Örsnibb, -ar, *m.* Øreflip. Öronspruta, -or, *f.* Øresprøjte. Öronsusning, *f.* Øresusen. Örontasslare, *s. pl. m.* Øretuder. Örtipp, -ar, *m.* Øreflip. Örtrumma, *f.* Øretromme, Øregangen indenfor

Trommehinden. Örvax, n. Ørevoks. Örvärk, m. Øreværk, Ørepine.
Örbacke, m. fl. ſ. Ör.
Öre, -n, n. Øre (Mynt) el. Rundſtykke (1/12 Skilling). Öresland, s. pl. n. et Agermaal.
Örfil, m. fl. ſ. Öra.
Örlax, -ar, m. (Fiſk) Ørred: *Salmo trutta.*
Örlig, Örlog, m. Orlog. Örliga, v. n. l. (forældet) føre Krig, ſtride, orloge. Örlogsskepp, s. pl. n. Orlogsſkib. -flotta, -or, f. Orlogsflaade. -man, m. Orlogsmand.
Örn, -ar, m. Ørn. -blick, -ar, m. ſkarpt Blik, Ørneblik. -klo, -r, f. Ørneklo. -unge, -ar, m. Ørneunge.
Ört, -er, f. Urt. -beskrifvare, s. pl. m. Botaniſt, drf. -beskrifning, -ar, f. Botanik. -bok, f. Urtebog. -djur, s. pl. n. Plantedyr. Örtegård, -ar, m. Urtegaard, Urtehave. Örthandlare, s. pl. m. Urtehandler. -kännare, s. pl. m. Urtekjender, Botaniſus, drf. -känning, f. Botanik. -lära, f. Plantelære. -samlare, s. pl. m. Urteſamler. -samling, -ar, f. Urteſamling.
Örtipp, m. fl. ſ. Öra.
Ösa, v. a. l. øſe. Ösande, n. Øsning, -ar, f. Øſen, Øsning.
Öskar, s. pl. n. Øſekar.
Össja, -or, f. Øſten, Malje.
Össlef, -var, m. Øſeſké.
Östan, m. Øſten. Östanifrån, adv. øſtenfra. Östanom, adv. øſtenfor. Östanvind, m. Østanvæder, n. Øſtenvind.
Öster, = N. Östergötland, m. Provins i Sverige. Östgöthe, -ar, m. en Mand derfra. Österrike, n. pr. m. Øſterrige. Österrikare, s. pl. m. Øſterriger. Österasjön, f. Øſterſøen. Östlig, adj. = N. Østra, adj. def. øſtre; østra kusten, Øſtkyſten.

Trykfeil og Rettelser.

Side	Spalte	Linje				
1	1	2	ovenfra	Abbotstift, *s. pl.*	læs	Abbotsstift, *s. pl. u.*
2	2	22		dtf. Afgudadyrkan	—	Afgudadyrkan, *f.* Afgudsdyrkelse, dtf.
3	1	2	nedenfra	aflefvera	—	aflefverera
4	1	17	ovenfra	Afresa, *f.*	—	Afresa, -or, *f.*
-	1	20	nedenfra	Afrätsplats	—	Afrättsplats
-	2	-		afskräda, *v. a.* 2. 1.	—	afskräda, *v. a.* 2. 1. brage
5	1	15	ovenfra	afstegit	—	afstigit
-	2	21		afton, *m.* 2.	—	Afton, -tnar, *m.*
6	1	12		täkning	—	täckning.
-	-	16		*v. t.*	—	*v. d.*
-	2	3		afvüg, *m.*	—	afvüg, -ar, *m.*
7	2	8		allhelgonedug	—	allhelgonadag
8	1	14	nedenfra	Altar, Altare, *pl.*	—	Altar, Altare, *n. pl.*
9	1	12	ovenfra	Andas, *v. d.* 1.	—	Andas, *v. d.* 1. aande.
10	1	12		Angrändsande	—	Angfänsande
-	1	11	nedenfra	Ankar, *n.* 3. *pl.*	—	Ankar, *n. pl.*
11	2	15	ovenfra	fastfætte	—	fastfætte, tilægge, dtf.
16	1	4		B.- kniv	—	B.- knif
-	1	5		-ar, *m.*	—	-var, *m.*
-	1	10		Swedesband	—	Südesband
-	1	16	nedenfra	Bannor, *pl.* Skiældsord	—	Bannor, *pl.* Skiænder.
-	2	16		Barnsäng	—	Barnsäng
18	1	2		Begrepit	—	Begripit
19	2	4	ovenfra	arrag	—	narre
23	2	7		Betryckt	—	dtf. Betryckt
25	2	17	nedenfra	betenka	—	betenke
27	1	3		-spotning	—	-spottning
27	2	1	ovenfra	-sutgjutelse	—	blodsutgjutelse
27	1	22	nedenfra	Bliytrande	—	Blixtrande
28	2	25		-sprut, -ar, *m.* Blækfisk: *Sepia officinalis*, Blækfprut N.	—	-sprut, -ar, *m.* Blækfisk, Blækfprut N.: *Sepia officinalis.*
30	1	24		Bolby, Hovedgaard, etc.	tilføj	Aasgede.
31	1	19		*Cardicus*	læs	*Cardnus*
31	2	3		Bod, Bode, Mulkt	—	Bod, Boder, Mulkt.
32	1	13	ovenfra	*cetus catafrastus*	—	*cottus catafructus*
39	1	17		Byrde	—	Byrd

Side	Spal.	Linie				
47	1	5	nedenfra	Drönande	læs	drf. Drönande.
47	2	16	ovenfra	Dufning, *f.*	—	drf. Dufning, *f.*
48	1	6	nedenfra	Dunstning, *f.*	—	drf. Dunstning, *f.*
50	2	6		Dörrport	—	Dörrpost
57	2	19		Etsningsnål, -ar,	-r	drf. Etsningsnål, -ar, *m.*
59	1	16	ovenfra	Fanfäste	—	drf. Fanfäste
61	2	-	nedenfra	Fjernare	—	Fjermare
63	-	-		Fjällgnot, -ar, *m.* et Ins.	—	Fjällgnot, -ar, *m.* et Slags Insekt.
64	-	2		opstidt	—	opstidt
67	1	20		svål, -or, *m.*	—	svål, -ar, *m.*
73	-	1		-herrina	—	-herrinna
-	2	5	ovenfra	Friskbly, *n.*	—	Friskbly, *n.* Gerstbly.
75	1	8	nedenfra	Frändsämjo spild	—	Frändsämjo-spild.
77	2	6	ovenfra	Fyrhugning	—	Fyrhuggning
82	2	9	nedenfra	Fördcling	—	Fördelning
84	1	2		lagt	—	lagget
-	-	6		Förespråkarinna	—	drf. Förespråkarinna.
86	-	11		Förgät	—	Förgat
90	2	22	ovenfra	Förringa. *s. v. d.*	—	Förringa, *adv.*
91	1	6		-sträkning	—	-räkning
92	2	7		-snilning	—	-snillning
93	-	18		-ning, -or, *f.*	—	-ning, -ar, *f.*
94	-	22		Förtegat, *m. ff.*	—	Förtegat, *Supin.*
95	-	10		-ning, -or, *f.*	—	-ning, -ar, *f.*
100	-	15	nedenfra	Genstörrig	—	Genstörig.
102	1	10		-rigbuk, -or, *m.*	—	-rigbuk, -ar, *m.*
106	1	5		Graföppning, -or,	—	Graföppning, -ar,
108	2	20	ovenfra	Dräng, -or,	—	Dräng, -ar,
110	2	15		*pl. m.*	—	*s. pl. m.*
111	1	14		Gräsmutta	—	Grässmutta.
112	-	16	nedenfra	Gulsippa -er,	—	Gulsippa, -or,
115	2	15	ovenfra	*s. pl. n.*	—	*s. pl. m.*
—	-	11	nedenfra	-or,	—	-ar,
120	1	24		-or,	—	-ar,
123	-	2		-skjöt	—	-sköt
127	-	6		bäck	—	bock
129	-	16		Hm. Hum få,	—	Hum. få,
—	2	11		-or, *f.*	—	-or, *f.*
130	-	10	ovenfra	Hvardag, -or,	—	Hvardag, -ar,
131	-	13		Hvitlått	—	Hvitlätt
132	1	19	nedenfra	Hyrvagn, -or,	—	Hyrvagn, -ar,
—	2	22	ovenfra	Hulvæg	—	Hulvej
133	1	14	nedenfra	fällo	—	fälle
—	1	1		Hårnål, -or,	—	Hårnål, -ar,
—	2	4	ovenfra	Hårlåfs	—	Hårtåfs
134	1	20		*s. pl. n.*	—	*s. pl. m.*
—	1	22		*s. pl. n.*	—	*s. pl. m.*
135	2	8	nedenfra	Här, -ar, *n.* (S. Herad) Herred	—	Här, -ar, *m.* Hær, Härad, -er, *n.* (S. Herad) Herred
137	2	2		for	—	för
138	2	8	ovenfra	Högvärdig	—	Högvördig
—	2	11		Höyärevördig	—	Högärevördig
139	1	16		-taget	—	-tagit
145	2	8		-set	—	-sett
—	2	11	nedenfra	skräuknig	—	skränkning
146	1	7 & 8	ovenfra	släpte, släpt	—	släppte, släppt
147	1	12	nedenfra	inträdespradikan	—	inträdespredikan
150	2	21	ovenfra	Jordfetme	—	Jordfetma
151	2	18		*Anostadorna*	—	*Anas tadorna*
153	2	1		Mave, *def.*	—	*def.* Mave

Side	Spal.	Linie				
153	-	11	nedenfra	-or,	læs	-ar,
—	-	12		-or,	—	-ar,
154	1	5	ovenfra	Kulkberg	—	Kalkberg
155	-	8		Kammerförvandt	—	Kammarförvant
—	-	22	nedenfra	Kammerråd	—	Kammarråd
—	2	6		Kantknoppor	—	Kantknoppar
156	1	13	ovenfra	Kappåkning, -or,	—	Kappåkning -ar,
159	-	12		kinkigsak	—	kinkig sak
160	-	6		Klagande, m.	—	Klagande, m.
—	-	7		klagpart	—	klagande part
—	2	2		klapning	—	klappning
—	2	21	nedenfra	Klase, -or,	—	Klase, -ar,
163	1	2	ovenfra	-or,	—	-ar,
—	2	7	nedenfra	-or,	—	-ar,
173	2	10	ovenfra	Kraſskyrka	—	Kraftkyrka
174	2	18	nedenfra	-or,	—	-ar,
175	1	7	ovenfra	-or,	—	-ar,
—	-	16		-or,	—	-ar,
177	-	2		-os,	—	-or,
178	-	14		-or,	—	-ar,
—	2	4	nedenfra	Kryphven, -or,	—	Kryphven, -ar,
180	1	15		-or,	—	-ar,
—	-	8		-or,	—	-ar,
—	2	20	ovenfra	Krössaft, m. Krösvatten, n.	—	Krössaft, m. Krösvatten. Blodvand som rinder af Kroſet.
182	2	16	nedenfra	K.- bur	—	K.- bur
183	2	2		-or,	—	-ar,
184	1	14	ovenfra	-or,	—	-ar,
—	2	16	nedenfra	Kåta, -or,	—	Kåta, -or,
185	1	12		-or,	—	-ar,
191	-	11		-or,	—	-ar,
193	-	5	ovenfra	Plante	—	Plante
194	2	23	nedenfra	-or,	—	-ar,
—	-	16		-or,	—	-ar,
199	-	8	ovenfra	-er,	—	-or,
200	1	8		Lifegenskab	—	Lifegenskap
206	1	4		-or,	—	-ar,
—	2	20		En	—	En.
217	-	2	nedenfra	-or,	—	-ar,
218	-	4		-ör,	—	-or,
219	1	12		letdrukken Bin	—	letdrukken
220	1	2		-or,	—	-ar,
—	2	2	ovenfra	*s. pl.* n.	—	*s. pl.* m.
221	1	1		*s. pl.* n.	—	*s. pl.* m.
—	2	7		*s. pl.* n.	—	*s. pl.* m.
—	2	18	nedenfra	n.	—	m.
222	2	13	ovenfra	-er,	—	-or,
224	1	8		n.	—	m.
—	2	19	nedenfra	*s. p.* n.	—	*s. pl.* n.
226	1	11		n. *pp. f.*	—	n. *pr. f.*
—	2	20	ovenfra	-or	—	-ar,
228	1	7		Mathäntare	—	Mathämtare
229	1	9	nedenfra	*s. plo.* m.	—	*s. pl.* m.
—	2	25		ma medfaren	—	illa medfaren
236	1	5	ovenfra	Räka	—	Räka
—	1	16		-or,	—	-er,
—	2	16	nedenfra	missiga	—	misstiga
273	1	24	ovenfra	som	—	sam
238	1	24		dröjer	—	dröje

Side	Spal.	Linie				
238	2	12	nedenfra	*Olaraceus*	læs	*Olaraceus*
239	2	16	ovenfra	Modersmjölken	—	Modersmjölken
240	1	4		Mödermund	—	Mödermund
—	2	15	nedenfra	*juliana*	—	*juliana*, drf.
242	2	3	ovenfra	*s. pl.*	—	*s. pl. m.*
242	2	18	nedenfra	-or,	—	-ar,
243	1	3	ovenfra	-or,	—	-ar,
—	1	19	nedenfra	Mullvarps	—	Mullvads
—	1	20		Mullvads	—	Mullvads
—	2	22	ovenfra	ar, m.	—	ar, m.
—	2	20	nedenfra	Munnjern	—	Munnjern
244	1	4		Murvicka	—	Murpicka
—	2	18	ovenfra	Kornet, Kvarts	—	kornet Kvarts
245	1	20	nedenfra	-or,	—	-ar,
245	2	10	ovenfra	*pl.*	—	*s. pl.*
—	2	5	nedenfra	Myntordning, *f.*	—	Myntordning, *f.* Myntreglement
247	1	5		*s. rl. n.*	—	*s. pl. n.*
—	2	12	ovenfra	*s. pl. n.*	—	*s. pl. m.*
—	2	18		-or,	—	-ar,
250	2	21		Mestervært	—	Mesterværk.

Den Deel.

1	1	1	ovenfra	-er,	—	-ar,
5	2	24	nedenfra	Nedstyrtning	—	Nedstyrtning
6	2	14	ovenfra	mev	—	med
6	2	20	nedenfra	-or,	—	-ar,
8	2	23		-or,	—	-ar,
9	2	3	ovenfra	*adj. n.*	—	*adj. v.*
10	2	5	nedenfra	-or,	—	-ar,
12	2	18		bevæged	—	bevæger
17	1	11		Obesvoren	—	Obesvuren
24	2	5	ovenfra	-or,	—	-ar,
25	2	12	nedenfra	Omänt	—	Omant
26	2	20		Omglödning	—	Omglödgning
26	2	9		Omgälla	—	Omgälla
29	2	16		Opåtala	—	Opåtald
57	1	12		Barbérbad	—	Barbérfad
62	2	8	ovenfra	Rikstad	—	Riksstad
76	1	7	nedenfra	*adv.*	—	*adj.*
81	2	7	ovenfra	Rigsdagsman	—	Riksdagsman
85	1	6	nedenfra	Sjukvaktarska	—	Sjukvakterska
92	2	5	ovenfra	-ar,	—	-var,
107	1	5		Slädfore	—	Slädföre
—	2	10	nedenfra	Sockerbakare	—	Sockerbagare
121	2	23		Sparsomhet	—	Sparsamhet
122	2	15		Spenderböxör	—	Spenderböxor
133	1	7		-or,	—	-ar,
139	2	7	ovenfra	Stromtak	—	Stormtak
140	1	7	nedenfra	Strandvixa	—	Strandvipa
145	2	5		pua	—	på
147	2	16	ovenfra	vel	—	väl
—	2	1	nedenfra	-or,	—	-ar,
148	2	5	ovenfra	igjen	—	igen
160	1	5		-ar,	—	-er,
161	1	16	nedenfra	-or,	—	-ar,
169	2	2	ovenfra	-bror,	—	-brar,
—	2	13	nedenfra	*pl. n.*	—	*pl. m.*
170	2	9	ovenfra	*pl. n.*	—	*pl. m.*
171	1	21		-or,	—	-ar,

Sida	Spal.	Linje				
172	2	29		-or,	läs	-ar,
180	2	20 & 21		Tjuragtig, Tjuragtighet	—	Tjuraktig, Tjuraktighet
183	1	20		-or,	—	-ar,
215	1	7		Uppusning	—	Uppusning
216	1	20	nedanfrån	Uppsköf	—	Uppskäf
217	1	7	ovanifrån	-or,	—	-ar,
240	1	6	nedanfrån	Väderlak	—	Väderlek
242	2	22		Vaxfjäril, -or, m.	—	Vaxfjäril, -ar, m. Slags Sommerfugl.
245	1	23	ovanifrån	sag	—	sak
264	2	2		Vällrevärdig	—	Vällrevördig

UDSIGT

over

det svenske Sprogs Grammatik.

Af

L. K. Daa,
Cand. Mag.

CHRISTIANIA.
Forlagt af GULDBERG & DZWONKOWSKI.
Trykt i Forlæggernes Bogtrykkeri af P. T. Malling.

1837.

FORORD.

Da denne Grammatik blot skal tjene som Indledning for en svensk-norsk Ordbog, der skal udkomme paa Guldbergs & Dzwonkowskis Forlag, var det nødvendigt at indskrænke Skriftets Størrelse saa meget som muligt. Kun at levere Konjugasjons og Deklinasjonstabeller, som man finder foran nogle Ordbøger, var dog af den Grund utilraadeligt at saadsynligvis faa Læsere ville anskaffe sig et større Apparat til at læse Svensk end en Ordbog og dens forudskikkede Sprogbemærkninger. Disse maatte altsaa have større Fuldstændighed, end hvad der, kun for at yde et grammatiskt Overblik, staar foran franske Ordbøger.

Da jeg tænkte mig mit Arbejde ligesaa meget benyttet af dem, der mangle grammatiske Forkundskaber, som af dem, der have dem, maatte jeg saa meget som muligt undgaa Kunstord, og forklare dem, der ansaaes fornødne. Virkelig at oplyse et Begreb fordrer dog en Vidtløftighed i Fremstillingen, som maatte undgaaes. Dersom nogen Læser derfor ikke skulde kunne opfatte mine Definisjoner, naar han sammenholder dem med de hosfølgede Eksempler, nødes jeg til at henvise ham til Grammatiker i Modersmaalet, (t. Eks. M. C. Hansens) i hvilke samme Gjenstande oftest ere forklarede med flere Ord.

For de Faa, som ville lære at skrive Svensk, vil en vidtløftigere Grammatik, forfattet for Indfødte være let tilgjængelig. For derimod at kunne forstaa Sproget og indse dets Forhold til Norsk, haaber jeg at disse Blade ville være mere end tilstrækkelige, hvori Formlæren er behandlet med en saadan Udførlighed, at de langt større svenske Grammatiker ikke ere væsentlig rigere. At en Udlænding skulde kunne opdage ny Kjendsgjerninger i et saa længe dyrket Sprog som det svenske, er næsten mere end usandsynligt. Jeg har derfor med Hensyn til det Faktiske holdt mig til Boivie, Moberg og et Par Andre. Men Regiernes Anordning, Fremstillingsmaaden, og ofte Kjendsgjerningernes Forklaring er min egen og hidrører ikke alene fra Bestræbelsen efter Korthed, men ogsaa fra Ønsket at

kunne oplyse Svenskens Forhold til sit Stamsprog, hvilket, som Rask har bevist (Is Gram. Stockh. 1818 i Fortalen) var det samme som det Islandske eller Oldnorske, tillige med Sprogets sednere selvstændige Udvikling og Stræben efter Konsekvens og Fuldkommenhed. Af denne genetiske Fremstillingsmaade, der søger at forfølge et Ords eller Forms Forandringer fra den første til den sidste Tid, da den har været brugt i Sverige følger at jeg først stræbte at oplyse Skriftsproget, der allerede for et Par Aarhundreder siden maa ansees for befæstet i sin nærværende Orden, ved at sammenholde det med det urgamle Islandske, hvorfra det udgik. Dette Skriftsprog maa atter betragtes som ældre og som Kilde i Forhold til det almindelige Omgangssprog, hvis Beskaffenhed omtrent maa give den Retning, Svenskens Udvikling i de sednere Aarhundreder vilde have taget, dersom den ikke var standset ved den Mening, at Sprogets Enhed burde bevares ved at holde det paa det engang ved Literaturen befæstede Punkt. Disse den daglige Omgangs Udtryk som ere saa interessante, formedelst deres Konsekvens, Lighed med det Norske, og saa vigtige ved deres almindelige Brug, ere, foruden paa flere Steder, afhandlede i §§ 15, 22, 41, 91.

De faa syntaktiske Regler, Rummet tillod at anbringe, ere for Kortheds Skyld hensatte efter Angivelsen af hver enkelt Taledels Former.

En Normand eller Dansk, som har nogen Takt for at opdage Ords Overgang fra det ene Sprog til det andet, behøver kun i faa Tilfælde, under Læsningen af Svensk, at ty til en Ordbog eller Grammatik. Naar Nogle finde Vanskelighed ved at forstaa sv. Ord, som kun i et Par Bogstaver adskille sig fra de norske, hidrører dette for en stor Del fra Ukyndighed i den svenske Udtale og Retskrivning. Ti da den sidste er indrettet efter ganske andre Grundsætninger end den almindelige danske, giver den mange Ord et forskjelligt Udseende, som i Grunden ere de samme, som h a f v e t, Havet, g ä s t, Gjest. Jeg har derfor anseet Kundskab om Udtalen for saare vigtig og bestræbt mig for at fremstille den med Fuldstændighed.

Kristiania, April 1837.

Ludvig Kr. Daa.

INDHOLD.

Retskrivning og Udtale.

Diftonger; Konsonanter F. G. H. K. L. Ng. R. Sk. §. 1 — 8. S. 3 — 7.
Vokaler E, Æ, O, Å . . . . . §. 9 — 12. S. 7 — 10
Fremmede Ords Ortografi; Omgangssprogets Udtale; Betoning . . . . . §. 13 — 16. S. 10 — 14.

Substantiver og Artikler.

Kjøn; Deklinasjonstabel; Flertalsregler . . . . . §. 17 — 26. S. 14 — 20.
Artiklernes Former . . . . . §. 27 — 34. S. 20 — 22.
Substantivernes Uregelmæssigheder . . . . . §. 35 — 37. S. 22 — 23
Substantivers og Artiklers Syntaks . . . . . §. 38 — 45. S. 23 — 26.

Adjektiver.

Kjøn; Tal; Bestemming; Grader . . . . . §. 46 — 51. S. 27 — 30.

Talord . . . . . §. 52 — 53. S. 30.

Pronomener

personlige; Ejepronomer; refleksive; bestemmende; henvisende; spørgende; ubestemte; Totals Pronomener; Ordet De . . . . . §. 54 — 61. S. 31 — 34.

Verber.

Forklaringer: Diateser, Maader, Tider; Substantiver, Adjektiver og Adverber, udledede af Verberne . §. 62 — 69. S. 34 — 38.
Dannelsen af Verbernes Endelser . . . . . §. 70 — 76. S. 38 — 42.
Hjælpeverber . . . . . §. 77 — 78. S. 42 — 43.
Tabel over Verberne af 1ste Konjugasjon. Anmærkninger . . . . . §. 79 — 83. S. 43 — 47.
Tabel over 2den Konjugasjons tre Klasser. Denne Konjugasjons Oprindelse. Sammendragning af Præsens Indikativ Aktiv. Uregelmæssigheder . §. 84 — 88. S. 48 — 50.
Verber uden Endelsen a i Infinitiv. Oprindelse. Fortegnelse over dem i Skriftsproget og i Omgangssproget . . . . . §. 89 — 91. S. 50 — 53.
Passive Endelser med refleksiv eller aktiv o. s. v. Betydning . . . . . §§. 83, 92, 95. S. 47, 53, 61.

Tredje Konjugasjons Endelser. Fortegnelse over dens Verber . . . . . §. 93 — 94. S. 54 — 61
Dannelsen af kausative og immediative Verber . . §. 96 — 97. S. 61 — 62.
Verbernes Syntaks . . . . . §. 98 — 99. S. 62 — 63.
Adverber . . . . . §. 100 S. 63 — 64

RETTELSER.

Side 26 Linje 18 og 26 fra oven, henvisende, læs, bestemmende.
— 58 — 19 - — pläger, — plägar.

Dette Ord og diar (Side 51) ere de eneste Verber af første Konjugasjon, som kunne bortkaste a i Infinitiv.

Retskrivning og Udtale.

§. 1. Det svenske Sprog skrives, eller dets Lyd betegnes, med følgende Bogstaver: A a, B b, C c, D d, E e, F f, G g, H h, I i, J j, K k, L l, M m, N n, O o, P p, Q q, R r, S s, T t, U u, V v, X x, Y y, Z z, Å å, Ä ä, Ö ö, altsaa ni Vokaler og nitten Konsonanter. I Skrift anvende de Svenske altid de latinske Bogstaver, og naar de gotiske endnu, skjønt sjeldnere, bruges i Tryk, anvendes W istedetfor V, saasom Wäl, for *Val*.

Den svenske Retskrivning erkjender ingen Diftonger (eller to i ét udtalte Vokaler). Den bruger heller ikke stumme, eller ikke udtalte, Vokaler til at betegne enten Stavelsernes Længde, eller Ordenes Oprindelse. Dens Regel for Stavningen bliver derfor den enes og konsekvente: „enhver Vokal danner en Stavelse". Flere Tvivl om det norske Sprogs Udtale, som følge af dets almindelige Skrivemaade, kunne derfor ikke finde Sted om det Svenskes, t. Eks. da Ei paa Norsk baade kan være to Vokaler og en Diftong, kan Ordet *Höide* enten udtales som to eller som tre Stavelser. I det sv. *häjd* findes kun én Vokal, den følgende Lyd betegnes som Konsonant, saaat Ordet kun kan have én Stavelse. De Diftonger, som paa Norsk dannes ved u forekomme i Svensk blot i enkelte fremmede Ord, som *Europa*, *kaubita*.

§. 2. De svenske Bogstaver have hver kun én Udtale, der er lig de Norskes, undtagen af Konsonanter:

F, som udtales, naar det staar foran en Vokal ligesom i Norsk, men naar det staar efter en lang Vokal, eller efter *l* og *r* lyder det som *v*, t. Eks. *Haf*, *Harf*, *Trefnad*, *Half*, læs Hav, Harv, Trevnad, halv.

Fv læses altid som *V* og bruges naar de Ord, i hvilke *f* læses som *v*, faa et Tillæg i Enden, saaat F kommer til at begynde en Stavelse. Saaledes *Haf*, med bestemt Artikel *Hafvet*; begge udtales som i Norsk Hav og Havet.

Dersom man i det sidste Ord udeled v, maatte derimod F faa sin egentlige Lyd, fordi det kom til at begynde den anden Stavelse. Denne Skrivemaade af F for V er en Levning fra den Tid, da u og v brugtes om hinanden, eller maaske rettere det sidste Bogstav endnu ikke var opfundet, hvorfor man ansaa det for mindre falskt at betegne en virkelig Konsonanttale i Ord som Hav, med den beslægtede Konsonant F, end med Vokalen U. Denne Skrivemaade foranlediger følgende Undtagelser eller Inkonsekvenser:

1. I nogle Ord udtales *F* efter en Vokal som det norske F, især i fremmede som *Paragraf*, *Triumf* og i svenske, naar den foregaaende Vokal er kort, hvilket sjælden betegnes. *Luft*, *aften*, *straff* udtales som om Ordene vare norske, men kun i det sidste Ord betegnes Stavelsens Korthed.
2. I sammensatte Ord udtales *fv* som to v'er, t. Eks. *Afvig*, *drifved*, udtales *avvæg*, *drivvedd*.

§. 3. *G* udtales enten 1) som det norske G i Gaard, hvilket er det almindeligste, eller 2) som J, eller 3) som ng i lang, eller 4) som det norske K.

2) Som *J* udtales *G*

1. Foran Vokalerne *e*, *i*, *y*, *ä*, *ö*, som *gynna*, *begära*, *gök*, *angenäm*, *igen*, *giesa*, *magister*, udtal. jynna, bejæra, jøk, anjenæm, ijen, jiesa, Majister.
2. I Ordet *Säga* (udt. skja) med dets Afledninger, saasom *sägande*, *tillsägelse*, og
3. i flere Ord efter *l* og *r*. Som *Tulg*, *färg*, *borgare*, *berg*, *älg*, *kolg*, *Verg*, *orgor*, (udt. talj o. s. v.). Dog udsiges disse Ord, saavelsom det i 2) nævnte *säga* ikke saaledes af alle Svenske. I flere Provinser udtales de med G'ets første og oprindelige Lyd*).

---

*) Aarsagen til denne forskjellige Udtale af G (og som siden vil sees ogsaa af K og Sk) foran visse Vokaler, ligger udentvivl i disses Natur. I de fleste europæiske Sprog (især Fransk, Engelsk, Italiensk, Spansk, Norsk, Svensk) bemærkes nemlig en Forskjel mellem Vokalerne *a*, *o*, *u* og *å*, som kaldes haarde, og *e*, *i*, *y*, *æ* og *ø*, som kaldes bløde, idet de nemlig give det forangaaende *c*, *k*, *g*, *sk*, *sc* en ejendommelig Lyd. Som i Norsk *ganske* og *gyldig* (udt. jyldig); *Skar* og *Skin* (u. Sjin)

Disse Regler om Jodlyden have følgende Undtagelser:

Til 1. Dersom det e eller i, som følger efter G hører til en grammatisk Endelse og G derimod slutter Ordets Grundform, udtales G med sin første oprindelige Lyd. Saaledes udtales *tagit*, *slagit*, *dagen*, *degig*, *plogen*, som de skrives; desuden Ordene *Jgel*, *kage*, *egen*, *tregen*, *tygel*, *fögel*, *läger*, *mägel*.

Til 3. De svenske Provinser, som udtale Ordene *Helg*, *Varg*, o. fl. med Jod, fremsige næsten ligesaamange Ord af ganske lignende Beskaffenhed og undertiden samme Oprindelse med G. Medens de sige *berga*, som borja, udtale de *Bergenär* og *Bergersmand* med G; lyder *Helg* som Helj, udsiges derimod *helga*, *helgon*, *helgedom*, *helgelse*, *gurgla*, *morgon*, *utmärgla*, *ärverg* med G'ets første og egentlige Lyd.

3) Naar n følger efter G, faar dette Lyden af vort ng i lang, som *vagn*, *ugn*, udtal vangn, uagn; dog ikke i *egna*, *magna*, *benägna*, *belägna*.

4) G læses som K efter en kort Vokal og foran T, som *Utsigt* (u. utsikt).

Eng. *garter* og *gentle* (u. omtrent djentel) *scarce* (u. skærs) *scene* (u. sin); Fr. *gage* (u. gash), *cancel* (u. kangsel); Sp. *gentil* (u. khentil) *constitucion* (u. konstituxion); Ital. *cacio* (udt. omtr. som i Norsk katkjo, ganske som Eng. c a c h o) *gagio* (omt. N. gadjo, ganske som Eng. g a j o); *sconoscere* (u. skonoschere). Da der imidlertid i alle disse Sprog findes enkelte Undtagelser, eller Tilfælde, hvor G, K o. s. v. udtales haardt, endskjønt en blød Vokal følger efter, har man i nogle Sprog betegnet den bløde og i andre den haarde Udtale med Tilsætning af et nyt stumt Bogstav. Saaledes udtrykkes i Fransk den haarde Lyd af G med et tilføjet u, saaat *gêne* udtales shæn, men *guêpe*, gæp. Norsk og Dansk udtrykker den bløde K, G, Sk-Lyd ved Tilsætning af j, undtagen naar i og y, stundom ogsaa naar e følger efter, da den slet ikke betegnes. Vi skrive i Almindelighed Skjald, Skjul, Kjole, gjærne, Gjøg, o. s. v., ogsaa kjende, gjette o. s. v. men derimod altid Skib, skylle, giv, gyldig, Kiv, kysk og Ské uden noget J, endskjønt Udtalen af de sidste Ord i Norge er ganske den samme bløde som i de første.

Som man af Reglerne vil se, tilsættes i Svensk intet J foran de bløde Vokaler, da den bløde Udtale af G, K og Sk foran dem, ansees som en kun sjælden overtraadt Regel. Derimod udtrykkes den sammo Lyd med et J, naar disse Konsonanter komme til at staa foran haarde Vokaler, og beholde den bløde Udtale, som de havde faaet i en anden Form af Ordet, da der var en blød Vokal efter Konsonanten. Saaledes *skjuta* og *skygt* med samme Lyd.

Formedelst Lydligheden mellem K og T betinge nemlig disse to Bogstaver hinanden ligesaameget i Svensk som i Norsk og Græsk. Med dels Lyst til at udtrykke Ordenes Oprindelse, dels Efterligning af Tyskernes *cht*, har indført i baade Svensk og Norsk den Skik at anvende gt i mange Tilfælde, hvor man ikke udtaler ja ikke engang kan udtale andet end kt. Dog er dette noget sjældnere i Svensk, da man skriver *Akt*, *Prakt*, *betrakta* o. s. v. Ikkedesmindre bruges Gt ogsaa der 1) i Ord, som nedstamme fra andre, hvori et tydeligt G høres som *Vigt* (af *väga*), *Flygt* (af *flyga*, derimod *Flykt* af *fly*), *troligt* af *trolig*. 2) Paa Grund af den gjennem Tysk indkomne Sprogbrug i Ordene: *slägt*, *jägta*, *pligt* (i Betydningen Pligt, men *plikt* er en Mulkt), *rigta* (rette, men *rikta*, berige) *utsigt*, *afsigt*, *försigtig* og flere Udledninger af det tyske Sicht.

Gj udtales som J og bruges foran u og o, da G ellers foran disse maatte udtales med sin første Lyd. Saaledes skrives *Gör*, *gjorde*, *gjuter*, *göt*, men Udtalen er den samme, nl. med J alene.

§. 4. *H* er stumt foran v og j, i omtrent samme Ord som i Norsk. Som *hjerta*, *hvit*.

K 1) som i det Norske Karl, Kant, 2) som kj i det norske kjær, kjøbe, og meget ligt det engelske ch i chin. Denne Kj-Lyd høres i Svensk, uden at Udtalen betegnes ved noget tilsat j, foran Vokalerne e, i, y, ä, ö, som *kyla*, *kär*, *kön*, *kejsare*, *kind* læs: kjyla, kjær, kjøn, kjejsare, kjind. Undtagen følgende Tilfælde, hvori K beholder sin oprindelige Lyd:

Naar *k* ender Ordets Grundform, og den følgende Vokal og Stavelse kan ansees som en grammatisk Endelse eller en Afledningsendelse*), saa-

*) Aarsagen til denne Undtagelse er rimeligviis den Omstændighed, at ligesom de fleste latinske og græske Stavelser endes paa Vokaler, endes tvertimod i de gotiske Sprog Stavelserne i Almindelighed paa Konsonanter. Man sammenligne t. Eks. nogle almindelige latinske Konstord med de norske eller tyske Oversættelser, som have været forsøgte: plu-ra-lis, Flertal, pro-no-men, Stedord, de-cli-na-tio, Ordbøjning, m. fl. Men foruden disse paa Konsonanter tydeligen udgaaende Stavelser, vil man faa et meget større Antal af dem, naar man bemærker, hvad Rask og Botin have paastaaet, at én eller to, ja tre Konsonanter, som i de gotiske Sprog staa imellem to Vokaler, egentlig burde regnes til den foregaaende af disse, saaat man altsaa havde stavet: *vak-en*, *sek-el*, *hvilk-et*, *trog-et*, *svensk-e*. Denne Paastand, hvis Rigtighed syne-

ledes *vaken*, *bakelse*, *hälkig*, *sekel*, *fiske*, *Folket*, *buske*, *åskeld* alle med rén K-lyd; ogsaa Ordet *Kiss*, en Kat.

Naar K foran de haarde Vokaler a, o, u, å skal udtales blødt, indskydes j, som *Kjortel*, eller man skriver tj, der udtales ganske som kj, som: *förtjusa*.

§. 5. *L* er stumt eller udtales ikke 1) foran j, naar begge Bogstaver høre til samme Stavelse som *ljuf* (u. juv), *ljus* (u. jus), *ljuga* (juga) 2) I Ordene *karl* og *verld* (u. kar, værd). Navnet *Karl* udtales stundom Kal.

§. 6. *Ng* høres som ng i det norske lang, som *lång*, *språng*, desuden medlager *n* alene denne Lyd foran K og et til den følgende Stavelse hørende G, som *springa*, *tänka* (spring-ga, täng-ka).

§. 7. *R* udtales mod Ganen ved Tænderne, ligesom i de fleste Egne af Norge og i de fleste andre evropæiske Sprog. Kun i Skaane udsiges R'et i Strunen, ligesom af de Danske.

§. 8. *Sk* udtales som sj i det norske Sjæl, som sch i Tysk, el. som sh i Eng., naar det staar foran de bløde Vokaler e, i, y, ö og ä, som *skeni*, *skinna*, *skyla*, *skäl*, *skön*, (som i norsk sjén, sjinna, sjyla, sjæl, sjøn). For øvrigt har denne Regel den samme Undtagelse som Reglen om G og K, at blotte Endelser ikke gjøre Udtalen blød, saaat altsaa *fisken* udtales med haart k, ligesom ogsaa at st *j* indskydes, naar Udtalen er blød, endskjønt haarde Konsonanter følge efter, som *skjuta*, *skjorta*. Men uden at en saadan Indskydelse skér, udtales *menniska*, *marskalk*, *skabrak*, *skarlakan*, som mennisja, marsjalk, sjabrak, sjarlakan.

Stj har samme Lyd som det bløde sk, el. som sj i Norsk. *Stjelk*, *Stjerna* læses altsaa sjelk, sjerna.

Vokaler.

§. 9. De svenske Vokaler have en lang og en kort Udtale, uden at denne forandrer deres Lyd, der, ligesom Tegnene, er den samme som i det Norske. Dog bruges Tegnet ä for æ, og å for aa.

---

klar ved en nøjere Sammenligning mellem den nord- og sydevropæiske Stammes Sprog, forklarer hvorledes de Svenske maatte konsekvent udtale Ordene *vaken*, *trogen*, *Svenske* med haardt G og K, da disse Bogstaver ikke kunne forandre Lyd, paa Grund af den følgende dem uvedkommende Stavelses Vokal. Herved forklares ogsaa den i § 3. 3) fremsatte Regel og Undtagelse.

Vokalernes Udtale er vanskeligere at opfatte skarpt, end Konsonanterne, da de ikke frembringes ved Tungens eller Læbernes Stød imod hinanden eller andre Dele af Munden som disse, men derimod dannes ved en Udaanden gjennem en mere eller mindre aabnet Strube og Mund. Der ere derfor større provinsielle og individuelle Forskjelligheder i deres Udtale, og det kan stundum ikke afgjøres hvilken af to Maader at udsige en Vokal paa, er den rigtig, ligesom ogsaa Ortografien har været mest uheldig eller mest vilkaarlig i at betegne disse Bogstaver. Reglerne have derfor mange Undtagelser. I det hele vil maaske den hyppige Overensstemmelse med vort Sprog være den bedste Vejledning. Dette gjælder især om E og O, som hver have fire Lyd.

§. 10. E er enten 1) langt med egentlig E-Lyd som i norsk r**é**m, St**é**n, eller 2) kort med E-Lyd som i vort l**i**gge, t**a**ge, eller 3) langt med Æ-Lyd som i vort **e**r, eller 4) kort med Æ-Lyd som vort H**e**rre. De to sidste Slags Udtale forekommer sjældnere i den svenske Ortografi, som bruger e i mange Tilfælde, hvor det høres i begge Sprog, men hvor den almindelige norske Retskrivning har e.

1) Den lange E-Lyd, som Rask betegner med é, skulde egentlig findes i lange Stavelser som *énhét*.

2) Den korte E-Lyd skulde findes i korte og ubetonede Stavelser, som *pepper*, *tryckeri*, hvoraf det første Ord har Tonen paa første, det andet paa første og sidste Stavelse, medens E'et er tonieløst.

3) Den korte *Æ*-Lyd, som Rask betegner med è, skulde findes i korte og betonede Stavelser, som *pènna*, *pèst*.

4) Den lange *Æ*-Lyd, skulde findes i lange Stavelser, i hvilke ogsaa i Almindelighed Æ eller Ä skrives og hvor E'et er en Inkonsekvens, *verld*. (udt. værd).

Men da det svenske Sprog ikke altid nøjagtigen betegner Tonefaldet eller Stavelsens Længde, lades der ofte Rum for Tvivl, ligesom Undtagelserne ere mange.

1) Det betonede og korte E udtales som virkeligt kort E, og ikke som kort Æ el. è, i Afledninger af andre Ord, som have en lang E-Udtale som *ledd*, *sedd*, *bredd*, (af léda, sé, bréd), *ende*, *enas*, *ett*, *etta*, (af *en*) *hetsig* (af *hét*); *vett*, *vettskap*, *vetterlig* (af *veta*.)

Derimod udtales med Lyden è, *èlfenbén*, (af élefant), *hèlig* (af hélig). *rènsa* (af rén), *mèst* og *flèste* (af mér og flér). *Trènne* (af tre), *Sverige* (Sver-

1), *svènsk* (af *Svéa*), og *hèlsa* (af *hèla*); altsaa imod Ordets Oprindelse.
2) Et betonet kort E forekommer desuden i mange Ord som:
redd, ledsen, tecken, emellan, hem, hvem, rem, remsa, blemma, hemlig, ten, enkom, skepp, ingrepp, peppar, gers, kers, vessla, frosta, betsa, svett, etter, kreta, spets, betsel, og deres Afledninger.
3) E har Lyden af langt *Æ*, efter j, som *tjena, stjerna*; i den oprindelig tyske Forstavelse *er*, som *erfara, erkänsla*; i nogle andre svenske Ord som *tilegna, der, verld, perla, gerna, gerning*; og i flere egentlig fremmede, som *sfer, bresch*.

Af et Slags ortografisk Fordom mod Brugen af Ä, sættes altsaa E i lange Tilfælde, hvor ikke alene Udtalen, men ogsaa Ordenes Oprindelse forrede Ä. Saaledes nedstamme Ordene *der, sfer, stjerna, kjerta* af Ord, som skrives i Islandsk og Græsk med a.

§. 11. O har

1. den lange Lyd, som i de norske Ord *Ko, Sko*, (udtrykt af Rask ved ó.)
2. Denne samme O-lyd, men kort. Den forekommer sjeldnere i de mere dannede Klassers Udtale i Norge; dog t. Eks. i slige Ord som stundom, Gods. Derimod er den almindelig i Almuens Mund, saasom i Ordene tom, Dom, kort. Paa Svensk findes den i 1) korte betonede Stavelser, som udledes af Ord, i hvilke et O forekommer med dets første lange Lyd, saasom *rodde, grodde, trodd, gode* (af *ro, gro, tro, god.*) Undtag *gèdt* (af *god*), der udtales med kort Å-Lyd. 2) I de fleste Stavelser, som endes paa *om* eller *on*, som *dom, domare, bomull, bonde, blomma, onsdag*. Herfra undtages dog Ordene *blòmster, blòmstring, blòmstra*, i hvilke O har den korte Å-Lyd. 3) Foran x, som *Oxe*. 4) I Ordene *fogde, idog, bogsera, log, socken, orm, försla, ost, prost, hosta, foster, knoster, moster, ostra, otta, lots*, og deres Afledninger.

Naar Ordet *hof* udtales hóv (og er Hankjønsord), betyder det 1) Neglen paa Hestens Fod, 2) Maadehold; men udtales det Håv (og er Hvorkenkjønsord), betyder det Hof, Kongens Omgivelser.

3. Har O Lyden af et kort Å (Rasks ò) i korte og betonede Stavelser.
4. Lyden af et langt å 1) foran f i Ordene *lof, dof, skofvel, sofvel, sofra, klofve, forkofra, ofvan* med deres Afledninger; 2) *konum, konung, kona, kol, rodna, son, moln, dold, tjog*; 3) foran r: *vilkor, utkora, ordning, hord, boren, gesvoren*, jär.

morla, *mornar* (Flertal af *morgon*); 4) i nogle fremmede Ord *despot*, *brodera*, *strof*.

§. 12. Det maa bemærkes at hvad her kaldes den første og egent Lyd af E og O, blot kan have denne Rang i Svensk, Dansk og Norsk. de øvrige mere bekjendte evropæiske Sprog findes denne E og O Lyd en slet ikke, hvilket er Tilfældet med Engelsk og Polsk, eller den er i de andre Sprog langt sjældnere end vor Æ- og Å-Lyd, hvilken derfor i disse Sprog og altsaa i det Hele, maa ansees som de to Bogstavers Hovedudtale. Det temlig klart at Æ og Å Lyden ogsaa i de tre nævnte Døttresprog af Islandske eller Gammelnorske, er hyppigere end hin rene E- og O-Lyd*), saa det vel fra først af var et Misgreb af disse Sprogs Ortografer at de ikke valgte de simplere Tegn E og O, efter de andre Nasjoners Eksempel, til betegne Æ og Å Lyden med, og hellere brugte de siden opfundne Tegn eller Ä og Å eller Aa, til den mere sjelden forekommende og for Svensk Dansk og Norsk mere ejendommelige E og O Lyd.**)

§. 13. De Svenske have nu forkastet den kun i Tysk, Dansk og Norsk brugelige Skik at skrive Substantiver med store Begyndelsesbogstaver. Bl. Egennavne, tilligemed Sætningernes Begyndelse, og Ord, hvorpaa der lægges Eftertryk, udmærkes nu saaledes.

§. 14. Fremmede Ord skrives i Svensk ligesom hos os, efter to forskjellige Systemer, enten efter de Sprogs Skriveregler, hvorfra Ordene er tagne, eller ogsaa efter det svenske Sprogs Regler, til hvilket de nu hør. Dog er der den Forskjel at medens i Norge og Danmark de Færreste følge

*) §. 10, Nr 1 og 2. §. 11, Nr. 1 og 2.

**) Reglerne for Anvendelsen af O og E, eller disse Bogstavers Udtale, ere her fremsatte, efter det svenske Akademies temlig vilkaarlige Adskillelse. Hos nyere Forfattere og endog i en „Lärobok i svenska Språket af 1815," finder man i mange Ord en med Udtalen mere stemmende Retskrivning, som *pårla*, *sårla*, *mårnar*, *flösta*, *bägge*, *körka*, *där*, men da ogsaa denne Sprogbrug synes mere at indskrænke sig til enkelte Ord end at være en gjennemført Forandring, og den maa ansees for at være mindre almindelig, end den, som findes i de fleste nyere Gramatiker (Boivies, Mobergs) og læres paa Skolerne, er Akademiets System her fremsat som Regel. Det samhetsgjælder ogsaa om flere andre Afvigelser i Ortografien. Nogle Derie f. Eks. overensstemmende med Udtalen *säja* for *säga*. Andre *rènsa* (af re d holde sig endnu nærmere til Ordenes Oprindelse, end de ovenvne Regler og skrive *högd* for *höjd*.

et sidste System, gjøre i Sverrig de Fleste det. Det er en ortografisk ynderlighed i Svensk, at ck bruges istedetfor kk endog i ægte svenske Ord, g ch istedet for k i Ordet *och* (og).

§. 15. Foruden de nævnte Afvigelser mellem det svenske Sproges Udle og Skrift, uden hvis Iagttagelse man ikke kan læse det rigtigt eller orstaaeligt, findes der mange andre, som bruges i Tale, ikke blot i enkelte rovinser, men af Alle der ikke ville udsige Ordene pedantiskt. Disse Afigelser, i hvilke Sprogenes Stræben efter Vellyd og efter en ved den grammatiske Undervisning stanset Udvikling aabenbarer sig, ere endnu ikke ragte under Regler, da de ikke henhøre til Skrifttegnenes Tungemaal, hvoril de fleste Sproglærere indskrænke sig. Dog findes i Mobergs Grammaik, Stokh. 1825, en meget god Samling af saadanne Talesprogets Ejendomeligheder, der fortjene saameget større Opmærksomhed, som det er dem, ler, i Forening med det norske Talesprogs Afvigelse fra det danske, gjør le to Folkeslags Tale saa meget lettere forstaaelige indbyrdes end deres skrift er det.

Moberg anfører saaledes at D ofte udelades i daglig Tale som:

man skriver,	men siger,
Bad, blad, glad, ladugård, rad, sadla,	ba, bla, gla, lagår, ra, sala,
stadshus, band, tand, fred, bred, ledsam,	stashus, bån, tån, fre, bre, lessam,
med, ridkläder, mild, blind, ord, bord,	me, rikläder, mil, blin, ór, bór,
blod, god, ond, pund, hund, slädföre,	blo, go, on, pun, hun, slæföre.
vändning, gärdsgård, bröd, glöd, röd, bladen.	vænning, gjärsgår, brö, glö, rö, blan.

F udelades i:

refben, styfbarn, styfmoder.	rebbén, stybbarn, stymmor.

G udelades i:

morgon, dagar, jag såg, artig, helig,	mårrån, dar, ja så, arti, heli.

Saaledes alle Adjektiver paa ig.

K udelades i Endelsen skt:

falskt, svenskt.	falst, svenst.

N udelades i:

nämnd, namnsdag, famntag, nämnt.	nämd, namsda, famta, nämt.

T udelades i:

matsäck, Drottning, fältskär.	masäk, dronning, fälskjär.

Andre Forandringer ere:

mig, dig, sig, dagar, staden, kjortel,	mej, dej, sej, dar, stan, kjol.
förkläde, jungfru, badstuga, rådstuga,	förklä, jumfru, baasta, råasta,
katekes, religion, Statssekreterer; jag	kakjes, relien, Statssekter; ja
tror det ej; bed honom, bed henne;	tror'et inte; be'n, be'na;
det är; de äro; det var, de voro; jag	de e; d'ä, di e'; de va, di va; ja
sade, de lade, de lågo, både de och	sa, di la, di lå, bå di å
jag, han skall, vi skola; vi gåfvo,	ja, han ska, vi ska; vi ga,
togo, sågo, stodo, låto, gingo, blefvo;	to, så, sto, lät, jik, blo,
vi kunna, böra, vilja, hafva, bedja.	vi kan, bör, vil, ha, be.

o: Enkeltallet i Verberne bruges i Tale, saavel i Sverrig som Norge, i Stedet for Flertallet.

i aftons, i morgons,	i afse (o: i aftes), i mårse.
Södermanland, Småland, Östergötland,	Sörmlan, Smål'n, Österjöln;
Vestergötland.	Vesterjöln.

Ombytningen af r og l, ligesom i Akershus Stift hos os, nævnes ogsaa: fjärd, gärde. fjäl, jæle. —

Naar det svenske Sprog skreves efter de her fremsatte Vink om den Maade, hvorpaa det tales, hvilket til Eks. næsten altid skér i Bellmans Digte, vilde det berøves en stor Dél af sine forskjellige Endelser eller grammatiske Former. Men da man har ansect dette for en Fordærvelse, har det videnskabelige Sprogstudium modsat sig Forandringerne, saaat de ikke have kunnet faa Indpas i den højtidelige eller alvorlige Stil. Rettere burde man vel heri se en Sprogenes Stræben efter Konsekvens, som altsaa ikke burde modvirkes. De ældre Sprog betegnede som oftest Modifikasjoner i Tanken ved Endelser, saaledes t. Eks. Verbernes Personer. Men da disse Endelser vare tydeligen adskilte, behøvede de heller ikke at sætte Pronomener foran deres Verber. Amo i Latin udtrykkede den første Person ligesaa klart ved et o i Enden, som vort Sprog kan gjøre det ved at sætte Pronemen foran i Udtrykket „jeg elsker.“ De fleste nyere Sprog (Svensk, Norsk, Fransk, Engelsk, Tysk) have derimod allerede ugjenkaldeligen tabt saa meget af sine gamle Former, at disse Tankens Modifikasjoner maa udtrykkes ved foransatte Smaaord, hvis de skulle vorde tydelige. Det er da en lidet fornøden og ukonsekvent Levning af det Gamle at de tillige i enkelte Tilfælde have beholdt de forne Endelser. Naar Svenskeren siger *jag*

skall, Vi skole, I skolen, de skole, udtrykkes anden Person i Flertallet ikke alene ved Ordet *I*, men ogsaa ved Endelsen *en*, og den tredje Person baade ved *de* og *e*. Talesprogene modsætte sig derfor overalt denne intetsigende Dobbelthed. Hos os siger heller Ingen *vi skulle, vi ville*, men altid bruges skal og vil om alle Personer og Tal, tiltrods for Sproglærens Forbud. I Fransk skjules denne Forandring under et andet Navn. Man skriver fra gammel Tid *je pense, tu penses, ils pensent*, men man har bortkastet *e, es* og *ent* i det nyere Sprog, hvilket udtrykkes i Grammatikerne ved at disse Ord *udtales ligt*. Der er altsaa Sprogbrugen i alle Tilfælde og hos alle Folkeklasser forandret, og kun Ortografien holder sig ved det Gamle.

§. 16. Men foruden af de enkelte Bogstavers Udtale, afhænger en rigtig Læsning ogsaa af en rigtig Betoning af Stavelserne. Der gives ikke faa Modifikasjoner, som man kan give et Ord uden at forandre et eneste Bogstav deri, og uden at den, som gjør Forskjellen og bemærker den, ofte kan angive, hvori den bestaar. Ordene at *lade* en Ting fare, og at *lade* et Skib, udtales med Hensyn til Bogstaverne ens, men en forskjellig Betoning vil rimeligvis altid forhindre, at to Normænd fra samme Provins misforstaa Udtrykket. Men da disse Forskjelligheder ere saa saare smaa, kunne de umuligen vedligeholdes ens iblandt alle Stænder i et Sprog, som tales i et udstrakt Land. Det er derfor mindre nødvendigt, saaledes som Rask i sin danske Retskrivningslære, at gaa ind i det Finere med Betoningen. Det er ikke engang muligt, da disse Toner ikke kunne beskrives eller læres, men alene tilhøre den enkelte Egn, som en uafhændelig Fædrenearv eller en selvstændig hemligholdt Opfindelse.

Jeg vil derfor kun paapege 3 Slags Tonefald: 1) det lange, i Ord som stor, Hus; 2) det korte og ubetonede, nemlig sidste Stavelse i store og Huse; 3) det korte og betonede, nemlig første Stavelse i større og huske.

Det svenske Sprog har i det Hele et langt større Antal af lange Stavelser end det norske, som pleier i de tilsvarende Ord at anvende korte og betonede. *Genom*, gjennem, *sluta*, slutte, *grammatiken* og Grammatikken ere i denne Henseende forskjellige paa en meget mærkelig Maade.

Dette er ogsaa Aarsagen til at man i Dansk pleier at betegne Stavelsens Længde, som det der sjældnest indtræffer i Sproget, med Tilsætning af stumme Vokaler, medens den ikke understøttede Vokal derfor skal antages for kort, og enten betonet eller ubetonet. Derimod i Svensk antages Stavel-

sens Længde for det sædvanlige, som altsaa forstaaer sig af sig selv, hvorimod den korte Betoning er sjeldnere og derfor betegnes ved en Konsonants fordobling efter den Stavelse, hvis Udtale skal nøjere betegnes.

Den ubetonede korte Stavelse og den lange ere derfor paa Svensk begge ubetegnede, og kunne derfor forveksles, skjønt de ere saa aldeles forskjellige fra hinanden. Ordet *sten* og den sidste Stavelse i *lasten* skrives ens medens Udtalen er ganske forskjellig, ligesaa Ordene *Sädel* og *Kamel*. Paa samme Maade ere i Dansk Stavelserne i Ordene Raket, Stakit, Boraks, begge ubetegnede med Tonetegn, endskjønt den ene er meget stærkt betonet. I denne danske Retskrivning kan ingen Forskjel gjøre mellem de korte Lyde. Hertil komme endnu de mange Ulemper af disse Betegningsmaader, baade de svenske og danske, der ere saa store, at man hverken i det første Spr: fordobler Konsonanten efter alle skarpt betonede Stavelser, eller i det sidste understøtter Vokalen i alle lange, fordi begge Dele vilde være for besværligt. Man kan derfor vel vide, at alle Stavelser, hvori paa Dansk er et stum Vokal, ere lange, og at alle, hvorefter der paa Svensk følger en fordoblet Konsonant, ere skarptbetonede, men ikke omvendt slutte at kun disse ere det; ti Konsonantfordobling finder ikke Sted, om end Stavelsen er betonet:

1. Naar den endes paa *j*, *x* og som oftest *m*, som *svaja*, *kom*, *oxe*; mellem to Vokaler fordobles dog *m* undertiden, som *komma*.
2. N fordobles ikke i Enden af et stort Antal Ord, som *han*, *kan* og m. fl.
3. Konsonantfordobling finder i Almindelighed ikke Sted foran en anden Konsonant, som *kors*, *antvarda*. Dog undtages herfra Genitiver, Hverkenkjøn af Adjektiver og Former af Verber, naar Hovedformen (eneste Nominativ, eller Hankjøn eller Infinitiv) har en dobbelt Konsonant, som *hoppe*, *katte* (af hatt og hopp), *allt*, *kallt* (af all og kall), *ställde* og *slöppt* (af ställa og släppa). Dog ere heller ikke disse Regler uden Undtagelser. Kundskab om dem er blot fornøden for den, som vil lære at *skrive* Svensk rigtigt.

Substantiver eller Navneord og Artikler.

§. 17. Substantiverne have tre Kjøn, Hankjøn, Hunkjøn og Hverkenkjøn. Men da Reglerne om Kjønnene ikke kunne fremsættes uden stor Vidtløftighed, da hvert Ords Kjøn findes angivet i den Ordbog, til hvilken dette

proglære tjener som Indledning, og da endelig Kundskab om Kjønnene er mindre vigtig til at lære at forstaa Svensk, anføres kun her de vigtigste Kjønsregler, som staa i Forbindelse med Substantivernes Deklinasjon, hvilken baade i Islandsk og dets Døttresprog afhænger af Ordenes grammatiske Kjøn. Kundskab om et Ord er Hankj. eller Hunkj. er mindre vigtig i Svensk, ti der aabenbarer sig i det en tydelig Bestræbelse for at gaa over til de nyere Sprogs almindelige System, kun at antage to Kjøn, som enten aldes Fælleskjøn og Hverkenkjøn, eller Hankjøn og Hunkjøn. Der er nemlig i Enkelttallet af Artikelen samt Adjektivets og Partisipiets ubestemte Form, (hvilke ere Substantivernes almindelige Tillægsord og Kjønsbetegnere i alle Sprog) aldeles ingen Forskjel mellem Hankjøn og Hunkjøn. Naar Ordet staar bestemt og i Flertallet er der vel en Forskjel, men som saa ofte ilsidesættes, at dens Iagttagelse mere hører under Veltalenhedslærens end Grammatikens Enemærker. Dog bruges desuden de henvisende Stedord eller Pronomener, *hän* og *hon*, til at antyde Substantivernes Han- eller Hunkjøn, saasom: *Fråga vi erfarenheten, så svarar hon.* Men heller ikke denne Kjønsbetegnelse anvendes saa ofte i Sproget at engang Sproglærerne selv ere sikkre paa visse Ords Kjøn, som *glädje, lön, makt* og m. fl., men nødes til at give den Regel, at man om disse enkelte tvivlsomme Udtryk bør bruge Pronomenet *den*, som er Fælleskjøn og *kan* anvendes ogsaa da, naar man fuldelig véd, hvad Kjøn det udtalte Ord har; saasom: *jag tog hufvan och lemnade den åt henne* (Moberg Side 186).

Nogle svenske Sproglærere, som den anonyme fra 1815, antage derfor ved Siden af Hankjønnet og Hunkjønnet et Fælleskjøn. Med Hensyn til Bemærkelsen høre naturligvis de Ord, som bemærke Væsener af det naturlige Hankjøn eller Hunkjøn ogsaa til det grammatiske Hankjøn eller Hunkjøn. Herfra gives kun faa Undtagelser, som: *et fruntimmer, et bi, et lejon, et helgon, et kjon, et myg*, og nogle andre, som ogsaa i Norsk ere Hverkenkjønnet skjønt de betyde levende Væsener. De øvrige Ords Kjøn beror paa en vilkaarlig Brug, som dog i det Hele ligner meget vort Sprogs.

§. 18. De svenske Substantiver have kun én Kasus, som er forskjellig fra Nominativ, nemlig Genitiv. Dog tillægger man som oftest de svenske Substantiver fem eller seks Deklinasjoner, nemlig:

	1ste Dekl.	2den Dekl.	3die Dekl.	4de Dekl.	5te Dekl.	6te Dekl.	5te Dekl.
Ubest. Enklt.							
Nom.	*Qvinna*	*Konung*	*Röst*	*Snille*	*Band*	*Tjenare*	*Skördare*
Gen.	*Qvinnas*	*Konungs*	*Rösts*	*Snilles*	*Bands*	*Tjenares*	*Skördares*
Flert.							
Nom.	*Qvinnor*	*Konungar*	*Röster*	*Snillen*	*Band*	*Tjenare*	*Skördrar*
Gen.	*Qvinnors*	*Konungars*	*Rösters*	*Snillens*	*Bands*	*Tjenares*	*Skördrars*
Best. Enklt.							
Nom.	*Qvinnan*	*Konungen*	*Rösten*	*Snillet*	*Bandet*	*Tjenaren*	*Skördaren*
Gen.	*Qvinnans*	*Konungens*	*Röstens*	*Snillets*	*Bandets*	*Tjenarens*	*Skördarens*
Flert.							
Nom.	*Qvinnorna*	*Konungarne* (*na*)	*Rösterna* (*na*)	*Snillena*	*Banden*	*Tjenarne* (*-arna*) (*-arena*)	*Skördrarne* (*na*)
Gen.	*Qvinnornas*	*Konungarnes* (*nas*)	*Rösternas* (*nes*)	*Snillenas*	*Bandens*	*Tjenarnes* (*-arnas*) (*-arenas*)	*Skördrarnes*(*nas*)

Man vil heraf se, at disse saakaldte Deklinasjoner egentlig kun ere forskjellige Maader at danne Flertallet paa, og at anvende den bestemte Artikel paa, hvorimod Kasusforandringen kun er én i begge Tal, nemlig et S, som Genitiv lægger til Nominativ. Jeg fremsætter derfor heller disse Forandringer som Regler for Flertallets Dannelse, og Artiklens Tillæg.

§. 19. 1. De Ord, som endes paa *a*, og ere af Hunkjønnet forandre i Flertallet denne Endelse til *or*, som *piga*, *pigor*.

Nogle Ord have to Former én med, og én uden *a*, men desuagtet *or* i Flertallet; som *regel* eller *regla*, *nummer*, *toffel*, *spir*, *klyft*, *flagg*, *vad*, *almanack*, *åder*, *körsel*, *pensel*, *rensel*. Samme Flert. faa *ros* og *vag* uden at kunne modtage *a* i Enkelttallet. *Not*, *svan*, *gång*, *gräns*, *färg*, danne Flertallet baade paa *or* og *er*, *svaner* og *svanor*. I daglig Tale gives stundum nogle af de til denne Flertalendelse hørende Ord *e* i Enkelttallet for *a*, som *vane*, *skole*, *penne*, for *vana* o. s. v. I den

højere, poetiske eller oratoriske Stil faa saavel disse som de før nævnte altid *a*. Som „*et skepp syntes med flagg på töpp*;“ men derimod „*Svenska flaggane äro bör upprätthållas.*“

Alle Ord, som i Flertal have *or*, ere af Hunkjøn.

§. 20. 2. Endelsen *ar* modtage mange Substantiver, hvoraf de fleste ere Hankjønsord, nogle Hunkjønsord, men intet Hverkenkjønsord. Endelserne ere mange forskjellige i Enkt. Udelukkende for denne Art Flertal ere kun Enkelttalsendelserne *ing*, *om* og *omme*. Til denne Flertalsregel hører kun et eneste Ord *maka* (Ægtehustru), som ender paa *a* og tillige er Hunkjønsord. Det har dog ogsaa Formen *make* i Enkelttallet (i Betydning Ægtemand), men begge Endelser og Kjøn ere lige i Flertallet. Enstavelsesord med Flertalsendelsen *ar*, endes aldrig paa *e*, men vel paa andre Vokaler, som *ö*, *å*: *öar*, *åar*. Men Flerstavelsesord kunne endes paa *e* og forandre i dette Tilfælde *e* til *ar*, som *herre*, *herrar*, *vinge*, *vingar*. Dog er det meget almindeligt i alvorligere Stil, eller højtideligt Foredrag, at give disse Ord *e* i Nom. Enklt., som *stadge* for *stadge*, men da de desuagtet vedblive at være Hankjøn og have *ar* i Flertallet, adskille de sig noksom fra de i §. 19 nævnte Ord. Denne Ombytning med *e* og *a* sker især med Ordene *stadge*, *timme*, *tanke*, *ekra*, *droppe*, *lusta*, *ände*. Ordet *Herre* heder i bestemt Form baade *Herren* og *Herran*. Det første bruges i Omgangssproget som Titel (eng. *Sir*), men *Herran* i Betydningen Gud (eng. *the Lord*).

Alle Substantiverne med denne Flertalsendelse ere af Hankjønnet, undtagen følgende Hunkjønsord: 1) nogle, som bemærke levende Væsener af Hunkjønnet, som *Brud*, *kind*, 2) alle paa *ing*, som *Gjerning*, 3) Ordene *Själ*, *Jord*, *verld*, og *sol*. De, som endes paa *dom*, som *Sjukdom* kunne baade bruges som Hankjøn og Hunkjøn.

§, 21. 3. Endelsen *er* eller *r* er den hyppigste i Svensk, hvilke kan sees deraf at det er den, til hvilken man henfører fremmede og nyoptagne Ord, som *Agent*, *agenter*, *natur*, *naturer*. Denne Endelse modtage især de svenske Ord, som i Enkelttal slutte med:

1) *het*, som *nyhet*, 2) *else*, som *frestelse*, (med Undtagelse af Ordene *fängelse*, *käktelse* eller *käkte*, og *Täckelse*, som i Flertallet faa et *n* til, som *fängelsen*,) 3) *skap*, som *Vettenskap-per*, 4) den lange Endelse *är*, som *Tullnär*, *tullnärer*, 5) *nad*, som *Månad*, *månader*; 6) den lange Endelse *i*, som *parti*, *partier*.

Ord, som endes paa en Vokal faa kun Tillægget *r*, som *ko, kor*; *mö, mör*; *få, får*, med Undtagelse af *i*, hvilket faar *er*, som *mysteri, mysterier*. Det samme skér stundum med Ord paa *bo*, som *Landtbo, landtboer*, eller *Ländtbor*. Enstavelsesord paa *t* fordoble denne Konsonant i Flertal, som *get, getter*; *nöt, nötter*.

Følgende Ord forandre sin Vokal i Flertallet til *ä*: *natt, staf, rand, strand, hand, and, tand, stad, tång, stång*, følgende til *ö*, *bot, son, ledamot, bonde*, følgende antage tilligemed ö ogsaa en Konsonantfordobling, *bok, fot, rot*, altsaa *nät'er, ränder, böter, böcker, fötter, bönder, stäfver*. En *Brand* Flt. *bränder* og *brandar*, et *stånd* Flt. *ständer* og *stånd*, *et land* Flt. *länder* og *land*, *Man* i Flt. *män* og *männer*.

Substantiver med denne Flertalsendelse ere Hankjønsord. Undtagen: Hunkjønsord ere 1) de af Latin nedstammende Ord paa *i*, som *Akademi*, 2) de paa *ion*, som *religion*, 3) de ægtesvenske Ord paa *het*, som *förmögenhet*; paa *else*, som *begärelse* (undtagen som Hverkenkjønsord *fängelse, häktelse* og *täckelse*), paa *nad*, som *byggnad* (undtagen *månad*, som er Hankjønsord), 4) Ordene *Natur* og *Konst*.

Hverkenkjønsord ere 1) de paa *i*, som ikke komme af latinske paa *ia*, som *parti, garfveri*; 2) fremmede Flerstavelsesord paa *um*, som *Evangelium*; 3) flere fremmede Ord, som tillige kunne danne Flertallet ligt Enkeltallet efter §. 23, som *Medikament, annex, arkiv, kabinett, koncept, distrikt, magasin, kapital*, i Flt. *medikamenter* og *medikament* o. s. v.

Under Endelsen *skap* høre næsten ligemange Hunkjønsord og Hverkenkjønsord. *Vettenskap* hører saaledes til de første, *Grefskap* og *sällskap* til de sidste. Disse Hverkenkjønsord paa *skap* kunne ligesom de nysnævnte af fremmede Sprog optagne Ord, danne Flertallet baade paa *er* og efter §. 23, altsaa *grefskap* eller *grefskaper*.

§. 22. 4. Et N lægges til mange svenske Ords Enkeltal, naar det ender paa en Vokal, især *e*. Disse Ord ere alle af Hverkenkjønnet, som *nöje, nöjen, fängelse, fängelsen*. Ordene *Regimente, ärende, bräde* og *ode* gaa baade efter §. 21 og 22, som *oden* og *oder*.

§. 23. 5. Nogle svenske Substantiver have samme Endelse i Enkt. og det ubestemte Flert. De ere:

1) alle Hverkenkjønsord, som endes paa en Konsonant og som ikke efter den foregaaende §. 21 have i Flertallet *er*;

2) alle Substantiver, som endes paa *are*. Disse ere alle Hankjønsord (undtagen *pansare*, *embare*, *ankare*, *altare*, som ere Hverkenkjønsord og derfor gaa efter §. 23*). Ordene *Kamrerare*, *Officerare*, og *Sekreterare* hede ogsaa *Kamrer*, *Officer*, og *Sekreter*, men altid *-are* i ubestemt Flertal.

§. 24. Mellem disse Ord paa *are*,**) som betegne en virkende Person, og deres Stamord, kan stundum i Flt. opstaa Tvetydighed; saaledes har

fisk i Flertal *fiskar* bestemt *fiskarne*, eller *na*, men *fiskare* (en Fiskor)
skulde have — —, *fiskare* — *fiskarne*, — *na*.
Skörd (Høst, Aanne) — — *skördar* — *skördarne*, — *na*.
Skördare (en Arbejder)
skulde have — — *skördare* — *skördarne*, — *na*.

Ved disse Ord foretrækker man den anden Form, som er anført paa Tabellen over Flertalsendelserne, hvorefter Ordet for Personen heder i Flert. ubest., *Skördrar*, og bestemt, *skördrarne* eller *na*. I daglig Tale bruges denne Form ogsaa uden denne Nødvendighed, saaat man siger *källrar*, *bägrar*, for *källare* og *bägare*, idet Sproget nemlig søger ved en videre Udvikling at bortskaffe denne ved Tvetydighed forvildende Regel, hvorefter Enkeltallet skal være ligt Flertallet.

Den bestemte Endelse *jenarena* er forældet og anvendes kun, hvor den omtalte Forveksling med Stamordet var mulig, uden at den kunde afhjælpes ved den nævnte Indskydelse af *r*. Saaledes

mur i Flert, *murar* best. *murarne*.
murare — — *murare* — skulde være *murarne*,
men heder *murarena*.

Saaledes ogsaa *begrare*, *herrare*.

---

*) Disse Ord kunne ogsaa hede *Pansar*, *embar*, *ankar*, og *altar* og rette sig da som andre Hverkenkjønsord, der endes paa en Konsonant efter denne §. 23.

**) Naar disse Ord staa foran Egennavne udelades E-et, som *skräddar Berg*, *Bagar Sten*, efte ogsaa i den bestemte Form, som *mästarn*, *skaparn*. Den samme Forkortelse bruges i samme Tilfælde med Ordene *Herre* og *Furste*, som *Furst Lichtenstein*. Men naar disse sidste Ord ere sammensatte, bruges de med bestemt Artikel: *Kurfursten Karl*.

§. 25. Nogle Ord have i Nom. Enkelt. to ganske forskjellige Endelser og Kjøn, og maa derfor danne de afledede Former efter forskjellige Regler. *Gömma, gömsla, skrymsla* ere Hunkjønsord og gaa efter §. 19. *Gömme, gömsle* og *skrymsle* ere Hverkenkjønsord og rette sig efter §. 22.

§. 26. Mange Substantiver kunne ikke tænkes i Flertallet, som *kärlek, gull, koppar*. De af Verber afledede Ord paa *an* mangle ogsaa Flertal, som *verkan, fordran*. (o: Virkning, Fordring.)

§. 27. Artiklerne ere 1. den ubestemte i Enkelt. Fælleskj. *en*, Hverkkj. *ett*, uden Flert.; 2. den bestemte med to Former, én som sættes foran Substantivet. Enkelt. Fælleskj, *den*, Hverkkj. *det*, Flert. *de*, og en anden, som heftes til Enden af dem. Af den i §. 18 anførte Tabel, kan man se den Sidstes Endelser, der ere:

	Enkeltal.		Flertal.		
	Hankj. og Hunkj.	Hverkkj.	Hankj. Hunkj.	Hverkkj.	
Nom.	*en, n,*	*et, t.*	*ne, na,*	*na,*	*a, en.*
Gen.	*ens, ns,*	*ets, ts,*	*nes, nas.*	*nas,*	*as, ens.*

Forældet og kun tilovers i enkelte ordsprogligе Talemaader eller Kunstudtryk er den Form af Artiklen, hvorefter den uden Forskjel i Kjøn, som Stavelsen *ens*, lægges til det ubestemte Genitiv, som *lifsens, lagens, riksens*, istedetfor *lifvets, lagens* o. s. v.

Hine anførte Artikelendelser lægges til Substantiverne saaledes:

§. 28. Fælleskjønsendelsen *en* og *ens* føjes til de Ord, som endes paa Vokalen *i* og paa Konsonanter (undtagen *él* og *er*), som *byggmad-en, skymf-en, akademi-en*.

§. 29. Endes Substantivet paa *el* eller *er*, eller paa en anden Vokal end *i*, da bruges kun n og ns, *åkern, vimpeln, himmeln* (ogsaa *himlen* og *himmelen*), *skadan, glädjen, tron, bron, fran, bym, tån, vrån, sjön*.

§. 30. Alle Hverkenkjønsord tillægge i Enkeltal *et* og *ets*, undtagen de, som endes paa E og A, hvilke kun bruge t og ts, som *folket, blet, stoet, blyet, strået, fröet, knäet*, men *yrket, ödet, ögat*.*)

§. 31. Alle Hankjøns- og Hunkjønsord antage i Flertal Endelserne na og nas. De første kunne ogsaa, men blot i Nominativ have Formen ne, som

*) Kun i daglig Tale sættes *t* til alle Hverkenkjønsord, som endes paa Vokal, som *blyt, stråt*.

er mindre brugelig i daglig Tale. Således siges *Konungarne* (eller *na*), *forshönade*, *städerna*. Den modsatte Forskjel i Brug finder efter §. 19, 20 Sted mellem de dobbelte Endelser e og a i Substantivernes ubest. Enkeltal, hvor tvertimod Formen paa a tilhører den højere Stil. Men da Svenskes i Almindelighed ikke har forskjellige Endelser for Subjektets og Objektets Kasus, var det ikke rimeligt, at denne enkeltstaaende Adskillelse formedelst den bestemte Artikel, skulde kunne iagttages og erkjendes af Folket. De Sprogkyndige have derimod i den mere seet en Fuldstændighed end en Inkonsekvens.

§. 32. Hverkenkjøns Ordenes Artikelendelser for Flertallet ere tre forskjellige.

De, som i Flertal faa *er* (§. 21), tillægge de bestemte Endelser na og nas. Som *partier*, *partierna*.

De, som i Flertal have *n* (§. 22), tillægges na, as, *arbeten*, *arbetena*.

De, som have lige Endelser i Flertal og Enkeltal (§. 23), antage Artiklen *en* og *ens*, som *band*, *banden*; *barn*, *barnen*. Men den daglige Tale bruger i dens Sted, ena og enas, og bortkaster R'et, som nogle Hverkenkjønsord have i ubest. Flert. Herved opkommer en ganske ejendommelig Konsekvens, idet alle Hverkenkjønsord faa samme Endelser i sine bestemte Former. Altsaa

Enk. ubest.	*Parti*	E. best.	*partiet*	Flert. ubest.	*partier*	Fl. best.	*partiena*
– –	*barn*	– –	*barnet*	– –	*barn*	– –	*barnena*
– –	*arbete*	– –	*arbetet*	– –	*arbeten*	– –	*arbetena*,

hvorimod Skriftsprogets Former *partierna*, *barnen* og *arbetena* ere ganske forskjellige.

§. 33. Hankj. og Hunkj. Substantiver paa *-en* og *-an* (se §. 26), som *braxen*, *ondran*, samt mange fremmede Ord, som *mekanikus*, *praktikus*, *kredit*, *facit*, lader man heller undvære den bestemte Art., end man vil frembringe hvad man anser for Mislyd. I dette Tilfælde opofrer ikke vort Sprog Tydeligheden for Velklangen.

§. 34. Udstødelse af en Vokal finder Sted under Deklinasjonen, da Ord, som endes paa et ubetonet *el*, *er*, *en*, *ar*, ved Dannelsen af Flertallet, udelade den korte Vokal: *axel*, *axlar*; *fröken*, *fröknar*; *Sommar*, *somrar*; *bäfver*, *bäfrar*; *gafvel*, *gaflar**); *fabel*, *fabler*; *möbel*, *möbler*; (ogsaa *Djef-*

*) Denne Forandring af *fv* til *f* er en Følge af Reglerne (§. 2) om

vul, Bjeflar). Det samme er desuden Tilfældet med Hverkenkjønsord på *el, er, en*, naar Artiklen lægges til, som i Enkt. *svaſvel, svaſlet*; *medel, medlet*, i Flert. best. *medlen*; *vapen*, Enkt. best. *vapnet*, Flert. best. *vapnen*; *fönster*, Enkt. best. *fönstret*, Flert. best. *fönstren*.

Endelig de fire Ord *botten, socken, öcken, göpen*; som med denne Sammendragning imod næst foregaaende Regel (§. 33) lægge Fælleskjønsartiklen til Enkeltallet, *öcknen, socknen* o. s. v. Er Endelsens Vokal derimod lang, udebliver al Sammendragning, som *Kamel*, Flert. *Kameler*.

§. 35. Foruden de nævnte Afvigelser i Dannelsen af Flertal eller Tillæg af Artikelendelser, gives der nogle flere, som mindre bekvemt kunne henføres under Regler:

Enkeltal.	Kjøn.	Flertal ubestemt.	Flertal bestemt.
Hufvud	Hverkj.	*hufvuden, (hufvun)*	*Hufvuden*, (*hufvune, [hufvudena]* dagl. Tale.
Aflon	Hankj.	*Aftnar*	*Aftnarne (a)*
Morgon	Hankj.	*Morgnar, Mornar*	*Mornarne (a)*
Lus	Hunkj.	*Löss*	*Lössen*
Mus	Hunkj.	*Möss*	*Mössen*
Gäs	Hunkj.	*Gäss*	*Gässen*
Dotter	Hunkj.	*Döttrar*	*Döttrarne (a)*
Moder	Hunkj.	*Mödrar*	*Mödrarne (a)*
Broder	Hankj.	*Bröder*	*Brödren, bröderna,*
Fader	Hankj.	*Fäder*	*Fädren, fäderna*
Hjerta	Hverkj.	*Hjertan*	*Hjertan*
Ostra / *Ostron*	Hunkj. / Hverkkj.	*Ostron*	*Ostronen, ostrorna*
Öga	Hverkkj.	*Ögon*	*Ögonen*
Öra	Hverkkj.	*Öron*	*Öronen*
Bi	Hverkkj.	*Bin, bien*	*Biná, bien*
Finger	Hverkkj.	*Finger, fingrar*	*Fingren, fingrarne*

§. 36. Som Egenhed ved de svenske Substantivers Bøjning maa endnu mærkes: at hvad hos os er forældet, nemlig at give de oprindelig latinske

disse Tegns Brug og Udtale: at nemlig *fv* sættes mellem to Vokaler, *fi* Enden af Stavelsen, skjønt Udtalen i begge Tilfælde er *v*.

Ord, som vort Sprog har optaget, latinske Kasusendelser, er brugeligt i Svensk. Saaledes faa Navne eller Ord paa *ius*, *us* og *um* i Genitiv *ii* og *i*, som *Berzelius*, *Berzelii*, *Evangelium*, *-lii*, *lifmedikus*, *lifmedici*, endog, som man af Eksemplet sér, naar Ordet eller Navnet er dannet i Sverige. Ord paa *s* faa i Flertal *e* eller *æ*, som *Medicinæ Doktor*.

§. 37. Man har desuden i det svenske bibelske og juridiske Sprog i enkelte Talemaader bibeholdt nogle Levninger af de islandske Deklinasjoner, hvortil der i vort Bogsprog ikke er noget Spor. Den svenske Bibeloversættelse og Lovgivning ere nemlig ægte nasjonale Frembringelser, som derfor fremstille det ægte Svenske paa den Tid da de bleve til, hvilket har faaet Ærværdighed ved at være overantvordet Folket i de Skrifter, som det altid læser og elsker. Saadanne Former ere Dativ Enkeltal paa *i* eller *e*; som *Gudi lof*; *man ur huse*; Adjektivernes Akkusativ (egentlig i Hankj.) Enk. paa *an: på sagdan dag*; *i allan stund* (Dansk, i højen Mast); deres Dativ Flertal paa *om*, som *vara allt i allom*; Substantivernes Dativ Enkt. bestemt ogsaa paa *om: i herranom*; *i andanom*. Stundum findes disse Former hos Komikere for at gjøre en ironisk Virkning, som hos Bellman. Ogsaa findes disse Levninger af Deklinasjoner i Ords Sammensætning, som *ladugård*, *Tungomål*, som have faaet den Vokal, der forbinder de to Ord, af det islandske Genitiv Enkeltal for Hunkjønsord paa *a*, nemlig *u*: altsaa Nom. *tunga*, Gen. *tungu*; deraf *tungumål*, det samme som Tunges Maal, hvilket altsaa danner en udtryksfuld Sammensætningsendelse.

§. 38. Med Hensyn til Substantivernes Forbindelse med andre Ord, eller deres Syntaks, vilde følgende Regler være tilstrækkelige for Norske;

1) Naar flere Substantiver tilsammen udtrykke én eneste Gjenstand eller ét Væsen sættes Genitivmærket kun ved det sidste, som *Ingjald illråde des död*. Konsekvent hermed siger man ogsaa i Svensk, ligesom man skriver i Norsk, „*Kejsaren i Rysslands förbund med* –," men efter Sproglærens Regler skriver man „*Kejsarens i Ryssland förbund med* –" Altsaa sættes Genitivmærket til Hovedordet, naar de uadskillelig dertil hørende Ord indbefatte Præposisjoner.
2) Byers og Steders Navne, som endes paa en Konsonant, antage Genitivmærke foran det Substantiv, som udtrykker, hvad de ere, men de, som endes paa en Vokal sættes ved Siden af Appellativet i Nom. som

Gøtheborgs stad, Carlstens Fästning, Upsala län, Telge Kanal, Fahlu grufva.

3) En islandsk Levning er det at visse Præposisjoner styre Genitiv enkelte Talemaader, ligesom, men hyppigere end i Dansk. *Till, Inom. Utom; fara til kyrkas, till qvarns, till skogs, inom lands, utom skärs.* Naar *i* bruges med Gen. er formodentlig et Ord udeladt, *i Sumrs* (nemlig *tid*), *i Måndags* (*tid* eller *dag*) o. m. fl.; ti paa Islandsk styrer denne Præposisjon Dativ og Akkusativ.

Om Artiklernes Betydning.

§. 39. Ved at sætte eller udelade nogen af det svenske Sprogs Artikelformer (§. 27) opkomme følgende forskjellige Bestemmelser af et Substantiv, som t. Eks. *Konung:* 1. *Konung*, 2. en *Konung*, 3. *Konungen*, 4. den *Konung*, 5. den *Konungen*, hvilke uden Tvivl ere forskjellige i Betydning, men ikke saa meget, at alle Talende eller Skrivende i Nasjonen skulde opfatte Betydningen, eller anvende dem ligedan. Medens man derfor vel kunde give bestemte og fuldstændige Regler om én Forfatters Brug af Artiklerne, maa kun de vigtigste anføres her, som beskrivende Sprogbrugen hos alle Skribenter.

§. 40. Substantiverne staa uden Artikler, naar man ikke mener en bestemt, bekjendt Gjenstand i sin Helhed, men kun en Del af den, eller et Individ af den Klasse, som Ordet betegner. Som „*Religion*“ (*Spår af Religion*) „*finnes i hvarje menniskosamfund;*“ „*vin muntrar sinnet;*“ „*Knifbladet är af jern;*“ „*hon är enka;*“ „*han är soldat.*“ Af samme Grund udelades Artiklerne i Titler, som *General Baner* (o: én af Generalerne); *Herr Thorild.* Desuden udelades de stundum for Kortheds Skyld, som i Opregninger *Skepp, gods, manskap, allt sjönk; han rör hverken hand eller fot.* (Ellers *skeppet sjönk; han rør foten.*)

§. 41. Den ubestemte Artikel i Enkeltal udtrykker ogsaa at Gjenstanden er ubekjendt og uforklaret, men antyder stærkere at der menes ét Individ eller én Del af en Helhed. Som „*ett lands försvar.*“ Ved Egennavne udtrykker det en af en Slægt: „*Karl den elftes minister var en Oxenstjerna*“ eller en, som er lig den mest bekjendte af Navnet; „*en Sokrates.*“ Da denne Artikkel ej bruges i Flertal falde disse §. 41s Regler, samme

ned §. 40's med Hensyn til Flertalssubstantiver, ligesom ogsaa dette vel er Aarsagen til at disse to Tilfælde ere mindre skarpt afsondrede og ofte forblandes.

§. 42. Den bestemmende Artikelendelse føjes til et Substantiv, naar det fremstilles som bekjendt, enten fordi man mener Gjenstanden i sin Helhed, eller Ordet i sin sande Bemærkelse, som, *lifvet är kort; elefanten* (o: Dyrslægten i det Hele) *är det största djur på landet*; eller fordi det, som man nævner, ved en bekjendt Omstændighed (saasom en foregaaende Sætning, den nævnte Gjenstands almindelige Brug, den nævnte Persons Bekjendtskab) antages at adskille sig fra alle andre, som *Religionen* (o: Eks. den kristelige, som kan være omtalt i det Foregaaende) *är en tröstare i olyckan; vinet pressas ur drufvor*; ligeledes, naar en oversandselig Gjenstand er fremstillet som en Person og derved ligesom bleven til et bekjendt Væsen, som: *sanningen har segrat*; i bekjendte Personers Titler som: *Prosten N.* Denne Artikel lægges ogsaa til svenske Mænds Navne for at betegne et nøje Bekjendtskab, hvad enten dette skriver sig fra Omgang og Fortrolighed, eller fra Mandens historiske Hæder, som har bevirket at man har hørt hans Navn fra sin Barndom. Som *Silfversparren* (o: min Ven), *Görtzen* (den forhadte Minister), *Sturen*.

I enkelte Talemaader afgjør en vilkaarlig Sprogbrug enten Ordet skal rette sig efter denne §. eller efter §. 40, som *bjuda en spetsen; hålla nogon stången*; derimod – *hålla stånd; fatta stånd*.

Denne af en Endelse bestaaende Artikel bruges ogsaa, tvertimod dansk Sprogbrug, ofte naar et Adjektiv staar hos Substantivet, som *År 1658 slöts freden; men följande året bröt kriget ut å nyo.*

§. 43. Artiklen *Den* har samme Betydning som den i foregaaende §. forklarede, men bruges i Betegnelser af Datumer og Egennavne: *Erik den Helige; Karl den Femte; den 1ste Maj*; fremdeles, naar et ellers ubekjendt og uomtalt Substantiv nærmere bestemmes ved et Relativ. De *medel, hvaraf han betjente sig, voro*; den *lag, som skal förbinda, bör vara kungjord*; endog om Relativet er udeladt. Det *nöie*, [som] *lasten gifver, er falskt.*

§. 44. Begge de bestemte Artikler (§. 42 og 43) bruges i relative Sætninger, naar et Substantiv baade ved den relative Sætning nærmere betegnes (§. 43), og desuden af andre Omstændigheder er bekjendt: Den *Konungen i Frankrike, som mördades på öppen gata var Henrik 4.* Her anvendes Artikel-

endelsen -en fordi det ansees bekjendt at en fransk Konge er bleven dr
(§. 42), men at Relativsætningen nævner hans Navn, antydes ved Art
len Den (§. 43). Heraf maa forklares Artiklernes Brug i Udraab: De
stackaren! Den *gossen*, og i slige Talemaader, som: *jag känner icke*
mannen; i hvilke en relativ Sætning mangler og desuden Gjenstanden paa Gr
af Omstændighederne, maa ansees for at være for de Talende tilstrækk
afsendret fra alle andre Gjenstande.

Videre bruges begge de bestemte Artikler, naar Substantivet udmærk
eller betegnes ved en følgende Sætning med *att*. Man kan i dette Tilfæl
ogsaa udelade alle Artikler, eller kun sætte den bestemte Artikelendels
derimod kan man aldrig, som i Dansk, efter §. 43, bruge den alene: *Æsch*
lus hade ej mod *att bära* (den) *harm*. *att se sig öfverträffad af Sofokl*
Her sættes *mod* efter §. 40 uden Artikel fordi det antyder nok, tilstrækkel
Mod. *Harm* har Artikelendelse, fordi Sjalusi ens smertelige Følelse antag
for bekjendt, og „*den*" *kan* lægges til, fordi det eg ntlig ikke er Sjalusi i
mindeligbed her menes, men den særegne, som angiv es i den følgende Sæ
ning.

§. 45. Naar der forved et Substantiv gaar et Genitiv, et Ejendomspr
nomen (§. 54) eller et henvisende (§. 57) eller relativt (§. 58) Pronomen,
udelades bestandig Substantivets Artikel, men hvis det har noget Adjektiv
til sig, sættes det i den bestemte Form. Tanken kan aldeles ikke paa den
§. 40 – 44 nævnte Maade modifiseres, men Substantivet ansees til strækkel
betegnet ved sit Genitiv eller Pronomen. Som, *Cæsars og Pompej* ö
diga mistroende (ikke *ömsesidigt mistroende* eller *ömsesidiga mistr*
min äldste Broder (ikke *äldst*, eller *broderen*); *hvilken stora oly*
olyckan); *Husets hörn* (men derimod *Hörnet af huset*.) Dog faa
tiverne ogsaa ofte Artikelendelse ved det henvisende Pronomen, som
sa dagarne.

Man vil heraf se, at Reglerne for Artiklerne ere i det væsentlige
for det danske og svenske Sprog. Kun har det sidste efter §. 42 og
nogle Fordele fremfor det første i Udtrykkets Korthed og Bestemthed.

Det norske Talesprog følger den i §. 44 givne Regel; og deler med
svenske Talesprog det Fortrin for baade svensk og dansk Skriftsprog,
det kan anvende, ligesom Græsken, den bestemte Artikel efter Pronomene.
Som „*den gamle Hatten min*," i det svenske Almuesprog „*huset mitt*."

§. 46. Disse Ord, hvormed man betegner Substantivernes Egenskaber, have ikke Kasusendelser, som de, men derimod Kjøn, Tal, bestemte og ubestemte Former, og desuden tre Grader: Positiv, Komparativ, efter følgende Tabel.

	Positiv.		Komparat.	Superlativ.	
	Ubest.	Best.	Best. og ubest.	Ubest.	Best.
Enkt. Fælleskj.	*lycklig*	*Den lyckliga* (*e*)	i begge Tal og	*lyckligast*	*lyckligaste*
Hverkkj.	*lyckligt*	*Det lyckliga*	alle Kjøn.	i begge Tal og alle	
Flrt. Alle Kjøn.	*lyckliga* (*e*)	*De lyckliga* (*e*)	*lyckligare*	Kjøn.*)	

§. 47. Hverkenkjønnet lægger altsaa i Positiv (eller den første Grad, som udtrykker Substantivets Egenskab uden nogen Sammenligning med andre Gjenstande) et *t* til Fælleskjønsendelsen som: *säll, sällt, flat, flatt,* men

1) Ord, som endes paa en Vokal antage *tt*, som *blå, blått.*
2) De, som endes paa *dd* og *nn* antage *dt* og *nt*, som *bebodd, bebodt; sann, sant.*
3) De, som endes paa *en* forandre n til *t*, som *trogen, troget*, (undtagen *sådan* og *hurudan*, med *sådant, hurudant* i Hverkenkjønnet). *Ingen* har i Hverkenkjøn. *Intet; någon, något.*
4) Nogle Adjektiver antage intet t, men ere lige i Fælleskjøn og Hverkenkjøn, nemlig de paa *a*, som *stilla;* paa *e*, som *troende* og alle andre aktive Partisipper; Adjektiver paa tt eller t med Konsonant foran, som *lätt, kort,***) fremdeles Ord paa s, som *afsides.*
5) Nogle mangle Hverkenkjøn, som *venster.*

*) I Almuens Dialekter i flere Provinser, og hos Forfattere, som efterligne dem, lægges endnu stundum et *er* til Adjektiverne, i Fælleskjøn, som *hvasser* for *hvass, feter* for *fet.* Det er en Levning af den islandske Endelse ur, hvorved Hankjønnet udmærkes.

**) Naar de i denne §. nævnte Ord paa *t* i Hverkenkjønnet fik *tt*, bestod Forandringen egentlig i at en lang Vokal (*tät*) blev betonet og kort: *tätt.* Da de under [illegible] nævnte

§. 48. Den bestemte Form lægger e eller a til det ubestemte Fælleskjøn, men

1) *liten* har bestemt, *den lilla*; *ilsk*, *den ilskne*, og *härsk* eller *härsken*, *den härske* eller *härskne*.

2) Sammendragning af Endelserne *al*, *el*, *en*, *er* finder Sted ligesom blandt Substantiverne (§. 34). *Gammal*, *gamla*; *dufven*, *dufna*.

3) De Ord, som i ubestemt Form endes paa e og a, bruge denne Endelse ogsaa i den bestemte, som *aense*.

4) Nogle findes kun i den bestemte Form, som *nedra*, *samma*, *inre*.

§. 49. *Liten* heder i Flertal *små*. Adjektiver paa Vokal kunne baade antage og undvære *a*, som *blåa* eller *blå*. (Hos os udtales ogsaa baade „fri" og „fri" i Flertallet og best. Form af „fri.")

Af de to Endelser *a* og *e*, for Adjektiverne i Flertal ubestemt og i den bestemte Forms Enkeltal og Flertal, er den første den mere brugelige og i alle Tilfælde anvendelige. Den anden bruges kun ved Substantiver af Hankjønnet i Nominativ i højtideligere Stil, samt i enkelte Navne, som *Ludvig den Fromme*, *Erik den helige*, *den store Konungen*. — Naar Adjektiverne bruges substantiviskt faa de Genitivendelse. I Enkeltallet af Hankjønsord bruges da oftest *es*, og i Flertal *as*. *Den Eviges*, *den Eviges lagar*; men *de sjuke*, *de sjukas plågor*.

Men Flerstavelsesadjektiver paa *ad* kunne aldrig i Positiv faa Endelsen *a*, kun *e*, som *välartad*, *det välartade barnet* o. s. v.

§. 50. Naar to Gjenstande sammenlignes, sættes Adjektivet i Komparativ og betegner at den ene udmærker sig udi en for begge fælles Egenskab. Naar flere Ting sammenlignes, udtrykker Superlativ et Fortrin fremfor dem alle. Dannelsen sees af Tabellen (§. 46), men

1) Ord paa *a* lægge kun *re* og *st* til, *ringa*, *ringare*; dette gjøre ogsaa flere paa *ig*, som *nådigast*, af *nådig*.

2) Den samme Sammendragning, som ved Dannelsen af Flertal (§. 48, 3) finder Sted, *trogen*, *trognare*.

Ord paa *t*, som *trött*, *fast*, efter Reglerne for Udtalen (§. 16) allerede ere korte og betonede i Fælleskjøn, kan ingen lignende Bøjning ske med dem.

3) For at forstærke Superlativ bruges *allra* (egentlig et islandskt Genitiv Flertal; altsaa det samme som *af alle*), som *allra lyckligast*.*)

4) Partisiper og mange Adjektiver, især de paa *isk*, antage *mer* og *mest* istedetfor de anførte Gradendelser; som *mer omtyckt, mest omtyckt; mera partisk, mest partisk.*

§. 51. Uregelmæssig Graddannelse have Ordene:

God (bra)	*bättre*	*bäst*
— (i Smag el. d. s. s. godmodig)	*godare*	*godast*
Dålig (o: mindre god)	*sämre*	*sämst*
— (o: syg)	*dåligare*	*dåligast*
Elak (ond)	*värre*	*värst*
— (o: ildesindet)	*elakare*	*elakast*
Stor	*större*	*störst*
Lång	*längre*	*längst*
Trång	*trängre* / *trångare*	*trängst* / *trångast*
Tung	*tyngre*	*tyngst*
	Fjermare	*fjermast*
	Förre	*först*
	Undre (a)	*underst*
	Främre	*främst*
Liten (Enkeltal) / *Små* (Flertal)	*mindre*	*minst*
	smärre	*smärst*
Få	*färre*	
Låg	*lägre*	*lägst*
Hög	*högre*	*högst*
	Nedre	*nederst*
	Öfre	*öfverst*

*) Om fyrstelige Personer bruger det norske Sprog adskillige leksikalske Høfligheder, idet man siger t. Eks. Bilager istedetfor Bryllup. Det svenske har her et grammatiskt Smigreri til dem, idet man bruger *aller* for *allra* om Fyrster, som *allernådigste Konung*.

Ung	*yngre*	*yngst*
Gammal	*äldre* (*gamlare*)	*äldst* (*gamlast*)
Många	*flere*	*flest*
Mycken	*mera*	*mest*
Nära	*närmare* (*närmre*)	*närmast* (*näst*, *närmast*)
	Nedre (*a*)	*nederst*
		Efterst

Flere Adjektiver kunne paa Grund af sin Betydning, ikke modtage Grader, som *evig*, *fyrkantig*.

T a l o r d.

§. 52. Mængde Tal: *en; två (tu, tvenne;) tre (trenne); fyra; fem; sex*, Ordens Tal: *Den Förste; andre; tredje; fjerde; femte; sjette*. M. T. *sju, åtta; nio (nie); tio (tie); ellofva (elfva); tolf; trettan*. O. T. *sjunde; åttonde; nionde; tionde; elfte; tolfte; trettonde*; M. T. *fjorton; femton; sexton; sjutton; aderton; nitton*; O. T. *fjortonde; femtonde; sextonde; sjuttonde; adertonde; nittonde*; M. T. *tjugo (-gu, -ge); trettio (e); fyratio (fyrtio, fyrtie); femtio (e)*; M. T. *sextio (e); sjuttio (e); åttatio (åttatio, åttio); nionio (nittio, nittie)*; M. T. *hundra (hundrade); tusen (tusende)*.

Ordenstallene dannes altsaa paa Endelsen *onde*, som *femtionde, tjugonde*. Men Tallene for 100 og 1000 hede det samme som Ordenstallet og Mængdetallet, nemlig *hundrade, tusende*.

§. 53. Man *kan* paa Svensk udtrykke Enernes Tillæg til Tierne, ligesom i Dansk ved *och*, som *fem och trettio*, fem og tredive; men man bruger hyppigere (og altid naar Tallene ere store) at nævne dem i den naturlige Orden, i hvilken de skrives. Som: 7 4 9 5

Sju tusen fyra hundra nittio fem.

Hvorimod vi nu sjeldnere sige, ligesom vore Forfædre, Syv tusind fire hundrede nitti fem. Naar et Ordenstal er større end to Sifre, faar kun det sidste Tal Endelsen, som: *femtionde tredje*; men *två tusen tjugo tredje* d. e. 2023de.

§. 54. *Pronomener*, eller *Stedord*

ere Ord, som til Forkortelse sættes istedet for Substantiver. De have enten Formen af Adjektiver eller Substantiver. Han vil, kan være det samme som Manden vil; din Hest det samme som Mandens Hest. Den første Klasse af dem kaldes personlige, fordi de især bruges til at betegne den, som udfører den Handling, eller med hvem den Gjerning bliver foretaget, som udtrykkes ved et Verbum. Disse ere i Formen Substantiver.

	Første Person,	anden Person,	tredje Person.			
			Hankj.	Hunkj,	Fælleskj.	Hverkkj.
Enkelt.	Nom. *Jag*	*Du*	*Han*	*Hon*	*Den*	*Det*
	Gen. mangler	mangler	*Hans*	*Hennes*	*Des*	
	Dat. og Ak. *Mig*	*Dig*	*Honom*	*Henne*	*Den*	*Det*
			Alle Kjøn.			
Flert.	Nom. *Vi*	*I* el. *Ni*	*De*			
	Gen. mangler	*Edera* el. *Eras*	*Deras*			
	Dat. og Ak. *Oss*	*Eder* el. *Er*	*Dem*			

Desuden Ordet *Man*, som mere ubestemt udtrykker tredje Person i Flertallet, men desuagtet styrer (o: forbindes med) sit Verbum i Enkeltal. Som Genitiv til det bruges *Hans*, som Dativ og Akkusativ *En*, ganske som i Norsk.

§. 55. Ejepronomenerne ere i Formen Adjektiver, men mangle, som alle andre Pronomener, Grader:

	Fælleskj.	Hverkkj.	Fælleskj.	Hverkkj.	Fælleskj.	Hverkkj.
Enkeltal	*Min*	*Mit*	*Din*	*Dit*	*Sin*	*Sit*
Flertal	*Mine* (*a*)		*Dine* (*a*)		*Sine* (*a*)	

	Fælleskj.	Hverkkj.	Fælleskj.	Hverkkj.
Enkeltal	*Vår*	*Vårt*	*Eder* (*Er*)	*Edert* (*Ert*)
Flertal	*Våre* (*a*)		*Edre* (*a*) eller *Ere* (*a*)	

Naar Ejepronomener stå substantiviskt, antage de Artikel og Genitiv som Adjektiver (§. 49). Som, *tänk på de dinas räddning*. *Eder* betyder det samme som Genitivet af *Ni*, nemlig *Eders* eller *Ers*, men det sidste anvendes kun i Titler: *Ers nåd*, *Edere höghet* (§. 50. Anm).

§. 56. Det saakaldte „*Sin*“ kaldes ogsaa tilbagevisende (eller reflexivt). Til denne Klasse hører desuden *Sig*, der tillige regnes til de personlige, da det bruges istedetfor Dativ og Akkusativ af tredje Persons Pronomen. De bruges altid naar Subjektet i Sætningen er det samme Individ som Objektet eller den, som ejer noget. Som: *de äro sina egna herrar*. Den vilkaarlige Regel, som de fleste danske Forfattere følge, at skrive deres for sin, naar Subjektet er Flertallet (han er sin egen Herre, men de ere deres [o: sine] egne Herrer) er ubekjendt i Svensk, ligesom uhjemlet i Oldnorsk. Vekselvirkende Pronomen er:

	Enkeltal.		Flertal.
	Fælleskjøn.	Hverkenkjøn.	Alle Kjøn.
Genitiv.	*Hvarsannars*		*Hvarandras*
Dat. og Akkus.	*Hvarannan* (*Hvarann*)	*Hvartannat*	*Hvarandra*

Det kan ikke bruges i Nominativ, og kun om Flertals Substantiver, som *Bägge berömde hvarsannars egenskaper och älskade hvarannan.*

§. 57. Bestemmende (demonstrative) Pronomener ere to, nemlig:

	Enkeltal.		Flertal.
	Fælleskjøn.	Hverkenkjøn.	Alle Kjøn.
Nominativ	*Den*	*Det*	*De*
Genitiv	*Dens*	*Dets*	*Deras*
Dat. og Akkus.	*Den*	*Det*	*Dem*

	Enkeltal.			Flertal.
	Hankj.	Hunkj.	Hverkkj.	Alle Kjøn.
Nominativ	*Denne*	*Denna*	*Detta*	*Dessa* (*e*)
Genitiv	*Dennes*	*Dennas*	*Dettas*	*Dessas*
Dat. og Akkus.	*Denne*	*Denna*	*Detta*	*Dessa*

De forhen i §§. 27–32 og 42–44 beskrevne Artikler ere bestemmende Pronomener af Oprindelse og kun lidet forskjellige fra dem i Betydning. Artiklen *den* er nemlig oprindelig det samme som dette Pronomen *den*, og Artikelendelserne ere Forkortelser af det islandske bestemmende Pronomen *hinn, hin, hitt.*

§. 58. Henvisende (relative) Pronomener er *hvilken*, som baade er substantiviskt og adjektiviskt.

	Enkeltal.		Flertal.
	Fælleskjøn.	Hverkenkjøn.	Alle Kjøn.
Nominativ	*Hvilken*	*Hvilket*,	*Hvilke* (*a*)
Genitiv	*Hvilkens*	*Hvilkets*, *hvars*	*Hvilkas*

Som er uforanderligt i alle Kjøn, Tal og Kasus, har samme Betydning som *hvilken*, men er kun substantiviskt, bruges kun i Nominativ og Akkusativ, og aldrig naar en Præposisjon skulde gaa foran.

Den, *det* og *Dem* kunne ogsaa bruges istedetfor Akkusativ af *hvilken*. „*Gud, den jag hafver kär.*“

§. 59. Spørgende Pronomener ere:

	Enkeltal.		Flertal.
	Fælleskjøn.	Hverkenkjøn.	Alle Kjøn.
Nominativ	*Hvilken*, el. *hvem*, el. *ho*	*Hvad* eller *hvilket*	*Hvilke* (*a*)
Genitiv	*Hvilkens*, *hvars*, *hvems*	*Hvilkets*	*Hvilkas*
Dat. og Akkus.	*Hvilken*, *hvem*	*Hvilket*, *hvad*	*Hvilke*

Ho og det mere brugelige *hvem*, anvendes kun substantiviskt: *Hvilken man* (eller *ho* eller *hvem* alene, men ikke *ho man*) *är detta?*

§. 60. Af ubestemte Pronomener mærkes, som de vigtigste:

	Enkeltal.		Enkeltal.		Flertal.
	Fælleskj.	Hverkkj.	Fælleskj.	Hverkkj.	Alle Kjøn.
Nom.	*Hvar, hvarje*	*hvart*	*Någon*	*något*	*Några* (*a*)
Genitiv.	*Hvarjes*		*Någons*	*Några*	*Några*

	Enkeltal.		Flertal.	Flertal.	
	Fælleskj.	Hverkkj.	Alle Kjøn.	Fælleskj.	Hverkkj.
Nom.	*Ingen*	*Intet*	*Inge* (*a*)	*Bägge*	*Båda*
Genitiv				*Bägges*	*Bådes*

Somlige (*a*) er et Flertal, hvortil hører Enkeltal *somt* (saasom *somt folk.*)

Naar Talen kun er om To, brugtes Pronominer, som endes paa *dera* el. som kun findes i Enkeltallets Fælles- og Hverkenkjøn, hvilkes Endelser er lige det Ords, som udgjør Sammensætningens første Del, som *endera*, *ettdera endera dagen* (en af de to Dage), Genitiv *enderas*. Saaledes *ingendera*, *intetdera*, som *intetdera stället* (intet af begge Steder), *hvardera*, *hvartdera* som *hvartdera barnet* (ethvert af de to Børn). Disse svenske Ord nedstamme fra det islandske þeira, som er Gen. Flertal til tredje Persons Pronomen og altsaa betyder af dem. De to første af disse Ord betyde ikke samme som de latinske Ord alter og neuter.

§. 61. Anm. 1. Istedet for *hvilket* og *det* med Præposisjon foran, bruges ofte *hvar* og *der* med samme efter, som *hvaraf* for *af hvilket*; *derpå* for *på det*.

Anm. 2. Ved Siden af anden Persons Pronomen *du*, have de fleste nyere Sprog et andet ligebetydende, som bruges til ubekjendte Personer af Høflighed. Saaledes hos os De, tydsk sie, fransk vous, engelsk you. De Svenske, ligesom Spanierne og Polakkerne mangle et saadant, maaske fordi disse Nasjoners aristokratiske Sæder ikke tillade det at anvende Høfligheder uden Forskjel paa Stand, da deres Agtelse imellem de fornemmere Folk altid tænkes uadskillelig fra Ringeagt mod Lavere. Til disse bruger Svenskeren *Ni* i Betydning af Enkeltal. Til Fornemmere eller Ligemænd maa bruges Personens Navn med *Herr*, *Fru* og Titel foran, som: *Befaller Herr N, Fru N, Herr Kaptenen att* o. s. v. Det tungvinte i denne Udtryksmaade har foranlediget at det er saa almindeligt at de, som have noget Bekjendtskab med hinanden og ikke ere af meget forskjellig Stand, komme overens om at tiltale hverandre med Ordet *Du*. Man har ogsaa i den sidste Tid i Stockholm begyndt at tiltale Ubekjendte og Ligemænd med *Ni*, men til Fornemmere tør man ikke heller der bruge denne Formindskelse i Ydmyghed.

Verber.

§. 62. Ved Verbet betegner man at en Gjenstand enten gjør noget, som jeg sætter, eller at noget foretages med den, som, jeg sættes, eller at den er i en vis Tilstand, som, jeg sidder, hvilke Udsagn man ved det samme henfører til en vis Tid, hvorfor man paa norsk baade har oversat Navnet *Verbum* med *Tidsord* og *Gjerningsord*.

§. 63. Verberne adskille sig ogsaa fra hinanden ved en forskjellig Beskaffenhed eller Betydning, der vedbliver den samme i alle de forskjellige Former, de have, og som siden skulle anføres (§. 64 — 68). Efter disse

Hovedbetydninger kunne de inddeles i Klasser, som man kan kalde Diateser. Da Grammatikens Formlære kun beskjæftiger sig med den Indflydelse, som et Ords Forandringer ved Endelser eller Forsatser har paa dets Betydning, kunne blot de Diateser faa Plads her, som paa denne Maade frembringes i Svensk. De som fremkomme, naar flere Verber forbindes saaledes at de danne et eneste sammensat Begreb, som, jeg maa sidde, bør derimod fremsættes i en fuldstændig Syntaks; de, som udtrykkes ved et Ord af en ganske anden Sammensætning end den, det tilsvarende har, henhøre under Ordbogen, som opregner og forklarer de ikke ved Lighed i baade Lyd og Betydning forbundne Ord. Saaledes jeg drikker, og jeg vander (ɔ: lader drikke). De vigtigste Diateser ere:

1. Den handlende eller aktive Diates, d. e. Aktiv. Den endes i Præsens Indikativ paa *R*, som *jag bringar*. Den inddeles i to Underafdelinger, nemlig:
   1) Den immediative eller umiddelbart virkende Diates, som *jag dricker* t. Eks. *vatten*.
   2) Den kausative, eller paa en anden Person virkende Diates, som *jag dränker* (ɔ: kvæler i Vandet) t. Eks. *en hund*.
2. Den lidende eller passive (Passiv), endes i Præsens Indikativ paa *S*, som *jag bringas*, *vatnet drickes*, *hunden dränkes*. Den har to Biformer:
   1) Den reflexive eller tilbagevirkende Diates, naar Subjektet foretager noget med sit eget Væsen, som *jag förirras* (ɔ: jeg forirrer mig), *jag skämmas* (ɔ: jeg skammer mig.)
   2) Den vekselvirkende Diates, som *vi umgås* (ɔ: vi leve og tale med hinanden), *vi slåss* (ɔ: vi slaa hinanden), *brottas*, *mötas* og flere. Denne samme Bemærkelse udtrykkes langt hyppigere ved at de Pronomener som ere anført i §. 56, sammenføjes med et aktiviskt Verbum.
3. Den gjenstandsløse, intransitive Diates, da Verbet udtrykker en Tilstand. Den har stundum Endelsen paa R, og henføres da under Aktiv, fra hvilket den dog adskiller sig i Betydning. Dog har den ogsaa ofte S-Endelsen eller passivisk Form, som *jag går*, *jag står*, men *det dagas*, *jag afvundas* d. e. er misundelig. Denne Diateses Verber ere som oftest i Lyd grundforskjellige fra de andre i Betydning tilsvarende, og deres Forklaring tilhører derfor Ordbogen. Saaledes det intran-

aktive *stå* og det aktiviske *ställa*. Dog kan man mærke Endelsen -st, ved hvilken saavel aktiviske Verber som Adjektiver gjøres til g j e n s t a n d s l ø s e Verber. Saaledes af det anførte *dricka* og *dränka* dannes, *jag drunknar* (ɔ: omkommer i Vandet), af *klar*, *flat* og *kull* dannes *klarna*, *flatna*, *kallna*, d. e. klarne, blive klar o. s. v. og mangfoldige andre. Alligevel frembringes samme Bemærkelse endnu oftere ved *blifva*, forbundet med Adjektivet, *det blifver klart*. — Disse Verber paa *-na* kaldes, som en Underart: den tilblivende eller i n k o a t i v e Diates.*)

§. 64. Hvert af de i disse Klasser (§. 63) anførte Verber kunne betragtes som selvstændige. Dog ere der mange, som baade have en aktivisk og passivisk Form, og hvis Overgang fra den ene Form til den anden tillige er simpel, hvorfor den kan anføres i Konjugasjonstabellen som regelret. Disse kalder man transitive Verber.

§. 65. Følgende Modifikasjoner af et Verb kaldes M a a d e r eller Hensigtsformer.

1. Indikativ, som fremsætter Handlingen som en simpel Fortælling, saa *jag kallar*, *jag var* t. Eks. *rädd*,
2. Konjunktiv, som fremsætter Handlingen som et Ønske, med en Uvished eller under en Betingelse, som *jag vore*. Nødvendigheden af at bruge Verbet i denne Maade er især indlysende, naar Ordene *liksom* (ɔ: som om) og *om* (ɔ: dersom) gaa foran det. *Det ser ut liksom han vore rädd; om jag vore frisk.*
3. Imperativ, som fremsætter Handlingen som en Befaling, som *kalla*, var ɔ: kald, vær.

§. 66. Med disse Maader er forbundet Begrebet om en Tid, hvorved bestemmes naar en Handling er skeet i Forhold til eller Sammenligning med en anden Handling. Tiderne ere i Indikativ:

---

*) I andre Sprog udtrykkes mange flere Modifikasjoner af Verbets Betydning formedelst Endelser eller Afledning, som Bibegrebet af en Nødvendighed, (latinsk faciendum est), af en Hyppighed (factito), af en Lyst (emturio), af en Formindskelse (cantillo), en Forøgelse o. m. fl. I disse Sprogs Lærebygning bør de derfor opstilles i Formlæren eller Afledningslæren. Men da disse Bibegreber altid i Svensk udtrykkes ved Sammensætninger eller Omskrivninger (*jag måste göra*, *jag gör ofta* o. s. v.) høre deres Udtryk til Ordbogen eller Grammatikens Syntaks.

1. Præsens eller Nutiden: *jag kallar* o: jeg kalder.
2. Imperfekt el. Datiden: *jag kallade* o: jeg kaldte,
3. Perfekt el. Førnutiden: *jag har kallat* o: jeg har kaldet.
4. Pluskvamperfekt el. Førdatiden: *jag hade kallat* o: jeg havde kaldet.
5. Det egentlige Futur el. den nærværende Fremtid: *jag skall kalla* o: jeg skal kalde.
6. Det fuldbragte Futur el. den fuldbragte Fremtid: *jag skall hafva kallat* o: jeg skal have kaldet.

Kun nogle af disse Tider findes i Konjunktiv og Imperativ.

§. 67. Hver Tid har to Tal, eftersom Subjektet enten er en eller flere; samt tre Personer: den første, naar Subjektet er den som taler; den anden, naar det er den som tiltales, og den tredje, naar en anden end de nu nævnte, er Subjekt. Personerne udtrykkes enten ved Substantiver eller personlige Pronomener (§. 54). Som i Præsens Indikativ:

Enkeltal	første	Person	*jag kallar*	Flertal	første	Person	*vi kalla*
—	anden	—	*du kallar*	—	anden	—	*i kallen*
—	tredje	—	*han kallar*	—	tredje	—	*de kalla*

Imperativ kan ikke tænkes i første Person Enkeltal. I første Person Flertal antyder det en Opfordring, *kallom* o: lader os kalde.

§. 68. Til Verbernes Former regnes ogsaa visse Substantiver og Adjektiver, dels fordi de regelret ved Endelser udledes af Verberne, dels fordi de have Begrebet af Tid, Handling, Lidelse eller Tilstand. De mangle derimod Personer:

1. Partisipet, som *kallad, kallande* o: kaldet, kaldende. Det er egentlig et Adjektiv; men bruges ofte som et Substantiv, enten
   1) til at udtrykke en virkende Person, som *en handlande, handlanden* o: Kjøbmand, Kjøbmanden; det er da Hankjøn; eller
   2) til at udtrykke en Gjerning, som *trött af gående* (det samme som *trött af gång*), *i förlitande på Er godhet*. Ofte modtager det endog et Substantivs Forholdsendelse, som *afseende*, Flertal *afseenden* (o: Hensende). Det regnes da til Hverkenkjønnet.
2. Supinum er et Adverb til Partisipet i Passiv. Det har to Former, den ene næsten lig Part. Pas. Hverkkj. (§. 76), den anden sætter et S

til den første. Som *kallat* og *kallats*, *köpt* og *köpts*, *tagit* og *tagits*, *trott* og *trotts*. Begge forekomme kun i Forbindelse med andre Verbo ligesom Adverberne (§. 100.)

3. Infinitiv er egentlig et Substantiv, som *jag vill kalla*, egentlig *i* samme som *jag vill kallelse*.

§. 69. Naar Begrebet om Tid mangler i et Substantiv, er det gaaske skilt fra Verbet. Dog kunne nogle saadanne formedelst deres regelrette Endelser og deres store Antal, anføres her. Saaledes endes Ord for Ting p

1) *-nad*, som *ledsnad*, *lefnad*, *byggnad*, af *ledsna*, *lefva*, *bygga*.
2) *-else*; *födelse*, *förebråelse*, af *föda*, *förebrå*.
3) *-n*; *nyetan*, *längtan*, af *nyeta*, *längta*.
4) *-dom*; *kännedom* (Kundskab). *svordom* (Ed), af *känna*, *svärja*.
5) *-ing*, *-ning*; *polering*, af *polera*, *lämning*, af *lämna*, *granskning*, af *granska*.
6) *-sel*; *skötsel* (Pleie), *vigsel* (Vielse), af *sköta*, *viga*.
7) *-sla*, *-sle*; *känsla* (Følelse), *bränsle*, af *känna*, *bränna*.
8) *-st*; *tjenst*, *vinst*; *ankomst*, af *tjena*, *vinna*, *ankomma*.

Ord for Personer endes paa:

9) *-are*; *bryggare*, *målare*, af *brygga*, *måla*.
10) *-ling*; *lärling*, *älskling*, af *lära*, *älska*.

§. 70. De i §. 63 — 68 anførte Former af Verberne udtrykkes enten ved Endelser, eller ved Pronomener, ved andre Verber, eller ved Smaaord. Da hine Endelser ikke ere de samme i alle Verber, siges de at rette sig efter forskjellige Bøjningsmønstere, eller at gaa efter forskjellige Konjugasjoner. De vigtigste Uligheder findes i Præsens, Imperfekt og Perfekt Indikativ.

	Præs. Indik.	Impf. Indik.	Perfekt Indik.
1ste Konj.	*jag kallar*	*jag kallade*	*jag hafver kallat*
2den Konj.	— *döper*	— *döpte*	— — *döpt*
3dje Konj.	— *tager*	— *tog*	— — *tagit*

§. 71. I disse Konjugasjoner dannes Verbernes Former i Aktiv, efter følgende Regler:

Som Hovedform betragtes Infinitiv Præsens, der har Ordet *att* foran sig og endes paa *a*, undtagen i de §. 69, 99 anførte Verber af anden Konjugasjon, som *att kalla*, *att tro*.

Infinitiv Perfekt sætter Hjælpeverbet *att hafva* foran Supinum, (§. 68 og 76), som *att hafva kallat, att hafva trott.*

Infinitiv Futur sætter Hjælpeverbet *att skola* foran Infinitiv Præsens, iden *att*, som *att skola tro, att skola kalla.*

Partisipet lægger *-nde* til Infinitiv Præsens dersom dette endes paa *a*, hvis det endes paa en anden Vokal tillægges *-ende*: *kallande, troende.* Det er et i Kjøn og Tal uforanderligt Adjektiv.

Præsens Indikativ *første* Persons Enkeltal lægger i første Konjugasjon og i de Verber af anden, som ej endes paa *a* i Infinitiv (§. 89, 90) et *R* til Infinitiv Præsens, i anden og tredje Konjugasjon forandres Infinitiv Præsens's *a* til *er*, som *jag kallar, böjer, tror, tager*, af *kalla, böja, tro, taga.*

Imperfekt Indikativs første Persons Enkeltal lægger i første Konjugasjon *de* til Infinitiv Præsens. I anden lægges *de* eller *te* til Infinitiv Præsens efterat dets *a* er bortkastet, hvis det havde noget. I tredje Konjugasjon er Imperfekt Indikativ en Stavelse kortere end Infinitiv Præsens og har en anden Vokal end det. Som *kallade, köpte, böjde, trodde, tog*, af *kalla, köpa, böja, tro, taga.*

Den første Person i Enkeltallet dannes i

Perfekt Indikativ	ved	*jag hafver*	og	Verbets	Supinum
Pluskvamperfekt Indikativ	—	— *hade*	-	—	—
Det egentlige Futur	—	— *skall*	-	—	Infinitiv Præsens
Det fuldbragte Futur	—	— *skall*,	Infin. af *hafva*	og	Verbets Supinum.

Præsens Konjunktiv første Persons Enkeltal forandrer Infinitiv Præsens *a* til *e*; men er lig Præs. Indik. dersom Verbets Infinitiv ej endes paa *a.*

Imperf. Konj. er i de to første Konj. ligt Imperf. Indik., men i tredje dannes det ved at forandre *o* i Imperf. Indik. Flert. første Person til *e*, som Imperfekt Indik. Enkelt. *sjönk, skar.* Flert. *sjönko, skuro*, Konj. *sjönke, skure.*

Imperativ anden Pers. Enkelt. er i første Konj. ligt Infinit. Præs.; i anden og tredje dannes det ved at kaste Infinitiv Endelsen *a* bort, som *kalla, böj, köp, tro, tag*, af *att kalla, böja, köpa, tro, taga.*

§. 72. I Konjunktiv og Indikativ ere alle tre Personer, i Enkeltallet i alle Tider lige med Hensyn til Endelser, og adskilles kun ved Pronomenerne.

Tredje Person Flert. Præs. Indik. er lig Infinit. Præs. undtagen i Hjælpeverbet *att vara*, som heder *de äro*. Første Pers. Flert. Præs. Indik. som oftest lig tredje, dog kan den ogsaa endes paa *e*, hvilket, som en gammeldags Form, bruges i teologisk og juridisk Stil. Som *Vi kalla* (*e*), *I kalla*, *vi äro* (*e*), *de äro*.

I de to første Konj. ere Iste og 3dje Pers. Flert. af Impf. i Indik. lig Enkelt. men i tredje endes de paa *o* og tillige ofte med en Vokals Forandring i Enkelt. Form, som Enkt. *tog*, *skar*, Flert. første og tredje Pers. *togo*, *skuro*.

Anden Persons Flertal endes i alle Tider og Maader paa *en* lagt til første Persons Flertals Form, efterat dens Endevokal er bortkastet, saa *kallen*, *kalladen*, *skuren*, *sjönken*, af *kalla*, *kallade*, *skuro*, *sjönko*.

Første og tredje Pers. Flert. ere i Konj. lige Enkeltallet. I Imperativ dannes første Pers. Flert. ved at forandre *a* i Infinit. til *om*. Dog forekommer denne Form sjælden og bruges slet ikke, naar Verbet i Infinitiv ikke endes paa *a*. Tredje Pers. Enkelt., samt anden og tredjes Flertal ere lige de samme Personer i Præs. Konj.

§. 73. Præs. og Imperf. Konj. kunne ogsaa, og de øvrige Tider maa dannes ved Omskrivninger eller Sammensætninger af Hjælpeverberne *kan*, *vill*, *tör*, *bör*, *må*, *skal* og Verbets Infinitiv.

§. 74. I Passiv dannes enhver Endelse ved at lægge *s* til den tilsvarende i Aktiv, som *kallats*, *kallom̃s*, *kallas*, *kalladens*, *kallens*. Dog kan ogsaa dette samme passive Begreb udtrykkes ved at et af Verberne *vara*, *varda* og *blifva* sættes foran Partis. Passiv. Saaledes heder Præs. Indikat. Pas. *jag kallas*, eller *är kallad*. Imperfekt *jag kallades*, eller *jag var*, *vard* eller *blef kallad*. (Se Tabellen §. 79).

De samme Tider, som i Aktiv ere sammensatte, ere det ogsaa i Passiv og med de samme Verber.

§. 75. Dog dannes de passive Partisiper i Almindelighed ikke ved dette Tillæg af *s*. Kun de Verber, som have passivisk Form, uden at have passivisk Betydning (§. 63 Nr. 2 og 3) og som derfor intet Aktiv have, danne Part. Præsens paa *-andes*, som *hoppandes**). Denne Form paa *-andes* bruges dess-

*) Dog have ogsaa nogle af disse Verber samme Art Partisip som andre Passiver, som *vredgad*, *förvånad*, *högfäld*, af *vredgas*, *förvånas*, *högfällas*; og andre mangle begge Former, som *synas*, *höfves*, *skämmas*.

den i nogle Talemaader i transitivirke Verber (§. 64), hvor den har Betydningen af Partis. Futur Pas.: *så till sägandes, väl forstående.* I denne Bemærkelse tilhører Formen ogsaa det islandske Sprog. Da den ved mange Lejligheder kan forkorte Udtrykket betydelig, have nogle norske Forfattere i den sednere Tid ogsaa forsøgt at tilbagevinde den for vort Sprog. „Den affattendes (eller -dis) Lov," betyder da hos dem det samme som „den Lov, som skal affattes."

§. 76. Det virkelige passive Partisip er et Adjektiv, som i Enkeltal Fælleskjøn endes paa *d*, i første og anden Konj., men paa *en* i tredje; i Hverkenkjøn paa *t* i første og anden Konj., men paa *et* i tredje. Flertallet har kun Endelsen *e* i første, men baade *e* og *a* i anden og tredje Konjugasjon.

Supinum er efter §. 68 Nr. 2 et Adverb til dette Adjektiv, og dets Form skulde derfor egentlig, ligesom de fleste andre svenske Adverbers, være lig Hverkenkjønnet af det tilsvarende Adjektiv. I Stamsproget, det Islandske, er der heller ikke nogen Forskjel mellem Supinum og Hverkenkjønnet af Partisipets Passiv. Men i Svensk er der, déls formedelst en vilkaarlig Ortografi, déls formedelst en vaklende Udtale, hvoraf Sproglærerne have dannet to Former, frembragt en liden Forskjel mellem disse to Udtryk.

I første Konj. heder	Supinum	*kallat*	Part.	Passiv	*kallad, kalladt, kallade,*
-anden —	-	—	*böjt*	—	—	*böjd, böjdt, böjde (a),*
-tredje —	-	—	*tagit*	—	—	*tagen, taget; tagne (a).*

I de to første Konj. er der altsaa ingen virkelig Lydforskjel; Afvigelsen i den tredje er formodentlig kun et Kunstleri, indskrænket til enkelte Personers Brug, da mange Forfattere skrive *tagit*, som Hverkkj. af Partis. Passiv, af den Grund at Udtalen af *taget* er tvungen (Bolvie Side 190), eller med andre Ord Sproget paatvungen af en Bestræbelse efter at efterligne om ikke de latinske Former, saa dog de latinske Navne. — Kun i et Par svenske uregelmæssige Verber uden *a* i Infinitiv (§. 89, 90) er der en virkelig Forskjel mellem dem i Lyd, idet Part. Passiv har beholdt en ældre Form fra den Tid da Verbet havde *a*; men derimod Supinum antaget den kortere, som Forandringen til Enstavelsesverbum medførte, saasom

af den gamle Form for *gå*,	nemlig	*gånga*	kommer	Part. Pas.	*gången, et,*
men af den nyere	—	*gå*	—	Supinum	*gått.*

I Bruget adskille disse to Former sig derved at ved Hjælp af Supinum dannes de fleste sammensatte Tider i Aktiv, Partisip Passiv danner derimod de sammensatte Tider i Passiv. Supinum har hverken Kjøn eller Tal.

§. 77. Af hvad der er fremsat om Verbernes Former, indsees at de fleste største Delen frembringes ved Hjælpeverber, hvortil det egentlige Verbum sættes, som et ubøjeligt Tillæg, enten som en Art Adverb eller Substantiv (§. 68, 71). I Udtrykket *jag hafver kallat*, skér saaledes Persons- og Talsforandringen formedelst Hjælpeverbet *jag hafver*; *kallat* derimod er som Adverb uforanderligt. Hjælpeverberne bør derfor forudskikkes de øvrige Verber. Men da de ikke ere fuldstændige i sine Former, kan man ikke efter deres Mønster lære at konjugere et regelmæssigt og fuldstændigt Verbum, hvorimod Hjælpeverbernes Endelser og Bøjning let kan indsees, naar man har gjennemgaaet et af hine.

Her fremsættes altsaa kun Hjælpeverbernes Hovedformer, nemlig de usammensatte Tider og Maader. Forsaavidt de sammensatte Tider findes, er deres og Personernes Dannelse ganske lig den i de regelrette Verber stedfindende.

Nogle Hjælpeverber mangle visse Former. De følgende have ikke flere end de nedenfor anførte, og desuden Perfekt og Pluskvamperfekt Indikativ forsaavidt som de have Supinum; som Pluskvamperfekt *jag hade måst*, Perfekt *jag hafver skolat*.

Infinit. Præs.	*Præsens Indikativ.*		*Impf. Indik.*	*Partisip.*	*Supinum.*
	Enkelt.	Flert.			
att skola	skall	skola	skulle	skolande	skolat
att må	må	må el. måga	måtte		
att måste	måste	måste	måste		måst
att töra	tör	töra	torde	törande	tort
att böra	bör	böra	borde	börande	bort
att lära	lär	lära			
	månde	månde	månde		

Ved Ordet *lära* udtrykkes en Formodning, som *han lär nu redan vara stor*, 9: han er nu vel allerede stor.

Dette Hjælpeverb *må*, bør adskilles fra det fuldstændige Verb *må* t. Eks. *illa* ɔ: befinde sig t. Eks. ilde. Det sidste gaar efter anden Konjugasjon tredje Klasse (§. 89, 90).

Verbet *måude* (ɔ: monne) er forældet og dannede Omskrivninger af Præsens og Imperfekt Indikativ Aktiv, „*han måude hata*," det samme som *han hater* eller *hatte*. Det har Intet at bestille med *må* eller *måste* (hvormed Moberg Pag. 229 forveksler det), da det kommer af det islandske *munu*, medens disse nedstamme fra islandsk *mega* og tysk müssen.

§. 78. De øvrige Hjælpeverber have et fuldstændigt Aktiv, som er uregelmæssigt i de enkelte Tider, medens dog de sammensatte dannes regelret.

Infinitiv.	*Præs. Indik.*		*Imperf. Indik.*		*Pr. Konj.*	*Impf. Kon.*	*Imperativ.*		*Partisip.*	*Supinum.*
	1 P. Enkt.	1 P. Fler.	1 P. Enkt.	1 P. Fler.			2 P. Enkt.	1 P. Fler.		
att hafva	hafver, har	hafva, ha	hade	hade	hafve	hade	haf	hafom	hafvande	haft
att vilja	vill	vilja	ville	ville	vilje	ville		viljom	viljande	velat
att kunna	kan	kunna	kunde	kunde	kunne	kunde		kunnom	kunnande	kunnat
att varda	varder	varda	vardt	vordo	varde	vorde	varde		vorden	
att vara	är	äro	var	voro	vare	vore	var	varom	varande	varit

Desuden ere *få*, *blifva* og *låta* Hjælpeverber, som konjugeres regelret efter tredje Konjugasjon.

Varda danner sit Perfekt og Pluskvamperfekt med Hjælpeverbet *vara* istedetfor *hafva*, som *jag är vorden*, *jag var vorden*. Det er ellers næsten forældet og *blifva* anvendes langt oftere til Dannelsen af Passiv.

§. 79. Tabel over et regelret Verb af 1ste Konjugasjon.

Kallar — kallade — kallat.

Aktiv.

Indikativ Præsens.

Enkt. Jag, Du, Han } kallar

Flert. Vi kalla (e)
I kallen
De kalla

Konjunktiv Præsens.

Enkt. Jag må kalla eller Jag kalle o. s. v.

Flert. Vi måga (e) kalla eller Vi kalle
I mågen — — I kallen
De måga — — De kalle

Imperfekt.

Enkt. Jag, Du, Han } kallade

Flert. Vi kallade
I kalladen
De kallade

Perfekt.

Enkt. Jag, Du, Han } hafver kallat

Flert. Vi hafva (e), I hafven, De hafva } kallat

Pluskvamperfekt.

Enkt. Jag, Du, Han } hade kallat

Flert. Vi hade, I haden, De hade } kallat

Det egentlige Futur.

Enkt. Jag skall kalla o. s. v.

Flert. Vi skola (e), I skolen, De skola } kalla

Imperfekt.

Enkt. Jag skulle kalla el. jag kallade o. s. v.

Flert. Vi skulle kalla el. Vi kallade o. s. v.

Perfekt.

Enkt. Jag må hafva kallat, o. s. v.

Flert. Vi måga (e) hafva kallat, o. s. v.

Pluskvamperfekt.

Enkt. Jag skulle hafva kallat, o. s. v.

Flert. Vi skulle — — o. s. v.

Imperativ.

Enkt. Kalla (Du).
Kalla han! el. mätte han kalla.

Flert. Kallom! eller låtom oss kalla.
Kallen I! eller kaller!
Kalla De! eller mätte de kalla!

Det fullbragte Futur.

Enkt. Jag skall hafva kallat

Flert. Vi skola (e) / I skolen / De skola } hafva kallat

Infinitiv.

Præs. Att kalla.
Perf. Att hafva kallat.
Futur. Att skola kalla.

Participium.

Kallande.

Supinum,

Kallat.

Passiv.

Indikativ Præsens.

Enkt. Jag / Du / Han } kallas eller är kallad, Hverkkj. kalladt.

Flert. Vi kallas eller äro kallade
I kallens o. s. v.
De kallas

Konjunktiv Præsens.

Enkt. Jag må kallas, el. Jag kalles o. s. v.

Flert. Vi måga (e) kallas, el. Vi kalles o. s. v.

Imperfekt.

Enkt. Jag kallades, o. s. v. el. var, (blef el. vardt) kallad, -dt, o. s. v.

Flert. Vi kallades
I kalladens
De kallades

Imperfekt.

Enkt. Jag skulle kallas, el. Jag kallades o. s. v.

Flert. Vi — — — — —

Perfekt.

Enkt. Jag hafver varit (blifvit) kallad, Hverkkj. kalladt el. Jag hafver kallats. o. s. v.

Flert. Vi hafva varit (blifvit) kallade, el. Vi hafva kallats, o. s. v.

Perfekt.

Enkt. Jag må hafva varit (blifvit) kallad, el. Jag må hafva kallats o. s v. Hverkkj. kallad.

Flert. Vi måga (e) hafva varit (blifvit) kallade, el. Vi må hafva kallats o. s. v.

Pluskvamperfekt.

Enkt. Jag hade varit (blifvit) kallad, o. s. v. el. Jag hade kallats.

Flert. Vi hade varit (blifvit) kallade o. s. v. el. Vi hade kallats.

Det egentlige Futur.

Enkt. Jag skall kallas, o. s. v. el. skall vara (blifva) kallad o. s. v.

Flert. Vi skola (e) kallas o. s. v.

Det fuldbragte Futur.

Enkt. Jag skall hafva varit (blifvit) kallad. Hverkkj. kalladt, el. Jag skall kallats o. s. v.

Flert. Vi skola (e) hafva varit (blifvat) kallade, el. Vi skola kallats o. s. v.

Pluskvamperfekt.

Enkt. Jag skulle hafva varit (blifvit) kallad, Hverkkj. kalladt, eller Jag skulle hafva kallats o. s. v.

Flert. Vi skulle hafva varit (blifvit) kallade, el. Vi skulle hafva kallats o. s. v.

Imperativ.

Enkt. 2. Kallas (de), el. var (blif) kallad.
3. kalles han, el. vare (blifve) han kallad.

Fler. 1. Kalloms. el. låtom os kallas, el. varom (blifvom) kallade.
2. Kallens I, el. varen kallade.
3. Kalles de, el. måtte de kalla, el. låt dem kallas (vara kallade).

Infinitiv.

Præsens Att kallas

Perf. Att hafva varit (blifvit) kallad (dt, de), el. at hafva kallats.

Futur Att skola kallas.

Partisip.

Enkt Fælleskj. Kallad. Hverkkj. kalladt.

Flert. Kallade.

Supinum.

Kallats.

Anm. 1. Ifølge denne Tabel kan man altsaa istedetfor Ordet *kallats*, i alle Tider af Passiv, sige *varit kallad* eller *blifvit kallad*, ligesom man altid istedetfor *kallas* kan sige *vara kallad*, eller *blifva kallad*, idet *kallad*, som Partisip og altsaa Adjektiv, retter sig i Tal og Kjøn efter Verbets Subjekt.

Anm. 2. I de sammensatte Tider udelades ofte Hjælpeverbet *hafva, hafver, hade: Måtte jag aldrig känt honom*, o: Gid jeg aldrig havde kjendt ham.

§. 80. Efter dette Bøjningsmønster rette sig de fleste svenske Verber. Den betragtes som den mest regelrette, da alle nydannede Verber henføres til den. Man maa lære af Ordbogen, hvilke Stamverber høre hid, men blandt de afledede kunne mærkes følgende:

1. De, som i Infinitiv Aktiv have flere end to Stavelser, især de som endes paa *era* og *iga*: *arbeta, regera, handlera, inhändiga.*
2. De gjenstandsløse Verber paa *na*, som bemærke en Tilbliven (§. 63 Nr. 3), som *beskna, svarlna, vakna, sjukna.*
3. Verber paa *ska, la, ra, ta, ta: grönska, dubbla, blixtra, förnedra, helsa*, og desuden flere ikke afledede med samme Endelser, *älska, klaffra, längta.*

§. 81. De faa uregelmæssige Verber efter denne Konj. ere, foruden *kunna* og *vilja* (§. 78) ogsaa *veta* og *heta*, der hede i Aktiv:

Infinitiv	Præs. Indik.	Imperf. Indik.	Supinum.
Veta	*vet*	*visste*	*vetat*
Heta	*heter*	*hette, het*	*hetat*

§. 82. I daglig Tale udelader man ofte Endestavelsen af Impf. Aktiv i denne Konj. og siger *sakna, lofta, vänta, orka* for *saknade, lofvade* o. s. v. Denne Form forekommer i Bellmans Digte. Hos os bruges den i Akershus Stifts Dialekter.

§. 83. Følgende Verber af denne Konjugasjon have passivisk Form, men reflexiv, vekselvirkende, gjenstandsløs eller aktivisk Betydning (§ 63):

att afvundas, andas, ertas, bakas, brottas, bångas, dagas, dåras, envisas, ergas, felskas, felas, fattas, fjollas, fradgas (fraggas), frodas, färdas, förifrasför, vånas, galnas, gnabbas, gäckas, handskas, harmas, hoppas, hämnas, högfärdas, högmodas, ilfäras, kifvas, knifvas, knoppas, käftas, käppas (kappas), lyckas, lättjas, möglas, nalkas, nappas, odygdas, ordkastas, plitas, rostas, rotas, själas, skalkas, skrymtas, skärfvas, sjägtas, smikas, smälas, stiknas, sturskas, styggas, stångas, svettas, torkas, tverkas, töras, vankas, vistas, vändas, värdiges, åldras, äcklas, äflas, ängslas.

§. 84. Den anden Konjugasjon

bestaar af tre forskjellige Klasser af Verber. De to første endes i Infinitiv paa *a*, men den ene af disse i Imperfekt paa *te*, den anden paa *de*, den tredje endes i Infinitiv paa en anden Vokal end *a*. Personernes Dannelse og de afledede Tiders Indretning er som i første Konjugasjon, saaat kun de vigtigste Former behøve at anføres:

A k t i v.

Infinitiv.	*Præsens Indikativ.*		*Imperfekt Ind. og Konj.*	*Præsens Konj.*		*Imperat.*	*Supinum.*	*Partis.*
1. Böja	böjer	Enkt.	böjde	böje	E.	böj	böjt	böjande
	böja	Flert.		böje	F.			
2. Köpa	köper	Enkt.	köpte	köpe	E.	köp	köpt	köpan
	köpa	Flert.		köpe	F.			
3. Tro	tror	Enkt.	trodde	tror	E.	tro	trott	troende
	tro	Flert.		tro	F.			

P a s s i v.

Præsens Indikativ.	*Imperfekt Ind. og Konj.*	*Præsens Konj.*	*Partisip.*	*Supinum.*
Enkt. böjes	böjdes	E. böjes	Fælleskj. böjd	böjts
Flert. böjas		F. böjes	Hverkkj. böjdt	
			Flertal böjde (a)	
Enkt. köpes	köptes	E. köpes	Enkeltal köpt	köpts
Flert. köpas		F. köpes	Flertal köpte (a)	
Enkt. tros	troddes	E. tros	Fælleskj. trodd	trotts
Flert. tros		F. tros	Hverkkj. trodt	
			Flertal trodde (a)	

§. 85. Denne anden Konjugasjon har megen Lighed med den første, da den ligesom hin tillægger en Stavelse i Imperfekt Aktiv. Den er ogsaa oprindelig kun en Afart, opkommet ved en hurtigere Udtale, som sammendrager Ordene ved at udstøde Vokaler. Dette kan ikke alene sees af Stamsproget, men ogsaa af nogle Verber, som endnu ligesom ikke have fuldendt sin Overgang fra den længere første Konjugasjon til den mere afstumpede anden, saasom *förlika*, *förmana*, *låna*, *fika*, *pina*, *skapa*, *tala*, *visa*, *mena*

dela, tjena, förena, förskona, försona, förlåna, som i Imperfekt, Supinum og Partisip Passiv antage den anden Konjugasjons Endelser, men ellers beholde førstes. Altsaa

	Præs. Indik.	Imperfekt	Supin.	Partis. Passiv.	Imperativ.
Første Konj.	*Kallar*	*kallade*	*kallat*	*kallad, -adt, -ade*	*kalla*
Anden Konj.	*Köper*	*köpte*	*köpt*	*köpt, köpte (a)*	*köp*
Disse mellem begge Konj. staaende Verber	*Lånar*	*lånade* el. *lånte*	*lånat* *lånt*	*lånad, -adt, -ade (a)* *lånt, lånte (a)*	*låna*

I daglig Tale faa endnu flere Verber af første Konjugasjon disse kortere Endelser.

§. 86. Denne Formernes Forkortelse fortsættes i den anden Konjugasjon selv paa flere Maader, hvoraf Skriftsproget ikke endnu har villet optage alle. Verber, som i Præsens endes paa *er* bortkaste saaledes dette *er* og hede altsaa *jag hör* eller *hörer*, *lär* eller *lärer*, *gal* eller *galer*, *begär* eller *begärer*, *kör*, *rör*, *smör*, *styr*, *tär*, *hyr*, *för*, *förstör*. I Ordene *gör*, *bär*, *hör*, *tör*, *tål*, *besvär* har den alvorligere Stil ogsaa maattet erkjende denne kortere Form, og den længere er ubrugelig.

Disse samme og endog flere Verber bortkaste ogsaa den sidste Vokal i Præsens Passiv, som *kännes* eller *käns*, *töres* eller *törs*.

§. 87. Valget mellem Imperfektet paa *te* og det paa *de* afgjøres tildels af Velklangen og tildels af en vilkaarlig Sprogbrug, eller maaske Paastand af Grammatikerne, som foretrække *de*, som formentligen rigtigere, da det mere nærmer sig første Konjugasjon paa *ade*. Velklangen, eller Bogstavlydenes Harmoni fordrer at *te* foretrækkes i Verber, som endes paa *ka*, *pa*, *ta* og *sa*, men det er vilkaarligt at Brugen giver alle andre Verber i denne Konjugasjon *de*; ti Velklangsreglerne fordre kun denne Udtale ved *da*, *ga*, *ja*, *va* (og *ba*, dersom et saadant Verb fandtes i Sproget, hvilket neppe er Tilfældet, da Svensken ender de Verber paa *pa*, som paa Dansk slutte paa *be*, som *skrapa*, skrabe). Denne Regel har ogsaa flere Undtagelser.

§. 88. Nogle Verber forandre sin Vokal, eller ere paa anden Maade uregelrette.

Infinitiv.	*Præs. Indik.*	*Imperfekt.*	*Supinum.*	*Part. Pass.*
Böra	bör	borde	bort	
Dväljas	dväljes	dvaldes	dvalts	
Dölja	döljer	doldo döljde	dolt	dold, dt, dd
Glädа	gläder	glädde – gladde	glädt	(glad, dt. Adj.
Göra	Gör	gjorde	gjort	gjord, dt
Lägga	lägger	lade	lagt	lagd, dt
Smörja	smörjer	smorde	smort	smord, dt
Spörja	spörjer	sporde	sport	sporд, dt
Städja	städjer	stadde	stadt	stadd, dt
Säga	säger	sade	sagt	sagd, dt
Sälja	säljer	sålde	sålt	såld, dt
Sämjas	sämjes	samdes	samts	
Tämja	tämjer	tämde	tämt	tamd, dt
Töras	töres (törs)	tordes	torts	
Vänja	vänjer	vande	vant	vand, dt
Hafva	Hafver	hade	haft	

Desuden Ordet *bringa*, Imperfekt *bragte*, Supinum *bragt*, som i Præs. Indikativ og Imperativ heder *bringer* og *bringa*, efter første Konjugasjon. Nogle Verber danne Supinum efter tredje Konjugasjon (o: ved at indskyde et *t*), som *Måta*, *máter*, *mätte*, *mätit* eller *mätt*.
Idas, *ides* (*ids*), *iddes*, *idits*.
Rädas, *rädes* (*räds*), *räddes*, *rädits*

§. 39. Den tredje Klasse Verber i denne Konjugasjon have i Infinitiv kun én Stavelse, forsaavidt som de ikke ere sammensatte, og denne ender aldrig paa *a*, men altid paa en anden Vokal. Verberne af denne Klasse er alle Ord, som saa hyppigt forekomme i det daglige Liv, at Sproget i sin Stræben efter Korthed, har begyndt med at bortkaste deres Endelser. De fleste af dem havde nemlig i Stamsproget, hvor Endelser vare mere fornedne, fordi Talen udtrykkede saamange Ordenes Modifikasjoner og Forbindelser ved Efterstavelser, virkeligen et Infinitiv paa *a*. *Bo* hedte saaledes bua, *hlæa*, *dö*, deya. Nogle have modtaget endnu voldsommere Forkortelser fra det Islandske: gánga, (som rimeligvis udtaltes gånga), er blevet *gå*, stand *stå*. Dog er i nogle Ord Sammendragningen ligesaa gammel, som det nuværende Folk og Sprog. Ordet *slå* skrives allerede i Oldnorsk slá og har

vel da den samme Udtale som nu, saa at man maa gaa til det tyske schlagen for at faa et Flerstavelsesord ud af det.

I den svenske Skrift er denne Forkortelse standset ved et siden anførendes Antal Ord. I Engelsk har Forandringen udbredt sig til alle Verber, saa at ingen Endelse for Infinitiv erkjendes. Den almindelige danske Ortografi erkjender derimod aldrig nogen saadan Forkortelse, da den altid, endskjønt ganske imod Sprogets Udtale og Oprindelse, tilsætter et stumt e. Saaledes skrives staae, endskjønt aldrig nogen har sagt enten stå-e eller stå-a, slaae, uagtet Formen slå er ældre end Bogstaverne hos os, og det uagtet dette Sprog ellers, naar det optager Ord i sig af fremmed Oprindelse, retter sig efter Stamsprogenes Skrivemaade!

§. 90. De svenske Verber af denne Klasse ere følgende:

Infinitiv.	*Præs. Indik.*	*Imperfekt.*	*Supinum.*	*Partisip Passiv.*
(Be) -ro	(be) -ror	(be) -rodde	(be) -rott	
Bo	bor	bodde	bott	(be) -bodd, dt
Bry	bryr	brydde	brytt	brydd, dt
(Före) -brå	(före) -brår	(före) -brådde	(före) -brått	(före) -brådd, dt
Brås	brås	brådde	brått	
Di (dia)	dier (diar)	didde (diade)	ditt (diat)	didd, dt, (diad, dt)
Dö	dör	dödde (dog)	dött	(död, dt. *Adjektiv.*)
Fly	flyr	flydde	flytt	(bort) -flydd, dt
Flå	flår	flådde	flått	flådd, dt
Glo	glor	glodde	glott	
Gno	gnor	gnodde	gnott	gnodd, dt
Gny	gnyr	gnydde	gnytt	
Gro	gror	grodde	grott	grodd, dt
Klå	klår	klådde	klått	klådd, dt
Må	mår	mådde	mått	(för) -mådd, dt
Nå	når	nådde	nått	nådd, dt
Ro	ror	rodde	rott	rodd, dt
Ske	sker	skedde	skett	skedd, dt
Sko	skor	skodde	skott	skodd, dt
Sky	skyr	skydde	skytt	skydd, dt
(För) -små	(för) -smår	(för) -smådde	(för) -smått	(för) -smådd, dt
Sno	snor	snodde	snott	snodd, dt

Infinitiv.	*Præs. Indik.*	*Imperfekt.*	*Supinum.*	*Partisip Passiv.*
Spy	spyr	spydde	spytt	spydd, dt
Spå	spår	spådde	spått	spådd, dt
Strö	strör	strödde	strött	strödd, dt
Ky	syr	sydde	sytt	sydd, dt
Så	sår	sådde	sått	sådd, dt
(Be) -te	(be) -ter	be) -tedde	(be) -tett	(be) -tedd, dt
Tro	tror	trodde	trott	trodd, dt
(Å) -trå	(å) -trår	(å) -trådde	(å) -trått	(å) -trådd, dt

De følgende danne Imperfekt og Partisip Passiv efter tredje Konjugasjon.

		Enkelt.	Flert.		
Få	får	fick el. feck	fingo	fått	(und) -fången, et
Gå	går	gick el. geck	gingo *)	gått	gången, et
Umgås	umgås	umgicks	umgingos	umgåtts	
Le	ler	log	logo	lett	
Slå	slår	slog	slogo	slagit	slagen
Slåss	slåss	slogs	sloges	slagits	
Se	ser	såg	sågo	sett	sedd, dt
Stå	står	stod *(stog)*	stodo *(stog)*	stått	(ut) -ständen, et
Två	tvår	tvådde	tvådde	tvagit	tvagen, et

Næsten alle her ovenfor nævnte Ord udtales i Norsk ganske saaledes som i Svensk, og efter Rasks Ortografi skrives de tillige saaledes.

§. 91. Det egentlige Svensk, i Folkets Mund, blev imidlertid ikke *staaende* ved disse Forandringer, men gik videre udvikjende til en Konsekvens, som her ligesom andensteds misforstodes af Sprogjamrerne, der som oftest blot holde sig til de forældede Former, som de tro ere mere regelmæssige. De Grundsætninger, efter hvilke de førnævnte Forandringer vare foretagne ere: 1) naar forved Infinitivendelsen *a* i Ursproget stod en Vokal, kastedes *a* bort, saaledes blev *snada* til *sno*, *grôa* til *gro*, *rôa* til *ro*; 2) gik foran Infinitivendelsen en blød Konsonant, som stod imellem to Vokaler udelodes ogsaa

*) Præsens Konjunktiv af *gå: Jag gånge, du gånge* o. s. v. er næsten forældet, ligesaa *stånde* af *stå*.

Konsonanten, saaledes blev (slaga) til slå, gánga til gå, deya til dö; bry er formodentlig af brydja eller briota. Man udelod altsaa et g, ng og j, som stod mellem to Vokaler. Men den samme Egenhed, som disse tre Konsonanter have, har ogsaa d og v, hvilke derfor oftere i den svenske og norske Mands Tale, men sjælduere i deres Skrift udelades. Ikke engang i at udelade G har den svenske Skrivebrug, men derimod oftere Talen været konsekvent.

		Infinitiv.	Præsens Indikativ Aktiv.			Infinitiv.	Præsens Indikativ Aktiv.	Supinum.
Man	skriver	*draga*	*drager*	men	siger	*dra*	*drar*	*(dratt)*
—	—	*taga*	*tager*	—	—	*ta*	*tar*	*(tatt)*
—	—	*hafva*	*hafver*	—	—	*ha*	*har*	*hatt*
—	—	*råda*	*råder*	—	—	*rå*	*rår*	*rått*
—	—	*kläda*	*kläder*	—	—	*klä*	*klär*	*klätt*
—	—	*blifva*	*blifver*	—	—	*bli*	*blir*	*blitt*
—	—	*bedja*	*beder*	—	—	*be*	*ber*	*bett*
—	—	*gifva*	*gifver*	—	—	*ge*	*ger*	*gett*
—	—	*pläga*	*pläger*	—	—	*plä*	*plär*	
—	—	*blöda*	*blöder*	—	—	*blö*	*blör*	*blött*
—	—	*breda*	*breder*	—	—	*bre*	*brer*	*brett*
—	—	*reda*	*reder*	—	—	*re*	*rer*	*rett*
—	—	*skräda*	*skräder*	—	—	*skrä*	*skrär*	*skrätt*
—	—	*städja*	*städer*	—	—	*stä*	*stär*	*stätt*
—	—	*stödja*	*stöder*	—	—	*stö*	*stör*	*stött*

Dog har ogsaa Udtalen, som man sér, indskrænket sine Forandringer til de mest dagligdagse eller hyppigst forekommende Ord.

§. 92. I den anden Konjugasjon gives følgende Ord med gjenstandsløs, aktiv, refleksiv eller vekselvirkende Betydning og passivisk Endelse:

att blygas, djerfvas, dväljas, hågfällas, höfvas, idas, kräkas, ledas, minnas, nännas, rädas, skämmas, synas, sämjas, täckes, töras, vämjas, yfvas, bråg, förgås, slåss, umgås, vederfås, klösas, smekas, förlikas, ryckas, tyckas, stötas.

§ 93. Den tredje Konjugasjone

Infinitiv endes paa *a*, dens Præsens paa *er*, dens Imperfekt Indikativ h kun én Stavelse, Supinum to og endes paa *it*, Imperativ har kun én S velse.

Aktiv: Infinitiv *taga*, Præsens Indikativ Enkeltal *tager*, Flertal *taga* (e Imperfekt Indikativ Enkeltal *tog*, Flertal *togo*, Præsens Konjunktiv *ta* Imperfekt Konjunktiv *toge*, Imperativ Enkeltal *tag*, Flertal *tagom*, Partis *tagande*, Supinum *tagit*. Passiv: Infinitiv *tagas*, Præsens Indikativ Enkel *tages*, Flertal *tagas*, Imperfekt Indikativ Enkeltal *togs*, Flertal *togos*, Præse Konjunktiv *tages*, Imperfekt Konjunktiv *toges*, Imperativ Enkeltal *tags*, Fle tal *tagens*, Partisip Enkeltal Fælleskjøn *tagen*, Hverkenkjøn *-et*, Flertal *-a* Supinum *tagits*.

§. 94. Denne Konjugasjon danner altsaa sit Imperfekt Indikativ ved e Vokalforandring (kun ikke i Ordene *komma* og *sofva*), men Forskjellighe hederne i de Verber, hvoraf den bestaar, ere saa mange at det ansees hen sigtsmæssigst at opregne dem alle, med deres vigtigste Tider, i den følgend Tabel.

Præsens Indikativ er udeladt, men dannes ligefrem ved at forandre a til er, og udelade det foregaaende j, hvis der er noget, som af *bedja* Præsens Indikativ *beder*, *smälta*, *smälter*.

Infinitiv.	*Imperf. Indik.* Enkelt.	Flert.	*Impf.Kon.*	*Imperat.*	*Supinum.*	*Partis.*	*Pass*
Bedja	bad	bado	bade	bed	bedit	bedd, dt	
Besitta	Besatt	besutto	besutte	besitt	besuttit	besutten, et	
Binda	band	bundo	bunde	bind	bundit	bunden, et	
Bita	bet	beto	bete	bit	bitit	biten, et	
Bjuda	bjød	bjødo	bjøde	bjud	bjudit	bjuden, et	
	bød	bødo	bødo		budit	buden, et	
Blifva	blef	blefvo	blefve	blif	blifvit	blifven, et	
Brinna	brann	brunno	brunne	brinn	brunnit	brunnen, et	
Brista	brast	brusto	brustе	brist	brustit	brusten, et	
Bryta	brøt	brøto	brøte	bryt	brutit	bruten, et	
Byta	bøt	bøto	bøte	byt	bytit	byten, et	
	bytte	bytte	bytte		bytt	bytt	

Infinitiv.	Imperfekt Indikativ. Enkelt.	Imperfekt Indikativ. Flert.	Imperf. Konj.	Imperativ.	Supinum	Partisip Passiv.
Bära	bar	buro	bure	bär	burit	buren, et (Väl) -boren, et
Dimpa	damp	dumpo	dumpe	dimp	dumpit	
Draga	drog	drogo	drogo	drag	dragit	dragen, et
Dricka	dracк	drucko	drucke	drick	druckit	drucken, et
Drifva	dref	drefvo	drefve	drif	drifvit	drifven, et
Drypa	drøp	drøpo drupo	drøpe drupe	dryp	drypit drupit	(full) -drypen, et (full) -drupen, et
Dräpa	drap dräpte	dråpo dräpte	dråpe dräpte	dräp	dräpit dräpt	dräpen, et dräpt
Falla	föll	föllo	fölle	fall	fallit	fallen, et
Fara	for	foro	fore	far	farit	(ut) -faren, et
Finna	fann	funno	funne	finn	funnit	funnen, et
Flyga	fløg	fløgo	fløge	flyg	flygit fluget	(bort) -flugen, et
Frysa	frøs	frøso	frøse	frys	frusit	frusen, et
Förgäta	förgat förgätte	förgåto förgätte	förgäte förgätte	förgät	förgätit	förgäten, et
Förhäfva (sig)	förhof förhäfde	förhäfde	förhäfde	förhäf	förhäfvit	
Förnimma	förnam	förnumno	förnumme	förnim	förnummit	förnummen, et
Försvinna	försvann	försvunno	försvunne	försvinn	försvunnit	försvunnen, et
Gala	gol galde	galde	galde	gal	galit galt	
Gifva	gaf	gåfvo	gåfve	gif	gifvit	gifven, et

Infinitiv.	*Imperfekt Indikativ.* Enkelt.	Flert.	*Impf. Konj.*	*Imperativ.*	*Supinum.*	*Partisip. Passiv.*
Gjuta	gøt	gøto	gøte	gjut	gjutit	gjuten, et
Gnaga	gnog, gnagde	gnagde	gnagde	gnag	gnagit	gnagen
Gnida	gned	gnedo	gnede	gnid	gnidit	gniden, et
Gripa	grep	grepo	grepe	grip	gripit	gripen, et
Gråta	gret	greto	grete	gråt	gråtit	(be) -gråten, et
Gräfva	grof	grofvo	grofve	gräf	gräfvit	gräfven, et
	gräfde	gräfde	gräfde		gräft	gräfd, dt
Hjelpa	halp	hulpo	hulpe	hjelp	hulpit	hulpen, et
	hjelpte	hjelpte	hjelpte		hjelpt	hjelpt
Hinna	hann	hunno	hunne	hinn	hunnit	hunnen, et
Hvina	hven, hvinte	hvinte	hvinte	hvin	hvint	
Hugga	högg	høggo	høgge	hugg	huggit	huggen, et
Hålla	høll	høllo	hølle	håll	hållit	hållen, et
Klifva	klef	klefvo	klefve	klif	klifvit	(upp) -klifven, et
Klyfva	kløf	kløfvo	kløfve	klyf	klyfvit	klyfven, et
	klyfde	klufvo	klufve		klufvit	klufven, et
Knipa	knep	knepe	knepe	knip	knipit	knipen, et
Knyta	knøt	knøto	knøte	knyt	knytit	knyten, et
		knuto	knute		knutit	knuten, et
Komma	kom	kommo	komme	kom	kommit	kommen, et
Lida	led	ledo	lede	lid	lidit	liden, et
Ligga	låg	lågo	låge	ligg	liggit (forældet) legat	(för) -legad

	Enkelt.		Flert.			
Ljuda	ljød lød	ljødde lødde	ljøde løde	ljud	ljudit	
Ljuga	ljøg løg	ljøgde løgde	ljøge løge	ljug	ljugit	(full) -ljugen
Låta (lyda)	let	leto	lete	låt	låtit	
Läsa	las läste	läste	läste	läs	läsit läst	läsen, et läst
Löpa	lopp löpte	lupo löpte	lupe löpte	löp	lupit löpt	(bort) -lupen, et
Mala	mol, malde	malde	malde	mal	malit	
Niga	neg	nego	nege	nig	nigit	
Njuta	njøt	njøto	njøte	njut	njutit	njuten, et
Nypa	nøp nypte	nøpo nypte	nøpe nypte	nyp	nypit nypt	nypen, et nypt
Qvida	qved	qvedo	qvede	qvid	qvidit	
Qvåda	qvad qvådde	qvådo qvådde	qvåde qvädde	qvad	qvädit qvädt	qvåden, et qvädd, et
Rida	red	redo	rede	rid	ridit	(in) -riden, et
Rinna	rann	runno	runne	rinn	runnit	(för) -runnen, et
Ryta	røt	røto	røte	ryt	rytit	
Ryka	røk	røko	røke	ryk	rykit	
Simma	sam simmade	summo simmade	summe simmade	sim simma	summit simmat	
Sjuda	sjød sødo	sjødo sødo	sjøde søde	sjud	sjudit sudit	sjuden, et suden, et

Infinitiv.	*Imperfekt Indikativ.* Enkelt.	Flert.	*Impf. Konj.*	*Imperativ.*	*Supinum.*	*Partisip Passiv.*
Sjunga	sjøng	sjøngo	sjøngе	sjung	sjungit	sjungen, et
	søng	søngo, sungo	søngе		sungit	sungen, et
Sjunka	sjönk	sjønko	sjønkе	sjunk	sjunkit	sjunken, et
	sønk	sønko	sønkе		sunkit	sunken, et
Skinna	sken	skeno	skene	skin	skinit	
	skinte	skinte	skinte		skint	
Skjuta	skøt	skøto	skøte	skjut	skjutit	skjuten, et
Skrida	skred	skredo	skredе	skrid	skridit	(fram) -skriden
Skrifva	skref	skrefvo	skrefve	skrif	skrifvit	skrifven, et
Skrika	skrek	skreko	skrekе	skrik	skrikit	(ut) -skriken
Skryta	skrøt	skrøto	skrøte	skryt	skrytit	
		skruto	skrute		skrutit	
Skälfva	skalf	skälfde	skälfde	skälf	skälfvit	
	skälfde				skälft	
Skära	skar	skuro	skuro	skär	skurit	skuren, et
Slinka	slank	slunko	slunkе	slink	slunkit	
Slinta	slant	slunto	slunte	slint	sluntit	
	slintade	slintade	slintade	slinta	slintat	
Slippa	slapp	sluppo	sluppe	slipp	sluppit	(und) -sluppen, et
Slita	slet	sleto	slete	slit	slitit	sliten, et
Sluta	slöt	sløto	sløte	slut	slutit	sluten, et
Smida	smed	smedo	smedе	smid	smidit	smiden, et
	smidde	smidde	smidde		smidt	smidd, dt

Infinitiv.	Imperfect Indikativ. Enkelt.	Imperf. Indik. Flert.	Imperativ.	Supinum	Participium.
Smyga	smøg smygde	smøgo smygde	smöge smygde	smyg	smygit smygt	
Smälla	small smälde	smullo smällde	smulle smälde	smäll, —	smullit smält	smälld, dt
Smälta	smalt smälte	smulto smälte	smulte smälte	smælt, —	smultit smält	smält
Snyta	snøt	snøto	snøte	snyt	snytit	snyten, et
Sofva	sof	sofvo	sofve	sof	sofvit	
Spilla	spall spillde	spullo spillde	spulle spillde	spill	spullit spillt	spullen, et spilld, dt
Spinna	spann	spunno	spunne	spinn	spannit	spunnen, et
Spricka	sprack	sprucko	sprucke	sprick	sprackit	sprucken, et
Sprida	spred spridde	spredo spridde	sprede spridde	sprid	spridit spridt	spriden, et spridd, dt
Springa	sprang	sprungo	sprunge	spring	sprungit	sprungen, et
Spritta	spratt	sprutto	sprutte	spritt	sprattit	
Sticka	stack	stucko	stucke	stick	stuckit	stucken, et
Stjelpa	stalp stjelpte	stulpo stjelpte	stulpe stjelpte	stjelp, —	stulpit stjelpt	stjelpt
Stiga	steg	stego	stege	stig	stigit	stigen, et
Stinga	stang(formel.)	stungo	stunge	sting	stungit	stungen, et
Stinka	stank	stunko	stunko	stink	stunkit	
Stjäla	stal	stulo	stule	stjäl	stulit	stulen, et
Strida	stred stridde	stredo stridde	stredе stridde	strid	stridit stridt	(be) -stridd, dt

Infinitiv.	*Imperfekt Indikativ.* Enkelt.	Flert.	*Impf. Konj.*	*Imperativ.*	*Supinum.*	*Particip Passiv.*
Stryka	strøk	strøko struko	strøke struke	stryk	strykit strukit	stryken, et struken, et
Suga	søg	søgo	søge	sug	sugit	sugen, et
Supa	søp	søpo	søpe	sup	supit	supen, et
Svida	sved	svedo	svede	svid	svidit	
Svika	svek	sveko	sveke	svik	svikit	sviken
Svälla	svall svällde	svullo svällde	svullo svällde	sväll	svullit svällt	svullen, et svälld, dt
Svälta	svalt svälte	svulto svälte	svulte svälte	svält	svultit svält	svulten, et svält
Svära,(svärja)	svor	svuro	svure	svär	svurit	(før) -svuren, et
Taga	tog	togo	toge	tag	tagit	tagen, et
Tiga	teg	tego	tege	tig	tigit tegat	(før) -tigen, et (før) -tegad, dt
Tjuta	tjøt	tjøto	tjøte	tjut	tjutit	
Trifvas	trefs	trefvos	trefves	trifs	trifvits	
Tryta	trøt	trøto truto	trøte trute	tryt	trytit trutit	(ofør) -truten, et
Tvinga	tvang tvingade	tvungo tvingade	tvunge tvingade	tvinga	tvungit tvingat	tvungen, et tvingad, dt
Vara	var	voro	vore	var	varit	
Vika	vek	veko	veke	vik	vikit	viken, et
Vinna	vann	vunno	vunne	vinn	vunnit	vunnen, et
Vrida	vred	vredo	vrede	vrid	vridit	vriden, et

Infinitiv.	*Imperf. Indik.* Enkelt.	Flert.	*Imperf. Konj.*	*Imperat.*	*Supinum.*	*Partis. Pass.*
Vräka	vrok vräkte	vroko vräkte	vroke vräkte	vräk —	vrakit vräkt	vräkt
Väga	vog vägde	vogo vägde	voge vägde	väg —	vägit vägt	vägd, dt
Växa	vax (foræld.) växte	vuxo växte	vuxe växte	väx	vuxit växt	(ful)-vuxen, et växt
Äta	åt	åto	åte	ät	ätt	äten, et

§. 95. Da denne Konjugasjon altsaa ikke fordrer noget *t* i Imperfekt Indikativ, ere Imperfekterne *kant*, *fant*, *höll* ikke saa overensstemmende med Sprogbrugen som de i Tabellen anførte *höll*, *fann*, *hann*, og bruges derfor sjældnere.

Gjenstandsløs, refleksiv eller vekselvirkende Betydning og passivisk Form have: *dragas (med)*, *munhuggas*, *vederfaras*, *trifvas*.

§. 96. Den tredje Konjugasjon indeholder de svenske Verber, hvis Betydning er simplest, som ere mest nødvendige i det daglige Liv og derfor de ældste. Dette kan især sees deraf at stundum et andet yngre Verb er dannet af et af dem, ved at give det samme Infinitiv et nyt Præsens og bøje dette efter en anden Konjugasjon; Betydningen er da enten i Almindelighed simplere i hint Verb efter tredje, end i dette efter en anden Konjugasjon, eller det efter tredje betegner en Tilstand (er intransitivt eller immediativt, §. 63, Nr. 1, 3), medens det afledede udtrykker den dertil svarende Gjerning (er kausativt, §. 63, Nr. 1). Saadanne ere:

Pipa, *piper*, *pep*, *pipit*, give pibende Lyd.
Pipa, *pipar*, *pipade*, *pipat*, blæse paa en Pibe.
Sticka, *sticker*, *stack*, *stukkit*, stikke.
Sticka, *stickar*, *stickade*, *stickat*, strikke.
Hänga, *hänger*, *hang*, *hängit*, være hængende, Intransitivt.
Hänga, *hänger*, *hängde*, *hängt*, ophænge, Kausativt.
Hjelpa, *hjelper*, *halp*, *hulpit*, gavne, Immediativt.
Hjelpa, *hjelper*, *hjelpte*, *hjelpt*, yde Hjælp, Kausativt.
Räcka, *räcker*, *rack*, *räckit*, strække til.

Räcka, räcker, räckte, räckt, række En noget.
Klinga, klinger, klang, klungit, give Klang, Intransitivt.
Klinga, klingar, klingade, klingat, vække Klang, Kausativt.
Stjelpa, stjelper, stalp, stulpit, styrte, Intransitivt,
Stjelpa, stjelper, stjelpte, stjelpt, styrte noget, Kausativt.
Svälta, svälter, svalt, svultit, svælte, Intransitivt.
Svälta, svälter, svälte, svultit, sulte, Kausativt.

§. 97. Men oftere ere de intransitive Verber forskjellige fra de kausa tive allerede i Infinitiv ved en Vokalforandring, hvoraf som oftest følger a de tillige gaa efter forskjellige Konjugasjoner, som jeg betegner med Talle 2 og 3.

Det kausative *bränna* betyder altsaa opbrænde, sætte i Lue; det intra sitive *brinna* staa i Lue.

Intransitivt.		Kausativt.		Intransitivt.		Kausativt.	
Brinna	3	*bränna*	2	*ligga*	3	*lägga*	2
Falla	3	*fälla*	2	*slippa*	3	*släppa*	2
Sitta	3	*sätta*	2	*sofva*	3	*söfva*	2
Spricka	3	*spräcka*	2	*spritta*	3	*sprätta*	2
Springa	3	*spränga*	2	*sjunka*	3	*sänka*	2

Verbernes Brug i Sætninger.

§. 98. Den Gjenstand, hvorpaa den ved Verbet udtrykte Handling vir ker, kaldes dets Objekt. Dette maa være et Substantiv, enten et egentlig Substantiv, eller et andet Ord, som har faaet dettes Betydning, saasom e oprindeligt Adjektiv, Pronomen, eller en af de i §. 68, 69 nævnte substantiviske Former af Verbet. Især er det almindeligt at Infinitiv bruges som Objekt Denne Regel udtrykkes ogsaa saaledes:

Naar to Verber i en Sætning ere saa nøje forbundne (saasom: jeg ønsker at rejse) at den Handling, som udtrykkes ved det ene, kun tænkes med Hensyn til den, som det andet betegner, staar det ene af dem i Infinitiv, og siges at styres af det andet.

De Verber, som saaledes hyppigst styre andre, ere Hjælpeverberne, efter hvilke derfor Ordet *att* udelades for Kortheds Skyld. Paa Svensk skér denne Udeladelse dog ogsaa efter flere andre Verber som ligne Hjælpeverberne i Betydning. Som *få*, *känna*, *mena*, *synas*, *säga*, *tro*, *tyckas*, *böra*, *törfras*. Som: *han tyckes roa sig*, o: han synes *at* more sig. Og efter mange andre kan *att* udelades, eller sættes efter Behag: *bedja*, *önska*, *lofva*, *hoppas*, *ämna*, *råka*, *våga*, *börja* o. m. fl., som *det började regna*, *de vågade ej angripa oss*.

Dette Ord *att* kan ogsaa forbinde to Sætninger, hvis Verber staa i en saadan nøje Forbindelse. Som, *tror du att du kan?* Saadanne Sætninger gjøres i nogle Sprog til én eneste, ved at den anden Sætnings Subjekt (o: Nominativ eller handlende Person) gjøres til Objekt (o: Gjenstand, Akkusativ) i den første, og det ene Verb derpaa, som i en enkelt Sætning, sættes i Infinitiv. Altsaa: *tror du* d i g *(att) kunna?* Denne Ordføjning, som især er meget hyppig i det Latinske, bruges ogsaa ofte i Svensk, endog med Udeladelse af *att*: *han vet sig vara oskyldig*.

§. 99. Ordfølgen ved Verberne er af stor Vigtighed, da samme Ord med en forandret Stilling kunne udtrykke en anden Mening. De Svenske iagttage nøjere end i Almindelighed vi, at et Verbs Objekt altid skal staa saa nær efter dette som muligt: *lät säga honom*, o: lad ham vide, da *honom* er Objekt for Ordet *säga*; men *lät honom säga*, lad ham sige, t. Eks., hvad han véd. *Hon lät kusken köra bort*, o: hun lod Kusken kjøre videre, *hon lät köra bort kusken*, hun jog Kusken væk.

§. 100. Adverber

ere tildels Stamord eller saadanne, hvis Udledning vel kan forklares, men ikke saaledes bestemmes ved Regler, at man derefter kan danne dem. Disse maa læres af en Ordbog. Men mange nedstamme saaledes af Adjektiver at man kan danne dem efter følgende Regel. Hverkenkjøn af Adjektivet bruges som Adverb, men hvis det første endes paa *ligt*, kan det sidste ogsaa slutte med *ligen* (eller mere gammeldags *liga*). Som *manligen*, *manliga* eller *manligt*. De fleste af disse, af Adjektiver dannede Adverber kunne antage samme Slags Grader som deres Stamord: Saaledes *snart snara-*

re, *snarast*. Denne Gradbøjning faa ogsaa nogle, som ikke nedstamme fr
Adjektiver, ligesom der gives enkelte uregelrette.

Sedan	*sednare*	*sednast (sist)*
Ofta	*oftare*	*oftast*
Bittida	*bittidare*	*bittidast*
Väl	*bättre*	*bäst*
Fjerran	*fjermare*	*fjermast*
Illa	*värre*	*värst*
Gerna	*hellre*	*helst*
Länge	*längre*	*längst.*